זה חמשה חזור מקרא שלם נכתב ונגמר בנקודות ובמסורת ומונח יפה במדינת מצרים ::
ונשלם בחדש סיון של שנת ארבעת אלפים ושבע עמאות ושבעים שנה לבריאת עולם
והיא שנת אלף וארבע מאות וארבעים וארבעה לגלות המלך יהויכין ק וחיא שנת אלף
ושלש מאות ותשע עשרה שנה למלכות יונים שהיא למנין ולפסיקת הנבואה
והיא שנת תשע מאות וארבעים לחרבן בית שני והיא שנת שלש מאות ותשעים
ותשע למלכות קרן זעירה: מת שזכה מבוקר בן יוסף בן נתנאל
הידוע בן וזר אדר חבחן ועשה אתו לעצמו לחגות בו מעמלו ומיגיע כפיו ומיזיעת אפו
יהי רצון מלפני יהוה שיחזיק אותו בתורתו ויאמץ אותו במצותיו ויחכמו בדקדוקי
דתו ויאיר עיניו בתעודתיו ויזכה לבנותיו וינחילו צדקו שני חיי עולמים חיי העולם
הזה וחיי העולם הבא ויגן ברחמיו הרבים עליו ויפרש עליו ועל זרע סכת שלום:
ויזכה אתו לחגות בתורתו תמיד ויזכה לקיים כל התורה מקרא ודקדוקי מקרא ויקיים
לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם: ויזכה
לזרע חי ורקים ובריות ובמצות ובמעשים טובים ולחיים ארכים שאין בהם חטא ועון
וינחילו צדקו חן וחסד ורחמים ועשר וכבוד ועטרת תורה ותפארת תושיה ויזכה לזרע
ולחדרה ולישה ולעשרה ונצל מכל עבירה וצרה ומעם וחרון אף ומכל נקים ויבשה ויראה ורעדה
ויארכו ימים באב המון חזקו אשר בא בימים ויצלח מאד בכל מעשים מכשרים בחיי אשר
מצא מאה שערים ופדות והצלה כפץ איה חשה בני אומים ועשר וכבוד בחיים לכל עב
ראה ממקומים וחן וחסד וחוד במבית האסורים ויצא למשוה בעמים ונסיבות שנעשו
למוציאים בחבורה מבין נמים: ובריית עולם מנחשבה לו קדקה ודרורים ויגיל שמע
בשעמדו לו שמש ויהה בים מימים: וטוב עם יהוה ועם אנשים נבענה בדקו ויבו טלה תמים:
ומינת דבר ממנגן בשירות בנעימים: והמה ושכל בנחכם מכל חכמים: ושועה גדולה
בעלפי דברו ודמו גשמים: ויעל מכל ברכה ויוקה באמר לאחזו הדרך לבדודי ארמים:
אמן כן יהי רצון מצורי עולמים ושלום רב מבורך זה יקעצם ויותמם ויורם ויחסטיונם
לעולם אמן ואמן באלהי אמן ומלך עולם: ::
קנה זה המעתף בנקמ הארונים מיליחה בהן ראש ישיבת גאון יעקב ברכה ולהינו וישמהו
ברכנקמור ארונים שלמה בהן ראש ישיבת גאון יעקב ולחדה ניזה הגאונים במעון לנפשו מאת
נגק המשכיל החסיד הנכון יוסף הנדיב בן מנגן בחדש תמוז שנת אתם לשטרות הלהים יזכהו להגות
בו הוא ובניו וזרעם בל יהיה לקיים לא ימושו מפיך וג
חלפון הלוי בר מנשה נ
חזקיה לוי הלוי בר יחיאל נ

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בראשית ב׳ ראשפסוק בראשית ברא אלהים
מלכות מ׳ מלכים ב׳ ב׳ לאמרו מלכים מ׳ מלכות ה׳

והארץ ח׳ ראש פסוק והארץ והיתה תהו ובהו והארץ חנפה וסוף ושמה והארץ ושבע וסוד והארץ והארץ וכבוד מחסו והארץ וכבוד
אשר ברא אלהים לעשות ה׳

בראשית ברא אלהים
את השמים ואת הארץ
והארץ היתה תהו ובהו
וחשך על פני תהום ורוח
אלהים מרחפת על פני
המים ויאמר אלהים יהי
אור ויהי אור וירא אלהים
את האור כי טוב ויבדל
אלהים בין האור ובין
החשך ויקרא אלהים ל
אור יום ולחשך קרא
לילה ויהי ערב ויהי בקר
יום אחד׳

ויאמר אלהים יהי רקיע
בתוך המים ויהי מבדיל
בין מים למים׳ ויעש
אלהים את הרקיע ויבדל
בין המים אשר מתחת
לרקיע ובין המים אשר
מעל לרקיע ויהי כן
ויקרא אלהים לרקיע
שמים ויהי ערב ויהי בקר
יום שני׳

ויאמר אלהים יקוו המים
מתחת השמים אל מקום
אחד ותראה היבשה ויהי
כן׳ ויקרא אלהים ליבשה

ארץ ולמקוה המים קרא
ימים וירא אלהים כי טוב
ויאמר אלהים תדשא
הארץ דשא עשב מזריע
זרע עץ פרי עשה פרי
למינו אשר זרעו בו על
הארץ ויהי כן׳ ותוצא
הארץ דשא עשב מזריע
זרע למינהו ועץ עשה פרי
אשר זרעו בו למינהו וירא
אלהים כי טוב ויהי ערב
ויהי בקר יום שלישי׳

ויאמר אלהים יהי מארת
ברקיע השמים להבדיל
בין היום ובין הלילה׳ והיו
לאתות ולמועדים ולימים
ושנים׳ והיו למאורת ברקיע
השמים להאיר על הארץ
ויהי כן׳ ויעש אלהים את
שני המארת הגדלים
את המאור הגדל לממשלת
היום ואת המאור הקטן
לממשלת הלילה׳ ואת
הכוכבים׳ ויתן אותם
אלהים ברקיע השמים
להאיר על הארץ׳ ולמשל

ביום ובלילה ולהבדיל בין
האור ובין החשך׳ וירא
אלהים כי טוב׳ ויהי ערב
ויהי בקר יום רביעי׳

ויאמר אלהים ישרצו המים
שרץ נפש חיה ועוף יעופף
על הארץ על פני רקיע
השמים׳ ויברא אלהים את
התנינם הגדלים׳ ואת כל נפש
החיה הרמשת אשר שרצו
המים למינהם׳ ואת כל עוף
כנף למינהו׳ וירא אלהים כי
טוב׳ ויברך אתם אלהים
לאמר פרו ורבו ומלאו את
המים בימים׳ והעוף ירב
בארץ׳ ויהי ערב ויהי בקר
יום חמישי׳

ויאמר אלהים תוצא הארץ
נפש חיה למינה בהמה ורמש
וחיתו ארץ למינה׳ ויהי כן׳
ויעש אלהים את חיתו הארץ
למינה׳ ואת הבהמה למינה
ואת כל רמש האדמה למינהו
וירא אלהים כי טוב׳ ויאמר
אלהים נעשה אדם בצלמנו
כדמותנו וירדו בדגת הים

ויאמר אלהים ב׳ בטוב בינוני ויאמר אלהים ד׳ בטוב בינוני ויאמר אלהים ה׳ בטוב בינוני ויאמר אלהים ו׳ בטוב בינוני
פשוט ו׳ חמישה מנעים׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

חיות הארץ ו׳ בלשון ויעש אלהים את חיות הארץ ולכל חיות הארץ ומה׳ אמר והתכבד ואת כל נפש החיה ב׳ בר
חיות דזה ומנו שיהיה ולא והיה כן לדעים ולשבר עדי מקום ומחזיק הארץ אלוהי דא׳ ס׳ בעלם ג׳ ויברא אלהים את ה׳ ב׳
ראשים אף כ׳ בעלם יוסף לך אישר׳ ס׳

וכל צבאם ה׳ ויכלו השמים והארץ וכל
יצבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו
כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׳

אלה תולדות השמים והארץ
בהבראם ביום עשות יהוה
אלהים ארץ ושמים וכל
שיח השדה טרם יהיה
בארץ וכל עשב השדה
טרם יצמח כי לא המטיר
יהוה אלהים על הארץ
ואדם אין לעבד את
האדמה ואד יעלה מן
הארץ והשקה את כל פני
האדמה ויצר יהוה אלהים
את האדם עפר מן האדמה
ויפח באפיו נשמת חיים ויהי
האדם לנפש חיה׳ ויטע
יהוה אלהים גן בעדן
ושם שם את האדם אשר
יצר׳ ויצמח יהוה אלהים
מן האדמה כל עץ נחמד
למראה וטוב למאכל ועץ
החיים בתוך הגן ועץ הדעת

ויברך אלהים אתם לאמר׳ פרו ורבו ומלאו את
הארץ וכבשה ורדו בדגת
הים ובעוף השמים ובכל
חיה הרמשת על הארץ׳
ויאמר אלהים הנה נתתי לכם
את כל עשב זרע זרע אשר
על פני כל הארץ ואת כל
העץ אשר בו פרי עץ זרע
זרע לכם יהיה לאכלה׳
ולכל חית הארץ ולכל עוף
השמים ולכל רומש על
הארץ אשר בו נפש חיה
את כל ירק עשב לאכלה
ויהי כן וירא אלהים את
כל אשר עשה והנה טוב
מאד ויהי ערב ויהי בקר
יום הששי׳
ויכלו השמים והארץ וכל
צבאם׳ ויכל אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר

מרעה זרעו

ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׳ ס׳ אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׳ ס׳ ויברך אלהים אתם לאמר פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ׳ ס׳ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׳ ס׳ ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה׳ ס׳ ויהי כן׳ ס׳ וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד׳ ס׳ ויהי ערב ויהי בקר יום הששי׳ ס׳ ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׳ ס׳ ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה׳ ס׳ ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׳ ס׳

ס׳ ובורע׳ ונהרי׳ ס׳ אמשרן
להשקות את הגן׳ ס׳ ומשם
יפרד והיה לארבעה ראשים׳ ס׳
ראשית שם האחד פישון
הוא הסבב את כל ארץ
החוילה אשר שם הזהב׳
וזהב הארץ ההוא טוב
שם הבדלח ואבן השהם
ושם הנהר השני גיחון הוא
הסובב את כל ארץ כוש׳
ושם הנהר השלישי חדקל
הוא ההלך קדמת אשור
והנהר הרביעי הוא פרת׳
ויקח יהוה אלהים את
האדם ויניחהו בגן עדן
לעבדה ולשמרה׳ ס׳ ויצו יהוה
אלהים על האדם לאמר׳
מכל עץ הגן אכל
תאכל׳ ס׳ ומעץ הדעת טוב ורע
לא תאכל ממנו׳ ס׳ ביום אכלך
ממנו מות תמות׳ ס׳ ויאמר
יהוה אלהים לא טוב היות
האדם לבדו אעשה לו עזר
כנגדו׳ ס׳ ויצר יהוה אלהים מן
האדמה כל חית השדה
ואת כל עוף השמים ויבא
אל האדם לראות מה יקרא

מרעה זרעו

ויאמר לדני בלב ובכל אשכם ברכו׳ ס׳ ויעשו הרשלום לו מה וחזקיהו׳ ויאר הרב הדעם שקרא ארש חתבי שמעינבא ומרדי ס׳ שרחלבני אשבא ויצוון לדני אדרכה הוא׳ ס׳
לשלוח לנשו א כאן לשר ולעשו׳ ס׳ ורמון חדר בבוים ושעבדו ושבבו ומלכים ויהי אשרי ויעשו ויעבדו ב מ׳ מ׳ ח׳ ר׳ ס׳ מ׳ ויעבדו ויחזקו ארץ ד׳ ר׳ צאו ויקרא׳ ס׳ ויעשו ב׳ ס׳
בזמן ה׳ עבדו׳ ס׳ ושבל הכון במחרוש׳ ס׳ ויחרבו ל׳ ויקצו׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

יקרא כא לאמר ויקרא אשר אבדיו ועקב כי בי ביאור רפאיו ואלסר אולי כי יקרא קין צפור בן לבן ראיה חיים ואשיבה
שמסרה לא וכמושאבה ואחזיקה לא יקרא עוד אשר יקרא עבדו ויקרש והקרש והביאהיטיב מ בביתיך לפקדם ודור ודש
חמצבה אחזת אדמו לחבבי לב: ס

לוּ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ: ׃ א
וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל ב
הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם
לֹא מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ וַיַּפֵּל
יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל ג
הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת
מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה: ׃ ד
וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים
אֶת הַצֵּלָע אֲשֶׁר לָקַח מִן
הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל
הָאָדָם: ׃ ה וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת
הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר
מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא ׃ ו
אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה זֹאת:
עַל כֵּן יַעֲזָב אִישׁ אֶת אָבִיו
וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ ז
וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד: ׃ ח וַיִּהְיוּ
שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם ט
וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבֹּשָׁשׁוּ: ׃
וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת
הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל הָאִשָּׁה
אַף כִּי אָמַר אֱלֹהִים לֹא ׃ י
תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן: ׃ יא
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל הַנָּחָשׁ

מִפְּרִי עֵץ הַגָּן נֹאכֵל: ׃ יב וּמִפְּרִי
הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגָּן אָמַר
אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ
וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן תְּמֻתוּן: ׃ יג
וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל הָאִשָּׁה
לֹא מוֹת תְּמֻתוּן: כִּי יֹדֵעַ ׃ יד
אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ
וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וִהְיִיתֶם כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב
וָרָע: וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב ׃ טו
הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה
הוּא לָעֵינַיִם וְנֶחְמָד הָעֵץ
לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ ׃ טז
וַתֹּאכַל וַתִּתֶּן גַּם לְאִישָׁהּ
עִמָּהּ וַיֹּאכַל: וַתִּפָּקַחְנָה
עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֵרֻמִּם
הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה
וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת: וַיִּשְׁמְעוּ ׃ יח
אֶת קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים ׃ יט
מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם
וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ ׃
מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ
הַגָּן: וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים
אֶל הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אַיֶּכָּה ׃ ט
וַיֹּאמֶר אֶת קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי
בַּגָּן וָאִירָא כִּי עֵירֹם אָנֹכִי
וָאֶחְבָּא: וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ

כִּי עֵירֹם אָתָּה הֲמִן הָעֵץ ׃ יא
אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכֹל
מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ: וַיֹּאמֶר הָאָדָם
הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי
הִוא נָתְנָה לִי מִן הָעֵץ וָאֹכֵל
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה ׃ יג
מַה זֹּאת עָשִׂית: וַתֹּאמֶר ׃ יד
הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי וָאֹכֵל
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל הַנָּחָשׁ
כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל ׃ טו
הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה
עַל גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל
יְמֵי חַיֶּיךָ: וְאֵיבָה אָשִׁית ׃ טז
בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין
זַרְעָהּ הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ ׃
וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב:
אֶל הָאִשָּׁה אָמַר ׃ יז
הַרְבָּה אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ
בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל אִישֵׁךְ
תְּשׁוּקָתֵךְ וְהוּא יִמְשָׁל בָּךְ
וְאֶל הָאָדָם אָמַר כִּי ׃ יח
שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ וַתֹּאכַל
מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר
לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה
בַּעֲבוּרֶךָ בְּעִצָּבוֹן תֹּאכְלֶנָּה
כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְקוֹץ וְדַרְדַּר ׃ יט
תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת עֵשֶׂב

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

הבין ב לשרה חזאת והבן יצחק מצחק ויאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק ואל אלהים אמר אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע ואף את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה והילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע ותכל המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחים ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קולה ותבך וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רובה קשת ויהי נא בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולנכדי ולניני כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ולארץ אשר גרת בה ויאמר אברהם אנכי אשבע ויוכח אברהם את אבימלך על באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם בלתי היום לא שמעתי ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית ותצב אברהם את שבע כבשות הצאן לבדן ויאמר אל אבימלך מה אלה שבע כבשות אשר הצבת לבדן ויאמר כי את שבע כבשות תקח מידי בעבור תהיה לי עדה כי חפרתי את הבאר הזאת על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם ויכרתו ברית בבאר שבע ותקם אבימלך ופיכל שר צבאו ותשבו ארצה פלשתים ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם יהוה אל עולם ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים ויהי אחר הדברים האלה ונסה אלהים את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה וקם וילך אל המקום אשר אמר לו אלהים ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואנכי והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו ויבאו אל המקום אשר אמר לו אלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח מעל העצים וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים ויירש זרעך את שער אויביו והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם ואת כסד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל ובתואל הולד את רבקה שמנת בנות אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם ופילגשו ותקרא שמה ראומה גם היא ילדה את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה ותמת שרה בת מאה שנה ועשרים שנה שני חיי שרה ותבן בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מנגדי ויענו בני חת את אברהם לאמר לו שמעני אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקברו מתך ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עיר לאמר לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך ויתנו בני עם הארץ לאברהם לאמר לו אל אדני שמעני ארץ ביני ובינך מה הוא ואת קבר מתך ויענו אברהם את עפרון בשמע בני חת לכל באי שער עירו לאמר לא אדני שמעני אם אתה אם אתה אך שמעני נתן כסף השדה קח מני ואקברה מתי מנגדי ויענו עפרון לאדני לו אדני שמעני ארץ ארבע מאות שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת קבר מתך ויקשב אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסוחר ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו והעץ אשר בשדה אשר בכל גבלתו סביב לאברהם לקנין לעיני בני חת בכל באי שער עירו ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת

ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל: ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי ואשבעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו כי אם אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי אשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם ואם לא תאבה האשה ללכת אחרי נקית מאלה רק את בני לא תשיב שמה וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו וילך ארם נהרים אל עיר נחור ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב עת צאת השאבות ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים והיה הנערה אשר אמר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אותה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני אברהם והיה הוא עדנה לדבר עד כלתו לדבר ורבקה יצאה אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה והנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העין ותמלא כדה ותעל וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאי נא מעט מים מכדך ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו ותכל להשקות גמליו ויאמר לכי אשאב גם לגמליך עד אם כלו לשתות ותמהר ותערה כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו והאיש משתאה לה מחרש לדעת השכיל יהוה דרכו אם לא והיה כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושתי צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אבי מקום לנו ללון ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון ויקד האיש וישתחו ליהוה ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני בית אחי אדני ותרץ הנערה ותגד לבית אמה כדברים האלה ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין כראות את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין ויאמר בא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים ויבא האיש הבית ויפתח הגמלים ונתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו ויאמר לאכל לפני ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר נא ויאמר עבד אברהם אנכי ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בארצו אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני ויאמר אל אדני אולי לא תלך האשה אחרי ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצלח דרכך ולקחת אשה לבני מבית אבי ומשפחתי אז תנקה מאלתי כי תבא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי ואבא היום אל העין ואמרתי יהוה אלהי אדני אברהם אם נא אתה מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה הטי נא מעט מים מכדך ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב גם הוא אשה אשר הכין יהוה לבן אדני ואני טרם כלתי לדבר על לבי והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אדני ואשתה ותרד על ידה ותאמר אלי הנא נא לשתות ותמהר ותורד כדה מעל ידה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה אותה ואשתה וגם הגמלים השקתה ואשאל אותה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה ואקד ואשתחו ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו ועתה אם יש חסד ואמת עם אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשת אדוניך כדבר יהוה ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם ישתחו ארצה ליהוה ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה מגדנות נתן גם לאחיה ולאמה ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחוני לאדני ותאמר אחיה ואמה תשב הנערה אתנו ימים או עשור אחר תלך ויאמר אליהם אל תאחרו אתי והיהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני ויאמרו נקרא לנערה ונשאלה את פיה ויקראו לרבקה ויאמרו אליה הלכת עם האיש הזה ותאמר אלך ותשלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואנשיו ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו ותקם רבקה ונערותיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש וילך העבד את רבקה ויאמר מי האיש הזה הלך לקראתנו השדה ויאמר הוא אדני ותקח הרדיד ותתכס ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה ויביאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה ויתנחם יצחק אחרי אמו

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

לבשיו עדה רוצה שמעון
קולו נשיו למקה האזנה ׃
אמרתי כי איש חרגתי
לפגעו ולד לחברתי כי
שבעתים יקם קין ולמך
שבעים ושבעה ויאמר
אדם עוד את אשתו ותלד
בן ותקרא את שמו שת
כי שת לי אלהים זרע אחר
תחת הבל כי הרגו קין ולשת
גם הוא ילד בן ויקרא את
שמו אנוש אז הוחל לקרא
בשם יהוה
זה ספר תולדת אדם ביום
ברא אלהים אדם בדמות
אלהים עשה אתו זכר ׃
ונקבה בראם ויברך אתם
ויקרא את שמם אדם ביום
הבראם ויחי אדם
שלשים ומאת שנה ויולד
בדמותו כצלמו ויקרא את
שמו שת ויהיו ימי אדם
אחרי הולידו את שת ׃ מ
שמנה מאת שנה וילד
בנים ובנות ויהיו כל ימי אדם
אשר חי תשע מאות שנה
ושלשים שנה וימת
ויחי אנוש תשעים
שנה וילד את קינן ויחי
אנוש אחרי הולידו את
קינן חמש עשרה שנה
ושמנה מאות שנה וילד
בנים ובנות ויהיו כל ימי
אנוש חמש שנים ותשע
מאות שנה וימת
ויחי קינן שבעים
שנה וילד את מהללאל
ויחי קינן אחרי הולידו
את מהללאל ארבעים
שנה ושמנה מאות שנה
וילד בנים ובנות ויהיו כל
ימי קינן עשר שנים ותשע
מאות שנה וימת
ויחי מהללאל חמש
שנים ושישים שנה וילד
את ירד ׃ ויחי מהללאל

ויחי ׃ ויחי ׃ ויחי ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

הולידו את למך שתים
ושמונים שנה ושבע מאות
שנה ויולד בנים ובנות ׃
ויחיו כל ימי מתושלח ׃
תשע וששים שנה ותשע
מאות שנה וימת ׃
ויחי למך שתים ושמנים
שנה ויולד בן
ויקרא את שמו נח לאמר
זה ינחמנו מן מעשנו ומ
עצבון ידינו מן האדמה
אשר אררה יהוה ׃ ויחי
למך אחרי הולידו את נח
חמש ותשעים שנה וחמש
מאות שנה ויולד בנים ובנות ׃
ויהי כל ימי למך שבע
ושבעים שנה ושבע מ
מאות שנה וימת ׃
ויחי נח בן חמש מאות
שנה ויולד נח את שם את
חם ואת יפת ׃ ויהי כי החל
האדם לרב על פני האדמה
ובנות ילדו להם ׃ ויראו בני
האלהים את בנות האדם כי
טבת הנה ויקחו להם נשים
מכל אשר בחרו ׃ ויאמר
יהוה לא ידון רוחי באדם

לעלם בשגם הוא בשר
והיו ימיו מאה ועשרים ׃
הנפלים היו בארץ
בימים ההם וגם אחרי כן
אשר יבאו בני האלהים
אל בנות האדם וילדו להם
המה הגבורים אשר מעולם
אנשי השם ׃
וירא יהוה כי רבה רעת
האדם בארץ וכל יצר מ
מחשבת לבו רק רע כל
היום ׃ וינחם יהוה כי עשה
את האדם בארץ ויתעצב
אל לבו ׃ ויאמר יהוה אמחה
את האדם אשר בראתי
מעל פני האדמה מאדם
עד בהמה ערמש ועד
עוף השמים כי נחמתי כי
עשיתם ׃ ונח מצא חן בעיני
יהוה ׃
אלה תולדת נח נח איש
צדיק תמים היה בדרתיו
את האלהים התהלך נח
ויולד נח שלשה בנים את
שם את חם ואת יפת ׃
ותשחת הארץ לפני ה
והאלהים ותמלא הארץ

חמס ויראה אלהים את
הארץ והנה נשחתה כי
השחית כל בשר את דרכו
על הארץ ׃ ויאמר
אלהים לנח קץ כל בשר
בא לפני כי מלאה הארץ
חמס מפניהם והנני משחיתם
את הארץ ׃ עשה לך תבת
עצי גפר קנים תעשה את
התבה וכפרת אתה מבית
ומחוץ בכפר ׃ וזה אשר
תעשה אתה שלשמאות
אמה ארך התבה חמשים
אמה רחבה ושלשים אמה
קומתה ׃ צהר תעשה ל
התבה ואל אמה תכלנה
מלמעלה ופתח התבה מ
בצדה תשים תחתים שנים
ושלשים תעשה ׃ ואני מ
הנני מביא את המבול מים
מים מתחת השמים כל
אשר בארץ יגוע ׃ והקמתי
את בריתי אתך ובאת אל
התבה אתה ובניך ואשתך
ונשי בניך אתך ׃ ומכל
מכל בשר שנים מכל תביא

אלהתבה להחיות אתך זרע
ונקבה יהיו מה עוף למינהו
ומן הבהמה למינה מכל
רמש האדמה למינהו ש
שנים מכל יבאו אליך ר
להחיות ואתה קח לך מכל
מאכל אשר יאכל ואספת
אליך והיה לך ולהם לאכלה
לאכלה ויעשו נח ככל
אשר צוה אתו אלהים כן
עשה ויאמר יהוה
לנח בא אתה וכל ביתך
אל התבה כי אתך הראיתי
צדיק לפני בדור הזה מכל
הבהמה הטהורה תקח לך
שבעה שבעה איש ש
ואשתו ומן הבהמה אשר
לא טהרה הוא שנים איש
ואשתו גם מעוף השמים
שבעה שבעה זכר ונקבה
להיות זרע על פני כל
הארץ כי לימים עוד שבעה
אנכי ממטיר על הארץ
ארבעים יום וארבעים
לילה ומחיתי את כל היקום
אשר עשיתי מעל פני
האדמה ויעשו נח ככל
אשר צוהו יהוה ונח בן ש
שש מאות שנה והמבול
היה מים על הארץ ויבא
נח ובניו ואשתו ונשי בניו
אתו אל התבה מפני מי ל
המבול מן הבהמה הטהורה
ומן הבהמה אשר אינה
טהורה ומן העוף וכל אשר
רמש על האדמה
שנים בא אל נח אל התבה
זכר ונקבה כאשר צוה
אלהים את נח ויהי לשבעת
הימים ומי המבול היו על
הארץ בשנת ששמאות
שנה לחיי נח בחדש השני
בשבעה עשר יום לחדש
ביום הזה נבקעו כל מעינות
תהום רבה וארבות השמים
נפתחו ויהי הגשם על
הארץ ארבעים יום
וארבעים לילה בעצם
היום הזה בא נח ושם וחם
ויפת בני נח ואשת נח ש
ושלשת נשי בניו אתם אל
התבה המה וכל החית ל
למינה וכל הבהמה למינה
וכל הרמש הרמש על
האדמה למינהו וכל העוף
למינהו כל צפור כל כנף
ויבאו אל נח אל התבה
שנים שנים מכל הבשר
אשר בו רוח חיים והבאים
זכר ונקבה מכל בשר באו
כאשר צוה אתו אלהים
ויסגר יהוה בעדו
ארבעים יום על הארץ
וירבו המים וישאו את
התבה ותרם מעל הארץ
ויגברו המים וירבו מאד
על הארץ ותלך התבה על
פני המים והמים גברו מאד
מאד על הארץ ויכסו כל
ההרים הגבהים אשר תחת
כל השמים חמש עשרה
אמה מלמעלה גברו המים
ויכסו ההרים ויגוע כל בשר
הרמש על הארץ בעוף
ובבהמה ובחיה ובכל השרץ
השרץ על הארץ וכל
האדם כל אשר נשמת
רוח חיים באפיו מכל אשר
בחרבה מתו וימח את כל
היקום אשר על פני
האדמה מאדם עד בהמה

בחם חיקר נבון בל מינמול באו מיבר מינו באשר עשה כי בחם חיה כי ביום חיה ועבדך ויהה ולא ומקחם ארש: ס ומיד ומחמר
ראה ולא אמרוקי: בפסוק ד קקיב ומוסב ד ישמיבבטשל כי ארבוהב ממיהם שביר ומלחלל: ס

שמה אדם אלהים ד. ויעשו בנו קיקמה ומבמר
ויבאיש ומל אבריהם אתר־ניקיק בבו: ס

ב פסוק ראיתי עבר עבר רעב אשמחה אוכראא ביבוקא ומלוקי ומן פסוק ו שר ו שב עבי ועבבדי
ויאמר: ס ומלוסר פסוק חלקא ו שרובבי רצל ויחומו אמבל אשרי ושם שבראמנבל ולא בנגיר לחל מן מלקמן: ס

גב ו ראש פסוק מטלי גב פסוק ראשיק גב אמבב
גב מבקרמב יבאל בבראי אינעקא ו: גב מי חלוקבל: ס

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ושב ב ומל׳ והרמבמן הושבו הושיבו ריצא
ריטא ושובו והחזיק ריצוא ושובו: ס:

וישלח כב׳ ויתפחדון ויערב היעקב ויזכור לרע את אחיו כשוב בעבר ויבצר יחדשיב ויחשיב ויחשיר בלעדים
נשפט עמי ציקלב ואקבצו אשלישיב ויעמל ראחיחל האחיחל ביחדיו ויחד ויחל ויחל אמל בני ישראל: ס:

עַד דַּמֶּשֶׂק וְעַד עוֹפֶךְ חָשְׁמֵיס
וַיִּמָּחוּ מִזֶּה אֶרֶץ וַיִּשָּׁאֶר
אַךְ נָחָן אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּתֹבָה
וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל הָאָרֶץ
חֲמִשִּׁים וּמֵאַת יוֹם וַיִּזְכֹּר
אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֶת כָּל־
חַיָּה וְאֶת כָּל־הַבְּהֵמָה אֲ
אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר
אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ
וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם וַיִּסָּכְרוּ מַ
מַעְיְנֹת תְּהוֹם וַאֲרֻבֹּת שָׁ
הַשָּׁמַיִם וַיִּכָּלֵא הַגֶּשֶׁם
מִן־הַשָּׁמַיִם וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם
מֵעַל הָאָרֶץ הָלוֹךְ וָשׁוֹב
וַיַּחְסְרוּ הַמַּיִם מִקְּצֵה חֲמִ
חֲמִשִּׁים וּמֵאַת יוֹם וַתָּנַח
הַתֵּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
עַל הָרִי אֲרָרָט וְהַמַּיִם הָיוּ
הָלוֹךְ וָחָסוֹר עַד הַחֹדֶשׁ
הָעֲשִׂירִי בָּעֲשִׂירִי בְּאֶחָד
לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רָאשֵׁי הֶהָרִים
וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם
וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת־חַלּוֹן הַתֵּבָה
אֲשֶׁר עָשָׂה וַיְשַׁלַּח אֶת
הָעֹרֵב וַיֵּצֵא יוֹצֵא וָשׁוֹב
עַד יְבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ

וַיְשַׁלַּח אֶת הַיּוֹנָה מֵאִתּוֹ
לִרְאוֹת הֲקַל הַמַּיִם מֵעַל
פְּנֵי הָאֲדָמָה וְלֹא מָצְאָה
הַיּוֹנָה מָנוֹחַ לְכַף רַגְלָהּ וַתָּשָׁב
אֵלָיו אֶל הַתֵּבָה כִּי מַיִם עַל
פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ
וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו
אֶל הַתֵּבָה וַיָּחֶל עוֹד שִׁבְעַת
יָמִים אֲחֵרִים וַיֹּסֶף שַׁלַּח
אֶת הַיּוֹנָה מִן הַתֵּבָה וַתָּבֹא
אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב וְהִנֵּה
עֲלֵה זַיִת טָרָף בְּפִיהָ וַיֵּדַע
נֹחַ כִּי קַלּוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ
וַיָּחֶל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים
אֲחֵרִים וַיְשַׁלַּח אֶת הַיּוֹנָה
וְלֹא יָסַף שׁוּב אֵלָיו עוֹד
וַיְהִי בְּאַחַת וְשֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁ
שָׁנָה בָּרִאשׁוֹן בָּאֶחָד
לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַמַּיִם מֵעַל
הָאָרֶץ וַיָּסַר נֹחַ אֶת מִכְסֵה
הַתֵּבָה וַיַּרְא וְהִנֵּה חָרְבוּ פְּנֵי
הָאֲדָמָה וּבַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם רֵ
לַחֹדֶשׁ יָבְשָׁה הָאָרֶץ
וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל
נֹחַ לֵאמֹר צֵא מִן הַתֵּבָה
אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ וּבָנֶיךָ וּנְשֵׁי

בָּנֶיךָ אִתָּךְ כָּל־הַחַיָּה אֲשֶׁר
אִתְּךָ מִכָּל־בָּשָׂר בָּעוֹף
וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ
עַל הָאָרֶץ הוֹצֵא אִתָּךְ
וְשָׁרְצוּ בָאָרֶץ וּפָרוּ וְרָבוּ עַל
הָאָרֶץ וַיֵּצֵא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ
וּנְשֵׁי בָנָיו אִתּוֹ כָּל־הַחַיָּה כָּל
הָרֶמֶשׂ וְכָל הָעוֹף כֹּל רוֹמֵשׂ
עַל הָאָרֶץ לְמִשְׁפְּחֹתֵיהֶם
יָצְאוּ מִן הַתֵּבָה וַיִּבֶן נֹחַ מִזְ
מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכֹּל
הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִכֹּל עֹ
הָעוֹף הַטָּהוֹר וַיַּעַל עֹלֹת
בַּמִּזְבֵּחַ וַיָּרַח יהוה אֶת־רֵיחַ
הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר יהוה אֶל־לִבּוֹ
לֹא אֹסִף לְקַלֵּל עוֹד אֶת
הָאֲדָמָה בַּעֲבוּר הָאָדָם כִּי
יֵצֶר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעֻרָיו
וְלֹא אֹסִף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת
כָּל־חַי כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי עַל
כָּל־יְמֵי הָאָרֶץ זֶרַע וְקָצִיר
וְקֹר וָחֹם וְקַיִץ וָחֹרֶף יוֹם
וָלַיְלָה לֹא יִשְׁבֹּתוּ וַיְבָרֶךְ
אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת בָּנָיו
וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ
אֶת הָאָרֶץ וּמוֹרַאֲכֶם וְחִתְּכֶם
יִהְיֶה עַל כָּל־חַיַּת הָאָרֶץ

עין. יד. חכ׳ בלעי מי לן סוי טובלי לפי עני לכן עד אריב לגאנטהיי אמשוכן עני רוי עד היחיש עני ישבו אשרי ריבאו ומשמרי בא שמרשר אשמיהר לפי מחזוק: ס: ויעבור ס וחבר
אלוהים ויקחמו וישבים ויעבור ישי שמה ויעבור ישי שבעים בנין ויעבדהן ישרים וישמיע אמרא ויגע ויעבר ומשנת ומחבדיו: ס: ויזקוק ב ומחזיק ומחבדיו: ס:
ראיכבל ויזקוק: ס:

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

ועל כל עוף השמים בכל
אשר תרמש האדמה ובכל
דגי הים בידכם נתנו המה
אשר חוא חי לכם ׃ והיה
לאכלה ביום ההוא עשב נתתי
לכם את כל אשר בשר בנפש
דמו לא תאכלו ׃ ואך את
דמכם לנפשתיכם אדרש
מיד כל חיה אדרשנו ומיד
האדם מיד איש אחיו אל
אדרש את נפש האדם
שפך דם האדם באדם דמו
ישפך כי בצלם אלהים עשה
עשה את האדם ׃ ואתם
פרו ורבו שרצו בארץ ורבו
בה ׃ ויאמר
אלהים אל נח ואל בניו אתו
לאמר ׃ ואני הנני מקים
את בריתי אתכם ׃ ואת
זרעכם אחריכם ואת כל
נפש החיה אשר אתכם ש
בעוף בבהמה ובכל חית
הארץ ׃ מכל יצאי
התבה לכל חית הארץ ׃
והקמתי את בריתי אתכם
ולא יכרת כל בשר עוד
מבי המבול ולא יהיה עוד
מבול לשחת הארץ ׃ ויאמר
אלהים זאת אות הברית
אשר אני נתן ביני
וביניכם ובין כל נפש חיה
אשר אתכם לדרת עולם ׃
את קשתי נתתי בענן
והיתה לאות ברית ביני
ובין הארץ ׃ והיה בעננו
ענן על הארץ ונראתה
הקשת בענן ׃ וזכרתי את
בריתי אשר ביני וביניכם
ובין כל נפש חיה בכל בשר
ולא יהיה עוד המים למבול
לשחת כל בשר ׃ והיתה
הקשת בענן ורא אותה ל
זכר ברית עולם בין אלהים
ובין כל נפש חיה בכל בשר
אשר על הארץ ׃ ויאמר
אלהים אל נח זאת אות ל
הברית אשר הקמתי בינ
ובין כל בשר אשר על ל
הארץ ׃
ויהיו בני נח הי צאים מן
התבה שם וחם ויפת ׃
חם הוא אבי כנען שלשה אלה
בני נח ומאלה נפצה כל
הארץ ׃ ויחל נח איש א
דמה ויטע כרם ׃ ויש ת
מן היין ויש כר ויתגל
בתוך
אהלה ׃ וירא חם אבי כנען
את ערות אביו ויגד לשני
אחיו בחוץ ׃ ויקח שם ויפת
את השמלה וישימו על שכם
שניהם וילכו אחרנית ויכסו
את ערות אביהם ׃ ופניהם
אחרנית וערות אביהם לא
ראו ׃ ויער נח מיינו ויד ע
את אשר עשה לו בנו הקטן
ויאמר ארור כנען עבד עבדים
יהיה לאחיו ׃ ויאמר ברוך
יהוה אלהי שם ויהי כנען
עבד למו ׃ יפת אלהים ליפת
וישכן באהלי שם ויהי כנען
עבד למו ׃ ויחי נח אחר ל
המבול שלש מאות שנה
וחמשים שנה ׃ ויהיו כל ימי
נח תשע מאות שנה ש
וחמשים שנה ומת ׃

ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת
ויולדו להם בנים אחר מ
המבול ׃ בני יפת גמר ומגוג
ומדי ומן ותבל ומשך ותירס
ובני גמר אשכנז וריפת ׃

בבראשית ב׳ ויברא אלהים את התנינים שקר הוא ב׳
דאדם דשוי רשקל אך בכלום ישר לו אישו ׃ ה׳ ׃

בבראשית ק׳ דיבש ומשכיחין ואזל כלפש והחזר מעיל גויה בבודמה חבריה ולאו כשרין אזל בפשוטבב ואם בבודמה
הטא אזל ליש בבר בבודמה ׃ ה׳ ואך את דמכם לנפשתיכם ואך ארחזיבו ואך אנ טמאה ׃ ה׳ ׃

ולא ירפאו ומילת מנו

ואם פשיק ל

ולא יכרתו ל׳ ולא יכרתו אזל בחיוה אזל ומיאר עזתי ומקרי ארבר ארבר קב
אזל ולא יהי אבוהון ׃ ה׳ מבר ב׳ ולא יכרת כל בשר עוד מבי אפיריה המיאריהם וחזר ומאלה דבאר ׃ ה׳ ׃

ומאלה ב׳ ומאלה בבנה בל ארעין ומאלה
נפרדו ארעיה ומן אר ראין אדם ומאלה ׃ ה׳ ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אלשה ב׳ והבני רן אלישה ומרישה שה וחבור
ובלה ואדיבאן מאה אלשה׃ ס׃

אלהי ב׳ בטע׳ ביחיך ואזא אלהי שמי אלהי בסף
ואלהי אביב מיעבון אלהי קדים׃ ס׃

מאלה ב׳ ויאש פסוק מאלאנפרוי מאלה
לנפרו ע׳ מלאכטר ביחיך ואדה׃ ס׃

ג׳ ותרמה ובניון אלישה׃ ס׃
ד׳ ותרשיש כתים ודדנים׃
ה׳ מאלה נפרדו איי הגוים׃ ס׃
ו׳ בארצתם איש לדשנו׃
ז׳ למשפחתם בגויהם׃ ובני
ח׳ חם כוש ומצרים ופוט וכנען׃
ט׳ ובני כוש סבא וחוילה וסבתה׃
י׳ ורעמה וסבתכא ובני רעמה׃
יא׳ שבא ודדן׃ וכוש ילד את
יב׳ נמרד הוא החל להיות גבר
יג׳ בארץ׃ הוא היה גבר ציד
יד׳ לפני יהוה על כן׃ יאמר
טו׳ כנמרד גבור ציד לפני יהוה׃
טז׳ ותהי ראשית ממלכתו בבל
יז׳ וארך ואכד וכלנה בארץ
יח׳ שנער׃ מן הארץ ההוא יצא
יט׳ אשור ויבן את נינוה ואת
כ׳ רחבת עיר ואת כלח׃ ואת
כא׳ רסן בין נינוה ובין כלח הוא
כב׳ העיר הגדלה׃ ומצרים ילד
כג׳ את לודים ואת ענמים׳ ואת
כד׳ להבים׃ ואת נפתחים׃ ואת
כה׳ פתרוסים׃ ואת כסלחים׃ אשר
כו׳ יצאו משם פלשתים׃ ואת
כז׳ כפתרים׃ וכנען׃ ילד
כח׳ את צידן בכרו׃ ואת חת׃
כט׳ ואת היבוסי׃ ואת האמרי׃

ל׳ ואת הגרגשי׃ ואת החוי׃
לא׳ ואת הסיני׃
לב׳ ואת הארוד׃ ואת הצמרי׃
לג׳ ואת החמתי׃ ואחר נפצו מ׳
בטע׳ משפחות הכנעני׃ ויהי גבול
בטע׳ הכנעני מצידן באכה גררה
לד׳ עד עזה באכה סדמה׃
לה׳ ועמרה ואדמה׃ וצבים׃
לו׳ עד לשע׃ אלה בני חם׃
לז׳ למשפחתם לשנתם׃
לח׳ בארצתם בגויהם׃ ס׃
לט׳ ולשם ילד גם הוא
מ׳ אבי כל בני עבר אחי יפת
מא׳ הגדול׃ בני שם עילם׃
מב׳ ואשור וארפכשד׃ ולוד
מג׳ וארם׃ ובני ארם עוץ וחול
מד׳ וגתר ומש׃ וארפכשד ילד
מה׳ את שלח׃ ושלח ילד את
מו׳ עבר׃ ולעבר ילד שני בנים
מז׳ שם אחד פלג כי בימיו׃
מח׳ נפלגה הארץ׃ ושם אחיו
מט׳ יקטן׃ ויקטן ילד את׃
נ׳ אלמודד ואת שלף׃ ואת
נא׳ חצרמות׃ ואת ירח׃ ואת
נב׳ הדורם׃ ואת אוזל׃ ואת
נג׳ דקלה׃ ואת עובל׃ ואת
נד׳ אבימאל׃ ואת שבא׃ ואת

נה׳ אופר׃ ואת חוילה׃ ואת יובב
נו׳ כל אלה בני יקטן׃ ויהי
נז׳ מושבם ממשא בבאכה׃ ל
נח׳ ספרה הר הקדם׃ אלה בני
נט׳ שם למשפחתם לשנתם
ס׳ בארצתם לגויהם׃ אלה׃
סא׳ משפחת בני נח׃ לתולדתם
סב׳ בגויהם׃ ומאלה נפרדו הגוים
סג׳ בארץ׃ אחר המבול׃

ס׃

סד׳ ויהי כל הארץ שפה אחת
סה׳ ודברים אחדים׃ ויהי בנסעם
סו׳ מקדם׃ וימצאו בקעה׃
סז׳ בארץ שנער׃ וישבו שם׃
בטע׳ ויאמרו׃ איש אל רעהו׃
סח׳ הבה נלבנה לבנים׃ ונשרפה
סט׳ לשרפה׃ ותהי׳ להם הלבנה
ע׳ לאבן׃ והחמר היה להם
ע׳ לחמר׃ ויאמרו׃ הבה נבנה
ע׳ לנו עיר׃
ע׳ ומגדל׃ ראשו בשמים׃ ונעשה שם
ע׳ פן נפוץ על פני כל הארץ׃
ע׳ וירד יהוה לראות את העיר
ע׳ ואת המגדל׃ אשר בנו בני
ע׳ האדם׃ ויאמר יהוה הן עם
ע׳ אחד ושפה אחת לכלם׃ וזה
ע׳ החלם לעשות׃ ועתה׃ לא

תגיהל ה׳ מל בוסקן אזר ישראל ואיזרן ומגדל מאמיר ובבול׳ים׃ ובע׳ מאיב ובגרה׳ הגדול ראש תגרה׳ בדבר הגיהל
יחוד מה׳ חדר ולכל תמדה׃ ולשם ד׳ ולשם ילד גם הוא אבי לבני ארם׃ כי בארשי ידיק האחיר אל מיכה
ושמשם לחלהל שכי׃ ס׃

בטע׳ ב׳ ויחי בטע׳ מיקדם בטע׳ ע׳ מין ואחר׃
ואביב ל׳ ובאיב ואחיב ואביב ואביב׃ ס׃ ס׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ויחיו ימי ב׳ חיי רמ״ח שנה ויחי ימי אביו וידע
ימי רמ״ח ושנה אחת ולא נראה אלא ב׳ ימים׃

ואיש ב׳ אל הארץ אשר אראך אמר מה תשכון אלה ואז לך הארץ׃ ס׳ אל הארץ ל׳ בגמ׳ אשר אראך לאברהם ראה
ב׳ בו וראיתה׃ ס׳ אדיסה בגין ה׳ ויראה ויראו אמר אמרתי בגמ׳ ב׳ בפסוק מטבע אות כל מיקבוד אחרית אמר סרעו אלה מעל
ושאר אותו בגין עבריה ויחיו ויחיו׃

יב׳ פסוק ראיות בגין אמר אמר ואמר ולוה ויחי ביומחר ויחי בן ויולד בת ויחי ויהי ואב אמר ואמר ושקבבי אחרון
אחרי ויחי ויחי ויח

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אל הארץ א׳ בפס׳ אשרי אראך לארמאטן תאשור ב׳ בו וברכותיך: ג׳ משפחות האדמה׳ ד׳ ובזרעך ויעבדו
מעבדיך ומקללך ארור אמר אלהים ה׳ ויברכם אלהים ויאמר אלהים מצבה לאלהים ה׳ ו׳ ז׳

אלה ארץ אשר ארא׳ אבך׳
ואעשך לגוי גדול ואברכך
ואגדלה שמך והיה ברכה׳
ואברכה מברכיך ומקלך אקלל
ונברכו בך כל משפחת
האדמה׳ וילך אברם כאשר
דבר אליו יהוה וילך אתו
לוט ואברם בן חמש שנים
ושבע עשרה שנה בצאתו מחרן׳
ויקח אברם את שרי
אשתו ואת לוט בן אחיו׳
ואת כל רכושם אשר רכשו
ואת הנפש אשר עשו
בחרן ויצאו ללכת ארצה
כנען ויבאו ארצה כנען׳
ויעבר אברם בארץ עד
מקום שכם עד אלון מורה
והכנעני אז בארץ׳ וירא
יהוה אל אברם ויאמר
לזרעך אתן את הארץ
הזאת ויבן שם מזבח
ליהוה הנראה אליו׳ ויעתק
משם ההרה מקדם לבית
אל ויט אהלה בית אל מים
והעי מקדם ויבן שם מזבח
ליהוה ויקרא בשם יהוה׳
ויסע אברם הלוך ונסוע

הנגבה׳
ויהי רעב בארץ וירד א
אברם מצרימה לגור שם
מ׳ כי כבד הרעב בארץ׳ ויהי
כאשר הקריב לבוא א
מצרימה ויאמר אל שרי
אשתו הנה נא ידעתי כי
אשה יפת מראה את׳ והיה
כי יראו אתך המצרים א
ואמרו אשתו זאת והרגו
אתו ואתך יחיו׳ אמרי נא
אחתי את למען ייטב לי
בעבורך וחיתה נפשי ר
בגללך׳ ויהי כבוא אברם
מצרימה וירא המצרים
את האשה כי יפה הוא מ
מאד׳ וירא אתה שרי
פרעה ויהללו אתה אל
פרעה ותקח האשה בית
פרעה׳ ולאברם היטיב
בעבורה׳ ויהי לו צאן ר
ובקר וחמרים׳ ועבדים
ושפחות ואתנות וגמלים׳
ויגע יהוה את פרעה א
נגעים גדלים׳ ואת ביתו על
דבר שרי אשת אברם׳
ויקרא פרעה לאברם

ויאמר מה זאת עשית
לי למה לא הגדת לי׳ כי
אשתך הוא׳ למה אמרת
אחתי הוא ואקח אתה
לי לאשה ועתה הנה א
אשתך קח ולך׳ ויצו עליו
פרעה אנשים וישלחו
אתו ואת אשתו ואת כל
אשר לו׳ ויעל אברם מ
ממצרים הוא ואשתו וכל
אשר לו ולוט עמו הנגבה׳
ואברם כבד מאד במקנה
בכסף ובזהב׳ וילך למסעיו
מנגב ועד בית אל׳ עד
המקום אשר היה שם א
אהלה בתחלה בין בית אל
ובין העי׳ אל מקום המזבח
אשר עשה שם בראשנה
ויקרא שם אברם בשם
יהוה׳ וגם ללוט הלך את
אברם היה צאן ובקר א
ואהלים׳ ולא נשא אתם
הארץ לשבת יחדו כי היה
רכושם רב׳ ולא יכלו לשבת
יחדו׳ ויהי ריב בין רעי מ
מקנה אברם ובין רעי מ
מקנה לוט והכנעני׳ והפרזי

ויהלל ד׳ ודרמטי׳ ויראו אותה שרי פרעה׳ ויהללו עני לשמיהו מן ה׳ שלו נגע
אשתו ויראו אותה עבד ויהלל עני לשמיהו מן ה׳ שלו נגע

פרעה׳ מה׳ תרגומו׳ ויגע ה׳ ויקרא בכו א ויר א ושבו אנשים ויקח ה׳ ל הארץ בשד בא ויאל אבמי ר א עמך מקנאתם
כמו שמרה דאנשים ובמיחקה ושבחתיקה ועמה עם בעבר שמה׳ בלשון תלמיד שהבה ויר׳ ו׳ אבשלום בשם עם ויבנו רבנות
ויאל׳ ה׳ ו׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

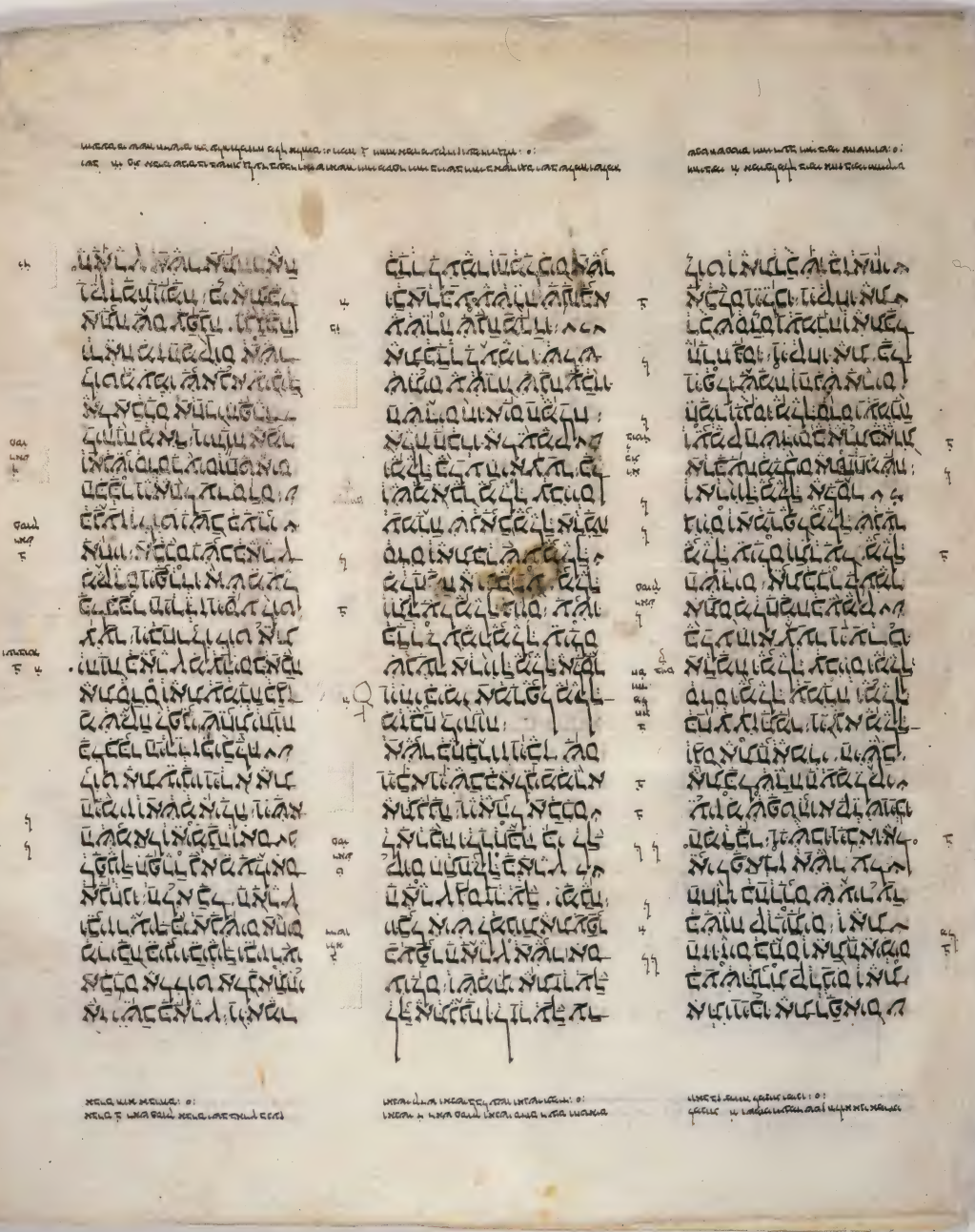

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אשכל א׳ חק׳ ובא וקלים בלעיראשר אכלו הנערים ויפא עינינו אל אשכל ויכריו משפ אעבה הנער הזקן לו׳ ס׳ ויד ז׳ ומלכי צדיק מלך שלם ובמלכן בנו מלכיצדק חזק עזחיהו לסנחריב ואמרו לאשר המלך חזקיהו והם חזק וישראל נפים׳ ס׳

נשבה ג׳ וישמע אבינו ומיל אז בשבי אז בשבי כי בשבי עמי יהוה׳ ס׳

אברם וילכו והוא ישב
בסדם ובאהליו ויגד
לאברם העברי והוא שכן
באלני ממרא האמרי אחי
אשכל ואחי ענר והם בעלי
ברית אברם וישמע
אברם כי נשבה אחיו וירק
את חניכיו ילידי ביתו שמנה
עשר ושלש מאות וירדף
עד דן ויחלק עליהם לילה
הוא ועבדיו ויכם וירדפם
עד חובה אשר משמאל
לדמשק וישב את כל
הרכש וגם את לוט אחיו
ורכשו השיב וגם את
הנשים ואת העם ויצא
מלך סדם לקרת אתו אחרי
שובו מהכות את כדרלעמר
ואת המלכים אשר אתו
אל עמק שוה הוא עמק
המלך ומלכי צדק מלך
שלם הוצא לחם ויין והוא
כהן לאל עליון ויברכהו
ויאמר ברוך אברם לאל
עליון קנה שמים וארץ
וברוך אל עליון אשר מגן
צריך בידך ויתן לו מעשר
מכל ויאמר מלך סדם
אל אברם תן לי הנפש
והרכש קח לך ויאמר
אברם אל מלך סדם אם
הרימתי ידי אל יהוה אל
עליון קנה שמים וארץ
אם מחוט ועד שרוך נעל
ואם אקח מכל אשר לך
ולא תאמר אני העשרתי
את אברם בלעדי רק
אשר אכלו הנערים וחלק
האנשים אשר הלכו אתי
ענר אשכל וממרא הם
יקחו חלקם
אחר הדברים האלה
היה דבר יהוה אל אברם
במחזה לאמר אל תירא
אברם אנכי מגן לך שכרך
הרבה מאד ויאמר אברם
אדני יהוה מה תתן לי ואנכי
הולך ערירי ובן משק ביתי
הוא דמשק אליעזר אם
ויאמר אברם הן לי לא
נתת זרע והנה בן ביתי
יורש אתי והנה דבר יהוה
אליו לאמר לא יירש זה
כי אם אשר יצא ממעיך
הוא יירשך ויצא אתו
החוצה ויאמר הבט נא
השמימה וספר הכוכבים
אם תוכל לספר אתם אמ
ויאמר לו כה יהיה זרעך
והאמן ביהוה ויחשבה לו
צדקה ויאמר אליו אני
יהוה אשר הוצאתיך מאור
כשדים לתת לך את הארץ
הזאת לרשתה ויאמר
אדני יהוה במה אדע כי
אירשנה ויאמר אליו ל
קחה לי עגלה משלשת
ועז משלשת ואיל משלש
ותר וגוזל ויקח לו את כל
אלה ויבתר אתם בתוך
ויתן איש בתרו לקראת
רעהו ואת הצפר לא
בתר ויורד העיט על
הפגרים וישב אתם אברם
והיה שמש לבוא ו
ותרדמה נפלה על אברם
והנה אימה חשכה גדלה
נפלת עליו ויאמר לאברם
ידע תדע כי גר יהיה זרעך
בארץ לא להם ועבדום
וענו אתם ארבע מאות

בסוד ח׳ ויבורר אשכל בסוך ומרוקן מחרוץ לעיר בין שנו דנבוכל בסוך ומרוקן לשרר אל בסוך חשקן דשוש:

בסוד ח׳ קשב ומשמרן אדר ע בברה אשרע בסוד חיסוך ויאמרו ויחזר אלוך בבאר ובחורי בסוד אדן דים ויחדוך בסוד אשרבכו בסוד יתבנן ס׳ וחזו וכמיר אכסר ס׳ אדום מחזה ח׳ במרוליה׳ ומבוקש אדמו ג׳ פרי מקנן לבסוד אדרב׳ ונדסר מחזורה אלבשחיר עמך אלובעמי דיקר בעשוי ידרסר בגבוריה׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

שָׁנָה וְגַם אֶתְחַנּוּי אֲשֶׁר
יַעֲבֹרוּן אֲנוֹכִי אַחֲרֵיכֶן
יִצְאוּ בְרֶכֶשׁ גָּדוֹל וְאַתָּה
תָּבוֹא אֶל אֲבִיךָ בְּשָׁלוֹם
תִּקָּבֵר בְּשֵׂיבָה טוֹבָה וְדוֹר
רְבִיעִי יָשׁוּבוּ הֵנָּה כִּי לֹא־
שָׁלֵם עֲוֹן הָאֱמֹרִי עַד הֵנָּה׃
וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וְעֵלָטָה
הָיָה וְהִנֵּה תַּנּוּר עָשָׁן וְלַפִּיד
אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים׃
הַהוּא בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת
יְהוָה אֶת־אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר
לְזַרְעֲךָ נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ
הַזֹּאת מִנְּהַר מִצְרַיִם עַד־
הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר פְּרָת׃ אֶת
הַקֵּינִי וְאֶת הַקְּנִזִּי וְאֶת
הַקַּדְמֹנִי׃ וְאֶת הַחִתִּי וְאֶת
הַפְּרִזִּי וְאֶת הָרְפָאִים׃ וְאֶת
הָאֱמֹרִי וְאֶת הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־
הַגִּרְגָּשִׁי וְאֶת הַיְבוּסִי׃
וְשָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם
לֹא יָלְדָה לוֹ וְלָהּ שִׁפְחָה
מִצְרִית וּשְׁמָהּ הָגָר׃ וַתֹּאמֶר
שָׂרַי אֶל אַבְרָם הִנֵּה־נָא
עֲצָרַנִי יְהוָה מִלֶּדֶת בְּאִנָּא
אֶל שִׁפְחָתִי אוּלַי אִבָּנֶה
מִמֶּנָּה׃ וַיִּשְׁמַע אַבְרָם לְקוֹל

שָׂרָי׃ וַתִּקַּח שָׂרַי אֵשֶׁת
אַבְרָם אֶת־הָגָר הַמִּצְרִית
שִׁפְחָתָהּ מִקֵּץ עֶשֶׂר שָׁנִים
לְשֶׁבֶת אַבְרָם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאַבְרָם אִישָׁהּ
לוֹ לְאִשָּׁה׃ וַיָּבֹא אֶל־הָגָר
וַתַּהַר וַתֵּרֶא כִּי הָרָתָה וַתֵּקַל
גְּבִרְתָּהּ בְּעֵינֶיהָ׃ וַתֹּאמֶר
שָׂרַי אֶל אַבְרָם חֲמָסִי׳ ל
עָלֶיךָ אָנֹכִי נָתַתִּי שִׁפְחָתִי
בְּחֵיקֶךָ וַתֵּרֶא כִּי הָרָתָה
וָאֶקַּל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט יְהוָה
בֵּינִי וּבֵינֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָם
אֶל־שָׂרַי הִנֵּה שִׁפְחָתֵךְ
בְּיָדֵךְ עֲשִׂי לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינָיִךְ
וַתְּעַנֶּהָ שָׂרַי וַתִּבְרַח מִפָּנֶיהָ׃
וַיִּמְצָאָהּ מַלְאַךְ יְהוָה עַל
עֵין הַמַּיִם בַּמִּדְבָּר עַל־הָעַיִן
בְּדֶרֶךְ שׁוּר׃ וַיֹּאמַר הָגָר
שִׁפְחַת שָׂרַי אֵימִזֶּה בָּאת
וְאָנָה תֵלֵכִי וַתֹּאמֶר מִפְּנֵי
שָׂרַי גְּבִרְתִּי אָנֹכִי בֹרַחַת׃
וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה
שׁוּבִי אֶל־גְּבִרְתֵּךְ וְהִתְעַנִּי
תַּחַת יָדֶיהָ׃ וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ
יְהוָה הַרְבָּה אַרְבֶּה
אֶת־זַרְעֵךְ וְלֹא יִסָּפֵר מֵרֹב׃

וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה׃
הִנֵּךְ הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן וְקָרָאת
שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל כִּי־שָׁמַע
יְהוָה אֶל־עָנְיֵךְ׃ וְהוּא יִהְיֶה
פֶּרֶא אָדָם יָדוֹ בַכֹּל וְיַד כֹּל
בּוֹ וְעַל פְּנֵי כָל־אֶחָיו יִשְׁכֹּן׃
וַתִּקְרָא שֵׁם יְהוָה הַדֹּבֵר
אֵלֶיהָ אַתָּה אֵל רֳאִי כִּי׳
אָמְרָה הֲגַם הֵנֵּה רָאִיתִי
אַחֲרֵי רֹאִי׃ עַל־כֵּן קָרְאָ
לַבְּאֵר בְּאֵר לַחַי רֹאִי הִנֵּה
בֵּין קָדֵשׁ וּבֵין בָּרֶד׃ וַתֵּלֶד
הָגָר לְאַבְרָם בֵּן וַיִּקְרָא׃
אַבְרָם שֵׁם בְּנוֹ אֲשֶׁר יָלְדָה
הָגָר יִשְׁמָעֵאל׃ וְאַבְרָם בֶּן
שְׁמֹנִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים
בְּלֶדֶת הָגָר אֶת־יִשְׁמָעֵאל
לְאַבְרָם׃ וַיְהִי אַבְרָם
בֶּן־תִּשַׁע שֶׁנָה וְתִשְׁעִים
שָׁנָה וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי־אֵל שַׁדָּי
הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וְהְיֵה תָמִים׃
וְאֶתְּנָה בְרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ
וְאַרְבֶּה אֹתְךָ בְּמְאֹד מְאֹד׃
וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל־פָּנָיו וַיְדַבֵּר
אִתּוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר׃ אֲנִי
הִנֵּה בְרִיתִי אִתָּךְ וְהָיִיתָ לְאַב

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

יצחק ה׳ ואלהים משדי יברך אתך ויפרך וירבך ונהיה לקהל עמים׃ ד׳ ולתת לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשת את ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם׃ ה׳ ויברך אתו אלהים ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃ ז׳ זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר׃ ח׳ ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃ ט׳ וכן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם ולד בית ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא׃

בבראשית קדמון ז׳ ואברהם אביך בבראשית מאה ותשעים שנה ותמות שרה אשתך בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ותבא אברהם לספד לשרה ולבכתה׃ ח׳ ויתיצב אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר׳ ט׳ אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר׃ י׳ ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עיר׳ יא׳ לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתי לך קבר מתך׃ יב׳ ויתחו עם הארץ׃ יג׳ ויאמר אל עפרון׳ אך אם אתה׳ שמע נא׳ לי׳ נתן כסף השדה׃ קח מאתי׳ ואקברה׳ את מתי׳ שמה׃ יד׳ ויען עפרון׳ את אברהם׃ לאמר׳ לו׳ יא׳ אדני׳ שמע׳ אתי׳ ארץ׳ שקל כסף׳ ביני׳ ובינך׳ מה׳ הוא׃ וקבר׳ מתך׃ טו׳ ויקשב אברהם׃ אל עפרון׳ וישקל אברהם׃ לעפרון׳ את הכסף׃ אשר דבר׳ באזני בני חת׳ שקל׳ כסף׃ עבר׳ לסוחר׃ טז׳ ויקם׃ שדה עפרון׳ אשר׳ במכפלה׳ אשר׳ לפני׳ ممرא׳ השדה׃ והמערה׃ אשר׳ בו׳ והעץ׃ אשר׳ בשדה׃ אשר׳ בכל׳ גבלתו׃ סביב׃ יז׳ לאברהם׃ למקנה׃ לעיני׳ בני׳ חת׃ בכל׳ באי׳ שער׳ עיר׳ בית׳ קברו׃ יח׳ ואחרי׳ כן׳ קבר׳ אברהם׃ את׳ שרה׳ אשתו׳ אל׳ מערת׳ שדה׳ המכפלה׳ על׳ פני׳ ممرא׳ הוא׳ חברון׳ בארץ׳ כנען׃ יט׳ ושדה׳ עפרון׳ ומערת׳ אשר׳ בו׳ נקנה׳ לאברהם׃ לאחזת׳ קבר׳ מאת׳ בני׳ חת׃ כ׳ ואברהם׃ זקן׳ בא׳ בימים׃ ויהוה׃ ברך׳ את׳ אברהם׃ בכל׳ מכל׳ כל׳ בן׳ אמר׳ אל׳ עבדו׳ זקן׳ ביתו׳ המשל׳ בכל׳ אשר׳ לו׳ שים׳ נא׳ ידך׳ תחת׳ ירכי׃ ג׳ ואשבעך׳ בהוה׳ אלהי׳ השמים׃ ואלהי׳ הארץ׃ אשר׳ לא׳ תקח׳ אשה׃ לבני׳ מבנות׳ הכנעני׃ אשר׳ אנכי׳ יושב׳ בקרבו׃ ד׳ כי׳ אם׳ אל׳ ארצי׳ ואל׳ מולדתי׳ תלך׃ ואת׳ בני׳ לבני׳ יצחק׃ ה׳ ויאמר׳ אליו׳ העבד׃ אולי׳ לא׳ תאבה׳ האשה׃ ללכת׃ אחרי׳ אל׳ הארץ׃ הזאת׃ ההשב׃ אשיב׃ את׳ בנך׃ אל׳ הארץ׃ אשר׳ יצאת׃ שם׃ ו׳ ויאמר׳ אליו׳ אברהם׃ השמר׃ לך׃ פן׃ תשיב׃ את׳ בני׃ שמה׃ ז׳ יהוה׃ אלהי׳ השמים׃ אשר׳ לקחני׃ מבית׃ אבי׃ ומארץ׃ מולדתי׃ אשר׳ דבר׃ לי׃ ואשר׳ נשבע׃ לי׃ לאמר׃ לזרעך׃ אתן׃ את׳ הארץ׃ הזאת׃ הוא׃ ישלח׃ מלאכו׃ לפניך׃ ולקחת׃ אשה׃ לבני׃ משם׃ ח׳ ואם׃ לא׃ תאבה׃ האשה׃ ללכת׃ אחרי׃ אל׃ הארץ׃ הזאת׃ ונקיתי׃ מאלה׃ אלי׃ רק׃ את׃ בני׃ לא׃ תשיב׃ שמה׃ ט׳ וישם׃ העבד׃ את׃ ידו׃ תחת׃ ירך׃ אברהם׃ אדנו׃ וישבע׃ לו׃ על׃ הדבר׃ הזה׃ י׳ ויקח׃ העבד׃ עשרה׃ גמלים׃ מגמלי׃ אדנו׃ וילך׃ וכל׃ טוב׃ אדנו׃ בידו׃ ויקם׃ וילך׃ ארם׃ נהרים׃ אל׃ עיר׃ נחור׃ יא׳ ויברך׃ הגמלים׃ מחוץ׃ לעיר׃ אל׃ באר׃ המים׃ לעת׃ ערב׃ לעת׃ צאת׃ השאבות׃ יב׳ ויאמר׃ יהוה׃ אלהי׃ אדני׃ אברהם׃ הקרה׃ נא׃ לפני׃ היום׃ והעשה׃ חסד׃ עם׃ אדני׃ אברהם׃ יג׳ הנה׃ אנכי׃ נצב׃ על׃ עין׃ המים׃ ובנות׃ אנשי׃ העיר׃ יצאות׃ לשאב׃ מים׃ יד׳ והיה׃ הנערה׃ אשר׃ אמר׃ אליה׃ הטי׃ נא׃ כדך׃ ואשתה׃ ואמרה׃ שתה׃ וגם׃ גמליך׃ אשקה׃ אתה׃ הכחת׃ לעבדך׃ ליצחק׃ ואשר׃ אמרתי׃ בה׃ אדע׃ כי׃ עשית׃ חסד׃ עם׃ אדני׃ טו׳ ויהי׃ הוא׃ טרם׃ כלה׃ לדבר׃ והנה׃ רבקה׃ יצאת׃ אשר׃ ילדה׃ לבתואל׃ בן׃ מלכה׃ אשת׃ נחור׃ אחי׃ אברהם׃ וכדה׃ על׃ שכמה׃ טז׳ והנערה׃ טבת׃ מראה׃ מאד׃ בתולה׃ ואיש׃ לא׃ ידעה׃ ותרד׃ העינה׃ ותמלא׃ כדה׃ ותעל׃ יז׳ ותרץ׃ העבד׃ לקראתה׃ ויאמר׃ הגמיאי׃ נא׃ מעט׃ מים׃ מכדך׃ יח׳ ותאמר׃ שתה׃ אדני׃ ותמהר׃ ותרד׃ כדה׃ על׃ ידה׃ ותשקהו׃ יט׳ ותכל׃ להשקתו׃ ותאמר׃ גם׃ לגמליך׃ אשאב׃ עד׃ אם׃ כלו׃ לשתות׃ כ׳ ותמהר׃ ותערה׃ כדה׃ אל׃ השקת׃ ותרץ׃ עוד׃ אל׃ הבאר׃ לשאב׃ ותשאב׃ לכל׃ גמליו׃ כא׳ והאיש׃ משתאה׃ לה׃ מחרש׃ לדעת׃ ההצליח׃ יהוה׃ דרכו׃ אם׃ לא׃ כב׳ והיה׃ כאשר׃ כלו׃ הגמלים׃ לשתות׃ ויקח׃ האיש׃ נזם׃ זהב׃ בקע׃ משקלו׃ ושתי׃ צמידים׃ על׃ ידיה׃ עשרה׃ זהב׃ משקלם׃ כג׳ ויאמר׃ בת׃ מי׃ את׃ הגידי׃ נא׃ לי׃ הישׁ׃ בית׃ אביך׃ מקום׃ לנו׃ ללון׃ כד׳ ותאמר׃ אליו׃ בת׃ בתואל׃ אנכי׃ בן׃ מלכה׃ אשר׃ ילדה׃ לנחור׃ כה׳ ותאמר׃ אליו׃ גם׃ תבן׃ גם׃ מספוא׃ רב׃ עמנו׃ מקום׃ ללון׃ כו׳ והאיש׃ קד׃ ויתפלל׃ ליהוה׃ כז׳ ויאמר׃ ברוך׃ יהוה׃ אלהי׃ אדני׃ אברהם׃ אשר׃ לא׃ עזב׃ חסדו׃ ואמתו׃ מעם׃ אדני׃ אנכי׃ בדרך׃ נחני׃ יהוה׃ בית׃ אחי׃ אדני׃ כח׳ ותרץ׃ הנערה׃ ותגד׃ לבית׃ אמה׃ כדברים׃ האלה׃ כט׳ ולרבקה׃ אח׃ ושמו׃ לבן׃ וירץ׃ לבן׃ אל׃ האיש׃ החוצה׃ אל׃ העין׃ ל׳ והיה׃ כראות׃ את׃ הנזם׃ ואת׃ הצמידים׃ על׃ ידי׃ אחתו׃ ובשמעו׃ את׃ דברי׃ רבקה׃ אחתו׃ לאמר׃ כה׳ דבר׃ אלי׃ האיש׃ ויבא׃ אל׃ האיש׃ והנה׃ עמד׃ על׃ הגמלים׃ על׃ העין׃ לא׃ ויאמר׃ בא׃ ברוך׃ יהוה׃ למה׃ תעמד׃ בחוץ׃ ואנכי׃ פניתי׃ הבית׃ ומקום׃ לגמלים׃ לב׳ ויבא׃ האיש׃ הבית׃ ויפתח׃ האמתלים׃ ויתן׃ תבן׃ ומספוא׃ לגמלים׃ ומים׃ לרחץ׃ רגליו׃ ורגלי׃ האנשים׃ אשר׃ אתו׃ לג׳ ויתן׃ לחמו׃ לפניו׃ לאכל׃ ויאמר׃ לא׃ אכל׃ עד׃ אם׃ דברתי׃ דברי׃ ויאמר׃ דבר׃ לד׳ ויאמר׃ עבד׃ אברהם׃ אנכי׃ לה׳ ויהוה׃ ברך׃ את׃ אדני׃ מאד׃ ויגדל׃ ויתן׃ לו׃ צאן׃ ובקר׃ וכסף׃ וזהב׃ ועבדים׃ ושפחות׃ וגמלים׃ וחמרים׃ לו׳ ותלד׃ שרה׃ אשת׃ אדני׃ בן׃ לאדני׃ אחרי׃ אל׃ זקנתו׃ ויתן׃ לו׃ את׃ כל׃ אשר׃ לו׃ לז׳ וישבעני׃ אדני׃ לאמר׃ לא׃ תקח׃ אשה׃ לבני׃ מבנות׃ הכנעני׃ אשר׃ אנכי׃ יושב׃ בארצו׃ לח׳ כי׃ אם׃ אל׃ בית׃ אבי׃ תלך׃ ואל׃ משפחתי׃ ולקחת׃ אשה׃ לבני׃ לט׳ ואמר׃ אל׃ אדני׃ אולי׃ לא׃ תלך׃ האשה׃ אחרי׃ מ׳ ויאמר׃ אלי׃ יהוה׃ אשר׃ התהלכתי׃ לפניו׃ ישלח׃ מלאכו׃ אתך׃ והצליח׃ דרכך׃ ולקחת׃ אשה׃ לבני׃ מבנות׃ הכנעני׃ מא׳ אז׃ תנקה׃ מאלתי׃ כי׃ תבא׃ אל׃ משפחתי׃ ואם׃ לא׃ יתנו׃ לך׃ והיית׃ נקי׃ מאלתי׃ מב׳ ואבא׃ היום׃ אל׃ העין׃ ואמרתי׃ יהוה׃ אלהי׃ אדני׃ אברהם׃ אם׃ נא׃ אתה׃ מצליח׃ דרכי׃ אשר׃ אנכי׃ הלך׃ עליה׃ מג׳ הנה׃ אנכי׃ נצב׃ על׃ עין׃ המים׃ והיה׃ העלמה׃ היצאת׃ לשאב׃ ואמרתי׃ אליה׃ השקיני׃ נא׃ מעט׃ מים׃ מכדך׃ מד׳ ואמרה׃ אלי׃ גם׃ אתה׃ שתה׃ וגם׃ לגמליך׃ אשאב׃ תהי׃ האשה׃ אשר׃ הכיח׃ יהוה׃ לבן׃ אדני׃ מה׃ ויקד׃ העבד׃ ויתפלל׃ ליהוה׃ מה׳ ויבא׃ רבקה׃ יצאת׃ כאשר׃ כלה׃ להתפלל׃ והכד׃ על׃ שכמה׃ מו׳ ותרד׃ הנערה׃ ותמלא׃ כדה׃ ותעל׃ ואמר׃ אליה׃ אנא׃ אשתה׃ נא׃ מו׳ ותמהר׃ ותורד׃ כדה׃ מעל׃ ידה׃ ותאמר׃ שתה׃ ואף׃ גמליך׃ אשקה׃ מח׳ ואשתה׃ ותשק׃ גם׃ הגמלים׃ אשאל׃ נא׃ מה׃ שמך׃ ותאמר׃ בת׃ בתואל׃ אנכי׃ בן׃ נחור׃ אשר׃ ילדה׃ לו׃ מלכה׃ ואשם׃ נזם׃ על׃ אפה׃ ואת׃ הצמידים׃ על׃ ידיה׃ מט׳ ועתה׃ אם׃ יש׃ אתם׃ עשים׃ חסד׃ ואמת׃ עם׃ אדני׃ הגידו׃ לי׃ ואם׃ לא׃ הגידו׃ לי׃ ואסבה׃ על׃ ימין׃ או׃ על׃ שמאל׃ נ׳ ויען׃ לבן׃ ובתואל׃ ויאמרו׃ מאת׃ יהוה׃ יצא׃ הדבר׃ לא׃ נוכל׃ דבר׃ אליך׃ רע׃ או׃ טוב׃ נא׃ ויהי׃ כשמע׃ עבד׃ אברהם׃ את׃ דבריהם׃ ויתפלל׃ ארצה׃ ליהוה׃ נב׳ ויוצא׃ העבד׃ כלי׃ כסף׃ וכלי׃ זהב׃ ובגדים׃ ויתן׃ לרבקה׃ ומגדנות׃ נתן׃ לאחיה׃ ולאמה׃ נג׳ ויאכלו׃ וישתו׃ הוא׃ והאנשים׃ אשר׃ עמו׃ וילינו׃ ויקומו׃ בבקר׃ ויאמר׃ שלחוני׃ לאדני׃ נד׳ ויאמר׃ אחיה׃ ואמה׃ תשב׃ הנערה׃ אתנו׃ ימים׃ או׃ עשור׃ אחר׃ תלך׃ נה׳ ויאמר׃ אליהם׃ אל׃ תאחרו׃ אתי׃ והיהוה׃ הצליח׃ דרכי׃ שלחוני׃ ואלכה׃ אל׃ אדני׃ נו׳ ויאמרו׃ נקרא׃ לנערה׃ ונשאלה׃ את׃ פיה׃ נז׳ ויקראו׃ לרבקה׃ ויאמרו׃ אליה׃ הלכת׃ עם׃ האיש׃ הזה׃ ותאמר׃ אלכה׃ נח׳ וישלחו׃ את׃ רבקה׃ אחתם׃ ואת׃ מנקתה׃ ואת׃ עבד׃ אברהם׃ ואת׃ אנשיו׃ נט׳ ויברכו׃ את׃ רבקה׃ ויאמרו׃ לה׃ אחתנו׃ את׃ היי׃ לאלפי׃ רבבה׃ ויירש׃ זרעך׃ את׃ שער׃ שנאיו׃ ס׳ ותקם׃ רבקה׃ ונערותיה׃ ותרכבנה׃ על׃ הגמלים׃ ותלכנה׃ אחרי׃ האיש׃ ויקח׃ העבד׃ את׃ רבקה׃ וילך׃ סא׳ ויצחק׃ בא׃ מבוא׃ באר׃ לחי׃ ראי׃ והוא׃ יושב׃ בארץ׃ הנגב׃ סב׳ ויצא׃ יצחק׃ לשוח׃ בשדה׃ לפנות׃ ערב׃ וישא׃ עיניו׃ וירא׃ והנה׃ גמלים׃ באים׃ סג׳ ורבקה׃ נשא׃ עיניה׃ ותרא׃ את׃ יצחק׃ ותפל׃ מעל׃ הגמל׃ סד׳ ותאמר׃ אל׃ העבד׃ מי׃ האיש׃ הזה׃ הלך׃ בשדה׃ לקראתנו׃ ויאמר׃ העבד׃ הוא׃ אדני׃ ותקח׃ הצעיף׃ ותתכס׃ סה׳ ויספר׃ העבד׃ ליצחק׃ את׃ כל׃ הדברים׃ אשר׃ עשה׃ סו׳ ויביאהו׃ יצחק׃ האהלה׃ שרה׃ אמו׃ ויקח׃ את׃ רבקה׃ ותהי׃ לו׃ לאשה׃ ויאהבה׃ ויתנחם׃ יצחק׃ אחרי׃ אמו׃ פרק׃ כה׃ ויסף׃ אברהם׃ ויקח׃ אשה׃ ושמה׃ קטורה׃ ב׳ ותלד׃ לו׃ את׃ זמרן׃ ואת׃ יקשן׃ ואת׃ מדן׃ ואת׃ מדין׃ ואת׃ ישבק׃ ואת׃ שוח׃ ג׳ ויקשן׃ הולד׃ את׃ שבא׃ ודדן׃ ובני׃ דדן׃ היו׃ אשורים׃ ולטושים׃ ולאמים׃ ד׳ ובני׃ מדין׃ עיפה׃ ועפר׃ וחנוך׃ ואבידע׃ ואלדעה׃ כל׃ אלה׃ בני׃ קטורה׃ ה׳ ויתן׃ אברהם׃ את׃ כל׃ אשר׃ לו׃ ליצחק׃ ו׳ ולבני׃ הפלגשים׃ אשר׃ לאברהם׃ נתן׃ אברהם׃ מתנות׃ וישלחם׃ מעל׃ יצחק׃ בנו׃ בעודנו׃ חי׃ קדמה׃ אל׃ ארץ׃ קדם׃ ז׳ ואלה׃ ימי׃ שני׃ חיי׃ אברהם׃ אשר׃ חי׃ מאת׃ שנה׃ ושבע׃ שנים׃ ושבע׃ מאות׃ שנה׃ ח׳ וגוע׃ וימת׃ אברהם׃ בשיבה׃ טובה׃ זקן׃ ושבע׃ ויאסף׃ אל׃ עמיו׃ ט׳ ויקברו׃ אתו׃ יצחק׃ וישמעאל׃ בניו׃ אל׃ מערת׃ המכפלה׃ אל׃ שדה׃ עפרון׃ בן׃ צחר׃ החתי׃ אשר׃ על׃ פני׃ ممرא׃ י׳ השדה׃ אשר׃ קנה׃ אברהם׃ מאת׃ בני׃ חת׃ שם׃ קבר׃ אברהם׃ ושרה׃ אשתו׃ יא׳ והיה׃ אחרי׃ מות׃ אברהם׃ ויברך׃ אלהים׃ את׃ יצחק׃ בנו׃ וישב׃ יצחק׃ עם׃ באר׃ לחי׃ ראי׃ יב׳ ואלה׃ תולדות׃ ישמעאל׃ בן׃ אברהם׃ אשר׃ ילדה׃ הגר׃ המצרית׃ שפחת׃ שרה׃ לאברהם׃ יג׳ ואלה׃ שמות׃ בני׃ ישמעאל׃ בשמתם׃ לתולדתם׃ בכר׃ ישמעאל׃ נבית׃ וקדר׃ ואדבאל׃ ומבשם׃ יד׳ ומשמע׃ ודומה׃ ומשא׃ טו׳ חדד׃ ותימא׃ יטור׃ נפיש׃ וקדמה׃ טז׳ אלה׃ בני׃ ישמעאל׃ ואלה׃ שמותם׃ בחצרתם׃ ובטירתם׃ שנים׃ עשר׃ נשיאם׃ לאמתם׃ יז׳ ואלה׃ שני׃ חיי׃ ישמעאל׃ מאת׃ שנה׃ ושלשים׃ שנה׃ ושבע׃ שנים׃ ויגוע׃ וימת׃ ויאסף׃ אל׃ עמיו׃ יח׳ ושכנו׃ מחוילה׃ עד׃ שור׃ אשר׃ על׃ פני׃ ممرא׃ אשור׃ נפל׃ על׃ פני׃ כל׃ אחיו׃ יט׳ ואלה׃ תולדות׃ יצחק׃ בן׃ אברהם׃ אברהם׃ הוליד׃ את׃ יצחק׃ כ׳ ויהי׃ יצחק׃ בן׃ ארבעים׃ שנה׃ בקחתו׃ את׃ רבקה׃ בת׃ בתואל׃ הארמי׃ מפדן׃ ארם׃ אחות׃ לבן׃ הארמי׃ לו׳ ותעתר׃ יצחק׃ לנכח׃ אשתו׃ כי׃ עקרה׃ הוא׃ ויעתר׃ לו׃ יהוה׃ ותהר׃ רבקה׃ אשתו׃ כב׳ ויתרצצו׃ הבנים׃ בקרבה׃ ותאמר׃ אם׃ כן׃ למה׃ זה׃ אנכי׃ ותלך׃ לדרש׃ את׃ יהוה׃ כג׳ ויאמר׃ יהוה׃ לה׃ שני׃ גוים׃ בבטנך׃ ושני׃ לאמים׃ ממעיך׃ יפרדו׃ ולאם׃ מלאם׃ יעצם׃ ורב׃ יעבד׃ צעיר׃ כד׳ וכמלאת׃ ימיה׃ לילד׃ והנה׃ תאומים׃ בבטנה׃ כה׳ ויצא׃ הראשון׃ אדמוני׃ כלו׃ כאדרת׃ שער׃ ויקראו׃ שמו׃ עשו׃ כו׳ ואחרי׃ כן׃ יצא׃ אחיו׃ ויד׃ אחזת׃ בעקב׃ עשו׃ ויקרא׃ שמו׃ יעקב׃ יצחק׃ בן׃ ששים׃ שנה׃ בלדת׃ אתם׃ כז׳ ויגדלו׃ הנערים׃ ויהי׃ עשו׃ איש׃ יודע׃ ציד׃ איש׃ שדה׃ ויעקב׃ איש׃ תם׃ יושב׃ אהלים׃ כח׳ ויאהב׃ יצחק׃ את׃ עשו׃ כי׃ ציד׃ בפיו׃ ורבקה׃ אהבת׃ את׃ יעקב׃ כט׳ ויזד׃ יעקב׃ נזיד׃ ויבא׃ עשו׃ מן׃ השדה׃ והוא׃ עיף׃ ל׳ ויאמר׃ עשו׃ אל׃ יעקב׃ הלעיטני׃ נא׃ מן׃ האדם׃ האדם׃ הזה׃ כי׃ עיף׃ אנכי׃ על׃ כן׃ קרא׃ שמו׃ אדום׃ לא׳ ויאמר׃ יעקב׃ מכרה׃ כיום׃ את׃ בכרתך׃ לי׃ לב׳ ויאמר׃ עשו׃ הנה׃ אנכי׃ הולך׃ למות׃ ולמה׃ זה׃ לי׃ בכרה׃ לג׳ ויאמר׃ יעקב׃ השבעה׃ לי׃ כיום׃ וישבע׃ לו׃ וימכר׃ את׃ בכרתו׃ לד׳ ויעקב׃ נתן׃ לעשו׃ לחם׃ ונזיד׃ עדשים׃ ויאכל׃ וישת׃ ויקם׃ וילך׃ ויבז׃ עשו׃ את׃ הבכרה׃ פרק׃ כו׃ ויהי׃ רעב׃ בארץ׃ מלבד׃ הרעב׃ הראשון׃ אשר׃ היה׃ בימי׃ אברהם׃ וילך׃ יצחק׃ אל׃ אבימלך׃ מלך׃ פלשתים׃ גררה׃ ב׳ ויראה׃ אליו׃ יהוה׃ ויאמר׃ אל׃ תרד׃ מצרים׃ שכן׃ בארץ׃ אשר׃ אמר׃ אליך׃ ג׳ גור׃ בארץ׃ הזאת׃ ואהיה׃ עמך׃ ואברכך׃ כי׃ לך׃ ולזרעך׃ אתן׃ את׃ כל׃ הארצות׃ האל׃ והקימתי׃ את׃ השבועה׃ אשר׃ נשבעתי׃ לאברהם׃ אביך׃ ד׳ והרבתי׃ את׃ זרעך׃ כככבי׃ השמים׃ ונתתי׃ לזרעך׃ את׃ כל׃ הארצות׃ האל׃ והתברכו׃ בזרעך׃ כל׃ גוי׃ הארץ׃ ה׳ עקב׃ אשר׃ שמע׃ אברהם׃ בקלי׃ וישמר׃ משמרתי׃ מצותי׃ חקותי׃ ותורתי׃ ו׳ וישב׃ יצחק׃ בגרר׃ ז׳ וישאלו׃ אנשי׃ המקום׃ לאשתו׃ ויאמר׃ אחתי׃ הוא׃ כי׃ ירא׃ לאמר׃ אשתי׃ פן׃ יהרגוני׃ אנשי׃ המקום׃ על׃ רבקה׃ כי׃ טובת׃ מראה׃ הוא׃ ח׳ ויהי׃ כי׃ ארכו׃ שם׃ הימים׃ וישקף׃ אבימלך׃ מלך׃ פלשתים׃ בעד׃ החלון׃ וירא׃ והנה׃ יצחק׃ מצחק׃ את׃ רבקה׃ אשתו׃ ט׳ ויקרא׃ אבימלך׃ ליצחק׃ ויאמר׃ אך׃ הנה׃ אשתך׃ הוא׃ ואיך׃ אמרת׃ אחתי׃ הוא׃ ויאמר׃ אליו׃ יצחק׃ כי׃ אמרתי׃ פן׃ אמות׃ עליה׃ י׳ ויאמר׃ אבימלך׃ מה׃ זאת׃ עשית׃ לנו׃ כמעט׃ שכב׃ אחד׃ העם׃ את׃ אשתך׃ והבאת׃ עלינו׃ אשם׃ יא׳ ויצו׃ אבימלך׃ את׃ כל׃ העם׃ לאמר׃ הנגע׃ באיש׃ הזה׃ ובאשתו׃ מות׃ יומת׃ יב׳ ויזרע׃ יצחק׃ בארץ׃ ההוא׃ וימצא׃ בשנה׃ ההוא׃ מאה׃ שערים׃ ויברכהו׃ יהוה׃ יג׳ ויגדל׃ האיש׃ וילך׃ הלוך׃ וגדל׃ עד׃ אשר׃ גדל׃ מאד׃ יד׳ ויהי׃ לו׃ מקנה׃ צאן׃ ומקנה׃ בקר׃ ועבדה׃ רבה׃ ויקנאו׃ אתו׃ פלשתים׃ טו׳ וכל׃ הבארות׃ אשר׃ חפרו׃ עבדי׃ אביו׃ בימי׃ אברהם׃ אביו׃ סתמום׃ פלשתים׃ וימלאום׃ עפר׃ טז׳ ויאמר׃ אבימלך׃ אל׃ יצחק׃ לך׃ מעמנו׃ כי׃ עצמת׃ מאד׃ מאנו׃ מעמנו׃ יז׳ וילך׃ משם׃ יצחק׃ ויחן׃ בנחל׃ גרר׃ וישב׃ שם׃ יח׳ ויחפר׃ יצחק׃ את׃ באר׃ המים׃ אשר׃ חפרו׃ בימי׃ אברהם׃ אביו׃ ויסתמום׃ פלשתים׃ אחרי׃ מות׃ אברהם׃ ויקרא׃ לה׃ שמות׃ כשמות׃ אביו׃ אשר׃ קרא׃ לה׃ אביו׃ יט׳ ויחפרו׃ בנחל׃ וימצאו׃ שם׃ באר׃ מים׃ חיים׃ כ׳ ויריבו׃ רעי׃ גרר׃ עם׃ רעי׃ יצחק׃ לאמר׃ לנו׃ המים׃ ויקרא׃ שם׃ השם׃ עשק׃ כי׃ התעשקו׃ עמו׃ כא׳ ויחפרו׃ באר׃ אחרת׃ ויריבו׃ גם׃ עליה׃ ויקרא׃ שמה׃ שטנה׃ כב׳ ויעתק׃ משם׃ ויחפר׃ באר׃ אחרת׃ ולא׃ רבו׃ עליה׃ ויקרא׃ שמה׃ רחבות׃ ויאמר׃ כי׃ עתה׃ הרחיב׃ יהוה׃ לנו׃ ופרינו׃ בארץ׃ כג׳ ויעל׃ משם׃ באר׃ שבע׃ כד׳ וירא׃ אליו׃ יהוה׃ בלילה׃ ההוא׃ ויאמר׃ אנכי׃ אלהי׃ אברהם׃ אביך׃ אל׃ תירא׃ כי׃ אתך׃ אנכי׃ וברכתיך׃ והרביתי׃ את׃ זרעך׃ בעבור׃ אברהם׃ עבדי׃ כה׳ ויבן׃ שם׃ מזבח׃ ויקרא׃ בשם׃ יהוה׃ ויט׃ שם׃ אהלו׃ ויכרו׃ שם׃ עבדי׃ יצחק׃ באר׃ כו׳ ואבימלך׃ הלך׃ אליו׃ מגרר׃ ואחזת׃ מרעהו׃ ופיכל׃ שר׃ צבאו׃ כז׳ ויאמר׃ אליהם׃ יצחק׃ מדוע׃ באתם׃ אלי׃ ואתם׃ שנאתם׃ אתי׃ ותשלחו׃ מאתכם׃ כח׳ ויאמרו׃ ראו׃ ראינו׃ כי׃ היה׃ יהוה׃ עמך׃ ונאמר׃ תהי׃ נא׃ אלה׃ בינינו׃ בינך׃ ונכרתה׃ ברית׃ עמך׃ כט׳ אם׃ תעשה׃ עמנו׃ רע׃ כאשר׃ לא׃ נגעוך׃ וכאשר׃ עשינו׃ אתך׃ רק׃ טוב׃ ונשלחך׃ בשלום׃ אתה׃ עתה׃ ברוך׃ יהוה׃ ל׳ ויעש׃ להם׃ משתה׃ ואכלו׃ ושתו׃ לא׳ ויהי׃ בבקר׃ וישבעו׃ איש׃ לאחיו׃ וישלחם׃ יצחק׃ וילכו׃ מאתו׃ בשלום׃ לב׳ ויהי׃ ביום׃ ההוא׃ ויבאו׃ עבדי׃ יצחק׃ ויגידו׃ לו׃ על׃ אודות׃ הבאר׃ אשר׃ חפרו׃ ויאמרו׃ לו׃ מצאנו׃ מים׃ לג׳ ויקרא׃ אתה׃ שבעה׃ על׃ כן׃ שם׃ העיר׃ באר׃ שבע׃ עד׃ היום׃ הזה׃ לד׳ ויהי׃ עשו׃ בן׃ ארבעים׃ שנה׃ ויקח׃ אשה׃ את׃ יהודית׃ בת׃ בארי׃ החתי׃ ואת׃ בשמת׃ בת׃ אילון׃ החתי׃ לה׳ ותהיין׃ מרת׃ רוח׃ ליצחק׃ ולרבקה׃ פרק׃ כז׃ ויהי׃ כי׃ זקן׃ יצחק׃ ותכהין׃ עיניו׃ מראת׃ ויקרא׃ את׃ עשו׃ בנו׃ הגדול׃ ויאמר׃ אליו׃ בני׃ ויאמר׃ אליו׃ הנני׃ ב׳ ויאמר׃ הנה׃ נא׃ זקנתי׃ לא׃ ידעתי׃ יום׃ מותי׃ ג׳ ועתה׃ שא׃ נא׃ כליך׃ תלך׃ וקשתך׃ וצא׃ השדה׃ וצודה׃ לי׃ צידה׃ ד׳ ועשה׃ לי׃ מטעמים׃ כאשר׃ אהב׃ אבי׃ ואכלה׃ בעבור׃ תברכך׃ נפשי׃ בטרם׃ אמות׃ ה׳ ורבקה׃ שמעת׃ בדבר׃ יצחק׃ אל׃ עשו׃ בנו׃ וילך׃ עשו׃ השדה׃ לצוד׃ צידה׃ להביא׃ ו׳ ורבקה׃ אמרה׃ אל׃ יעקב׃ בנה׃ לאמר׃ הנה׃ שמעתי׃ את׃ אביך׃ מדבר׃ אל׃ עשו׃ אחיך׃ לאמר׃ ז׳ הביאה׃ לי׃ צידה׃ ועשה׃ לי׃ מטעמים׃ ואכלה׃ ואברכך׃ לפני׃ יהוה׃ לפני׃ מותי׃ ח׳ ועתה׃ בני׃ שמע׃ בקולי׃ לאשר׃ אנכי׃ מצוה׃ אתך׃ ט׳ לך׃ נא׃ אל׃ הצאן׃ וקח׃ לי׃ משם׃ שני׃ גדיי׃ עזים׃ טובים׃ ואעשה׃ אתם׃ מטעמים׃ לאביך׃ כאשר׃ אהב׃ י׳ והבאת׃ לאביך׃ ואכל׃ בעבור׃ אשר׃ יברכך׃ לפני׃ מותו׃ יא׳ ויאמר׃ יעקב׃ אל׃ רבקה׃ אמו׃ הן׃ עשו׃ אחי׃ איש׃ שעיר׃ ואנכי׃ איש׃ חלק׃ יב׳ אולי׃ ימשני׃ אבי׃ והיתי׃ בעיניו׃ כתעתע׃ והבאתי׃ על׃ נפשי׃ קללה׃ ולא׃ ברכה׃ יג׳ ותאמר׃ לו׃ אמו׃ עלי׃ קללתך׃ בני׃ אך׃ שמע׃ בקולי׃ ולך׃ קח׃ לי׃ יד׳ ויקח׃ ויבא׃ אל׃ אמו׃ ותעש׃ אמו׃ מטעמים׃ כאשר׃ אהב׃ אביו׃ טו׳ ותקח׃ רבקה׃ את׃ בגדי׃ עשו׃ בנה׃ הגדול׃ אשר׃ אתה׃ בבית׃ והלבישה׃ את׃ יעקב׃ בנה׃ הקטן׃ טז׳ ואת׃ עורות׃ גדיי׃ העזים׃ הלבישה׃ על׃ ידיו׃ ועל׃ חלקת׃ צוארו׃ יז׳ ותתן׃ את׃ המטעמים׃ ואת׃ הלחם׃ אשר׃ עשתה׃ ביד׃ יעקב׃ בנה׃ יח׳ ויבא׃ אל׃ אביו׃ ויאמר׃ אבי׃ ויאמר׃ הנני׃ מי׃ אתה׃ בני׃ יט׳ ויאמר׃ יעקב׃ אל׃ אביו׃ אני׃ עשו׃ בכרך׃ עשיתי׃ כאשר׃ דברת׃ אלי׃ קום׃ נא׃ שבה׃ ואכלה׃ מצידי׃ בעבור׃ תברכני׃ נפשך׃ כ׳ ויאמר׃ יצחק׃ אל׃ בנו׃ מה׃ זה׃ מהרת׃ למצא׃ בני׃ ויאמר׃ כי׃ הקרה׃ יהוה׃ אלהיך׃ לפני׃ כא׳ ויאמר׃ יצחק׃ אל׃ יעקב׃ גשה׃ נא׃ ואמשך׃ בני׃ האתה׃ בני׃ עשו׃ אם׃ לא׃ כב׳ ויגש׃ יעקב׃ אל׃ יצחק׃ אביו׃ וימשהו׃ ויאמר׃ הקול׃ קול׃ יעקב׃ והידים׃ ידי׃ עשו׃ כג׳ ולא׃ הכירו׃ כי׃ היו׃ ידיו׃ כידי׃ עשו׃ אחיו׃ הרדתים׃ ויברכהו׃ כד׳ ויאמר׃ אתה׃ זה׃ בני׃ עשו׃ ויאמר׃ אני׃ כה׳ ויאמר׃ הגישה׃ לי׃ ואכלה׃ מציד׃ בני׃ בעבור׃ תברכך׃ נפשי׃ ויגש׃ לו׃ ויאכל׃ ויביאהו׃ יין׃ וישת׃ כו׳ ויאמר׃ לו׃ יצחק׃ אביו׃ גשה׃ נא׃ ושקה׃ לי׃ בני׃ כז׳ ויגש׃ וישק׃ לו׃ ויריח׃ את׃ ריח׃ בגדיו׃ ויברכהו׃ ויאמר׃ ראה׃ ריח׃ בני׃ כריח׃ שדה׃ אשר׃ ברכו׃ יהוה׃ כח׳ ויתן׃ לך׃ האלהים׃ מטל׃ השמים׃ ומשמני׃ הארץ׃ ורב׃ דגן׃ ותירש׃ כט׳ יעבדוך׃ עמים׃ ישתחו׃ לך׃ לאמים׃ הוי׃ גבר׃ לאחיך׃ וישתחו׃ לך׃ בני׃ אמך׃ ארריך׃ ארור׃ ברכיך׃ ברוך׃ ל׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ע׳ ויאמר אל־רבקה
מפתיחו אחר ויאמר
ויאמר אלני אם
נא מצאתי חן בעיניך אל
נא תעבר מעל עבדך
ויקח נא מעט מים ורחצו
רגליכם והשענו תחת העץ
ואקחה פת לחם וסעדו
לבבכם אחר תעברו כי על־
כן עברתם על־עבדכם
ויאמרו כן תעשה כאשר
דברת ומהר אברהם
האהלה אל־שרה ויאמר
להרי שלש סאים קמח
סלת לוש ועשי עגות
ואל־הבקר רץ אברהם ל
ויקח בן־בקר רך וטוב ויתן
אל־הנער וימהר לעשות
אתו ויקח חמאה וחלב
ובן־הבקר אשר עשה ויתן
לפניהם והוא עמד עליהם
תחת העץ ויאכלו ויאמר
אליו איה שרה אשתך
ויאמר הנה באהל ויאמר
שוב אשוב אליך כעת
חיה והנה־בן לשרה אשתך
ושרה שמעת פתח האהל

וחוא אחריו ואברהם
ושרה זקנים באים בימים
חדל להיות לשרה ארח
כנשים ותצחק שרה
בקרבה לאמר אחרי בלתי
היתה לי עדנה ואדני זקן
ויאמר יהוה אל־אברהם
למה זה צחקה שרה לאמר
האף אמנם אלד ואני
זקנתי היפלא מיהוה דבר
למועד אשוב אליך כעת
חיה ושרה בן ותכחש
שרה לאמר לא צחקתי
כי יראה ויאמר לא כי
צחקת ויקם משם אנשים
וישקיפו על־פני סדם ואברהם הלך עמם
לשלחם ויהוה אמר
הכסה אני מאברהם א
אשר אני עשה ואברהם
היו יהיה לגוי גדול ועצום
ונברכו בו כל גויי הארץ
כי ידעתיו למען אשר
יצוה את־בניו ואת־ביתו
אחריו ושמרו דרך יהוה
לעשות צדקה ומשפט
למען הביא יהוה על־

אברהם את אשר דבר
עליו ויאמר יהוה זעקת
סדם ועמרה כי רבה וחטאתם
כי כבדה מאד ארדה נא
ואראה הכמצעקתה הבאה
אלי עשו כלה ואם לא
אדעה ויפנו משם האנשים
וילכו סדמה ואברהם עודנו
עמד לפני יהוה ויגש אברהם
ויאמר הגם תספה צדיק
עם־רשע אולי יש חמשים
צדיקם בתוך העיר הגם
תספה ולא תשא למקום
למען חמשים הצדיקם
אשר בקרבה חלילה לך
מעשות כדבר הזה להמית
צדיק עם־רשע והיה
כצדיק כרשע חלילה לך
השפט כל־הארץ לא יעשה
משפט ויאמר יהוה אם
אמצא בסדם חמשים
צדיקם בתוך העיר ונשאתי
לכל־המקום בעבורם ויע
אברהם ויאמר הנה נא
הואלתי לדבר אל־אדני
ואנכי עפר ואפר אולי
יחסרו חמשים הצדיקם

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ראובעמר ג בעמרי ראובעמר בשקר ראובעמר
לבאר בני ישראל בשמר ראובעמר למלכו׃ פ

העשרים ג בעבור העשרים גבי העשרים
אשר לחיי לאחזקאל העשרים׃ פ

ושמעמיר ג ושמעמיר ואלעזר לאיבכם ושע
מחר לאיבכם ושמעמיר בבקר ואור לכם׃ פ

חמשה חתשחית בחמשה
את כלה עיר ויאמר לא
אשחית אם אמצא שם
ארבעים וחמשה ויסף ע
עוד לדבר אליו ויאמר
אולי ימצאון שם ארבעים
ויאמר לא אעשה בעבור
הארבעים ויאמר אלנא
יחר לארני ואדברה אולי
ימצאון שם שלשים ע
ויאמר לא אעשה אם
אמצא שם שלשים ע
ויאמר הנה נא הואלתי ל
לדבר אל ארני אולי ימצאון
שם עשרים ויאמר לא
אשחית בעבור העשרים
ויאמר אל נא אחר לארני
וארברה אך הפעם אולי
ימצאון שם עשרה ויאמר
לא אשחית בעבור העשרה
וילך יהוה כאשר כלה
לדבר אל אברהם ואברהם
שב למקומו ובאו שני
המלאכים סדמה בערב
ולוט ישב בשער סדם וירא
לוט ויקם לקראתם ע
וישתחו אפים ארצה ויאמר

הנה נא אדני סורו נא אל
בית עבדכם ולינו ורחצו
רגליכם והשכמתם והלכתם
לדרככם ויאמרו לא כי
ברחוב נלין ויפצר בם מאד
ויסרו אליו ויבאו אל ביתו
ויעש להם משתה ומצות
אפה ויאכלו טרם ישכבו
ואנשי העיר אנשי סדם
נסבו על הבית מנער ועד
זקן כל העם מקצה ויקראו
אל לוט ויאמרו לו איה
האנשים אשר באו אליך
הלילה הוציאם אלינו
ונדעה אתם ויצא אליהם
לוט הפתחה והדלת סגר
אחריו ויאמר אל נא אחי
תרעו הנה נא לי שתי בנות
אשר לא ידעו איש אוציאה
נא אתהן אליכם ועשו להן
כטוב בעיניכם רק לאנשים
האל אל תעשו דבר כי על
כן באו בצל קרתי ויאמרו
גשה הלאה ויאמרו האחד
בא לגור ושפט שפוט
עתה נרע לך מהם ויפצרו
באיש בלוט ומשברת

לשבר הדלת וישלחו
האנשים את ידם ויביאו
אותו לוט אליהם הביתה ואת
הדלת סגרו ואת האנשים
אשר פתח הבית הכו בסנורים
מקטן ועד גדול וילאו
למצא הפתח ויאמרו
האנשים אל לוט עד מי יק
פה חתן ובנך ובנתיך וכל
אשר לך בעיר הוצא מן
המקום כי משחתים
אנחנו את המקום הזה כי
גדלה צעקתם את פני יהוה
וישלחנו יהוה לשחתה
ויצא לוט וידבר אל חתניו
לקחי בנתיו ויאמר קומו
צאו מן המקום הזה כי
משחית יהוה את העיר
ויהי כמצחק בעיני חתניו
וכמוהו שחר עלה ויאיצו
המלאכים בלוט לאמר
קום קח את אשתך ואת
שתי בנתיך הנמצאת פן
תספה בעון העיר ויתמהמה
ויחזיקו האנשים בידו ובידי
אשתו ובידי שתי בנתיו
בחמלת יהוה עליו ויצאהו

ג מ׳ גדולה עכקתם ואנו הולכים ל
נשחת׃ פ מבטחיך ג מ׳ הזה ל׳ ראת הזה׃
ב בחוץ׃ פ

ואיש שמי ג ובני ושאחר עלה ויקרא בלילה הוא ואת שדה קרבן חבריה ויבל ידי בן ישראל את מחנה ומל
לילה ובוקר׃ פ ויפצר ב ויפצר באיש בלוט ויפרצו׃ פ ובכן ובנותיך ג אשר יש אנשים רבו אחר אחרונים
עמקים בעדי הזנה׃ פ

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

1001

ויגשו אליו אחריו ואל הנערים לרעו וכל הכסף לאחיו ויבא בבית יוסף ראובן כי אחיו עמו ויבא
הקרבנה הכסף: פ: ויבא יעקב ארצה כנען ויגד לו אביו לאמר הנה בני חי עוד יוסף ויפן ראשו לקראתם
ויאמר ה לשון חול ויתנאלו שוה ויחקו את עזיבאדון ויחרבו אחרי אמרי אך בני אוכל להשקות לנו שמרו ידעתם
אלהיקן בני ויהי אישו שבא: פ:

1

ויניחו מחוץ לעיר ויהו
כהו עשו אתם חיו עה ש
ויאמר המלך עלנפשך ש
אל תביט אחריך ואל
תעמד בכל הככר תחרד
המלט פו תספה ויאמר
לוט אלהם אל נא אדני ש
הנה נא מצא עבדך חן ל
בעינך ותגדל חסדך אשר
עשית עמדי להחיות את
נפשי ואנכי לא אוכל ל ש
להמלט ההרה פו תדבקני
הרעה ומתי ולא אחה עיר
הזאת קרבה לנוס שמה
והיא מצער אמלטה נא
שמה הלא מצער הוא
ותחי נפשי ויאמר אליו
הנה נשאתי פניך גם לדבר
הזה לבלתי הפכי את ל
העיר אשר דברת מהר
המלט שמה כי לא אוכל
לעשות דבר עד בואך ש
שמה על כן קרא שם ש
העיר צוער: השמש יצא
על הארץ ולוט בא צועה
ויהוה המטיר על סדם ועל
עמרה גפרית ואש מאת

יהוה מן השמים ויהפך
את הערים האל ואת כל
הככר ואת כל יושבי הערים
וצמח האדמה ותבט א
אשתו מאחריו ותהי נצב
מלח וישכם אברהם ל
בבקר אל המקום אשר
עמד שם את פני יהוה ש
וישקף על פני סדם ועמרה
ועל כל פני ארץ הככר
ויר והנה עלה קיטר
הארץ כקיטר הכבשן
ויהי בשחת אלהים את
ערי הככר ויזכר אלהים
את אברהם וישלח את
לוט מתוך ההפכה בהפך
את הערים אשר ישב בהן
לוט ויעל לוט מצער ש
וישב בהר ושתי בנתיו ש
עמו כי ירא לשבת בצער
וישב במערה הוא ושתן
בנתיו ותאמר הבכירה אל
הצעירה אבינו זקן ואיש
אין בארץ לבוא עלינו
כדרך כל הארץ לכה ש
נשקה את אבינו יין ש
ונשכבה עמו ונחיה מאבינו

זרע ותשקין את אביהן
יין בלילה ההוא ותבא הבכירה
ותשכב את אביה ולא ידע
בשכבה ובקומה ויהי ש
ממחרת ותאמר הבכירה
אל הצעירה הן שכבתי ש
אמש את אבי נשקנו יין
גם הלילה ובאי שכבי עמו
ונחיה מאבינו זרע ותשקין
גם בלילה ההוא את אביהן
יין ותקם הצעירה ותשכב
עמו ולא ידע בשכבה ש
ובקומה ותהרין שתי בנות
לוט מאביהן ותלד ש
הבכירה בן ותקרא שמו
מואב הוא אבי מואב עד
היום והצעירה גם הוא
ילדה בן ותקרא שמו בן עמי
הוא אבי בני עמון עד היום
ויסע משם אברהם
ארצה הנגב וישב בין קדש
ובין שור ויגר בגרר ויאמר
אברהם אל שרה אשתו ש
אחתי הוא וישלח אבימלך
מלך גרר ויקח את שרה
ויבא אל הים אל אבימלך
בחלום הלילה ויאמר הנך

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מחטאו: ב ואישר בא אליך מאתו לך בא אליו הלוך ל מחטאו לחזור אמרתיו אשר אמר איכי מחטאו ב ש׳:
ל׳ ב׳ ב׳ ה׳ ו׳ א׳ מ׳ ל׳ ע׳ ל׳ ב׳ ן׳ ל׳ א׳ ב׳ ו׳ ט׳ ו׳ מ׳ ל׳ ל׳ ב׳ ב׳ ב׳ ה׳ מ׳ א׳ ט׳ ל׳ ל׳ ב׳ ב׳ ב

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

הזאת ואת בנה כי לא
ירשׁ בן האמה הזאת עם
בני עם יצחק׃ וירע׃
הדבר מאד בעיני אברהם
על אודת בנו׃ ויאמר
אלהים אל אברהם אל
ירע בעיניך על הנער
ועל אמתך כל אשר
תאמר אליך שרה שמע
בקלה כי ביצחק
יקרא לך זרע׃ וגם את
בן האמה לגוי אשימנו
כי זרעך הוא׃ וישכם
אברהם בבקר ויקח
לחם וחמת מים ויתן אל
הגר שם על שכמה׃ ו
את הילד וישלחה ותלך
ותתע במדבר באר שבע׃
ויכלו המים מן החמת׃
ותשלך את הילד תחת
אחד השיחם׃ ותלך ו
ותשב לה מנגד הרחק
כמטחוי קשת כי אמרה
אל אראה במות הילד
ותשב מנגד ותשא את
קלה ותבך׃ וישמע אל
אלהים את קול הנער

ויקרא מלאך אלהים׃
אל הגר מן השמים ו
ויאמר לה מה לך הגר אל
תיראי כי שמע אלהים
אל קול הנער באשר הוא
שם׃ קומי שאי את הנער
והחזיקי את ידך בו כי לגוי
גדול אשימנו׃ ויפקח
אלהים את עיניה ותרא
באר מים ותלך ותמלא
את החמת מים ותשק את
הנער׃ ויהי אלהים את
הנער ויגדל וישב במדבר
ויהי רבה קשת׃ וישב
במדבר פארן ותקח לו
אמו אשה מארץ מצרים׃

ויהי בעת ההוא ויאמר
אבימלך ופיכל שר צבאו
אל אברהם לאמר אלהים
עמך בכל אשר אתה ע
עשה׃ ועתה השבעה לי׃
באלהים הנה אם תשקר
לי ולנינו ולנכדי כחסד ו
אשר עשיתי עמך תעשה
עמדי ועם הארץ אשר
גרתה בה׃ ויאמר אברהם

ואנכי אשבע׃ והוכח ו
אברהם את אבימלך ו
על אדות באר המים א
אשר גזלו עבדי אבימלך׃
ויאמר אבימלך לא ידעתי
מי עשה את הדבר הזה
וגם אתה לא הגדת לי
וגם אנכי לא שמעתי ר
בלתי היום׃ ויקח אברהם
צאן ובקר ויתן לאבימלך
וכרתו שניהם ברית׃ ויצב
אברהם את שבע כבשת
הצאן לבדהן׃ ויאמר
אבימלך אל אברהם ו
מה הנה שבע כבשת ל
האלה אשר הצבת ר ל
לבדנה׃ ויאמר כי את
שבע כבשת תקח מידי
בעבור תהיה לי לעדה כי
חפרתי את הבאר הזאת
עלכן קרא למקום ההוא
באר שבע כי שם נשבעו
שניהם׃ ויכרתו ברית א
בבאר שבע ויקם אבימלך
ופיכל שר צבאו וישבו
אל ארץ פלשתים׃ ויטע
אשל בבאר שבע ויקרא

ותשלך ג׳ . ותשלך אות הילד ותשלך אשה אחת ותשלך דמי׳ אחרים׃ ס׳

ואות בנה ב׳ ברש״י דאמה היזמה ואת בנה ואת בנה אמה השפחה בחיקו׃ ס׳ ותשב ג׳ ותשב נתן ותלך ב׳ בו׳ ותשב ותלך ומדבר עד דרך ומשכה ותשב באיתן ב׳ הדבר ותשב ותמלא ממנו את המחתה ותלך ב׳ ס׳

ואנכי לא שמעתי בלשון הוה׳ ואנכי לא נגעתי מכבר ובגד אנכי ד׳ ישראל ותוה׳ ב׳ אנכי שלא ידעתי׳ ס׳ ובגד אנכי אנשי אלכסנדריא׳ ס׳ לעדה ב׳ בעבור ומלוה לה לעדיה ומכה ראבן הזקן ב׳ בו׳ ס׳ ותשב שבע לה׳ באלהים ב׳ ויעמיד ויאמר אלהו ודוד הזקן ב׳ ס׳

ובגד אחר ב׳ ובגד אחר לא הגדת לי ובגד אחרת ירעבו ובגד אחר מדין אחר במדבר׃ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ואלהים נסה ואלהים ויענני בקול ואלהים אנה לדעת ואלהים אמר לו הקלהים עשה שמיאה
ואלהים עקש אשריהם: ס: המדרש ב׳ חד מל חד מה ולך לך אל ארץ המריה והר שלמה קדמוה מה הפנומל.

לשאוה ב׳ חדמל ומה הוא ישלא אבראמו ובאלהים:
בחד מ׳ ב׳ אשר ראמרהים לבוא בחד מ׳ מרמלה
בחד מ׳: ס:

שם בשם ויחוח אל עולם
ויגר אברהם בארץ פלשתים
ימים רבים
ויהי אחר הדברים האלה
והאלהים נסה את אברהם
ויאמר אליו אברהם
ויאמר הנני
ויאמר קח
נא את בנך את יחידך
אשר אהבת את יצחק
ולך לך אל ארץ המריה
והעלהו שם לעלה על
אחד ההרים אשר אמר
אליך וישכם אברהם
בבקר ויחבש את חמרו
ויקח את שני נעריו אתו
ואת יצחק בנו ויבקע עצי
עלה ויקם וילך אל המקום
אשר אמר לו האלהים
ביום השלישי וישא
אברהם את עיניו וירא
את המקום מרחק
ויאמר אברהם אל נעריו
שבו לכם פה עם החמור
ואני והנער נלכה עדה
ונשתחוה ונשובה אליכם
ויקח אברהם את עצי
העלה וישם על יצחק
בנו ויקח בידו את האש
ואת המאכלת וילכו ש
שניהם יחדו: ויאמר י
יצחק אל אברהם אביו
ויאמר אבי ויאמר הנני
בני ויאמר הנה האש ו
העצים ואיה השה לע
לעלה ויאמר אברהם
אלהים יראה לו השה ל
לעלה בני וילכו שניהם
יחדו ויבאו אל המקום
אשר אמר לו האלהים
ויבן שם אברהם את מ
המזבח וערך את העצים
ויעקד את יצחק בנו
וישם אתו על המזבח
מעל לעצים וישלח
אברהם את ידו ויקח
את המאכלת לשחט את
בנו ויקרא אליו מלאך
יהוה מן השמים ויאמר
אברהם אברהם ויאמר
הנני ויאמר אל תשלח
ידך אל הנער ואל תעש
לו מאומה כי עתה ידעתי
כי ירא אלהים אתה ולא
חשכת את בנך את

יחידך ממני וישא אברהם
את עיניו וירא והנה איל
אחר נאחז בסבך בקרניו
וילך אברהם ויקח את
האיל ויעלהו לעלה תחת
בנו ויקרא אברהם שם
המקום ההוא יהוה יראה
אשר יאמר היום בהר
ותוח גר אח ויקרא מלאך
יהוה אל אברהם שנית מן
השמים ויאמר בי נשבעתי נאם
אשר עשית את הדבר
הזה ולא חשכת את בנך
את יחידך כי ברך אברכך
והרבה ארבה את זרעך
ככוכבי השמים וכחול
אשר על שפת הים ויר ש
זרעך את שער אויביו
והתברכו בזרעך כל גוי
הארץ עקב אשר שמעת
בקולי וישב אברהם אל
נעריו וקמו וילכו יחדיו
אל באר שבע וישב אל
אברהם בבאר שבע:

ויהי אחרי הדברים האלה

ויאמר אחרי הדברים ב׳ ומימרחן אמרל
ומלכבאש ומילו: ס:

ויאמר ב׳ ומימרחן אמרל
ומלכבאש ומילו: ס:

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

ויגד לאברהם לאמר הנה
ילדה מלכה גם הוא בנים
לנחור אחיך את עוץ
בכרו ואת בוז אחיו ואת
קמואל אבי ארם ואת
כשד ואת חזו ואת פלדש
ואת ידלף ואת בתואל
ובתואל ילד את רבקה
שמנה אלה ילדה מלכה
לנחור אחי אברהם ׃
ופילגשו ושמה ראומה
ותלד גם הוא את טבח
ואת גחם ואת תחש ואת
מעכה ׃
ויחיו חיי שרה מ
מאה שנה ועשרים שנה
ושבע שנים שני חיי שרה
ותמת שרה בקרית ארבע
הוא חברון בארץ כנען
ויבא אברהם לספד לשרה
ולבכתה ׃ ויקם אברהם
מעל פני מתו וידבר אל
בני חת לאמר גר ותושב
אנכי עמכם תנו לי אחזת
קבר עמכם ואקברה מ
מתי מלפני ׃ ויענו בני חת
את אברהם לאמר לו

שמעני ארני נשיא אל
אלהים אתה בתוכנו במבחר
קברינו קבר את מתך איש
ממנו את קברו לא יכלה
ממך מקבר מתך ׃ ויקם
אברהם וישתחו לעם
הארץ לבני חת ׃ וידבר
אתם לאמר אם יש את
נפשכם לקבר את מתי
מלפני שמעוני ופגעו לי
בעפרון בן צחר ׃ ויתן לי
את מערת המכפלה אשר
לו אשר בקצה שדהו ׃
בכסף מלא יתננה לי ל
בתוככם לאחזת קבר ׃
ועפרון ישב בתוך בני חת
ויען עפרון החתי את ׃
אברהם באזני בני חת לכל
באי שער עיר לאמר ׃
לא אדני שמעני השדה
נתתי לך והמערה אשר
בו לך נתתיה לעיני בני
עמי נתתיה לך קבר מתך ׃
וישתחו אברהם לפני עם
הארץ ׃ וידבר אל עפרון
באזני עם הארץ לאמר
אך אם אתה לו שמעני
נתתי כסף השדה קח מ
ממני ואקברה את מתי
שמה ׃ ויענו עפרון את ׃
אברהם לאמר לו ׃ ארני
שמעני ארץ ארבע מאת
שקל כסף בינו ובינך מה
הוא ואת מתך קבר ׃ וישמע
אברהם אל עפרון וישקל
אברהם לעפרון את הכסף
אשר דבר באזני בני חת ׃
ארבע מאות שקל כסף
עבר לסחר ׃ ויקם שדה ׃
עפרון אשר במכפלה ׃
אשר לפני ממרא השדה
והמערה אשר בו וכל העץ
אשר בשדה אשר בכל
גבלו סביב ׃ לאברהם למקנה
לעיני בני חת בכל באי שער
עיר ׃ ואחרי כן קבר אברהם
את שרה אשתו אל מערת
שדה המכפלה על פני ממרא
הוא חברון בארץ כנען ׃
ויקם השדה והמערה אשר
בו לאברהם לאחזת קבר
מאת בני חת ׃
ואברהם זקן בא
בימים ויהוה ברך את ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אל־ארץ־ה׳ בסוף ומשנתון אל־הארץ אשר
עוראל הושב אשרב בו אשרי בשבע׳ יב׳

ישב ג׳ מלבשים ומשמרון אשר אנמיישב
בקירבו ולואיתיב בארץ הנגב וירא׳ ט׳ ש׳

ישב ד׳ וסיפנתון ריק אמכבמ׳ לא תשב ושב
אנש עמי ויבא אל ושב מו משיחך ותבחרו׳ ט׳

אברהם בכל׳ ויאמר׳ א׳
אברהם אל־עבדו זקן׳ ק׳
ביתו המ׳ של־כל אשר־לו׳
שים נא ידך תחת ירכי׳
ואשבע ערך ביהוה אלהי׳
השמים ואלהי הארץ׳
אשר לא־תקח אשה לבני׳
מבנות הכנעני אשר אנכ׳
יושב בקרבו׳ כי אם־אל־ארצי׳
ואל־מולדתי תלך ולקחת׳
אשה לבני ליצחק׳ ויאמר׳
אליו העבד אולי לא־תאבה׳
האשה ללכת אחרי אל׳
הארץ הזאת השב אשיב׳
את־בנך אל־הארץ אשר׳
יצאת משם׳ ויאמר אליו׳
אברהם השמר לך פן־תשיב׳
את־בני שמה׳ יהוה אלהי׳
השמים אשר לקחני מבית׳
אבי ומארץ מולדתי׳ אשר׳
דבר לי ואשר נשבע לי׳ ל׳
לאמר לזרעך אתן את׳
הארץ הזאת הוא׳ ישלח׳
מלאכו לפניך ולקחת׳
אשה לבני משם׳ ואם לא׳
תאבה האשה ללכת אל׳
אחרי׳ ונקית מ׳ שבעתי׳

ז׳ ויצא׳ ב׳ ב׳ אדני׳ ג׳ ל׳ ד׳ ה׳ ו׳ ז׳ ח׳ ט׳ י׳ יא׳ יב׳ יג׳ יד׳ טו׳ טז׳ יז׳ יח׳ יט׳ כ׳ כא׳ כב׳ כג׳ כד׳ כה׳ כו׳ כז׳ כח׳ כט׳ ל׳ לא׳ לב׳ לג׳ לד׳ לה׳ לו׳ לז׳ לח׳ לט׳ מ׳ מא׳ מב׳ מג׳ מד׳ מה׳ מו׳ מז׳ מח׳ מט׳ נ׳ נא׳ נב׳ נג׳ נד׳ נה׳ נו׳ נז׳ נח׳ נט׳ ס׳ סא׳ סב׳ סג׳ סד׳ סה׳ סו׳ סז׳ סח׳ סט׳ ע׳ עא׳ עב׳ עג׳ עד׳ עה׳ עו׳ עז׳ עח׳ עט׳ פ׳ פא׳ פב׳ פג׳ פד׳ פה׳ פו׳ פז׳ פח׳ פט׳ צ׳ צא׳ צב׳ צג׳ צד׳ צה׳ צו׳ צז׳ צח׳ צט׳ ק׳ קא׳ קב׳ קג׳ קד׳ קה׳ קו׳ קז׳ קח׳ קט׳ ר׳ רא׳ רב׳ רג׳ רד׳ רה׳ רו׳ רז׳ רח׳ רט׳ ש׳ שא׳ שב׳ שג׳ שד׳ שה׳ שו׳ שז׳ שח׳ שט׳ ת׳ תא׳ תב׳ תג׳ תד׳ תה׳ תו׳ תז׳ תח׳ תט׳

ישב ה׳ ומשמרון ריק אמכבמ׳ לא תשב ושב
אנש עמי ויבא אל ושב מו משיחך ותבחרו׳ ט׳

ישב ו׳ ומשמרון מן ושב אמכבמ שמר ושב ושב לארצ׳ עמוט חכמות שרוטמך ואוך תשב ואבריר משבע אף
תשיב עזר חיבו לבת ושב ויך מי תשיב אל אל־ארץ ושיב לאמ׳ ומל טוב ב׳ ומל טוב אדמי בחין ומל טוב ילשלך׳

ואמר ב׳ ראש פסוק בסוף ואמר ל׳ ואמר ואמר
לא ושמרע ואמ אינקי משלח ג׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

וטרי יב. רפ ושיקנוהו הנה רבקה לפניך קח ולך ואם שכב מיטה עמי יעקב למקום שכב בו פלשתים ונמיזור לפני תמלך וטלי לדשתו וטרי לדם אחיהן ומהיולשאות וטרי פשטיקי וכלה דאיל ונמזו מיכם וטרי לכם לתמול׳ חטרי עזיה׳ ס׳

ולך ה׳ הנה אשורך קח ולך הנה רבקה לפניך ויהי מש ענוני בזרעך ואמיר אל בעיה בזה ולך יחנה בירון ר׳ ס׳

אחי אדני לבני ועתה אם
ישכם עשיש חסרו אמת
את אבינו חגידו לו אם לא
חגידו לו ואפנה עלמיו ואן
עלשמאל ויעו לבן ובתואל
ויאמרו מיתוה יצא הדבר
לא נוכל דבר אליך רע או
טוב הנה רבקה לפניך קל
קח ולך ותהי אשה לבן
אדניך כאשר דבר יהוה
ויהי כאשר שמע עבד
אברהם את דבריהם
וישתחו ארצה ליהוה ויוצא
העבד כלי כסף וכלי זהב
ובגדים ויתן לרבקה מ
ולמגדנתן לאחיה ולאמה
ויאכלו וישתו הוא
והאנשים אשר עמו ולינו
ויקומו בבקר ויאמר ש
שלחני לאדני ויאמר אחיה
ואמה תשב הנער אתנו
ימים או עשור אחר תלך
ויאמר אלהם אל תאחרו
אתו ויהוה הצלח דרכי
שלחוני ואלכה לאדני
ויאמרו נקרא לנער
ונשאלה את פיה ויקראו

לרבקה ויאמרו אליה ל
התלכי עם האיש הזה
ותאמר אלך ישלחו את
רבקה אחתם ואת מנקתה
ואת עבד אברהם וארת
אנשיו ויברכו את רבקה
ויאמרו לה אחתנו את היי
לאלפי רבבה ויירש זרעה
את שער שנאו ותקם
רבקה ותנערתיה ותרכבנה
על הגמלים ותלכנה אחרי
האיש ויקח העבד את
רבקה וילך ויצחק בא
מבוא באר לחי ראי והוא
יושב בארץ הנגב ויצא
יצחק לשוח בשדה לפנות
ערב וישא עינו וראה הנה
גמלים באים ותשא
רבקה את עיניה ותרא את
יצחק ותפל מעל הגמל
ותאמר אל העבד מי
האיש הזה ההלך בשדה
לקראתנו ויאמר העבד
הוא אדני ותקח הרעלה
ותתכס ויספר העבד ל
יצחק את כל הדברים
אשר עשה ויבאה יצחק

ה אהלה שרה אמו ויקח
את רבקה ותהי לו ל
אשה ויאהבה וינחם
יצחק אחרי אמו
ויסף אברהם ויקח אשה
ושמה קטורה ותלד לו
את זמרן ואת יקשן ואת
מדן ואת מדין ואת ישבק
ואת שוח ויקשן ילדו את
שבא ואת דדן ובני ידן
היו אשורם ולטושים ל
ולאמים ובני מדין עיפה
ועפר וחנך ואבידע א
ואלדעה כל אלה בני
קטורה ויתן אברהם
את כל אשר לו ליצחק
ולבני הפילגשים אשר
לאברהם נתן אברהם
מתנת וישלחם מעל
יצחק בנו בעודנו חי ל
קדמה אל ארץ קדם
ואלה ימי שני חיי אברהם
אשר חי מאת שנה
שבעים שנה וחמש שנים
וגוע וימת אברהם בשיבה
טובה זקן ושבע ויאסף
אל עמיו ויקברו אתו

בשובה טובה ל׳ ואוטה אבראם אל אבותיו בשלום
ויגוע ויאסף ויקבר בדעם ויאסף בשיבה טובה שבע׳ ס׳

חגרי ל. חס׳ בלש׳ ובני מדין עופה גרשתה חנני חגר לגער על פי ארם׳ ס׳ מוסגת ב. חס׳ ולשמה׳ נתן אבראם
ושבא מלכת ישחה׳ ס׳ ולך ד פסח ויקן ר׳ עבר אל רבקה ו׳ עקבמנו לעשו׳ ויהיצון בגיעדר ואוראם׳ בס׳ ויקבם
נעמן ואגרשתו כלה עבן ס׳ חלו ישאלו קדמים׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ויצחק וישמעאל בניו
אל מערת המכפלה אל
שדה עפרון בן צחר החתי
אשר על פני ממרא׃ ט
השדה אשר קנה אברהם
מאת בני חת שמה קבר
אברהם ושרה אשתו׃
ויהי אחרי מות אברהם
ויברך אלהים את יצחק
בנו וישב יצחק עם באר
לחי ראי׃ ואלה
תולדת ישמעאל בן
אברהם אשר ילדה הגר
המצרית שפחת שרה
לאברהם׃ ואלה שמות
בני ישמעאל בשמתם
לתולדתם בכר ישמעאל
נביות וקדר ואדבאל
ומבשם׃ ומשמע ודומה
ומשא׃ חדד ותימא׃ יט
יטור נפיש וקדמה׃ אלה
אלה הם בני ישמעאל
ואלה שמתם בחצריהם
ובטירתם שנים עשר
נשיאם לאמתם׃ ואלה
שני חיי ישמעאל מאת
שנה ושלשים שנה׃ כא

וישבע שנים ויגוע ויאסף
ויאסף אל עמיו׃ וישכנו
מחוילה ערשור אשר
על פני ממרא׃ כב
אשורה על פני כל אחיו׃
ואלה תולדת יצחק בן
אברהם אברהם הוליד את
יצחק׃ ויהי יצחק בן
ארבעים שנה בקחתו את
רבקה בת בתואל הארמי
מפדן ארם אחות לבן
הארמי לו לאשה׃ ויעתר
יצחק ליהוה לנכח אשתו
כי עקרה היא ויעתר לו
יהוה ותהר רבקה אשתו׃
ויתרצצו הבנים בקרבה
ותאמר אם כן למה זה אנכי
אנכי ותלך לדרש את יהוה׃
ויאמר יהוה לה שני גוים
בבטנך ושני לאמים ממעיך
יפרדו ולאם מלאם יאמץ
ורב יעבד צעיר׃ וימלאו
ימיה ללדת והנה תומם
בבטנה׃ ויצא הראשון
אדמוני כלו כאדרת שער
ויקראו שמו עשו׃ ואחרי

כן יצא אחיו וידו אחזת
בעקב עשו ויקרא שמו
יעקב ויצחק בן ששים
שנה בלדת אתם׃ ויגדלו
הנערים ויהי עשו איש
ידע ציד איש שדה ויעקב
איש תם ישב אהלים׃ כח
ויאהב יצחק את עשו כי
ציד בפיו ורבקה אהבת
את יעקב׃ ויזד יעקב נזיד
ובא עשו מן השדה והוא
עיף׃ ויאמר עשו אל יעקב
הלעיטני נא מן האדם הזה אל
האדם כי עיף אנכי
על כן קרא שמו אדום׃
ויאמר יעקב מכרה כיום
את בכרתך לי׃ ויאמר עשו
הנה אנכי הולך למות ולמה
זה לי בכרה׃ ויאמר יעקב
השבעה לי כיום וישבע
לו וימכר את בכרתו ל ה
ליעקב׃ ויעקב נתן לעשו
לחם ונזיד עדשים ויאכל
וישת ויקם וילך ויבז עשו
את הבכרה׃
ויהי רעב בארץ
מלבד הרעב הראשון

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויקרא שמה ג׳ שמה ויתנם וכלכן ומחיין ויקרא
אתו שמה אבן העדות ישראל׳ ס׳

ויקרא ל׳ וקשטה ושקקה על פי עדים ועמודיה ויקרקה זהב ומלך ל׳ ויקרא ל׳ אדלמחנה מ׳ מיים ושקקה ארוגה׳ ס׳
ראל ח׳ רק לאנשיה ראל ויתפך אתכ ועדים ראל בגדר בארץ הזאת והלבתי אתכ ארשי אנשי הארץ לעם ראו ובמיל
ושלואיב בדרי בראשיה׳ ס׳

1

אשר חיה בימי אברהם
ויקרא יצחק אל אבימלך
מלך פלשתים גררה וירא
אליו יהוה ויאמר אל תרד
מצרימה שכן בארץ אשר
אמר אליך גור בארץ
הזאת ואהיה עמך ואברכך
כי לך ולזרעך אתן את
כל הארצות האל והקימתי
את השבעה אשר נשבעתי
לאברהם אביך והרביתי
את זרעך ככוכבי השמים
ונתתי לזרעך את כל
הארצות האל והתברכו
בזרעך כל גוי הארץ
עקב אשר שמע אברהם
בקולי וישמר משמרתי
מצותי חקותי ותורתי
וישב יצחק בגרר וישאלו
אנשי המקום לאשתו
ויאמר אחתי הוא כי ירא
לאמר אשתי פן יהרגני
אנשי המקום על דבקה
כי טובת מראה היא והוא
כי ארכו לו שם הימים
וישקף אבימלך מלך
פלשתים בעד החלון
ויראה והנה יצחק מצחק
את רבקה אשתו ויקרא
אבימלך ליצחק ויאמר
אך הנה אשתך הוא ואי
ואיך אמרת אחתי הוא
ויאמר אליו יצחק כי אמ
אמרתי פן אמות עליה
ויאמר אבימלך מה זאת
עשית לנו כמעט שכב
אחד העם את אשתך
והבאת עלינו אשם ויצו
אבימלך את כל העם לאמר
הנגע באישה זה ובאשתו
מות יומת ויזרע יצחק
בארץ ההוא וימצא
בשנה ההוא מאה שערים
ויברכהו יהוה ויגדל האיש
וילך הלוך וגדל עד כי גדל
מאד ויהי לו מקנה צאן
ומקנה בקר ועבדה רבה
ויקנאו אתו פלשתים ל
וכל הבארת אשר חפרו
עבדי אביו בימי אברהם
אביו סתמום פלשתים
וימלאום עפר ויאמר
אבימלך אל יצחק לך
מעמנו כי עצמת ממנו

מאד ויילך משם יצחק
ויחן בנחל גרר וישב שם
ויחפר את
באר המים אשר חפרו
בימי אברהם אביו וסתמום
פלשתים אחרי מות אברהם
ויקרא להן שמות כשמות
אשר קרא להן אביו
ויחפרו עבדי יצחק בנחל
וימצאו שם באר מים
חיים ויריבו רעי גרר עם
רעי יצחק לאמר לנו
המים ויקרא שם הבאר
עשק כי התעשקו עמו
ויחפרו באר אחרת וריבו
גם עליה ויקרא שמה
שטנה ויעתק משם ויחפר
באר אחרת ולא ריבו עליה
ויקרא שמה רחבות ויאמר
כי עתה הרחיב יהוה לנו
ופרינו בארץ ויעל משם
באר שבע ויראה אליו
יהוה בלילה ההוא ויאמר
אנכי אלהי אברהם אביך
אל תירא כי אתך אנכי
וברכתיך והרביתי את זרעך
בעבור אברהם עבדי ויבן

אחד בה׳ שהן רשעים אחד אחרונים אחד ראשון ואחד שבה ואחד אחר כשר שבה אחד אחר מבטן ולא אחד עוסה מזרוב בריבשבו׳ עתיקו משה׳ ס׳ האמצע ומלכון אריקים לא נעיר
שבטי ישראל שבטי ישראל בנשיאיו לא יפלו כי לא ארבו ואין חבורה ותביביים כן לעמלקים באל׳ ס׳ ופקדה ויהי לו מקנה צאן ומקנים ועשים עשיו לו אלקי הרוא ויהי׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

שס מזבח ויקרא בשם ה׳
יהוה ויטו שם אהלו ויכרו
שם עבדי יצחק באר׃
ואבימלך הלך אליו מגרר
ואחוזת מרעהו ופיכל שר
צבאו ויאמר אליהם יצ׳
יצחק מדוע באתם אלי
ואתם שנאתם אתי ר׳
ותשלחוני מאתכם ר׳
ויאמרו ראו ראינו כי היה
יהוה עמך ונאמר תהי נא
אלה ביננו ובינינו וכרתה
ונכרתה ברית עמך׃ אם
תעשה עמנו רעה כאשר
לא נגענוך וכאשר עשינו
עמך רק טוב ונשלחך
בשלום אתה עתה ברוך
יהוה׳ ויעש להם משתה
ויאכלו וישתו׃ וישכימו
בבקר וישבעו איש ר׳
לאחיו וישלחם יצחק ר׳
וילכו מאתו בשלום׃ ויהי
ביום ההוא ובאו עבדי
יצחק ויגדו לו על אודות
הבאר אשר חפרו ויאמרו
לו נמצאנו מים׃ ויקרא א׳
אתה שבעה על כן שם
העיר באר שבע עד היום
הזה׃ ויהי עשו בן
ארבעים שנה ויקח אשה
את יהודית בת בארי החתי
ואת בשמת בת אילון החתי׃
ותהיין מרת רוח ליצחק
ולרבקה׃ ויהי כי זקן
יצחק ותכהין עיניו מראת
ויקרא את עשו בנו הגדל
ויאמר אליו בני ויאמר
אליו הנני׃ ויאמר הנה נא
זקנתי לא ידעתי יום מותי׃
ועתה שא נא כליך תליך
וקשתך וצא השדה׃ ק
וצודה לי ציד׃ ועשה לי
מטעמים כאשר אהבתי
והביאה לי ואכלה בעבור
תברכך נפשי בטרם אמות׃
ורבקה שמעת בדבר יצחק
אל עשו בנו׃ וילך עשו
השדה לציד ציד להביא׃
ורבקה אמרה אל יעקב
בנה לאמר הנה שמעתי
את אביך מדבר אל עשו
אחיך לאמר׃ הביאה לי ציד
ועשה לי מטעמים ואכלה
ואברכך לפני יהוה׳ לפני
מותי׃ ועתה בני שמע בקולי
לאשר אני מצוה׃
אתך׃ לך נא אל הצאן׃
וקח לי משם שני גדיי עזים
טבים ואעשה אתם מטעמים
לאביך כאשר אהב׃ והבאת
לאביך ואכל בעבור אשר
יברכך לפני מותו׃ ויאמר
יעקב אל רבקה אמו׃ הן
עשו אחי איש שער ואנכי
איש חלק׃ אולי ימשני
אבי והיה בעיניו כמתעתע
והבאתי עלי קללה׃ ולא
ברכה׃ ותאמר לו אמו עלי
קללתך בני אך שמע בקולי
בקלוט׃ ולך׃ ויקח
ותעש אמו מטעמים כאשר אהב
אביו׃ ותקח רבקה את
בגדי עשו בנה הגדל החמדות
אשר אתה בבית ותלבש
את יעקב בנה הקטן׃ ואת
עורות גדיי העזים הלבשה
על ידיו ועל חלקת צוארו׃
ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה בידי
יעקב בנה׃ ויבא אל אביו

אוסף עמה ב׳ ושמכחון אותה עשר בחדש
חקלא עבדיהם אכין׃ ומעשה מלחמה׃ ס׳

ראה ל׳ ב׳ בקן ל׳ וסיה בס׳ ל׳ ואמרו דראו ראו ראעון ויאמר ר׳ ויאר ראמלי ר׳ כבאות אמי ראה ויראה
ואדראו ואל שיע ואר שבעו ויאבד ויחיה ושלשו ומעשה ל׳ אם וכעשה עמה ומה ובעשה לשנה חבאל
אבי בישראל׃ ס׳

ולן ל׳ ה׳ וכמעמון אוצראמ נא ישבי יצחק ווחר ב׳ בו אתכם אביכן לפרלהם בבנות צלחה ויסע מפמיר
ואמה מרנאן נעדות ואוא חטל לון גרר ולחבר לון ומקימתי עליהם כמו שלשה בעאן דבר הימי ארוא בע
ויהן ל׳ לבם׃ ס׳

ומל אוכ ל׳ מקשום פלשתים ומל אמה
עפר ומל אמה למלך׃ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויצו ג׳ אסי. ויברו לו עלאיתיב הבאתי ויברו לו לאמר עוד יוסף חי ובלבו אחרי מתי עד אמרתן ויברו לו דברי רב שקדר וכלשונו פרק ב׳ מ׳ ב׳ הטאתנו לאנשי יבש׳ ולרבקה ב׳ חד ר׳ פסל חד פרש פסל ולרבקה אמ׳ ותמיד בדיל ודה׳ ס׳

ויאמר אבי ויאמר חנו ממן
אתה בני ויאמר יעקב
אבי אנכי עשו בכרך
עשיתי כאשר דברת אלי
קום נא שבה ואכלה מציד
בעבור תברכני נפשך
ויאמר יצחק אל בנו מה
זה מהרת למצא ויאמר
כי הקרה יהוה אלהיך לפני
ויאמר יצחק אל יעקב
גשה נא ואמשך בני האתה
זה בני עשו אם לא ויגש
יעקב אל יצחק אבין ויאמר
ויאמר הקול קול
יעקב וידי עשו ידי
חגרו כי היו ידיו כידי עשו
אחיו שערת ויברכהו אל
ויאמר אתה זה בני עשו
ויאמר אני ויאמר הגשה
לי ואכלה מציד בני למען
תברכך נפשי ויגש לו ואכל
ויבא לו יין וישת ויאמר
אליו יצחק אביו גשה נא
ושקה לי בני ויגש וישק
לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו
ויאמר ראה ריח בני כריח
שדה אשר ברכו יהוה ויתן

לך האלהים מטל השמים
ומשמני הארץ ורב דגן
ותירש יעבדוך עמים
וישתחו לך לאמים הוה
גביר לאחיך וישתחו לך
בני אמך ארריך ארור
ומברכיך ברוך והי כאשר
כלה יצחק לברך את יעקב
ויעקב יצא יצא מאת פני יצחק אביו
ועשו אחיו בא מציד ידו
ויעשו גם הוא מטעמים
ויבא לאביו ויאמר לאביו
יקם אבי ויאכל מציד בנו
בעבור תברכני נפשך
ויאמר לו יצחק אביו מי
אתה ויאמר אני בנך בכרך
עשו ויחרד יצחק חרדה
גדלה עד מאד ויאמר מי
אפוא הוא הצד ציד ויבא
לי ואכל מכל בטרם תבוא
ואברכהו גם ברוך יהיה
כשמע עשו את דברי אביו
ויצעק צעקה גדלה ומרה
עד מאד ויאמר לאביו
ברכני גם אני אבי ויאמר
בא אחיך במרמה ויקח

ברכתך ויאמר הכי קרא
שמו יעקב ויעקבני זה
פעמים את בכרתי לקח
והנה עתה לקח ברכתי
ויאמר הלא אצלת לי
ברכה ויען יצחק ויאמר
לעשו הן גביר שמתיו לך
ואת כל אחיו נתתי לו
לעבדים ודגן ותירש
סמכתיו ולכה אפוא מה
אעשה בני ויאמר עשו
אל אביו הברכה אחת הוא
לך אבי ברכני גם אני אבי
וישא עשו קולו ויבך
ויען יצחק אביו ויאמר
אליו הנה משמני הארץ
יהיה מושבך ומטל השמים
מעל ועל חרבך תחיה ואת
אחיך תעבד והיה כאשר
תריד ופרקת עלו מעל
צוארך ושטמת עשו את
יעקב על הברכה אשר
ברכו אביו ויאמר עשו
בלבו יקרבו ימי אבל אבי
ואהרגה את יעקב אחי
ויגד לרבקה את דברי עשו
בנה הגדלות שלח ותקרא

עשיטר ה׳ וסימנורון וסמן אות חיי טעמים ואוכ ה׳ לאוכ וחסרה ומרי עוכ ולבעוכ אשר עשוטר ואמר ב׳ אלוה ויי עשוטר ובר אחרוטי ואוה אשרי עשוטר ואמר אשר בגדר אל חמ׳ שוטה אשרי עשוטר ס׳

ראשה ב׳ ראש סמיך ומימנה ומשה לימלו ומשה לאוכ מבגמי מה ומשה ביתב אחרי מיקרה ס׳

ראמיר אחר ר׳ ראמיר זה בני עשו ראמיר אחר עבאה אל ראמיר אחר עבר ישראל ראמיר אחר אחרי אליהו ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

לעקב בנה חקק טוזנתאמר
אליו הנה עשו אחיך מ
מתנחם לך להרגך ועתה
בני שמע בקולי וקום ברח
לך אל לבן אחי חרנה ש
וישבת עמו ימים אחדים
עד אשר תשוב חמת א
אחיך עד שוב אף אחיך
ממך ושכח את אשר ע
עשית לו ושלחתיך משם
משם למה אשכל גם ש
שנים אחד ותאמר
רבקה אל יצחק קצתי
בחיי מפני בנות חת אם
לקח יעקב אשה מבנות
חת כאלה מבנות הארץ
למה לי חיים ויקרא א
יצחק אל יעקב ויברך א
אתו ויצוהו ויאמר לו לא
תקח אשה מבנות כנען
קום לך פדנה ארם בית
בתואל אבי אמך וקח לך
משם אשה מבנות לבן אחי
אמך ואל שדי יברך אתך
ויפרך וירבך והיית לקהל
עמים ויתן לך את ברכת
אברהם לך ולזרעך אתך

לרשתך את ארץ מגריך
אשר נתן אלהים לאברהם
וישלח יצחק את יעקב
וילך פדנה ארם אל לבן
בן בתואל הארמי אחי
רבקה אם יעקב ועשו
וירא עשו כי ברך יצחק
את יעקב ושלח אתו
פדנה ארם לקחת לו משם
אשה בברכו אתו ויצו
עליו לאמר לא תקח א
אשה מבנות כנען ושמע
יעקב אל אביו ואל אמו
וילך פדנה ארם וירא ע
עשו כי רעות בנות כנען
בעיני יצחק אביו וילך
עשו אל ישמעאל ויקח
את מחלת בת ישמעאל
בן אברהם אחות נבות על
נשיו לו לאשה
ויצא יעקב
מבאר שבע וילך חרנה
ויפגע במקום וילן שם כי
בא השמש ויקח מאבני
המקום וישם מראשתיו
וישכב במקום ההוא ויחלם
והנה סלם מצב ארצה ו

ורקצהו השמימה
והנה מלאכי אלהים עלים
וירדים בו והנה יהוה נצב
עליו ויאמר אני יהוה אל
אלהי אברהם אביך ואלהי
יצחק הארץ אשר אתה
שכב עליה לך אתננה
ולזרעך והיה זרעך כע
פר הארץ ופרצת ימה
וקדמה וצפנה ונגבה א
ונברכו בך כל משפחת א
האדמה ובזרעך והנה א
אנכי עמך ושמרתיך בכל
אשר תלך והשבתיך אל
האדמה הזאת כי לא א
אעזבך עד אשר אם
עשיתי את אשר דברתי
לך ויקץ יעקב משנתו
ויאמר אכן יש יהוה ק
במקום הזה ואנכי לא
ידעתי ויירא ויאמר מה
נורא המקום הזה אין זה
כי אם בית אלהים וזה שער
השמים וישכם יעקב
בבקר ויקח את האבן א
אשר שם מראשתיו וישם
אתה מצבה ויצק שמן

ורש שלו ב׳ ויצעקו פרעה ויש עליו לאמר׳ ה׳
לחיבור ב׳ חנה עשה אחיך בחמתם ביבאמלה
לחיבור ב׳ בו׳:

ויכן ב׳ יש אות ע׳ עיר אשכ׳ ולא אות בתבות האלהים ע׳ וחזקו מדיבו הלא קצ׳ ה׳ טוים בב אות׳ ה׳ שבל
עמך אמרי נא בנו אמר ישראל ויקבץ מחנה ואנ׳ ואחזיקו לו ואזיבנו׳ ע׳ ל׳ ה׳ ומידבון׳ ה׳ שבל אשר ילד ב׳
חזנה אמנו הלוא צוינוך דין חזק׳ ה׳:

לקח ח׳ ושמעתיך אם לקח ויעקב ארוה לקח שחד כי ר׳ ה׳ ע׳ לקה אחיכם ואבינו ואביה הנני לקח ממך
ידי לך לקח לוקלון את עבדיסקא אם בני ישראל ואל בלקח נפשות לאמר ה׳: ותאחד ב׳ שוב פל ואחד עבר
לחמר אשבל גם ה׳:

מחלוק ח׳ ומשקשקין ולך שמו ויקח לוקח ואבדיר׳ ה׳
אשר אכמחלק לאבצו על מחלוק ואבדיר׳ ה׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ל ערד אשה ויקרא את
ב שם המקום ההוא בית
אל ואולם לוז שם העיר
ג לראשנה ויברח יעקב
נדר לאמר אם יהיה אל
ד אלהים עמדי ושמרני
בדרך הזה אשר אנכי ש
הולך ונתן לי לחם לאכל
ה ובגד לבש ושבתי בשלום
ו אל בית אבי והיה יהוה לי
לאלהים והאבן הזאת
אשר שמתי מצבה יהיה
ז בית אלהים וכל אשר תתן
ב לי עשר אעשרנו לך ש
וישא יעקב רגלו וילך
ג ארצה בני קדם וראו והנה
באר בשדה והנה שם אל
שלשה עדרי צאן רבצים
עליה כי מן הבאר ההוא
ג ישקו העדרים והאבן
גדולה על פי הבאר ארי
ונאספו שמה כל העדרים
וגללו את האבן מעל פי
הבאר והשקו את הצאן
והשיבו את האבן על פי
ד הבאר למקמה ויאמר
בחרן לחם נעקב אחי מאין אתם
ויהי כשמע לבן את שמע

ויאמרו מחרן אנחנו ו
ב ויאמר אליהם הידע את
לבן בן נחור ויאמרו ידע
ויאמר אליהם השלום לו
ויאמרו שלום והנה רחל
בתו באה עם הצאן ל
ויאמר הן עוד היום גדול
לא עת האסף המקנה ש
השקו הצאן ולכו רעו
ויאמרו לא נוכל עד אשר
ואספו כל העדרים וגללו
את האבן מעל פי הבאר
והשקינו הצאן עודנו מ
מדבר עם וכחל כאה
עם הצאן אשר לאביה
כי רעה הוא והי כאשר
ראה יעקב את רחל בת
לבן אחי אמו ואת צאן ל
לבן אחי אמו ויגש יעקב
ויגל את האבן מעל פי א
הבאר וישק את צאן לבן
אחי אמו וישק יעקב ל
לרחל וישא את קלו ויבך
ויגד יעקב לרחל כי אחו
אביה הוא וכי בן רבקה
הוא ותרץ ותגד לאביה
ויהי כשמע לבן את שמע

יעקב בן אחתו וירץ לי
לקראתו ויחבק לו וינשק
לו ויבא אתו אל ביתו ויספר
ללבן את כל הדברים האלה
ויאמר לו לבן אך עצמי
ובשרי אתה וישב עמו
חדשים ימים ויאמר לבן
ליעקב הכי אחי אתה א
ועבדתני חנם הגידה לי
מה משכרתך ולבן שתי
בנות שם הגדלה לאה
ושם הקטנה רחל ועיני
לאה רכות ורחל היתה
יפת תאר ויפת מראה ו
ויאהב יעקב את רחל
ויאמר אעבדך שבע
שנים ברחל בתך הקטנה
ויאמר לבן טוב תתי אתה
לך מתתי אתה לאיש ל
אחר שבה עמדי ויעבד
יעקב ברחל שבע שנים
ויהיו בעיניו כימים אחדים
באהבתו אתה ויאמר
יעקב אל לבן הבה את
אשתי כי מלאו ימי ואבואה
אליה ויאסף לבן את כל
אנשי המקום ויעשו משתה

ראובן ד ראובן אלוה ראבן פלח קרנו וא נאמר לפי רבנו חנוך המבאר אל מקבו אלהים: חדר מבאר
אל אשתכי ותהרה: ה הכי לד ואמר אבי קראשמה אבי אחו אחור מן חשלשה ואמר אל מה מכי ש עבד
הכי אמרתי:

אחריה ל המשגחין וחבים וישבת עמו
ויהן בעונו בלקן אה לבן בעונו אחריה ל:
ותר ואחד לאחריה
מחקה:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ויהי בערב ויקח את לאה
בתו ויבא אתה אליו ויבא
אליה ויתן לבן לה את
זלפה שפחתו ללאה בתו
שפחה ויהי בבקר והנה
הוא לאה ויאמר אל לבן
מה זאת עשית לי הלא
ברחל עבדתי עמך ולמה
רמיתני ויאמר לבן קל א
יעשה כן במקומנו לתת
הצעירה לפני הבכירה:
מלא שבע זאת ותתן ל
לך גם את זאת בעבדה
אשר תעבד עמדי עוד
שבע שנים אחרות: ל
ויעש יעקב כן וימלא
שבעו את זאת ויתן לו את רחל
בתו לו לאשה ויתן לבן
רחל בתו את בלהה ש
שפחתו לה לשפחה: ל
ויבא גם אל רחל ויאהב
גם את רחל מלאה ויעבד
עמו עוד שבע שנים אל
אחרות ויראה יהוה כי שנואה
לאה ויפתח את רחמה
ורחל עקרה: ותהר לאה
ותלד בן ותקרא שמו

ראובן כי אמרה כי ראה
יהוה בעני כי עתה יאהבני
אישי: ותהר עוד ותלד
בן ותאמר כי שמע יהוה
כי שנואה אנכי ויתן לי
גם את זה ותקרא שמו
שמעון: ותהר עוד ותלד
בן ותאמר עתה הפעם
ילוה אישי אלי כי ילדתי
לו שלשה בנים על כן ל
קרא שמו לוי: ותהר עוד
ותלד בן ותאמר הפעם
אודה את יהוה על כן ל
קרא שמו יהודה ותעמד
מלדת: ותרא רחל כי לא
ילדה ליעקב ותקנא רחל
באחתה ותאמר אל
יעקב הבה לי בנים ואם
אין מתה אנכי: ויחר אף
יעקב ברחל ויאמר התחת
אלהים אנכי אשר מנע
ממך פרי בטן: ותאמר
הנה אמתי בלהה בא אליה
ותלד על ברכי ואבנה גם
אנכי ממנה: ותתן לו
את בלהה שפחתה ל
לאשה ויבא אליה יעקב:

ותהר בלהה ותלד ליעקב
בן: ותאמר רחל דנני א
אלהים וגם שמע בקלי
ויתן לי בן על כן קרא
שמו דן: ותהר עוד ותלד
בלהה שפחת רחל בן שני
ליעקב: ותאמר רחל נ
נפתולי אלהים נפתלתי
עם אחתי גם יכלתי ל
ותקרא שמו נפתלי: ש
ותרא לאה כי עמדה
מלדת ותקח את זלפה
שפחתה ותתן אתה ל
ליעקב לאשה: ותלד
זלפה שפחת לאה ליעקב
בן: ותאמר לאה בגד
ותקרא את שמו גד: ש
ותלד זלפה שפחת לאה
בן שני ליעקב: ותאמר
לאה באשרי כי אשרוני
בנות ותקרא את שמו
אשר: ולך ראובן בימי
קציר חטים וימצא
דודאים בשדה ויבא
אתם אל לאה אמו ל
ותאמר רחל אל לאה
תני נא לי מדוד אבנך

ויעשו לו בחקקים נבלו ונכנסו אז בן נח ששרש חובאיל וחלבנבלה שקד והעור ב עפרתו קלעו נחור לשרו פרש ורכש ודומיו דומלו אבנים לקרוש ואכסרים ושער
אזור סרוק גמל כי ומרבו חרבר מרטכים למלאכה עבדתי בחלך לאש לאיש ומומרה: ס: ונתנה ב ומימנחון ונכנה לך בעד אחר ואחנה לנעתי ונכנה
ויעבר הזאנה: ס:

ויהי ב ערב ויקח את לאה
בתו ויבא אתה אליו ויבא
אליה ויתן לבן לה את
זלפה שפחתו ללאה בתו
שפחה ויהי בבקר והנה
הוא לאה ויאמר אל לבן
מה זאת עשית לי הלא
ברחל עבדתי עמך ולמה
רמיתני ויאמר לבן קל א
יעשה כן במקומנו לתת
הצעירה לפני הבכירה:
מלא שבע זאת ותתן ל
לך גם את זאת בעבדה
אשר תעבד עמדי עוד
שבע שנים אחרות: ל
ויעש יעקב כן וימלא
שבעו את זאת ויתן לו את רחל
בתו לו לאשה ויתן לבן
רחל בתו את בלהה ש
שפחתו לה לשפחה: ל
ויבא גם אל רחל ויאהב
גם את רחל מלאה ויעבד
עמו עוד שבע שנים אל
אחרות ויראה יהוה כי שנואה
לאה ויפתח את רחמה
ורחל עקרה: ותהר לאה
ותלד בן ותקרא שמו

ראובן כי אמרה כי ראה
יהוה בעני כי עתה יאהבני
אישי: ותהר עוד ותלד
בן ותאמר כי שמע יהוה
כי שנואה אנכי ויתן לי
גם את זה ותקרא שמו
שמעון: ותהר עוד ותלד
בן ותאמר עתה הפעם
ילוה אישי אלי כי ילדתי
לו שלשה בנים על כן ל
קרא שמו לוי: ותהר עוד
ותלד בן ותאמר הפעם
אודה את יהוה על כן ל
קרא שמו יהודה ותעמד
מלדת: ותרא רחל כי לא
ילדה ליעקב ותקנא רחל
באחתה ותאמר אל
יעקב הבה לי בנים ואם
אין מתה אנכי: ויחר אף
יעקב ברחל ויאמר התחת
אלהים אנכי אשר מנע
ממך פרי בטן: ותאמר
הנה אמתי בלהה בא אליה
ותלד על ברכי ואבנה גם
אנכי ממנה: ותתן לו
את בלהה שפחתה ל
לאשה ויבא אליה יעקב:

ותהר בלהה ותלד ליעקב
בן: ותאמר רחל דנני א
אלהים וגם שמע בקלי
ויתן לי בן על כן קרא
שמו דן: ותהר עוד ותלד
בלהה שפחת רחל בן שני
ליעקב: ותאמר רחל נ
נפתולי אלהים נפתלתי
עם אחתי גם יכלתי ל
ותקרא שמו נפתלי: ש
ותרא לאה כי עמדה
מלדת ותקח את זלפה
שפחתה ותתן אתה ל
ליעקב לאשה: ותלד
זלפה שפחת לאה ליעקב
בן: ותאמר לאה בגד
ותקרא את שמו גד: ש
ותלד זלפה שפחת לאה
בן שני ליעקב: ותאמר
לאה באשרי כי אשרוני
בנות ותקרא את שמו
אשר: ולך ראובן בימי
קציר חטים וימצא
דודאים בשדה ויבא
אתם אל לאה אמו ל
ותאמר רחל אל לאה
תני נא לי מדוד אבנך

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בלילה הוא. ה׳ ושמעונים וכשלקין אוכ אבמחן ויקרא בלילה הוא ויקרב בלילה הוא ויקרא ויורד
נס ומלט בלילה הוא: ושאר בלילה הוא; ואלהר ב׳ יעגר אוכ כשי ואמ לדו ויאמר אבנני אל דוד
עקומה ואלהר וחר אמ אמרוהו ברמי ומי: ס׳

ונלקחוכ ד׳ רפי׳ ויאמר לה המלעם ולקח אמנו
לעבדים ה׳ שבל לקחוכ אמ חבשה ולקחוכ מן
מלדבר: ס׳

ותאמר לה המעט כי
קחתך את אישי ולקחת
גם את דודאי ובנו ותאמר
לכן ישכב עמך ה׳
תלילה תחת דודאי כבך
ויבא יעקב מן השדה
בערב ותצא לאה לקראתו
ותאמר אלי תבוא כי
שכר שכרתיך בדודאי
בנו וישכב עמה בלילה
הוא וישמע אלהים אל
לאה ותהר ותלד ליעקב
בן חמישי ותאמר לאה
נתן אלהים שכרי אשר
נתתי שפחתי לאישי
ותקר אשמו יששכר
ותהר עוד לאה ותלד בן
ששי ליעקב ותאמר
לאה זבדני אלהים אתי
זבד טוב הפעם יזבלני
אישי כי ילדתי לו ששה
בנים ותקרא את שמו
זבלון ואחר ילדה בת
ותקרא את שמה דינה
ויזכר אלהים את רחל
וישמע אליה אלהים
ויפתח את רחמה ותהר

ותלד בן ותאמר אסף אל
אלהים את חרפתי ותקרא
את שמו יוסף לאמר יסף יהוה
לי בן אחר: ויהי כאשר
ילדה רחל את יוסף ויאמר
יעקב אל לבן שלחני
ואלכה אל מקומי ואל ארצי
תנה את נשי ואת ילדי
אשר עבדתי אתך בהן
ואלכה כי אתה ידעת
את עבדתך אשר עבדתיך
ויאמר אליו לבן אסנא
מצאתי חן בעיניך נחשתי
ויברכני יהוה בגלליך
ויאמר נקבה שכרך עלי
ואתנה ויאמר אליו
אתה ידעת את אשר
עבדתיך ואת אשר היה
מקנך אתי כי מעט אשר
היה לך לפני ויפרץ לרב
ויברך יהוה אתה לרגלי
ועתה מתי אעשה גם
אנכי לביתי ויאמר מה
אתן לך ויאמר יעקב
לא תתן לי מאומה אם
תעשה לי הדבר הזה
אשובה ארעה צאנך

אשמר אעבר בכל צאנך
היום הסר מ משם
כל שה נקד וטלוא וכל
שה חום בכשבים וטלוא
ונקד בעזים והיה שכרי:
ועננה צדקתי ביום
מחר כי תבוא על שכרי
לפניך כל אשר איננו
נקד וטלוא בעזים וחום
בכשבים גנוב הוא אתי:
ויאמר לבן הן לו יהי כדברך:
ויסר ביום ההוא את התישים
העקדים והטלאים ואת
כל התעזים הנקדות קמ
והטל את כל אשר לבן
בו וכל חום בכשבים ויתן
בידי בניו: וישם דרך שלשת
ימים בינו ובין יעקב
ויעקב רעה את צאן לבן
הנותרת: ויקח לו יעקב
מקל לבנה לחו ערמון
ויפצל בהן פצלות לבנות
מחשף הלבן אשר על
המקלות: ויצג אתם
אשר פצל בר׳ הרהטים
בשקתות המים אשר
תבאנה הצאן לשתות

ובלתי טוב כן בב לאה בסרי ויקבא זבדני אלהים ובני זבלון ומביר ומשלה וכקרא ומלעביר עם אדם שלח כשר הראשון איקלבלמוכ דכמוכ בפי חד
לזבלון ישמ עמוד: ס׳ וחנה אשמ ב׳ ויא ילקבב ויחולל עם בשו ורמה ו׳ עבר וחיטר אינגנים: ותקרא אמ שמו ר׳ ותקרא אמ שמו שמ ותקרא אמ שמו ר׳ אשר דבון ותקרא אמנן
שלה שם שרון שמואל שלמה ולדוקרא דבוחסן ב׳ ס׳ ר׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

לנחתו ויחמנו אל
בבאו לשתות ויחמוהו צאן
אל המקלות ותלדן הצאן
עקדים נקדים וטלאים ׃
והכשבים הפריד יעקב
ויתן פני הצאן אל עקד ׃
וכל חום בצאן לבן ונשת
לו עדרים לבדו ולא שתם
על צאן לבן והיה בכל
יחסה הצאן המקשרות ׃
ושם יעקב את המקלות
לעיני הצאן ברהטים ל
ליחם בתעלות ובה עצוף
הצאן לעשים והיה העטפים
ללבן והקשרים ליעקב
ויפרץ האיש מאד מאד
ויהי לו צאן רבות ושפחות
ועבדים וגמלים וחמרים ׃
וישמע את דברי בני לבן
לאמר לקח יעקב את
כל אשר לאבינו ומאשר
לאבינו עשה את כל הכבד הזה ׃ וירא יעקב
את פני לבן והנה אינו
עמו כתמול שלשום ׃
ויאמר יהוה אל יעקב
שוב אל ארץ אבתיך

ולמולדתך ואהיה עמך ׃
וישלח יעקב ויקרא
לרחל ולאה השדה ׃
אל צאנו ויאמר להן
ראה אנכי את פני אביכם
כי אינני אלי כתמול שלשום
ואלהי אביהי היה
עמדי ואתנה יד עתכי
בכל כחי עבדתי אתכן
אביכן ואביכן התלעבי
והחליף את משכרתי ׃
עשרת מנים ולא נתנו
אלהים להרע עמדי אם
כה יאמר נקדים יהיה
שכרך וילדו כל הצאן
נקדים ואם כה יאמר
עקדים יהיה שכרך וילדו
כל הצאן עקדים ׃ ויצל
אלהים את מקנה אביכם
ויתן לי ויהי בעת יחם
הצאן ואשא עיני וארא
בחלום והנה התישים
העלים על הצאן עקדים
נקדים וברדים ׃ ויאמר
אלי מלאך האלהים ר
בחלום יעקב ואמר הנני
ויאמר שא נא עיניך וראה

כל העלים עקדים נקדים
ברדים כי ראיתי את כל
אשר לבן עשה לך אני
האל בית אל אשר מ
משחת שם מצבה אשר
נדרת לי שם נדר עתה ׃
קום צא מן הארץ ל
הזאת ושוב אל ארץ
מולדתך ׃ ותען רחל ולאה
ותאמרנה לו עוד לנו
חלק ונחלה בבית אבינו ׃
הלוא נכרים נחשבנו לו
כי מכרנו ואכל גם אכול
את כספנו כי כל העשר
אשר הציל אלהים מאבינו
לנו הוא ולבנינו ועתה כל
אשר אמר אלהים אליך
עשה ויקם יעקב וישא
את בניו ואת נשיו על
הגמלים ׃ ויגנב את כל
מקנהו ואת כל רכשו ׃
אשר רכש מקנה קנינו
אשר רכש בפדן ארם
לבוא אל יצחק אביו ׃
ארצה כנען ולבן הלך
לגז את צאנו ותגנב רחל

ושם ח ושם יעקב אחז המקלות ושם לה עלמות ברדים ושם בכיתי ושם לה במרבבותו ושם חכם שרוה
ושם בשדי ושם אחתנו שם דרך ׃ ׃ והדבקנו אל חיינו להורע להורע ולהורע ולהורע
כי חבר בעוי אשר נקרא שמו עליהם כאשר ומרמלו
נשבע להורע ׃

ויעטפו ב חד מל וא חל ווהה ויעטפו הע
ויעטפו ברעב ׃ ׃ ובאן ב חד מל וא חל ווהה ויהשנו
דרך הקדים ובאן ׃

בבשבתם ז בלשנן אעבר בכל צאנך היום והעבר בו שיקמו חסד בתוך החאן והכשבים הפרדי ואת
מין הרצאן לרעבך ואת הברמות ׃ ׃ לה ב ב פקא ואחי קדין ויקח לו יעקב ויבשלו עץ לה ואכלה בן
כל עקדלה ׃

לבנות ל ב מל וא חל ויפעל ברופעלות
עבורה בחרדת לבעל כחוד לבנות ובנותי אחתן
ך לבנות ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

יחזור וז״ל לו שמעשאל עכ״ אשר תמיצא לא תמצב ויעבדו ויעבדוהו עבדך ב״ ביו ואמרך עליו בלאשקיפקד בנשך בנין
כל משעוי ובשמה וחיה בל נפש חיה מיבבו מיבבו מיזחוק עבר בחמו ומחלרוח ואמרי למלך חבוה עבמלה אנו ולדוד ומזבר
ובל חון וחיה ד בחסדון :

בנומין ג׳ מל מן וגנד לאוב בנומיך ואבלקצוחיך
ולחמלך עד זה מזבר וחבא ואמרי : ס : ט :

אתחתרפים אשר לאביה׳
ויגנב יעקב את לב לבן
הארמי על בלי הגיד לו כי
ברח הוא וייברח הוא וכל
אשר לו ויקם ויעבר את
הנהר וישם אתפניו הר
הגלעד׳ ויגד ללבן ביום
השלישי כי ברח יעקב׳
ויקח את אחיו עמו וירדף
אחריו דרך שבעת ימים
וידבק אתו בהר הגלעד׳
ויבא אלהים אל לבן הארמי
בחלם הלילה ויאמר לו׳
השמר לך פן תדבר עם
יעקב מטוב עד רע׳ ושם
לבן אתיעקב ויעקב אל
תקע את אהלו בהר ולבן
תקע את אחיו בהר הגלעד׳
ויאמר לבן ליעקב׳ מה
עשיתותגנב את לבבי
ותנהג את בנתי כשבויות
חרב׳ למה נחבאת לברח
ותגנב אתי ולא הגדת לי
ואשלחך בשמחה ובשירים
בתף ובכנור ולא נטשתני
לנשק לבני ולבנתי׳ עתה
הסכלת עשו׳ ישל אלדי

לעשות עמכם רע׳ ואלהי
אביכם אמש אמר אלי
לאמר השמר לך מדבר
עם יעקב מטוב עד רע׳
ועתה הלך הלכת כי נכסף
נכספתה לבית אביך למה
גנבת את אלהי׳ ויען יעקב
ויאמר ללבן׳ כי
יראתי כי אמרתי פן תגזל
את בנותיך מעמי׳ עם
אשר תמצא את אלהיך
לא יחיה נגד אחינו הכר
לך מה עמדי וקח לך ולא
ידע יעקב כי רחל גנבתם׳
ויבא לבן באהל יעקב׳
ובאהל לאה ובאהל שתי
האמהות ולא מצא ויצא
מאהל לאה ויבא באהל
רחל ורחל לקחה את תרפים
התרפים ותשמם בכר הגמל
ותשב עליהם וימש שלבן
את כל האהל ולא מצא
ותאמר אל אביה אל יחר
בעיני ארני כי לוא אוכל
לקום מפניך כי דרך נשים
לי ויחפש ולא מצא את
התרפים׳ ויחר ליעקב ויריב

בלבן ויען יעקב ויאמר
ללבן מה פשעי מה חטאתי
כי דלקת אחרי׳ כי מלשתי
את כל כלי מה מצאת מי
מכל כלי ביתך שים כה נגד
אחי ואחיך ויוכיחו בין שני
שנינו׳ זה עשרים שנה אנכי
עמך רחליך ועזיך
לא שכלו ואילי צאנך
לא אכלתי׳ טרפה לא הלכתי
אליך אנכי אחטנה
מידי תבקשנה גנבתי יום
וגנבתי לילה׳ היותי ביום
אכלני חרב וקרח בלילה
ותדד שנתי מעיני׳ זה לי
עשרים שנה בביתך׳ ל
עבדתיך ארבע עשרה
שנה בשתי בנתיך ושש׳
שנים בצאנך ותחלף את
משכרתי עשרת מנים׳ ל
לולי אלהי אבי אלהי׳ ל
אברהם ופחד יצחק היה
לי כי עתה ריקם שלחתני
את עניי ואת יגיעכפי ראה
אלהים ויוכח אמש׳ ויען
לבן ויאמר אל יעקב׳ ל
הבנות בנתי והבנים׳ בני

שנינו ג׳ ושל ויוכיחון שמנו אשר בשבעני
שנינו אנחנו לארש בנינו מזבחו : ס : ט :

בל אחיוזכא ראוהב מי עמוד ב׳ מ׳ ש׳ ונקוד את בשני כי אחה ויעדומי במי ואמרי אל יקשב כי אוסר בעבר לקראמי
מי איסר בא אל ואדרך ושבא ומסיא אעמל ומעמיד׳ כל שאר מדיחיך ובוחקון ב׳ פ׳ ובל קמד חבנין ובוסה בנוחמיני
ממינו יכעיר ויזעזוה ואמרי הולי ובמרו שבו חמשי שלאוני : ס :

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

וחבנים ב׳ חבנות בכותי וחבנים בני וצמצתיו
איש אל האביו וחבקיו וחבנים קישרו פניו
וחזקי לבו׳ ׃

ואמר גבקמיני ה׳ פמו ושמרה לך בדרכיך אם ראוסן ודבר אשר דברתי אני ראותה כי דבר אנו אמרו׳ ׃
לאלה ה׳ ושמרתיך ולבטחי מה אעשה לאלה לאלה ובחלקן ה׳ ארץ לא אדמה לאלה וחבורן לא ישפו לאלה׳ ׃

וַהֲצָאן צֹאנִי וְכָל אֲשֶׁר
אִתָּה רֹאֶה לִי הוּא וְלִבְנֹתַי
מָה אֶעֱשֶׂה לָאֵלֶּה הַיּוֹם אוֹ
לִבְנֵיהֶן אֲשֶׁר יָלָדוּ׃ וְעַתָּה
לְכָה נִכְרְתָה בְרִית אֲנִי וָאָתָּה
וְהָיָה לְעֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃ וַיִּקַּח
יַעֲקֹב אֶבֶן וַיְרִימֵהָ מַצֵּבָה׃
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאֶחָיו לִקְטוּ
אֲבָנִים וַיִּקְחוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ
גַּל וַיֹּאכְלוּ שָׁם עַל הַגָּל׃
וַיִּקְרָא לוֹ לָבָן יְגַר שָׂהֲדוּתָא
וְיַעֲקֹב קָרָא לוֹ גַּלְעֵד׃ וַ
יֹּאמֶר לָבָן הַגַּל הַזֶּה עֵד הוּא
בֵּינִי וּבֵינֶךָ הַיּוֹם עַל כֵּן קָרָא
שְׁמוֹ גַּלְעֵד׃ וְהַמִּצְפָּה׃
אֲשֶׁר אָמַר יָצַף יְהוָה בֵּינִי
וּבֵינֶךָ כִּי נִסָּתֶר אִישׁ מֵרֵעֵהוּ׃
אִם תְּעַנֶּה אֶת בְּנֹתַי וְאִם
תִּקַּח נָשִׁים עַל בְּנֹתַי אֵין
אִישׁ עִמָּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים
עֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃ וַיֹּאמֶר
לָבָן לְיַעֲקֹב הִנֵּה הַגַּל הַזֶּה
וְהִנֵּה הַמַּצֵּבָה אֲשֶׁר יָרִיתִי
בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃ עֵד הַגַּל הַזֶּה׃
וְעֵדָה הַמַּצֵּבָה אִם אֲנִי לֹא
אֶעֱבָר אֵלֶיךָ אֶת הַגַּל הַזֶּה
וְאִם לֹא תָּשׁוּב אֵלַי אֶת הַגַּל הַזֶּה
וְאִם לְהָרָעָה׃

אֶת הַגַּל הַזֶּה וְאֶת הַמַּצֵּבָה
הַזֹּאת לְרֵעָה אֵלָי אֶל
אֶבְרָהָם וֵאלֹהֵי נָחוֹר שָׁפְטוּ
יִשְׁפְּטוּ בֵּינֵינוּ אֱלֹהֵי אָ
בִיהֶם׃ וַיִּשָּׁבַע יַעֲקֹב׃
בְּפַחַד אָבִיו יִצְחָק׃ וַיִּזְבַּח
יַעֲקֹב זֶבַח בָּהָר וַיִּקְרָא לְ
אֶחָיו לֶאֱכֹל לֶחֶם וַיֹּאכְלוּ
לֶחֶם וַיָּלִינוּ בָהָר׃ וַיַּשְׁכֵּם
לָבָן בַּבֹּקֶר וַיְנַשֵּׁק לְבָנָיו
וְלִבְנֹתָיו וַיְבָרֶךְ אֹתָם׃ וַ
יֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לָבָן לִמְקֹמוֹ׃
וְיַעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ
בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רְאָם מַחֲנֵה
אֱלֹהִים זֶה׃ וַיִּקְרָא שֵׁם׃
הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנָיִם׃

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים׃
לְפָנָיו אֶל עֵשָׂו אָחִיו אַרְצָה׃
שֵׂעִיר שְׂדֵה אֱדוֹם׃ וַיְצַו
אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן
לַאדֹנִי לְעֵשָׂו כֹּה אָמַר׃
עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם לָבָן גָּרְתִּי
וָאֵחַר עַד עָתָּה׃ וַיְהִי לִי שׁ
שׁוֹר וַחֲמוֹר צֹאן וְעֶבֶד׃ ש
וְשִׁפְחָה וָאֶשְׁלְחָה לְהַגִּיד׃
לַאדֹנִי לְמָצֹא חֵן בְּעֵינֶיךָ׃
וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל אֵל
יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל
אָחִיךָ אֶל עֵשָׂו וְגַם הֹלֵךְ
לִקְרָאתְךָ וְאַרְבַּע מֵאוֹת
אִישׁ עִמּוֹ׃ וִיָּרֵא יַעֲקֹב
מְאֹד וַיֵּצֶר לוֹ וַיַּחַץ אֶת
הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וְאֶת הַצֹּאן
וְאֶת הַבָּקָר וְהַגְّמַלִּים לִשְׁנֵי מַ
חֲנוֹת׃ וַיֹּאמֶר אִם יָבוֹא׃
עֵשָׂו אֶל הַמַّחֲנֶה הָאַחַת
וְהִכָּהוּ וְהָיָה הַמַّחֲנֶה הַנִּשְׁאָר
לִפְלֵיטָה׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי
אָבִי יִצְחָק יְהוָה הָאֹמֵר׃
אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלַדְתְּ
וְאֵיטִיבָה עִמָּךְ׃ קָטֹנְתִּי מִ
כָּל הַחֲסָדִים׃ וּמִכָּל הָאֱמֶת׃
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת עַבְדֶּךָ׃ כִּי
בְמַקְלִי עָבַרְתִּי אֶת הַיַּרְדֵּן׃
הַזֶּה וְעַתָּה הָיִיתִי לִשְׁנֵי מַ
מַחֲנוֹת׃ הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד
אָחִי מִיַּד עֵשָׂו כִּי יָרֵא אָנֹכִי׃
אֹתוֹ פֶּן יָבוֹא וְהִכַּנִי אֵם עַל
בָּנִים׃ וְאַתָּה אָמַרְתָּ הֵיטֵב
אֵיטִיב עִמָּךְ׃ וְשַׂמְתִּי אֶת
זַרְעֲךָ כַּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר׃ לֹא

ב׳ פסוקין דמיין

ב׳ מלגנו

ב׳ אם עשה

ב׳ מלגנו ראוה אלהים

ל׳ וחד ויראני לבנו׳

ל׳ ערי יהוה

ל׳ מלא

ל׳ בתורה

ל׳ בתורה

ל׳ אחוה לבו גרוש

ל׳ מלא בתורה

פא׳ ויאמר לאמר ויאמרו לו לאמים מבאים בנחמר דבלב אל אדוניכם והמרון אל ישב׳ ל׳ ישר לא ואמרון קשר מאמרי יקסמון׳ ׃ ע׳ ישמר ל׳ עד לבן גיון
ואחר ער שם׳ ל׳ לא בא הנר עד עשה פגערון עד שמה ולא השלובם מיעל פנו עד עולם׳ ׃ אוזנים ח׳ ושמפ לבן בבקר וינשק לבנו׳ ובתרו׳ אזנים אל ובחיקים
ואזן הוה׳ ל׳ ל׳ ל׳ ואזן ערחים בבקרון ר׳ שה אשר יקראו דברים׳ ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולמי ג׳ ולמי אלה לפניך ולמי כל המחנה הזה אשר פגעתי׳ ויאמר ב׳ לפני אדני׳ ב׳ חס׳ ועודם עשרת׳ עדיין דעבדין בב׳ הלל הפרי׳ שמנה׳ ס׳

שלחה ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ ואמרת לעבדך ליעקב׳ מנחה היא שלוחה בעולי אלוה שלוחה וראה וחנה׳ ס׳
שלוחה אלוה׳ ס׳ והלבת ג׳ ב׳ חס׳ וא׳ מל׳ במנחה והלכת לפני בבל החיה והלכת על אדבע׳ והנה׳ ס׳
והולבוה׳ ס׳

יסף מרב׳ ויהי הלילה׳ ויקם בלילה׳ ויקח את׳ ויעבר׳ ויעבר׳ ויעבר

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויאמר הילדים אשר חנן
אלהים את עבדך ותגשן
הן שפחות הנה וילדיהן
ותשתחוין ותגשן גם לאה
וילדיה ותשתחו ואחר
נגשו יוסף ורחל ותשתחוו
ויאמר מי לך כל המחנה
הזה אשר פגשתי ויאמר
למצא חן בעיני אדני
ויאמר עשו יש לי רב
אחי יהי לך אשר לך
ויאמר יעקב אל נא אם
נא מצאתי חן בעיניך
ולקחת מנחתי מידי כי
על כן ראיתי פניך כראת
פני אלהים ותרצני קח
נא את ברכתי אשר לי
הבאת לך כי חננני אלהים
וכי יש לי כל ופצר בו ויקח
ויאמר נסעה ונלכה
ואלכה לנגדך ויאמר
אליו אדני ידע כי הילדים
רכים והצאן והבקר עלות
עלי ודפקום יום אחד ומתו
כל הצאן יעברו נא אדני
לפני עבדו ואני אתנהלה
לאטי לרגל המלאכה אשר

אשר לפני ולרגל הילדים
עד אשר אבא אל אדני
שעירה ויאמר עשו
אציגה נא עמך מן העם
אשר אתי ויאמר למה
זה אמצא חן בעיני אדני
ויקשב ביום ההוא עשו
לדרכו שעירה ויעקב
נסע סכתה ויבן לו בית
ולמקנהו עשה סכות
קרא שם המקום סכות
ויבא יעקב שלם
עיר שכם אשר בארץ
כנען בבאו מפדן ארם
ויחן את פני העיר ויקן
את חלקת השדה אשר
נטה שם אהלו מיד בני
חמור אבי שכם במאה ל
קשיטה ויצב שם מזבח
ויקרא לו אל אלהי ישראל
ותצא דינה בת
לאה אשר ילדה ליעקב
לראות בבנות הארץ
וירא אתה שכם בן חמור
החוי נשיא הארץ ויקח
אתה וישכב אתה ויענה
ותדבק נפשו בדינה בת

ויעקב ויאתב את חנעבר
וידבר על לב הנערה
ויאמר שכם אל חמור
אביו לאמר קחה לי את
הילדה הזאת לאשה
ויעקב שמע כי טמא את
דינה בתו ובניו היו אתו
מקנהו בשדה והחרש
יעקב עד בואם
חמור אבי שכם אל יעקב
לדבר אתו ובני יעקב באו
מן השדה כשמעם
ויתעצבו האנשים ויחר
להם מאד כי נבלה עשה
בישראל לשכב את בת
יעקב וכן לא יעשה
וידבר חמור אתם לאמר
שכם בני חשקה נפשו
בבתכם תנו נא אתה לו
לאשה והתחתנו אתנו
בנתיכם תתנו לנו ואת
בנתינו תקחו לכם ואתנו
תשבו והארץ תהיה
לפניכם שבו וסחרוה
והאחזו בה ויאמר שכם
אל אביה ואל אחיה
אמצא חן בעיניכם ואשר

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אלוהים ו׳ מל׳ במור לאנטל לעשות הלוא אחיך שמעונא והחלוט הזהר וראו אומן מראזק וירא אמנם
וירא ויסף את אחיו והדי באשר בלו ויסראאן המלדים ולדרוים אוכבני ישראל ליוסא משה ואהרון לפו
פר הזהיזהמר אנר ובחל בני בביאר ומסרו ובלוחים׳ ׳:

תאמרו אל אתו הרבו על
מאד מחר ומתן ואתנחם אשר
תאמרו אלי ותנו לי את
חנעד לאשה ויענו בני
יעקב את שכם ואת חמור
אביו במרמה וידברו אשר
טמא את דינה אחתם׳ אין
ויאמרו אליהם לא נוכל
לעשות הדבר הזה לתת
את אחתנו לאיש אשר
לו ערלה כי חרפה הוא
לנו׳ אך בזאת נאות לכם
אם תהיו כמנו להמל לכם
כל זכר ונתנו את בנתינו
לכם ואת בנתיכם נקח לנו
וישבנו אתכם והיינו לעם
אחד׳ ואם לא תשמעו
אלינו להמול ולקחנו את
בתנו והלכנו׳ ויטבו
דבריהם בעיני חמור ובעיני
שכם בן חמור׳ ולא אחר
הנער לעשות הדבר כי
חפץ בבתו יעקב והוא
נכבד מכל בית אביו׳
ובא חמור ושכם בנו אל
שער עיר[ם] ויד[ברו] אל
אנשי עיר[ם] לאמר׳

חאנשים האלה שלמים
הם אתנו וישבו בארץ׳
ויסחרו אתה והארץ והנה
רחבת ידים לפניהם׳ את
בנתם נקח לנו לנשים ואת
בנתינו נתן להם׳ אך בזאת
יאתו לנו האנשים לשבת
אתנו להיות לעם אחד
בהמול לנו כל זכר באשר
הם נמלים מקנהם וקנינם
וכל בהמתם הלו אלנו הם
אך נאותה להם וישבו
אתנו׳ ושמעו אל חמור
ואל שכם בנו כל יצאי
שער עיר ומלו כל זכר
כל יצאי שער עיר ויהי
ביום השלישי בהיותם
כאבים ויקחו שנים בני
יעקב שמעון ולוי אחי
דינה איש חרבו ובאו
על העיר בטח ויהרגו כל
זכר׳ ואת חמור ואת שכם
בנו הרגו לפי חרב ויקחו
את דינה מבית שכם ויצאו׳
בני יעקב כבאו על החלל
ובזו העיר אשר טמאו׳
אחותם׳ את צאנם ואת

בקרם ואת חמריהם ואת
אשר בעיר ואת אשר
בשדה לקחו׳ ואת כל
חילם ואת כל טפם׳ ואת
נשיהם שבו ובזו ואת כל
אשר בבית׳ ויאמר יעקב
אל שמעון ואל לוי עכרתם
אתי להבאיש אתי בישב
הארץ בכנעני ובפרזי ואני
מתי מספר ונאספו עלי׳
והכוני ונשמדתי אני וביתי׳
ויאמרו הכזונה יעשה
את אחותנו׳
ויאמר אלהים אל יעקב
קום עלה בית אל ושב שם
ועשה שם מזבח לאל
הנראה אליך בברחך מפני
עשו אחיך׳ ויאמר יעקב
אל ביתו ואל כל אשר עמו
הסרו את אלהי הנכר
אשר בתוככם והטהרו
והחליפו שמלתיכם׳
ונקומה ונעלה בית אל
ואעשה שם מזבח לאל
הענה אתי ביום צרתי׳
ויהי עמדי בדרך אשר
הלכתי ויתני אל יעקב

ריקין ב׳ חסר וחדרו את אלהי הנכר המל לנו׳
אר ברים׳ בלב בחיים ואזי מאשר הוכיע ואמר
ישעיה׳:

אחותנו׳ ד׳ ג׳ חסר הזה מל׳ בחרבנו אמר אחר לאלהי יעבור לאלהי ובאמר לאנשי הבנו ובשבוה את אחותנו מקדר
נעשה לאחותנו בחוש׳ ובעבר׳: ושבו ד׳ הוא כשורש אלוה שלמיכם ב׳ קבורה וקמנבו ובשבו ב׳ לך אשור לאמר
הוכיבו שמרו ובבו אר אלך במקרא עבר ושבו לבנין׳:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויסיעו ב חד ריש פס׳ ויהי חרמה אלהים אלהים שיש:
ויריח ג חס׳ ותמת זברה ותקבר ותקמר אבריה ושרי
בישבריו׳:

לזוד ד ויבא ויעקב לחזר אשר בארץ בנען
ויראו מבית אל ועבר משם דגבול ב בו׳:

סביבו ונחתם ב מל ויט עד ויהי חוזב ויעבו
ארצו׳: קדמי דסיף ממרי ויצאו בתרא
מחלצתן ומאו׳:

אֶת כֵּל אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר
בְּיָדָם וְאֶת הַנְּזָמִים אֲשֶׁר
בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּטְמֹן אֹתָם
יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלָה אֲשֶׁר
עִם שְׁכֶם וַיִּסְּעוּ וַיְהִי חִתַּת
אֱלֹהִים עַל הֶעָרִים אֲשֶׁר
סְבִיבֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ
אַחֲרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב וַיָּבֹא
יַעֲקֹב לוּזָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן הִוא בֵּית אֵל הִוא
וְכָל הָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ וַיִּבֶן
שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם
אֵל בֵּית אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ
אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּבָרְחוֹ
מִפְּנֵי אָחִיו וְתָמֹת דְּבֹרָה
מֵינֶקֶת רִבְקָה וַתִּקָּבֵר
מִתַּחַת לְבֵית אֵל תַּחַת
הָאַלּוֹן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אַלּוֹן
בָּכוּת
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל יַעֲקֹב
עוֹד בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם א
וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ
אֱלֹהִים שִׁמְךָ יַעֲקֹב לֹא
יִקָּרֵא שִׁמְךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי
אִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ
וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל

שַׁדַּי פְּרֵה וּרְבֵה גּוֹי וְקָהַל
גּוֹיִם יִהְיֶה מִמֶּךָּ וּמְלָכִים
מֵחֲלָצֶיךָ יֵצְאוּ וְאֶת כָּל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם
וּלְיִצְחָק לְךָ אֶתְּנֶנָּה לְ
וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֶתֵּן אֶת
הָאָרֶץ וַיַּעַל מֵעָלָיו לְ
אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר
אִתּוֹ וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ
מַצֶּבֶת אֶבֶן וַיַּסֵּךְ עָלֶיהָ
נֶסֶךְ וַיַּצֵּק עָלֶיהָ שָׁמֶן
וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת שֵׁם
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ
שָׁם אֱלֹהִים בֵּית אֵל וַיִּסְּעוּ
מִבֵּית אֵל וַיְהִי עוֹד כִּבְרַת
הָאָרֶץ לָבוֹא אֶפְרָתָה
וַתֵּלֶד רָחֵל וַתְּקַשׁ בְּלִדְתָּהּ
וַיְהִי בְהַקְשׁוֹתָהּ בְּלִדְתָּהּ
וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְיַלֶּדֶת אַל
תִּירְאִי כִּי גַם זֶה לָךְ בֵּן
בְּצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי מֵתָה
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן אוֹנִי וְאָבִיו
קָרָא לוֹ בִנְיָמִין וְרָחֵל
וַתָּמָת וַתִּקָּבֶר
בְּדֶרֶךְ אֶפְרָתָה הִוא
בֵּית לָחֶם וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַ
מַצֵּבָה עַל קִבְרָתָהּ הִוא

מַצֶּבֶת קִבְרַת רָחֵל עַד
הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֶּט
אָהֳלָה מֵהַלְאָה לְמִגְדַּל
עֵדֶר וַיְהִי בִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל
בָּאָרֶץ הַהִוא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן
וַיִּשְׁכַּב אֶת בִּלְהָה פִּילֶגֶשׁ
אָבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל
וַיִּהְיוּ בְנֵי יַעֲקֹב שְׁנֵים
עָשָׂר בְּנֵי לֵאָה בְּכֹר יַעֲקֹב
רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי
וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וּזְבוּלֻן
בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וּבִנְיָמִן וּבְנֵי
בִלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל דָּן
וְנַפְתָּלִי וּבְנֵי זִלְפָּה שִׁפְחַת
לֵאָה גָּד וְאָשֵׁר אֵלֶּה בְנֵי
יַעֲקֹב אֲשֶׁר יֻלַּד לוֹ בְּפַדַּן
אֲרָם וַיָּבֹא יַעֲקֹב אֶל
יִצְחָק אָבִיו מַמְרֵא קִרְיַת
הָאַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן אֲשֶׁר
גָּרוּ שָׁם אַבְרָהָם וְיִצְחָק
וַיְהִי יְמֵי יִצְחָק מְאַת שָׁנָה
וְשִׁבְעִים שָׁנָה וַיִּגְוַע יִצְחָק
וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל עַמָּיו זָקֵן
וְשָׂבֵעַ יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ
עֵשָׂו וְיַעֲקֹב בָּנָיו:
וְאֵלֶּה תֹלְדוֹת עֵשָׂו הִוא

בנימין ד מל ואמי הרא לי בנימין ואמר בנישין אחי ויקם ואל שדי ויברא ויקם ארמי ושא עמי ויראו חמנה עמיכם ראוהו ואנו אמרין אחריך במנין בעמל
וישבו בפה עבלון ורוי אשר ואלף הדו ויחברגר אמרי דמלכים קמד נא ומלא שופר מחלקתו ויחדיה: ויסך ג ויסך עליו נסך ויקח אבן ויטרף ויסך את נסכו:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

לג קמ רשש רשש וקמת עד רב מיניה ואנו חרשי תתהרב פרשתי רשל רב ועבדין ובדקיה
רב בשרותי צדיק ויירדיקם בנפל רב חדש ויבר בחזל שרשיהי ושובבשיר חמת חמזן בזזו ויקבצו ויאספו
שלמ אכל מאני וקרא חבמה ומשמיד העבר לבמה:

אלה תולדת עשו אבי
אדום: עשו לקח את נשיו
מבנות כנען את עדה בת
אילון החתי ואת אהליבמה
בת ענה בת צבעון החוי
ואת בשמת בת ישמעאל
אחות נביות: ותלד עדה
לעשו את אליפז ובשמת
ילדה את רעואל ואהליבמה
ילדה את יעיש ואת יעלם
ואת קרח אלה בני עשו
אשר ילדו לו בארץ כנען
ויקח עשו את נשיו ואת
בניו ואת בנתיו ואת כל
נפשות ביתו ואת מקנהו
ואת כל בהמתו ואת כל
קניו אשר רכש בארץ
כנען וילך אל ארץ מפני
יעקב אחיו: כי היה רכושם
רב משבת יחדו ולא יכלה
ארץ מגוריהם לשאת אתם
מפני מקניהם: וישב עשו
בהר שעיר עשו הוא אדום:
ואלה תולדות עשו אבי
אדום בהר שעיר: אלה ש
שמות בני עשו אליפז בן
עדה אשת עשו רעואל

בן בשמת אשת עשו:
ויהיו בני אליפז תימן
אומר צפו ונעתם וקנז:
ותמנע היתה פילגש ל
אליפז בן עשו ותלד ל
אליפז את עמלק אלה
בני עדה אשת עשו ואלה
בני רעואל נחת וזרח שמה
ומזה אלה היו בני בשמת
אשת עשו: ואלה היו בני
אהליבמה בת ענה בת
צבעון אשת עשו ותלד
לעשו את יעיש ואת
יעלם ואת קרח: אלה
אליפז בני עשו בני אליפז
בכור עשו אלוף תימן
אלוף אומר אלוף צפו
אלוף קנז אלוף קרח אלוף
געתם אלוף עמלק אלה
אליפז בארץ אדום
אלה בני עדה ואלה בני
רעואל בן עשו אלוף נחת
אלוף זרח אלוף שמה
אלוף מזה אלה אלופי
רעואל בארץ אדום אלה
בני בשמת אשת עשו ואלה
בני אהליבמה אשת עשו

ואלה חור: ב ואלה חור בני אדום ואהליבמה
חיובבמדרי: ג ויעש ג כל ויעש ואהליבמה
ואלה חור בני ודראל:

אלוף ויעש אלוף יעלם
אלוף קרח אלה אלופי
אהליבמה בת ענה אשת
עשו אלה בני עשו ואלה
אליפיחס הוא אדום
אלה בני שעיר
החרי יושבי הארץ לוטן
ושובל וצבעון וענה: ודישן
ואיצר ודישן אלה אלופי
החרי בני שעיר בארץ
אדום: ויהיו בני לוטן חרי
וחימם ואחות לוטן תמנע
ואלה בני שובל עלון
ומנחת ועבל שפו ואונם
ואלה בני צבעון ואיה
וענה הוא ענה אשר מצא
את הימים במדבר בר עתו
את חמרים לצבעון אביו
ואלה בני ענה דישן ו
ואהליבמה בת ענה ואלה
בני דישן חמדן ואשבן
ויתרן וכרן: אלה בני איצר
בלהן וזעון ועקן: אלה בני
דישן עוץ וארן: אלה
אלופי החרי אלוף לוטן
אלוף שובל אלוף צבעון
אלוף ענה אלוף דישן
איצר אלוף דישן אלה

אלה שמות בני עשו אדום בני קשו אלה שמות
בני אהרן אלה שמות בני אשרים אלה שמות דאנ
אשרינדלו אלה שמות גבדים:

ואלה ה׳ ראש פסוק בחמר דעואל אחל׳ במדר בר שוכל בני צבעון בני ענה בנו דישן ומי שני דישן בני ש
אנו ליבמה דמשפטים הבנים שמתנו כני שחלכה פקיוהי אלה ועמדו על הקללה וכל תלחזי דבוטל
ב מ ה׳ השמים נח שם ויעקב:

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

אלופי חחרי לאלפיחס׃
באדץ שעיר׃
ואלה המלכים אשר מלכו
בארץ אדום לפני מלך מלך
לבני ישראל׃ וימלך באדום
בלע בן בעור ושם עיר
דנהבה׃ וימת בלע וימלך תחתיו
יובב בן זרח מבצרה׃ וימת יובב וימלך
תחתיו חשם מארץ התימני׃ וימת חשם
וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את
מדין בשדה מואב ושם
עירו עוית׃ וימת הדד וימלך
תחתיו שמלה ממשרקה׃
וימת שמלה וימלך תחתיו
שאול מרחבות הנהר׃
וימת שאול וימלך תחתיו
בעל חנן בן עכבור׃ וימת
בעל חנן בן עכבור וימלך
תחתיו הדר ושם עיר פעו
ושם אשתו מהיטבאלת
מטרד בת מי זהב׃ ואלה
שמות אלופי עשו למשפחתם
למקומתם׃
בשמם אלוף תמנע אלוף
עלוה אלוף יתת׃ אלוף
אהליבמה אלוף אלה אלוף
פינן׃ אלוף קנז אלוף תימן
אלוף מבצר׃ אלוף

מגדיאל אלוף עירם אלה
אלופי אדום למשבתם
בארץ אחזתם הוא עשו
אבי אדום׃ ס
ויש׳ ישב יעקב בארץ מגורי
אביו בארץ כנען׃ אלה
תולדות יעקב יוסף בן
שבע עשרה שנה היה
רעה את אחיו בצאן והוא
נער את בני בלהה ואת
בני זלפה נשי אביו ויבא
יוסף את דבתם רעה אל
אביהם׃ וישראל אהב
את יוסף מכל בניו כי בן
זקנים הוא לו ועשה לו
כתנת פסים׃ וירא אחיו
כי אתו אהב אביהם מכל
אחיו וישנאו אתו ולא
יכלו דברו לשלם׃ ויחלם
יוסף חלום ויגד לאחיו׃
ויוספו עוד שנא אתו׃
ויאמר אלהם שמעו נא
החלום הזה אשר חלמתי׃
והנה אנחנו מאלמים
אלמים בתוך השדה והנה
קמה אלמתי וגם נצבה
והנה תסבנה אלמתיכם
ותשתחוינה לאלמתי׃

ויאמרו לו אחיו המלך תמלך
עלינו אם משול תמשל בנו
עוד׃ ויוספו עוד שנא אתו
על חלמותיו ועל
דבריו׃ ויחלם עוד חלום אחר
ויספר אתו לאחיו׃
ויאמר הנה חלמתי חלום
עוד והנה השמש והירח
ואחד עשר כוכבים משתחוים
לי׃ ויספר אל אביו ׳אל
אחיו ויגערבו אביו ויאמר
לו מה החלום הזה אשר
חלמת הבוא נבוא אנחנו
ואמך ואחיך להשתחות
לך ארצה׃ ויקנאו בו אחיו
ואביו שמר את הדבר׃
וילכו אחיו לרעות את צאן
אביהם בשכם׃ ויאמר
ישראל אל יוסף הלוא
אחיך רעים בשכם׃ לכה
ואשלחך אליהם׃ ויאמר
לו הנני׃ ויאמר לו לך נא
ראה את שלום אחיך ואת
שלום הצאן והשיבני דבר
וישלחהו מעמק חברון
ויבא שכמה׃ וימצאהו איש
והנה תעה בשדה וישאלהו
האיש לאמר מה תבקש׃

מבניה ב׳ ובבן זיה מבצרה וחבירו מי׳
זה בא מאמעמ׳ אחי שם ד׳ ב׳ חיט וב׳ מל המלך ושמו
הדד אל ומלך ושמו דיב׳ הוא׃ ס׳

מהשבאל ג׳ ושמו אשמו מהשבאל וחבירו ואמו באמו בת מי שמרשו׃ ס׳ ואות בני ו׳ ואות בני ולשה עלה אלה
רעדמי ואות בני חמכבר זה עבשול וחלק עבות ורקיחה ומלכים ארץ אחכב אות ארדון ונסמי אות הבר ויהי אחבו׃

אלוף׳ ו׳ וישלחהו מ׳ עמק חברון ויאקף ויחשב אות כל שבטי׳ שרא׳ ולך אביו׳ לבן ויבא׳ ומנה
בגד בן עבדיואחיו ומנה חג׳ ס׳ בשלו ולך ויבעבר דיב׳ חיל׳ ס׳ וחלשבני ב׳ חד מלחזו חט וחלשבני ויבר
אז אדבי וחלשבנו׳ ס׳

משול ב׳ מלבלע אב משול ומשול בנו
ולא דבר מטה עם שבטו לפשלו׳ ויחדש
ומשול׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

שכמה ו׳ וישלחו מ׳ עמק חברון ויאסף וחזש״ע אות כל שבטי ישראל וילך אבימלך בן וחבעל אנה בשל
בן עבדו ואחיו הרגו חג׳ בשלו ולך רחבעם חבלי חיל׳ ויבצאנו ג׳ וילך ויסקו אחרי מ׳ אחיו ויבצאנו שלש
מאות אלף בחורי חבר צאנו עשרים רחוק׳ ס׳

ונראה ל׳ ונראה מרי ורחיך חלמיכו ונשלחו ונ״ל
יחדו ונראה בשמחו לבנו׳ וחדונו ראה כי אין ונעבו׳ ס׳

1

ויאמר אתאחי אנכי מ
מבקש הגידה נא לי איפה
חם רעים ויאמר הארש
נסעו מזה כי שמעתי
אמרים נלכה דתינה וילך
יוסף אחר אחיו וימצאם
בדתן ויראו אתו מרחק
ובטרם יקרב אליהם ״
ויתנכלו אתו להמיתו׳
ויאמרו איש אל אחיו הנה
בעל החלמות הלזה בא׳
ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו
באחד הבורות ואמרנו חיה
רעה אכלתהו ונראה מה
יהיו חלמתיו׳ וישמע ״
ראובן ויצלהו מידם ״ ל
ויאמר לא נכנו נפש ״
ויאמר אלהם ראובן אל
תשפכו דם השליכו אתו
אל הבור הזה אשר
במדבר וידו אל תשלחו בו
למען הציל אתו מידם
להשיבו אל אביו׳ ונחי ״
כאשר בא יוסף אל אחיו
ויפשיטו את יוסף׳ את
כתנתו את כתנת הפסים
אשר עליו ויקחהו ״
ויטבלו אתו הבורה והבור
ריק אין בו מים׳ וישבו ל
אכל לחם וישאו עיניהם
וירא והנה ארחת ״ ש״
ישמעאלים באה מגלעד
וגמליהם נשאים נכאת
וצרי ולט הולכים להוריד
מצרימה׳ ויאמר יהודה
אל אחיו מה בצע כי
נהרג את אחינו וכסינו׳
את דמו׳ לכו ונמכרנו ל
לישמעאלים וידנו אל
תהי בו כי אחינו בשרנו
הוא וישמעו אחיו ״
ויעברו אנשים מדינים
סחרים וימשכו ויעלו את
יוסף מן הבור וימכרו את
יוסף לישמעאלים ״ ר״
בעשרים כסף ויביאו את
יוסף מצרימה׳ וישב ״
ראובן אל הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את
בגדיו׳ וישב אל אחיו ״ ל
ויאמר הילד איננו ואני
אנה אנכא׳ ויקחו את
כתנת יוסף ויטבחו שעיר
עזים׳ ויטבלו את הכתנת

ג׳ אשר הישלון
ל
וחס
א׳ בטע׳
ל
מלמל
ג׳ ב׳
בב׳
ג׳
ל
ל
ל
ד׳
ל
חל
ב׳
את
ויטבלו
ל
לו
חא
דם
לדרק
ג׳
ל
ב׳
ל״ש״ע
כתנתו
ב׳
וחס

ברס׳ וישלחו את כתנת
הפסים ויביאו אל אביהם
ויאמרו זאת מצאנו ״
הכר נא הכתנת בן הוא
אם לא׳ ויכרה ויאמר׳
כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טורף יוסף׳ ויקרע
יעקב שמלתיו ויש שק
במתניו ויתאבל על בנו
ימים רבים׳ ויקמו כל בניו
וכל בנתיו לנחמו׳ ויאן
להתנחם ויאמר כי ארד
אל בני אבל שאלה ובכה
אתו אביו׳ ומדינים מכרו
אתו אל מצרים לפוטיפר
סריס פרעה שר הטבחים׳

ויהי בעת ההוא וירד ״
יהודה מאת אחיו ויט עד
איש עדלמי ושמו ״ ל
חירה׳ וירא שם יהודה ״
בת איש כנעני ושמו ש
שוע׳ ויקחה ויבא אליה
ותהר ותלד בן ויקרא את
שמו ער׳ ותהר עוד ותלד
בן ותקרא את שמו אונן
ותסף עוד ותלד בן ותקרא

ב׳ אשר הישלון
ל
וחס
א׳ בטע׳
ל
מלמל
ג׳
ל
ל
ל

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

אל יהודה ו׳ וישב אל יהודה ואלה ודברים
הנגע מבאר אל יהודה ומזה לקרוסון אשר ושלחנו
ואמרי למלך אם יד המלך: ס

עד לא פטע שי שלחך שי אביך עד ויהיו לד לשפטים עד שובך עד חיותכם עד קדקדו ועד קדקדו שהמקן
ב בד: ס: הדציאהו ב ויאמרו ויחיה הדציאהו הדציאהו ותשרף הדציאהו עד ק צוה הראיך הדציאהו אל בבית לשה: ס:

לא לד א ויחר אפו כי לא לד ויאמר הרי המדבר לא לד לשוב משבעות לא לד עברו מעבר על ריב לא לד
הלא הנעמרו לא לד ותחיה ומזד חלף שחת לד לא: ס: ויחר ב ויחר בעיני ס אשר עשה ויאנ הראדמי גל
בן אחיקם בן שפן ובן ואחר אחר ויגעם: ס:

ויקרא אותשנו ב עדגרשנו בדיעה: ס:
בכורד ב ויקח ויחי ויקרא ויאמר לאמר ויחי בכורו: ס

אֶתְ שְׁמוֹ שֵׁלַח וְהָיָה בְכַזִּיב
בְּלִדְתָּהּ אֹתוֹ׃ וַיִּקַּח יְהוּדָה
אִשָּׁה לְעֵר בְּכוֹרוֹ וּשְׁמָהּ תָּמָר׃
וַיְהִי עֵר בְּכוֹר יְהוּדָה רָע
בְּעֵינֵי יְהוָה וַיָּמֶת יְהוָה׃
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן בֹּא
אֶל אֵשֶׁת אָחִיךָ וְיַבֵּם אֹתָהּ
וְהָקֵם זֶרַע לְאָחִיךָ׃ וַיֵּדַע
אוֹנָן כִּי לוֹ לֹא יִהְיֶה הַזָּרַע
וְהָיָה אִם־בָּא אֶל־אֵשֶׁת אָחִיו
וְשִׁחֵת אַרְצָה לְבִלְתִּי נָתֵן
זֶרַע לְאָחִיו׃ וַיֵּרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה וַיָּמֶת גַּם
אֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְתָמָר
כַּלָּתוֹ שְׁבִי אַלְמָנָה בֵּית־
אָבִיךְ עַד־יִגְדַּל שֵׁלָה בְנִי
אֲמַר פֶּן־יָמוּת גַּם־הוּא כְּאֶחָיו
וַתֵּלֶךְ תָּמָר וַתֵּשֶׁב בֵּית אָבִיהָ׃
וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים וַתָּמָת בַּת־שׁוּעַ
אֵשֶׁת יְהוּדָה וַיִּנָּחֶם יְהוּדָה׃
וַיַּעַל עַל־גֵּזֵי צֹאנוֹ הוּא
וְחִירָה רֵעֵהוּ עֲדֻלָּמִי׃
וַתֻּגַּד לְתָמָר לֵאמֹר
הִנֵּה חָמֶיךָ עֹלֶה תִמְנָתָה
לָגֵז צֹאנוֹ׃ וַתָּסַר בִּגְדֵי־
אַלְמְנוּתָהּ מֵעָלֶיהָ׃ וַתְּכַס
בַּצָּעִיף וַתִּתְעַלָּף וַתֵּשֶׁב

בְּפֶתַח עֵינַיִם אֲשֶׁר עַל־
דֶּרֶךְ תִּמְנָתָה כִּי רָאָתָה כִּי
גָדַל שֵׁלָה וְהוּא לֹא נִתְּנָה לוֹ
לְאִשָּׁה׃ וַיַּרְא אֹתָהּ יְהוּדָה
וַיְחַשְּׁבֵהָ לְזוֹנָה כִּי כִסְּתָה
פָנֶיהָ׃ וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל־הַדֶּרֶךְ
וַיֹּאמַר הַבָּה־נָּא אָבוֹא אֵלַיִךְ
כִּי לֹא יָדַע כִּי כַלָּתוֹ הִוא
וַתֹּאמֶר מַה־תִּתֶּן לִי כִּי תָבוֹא
אֵלָי׃ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֶשְׁלַח
גְּדִי עִזִּים מִן־הַצֹּאן וַתֹּאמֶר
אִם־תִּתֶּן עֵרָבוֹן עַד שַׁלְּחֶךָ׃
וַיֹּאמֶר מָה הָעֵרָבוֹן אֲשֶׁר
אֶתֶּן־לָךְ וַתֹּאמֶר חֹתָמְךָ
וּפְתִילְךָ וּמַטֶּךָ אֲשֶׁר בְּיָדֶךָ
וַיִּתֶּן־לָהּ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַתַּהַר
לוֹ׃ וַתָּקָם וַתֵּלֶךְ וַתָּסֵר צַעִיפָהּ
מֵעָלֶיהָ וַתִּלְבַּשׁ בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ׃
וְיְהוּדָה שָׁלַח בְּיַד רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָּמִי
אֶת־הַגְּדִי הָעִזִּים בְּיַד רֵעֵהוּ
וְלֹא מָצָאָהּ׃ וַיִּשְׁאַל אֶת־אַנְשֵׁי מְקֹמָהּ לֵאמֹר
אַיֵּה הַקְּדֵשָׁה הַזֹּאת בָּעֵינַיִם עַל־הַדָּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ
לֹא הָיְתָה בָזֶה קְדֵשָׁה׃
וַיָּשָׁב אֶל־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לֹא

מִצָּאתִיהָ וְגַם אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם
אָמְרוּ לֹא הָיְתָה בָזֶה קְדֵשָׁה׃
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח־לָהּ פֶּן
נִהְיֶה לָבוּז הִנֵּה שָׁלַחְתִּי
הַגְּדִי הַזֶּה וְאַתָּה לֹא מְצָאתָהּ׃
וַיְהִי כְּמֵשֶׁלֹשׁ חֳדָשִׁים וַיֻּגַּד
לִיהוּדָה לֵאמֹר זָנְתָה תָמָר
כַּלָּתֶךָ וְגַם הִנֵּה הָרָה לְזְנוּנִים
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הוֹצִיאוּהָ׃
וְתֹשָׂרֵף׃ הִוא מוֹצֵאת וְהִיא
שָׁלְחָה אֶל־חָמִיהָ לֵאמֹר
לְאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶּה לוֹ אָנֹכִי
הָרָה וַתֹּאמֶר הַכֶּר־נָא לְמִי
הַחֹתֶמֶת וְהַפְּתִילִים וְהַמַּטֶּה
הָאֵלֶּה׃ וַיַּכֵּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
צָדְקָה מִמֶּנִּי כִּי עַל־כֵּן לֹא
נְתַתִּיהָ לְשֵׁלָה בְנִי וְלֹא־יָסַף
עוֹד לְדַעְתָּהּ׃ וַיְהִי בְּעֵת לִדְתָּהּ
וְהִנֵּה תְאוֹמִים בְּבִטְנָהּ׃ וַיְהִי
בְּלִדְתָּהּ וַיִּתֵּן יָד וַתִּקַּח הַמְיַלֶּדֶת
וַתִּקְשֹׁר שָׁנִי עַל־יָדוֹ שָׁנִי לֵאמֹר
זֶה יָצָא רִאשֹׁנָה׃ וַיְהִי כְּמַשִּׁיב
יָדוֹ וְהִנֵּה יָצָא אָחִיו וַתֹּאמֶר
מַה־פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָרֶץ וַיִּקְרָא
שְׁמוֹ פָּרֶץ׃ וְאַחַר יָצָא אָחִיו
אֲשֶׁר עַל־יָדוֹ הַשָּׁנִי וַיִּקְרָא
שְׁמוֹ זָרַח׃ וְיוֹסֵף

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

חורדמי עריה ויקלחו
פוטיפר סריס פרעה שר
הטבחים אנשי מצרי מיד
הישמעאלים אשר הורדו
שמה ויהי יהוה את יוסף
ויהי איש משכיל ויהי
בבית אדניו המצרי וירא
אדניו כי יהוה אתו וכל
אשר הוא עשה יהוה
מצליח בידו וימצא יוסף
חן בעיניו וישרת אתו
ויפקדהו על ביתו ולכל
נתן בידו ויהי מאז
הפקיד אתו בביתו ועל כל
אשר לו נתן בידו
בית מצרי בגלל יוסף ויהי
ברכת יהוה בכל אשר יש
לו בבית ובשדה ויעזב
כל אשר לו ביד יוסף ולא
ידע אתו מאומה כי אם
הלחם אשר הוא אכל ויהי
יוסף יפה תאר ויפה מראה
ויהי אחר הדברים האלה
ותשא אשת אדניו את
עיניה אל יוסף ותאמר
שכבה עמי וימאן ויאמר
אל אשת אדניו הן אדני

לא ידע אתי מה בבית וכל
אשר יש לו נתן בידי אינו
גדול בבית הזה ממני ולא
חשך ממני מאומה כי אם
אותך באשר את אשתו
ואיך אעשה הרע הגדלה
הזאת וחטאתי לאלהים
ויהי כדברה אל יוסף יום
יום וקל אמע אליה לשכב
אצלה להיות עמה ויהי
כהיום הזה ובא הביתה
לעשות מלאכתו ואין
איש מאנשי הבית שם
בבית ותתפשהו בבגדו
לאמר שכבה עמי ויעזב
בגדו בידה וינס ויצא
החוצה ויהי כראותה כי
עזב בגדו בידה וינס החוצה
ותקרא לאנשי ביתה
ותאמר להם לאמר ראו
הביא לנו איש עברי לצחק
בנו בא אלי לשכב עמי
ואקרא בקול גדול ויהי
כשמעו כי הרימתי קולי
ואקרא ויעזב בגדו אצלי
וינס ויצא החוצה ותנח
בגדו אצלה עד בוא אדניו

אל ביתו ותדבר אליו
כדברים האלה לאמר בא
אליו העבד העברי אשר
הבאת לנו לצחק בי ויהי
בהרימי קולי ואקרא
ויעזב בגדו אצלי וינס
החוצה ויהי כשמע אדני
את דברי אשתו אשר דברה
אלי לאמר כדברים האלה
עשה לי עבדך ויחר אפו
ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו
אל בית הסהר מקום אשר
אסורי המלך אסורים ויהי
שם בבית הסהר ויהי יהוה
את יוסף ויט אליו חסד ויתן
חנו בעיני שר בית הסהר
ויתן שר בית הסהר ביד יוסף
את כל האסירים אשר בבית
הסהר ואת כל אשר עשים
שם הוא היה עשה אין שר
בית הסהר ראה את כל מאומה
בידו באשר יהוה אתו ואשר
הוא עשה יהוה מצליח
ויהי אחר הדברים
האלה חטאו מלך
מצרים ומאפה לאדניהם
למלכי מצרים ויקצף פרעה

אחיך ל מל בלש נקב בו אנו אחיך הנו ס גשרף אזק מ גשרף אזק חנוני משפט אחר יי/ עצורים הטיב בל
כ אחבין שכמן ומלוכוך קדמוי ל מזק ומפשטו אחיך לדגמו אחיך באבן ומשאשרו אחיך ומשחתי ומרמי
אנו אחת שרוחו ומרמי לב ומרמי אחיך ו בא אחיך בחמה בשנאה: ו

בחרמ ד ושמעתם ויהי טרים ודנה לחרנו
כחוקם הזה ככאבי ז ערר ולא יוכל לי עדיו: ט

ב ישאל אדוני

ג וחלש

ד פרוסה

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא עזיא

יב אמירי

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

כג

כד

כה

כו

כז

כח

כט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

מ

מא

מב

מג

מד

מה

מו

מז

מח

מט

נ

נא

נב

נג

נד

נה

נו

נז

נח

נט

ס

סא

סב

סג

סד

סה

סו

סז

סח

סט

ע

עא

עב

עג

עד

עה

עו

עז

עח

עט

פ

פא

פב

פג

פד

פה

פו

פז

פח

פט

צ

צא

צב

צג

צד

צה

צו

צז

צח

צט

ק

קא

קב

קג

קד

קה

קו

קז

קח

קט

ר

רא

רב

רג

רד

רה

רו

רז

רח

רט

ש

שא

שב

שג

שד

שה

שו

שז

שח

שט

ת

תא

תב

תג

תד

תה

תו

תז

תח

תט

ואין איש ל ואין אישה מ אנשי חבית ואין איש מ אלף וחבר ואין איש מבני ישראל ואמיא ואיזו איש הרגיך אכה מיד ב באמי ואין איש: ס: אדני ד ויקח אדוני יוסף ויתן
ודאיש ויאמר אלוהי על שם שמי יוחי ואדני דאדוני: ס: דחרנה ן ודבא אחו ויהי סרקיאא אמנם ולבקרה אחה ושמה לב) ומנה ר בר לאוסריה אשה אמון ויהי נדר
דמיא אליך אחה עמוט בל אשר יבא מדלתי בוקר ויחלל שלשים בנים ושמים ויהי שלחו נאמה נאמה ואשרמו ויהי יין בעד ובוקר: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

על שני סרסיו על שר
המשקים ועל שר האופים
ויתן אתם במשמר בית שר
הטבחים אל בית הסהר
מקום אשר יוסף אסורים שם
ויפקד שר הטבחים את
יוסף אתם וישרת אתם
ויהיו ימים במשמר ויחלמו
חלום שניהם איש חלמו
בלילה אחד איש כפתרון
חלמו המשקה והאפה
אשר למלך מצרים אשר
אסורים בבית הסהר ויבא
אליהם יוסף בבקר וירא
אתם והנם זעפים וישאל
את סריסי פרעה אשר
אתו במשמרת בית אדניו
לאמר מדוע פניכם רעים
היום ויאמרו אליו חלום
חלמנו ופתר אין אתו ויאמר
אליהם יוסף הלוא לאלהים
פתרנים ספרו נא לי ויספר
שר המשקים את חלמו
ליוסף ויאמר לו בחלומי
והנה גפן לפני ובגפן ש
שלשת שריגים והיא
כפרחת עלתה נצה הבשילו

על שני סרסיו על שר המשקים ועל שר האופים ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסורים שם ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמרת בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אליהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים ספרו נא לי ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני ובגפן שלשת שריגים והיא כפרחת עלתה נצה הבשילו

אשכלותיה ענבים וכוס
פרעה בידי ואקח את
הענבים ואשחט אתם אל
כוס פרעה ואתן את הכוס
על כף פרעה ויאמר לו
יוסף זה פתרנו שלשת
השרגים שלשת ימים הם
בעוד שלשת ימים ישא
פרעה את ראשך והשיבך
על כנך ונתת כוס פרעה
בידו כמשפט הראשון אשר
היית משקהו כי אם זכרתני
אתך כאשר יטב לך ועשית
נא עמדי חסד והזכרתני אל
פרעה והוצאתני מן הבית
הזה כי גנב גנבתי מארץ
העברים וגם פה לא עשיתי
מאומה כי שמו אתי בבור
וירא שר האפים כי טוב פתר
ויאמר אל יוסף אף אני
בחלומי והנה שלש סלי
חרי על ראשי ובסל העליון
מכל מאכל פרעה מעשה
אפה ועוף אכל אתם מן
הסל מעל ראשי ויען יוסף
ויאמר זה פתרנו שלשת
הסלים שלשת ימים הם

בעוד שלשת ימים ישא
פרעה את ראשך מעליך
ותלה אותך על עץ ואכל
העוף את בשרך מעליך
ויהי ביום השלישי יום הולדת
את פרעה ויעש משתה
לכל עבדיו וישא את ראש
שר המשקים ואת ראש
שר האפים בתוך עבדיו
וישב את שר המשקים על
משקהו ויתן הכוס על כף
פרעה ואת שר האפים תלה
כאשר פתר להם יוסף ולא
זכר שר המשקים את יוסף
וישכחהו
ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה
חלם והנה עמד על היאר
והנה מן היאר עלת שבע
פרות יפות מראה ובריאות
בשר ותרעינה באחו והנה
שבע פרות אחרות עלות
אחריהן מן היאר רעות
מראה ודקות בשר ותעמדנה
אצל הפרות על שפת היאר
ותאכלנה הפרות רעות
מראה ודקות את שבע הפרות
יפות המראה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

שלום׃ ו׳ ויאמר לו נא ראה שנים בני אלוהיך ושרי וכל בניך למדני וחזה בי שלום אמתנו ראה ושרשו אתנו שלום
ויעד וחזקן שלום עמדו בי קראתי שם אלוה שלום ובבל יוחל שם׃ ושם ז׳ ראש פמוך ושם אתנו ושרשו ראינו
ושם איש מעבדיו ושם נקרא ושרו ויהי נבא׃ ט׳

ומה שנים ג׳ במלואל חס׳ ושבע דפרוזת חס׳
ומאכלתי חפרוזל והוכאנים והטבות טבורמאו׃

וחברי אתו ויקץ פרעה׃ ל׳
ויישן ויחלם שנתו והנה׃ ש׳
שבע שבלים עלות בקנה׃ ל׳
אחד בריאות וטבות והנה׃ ג׳
שבע שבלים דקות ושדופת׃ ל׳
קדים צמחות אחריהן׃ ש׳
ותבלענה השבלים הדקות׃ ל׳
את שבע השבלים הבריאות׃ ל׳
והמלאתי ויקץ פרעה׃ ש׳
והנה חלום׃ ויהי בבקר׃ ש׳
ותפעם רוחו וישלח ויקרא׃ ב׳
את כל חרטמי מצרים ואת׃
כל חכמיה ויספר פרעה להם׃
אתחלמו ואין פותר אותם׃
לפרעה ויאמר שר המשקים׃
את פרעה לאמר אתחטאי׃
אנמ זכיר היום פרעה קצף׃
על עבדיו ויתן אתי במשמר׃
בית שר הטבחים אתי ואת׃
שר האפים ונחלמה חלום׃ ל׳
בלילה אחד אנוהו איש׃ ב׳
כפתרון חלמו חלמנו ושם׃
אתנו נער עברי עבד לשר׃ ל׳
הטבחים ונספר לו ויפתר׃ ה׳
לנו את חלמתינו איש׃ ש׳
כחלמנו פתר ויהי כאשר׃ ש׳
פתר לנו כן היה אתי השיב׃ ב׳

ומדאיזון ל׳ ומדמזון ומדאיזון שפל ומדאיזון
דע כאשר הוה מראיזון מראיזון בלפרוסיס׃ ס׳

ועל כנו אתו תלה וישלח׃ ל׳
פרעה ויקרא את יוסף׃ ל׳
וירוצהו מן הבור ויגלח׃ ג׳
ויחלף שמלתיו ויבא אל׃ ל׳
פרעה ויאמר פרעה אל׃ ל׳
יוסף חלום חלמתי ופתר אין׃
אתו אני שמעתי עליך׃ ש׳
לאמרת שמע חלום לפתר׃ ל׳
אתו ונשוא יוסף את פרעה׃
לאמר בלעדי אלהים יענה׃
את שלום פרעה ויגד׃ ר׳
פרעה אל יוסף בחלמי הנני׃
עמד על שפת היאר׃ והנה׃ ל׳
מן היאר עלת שבע פרות׃ ל׳
בריאות בשר ויפת תאר׃
ותרענה באחו׃ והנה שבע׃ ב׳
פרות אחרות עלות אחריהן׃ ג׳
דלות ורעות תאר מאד׃ ג׳
ורקות בשר לא ראיתי׃ ל׳
כהנה בכל ארץ מצרים׃ ל׳
לרע׃ ותאכלנה הפרות׃ ב׳
הרקות הרעות את שבע׃
הפרות הראשנות הבריאות׃
ותבאנה אל קרבנה ולא׃ ה׳
נודע כי באו אל קרבנה׃
ומראיהן רע כאשר׃ ל׳
בתחלה ויקץ ויארא׃

בחלמי והנה שבע שבלים׃ ג׳
עלת בקנה אחד מלאת׃ ל׳
וטבות והנה שבע שבלים׃ ל׳
צנמות דקות שדפות׃ ל׳
קדים צמחות אחריהן׃ ל׳
ותבלענה השבלים הדקות׃ ל׳
את שבע השבלים הטבות׃
ואמר אל החרטמים ואין׃ ל׳
מגיד לי ויאמר יוסף אל׃
פרעה חלום פרעה אחד׃
הוא את אשר האלהים׃ ש׳
עשה הגיד לפרעה שבע׃ ל׳
פרות הטבת שבע שנים׃ ל׳
הנה ושבע השבלים הטבת׃ ה׳
שבע שנים הנה חלום אחד׃ ג׳
הוא ושבע השבלת הדקות׃ ה׳
והרעת העלת אחריהן׃ ה׳
שבע שנים הנה ושבע׃ ל׳
השבלים הדקות שדפות׃ ל׳
הקדים יהיו שבע שני רעב׃ ל׳
הוא הדבר אשר דברתי אל׃ ל׳
פרעה אשר האלהים עשה׃ ל׳
הראה את פרעה הנה שבע׃ ל׳
שנים באות שבע גדול׃ ב׳
בכל ארץ מצרים׃ וקמו׃
שבע שני רעב אחריהן׃ ט׳
ונשכח כל השבע בארץ׃

ורבאנה ה׳ ה׳ חס׳ ומדי מל ומבאנה אל קרבנה ומבאמי חמי לה ומבאמי אל רעיאל אבריהן פסאם עשיתי
ומבאמי ומסבאמי נעדרות אמוס׃ ס׳ בקנה אחד ג׳ ומשן חמלים שמיל ואיא בחלמי משקיים בטיל׃ ס׳

מצרים וכלה הרעב את
הארץ ול אונ׳ עם שבע
בארץ מפני חרעב החזוא
אחריכן בי׳כבד חוא מאד
ועל השנות החלום אל
פרעה פעמים כי נכון הדבר
מעם האלהים וממהר
האלהים לעשתו ועתה
ירא פרעה איש נבון
וחכם ושיתחו על ארץ
מצרים ויעשה פרעה
ופקד פקדים על הארץ
וחמש את ארץ מצרים
בשבע שני השבע ויקבצו
את כל אכל השנים הטבת
הבאת האלה ויצברו בר
תחת ידפרעה אכל בערים
ושמרו והיה האכל לפקדון
לארץ לשבע שני הרעב
אשר תהיינ בארץ מצרים
ולא תברת הארץ ברעב
ויטב הדבר בעינ פרעה
ובעינ כל עבדיו ויאמר
פרעה אל עבדיו הנלינא
כזה איש אשר רוח אלהים
בו ויאמר פרעה אל יוסף
אחרי הודיע אלהים אותך
את כל זאת אין נבון וחכם
כמוך אתה תהיה על ביתי
ועל פיך ישק כל עמי רק
הכסא אגדל ממך ויאמר
פרעה אל יוסף ראה נתתי
אתך על כל ארץ מצרים
ויסר פרעה את טבעתו
מעל ידו ויתן אתה על יד
יוסף וילבש אתו בגדי ש
ש וישם רכב המשנה אשר לו ויקראו
לפנו אברך ונתון אתו על
כל ארץ מצרים ויאמר
פרעה אל יוסף אני פרעה
ובלעדיך לא ירים איש את
ידו ואת רגלו בכל ארץ
מצרים ויקרא פרעה שם
יוסף צפנת פענח ויתן לו
את אסנת בת פוטי פרע
כהן און לאשה ויצא יוסף
על ארץ מצרים ויוסף בן
שלשים שנה בעמדו לפני
פרעה מלך מצרים ויצא
יוסף מלפני פרעה ויעבר
בכל ארץ מצרים ותעש
הארץ בשבע שני השבע
את כל אכל אשר היו בארצות
מצרים ויהי אכל בכל ארץ
מצרים ותרעב כל ארץ
מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם
ויאמר פרעה לכל מצרים
לכו אל יוסף אשר יאמר
לכם תעשו ורעב היה בכל
פני הארץ ויפתח יוסף את כל
אשר בהם וישבר למצרים
וחזק הרעב בארץ מצרים
ובכל הארצות באו מצרים
שבר אל יוסף כי חזק הרעב
בכל הארצות

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

חזק ה׳ פ׳ וכל הארץ באו מצרימה במכרו מצרים איש שדהו ויחזק בידו ישראל ויראו מלך מואב מ חזק מצרים ובו׳ ואזן במלין ל׳ אחד ויקח אל אחיכם אחד ומשטו בכסף׳ ; וכל הארץ באו מצרים לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בארץ׳ ; ובו׳ כסף׳ ; ובו׳

ולחם שיבכספיחם איש אל
שקו ולתת לחם צלח לדרך
ויעשו לחם כן וישאו את
שברים על חמריהם וילכו
משם ויפתח האחד את שק
שקו לתת מספוא לחמרו
במלון וירא את כספו והנה
הוא בפי אמתחתו ויאמר
אל אחיו הושב כספי וגם
הנה באמתחתי ויצא לבם
ויחרדו איש אל אחיו ל
לאמר מה זאת עשה
אלהים לנו ובאו אל
יעקב אביהם ארצה
כנען ויגידו לו את כל
הקרות אתם לאמר דבר
האיש אדני הארץ אתנו
קשות ויתן אתנו כמרגלים
את הארץ ונאמר אליו
כנים אנחנו לא היינו
מרגלים שנים עשר אנחנו
אחים בני אבינו האחד
איננו והקטן היום את
אבינו בארץ כנען
ויאמר אלינו האיש אדני
הארץ בזאת אדע כי
כנים אתם אחיכם האחד
הניחו אתי ואת דעבון
בתיכם קחו ולכו והביאו
את אחיכם הקטן ואלו
ואדעה כי לא מרגלים
אתם כי כנים אתם את
אחיכם אתן לכם ואת
הארץ תסחרו ויהי חס
מריקים שקיהם והנה
איש צרור כספו בשקו
וירא את צרורות כספיהם
המה ואביהם וייראו
ויאמר אלהם יעקב אביהם
אתי שכלתם יוסף איננו
ושמעון איננו את בנימן
תקחו עלי היו כלנה ויאמר
ראובן אל אביו לאמר את
שני בני תמית אם לא
אביאנו אליך תנה אתו
על ידי ואנכי אשיבנו אליך
ויאמר לאדרך בני עמכם
כי אחיו מת והוא לבדו
נשאר וקרהו אסון
בדרך אשר תלכו ם
והורדתם את שיבתי ביגון
שאולה והלך עבדך בארץ
ויהי כאשר כלו לאכל את
השבר אשר הביאו ממצרים

ויאמר אלהם אביהם שבו שבר
לנו מעט אכל ויאמר
אליו יהודה לאמר העד
העד בנו האיש לאמר לא
תראו פני בלתי אחיכם
אתכם אם יש בכם משלח
את אחינו אתנו נרדה
ונשברה לך אכל ואם
אינך משלח לא נרד כי ל
האיש אמר אלינו לאל
תראו פני בלתי אחיכם
אתכם ויאמר ישראל למה
הרעתם לי להגיד לאיש
העוד לכם אח ויאמרו ש
שאול שאל האיש לנו
ולמולדתנו לאמר העוד
אביכם חי היש לכם אח
ונגד לו על פי הדברים ל
האלה הנדע נדע כי יאמר
הורידו את אחיכם ויאמר
יהודה אל ישראל אביו
שלחה הנער אתי ונקומה
ונלכה ונחיה ולא נמות גם
אנחנו גם אתה גם טפנו
אנכי אערבנו מידי
תבקשנו אם לא הביאתיו
אליך והצגתיו לפניך

מדרש ב׳ קבוד מדרש ובלוד שנ שמרכם אבי
ישרמשלה אתכ אחיכם אחנו מדרש ואמר
שאול מדרש:

לאש ל״ב מזמרוח הרי ראבנ לבלני וח שבב ראנם ארץ בני הנשוו וכרשמוו בנו מלך מחי עשוה בה ועשוה
ישב ח מלך אמרבו ומסוכה וקאמר ומטכה ומאמר משפט משפט יפריק שמאוד מבדי עיבב אל ומאמר ומשנן
הדיר עני לבשו ונמרון ומקדו בחי: ס:

ותנה אמא א ותנה אחא בפי אמתחתי ותנה אחא שני עלילות דברים ותנה אחא ותרשב אשר אמו ואנרוח
ישמ מ״ראסר עלו ראבבפ ותנה אחא מעיר: ס: ותקרוב ב ואנדרלי אוכל ותקרוב אופס ורחף אוכ ובויל ותקרוב
הלכים:

אבר ב רא פמוך ומימנרוח אב ואיש אחיו
ואדרן דבר רא לעלבנב שאריהל ומדרש:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ואולהבסף ד ומיצנו לו המושב בפי אמטחתיכם
אך אולהחזיב ויקח יהושלב ויבשלב ויאכלו:

הבאו ג. ב חלו ואחד מכל הבאו ארץ ה אנשים
והבא בא ויך ויאמרו לו לך הבא הדברי

מבאריכן ג ומכל אבותינו מבאים לחזיב
מבאריס שבאים מובאים לשחזיב והארץ:

וחטאתי לך כל הימים כי
לולא חתמהלחנו כי עתה
שבנו זה פעמים ויאמר
אלהם ישראל אביהם אם
כן אפוא זאת עשו קחו
מזמרת הארץ בכליכם
והורידו לאיש מנחה מעט
צרי ומעט דבש נכאת
ולט בטנים ושקדים וכסף
משנה קחו בידכם ואת
הכסף המוש בפי אר
אמתחתיכם תשיבו בידכם
אולי משגה הוא ואת
אחיכם קחו וקומו שובו
אלהאיש ואל שדי יתן
לכם רחמים לפני האיש
ושלח לכם את אחיכם
אחר ואת בנימין ואני
כאשר שכלתי שכלתי
ויקחו האנשים את המנחה
הזאת ומשנים כסף לקחו
בידם ואת בנימן ויקמו
וירדו מצרים ויעמדו
לפני יוסף וירא יוסף אתם
את בנימין ויאמר לאשר
על ביתו הבא את האנשים
הביתה וטבח טבח וכנן כי
אתי יאכלו האנשים בצהרים
ויעש האיש כאשר אמר
יוסף ויבא האיש את האנשים
בית יוסף וירא אנשים
כי חובאו בית יוסף ויאמרו
על דבר הכסף השב
באמתחתינו בתחלה אנחנו
מובאים להתגלל עלינו
ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו
לעבדים ואת חמרינו ונגש
אל האיש אשר על בית
יוסף וידברו אליו פתח
הבית ויאמרו בי אדני ירד
ירדנו פתח לקנות אכל
והיה כבאנו אל המלון
ונפתחה את אמתחתינו
והנה כסף איש בפי אמתחתו
כספנו במשקלו ונשב אתו
בידנו ועוד כסף אחר הורדנו
בידנו לשבר אכל לא
ידענו מי שם כספנו
באמתחתינו ויאמר שלום
לכם אל תיראו אלהיכם
ואלהי אביכם נתן לכם
מטמון באמתחתיכם
כספכם בא אלי ויוצא
אלהים את שמעון ויבא

האיש את האנשים בית
יוסף ויתן מים ורחצו
רגליהם ויתן מספוא
לחמריהם ויכינו את
המנחה עד בוא יוסף
בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם
יאכלו לחם ויבא יוסף
הביתה ויביאו לו את
המנחה אשר בידם הביתה
וישתחוו לו ארצה ויישאל
לחם לשלום ויאמר השלום
אביכם הזקן אשר אמרתם
העודנו חי ויאמרו שלום
לעבדך לאבינו עודנו חי
ויקדו ויישתחוו ישאעינו
וירא את בנימין אחיו בן
אמו ויאמר הזה אחיכם
הקטן אשר אמרתם אלי
ויאמר אלהים יחנך בני
וימהר יוסף כי כמרו רחמיו
לאחיו ויבקש
לבכות ויבא החדרה ויבך
שמה וירחץ פניו ויצא
ויתאפק ויאמר שימו לחם
וישימו לו לבדו ולהם לבדם
ולמצרים האכלים אתו
לבדם כי לא יוכלון המצרים

על בית ועל בית ק. חבשו לשמחתו קשרו ר־צוה ומשחו מכפר אמיר אחקרעתן בפרעתה ולא אשתמיאקטן ומחבס בנו ראבל ומ פקידיה אשתמי: מלכי ר שעוה
ומקיהו אכזחל ב מ יא חנ ל ומלמחדלו ומבחל פרד הדכבים והחנרוב ומליא חרצאוסחר ב בנ ה רבעשר: חזה ל ולחזה אחזבנו ויקסן אחזה
ובואל לבריתל דאד ואריש מרצן הארץ אנזה וכשר אנ זה:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

לאכל את־חעבדים לחם
כי־תועבת הוא למצרים׃ ל
ויישבו לפניו הבכור כבכרתו
והצעיר כצערתו ויתמהו
האנשים איש אל־רעהו׃ ל
ויישא משאת מאת פניו
אליהם ותרב משאת בנימן
ממשאת כל־המשנות ל
וישתו וישכרו עמו׃ ס
ויצו
את־אשר על־ביתו לאמר
מלא את־אמתחת האנשים
אכל כאשר יוכלון שאת׃ ל
ושים כסף איש בפי־אמתחתו׃ ר
וגביע החכסף תשים בפי־ ב
אמתחת הקטן ואת־כסף
שברו׃ ויעש כדבר יוסף׃ ל
אשר דבר הבקר אור׃ ל
והאנשים שלחו חמר׃ ל
והמה יצאו מן־העיר׃ ל
לא הרחיקו ויוסף׃ ל
אמר לאשר על־ביתו קום׃ ל
רדף אחרי האנשים׃ ל
והשגתם ואמרת אליהם׃ ל
למה שלמתם רעה תחת׃ ל
טובה׃ הלוא זה אשר׃ ל
ישתה אדני בו והוא נחש׃ ל
בזה׃ ל

ב׳ אדני ו׳ ויאמרו ב׳ אדני ויגש אליו יהודה ויאמר ויאמר אחרון אל־נא אדני ויגש אליו יהודה ויאמר
ב׳ אדני חיבפשך ויאמר הראשון הראשון ראחרון ושל אחרון׃ ואמרתי ב׳ חד מל׳ ל׳ חס׳ ואשמרה שני עלו
ראשמרה לפנך בדני חס׳ ס׳

ויגש ב׳ ר׳ ויגש הנגש הנגיש הנגש לך לעבדיו
הנגש ובנו אל המקום׃ ס׳

ב׳ ויגש ויגש הנגש הנגיש הנגש לך לעבדיו
הנגש ובנו אל המקום׃ ס׳

ויגש אליו יהודה
ויאמר בי אדני דבר־נא
עבדך דבר באזני אדוני
יחר אפך בעבדך כי כמוך
כפרעה אדני שאל את־
עבדיו לאמר הישלכם אב
או אח׳ ונאמר אל־אדני
יש לנו אב זקן וילד זקנים
קטן ואחיו מת ויותר הוא
לבדו׳ ואמרו אבו אהבו׃
ותאמר אל־עבדיך הורדהו
אליו ואשימה עיני עליו׃
ונאמר אל־אדני לא־יוכל
הנער לעזב את־אביו עזב
את־אביו ומת׃ ותאמר אל־

ב׳ חמת שלמה

ב׳ חמת

ב׳ חמת

ב׳ חמת

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ראיתי ב׳ ולא׳ ראיתיו עד היום אמר לאמין
ולאמר לא׳ ראיתיו׳ ׳ והיו׳ ראיתיו מגיב׳ ׳:

ל׳ יוב׳ מן ושיו קדמי מפק׳ א׳ ומיל׳ לא מפק׳ א׳ משאל מ׳ שאל ומקראוהו וקראוהו הבאתיו הביאתיו וידפאו וידפו
והלוטיהן ל׳ זוב׳ קדמי׳ לא מפק׳ א׳ ומיל׳ מפק׳ א׳ תמיר׳ תאמרו ופוה וט׳ אמ׳ ומיר׳ ואמיר׳ ולשון ר׳ ל׳ לרשאול׳ ׳:

עַבְדְּךָ אַסְלָא וִרְדָ אַחֲרֵיכֶם
תִּקְטוֹ אִתְּכֶם לֹא תִּסְפּוּ׳ ד
לְרָאוֹת פָּנַי׳ וַיּוֹכִיעֻ עָלָיו
אֶל עַבְדְּךָ אֲבִינוּ גָּדוֹל אֵת
דְּבָרִי אֲדֹנִי׳ וַיֹּאמֶר אֲבִינוּ׳
שֻׁבוּ שִׁבְרוּ לָנוּ מְעַט אֹכֶל׳
וַנֹּאמֶר לֹא נוּכַל לָרֶדֶת׳ אִם
יֶשׁ אָחִינוּ הַקָּטֹן אִתָּנוּ׳ וְיָרַדְנוּ
כִּי לֹא נוּכַל לִרְאוֹת פְּנֵי׳ ה
הָאִישׁ וְאָחִינוּ הַקָּטֹן אֵינֶנּוּ
אִתָּנוּ׳ וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ אָבִי׳
אֵלֵינוּ אַתֶּם יְדַעְתֶּם כִּי שְׁנַיִם
יָלְדָה לִּי אִשְׁתִּי׳ וַיֵּצֵא הָאֶחָד
מֵאִתִּי וָאֹמַר אַךְ טָרֹף טֹרָף׳ ג
וְלֹא רְאִיתִיו עַד הֵנָּה׳ וְקַחְתֶּם
גַּם אֶת זֶה מֵעִם פָּנַי׳ וְקָרָהוּ
אָסוֹן וְהוֹרַדְתֶּם אֶת שֵׂיבָתִי
בְּרָעָה שְׁאֹלָה׳ וְעַתָּה כְּבֹא
אֶל עַבְדְּךָ אָבִי וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ
אִתָּנוּ׳ וְנַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ׳ ח
וְהָיָה כִּרְאוֹתוֹ כִּי אֵין הַנַּעַר
וָמֵת וְהוֹרִידוּ עֲבָדֶיךָ אֶת שֵׂיבַת
עַבְדְּךָ אָבִינוּ בְּיָגוֹן׳
שְׁאֹלָה׳ כִּי עַבְדְּךָ עָרַב אֶת
הַנַּעַר מֵעִם אָבִי לֵאמֹר אִם
לֹא אֲבִיאֶנּוּ אֵלֶיךָ וְחָטָאתִי
לְאָבִי כָּל הַיָּמִים׳ וְעַתָּה׳ יֵשֶׁב

נָא עַבְדְּךָ תַּחַת הַנַּעַר עֶבֶד
לַאדֹנִי׳ וְהַנַּעַר יַעַל עִם אֶחָיו׳
כִּי אֵיךְ אֶעֱלֶה אֶל אָבִי וְהַנַּעַר
אֵינֶנּוּ אִתִּי פֶּן אֶרְאֶה בָּרָעָה
אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת אָבִי׳ וְלֹא
יָכֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק׳ לְכֹל
הַנִّצָּבִים עָלָיו׳ וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ
כָל אִישׁ מֵעָלָי׳ וְלֹא עָמַד
אִישׁ אִתּוֹ בְּהִתְוַדַּע יוֹסֵף׳ ה
אֶל אֶחָיו׳ וַיִּתֵּן אֶת קוֹלוֹ בַּבֶּכִי
וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם׳ וַיִּשְׁמַע
בֵּית פַּרְעֹה׳ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף׳
אֶל אֶחָיו אֲנִי יוֹסֵף עוֹד
אָבִי חָיוּ׳ לֹא יָכְלוּ אֶחָיו לַעֲנוֹת
אֹתוֹ כִּי נִבְהֲלוּ מִפָּנָיו׳ וַיֹּאמֶר
יוֹסֵף אֶל אֶחָיו גְּשׁוּ נָא אֵלַי
וַיִּגָּשׁוּ׳ וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף׳
אֲחִיכֶם אֲשֶׁר מְכַרְתֶּם אֹתִי
מִצְרָיְמָה׳ וְעַתָּה אַל תֶּעָצְבוּ׳ ח
וְאַל יִחַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי מְכַרְתֶּם
אֹתִי הֵנָּה׳ כִּי לְמִחְיָה שְׁלָחַנִי
אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם׳ כִּי זֶה שְׁנָתַיִם
הָרָעָב בְּקִרְבֶּ׳ וְעוֹד חֲמֵשׁ
חֲמֵשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין חָרִישׁ
וְקָצִיר׳ וַיִּשְׁלָחֵנִי אֱלֹהִים׳ ט
לְפָנֶיכֶם לָשׂוּם לָכֶם שְׁאֵרִית
בָּאָרֶץ׳ וְלַהֲיוֹת לָכֶם לִפְלֵיטָה

גְּדֹלָה׳ וְעַתָּה לֹא אַתֶּם שְׁ
שְׁלַחְתֶּם אֹתִי הֵנָּה׳ כִּי הָאֱלֹהִים
וַיָּשִׂימֵנִי לְאָב לְפַרְעֹה׳ וְלַאדוֹן
לְכָל בֵּיתוֹ׳ וּמֹשֵׁל בְּכָל אֶרֶץ
מִצְרָיִם׳ מַהֲרוּ׳ וַעֲלוּ אֶל אָבִי ד
וַאֲמַרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר בִּנְךָ
יוֹסֵף׳ שָׂמַנִי אֱלֹהִים לְאָדוֹן
לְכָל מִצְרָיִם׳ רְדָה אֵלַי אַל
תַּעֲמֹד׳ וְיָשַׁבְתָּ בְאֶרֶץ גֹּשֶׁן
וְהָיִיתָ קָרוֹב אֵלַי אַתָּה וּבָנֶיךָ
וּבְנֵי בָנֶיךָ׳ וְצֹאנְךָ וּבְקָרְךָ׳ וְכָל
אֲשֶׁר לָךְ׳ וְכִלְכַּלְתִּי אֹתְךָ שָׁם
כִּי עוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים רָעָב פֶּן תִּוָּרֵשׁ
אַתָּה וּבֵיתְךָ׳ וְכָל אֲשֶׁר לָךְ׳ ו
וְהִנֵּה עֵינֵיכֶם רֹאוֹת׳ וְעֵינֵי ז
אָחִי בִנְיָמִין כִּי פִי הַמְדַבֵּר׳
אֲלֵיכֶם׳ וְהִגַּדְתֶּם לְאָבִי אֶת
כָּל כְּבוֹדִי בְּמִצְרַיִם׳ וְאֵת כָּל
אֲשֶׁר רְאִיתֶם׳ וּמַהַרְתֶּם ח
וְהוֹרַדְתֶּם אֶת אָבִי הֵנָּה׳ וַיִּפֹּל
עַל צַוָּארֵי בִנְיָמִן אָחִיו׳ וַיֵּבְךְ
וּבִנְיָמִן בָּכָה עַל צַוָּארָיו׳ ט
וַיְנַשֵּׁק לְכָל אֶחָיו׳ וַיֵּבְךְ עֲלֵהֶם
וְאַחֲרֵי כֵן דִּבְּרוּ אֶחָיו אִתּוֹ׳
וְהִקֵּל נִשְׁמַע בֵּית פַּרְעֹה׳
לֵאמֹר בָּאוּ אֶחֵי יוֹסֵף׳ וַיִּיטַב
בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו׳

ומשיבור ל׳ קי׳ מ׳ דבר אלוכם ויאמר אל לך
ומשבור אלוך לכן בוטו מהוא כי מאכו מראשו
ויאמר אחר קרשו׳ ׳

ובמצ׳ ט׳ ובמצ׳ עבד על מ׳ אדיר׳ ושבר׳ ובלן ובמצ׳ חבל לחבוש ובמצ׳ את הבלו׳ ובני ויי׳ ובמצ׳
חדיר׳ ולדי ובמצ׳ ו׳ עשי׳ לפני אפ׳ ויי׳ ומל׳ ושדיה ומקצ׳ ארמה׳ ׳ מחדיר׳ ל׳ מ׳ חדיר ועלו מה׳ ראיתיו עשרים מחדו
לסבן מ׳ יהודי ומשבנו ויאמר אשל׳ מחדיר׳ ׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ויאמר פרעה אל יוסף
אמר אל אחיך זאת עשו
טעינו את בעירכם ולכו שבו
ארצה כנען וקחו את
אביכם ואת בתיכם ובאו
אלי ואתנה לכם את טוב
ארץ מצרים ואכלו את
חלב הארץ ואתה צויתה
זאת עשו קחו לכם מארץ
מצרים עגלות לטפכם
ולנשיכם ונשאתם את
אביכם ובאתם ועינכם
אל תחס על כליכם כי טוב
כל ארץ מצרים לכם הוא
ויעשו כן בני ישראל ויתן
לפרעה יוסף עגלות על פי
פרעה ויתן להם צדה לדרך
לכל נתן לאיש חלפות
שמלת ולבנימן נתן שלש
מאות כסף וחמש חלפות
שמלת ולאביו שלח
כזאת עשרה חמורים נשאים
מטוב מצרים ועשרת
נשאים אתנת בר
ולחם ומזון לאביו לדרך
וישלח את אחיו וילכו
ויאמר אלהם אל תרגזו
בדרך ויעלו ממצרים
ויבאו ארצה כנען אל
יעקב אביהם ויגידו לו
לאמר עוד יוסף חי וכי
הוא משל בכל ארץ
מצרים ויפג לבו כי לא
האמין להם וידברו אליו
את כל דברי יוסף אשר
דבר אלהם וירא את
העגלות אשר שלח יוסף
לשאת אתו ותחי רוח
יעקב אביהם ויאמר
ישראל רב עוד יוסף בני
אלכה וארא טרם אמות
ויסע ישראל וכל אשר לו
ויבא בארה שבע ויזבח
זבחים לאלהי אביו יצחק
ויאמר אלהים לישראל
במראת הלילה ויאמר
יעקב יעקב ויאמר הנני
ויאמר אנכי האל אלהי
אביך אל תירא מרדה מ
מצרימה כי לגוי גדול אשימך
שם אנכי ארד עמך מצרימה
ואנכי אעלך גם עלה ויוסף
ישית ידו על עיניך ונקס
יעקב מבאר שבע ויישאו

בני ישראל את יעקב
אביהם ואת טפם ואת
נשיהם בעגלות אשר שלח
פרעה לשאת אתו ויקחו
את מקנהם ואת רכוש אשר
רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה
יעקב וכל זרעו אתו בניו ובני בניו
אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו
הביא אתו מצרימה ואלה
שמות בני ישראל הבאים מצרימה
יעקב ובניו בכרו יעקב ראובן
ובני ראובן חנוך ופלוא
וחצרון וכרמי ובני שמעון
ימואל וימין ואהד ויכין
וצחר ושאול בן הכנענית
ובני לוי גרשון קהת ומרדי
ובני יהודה ער ואונן ושלה
ופרץ וזרח ומת ער ואונן
בארץ כנען ויהיו בני פרץ
חצרון וחמול ובני יששכר
תולע ופוה ויוב ושמרון
ובני זבולן סרד ואלון
ויחלאל אלה בני לאה אשר
ילדה ליעקב בפדן ארם
ואת דינה בתו כל נפש בניו
ובניו שלשים ושלש
ובני בלהה צלפון חגי שוני

ולאביו ג ולאבוי שלח לאמון ולאבוי ולאבוי לא
חצרים ; חלמות ג לבלי נתן לאיש חנה שמלה
ראמר בעבור חיאל ;

ומזון ב נשאר בר לחם ומזון קמון לדלא
בדרך ; עלה ג טלה ואכיראמלך עלה נשלח
רעלו עלה ובבה ;

באה ד חזקני ישראל הכל אשר לו ובא ושמה
באה ויא רבנו ותעדיה באה בבו אשרבנו ;

טוב ; בלשון ויקח ושמו וקחו אוכ אביכם ושמנו ולאביך שלח כויאקב וקנסם מלאמר מל מטב ומזון
אשר לא שבאיה ולך חזאל אסוכאם חסד ; אזקר ובאו ודנו ואפיר עגלה מלדרך ושמה במלוכם ולבוי
עריכם ; ולך לא אשרי עד שבקר ;

במראות ד ; מל חס ויאמר אלהים לישר
במראות בבראות ובבא אמר ויש ל
אלהים ובבאמר ;

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ואעבל ן ערין ארוהי ׃ ל
ואר אלי ובני אשר ימנה
וישוח ויישוב ברי עה ושרח
אחתם ובני ברי עה חבר
ומלכיאל אלה בני זלפה
אשר נתן לבן ללאה בתו
ותלד את אלה לי עקב ׃ ל
שש עשרה נפש בני רחל
אשת יעקב יוסף ובנימן ׃
ויולד ליוסף בארץ ׃ מ
מצרים אשר ילדה לו ׃
אסנת בת פוטי פרע כהן
און את מנשה ואת אפרים ׃ ב
ובני בנימן בל ושבכר ׃ א
ואשבל גרא ונעמן אחי
ראש מפים וחפים וארד אלה
בני רחל אשר ולד ליעקב
כל נפש ארבעה עשר ׃ ל
ובני דן חשים ובני נפתלי
יחצאל וגוני ויצר ושלם
אלה בני בלהה אשר נתן
לבן לרחל בתו ותלד את
אלה ליעקב כל נפש שבע
שבעים ׃ ל
ואת יוכבד שלח לפני אל
יוסף לבוא מארץ כנען ׃
ויוסף אשר ילד לו במצרים
נפש שנים כל הנפש לבית
יעקב הבאה מצרימה ׃ ש
שבעים ׃ ס
ואת יהודה שלח לפניו אל
יוסף להורות לפניו גשנה
ויבאו ארצה גשן ויאסר
יוסף מרכבתו ויעל לקראת
ישראל אביו גשנה וירא
אליו ויפל על צואריו ובכה
על צואריו עוד ׃ ויאמר
ישראל אל יוסף אמותה
הפעם אחרי ראותי את
פניך כי עודך חי ׃ ויאמר
יוסף אל אחיו ואל ביתו ׃
אעלה ואגידה לפרעה
ואמרה אליו אחי ובית אבי
אשר בארץ כנען באו ׃
אלי והאנשים רעי צאן
כי אנשי מקנה היו וצאנם
ובקרם וכל אשר להם ׃
והיה כי יקרא לכם
פרעה ואמר מה מעשיכם
ואמרתם אנשי מקנה היו
עבדיך מנעורינו ועד ׃
שתה גם אנחנו גם אבתינו
בעבורת שבו בארץ גשן

ואתיהודה ג ואוכיהודה שלח לפני אל
יוסף האמיהודה בירושלם ב צוה לו בשר אוכ
ישראל ואוכיהודה ׃ ס

מולד ג מולד להנך מולד לחטף מולד לאחרן ׃ ס וראש ב בסי ליש גראובעמן זמרעוני ומרדי ׃ ס
חבאה ג בטע כל הנפש הבאה ורדנאה מכו לס אוכ ראשה ׃ ס

כיתו עבדתמ ערים כל עה
עצאן ויבא יוסף ויגד ל
לפרעה ויאמר אבי ואחי
וצאנם ובקרם וכל אשר
להם באו מארץ כנען ׃
והנם בארץ גשן ׃ ומקצה
אחיו לקח חמשה אנשים
ויצגם לפני פרעה ׃ ויאמר
פרעה אל אחיו מה מעשיכם
ויאמרו אל פרעה רעה
צאן עבדיך גם אנחנו גם
אבותינו ׃ ויאמרו אל פרעה
לגור בארץ באנו כי אין
מרעה לצאן אשר לעבדיך
כי כבד הרעב בארץ כנען
ועתה ישבו נא עבדיך ׃
בארץ גשן ׃ ויאמר פרעה
אל יוסף לאמר אביך ׃
ואחיך באו אליך ׃ ארץ
מצרים לפניך הוא במיטב
הארץ הושב את אביך ׃
ואת אחיך ישבו בארץ ׃
גשן ואם ידעת ויש בם ׃
אנשי חיל ושמתם שרי
מקנה על אשר לי ויבא
יוסף את יעקב אביו ׃
ויעמדהו לפני פרעה ׃

אקומה ג גם אנחנו גם אבותינו סוס אפשר אבלה נשכור בבשונו ודעו לס ישרענו שזאבותינו לס עמי ומרעני ומרדי ויצא דוד ואינו בטל אמת
על ישוד לא שמדו אבותינו ׃ ס ובלוהו שע רשעים ומה ליר מוזכבל א בן בטוח אבותינו ׃ ס ויעמד ג נעמו ורעמר בדלוה ורעמר בבמיטב לשוא ע"ל עקה ושעה ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולחם ר״ א״ש פטיר ולחם אין בכל הארץ
ולחם מצות ולחם דקלים ורימון ולחם משמים:

ואות אחיו ה׳ ויושב יוסף אוכ אביו ואת אחיו ויכלכל יוסף ויאמר לאבדר ולאמר לאראיתיו וישב אמיל
באדומלה ויקיו אוכ יראמוה: ס: בימיה פ״ עה ב׳ ותבא יוסף את חבקיה ובבא עהב בכדי ביתה פ״ עה: ס:

ויברך יעקב את פרעה ׃
ויאמר פרעה אל יעקב ׃
כמה ימי שני חייך ויאמר
יעקב אל פרעה ימי שני ׃
מגורי שלשים ומאת שנה
מעט ורעים היו ימי שני חיי
ולא השיגו את ימי שני חיי
אבתי בימי מגוריהם ׃
ויברך יעקב את פרעה׃
ויצא מלפני פרעה׃ ויושב
יוסף את אביו ואת אחיו
ויתן להם אחזה בארץ ׃
מיצרים במיטב הארץ ׃
בארץ עמסס כאשר צוה
פרעה ויכלכל יוסף את
אביו ואת אחיו ואת כל בית
אביו לחם לפי הטף׃ ולחם
אין בכל הארץ כי כבד
הרעב מאד ותלה ארץ
מצרים וארץ כנען מפני
הרעב׃ וילקט יוסף את
כל הכסף הנמצא בארץ
מצרים ובארץ כנען
בשבר אשר הם שברים
ויבא יוסף את הכסף ׃
בית פרעה׃ ויתם הכסף
מארץ מצרים ומארץ

כנען ויבאו כל מצרים׃
אל יוסף לאמר הבה לנו
לחם ולמה נמות נגדך כי
אפס כסף׃ ויאמר יוסף׃
הבו מקניכם ואתנה לכם
במקניכם אם אפס כסף׃
ויביאו את מקניהם׃ אל
יוסף ויתן להם יוסף לחם
בסוסים ובמקנה הצאן׃
ובמקנה הבקר ובחמרים
וינהלם בלחם בכל מקנהם
בשנה ההוא׃ ותתם השנה
ההוא ויבאו אליו בשנה
השנית ויאמרו לו לא נכחד
מאדני כי אם תם הכסף
ומקנה הבהמה אל אדני
לא נשאר לפני אדני בלתי
אם גויתנו ואדמתנו למה
נמות לעינך גם אנחנו גם
אדמתנו קנה אתנו ואת
אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו
ואדמתנו עבדים
לפרעה ותן זרע ונחיה ולא
נמות והאדמה לא תשם׃
וקן יוסף את כל אדמת
מצרים לפרעה כי מכרו
מצרים איש שדהו כי חזק

עלהם הרעב׃ ותהי הארץ
לפרעה׃ ואת העם העביר
אתו לערים מקצה גבול
מצרים ועד קצהו׃ רק
אדמת הכהנים לא קנה
כי חק לכהנים מאת פרעה
ואכלו את חקם אשר נתן
להם פרעה על כן לא
מכרו את אדמתם׃ ויאמר
יוסף אל העם הן קניתי
אתכם היום ואת אדמתכם
לפרעה׃ הנה לכם זרע ׃
וזרעתם את האדמה׃
והיה בתבואת ונתתם׃
חמשית לפרעה׃ ארבע
המות יהיה לכם לזרע׃
השדה ולאכלכם׃ ואשר
בבתיכם׃ ולאכל לטפכם׃
ויאמרו החיתנו נמצא׃
חן בעיני אדני והיינו עבדים
לפרעה׃ ויהי יוסף
לחק עד היום הזה על׃
אדמת מצרים לפרעה׃
לחמש שליק אדמת הכהנים
לבדם לא היתה לפרעה׃
וישב ישראל בארץ מצרים
בארץ גשן׃ ויאחזו בה׃

בלקי ר׳ ר״ל רבינו אוכ מרגשיל ונפשם קרנה בלחנ שבעיר בלחם נשטיר עלהנ אשור ראן קרימו אשבר
פי לי קרימו לעמה נמחל ל שמלך ודרבוש ב בשרי ם: ומקנהו ל ומזה לו מקנהו צאן בי אמי הכה השקף ושייל
עבשר לה׃ ס:

ואראימה ל לא רכשם ואדמה לא רוסן ואות
עבלך ואראילה ושאה שממה: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויקרבו ימי ב׳ ויקרבו ימי ישראל למות ויקרבו ימיו לדוד למות: ס: על המטה ב׳ ואנשוקן ישראל ושב
המלך אל על המטה: ס: ויהי אחרי הדברים ג׳ ויגד לאביהם ויאמר הנה יוסף ומטת ואחיו שבע בן נון: ס:

ויפרו וירבו מאד ויחי
יעקב בארץ מצרים שבע
עשרה שנה ויהי ימי יעקב
שני חייו שבע שנים
וארבעים ומאת שנה:
ויקרבו ימי ישראל למות
ויקרא לבנו ליוסף ויאמר
לו אם נא מצאתי חן
בעיניך שים נא ידך תחת
ירכי ועשית עמדי חסד
ואמת אל נא תקברני
במצרים ושכבתי עם
אבתי ונשאתני ממצרים
וקברתני בקברתם ויאמר
אנכי אעשה כדברך:
ויאמר השבעה לי וישבע
לו וישתחו ישראל על ראש
המטה:
ויהי אחרי הדברים האלה
ויאמר ליוסף הנה אביך
חלה ויקח את שני בניו
עמו את מנשה ואת
אפרים ויגד ליעקב ויאמר
הנה בנך יוסף בא אליך
ויתחזק ישראל וישב על
המטה ויאמר יעקב אל
יוסף אל שדי נראה אלי

בלוז בארץ כנען ויברך
אתי ויאמר אלי הנני
מפרך והרביתיך ונתתיך
לקהל עמים ונתתי את
הארץ הזאת לזרעך
אחריך אחזת עולם:
ועתה שני בניך הנולדים
לך בארץ מצרים עד באי
אליך מצרימה לי הם
אפרים ומנשה כראובן
ושמעון יהיו לי: ומולדתך
אשר הולדת אחריהם לך
יהיו על שם אחיהם יקראו
בנחלתם: ואני בבאי מפדן
מתה עלי רחל בארץ
כנען בדרך בעוד כברת
ארץ לבא אפרתה
ואקברה שם בדרך אפרת
הוא בית לחם ויראה
ישראל את בני יוסף
ויאמר מי אלה ויאמר
יוסף אל אביו הם בני
אשר נתן לי אלהים בזה
ויאמר קחם נא אלי
ואברכם ועיני ישראל
כבדו מזקן לא יוכל
לראות ויגש אותם אליו

ויישק להם ויחבק להם:
ויאמר ישראל אל יוסף
ראה פניך לא פללתי והנה
הראה אתי אלהים גם את
זרעך: ויוצא יוסף אתם
מעם ברכיו וישתחו לאפיו
ארצה: ויקח יוסף את
שניהם את אפרים בימינו
משמאל ישראל ואת מנשה
בשמאלו מימין ישראל
ויגש אליו: וישלח ישראל
את ימינו וישת על ראש
אפרים והוא הצעיר ואת
שמאלו על ראש מנשה
שכל את ידיו כי מנשה
הבכור: ויברך את יוסף
ויאמר האלהים אשר
התהלכו אבתי לפניו אברהם
ויצחק האלהים הרעה
אתי מעודי עד היום הזה:
המלאך הגאל אתי מכל
רע יברך את הנערים ויקרא
בהם שמי ושם אבתי
אברהם ויצחק וידגו לרב
בקרב הארץ: וירא יוסף כי
ישית אביו ידו ימין על ראש
אפרים וירע בעיניו ויתמך

ויגש ה׳ ועתה ישראל ויקח יוסף אתם מעם ברכיו
ויכפר וחוטאת ויגש אבותיו הנשיאים לברך אותם:

לבא ט׳ חס בשורי עברית: ארץ לבא אפרתה ולאמתם חמ שהיה לבא אלבשמם ממ דבר עז עד יחבלם
חמת כמוהו ודוד ותראו שמו בישראל אולת עבר היום בי אותם עבדיה אוכ הוריה בית עזר אלעזר ימים
אלת עבדו אמי אותם שומרים שיהי קמובסי׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

יד אביו להסיר אתה מעל
ראש אפרים על ראש מנשה
ויאמר יוסף אל אביו לא כן
אבי כי זה הבכר שים ימינך
על ראשו ויאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם
הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל
ואולם אחיו הקטן יגדל
ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים
ויברכם ביום ההוא לאמור
בך יברך ישראל לאמר
ישמך אלהים כאפרים
וכמנשה ויש את אפרים
לפני מנשה ויאמר ישראל
אל יוסף הנה אנכי מת והיה
אלהים עמכם והשיב אתכם
אל ארץ אבתיכם ואני נתתי לך שכם אחד על
אחיך אשר לקחתי מיד
האמרי בחרבי ובקשתי
ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם
את אשר יקרא אתכם
באחרית הימים הקבצו
ושמעו בני יעקב ושמעו
אל ישראל אביכם ראובן

בכרי אתה כחי ורא שית
אוני יתר שאת ויתר עז
פחז כמים אל תותר כי עלית
משכבי אביך אז חללת
יצועי עלה
שמעון ולוי אחים כלי חמס
מכרתיהם בסדם אל תבא
נפשי בקהלם אל תחד כבודי
כי באפם הרגו איש וברצונם
עקרו שור ארור אפם כי
עז ועברתם כי קשתה
אחלקם ביעקב ואפיצם
בישראל
יהודה אתה יודוך
אחיך ידך בערף איביך
ישתחוו לך בני אביך גור
ארי יהודה מטרף בני
עלית כרע רבץ כארי
וכלביא מי יקימנו לא יסור
שבט מיהודה ומחקק מבין
רגליו עד כי יבא שילה ולו
יקהת עמים אסרי לגפן
עירה ולשרקה בני אתנו
כבס ביין לבשו ובדם ענבים
סותה חכלילי עינים מיין
ולבן שנים מחלב
זבולן לחוף ימים ישכן

והוא לחוף אניות וירכתו
על צידן ישכר
חמר גרם רבץ בין המשפתים
וירא מנוחה כי טוב ואת
הארץ כי נעמה ויט שכמו
לסבל ויהי למס עבד
דן ידין עמו כאחד
שבטי ישראל יהי דן נחש
עלי דרך שפיפן עלי ארח
הנשך עקבי סוס ויפל רכבו
אחור לישועתך קויתי
יהודה גד גדוד ויגדנו והוא יגד
עקב מאשר שמנה
לחמו והוא יתן מעדני מלך
נפתלי אילה שלחה
הנתן אמרי שפר
בן פרת יוסף בן פרת
עלי עין בנות צעדה עלי
שור ויתרהו ורבו וישטמהו
בעלי חצים ותשב באיתן
קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי
אביר יעקב משם רעה אבן
ישראל מאל אביך ויעזרך
ואת שדי ויברכך ברכת
שמים מעל ברכת תהום
רבצת תחת ברכת שדים
ורחם ברכת אביך גברו על

מנחה ל חס בלש"ל ואיא מנחה מ"ש טוב ומאמר
שמחזק יהודה כמ דבר אחינו לעמוד אחוד מ שהלו
ר"מ משקר מנחומו:

באחיו ל"ב ומשמחון אין ואחרים יז ידין יבקר וחלמה ויחי ומבורך ויחי הנער ל כאחד ויהי הפל
ה"ש ל"ל ויהי ויעשה אל קל ברגלו מכבי מהלך ואוסר וסיד כאחי ומבלים ויחלוקם ונכרים באו שעיר
ותעל ארץ אשר הלך ויאב חס ויחי וכאחי ומשרים רפל:

לאמרו ב מל ומברכם בחס ויהי א לאשר
ומיצו ויהי אבי ופטר:

ברכת

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ברכת חורין ערת אות׃
גבעת עולם תחיין לראש
יוסף ולקדקדו ניר אחיו

בנימין זאב יטרף בבקר
יאכל עד ולערב יחלק
שלל כלאה שבטיש
ישראל שנים עשר וזאת
אשר דבר להם אביהם
ויברך אותם איש אשר
כברכתו ברך אתם ויצו
אותם ויאמר אלהם אני
נאסף אל עמי קברו אתי
אל אבתי אל המערה אשר
בשדה עפרון החתי במערה
אשר בשדה המכפלה אשר
על פני ממרא בארץ כנען
אשר קנה אברהם את
השדה מאת עפרון החתי
לאחזת קבר שמה קברו
את אברהם ואת שרה
אשתו שמה קברו את יצחק
ואת רבקה אשתו שמה
קברתי את לאה מקנה
השדה והמערה אשר בו
מאת בני חת׃

ויכל יעקב
לצות את בניו ויאסף רגליו
אל המטה ויגוע ויאסף אל
עמיו ויפל יוסף על פני אביו
ויבך עליו וישק לו׃ ויצו יוסף
את עבדיו את הרפאים לחנט
לחנט את אביו ויחנטו
הרפאים את ישראל׃
וימלאו לו ארבעים יום כי כן
ימלאו ימי החנטים ויבכו
אתו מצרים שבעים יום׃
ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף
אל בית פרעה לאמר אם
נא מצאתי חן בעיניכם דברו
נא באזני פרעה לאמר אבי
השביעני לאמר הנה אנכי
מת בקברי אשר כריתי לי
בארץ כנען שמה תקברני
ועתה אעלה נא ואקברה
את אבי ואשובה׃ ויאמר
פרעה עלה וקבר את אביך
כאשר השביעך׃ ויעל
יוסף לקבר את אביו ויעלו
אתו כל עבדי פרעה זקני
ביתו וכל זקני ארץ מצרים
וכל בית יוסף ואחיו ובית
אביו רק טפם וצאנם ובקרם

עזבו בארץ גשן׃ ויעל עמו
גם רכב גם פרשים ויהי
המחנה כבד מאד׃ ויבאו
עד גרן האטד אשר בעבר
הירדן ויספדו שם מספד
גדול וכבד מאד׃ ויעש לאביו
אבל שבעת ימים׃ וירא
יושב הארץ הכנעני את
האבל בגרן האטד ויאמרו
אבל כבד זה למצרים על
כן קרא שמה אבל מצרים
אשר בעבר הירדן׃ ותעשו
בניו לו כן כאשר צום׃ וישאו
אתו בניו ארצה כנען׃
ויקברו אתו במערת שדה
המכפלה אשר קנה אברהם
את השדה לאחזת קבר
מאת עפרון החתי על פני
ממרא׃ וישב יוסף מצרימה
הוא ואחיו וכל העלים אתו
לקבר את אביו אחרי קברו
את אביו׃ וירא אחיו יוסף כי
מת אביהם׃ ויאמרו לו
ישטמנו יוסף והשב נשיב
לנו את כל הרעה אשר
גמלנו אתו׃ וצוו אל יוסף׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

חנני ג׳ חננו עבדים לאדוני תנו לך לעבדים
וגנו ועלינו אל המקום: והיה אלהים אנכי
אשר סגנו מפיך ואמר אלהם וקם והיה כן ואמר

כה תאמרון כה תאמרו לוקם כה ואמרו ו
לוחדו ואל מלך יחודיה וקבלו אשל עלה שחדרשתל
אמנו אל אדמתכם ושלח אותכם אלהים ש דיב
הימים: ס׳

ואלהים ה׳ ואלהים פני ד׳ ופקוד אתכם והע
ואלהים קר מעלה ואלהים יחלמו לא ודי ע ואל
אמר לבולבו ואלהים מלבי מקדים: ט׳

לאמר אבך עוד לפני מותו׳
לאמר בה תאמרו ליוסף׳
אנא שא נא פשע אחיך׳
וחטאתם כי רעה גמלוך׳
ועתה שא נא לפשע עבדי
אלהי אביך וגם ויוסף׳
בדברם אליו ויבכו׳
אחיו ויפלו לפניו ויאמרו
הנני לך לעבדים׳ ויאמר
אלהם יוסף אל תיראו כי
התחת אלהים אני׳ ואתם
חשבתם עלי רעה אלהים
חשבה לטובה למען עשה
כיום הזה להחיות עם רב׳
ועתה אל תיראו אנכי׳
אכלכל אתכם ואת טפכם
וינחם אותם וידבר על לבם׳
וישב יוסף במצרים הוא׳
ובית אביו וחי יוסף מאה
ועשר שנים׳ וירא יוסף
לאפרים בני שלשים גם׳
בני מכיר בן מנשה ילדו על
ברכי יוסף׳ ויאמר יוסף אל
אחיו אנכי מת ואלהים פקוד
יפקד אתכם והעלה אתכם
מן הארץ הזאת אל הארץ

אשר נשבע לאברהם ל׳
ליצחק וליעקב׳ וישבע
יוסף את בני ישראל לאמר
פקוד יפקד אלהים אתכם
והעלתם את עצמותי מזה׳
ומת יוסף בן מאה ועשר
שנים׳ ויחנטו אתו ויישם
בארון במצרים׳ פ׳

סליק הפסוקים שלספר
אלף וחמש מאות
ושלשים ואחד בערך

ואלה שמות בני ישראל׳
הבאים מצרימה את יעקב
איש וביתו באו׳ ראובן׳
שמעון לוי ויהודה וששכר
זבולן ובנימן׳ דן ונפתלי גד
ואשר׳ ויהי כל נפש יצאו
ירך יעקב שבעים נפש׳
ויוסף היה במצרים׳ ומת
יוסף וכל אחיו וכל הדור׳
ההוא׳ ובני ישראל פרו׳
וישרצו וירבו ויעצמו במאד
מאד׳ ותמלא הארץ אתם׳
ויקם מלך חדש על מצרים

אשר לא ידע את יוסף׳
ויאמר אל עמו הנה עם
בני ישראל רבים ועצום ממנו׳
הבה נתחכמה לו פן ירבה׳
והיה כי תקרינה אותנו מלחמה
ונוסף גם הוא על שונאינו׳
ונלחם בנו ועלה מן הארץ׳
וישימו עליו שרי מסים למען
ענותו בסבלתם ויבן ערי׳
מסכנות לפרעה את פתם׳
ואת רעמסס׳ וכאשר יענו
אתו כן ירבה וכן יפרץ׳ ויקצו
מפני בני ישראל׳ ויעבדו׳
מצרים את בני ישראל בפרך׳
וימררו את חייהם בעבדה
קשה בחמר ובלבנים׳ וכל
עבדה בשדה את כל עבדתם
אשר עבדו בהם בפרך׳
ויאמר מלך מצרים למילדות
העברית אשר שם האחת
שפרה ושם השנית פועה׳
ויאמר בילדכן את העבריות
וראיתן על האבנים אם בן
הוא והמתן אתו׳ ואם בת היא
וחיה׳ ותיראן המילדת את האלהים
ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך
מצרים׳ ותחיין את הילדים׳ ויקרא

ונלחמו ה׳ והיה מקרה ה׳ ויהיו ד׳ אמרו בכל הגוים עבדיך ולך ונלחם ויצא ה׳ ונלחם ומשה ומלך מלך חנגב׳: ויבאו ה׳ הבאו מחנכמה וכאשר יענו אתו ובקרן
ויאנף ב׳ בו ויעמדו רשעים ומלו ביום דמיו ב׳ מ׳ א׳ ועבר ש׳ ע׳ דרכו׳: שפיר ב׳ בשן אשר שמו האחד שפרה ברחוב שפיר שפרה׳: ומאשרה ב׳ ראש פ׳ ומאשר יעשו אתו
וכאשר ואמרו אלהי׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מלך אש ב׳ ומלך אש מבטיח לו מילך אש מבטיח
להמיתו ומיהו מלך ראש ארץ החתים מלך
ראש מדע׳ ס׳

תולדו ב׳ כל הבן מילדו ראשון בם תבון המולד לו׳ ס׳ ורחוק ל׳ ומקצתו שלשה ירחים ומשגר בשיחים אלנא
ומספר ירחים ומלל אמר׳ ס׳ גמא ג׳ ותקח לו ומכלגמא בבלי גמא עם פרמים ראשון בגאמ׳ אבעה ומיד חיר
לקרוד ובגמא׳ ס׳

מלדמ צרס למילדתו ויאמר להן מדוע
עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים ותאמרן
המילדת אל פרעה כי לא
כנשים המצריות עבריות
כי חיות הנה בטרם תבוא
אלהן המילדת ויולדו
ויטב אלהים למילדת
וירב העם ויעצמו מאד
ויהי כי ירא המילדת את
האלהים ויעש להם בתים
ויצו פרעה לכל עמו לאמר
כל הבן הילוד היארה
תשליכהו ובל הבת תחיון
וילך איש מבית לוי
ויקח את בת לוי
האשה ותלד בן ותרא אתו
כי טוב הוא ותצפנהו שלשה
ירחים ולא יכלה עוד
ה׳ גפיו ותקח לו תבת גמא
ותחמרה בחמר ובזפת
ותשם בה את הילד ותשם
בסוף על שפת היאר
ותתצב אחתו מרחק לדעה
מה יעשה לו׳ ותרד בת פרעה
לרחץ על היאר ונערותיה
הלכת על יד היאר ותרא
את התבה בתוך הסוף
ותשלח את אמתה ותקחה
ותפתח ותרא אתו את הילד
והנה נער בכה ותחמל עליו
ותאמר מילדי העברים זה
ותאמר אחתו אל בת פרעה
האלך וקראתי לך אשה
מינקת מן העברית ותינק
לך את הילד ותאמר לה
בת פרעה לכי ותלך העלמה
ותקרא את אם הילד
ותאמר לה בת פרעה
הילכי את הילד הזה
והינקהו לי ואני אתן את
שכרך ותקח האשה הילד
ותנקהו ויגדל הילד ותבאהו
לבת פרעה ויהי לה לבן
ותקרא שמו משה ותאמר
כי מן המים משיתהו ויהי
בימים ההם ויגדל משה ויצא
אל אחיו וירא בסבלתם
ויראה איש מצרי מכה איש
עברי מאחיו ויפן כה וכה
וירא כי אין איש ויך את
המצרי ויטמנהו בחול
ויצא ביום השני והנה שני אנשים
עברים נצים ויאמר לרשע
למה תכה רעך ויאמר מי
שמך לאיש שר ושפט
עלינו הלהרגני אתה אמר
כאשר הרגת את המצרי
ויירא משה ויאמר אכן נודע
הדבר וישמע פרעה את
הדבר הזה ויבקש להרג
את משה ויברח משה מפני
פרעה וישב בארץ מדין
וישב על הבאר ולכהן
מדין שבע בנות ותבאנה
ותדלנה ותמלאנה את
הרהטים להשקות צאן
אביהן ויבאו הרעים
ויגרשום ויקם משה ויושעם
וישקן את צאנם ותבאנה
ארעואל אביהן ויאמר
מדוע מהרתן בא היום
ותאמרן איש מצרי הצילנו
מיד הרעים וגם דלה דלה
לנו וישקן את הצאן
ויאמר אל בנתיו ואיו למה
זה עזבתן את האיש
קראן לו ויאכל לחם
ויואל משה לשבת את
האיש ויתן את צפרה בתו
למשה ותלד בן ויקרא
את שמו גרשם כי אמר

ס׳ ומלך ב׳ ומלך מבטיח לו מילך אש מבטיח
ס׳ ומלך ב׳ ומלך מבטיח לו מילך אש מבטיח
ס׳ ומלך ב׳ ומלך מבטיח לו מילך אש מבטיח
ס׳ ומלך ב׳ ומלך מבטיח לו מילך אש מבטיח
ס׳ ומלך ב׳ ומלך מבטיח לו מילך אש מבטיח
ס׳ ומלך ב׳ ומלך מבטיח לו מילך אש מבטיח
ס׳ ומלך ב׳ ומלך מבטיח לו מילך אש מבטיח
ס׳ ומלך ב׳ ומלך מבטיח לו מילך אש מבטיח
ס׳ ומלך ב׳ ומלך מבטיח לו מילך אש מבטיח
ס׳ ומלך ב׳ ומלך מבטיח לו מילך אש מבטיח
ס׳ ומלך ב׳ ומלך מבטיח לו מילך אש מבטיח
ס׳ ומלך ב׳ ומלך מבטיח לו מילך אש מבטיח
ס׳ ומלך ב׳ ומלך מבטיח לו מילך אש מבטיח
ס׳ ומלך ב׳ ומלך מבטיח לו מילך אש מבטיח
ס׳ ומלך ב׳ ומלך מבטיח לו מילך אש מבטיח
ס׳ ומלך ב׳ ומלך מבטיח לו מילך אש מבטיח

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

גר הייתי בארץ נכריה׃
ויהי בימים הרבים ההם וימת
מלך מצרים ויאנחו בני ישראל
מן העבדה ויזעקו ותעל
שועתם אל האלהים מן
העבדה׃ וישמע אלהים
את נאקתם ויזכר אלהים
את בריתו את אברהם׃
את יצחק ואת יעקב׃
וירא אלהים את בני ישראל
וידע אלהים׃
ומשה היה רעה את
צאן יתרו חתנו כהן מדין
וינהג את הצאן אחר׃
המדבר ויבא אל הר׃ ל
האלהים חרבה׃ וירא׃
מלאך יהוה אליו בלבת׃
אש מתוך הסנה וירא והנה׃
הסנה בער באש והסנה׃
איננו אכל׃ ויאמר משה׃
אסרה נא ואראה את׃
המראה הגדל הזה מדוע׃
לא יבער הסנה׃ וירא יהוה׃
כי סר לראות ויקרא אליו׃
אלהים מתוך הסנה ויאמר׃
משה משה׃ ויאמר הנני׃

כל אדוניכם כתב ב מ א אנה אנכי
בא אל בני ישראל׃ ויהי כל אבותיכם ויוסף אלי׃

ויאמר אל תקרב הלם של
נעליך מעל רגליך כי המקום
אשר אתה עמד עליו׃ ל
אדמת קדש הוא׃ ויאמר
אנכי אלהי אביך אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב ויסתר משה פניו כי
ירא מהביט אל האלהים׃
ויאמר יהוה ראה ראיתי
את עני עמי אשר במצרים
ואת צעקתם שמעתי מפני
נגשיו כי ידעתי את מכאביו׃
וארד להצילו מיד מצרים
ולהעלתו מן הארץ ההוא׃
אל ארץ טובה ורחבה אל
ארץ זבת חלב ודבש אל׃
מקום הכנעני והחתי והאמרי
והפרזי והחוי והיבוסי׃ ועתה
הנה צעקת בני ישראל׃
באה אלי וגם ראיתי את׃
הלחץ אשר מצרים לחצים
אתם׃ ועתה לכה ואשלחך
אל פרעה והוצא את עמי
בני ישראל ממצרים׃ ויאמר
משה אל האלהים מי אנכי
כי אלך אל פרעה וכי אוציא
את בני ישראל ממצרים׃

ויאמר כי אהיה עמך וזה
לך האות כי אנכי שלחתיך׃
בהוציאך את העם ממצרים
תעבדון את האלהים על׃
ההר הזה׃ ויאמר משה אל
האלהים הנה אנכי בא אל בני
ישראל ואמרתי להם אלהי
אבותיכם שלחני אליכם׃
ואמרו לי מה שמו מה אמר
אל הם׃ ויאמר אלהים אל
משה אהיה אשר אהיה׃
ויאמר כה תאמר לבני׃
ישראל אהיה שלחני׃
אליכם׃ ויאמר עוד אלהים
אל משה כה תאמר אל בני
ישראל יהוה אלהי אבתיכם׃
אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב שלחני אליכם׃
זה שמי לעלם וזה זכרי׃
לדר דר׃ לך ואספת את׃
זקני ישראל ואמרת אלהם׃
יהוה אלהי אבתיכם נראה
אלי אלהי אברהם יצחק׃
ויעקב לאמר פקד פקדתי׃
אתכם ואת העשוי לכם׃
במצרים׃ ואמר אעלה׃
אתכם מעני מצרים אל

פקד׃ ה וחס׳ האלהים פקדי׳ פקדי׳ ומי אומכם פקד׳ פקדי׳ ומי אומכם ושכבע ויקח׳ אות בני ישראל ויקחו משה אות עצמות
יוסף אמר פקדי׳ ופקד׳ דני אמרתי׃ ס׃ אעלה ה פס׃ ואמר אעלה אומכם ארצנו מלאן רוט וכאמר ראשה אחרנה כי אעלה
ארבה לך אעלה אמנה ארץ עלוה פחשר אמ לא
אעלה׃ ס׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אֶרֶץ הַכְּנַעַנִי וְחַחְתִּי וְ׳
וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְ׳
וְהַיְבוּסִי אֶל אֶרֶץ זָבַת חָלָב
וּדְבַשׁ וְשָׁמַעְתָּ לְקוֹלִי וְגָאַלְתָּ
אַתָּה וּזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מֶלֶךְ
מִצְרַיִם וַאֲמַרְתֶּם אֵלָיו יְהוָה
אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים נִקְרָה עָלֵינוּ
וְעַתָּה נֵלְכָה נָא דֶרֶךְ שְׁלֹשֶׁת
יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבְּחָה
לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וַאֲנִי יָדַעְתִּי
כִּי לֹא יִתֵּן אֶתְכֶם מֶלֶךְ
מִצְרַיִם לַהֲלֹךְ וְלֹא בְיָד
חֲזָקָה וְשָׁלַחְתִּי אֶת יָדִי וְהִכֵּיתִי
אֶת מִצְרַיִם בְּכֹל נִפְלְאֹתַי
אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וְאַחֲרֵי
כֵן יְשַׁלַּח אֶתְכֶם וְנָתַתִּי אֶת
חֵן הָעָם הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרַיִם
וְהָיָה כִּי תֵלְכוּן לֹא תֵלְכוּ
רֵיקָם וְשָׁאֲלָה אִשָּׁה מִשְּׁכֵנְתָּהּ
וּמִגָּרַת בֵּיתָהּ כְּלֵי
כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּשְׂמָלֹת
וְשַׂמְתֶּם עַל בְּנֵיכֶם וְעַל
בְּנֹתֵיכֶם וְנִצַּלְתֶּם אֶת מִצְרָיִם
וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמַר וְהִנֵּה לֹא
יַאֲמִינוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְקֹלִי
כִּי יֹאמְרוּ לֹא נִרְאָה אֵלֶיךָ
יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה מַזֶּה

בְּיָדֶךָ וַיֹּאמֶר מַטֶּה וַיֹּאמֶר
הַשְׁלִיכֵהוּ אַרְצָה וַיַּשְׁלִיכֵהוּ
אַרְצָה וַיְהִי לְנָחָשׁ וַיָּנָס מֹשֶׁה
מִפָּנָיו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
שְׁלַח יָדְךָ וֹאחֹז בִּזְנָבוֹ וַיִּשְׁלַח
יָדוֹ וַיַּחֲזֵק בּוֹ וַיְהִי לַמַּטֶּה בְּכַפּוֹ
לְמַעַן יַאֲמִינוּ כִּי נִרְאָה אֵלֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי
יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר יְהוָה לוֹ עוֹד
הָבֵא נָא יָדְךָ בְּחֵיקֶךָ וַיָּבֵא
יָדוֹ בְּחֵיקוֹ וַיּוֹצִאָהּ וְהִנֵּה יָדוֹ
מְצֹרַעַת כַּשָּׁלֶג וַיֹּאמֶר הָשֵׁב
יָדְךָ אֶל חֵיקֶךָ וַיָּשֶׁב יָדוֹ אֶל
חֵיקוֹ וַיּוֹצִאָהּ מֵחֵיקוֹ וְהִנֵּה
שָׁבָה כִּבְשָׂרוֹ וְהָיָה אִם לֹא
יַאֲמִינוּ לְךָ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקוֹל
הָאֹת הָרִאשׁוֹן וְהֶאֱמִינוּ לְקוֹל
הָאֹת הָאַחֲרוֹן וְהָיָה אִם לֹא
יַאֲמִינוּ גַּם לִשְׁנֵי הָאֹתוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּן לְקֹלֶךָ
וְלָקַחְתָּ מִמֵּימֵי הַיְאֹר וְשָׁפַכְתָּ
הַיַּבָּשָׁה וְהָיוּ הַמַּיִם אֲשֶׁר
תִּקַּח מִן הַיְאֹר וְהָיוּ לְדָם בַּיַּבָּשָׁה
בַּיָּבֶשֶׁת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה
בִּי אֲדֹנָי לֹא אִישׁ דְּבָרִים אָנֹכִי
גַּם מִתְּמוֹל גַּם מִשִּׁלְשֹׁם גַּם

מֵאָז דַּבֶּרְךָ אֶל עַבְדֶּךָ כִּי
כְּבַד פֶּה וּכְבַד לָשׁוֹן אָנֹכִי
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו מִי שָׂם
פֶּה לָאָדָם אוֹ מִי יָשִׂים אִלֵּם
אוֹ חֵרֵשׁ אוֹ פִקֵּחַ אוֹ עִוֵּר
הֲלֹא אָנֹכִי יְהוָה וְעַתָּה לֵךְ
וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ
אֲשֶׁר תְּדַבֵּר וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי
שְׁלַח נָא בְּיַד תִּשְׁלָח וַיִּחַר
אַף יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲלֹא
אַהֲרֹן אָחִיךָ הַלֵּוִי יָדַעְתִּי כִּי
דַבֵּר יְדַבֵּר הוּא וְגַם הִנֵּה הוּא
יֹצֵא לִקְרָאתֶךָ וְרָאָךְ וְשָׂמַח
בְּלִבּוֹ וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו שָׂמְתָּ
אֶת הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאָנֹכִי אֶהְיֶה
עִם פִּיךָ וְעִם פִּיהוּ וְהוֹרֵיתִי
אֶתְכֶם אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן וְ׳
וְדִבֵּר הוּא לְךָ אֶל הָעָם וְהָיָה
הוּא יִהְיֶה לְּךָ לְפֶה וְאַתָּה תִּהְיֶה
לּוֹ לֵאלֹהִים וְאֶת הַמַّטֶּה הַזֶּה
תִּקַּח בְּיָדֶךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ
אֹתֹתֶיךָ
וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיָּשָׁב אֶל יִתְרוֹ חֹתְנוֹ
וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלְכָה נָּא וְאָשׁוּבָה
אֶל אַחַי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְ׳
וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה לֵךְ לְשָׁלוֹם

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ויאמר יהוה אל משה במדין
לך שוב מצרים כי מתו כל
האנשים המבקשים את
נפשך ויקח משה את
אשתו ואת בניו וירכבם
על החמר וישב ארצה
מצרים ויקח משה את מטה
האלהים בידו ויאמר יהוה
אל משה בלכתך לשוב
מצרימה ראה כל המפתים
אשר שמתי בידך ועשיתם
ועשיתם לפני פרעה ואני
אחזק את לבו ולא ישלח
את העם ואמרת אל פרעה
כה אמר יהוה בני בכרי
ישראל ואמר אליך שלח
את בני ויעבדני ותמאן לשלח
לשלחו הנה אנכי הרג את
בנך בכרך ויהי בדרך במלון
ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו
ותקח צפרה צר ותכרת את
ערלת בנה ותגע לרגליו
ותאמר כי חתן דמים אתה
לי וירף ממנו אז אמרה חתן
דמים למולת
ויאמר יהוה אל אהרן לך
לקראת משה המדברה ל

ויאמר יהוה אל משה בחרן אלהים
וישק לו ויגד משה לאהרן
את כל דברי יהוה אשר שלחו
ואת כל האתות אשר עצהו
ויקבץ משה ואהרן ויאספו את
כל זקני בני ישראל וידבר
אהרן את כל הדברים אשר
דבר יהוה אל משה ויעש
האתות לעיני העם ויאמן
העם וישמעו כי פקד יהוה
את בני ישראל וכי ראה את
ענים ויקדו וישתחוו ואחר
באו משה ואהרן ויאמרו
אל פרעה כה אמר יהוה
אלהי ישראל שלח את עמי
ויחגו לי במדבר ויאמר
פרעה מי יהוה אשר אשמע
בקלו לשלח את ישראל
לא ידעתי את יהוה וגם את
ישראל לא אשלח ויאמרו
אלהי העברים נקרא עלינו
נלכה נא דרך שלשת ימים
במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו
פן יפגענו בדבר או בחרב
ויאמר אלהם מלך מצרים
למה משה ואהרן תפרעו
את העם ממעשיו לכו ל

ויאמר פרעה הן עתה עם הארץ
רבים עתה והשבתם אתם מסבלתם
ויצו פרעה ביום ההוא את
הנגשים בעם ואת שטריו
לאמר לא תוספון לתת
תבן לעם ללבן הלבנים
כתמול שלשם הם ילכו
וקששו להם תבן ואת
מתכנת הלבנים אשר הם
עשים תמול שלשם תשימו
עליהם לא תגרעו ממנו כי
נרפים הם על כן הם צעקים
לאמר נלכה נזבחה לאלהינו
תכבד העבדה על האנשים
ויעשוה ואל ישעו בדברי
שקר ויצאו הנגשים עם
ושטריו ויאמרו אלהם עם
לאמר כה אמר פרעה אינני
נתן לכם תבן אתם לקחו
לכם תבן מאשר תמצאו כי
אין נגרע מעבדתכם דבר
ויפץ העם בכל ארץ מצרים
לקשש קש לתבן והנגשים
אצים לאמר כלו מעשיכם
דבר יום ביומו כאשר בהיות
התבן ויכו שטרי בני ישראל

בעלות המשכנים כי אם אשה ערמה לו ושבו בני ישראל

ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה ויאמר לאמר לאמר. ויאמר יהוה אל משה בחרן לך שוב מצרים ומלא בלשון צמרי כמו בכשון. כיעקל. וזה הא יעקב אוקמי לה ראמר לה ראמר לה ראמר שטרי ויחי ב

ויאמר ה׳ אל אהרן ג׳ לך לקראת משה אחיך ובכן ובית אבין בארבע לאמר. ויאמר ה׳ ד בשע בסיפ ומלא הלבנים ב׳ לא וסמטון לקרי וכן ואין מיכנה הלבנים ומקרוים על הלבנים : ס:

ויאמר ה׳ סבריא שלא שלחו מלשמיע בקולי ד׳ ולא אחזו ואמר אוכלכם ע׳ ה׳ חתן ל׳ ומימטרון ואמר בחתון דמים אחרי לא ידאמרה רק דמים למולתן ויאמרו שם שון חתן דמים בלשון בית אח אב והא חד חתן אחרי ס:

ויאמר ה׳ ומקשטון ומכרות אוכל ערלת בנו ויכבד לרגלו אשר לא כר עם ממעל לרגלו ומדולך דבר ומשמרה לרגלו. ס:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויענוך ו׳ ומשמאלן שטרי נטרע מאל הגבריאל ויעלי ומנו וחזיה ׳ה׳ ויעקר ויא פרעה פרעה איש בטון
ויאמרו אליהם ויא ׳ו׳ עליכם ויא אלה׳ אבתינו ומכה ובמדבר אמר ויא ׳ו׳ ומדרש אל ויא בפלגיה׳ ׳ה׳ ׳ו׳

הדרעתה׳ ב׳ לשון ויעשה לעמוד למה הדע
הדרעת לעבדיך של ראלמנה׳ ׳ה׳

אשר שמו עליהם נגשים
פרעה לאמר מדוע לא
כליתם חקכם ללבן כתמול
שלשם גם תמול גם היום
ויבאו שטריבני ישראל
ויצעקו אל פרעה לאמר
למה תעשה כה לעבדיך
תבן אין נתן לעבדיך ולבנים
אמרים לנו עשו והנה עבדיך
מכים וחטאת עמך ויאמר
נרפים אתם נרפים על כן
אתם אמרים נלכה נזבחה
ליהוה ועתה לכו עבדו
ותבן לא ינתן לכם ותכן
לבנים תתנו ויראו שטרי בני
ישראל אתם בדע לאמר
לא תגרעו מלבנתכם דבר
יום ביומו ויפגעו את משה
ואת אהרן נצבים לקראתם
בצאתם מאת פרעה׳ ש׳
ויאמרו אליהם יראה יהוה
עליכם ישפט אשר
הבאשתם את ריחנו בעינ
פרעה ובעינ עבדיו לתת
חרב בידם להרגנו׳ ישב
משה אל יהוה ויאמר

אדני למה הרעתה לעם הזה
למה זה שלחתני ומאז באתי
אל פרעה לדבר בשמך הרע
לעם הזה והצל לא הצלת
את עמך׳ ויאמר יהוה אל
משה עתה תראה אשר
אעשה לפרעה כי ביד
חזקה ישלחם וביד חזקה
יגרשם מארצו׳ ׳ה׳ ׳ו׳
וידבר אלהים אל
משה ויאמר אליו אני יהוה
וארא אל אברהם אל יצחק
ואל יעקב באל שדי ושמי
יהוה לא נודעתי להם וגם
הקמתי את בריתי אתם ל
תת להם את ארץ כנען
את ארץ מגוריהם אשר גרו
בה וגם אני שמעתי את
נאקת בני ישראל אשר
מצרים מעבדים אתם ואזכר
את בריתי לכן אמר לבני
ישראל אני יהוה והוצאתי
אתכם מתחת סבלות מצרים
והצלתי אתכם מעבדתם
וגאלתי אתכם בזרוע נטויה
ובשפטים גדלים ולקחתי

אתכם לי לעם והייתי לכם
לאלהים וידעתם כי אני
יהוה אלהיכם המוציא
אתכם מתחת סבלות מצרים
והבאתי אתכם אל הארץ
אשר נשאתי את ידי לתת
אתה לאברהם ליצחק
וליעקב ונתתי אתה לכם
מורשה אני יהוה וידבר
משה כן אל בני ישראל
ולא שמעו אל משה מקצר
רוח ומעבדה קשה
וידבר יהוה אל משה לאמר
בא דבר אל פרעה מלך
מצרים ושלח את בני
ישראל מארצו׳ ויאמר
משה לפני יהוה לאמר הן
בני ישראל לא שמעו אלי
ואיך ישמעני פרעה ואני
ערל שפתים
וידבר יהוה אל משה ואל
אהרן ויצום אל בני ישראל
ואל פרעה מלך מצרים ל
הוציא את בני ישראל
מארץ מצרים

בזרוע ב׳ מל׳ ו׳ ומשמאלן תאלמי איכבר
בזרוע בשור׳ או חבטה אלהים ומרף ודע אף
קדיקדי׳ ׳ה׳

נתן ד׳ קמ׳ב׳ ומשמאלן עבדייא דישראל והמנון קמילון ׳ה׳ ויאנוך על ׳ו׳ ומשמאלן ויא ׳ה׳ עליכם איבאר
עליכם דיל ויאי ישלחם ו׳ו׳ עליכם ויאמר׳ ׳ה׳ ד׳ ומאובאתי אלפי שדי עם אשר עשה מנשה מלך יהודה
מל׳ הדרעאב בקיד שרשיה הדרעה׳ ׳ה׳

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

אלה ראשי בית
אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוא חצרון
וכרמי אלה משפחות ראובן
ובני שמעון ימואל וימין
ואחד ויכין וצחר ושאול בן
הכנענית אלה משפחת
שמעון ואלה שמות בני
לוי לתולדתם גרשון וקהת
ומרארי ושנות חיי לוי שבע
ושלשים ומאת שנה בני
גרשון לבני ושמעי לפי
משפחתם ובני קהת
עמרם ויצהר וחברון
ועזיאל ושנות חיי קהת שלש
ושלשים ומאת שנה ובני
מרדי מחלי ומושי אלה
משפחת הלוי לתולדתם
ויקח עמרם את יוכבד
דדתו לו לאשה ותלד לו
את אהרן ואת משה ושנו
חיי עמרם שבע ושלשים
ומאת שנה ובני יצהר
קרח ונפג וזכרי ובני
עזיאל מישאל ואלצפן
וסתרי ויקח אהרן את
אלישבע בת עמינדב
אחות נחשון לו לאשה
ותלד לו את נדב ואת
אביהוא את אלעזר ואת
איתמר ובני קרח אסיר
ואלקנה ואביאסף אלה
משפחת הקרחי ואלעזר
בן אהרן לקח לו מבנות
פוטיאל לו לאשה ותלד
לו את פינחס אלה ראשי
אבות הלוים למשפחתם
הוא אהרן ומשה אשר אמר
יהוה להם הוציאו את בני
ישראל מארץ מצרים
על צבאתם הם המדברים
אל פרעה מלך מצרים
להוציא את בני ישראל
ממצרים הוא משה ואהרן
ויהי ביום דבר יהוה אל
משה בארץ מצרים
וידבר יהוה אל משה ל
לאמר אני יהוה דבר אל
פרעה מלך מצרים את
כל אשר אני דבר אליך
ויאמר משה לפני יהוה הן
אני ערל שפתים ואיך
ישמע אלי פרעה
ויאמר יהוה אל משה
ראה נתתיך אלהים
לפרעה ואהרן אחיך יהיה
נביאך אתה תדבר את כל
אשר אצוך ואהרן אחיך
ידבר אל פרעה ושלח את
בני ישראל מארצו ואני
אקשה את לב פרעה
והרביתי את אתתי ואת
מופתי בארץ מצרים ולא
ישמע אליכם פרעה ונתתי
את ידי במצרים והוצאתי
את צבאתי את עמי בני
ישראל מארץ מצרים
בשפטים גדלים וידעו
מצרים כי אני יהוה בנטתי
את ידי על מצרים והוצאתי
את בני ישראל מתוכם
ויעשו משה ואהרן כאשר
צוה יהוה אתם כן עשו
ומשה בן שמנים שנה
ואהרן בן שלש ושמנים
שנה בדברם אל פרעה
ויאמר יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר כי ידבר
אלכם פרעה לאמרתנו

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לכם מופת ואמרת אל אהרן
קח את מטה והשלך לפני
פרעה יהי לתנין ובאמשה
ואהרן אל פרעה ויעשו כן
כאשר צוה יהוה וישלך
אהרן את מטהו לפני פרעה
ולפני עבדיו ויהי לתנין ויקרא
גם פרעה לחכמים ולמכשפים
ויעשו גם הם חרטמי מצרים
בלהטיהם כן וישליכו איש
מטהו ויהיו לתנינם ויבלע
מטה אהרן את מטתם
ויחזק לב פרעה ולא שמע
אלהם כאשר דבר יהוה

ויאמר יהוה אל משה כבד
לב פרעה מאן לשלח העם
לך אל פרעה בבקר הנה יצא
המימה ונצבת לקראתו על
שפת היאר והמטה אשר
נהפך לנחש תקח בידך
ואמרת אליו יהוה אלהי
העברים שלחני אליך
לאמר שלח את עמי
ויעבדני במדבר והנה לא
שמעת עד כה אמר
יהוה בזאת תדע כי אני

יהוה הנה אנכי מכה במטה
אשר בידי על המים אשר
ביאר ונהפכו לדם והדגה
אשר ביאר תמות ובאש
היאר ונלאו מצרים לשתות
מים מהיאר
ויאמר יהוה אל משה
אמר אל אהרן קח מטך
ונטה ידך על מימי מצרים
על נהרתם על יאריהם ועל
אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם
ויהי דם והיה דם
בכל ארץ מצרים ובעצים
ובאבנים ויעשו כן משה
ואהרן כאשר צוה יהוה וירם
במטה ויך את המים אשר
ביאר לעיני פרעה ולעיני
עבדיו ויהפכו כל המים אשר
ביאר לדם והדגה אשר
ביאר מתה ובאש היאר ולא
יכלו מצרים לשתות מים מן
היאר ויהי הדם בכל ארץ
מצרים ויעשו חרטמי
מצרים בלטיהם ויחזק לב
פרעה ולא שמע אלהם
כאשר דבר יהוה ויפן ויבא
ויבא אל ביתו ולא שת לבו

גם לזאת ויחפרו כל מצרים
סביבת היאר מים לשתות
כי לא יכלו לשתות ממימי
היאר וימלאו שבעת ימים
אחרי הכות יהוה את היאר

ויאמר יהוה אל משה בא
אל פרעה ואמרת אליו
כה אמר יהוה שלח את
עמי ויעבדני ואם מאן
אתה לשלח הנה אנכי נגף
את כל גבולך בצפרדעים
ושרץ היאר צפרדעים
ועלו ובאו בביתך ובחדר
משכבך ועל מטתך ובית
עבדיך ובעמך ובתנוריך
ובמשארותיך ובבצקך
ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים
ויאמר יהוה אל משה אמר
אל אהרן נטה את ידך
במטך על הנהרות על
היארים על האגמים
והעל את הצפרדעים על
ארץ מצרים ויט אהרן את
ידו על מימי מצרים ותעל
הצפרדע ותכס את ארץ
מצרים ויעשו כן החרטמים

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אשלח ט׳ אנכי אשלח גויי עדיין אנכי אשלח אתכם יהי כן ל׳ עמכם אותאימתי אשלח לפניך ושן בחומרא
אשלח בם וחכיתי אלו ישראל אז דבר אשלח הן אינשיה שמיה׳ ׳:

ותקיות אשלח ל׳ ושמת אתו הזבורים בא
אל פרעה הרשות ב׳ בו׳ ׳:

ומעמו מחרר קאליקף פרעה
הלך לבלתי שלח את העם
לומר ליתוה ויצא משה
מעם פרעה ויעתר אל יתוה
ויעש יתוה כדבר משה ויסר
הערב מפרעה מעבדיו
ומעמו לא נשאר אחד׳
ויכבד פרעה את לבו גם בפעם
הזאת לא שלח את העם׳

ויאמר יתוה אל משה בא
אל פרעה ודברת אליו כה
אמר יתוה אלהי העברים
שלח את עמי ויעבדני כי
אם מאן אתה לשלח ועודך
מחזיק בם הנה יד יתוה הוה
במקנך אשר בשדה בסוסים
בחמרים בגמלים בבקר ובצאן
דבר כבד מאד ופלה יתוה
בין מקנה ישראל ובין מקנה
מצרים ולא ימות מכל לבני
ישראל דבר ויעש יתוה
מועד לאמר מחר יעשה
יתוה הדבר הזה בארץ ויעש
יתוה את הדבר הזה ממחרת
וימת כל מקנה מצרים ומקנה
בני ישראל לא מת אחד׳

וישלח פרעה והנה לא מת
ממקנה ישראל עד אחד
ויכבד לב פרעה ולא שלח
את העם׳
ויאמר יתוה אל משה
אחרן קחו לכם מלא חפנים
פיח כבשן והזרקו משה
השמימה לעיני פרעה והיה
לאבק על כל ארץ מצרים
והיה על האדם ועל הבהמה
לשחין פרח אבעבעת בכל
ארץ מצרים ויקחו את פיח
הכבשן ויעמדו לפני פרעה
ויזרק אתו משה השמימה
ויהי שחין אבעבעת פרח
באדם ובבהמה ולא יכלו
החרטמים לעמד לפני משה
מפני השחין כי היה השחין
בחרטמים ובכל מצרים׳
ויחזק יתוה את לב פרעה
ולא שמע אלהם כאשר
דבר יתוה אל משה׳

ויאמר יתוה אל משה
השכם בבקר והתיצב לפני
פרעה ואמרת אליו כה
אמר יתוה אלהי העברים
שלח את עמי ויעבדני כי

בפעם הזאת אני שלח
את כל מגפתי אל לבך
ובעבדיך ובעמך בעבור
תדע כי אין כמני בכל
הארץ׳ כי עתה שלחתי
את ידי ואך אותך ואת
עמך בדבר ותכחד מן
הארץ׳ ואולם בעבור
זאת העמדתיך בעבור
הראתך את כחי ולמען
ספר שמי בכל הארץ׳
עודך מסתולל בעמי
לבלתי שלחם׳ הנני ממטיר
כעת מחר ברד כבד מאד
אשר לא היה כמהו
במצרים למן היסדה
ועתה שלח
העז את מקנך ואת כל
אשר לך בשדה כל האדם
והבהמה אשר ימצא
בשדה ולא יאסף הביתה
וירד עליהם הברד ומתו׳
הירא את דבר יתוה
מעבדי פרעה הנס את
עבדיו ואת מקנהו אל
הבתים׳ ואשר לא שם לב
אל דבר יתוה ויעזב את

ויעמד ה׳ ב׳ דאלף פיוחן וגם מיצ׳ נפחיך ויעשו
יפחיך לכל ויעמדו מצות אל כל ודראשון מ׳ עד
פרעה ודא דעשו פרעה
ויעמדו׳ ׳:

אלהי ויעבדיני ה׳ ויאמרו אלהי ה׳ עבריני ואמרתיה אלהי ודעבדיעבד ואמרתיה אלהי ויעבדיני
ביד׳ עדי מדי מאשר׳ ׳: אני שלח ב׳ נ׳ בפרעה ח׳ זאת אמ שלח ה׳ בנים קיב׳ פנים׳ ׳: ולא יאסף ב׳ ולא יאסף ב׳
עש ידי שכב ולא יאסף׳ ׳:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ויחזק ה״ו וחזר עב וחזר ומין ד״ס בגיס ברד בקולו ובאבן ולא אבה לשמע בן לה ויקרא אב שלום ויחזק דברי ד״מלך ויחזק רעב אשר אחז במארץ כושרעה לחרשתב
חלק שלמה חמה צובה וחויא גיחון עם מלך בני עמון בעבר הדויא שלח בתוכי קמי ה׳: פלטה ג חס ואבל אוכלמה הפלטה חטה נוטיה בה ויכו ארץ שראריוה ה׳ ו׳ ה׳:

עבדיו ואת מקנחו בשדה׃
ויאמר יחוה אל משה נטה
את ידך על השמים ויהי
ברד בכל ארץ מצרים׃
על האדם ועל הבהמה
ועל כל עשב השדה׃
בארץ מצרים׃ ויט משה
את מטהו על השמים׃
ויהוה נתן קלות וברד ואש
ארצה וימטר יהוה ברד
על ארץ מצרים׃ ויהי ברד
ואש מתלקחת בתוך׃
הברד כבד מאד אשר לא
היה כמהו בכל ארץ מצרים׃
מאז היותה לגוי׃ ויך הברד
בכל ארץ מצרים את כל
אשר בשדה מאדם ועד
בהמה ואת כל עשב׃
השדה הכה הברד ואת׃
כל עץ השדה שבר׃ רק׃
בארץ גשן אשר שם בני׃
ישראל לא היה ברד׃ וישלח
פרעה ויקרא למשה׃
ולאהרן ויאמר אלהם׃
חטאתי הפעם יהוה׃
הצדיק ואני ועמי הרשעים׃
העתירו אל יהוה ורב׃
מהיות קלות אלהים וברד׃
ואשלחה אתכם ולא׃
תספון לעמד׃ ויאמר׃
אליו משה כצאתי את׃
העיר אפרש את כפי אל
יהוה הקלות יחדלון והברד
לא יהיה עוד למען תדע׃
כי ליהוה הארץ׃ ואתה׃
ועבדיך ידעתי כי טרם׃
תיראון מפני יהוה אלהים׃
והפשתה והשערה נכתה׃
כי השערה אביב והפשתה
גבעל׃ והחטה והכסמת לא
נכו כי אפילות הנה׃ ויצא
משה מעם פרעה את העיר׃
ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו׃
הקלות והברד ומטר לא׃
נתך ארצה׃ וירא פרעה כי׃
חדל המטר והברד והקלות׃
ויסף לחטא ויכבד לבו הוא׃
ועבדיו׃ ויחזק לב פרעה׃
ולא שלח את בני׃ ישראל
כאשר דבר יהוה ביד משה׃
ויאמר יהוה אל משה בא׃
אל פרעה כי אני הכבדתי׃
את לבו ואת לב עבדיו׃
למען שתי אתתי אלה׃
בקרבו׃ ולמען תספר׃
באזני בנך ובן בנך את אשר׃
התעללתי במצרים׃ ואת׃
אתתי אשר שמתי בם׃
ויד עתם כי אני יהוה׃ ויבא׃
משה ואהרן אל פרעה׃
ויאמרו אליו כה אמר יהוה׃
אלהי העברים עד מתי׃
מאנת לענות מפני שלח׃
עמי ויעבדני׃ כי אם מאן׃
אתה לשלח את עמי הנני׃
מביא מחר ארבה בגבולך׃
וכסה את עין הארץ ולא׃
יוכל לראות את הארץ׃ ואכל׃
את יתר הפלטה הנשארת׃
לכם מן הברד׃ ואכל את כל׃
העץ הצמח לכם מן השדה׃
ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך׃
ובתי כל מצרים׃ אשר לא׃
ראו אבתיך ואבות אבתיך׃
מיום היותם על האדמה על׃
היום הזה׃ ויפן ויצא מעם׃
פרעה׃ ויאמרו עבדי פרעה׃
אליו עד מתי יהיה זה לנו׃
למוקש שלח את האנשים׃

שמות ג לב׳ שתי אתתי אלה שומה לבן
למעלה שמות בלול עלך ו׳ ו׳

ושמרת ה׳ ג בית ושמרן וחזר כלו ומאסרון לארוסתן לארוסתן לארוסתן לעבר ראשלוחו אמנכ׳
ולא ושמרן לשובה׳ ה׳ ונקר ג המשר לא נקראו עד עדי בוקר מיום עליחם׃ כאשר סקר אפרוחמיה׃ ה׳ ו׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לא כן יוסף ויאמר יוסף אל אביו לסיגא הגבריס עבדי משה ודרש אותם אחותה לעניך לא כזה דבר כי לא
כן בותי לא כן אנחנו עמיס ורח מארבני ישראל הקשבתי ואשטע אכלה ביריב ב בו וחזא לא כן ויאמר ב בו
עבריוס שמעונו חדש שוב אבריוס חכמים: ס:

יג גם ל ל ויאמר משה בנעמיס נבקשנו ויאמרו
יצה חגיגים בשילון אך בחשוחה עבר יום פוח
ולעשה לוס מוער: ס:

ויעברו את יהוה אלהיהם
חטרס תל עבי אבלח ס
מצרים ויושב את משה
ואת אחרן אלפרעה ויאמר
אלהים לכו עבדו את יהוה
אלהיכם מומי מה לכים
ויאמר משה בנערינו ובזקנינו
נלך בבנינו ובבנותינו בצאנינו
ובבקרינו נלך כי חג יהוה לנו
ויאמר אלהים יהי כן יהוה
עמכם כאשר אשלח אתכם
ואת טפכם ראו כי רעה נגד
פניכם לא כן לכו נא הגברים
ועבדו את יהוה כי אתה
אתם מבקשים ויגרש אתם
מאת פני פרעה
ויאמר יהוה אל משה נטה
ידך על ארץ מצרים בארבה
ויעל על ארץ מצרים ויאכל
את כל עשב הארץ את
כל אשר השאיר הברד ויט
משה את מטהו על ארץ
מצרים ויהוה נהג רוח קדים
בארץ כל היום ההוא וכל
הלילה הבקר היה ורוח
הקדים נשא את הארבה ס

ויעל הארבה על כל ארץ
מצרים וינח בכל גבול
מצרים כבד מאד לפניו לא
היה כן ארבה כמהו ואחריו
לא יהיה כן ויכס את עין כל
הארץ ותחשך הארץ ויאכל
את כל עשב הארץ ואת
כל פרי העץ אשר הותיר
הברד ולא נותר כל ירק בעץ
ובעשב השדה בכל ארץ
מצרים וימהר פרעה לקרא
למשה ולאהרן ויאמר חטאתי
ליהוה אלהיכם ולכם ועתה
שא נא חטאתי אך הפעם
והעתירו ליהוה אלהיכם
ויסר מעלי רק את המות
הזה ויצא מעם פרעה ס
ויעתר אל יהוה ויהפך יהוה
רוח ים חזק מאד וישא את
הארבה ותתק עתו ומה סוף
לא נשאר ארבה אחד בכל
גבול מצרים ויחזק יהוה
את לב פרעה ולא שלח
את בני ישראל ס
ויאמר יהוה אל משה נטה
ידך על השמים ויהי חשך

על ארץ מצרים וימש ס
חשך ויטמשה את ידו על
השמים ויהי חשך אפלה
בכל ארץ מצרים שלשת
ימים לא ראו איש את
אחיו ולא קמו איש מתחתיו
שלשת הימים וכל בני
ישראל היה אור במושבתם ס
ויקרא פרעה אל משה
ויאמר לכו עבדו את יהוה
רק צאנכם ובקרכם יצג
גם טפכם ילך עמכם ויאמר
משה גם אתה תתן בידנו
זבחים ועלות ועשינו ליהוה
אלהינו וגם מקננו ילך ס
עמנו לא תשאר פרסה כי
ממנו נקח לעבד את יהוה
אלהינו ואנחנו לא נדע עמה
נעבד את יהוה עד בואנו
שמה ויחזק יהוה את לב
פרעה ולא אבה לשלחם
ויאמר לו פרעה לך מעלי
השמר לך אל תסף ראות
פני כי ביום ראתך פני תמות
ויאמר משה כן דברת לא
אסף עוד ראות פניך

ויאמר יוסף ל בטע מי שם נחרוסים חמשתך
ברבאבריבר חשך נגיע סכבעב עלה אעלה:

ויאמר ל בטע ל בטע ל בטע

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

ויאמר יהוה אל משה עוד
נגע אחד אביא על פרעה
ועל מצרים אחרי כן ישלח
אתכם מזה כשלחו כלה גרש
גרש אתכם מזה: דברא
באזני העם וישאלו איש
מאת רעהו ואשה מאת רעתה
כלי כסף וכלי זהב: ויתן יהוה
את חן העם בעיני מצרים
גם האיש משה גדול מאד
בארץ מצרים בעיני עבדי
פרעה ובעיני העם:
ויאמר משה כה
אמר יהוה כחצות הלילה
אני יוצא בתוך מצרים ומת
כל בכור בארץ מצרים
מבכור פרעה הישב על
כסאו עד בכור השפחה
אשר אחר הרחים וכל בכור
בהמה: והיתה צעקה גדלה
בכל ארץ מצרים אשר כמהו
לא נהיתה וכמהו לא תסף:
ולכל בני ישראל לא יחרץ
כלב לשנו למאיש ועד בהמה
למען תדעון אשר יפלה
יהוה בין מצרים ובין ישראל

ויאמר יהוה אל משה ואל
אהרן בארץ מצרים לאמר:
החדש הזה לכם ראש
חדשים ראשון הוא לכם
דברו אל כל
עדת ישראל לאמר בעשר
לחדש הזה ויקחו להם איש
שה לבית אבת שה לבית:
ואם ימעט הבית מהיות משה
ולקח הוא ושכנו הקרב אל
ביתו במכסת נפשת איש לפי
אכלתם תכסו על השה שה
תמים זכר בן שנה יהיה לכם

וירדו כל עבדיך אלה אלי
והשתחוו לי לאמר צא אתה
וכל העם אשר ברגליך ואחרי
כן אצא ויצא מעם פרעה
בחרי אף: ויאמר
יהוה אל משה לא ישמע
אליכם פרעה למען רבות
מופתי בארץ מצרים: משה
ואהרן עשו את כל המפתים
האלה לפני פרעה ויחזק
יהוה את לב פרעה ולא
שלח את בני ישראל מארצו:

ויאמר יהוה אל משה ואל
אהרן בארץ מצרים לאמר:
החדש הזה לכם ראש
חדשים ראשון הוא לכם
דברו אל כל
עדת ישראל לאמר בעשר
לחדש הזה ויקחו להם איש
שה לבית אבת שה לבית:
ואם ימעט הבית מהיות משה
ולקח הוא ושכנו הקרב אל
ביתו במכסת נפשת איש לפי
אכלתם תכסו על השה שה
תמים זכר בן שנה יהיה לכם

מן הכבשים ומן העזים תקחו
והיה לכם למשמרת עד
ארבעה עשר יום לחדש
הזה ושחטו אתו כל קהל
עדת ישראל בין הערבים:
ולקחו מן הדם ונתנו על שתי
המזזות ועל המשקוף על
הבתים אשר יאכלו אתו
בהם: ואכלו את הבשר
בלילה הזה צלי אש ומצות
על מררים יאכלהו אל
תאכלו ממנו נא ובשל
מבשל במים כי אם צלי אש
ראשו על כרעיו ועל קרבו:
ולא תותירו ממנו עד בקר
והנותר ממנו עד בקר באש
תשרפו: וכה תאכלו אתו
מתניכם חגרים נעליכם
ברגליכם ומקלכם בידכם
ואכלתם אתו בחפזון פסח
הוא ליהוה: ועברתי בארץ
מצרים בלילה הזה והכיתי
כל בכור בארץ מצרים
מאדם ועד בהמה וכל אלהי
מצרים אעשה שפטים אני
יהוה: והיה הדם לכם לאות

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ברמוזר: ב חד מ"ל וחד חסר: בארצי בארץ מצ
אות כל יושבי בה: אחזב ג מל ולקחו ונס ולקח
אחזב ולקח ובחזק: ס:

וראיתי ב' וראיתי את ראיתי וראיתי מה הגדיתי לך וראיתי ומה עליהם בראיתי לבוז בבה וראיתי
אני ששה ומרחק וראיתי כי אין טוב וראיתי אני אוכל לעשות וראלהים כי איכה אוכל
ב בו ויראל דניאל: ס:

עַל חֲבִתִּים אֲשֶׁר אֹתָם שָׂם׃
וְרֵאִיתִי אֶת חֲדַם וּפַסַּחְתִּי ✓
עָלֵכֶם וְלֹא יִהְיֶה בָכֶם נֶגֶף
לְמַשְׁחִיתָ בְּהַכֹּתִי בְּאֶרֶץ ✓
מִצְרָיִם וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם
לְזִכָּרוֹן וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַיהוָה
לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם תָּחֹגּוּהוּ׃
שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ
אַךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תַּשְׁבִּיתוּ
שְׂאֹר מִבָּתֵּיכֶם כִּי כָל אֹכֵל ✓
חָמֵץ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד
יוֹם הַשְּׁבִעִי׃ וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן
מִקְרָא קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל
מְלָאכָה לֹא יֵעָשֶׂה בָהֶם ✓
אַךְ אֲשֶׁר יֵאָכֵל לְכָל נֶפֶשׁ
הוּא לְבַדּוֹ יֵעָשֶׂה לָכֶם׃ ✓
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַמַּצּוֹת כִּי ✓
בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי ✓
אֶת צִבְאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַיּוֹם הַזֶּה ✓
לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם׃ בָּרִאשׁוֹן
בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
בָּעֶרֶב תֹּאכְלוּ מַצֹּת עַד יוֹם
הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ ✓
בָּעָרֶב׃ שִׁבְעַת יָמִים שְׂאֹר

לֹא יִמָּצֵא בְּבָתֵּיכֶם כִּי כָל־
אֹכֵל מַחְמֶצֶת וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהִוא מֵעֲדַת יִשְׂרָאֵל בַּגֵּר
וּבְאֶזְרַח הָאָרֶץ׃ כָּל מַחְמֶצֶת
לֹא תֹאכֵלוּ בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם
תֹּאכְלוּ מַצּוֹת׃
וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל זִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְשְׁכוּ
וְקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם
וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח׃ וְלִקַּחְתֶּם ✓
אֲגֻדַּת אֵזוֹב וּטְבַלְתֶּם בַּדָּם
אֲשֶׁר בַּסַּף וְהִנַּעְתֶּם אֶל־
הַמַּשְׁקוֹף וְאֶל שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת
מִן הַדָּם אֲשֶׁר בַּסַּף וְאַתֶּם
לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ
עַד בֹּקֶר׃ וְעָבַר יְהוָה לִנְגֹּף
אֶת מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת הַדָּם
עַל הַמַּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי ✓
הַמְּזוּזֹת וּפָסַח יְהוָה עַל הַפֶּתַח
וְלֹא יִתֵּן הַמַּשְׁחִית לָבֹא אֶל
בָּתֶּיכֶם לִנְגֹּף׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת
הַדָּבָר הַזֶּה לְחֹק לְךָ וּלְבָנֶיךָ
עַד עוֹלָם׃ וְהָיָה כִּי תָבֹאוּ אֶל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לָכֶם
כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר וּשְׁמַרְתֶּם אֶת
הָעֲבֹדָה הַזֹּאת׃ וְהָיָה כִּי־
יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מָה ✓

הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם׃ וַאֲמַרְתֶּם
זֶבַח פֶּסַח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר
פָּסַח עַל בָּתֵּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל ✓
בְּמִצְרַיִם בְּנָגְפּוֹ אֶת מִצְרַיִם
וְאֶת בָּתֵּינוּ הִצִּיל וַיִּקֹּד הָעָם
וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃ וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה ✓
אֶת מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כֵּן עָשׂוּ׃
וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה
וַיהוָה הִכָּה כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִבְּכֹר פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב
עַל כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשְּׁבִי
אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה׃
וַיָּקָם פַּרְעֹה לַיְלָה הוּא וְכָל־
עֲבָדָיו וְכָל מִצְרַיִם וַתְּהִי ✓
צְעָקָה גְדֹלָה בְּמִצְרַיִם כִּי־
אֵין בַּיִת אֲשֶׁר אֵין שָׁם מֵת׃
וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וְלְאַהֲרֹן ✓
לַיְלָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צְאוּ ✓
מִתּוֹךְ עַמִּי גַּם אַתֶּם גַּם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עִבְדוּ אֶת יְהוָה
כְּדַבֶּרְכֶם׃ גַּם צֹאנְכֶם גַּם ✓
בְּקַרְכֶם קְחוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם
וָלֵכוּ וּבֵרַכְתֶּם גַּם אֹתִי ✓
וַתֶּחֱזַק מִצְרַיִם עַל הָעָם ✓
לְמַהֵר לְשַׁלְּחָם מִן הָאָרֶץ
כִּי אָמְרוּ כֻּלָּנוּ מֵתִים׃ וַיִּשָּׂא

ברמוזר: ג ויקח בלבמדי ושבב
שמרשון עבדיהי והלוה ותרי בדיי הלוה
ותוזרד האש: ס:

וכל עבדיו ד וקומנרון ויקם פרעה לילה וכל עבדיו אתבון נבוכד נצר בבבל ותרי בכלמה לדבר עבדיו על
ידיהו לא פחדו ולא קדבו אלהי בני יהודה: ה: למהר ל למהר לשלחם שלח הנבון ורבאים על תחרוש: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

הָעָם אֶת־בִּצְקוֹ טֶרֶם יֶחְמָץ
מִשְׁאֲרֹתָם עֲרֻרֹת בְּשִׂמְלֹתָם
עַל־שִׁכְמָם׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
עָשׂוּ כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיִּשְׁאָלוּ
מִמִּצְרַיִם כְּלִי־כֶסֶף וּכְלִי
זָהָב וּשְׂמָלֹת׃ וַיהוָה נָתַן
אֶת־חֵן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם
וַיַּשְׁאִלוּם וַיְנַצְּלוּ אֶת־מִצְרָיִם׃
וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמְסֵס
סֻכֹּתָה כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף
רַגְלִי הַגְּבָרִים לְבַד מִטָּף׃
וְגַם עֵרֶב רַב עָלָה אִתָּם
וְצֹאן וּבָקָר מִקְנֶה כָּבֵד׃
מְאֹד׃ וַיֹּאפוּ אֶת־הַבָּצֵק
אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם
עֻגֹת מַצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ
כִּי־גֹרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ
לְהִתְמַהְמֵהַּ וְגַם צֵדָה לֹא
עָשׂוּ לָהֶם׃ וּמוֹשַׁב בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרָיִם
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע
מֵאוֹת שָׁנָה׃ וַיְהִי מִקְּצֵה
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע
מֵאוֹת שָׁנָה׃ וַיְהִי בְּעֶצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה יָצְאוּ כָּל־צִבְאוֹת
יְהוָה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ לֵיל

שְׁמֻרִים הוּא לַיהוָה לְהוֹצִיאָם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הוּא הַלַּיְלָה
הַזֶּה לַיהוָה שְׁמֻרִים לְכָל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
זֹאת חֻקַּת הַפָּסַח כָּל־בֶּן־נֵכָר
לֹא יֹאכַל בּוֹ׃ וְכָל־עֶבֶד אִישׁ
מִקְנַת־כֶּסֶף וּמַלְתָּה אֹתוֹ
אָז יֹאכַל בּוֹ׃ תּוֹשָׁב וְשָׂכִיר
לֹא יֹאכַל בּוֹ׃ בַּבַּיִת אֶחָד
יֵאָכֵל לֹא תוֹצִיא מִן־הַבַּיִת
מִן־הַבָּשָׂר חוּצָה וְעֶצֶם לֹא
תִשְׁבְּרוּ־בוֹ׃ כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל
יַעֲשׂוּ אֹתוֹ׃ וְכִי־יָגוּר אִתְּךָ גֵּר
וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה הִמּוֹל לוֹ
כָּל־זְכָרוֹ אָז יִקְרַב לַעֲשֹׂתוֹ
וְהָיָה כְּאֶזְרַח הָאָרֶץ וְגֵר
עֵרֵל לֹא יֹאכַל בּוֹ׃ תּוֹרָה
אַחַת יִהְיֶה לָאֶזְרָח וְלַגֵּר הַגָּר
בְּתוֹכְכֶם׃ וַיַּעֲשׂוּ כָּל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן כֵּן׃
עָשׂוּ׃ וַיְהִי בְּעֶצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא יְהוָה אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
עַל־צִבְאֹתָם׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה׃

לֵאמֹר׃ קַדֶּשׁ־לִי כָּל־בְּכוֹר
פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא׃ ס
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם זָכוֹר אֶת־הַיּוֹם
הַזֶּה אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִמִּצְרַיִם
מִבֵּית עֲבָדִים כִּי בְחֹזֶק יַד
הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא
יֵאָכֵל חָמֵץ׃ הַיּוֹם אַתֶּם
יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב׃ ס
וְהָיָה כִּי־יְבִיאֲךָ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ
הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי
וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לְךָ אֶרֶץ זָבַת
חָלָב וּדְבָשׁ וְעָבַדְתָּ אֶת־
הָעֲבֹדָה הַזֹּאת בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה׃
שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג לַיהוָה׃
מַצּוֹת יֵאָכֵל אֶת שִׁבְעַת
הַיָּמִים וְלֹא יֵרָאֶה לְךָ חָמֵץ
וְלֹא יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל
גְּבֻלֶךָ׃ וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם
הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה
עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי
מִמִּצְרָיִם׃ וְהָיָה לְךָ לְאוֹת

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מיקיר ומאמר ה׳ ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום׃ ולבטח בה׳ ישראל הנה חג׳ בשביל מרגלים ומיל
ועלה אשה והוא מעורר ומעיל קטן׃ חמץ ד׳ חלב בתלו ויקח משה ושמרו וכל פטר חמור לא תחיה שב׃
ומנחה׃ ע׳

עליך ולכרות בין עיניך
למען תהיה תורת יהוה בפיך
כי ביד חזקה הוציא יהוה
ממצרים׃ ושמרת את
החקה הזאת למועדה
מימים ומימה׃
והיה כי יביאך יהוה
אל ארץ הכנעני כאשר נשבע
לך ולאבתיך ונתנה לך׃
והעברת כל פטר רחם ל
יהוה וכל פטר שגר בהמה
אשר יהיה לך הזכרים ל
ליהוה׃ וכל פטר חמר תפדה
בשה ואם לא תפדה ל
וערפתו וכל בכור אדם
בבניך תפדה׃ והיה כי
ישאלך בנך מחר לאמר
מה זאת ואמרת אליו ל
בחזק יד הוציאנו יהוה
ממצרים מבית עבדים׃
ויהי כי הקשה פרעה ל
לשלחנו ויהרג יהוה כל
בכור בארץ מצרים מבכר
אדם ועד בכור בהמה׃
על כן אני זבח ליהוה כל
פטר רחם הזכרים וכל בכור
בני אפדה׃ והיה לאות על

ביד רמה ב׳ ובני ישראל יצאים ומצפש
ויעשו יצאו בני ישראל ביד רמה׃ ע׳

ידכם ולטוטפת בין עיניך
כי בחזק יד הוציאנו יהוה
ממצרים׃
ויהי בשלח פרעה
את העם ולא נחם אלהים
דרך ארץ פלשתים כי
קרוב הוא כי אמר אלהים
פן ינחם העם בראתם מ׳ ר׳
מלחמה ושבו מצרימה׃
ויסב אלהים את העם דרך
המדבר ים סוף וחמשים׃
עלו בני ישראל מארץ׃
מצרים׃ ויקח משה את
עצמות יוסף עמו כי השבע
השביע את בני ישראל
לאמר פקד יפקד אלהים
אתכם והעליתם את עצמתי
מזה אתכם׃ ויסעו מסכות
ויחנו באתם בקצה המדבר׃
ויהוה הלך לפניהם יומם׃
בעמוד ענן לנחתם הדרך
ולילה בעמוד אש להאיר
להם לדת יומם ולילה׃ לא
ימיש עמוד הענן יומם׃
ועמוד האש לילה לפני העם׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃

ואוזן עמו ז׳ ויתיצבו ויחלש יהוה ע׳ את עמלק ראוש עמו ויאמר אל רכבו אזל מלך ד׳ ס׳ ראש עמו
אז עלה הרס ואזל מלך מ׳ עבדה ואזל עבדו ויה אז אזל ה׳ ערבחל הנצבינו׃ ומזקני ב׳ ומזקני אזל לב׳ פ׳
ומזקני אזל זרעות מלך בבל׃ ע׳

דבר אל בני ישראל וישבו׃ ח
ויחנו לפני פי החירת בין מגדל
ובין הים לפני בעל צפן נכחו׃ ב׳ ב׳
תחנו על הים׃ ואמר פרעה חס יצא
לבני ישראל נבכים הם בארץ ל
סגר עליהם המדבר׃ וחזקתי ואל
את לב פרעה ורדף אחריהם ב
ואכבדה בפרעה ובכל חילו ב
וידעו מצרים כי אני יהוה׃ כ׳
ויעשו כן׃ ויגד למלך מצרים ב
כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ב
ועבדיו אל העם ויאמרו מה ואשר
זאת עשינו כי שלחנו את ישראל חס
מעבדנו׃ ויאסר את רכבו ואת ל
עמו לקח עמו׃ ויקח שש׃ ואזר
מאות רכב בחור וכל רכב׃ ואזל
מצרים ושלשם על כלו׃ ל
ויחזק יהוה את לב פרעה מ׳ ר׳
מלך מצרים וירדף אחרי בני
ישראל ובני ישראל יצאים׃ חס׳ ל
ביד רמה׃ וירדפו מצרים׃ ל
אחריהם וישיגו אותם חנים ל
על הים כל סוס רכב פרעה ל
ופרשיו וחילו על פי החירת ב׳ ג
לפני בעל צפן׃ ופרעה הקריב ב
וישאו בני ישראל את עיניהם חס
וחנה מצרים נסע אחריהם

ביד רמה׃ ע׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויראו מאד ויצעקו בני
ישראל אל יהוה ויאמרו
אל משה המבלי אין
קברים במצרים לקחתנו
למות במדבר מה זאת
עשית לנו להוציאנו
ממצרים הלא זה הדבר
אשר דברנו אליך
במצרים לאמר חדל
ממנו ונעבדה את מצרים
כי טוב לנו עבד את
מצרים ממתנו במדבר
ויאמר משה
אל העם אל תיראו
התיצבו וראו את
ישועת יהוה אשר
יעשה לכם כי אשר ראיתם
את מצרים היום לא
לא תסיפו לראתם
עוד עד עולם יהוה
ילחם לכם ואתם תחרישון
ויאמר יהוה אל
משה מה תצעק אלי
דבר אל
בני ישראל ויסעו

ואתה הרם את
מטך ונטה את ידך
על הים ובקעהו
ובאו בני ישראל
בתוך הים ביבשה
ואני הנני מחזק
את לבב מצרים ובאו
אחריהם ואכבדה
בפרעה ובכל חילו
ברכבו ובפרשיו וידעו
מצרים כי אני יהוה
בהכבדי בפרעה
ברכבו ובפרשיו
ויסע מלאך האלהים
ההלך לפני מחנה
ישראל וילך מאחריהם
ויסע עמוד הענן מ
מפניהם ויעמד
מאחריהם ויבא בין
מחנה מצרים ובין מחנה
ישראל ויהי הענן
והחשך ויאר את הלילה
ולא קרב זה אל זה כל
הלילה וימ משה את
ידו על הים ויולך יהוה
את הים ברוח קדים עזה
כל הלילה וישם את

הים לחרבה ויבקעו
המים ובאו בני ישראל
בתוך הים ביבשה והמים
להם חומה מימינם
ומשמאלם וירדפו מצרים
ויבאו אחריהם כל סוס
פרעה רכבו ופרשיו אל
תוך הים ויהי באשמרת
הבקר וישקף יהוה אל
מחנה מצרים בעמוד אש
וענן ויהם את מחנה
מצרים ויסר את אפן
מרכבתיו ויהגהו בכבדת
ויאמר מצרים אנוסה
מפני ישראל כי יהוה
נלחם להם במצרים
ויאמר יהוה אל משה נטה
את ידך על הים וישבו
המים על מצרים על רכבו
ועל פרשיו ויט משה
את ידו על הים וישב הים
לפנות בקר לאיתנו
ומצרים נסים לקראתו
וינער יהוה את מצרים
בתוך הים וישבו המים
ויכסו את הרכב ואת
הפרשים לכל חיל פרעה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מרכבות ד׳ ג׳ מל׳ וא׳ זס׳ מרכבה פרעה וחילו ואמר מרכבות אישמ שישוקיו באש שמה ומות ושמה לא׳ ראלי׳ ׃ ויסור ג׳ חל׳ בוסר ובני ישראל עבדי הוצים ואת לאיבל׳ וכל מלכ
ויסוג ב׳ מ׳ ב׳ מל׳ ׃ ובני ישראל חזו ויחזיקו אמ לבפ׳ ישר אן ושרי מרשה ב׳ בא מזה מכבן נקרוזנו שמה ויראו אמ אמיקלו אחבה ויחרו בכל חיל ויחרש ג׳ ובני ישראל להרוגים מל׳
משה עבדי׳ ו׳ ובני ישראל ובני ישראל אמרו נשמה ויאמר שאול לאחיה הנשה לי ויקרא המלך לבעמים ונקב צרבני ויחו ויקב ובנו הדרש ה׳ שרש ויחבורו׳ ׃

תבאיס אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד׃ ובני ישראל הלכו
בתוך הים ... ויושע
יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים
מת על שפת הים׃ וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה
במצרים ויירא העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו׃ ...

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ... ויאמרו
לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס
ורכבו רמה בים׃ עזי וזמרת יה ויהי לי
לישועה זה אלי ואנוהו אלהי
אבי וארממנהו׃ יהוה איש מלחמה יהוה
שמו׃ מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר
שלשיו טבעו בים סוף׃ תהמת יכסיומו ירדו כמו עלת כמו
אבן׃ ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך
יהוה תרעץ אויב׃ וברב גאונך תהרס
קמיך תשלח חרונך יאכלמו כקש׃ וברוח
אפיך נערמו מים נצבו כמו נד
נזלים קפאו תהמת בלב ים׃ אמר
אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו
נפשי אריק חרבי תורישמו ידי׃ נשפת
ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים
אדירים׃ מי כמכה באלם יהוה מי
כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה
פלא׃ נטית ימינך תבלעמו ארץ׃ עחת
בחסדך עם זו גאלת נחלת בעזך אל נוה
קדשך׃ שמעו עמים ירגזון חיל

עשה ה׳ ומעמדן פלא מלא שכי פרעה אמר שא בכיו בטיו אמרה עמורי׳ וכל אלה ואנו יושבים ארצים הלי עם וחבלי חשמים וחלים ו׳ א מאמרי׳ ונראה ויסור ב׳ מ׳ נכב חדר משפט שדי שדי
אדבק אוכיל ויקלל מגיל לו ישו בלה מעזך שאל המוכיל ואחן לוידע שבאה מלאכין משפט שמים ואשא ואעבנים ואבנים ואשלחה׳ ס׳ ושלון ה׳ המצרים ומבבאוש ויסרים ומגיל
ושלחו ויקן שלח ואנו אמר מכ׳ מישה ושלח בשא ושלח ונחה עדים ושלחו ויקן מי אוף׳ חדר ושלחו מאוה׳ ס׳ ושלוק ל׳ נו אראשלל עשה פלא ומדרי׳ מאוכרי׳ מל׳
דרישו שב לאנגיה מבמדבר שדי ואמה לנו לתקדי׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אַחוּ שְׁבִי פְלִשְׁתִּ֑ים אֲנִי נִבְחַלְתִּי אַלְפֵי
אָרוֹס אֵילִים מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ
כָּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן׃ תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד
בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד
יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה עַד יַעֲבֹר עַם זוּ
קָנִיתָ׃ תְּבִיאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ
יָדֶיךָ׃ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ כִּי
בָא סוּס פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם וַיָּשֶׁב יְהוָה עֲלֵיהֶם
אֶת מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם׃

וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אַהֲרֹן אֶת הַתֹּף בְּיָדָהּ וַתֵּצֶאנָה כָל הַנָּשִׁים
אַחֲרֶיהָ בְּתֻפִּים וּבִמְחֹלוֹת׃ וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירוּ לַיהוָה כִּי גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ
רָמָה בַיָּם׃ וַיַּסַּע מֹשֶׁה אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּם סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל
מִדְבַּר שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא מָצְאוּ מָיִם׃ וַיָּבֹאוּ מָרָתָה וְלֹא
יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמָּרָה כִּי מְרִרִים הֵם עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ מָרָה׃ וַיִּלֹּנּוּ הָעָם
עַל מֹשֶׁה לֵאמֹר מַה נִּשְׁתֶּה׃ וַיִּצְעַק אֶל יְהוָה וַיּוֹרֵהוּ יְהוָה עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ אֶל
הַמַּיִם וּיֻמְתְּקוּ הַמָּיִם שָׁם שָׂם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסָּהוּ׃ וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ
תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו׃
וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא אָשִׂים עָלֶיךָ
כִּי אֲנִי יְהוָה רֹפְאֶךָ׃ וַיָּבֹאוּ אֵילִמָה וְשָׁם שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה עֵינֹת מָיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ שָׁם עַל הַמָּיִם׃ וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם
וַיָּבֹאוּ כָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מִדְבַּר סִין אֲשֶׁר בֵּין אֵילִם וּבֵין סִינָי
בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיִּלּוֹנוּ
כָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן בַּמִּדְבָּר׃ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי יִתֵּן מוּתֵנוּ בְּיַד יְהוָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְתֵּנוּ עַל סִיר

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

תבשר באכלנו לחם לשבע
ביהוצאתם אתנו אל המדבר
הזה להמית את כל הקהל
הזה ברעב
ויאמר יהוה אל
משה הנני ממטיר לכם לחם
מן השמים ויצא העם
ולקטו דבר יום ביומו למען
אנסנו הילך בתורתי אם
לא והיה ביום הששי והכינו
את אשר יביאו והיה משנה
על אשר ילקטו יום יום
ויאמר משה
ואהרן אל כל בני ישראל
ערב וידעתם כי יהוה
הוציא אתכם מארץ מצרים
ובקר וראיתם את כבוד
יהוה בשמעו את תלנותיכם
על יהוה ונחנו מה כי תלינו
עלינו ויאמר משה בתת
יהוה לכם בערב בשר
לאכל ולחם בבקר לשבע
בשמע יהוה את תלנותיכם
אשר אתם מלינם עליו
ונחנו מה לא על יהוה
כי על יהוה ויאמר משה
אל אהרן אמר אל כל עדת

בני ישראל קרבו לפני
יהוה כי שמע את תלנותיכם
ויהי כדבר אהרן אל כל
עדת בני ישראל ויפנו אל
המדבר והנה כבוד יהוה
נראה בענן
וידבר יהוה אל משה לאמר
שמעתי את תלונת בני
ישראל דבר אל הם לאמר
בין הערבים תאכלו בשר
ובבקר תשבעו לחם וידעתם
כי אני יהוה אלהיכם ויהי
בערב ותעל השלו ותכס
את המחנה ובבקר היתה
שכבת הטל סביב למחנה
ותעל שכבת הטל והנה
על פני המדבר דק מחספס
דק כפר על הארץ
ויראו בני ישראל ויאמרו
איש אל אחיו מן הוא כי
לא ידעו מה הוא ויאמר
משה אל הם הוא הלחם
אשר נתן יהוה לכם לאכלה
זה הדבר אשר צוה יהוה
לקטו ממנו איש לפי
אכלו עמר לגלגלת מספר
נפשתיכם איש לאשר

באהלו תקחו ויעשו כן בני
ישראל ויקלטו המרבה
והממעיט ולא העדיף המרבה מה
והממעיט לא החסיר איש
לפי אכלו לקטו ויאמר
משה אל הם איש אל יותר
ממנו עד בקר ולא שמעו
אל משה ויותרו אנשים
ממנו עד בקר ויתולע
ויבאש ויקצף עליהם משה
ויקלטו אתו בבקר בבקר
איש כפי אכלו והם השמש
ונמס ויהי ביום הששי
לקטו לחם משנה שני
העמר לאחד ובאו כל
נשיאי העדה ויגידו
למשה ויאמר אלהם הוא
אשר דבר יהוה שבתון
שבת קדש ליהוה מחר
את אשר תאפו אפו ואת
אשר תבשלו בשלו ואת
כל הנותר הניחו לכם
למשמרת עד הבקר
ויניחו אתו עד הבקר
כאשר צוה משה ולא
הבאיש ורמה לא

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

הוּתַּחְבּוֹ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה׃
אֲכָלֵהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבָּת הַיּוֹם
לַיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ
בַּשָּׂדֶה׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטֻהוּ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לֹא
יִהְיֶה בּוֹ׃ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
יָצְאוּ מִן הָעָם לִלְקֹט וְלֹא
מָצָאוּ׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עַד אָנָה
מָאַנְתֶּם לִשְׁמֹר מִצְוֹתַי
וְתֹרֹתָי׃ רְאוּ כִּי יְהוָה נָתַן
לָכֶם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן הוּא
נֹתֵן לָכֶם בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לֶחֶם
יוֹמָיִם שְׁבוּ אִישׁ תַּחְתָּיו
אַל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקֹמוֹ
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי׃ וַיִּשְׁבֹּתוּ
הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי׃
וַיִּקְרְאוּ בֵית יִשְׂרָאֵל אֶת
שְׁמוֹ מָן וְהוּא כְּזֶרַע גַּד לָבָן
וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחַת בְּדֶבֶשׁ׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה מְלֹא הָעֹמֶר
מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם
לְמַעַן יִרְאוּ אֶת הַלֶּחֶם
אֲשֶׁר הֶאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם
בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיֹּאמֶר

מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קַח צְנִצֶנֶת
אַחַת וְתֵן שָׁמָּה מְלֹא הָעֹמֶר
מָן וְהַנַּח אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה
לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם׃
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
וַיַּנִּיחֵהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת
לְמִשְׁמֶרֶת׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אָכְלוּ אֶת הַמָּן אַרְבָּעִים
שָׁנָה עַד בֹּאָם אֶל אֶרֶץ
נוֹשָׁבֶת אֶת הַמָּן אָכְלוּ
עַד בֹּאָם אֶל קְצֵה אֶרֶץ
כְּנָעַן׃ וְהָעֹמֶר עֲשִׂרִית
הָאֵיפָה הוּא׃
וַיִּסְעוּ כָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִמִּדְבַּר סִין לְמַסְעֵיהֶם
עַל פִּי יְהוָה וַיַּחֲנוּ בְּרְפִידִים
וְאֵין מַיִם לִשְׁתּוֹת הָעָם׃
וַיָּרֶב הָעָם עִם מֹשֶׁה׃
וַיֹּאמְרוּ תְּנוּ לָנוּ מַיִם וְנִשְׁתֶּה
וַיֹּאמֶר לָהֶם מֹשֶׁה מַה
תְּרִיבוּן עִמָּדִי מַה תְּנַסּוּן
אֶת יְהוָה׃ וַיִּצְמָא שָׁם הָעָם
לַמַּיִם וַיָּלֶן הָעָם עַל מֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה הֶעֱלִיתָנוּ
מִמִּצְרַיִם לְהָמִית אֹתִי וְאֶת

בָּנַי וְאֶת מִקְנָי בַּצָּמָא׃
וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְהוָה

לֵאמֹר מָה אֶעֱשֶׂה לָעָם
הַזֶּה עוֹד מְעַט וְסָקְלוּנִי׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עֲבֹר
לִפְנֵי הָעָם וְקַח אִתְּךָ מִזִּקְנֵי
יִשְׂרָאֵל וּמַטְּךָ אֲשֶׁר הִכִּיתָ
בּוֹ אֶת הַיְאֹר קַח בְּיָדֶךָ
וְהָלָכְתָּ׃ הִנְנִי עֹמֵד לְפָנֶיךָ
שָׁם עַל הַצּוּר בְּחֹרֵב וְהִכִּיתָ
בַּצּוּר וְיָצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם
וְשָׁתָה הָעָם וַיַּעַשׂ כֵּן מֹשֶׁה
לְעֵינֵי זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּקְרָא
שֵׁם הַמָּקוֹם מַסָּה וּמְרִיבָה
עַל רִיב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל
נַסֹּתָם אֶת יְהוָה לֵאמֹר
הֲיֵשׁ יְהוָה בְּקִרְבֵּנוּ אִם
אָיִן׃ וַיָּבֹא עֲמָלֵק וְנִלְחַם עִם
יִשְׂרָאֵל בִּרְפִידִים׃ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל יְהוֹשֻׁעַ בְּחַר לָנוּ
אֲנָשִׁים וְצֵא הִלָּחֶם בַּעֲמָלֵק
מָחָר אָנֹכִי נִצָּב עַל רֹאשׁ
הַגִּבְעָה וּמַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי׃
וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כַּאֲשֶׁר אָמַר
לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֵם בַּעֲמָלֵק
וּמֹשֶׁה אַהֲרֹן וְחוּר עָלוּ רֹאשׁ
הַגִּבְעָה׃ וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים
מֹשֶׁה יָדוֹ וְגָבַר יִשְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויהי ל׳ ויהי כשהו בבדיו מעשה חרש וחדי עורף וחדי אדיר מוקחות כמנהגים וחדי עם ה׳ ארץ ומשלמה ולדת
טל וחדו׳ ה׳: ויקרא שמו ל׳ ויקרא שמו ראקב ויקרא שמו אלון בכות ויקרא שמו פרץ זרח בעלי מלא: ה׳ ו׳:

והוה ג׳ בטרם בטרם והוה כאשרי הוים משה
והוה בצאנו משה והוה בבא משה: ה׳ ו׳:

ינים ידו וגבר עמלק ויהי משה
כבדים ויקחו אבן וישימו
תחתיו וישב עליה ואהרן
וחור תמכו בידיו מזה אחד
ומזה אחד ויהי ידיו אמונה
עד בא השמש: ויחלש
יהושע את עמלק ואת
עמו לפי חרב:
ויאמר יהוה אל משה כתב
זאת זכרון בספר ושים
באזני יהושע כי מחה
אמחה את זכר עמלק
מתחת השמים: ויבן משה
מזבח ויקרא שמו יהוה
נסי: ויאמר כי יד על כס
יה מלחמה ליהוה בעמלק
מדר דר: קיז
וישמע יתרו כהן מדין
חתן משה את כל אשר
עשה אלהים למשה
ולישראל עמו כי הוציא
יהוה את ישראל ממצרים
ויקח יתרו חתן משה
את צפרה אשת משה
אחר שלוחיה: ואת שני
בניה אשר שם האחד
גרשם כי אמר גר הייתי

בארץ נכריה: ושם האחד
אליעזר כי אלהי אבי
בעזרי ויצלני מחרב פרעה
ויבא יתרו חתן משה ובניו
ואשתו אל משה אל המדבר
אשר הוא חנה שם הר
האלהים: ויאמר אל משה
אני חתנך יתרו בא אליך
ואשתך ושני בניה עמה
ויצא משה לקראת חתנו
וישתחו וישק לו וישאלו
איש לרעהו לשלום ויבאו
האהלה: ויספר משה לחתנו
את כל אשר עשה יהוה
לפרעה ולמצרים על
אודת ישראל את כל
התלאה אשר מצאתם
בדרך ויצלם יהוה: ויחד
יתרו על כל הטובה אשר
עשה יהוה לישראל אשר
הציל ממיד מצרים: ויאמר
יתרו ברוך יהוה אשר הציל
אתכם מיד מצרים ומיד
פרעה אשר הציל את
העם מתחת יד מצרים:
עתה ידעתי כי גדול יהוה
מכל האלהים כי בדבר

אשר זדו עליהם: ויקח
יתרו חתן משה עלה וזבחים
לאלהים ויבא אהרן וכל
זקני ישראל לאכל לחם
עם חתן משה לפני האלהים:
ויהי ממחרת וישב משה
לשפט את העם ויעמד
העם על משה מן הבקר
עד הערב: וירא חתן משה
את כל אשר הוא עשה
לעם ויאמר מה הדבר
הזה אשר אתה עשה לעם
מדוע אתה יושב לבדך
וכל העם נצב עליך מן הבקר
עד ערב: ויאמר משה
לחתנו כי יבא אלי העם
לדרש אלהים: כי יהיה
לו הדבר בא אלי ושפטתי
בין איש ובין רעהו והודעתי
את חקי האלהים ואת
תורתיו: ויאמר חתן משה
אליו לא טוב הדבר אשר
אתה עשה: נבל תבל גם
אתה גם העם הזה אשר
עמך כי כבד ממך הדבר
לא תוכל עשהו לבדך:
עתה שמע בקולי אועצך

לבדך ג׳ וידע חותן משה ויחדו אותו לך
אותו הזה ל׳ לבדך וכל אותו ושרפ פעוק דמולי

ודרומן ג׳ וחדו שוב אלהים ה׳ אלהים לכל הקהל בחיבה. ולכל ומרומן ואם נבלמו מכל אשר יבשו: וחד
ומריומן ינמיו: ה׳ לך ישראל ה׳ ואמרו משה לחותנו לפנים בישראל כיד אמרו הא איש ולא כל יודע ללמד
לפנו ויודע לדרש אלהים בגלי זכרוהו: ה׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ויהי אלהים עמך היה אתה
לעם מולה אלהים והבאת
אתה את הדברים אל
האלהים והזהרתה את החקים
את המשפטים והודעת להם את הדרך
וילכו בה ואת המעשה
אשר יעשון ואתה תחזה
מכל העם אנשי חיל
יראי אלהים אנשי אמת
שנאי בצע ושמת עלהם
שרי אלפים שרי מאות
שרי חמשים ושרי עשרות
ושפטו את העם בכל
עת והיה כל הדבר הגדל
יביאו אליך וכל הדבר
הקטן ישפטו הם והקל
מעליך ונשאו אתך אם
את הדבר הזה תעשה
וצוך אלהים ויכלת עמד
וגם כל העם הזה על
מקמו יבא בשלום
וישמע משה לקול חתנו
ויעשה כל אשר אמר
ויבחר משה אנשי חיל
מכל ישראל ויתן אתם
ראשים על העם שרי

אלפים שרי מאות שרי
חמשים ושרי עשרת
ושפטו את העם בכל עת
את הדבר הקשה יביאון
אל משה וכל הדבר הקטן
ישפטו הם ונשא הם משה
את חתנו וילך לו אל
ארצו
בחדש השלישי לצאת
בני ישראל מארץ מצרים
ביום הזה באו מדבר סיני
ויסעו מרפידים ויבאו
מדבר סיני ויחנו במדבר
ויחן שם ישראל נגד ההר
ומשה עלה אל האלהים
ויקרא אליו יהוה מן ההר
לאמר כה תאמר לבית
יעקב ותגיד לבני ישראל
אתם ראיתם אשר
עשיתי למצרים ואשא
אתכם על כנפי נשרים
ואבא אתכם אלי ועתה
אם שמוע תשמעו בקולי
ושמרתם את בריתי
והייתם לי סגלה מכל
העמים כי לי כל הארץ
ואתם תהיו לי ממלכת

כהנים וגוי קדוש אלה
הדברים אשר תדבר אל בני
ישראל ויבא משה ויקרא
לזקני העם וישם לפניהם
את כל הדברים האלה
אשר צוהו יהוה ויענו כל
העם יחדו ויאמרו כל אשר
דבר יהוה נעשה וישב
משה את דברי העם אל
יהוה ויאמר יהוה אל
משה הנה אנכי בא אליך
בעב הענן בעבור ישמע
העם בדברי עמך וגם בך
יאמינו לעולם ויגד משה
את דברי העם אל יהוה
ויאמר יהוה אל משה לך
אל העם וקדשתם היום
ומחר וכבסו שמלתם והיו
נכנים ליום השלישי כי
ביום השלישי ירד יהוה
לעיני כל העם על הר סיני
והגבלת את העם סביב
לאמר השמרו לכם
עלות בהר ונגע בקצהו
כל הנגע בהר מות יומת
לא תגע בו יד כי סקול
יסקל או ירה יירה אם

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בחמה אם איש לא יחוה
במשך חיבל המה וגלו׃ ב
בהר וירד משה מותרדאל
העם ויקרא את העם
ויכבסו שמלתם ויאמר
אל העם היו נכנים לשלשת
ימים אל תגשו אל אשה ויהו
ביום השלישי בהית הבקר
ויהי קלות וברקים וענן כבד
על ההר וקל שפר חזק
מאד ויחרד כל העם אשר
במחנה ויוצא משה את
העם לקראת האלהים
מן המחנה ויתיצבו בתחתית
ההר והר סיני עשן כלו
מפני אשר ירד עליו יהוה
באש ויעל עשנו כעשן
הכבשן ויחרד כל ההר
מאד ויהי קול השופר
הולך וחזק מאד משה ידבר
והאלהים יענו בקול׃
וירד יהוה על הר סיני אל
ראש ההר ויקרא יהוה
למשה אל ראש ההר ויעל
משה ויאמר יהוה אל משה
רד העד בעם פן יהרסו
אל יהוה לראות ונפל ממנו

רבים׃ וגם הכהנים הנגשים אל
יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם
יהוה׃ ויאמר משה אל יהוה
לא יוכל העם לעלת אל הר
סיני כי אתה העדת בנו
לאמר הגבל את ההר׃ ל
וקדשתו׃ ויאמר אליו יהוה
לך רד ועלית אתה ואהרן
עמך והכהנים והעם אל
יהרסו לעלת אל יהוה פן
יפרץ בהם׃ וירד משה אל
העם ויאמר אלהם׃
וידבר אלהים׃ ג
את כל הדברים האלה׃
לאמר׃
אנכי יהוה אלהיך
אשר הוצאתיך מארץ
מצרים מבית עבדים׃ לא
יהיה לך אלהים אחרים על
פני׃ לא תעשה לך פסל וכל
תמונה אשר בשמים ממעל
ואשר בארץ מתחת ואשר
במים מתחת לארץ׃ לא
תשתחוה להם ולא תעבדם
כי אנכי יהוה אלהיך אל
קנא פקד עון אבת על
בנים על שלשים ועל

רבעים לשנאי׃ ועשה חסד
לאלפים לאהבי ולשמרי
מצותי׃ לא תשא
את שם יהוה אלהיך לשוא
כי לא ינקה יהוה את אשר
ישא את שמו לשוא׃
זכור את יום השבת לקדשו׃ ג
ששת ימים תעבד ועשית
כל מלאכתך׃ ויום השביעי
שבת ליהוה אלהיך לא
תעשה כל מלאכה אתה
ובנך ובתך עבדך ואמתך
ובהמתך וגרך אשר בשעריך
כי ששת ימים עשה יהוה
את השמים ואת הארץ
את הים ואת כל אשר בם
וינח ביום השביעי על כן
ברך יהוה את יום השבת
ויקדשהו׃
כבד את אביך
ואת אמך למען יארכון ימיך
על האדמה אשר
יהוה אלהיך נתן לך׃
לא׃
תרצח׃ לא׃
תנאף׃ לא׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

תגנב׃ לא
תענה ברעך עד שקר׃
לא תחמד בית
רעך לא תחמד אשת
רעך ועבדו ואמתו ושורו
וחמרו וכל אשר לרעך׃

וכל העם ראים את הקולת
ואת הלפידם ואת קול
השפר ואת ההר עשן ויראו
העם וינעו ויעמדו מרחק׃
ויאמרו אל משה דבר אתה
עמנו ונשמעה ואל ידבר
עמנו אלהים פן נמות׃ ויאמר
משה אל העם אל תיראו
כי לבעבור נסות אתכם
ובעבור אלהים בעבור
תהיה יראתו על פניכם
לבלתי תחטאו׃ ויעמד העם
מרחק ומשה נגש אל
הערפל אשר שם האלהים׃

ויאמר יהוה אל משה כה
תאמר אל בני ישראל אתם
ראיתם כי מן השמים דברתי
עמכם׃ לא תעשון אתי׃
אלהי כסף ואלהי זהב לא
תעשו לכם׃ מזבח אדמה
תעשה לי וזבחת עליו את
עלתיך ואת שלמיך את
צאנך ואת בקרך בכל המקום
אשר אזכיר את שמי אבא
אליך וברכתיך׃ ואם מזבח
אבנים תעשה לי לא תבנה
אתהן גזית כי חרבך הנפת
עליהן ותחללה׃ ולא תעלה
במעלת על מזבחי אשר
לא תגלה ערותך עליו׃

ואלה המשפטים אשר
תשים לפניהם׃ כי תקנה
עבד עברי שש שנים
יעבד ובשבעת יצא לחפשי
חנם׃ אם בגפו יבא בגפו
יצא אם בעל אשה הוא
ויצאה אשתו עמו׃ אם
אדני יתן לו אשה וילדה
לו בנים או בנות האשה
וילדיה תהיה לאדניה והוא
יצא בגפו׃ ואם אמר יאמר
העבד אהבתי את אדני
את אשתי ואת בני לא אצא
חפשי׃ והגישו אדניו אל
האלהים והגישו אל הדלת

או אל המזוזה ורצע אדניו
את אזנו במרצע ועבדו
לעלם׃ וכי ימכר איש
את בתו לאמה לא תצא
כצאת העבדים׃ אם רעה
בעיני אדניה אשר לא
יעדה והפדה לעם נכרי
לא ימשל למכרה בבגדו בה׃
ואם לבנו יעדנה כמשפט
הבנות יעשה לה׃ אם אחרת
יקח לו שארה כסותה
ועונתה לא יגרע׃ ואם שלש
אלה לא יעשה לה ויצאה
חנם אין כסף׃

מכה איש ומת מות׃
ומת ואשר לא צדה והאלהים
אנה לידו ושמתי לך מקום
אשר ינוס שמה׃
וכי יזיד איש על
רעהו להרגו בערמה מעם
מזבחי תקח חנו למות׃
ומכה אביו ואמו
מות יומת׃ וגנב איש ומכרו
ונמצא בידו מות יומת׃
וקלל אביו ואמו
מות יומת׃ וכי יריבן
אנשים והכה איש את

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

רעהו באבן או באגרף ולא
ימות ונפל למשכב׃ אם־
יקום והתהלך בחוץ על־
משענתו ונקה המכה רק
שבתו יתן ורפא ירפא׃
וכי יכה איש את
עבדו או את אמתו בשבט
ומת תחת ידו נקם ינקם׃ אך
אם יום או יומים יעמד לא
יקם כי כספו הוא׃
וכי ינצו אנשים׃
ונגפו אשה הרה ויצאו
ילדיה ולא היה אסון ענוש
יענש כאשר ישית עליו
בעל האשה ונתן בפללים
ואם אסון יהיה ונתתה נפש
תחת נפש׃ עין תחת עין
שן תחת שן׃ רגל תחת רגל
תחת רגל׃ כוויה תחת כויה
פצע תחת פצע חבורה׃
תחת חבורה׃
וכי יכה איש את עין
עבדו או את עין אמתו׃
ושחתה לחפשי ישלחנו
תחת עינו׃ ואם שן
עבדו או שן אמתו יפיל
לחפשי ישלחנו תחת שנו׃

פ

וכי יגח שור את איש או
את אשה ומת סקול יסקל
השור ולא יאכל את־
בשרו ובעל השור נקי׃
ואם שור נגח הוא מתמל
שלשם והועד בבעליו
ולא שמרנו והמית איש
או אשה השור יסקל וגם
בעליו יומת׃ אם כפר יושת
עליו ונתן פדיון נפשו ככל
אשר יושת עליו׃ או בן יגח
או בת יגח כמשפט הזה
יעשה לו׃ אם עבד יגח
השור או אמה כסף שלשים
של שים שקלים יתן׃
לאדניו והשור יסקל׃
וכי יפתח איש
בור או כי יכרה איש בר
ולא יכסנו ונפל שמה שור
או חמור׃ בעל הבור ישלם
כסף נשיב לבעליו והמת
יהיה לו׃ וכי יגף
שור איש את שור רעהו
ומת ומכרו את השור החי
וחצו את כספו וגם את־
המת יחצון׃ או נודע כי

פ

שור נגח הוא מתמול
שלשם ולא שמרנו בעליו
שלם ישלם שור תחת
השור והמת יהיה לו׃
כי יגנב איש שור
או שה וטבחו או מכרו׃
חמשה בקר ישלם תחת
השור וארבע צאן תחת
השה׃ אם במחתרת
ימצא החגנב והכה ומת׃
אין לו דמים׃ אם־זרחה
השמש עליו דמים לו׃
שלם ישלם אם־אין לו׃
ונמכר בגנבתו׃ אם המצא
תמצא בידו החגנבה משור
עד חמור עד שה חיים׃
שנים ישלם׃
כי יבער איש שדה
או כרם ושלח את בעירה
ובער בשדה אחר מיטב
שדהו ומיטב כרמו ישלם׃
כי תצא אש ומצאה
קצים ונאכל גדיש או
הקמה או השדה׃ שלם
ישלם המבער את־
הבערה׃ כי יתן איש
אל רעהו כסף או כלים

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

לשמו ונגב מבית האיש׃
אם יצא אחונגב ישלם ׃
שנים אם לא יצא אחונגב
ונקרב בעל הבית אל ׃
האלהים אם לא שלח ידו
במלאכת רעהו׃ על כל
דבר פשע על שור על
חמור על שה
על שלמה על כל אבדה
אשר יאמר כי היא זה עד
האלהים יבא דבר שניהם
אשר ירשיענו אלהים
ישלם שנים לרעהו׃
כי יתן איש אל
רעהו חמור או שור או
שה וכל בהמה לשמר
ומת או נשבר או נשבה
אין ראה׃ שבועת יהוה
תהיה ביניהם אם לא
שלח ידו במלאכת רעהו
ולקח בעליו ולא ישלם׃
ואם גנב יגנב מעמו ׃
ישלם לבעליו׃ אם טרף
יטרף יביאהו עד הטרפה
לא ישלם׃
וכי ישאל איש מעם ׃
רעהו ונשבר או מת ׃

בעליו אין עמו שלם ׃
ישלם׃ אם בעליו עמו
לא ישלם אם שכיר הוא
בא בשכרו׃
וכי יפתה איש בתולה
אשר לא ארשה ושכב
עמה מהר ימהרנה לו ׃
לאשה׃ אם מאן ימאן
אביה לתתה לו כסף ישקל
כמהר הבתולת׃
מכשפה לא תחיה׃
כל שכב עם בהמה
מות יומת׃
זבח לאלהים יחרם
בלתי ליהוה לבדו׃ וגר
לא תונה ולא תלחצנו כי
גרים הייתם בארץ מצרים׃
כל אלמנה ויתום לא ׃
תענון׃ אם ענה תענה אתו
כי אם צעקו יצעק אלי ׃
שמע אשמע צעקתו׃
וחרה אפי והרגתי אתכם
בחרב והיו נשיכם אלמנות
ובניכם יתמים׃
אם כסף תלוה את עמי את
העני עמך לא תהיה לו ׃
כנשה לא תשימון עליו׃

נשך׃ אם חבל תחבל שלמת
רעך עד בא השמש ׃
תשיבנו לו׃ כי הוא כסותה
לבדה הוא שמלתו לערו
במה ישכב והיה כי יצעק
אלי ושמעתי כי חנון אני׃
אלהים לא תקלל
ונשיא בעמך לא תאר׃
מלאתך ומשלך לא תאחר
בכור בנך תתן לי׃ כן תעשה
לשרך לצאנך שבעת ׃
ימים יהיה עם אמו ביום ׃
השמיני תתנו לי׃ ואנשי
קדש תהיון לי ובשר בשדה
טרפה לא תאכלו לכלב ׃
תשלכון אתו׃
לא תשא שמע ׃
שוא אל תשת ידך עם ׃
רשע להיות עד חמס׃
לא תהיה אחרי ׃
רבים לרעות ולא תענה
על ריב לנטות אחרי רבים ׃
להטות׃ ודל לא תהדר ׃
בריבו׃ כי תפגע
שור אויבך או חמרו תעה
השב תשיבנו לו׃
כי תראה חמור ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

שנאך רבין תחת משאו
וחדל תעבדו לעבד תעבד
עמו לא תטה
משפט אבינך בריבו
מדבר שקר תרחק ונקי
וצדיק אל תהרג כי לא
אזיק רשע ושחד לא
תקח כי השחד יעור פקחים
וסלף דברי צדיקים וגר
לא תלחץ ואתם ידעתם
את נפש הגר כי גרים הייתם
בארץ מצרים ששת שנים
תזרע את ארצך ואספת
את תבואתה ושבעת
תשמטנה ונטשתה ואכלו
אביני עמך ויתר תאכל
חית השדה כן תעשה
לכרמך לזיתך ששת ימים
תעשה מעשיך וביום
השבעי תשבת למען
ינוח שורך וחמרך ויפש
בן אמתך והגר ובכל אשר
אמרתי אליכם תשמרו
ושם אלהים אחרים לא
תזכירו לא ישמע על פיך
שלש רגלים תחג לי בשנה

את חג המצות תשמר
שבעת ימים תאכל מצות
כאשר צויתיך למועד
חדש האביב כי בו יצאת
ממצרים ולא יראו פני
ריקם וחג הקציר בכורי
מעשיך אשר תזרע בשדה
וחג האסף בצאת השנה
באסף את מעשיך מן
השדה שלשת פעמים
בשנה יראה כל זכורך
אל פני האדון יהוה לא
תזבח על חמץ דם זבחי
ולא ילין חלב חגי עד בקר
ראשית בכורי אדמתך תביא בית
יהוה אלהיך לא תבשל גדי
בחלב אמו
הנה אנכי שלח מלאך
לפניך לשמרך בדרך
ולהביאך אל המקום אשר
הכנתי השמר מפניו
ושמע בקולו אל תמר בו
כי לא ישא לפשעכם כי
שמי בקרבו כי אם שמע תשמע
תשמע בקולו ועשית כל
אשר אדבר ואיבתי את

איביך וצרתי את צרריך
כי ילך מלאכי לפניך והביאך
אל האמרי והחתי והפרזי
והכנעני החוי והיבוסי
והכרתים לא תשתחוה
לאלהיהם ולא תעבדם
ולא תעשה כמעשיהם כי
הרס תהרסם ושבר תשבר
מצבתיהם ועבדתם את
יהוה אלהיכם וברך את
לחמך ואת מימיך והסרתי
מחלי מקרבך לא תהיה
משכלה ועקרה בארצך
את מספר ימיך אמלא את
אימתי אשלח לפניך והמתי
את כל העם אשר תבא
בהם ונתתי את כל אויביך
אליך ערף ושלחתי את
הצרעה לפניך וגרשה את
החוי את הכנעני ואת
החתי מלפניך לא אגרשנו
מפניך בשנה אחת פן תהיה
הארץ שממה ורבה עליך
חית השדה מעט מעט
אגרשנו מפניך עד אשר
תפרה ונחלת את הארץ

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

ושתי את גלל מים סוף
ועד הים פלשתים וממדבר
עד הנהר כי אתן בידכם
את יושבי הארץ ונגרשתמו
מפניך לא תכרת להם
ולאלהיהם ברית לא ישבו
בארצך פן יחטיאו אתך
כי יכרתו את אלהיהם
כי יהיה לך למוקש

ואל משה אמר עלה אל
יהוה אתה ואהרן נדב
ואביהוא ושבעים מזקני
ישראל והשתחויתם
מרחק ונגש משה לבדו
אל יהוה והם לא יגשו וגם
העם לא יעלו עמו ויבא משה
ויספר לעם את כל דברי
יהוה ואת כל המשפטים
ויען כל העם קול אחד
ויאמרו כל הדברים אשר
דבר יהוה נעשה ויכתב
משה את כל דברי יהוה
וישכם בבקר ויבן מזבח
תחת ההר ושתים עשרה
מצבה לשנים עשר שבטי

ישראל
ויקרא אל נערי בני ישראל ויעלו
עלת ויזבחו זבחים שלמים
ליהוה פרים ויקח משה
חצי הדם וישם באגנת
וחצי הדם זרק על המזבח
ויקח ספר הברית ויקרא
באזני העם ויאמרו כל
אשר דבר יהוה נעשה
ונשמע ויקח משה את
הדם ויזרק על העם ויאמר
הנה דם הברית אשר כרת
יהוה עמכם על כל הדברים
האלה ויעל משה ואהרן
נדב ואביהוא ושבעים
מזקני ישראל ויראו את
אלהי ישראל ותחת רגליו
כמעשה לבנת הספיר
וכעצם השמים לטהר
ואל אצילי בני ישראל לא
שלח ידו ויחזו את האלהים
ויאכלו וישתו

ויאמר יהוה אל
משה עלה אלי ההרה והיה
שם ואתנה לך את לחת
האבן והתורה והמצוה

אשר כתבתי להורתם ויקם
משה ויהושע משרתו
ויעל משה אל הר האלהים
ואל הזקנים אמר שבו לנו
בזה עד אשר נשוב אליכם
והנה אהרן וחור עמכם מי בעל
דברים יגש אליהם ויעל משה אל
ההר ויכס הענן את ההר ישכן כבוד
יהוה על הר סיני ויכסהו הענן
ששת ימים ויקרא אל משה ביום
השביעי מתוך הענן ומראה כבוד יהוה
כאש אכלת בראש
ההר לעיני בני ישראל
ויבא משה בתוך הענן ויעל
אל ההר ויהי משה בהר
ארבעים יום וארבעים
לילה

ויבר יהוה אל משה אמר
דבר אל בני ישראל ויקחו
לי תרומה מאת כל איש
אשר ידבנו לבו תקחו את
תרומתי וזאת התרומה
אשר תקחו מאתם זהב
וכסף ונחשת ותכלת
וארגמן ותולעת שני ושש
ועזים ועורת אילם מאדמים

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אחר׳ יז׳ על בלתי ראשי אחרי ואחרי גם אנכי ומלא אויבך אחרי חדייב אלהים ואך אזקק בכל אשר אני זמר
ונ׳ עמוס לך ושמה תעשה לי מדף מבמי מיקנו אקנה מאחרי וחוא ורשע קיומה דחיבי שולח אמי אחרי וחביל
ומיבי׳ ונשמרתי ונשמרתי ווו׳ צאתי אזקק קדמיכי :ס׳

אל הארץ ב׳ ושימנו רחון ושטרל אל הארץ
ושטרל אשר הכפרת אל הארץ חוי׳ ואל הארץ
יטרון :ס׳

הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ׃ ✓
וְעָשִׂיתָ כַּפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר מ׳
אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ וַאַמָּה
וָחֵצִי רָחְבָּהּ׃ וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם
כְּרֻבִים זָהָב מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה
אֹתָם מִשְׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת׃
וְעֲשֵׂה כְרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה
וּכְרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה מִן
הַכַּפֹּרֶת תַּעֲשׂוּ אֶת הַכְּרֻבִים
עַל שְׁנֵי קְצוֹתָיו׃ וְהָיוּ הַכְּרֻבִים
פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה סֹכְכִים
בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת ✓
וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו אֶל ✓
הַכַּפֹּרֶת יִהְיוּ פְּנֵי הַכְּרֻבִים׃
וְנָתַתָּ אֶת הַכַּפֹּרֶת עַל הָאָרֹן
מִלְּמַעְלָה וְאֶל הָאָרֹן תִּתֵּן
אֶת הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ׃
וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שָׁם וְדִבַּרְתִּי אִתְּךָ
מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי ✓
הַכְּרֻבִים אֲשֶׁר עַל אֲרֹן ✓
הָעֵדֻת אֵת כָּל אֲשֶׁר אֲצַוֶּה
אוֹתְךָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

וְעָשִׂיתָ שֻׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים
אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ
וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃

וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר ✓
וְעָשִׂיתָ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ ל
וְעָשִׂיתָ לוֹ מִסְגֶּרֶת טֹפַח סָבִיב
וְעָשִׂיתָ זֵר זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ
סָבִיב׃ וְעָשִׂיתָ לוֹ אַרְבַּע ✓
טַבְּעֹת זָהָב וְנָתַתָּ אֶת ✓
הַטַּבָּעֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאֹת
אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו׃ לְעֻמַּת
הַמְּסִגְרֶת תִּהְיֶינָה הַטַּבָּעֹת
לְבָתִּים לַבַּדִּים לָשֵׂאת אֶת
הַשֻּׁלְחָן׃ וְעָשִׂיתָ אֶת הַבַּדִּים
עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם ✓
זָהָב וְנִשָּׂא בָם אֶת הַשֻּׁלְחָן׃
וְעָשִׂיתָ קְעָרֹתָיו וְכַפֹּתָיו ✓
וְקְשׂוֹתָיו וּמְנַקִּיתָיו אֲשֶׁר
יֻסַּךְ בָּהֵן זָהָב טָהוֹר תַּעֲשֶׂה
אֹתָם׃ וְנָתַתָּ עַל הַשֻּׁלְחָן ל
לֶחֶם פָּנִים לְפָנַי תָּמִיד׃

וְעָשִׂיתָ מְנֹרַת זָהָב טָהוֹר
מִקְשָׁה תֵּעָשֶׂה הַמְּנוֹרָה׃
יְרֵכָהּ וְקָנָהּ גְּבִיעָהּ כַּפְתֹּרָיהָ
וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּהּ יִהְיוּ׃ וְשִׁשָּׁה
קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה
קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד ✓
וְשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

חשני׳ של שה גבעים ׃ שש
משקדים בקנה האחד כפתר
ופרח ושל שה גבעים משקדים
בקנה האחר כפתר ופרח כן
לששת הקנים היוצאים מ
המנרה ובמנרה ארבעה
גבעים משקדים בפתריה
ופרחיה׳ וכפתר תחת שני
הקנים ממנה וכפתר תחת
שני הקנים ממנה וכפתר
תחת שני הקנים ממנה ׃
לששת הקנים היוצאים
מן המנרה׃ בפתריהם ׃
וקנה ממנה יהיו כלה
מקשה אחת זהב טהור׃
ועשית את נרתיה שבעה
והעלה את נרתיה והאיר
על עבר פניה׃ ומלקחיה
ומחתתיה זהב טהור׃ ככר
זהב טהור יעשה אתה את
כל הכלים האלה׃ וראה
ועשה בתבניתם אשר
אתה מראה בהר׃
ואת המשכן תעשה
עשר יריעת שש משזר
ותכלת וארגמן ותלעת שני
כרבים מעשה חשב תעשה
אתם׃ ארך היריעה האחת
שמנה ועשרים באמה והרחב
ארבע באמה היריעה ׃
האחת מדה אחת לכל
היריעות׃ חמש היריעות
תחברנה אשה׳ אל
אחתה וחמש יריעת תחברות
אשה אל אחתה׃ ועשית
ללאת תכלת על שפת ׃
היריעה האחת מקצה ׃
בחברת׃ וכן תעשה בשפת
היריעה הקצה׃ בחברת
השנית׃ חמשים ללאת ׃
תעשה ביריעה האחת ׃
וחמשים ללאת תעשה
בקצה היריעה אשר ׃
במחברת השנית מקבילת
הללאת אשה אל אחתה׃
ועשית חמשים קרסי זהב
וחברת את היריעת אשה
אל אחתה׃ בקרסים והיה
המשכן אחד׃
ועשית יריעת עזים׃ לאהל
על המשכן עשתי עשרה
יריעת תעשה אתם׃ ארך
היריעה האחת׃ שלשים
באמה׃ ורחב ארבע באמה
היריעה האחת׃ שתים עשרה
לעשתי עשרה יריעת׃ וחברת
את חמש היריעת לבד ׃
ואת שש היריעת לבד׃ ל
וכפלת את היריעה׃ ם ששית
אל מול פני׃ האהל׃ ועשית
חמשים ללאת׃ על שפת
היריעה האחת׃ הקצונה׃
בחברת׃ וחמשים ללאת ׃
על שפת היריעה׃ החברת
השנית׃ ועשית קרסי ׃
נחשת חמשים׃ והבאת את
הקרסים׃ בללאת׃ וחברת׃
את האהל׃ והיה אחד ׃
וסלחת׃ ערף׃ בירי׃ ערת׃ האהל
חצי היריעה׃ העדפת׃ תסרח
על אחרי׃ המשכן׃ והאמה
מזה׃ והאמה מזה׃ בעדף ׃
בארך׃ יריעת׃ האהל׃ יהיה
סרוח׃ על צדי׃ המשכן׃ מזה
ומזה׃ לכסותו׃ ועשית מכסה
לאהל׃ ערת׃ אילם מאדמים
ומכסה׃ ערת׃ תחשים ׃
מלמעלה׃

ראש׳ פסוק׳ ב׳ חס׳
ראש׳ פסוק׳ ל׳
ב׳ חס׳
ל׳ חס׳
ל׳ חס׳
ל

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ועשית את הקרשים׃
למשכן עצי שטים עמדים׃
עשר אמות ארך הקרש׃
ואמה וחצי האמה רחב׃
הקרש האחד׃ שתי ידות׃
לקרש האחד משלבת׃
אשה אל אחתה כן תעשה׃
לכל קרשי המשכן׃ ועשית׃
את הקרשים למשכן׃
עשרים קרש לפאת נגבה׃
תימנה׃ וארבעים אדני כסף׃
תעשה תחת עשרים׃
הקרש שני אדנים תחת׃
הקרש האחד לשתי ידתיו׃
ושני אדנים תחת׃
הקרש האחר לשתי ידתיו׃
ולצלע המשכן השנית׃
לפאת צפון עשרים קרש׃
וארבעים אדניהם כסף שני׃
אדנים תחת הקרש האחד׃
ושני אדנים תחת הקרש׃
האחר׃ ולירכתי המשכן׃
ימה תעשה ששה קרשים׃
ושני קרשים תעשה׃ למקצעת המשכן׃ בירכתים׃
והיו תאמים מלמטה ויחדו׃
יחדו יהיו תמים על ראשו אל׃

חבת בעת האחת כן יהיו׃
לשניהם לשני המקצעות׃
יהיו׃ והיו שמנה קרשים׃
ואדניהם כסף ששה עשר׃
אדנים שני אדנים תחת׃ לי׃
הקרש האחד׃ ושני אדנים׃
תחת הקרש האחר׃ ועשית׃
בריחים עצי שטים חמשה׃
לקרשי צלע האחד׃ משכן׃
חמשה בריחים׃ לקרשי צלע האחר׃ משכן׃
חמשה בריחים׃ לקרשי צלע המשכן׃
הישנית׃ וחמשה בריחים׃ לקרשי צלע המשכן׃
לירכתים׃ מה׃ והבריח׃
התיכן בתוך הקרשים׃ מן׃
מבריח מן הקצה אל הקצה׃
ואת הקרשים תצפה זהב׃
ואת טבעתיהם תעשה׃
זהב בתים לבריחים׃ ותצפית׃
את הבריחים זהב׃ ותקמת׃
את המשכן כמשפטו׃
אשר הראית בהר׃

ועשית פרכת׃
תכלת וארגמן ותולעת׃
שני וששי משזר מעשה׃
חשב יעשה אתה כרבים׃
ונתתה אתה על ארבעה׃

עמודי שטים מצפים זהב׃
ויהיו הם זהב על ארבעה׃
אדני כסף׃ ונתתה את׃
הפרכת תחת הקרסים׃
והבאת שמה מבית לפרכת׃
את ארון העדת והבדיל׃
הפרכת לכם בין הקדש׃ ובין
קדש הקדשים׃ ונתת את׃
הכפרת על ארון העדת׃
בקדש הקדשים׃ ושמת׃
את השלחן מחוץ לפרכת׃
ואת המנרה נכח השלחן׃
על צלע המשכן תימנה׃
והשלחן תתן על צלע׃
צפון׃ ועשית מסך לפתח׃
האהל תכלת וארגמן׃
ותולעת שני וששי משזר׃
מעשה רקם׃ ועשית׃
למסך חמשה עמודי׃ ש
שטים וצפית אתם זהב׃
ויהיו הם זהב׃ ויצקת להם׃
חמשה אדני נחשת׃

ועשית את חמשה
עצי שטים חמש אמות
ארך׃ וחמש אמות רחב׃
רבוע׃ והיה המזבח׃ ש׃
אמות קמתו׃ ועשית׃ ר׃

ויחדו יהיו תמים׃ ומלמטה׃ ויחדו׃ יהיו׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

קרנתיו על ארבע פנתיו
ממנו תהיינה קרנתיו ועפית
אתו נחשת ועשית סירתיו
לדשנו ויעיו ומזרקתיו
ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו
תעשה נחשת ועשית לו
מכבר מעשה רשת נחשת
ועשית על הרשת ארבע
טבעת נחשת על ארבע
קצותיו ונתתה אתה תחת
כרכב המזבח מלמטה
והיתה הרשת עד חצי
המזבח ועשית בדים
למזבח בדי עצי שטים
וצפית אתם נחשת
והובא את בדיו בטבעת
והיו הבדים על שתי צלעת
המזבח בשאת אתו נבוב
לחת תעשה אתו כאשר
הראה אתך בהר כן יעשו
ועשית את חצר
המשכן לפאת נגב תימנה
קלעים לחצר ששים משזר
מאה באמה ארך לפאה
האחת ועמדיו עשרים
ואדניהם עשרים נחשת
וויי העמדים וחשקיהם כסף
וקרסיהם

ויקרבו אליך לדרוש לדרשם ב וכמשפטיו
באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת ג:

ויקרבו ד רפ ויקחו לו שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד:
יהרן ויקרבו אליך פרוש אחיך ויקרבו א: ואהרן וצוה ב ואתה אהרן ובניו תצוה אתם לכהן:

וכן לפאת צפון בארך
קלעים מאה ארך ועמדו
עשרים ואדניהם עשרים
נחשת ווי העמדים וחשקיהם
כסף ורחב החצר לפאתם
קלעים חמשים אמה
עמדיהם עשרה ואדניהם
עשרה ורחב החצר לפאת
קדמה מזרחה חמשים אמה
וחמש עשרה אמה קלעים
לכתף עמדיהם שלשה
ואדניהם שלשה ולכתף
השנית חמש עשרה קלעים
עמדיהם שלשה ואדניהם
שלשה ולשער החצר
מסך עשרים אמה תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש
משזר מעשה רקם
עמדיהם ארבעה ואדניהם
ארבעה כל עמודי החצר
סביב מחשקים כסף ווייהם
כסף ואדניהם נחשת ארך
החצר מאה באמה ורחב
חמשים בחמשים וקומה
חמש אמות ששי משזר
ואדניהם נחשת לכל כלי
המשכן בכל עבדתו וכל

יתדתיו וכל יתדת החצר
נחשת
ואתה תצוה את בני
ישראל ויקחו אליך שמן
זית זך כתית למאור להעלת
נר תמיד באהל מועד מחוץ
לפרכת אשר על העדת
יערך אתו אהרן ובניו מערב
עד בקר לפני יהוה חקת
עולם לדרתם מאת בני
ישראל
ואתה הקרב אליך
את אהרן אחיך ואת בניו
אתו מתוך בני ישראל לכהנו
לו אהרן נדב ואביהוא אליעזר
ואיתמר בני אהרן ועשית
בגדי קדש לאהרן אחיך
לכבוד ולתפארת ואתה
תדבר אל כל חכמי לב אשר
מלאתיו רוח חכמה ועשו את
בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי:
ואלה הבגדים אשר יעשו
חשן ואפוד ומעיל וכתנת
תשבץ מצנפת ואבנט ועשו
בגדי קדש לאהרן אחיך
ובניו לכהנו לי וחס וקחו
את הזהב ואת התכלת ואת

ויעמדו
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

לה׳ עלה ב בחמר ומרמצות ואותו הסדר
אות בני ישראל יבו אות בני ישראל ואמרת:

ויעש שרשרת:

ויקרבו ד רפ ויקחו לו שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד:
יהרן ויקרבו אליך פרוש אחיך ויקרבו א: ואהרן וצוה ב ואתה אהרן ובניו תצוה אתם לכהן:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בני׳ קדש ג׳ ושמרתם בני׳ קדש לאחר׳
ועשו בני׳ קדש שמרת בני׳ ולבש תכלת׳ ט׳

וחכ׳ ט׳ ראש פסוק ומה לא ידעו ומה יקחו אות ורזהב ומה רקחו אוכ׳ הזהב ומה עמך נגולקי ומה יבנ
ובגיאם ומה מביאים לימנו יאוכו ומה ראבוטיו ד׳ דרדוקן של ומה ועבדיך ומה בלבוכם׳ ט׳ ט׳

חארגמן ואת תולעת חשני
ואת חשש׳
ועשו את חאפד וחב תכלת
וארגמן תולעת שני ושש
משזר מעשה חשב׳ שתי
כתפת חברת יהיה לו אל שני
קצותיו וחבר׳ וחשב אפדתו
אשר עליו כמעשהו ממנו
יהיה זהב תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר׳
ולקחת את שתי אבני שהם
ופתחת עליהם שמות בני
ישראל׳ ששה משמתם על
האבן האחת ואת שמות
הששה הנותרים על האבן
השנית כתולדתם׳ מעשה
חרש אבן פיתוחי חתם תפתח
את שתי האבנים על שמות
בני ישראל מסבתם שבעות
זהב תעשה אתם׳ ושמת את
שתי האבנים על כתפת
האפד אבני זכרון לבני
ישראל ונשא אהרן את
שמותם לפני יהוה על שתי
כתפיו לזכרון׳
ועשית משבצת
זהב׳ ושתי שרשרת זהב

טהור מגבלת תעשה אתם
מעשה עבת ונתת את
שרשרת העבתת על
המשבצת׳
ועשית חשן משפט
מעשה חשב כמעשה אפד
תעשנו זהב תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר
תעשה אתו׳ רבוע יהיה
כפול יהיה ארכו וזרת רחבו׳
ומלאת בו מלאת אבן
ארבעה טורים אבן טור
אדם פטדה וברקת טור
האחד׳ והטור השני נפך׳
ספיר ויהלם׳ והטור השלישי
לשם שבו ואחלמה׳ והטור
הרביעי תרשיש׳ ושהם
וישפה משבצים זהב יהיו׳
במלאתם׳ והאבנים תהיין
על שמת בני ישראל שתים
עשרה על שמתם פתוחי
חותם איש על שמו תהיין
לשנים עשר שבט׳ ועשית
על החשן שרשת גבלת
מעשה עבת זהב טהור׳
ועשית על החשן שתי
טבעות זהב ונתת את שתי

הטבעות על שני קצות
החשן׳ ונתתה את שתי
עבתת הזהב על שתי
הטבעת אל קצות החשן׳
ואת שתי קצות שתי
העבתת תתן על שתי
המשבצות ונתתה על
כתפות האפד אל מול פניו׳
ועשית שתי טבעת זהב
ושמת אתם על שני קצות
החשן על שפתו אשר אל
עבר האפד ביתה׳ ועשית
שתי טבעות זהב ונתת
אתם על שתי כתפות
האפד מלמטה ממול
פניו לעמת מחברתו ממעל
לחשב האפד׳ וירכסו את
החשן מטבעתו אל טבעת
האפד בפתיל תכלת להיות
על חשב האפד ולא יזח
החשן מעל האפד׳ ונשא
אהרן את שמות בני ישראל
בחשן המשפט על לבו
בבאו אל הקדש לזכרון
לפני יהוה תמיד׳ ונתת אל
החשן המשפט את האורים
ואת התמים והיו על לב אהרן

ל׳ זונן חד ליה בוי ו׳ ומן כתבו׳ שתי עבתת שתי רעבתת פיזו ובבשן ויעלו ויפיים ויעלו והקיים שלוף לנער בוזה מיבנה בוזה ו׳
ומעשה גבורות אינם גבורות ואדיר אוכ לעפר אות הקפר ובנטסה עיר ובנטסה ראיך לכן ראעי לכן הדר עני אל שערי אל ושרר ומגדל שניה ובגדל השמים ואשי
אבוזה ראשיה אבות עמדי כמן עמדי הרסן) שבע פרוה שבע חפוחה׳ ט׳

בכאו לפני יהוה ונשא אהרן
את משפט בני ישראל על
לבו לפני יהוה תמיד:
ועשית את מעיל
האפד כליל תכלת והיה
פי האשו בתוכו שפה יהיה
לפיו סביב מעשה ארג כפי
תחרא יהיה לו לא יקרע:
ועשית על שוליו רמני
תכלת וארגמן ותולעת
שני על שוליו סביב ופעמן
זהב בתוכם סביב: פעמן
זהב ורמון פעמן זהב ורמון
על שולי המעיל סביב:
והיה על אהרן לשרת
ונשמע קולו בבאו אל
הקדש לפני יהוה ובצאתו
ולא ימות: ועשית
ציץ זהב טהור ופתחת עליו
פתוחי חתם קדש ליהוה:
ושמת אתו על פתיל תכלת
והיה על המצנפת אל מול
פני המצנפת יהיה:
על מצח אהרן ונשא אהרן
את עון הקדשים אשר
יקדישו בני ישראל לכל
מתנת קדשיהם והיה על

מצחו תמיד לרצון להם:
ושבצת התכנת
ששש ועשית מצנפת ששש
ואבנט תעשה מעשה רקם:
ולבני אהרן תעשה
כתנת ועשית להם אבנטים
ומגבעות תעשה לכבוד ולתפארת:
והלבשת אתם אהרן אחיך
ואת בניו אתו ומשחת אתם
ומלאת את ידם וקדשת
אתם וכהנו לי: ועשה להם
מכנסי בד לכסות בשר
ערוה ממתניים עד ירכים:
והיו על אהרן ועל
בניו בבאם אל אהל מועד
או בגשתם אל המזבח לשרת
בקדש לא ישאו
עון ומתו חקת עולם לו
ולזרעו אחריו:
וזה הדבר אשר
תעשה להם לקדש אתם
לכהן לי קח פר אחד בן
בקר ואילם שנים תמימם:
ולחם מצות וחלת מצות
בלולת בשמן ורקיקי
מצות משחים בשמן סלת

חטים תעשם אתם: ונתת
אותם על סל אחד והקרבת
אתם בפר ואת האילם
האלם ואת אהרן ואת בניו
תקריב אל פתח אהל מועד
ורחצת אתם במים: ולקחת
את הבגדים והלבשת את
אהרן את הכתנת ואת מעיל
האפד ואת האפד ואת
החשן ואפדת לו בחשב
האפד: ושמת המצנפת על
ראשו ונתת את נזר הקדש
על המצנפת: ולקחת את
שמן המשחה ויצקת על
ראשו ומשחת אתו: ואת בניו
תקריב והלבשתם כתנת
וחגרת אתם אבנט אהרן
ובניו וחבשת להם מגבעת
והיתה להם כהנה לחקת
עולם ומלאת יד אהרן ויד
בניו: והקרבת את הפר לפני
אהל מועד וסמך אהרן ובניו
את ידיהם על ראש הפר:
ושחטת את הפר לפני יהוה
פתח אהל מועד: ולקחת
מדם הפר ונתתה על קרנות
המזבח באצבעך ואת כל

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

וטראות והוא ז׳ ואות בשר חפר ויזאל לה שמאות
ותרגיא אות כל חפר ותחזה מדים הראטו אות ומפך
ישעגדי׳ ס׳

ישרף באש ב׳ ואות בשר חפר ואות ענד ואות מישו ומשרף באש ואות מיכבומיטים תשרף באש
ואות הישעד ה זאות תשרף באש ס׳ והלבשותם ב׳ ואות בגדו ותרחיב והלבשותם ותפשטו את אחיו׳ ס׳

חדס תשפך אל יסוד המזבח׃
ולקחת את כל החלב ✓
המכסה את הקרב ואת
היותרת על הכבד ואת שתי
הכליות ואת החלב אשר
עליהן והקטרת המזבחה׃
ואת בשר הפר ואת עורו
ואת פרשו תשרף באש
מחוץ למחנה חטאת הוא׃
ואת האיל האחד תקח ✓
וסמכו אהרן ובניו את ידיהם
על ראש האיל׃ ושחטת ✓
את האיל ולקחת את דמו
וזרקת על המזבח סביב׃
ואת האיל תנתח לנתחיו ✓
ורחצת קרבו וכרעיו ונתת
על נתחיו ועל ראשו׃ ✓
והקטרת את כל האיל מ׳
המזבחה עלה הוא לה׳
ריח ניחוח אשה לה׳ הוא׃
ולקחת את האיל השני ✓
וסמך אהרן ובניו את ידיהם
על ראש האיל׃ ושחטת ✓
את האיל ולקחת מדמו
ונתת על תנוך אזן אהרן
ועל תנוך אזן בניו הימנית
ועל בהן ידם הימנית ועל

בהן רגלם הימנית וזרקת
את הדם על המזבח סביב׃
ולקחת מן הדם אשר על
המזבח ומשמן המשחה
והזית על אהרן ועל בגדיו
ועל בניו ועל בגדי בניו אתו
וקדש הוא ובגדיו ובניו ✓
ובגדי בניו אתו׃ ולקח את דם
האיל החלב והאליה ואת
החלב המכסה את הקרב
ואת היותרת הכבד ואת שתי
הכליות ואת החלב אשר
עליהן ואת שוק הימין כי
איל מלואים הוא׃ וכלכר
לחם אחת וחלת לחם שמן
אחת ורקיק אחד מסל
המצות אשר לפני יהוה׃
ושמת הכל על כפי אהרן
ועל כפי בניו והנפת אתם
תנופה לפני יהוה׃ ולקחת
אתם מידם והקטרת ✓
המזבחה על העלה לריח
ניחוח לפני יהוה אשה היא
ליהוה׃ ולקחת את החזה
מאיל המלואים אשר לאהרן
והנפת אתו תנופה לפני ✓
יהוה והיה לך למנה׃ ✓ ל

וקדשת את חזה התנופה
ואת שוק התרומה אשר
הונף ואשר הורם מאיל ✓
המלואים מאשר לאהרן
ומאשר לבניו׃ והיה לאהרן
ולבניו לחק עולם מאת
בני ישראל כי תרומה ✓
הוא ותרומה יהיה מאת
בני ישראל מזבחי ✓ שי ✓
שלמיהם תרומתם ליהוה׃
ובגדי הקדש אשר לאהרן
יהיו לבניו אחריו למשחה
בהם ולמלא בהם את ידם׃
שבעת ימים ילבשם הכהן
תחתיו מבניו אשר יבא ✓
אל אהל מועד לשרת ✓
בקדש׃ ואת איל המלואים
תקח ובשלת את בשרו
במקום קדש׃ ואכל אהרן
ובניו את בשר האיל ואת
הלחם אשר בסל פתח אהל
מועד׃ ואכלו אתם אשר
כפר בהם למלא את ידם
לקדשם ואתם זר לא יאכל
כי קדש הם׃ ואם יותר
מבשר המלואים ומן הלחם
עד הבקר ושרפת את ✓

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בשמן ו׳ רפ׳ ועשרון סלת בלול בשמן בתוכו ועשרון האיפה סלת ומנילו הרעיה אוכחרטה מידי מנאוני
ודוד שבדי ותיס מי אינו קרני ש׳ שמו חדשים: פ׳ ואת הכבש ו׳ ומעי אות הכבש ותעבר אישנו ותעבירו: פ׳

עלות ומנחתו ל׳ עלות ומנחתו ל׳ לריחמכם עלת
ומנחתו ונסכו כמשפט אחרינן עלת
ומנחתו: פ׳

חנותך באש לא יאכל כי
קדש הוא: ועשית לאהרן
ולבניו ככה ככל אשר
צויתך אתכם שבעת ימים
תמלא ידם: ופר חטאת
תעשה ליום על הכפרים
וחטאת על המזבח בכפרך
עליו ומשחת אתו לקדשו:
שבעת ימים תכפר על
המזבח וקדשת אתו והיה
המזבח קדש קדשים
כל הנגע במזבח יקדש
וזה אשר תעשה
על המזבח כבשים בני
שנה שנים ליום תמיד:
את הכבש האחד תעשה
בבקר ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים:
ועשרון סלת בלול בשמן
כתית רבע ההין ונסך
רבעית ההין יין לכבש
האחד ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים כמנחת
הבקר וכנסכיו תעשה
לריח ניחח אשה ליהוה:
עלת תמיד לדרתיכם פתח
אהל מועד לפני יהוה

אשר אועד לכם שמה
לדבר אליך שם: ונעדתי
שמה לבני ישראל ונקדש
בכבודי: וקדשתי את אהל
מועד ואת המזבח ואת
אהרן ואת בניו אקדש
לכהן לי: ושכנתי בתוך בני
ישראל והייתי להם לאלהים:
וידעו כי אני יהוה אלהיהם
אשר הוצאתי אתם מארץ
מצרים לשכני בתוכם
אני יהוה אלהיהם:
ועשית מזבח מקטר
קטרת עצי שטים תעשה
אתו: אמה ארכו ואמה
רחבו רבוע יהיה ואמתים
קומתו ממנו קרנתיו: וצפית
אתו זהב טהור את גגו ואת
קירתיו סביב ואת קרנתיו
ועשית לו זר זהב סביב
ושתי טבעת זהב תעשה
לו מתחת לזרו על שתי
עלעתיו תעשה על שני
עבריו והיה לבתים לבדים
לשאת אתו בהמה:
ועשית את הבדים עצי
שטים וצפית אתם זהב

ונתתה אתו לפני הפרכת
אשר על הארן העדת
אשר אועד לך שמה:
והקטיר עליו אהרן
קטרת סמים בבקר בבקר
בהיטיבו את הנרות יקטירנה:
ובהעלת אהרן את הנרות
בין הערבים יקטירנה קטרת
תמיד לפני יהוה לדרתיכם:
לא תעלו עליו קטרת זרה
ועלה ומנחה ונסך לא תסכו
עליו וכפר אהרן על
קרנתיו אחת בשנה מדם
חטאת הכפרים אחת בשנה
יכפר עליו לדרתיכם קדש
קדשים הוא ליהוה:
וידבר יהוה אל משה לאמר:
כי תשא את ראש בני
ישראל לפקדיהם ונתנו
איש כפר נפשו ליהוה
בפקד אתם ולא יהיה בהם
נגף בפקד אתם: זה יתנו
כל העבר על הפקדים
מחצית השקל בשקל
הקדש עשרים גרה השקל
מחצית השקל תרומה

בתמר ו׳ ויקנטר לשאת אתו בתמר ר
ועשה בעגלי בתמר שמו חלקו: פ׳

קטרת סמים ו׳ ודקשר עלון אחרן ויקטר עליו קטרת סמים ומלא חפנו קטרת סמים דיקה הנה אני
בשנה בית. ויהי וקטרת סמים ומ׳ עריכו ומקר: פ׳ בתעלה ו׳ ויהי בתר עלה ויהי בתר עלה. ביום בעלתעלך
אוכיוהו בתעלה ה׳ עלה ויהי בתעלה ובתעלה
אחרון: פ׳

בשנה ו׳ ויקנטר לשאת אתו בתמר ר
ועשה בעגלי בתמר שמו חלקו: פ׳

עלות ומנחתו ל׳ עלות ומנחתו ל׳ לריחמכם עלת
ומנחתו ונסכו כמשפט אחרינן עלת
ומנחתו: פ׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ואל בני ישראל תדבר לאמר ד שמן משחת קדש יהיה זה לי לדרתיכם׃ אדם בשרו לא יסוך ובמתכנתו לא תעשו כמהו
קדש הוא קדש יהיה לכם׃ איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר׃ ונכרתה מעמיו׃ ויאמר יהוה אל
משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה׃ ועשית אתה קטרת רקח
מעשה רוקח ממלח טהור קדש׃ ושחקת ממנה דק ונתת ממנה לפני העדת
באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם׃ והקטרת אשר
תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה
לך ליהוה׃ איש אשר יעשה כמוה להריח בה ונכרת מעמיו׃ ויאמר יהוה אל
משה ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה׃ ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מ

ראה תעשה ב׳ ומזמפון ושמות את ישל מזון לפרכת ואת השלחן והמנר׃ : ס׃ס׃ס׃

ליהוה כל אשר יעבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה תתן תרומת יהוה׃ העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם׃ ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים׃ ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם׃ בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימותו׃ או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה׃ ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימותו׃ [illegible] לדורותם׃ [illegible] ליהוה׃ [illegible]

ויהי יהיה לחם הקדש לפני יהוה לדרתם׃ ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות ונקמן בשם מחצתו חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים׃ וקנה חמשמאות בשקל הקדש ושמן זית הין׃ ועשית אתו שמן משחת קדש רקחת מעשה רוקח שמן משחת קדש יהיה׃ ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדת׃ ואת השלחן ואת כלי הקדש׃ ואת המזבח ואת כלי המזבח׃ ואת הכיור ואת כנו׃ וקדשת אתם והיו קדש קדשים׃ כל הנגע בהם יקדש׃ ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי׃ ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדרתיכם׃ על בשר אדם לא יסך׃

ויקח ב׳ מל׳ ויקח מעשה רקח ובוגר מרוח׃ : ממזרח ד׳ איש אשר יעשה במדה ואם הוא לשמה ראלה ב׳ בני׃ : ס׃

זכה ב׳ עמ׳ כי הלבנה זכה ונתנה על המערכה לבנה זכה עלי לא אמלא בבפר׃ : ס׃

אל ומאבה ס׳ בשמנם בבאם ויקריבו ומשן ואם שמן קרב אל המזבח ויקרב אחרן ויצא׃ חמ׳ בבה׃ : ס׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ואת כלו ב׳ וסימנהון ואת השלחן בתו׳
ואת כלו שם באהלו ישראל אמר ראשון ׃

יומת ל׳ קמיצ׳ וסימנהון ושמרתם וחנביא
והויא ובקבשטיל במשך׳ וכל אוכלו ומזג פמזיג
דכוותהון ׃ ס׳

ועבדו מלאכה ל׳ וסימנהון בימים ויראשון
ששת ימים דכוותא וכל אשר יפל עליו מחה׳ ׃

מלאכה׳ לחשב מחשבת
לעשות בזהב ובכסף׳ ל
ובנחשת׳ ובחרשת אבן׳
למלאת ובחרשת עץ׳
לעשות בכל מלאכה׳ ׃
ואני הנה נתתי אתו׳ את׳
אהליאב בן אחיסמך׳ ל
למטה דן ובלב כל חכם לב׳
נתתי חכמה׳ ועשו את׳
כל אשר צויתך׳ את אהל
מועד׳ ואת הארון׳ לשדת
ואת הכפרת אשר עליו׳
ואת כל כלי האהל׳ ואת
השלחן ואת כליו׳ ואת׳
המנרה הטהרה׳ ואת כל
כליה׳ ואת מזבח הקטרת׳
ואת מזבח העלה׳ ואת
כל כליו׳ ואת הכיור׳ ואת
כנו׳ ואת בגדי השרד׳
ואת בגדי הקדש׳ לאהרן
הכהן׳ ואת בגדי בניו׳ ל
לכהן׳ ואת שמן המשחה׳
ואת קטרת הסמים לקדש׳
ככל אשר צויתך׳ יעשו׳ ׃

ויאמר יהוה אל משה׳ ל
לאמר׳ ואתה דבר אל בני

ישראל לאמר׳ אך את׳
שבתתי תשמרו׳ כי אות׳
הוא ביני ובינכם לדרתיכם
לדעת כי אני יהוה׳ מקדשכם׳ ל
ושמרתם את׳
השבת כי קדש הוא לכם׳
מחלליה מות יומת׳ כי כל
העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש
ההוא מקרב עמיה׳ ששת
ימים יעשה מלאכה וביום
השביעי שבת שבתון׳
קדש ליהוה כל העשה
מלאכה ביום השבת מות׳
יומת׳ ושמרו בני ישראל׳
את השבת לעשות את׳
השבת לדרתם ברית׳
עולם׳ בינו ובין בני ישראל׳
אות הוא לעלם כי ששת
ימים עשה יהוה את השמים
ואת הארץ וביום השביעי
שבת וינפש׳ ׃

ויתן אל משה׳ ל
כלתו לדבר אתו בהר׳
סיני שני לחת העדת׳
אבן כתבים באצבע׳ ל
אלהים׳ וירא העם כי בשש
משה לרדת מן ההר׳ ׃

ויקהל העם על אהרן׳ ל
ויאמרו אליו קום עשה לנו
אלהים אשר ילכו לפנינו׳ כי
זה משה האיש אשר העלנו׳
מארץ מצרים לא ידענו׳
מה היה לו׳ ויאמר אלהם׳ ל
אהרן׳ פרקו נזמי הזהב אשר
באזני נשיכם בניכם ובנתיכם׳
והביאו אלי׳ ויתפרקו כל׳ ל
העם את נזמי הזהב אשר׳
באזניהם׳ ויביאו אל אהרן׳
ויקח מידם׳ ויצר אתו בחרט׳
ויעשהו עגל מסכה׳ ויאמרו׳
אלה אלהיך ישראל׳ אשר
העלוך מארץ מצרים׳ ׃
וירא אהרן׳ ויבן מזבח לפניו׳
ויקרא אהרן׳ ויאמר חג׳ ל
ליהוה מחר׳ וישכמו ממחרת
ויעלו עלת׳ ויגשו שלמים׳ ל
וישב העם לאכל ושתו׳ ויקמו
לצחק׳ ׃
ויאמר יהוה אל משה׳ לך רד׳ כי
שחת עמך אשר העלית׳ ל
מארץ מצרים׳ סרו מהר מן
הדרך אשר צויתם׳ עשו לכם
עגל מסכה׳ וישתחוו׳ לו׳ ויזבחו
לו׳ ויאמרו׳ אלה אלהיך ישראל׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אשר העלה מארץ מצרים׃
ויאמר יהוה אל משה ראיתי
את העם הזה והנה עם קשה
ערף הוא׃ ועתה הניחה לי׃
ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה
אותך לגוי גדול׃ ויחל משה את
פני יהוה אלהיו ויאמר למה׃
יהוה יחרה אפך בעמך אשר
הוצאת מארץ מצרים בכח
גדול וביד חזקה׃ למה יאמרו
מצרים לאמר ברעה הוציאם
להרג את בהרים ולכלתם
מעל פני האדמה שוב מחרון
אפך והנחם על הרעה לעמך׃
זכר לאברהם ליצחק ולישראל
עבדיך אשר נשבעת להם
בך ותדבר אלהם ארבה את זרעם
ככוכבי השמים וכל
הארץ הזאת אשר אמרתי
אתן לזרעכם ונחלו לעלם׃
וינחם יהוה על הרעה אשר
דבר לעשות לעמו׃
ויפן וירד משה מן ההר ושני
לחת העדת בידו לחת כתבים
משני עבריהם מזה ומזה הם
כתבים׃ והלחת מעשה
אלהים המה והמלאכה מכתב

אל הים הוא הרות על
הלחת׃ וישמע יהושע את
קול העם בריעה ויאמר
אל משה קול מלחמה׃
במחנה׃ ויאמר אין קול
ענות גבורה ואין קול ענות
חלושה קול ענות אנכי
שמע׃ ויהי כאשר קרב אל
המחנה וראה את העגל
ומחלת ויחר אף משה׃
וישלך מידו את הלחת׃
וישבר אתם תחת ההר׃
ויקח את העגל אשר עשו
וישרף באש ויטחן עד אשר
דק ויזר על פני המים וישק
את בני ישראל׃ ויאמר משה
אל אהרן מה עשה לך העם
הזה כי הבאת עליו חטאה
גדלה׃ ויאמר אהרן אל
יחר אף אדני אתה ידעת
את העם כי ברע הוא׃
ויאמרו לי עשה לנו אלהים
אשר ילכו לפנינו כי זה
משה האיש אשר העלנו
מארץ מצרים לא ידענו מה
היה לו׃ ואמר להם למי זהב
התפרקו ויתנו לי׃ ואשלכהו

באש ויצא העגל הזה׃ ויראה
משה את העם כי פרוע הוא
כי פרעה אהרן לשמצה
בקמיהם׃ ויעמד משה׃
בשער המחנה ויאמר מי
ליהוה אלי ויאספו אליו כל
בני לוי׃ ויאמר להם כה אמר
יהוה אלהי ישראל שימו
איש חרבו על ירכו עברו
ושובו משער לשער במחנה
והרגו איש את אחיו ואיש
את רעהו ואיש את קרבו׃
ויעשו בני לוי כדבר משה
ויפל מן העם ביום ההוא
כשלשת אלפי איש׃ ויאמר
משה מלאו ידכם היום ליהוה
כי איש בבנו ובאחיו ולתת
עליכם היום ברכה׃ והי
ממחרת ויאמר משה אל
העם אתם חטאתם חטאה
גדלה׃ ועתה אעלה אל יהוה
אולי אכפרה בעד חטאתכם׃
וישב משה אל יהוה ויאמר
אנא חטא העם הזה חטאה
גדלה׃ ויעשו להם אלהי
זהב׃ ועתה אם תשא חטאתם
ואם אין מחני נא מספרך׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אל אשר ח׳ ועשה לך שוד אוד ד׳ עבר ונתכנתו לכם את הארץ בשדק אל אשר ירשו שמה ורשו קדיל וקחבו
אל אשר לעבר בו אל אשר ותלבו: ס: ה׳ עליהם ג׳ לך עלה מזה בו ה׳ עלוהו בבחן ו׳ ה׳ עליהם מן שאול בפשו: ס:

חוזיד ג׳ ועומו חזרו עשיקן וחזרו אומר
אל המים באף עמים חזרו אלהים: ס: ס:

אשר כתבתי ויאמר יהוה
אלמשה מי אשר חטא לו
אמחני מספרי ועתה לך
נחה את העם אל אשר
דברתי לך הנה מלאכי ילך
לפניך וביום פקדי ופקדתי
עליהם חטאתם ויגף יהוה
את העם על אשר עשו
את העגל אשר עשה
אהרן:
וידבר יהוה אלמשה
לך עלה מזה אתה והעם
אשר העלית מארץ מצרים
אל הארץ אשר נשבעתי
לאברהם ליצחק ולי עקב
לאמר לזרעך אתננה
ושלחתי לפניך מלאך
וגרשתי את הכנעני האמרי
והחתי והפרזי החוי והיבוסי:
אל ארץ זבת חלב ודבש כי
לא אעלה בקרבך כי עם
קשה ערף אתה פן אכלך
בדרך: וישמע העם את
הדבר הרע הזה ויתאבלו
ולא שתו איש עדיו עליו
ויאמר יהוה אלמשה אמר
אלבני ישראל אתם עם

קשה ערף רגע אחד
אעלה בקרבך וכלית אותך
ועתה הורד עדיך מעליך
ואדעה מה אעשה לך:
ויתנצלו בני ישראל את
עדיים מהר חורב: ומשה
יקח את האהל ונטה לו
מחוץ למחנה הרחק ממחנה
וקרא לו אהל מועד
והיה כל מבקש יהוה יצא
אל אהל מועד אשר מחוץ
למחנה: והיה כצאת משה
אל האהל יקומו כל העם
ונצבו איש פתח אהלו והביטו
אחרי משה עד בואו: ס:
והאהל והיה כבא משה
האהלה ירד עמוד הענן
ועמד פתח האהל ודבר עם משה:
וראה כל העם את עמוד
הענן עמד פתח האהל וקם
כל העם והשתחוו איש
פתח אהלו: ודבר יהוה אל
משה פנים אל פנים כאשר
ידבר איש אל רעהו ושב
אל המחנה ומשרתו יהושע
בן נון נער לא ימיש מתוך
האהל:

ויאמר משה אליהוה
ראה אתה אמר אלי העל
את העם הזה ואתה לא
הודעתני את אשר תשלח
עמי ואתה אמרת ידעתיך
בשם וגם מצאת חן בעיני:
ועתה אם נא מצאתי חן
בעיניך הודעני נא את דרכך
ואדעך למען אמצא חן
בעיניך וראה כי עמך הגוי
הזה: ויאמר פני ילכו והנחתי
לך: ויאמר אליו אם אין פניך
הלכים אל תעלנו מזה: כמה
יודע אפוא כי מצאתי חן
בעיניך אני ועמך הלוא
בלכתך עמנו ונפלינו אני
ועמך מכל העם אשר על
פני האדמה:
ויאמר יהוה אלמשה גם את
הדבר הזה אשר דברת אעשה
כי מצאת חן בעיני ואדעך
בשם: ויאמר הראנא את
כבודך: ויאמר אני אעביר כל
טובי על פניך וקראת בשם
יהוה לפניך וחנתי את אשר
אחן ורחמתי את אשר ארחם
ויאמר לא תוכל לראות את

ב׳ חס׳ ודרדרנו נא אוכזרכן לא אוכזרכן לא ודכלוח
אודרכן ד׳ חס׳ ודרדרנו נא אוכזרכן לא ודכלוח
ומסמ׳ ומנ׳ ב׳ חס׳ פני ילכו ו׳
ומסמ׳ ומנ׳ ב׳ ס׳

פנים אל פנים ו׳ מ׳ ראיתי אלהים פנים אל פנים ודברן ל׳ אל נשמר אלא ל׳ פנים אל פנים ואמרי בדרכן אחרי
ל׳ אלהים מחבאני אחכנו ס׳ לראות ל׳ חס׳ ולא תוכל לראות ל׳ ולא ל׳ ס׳ מל ודרי G1 ס׳: בעבר ל׳ מ׳ חדד ובמה
ודרכ׳ אפוא במה ידע מצא חן בעיני ל׳ ס׳ ויכוחו ל׳ ס׳:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

כפי ט ושטרמי בפי ופני לא יראו ראשומה בפשו ראשים נפשי · וגבי אמי אכה כפי אל פני וחנה הביה לבפי
נפשי בבפי ותמיד ונפשי אשמה בבפי: ופני ל ופני לא יראו ופני אריצה: ס:

ב ראשמים ל ומימבחון ואמר ו אל משה
ופסל שני לחות ב עשרת הדברים ראעשה ארון: ס:

פָּנַי כִּי לֹא יִרְאֵנִי הָאָדָם וָחָי׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מָקוֹם אִתִּי
וְנִצַּבְתָּ עַל הַצּוּר׃ וְהָיָה כְּעָבֹר
כְּבֹדִי וְשַׂמְתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר
וְשַׂכֹּתִי כַפִּי עָלֶיךָ עַד עָבְרִי׃
וְהַסִּרֹתִי אֶת כַּפִּי וְרָאִיתָ אֶת
אֲחֹרָי וּפָנַי לֹא יֵרָאוּ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה פְסָל לְךָ שְׁנֵי לֻחֹת
אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וְכָתַבְתִּי
עַל הַלֻּחֹת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
הָיוּ עַל הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים׃
אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ׃ וְהְיֵה נָכוֹן לַבֹּקֶר
וְעָלִיתָ בַבֹּקֶר אֶל הַר סִינַי
וְנִצַּבְתָּ לִי שָׁם עַל רֹאשׁ הָהָר
וְאִישׁ לֹא יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם
אִישׁ אַל יֵרָא בְּכָל הָהָר גַּם
הַצֹּאן וְהַבָּקָר אַל יִרְעוּ אֶל
מוּל הָהָר הַהוּא׃ וַיִּפְסֹל שְׁנֵי
לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וַיַּשְׁכֵּם
מֹשֶׁה בַּבֹּקֶר וַיַּעַל אֶל
הַר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ
וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים׃
וַיֵּרֶד יְהוָה בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ
שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה׃ וַיַּעֲבֹר
יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה
אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב

חסד ואמת נצר חסד לאלפים
נשא עון ופשע וחטאה
ונקה לא ינקה פקד עון
אבות על בנים ועל בני בנים
על שלשים ועל רבעים׃
ומחה מ שה ויקד ארצה
וישתחו׃ ויאמר אם נא
מצאתי חן בעינך אדני
ילך נא אדני בקרבנו כי עם
קשה ערף הוא וסלחת
לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו׃
ויאמר הנה אנכי כרת ברית
נגד כל עמך אעשה נפלאת
אשר לא נבראו בכל הארץ
ובכל הגוים וראה כל העם
אשר אתה בקרבו את
מעשה יהוה כי נורא הוא׃
אשר אני עשה עמך שמר
לך את אשר אנכי מצוך
הנני גרש מפניך את
האמרי והכנעני והחתי
והפרזי והחוי והיבוסי׃ ש
השמר לך פן תכרת ברית
לישבי הארץ אשר אתה
בא עליה פן יהיה למוקש
בקרבך׃ כי את מזבחתם
תתצון את מצבתם תשברון

ואת אשרים תכרתון׃ כי לא
תשתחוה לאל אחר׃
יהוה קנא שמו אל קנא
הוא׃ פן תכרת ברית לישבי
הארץ וזנו אחרי אלהיהם
וזבחו לאלהיהם וקרא לך
ואכלת מזבחו׃ ולקחת
מבנתיו לבניך וזנו בנתיו
אחרי אלהיהם והזנו את
בניך אחרי אלהיהם׃ אלהי
מסכה לא תעשה לך׃
את חג המצות תשמר
שבעת ימים תאכל מצות
אשר צויתיך למועד חדש
האביב כי בחדש האביב
יצאת ממצרים׃ כל פטר
רחם לי וכל מקנך תזכר
פטר שור ושה׃ ופטר חמור
תפדה בשה ואם לא
תפדה וערפתו כל בכור
בניך תפדה׃ ולא יראו פני
ריקם׃ ששת ימים תעבד
וביום השבעי תשבת׃
בחרישׁ ובקציר תשבת׃
וחג שבעות תעשה לך
בכורי קציר חטים וחג
האסיף תקופת השנה׃

אלהיהם ה ולקחת מבנותיו לבניך ב בו
לעם ב בו ועשה

לעזעד ו רפ ומשמחון חדשה אבמבו וחבורי ואשבאת למו עבו חומה ויצא וחנון הישחדבי
לערב ו מעשיהם וחמי כי כל מעשיהם ומרים ו ומר קלון: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

שלשׁ פעמים בשנה׃ ירא׳ כל־זכורך את־פני
יהוה׃ כי אורישׁ גוים מפניך׃ והרחבתי את־גבולך׃ ולא
יחמד איש את־ארצך׃ בעלתך לראות את־פני
יהוה אלהיך שלשׁ פעמים׃ בשנה׃ לא־תשׁחט על־
חמץ דם־זבחי ולא־ילין׃ לבקר זבח חג הפסח׃ ראשׁית בכורי אדמתך
תביא בית יהוה אלהיך׃ לא־תבשל גדי בחלב אמו׃

ויאמר יהוה אל־משׁה׃ כתב־לך את־הדברים׃
כי על־פי הדברים׃ האלה כרתי אתך ברית׃
ואת־ישׂראל׃ ויהי־שׁם׃ עם יהוה ארבעים יום׃
וארבעים לילה לחם לא׃ אכל ומים לא שׁתה׃ ויכתב׃
על־הלחת את־דברי׃ הברית עשׂרת הדברים׃
ויהי׃ ברדתם משׁה מהר׃ סיני ושׁני לחת העדת׃

בידם משׁה׃ ברדתו מן־ההר׃ ומשׁה לא־ידע כי קרן עור׃
פניו בדברו אתו׃ וירא׃ אהרן וכל־בני ישׂראל׃ את
משׁה והנה קרן עור פניו׃ ויירא׃ מגשת אליו׃ ויקרא׃
אליהם משׁה׃ וישׁבו אליו׃ אהרן וכל־הנשׂאים בעדה׃
וידבר משׁה אליהם׃ ואחרי׃ כן נגשׁו כל־בני ישׂראל׃ ויצו׃ אתם את־כל־אשׁר־דבר׃
יהוה אתו בהר סיני׃ ויכל׃ משׁה מדבר אתם׃ ויתן׃ על־
פניו מסוה׃ ובבא משׁה לפני׃ יהוה לדבר אתו׃ יסיר את׃
המסוה עד־צאתו׃ ויצא׃ ודבר אל־בני ישׂראל׃ את
אשׁר־יצוה׃ וראו׃ בני־ישׂראל׃ את־פני משׁה כי קרן עור׃
פני משׁה׃ והשׁיב משׁה׃ את־
המסוה׃ על־פניו עד־בואו׃ לדבר אתו׃ ויקהל משׁה׃
את־כל־עדת בני ישׂראל׃ ויאמר׃ אלהם׃ אלה הדברים׃
אשׁר־צוה׃ יהוה׃ לעשׂת אתם׃
ששׁת ימים תעשׂה מלאכה׃

וביום השׁביעי׃ יהיה׃ לכם קדשׁ׃
שבת שבתון׃ ליהוה כל־
העשׂה בו מלאכה׃ יומת׃
לא־תבערו אשׁ׃ בכל־משׁבתיכם׃
ביום השׁבת׃
ויאמר משׁה׃ אל־כל־עדת׃
בני ישׂראל׃ לאמר׃ זה הדבר׃
אשׁר־צוה׃ יהוה׃ לאמר׃
קחו מאתכם תרומה׃ ליהוה׃
כל נדיב לבו׃ יביאה׃ את׃
תרומת יהוה׃ זהב וכסף׃
ונחשׁת׃ ותכלת׃ וארגמן׃
ותולעת שני׃ ושׁשׁ׃ ועזים׃
ועורת אילם מאדמים׃ ועורת
תחשׁים׃ ועצי שטים׃ ושמן׃
למאר׃ בשׂמים׃ לשמן׃
המשׁחה׃ ולקטרת הסמים׃
ואבני שהם׃ ואבני מלאים׃
לאפוד׃ ולחשׁן׃ וכל־חכם־לב׃
בכם׃ יבאו׃ ויעשׂו׃ את־כל־אשׁר
צוה יהוה׃ אתם׃ משׁכן׃
אהלו׃ ואת־מכסהו׃ את־קרסיו׃
ואת־קרשׁיו׃ את־בריחו׃ את
עמדיו׃ ואת־אדניו׃ את־הארן׃
ואת־בדיו׃ את־הכפרת׃ ואת
פרכת המסך׃ את־השׁלחן׃
ואת־בדיו׃ ואת־כל־כליו׃ ואת

בריחו׃ ב חס׳ אתו׃ ומשׁכנו׃ אתו׃ אהלו׃ ומכסהו׃
אתו׃ ומשׁכנו׃ ס׳ ואת לחם ב׳ את־השׁלחן׃ ואת
אתו׃ השׁלחן׃ ואת־כל־כליו׃ ס׳

ואת־בדיו׃ ל׳ אל־השׁלחן׃ אתו׃ והארן׃ אתו׃ ארון׃ הדעדות׃ ואת כפרתו׃ הקדרות׃ ס׳ ויעשׂו׃ ל׳ רפי׳ קבבי׳ הדבדיו׃ ובלחם
לב׳ ויעשׂו׃ בני־ישׂראל׃ אשׁר־השׁבתו׃ ס׳ אלה׃ הדברים׃ ה׳ ואתנו׃ וסדרו׃ לקחו׃ ל׳ משׁה׃ אלה׃ הדברים׃ ס׳
אשׁר־צוה׃ משׁה׃ אלה׃ הדברים׃ עשׂרתם׃ אלה
הדברים׃ אשׁר־צוה׃ ס׳

מחבר ה׳ זש׳ לאל־הדי׳ וכל־משׁה׃ ובמא׳ ה׳ ב׳ מל׳ הב׳ ח׳ס׳ משׁה׃ משׁה׃ תשׁוא׳ עם־הארץ׃ ס׳ ר׳ ר׳
מדע׳ ארמדר׳ ר׳ מטנב׳ חדר׳ הדבר׳ המלך׃ ובמא׳ ה׳ ב׳ מל׳ הב׳ ח׳ס׳ משׁה׃ משׁה׃ תשׁוא׳ עם־הארץ׃ ס׳ ר׳ ר׳

שלשׁה דברים׃ המלך׃ ב׳ ויאמר׃ שאול׃ שאל
ואיש׳ ויאמרו׃ אל־משׁה׃ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

כלי זהב ג׳ וטבעת וסמיו כל כלי זהב איש אשר מניף תנופת זהב ליהוה: ס׳ מיהו ג׳ כל מיהו תרומת כסף וכל כלי נחושת מביאים קלון וקרי רחוק מביאים אחלת וחד מביאים ראשי: ס׳ ברחוה ג׳ וכל אשה חכמת לב חכמות נשים בסטה ביומא פרשה עין: ס׳

וכל הנשים ג׳ וכל הנשים אשר נשא לבן וכל הנשים והעמידו תכ׳ לה׳ נשים הנכון יקר לבעלו: ס׳

לחם הפנים ואת מנרת ל
המאור ואת מזבחיה ואת בדיה
ואת שמן המאור ואת סמים
הקטרת ואת בדי המשחה
ואת מזבח הקטרת
ואת בדיו ואת שמן המשחה
ואת קטרת הסמים ואת
מסך הפתח לפתח המשכן
את מזבח העלה ואת מכבר
הנחשת אשר לו את בדיו
ואת כיור ואת כנו
את קלעי החצר את
עמודיו ואת אדניה ואת
מסך שער החצר את יתדת
המשכן ואת יתדת החצר
ואת מיתריהם את בגדי
השרד לשרת בקדש את
בגדי הקדש לאהרן הכהן
ואת בגדי בניו לכהן ויצאו
כל עדת בני ישראל מלפני
משה ויבאו כל איש אשר
נשאו לבו וכל אשר נדבה
רוחו אתו הביאו את תרומת
יהוה למלאכת אהל מועד
ולכל עבדתו ולבגדי הקדש
ויבאו האנשים על הנשים
כל נדיב לב הביאו חח ונזם

וטבעת וכומז כל כלי זהב ג
וכל איש אשר הניף תנופת
זהב ליהוה וכל איש אשר
נמצא אתו תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים ועלות
אילם מאדמים ועורת תחשים
הביאו כל מרים תרומת כסף
ונחשת הביאו את תרומת
יהוה וכל אשר נמצא אתו
עצי שטים לכל מלאכת
העבדה הביאו וכל אשה
חכמת לב בידיה טוו והביאו
מטוה את התכלת ואת
הארגמן את התולעת השני
ואת השש וכל הנשים אשר
נשא לבן את בחכמה טוו
את העזים ותנשאם הביאו
את אבני השהם ואת אבני
המלאים לאפוד ולחשן
ואת הבשם ואת השמן ל
למאור ולשמן המשחה
ולקטרת הסמים כל איש
ואשה אשר נדב לבם אתם
להביא לכל המלאכה אשר
צוה יהוה לעשות בידי משה
הביאו בני ישראל נדבה ל
ליהוה

ויאמר משה אל בני ישראל
ראו קרא יהוה בשם בצלאל
בן אורי בן חור למטה יהודה
וימלא אתו רוח אלהים ל
בחכמה בתבונה ובדעת ובכל
מלאכה ולחשב מחשבת
לעשות בזהב ובכסף ובנחשת
ובחרשת אבן למלאת ק
ובחרשת עץ לעשות בכל
מלאכת מחשבת ולהורת
נתן בלבו הוא ואהליאב בן
אחיסמך למטה דן מלא
אתם חכמת לב לעשות כל
מלאכת חרש חושב וארג
בתכלת ובארגמן בתולעת
השני ובשש וארג עשי כל
מלאכה וחשבי מחשבת
ועשה בצלאל ואהליאב
וכל איש חכם לב אשר נתן
יהוה חכמה ותבונה בהמה
לדעת לעשות את כל מלאכת
עבדת הקדש לכל אשר צוה
יהוה ויקרא משה אל ל
בצלאל ואל אהליאב ואל
כל איש חכם לב אשר נתן
יהוה חכמה בלבו כל אשר
נשאו לבו לקרבה אל ל

אחותה ב׳ חדי מלו וחרחוס וכל הנשים אשר בשא לבם עיראשר דעיראתה אחותה: ס׳

עשה יה כתב מלא שכי מאקרים ועבדן לבב ועבדים חכמים ויעשה מלאכת ויעשיה ויתנו ויאבדי ומים ומ׳ דמסיון גמרדיכו משרדכן מלאכתו אמתנו בגדיהן אשיקיל מבשאים: ס׳ וכן חדרבשעה עשרים ושלש ששה עריסה דשמ׳ ומשכל: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

המלאכה לעשות אתה ויקחו
מלפני משה את כל התרומה
אשר הביאו בני ישראל ל׳
למלאכת עבדת הקדש ל
לעשות אתה והם הביאו אליו
עוד נדבה בבקר בבקר ׃ ל
ויבאו כל החכמים העשים
את כל מלאכת הקדש איש
איש ממלאכתו אשר הם
עשים ׃ ויאמרו אל משה ר
לאמר מרבים העם להביא
מדי העבדה למלאכה ׃ ל
אשר צוה יהוה לעשות אתה
ויצו משה ויעבירו קול ל
במחנה לאמר איש ואשה
אל יעשו עוד מלאכה ר׳ ל
לתרומת הקדש ויכלא ל
העם מהביא והמלאכה
היתה דים לכל המלאכה
לעשות אתה והותר ׃
ויעשו כל חכם לב
בעשי המלאכה את המשכן
עשה יריעת שש משזר
ותכלת וארגמן ותולעת שני
כרבים מעשה חשב עשה
אתם ׃ ארך היריעה האחת
שמנה ועשרים באמה ורחב

ארבע באמה היריעה
האחת מדה אחת לכל ל
היריעת ויחבר את חמש
היריעת אחת אל אחת ל
וחמש יריעת חבר אחת אל
אחת ׃ ויעש ללאת תכלת
על שפת היריעה האחת
מקצה במחברת כן עשה
בשפת היריעה הקיצונה
במחברת השנית חמשים
ללאת עשה ביריעה האחת
וחמשים ללאת עשה ל
בקצה היריעה אשר מ
במחברת השנית מקבילת
הללאת אחת אל אחת ׃
ויעש חמשים קרסי זהב ל
ויחבר את היריעת אחת אל
אחת בקרסים ויהי המשכן
אחד ׃ ויעש
יריעת עזים לאהל על
המשכן עשתי עשרה ל
יריעת עשה אתם ׃ ל
היריעה האחת של שלשים ל
באמה הארך באמות רחב
היריעה האחת מדה אחת
לעשתי עשרה יריעת ל
ויחבר את חמש היריעת

לבד ואת ששׁ היריעת לבד׃
ויעש ללאת חמשים על
שפת היריעה הקיצונה ל
במחברת וחמשים ללאת׃
עשה על שפת היריעה ל
החברת השנית ויעש קרסי
נחשת חמשים לחבר את
האהל להיות אחד ׃ ויעש ל
מכסה לאהל ערת אלים׃
מאדמים ומכסה ערת ל
תחשים מלמעלה׃
ויעשו את הקרשים
למשכן עצי שטים עמדים׃
עשר אמות ארך הקרש
ואמה וחצי האמה רחב ל
הקרש האחד שתי ידות
לקרש האחד משלבת אחת
אל אחת כן עשה לכל קרשי
המשכן ׃ ויעש את הקרשים
למשכן עשרים קרשים ל
לפאת נגבה תימנה׃ וארבעים
אדני כסף עשה תחת עשרים
הקרשים שני אדנים תחת
הקרש האחד לשתי ידתיו׃
ושני אדנים תחת הקרש ל
האחד לשתי ידתיו׃ ולעלע
המשכן השנית לפאת צפון

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויחקו ב׳ ויחזיר וחזר ותמים וחבורה וחזרו כלם
וכלון ׳ : אל ראשה ב׳ וחזר וחזר ותמים וכא אבוהנה
ויצקו רשלן ׳ :

עמודו ה׳ מל׳ פרכת וחבו כל׳ עמודיו וחה נר סביב ומשול לפסקו ויעשלה אדנים ׳ עמודיו ה׳ מל׳ ואת עמודיו חמשה
ויקם מרשה אחר ו׳ משכן ו׳ ואת מרשמיה מראקן עמודיו עשה לבסף ׳ קדמי לקר׳ ע׳ המשכן ואחר ומני לקר׳ ו
ע׳ ע׳ ומשכן ראותו ׳ :

עֲשָׂה עֶשְׂרִים קְרָשִׁים׃ ״
וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי
אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד
וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ ״
הָאֶחָד׃ וְלִירֵכְתֵי הַמִּשְׁכָּן ל
יָמָּה עָשָׂה שִׁשָּׁה קְרָשִׁים׃
וּשְׁנֵי קְרָשִׁים עָשָׂה לְמִקְצֹעֹת
הַמִּשְׁכָּן בִּירֵכָתָיִם׃ וְהָיוּ ״
תוֹאֲמִם מִלְّמַטָּה וְיַחְדָּו יִהְיוּ
תַּמִּים אֶל רֹאשׁוֹ אֶל הַטַּבַּעַת
הָאַחַת כֵּן עָשָׂה לִשְׁנֵיהֶם ״
לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעֹת׃ וְהָיוּ שְׁמֹנֶה
קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה
עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים שְׁנֵי
אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃
וַיַּעַשׂ בְּרִיחֵי עֲצֵי שִׁטִּים ״
חָמֵשׁ לְקַרְשֵׁי צֶלַע ״ מ׳
הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת׃ וְחָמֵשׁ
בְּרִיחִם לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִّשְׁכָּן
הַשֵּׁנִית וְחָמֵשׁ בְּרִיחִם ל
לְקַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן לַיַּרְכָתַיִם
יָמָּה׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַבְּרִיחַ ״ ל
הַתִּיכֹן לְבָרֵחַ בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים
מִזֶּה קָצֶה אֶל זֶה קָצֶה׃ אֶת
הַקְּרָשִׁים צִפָּה זָהָב וְאֶת ״
טַבְּעֹתָם עָשָׂה זָהָב בָּתִּים
לַבְּרִיחִם וַיְצַף אֶת הַבְּרִיחִם

זָהָב׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַפָּרֹכֶת ״
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב
עָשָׂה אֹתָהּ כְּרֻבִים׃ וַיַּעַשׂ
לָהּ אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי שִׁטִּים
וַיְצַפֵּם זָהָב וַוֵּיהֶם זָהָב וַיִּצֹק
לָהֶם אַרְבָּעָה אַדְנֵי כָסֶף׃
וַיַּעַשׂ מָסָךְ לְפֶתַח הָאֹהֶל ״
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה רָקָם׃
וְאֶת עַמּוּדָיו חָמֵשׁ וְאֶת
וָוֵיהֶם וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם ״ ל
וַחֲשֻׁקֵיהֶם זָהָב וַאֲדָנֵיהֶם ״
חָמֵשׁ נְחֹשֶׁת׃
וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל אֶת הָאָרֹן׃
עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם וָחֵצִי׃
אָרְכּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבּוֹ וְאַמָּה
וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃ וַיְצַפֵּהוּ זָהָב ״
טָהוֹר מִבַּיִת וּמִחוּץ וַיַּעַשׂ לוֹ
זֵר זָהָב סָבִיב׃ וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע
טַבְּעֹת זָהָב עַל אַרְבַּע ״
פַּעֲמֹתָיו שְׁתֵּי טַבָּעֹת עַל
צַלְעוֹ הָאַחַת וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת
עַל צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית׃ וַיַּעַשׂ בְּדֵי
עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב׃
וַיָּבֵא אֶת הַבַּדִּים בַּטַּבָּעֹת
עַל צַלְעֹת הָאָרֹן לָשֵׂאת

אֶת הָאָרֹן׃ וַיַּעַשׂ כַּפֹּרֶת זָהָב
טָהוֹר אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ
וַאַמָּה וָחֵצִי רָחְבָּהּ׃ וַיַּעַשׂ ״
שְׁנֵי כְרֻבִים זָהָב מִקְשָׁה עָשָׂה
אֹתָם מִשְּׁנֵי קְצוֹת הַכַّפֹּרֶת׃
כְּרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב
אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה מִן הַכַּפֹּרֶת
עָשָׂה אֶת הַכְּרֻבִים מִשְּׁנֵי ל
קְצוֹתָיו׃ וַיִּהְיוּ הַכְּרֻבִים פֹּרְשֵׂי
כְנָפַיִם לְמַעְלָה סֹכְכִים ״ ל
בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם
אִישׁ אֶל אָחִיו אֶל הַכַּפֹּרֶת הָיוּ
פְּנֵי הַכְּרֻבִים׃
וַיַּעַשׂ אֶת הַשֻּׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים
אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ
וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃ וַיְצַף אֹתוֹ
זָהָב טָהוֹר וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב ״
סָבִיב׃ וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְגֶּרֶת טֹפַח
סָבִיב וַיַּעַשׂ זֵר זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ
סָבִיב׃ וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבָּעֹת
זָהָב וַיִּתֵּן אֶת הַטַּבָּעֹת עַל
אַרְבַּע הַפֵּאֹת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע
רַגְלָיו׃ לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת הָיוּ
הַטַּבָּעֹת בָּתִּים לַבְּרִיחִם לָשֵׂאת
אֶת הַשֻּׁלְחָן׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַבַּדִּים
עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב
לָשֵׂאת אֶת הַשֻּׁלְחָן׃ וַיַּעַשׂ

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

את הכלים אשר עליהם ישלחו
את קערתיו ואת כפתיו ואת
מנקיותיו ואת הקשות אשר
ל״ב יח
ישקו בהן זהב טהור:
ויעש את המנרה זהב טהור
מקשה עשה את המנרה
ירכה וקנה גביעיה כפתריה
ופרחיה ממנה היו: ושש
קנים יצאים מצדיה שלשה
ד
קני מנרה מצדה האחד ו
ד
ד
ושלשה קני מנרה מצדה
ד
ד
השני שלשה גבעים משקדים
ב
בקנה האחד כפתר ופרח ו
ושלשה גבעים משקדים
ג
בקנה האחד כפתר ופרח כן
לששת הקנים היצאים מן
ב
המנרה: ובמנרה ארבעה
וחבריו
גבעים משקדים כפתריה
כל אחיולא חס
ופרחיה: וכפתר תחת שני
הקנים ממנה וכפתר תחת
שני הקנים ממנה וכפתר
תחת שני הקנים ממנה
לששת הקנים היצאים
ה
ממנה: כפתריהם וקנתם
ממנה היו כלה מקשה
אחת זהב טהור: ויעש
נרתיה שבעה ומלקחיה
ומחתתיה זהב טהור: ככר
זהב טהור עשה אתה ואת
כל הכלים האלה:
ויעש את מזבח הקטרת
עצי שטים אמה ארכו ואמה
רחבו רבוע ואמתים קמתו
ממנו היו קרנתיו: ויצף אתו
ד ל
זהב טהור את גגו ואת
ד
קירתיו סביב ואת קרנתיו
ד
ויעשו לו זר זהב סביב: ושתי
טבעת זהב עשה לו מתחת
ב
לזרו על שתי צלעתיו על
שני צדיו לבתים לבדים
ב
לשאת אתו בהם: ויעש
את הבדים עצי שטים ויצף
ג
אתם זהב: ויעש את שמן
המשחה קדש ואת קטרת
ד
הסמים טהור מעשה רקח:
ויעש את מזבח העלה
עצי שטים חמש אמות
ארכו וחמש אמות רחבו
ל״ח
רבוע ושלש אמות קמתו
ד
ויעשו קרנתיו על ארבע
חס
פנתיו ממנו היו קרנתיו
ויצף אתו נחשת: ויעש
ל״ח
את כל כלי המזבח את
הסירת ואת היעים ואת
המזרקות את המזלגת
ואת המחתת כל כליו עשה
נחשת: ויעש למזבח
מכבר מעשה רשת נחשת
תחת כרכבו מלמטה עד
חצו: ויצק ארבע טבעת
בארבע הקצות למכבר
החשת בתים לבדים: ויעש
את הבדים עצי שטים
ויצף אתם נחשת: ובא
את הבדים בטבעת על
צלעת המזבח לשאת אתו
בהם נבוב לחת עשה אתו:
ויעשו את הכיור
נחשת ואת כנו נחשת
בטהר
במראת הצבאת אשר
צבאו פתח אהל מועד:
ויעשו את החצר
לפאת נגב תימנה קלעי
החצר שש משזר מאה
באמה: עמודיהם עשרים
ל״ח
ואדניהם עשרים נחשת
ד
ל״ח
ל״ח
ל״ח

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ווי העמודים וחשוקיהם כסף׃
ולפאתים קלעים חמשים
באמה עמודיהם עשרה
ואדניהם עשרה ווי א״ל
העמודים וחשוקיהם כסף׃
ולפאת קדמה מזרחה א״ל
חמשים אמה׃ קלעים חמש
עשרה אמה אל הכתף׃
עמודיהם שלשה ואדניהם
שלשה׃ ולכתף השנית מזה
ומזה לשער החצר קלעים
חמש עשרה אמה עמודיהם
שלשה ואדניהם שלשה׃
כל קלעי החצר סביב׃ בשש
משזר׃ והאדנים לעמודים
נחשת׃ וו״י העמודים ע״ז
וחשוקיהם כסף וצפוי
ראשיהם כסף׃ והם מחשקים
כסף כל עמודי החצר׃ ומשך
שער החצר מעשה רקם
תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר׃ ועשרים אמה
ארך׃ וקומה חמש
אמות לעמת קלעי החצר׃
ועמודיהם ארבעה ואדניהם
ארבעה נחשת׃ וו״יהם כסף
וצפוי ראשיהם וחשוקיהם

כסף׃ וכל החיתדות למשכן
ולחצר סביב נחשת׃
אלה פקודי
המשכן למשכן העדת אשר
פקד על פי משה עבדת
הלוים ביד איתמר בן אהרן
הכהן׃ ובצלאל בן אורי בן
חור למטה יהודה עשה את
כל אשר צוה יהוה את משה׃
ואתו אהליאב בן אחיסמך
למטה דן חרש וחשב ורקם
בתכלת ובארגמן ובתולעת
השני ובשש׃ כל הזהב
העשוי למלאכת
הקדש׃ ויהי זהב התנופה ע״ש ועשרים
ברכו ושבע מאות ושלשים שקל
בשקל הקדש׃ ופקודי עדת
מאת כברו אלף ושבע מאות ושמנים ושש
ושבע עשר שקל׃ בשקל הקדש׃ בקע
לגלגלת מחצית השקל
בשקל הקדש לכל העבר
על הפקדים מבן עשרים
שנה ומעלה לשש מאות
אלף ושלשת אלפים ע״ש
וחמשים׃ ויהי מאת ככר הכסף לצקת
את אדני הקדש ואת אדני

חמשת מאות אדנים למאת
הככר ככר לאדן׃ ואת
האלף ושבע המאות ע״ג
וחמשים ושבע עשה עשה׃ווים
לעמודים׃ וצפה ראשיהם
וחשק אתם׃ ונחשת ע״ל
התנופה שבעים ככר ע״ל
ואלפים׃ וארבע מאות׃ שקל
ויעש בה את אדני פתח
אהל מועד׃ ואת מזבח
הנחשת׃ ואת מכבר הנחשת
אשר לו׃ ואת כל כלי המזבח׃
ואת אדני החצר סביב׃
ואת אדני שער החצר׃ ואת
כל יתדת המשכן׃ ואת כל
יתדת החצר סביב׃ ומיתרם
המכלת׃ וארגמן ותולעת
השני׃ בגדי שרת לשרת
בקדש׃ ואת בגדי הקדש אשר לאהרן
כאשר צוה יהוה את משה׃

ויעשו את האפד זהב ע״ר
תכלת וארגמן ותולעת
שני׃ ושש משזר׃ ורקם ע״ש
אתם׃ חברת׃ קצה ע״ר
פתולים׃ לעשות בתוך׃

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹךְ הָאַרְגָּמָן׃
וּבְתוֹךְ תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְתוֹךְ
הַשֵּׁשׁ שָׁמָּעֲשָׂה חֹשֶׁב כְּמִלְּאֶת
עֲשׂוּלוֹ חִבֶּרֶת עַל שְׁנֵי ל
קְצוֹתָיו חֻבָּר׃ וְחֹשֶׁב אֲפֻדָּתוֹ
אֲשֶׁר עָלָיו מִמֶּנּוּ הוּא׃ ס
כְּמַעֲשֵׂהוּ זָהָב תְּכֵלֶת׃ י
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
מָשְׁזָר כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת
מֹשֶׁה׃ וַיַּעַשׂוּ אֶת אַבְנֵי
הַשֹּׁהַם מֻסַּבֹּת מְשֻׁבְּצֹת
זָהָב מְפֻתָּחֹת פִּתּוּחֵי חוֹתָם
עַל שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיָּשֶׂם אֹתָם עַל כְּתֵפֹת
הָאֵפֹד אַבְנֵי זִכָּרוֹן לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת מֹשֶׁה׃
וַיַּעַשׂ אֶת הַחֹשֶׁן מַעֲשֵׂה
חֹשֵׁב כְּמַעֲשֵׂה אֵפֹד זָהָב
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר׃ רָבוּעַ
הָיָה כָּפוּל עָשׂוּ אֶת הַחֹשֶׁן
זֶרֶת אָרְכּוֹ וְזֶרֶת רָחְבּוֹ׃ ס
כָּפוּל׃ וּמִלֵּאוּ בוֹ אַרְבָּעָה
טּוּרֵי אָבֶן טּוּר אֹדֶם פִּטְדָה
וּבָרֶקֶת הַטּוּר הָאֶחָד׃ ס
וְהַטּוּר הַשֵּׁנִי נֹפֶךְ סַפִּיר׃ ס

וְנֹפֶךְ׃ ג ל׳ וזל׳ הא מל׳ ומיל׳ מלא׳ ואות
שלמ׳ קדמות ומעשה וקדמון ומשמה עלאה׃ ס

וְהַלֵּשֶׁם׃ וְהַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי׃ ל
לֶשֶׁם שְׁבוֹ וְאַחְלָמָה׃ וְהַטּוּר
הָרְבִיעִי תַּרְשִׁישׁ שֹׁהַם׃ ס
וְשִׁפָּה מְוֻסָּבֹת מִשְׁבְּצוֹת
זָהָב בְּמִלּוּאָתָם׃ הָאֲבָנִים׃ ס
עַל שְׁמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָנָה
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עַל שְׁמֹתָם׃ ס
פִּתּוּחֵי חֹתָם אִישׁ עַל שְׁמוֹ
לִשְׁנֵים עָשָׂר שֵׁבֶט׃ וַיַּעֲשׂוּ
עַל הַחֹשֶׁן שַׁרְשְׁרֹת גְּבֻלֹת
מַעֲשֵׂה עֲבֹת זָהָב טָהוֹר׃
וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי מִשְׁבְּצֹת זָהָב
וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת זָהָב וַיִּתֵּן אֶת
שְׁתֵּי הַטַּבָּעֹת עַל שְׁנֵי
קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃ וַיִּתְּנוּ שְׁתֵּי
הָעֲבֹתֹת הַזָּהָב עַל שְׁתֵּי
הַטַּבָּעֹת עַל קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃
וְאֶת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי ל
הָעֲבֹתֹת נָתְנוּ עַל שְׁתֵּי ש
חֻמֹּשׁ בְּצִתְּוֹתָיִם עַל כִּתְפֹת
הָאֵפֹד אֶל מוּל פָּנָיו׃ וַיַּעֲשׂוּ
שְׁתֵּי טַבָּעוֹת זָהָב וַיָּשִׂימוּ
עַל שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל
שְׂפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל עֵבֶר הָאֵפֹד
בַּיְתָה׃ וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי טַבָּעוֹת
זָהָב וַיִּתֵּן עַל שְׁתֵּי כִּתְפֹת
הָאֵפֹד מִלְּמַטָּה מִמּוּל פָּנָיו

לְעֻמַּת מֵחִבָּרְתּוֹ מִמַּעַל
לַחֹשֶׁב הָאֵפֹד׃ וַיִּרְכְּסוּ אֶת
הַחֹשֶׁן מִטַּבְּעֹתָיו אֶל טַבְּעֹת
הָאֵפֹד בִּפְתִיל תְּכֵלֶת לִהְיוֹת
עַל חֹשֶׁב הָאֵפֹד וְלֹא יִזַּח
הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאֵפֹד כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃ וַיַּעַשׂ
אֶת מְעִיל הָאֵפֹד מַעֲשֵׂה
אָרֹג כֻּלּוֹ תְּכֵלֶת׃ וּפִי ל
הַמְּעִיל בְּתוֹכוֹ כְּפִי תַּחְרָא
שָׂפָה לְפִיו סָבִיב לֹא יִקָּרַע׃
וַיַּעֲשׂוּ עַל שׁוּלֵי הַמְּעִיל
רִמּוֹנֵי תְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי מָשְׁזָר׃ וַיַּעֲשׂוּ פַּעֲמֹנֵי
זָהָב טָהוֹר וַיִּתְּנוּ אֶת הַפַּעֲמֹנִים
בְּתוֹךְ הָרִמֹּנִים עַל שׁוּלֵי ל
הַמְּעִיל סָבִיב בְּתוֹךְ הָרִמֹּנִים׃
פַּעֲמֹן וְרִמּוֹן פַּעֲמֹן וְרִמֹּן עַל
שׁוּלֵי הַמְּעִיל סָבִיב לְשָׁרֵת
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃
וַיַּעֲשׂוּ אֶת חַלְּתֹנֶת
שֵׁשׁ מַעֲשֵׂה אָרֹג לְאַהֲרֹן
וּלְבָנָיו׃ וְאֶת הַמִּצְנֶפֶת שֵׁשׁ
וְאֶת פַּאֲרֵי הַמִּגְבָּעֹת שֵׁשׁ
וְאֶת מִכְנְסֵי הַבַּד שֵׁשׁ מָשְׁזָר׃
וְאֶת חֲגֹרֶת שֵׁשׁ מָשְׁזָר
וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי

ומלאו בו ובגאות הה׃ ס׃ טהיר ג׳ ומיגבהין ומלאו בו ובגאות הה׃
נטוהה גדולה ומלאנו שוה הה בעזרו והל לנו הישבר בגאות עזון עברך דיבורי תלים ל׳ לרמוזה עליהל ומלמוכה מקשה׃ ס׃
יא׳ בס׳ ה׳ פרבאות מקדמות מוד ידפרק בלשני וקצוותיו וחבר וחמש צאן עשמשל שהי תקבדוקה ומלבנה
אשר אל ה׳ ועשות שהי שבעות אהב ותחיקדיא ותהיה ובא אהבי אלפוסן ובזרוקה לשי ויאמר אל ל
לשבוטל מחבנין חמלבדיוסה׃ ס׃ טהיר ג׳ ומלאו בו ובגאות אבן ומלבנין׃ ס׃ ומחשה׃
הרשני ומבוד בעמין גדאלהים׃ ס׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

רמז ס חס׳ ועשחת על שולחן פעמים ומקן פעמים מלמעלה ומקן פעמים מלמטה ומקן בין הזזון ושלשה חומי
בתשחוחמי אמתן: : את כלליו ב׳ אתה ושלחן את כלליו ונתנו עליו אות כלליו: ס:

ואת ארבעה ב׳ ושמנתם ואת מכסה עירת
הארליים המאדמים אות ה׳ אדון ואת ביתו: ס:

מעשה רקם כאשר צוה
יהוה את משה:
ויעשו את ציץ נזר
הקדש וחבט טהור ויכתבו
עליו מכתב פתוחי חותם
קדש ליהוה: ויתנו עליו
פתיל תכלת לרצעת מ
המצנפת מלמעלה כאשר
צוה יהוה את משה:
ותכל כל עבדת
משכן אהל מועד ויעשו
בני ישראל בכל אשר צוה
יהוה את משה כן עשו:
ויביאו את המשכן אל
משה את האהל ואת כל
כליו קרסיו קרשיו בריחו
עמודיו ואדניו: ואת מכסה
עורת האילים המאדמים
ואת מכסה עורת התחשים
ואת פרכת הסך: את ארון
העדת ואת בדיו ואת כפרת
הכפרת: את השלחן את כל
כליו ואת לחם הפנים: את
המנרה הטהרה את נרתיה
נרות המערכת ואת כל
כליה ואת שמן המאור:
ואת מזבח הזהב ואת שמן
המשחה ואת קטרת הסמים
ואת מסך פתח האהל: את
מזבח הנחשת ואת מכבר
הנחשת אשר לו את בדיו
ואת כל כליו את הכיר ואת
כנו: את קלעי החצר: את
עמדיה ואת אדניה ואת
המסך לשער החצר: את
מיתריו ויתדתיו ואת כל
כלי עבדת המשכן לאהל
מועד: את בגדי השרת
לשרת בקדש: את בגדי
הקדש לאהרן הכהן ואת
בגדי בניו לכהן: ככל אשר
צוה יהוה את משה כן עשו
בני ישראל את כל העבדה:
וירא משה את כל המלאכה
והנה עשו אתה כאשר צוה
יהוה כן עשו: ויברך אתם
משה:
וידבר יהוה אל משה לאמר:
ביום החדש הראשון באחד
לחדש תקים את משכן
אהל מועד: ושמת שם את
הארון והסכת עליו את
הפרכת: והבאת את השלחן
וערכת את ערכו
והבאת את המנרה והעלית
את נרתיה: ונתת את מזבח
הזהב לקטרת לפני הארון
והעמדת את מסך
הפתח למשכן: ונתת את
מזבח העלה לפני פתח
משכן אהל מועד: ונתת את
הכיר בין אהל מועד ובין
המזבח ונתת שם מים: ושמת
את החצר סביב ונתת את
מסך שער החצר: וקחת
את שמן המשחה ומשחת
את המשכן ואת כל אשר
בו וקדשת אתו ואת כל כליו
והיה קדש: ומשחת את
מזבח העלה ואת כל כליו
וקדשת את המזבח והיה
המזבח קדש קדשים: ו
ומשחת את הכיר ואת כנו
וקדשת אתו: והקרבת את
אהרן ואת בניו אל פתח
אהל מועד ורחצת אתם
במים: והלבשת את אהרן
את בגדי הקדש ומשחת אתו
וכהן לי ואת בניו תקרב
והלבשת אתם כתנת:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

אתם כאשר משחת את
אביהם ויכהנו לי והיתה
להם משחתם לכהנת
עולם לדרתם: ויעשו משה
ככל אשר צוה יהוה אתו כן
עשה: ויהי בחדש
הראשון בשנה השנית
באחד לחדש הוקם המשכן:
ויקם משה את המשכן ויתן
את אדניו וישם את קרשיו
ויתן את בריחיו ויקם את
עמודיו: ויפרש את האהל
על המשכן וישם את
מכסה האהל עליו מלמעלה
כאשר צוה יהוה את
משה: ויקח ויתן
את העדת אל הארן
וישם את הבדים על
הארן ויתן את הכפרת
על הארן מלמעלה: ויבא
את הארן אל המשכן
וישם את פרכת המסך
ויסך על ארון העדות
כאשר צוה יהוה את משה:
ויתן את השלחן
באהל מועד על ירך
המשכן צפנה מחוץ לו
לפרכת: וערך עליו ערך
לחם לפני יהוה כאשר צוה
יהוה את משה:
וישם את המנרה
באהל מועד נכח השלחן
על ירך המשכן נגבה ועל
הנרת לפני יהוה כאשר
צוה יהוה את משה:
וישם את המזבח
הזהב באהל מועד לפני
הפרכת: והקטר עליו לל
קטרת סמים כאשר צוה
יהוה את משה:
וישם את מסך הפתח ל
למשכן ואת מזבח העלה
שם פתח משכן אהל מועד
ויעל עליו את העלה ואת
המנחה כאשר צוה יהוה
את משה: וישם
את הכיר בין אהל מועד ל
ובין המזבח ויתן שמה מים
לרחצה: ורחצו ממנו משה
ואהרן ובניו את ידיהם ואת
רגליהם בבאם אל אהל
מועד ובקרבתם אל המזבח
ירחצו כאשר צוה יהוה את
משה: ויקם את
החצר סביב למשכן ולמזבח
ויתן את מסך שער החצר
ויכל משה את המלאכה:

ויכס הענן את אהל מועד
וכבוד יהוה מלא את המשכן:
ולא יכל משה
לבוא אל אהל מועד כי
שכן עליו הענן וכבוד
יהוה מלא את המשכן:
ובהעלות הענן מעל
המשכן יסעו בני ישראל
בכל מסעיהם: ואם לא
יעלה הענן ולא יסעו עד
יום העלתו: כי ענן יהוה
על המשכן יומם והאש תהיה
לילה בו לעיני כל בית
ישראל בכל מסעיהם:

ספר ויקרא שלישי
אלף רכאמים ורכ"ע:

ויקרא אל משה וידבר יהוה
אליו מאהל מועד לאמר:
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם ארם כי יקריב מכם
קרבן ליהוה מן הבהמה מן
הבקר ומן הצאן תקריבו:

מאהל ל ר"מ מאהל לעדו ר"ב א"ב מאהל ר"ח הקבר לא אלה מאוהל מרים לאמר ואחרי מאהל אל אהל
המשכן בנראל הקבר לעדו ר"ח הקבר ר"ח ר"ב מאהל ר"ח בני אהרן אהרן ר' ומלכו ר"מ ר"ב ר"ח ר"ב ר"ח ר"ב ר"ח

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ח בנדבת פטיש במים ויקח פרגיקנה ותלו שנגמר
אשר שוגג: ואשה ריח ניחח בנדבת פטיש במים ל
יקריבו אשי ויקריבמה:

את קרבנכם: אם עלה
קרבנו מן הבקר זכר תמים
יקריבנו אל פתח אהל
מועד יקריב אתו לרצנו
לפני יהוה: וסמך ידו על
ראש העלה ונרצה לו ל
לכפר עליו: ושחט את בן
הבקר לפני יהוה והקריבו
בני אהרן הכהנים את הדם
וזרקו את הדם על המזבח
סביב אשר פתח אהל מועד:
והפשיט את העלה ונתח
אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן
הכהן אש על המזבח וערכו
עצים על האש: וערכו בני
אהרן הכהנים את הנתחים
את הראש ואת הפדר על
העצים אשר על האש
אשר על המזבח: וקרבו
וכרעיו ירחץ במים והקטיר
הכהן את הכל המזבחה
עלה אשה ריח ניחוח
ליהוה: ואם מן הצאן
קרבנו מן הכבשים או מן
העזים לעלה זכר תמים
יקריבנו: ושחט אתו על
ירך המזבח צפנה לפני יהוה

וזרקו בני אהרן הכהנים
את דמו על המזבח סביב:
ונתח אתו לנתחיו ראשו
ופדרו וערך הכהן אתם על העצים
אשר על האש אשר על
המזבח: והקרב וחכרעים
ירחץ במים והקריב הכהן
את הכל והקטיר המזבחה
עלה הוא אשה ריח ניחח
ליהוה:
ואם מן העוף עלה קרבנו
ליהוה והקריב מן התרים
או מן בני היונה את קרבנו:
והקריבו הכהן אל המזבח
ומלק את ראשו והקטיר
המזבחה ונמצה דמו על
קיר המזבח: והסיר את
מראתו בנצתה והשלך
אתה אצל המזבח קדמה
אל מקום הדשן: ושסע
אתו בכנפיו לא יבדיל
והקטיר אתו הכהן המזבחה
על העצים אשר על האש
עלה הוא אשה ריח ניחח
ליהוה: ונפש כי
תקריב קרבן מנחה ליהוה

סלת יהיה קרבנו ויצק
עליה שמן ונתן עליה ל
לבנה: והביאה אל בני אהרן
הכהנים וקמץ משם מלא
קמצו מסלתה ומשמנה
על כל לבנתה והקטיר
הכהן את אזכרתה המזבחה
אשה ריח ניחח ליהוה: ל
והנותרת ממנחה לאהרן
ולבניו קדש קדשים מאשי
יהוה: וכי תקרב
קרבן מנחה מאפה תנור
סלת חלות מצת בלולת
בשמן ורקיקי מצות ש
משחים בשמן:
ואם מנחה על המחבת
קרבנך סלת בלולה בשמן
מצה תהיה: פתות אתה ש
פתים ויצקת עליה שמן
מנחה הוא: ואם מנחת
מרחשת קרבנך סלת בשמן
תעשה: והבאת את המנחה
אשר יעשה מאלה ליהוה
והקריבה אל הכהן והגישה
אל המזבח: והרים הכהן מן
המנחה את אזכרתה ל
והקטיר המזבחה אשה ריח

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ניחח ליהוה׃ והנותרת ממ
המנחה לאהרן ולבניו ׃
קדש קדשים מאשי יהוה׃
כל המנחה אשר תקריבו
ליהוה לא תעשה חמץ כי
כל שאר וכל דבש לא
תקטירו ממנו אשה ליהוה׃
קרבן ראשית תקריבו אתם
ליהוה ואל המזבח לא יעלו
לריח ניחח׃ וכל קרבן
מנחתך במלח תמלח ולא
תשבית מלח ברית אלהיך
מעל מנחתך על כל
קרבנך תקריב מלח׃
ואם תקריב
מנחת בכורים ליהוה אביב
קלו באש גרש כרמל ׃
תקריב את מנחת בכוריך׃
ונתת עליה שמן ושמת
עליה לבנה מנחה הוא׃
והקטיר הכהן את אזכרתה
מגרשה ומשמנה על כל
לבנתה אשה ליהוה׃
ואם זבח שלמים קרבנו׃
אם מן הבקר הוא מקריב
אם זכר אם נקבה תמים
יקריבנו לפני יהוה׃ וסמך

ויקריבו ג׳ והקריבו הכהן אל המזבח׳ ואם
ש׳ קרבנו והקריבו והקריבו לפני ה׳ ובתר׳ ׃ ׃

ידו על ראש קרבנו ושחטו
פתח אהל מועד ורקו בני
אהרן הכהנים את הדם על
המזבח סביב׃ והקריב מזבח
השלמים אשה ליהוה את
החלב המכסה את הקרב׃
ואת כל החלב אשר על
הקרב׃ ואת שתי הכליות׃
ואת החלב אשר עליהן׃
אשר על הכסלים׃ ואת
היתרת על הכבד על׃
הכליות יסירנה׃ והקטירו
אתו בני אהרן המזבחה על
העלה אשר על העצים
אשר על האש אשה ריח
ניחח ליהוה׃
ואם מן הצאן קרבנו׃
שלמים ליהוה זכר או
נקבה תמים יקריבנו׃ אם
כשב הוא מקריב את קרבנו
והקריב אתו לפני יהוה׃
וסמך את ידו על ראש
קרבנו ושחטו אתו לפני
אהל מועד ורקו בני אהרן
את דמו על המזבח סביב׃
והקריב מזבח השלמים׃
אשה ליהוה חלבו האליה

ראוש והחליבה הדשמנה קרב בנשיא לישראל בסתרי השרא וכל ראת שומן הכליות דבוקה׃ לפני אהל מועד
ל׃ והקרבה ראוש הליבה ואת מזבח צמן קרבנה צמן קרבנו ואכ עוקר עמיעה והטאוה אשר והרחים לפני המשכן׃

ואל המזבח׃ ל׃ ושמשהו קרבנו ראשיות ומן
אל הסרסר לא טבא ושמרו משמרתיכם ומשמרו

תמימה לעמת העצה׃ ל
וסירנה את החלב המכסה
את הקרב׃ ואת כל החלב
אשה על הקרב׃ ואת שתי
הכליות ואת החלב אשר
עליהן אשר על הכסלים׃
ואת היתרת על הכבד על
הכליות יסירנה׃ והקטירם
הכהן המזבחה לחם אשה ל
לריח ניחח כל החלב ליהוה
חקת עולם לדרתיכם בכל
מושבתיכם כל חלב וכל דם
לא תאכלו׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אשר לריח ניחח ב׳ ומומגרדין וקיקטרדס
והכהן המזבחה את־כל־המזבח עולה הוא אשה ריח ניחח ליהוה׳ ס׳

וכל דבר ד׳ חקרת שלם ד׳ דרוסבמי וכל דבר לא
תאכלו דרשה המלך אחז ב׳ בו׳ ס׳ רז

לאשמות. ב׳ ומומגרדין וקיקטרדס
ויסמא כי לאשמה לא עליהם׳ ס׳

וידבר יהוה אל־משה לאמר׳
דבר אל־בני ישראל לאמר
נפש כי־תחטא בשגגה מכל
מצות יהוה אשר לא תעשינה
ועשה מאחת מהנה׳ אם
הכהן המשיח יחטא לאשמת
העם והקריב על־חטאתו
אשר חטא פר בן־בקר תמים
ליהוה לחטאת והביא את
הפר אל־פתח אהל מועד
לפני יהוה וסמך את־ידו על
ראש הפר ושחט את־הפר
לפני יהוה ולקח הכהן המ
משיח מדם הפר והביא
אתו אל־אהל מועד׳ וטבל
הכהן את־אצבעו בדם והזה
מן־הדם שבע פעמים לפני
יהוה את־פני פרכת הקדש׳
ונתן הכהן מן־הדם על־
קרנות מזבח קטרת הסמים
לפני יהוה אשר באהל
מועד׳ ואת כל־הדם הפר׳
ישפך אל־יסוד מזבח העלה
אשר־פתח אהל מועד׳
ואת כל־חלבו יסיר ממנו׳
חלב הפר׳ ושחט את־הפר

כל־החלב אשר על־הקרב׳
ואת שתי הכליות ואת
החלב אשר עליהן אשר
על־הכסלים ואת היותרת
על־הכבד על־הכליות יסירנה
כאשר יורם משור זבח
השלמים והקטירם הכהן
על־מזבח העלה׳ ואת עור
הפר׳ ואת כל־בשרו על
ראשו ועל־כרעו וקרבו
ופרשו׳ והוציא את־כל
הפר אל־מחוץ למחנה אל
מקום טהור אל־שפך הדשן
ושרף אתו על־עצים באש
על־שפך הדשן׳ ישרף׳
ואם כל־עדת ישראל ישגו
ונעלם דבר מעיני הקהל
ועשו אחת מכל־מצות
יהוה אשר לא תעשינה׳
ואשמו׳ ונודע חטאת
אשר חטאו עליה והקריבו
הקהל פר בן־בקר לחטאת
והביאו אתו לפני אהל
מועד׳ וסמכו זקני העדה
את־ידיהם על־ראש הפר
לפני יהוה׳ ושחט את־הפר

לפני יהוה׳ והביא הכהן מ
המשיח מדם הפר אל־אהל
מועד׳ וטבל הכהן אצבעו
מן־הדם והזה שבע פעמים
לפני יהוה׳ את־פני הפרכת׳
ומן־הדם יתן על־קרנת המזבח
אשר לפני יהוה אשר באהל
מועד׳ ואת כל־הדם ישפך
אל־יסוד מזבח העלה אשר
פתח אהל מועד׳ ואת כל
חלבו יריס ממנו והקטיר
המזבחה׳ ועשה לפר׳
כאשר עשה לפר החטאת
כן יעשה לו׳ וכפר עליהם
הכהן׳ ונסלח להם׳ והוציא
את־הפר אל־מחוץ למחנה
ושרף אתו כאשר שרף את
הפר הראשון חטאת הקהל
הוא׳
אשר נשיא יחטא׳ ועשה׳
אחת מכל־מצות יהוה׳
אלהיו אשר לא תעשינה
בשגגה׳ ואשם׳ והודע׳
אליו חטאתו אשר חטא בה׳
והביא את־קרבנו שעיר
עזים זכר תמים׳ וסמך ידו
על־ראש השעיר׳ ושחט

ראש פסוק בטעמ׳
בטעמ׳
ב׳ מלע׳ בטעמ׳
ב׳
ב׳
ב׳
ב׳
חס׳
ב׳
יא ב׳ ישגו יצאמ׳
ב׳ מלע׳ ונ׳
ומיר עשר ירמת בפא׳
ב׳ מלע׳
ג׳ בטעמ׳

עולה׳ ב׳ חס׳ ויקן וחסר חבו ששדי־בנו ושדאל ועזרו שלח הרגו ואדנו ונחזור מ׳ כל הישרו ועשרה לפר כאשר עשה ומשיך לבל׳ נחזו ליבא מסיפר עדר ויקרבם עלותם משחו ואמיר
אל־ושבב הראיך ורמסיה לן ופקיומו עליהם ר׳ לבר־קהלת ושראדר׳ ס׳ וזוקאות ו׳ פטה וחקל מכפרוני לכפרים בני חטאת קרבנים חטאת הנשיאים חטאת ויחדו חטאת הנשיאים
פעמה ו׳ וכל ומיו עשה ומעולת ב׳ מי א׳ ראשיות חטאות הרא׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

אתו במקום אשר ישחט
את העלה לפני יהוה חטאת
הוא׃ ולקח הכהן מדם
החטאת באצבעו ונתן על
קרנת מזבח העלה ואת
דמו ישפך אל יסוד מזבח
העלה׃ ואת כל חלבו
יקטיר המזבחה כחלב זבח
השלמים וכפר עליו הכהן
מחטאתו ונסלחלו׃
ואם נפש אחת תחטא
בשגגה מעם הארץ בעשתה
אחת ממצותיהוה
אשר לא תעשינה ואשם
הוא חוטא עליו חטאתו׃
אשר חטא והביא קרבנו
שעירת עזים תמימה נקבה
על חטאתו אשר חטא׃
וסמך את ידו על ראש
החטאת ושחט את
החטאת במקום העלה׃
ולקח הכהן מדמה בעבעו
ונתן על קרנת מזבח העלה
ואת כל דמה ישפך אל יסוד
המזבח׃ ואת כל חלבה יסיר
כאשר הוסר חלב מעל
זבח השלמים והקטיר
הכהן המזבחה לריח ניחח
ליהוה וכפר עליו הכהן׃
ונסלח לו׃
ונפש כי תחטא ושמעה
קול אלה והוא עד או
ראה או ידע אם לוא יגיד
ונשא עונו׃ או נפש אשר
תגע בכל דבר טמא או
בנבלת חיה טמאה או
בנבלת בהמה טמאה או
בנבלת שרץ טמא ונעלם
ממנו והוא טמא ואשם׃
או כי יגע בטמאת אדם לכל
טמאתו אשר יטמא בה
ונעלם ממנו והוא ידע׃
ואשם׃ או נפש כי תשבע
לבטא בשפתים להרע או
להיטיב לכל אשר יבטא
האדם בשבעה ונעלם ממנו
והוא ידע ואשם לאחת׃
מאלה׃ והיה כי יאשם ל
אחת מאלה והתודה אשר
חטא עליה׃ והביא את׃ ע
אשמו ליהוה על חטאתו
אשר חטא נקבה מן הצאן
כשבה או שעירת עזים ל
לחטאת וכפר עליו הכהן
מחטאתו׃ ואם לא תגיע
ידו די שה והביא את אשמו
אשר חטא שתי תרים או
שני בני יונה ליהוה אחד
לחטאת ואחד לעלה׃ ע
והביא אתם אל הכהן׃ ע
והקריב את אשר לחטאת
ראשונה ומלק את ראשו
ממול ערפו ולא יבדיל׃ ע
והזה מדם החטאת על

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ראשונה ג׳ מל׳ והקריב אתו אשר לחטאתו ראשונה ושם לפיכך ר׳ שמעון משום ר׳ עקיבא מפני הרוכה במיבל הזוה ראשונה׳ ולא אחרון ג׳ ולא יתן הוא ושרשיהו לבא אל הסכסה לבקש ראם לא הכריע ויתן והביאו ראשון אחר אשרו׳ ס׳ :

מל׳ וא׳ ב׳ מל׳ ויקריב והכהן ומיר טל מן הצבור׳ ס׳ אשרו׳ ב׳ הדמל׳ והדרו׳ אשר אשר לוי ואשמלו אשמו׳ ונקמה׳ ס׳ :

קיר המזבח ונשאר בדם
המזבח אל יסוד המזבח׳
חטאת הוא׳ ואת השני׳
יעשה עלה במשפט׳ וכפר
עליו הכהן מחטאתו אשר
חטא׳ ונסלח לו׳
ואם לא תשיג ידו
לשתי תרים או לשני בני
יונה והביא את קרבנו׳
אשר חטא עשירית האיפה
סלת לחטאת לא ישים׳
עליה שמן ולא יתן עליה
לבנה כי חטאת היא׳ והביאה
אל הכהן וקמץ הכהן ממנה
מלוא קמצו את אזכרתה
והקטיר המזבחה על אשי
יהוה חטאת הוא׳ וכפר׳
עליו הכהן על חטאתו
אשר חטא מאחת מאלה
ונסלח לו והיתה לכהן׳
כמנחה׳
וידבר יהוה אל
משה לאמר׳ נפש כי תמעל
מעל וחטאה בשגגה׳
מקדשי יהוה והביא את
אשמו ליהוה איל תמים
מן הצאן בערכך כסף׳
שקלים בשקל הקדש׳
לאשם׳ ואת אשר חטא מן
הקדש׳ ישלם׳ ואת חמשיתו
יוסף עליו ונתן אתו לכהן׳
והכהן יכפר עליו באיל׳
האשם ונסלח לו׳
ואם נפש כי תחטא׳ ועשתה
אחת מכל מצות יהוה׳ אשר
לא תעשינה ולא ידע׳
ואשם ונשא עונו׳ והביא
איל תמים מן הצאן בערכך
לאשם אל הכהן׳ וכפר עליו
הכהן על שגגתו אשר׳
שגג והוא לא ידע ונסלח
לו׳ אשם הוא אשם׳ אשם
ליהוה׳
וידבר יהוה אל משה לאמר׳
נפש כי תחטא׳ ומעלה
ביהוה׳ וכחש בעמיתו׳
בפקדון׳ או בתשומת יד׳ או
בגזל׳ או עשק את עמיתו׳
או מצא אבדה׳ וכחש בה׳
ונשבע על שקר׳ על אחת
מכל אשר יעשה האדם׳
לחטא בהנה׳ והיה כי יחטא
ואשם׳ והשיב את הגזלה׳
אשר גזל׳ או את העשק׳
אשר עשק׳ או את הפקדון׳
אשר הפקד אתו׳ או את׳
האבדה אשר מצא׳ או׳
מכל אשר ישבע עליו׳ ר׳
לשקר׳ ושלם אתו בראשו׳
וחמשתיו יסף עליו׳ לאשר׳
יהוא לו׳ ביום אשמתו׳
ואת אשמו׳ יביא ליהוה׳
איל תמים מן הצאן בערכך׳
לאשם׳ אל הכהן׳ וכפר׳
עליו הכהן לפני יהוה׳ ונסלח
לו׳ על אחת מכל אשר׳
יעשה לאשמה בה׳
קיא
וידבר יהוה אל משה לאמר׳
צו את אהרן׳ ואת בניו לאמר׳
זאת תורת העלה׳ היא
העלה על מוקדה׳ על
המזבח כל הלילה׳ עד׳
הבקר׳ ואש המזבח תוקד
בו׳ ולבש הכהן מדו בד׳
ומכנסי בד׳ ילבש על׳
בשרו׳ והרים את הדשן׳
אשר תאכל האש את׳
העלה על המזבח׳ ושמו
אצל המזבח׳ ופשט את׳
בגדיו׳ ולבש בגדים אחרים

מ״ח מסוך ראיתי בהון על״ל וחזרה מ״ל ר׳ בבי״ר׳ ר׳ שמעון אומר אם מצא אבדה׳ יש אומרים מקום׳ ר׳ שמעון בנו ר׳ שמעון אל ראמר׳ לכו׳ לא סיב ודוכר הזה׳ ומקרים חטא אוף׳ ר׳ עקיבה׳ ר׳ אמר׳ ר׳ שמואל ר׳ בא׳ אמר ר׳ אשרה׳ ומסרך׳ ומקרים׳ אמר ר׳ שמעון׳ ר׳ אמר׳ ר׳ יוסי׳ אמר ר׳ יוסי׳ אמר ר׳ שמעון׳ בנו׳ ר׳ אל׳ ראמר׳ לכו׳ לא סיב׳ ודוכר׳ הזה׳ ומקרים׳ חטא אוף׳ ר׳ עקיבה׳ ר׳ אמר׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בבקר־בבקר יב׳ וילקטו אתו ויקטיר עליו אחרן ויקרו מלפני משה וראש על המעבה מדוע אוסה בסה דלבן המלך והבשר בן שבוט ומנוחה ונעשה עליון ונעשו את הבצע
ואוכ והמנוחה מדי עברו ויקח אוכלם לשון המדוים יג עדיל בקרבו ולעבדי ומקטיריו לגו: ומשמנה ב מלילה מגרשה מסלול המנוחה ס וחדו ואוכ בל בלי שמנה: ס יד:

ד
וחוצא את חדשו אל מחוץ
למחנה אל מקום טהור׳
והאש על המובח תוקדו
לא תכבה ובער עליה הכהן
בשחר אחר
עצים בבקר בבקר וערך
עליה העלה והקטיר עליה
חלבי השלמים׳ אש תמיד
תוקד על המובח לא תכבה׳
ו׳ ואת תורת
ראש ראש סמוך
המנחה הקרב אתה בני
אהרן לפני יהוה אל פני
המזבח׳ והריס ממנו בקמצו
מסלת המנחה ומשמנה
ואת כל הלבנה אשר על
המנחה והקטיר המזבח׳
ריח ניחח אזכרתה ליהוה׳
וכל אשה ריח מנוחה ויסוך
והנותרת ממנה ואכלו
אהרן ובניו מצות תאכל
במקום קדש בחצר אהל
מועד יאכלוה׳ לא תאפה
חמץ חלקם נתתי אתה
מאשי קדש קדשים הוא
כחטאת וכאשם׳ כל זכר
בבני אהרן יאכלנה חק
עולם לדרתיכם מאשי
יהוה כל אשר יגע בהם
יקדש׳

וידבר יהוה אל משה לאמר׳
זה קרבן אהרן ובניו אשר
יקריבו ליהוה ביום המשח
אתו עשירית האפה סלת
מנחה תמיד מחצתה בבקר
ומחצתה בערב׳ על מחבת
בשמן תעשה מרבכת
תביאנה תפינים מנחת פתים
תקריב ריחני ניחח ליהוה׳
והכהן המשיח תחתיו מבניו
יעשה אתה חק עולם ליהוה
כליל תקטר׳ ולא תאכל
כהן כליל תהיה לא תאכל׳
וידבר יהוה אל משה לאמר׳
דבר אל אהרן ואל בניו
לאמר זאת תורת החטאת
במקום אשר תשחט העלה
תשחט החטאת לפני יהוה
קדש קדשים הוא׳ הכהן
המחטא אתה יאכלנה
במקום קדש תאכל בחצר
אהל מועד׳ כל אשר יגע
בבשרה יקדש׳ ואשר יזה
מדמה על הבגד אשר יזה
עליו תכבס במקום קדש׳
וכלי חרש אשר תבשל בו

ישבר׳ ואם בכלי נחשת
בשל׳ והמרק ושטף במים׳
כל זכר בכהנים יאכל אתה
קדש קדשים הוא׳ וכל
חטאת אשר יובא מדמה
אל אהל מועד לכפר
בקדש לא תאכל באש
תשרף׳
ו׳ ואת תורת האשם קדש
קדשים הוא׳ במקום אשר
ישחטו את העלה ישחטו
את האשם׳ ואת דמו יזרק
על המזבח סביב׳ ואת כל
חלבו יקריב ממנו את
האליה׳ ואת החלב המכסה
את הקרב׳ ואת שתי
הכליות׳ ואת החלב אשר
עליהן אשר על הכסלים
ואת היותרת על הכבד על
הכליות יסירנה׳ והקטיר
אתם הכהן המזבחה אשה
ליהוה אשם הוא׳ כל זכר
בכהנים יאכלנו׳ במקום
קדוש יאכל קדש קדשים
הוא׳ כחטאת כאשם׳
תורה אחת לשניהם הכהן אשר
יכפר בו יהיה׳ והכהן

ט
ט
ט

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

נעשה ה׳ קדיש רסימנחון במרחשת אם אחרי ואחרקי מלמלבחל פסח הקנה בפסח הקנה: הכל חומש
דמיל. ב׳ מ׳ ב׳ ולהיי והב לאחרנה: ס׳

מחבת ג׳ על מחבת בשמן ומעשה ומעשה ובלעשה
במרחשת ועל מחבת ואמר קח לך מחבת ברזל

חַמֵּקְרִיב אֶת עֲרֵלַת אִישׁ׃
עֹרֶל הָעֵלָה אֲשֶׁר תַּקְרִיב׃
לְכֹהֵן לוֹ יִהְיֶה וְכָל מְנַחַת
אֲשֶׁר תֵּאָפֶה בַתַּנּוּר וְכָל׃
נַעֲשָׂה בַּמַּרְחֶשֶׁת וְעַל׃
מַחֲבַת לַכֹּהֵן הַמַּקְרִיב אֹתָהּ
לוֹ תִּהְיֶה׃ וְכָל מִנְחָה בְּלוּלָה
בַּשֶּׁמֶן וְחֲרֵבָה לְכָל בְּנֵי אַהֲרֹן
תִּהְיֶה אִישׁ כְּאָחִיו׃
וְזֹאת תּוֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים׃
אֲשֶׁר יַקְרִיב לַיהוָה׃ אִם עַל
תּוֹדָה יַקְרִיבֶנּוּ וְהִקְרִיב עַל
זֶבַח הַתּוֹדָה חַלֹּת מַצּוֹת׃
בְּלוּלֹת בַּשָּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת
מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן וְסֹלֶת מְרֻבֶּכֶת
חַלֹּת בְּלוּלֹת בַּשָּׁמֶן׃ עַל חַלֹּת
לֶחֶם חָמֵץ יַקְרִיב קָרְבָּנוֹ עַל
זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו׃ וְהִקְרִיב מִן
מֶנּוּ אֶחָד מִכָּל קָרְבָּן תְּרוּמָה
לַיהוָה לַכֹּהֵן הַזֹּרֵק אֶת דַּם
הַשְּׁלָמִים לוֹ יִהְיֶה׃ וּבְשַׂר זֶבַח
תּוֹדַת שְׁלָמָיו בְּיוֹם קָרְבָּנוֹ׃
לֹא יַנִּיחוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר׃
וְאִם נֶדֶר אוֹ נְדָבָה זֶבַח קָרְבָּנוֹ
בְּיוֹם הַקְרִיבוֹ אֶת זִבְחוֹ יֵאָכֵל
וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל
וְהַנּוֹתָר מִבְּשַׂר הַזֶּבַח בַּיּוֹם׃

הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף׃ וְאִם
הֵאָכֹל יֵאָכֵל מִבְּשַׂר זֶבַח
שְׁלָמָיו בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא
יֵרָצֶה הַמַּקְרִיב אֹתוֹ לֹא
יֵחָשֵׁב לוֹ פִּגּוּל יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ
הָאֹכֶלֶת מִמֶּנּוּ עֲוֹנָהּ תִּשָּׂא׃
וְהַבָּשָׂר אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל
טָמֵא לֹא יֵאָכֵל בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף
וְשָׁרֶץ וְהַבָּשָׂר כָּל טָהוֹר׃
יֹאכַל בָּשָׂר׃ וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר
תֹּאכַל בָּשָׂר מִזֶּבַח שְׁלָמִים
אֲשֶׁר לַיהוָה וְטֻמְאָתוֹ׃
עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא
מֵעַמֶּיהָ׃ וְנֶפֶשׁ כִּי תִגַּע בְּכֹל
טָמֵא בְּטֻמְאַת אָדָם אוֹ׃
בְּבְהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְכֹל
שֶׁקֶץ טָמֵא וְאָכַל מִבְּשַׂר
זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמֶּיהָ׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
כָּל חֵלֶב שׁוֹר וְכֶשֶׂב וָעֵז לֹא
תֹאכֵלוּ׃ וְחֵלֶב נְבֵלָה וְחֵלֶב
טְרֵפָה יֵעָשֶׂה לְכָל מְלָאכָה
וְאָכוֹל לֹא תֹאכְלֻהוּ׃ כִּי כָל
אֹכֵל חֵלֶב מִזֶּבַח אֲשֶׁר

יַקְרִיב מִמֶּנָּה אִשֶּׁה לַיהוָה
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת׃
מֵעַמֶּיהָ׃ וְכָל דָּם לֹא תֹאכְלוּ
בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לָעוֹף׃
וְלַבְּהֵמָה׃ כָּל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר
תֹּאכַל כָּל דָּם וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
הַמַּקְרִיב אֶת זִבְחֵי שַׁלְמֵיהֶם׃
לַיהוָה יָבִיא אֶת קָרְבָּנוֹ לַיהוָה
מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיהֶם׃ יָדָיו
תָּבִאנָה אֶת אִשֵּׁי יְהוָה
אֶת הַחֵלֶב עַל הַחָזֶה יְבִיאֶנּוּ׃
אֶת הַחָזֶה לְהָנִיף אֹתוֹ׃
תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ וְהִקְטִיר
הַכֹּהֵן אֶת הַחֵלֶב הַמִּזְבֵּחָה
וְהָיָה הַחָזֶה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו׃
וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין תִּתְּנוּ׃ לְ
תְרוּמָה לַכֹּהֵן מִזִּבְחֵי׃
שַׁלְמֵיכֶם׃ הַמַּקְרִיב אֶת
דַּם הַשְׁّלָמִים וְאֶת הַחֵלֶב
מִבְּנֵי אַהֲרֹן לוֹ תִּהְיֶה שׁוֹק
הַיָּמִין לְמָנָה׃ כִּי אֶת הַחֲזֵה
הַתְּנוּפָה וְאֶת שׁוֹק הַתְּרוּמָה
לָקַחְתִּי מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיהֶם וָאֶתְּנָה׃

קרבן ו׳ קמ׳ אשם כי יקריב מלכי קרבן והקריב ממנו אחד לוקרב קרבן להזות אשר לאדוניהו משה
אשר יקריב ממנו׳: יצר ה׳ בשל בשים כל חלב שור וכשבו ועז חמקריב את זבח שלמיו בחדש השביעי
בחמשה לעשה׳ ס׳

ומשחרת והקרבתי מלנו בזבחי ובחלבו
ואכל ישבב אויהו בישראל׳ ביום ראשון ו׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אתם לאהרן הכהן ולבניו
לחקת עולם מאת בני
ישראל׃ זאת משחת אהרן
ומשחת בניו מאשי יהוה
ביום הקריב אתם לכהן
ליהוה׃ אשר צוה יהוה לתת
להם ביום משחו אתם מאת
בני ישראל חקת עולם ק
לדרתם׃ זאת התורה העלה
למנחה ולחטאת ולאשם
ולמלואים ולזבח השלמים׃
אשר צוה יהוה את משה
בהר סיני ביום צותו את
בני ישראל להקריב את
קרבנותם ליהוה במדבר
סיני׃
וידבר יהוה אל משה לאמר
קח את אהרן ואת בניו
את והבגדים ואת
שמן המשחה ואת פר
החטאת ואת שני האילים
ואת סל המצות׃ ואת כל
העדה הקהל אל פתח
אהל מועד׃ ויעש משה
כאשר צוה יהוה אתו׃
ותקהל העדה אל פתח
אהל מועד׃ ויאמר משה

אל העדה זה הדבר אשר
צוה יהוה לעשות׃ ויקרב
משה את אהרן ואת בניו
וירחץ אתם במים׃ ויתן
עליו את הכתנת ויחגר אתו
באבנט וילבש אתו את
המעיל׃ ויתן עליו את׃
האפד ויחגר לו בחשב
האפד׃ ויאפד לו בו׃ וישם
עליו את החשן׃ ויתן אל
החשן׃ את האורים׃ ואת
התמים׃ וישם את המצנפת
על ראשו׃ וישם על המצנפת
אל מול פניו את׃ציץ הזהב
נזר הקדש׃ כאשר צוה
יהוה׃ את משה׃ ויקח משה
את שמן המשחה׃ ומשח
את המשכן׃ ואת כל אשר
בו׃ ויקדש׃ אתם׃ ויזרק מן
על המזבח שבע פעמים׃
וימשח את המזבח׃ ואת כל
כליו׃ ואת הכיר׃ ואת כנו׃
לקדשם׃ ויצק׃ משמן
המשחה׃ על ראש אהרן
וימשח אתו לקדשו׃
ויקרב משה את בני אהרן
וילבשם כתנת׃ ויחגר אתם

אבנט׃ ויחבש׃ להם מגבעות
כאשר צוה יהוה את משה׃
ויגש את פר החטאת׃ וסמך
אהרן ובניו את ידיהם על
ראש פר החטאת׃ וישחט
ויקח משה את הדם׃ ויתן
על קרנות המזבח סביב׃
באצבעו׃ ויחטא את המזבח
ואת הדם יצק אל יסוד׃
המזבח׃ ויקדשהו לכפר
עליו׃ ויקח את כל החלב׃
אשר על הקרב׃ ואת יתרת
הכבד׃ ואת שתי הכליות׃ ואת
חלבהן׃ ויקטר משה המזבחה׃
ואת הפר׃ ואת עורו׃ ואת בשרו
ואת פרשו׃ שרף באש מחוץ
למחנה כאשר צוה יהוה׃
את משה׃ ויקרב את איל
העלה׃ ויסמכו אהרן ובניו
את ידיהם על ראש האיל׃
וישחט׃ ויזרק משה את
הדם׃ על המזבח סביב׃
ואת האיל נתח לנתחיו׃
ויקטר משה את הראש׃
ואת הנתחים׃ ואת הפדר׃
ואת הקרב׃ ואת הכרע׃
רחץ במים׃ ויקטר משה׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

את כל האיל המזבחה עלה
הוא לריח ניחח אשה הוא
ליהוה כאשר צוה יהוה את
משה ויקרב את האיל
השני איל המלואים ויסמכו
אהרן ובניו את ידיהם על
ראש האיל וישחטהו ויקח
משה מדמו ויתן על תנוך
אזן אהרן הימנית ועל בהן
ידו הימנית ועל בהן רגלו
הימנית ויקרב את בני אהרן
ויתן משה מן הדם על תנוך
אזנם הימנית ועל בהן ידם
הימנית ועל בהן רגלם הימנית
ויזרק משה את
הדם על המזבח סביב ויקח
את החלב ואת האליה ואת
כל החלב אשר על הקרב
ואת יותרת הכבד ואת שתי
הכליות ואת חלבהן ואת שוק
הימין ומכל המצות אשר
לפני יהוה לקח חלת מצה
אחת וחלת לחם שמן אחת
ורקיק אחד וישם על
החלבים ועל שוק הימין
ויתן את הכל על כפי אהרן
ועל כפי בניו וינף אתם
תנופה לפני יהוה ויקח משה
אתם מיד כפיהם ויקטר
המזבחה על העלה מלאים
הם לריח ניחח אשה הוא
ליהוה ויקח משה את החזה
וינפהו תנופה לפני יהוה
מאיל המלאים למשה
היה למנה כאשר צוה יהוה
את משה ויקח משה
משמן המשחה ומן הדם
אשר על המזבח ויז
אהרן על בגדיו ועל בניו
ועל בגדי בניו אתו ועל
בגדי בניו אתו ויקדש
את אהרן ואת בגדיו ואת
בניו ואת בגדי בניו אתו
ויאמר משה אל אהרן
ואל בניו בשלו את הבשר
פתח אהל מועד ושם
תאכלו אתו ואת הלחם
אשר בסל המלאים
כאשר צויתי לאמר אהרן
ובניו יאכלהו והנותר
בבשר ובלחם באש
תשרפו ומפתח אהל מו
מועד לא תצאו שבעת
ימים עד יום מלאת ימי
מלואיכם כי שבעת ימים
ימלא את ידכם כאשר
עשה ביום הזה צוה יהוה
לעשות לכפר עליכם
ופתח אהל מועד תשבו
יומם ולילה שבעת ימים
ושמרתם את משמרת
יהוה ולא תמותו כי כן
צויתי ויעש אהרן ובניו
את כל הדברים אשר צוה
יהוה ביד משה
ויהי ביום השמיני
קרא משה לאהרן ולבניו
ולזקני ישראל ויאמר
אל אהרן קח לך עגל בן בקר
לחטאת ואיל לעלה
תמימם והקרב לפני יהוה
ואל בני ישראל תדבר
לאמר קחו שעיר עזים
לחטאת ועגל וכבש בני
שנה תמימם לעלה ושור
ואיל לשלמים לזבח לפני
יהוה ומנחה בלולה בשמן
כי היום יהוה נראה אליכם
ויקחו את אשר צוה משה
אל פני אהל מועד ויקרבו
כל העדה ויעמדו לפני
יהוה ויאמר משה זה הדבר

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אשר צוה יהוה ויעשו וירא
אליכם כבוד יהוה ויאמר
משה אל אהרן קרב אל
המזבח ועשה את חטאתך
ואת עלתך וכפר בעדך
ובעד העם ועשה את קרבן
העם וכפר בעדם כאשר
צוה יהוה ויקרב אהרן אל
המזבח וישחט את עגל
החטאת אשר לו ויקרבו
בני אהרן את הדם אליו
ויטבל אצבעו בדם ויתן
על קרנות המזבח ואת הדם
יצק אל יסוד המזבח ואת
החלב ואת הכלית ואת
היתרת מן הכבד מן החטאת
הקטיר המזבחה כאשר
צוה יהוה את משה ואת
הבשר ואת העור שרף
באש מחוץ למחנה וישחט
את העלה וימצאו בני
אהרן אליו את הדם ויזרקהו
על המזבח סביב ואת
העלה המצאו אליו לנתחיה
ואת הראש ויקטר על
המזבח ורחץ את הקרב
ואת הכרע ויקטר על

ויקרב הוא פוסי ומקריב אחרון אל המזבח וילך ויקרב אלהיו ואמר ואשה ויקרבו אליו ויקרב אליו ישראל:
ובפי׳ ד׳ ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ב׳ פי׳ והדר פי׳ אל הדת ובפי׳ עליהם עדנו אלהיו ערבני׳:

חטאתך ב׳ ועשה אתה חטאתך ואת עלתך גם
לא תעבוד חטאתך לא תמנות • חדי חטאתך
ולפרו׳ ס׳:

החלב ומזה איל האליה
והמכסה והכלית והיתרת
הכבד׳ וישמו את החלבים
על החזות ויקטר החלבים
המזבחה ואת החזות ואת
שוק הימין הניף אהרן
תנופה לפני יהוה כאשר
צוה משה ויבא אהרן את
נדן אל העם ויברכם ויהר
מעשת חטאת ועלה
ושלמים ובא משה אל
אהרן אל אהל מועד
ויצאו ויברכו את העם

ויבא אהרן אל המזבח
ותצא אש מלפני יהוה
ותאכל על המזבח את
העלה ואת החלבים וירא
כל העם וירנו ויפלו על פניהם
ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא
איש מחתתו ויתנו בהן אש
וישימו עליה קטרת ויקריבו
לפני יהוה אש זרה אשר לא
צוה אתם ותצא אש מלפני
יהוה ותאכל אותם וימתו
לפני יהוה ויאמר משה אל
אהרן הוא אשר דבר יהוה
לאמר בקרבי אקדש ועל
פני כל העם אכבד ויידם אהרן
ויקרא משה אל מישאל
ואל אלצפן בני עזיאל דד
אהרן ויאמר אלהם קרבו
שאו את אחיכם מאת פני
הקדש אל מחוץ למחנה
ויקרבו וישאם בכתנתם אל
מחוץ למחנה כאשר דבר
משה ויאמר משה אל אהרן
ואל אלעזר ואל איתמר בניו
ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם
לא תפרמו ולא תמותו ועל
כל העדה יקצף והאחיכם כל
בית ישראל יבכו את

מאוד פני ה׳ מאוד פני רבקה מאוד פני שר ה׳ מאוד
פני ורדישם ויקרב מאוד פני אבותיהם ויקרא ה׳ ישמו
מאוד פני ה׳ במדי׳ ס׳:

מן ראש ומורות בתוכיר עד ותחטאת אות לכם לחקות שלם על כלו עולם ב׳ מ׳ א׳ ויבא משה ואהרן ומן ותחטאת אות
לכם עד מעמ׳ ויקרא ויקרא ב׳ ל׳ א׳ ועל כל הפשוט מכ׳ ס׳ מ׳ עשרה ב׳ חלה לך מעשות מדבר חזר ודדמו עשות
החטאת ס׳:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

נעמ ו דבש כי חקר וחקר בנין רמנו מ׳ כלם מנמו למוד שקין אדום לנו נמנו לאבלה אשר נמו קברוסיה אמיו
אמלמה כי הבמה: ובנין הבנלוך ב׳ ואמרו ר׳ אנשיה אל לוט עד מר לקפה ואת חזה חזלנופה אשקר בעיר
ומנה הבנין הבמקין:

ולהבחיל ולהבחיל בין הארוך ובין הקשה ולהבחיל בבראבן
בין מקדש: וחחל ב׳ חלחם ולהבחיל בבראבן
ומלהזוזל:

הַשַּׁרְפָּה ... אֲשֶׁר שָׁרְפָה יְהוָה
ומפתח אחלמועד לאתעאו
פוחלו כי ישמו משחת יהוה
עליכם ועשו כדבר משה

ויְדַבֵּר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׳
יין ושכר אל תשת אתה ובניך
אתך בבאכם אל־אהל מועד
ולא תמתו חקת עולם לדרתיכם
ולהבדיל בין
הקדש ובין החל ובין הטמא
ובין הטהור׳ ולהורת את בני
ישראל את כל החקים אשר
דבר יהוה אליהם ביד משה

ויְדַבֵּר משה אל־אהרן ואל
אלעזר ואל־איתמר בניו׳
הניתר׳ים קחו את המנחה
הנותרת מאשי יהוה ואכלוה
מצות אצל המזבח כי קדש
קדשים הוא׳ ואכלתם אתה
במקום קדש׳ כי חקך וחק
בניך הוא מאשי יהוה כי כן
צויתי׳ ואת חזה התנופה ואת
שוק התרומה תאכלו במקום
טהור אתה ובניך ובנותיך אתך
כי חקך וחק בניך נתנו מזבחי

שלמי בני ישראל׳ שוק
התרומה והחזה התנופה על
אשי החלבים יביאו להניף
תנופה לפני יהוה והיה לך
ולבניך אתך לחק עולם
כאשר צוה יהוה׳ ואת שעיר
החטאת דרש דרש משה׳
והנה שרף׳ ויקצף על אלעזר
ועל איתמר בני אהרן הנותרים
לאמר מדוע לא אכלתם
את החטאת במקום הקדש
כי קדש קדשים הוא׳ ואתה
נתן לכם לשאת את עון
העדה לכפר עליהם לפני
יהוה׳ הן לא הובא את דמה
אל־תוך הקדש פנימה אכול׳
תאכלו אתה בקדש׳ כאשר
צויתי׳ וידבר אהרן אל משה
הן היום הקריבו את חטאתם
ואת עלתם לפני יהוה׳ ותקרא
אתי כאלה׳ ואכלתי חטאת
היום הייטב בעיני יהוה׳
וישמע משה הייטב בעיניו

ויְדַבֵּר יְהוָה אל־משה׳ ואל־אהרן
לאמר אלהם׳ דברו אל־בני
ישראל לאמר זאת החיה אשר

תאכלו מכל הבהמה אשר על
הארץ׳ כל מפרסת פרסה
ושסעת שסע פרסת מעלת
גרה בבהמה אתה תאכלו׳
אך את זה לא תאכלו מעלי
הגרה וממפריסי הפרסה את
הגמל כי מעלה גרה הוא׳ ל
ופרסה אינו מפריס טמא הוא
לכם׳ ואת השפן כי מעלה גרה
הוא ופרסה לא יפריס טמא
הוא לכם׳ ואת הארנבת כי
מעלת גרה הוא ופרסה לא
הפריסה טמאה הוא לכם׳
ואת החזיר כי מפריס פרסה
הוא ושסע שסע פרסה והוא
גרה לא יגר טמא הוא לכם׳
מבשרם לא תאכלו ובנבלתם
לא תגעו טמאים הם לכם׳
[illegible]
[illegible]
[illegible]

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

שקץ הוא לכם ואת אלה לא
תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ
הם את הנשר ואת הפרס ואת
העזניה ואת הראה ואת הדיה
למינה את כל ערב למינו ואת
בת היענה ואת השחף ואת
הנץ למינהו ואת הכוס ואת
הינשוף ואת התנשמת ואת
הקאת ואת הרחם ואת
החסידה האנפה למינה
ואת הדוכיפת ואת העטלף
כל שרץ העוף הולך על
ארבע שקץ הוא לכם

אך את זה תאכלו
מכל שרץ העוף הולך על
ארבע אשר לו כרעים ממעל
לרגליו לנתר בהן על הארץ
אותם תאכלו את
הארבה למינו ואת הסלעם
למינהו ואת החרגל למינהו
ואת החגב למינהו וכל שרץ
העוף אשר לו ארבע רגלים
שקץ הוא לכם ולאלה
תטמאו כל הנגע בנבלתם
יטמא עד הערב וכל הנשא
מנבלתם יכבס בגדיו וטמא

עד הערב כל הבהמה
אשר הוא מפרסת פרסה
ושסעת שסעת גרה
איננה מעלה טמאים הם
לכם כל הנגע בהם יטמא
וכל הולך על כפיו בכל החיה
ההלכת על ארבע טמאים
הם לכם כל הנגע בנבלתם
יטמא עד הערב והנשא את
נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד
הערב טמאים המה לכם

וזה לכם הטמא
בשרץ השרץ על הארץ
החלד והעכבר והצב למינהו
והאנקה והכח והלטאה והחמט
והתנשמת אלה הטמאים לכם
בכל השרץ כל הנגע בהם
במותם יטמא עד הערב וכל
אשר יפל עליו מהם במותם
יטמא מכל כלי עץ או בגד
או עור או שק כל כלי אשר
יעשה מלאכה בהם במים
ובא בו טמא עד הערב וטהר
וכל כלי חרש אשר יפל מהם
אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא
ואתו תשברו מכל האכל אשר
יאכל אשר עליו מים

יטמא וכל משקה אשר ישתה
בכל כלי יטמא וכל אשר יפל
מנבלתם עליו יטמא תנור
וכירים יתץ טמאים הם וטמאים
יהיו לכם אך מעין ובור מקוה
מים יהיה טהור והנגע בנבלתם
יטמא ובי יפל מנבלתם על
כל זרע זרוע אשר יזרע
טהור הוא ובי יתן מים על
זרע ונפל מנבלתם עליו טמא
הוא לכם

וכי ימות מן הבהמה
אשר היא לכם לאכלה הנגע
בנבלתה יטמא עד הערב
והאכל מנבלתה יכבס בגדיו
וטמא עד הערב והנשא את
נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד
הערב וכל השרץ השרץ
על הארץ שקץ הוא לא
יאכל כל הולך על גחון וכל
הולך על ארבע עד כל
מרבה הגלים לכל השרץ
השרץ על הארץ לא
תאכלום כי שקץ הם אל
תשקצו את נפשתיכם בכל
השרץ השרץ ולא תטמאו
בהם ונטמתם בם כי אני יהוה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אלהיכם והתקדשתם והייתם
קדושים כי קדוש אני ולא
תטמאו את נפשותיכם בכל
השרץ הרמש על הארץ
כי אני יהוה המעלה אתכם
מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים והייתם קדושים כי
קדוש אני זאת תורת
הבהמה והעוף וכל נפש
החיה הרמשת במים וכל נפש
השרצת על הארץ להבדיל
בין הטמא ובין הטהור ובין
החיה הנאכלת ובין החיה
אשר לא תאכל
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל לאמר
אשה כי תזריע וילדה זכר
וטמאה שבעת ימים כימי
נדת דותה תטמא וביום
השמיני ימול בשר ערלתו
ושלשים יום ושלשת ימים
תשב בדמי טהרה בכל קדש
לא תגע ואל המקדש לא
תבא עד מלאת ימי טהרה
ואם נקבה תלד וטמאה שבעים
שבעים כנדתה ושישים יום
ושלשת ימים תשב על דמי

טהרה ובמלאת ימי טהרה
לבן או לבת תביא כבש בן
שנתו לעלה ובן יונה או תר
לחטאת אל פתח אהל מועד
אל הכהן והקריב לפני יהוה
וכפר עליה וטהרה ממקור
דמיה זאת תורת היולדת לזכר
או לנקבה ואם לא תמצא
ידה די שה ולקחה שתי תרים
או שני בני יונה אחד לעלה
ואחד לחטאת וכפר עליה
הכהן וטהרה
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר אדם כי יהיה בעור
בשרו שאת או ספחת או
בהרת והיה בעור בשרו
לנגע צרעת והובא אל אהרן
הכהן או אל אחד מבניו
הכהנים וראה הכהן את
הנגע בעור הבשר ושער
בנגע הפך לבן ומראה הנגע
עמק מעור בשרו נגע צרעת
הוא וראה אתו הכהן וטמא אתו
ואם בהרת לבנה הוא בעור
בשרו ועמק אינו מראה מן
העור ושערה לא הפך לבן
והסגיר הכהן את הנגע

שבעת ימים וראה הכהן
ביום השביעי והנה הנגע
עמד בעיניו לא פשה הנגע
בעור והסגירו הכהן שבעת
ימים שנית וראה הכהן אתו
ביום השביעי שנית והנה
כהה הנגע ולא פשה הנגע
בעור וטהרו הכהן מספחת
היא וכבס בגדיו וטהר ואם
פשה תפשה המספחת בעור
אחרי הראתו אל הכהן ל
לטהרתו וראה שנית אל
הכהן וראה הכהן והנה פשתה
המספחת בעור וטמאו
הכהן צרעת הוא
נגע צרעת כי תהיה באדם
והובא אל הכהן וראה
הכהן והנה שאת לבנה
בעור והוא הפך שער לבן
ומחות בשר חי בשאת
צרעת נושנת הוא בעור
בשרו וטמאו הכהן לא
יסגרנו כי טמא הוא
פרוח תפרח הצרעת בעור
וכסתה הצרעת את כל עור
הנגע מראשו ועד רגליו
לכל מראה עיני הכהן

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

וראה הכהן והנה כסתה
הצרעת כל בשרו וטהר
את הנגע כלו חפך לבן
טהור הוא וביום הראות בו
בשר חי יטמא וראה הכהן
את הבשר החי וטמא הבשר החי
טמא הוא צרעת הוא: או כי
ישוב הבשר החי ונהפך לבן
ובא אל הכהן וראה הכהן והנה
נהפך הנגע לבן וטהר הכהן את
הנגע טהור הוא
והבשר כיום בהיות בו בערו שחין
ונרפא והיה במקום שחין
שאת לבנה או בהרת לבנה
אדמדמת ונראה אל הכהן
וראה הכהן והנה מראה
שפל מן העור ושערה הפך
לבן וטמא הכהן נגע
צרעת הוא בשחין פרחה:
ואם יראנה הכהן והנה
אין בה שער לבן ושפלה
אינה מן העור והיא כהה
והסגירו הכהן שבעת
ימים: ואם פשה תפשה
בעור וטמא הכהן אתו
נגע הוא: ואם תחתיה
תעמד הבהרת לא פשתה
ערבת השחין הוא וטהרו
הכהן: או בשר כי
יהיה בערו מכוית אש והיתה
מחית המכוה בהרת לבנה
אדמדמת או לבנה: וראה
אתה הכהן והנה נהפך שער
לבן בבהרת ומראה עמקן
העור צרעת הוא במכוה
פרחה וטמא אתו הכהן נגע
צרעת הוא: ואם יראנה הכהן
והנה אין בבהרת שער לבן
ושפלה אינה מן העור והוא
כהה והסגירו הכהן שבעת
ימים: וראה אתו הכהן ביום
השבעי אם פשה תפשה
בעור וטמא הכהן אתו נגע
צרעת הוא: ואם תחתיה
תעמד הבהרת לא פשתה
בעור והוא אם את המכוה
הוא וטהרו הכהן כי ערבת
המכוה הוא:
והאיש או האשה כי יהיה בהם נגע
בראש או בזקן: וראה הכהן
את הנגע והנה מראה עמק
מן העור וגם שער צהב דק
וטמא אתו הכהן נתק הוא
צרעת הראש או הזקן הוא:

בפרש

בפרש

בפרש

בפרש

וכי יראה הכהן את נגע
הנתק והנה אין מראהו
עמק מן העור ושער שחר
אין בו והסגיר הכהן את נגע
הנתק שבעת ימים: וראה
הכהן את הנגע ביום השביעי
והנה לא פשה הנתק ולא
היה בו שער צהב ומראה
הנתק אין עמק מן העור
והתגלחו ואת הנתק לא
יגלח והסגיר הכהן את הנתק
שבעת ימים שנית: וראה
הכהן את הנתק ביום השביעי
והנה לא פשה הנתק בעור
ומראהו אינו עמק מן
העור וטהר אתו הכהן וכבס
בגדיו וטהר: ואם פשה
פשה הנתק בעור אחרי
טהרתו וראהו הכהן והנה
פשה הנתק בעור לא יבקר
הכהן לשער הצהב טמא
הוא: ואם בעיני עמד
הנתק ושער שחר עלה בו
נרפא הנתק טהור הוא
וטהרו הכהן:
והאיש או האשה כי
יהיה בעור בשרם בהרת

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ובראה ל׳ ואסן פשה וכפשה המסטחוה והיה במקום והשחין והבא אמנו ובראה אותה כפני לא נגע אני חשמתי שלוך
בלה והיה ונטלה ושא׳ ובשרו ח זאת מעצמו בעצמו בבשר בשרה טרפה ובשרי בי׳ הזה בו בשרו והשיב
מבראתו לל׳ ב׳ בו בשר ע׳ לה לחם המריחה עדו ובשרו׳

לבנות ל׳ ב׳ כל׳ ובל חט׳ ראצל בארן בצלחה לבנות
בחיה לבנה טרחה לבנה ובהמי אוחזן לך לבנות׳

ד בחרת לבנת וראה הכהן׳
והנה בעור בשר סרס בחרת׳
ל ד פחות לבנת בהק הוא פרח
בעור טהור הוא׳
ואיש כי ימרט ראשו
קרח הוא טהור הוא׳ ואם
מפאת פניו ימרט ראשו׳
גבח הוא טהור הוא׳ וכי ל
יהיה בקרחתו ובגבחת׳
ל ד נגע לבן אדמדם צרעת׳
פרחת הוא בקרחתו או׳ ל
בגבחתו׳ וראה אתו הכהן
והנה שאת הנגע לבן׳ ל
אדמדמת בקרחתו׳ או
בגבחתו במראה צרעת׳
עורבשר׳ איש צרוע הוא
ב טמא הוא טמא יטמאנו׳
אור מרחשה הכהן בראשו נגעו והיה נגע
ב איש נגעו ומלאמו אשר בגדיו יהיו׳ ל
ל ד פרומים וראשו יהיה פרוע
ועל שפם יעטה וטמא׳
טמא יקרא כל ימי אשר
הנגע בו יטמא טמא הוא
ח בדד ישב מחוץ למחנה מושבו׳
ב והבגד כי יהיה בו
נגע צרעת בבגד צמר׳ או ל
בבגד פשתים׳ או בשתי או
ל ב בבגד עור׳ ובעור׳ ובכל מלאכת עור׳
והיה הנגע ירקרק או׳ ל
ג אדמדם בבגד או בעור
או בשתי׳ או בערב או בכל
כלי עור נגע צרעת הוא׳
והראה את הכהן׳ וראה
הכהן את הנגע והסגיר את
הנגע שבעת ימים׳ וראה
את הנגע ביום השביעי כי
פשה הנגע בבגד׳ או בשתי
ל ד ל ד ל ד

ארז ושני תולעת ואזוב ׃ וצוה
הכהן ושחט את הצפור ׃
האחת אל כלי חרש על מים
חיים׃ את הצפר החיה יקח
אתה ואת עץ הארז ואת
שני התולעת ואת האזב ׃
וטבל אותם ואת הצפר החיה
בדם הצפר השחטה על ׃
המים החיים׃ והזה על ׃
המטהר מן הצרעת׃ שבע
פעמים וטהרו ושלח את׃
הצפר החיה על פני השדה׃
וכבס המטהר את בגדיו וגלח
את כל שערו ורחץ במים
וטהר ואחר יבוא אל המחנה
וישב מחוץ לאהלו שבעת
ימים׃ והיה ביום השביעי ׃
וגלח את כל שערו את׃
ראשו ואת זקנו ואת גבת
עיניו ואת כל שערו וגלח׃
וכבס את בגדיו ורחץ את׃
בשרו במים וטהר׃ וביום ׃
השמיני יקח שני כבשים ׃
תמימים׃ וכבשה אחת בת
שנתה תמימה׃ ושלשה ׃
עשרנים סלת מנחה בלולה
בשמן ולג אחד שמן׃ ׃

והעמיד הכהן המטהר את
האיש המטהר ואתם לפני
יהוה פתח אהל מועד׃ ׃
ולקח הכהן את הכבש ׃
האחד והקריב אתו לאשם
ואת לג השמן והניף אתם
תנופה לפני יהוה׃ ושחט ׃
את הכבש במקום אשר
ישחטו את החטאת׃ ואת׃
העלה במקום הקדש׃
כי כחטאת האשם הוא לכהן
קדש קדשים הוא׃ ולקח
הכהן מדם האשם ונתן הכהן
על תנוך אזן המטהר׃ ׃
הימנית׃ ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית׃ ולקח
הכהן מלג השמן ויצק על
כף הכהן השמאלית׃ וטבל
הכהן את אצבעו הימנית
מן השמן אשר על כפו ׃
השמאלית׃ והזה מן השמן
באצבעו שבע פעמים לפני
יהוה׃ ומיתר השמן אשר על
כפו יתן הכהן על תנוך אזן׃
המטהר הימנית׃ ועל בהן ׃
ידו הימנית׃ ועל בהן רגלו ׃
הימנית׃ על דם האשם׃ ׃

והיתר הלג אשר על כף
הכהן יתן על ראש המטהר
וכפר עליו הכהן לפני יהוה׃
ועשה הכהן את החטאת
וכפר על המטהר מטמאתו׃
ואחר ישחט את העלה ׃
והעלה הכהן את העלה ׃
ואת המנחה המזבחה וכפר
עליו הכהן וטהר׃
ואם דל הוא ואין
ידו משגת לקח כבש אחד
אשם לתנופה לכפר עליו
ועשרון סלת אחד בלול ׃
בשמן למנחה ולג שמן׃ ׃
ושתי תרים או שני בני יונה
אשר תשיג ידו והיה אחד ׃
חטאת והאחד עלה׃ והביא
אתם ביום השמיני לטהרתו
אל הכהן אל פתח אהל ׃
מועד לפני יהוה׃ ולקח הכהן
את כבש האשם ואת לג ׃
השמן והניף אתם הכהן ׃
תנופה לפני יהוה׃ ושחט את
כבש האשם ולקח הכהן ׃
מדם האשם ונתן על תנוך
אזן המטהר הימנית׃ ועל בהן ׃
ידו הימנית׃ ועל בהן רגלו ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לספר עליו ה׳ ומשך ידו על ראש הרעלה ואסרל
ורא ומחמר מקדשמן בטיא וזרקנר אחרעלה
עליו ומגדל וכפר אחרן׃ ס׃

ח בטע. בסיף ושחט אומ על כל קרבנן אנ הכהן חמשיח קצבה ומעוז על אשר החלבים שגגמ את אשר
ומעמ ועל כל הרעה׃ ס׃ על מקום ב׳ על מקום דמ הראשת על מקום השבת על מקום הארון דזבחי חימים׃ ס

הימנת ומזה שמן יצק הכהן
על כף הכהן השמאלית׃
והזה הכהן באצבעו הימנית
מזה השמן אשר על כפו׃ ש
השמאלית שבע פעמים׃
לפני יהוה׃ ונתן הכהן מזה שמן
אשר על כפו על תנוך אזן
המטהר הימנת ועל בהן ידו
הימנת ועל בהן רגלו הימנת
על מקום דם האשם׃ והנותר
מן השמן אשר על כף הכהן
יתן על ראש המטהר לכפר
עליו לפני יהוה׃ ועשה את
האחד מן התרים או מן בני
היונה מאשר תשיג ידו׃ את
אשר תשיג ידו את האחד
חטאת ואת האחד עלה על
המנחה וכפר הכהן על ל
המטהר לפני יהוה׃ זאת ש
תורת אשר בו נגע צרעת
אשר לא תשיג ידו בטהרתו׃

וידבר יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר׃ כי תבאו אל
ארץ כנען אשר אני נתן ל
לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת
בבית ארץ אחזתכם׃ והבא

אשר לו הבית והגיד לכהן
לאמר כנגע נראה לי בבית׃
וצוה הכהן ופנו את הבית ש
בטרם יבא הכהן לראות את
הנגע ולא יטמא כל אשר
בבית ואחרי כן יבא הכהן ל
לראות את הבית׃ וראה את
הנגע והנה הנגע בקירת ש
הבית שקערורת ירקרקת
או אדמדמת ומראיהן ש
שפל מן הקיר׃ ויצא הכהן ל
מן הבית אל פתח הבית ש
והסגיר את הבית שבעת ימים׃
ושב הכהן ביום השביעי ש
וראה והנה פשה הנגע ל
בקירת הבית׃ וצוה הכהן ל
והחלצו את האבנים אשר בהן
הנגע והשליכו אתהן אל ל
מחוץ לעיר אל מקום טמא׃
ואת הבית יקצע מבית ש
סביב׃ ושפכו את העפר ש
אשר הקצו אל מחוץ לעיר
אל מקום טמא׃ ולקחו ש
אבנים אחרות והביאו אל
תחת האבנים ועפר אחר יקח
וטח את הבית׃ ואם ישוב ל
הנגע ופרח בבית אחר חלץ

את האבנים ואחרי הקצות
את הבית׃ ואחרי חטאו הכהן ובא
הכהן וראה והנה פשה הנגע׃
בבית צרעת ממארת הוא ל
בבית טמא הוא׃ ונתץ את ל
הבית׃ את אבניו ואת עציו׃
ואת כל עפר הבית הוציא
אל מחוץ לעיר אל מקום טמא׃
והבא אל הבית כל ימי הסגיר
אתו׃ וטמא עד הערב׃ והשכב
בבית יכבס את בגדיו והאכל
בבית יכבס את בגדיו׃ ואם
בא יבא הכהן וראה והנה לא
פשה הנגע בבית׃ אחרי חטאה
את הבית׃ וטהר הכהן את ל
הבית כי נרפא הנגע׃ ולקח
לחטא את הבית שתי צפרים
ועץ ארז ושני תולעת ואזב׃
ושחט את הצפר האחת ל
אל כלי חרש על מים חיים׃
ולקח את עץ הארז ואת
האזב ואת שני התולעת ל
ואת הצפר החיה׃ וטבל אתם
בדם הצפר השחטה ובמים
החיים והזה אל הבית שבע
פעמים׃ וחטא את הבית ש
בדם הצפר ובמים החיים׃

מריחין
מגראה

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז

וחזק
וכלומר
ואול עמו
ואול אבנמו

חסר

חסר
ומל
ומל
ומל

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ובעפר החיה ובעץ הארז
ובאזב ובשני התולעת׃
ושלח את־צפר החיה אל
מחוץ לשדה אל־פני השדה׃
וכפר על־הבית וטהר׃ זאת
התורה לכל־נגע הצרעת׃
ולנתק׃ ולצרעת הבגד׃
ולבית׃ ולשאת׃ ולספחת׃
ולבהרת׃ להורות ביום הטמא
וביום הטהר׃ זאת תורת׃
הצרעת׃
וידבר יהוה אל־משה
ואל־אהרן לאמר׃ דברו אל
בני ישראל ואמרתם אלהם
איש איש כי יהיה זב מבשרו
זובו טמא הוא׃ וזאת תהיה
טמאתו בזובו רר בשרו את־זובו
או־החתים בשרו מזובו טמאתו
הוא׃ כל־המשכב אשר ישכב
עליו הזב וכל־הכלי
אשר־ישב עליו טמא׃
ואיש אשר־יגע במשכבו
יכבס בגדיו ורחץ במים׃
וטמא עד־הערב׃ והישב
על־הכלי אשר־ישב עליו׃
הזב יכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד־הערב׃ והנגע

בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד־הערב׃ וכי
ירק הזב בטהור וכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד־הערב׃
וכל־המרכב אשר ירכב
עליו הזב׃ וטמא׃ וכל־הנגע
בכל־אשר יהיה תחתיו׃ וטמא
עד־הערב׃ והנושא אתם
יכבס בגדיו ורחץ במים׃
וטמא עד־הערב׃ וכל־אשר
יגעבו הזב וידיו לא־שטף
במים׃ וכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד־הערב׃ וכלי
חרש אשר־יגעבו הזב׃ ושבר
וכל־כלי־עץ׃ ישטף במים׃
וכי־יטהר הזב מזובו׃ וספר
לו שבעת ימים לטהרתו
וכבס בגדיו ורחץ בשרו׃
במים חיים׃ וטהר׃ ובים׃
השמיני׃ יקח לו שתי תרים
או שני בני יונה׃ ובא לפני
יהוה׃ אל־פתח אהל מועד
ונתנם׃ אל־הכהן׃ ועשה׃ אתם
הכהן׃ אחד חטאת׃ והאחד
עלה׃ וכפר עליו הכהן׃ לפני
יהוה׃ מזובו׃ ואיש
כי־תצא ממנו שכבת־זרע׃

ורחץ במים את־כל־בשרו׃
וטמא עד־הערב׃ וכל־בגד וכל
עור אשר־יהיה עליו שכבת
זרע׃ וכבס במים וטמא עד
הערב׃
ואשה אשר־ישכב איש אתה
שכבת־זרע׃ ורחצו במים׃
וטמאו עד־הערב׃ ואשה כי־
תהיה זבה דם׃ יהיה זבה׃
בבשרה׃ שבעת ימים תהיה׃
בנדתה׃ וכל־הנגע־בה׃ יטמא
עד־הערב׃ וכל־אשר־תשכב
עליו בנדתה׃ יטמא׃ וכל־אשר
תשב עליו׃ יטמא׃ וכל־הנגע
במשכבה׃ וכבס בגדיו׃ ורחץ
במים׃ וטמא עד־הערב׃ וכל־
הנגע׃ בכל־כלי אשר־תשב
עליו׃ וכבס בגדיו׃ ורחץ במים
וטמא עד־הערב׃ ואם׃ על
המשכב הוא׃ או על־הכלי׃
אשר־הוא׃ ישבת עליו׃ בנגעו
בו׃ יטמא עד־הערב׃ ואם שכב
ישכב׃ איש אתה׃ ותהי נדתה
עליו׃ וטמא׃ שבעת ימים׃ וכל
המשכב׃ אשר־ישכב עליו׃
יטמא׃
ואשה כי־יזוב׃ זוב דמה׃ ימים׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ואות האחד ד׳ אות אשר ומשיב ידו ועשה הכהן אות החטאת והעלה וכפר עליו מחטאתו ישחט את הדם ומשכן ג׳ בטמאתו אות מ׳ משכנו ונתנו משכנו בטמאתו ויחדו משכני עליהם ס׳

חנוגב ג׳ מל׳ וכל הנוגע בכל טומאת הנוגע באדם ומשיב ולא יעמיד לפני ואין טוב: ס׳

רבים בלא עת נדתה או כי
תזוב על נדתה כל ימי זוב
טמאה הכמי נדתה תהיה
טמאה הוא כל ימי משכב
אשר תשכב עליו כל ימי
זובה כמשכב נדתה יהיה לה
וכל הכלי אשר תשב עליו
טמא יהיה כטמאת נדתה
וכל הנוגע בם יטמא וכבס
בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב ואם טהרה מזובה
וספרה לה שבעת ימים ואחר
תטהר וביום השמיני תקח
לה שתי תרים או שני בני יונה
והביאה אותם אל הכהן אל
פתח אהל מועד ועשה הכהן
את האחד חטאת ואת האחד
עלה וכפר עליה הכהן לפני
יהוה מזוב טמאתה והזרתם
את בני ישראל מטמאתם
ולא ימותו בטמאתם בטמאם
את משכני אשר בתוכם
זאת תורת הזב ואשר תצא
ממנו שכבת זרע לטמא בה
והדוה בנדתה והזב את זובו
לזכר ולנקבה ולאיש אשר
ישכב עם טמאה:

פ

וידבר יהוה אל משה אחרי
מות שני בני אהרן בקרבתם
לפני יהוה וימתו ויאמר יהוה
אל משה דבר אל אהרן
אחיך ואל יבא בכל עת אל
הקדש מבית לפרכת אל פני
הכפרת אשר על הארון ולא
ימות כי בענן אראה על
הכפרת: בזאת יבא אהרן
אל הקדש בפר בן בקר ל
חטאת ואיל לעלה כתנת
בד קדש ילבש ומכנסי בד
יהיו על בשרו ובאבנט בד
יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי
קדש הם ורחץ במים את
בשרו ולבשם: ומאת עדת
בני ישראל יקח שני שעירי
עזים לחטאת ואיל אחד ל
עלה: והקריב אהרן את פר
החטאת אשר לו וכפר בעדו
ובעד ביתו ולקח את שני
השעירים והעמיד אתם לפני
יהוה פתח אהל מועד ונתן
אהרן על שני השעירים
גורלות גורל אחד ליהוה
וגורל אחד לעזאזל: והקריב

אהרן את השעיר אשר עלה
עליו הגורל ליהוה ועשהו
חטאת: והשעיר אשר עלה
עליו הגורל לעזאזל יעמד
חי לפני יהוה לכפר עליו
לשלח אתו לעזאזל המדבר:
והקריב אהרן את פר החטאת
אשר לו וכפר בעדו ובעד
ביתו ושחט את פר החטאת
אשר לו: ולקח מלא המחתה
גחלי אש מעל המזבח מלפני
יהוה ומלא חפניו קטרת סמים
דקה והביא מבית לפרכת
ונתן את הקטרת על האש
לפני יהוה וכסה ענן הקטרת
את הכפרת אשר על העדות
ולא ימות: ולקח מדם הפר
והזה באצבעו על פני
הכפרת קדמה ולפני הכפרת
יזה שבע פעמים מהדם
באצבעו: ושחט את השעיר
החטאת אשר לעם והביא
את דמו אל מבית לפרכת
ועשה את דמו באשר עשה
לדם הפר והזה אתו על
הכפרת ולפני הכפרת: וכפר
על הקדש מטמאת בני

ומשיבה: כ׳ לה לרבי יאיר משה וחשיב אשר עליו הבגד ולמשך אורך ולאמתן מיתון וחסון ופני
הזהרה ואופן פלי לבני ונפן הזרע ולא יזבירה ומפני מכבד מלבוש הזב וחדש אחד יפני ויחן שאול ומעל
הקדש: ס׳

הקדוש מרים: ל׳ הוקן טוד עליו אשר אדון ומדבר
עליו הכהן ולא חבריו לדרך הנה אל בגדו
בדר: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ישראל ומפשעיהם לכל
חטאתם וכן יעשה לאהל
מועד השכן אתם בתוך
טמאתם וכל אדם לא
יהיה באהל מועד בבאו
לכפר בקדש עד צאתו
וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד
כל קהל ישראל ויצא
אל המזבח אשר לפני
יהוה וכפר עליו ולקח מדם
הפר ומדם השעיר ונתן
על קרנות המזבח סביב
והזה עליו מן הדם באצבעו
שבע פעמים וטהרו
וקדשו מטמאת בני
ישראל וכלה מכפר את
הקדש ואת אהל מועד
ואת המזבח והקריב את
השעיר החי וסמך אהרן
את שתי ידו על ראש
השעיר החי והתודה עליו
את כל עונת בני ישראל
ואת כל פשעיהם לכל
חטאתם ונתן אתם על
ראש השעיר ושלח ביד
איש עתי המדברה ונשא
השעיר עליו את כל עונתם
אל ארץ גזרה ושלח את
השעיר במדבר ובא
אהרן אל אהל מועד
ופשט את בגדי הבד אשר
לבש בבאו אל הקדש
והניחם שם ורחץ את
בשרו במים במקום קדוש
ולבש את בגדיו ויצא ועשה
את עלתו ואת עלת העם
וכפר בעדו ובעד העם
ואת חלב החטאת יקטיר
המזבחה והמשלח את
השעיר לעזאזל יכבס בגדיו
ורחץ את בשרו במים ואחרי
כן יבוא אל המחנה ואת
פר החטאת ואת השעיר
החטאת אשר הובא את
דמם לכפר בקדש יוציא
אל מחוץ למחנה ושרפו
באש את עורתם ואת בשרם
ואת פרשם והשרפה אתם
יכבס בגדיו ורחץ את בשרו
במים ואחרי כן יבוא אל
המחנה והיתה לכם לחקת
עולם בחדש השביעי
בעשור לחדש תענו את
נפשתיכם וכל מלאכה

ואנשי הכשרה ל׳ ומשרשרין ומקיל שהי מלה מכפר
אמת הקדש והכפר והזה בחוב כלל ומשה ס׳ ו׳ ו׳

ע״ל בני ישראל ל׳ בחיוב זאת לכם והיוקר לדורותיכם עני אזרח ושמר אמר שמרו ומצוה אחת הלדים ושמרתם אי״ל
ושמרתם הקדש לכן הוצאה ולהרבא ס׳ יב׳ הכתיבי ב׳ ולא מה יוחד ש מפרין וחד פליג מה רש״ הכתובים ול
בר שרוקיל ס׳

הבחטאתם דכולל ס׳ ו׳

חטאתיכם לכל פשעיהם ולכל חטאתם תהיה זאת לכם פרשתם בבלקטאתם
קרא בעין אל המשכן בשופר הדיר קהל בן אחמו לעיב אמור הבחבי העמיקו שחמו ושבר ויחמנו וכלמאב
ע״ל עלהים ומלם ס׳

ענן ל׳ כי ענן ע״ל המשכן ומקום ענן הקטרות
ושמר ענן הקטרות עלה יפר ענן אחרו וחדרנן
ע״ל עלהים ומלם ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

עביאו ט וסיפרתם וחביתם אות אשר נביאו ושפטו את העם שוב וחסלתם למען אשר יבו אזכיר בל אשר
בארצם וחיש ית׳ מחרבכם ובצמאכם ובפרידיכם נביאו לבי שמלכות כי אלוה לשכחל ׃ ט׃

והביאותם ג׳ ב׳ מלו חדיתם והביאם לוי ולקחתם
עמיל והביאותם בבחינו ולקחתם והביאותם בבלהים׃

אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ ב בטעמ
וְאֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא
הֱבִיאוֹ לְהַקְרִיב קָרְבָּן לַ׳ ב מאחר עמלה
לִיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה׃ ד
דָּם יִחָשֵׁב לָאִישׁ הַהוּא׃ לוב
דָּם שָׁפָךְ וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא ב קמצ
מִקֶּרֶב עַמּוֹ׃ לְמַעַן אֲשֶׁר ג
יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת ט
זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים׃
עַל פְּנֵי שְׂדֵה וְהֵבִיאָם ד ג
לַיהוָה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד ד חפ׳ דגש מלע
אֶל הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי ל
שְׁלָמִים לַיהוָה אוֹתָם׃ וְזָרַק לפ מלע בטמ׳
הַכֹּהֵן אֶת הַדָּם עַל מִזְבַּח
יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד ל
וְהַקְטִיר הַחֵלֶב לְרֵיחַ נִיחֹחַ ד
לַיהוָה׃ וְלֹא יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת ל
זִבְחֵיהֶם לִשְׂעִירִם אֲשֶׁר
הֵם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם חֻקַּת ל
עוֹלָם תִּהְיֶה זֹאת לָהֶם׃ ד
לְדֹרֹתָם׃ וְאֶל הֶם תֹּאמַר ב חפ דגש מלע
אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל ו
וּמִן הַגֵּר אֲשֶׁר יָגוּר בְּתוֹכֶם
אֲשֶׁר יַעֲלֶה עֹלָה אוֹ זֶבַח׃
וְאֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא ד
יְבִיאֶנּוּ לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לַיהוָה׃
וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מֵעַמָּיו׃

וכל נפש ג׳ ד׳ ומעמיו וכל נפש אשר יאכל
בדם וכל נפש אחרת וכל נפש ראבה׃ ט׃ ו׃

וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל ב בטעמ
וּמִן הַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכֶם אֲשֶׁר
יֹאכַל כָּל דָּם וְנָתַתִּי פָנַי ט
בַּנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת אֶת הַדָּם׃ לוב
וְהִכְרַתִּי אֹתָהּ מִקֶּרֶב עַמָּהּ׃
כִּי נֶפֶשׁ הַבָּשָׂר בַּדָּם הוּא׃ ב פסיק מלע
וַאֲנִי נְתַתִּיו לָכֶם עַל הַמִּזְבֵּחַ ג
לְכַפֵּר עַל נַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי הַדָּם
הוּא בַּנֶּפֶשׁ יְכַפֵּר׃ עַל כֵּן ג
אָמַרְתִּי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל נֶפֶשׁ ג חפ דגש מלע
מִכֶּם לֹא תֹאכַל הַדָּם וְהַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכְכֶם לֹא יֹאכַל דָּם׃
וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי ב בטעמ
יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכֶם
אֲשֶׁר יָצוּד צַיִד חַיָּה אוֹ עוֹף ל
אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְשָׁפַךְ אֶת דָּמוֹ ד
וְכִסָּהוּ בֶּעָפָר׃ כִּי נֶפֶשׁ כָּל ב פסיק מלע
בָּשָׂר דָּמוֹ בְּנַפְשׁוֹ הוּא וָאֹמַר
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דַּם כָּל בָּשָׂר ג
לֹא תֹאכֵלוּ כִּי נֶפֶשׁ כָּל בָּשָׂר
דָּמוֹ הוּא כָּל אֹכְלָיו יִכָּרֵת׃
וְכָל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נְבֵלָה ט
וּטְרֵפָה בָּאֶזְרָח וּבַגֵּר וְכִבַּס
בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד ט בטעמ
הָעָרֶב וְטָהֹר׃ וְאִם לֹא יְכַבֵּס
וּבְשָׂרוֹ לֹא יִרְחָץ וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ׃
פ פ

מבית ישראל ו׳ אשר יאכל דם אשר שחט שור וכשב אשר יעלה עולה אשר יקריב קרבנו ונגרר׳ ב׳
מאחרי אשר יצ׳ר אחרי בדרוש׃ ט׃ ב׳ פסיק בעמ׳ מטעם קדמות אחר בדר׳ הי אחרא ומלי אלהבדר ודא יא
כי נפש הבשר ג׳ נפש שלבשר יקאלי הוא ומלי ודא
מקבה ומטובב בגד׳ ו׳

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
כְּמַעֲשֵׂה אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר
יְשַׁבְתֶּם בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ׃ ב
וּכְמַעֲשֵׂה אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר ב דשלמלי לחמ
אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא
תַעֲשׂוּ וּבְחֻקֹּתֵיהֶם לֹא תֵלֵכוּ׃ ג
אֶת מִשְׁפָּטַי תַּעֲשׂוּ וְאֶת ג
חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ לָלֶכֶת בָּהֶם
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וּשְׁמַרְתֶּם
אֶת חֻקֹּתַי וְאֶת מִשְׁפָּטַי׃ ד
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם
וָחַי בָּהֶם אֲנִי יְהוָה׃
אִישׁ אִישׁ אֶל כָּל ה
שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ׃
לְגַלּוֹת עֶרְוָה אֲנִי יְהוָה׃ ו
עֶרְוַת אָבִיךָ וְעֶרְוַת ו
אִמְּךָ לֹא תְגַלֵּה אִמֶּךָ הוּא
לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ׃
עֶרְוַת אֵשֶׁת אָבִיךָ ז
לֹא תְגַלֵּה עֶרְוַת אָבִיךָ הוּא׃
עֶרְוַת אֲחוֹתְךָ בַּת ח
אָבִיךָ אוֹ בַת אִמֶּךָ מוֹלֶדֶת
בַּיִת אוֹ מוֹלֶדֶת חוּץ לֹא ב
תְגַלֶּה עֶרְוָתָן׃
עֶרְוַת בַּת בִּנְךָ אוֹ בַת

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ואת בת ד׳ ומשמשתן את בת בתו ואת בת בתה ואת בת בת חי עבדך חזביה ואת בת בת פרעה הדעלה שלמה ומשלך
שלמה אהב נשים ברוחב הבוכ׳ ; כל אוכחה ומקם פסיקין הבלה ושאר הגלה ;

חוחה ב׳ ומימרהון לבלהה שרוחה עלה בחשה
ומכה על עמה בל מי יחוחה ;

בתך לא תגלה ערותן כי
ערותך הנה׃
ערות בתאשת ✓
אביך מולדת אביך אחותך
הוא לא תגלה ערותה׃
ערות אחות אמך
לא תגלה שאר אביך הוא
ערות אחות אמך
לא תגלה כי שאר אמך הוא
ערות אחי אביך
לא תגלה אל אשתו לא ✓
תקרב דדתך הוא׃
ערות כלתך לא
תגלה אשת בנך הוא לא
תגלה ערותה׃
ערות אשת אחיך
לא תגלה ערות אחיך הוא׃
ערות אשה ובתה
לא תגלה את בת בתנה ואת
בת בתה לא תקח לגלות ✓
ערותה שארה הנה זמה הוא
ואשה אל אחותה לא תקח
לצרר לגלות ערותה עליה
בחיים׃ ואל אשה בנדתה ✓
טמאתה לא תקרב לגלות
ערותה׃ ואל אשת עמיתך
לא תתן שכבתך לזרע ל ✓

לטמאה בה׃ ומזרעך לא ✓
תתן להעביר למלך ולא ✓
תחלל את שם אלהיך אני
יהוה׃ ואת זכר לא תשכב ✓
משכבי אשה תועבה הוא
ובכל בהמה לא תתן שכבתך
לטמאה בה׃ ואשה לא יע
תעמד לפני בהמה לרבעה
תבל הוא׃ אל תטמאו בכל
אלה כי בכל אלה נטמאו ✓
הגוים אשר אני משלח מ
מפניכם׃ ותטמא הארץ ואפקד
עונה עליה׃ ותקא הארץ את
ישביה׃ ושמרתם אתם את
חקתי ואת משפטי ולא ✓
תעשו מכל התועבת האלה
האזרח והגר הגר בתוכם׃ כי
את כל התועבת האל עשו
אנשי הארץ אשר לפניכם
ותטמא הארץ׃ ולא תקיא
הארץ אתכם בטמאכם אתה
כאשר קאה את הגוי אשר
לפניכם׃ כי כל אשר יעשה
מכל התועבת האלה ונכרתו
הנפשות העשת מקרב עמם
ושמרתם את משמרתי ✓
לבלתי עשות מחקות ✓

הנה׃ עבדו לא תעבד בו׳ כי אם כשכיר כתושב יהיה עמך׃ אשר לא תעבדנו בו׳ עבד עברי׃ ואמה׃ ולא תרדה בו׳ בפרך׃ ויראת מאלהיך׃ ואם לא׃ ואם לא׃ ואם לא

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לא תגנבו ולא תכחשו ולא
תשקרו איש בעמיתו׃ ולא
תשבעו בשמי לשקר וחללת
את שם אלהיך אני יהוה׃ לא
תעשק את רעך ולא תגזל
לא תלין פעלת שכיר אתך
עד בקר׃ לא תקלל חרש
ולפני עור לא תתן מכשל׃
ויראת מאלהיך אני יהוה׃
לא תעשו עול במשפט לא
תשא פני דל ולא תהדר פני
גדול בצדק תשפט עמיתך׃
לא תלך רכיל בעמיך לא
תעמד על דם רעך אני יהוה׃
לא תשנא את אחיך בלבבך
הוכח תוכיח את עמיתך
ולא תשא עליו חטא׃ לא
תקם ולא תטר את בני עמך
ואהבת לרעך כמוך אני יהוה׃
את חקתי תשמרו בהמתך
לא תרביע כלאים שדך לא
תזרע כלאים ובגד כלאים
שעטנז לא יעלה עליך׃

ואיש כי ישכב את אשה
שכבת זרע והוא שפחה
נחרפת לאיש ויפדה לא

נפדתה או חפשה לא נתן לה
בקרת תהיה לא יומתו כי לא
חפשה׃ והביא את אשמו׃
ליהוה אל פתח אהל מועד׃
איל אשם׃ וכפר עליו הכהן
באיל האשם׃ לפני יהוה׃ על
חטאתו אשר חטא׃ ונסלח
לו מחטאתו אשר חטא׃

וכי תבאו אל הארץ ונטעתם
כל עץ מאכל׃ וערלתם
ערלתו׃ את פריו׃ שלש שנים
יהיה לכם׃ ערלים׃ לא יאכל׃
ובשנה הרבעית יהיה כל פריו
קדש׃ הלולים׃ ליהוה׃ ובשנה
החמישית תאכלו׃ את פריו׃
להוסיף׃ לכם׃ תבואתו׃ אני
יהוה׃ אלהיכם׃ לא תאכלו׃
על הדם׃ לא תנחשו׃ ולא
תעונו׃ לא תקיפו פאת׃ ל
ראשכם׃ ולא תשחית את
פאת זקנך׃ ושרט לנפש לא
תתנו׃ בבשרכם׃ וכתבת׃
קעקע׃ לא תתנו׃ בכם׃ אני
יהוה׃ אל תחלל׃ את בתך׃
להזנותה׃ ולא תזנה הארץ
ומלאה הארץ׃ זמה׃ את שי

שבתתי תשמרו׃ ומקדשי׃
תיראו׃ אני יהוה׃ אל תפנו׃ אל
האבת׃ ואלהי מסכה׃ לא
תעשו׃ לכם׃ ופסל׃ ומצבה׃ לא
תקימו׃ לכם׃ ואבן משכית׃
לא תתנו׃ בארצכם׃ להשתחות
עליה׃ כי אני יהוה׃ אלהיכם׃
ובזבח׃ שלמים׃ יהוה׃
לרצנכם׃ ביום׃ זבחכם׃
יאכל׃ ומחרת׃ והנותר׃
עד יום׃ השלישי׃ באש׃
ישרף׃ והאכל׃ אכל׃
פגול׃ הוא לא׃ ירצה׃
והאכלים׃ אכלו׃ עונו׃
כי׃ את קדש׃ יהוה׃
חלל׃ ונכרתה׃ הנפש׃
ההוא׃ מקרב׃ עמיה׃
וכקצרכם׃ את קצר׃
ארצכם׃ לא תכלה׃
פאת שדך׃ בקצרך׃
ולקט׃ קצירך׃ לא
תלקט׃ לעני׃ ולגר׃
תעזב׃ אתם׃ אני
יהוה׃ אלהיכם׃
לא תגנבו׃ ולא תכחשו׃
ולא תשקרו׃ איש׃ בעמיתו׃
ולא תעשקו׃ איש׃ את רעהו׃
לא תגזל׃ לא תלין׃ פעלת׃
שכיר׃ אתך׃ עד בקר׃
לא תקלל׃ חרש׃ ולפני׃
עור׃ לא תתן׃ מכשול׃
ויראת׃ מאלהיך׃ אני יהוה׃
לא תעשו׃ עול׃ במשפט׃
לא תשא׃ פני׃ דל׃ ולא תהדר׃
פני׃ גדול׃ בצדק׃ תשפט׃
עמיתך׃ לא תלך׃ רכיל׃
בעמיך׃ לא תעמד׃ על דם׃
רעך׃ אני יהוה׃
לא תשנא׃ את אחיך׃
בלבבך׃ הוכח׃ תוכיח׃
את עמיתך׃ ולא׃ תשא׃
עליו חטא׃ לא תקם׃
ולא תטר׃ את בני׃
עמך׃ ואהבת׃ לרעך׃
כמוך׃ אני יהוה׃
את חקתי׃ תשמרו׃
בהמתך׃ לא תרביע׃
כלאים׃ שדך׃ לא
תזרע׃ כלאים׃
ובגד׃ כלאים׃
שעטנז׃ לא יעלה׃
עליך׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ירגמוהו באבן ואנשי אתו את
פנבאיש החוא וחכרתי
אתו מקרב עמו כי מזרעו
נתן למלך למען טמא את
מקדשו ולחלל את שם
קדשו ואם העלם ועלמו
עם הארץ את עיניהם מן
האיש החוא בתתו מזרעו
למלך לבלתי המית אתו
ושמתי אני את פני באיש
החוא ובמשפחתו והכרתיאתו
ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי
המלך מקרב עמם והנפש
אשר תפנה אל האבות
ואל הידענים לזנות
אחריהם ונתתי את פני
בנפש החוא והכרתי אתו
מקרב עמו והתקדשתם
והייתם קדשים כי אני
יהוה אלהיכם ושמרתם
את חקתי ועשיתם אתם
אני יהוה מקדשכם כי
איש איש אשר יקלל את
אביו ואת אמו מות יומת
אביו ואמו קלל דמיו בו
ואיש אשר ינאף את אשת
איש אשר ינאף את אשת

רעהו מות יומת הנאף
והנאפת ואיש אשר
ישכב את אשת אביו ערות
אביו גלה מות יומתו שניהם
דמיהם בם ואיש אשר
ישכב את כלתו מות יומתו
שניהם תבל עשו דמיהם
בם ואיש אשר ישכב את
זכר משכבי אשה תועבה
עשו שניהם מות יומתו
דמיהם בם ואיש אשר
יקח את אשה ואת אמה
זמה הוא באש ישרפו אתו
ואתהן ולא תהיה זמה
בתוכם ואיש אשר יתן
שכבתו בבהמה מות יומת
ואת הבהמה תהרגו ואשה
אשר תקרב אל כל בהמה
לרבעה אתה והרגת את
האשה ואת הבהמה מות
יומתו דמיהם בם ואיש
אשר יקח את אחתו בת
אביו או בת אמו וראה את
ערותה והיא תראה את
ערותו חסד הוא ונכרתו
לעיני בני עמם ערות אחתו
גלה עונו ישא ואיש אשר

ישכב את אשה דוה וגלה
את ערותה את מקורה
הערה והיא גלתה את מקור
דמיה ונכרתו שניהם מקרב
עמם וערות אחות אמך
ואחות אביך לא תגלה כי
את שארו הערה עוון
עונם ישאו ואיש אשר
ישכב את דדתו ערות דדו
גלה חטאם ישאו ערירים
ימתו ואיש אשר יקח את
אשת אחיו נדה הוא ערות
אחיו גלה ערירים יהיו
ושמרתם את כל חקתי ואת
כל משפטי ועשיתם אתם
ולא תקיא אתכם הארץ
אשר אני מביא אתכם שמה
לשבת בה ולא תלכו בחקת
הגוי אשר אני משלח מפניכם
כי את כל אלה עשו ואקץ
בם ואמר לכם אתם תירשו
את אדמתם ואני אתננה
לכם לרשת אתה ארץ זבת
חלב ודבש אני יהוה אלהיכם
אשר הבדלתי אתכם מן
העמים והבדלתם בין הבהמה
הטהרה לטמאה ובין העוף

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ובכל אשר תרמיש ובכל אשר אמר
ובכל אשר תשאל ובכל אשר ישאל בכל אשר
עבר׃ ס׃

הי׳ בוכ׳ ח׳ וקד׳ ו׳ לא יקריחו לא שפטו בו בפברית. אנחנו בעבר הנהר עלה עליו בעמוד עדים לא נשבעו שמד
ודמר ר׳ לא ויחוה שנמצאו שלבבה חמדמרוך עדיני שלה ה׳ ואחריה ס׃ ודרשוש ב׳ חד ראש פסוקין חוד מעם פסוקיך
ותבל אוכ ואחרי ואחר ושוש ודרשוש
ביאור לחס׳ ס׃

הַטֻּמְאָ֣ה לַטֹּהַ֑ר וְלֹא תַשְׁקִ֣ץ
אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶ֗ם בְּבְהֵמָ֤ה וּבְשֶׁ֙רֶץ֙
וּבְכֹ֣ל אֲשֶׁר־תִּרְמֹ֣שׂ הָאֲדָמָ֔ה
אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּ֥י לָכֶ֖ם לַטֻּמְאָ֑ה
וְהְיִיתֶ֥ם לִ֖י קְדֹשִׁ֣ים כִּי־קָד֑וֹשׁ
אֲנִ֣י יְהוָ֔ה וָאַבְדֵּ֥ל אֶתְכֶ֖ם מִן
הָעַמִּ֑ים לִהְיוֹת֥ לִ֖י וְאִשָּׁ֣ה
אִשָּׁ֣ה כִּֽי־יִהְיֶ֣ה בָהּ֮ זֶ֣רַע
זָרַ֣ע וְטָמְאָ֣ה יָמִ֣ים שִׁבְעָ֣ה
יִטְמָ֣א כִּימֵ֣י נִדַּ֣ת דְּוָתָ֑הּ
וְהַכֹּהֵ֥ן בַּדֹּ֖ר לְמַאֲרֵ֥ת
אֲשֶׁר־יִוָּצֵ֣ק עָלָ֣יו שֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָ֔ה וּמִלְּא֥ אֶת־יָדוֹ֖ לְ
לַבֵּ֣שׁ אֶת־בִּגְדֵ֣י הַקֹּ֑דֶשׁ
רֹאשׁוֹ֙ לֹ֣א יִפְרָ֔ע וּבְגָדָ֖יו לֹ֣א
יִפְרֹ֑ם וְעַ֣ל כָּל־נֶ֣פֶשׁ מֵת֗ לֹ֤א
יָבֹא֙ לֶאֱבוֹ֣ וּלְאִמּ֔וֹ לֹ֥א
יִטַּ֖מָּא וּמִן־הַמִּקְדָּ֣שׁ לֹ֣א יֵצֵ֑א
וְלֹ֣א יְחַלֵּ֔ל אֶת־מִקְדַּ֥שׁ אֱלֹהָ֖יו
כִּי־נֵ֣זֶר שֶׁ֣מֶן מִשְׁחַ֣ת אֱלֹהָ֔יו
עָלָ֑יו אֲנִ֥י יְהוָ֖ה וְהוּא֥ אִשָּׁ֣ה
בְּבְתוּלֶ֔יהָ יִקָּ֖ח אַלְמָנָ֣ה
וּגְרוּשָׁ֣ה וַחֲלָלָ֣ה זֹנָ֣ה אֶת־אֵ֣לֶּה
לֹ֣א יִקָּ֔ח כִּי־אִ֥ם בְּתוּלָ֖ה
מֵעַמָּ֑יו יִקַּ֥ח אִשָּׁ֖ה וְלֹ֣א
יְחַלֵּ֥ל זַרְעוֹ֙ בְּעַמָּ֔יו כִּי־אֲנִ֖י
יְהוָ֥ה מְקַדְּשׁ֑וֹ
וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃

דַּבֵּ֣ר אֶל־אַהֲרֹ֣ן לֵאמֹ֗ר אִ֤ישׁ
מִזַּרְעְךָ֙ לְדֹרֹתָ֔ם אֲשֶׁר־יִהְיֶ֥ה
בּוֹ־מוּם֙ לֹ֣א יִקְרַ֔ב לְהַקְרִ֥יב
לֶחֶם֙ אֱלֹהָ֔יו כִּי־כָ֥ל אִ֖ישׁ אֲשֶׁר
בּוֹ־מוּם֙ לֹ֣א יִקְרָ֔ב אִ֥ישׁ עִוֵּ֖ר
אוֹ־פִסֵּ֑חַ אוֹ־חָרֵ֥ם אוֹ־שָׂרוּ֖עַ
אוֹ־אִ֥ישׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶֽה־בּוֹ֖ שֶׁבֶר
רָ֑גֶל אוֹ־שֶׁבֶר־יָ֖ד׃ אוֹ־גִבֵּ֥ן
וָדַ֖ק אוֹ־תַבְלֻ֣ל בְּעֵינוֹ֑ אוֹ־גָרָ֣ב
אוֹ־יַלֶּ֔פֶת אוֹ־מְר֥וֹחַ אָשֶׁ֖ךְ׃
כָּל־אִ֣ישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ־מוּם֮ מִזֶּ֣רַע
אַהֲרֹ֣ן הַכֹּהֵ֔ן לֹא־יִגַּ֖שׁ לְהַקְרִ֣יב
אֶת־אִשֵּׁ֣י יְהוָ֔ה מוּם֙ בּ֣וֹ אֵ֔ת
לֶחֶם֙ אֱלֹהָ֔יו לֹ֥א יִגַּ֖שׁ לְהַקְרִֽיב׃
לֶחֶם֙ אֱלֹהָ֔יו מִקֹּ֥דֶשׁ וּמִקֹּ֖דֶשׁ
יֹאכֵ֑ל אַ֚ךְ אֶל־הַפָּרֹ֣כֶת לֹ֣א יָבֹ֔א
וְאֶל־הַמִּזְבֵּ֖חַ לֹ֣א יִגַּ֑שׁ כִּי־מוּם֙
בּ֣וֹ וְלֹ֣א יְחַלֵּ֔ל אֶת־מִקְדָּשַׁ֖י
כִּי־אֲנִ֥י יְהוָ֖ה מְקַדְּשָֽׁם׃
וַיְדַבֵּ֥ר מֹשֶׁ֖ה אֶל־אַהֲרֹ֣ן וְאֶל־בָּנָ֑יו
וְאֶל־כָּל־בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃
וַיֹּ֣אמֶר יְהוָ֔ה אֶל־מֹשֶׁ֖ה לֵּאמֹֽר׃
דַּבֵּ֣ר אֶל־אַהֲרֹ֣ן וְאֶל־בָּנָ֑יו
וְיִנָּזְרוּ֙ מִקָּדְשֵׁ֣י בְנֵי־יִשְׂרָאֵ֔ל
וְלֹ֣א יְחַלְּלוּ֔ אֶת־שֵׁ֥ם קָדְשִׁ֖י
אֲשֶׁר־הֵ֣ם מַקְדִּשִׁ֑ים לִ֥י אָנִֽי׃

יאכל ג׳ לחס׳ לחד מחד נמים דעד ס׳ לא יאכל לחסל לחד נמים מבשרבוח חמיא ראשי שראכל מ׳ חמאה וחבש ואכל עלחזיה בשר ויאכל לא מבר ראחד ויאכל אזר שר ראחד ראכ׳ הבר
בא בחמוח אשר קדיה בס׳ ר׳ לחמ׳ ומ׳ ומ׳ ומ׳ שנה בעבדו׳ ; קדיש ג׳ חס׳ ובשלא׳ ; בשרו ויעמחו ב׳ בר וחטאת ב׳ בר אשר שנה ומ׳ ולה ויקרשמו בר אלהם אל דרך ואכלו חנמר
ב׳ בר ולסנך עלים לשכוחה נפין ואמרי מנמיה ולהים׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אני יי מקדישכם׃ ד ארץ אל תטרפו ושמרתם אותו
מ׳ שמרתם ותעשיתם אותם׳ ענין אמונה וגמר אותו שבת שלמי
נדבתי לחם׃ ה׃

וכאכל ז׳ ד׳ ר׳ ר׳ אלחיו ובוכ׳ כחן ובוכ׳ אי ישבתם ועשיתם עלמיך ויין אות דמה ביום ביום אל שדי עליה ד׳ שלוש
ד׳ שלוש פ׳ בעדה לחמך ה׳ אמיך אשר שמיה ובא׳ ביום ר׳ ביחמיך ב׳ ה׳ ר׳ אבי ר׳ ביחמיה בלחמיה ר׳ דמה בדיר בשחיטה
ענין בלחמיה ובריחמיה מאריך׃ ו׃

יחוה׃ אמר אלחים לדרתיכם
כל איש אשר יקרב מכל׳
זרעכם אל הקדשים אשר
יקדישו בני ישראל ליחוה
וטמאתו עליו ונכרתה
הנפש ההוא מלפני אני
יחוה׃ איש איש מזרע אהרן
והוא ערל ובבקדשים
לא יאכל עד אשר יטהר׳
וחנגע בכל טמא נפש או
איש אשר תצא ממנו׳
שכבת זרע׃ או איש אשר
יגע בכל שרץ אשר יטמא
לו או באדם אשר יטמא לו
לכל טמאתו׃ נפש אשר
תגע בו וטמא עד הערב׳
ולא יאכל מן הקדשים כי׳
אם רחץ בשרו במים׃ ובא
השמש וטהר ואחרי יאכל
מן הקדשים כי לחמו הוא׃
נבלה וטרפה לא יאכל׃
לטמאה בה אני יחוה׃
שמרו את משמרתי ולא
ישאו עליו חטא ומתו בו׳
כי יחללהו אני יחוה מקדשם׃
וכל זר לא יאכל קדש תושב
כהן ושכיר לא יאכל קדש׃

ובהן כי יקנה נפש קנין כספו
הוא יאכל בו וילוד בית הם
יאכלו בלחמו׃ ובת כהן כי
תהיה לאיש זר הוא בתרומת
הקדשים לא תאכל׃ ובת
כהן כי תהיה אלמנה וגרושה
וזרע אין לה ושבה אל בית
אביה כנעריה מלחם אביה
תאכל׃ וכל זר לא יאכל בו׃
ואיש כי יאכל קדש
בשגגה ויסף חמשיתו׳
עליו ונתן לכהן את הקדש׃
ולא יחללו את קדשי בני
ישראל אשר ירימו׃
ליחוה׃ והשיאו אתם עון
אשמה באכלם את׳
קדשיהם כי אני יחוה׃
מקדשם׃
וידבר יחוה אל משה לאמר׃
דבר אל אהרן ואל בניו ואל
כל בני ישראל ואמרת׃
אלהם איש איש מבית׳
ישראל ומן הגר בישראל
אשר יקריב קרבנו׳ לכל
נדריהם ולכל נדבותם אשר
יקריבו ליחוה לעלה׃
לרצנכם תמים זכר בבקר

בכשבים ובעזים׃ כל אשר
בו מום לא תקריבו כי לא׳
לרצון יהיה לכם׃ ואיש כי
יקריב זבח שלמים ליחוה
לפלא נדר או לנדבה בבקר
או בצאן תמים יהיה לרצון
כל מום לא יהיה בו׃ עורת
או שבור או חרוץ או יבלת
או גרב או ילפת לא תקריבו
אלה ליחוה׃ ואשה לא תתנו
מהם על המזבח ליחוה׃
ושור ושה שרוע וקלוט׳
נדבה תעשה אותו׃ ולנדר לא
ירצה׃ ומעוך וכתות ונתוק
וכרות לא תקריבו ליחוה
ובארצכם לא תעשו׃ ומיד
בן נכר לא תקריבו את לחם
אלהיכם מכל אלה כי׳
משחתם בהם מום בם לא
ירצו לכם׃
וידבר יחוה אל משה לאמר׃
שור או כשב או עז כי יולד
והיה שבעת ימים תחת׳
אמו ומיום השמינה ולאה
ירצה לקרבן אשה ליחוה׃
ושור אותו ואת בנו׳
לא תשחטו ביום אחד׃ וכי

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ובחמשה עשר ב׳ ראשפטרון לחדש הראשון
חג המצות לחדש הראשון לחדש הרביעי ׃ ס׃

ובעשור ל׳ מקרשה ובעשור לחדש הרביעי דומקרא ששה ומיום דומקרא ראשון מרחשון על מחבר בשמן
ובעשור מי כלים מדראים אותנו ׃ ס׃ בחדש ז׳ דא פסרון בחדש הרשלישי בחדש הראשון דומקרא בחדש הרשני
הלעמודרך הקרה החלו העמוד הרבעי דמלכים לרחוש
הא חדש ניסן ׃ ס׃

תִּזְבְּחוּ זֶבַח תּוֹדָה לַיהוָה ל׃
לְרַצְנְכֶם תִּזְבְּחוּ בְּיוֹם הַהוּא
וְאֹכֶל לְאַתּוּרוּ מִמֶּנּוּ עַד
בֹּקֶר אֲנִי יְהוָה וְשַׁמַּרְתֶּם ✓
מִצְוֹתַי עֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי
יְהוָה וְלֹא תְחַלְּלוּ אֶת שֵׁם
קָדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃
הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי ✓
יְהוָה׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם
אֶת קְצִירָהּ וְהֲבֵאתֶם אֶת
עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל
הַכֹּהֵן׃ וְהֵנִיף אֶת הָעֹמֶר ✓
לִפְנֵי יְהוָה לְרַצֹנְכֶם מִמָּחֳרַת
הַשַּׁבָּת יְנִיפֶנּוּ הַכֹּהֵן׃ וַעֲשִׂיתֶם
בְּיוֹם הֲנִיפְכֶם אֶת הָעֹמֶר ✓
כֶּבֶשׂ תָּמִים בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה
לַיהוָה׃ וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן אִשֶּׁה
לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ וְנִסְכּוֹ יַיִן
רְבִיעִת הַהִין׃ וְלֶחֶם וְקָלִי ✓
וְכַרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד עֶצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה עַד הֲבִיאֲכֶם אֶת
קָרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם

חֲזֵה חַגָּה מַצּוֹת לַיהוָה שִׁבְעַת
יָמִים מַצּוֹת תֹּאכְלוּ׃ בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא
תַעֲשׂוּ׃ וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה
לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם ✓
הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם
אֶת קְצִירָהּ וְהֲבֵאתֶם אֶת
עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל
הַכֹּהֵן׃ וְהֵנִיף אֶת הָעֹמֶר
לִפְנֵי יְהוָה לְרַצֹנְכֶם מִמָּחֳרַת
הַשַּׁבָּת יְנִיפֶנּוּ הַכֹּהֵן׃ וַעֲשִׂיתֶם
בְּיוֹם הֲנִיפְכֶם אֶת הָעֹמֶר ✓
כֶּבֶשׂ תָּמִים בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה
לַיהוָה׃ וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן אִשֶּׁה
לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ וְנִסְכּוֹ יַיִן
רְבִיעִת הַהִין׃ וְלֶחֶם וְקָלִי ✓
וְכַרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד עֶצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה עַד הֲבִיאֲכֶם אֶת
קָרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם

לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מֹשְׁבֹתֵיכֶם׃
וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִ
מִּמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם ✓
הֲבִיאֲכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה
שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת ✓
תִּהְיֶנָה׃ עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת
הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים
יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה
לַיהוָה׃ מִמּוֹשְׁבֹתֵיכֶם תָּבִיאוּ
לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתַּיִם שְׁנֵי ✓
עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חָמֵץ
תֵּאָפֶינָה בִּכּוּרִים לַיהוָה ✓
וְהִקְרַבְתֶּם עַל הַלֶּחֶם שִׁבְעַת
כְּבָשִׂים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה
וּפַר בֶּן בָּקָר אֶחָד וְאֵילֹם ✓
שְׁנָיִם יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה מ׃
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם אִשֵּׁה רֵיחַ
נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וַעֲשִׂיתֶם שְׂעִיר
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת וּשְׁנֵי
כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה לְזֶבַח ✓
שְׁלָמִים׃ וְהֵנִיף הַכֹּהֵן אֹתָם
עַל לֶחֶם הַבִּכּוּרִים תְּנוּפָה ל
לִפְנֵי יְהוָה עַל שְׁנֵי כְּבָשִׂים ✓
קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לַכֹּהֵן׃
וְקָרָאתֶם בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

חקת עולם בכל מושבתיכם
לדרתיכם ובקצרכם את
קציר ארצכם לא תכלה
פאת שדך בקצרך ולקט
קצירך לא תלקט לעני
ולגר תעזב אתם אני יהוה
אלהיכם

וידבר יהוה אל משה
לאמר דבר אל בני ישראל
לאמר בחדש השביעי
באחד לחדש יהיה לכם
שבתון זכרון תרועה מקרא
קדש כל מלאכת עבדה
לא תעשו והקרבתם אשה
ליהוה

וידבר יהוה אל משה
לאמר אך בעשור לחדש
השביעי הזה יום הכפרים
הוא מקרא קדש יהיה לכם
וענותם את נפשתיכם
והקרבתם אשה ליהוה וכל
מלאכה לא תעשו בעצם
היום הזה כי יום כפרים הוא
לכפר עליכם לפני יהוה
אלהיכם כי כל הנפש אשר
לא תעוה בעצם היום הזה
ונכרתה מעמיה וכל הנפש

אשר תעשה כל מלאכה
בעצם היום הזה והאבדתי
את הנפש ההוא מקרב עמה
כל מלאכה לא תעשו
חקת עולם לדרתיכם בכל
מושבתיכם שבת שבתון
הוא לכם ועניתם את
נפשתיכם בתשעה לחדש
בערב מערב עד ערב
תשבתו שבתכם

וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל לאמר
בחמשה עשר יום לחדש
השביעי חג הסכות
שבעת ימים ליהוה ביום
הראשון מקרא קדש כל
מלאכת עבדה לא תעשו
שבעת ימים תקריבו אשה
ליהוה ביום השמיני מקרא
קדש יהיה לכם והקרבתם
אשה ליהוה עצרת הוא כל
מלאכת עבדה לא תעשו
אלה מועדי יהוה אשר
תקראו אתם מקראי קדש
להקריב אשה ליהוה עלה
ומנחה זבח ונסכים דבר יום
ביומו מלבד שבתות יהוה

ומלבד מתנותיכם ומלבד
כל נדריכם ומלבד כל
נדבותיכם אשר תתנו ליהוה
אך בחמשה עשר יום
לחדש השביעי באספכם
את תבואת הארץ תחגו
את חג יהוה שבעת ימים
ביום הראשון שבתון
וביום השמיני שבתון
ולקחתם לכם ביום
הראשון פרי עץ הדר כפת
תמרים וענף עץ עבת
וערבי נחל ושמחתם לפני
יהוה אלהיכם שבעת ימים
וחגתם אתו חג ליהוה
שבעת ימים בשנה חקת
עולם לדרתיכם בחדש
השביעי תחגו אתו בסכת
תשבו שבעת ימים כל
האזרח בישראל ישבו
בסכת למען ידעו דרתיכם
כי בסכות הושבתי את בני
ישראל בהוצאי אתם
מארץ מצרים אני יהוה
אלהיכם וידבר משה את
מועדי יהוה אל בני ישראל

ויד:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויבר יתוה אל משה לאמר
צו את בני ישראל וקחו
אליך שמן זית כתית
למאור להעלת נר תמיד
מחוץ לפרכת העדת
באהל מועד יערך אתו
אהרן מערב עד בקר לפני
יתוה תמיד חקת עולם
לדרתיכם על המנרה
הטהרה יערך את הנרות
לפני יתוה תמיד
ולקחת סלת ואפית אתה
שתים עשרה חלות שני
עשרנים יהיו החלה האחת
ושמת אותם שתים מערכת
שש המצרכת על השלחן
הטהר לפני יתוה ונתת על
המערכת לבנה זכה והיתה
ללחם לאזכרה אשה
ליתוה ביום השבת ביום
השבתו יערכנו לפני יתוה
תמיד מאת בני ישראל
ברית עולם והיתה לאהרן
ולבניו ואכלהו במקום
קדש שבי קדשים
הוא לו מאשי יתוה חק
עולם: ויצא בן

ישראלית והוא בן איש
מצרי בתוך בני ישראל ויצו
במחנה בן ישראלית ואיש
הישראלי ויקב בן האשה
הישראלית את השם ויקלל
ויביאו אתו אל משה ושם
אמו שלמית בת דברי למטה
דן: ויניחהו במשמר לפרש
לחם על פי יתוה
וידבר יתוה אל משה לאמר
הוצא את המקלל אל מחוץ
למחנה וסמכו כל השמעים
את ידיהם על ראשו ורגמו
אתו כל העדה ואל בני
ישראל תדבר לאמר איש
איש כי יקלל אלהיו ונשא
חטאו: ונקב שם יתוה מות
יומת רגום ירגמו בו כל
העדה כגר כאזרח בנקבו
שם יומת ואיש כי יכה כל
נפש אדם מות יומת: ומכה
נפש בהמה ישלמנה נפש
תחת נפש: ואיש כי יתן מום
בעמיתו כאשר עשה כן
יעשה לו: שבר תחת שבר
עין תחת עין שן תחת שן
כאשר יתן מום באדם כן

ונתן בו: ומכה בהמה ישלמנה
ומכה אדם יומת: משפט אחד
יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי
אני יתוה אלהיכם: וידבר
משה אל בני ישראל ויוצאו
את המקלל אל מחוץ
למחנה וירגמו אתו אבן ובני
ישראל עשו כאשר צוה
יתוה את משה:
זכר
וידבר יתוה אל משה בהר
סיני לאמר: דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם כי
תבאו אל הארץ אשר אני
נתן לכם ושבתה הארץ
שבת ליתוה: שש שנים
תזרע שדך וששת שנים
תזמר כרמך ואספת את
תבואתה: ובשנה השבעית
שבת שבתון יהיה לארץ
שבת ליתוה שדך לא תזרע
וכרמך לא תזמר: את
סציח קצירך לא תקצר ואת
ענבי נזיריך לא תבצר
שנת שבתון יהיה לארץ:
והיתה שבת הארץ לכם
לאכלה לך ולעבדך ולאמתך

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

שבת ד׳ פוטח וחוזה שבת עולה שבת שבת ראות שבת קדש שבת ביום הראשון ד׳ ופ׳ שבת שבתון דבורה ה׳:

חבריו ד׳ קדש ולוכשבר הגרים וגם בבני חוש שבתם והיה וכפי לו אשה ומקבץ את כל הוזה ובמצמן: ו׳ חמשה ראשון ה׳ וקדשתם אל שנה ובו היא שנת ראש נאמנה ו׳ הראון והביו חמשה חמשים שר חמשים שלשים: ו׳:

ולשכיתך ולתושב החנים
עמך ולבהמתך ולחיתך אשר
בארצך תהיה כל תבואתה
לאכל׃ וספרת לך
שבע שבתות שנים שבע
שנים שבע פעמים והיו לך ימי
שבע שבתת השנים תשע
וארבעים שנה והעברת
שופר תרועה בחדש
השביעי בעשור לחדש
ביום הכפרים תעבירו שופר
בכל ארצכם וקדשתם את
שנת החמשים שנה וקראתם
דרור בארץ לכל ישביה
יובל הוא תהיה לכם ושבתם
איש אל אחזתו
ואיש אל משפחתו תשבו׃
יובל הוא שנת החמשים שנה
תהיה לכם לא תזרעו ולא
תקצרו את סציחיה ולא
תבצרו את נזיריה כי יובל
הוא קדש תהיה לכם מן
השדה תאכלו את תבואתה׃
בשנת היובל הזאת תשבו
איש אל אחזתו׃ וכי תמכרו
ממכר לעמיתך או קנה מיד
עמיתך אל תונו איש את

אחיו׃ במספר שנים אחר
היובל תקנה מאת עמיתך
במספר שני תבואת ימכר
לך׃ לפי רב השנים תרבה
מקנתו ולפי מעט השנים
תמעט מקנתו כי מספר
תבואות הוא ממכר לך׃ ולא
תונו איש את עמיתו ויראת
מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם
ועשיתם את חקתי ואת
משפטי תשמרו ועשיתם
אתם וישבתם על הארץ
לבטח׃ ונתנה הארץ פריה
ואכלתם לשבע וישבתם
לבטח עליה׃ וכי תאמרו מה
נאכל בשנה השביעית הן לא
נזרע ולא נאסף את תבואתנו׃
וצויתי את ברכתי לכם בשנה
השששית ועשת את התבואה
לשלש השנים׃ וזרעתם את השנה
השמינית ואכלתם מן התבואה
ישן עד השנה התשיעית עד
בוא תבואתה תאכלו ישן׃
והארץ לא תמכר לצמתת כי
לי הארץ כי גרים ותושבים
אתם עמדי׃ ובכל ארץ
אחזתכם גאלה תתנו לארץ

כי ימוך אחיך ומכר
מאחזתו ובא גאלו הקרב
אליו וגאל את ממכר אחיו׃
ואיש כי לא יהיה לו גאל
והשיגה ידו ומצא כדי
גאלתו׃ וחשב את שני מ
ממכרו והשיב את העדף
לאיש אשר מכר לו׃ ושב
לאחזתו׃ ואם לא מצאה
ידו די השיב לו׃ והיה ממכרו
ביד הקנה אתו עד שנת
היובל׃ ויצא ביובל׃ ושב
לאחזתו׃ ואיש כי ימכר בית
מושב עיר חומה׃ והיתה
גאלתו עד תם שנת ממכרו
ימים תהיה גאלתו׃ ואם לא
יגאל עד מלאת לו שנה
תמימה׃ וקם הבית אשר
בעיר אשר לא חומה לעמתת
לקנה אתו לדרתיו לא יצא
ביובל׃ ובתי חצרים אשר
אין להם חומה סביב על
שדה הארץ יחשב גאלה
תהיה לו׃ וביובל יצא׃ וערי
הלוים בתי ערי אחזתם
גאלת עולם תהיה ללוים׃
ואשר יגאל מן הלוים ויצא

והארץ׃ ז׳ ראשי פסי והארץ והיתה ותהי הארץ לא תמכר והארץ הכעזב מהם והארץ אשר אתם והארץ הגבול והארץ חנפה והארץ תרשמה והארץ הכעזב׃ ד׳ ו׳ וחדר אשר ודבר ה׳ ו׳ ו׳ לשלש ב׳ וחש ו׳ בשת אות הדבר אחד ולשלש ק׳ לשון הלא ידמים׃:

ביובל׃ ב׳ לוח בא אות ביובל׃ ודבר עשה לקח ביובל׃ ד׳ ולו אות ביובל׃ ודבר ביובל עד צאנאך׃:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מִמְּכֹר בַּיִת וְעִיר אֲחֻזָּתוֹ בַּיָּכֹל
מִי בְּתוֹךְ עָרֵי חֲלוּם הוּא אֲחֻזָּתָם
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשֹׁרֶשׁ
מֹגֵל שֶׁעֲרֵיהֶם לֹא יִמָּכֵר כִּי
אֲחֻזַּת עוֹלָם הוּא לָהֶם:
וְכִי יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָטָה
יָדוֹ עִמָּךְ וְהֶחֱזַקְתָּ בּוֹ גֵּר וְתוֹשָׁב
וָחַי עִמָּךְ: אַל תִּקַּח מֵאִתּוֹ נֶשֶׁךְ
וְתַרְבִּית וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ
וְחַי אָחִיךָ עִמָּךְ: אֶת כַּסְפְּךָ
לֹא תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ וּבַמַּרְבִּית
לֹא תִתֵּן אֲכָלֶךָ: אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לָתֵת לָכֶם אֶת
אֶרֶץ כְּנַעַן לִהְיוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים: וְכִי יָמוּךְ
אָחִיךָ עִמָּךְ וְנִמְכַּר לָךְ לֹא
תַעֲבֹד בּוֹ עֲבֹדַת עָבֶד: כְּשָׂכִיר
כְּתוֹשָׁב יִהְיֶה עִמָּךְ עַד שְׁנַת
הַיֹּבֵל יַעֲבֹד עִמָּךְ: וְיָצָא מֵעִמָּךְ
הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ וְשָׁב אֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ
וְאֶל אֲחֻזַּת אֲבֹתָיו יָשוּב: כִּי
עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֹא יִמָּכְרוּ
מִמְכֶּרֶת עָבֶד: לֹא תִרְדֶּה בוֹ
בְּפָרֶךְ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ:
וְאֲמָתְךָ אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ מֵאֵת

הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם מֵהֶם
תִּקְנוּ עֶבֶד וְאָמָה: וְגַם מִבְּנֵי
הַתּוֹשָׁבִים הַגָּרִים עִמָּכֶם מֵהֶם
תִּקְנוּ וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם אֲשֶׁר
עִמָּכֶם אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאַרְצְכֶם
וְהָיוּ לָכֶם לַאֲחֻזָּה: וְהִתְנַחַלְתֶּם
אֹתָם לִבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לָרֶשֶׁת
אֲחֻזָּה לְעֹלָם בָּהֶם תַּעֲבֹדוּ
וּבְאַחֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ
בְּאָחִיו לֹא תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ:
וְכִי תַשִּׂיג יַד גֵּר וְתוֹשָׁב
עִמָּךְ וּמָךְ אָחִיךָ עִמּוֹ וְנִמְכַּר
לְגֵר תּוֹשָׁב עִמָּךְ אוֹ לְעֵקֶר
מִשְׁפַּחַת גֵּר: אַחֲרֵי נִמְכַּר
גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לוֹ אֶחָד מֵאֶחָיו
יִגְאָלֻנוּ אוֹ דֹדוֹ אוֹ בֶן דֹּדוֹ
וְגֹאֲלוֹ אוֹ מִשְּׁאָר בְּשָׂרוֹ
מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ יִגְאָלֶנּוּ אוֹ הִשִּׂיגָה
יָדוֹ וְנִגְאָל: וְחִשַּׁב עִם קֹנֵהוּ
מִשְּׁנַת הִמָּכְרוֹ לוֹ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל

שָׁלוֹר יִהְיֶה עִמּוֹ אַם עוֹד
רַבּוֹת בַּשָּׁנִים לְפִיהֶן יָשִׁיב
גְּאֻלָּתוֹ מִכֶּסֶף מִקְנָתוֹ: וְאִם
מְעַט נִשְׁאַר בַּשָּׁנִים עַד שְׁנַת
הַיֹּבֵל וְחִשַּׁב לוֹ כְּפִי שָׁנָיו יָשִׁיב
אֶת גְּאֻלָּתוֹ: כִּשְׂכִר שָׁנָה

בְּשָׁנָה וְהָיָה עִמּוֹ לְאִישׁ יַרְדֶּנּוּ
בְּפָרֶךְ לְעֵינֶיךָ: וְאִם לֹא יִגָּאֲלוּ
בָּאֵלֶּה וְיָצָא בַשָּׁנָה הַיֹּבֵל הוּא
וּבָנָיו עִמּוֹ: כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
עֲבָדִים עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: לֹא תַעֲשׂוּ
לָכֶם אֱלִילִם וּפֶסֶל וּמַצֵּבָה
לֹא תָקִימוּ לָכֶם וְאֶבֶן מַשְׂכִּית
לֹא תִתְּנוּ בְּאַרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת
עָלֶיהָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
אֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ
וּמִקְדָּשִׁי תִּירָאוּ אֲנִי יְהוָה:
אִם בְּחֻקֹּתַי תֵּלֵכוּ
וְאֶת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם: וְנָתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם
וְנָתְנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ וְעֵץ
הַשָּׂדֶה יִתֶּן פִּרְיוֹ: וְהִשִּׂיג לָכֶם
דִּישׁ אֶת בָּצִיר וּבָצִיר יַשִּׂיג
אֶת זָרַע וַאֲכַלְתֶּם לַחְמְכֶם
לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח
בְּאַרְצְכֶם: וְנָתַתִּי שָׁלוֹם
בָּאָרֶץ וְשַׁכַבְתֶּם וְאֵין
מַחֲרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה
מִן הָאָרֶץ וְחֶרֶב לֹא תַעֲבֹר
בְּאַרְצְכֶם: וּרְדַפְתֶּם אֶת
אֹיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ לִפְנֵיכֶם לָחָרֶב

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ואתם בארץ אויביכם אז
תשבת הארץ ושבתה לה׳
שבתתיה כל ימי שממה
תשבת את אשר לא שבתה
בשבתתיכם בשבתכם עליה׳
והמשאתיים בכם והבאתי מ
מרך בלבבם בארצת אויביהם
ורדף אתם קול עלה נדף
ונסו מנסת חרב ונפלו אין
רדף וכשלו איש בא אחיו
כמפני חרב ורדף אין לכם
תהיה לכם תקומה לפני
אויביכם ואבדתם בגוים
ואכלה אתכם ארץ אויביכם
והנשארים בכם ימקו
בעונם באר עת אויביכם
ואף בעונת אבתם אתם
ימקו והתודו את עונם ואת
עון אבתם במעלם אשר
מעלו בי ואף אשר הלכו
עמי בקרי אף אני אלך
עמם בקרי והבאתי אתם
בארץ אויביהם או אז יכנע
לבבם הערל ואז ירצו את
עונם וזכרתי את בריתי
יעקוב ואף את בריתי יצחק
ואף את בריתי אברהם

איבר והארץ אזכר
תעזב מהם ותרצה את
שבתתיה בהשמה מהם
והם ירצו את עונם יען
וביען במשפטי מאסו
ואת חקתי געלה נפשם
ואף גם זאת בהיותם בארץ
אויביהם לא מאסתים ולא
געלתים לכלתם להפר בריתי
אתם כי אני יהוה אלהיהם
והכרתי להם ברית ראשנים
אשר הוצאתי אתם מארץ
מצרים לעיני הגוים להיות להם
לאלהים אני יהוה אלה ל
החקים והמשפטים והתורת
אשר נתן יהוה וביניבני
ישראל בהר סיני בידמשה

וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם איש כי יפלא נדר
בערכך נפשת ליהוה והיה
ערכך הזכר מבן עשרים
שנה ועד בן שישים שנה
והיה ערכך חמשים שקל
כסף בשקל הקדש ואם
נקבה הוא והיה ערכך

שלשים שקל ואם מבן
חמש שנים ועד בן עשרים
שנה והיה ערכך הזכר
עשרים שקלים ולנקבה
עשרת שקלים ואם מבן
חדשים ועד בן חמש שנים
והיה ערכך הזכר חמשה
שקלים כסף ולנקבה
ערכך שלשת שקלים כסף
ואם מבן ששים שנה ומעלה
אם זכר והיה ערכך חמשה
עשר שקל ולנקבה עשרה
שקלים ואם מך הוא מערכך
והעמידו לפני הכהן והערי
אתו הכהן על פי אשר
תשיג יד הנדר יערכנו
הכהן ואם בהמה
אשר יקריבו ממנה קרבן
ליהוה כל אשר יתן ממנו
ליהוה יהיה קדש לא
יחליפנו ולא ימיר אתו טוב
ברע או רע בטוב ואם
המר ימיר בהמה בבהמה
והיה הוא ותמורתו יהיה
קדש ואם כל בהמה טמאה
אשר לא יקריבו ממנה קרבן
ליהוה והעמיד את הבהמה

לפני הכהן׃ והעריך הכהן
אתה בין טוב ובין רע ׃
כערכך הכהן כן יהיה׃ ואם
גאל יגאלנה ויסף חמשיתו
על ערכך׃ ואיש כי יקדש
את ביתו קדש ליהוה ׃
והעריכו הכהן בין טוב ובין
רע כאשר יעריך אתו הכהן
כן יקום׃ ואם המקדיש
יגאל את ביתו ויסף ׃
חמשית כסף ערכך עליו
והיה לו׃ ואם משדה ׃
אחזתו יקדיש איש ליהוה
והיה ערכך לפי זרע
חמר שערים בחמשים ׃
שקל כסף׃ אם משנת היבל
יקדיש שדהו בערכך ׃
וקום׃ ואם אחר היבל
יקדיש שדהו וחשב לו׃
הכהן את הכסף על פי ׃
השנים הנותרת עד שנת
היבל ונגרע מערכך׃ ואם
גאל יגאל את השדה ׃
המקדיש אתו ויסף חמשית
כסף ערכך עליו וקם לו׃
ואם לא יגאל את השדה
ואם מכר את השדה לאיש

אחר לא יגאל עוד׃ והיה
השדה בצאתו ביבל קדש
ליהוה כשדה החרם לכהן
תהיה אחזתו׃ ואם את ׃
שדה מקנתו אשר לא ׃
משדה אחזתו יקדיש ל
ליהוה׃ והשבו הכהן את
מכסת הערכך עד שנת׃
היבל ונתן הערכך ביום ׃
ההוא קדש ליהוה׃ בשנת
היבל ישוב השדה לאשר ׃
קנהו מאתו לאשר לו אחזת
הארץ׃ וכל ערכך יהיה ׃
בשקל הקדש עשרים גרה
יהיה השקל׃

אך בכור אשר
יבכר ליהוה בבהמה לא ׃
יקדיש איש אתו אם שור
אם שה ליהוה הוא׃ ואם
בבהמה הטמאה ופדה ׃
בערכך׃ ויסף חמשתו עליו
ואם לא יגאל ונמכר בערכך׃
אך כל חרם אשר יחרם׃
איש ליהוה מכל אשר לו׃
מאדם ובהמה ומשדה ׃
אחזתו לא ימכר ולא יגאל
כל חרם קדש קדשים הוא

ליהוה׃ כל חרם אשר יחרם
מן האדם לא יפדה מות׃
יומת׃ וכל מעשר הארץ
מזרע הארץ מפרי העץ
ליהוה הוא קדש ליהוה׃
ואם גאל יגאל איש ׃
ממעשרו חמשיתו יסף ׃
עליו׃ וכל מעשר בקר וצאן
כל אשר יעבר תחת השבט
העשירי יהיה קדש ליהוה׃
לא יבקר בין טוב לרע ׃
ולא ימירנו׃ ואם המר ימירנו
והיה הוא ותמורתו יהיה ׃
קדש לא יגאל׃ אלה ׃
המצות אשר צוה יהוה את
משה אל בני ישראל בהר
סיני׃ עוד

שבעים ותשעה פסוקים
שלשה שמונה מאות
חומשים חמשים ועד

וידבר יהוה אל משה במדבר
סיני באהל מועד באחד ׃
לחדש השני בשנה השנית
לצאתם מארץ מצרים ׃
לאמר׃ שאו את ראש כל
עדת בני ישראל למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות

בגמטריא ד״ר בסוף נפש מי וקנא ואיש אשר
יגיע שכביכ״ם לאחריתם אל בעמוד אשרי בבמדבר׃ ׃

קדש מקדשים הוא׳ ר׳ יוסי בר׳ אחרון וראוה ומודה ראשטו כל אבר בכהנים׳ ואכלנו רשחטו אחר הדבש הדיוה לאור
לאות ד״ז לבמנין אדר בל חדש ׃ ׃ אמר שודר אמר שוה ׃ ׃ ערבבוי אשר בבמדבר׳ ל״ז אחר משפט הכסדים מאול
הדעדמ אות צבוי׃ ׃

ד״ל ולהיות בהבראות ונמתנו המיה
ויסף המשיה ישראל אל מצבלט מיבר הזה
פרעה חמשיה׃ ׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

כל זכר לגלגלתם מבן
עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא בישראל תפקדו
אתם לצבאתם אתה
ואהרן ואתכם יהיו איש
איש למטה איש ראש לבית
אבתיו הוא ואלה שמות
האנשים אשר יעמדו אתכם
לראובן אליצור בן שדיאור
לשמעון שלמיאל בן
צורישדי ליהודה נחשון בן
עמינדב ליששכר נתנאל
בן צוער לזבולן אליאב בן
חלון לבני יוסף לאפרים
אלישמע בן עמיהוד
למנשה גמליאל בן פדהצור
לבנימן אבידן בן גדעוני
לדן אחיעזר בן עמישדי
לאשר פגעיאל בן עכרן
לגד אליסף בן דעואל
לנפתלי אחירע בן עינן
אלה קריאי העדה נשיאי
מטות אבותם ראשי אלפי
ישראל הם ויקח משה
ואהרן את האנשים האלה
אשר נקבו בשמות ואת כל
העדה הקהילו באחד
לחדש השני ויתילדו על
משפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה
כאשר צוה יהוה את משה
ויפקדם במדבר סיני
ויהיו בני ראובן בכר ישראל
תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות
לגלגלתם כל זכר מבן
עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקודיהם למטה
ראובן ששה וארבעים
אלף וחמש מאות
לבני שמעון תולדתם למ
למשפחתם לבית אבתם
פקודיו במספר שמות לגלגלתם
כל זכר מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא
פקודיהם למטה שמעון
תשעה וחמשים אלף ושלש
מאות
לבני גד תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא פקודיהם
למטה גד חמשה וארבעים
אלף וששת מאות וחמשים
לבני יהודה תולדתם למ
לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
פקודיהם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
פקודיהם למטה יהודה
ארבעה ושבעים אלף ושש
מאות
לבני יששכר תולדתם
למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא
פקודיהם למטה יששכר
ארבעה וחמשים אלף
וארבע מאות
לבני זבולן תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא פקודיהם
למטה זבולן שבעה
וחמשים אלף וארבע מאות
לבני יוסף לבני אפרים
תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן

שמות ט מלבעמו וישראל האנשים ויקרא לכל
שמות שאר אוכ ראש ירש ליל קמ ואנכי הערמיר
ראובן שמעון גד מטה לאלה ומחליף הארץ:

אזכור אדרינו בחונן ברוכיוזרוח בטרל בגוי ס גיב גריוכו רש יעבים מחזרתי ומשם מלינו ומרד עמו מי שאתי עמנו ונקבל ומזר ושרא וקבאר ונסעתי ורעתי ורעים מגש חזיתי ובא
ובקבב ולשעד ויבב ונגיד ומרוא ומיקנא ומשוח ובזיד ומשאה ושבב ומן ונמנו ויחמר קנזיו במאש לעוביא לבוא מיון מגד לרמתקרב מרוא מרדרוב בפיקוט עניתם
עליה מעורים עמ קרוא ואחרו ראול שם שחוה שבחקר שבוחכם שלל שעיהוה שיין וחאל ומרש ומרוקר וכיהם אליק בת ו באמצע ומבוזר וקר ה: ס

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

עשרים שנה ומעלה כל׳
יצא צבא פקדיהם למטה
אפרים ארבעים אלף
וחמש שמאות׃
לבני מנשה תולדתם ר׳
למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא׃
פקדיהם למטה מנשה
ששים ושלשים אלף ומאתים׃
לבני בנימן תולדתם רמ׳
למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא׃
פקדיהם למטה בנימן
חמשה ושלשים אלף
וארבע מאות׃
לבני דן תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא׃
פקדיהם למטה דן שנים
ושישים אלף ושבע
מאות׃
לבני אשר תולדתם
למשפחתם לבית אבתם

במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא׃
פקדיהם למטה אשר אחד
וארבעים אלף וחמש שמאות׃
בני נפתלי תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא׃ פקדיהם למטה
נפתלי שלשה וחמשים אלף
וארבע מאות׃
אלה הפקדים אשר פקד
משה ואהרן ונשיאי ישראל
שנים עשר איש איש אחד
לבית אבתיו היו׃ ויהיו כל־
פקודי בני ישראל לבית
אבתם מבן עשרים שנה
ומעלה כל־יצא צבא׃
בישראל׃ ויהיו כל־הפקדים
ששת אלפים אלף ושלשת
אלפים וחמש מאות וחמשים׃
והלוים למטה אבתם לא
התפקדו בתוכם׃
וידבר יהוה אל־משה לאמר׃
אך את־מטה לוי לא תפקד
ואת־ראשם לא תשא׃
בתוך בני ישראל׳ ואתה׃

ופקדיהם ארבעה ושבעים
חמש מאות׃ ופקדו בני־ראובן
בכורו׃ ב׃ ובמטה המלך לשמשו אשר יהיה לו׃ ג׃ ובמטה המלך אשר ישמשו לו׃ ד׃ אין אות פתוח לו׃ ה׃ ובמטה המלך אין אות פתוח לו׃ ו׃ ובמטה המלך אין אות אחיר׃ ז׃
ללון פני אל יסל ירמה ולקן לשנאה ומה ויכלו־מסתה לעב׳ לחלק בלחוניו׳ ויבר׳ ומיס ואלעני משלמת
ד׳ ויומין עפרין ויו׳ ב מעייל לשמ׳ ע שרחה פרטה ותיטמו ירמון ובי׳ א שמוה שבוחמי׃ ס׃ ותכפקדו ד׳ הדלוים
והלוים והיו פקודיהם בשבטי־ישראל ותכפקדו׃ ס׃

שמות ט׳ כל בחמר המנוגן ויקרא ראוים שמות לכל המצות ויקרא לקן שמות כשמרה שאו ראש כל
עדת בני ישראל ד׳ראש מלא ואמרכל ד עזיר ראשבן שמעון בו׳ מבשה לאלה ומלקן ד׳ארץ׃ ס׃

בל יצא צבא בישראל ב׳ מבן עשרים שנה
קדמה ותהיו בל פקודיו שאו ראש בסדר׃ ס׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אלף וששׁ מאות׃ והחנים
עליו מטה ששׁכר ונשׁיא
לבני ששׁכר נתנאל בן
צוער׃ ויצבאו ופקדיו׃
ארבעה וחמשׁים אלף׃
וארבע מאות׃
מטה זבולן ונשׁיא
לבני זבולן אליאב בן חלן׃
ויצבאו ופקדיו שבעה׃
וחמשׁים אלף וארבע מאות׃
כל הפקדים למחנה יהודה
מאת אלף ושׁמנים אלף׃
ושׁשׁת אלפים וארבע׃
מאות׃ לצבאתם׃ ראשׁנה׃
יסעו׃ דגל מחנה׃
ראובן תימנה לצבאתם׃
ונשׁיא לבני ראובן אליצור
בן שׁדיאור׃ ויצבאו ופקדיו
ששׁה וארבעים אלף וחמשׁ
מאות׃ והחונים עליו מטה
שׁמעון ונשׁיא לבני שׁמעון
שׁלמיאל בן צורי שׁדי׃
ויצבאו ופקדיהם תשׁעה׃
וחמשׁים אלף ושׁלשׁ מאות׃
ומטה גד ונשׁיא לבני גד׃
אליסף בן דעואל׃ ויצבאו׃
ופקדיהם חמשׁה וארבעים

אלף וששׁ מאות׃ וחמשׁים׃
כל הפקדים למחנה ראובן
מאת אלף ואחד וחמשׁים
אלף וארבע מאות וחמשׁים
לצבאתם׃ ושׁני׃ יסעו׃
ונסע אהל מועד
מחנה הלוים בתוך המחנת
כאשׁר יחנו כן יסעו איש
על ידו לדגליהם׃
דגל מחנה אפרים׃
לצבאתם ומחנה נשׁיא לבני
אפרים אלישׁמע בן׃
עמיהוד׃ ויצבאו ופקדיהם
ארבעים אלף וחמשׁ׃
מאות׃ ועליו מטה מנשׁה׃
ונשׁיא לבני מנשׁה גמליאל
בן פדה צור׃ ויצבאו ופקדיהם
שׁנים ושׁלשׁים אלף ומאתים׃
ומטה בנימן ונשׁיא לבני
בנימן אבידן בן גדעוני׃ ויצבאו
ופקדיהם חמשׁה ושׁלשׁים
אלף וארבע מאות׃ כל׃
הפקדים למחנה אפרים׃
מאת אלף ושׁמנת אלפים׃
ומאה לצבאתם ושׁלשׁים
יסעו׃ דגל מחנה דן
צפנה לצבאתם ונשׁיא לבני

דן אחיעזר בן עמישׁדי׃
ויצבאו ופקדיהם שׁנים׃
ושׁשׁים אלף ושׁבע מאות׃
והחנים עליו מטה אשׁר׃
ונשׁיא לבני אשׁר פגעיאל
בן עכרן׃ ויצבאו ופקדיהם
אחד וארבעים אלף וחמשׁ
מאות׃ ומטה נפתלי ונשׁיא
לבני נפתלי אחירע בן עינן
ויצבאו ופקדיהם שׁלשׁת׃
וחמשׁים אלף וארבע מאות׃
כל הפקדים למחנה דן מאת
אלף ושׁבעה וחמשׁים אלף
ושׁשׁ מאות לאחרנה יסעו
לדגליהם׃
אלה פקודי בני ישׁראל לבית
אבתם כל פקודי המחנת׃
לצבאתם׃ ששׁ מאות אלף
ושׁלשׁת אלפים וחמשׁ מאות
וחמשׁים׃ והלוים לא התפקדו
בתוך בני ישׁראל כאשׁר צוה
יהוה את משׁה׃ ויעשׂו בני
ישׁראל ככל אשׁר צוה יהוה
את משׁה כן חנו לדגליהם׃
וכן נסעו איש למשׁפחתיו׃
על בית אבתיו׃ אלה תולדת
אהרן ומשׁה ביום דבר יהוה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לפני אהל מועד׃ ד׃ ויקחו בנו ג׃ ויהי עוד מפני משה אהרן ובניו
ראו אהרן ובניו ג׃ ויהי עוד מפני משה אהרן ובניו
ופקדות ג׃ ופקדות משמרת ופקדות אלעזר
ופקדות כל הראים ופקדי עליהם׃ ה׃

אלעזר בן אהרן הכהן׃ ל׃
פקדת שמרי משמרת׃ ל׃
הקדש׃ למרי משפחת׃
המחלי ומשפחת המושי׃
אלה הם משפחת מררי׃
ופקדיהם במספר כל זכר מ
מבן חדש ומעלה ששת׃
אלפים ומאתים׃ ונשיא בית
אב למשפחת מררי צוריאל
בן אביחיל על ירך המשכן׃
והנו צפנה׃ ופקדת משמרת
בני מררי קרשי המשכן׃
ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל
כליו וכל עבדתו׃ ועמדי
החצר סביב ואדניהם׃ ל׃
ויתדתם ומיתריהם׃ והחנים
לפני המשכן קדמה לפני
אהל מועד מזרחה משה׃
ואהרן ובניו שמרים משמרת
המקדש למשמרת בני׃
ישראל והזר הקרב יומת׃
כל פקודי הלוים אשר פקד
משה ואהרן על פי יהוה׃
למשפחתם כל זכר מבן׃
חדש ומעלה שנים ועשרים
אלף׃ ויאמר׃
יהוה אל משה פקד כל בכר

זכר לבני ישראל מבן חדש׃
ומעלה ושא את מספר׃ ש
שמתם׃ ולקחת את הלוים׃
לי אני יהוה תחת כל בכר׃
בבני ישראל ואת בהמת׃
הלוים תחת כל בכור בהמת
בני ישראל׃ ויפקד משה׃
כאשר צוה יהוה אתו את כל
בכר בבני ישראל׃ ויהי כל׃
בכור זכר במספר שמות׃
מבן חדש ומעלה לפקדיהם
שנים ועשרים אלף שלשה
ושבעים ומאתים׃
ויאמר יהוה אל משה לאמר׃
קח את הלוים תחת כל בכור
בבני ישראל ואת בהמת׃
הלוים תחת בהמתם והיו לי
הלוים אני יהוה׃ ואת פדוי
השלשה והשבעים׃ ל׃
והמאתים עדפים על הלוים
מבכור בני ישראל׃ ולקחת
חמשת חמשת שקלים׃
לגלגלת בשקל הקדש תקח
עשרים גרה השקל׃ ונתת
הכסף לאהרן ולבניו פדוי
העדפים בהם׃ ויקח משה
את כסף הפדיים מאת׃
העדפים על פדוי הלוים׃ מאת

בכור בני ישראל לקח את
הכסף חמשה וששים׃ ל׃
ושלש מאות ואלף בשקל
הקדש׃ ויתן משה את הכסף
הפדים לאהרן ולבניו על פי
יהוה כאשר צוה יהוה את
משה׃
וידבר יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר׃ נשא את ראש
בני קהת מתוך בני לוי׃ ש
למשפחתם לבית אבתם׃
מבן שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה כל הבא
לצבא לעשות מלאכה
באהל מועד׃ זאת עבדת
בני קהת באהל מועד קדש
הקדשים׃ ובא אהרן ובניו
בנסע המחנה והורידו את
פרכת המסך וכסו בה את
ארון העדת׃ ונתנו עליו כסוי
עור תחש ופרשו בגד כליל
תכלת מלמעלה ושמו בדיו׃
ועל שלחן הפנים יפרשו׃
בגד תכלת ונתנו עליו את
הקערת והכפת ואת
המנקית׃ ואת קשות התנסך
ולחם התמיד עליו יהיה׃
ופרשו עליהם בגד תולעת׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

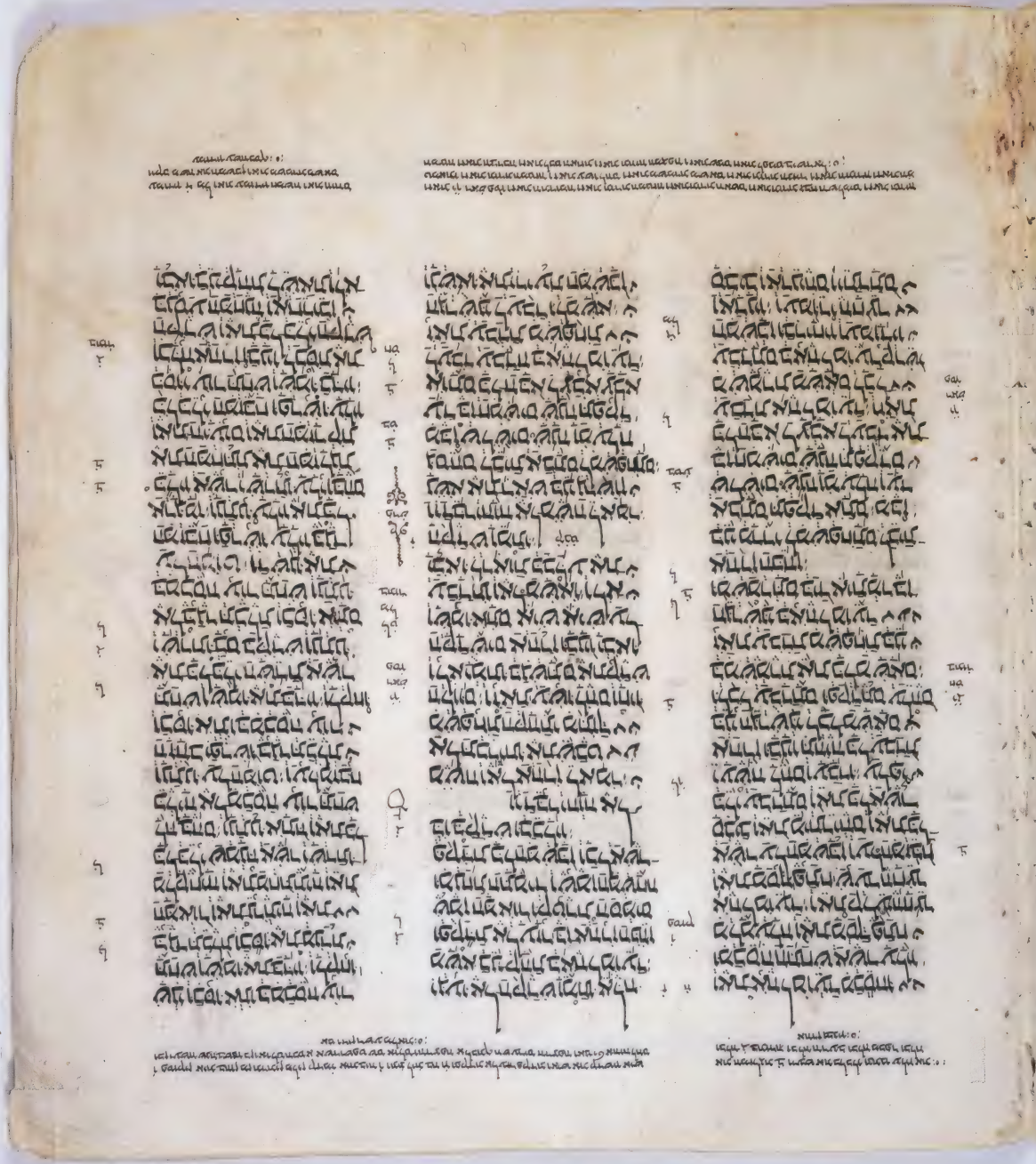

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ומיתריהם לכל בליחם ולכל
עבדתם ובשמתתפקדו
אתכלימשמרתמשאם
זאת עבדת משפחת בני
מרדי לכל עבדתם באהל
מועד ביד איתמר בן אהרן
הכהן ופקוד משה ואהרן
ושיאי עדת את בני
הקהתי למשפחתם ולבית
אבתם מבן שלשים שנה
ומעלה ועד בן חמשים
שנה כל הבא לעבא לעבדה
באהל מועד ויהיו פקדיהם
למשפחתם שלשת אלפים
ומאתים אלה פקודי
משפחת בני מרדי אשר
פקד משה ואהרן על פי
יהוה ביד משה כל חפקדים
אשר פקד משה ואהרן
ונשיאי ישראל את הלוים
למשפחתם ולבית אבתם
מבן שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה כל
הבא לעבד עבדת עבדה
ועבדת משא באהל
מועד ויהיו פקדיהם שמנת
אלפים וחמשמאות
ושמנים ועד פי יהוה פקד
אותם ביד משה איש איש
על עבדתו ועל משאו

לבית אבתם אלפים ושש
מאות ושלשים אלה פקודי
משפחת הלבני גרשון כל העבד
באהל מועד אשר פקד משה
ואהרן על פי יהוה ופקודי
משפחת בני מרדי למשפחתם
לבית אבתם מבן שלשים
שנה ומעלה ועד בן חמשים
שנה כל הבא לעבא לעבדה
באהל מועד ויהיו פקדיהם
למשפחתם שלשת אלפים
ומאתים אלה פקודי
משפחת בני מרדי אשר
פקד משה ואהרן על פי
יהוה ביד משה כל חפקדים
אשר פקד משה ואהרן
ונשיאי ישראל את הלוים
למשפחתם ולבית אבתם
מבן שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה כל
הבא לעבד עבדת עבדה
ועבדת משא באהל
מועד ויהיו פקדיהם שבע
שמנת אלפים וחמשמאות
ושמנים על פי יהוה פקד
אותם ביד משה איש איש
על עבדתו ועל משאו

ופקדיו אשר צוה יהוה את
משה
ויהי בני אהרן אלמשה לאמר
אלה שמות בני אהרן
הבכר נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר אלה שמות בני אהרן
הכהנים המשחים אשר מלא
את ידם לכהן אלמשה
ויהי נדב ואביהוא לפני
יהוה בהקרבם אש זרה לפני
יהוה במדבר סיני ובנים לא
היו להם ואלעזר ואיתמר
כהנים על פני אהרן אביהם
ויאמר יהוה אלמשה לאמר
הקרב את מטה לוי והעמדת
אתו לפני אהרן הכהן
ושרתו אתו
ושמרו את משמרתו ומשמרת
כל העדה לפני אהל מועד
לעבד את עבדת המשכן
ושמרו את כל כלי אהל מועד
ואת משמרת בני ישראל
לעבד את עבדת המשכן
ונתת את הלוים לאהרן
ולבניו נתנים הם לו מתוך
בני ישראל
ואת אהרן ואת בניו תפקד
ושמרו את כהנתם והזר
הקרב יומת
ויאמר יהוה אלמשה לאמר
ואני הנה לקחתי את הלוים
מתוך בני ישראל תחת כל
בכור פטר רחם מבני ישראל
והיו לי הלוים
כי לי כל בכור בבני ישראל
ביום הכתי כל בכור בארץ
מצרים הקדשתי לי כל בכור
בישראל מאדם ועד בהמה
לי יהיו אני יהוה
ויאמר יהוה אלמשה לאמר
פקד את בני לוי לבית אבתם
למשפחתם כל זכר מבן חדש
ומעלה תפקדם
ויפקד משה כפי יהוה
ויהי הבכר לבני לוי
אלה שמות בני לוי
גרשון וקהת ומרדי
ואלה שמות בני גרשון
לבני ולשמעי
ובני קהת עמרם ויצהר
חברון ועזיאל
ובני מרדי מחלי ומושי
אלה הם משפחת הלוי
לבית אבתם
לגרשון משפחת הלבני
ומשפחת השמעי
אלה משפחת הגרשני
פקדיהם כמנת כל זכר מבן
חדש ומעלה פקדיהם שבעת
אלפים וחמש מאות
משמרת משפחת הגרשני
אחרי המשכן יחנו
ומטה אבית הגרשני
ים המערבה
ונשיא בית אב לגרשני
אליסף בן לאל
ומשמרת בני גרשון
אהל מועד המשכן
ואהלו המכסה אשר עליו
אשר על פתח אהל מועד
ואת יריעות החצר
אשר על המשכן
ואשר על מזבח סביב
ואת מיתריו לכל עבדתו
ואת כל אשר יעבד בהם
לגרשון
ומטה בני מרדי
משפחת המחלי
ומשפחת המושי
אלה משפחת מרדי
ופקדיהם כמנת כל זכר מבן
חדש ומעלה שלשת אלפים
ומאתים
ונשיא בית אב לבני מרדי
צוריאל בן אבחיל
חנה מטה המשכן
ובריחיו ועמדיו ואדניו
ואת כל כליו ואת כל עבדתו
ועמדי חצר סביב
ואדניהם ויתדותם
ומיתריהם
ואת כל כלי עבדתם
לכל אשר יעבד בם
ואל פני אהל מועד
יחנו משה ואהרן
ובניו לפני המזרח
לפני אהל מועד קדמה
לפני המשכן
ומשמרת בני ישראל
ובא הזר הקרב יומת
כל אשר יחנו בתוך המחנה
ואל מחוץ למחנה
תשלחו אל מחוץ למחנה
מחנה אשר אני שכן בתוכם
ויעשו בני ישראל כן
ויעשו בני ישראל
ויאמר יהוה אלמשה לאמר
דבר אל בני ישראל
אשה כי תעשה מכל חטאת
האדם למעל מעל ביהוה
ואשמה הנפש ההוא
ואת חטאתם אשר עשו
את אשמתם ושוב
ויסף עליו ונתן אשם
לו ואם אין לאיש גאל להשיב
האשם אליו האשם המושב
ליהוה לכהן מלבד איל
הכפרים אשר יכפר בו עליו
וכל תרומה לכל קדשי בני
ישראל אשר יקריבו לכהן

ולבניו אבותיו ג ויפקד מרדי ואחרון ופקודי
בני גרשון כל הפקודים אשר פקד משה ואהרון:

לשפחותם ה כל באוהל בצבא ופקודיו בבני גרשון ראובן דן ומטה שמעון ובולון ושכר אשר
ובלטמיא דבמדבר: פקדיהם לפקודיהם כל קדשה חמש ב כל אלה בבילוי לבוש אבותיהם ראשי האבות:

ופקדיו אשר צוה יהוה את
משה
ויהי בני אהרן אלמשה לאמר
עין את בני ישראל וישלחו מן
המחנה כל צרע וכל זב וכל
טמא לנפש מזכר עד נקבה
תשלחו אל מחוץ למחנה
תשלחום ולא יטמאו את
מחנהם אשר אני שכן בתוכם
ויעשו כן בני ישראל וישלחו
אותם אל מחוץ למחנה כאשר
דבר יהוה אלמשה כן עשו בני
ישראל
ויאמר יהוה אלמשה לאמר
דבר אל בני ישראל אמר
אשה כי תעשה מכל חטאת
האדם למעל מעל ביהוה
ואשמה הנפש ההוא
והתודה את חטאתם אשר עשו
את אשמו ונתן אשמו
לו ואם אין לאיש גאל להשיב
האשם אליו האשם המושב
ליהוה לכהן מלבד איל
הכפרים אשר יכפר בו עליו
וכל תרומה לכל קדשי בני
ישראל אשר יקריבו לכהן

ותמרוק ב ותמרוק אל שמנו ותקרוב אותו לפני משה ואל אהרן ובני אהרן ובתרגום אל מקדש ומזרח רא תמצאנה
ומרא אוכל תמרוק אבון: על פי ל טביל פ משה ל מקשה חיך ומזרח ומעב בראשיתו שלפ
אות מקשה: ל שמיר אל אריך שמתעבר אשר בארבעה:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

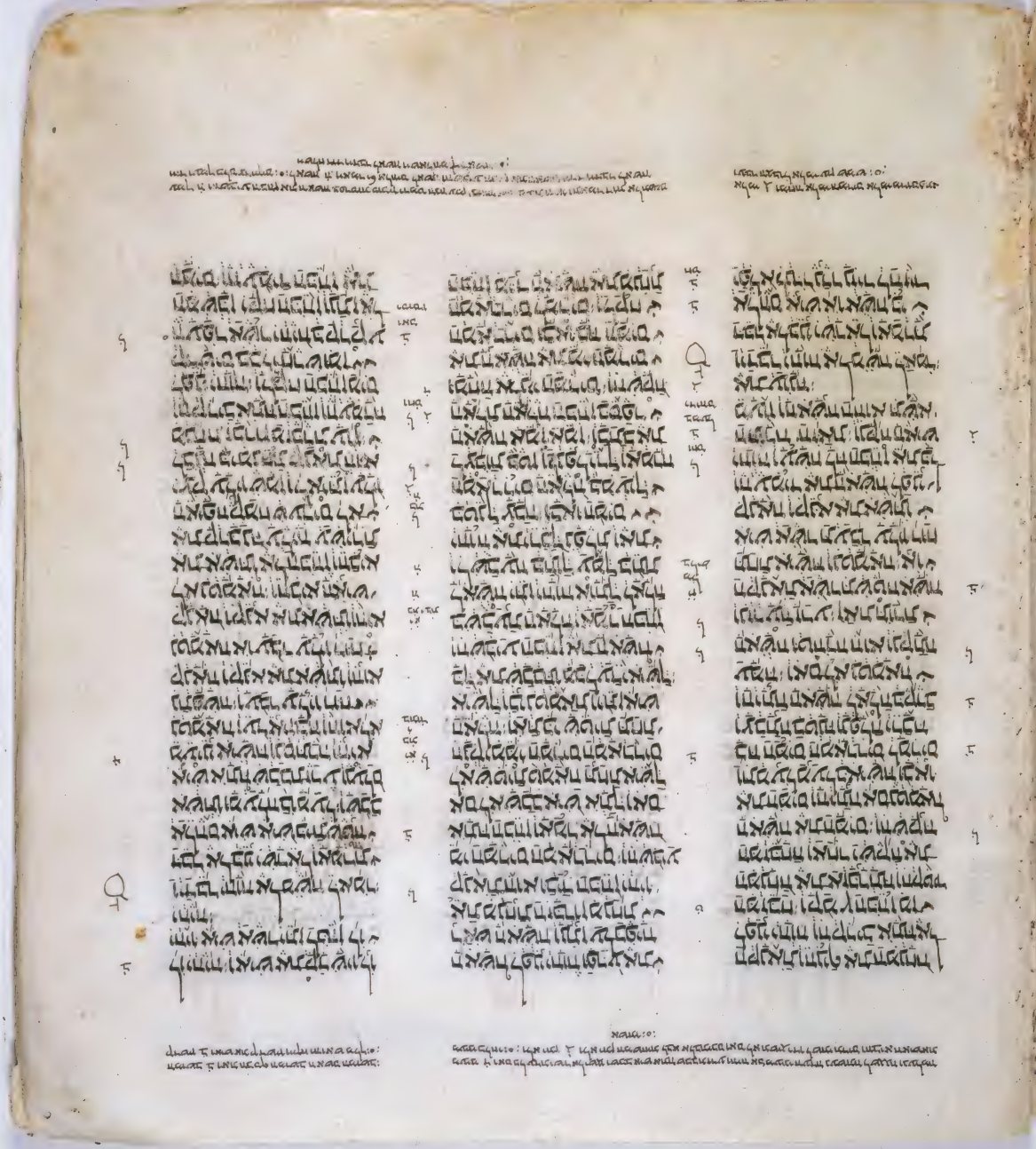

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

יטמא ה׳ בקדרה לפש לא ישמא בעמיו ולא אוכל הבשולה לא יטמא בעולבעמיו ועל בלבפשחק מזר לא אכל לא יטמא לחם במוכר: ס׳ בא זר חל ובזרוע ולשמיני יבא קרוב ובזרוע ובאוהל יבא לחם וגם אליהם על בטרם הרים ארש יבא בפדיון ובאלהים יבא בפריון: ש׳

ואוכל ואוכל ה׳ ואוכל ואל ונטמא ואוכל ואל טמא ואוכל ואל ואל ישמה בגוה ושחטו אוכל ושחר ואוכל ואל ואחר: ס׳

ליהוה מיין ושכר יזיר חמץ
ויין וחמץ שכר לא ישתה וכל
משרת ענבים לא ישתה ש׳
וענבים לחים ויבשים לא
יאכל כל ימי נזרו מכל אשר
יעשה מגפן היין מחרצנים
ועד זג לא יאכל כל ימי נדר
נזרו תער לא יעבר על ראשו
עד מלאת הימים אשר יזיר
ליהוה קדש יהיה גדל פרע
שער ראשו כל ימי הזיר לו
ליהוה על נפש מת לא יבא
לאביו ולאמו לאחיו ולאחתו
לא יטמא להם במתם כי נזר
אלהיו על ראשו כל ימי
נזרו קדש הוא ליהוה וכי
ימות מת עליו בפתע פתאם
וטמא ראש נזרו וגלח ראשו
ביום טהרתו ביום השביעי
יגלחנו ביום השמיני יביא
תרים או שני בני יונה אל הכהן
אל פתח אהל מועד ועשה
הכהן אחד לחטאת ואחד
לעלה וכפר עליו מאשר
חטא על הנפש וקדש את
ראשו ביום ההוא והזיר
ליהוה את ימי נזרו והביא כבש

בן שנתו לאשם והימים הראשנים
יפלו כי טמא נזרו ואת תורת
הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא
אתו אל פתח אהל מועד ש׳
והקריב את קרבנו ליהוה ש׳
כבש בן שנתו תמים אחד ל
עלה וכבשה אחת בת שנתה
תמימה לחטאת ואיל אחד
תמים לשלמים וסל מצות ש׳
סלת חלת בלולת בשמן ורקיקי
מצות משחת בשמן ומנחתם
ונסכיהם והקריב הכהן לפני
יהוה ועשה את חטאתו ואת
עלתו ואת האיל יעשה זבח ש׳
ליהוה על סל המצות ש׳
ועשה הכהן את מנחתו ואת
נסכו וגלח הנזיר פתח אהל
מועד את ראש נזרו ולקח ש׳
את שער ראש נזרו ונתן על
האש אשר תחת זבח השלמים ש׳
ולקח הכהן את הזרע בשלה
מן האיל וחלת מצה אחת מן
הסל ורקיק מצה אחד ונתן
על כפי הנזיר אחר הת גלחו
את נזרו ונפף אתם תנופה
תנופה לפני יהוה קדש הוא
לכהן על חזה התנופה ועל

שוק התרומה ואחר ישתה
הנזיר יין זאת תורת הנזיר
אשר ידר קרבנו ליהוה על
נזרו מלבד אשר תשיג ידו
כפי נדרו אשר ידר כן יעשה
על תורת נזרו ש׳
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל אהרן ואל בניו לאמר
כה תברכו את בני ישראל ש׳
אמור להם ש׳
יברכך יהוה וישמרך ש׳
יאר יהוה פניו
אליך ויחנך ש׳
ישא יהוה פניו אליך
וישם לך שלום ש׳
ושמו את שמי על בני
ישראל ואני אברכם ש׳
ויהי ביום כלות משה להקים
את המשכן וימשח אותו ש׳
ויקדש אתו ואת כל כליו ש׳
ואת המזבח ואת כל כליו ש׳
וימשחם ויקדש אתם ש׳
ויקריבו נשיאי ישראל ראשי
בית אבתם הם נשיאי המטות
הם העמדים על הפקדים ש׳
ויביאו את קרבנם לפני יהוה
שש עגלת בקר ושני עשר

אמור ג׳ מלל דבר וסברכו אל בני ישראל אמור אמור אמרו ברוכן בניות אביך אמרים אמור לעמאני: ס׳

וזאוכל ה׳ ראש פאה והמוטה ואוכל ומדיב והמכבר ואוכל ומדיב הבה ה שלמים ואוכל ומדיב ואשם ואוכל ומדיב מטמאה ואוכל עשרלקם ואוכל מעשרות ונשאר ואוכל ומדיב חבורי זו אוכל ומדיב זו אוכל ומדיב ואוכל הדר מדר ואוכל והבריבה ואוכל ומדיב ואוכל לכב ואוכל ואל ונטמא הרמבפה ואוכל שמה ואוכלפים: ס׳

בֹּקֶר עֲגֵלָה עַל שְׁנֵי חֲנֵשׁ אֵשׁ
וְשׁוֹר לְאֶחָדוֹ וַיַּקְרִיבוּ אוֹתָם
לִפְנֵי חַמּ שְׁבוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר קַח מֵאִתָּם
וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת אֹהֶל
מוֹעֵד וְנַתָּתָה אוֹתָם אֶל הַלְּוִיִּם
אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת הָעֲגָלֹת וְאֶת הַבָּקָר וַיִּתֵּן
אוֹתָם אֶל הַלְּוִיִּם אֶת שְׁתֵּי
הָעֲגָלֹת וְאֶת אַרְבַּע הַבָּקָר
נָתַן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבֹדָתָם
וְאֶת אַרְבַּע הָעֲגָלֹת וְאֶת
שְׁמֹנַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי
כְּפִי עֲבֹדָתָם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן
אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְלִבְנֵי קְהָת לֹא
נָתָן כִּי עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם
בַּכָּתֵף יִשָּׂאוּ וַיַּקְרִיבוּ
הַנְּשִׂאִים אֶת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ
בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ וַיַּקְרִיבוּ
הַנְּשִׂאִים אֶת קָרְבָּנָם לִפְנֵי
הַמִּזְבֵּחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
מַשִּׁיא אֶחָד לְיוֹם נָשִׂיא אֶחָד
לְיוֹם יַקְרִיבוּ אֶת קָרְבָּנָם
לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ
וַיְהִי הַמַּקְרִיב בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן אֶת קָרְבָּנוֹ נַחְשׁוֹן
בֶּן עַמִּינָדָב לְמַטֵּה יְהוּדָה

וְקָרְבָּנוֹ קְעָרַת כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לְמִנְחָה
כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה
קְטֹרֶת פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל
אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נַחְשׁוֹן
בֶּן עַמִּינָדָב
בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הִקְרִיב נְתַנְאֵל בֶּן
צוּעָר נְשִׂיא יִשָּׂשכָר הִקְרִיב
אֶת קָרְבָּנוֹ קְעָרַת כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן
לְמִנְחָה כַּף אַחַת עֲשָׂרָה
זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת פַּר אֶחָד
בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ
אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה
שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת וּלְזֶבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם

חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
קָרְבַּן נְתַנְאֵל בֶּן צוּעָר
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי
זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן חֵלוֹן קָרְבָּנוֹ
קְעָרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לְמִנְחָה
כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה
קְטֹרֶת פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל
אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיאָב
בֶּן חֵלוֹן
בַּיּוֹם הָרְבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי
רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן שְׁדֵיאוּר
קָרְבָּנוֹ קְעָרַת כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

כל ראש פסוק בחמש בר מן אחד ובחמש הראשון מקורא קדש וכל שני דבחומשין בר מן חד בחמש השני נשיא וכל שלשי דבחומשין ב״מ א פרשי עשרה וכל דבני יעבוץ
ברמין חד בחמש חומשין נשיא חמשה ששה שבעה בחומש נשיא בטבע בחמש השמיני יצורת וכל מיצעתא פסוקין דשחרון ב״ל ב באפסכס ומקרא:

למנחה כף אחת עשרה ז
זהב מלאה קטרת פר אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבח ז
השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה ז
כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אליעזר בן שדיאור

ביום חמישי נשיא לבני
שמעון שלמיאל בן צורישדי
קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש ז
שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה כף אחת
עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד בקר
איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבח ז
השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה ז
כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן גמליאל בן
פדהצור

ביום חשיעי נשיא לבני
אליסף בן דעואל קרבנו
קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת פר אחד

ביום חשיעי נשיא לבני
אפרים אלישמע בן
עמיהוד קרבנו קערת
כסף אחת של שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל ז
הקדש שניהם מלאים ז
סלת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת פר אחד

בן בקר איל אחד כבש ז
אחד בן שנתו לעלה שעיר
שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים ז
חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אליישמע
בן עמיהוד

ביום חמישי נשיא לבני
מנשה גמליאל בן פדהצור
קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש ז
שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה כף
אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד בקר
איל אחד כבש אחד
שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבח ז
השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן גמליאל בן
פדהצור

ביום חמישי נשיא לבני

כל אמתא אלם ואלם בכל ב מ׳ כוכ מ׳ אלם ואלם עשרים ק״ה אוכ אחרן בטולל בזה שבעה מבחוץ קדמ חמ אמות בקיר ס׳ וכל מבאמה כל אולם ב מ׳ ג׳ חבמה ב״ל
ביאלים כל כבחוט ואלם ומדיה אחוב לאולם כל חלא מדחוצם ואלם כל בבמי שאר טשבמל ב מ׳ ל׳ חבו לכל מ׳ מ בשחוק כ״ שמה אוכן ובשוק כ״ בגם לכמוכם ושמחוה אלם:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בנמן אבידן ובן רענו
קרבן קרבן ערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת פר אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים אלם
חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אביר בן רענו

ביום השלישי נשיא לבני
נפתלי אחיעיר בן עינן
הקרב נסיכו כסף אחת
שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת
פר אחד בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה
שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן פגעיאל
בן עכרן

ביום שביעי נשיא בני
אשר פגעיאל בן עכרן
הקרב נסיכו כסף אחת
שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת
פר אחד בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה
שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אחיר בן עינן

ואת חנכת המזבח ביום
המשח אתו מאת נשיאי
ישראל כף ערת כסף
שתים עשרה מזרקי כסף
שנים עשרה פות זהב
שתים עשרה מזרקים
ומאה מקל ערה תאות
נמלו ושבעים המזרקים
האחד כל כסף הכלים
אלפים וארבע מאות
בשקל הקדש כפות זהב
שתים עשרה מלאת
קטרת עשרה עשרה זהב

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ובביא ד׳ ב׳ מל׳ ג׳ חל׳ ובבא משה אל אהל מועד וחבריו ובבי אהרן שיא דרך אלם חשעי ובביא עם
ראשון: ס׳ לעולה ח׳ זאתו חוטרת לעולה וארבעה שרי חטות וגם שלולי כבר ראה חבקוק: ס׳

כמראה ד׳ כמראה אשר הראה כ׳ במראה אשר
ראיתי וכמראה המראה ב׳ בו ופני אלקים ומראה:

בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כֹּל זָהָב׃
חֲכָפוֹת עֲשָׂרִים וּמֵאָה כֹּל
הַכֶּסֶף לְעֹלָה שְׁנַיִם עָשָׂר
פָּרִים אֵילֹם שְׁנַיִם עָשָׂר
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שְׁנַיִם עָשָׂר
וּמִנְחָתָם וּשְׂעִירֵי שְׁנַיִם
עָשָׂר לְחַטָּאוֹת וְכֹל בְּקַר
זֶבַח הַשְּׁלָמִים עֶשְׂרִים
וְאַרְבָּעָה פָּרִים אֵילֹם שִׁשִּׁים
עַתֻּדִים שִׁשִּׁים כְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה שִׁשִּׁים זֹאת חֲנֻכַּת
הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הִמָּשְׁחוֹ אֹתוֹ
וּבְבֹא מֹשֶׁה אֶל אֹהֶל מוֹעֵד
לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל
מִדַּבֵּר אֵלָיו מֵעַל הַכַּפֹּרֶת
אֲשֶׁר עַל אֲרֹן הָעֵדֻת מִכְּנֵי
שְׁנֵי הַכְּרֻבִים וַיְדַבֵּר אֵלָיו׃

לעיל

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת הַנֵּרֹת אֶל מוּל
פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ שִׁבְעַת
הַנֵּרוֹת׃ וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל
מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה הֶעֱלָה
נֵרֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת
מֹשֶׁה׃ וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנוֹרָה
מִקְשָׁה זָהָב עַד יְרֵכָהּ עַד

פְּרָחָהּ מִקְשָׁה הִוא כַּמַּרְאֶה
אֲשֶׁר הֶרְאָה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה
כֵּן עָשָׂה אֶת הַמְּנֹרָה׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
קַח אֶת הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְטִהַרְתָּ אֹתָם׃ וְכֹה
תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהֲרָם הַזֵּה
עֲלֵיהֶם מֵי חַטָּאת וְהֶעֱבִירוּ
תַעַר עַר כָּל בְּשָׂרָם וְכִבְּסוּ
בְגָדֵיהֶם וְהִטַּהֲרוּ׃ וְלָקְחוּ
פַר בֶּן בָּקָר וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת
בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן וּפַר שֵׁנִי בֶּן בָּקָר
תִּקַּח לַחַטָּאת׃ וְהִקְרַבְתָּ אֶת
הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד
וְהִקְהַלְתָּ אֶת כָּל עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וְהִקְרַבְתָּ אֶת הַלְוִיִּם
לִפְנֵי יְהוָה וְסָמְכוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת יְדֵיהֶם עַל הַלְוִיִּם׃ וְהֵנִיף
אַהֲרֹן אֶת הַלְוִיִּם תְּנוּפָה
לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת יְהוָה׃
וְהַלְוִיִּם יִסְמְכוּ אֶת יְדֵיהֶם
עַל רֹאשׁ הַפָּרִים וַעֲשֵׂה אֶת
הָאֶחָד חַטָּאת וְאֶת הָאֶחָד
עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל הַלְוִיִּם׃
וְהַעֲמַדְתָּ אֶת הַלְוִיִּם לִפְנֵי

אַהֲרֹן וּלְפָנֵי בָנָיו וְהֵנַפְתָּ
אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה׃ וְהִבְדַּלְתָּ
אֶת הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם׃ וְאַחֲרֵי כֵן
יָבֹאוּ הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת אֹהֶל
מוֹעֵד וְטִהַרְתָּ אֹתָם וְהֵנַפְתָּ
אֹתָם תְּנוּפָה׃ כִּי נָתֹנִים נְתֻנִים
הֵמָּה לִי מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תַּחַת פִּטְרַת כָּל רֶחֶם בְּכוֹר
כָּל מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקַחְתִּי
אֹתָם לִי׃ כִּי לִי כָל בְּכוֹר
בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם וּבַבְّהֵמָה
בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּי אֹתָם לִי׃
וָאֶקַּח אֶת הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל
בְּכוֹר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וָאֶתְּנָה
אֶת הַלְוִיִּם נְתֻנִים לְאַהֲרֹן
וּלְבָנָיו מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּאֹהֶל מוֹעֵד
וּלְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא
יִהְיֶה בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נֶגֶף
בִּגְשֶׁת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הַקֹּדֶשׁ׃
וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
וְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַלְוִיִּם
כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת
מֹשֶׁה לַלְוִיִּם כֵּן עָשׂוּ לָהֶם׃

עבודה ד׳ ב׳ ותקע אהרן את הלוים תנופה
ס׳ עד היא בימים ולשנים וחכון כל עבודתם: ס׳

כל מפקד אל כל אל ב׳ ס׳ על כל רגל לכל ומה חפקד שבטי בד והעבודה ומעי תאושאחר ותשא ותפרחכון
חזה על האשל: ס׳ ואת האחד ד׳ אוכ אשר הכשרתי הרו לעשות מכרתן הלוים ומסכו ארי יהיו לי ישנו עד האחד:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בני ישראל ויתחטאו הלוים
ויכבסו בגדיהם וינף אהרן
אתם תנופה לפני יהוה ויכפר
עליהם אהרן לטהרם ואחרי
כן באו הלוים לעבד את
עבודתם באהל מועד לפני
אהרן ולפני בניו כאשר צוה
יהוה את משה על הלוים כן
עשו להם:

וידבר יהוה אל משה
לאמר זאת אשר ללוים
מבן חמשים ועשרים שנה ומ
ומעלה יבוא לצבא צבא
בעבדת אהל מועד ומבן
חמשים שנה ישוב מצבא
העבדה ולא יעבד עוד
ושרת את אחיו באהל
מועד לשמר משמרת ל
ועבדה לא יעבד ככה ת
תעשה ללוים במשמרתם:

וידבר יהוה אל משה במדבר
סיני בשנת השנית לצאתם
מארץ
מצרים בחדש הראשון ל
לאמר ויעשו בני ישראל
את הפסח במועדו בארבעה

עשר יום בחדש הזה בין
הערבים תעשו אתו במועדו
ככל חקתיו וככל משפטיו
תעשו אתו: וידבר משה
אל בני ישראל לעשות הפסח
ויעשו את הפסח בראשון
בארבעה עשר יום לחדש
בין הערבים במדבר סיני
ככל אשר צוה יהוה את
משה כן עשו בני ישראל
ויהי אנשים אשר היו טמאים
לנפש אדם ולא יכלו לעשת
הפסח ביום ההוא ויקרבו
לפני משה ולפני אהרן ביום
ההוא: ויאמרו האנשים
ההמה אלו אנחנו טמאים
לנפש אדם למה נגרע
לבלתי הקרב את קרבן
יהוה במועדו בתוך בני ישראל
ויאמר אלהם משה עמדו
ואשמעה מה יצוה יהוה לכם

וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל לאמר
איש איש כי יהיה טמא
לנפש או בדרך רחקה לכם
או לדרתיכם ועשה פסח

ליהוה בחדש השני בארבעה
עשר יום בין הערבים יעשו
אתו על מצות ומררים
יאכלהו: לא השאירו ממנו
עד בקר ועצם לא ישברו
בו ככל חקת הפסח יעשו
אתו: והאיש אשר הוא
טהור ובדרך לא היה וחדל
לעשות הפסח ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה כי ל
קרבן יהוה לא הקריב
במערו חטאו ישא האיש
ההוא: וכי יגור אתכם גר
ועשה פסח ליהוה כחקת
הפסח וכמשפטו כן יעשה
חקה אחת יהיה לכם ולגר
ולאזרח הארץ:

וביום הקים את המשכן כסה
הענן את המשכן לאהל
העדת ובערב יהיה על
המשכן כמראה אש עד
בקר: כן יהיה תמיד הענן
יכסנו ומראה אש לילה:
ולפי העלות הענן מעל
האהל ואחריכן יסעו בני
ישראל ובמקום אשר ישכן
שם הענן שם יחנו בני ישראל

עלו

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ט

יומים ה׳ ב׳ מל׳ וב׳ חש׳ עלמן ומא נמן למבמרנו ה׳ ששי אך אכרחם ארוחקוק אר ומקום אר ומקום אר ומשה ומרים לאומם
אחרי ומינו מרימה׳ ס׳ ויצו ב׳ קמיצ׳ וחד פתח ומי ומכאו מל׳ חמה ב׳ ארצנם הליו צא ולבא אין שלום מן מדבר כאין
ארצ׳ שחר בנוק׳ ס׳

בעשרים בחדש ב׳ ויחי בשנת חשבוח ויקבצו
כל אנשי׳ ס׳ ובי ומכאו ב׳ ומי ומכאו ואהרן ומי ומכ
מלחמה׳ ס׳

עלפי יהוה יסעו בני ישראל
ועלפי יהוה יחנו כל ימי׳
אשר ישכן הענן על׳
המשכן יחנו ובהאריך
הענן על המשכן ומים
רבים שמרו בני ישראל
את משמרת יהוה ולא
יסעו ויש אשר יהיה
הענן ומים מספר על
המשכן עלפי יהוה יחנו
ועלפי יהוה יסעו ויש
אשר יהיה הענן מערב
עד בקר ונעלה הענן
בבקר ונסעו או יומם
ולילה ונעלה הענן
ונסעו או ומים או חדש
או ימים בהאריך הענן
על המשכן לשבן עליו
יחנו בני ישראל ולא
יסעו ובהעלתו יסעו׳
עלפי יהוה יחנו ועלפי
יהוה יסעו את משמרת
יהוה שמרו עלפי יהוה
בידמשה׳
וידבר יהוה אל משה לאמר׳
עשה לך שתי חצוצרות
כסף מקשה תעשה אתם
והיו לך למקרא העדה ולמסע

אתה המחנות ותקעתם ובהתקעו עדו
אליך כל העדה אל פתח אהל
מועד ואם באחת יתקעו ונועדו
אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל
ותקעתם תרועה ונסעו
המחנות החנים קדמה
ותקעתם תרועה שנית
ונסעו המחנות החנים
תימנה תרועה ותקעו׳
למסעיהם ובהקהיל את
הקהל תתקעו ולא תריעו
ובני אהרן הכהנים ותקעו
בחצוצרות והיו לכם לחקת
עולם לדרתיכם וכי תבאו
מלחמה בארצכם על הצר
הצרר אתכם והריעותם
בחצוצרות ונזכרתם לפני
יהוה אלהיכם ונושעתם
מאיביכם וביום שמחתכם
ובמועדיכם ובראשי
חדשיכם ותקעתם
בחצוצרת על עלתיכם
ועל זבחי שלמיכם והיו
לכם לזכרון לפני אלהיכם
אני יהוה אלהיכם
ויהי בשנת השנית בחדש
השני בעשרים בחדש

נעלה הענן מעל המשכן
העדת ויסעו בני ישראל
למסעיהם ממדבר סיני׳
וישכן הענן במדבר פארן
ויסעו בראשנה על פי
יהוה בידמשה׳ ויסע דגל
מחנה בני יהודה בראשנה
לצבאתם ועל צבאו
נחשון בן עמינדב׳ ועל
צבא מטה בני יששכר׳
נתנאל בן צוער׳ ועל צבא
מטה בני זבולן אליאב בן
חלון׳ והורד המשכן ונסעו
בני גרשון ובני מרדי נשאו
המשכן׳ ונסע
דגל מחנה ראובן צבאתם
ועל צבאו אליצור בן
שדיאור׳ ועל צבא מטה
בני שמעון שלמיאל בן
צורי שדי׳ ועל צבא מטה
בני גד אליסף בן דעואל
ונסעו החקהתים נשאי
המקדש והקימו את
המשכן׳ ובני אהרן
ונסע דגל מחנה בני
אפרים לצבאתם ועל
צבאו אלישמע בן עמיהוד

משכן ה׳ ב׳ חש׳ וחד מל׳ משכן בכוד ה׳ משכן
ישראל בשם בדיד ומשכן בוה שלם ומשכן עמיהם׳

בון הלב׳ משכן׳ אוכ׳ ה׳ ערים ותנה את נשי ואוקרו ינפצלבחן אשקרוקך בה׳ חבלן לנפשבחן על הארץ אשר בחן
תשנא חקן שבחן הנפבה׳ אש הקהוהיה׳ ך בנו שעיריקן לפקוד פרש והו ציון לשאב הוא עדיה בבו׳ ס׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לא שמקין דגברין מל גישתי דיעקאל הגדישתי במדרי אזרוניה ואדשיות ובומיך שרידבוטו שלומיה הדעמוסוכ
ולקחולוכ: מטוה הלי בומרי רשלשכו אבולן שקפ־עזגי מכשה בבמקן אשרגם ולולי ° עפל ומל שמעגן דרן מגשה אפ
אפריום זבולן ושבר אשרנפולי ° :

והבר סוגב ב מ״ל המיטגב למידבו אשדזבוכ:
ויעשו ב חדיל פפ חדישפ פמיך ומכעי ויחי חזות
אלה בני ישראל ° :

ועל עבא מטה בנמנשה
גמליאל בופדה צור ועל
עבא מטה בנבנימן אבידן
בוגל עני ונסע
דגל מחנה בנדן מאסף
לבל המחנת לצבאתם ועל
צבאו אחיעזר בן עמי שדי:
ועל צבא מטה בני אשר
פגעיאל בן עכרן ועל צבא
מטה בני נפתלי אחירע בן
עינן אלחמס עובני
ישראל לצבאתם ויסעו
ויאמר משה ל
לחבב בן רעואל חמיו
חתן משה נסעים אנחנו
אל המקום אשר אמר
יהוה אתו אתן לכם לכה
אתנו והטבנו לך כי יהוה
דבר טוב על ישראל
ויאמר אליו לא אלך כי אם
אל ארצי ואל מולדתי אלך
ויאמר אל נא תעזב אתנו
כי על כן ידעת חנתנו במדבר
והיית לנו לעינים והיה כי
תלך עמנו והיה הטוב ההוא
אשר ייטיב יהוה עמנו
והטבנו לך ויסעו מהר

יהוה דרך שלשת ימים
וארון ברית יהוה נסע
לפניהם דרך שלשת ימים
לתור להם מנוחה וענן
יהוה עליהם יומם בנסעם
מן המחנה
ויהי בנסע הארן
ויאמר משה קומה יהוה
ויפצו איביך וינסו משנאיך
מפניך ובנחה יאמר שובה
יהוה רבבות אלפי ישראל
ויהי העם כמתאנים
רע באזני יהוה וישמע
יהוה ויחר אפו ותבער בם
אש יהוה ותאכל בקצה
המחנה ויצעק העם אל
משה ויתפלל משה אל
יהוה ותשקע האש ויקרא
שם המקום ההוא תבערה
כי בערה בם אש יהוה
והאספסף אשר בקרבו
התאוו תאוה וישבו ובכו
גם בני ישראל ויאמרו מי
יאכלנו בשר ויזכרנו את
הדגה אשר נאכל במצרים
חנם את הקשאים ואת
האבטיחים ואת החצירות

הבצלים ואת השומים
ועתה נפשנו יבשה אין כל
בלתי אל המן עינינו המן
כזרע גד הוא ועינו כעין
הבדלח שטו העם ולקטו
וטחנו ברחים או דכו
במדכה ובשלו בפרור
ועשו אתו עגות והיה
טעמו כטעם לשד השמן
וברדת הטל על המחנה
לילה ירד המן עליו וישמע
משה את העם בכה
למשפחתיו איש לפתח
אהלו ויחר אף יהוה מאד
ובעיני משה רע ויאמר
משה אל יהוה למה הרעת
לעבדך ולמה לא מצתי חן
בעיניך לשום את משא
כל העם הזה עלי האנכי
הריתי את כל העם הזה
אם אנכי ילדתיהו כי
תאמר אלי שאהו כאשר יכיל
האמן את הינק
על האדמה אשר
נשבעת לאבתיו מאין לי
בשר לתת לכל העם הזה
כי יבכו עלי לאמר תנה לנו

מ״ו בס״ת ג״ א חלג ידי ומעמסן וראנטפרף ואיצל ישאות מיראון חלאמרראטף שמלכיו ידאו המדיגטס מבאר ג. בן בראנדיך ריפאנן פאריה ואמת באריה ב. בן שאמש
ישאוי ומראי השאטת שאטן ראשאטת ושאטים וזבוי ושאטאנון ושאמאר אבבאר ואפאראן וקאם דבאת וקלראני בקאם באשים למזאל ואג פאריר בלאנו ראשאטים ואענון פאוב
פאוסרואעשיר באדמון ורראלי ש: בפריר ג ומרע ובעולן ואמריק ומשי:

בשלח

שמלי

בשלח

בשלח

ראש פל שלש פסוק

ומלא ומסוף ומסוף במ״ א

ואחר ב פיסא נפשו

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בשר ונאכלה׃ לא אוכל
אנכי לבדי לשאת את כל
העם הזה כי כבד ממני׃
ואם ככה את עשה לי׃
הרגני נא הרג אם מצאתי
חן בעיניך ואל אראה׃
ברעתי׃
ויאמר יהוה אל משה אספה
לי שבעים איש מזקני
ישראל אשר ידעת כי הם
זקני העם ושטריו ולקחת
אתם אל אהל מועד׃
והתיצבו שם עמך׃ וירדתי
ודברתי עמך שם ואצלתי
מן הרוח אשר עליך׃
ושמתי עליהם ונשאו׃
את משא העם ולא
תשא אתה לבדך׃ ואל
העם תאמר התקדשו׃
למחר ואכלתם בשר כי
בכיתם באזני יהוה לאמר
מי יאכלנו בשר כי טוב לנו
כי אז מצרים׃ ונתן יהוה לכם
בשר ואכלתם׃ לא יום׃
אחד תאכלון׃ ולא יומים׃
ולא חמשת ימים׃ ולא עשרת יום׃ עד

חדש ימים׃ עד אשר יצא
מאפיכם והיה לכם לזרא׃
יען כי מאסתם את יהוה׃
אשר בקרבכם ותבכו לפניו
לאמר למה זה יצאנו׃
ממצרים׃ ויאמר משה׃
ששמאות אלף רגלי העם
אשר אנכי בקרבו ואתה׃
אמרת בשר אתן להם׃
ואכלו חדש ימים׃ הצאן
ובקר ישחט להם ומצא׃
להם אם את כל דגי הים׃
יאסף להם ומצא׃ להם׃
ויאמר יהוה אל משה׃
היד יהוה תקצר עתה׃
תראה היקרך דברי אם
לא׃ ויצא משה וידבר׃
אל העם את דברי יהוה׃
ויאסף שבעים איש׃
מזקני העם ויעמד אותם
סביבות האהל׃ ויהוה׃
בענן וידבר אליו ויגרע׃
מן הרוח אשר עליו׃
ויתן על שבעים׃ איש הזקנים׃
ויהי כנוח עליהם הרוח׃
ויתנבאו׃ ולא יספו׃

וישארו שני אנשים במחנה׃
שם האחד אלדד ושם׃
השני מידד ותנח עליהם
הרוח והמה בכתבים ולא
יצאו האהלה׃ ויתנבאו׃
במחנה׃ וירץ הנער ויגד׃
למשה׃ ויאמר אלדד ומידד׃
מתנבאים במחנה׃ ויען
יהושע בן נון משרת משה׃
מבחריו׃ ויאמר אדני׃
משה כלאם׃ ויאמר לו׃
משה המקנא אתה לי ומי׃
יתן כל עם יהוה נביאים׃
כי יתן יהוה את רוחו׃
עליהם׃ ויאסף משה׃
המחנה הוא וזקני ישראל׃
ורוח נסע מאת יהוה׃ ויגז׃
שלוים מן הים׃ ויפל׃
המה׃ כדרך יום׃ כה׃ כדרך׃
יום׃ כה׃ סביבות המחנה׃
וכאמתים על פני הארץ׃
ויקם העם כל היום׃ הוא׃
וכל הלילה׃ וכל יום המחרת׃
ויאספו את השלו המעט׃
אסף׃ עשרה חמרים׃
וישטחו להם שטוח׃ סביבות המחנה׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

עוֹלָנוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם טֶרֶם יִכָּרֵת
וְאָף יְהוָה חָרָה בָּעָם וַיֵּלֶךְ
יְהוָה בָּעָם מַכֵּה רַבָּה מְאֹד׃
וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם
הַהוּא קִבְרוֹת הַתַּאֲוָה כִּי
שָׁם קָבְרוּ אֶת הָעָם הַמִּתְאַוִּים׃
מִקִּבְרוֹת הַתַּאֲוָה נָסָעוּ
הָעָם חֲצֵרוֹת וַיִּהְיוּ בְּחַצֵּרוֹת׃

וַתְּדַבֵּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמֹשֶׁה
עַל אֹדוֹת הָאִשָּׁה הַכּוּשִׁית
אֲשֶׁר לָקָח כִּי אִשָּׁה כוּשִׁית
לָקָח׃ וַיֹּאמְרוּ הֲרַק אַךְ
בְּמֹשֶׁה דִּבֶּר יְהוָה הֲלֹא גַם
בָּנוּ דִּבֵּר וַיִּשְׁמַע יְהוָה׃
וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָו מְאֹד
מִכֹּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה פִּתְאֹם אֶל מֹשֶׁה וְאֶל
אַהֲרֹן וְאֶל מִרְיָם צְאוּ
שְׁלֹשְׁתְּכֶם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד
וַיֵּצְאוּ שְׁלֹשְׁתָּם׃ וַיֵּרֶד יְהוָה
בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֹד פֶּתַח
הָאֹהֶל וַיִּקְרָא אַהֲרֹן
וּמִרְיָם וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם׃
וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ נָא דְבָרָי

אִם יִהְיֶה נְבִיאֲכֶם יְהוָה
בַּמַּרְאָה אֵלָיו אֶתְוַדָּע
בַּחֲלוֹם אֲדַבֵּר בּוֹ׃ לֹא כֵן
עַבְדִּי מֹשֶׁה בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן
הוּא׃ פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֶּר בּוֹ
וּמַרְאֶה וְלֹא בְחִידֹת וּתְמֻנַת
יְהוָה יַבִּיט וּמַדּוּעַ לֹא יְרֵאתֶם
לְדַבֵּר בְּעַבְדִּי בְּמֹשֶׁה׃
וַיִּחַר אַף יְהוָה בָּם וַיֵּלֶךְ׃
וְהֶעָנָן סָר מֵעַל הָאֹהֶל וְהִנֵּה
מִרְיָם מְצֹרַעַת כַּשֶּׁלֶג וַיִּפֶן
אַהֲרֹן אֶל מִרְיָם וְהִנֵּה
מְצֹרָעַת׃ וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל
מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנִי אַל נָא תָּשֶׁת
עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נִאַלְנוּ
וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ׃ אַל נָא תְּהִי
כַּמֵּת אֲשֶׁר בְּצֵאתוֹ מֵרֶחֶם
אִמּוֹ וַיֹּאכַל חֲצִי בְשָׂרוֹ׃
וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֵאמֹר
אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאִמָּהּ
רֹק רָק בְּפָנֶיהָ הֲלֹא תִכָּלֵם
שִׁבְעַת יָמִים תִּסָּגֵר שִׁבְעַת
יָמִים מִחוּץ לַמַّחֲנֶה וְאַחַר
תֵּאָסֵף׃ וַתִּסָּגֵר מִרְיָם מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים וְהָעָם
לֹא נָסַע עַד הֵאָסֵף מִרְיָם׃

וְאַחַר נָסְעוּ הָעָם מֵחֲצֵרוֹת
וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר פָּארָן׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
שְׁלַח לְךָ אֲנָשִׁים וְיַתְּרוּ אֶת
אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ
אֶחָד לְמַטֵּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלָחוּ
כֹּל נָשִׂיא בָהֶם׃ וַיִּשְׁלַח אֹתָם
מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר פָּארָן עַל פִּי
יְהוָה כֻּלָּם אֲנָשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל הֵמָּה׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם
לְמַטֵּה רְאוּבֵן שַׁמּוּעַ בֶּן
זַכּוּר׃ לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן שָׁפָט
בֶּן חוֹרִי׃ לְמַטֵּה יְהוּדָה כָּלֵב
בֶּן יְפֻנֶּה׃ לְמַטֵּה יִשָּׂשכָר
יִגְאַל בֶּן יוֹסֵף׃ לְמַטֵּה אֶפְרַיִם
הוֹשֵׁעַ בִּן נוּן׃ לְמַטֵּה בִנְיָמִן
פַּלְטִי בֶן רָפוּא׃ לְמַטֵּה זְבֻלֻן
גַּדִּיאֵל בֶּן סוֹדִי׃ לְמַטֵּה יוֹסֵף
לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה גַּדִּי בֶן סוּסִי׃
לְמַטֵּה דָן עַמִּיאֵל בֶּן גְּמַלִּי׃
לְמַטֵּה אָשֵׁר סְתוּר בֶּן מִיכָאֵל׃
לְמַטֵּה נַפְתָּלִי נַחְבִּי בֶן וָפְסִי׃
לְמַטֵּה גָד גְּאוּאֵל בֶּן מָכִי׃
אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
שָׁלַח מֹשֶׁה לָתוּר אֶת הָאָרֶץ
וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֵׁעַ בִּן נוּן

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מה הוא לי אדוני שמעני וראוהם ארץ ראמרתיך הוא ומדקומיפרה הוא: אשכל וגבא הפליט
ויגד בעדי ריק אשר אבלי הבריחם ובא עד נחל אשכל וישבו ישראל ויחדוה אשר הכפר ויחיל לי: ס: ו

בתנה ב. וסופנוון לחשא בתנו אשר הוא
ויעשב סדנה אשר אנה בבית הדמר: ס: ס:

יחוֹשֻׁעַ׃ וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה
לָתוּר אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם עֲלוּ זֶה בַּנֶּגֶב וַעֲלִיתֶם
אֶת־הָהָר׃ וּרְאִיתֶם אֶת־הָאָרֶץ
מַה־הִוא וְאֶת־הָעָם הַיֹּשֵׁב
עָלֶיהָ הֶחָזָק הוּא הָרָפֶה
הַמְעַט הוּא אִם־רָב׃ וּמַה
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הוּא יֹשֶׁבֶת בָּהּ
הַטּוֹבָה הוּא אִם־רָעָה וּמַה
הֶעָרִים אֲשֶׁר־הוּא יֹשֶׁבֶת
בָּהֶנָּה הַבְּמַחֲנִים אִם בְּמִבְצָרִים׃
וּמַה־הָאָרֶץ הַשְּׁמֵנָה הִוא אִם
רָזָה הֲיֵשׁ־בָּהּ עֵץ אִם־אָיִן
וְהִתְחַזַּקְתֶּם וּלְקַחְתֶּם מִפְּרִי הָאָרֶץ
וְהַיָּמִים יְמֵי בִכּוּרִי עֲנָבִים׃
וַיַּעֲלוּ וַיָּתֻרוּ אֶת־הָאָרֶץ
מִמִּדְבַּר צִן עַד־רְחֹב לְבוֹא
חֲמָת׃ וַיַּעֲלוּ בַנֶּגֶב וַיָּבֹא עַד־
חֶבְרוֹן וְשָׁם אֲחִימַן שֵׁשַׁי
וְתַלְמַי יְלִידֵי הָעֲנָק וְחֶבְרוֹן
שֶׁבַע שָׁנִים נִבְנְתָה לְפְנֵי
צֹעַן מִצְרָיִם׃ וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל
אֶשְׁכֹּל וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זְמוֹרָה
וְאֶשְׁכּוֹל עֲנָבִים אֶחָד וַיִּשָּׂאוּהוּ
בַּמּוֹט בְּשְׁנַיִם וְמִן־הָרִמֹּנִים׃
וּמִן־הַתְּאֵנִים׃ לַמָּקוֹם הַהוּא
קָרָא נַחַל אֶשְׁכֹּל עַל־אֹדוֹת

חֲאֶשְׁכּוֹל אֲשֶׁר כָּרְתוּ מִשָּׁם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיָּשֻׁבוּ מִתּוּר
הָאָרֶץ מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם׃
וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל
אַהֲרֹן וְאֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַּר פָּארָן׃
קָדֵשׁה וַיָּשִׁיבוּ אֹתָם דָּבָר
וְאֶת־כָּל־הָעֵדָה וַיַּרְאוּם אֶת
פְּרִי הָאָרֶץ׃ וַיְסַפְּרוּ־לוֹ
וַיֹּאמְרוּ בָּאנוּ אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת
חָלָב וּדְבַשׁ הִוא וְזֶה פִּרְיָהּ׃
אֶפֶס כִּי־עַז הָעָם הַיֹּשֵׁב
בָּאָרֶץ וְהֶעָרִים בְּצֻרוֹת
גְּדֹלֹת מְאֹד וְגַם־יְלִדֵי הָעֲנָק
רָאִינוּ שָׁם׃ עֲמָלֵק יֹשֵׁב
בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב וְהַחִתִּי וְהַיְבוּסִי
וְהָאֱמֹרִי יֹשֵׁב בְּהָר וְהַכְּנַעֲנִי
יֹשֵׁב עַל־הַיָּם וְעַל־יַרְדֵּן׃
וַיַּהַס כָּלֵב אֶת־הָעָם אֶל־
מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עָלֹה נַעֲלֶה
וְיָרַשְׁנוּ אֹתָהּ כִּי־יָכוֹל נוּכַל
לָהּ׃ וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עָלוּ
עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוּכַל לַעֲלוֹת
אֶל־הָעָם כִּי־חָזָק הוּא מִמֶּנּוּ׃
וַיּוֹצִיאוּ דִּבַּת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
תָּרוּ אֹתָהּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבַרְנוּ
בָהּ לָתוּר אֹתָהּ אֶרֶץ אֹכֶלֶת
יוֹשְׁבֶיהָ הִוא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר
רָאִינוּ בְתוֹכָהּ אַנְשֵׁי מִדָּה׃
וְשָׁם רָאִינוּ אֶת־הַנְּפִילִים בְּנֵי
עֲנָק מִן־הַנְּפִלִים וַנְּהִי בְעֵינֵינוּ
כַּחֲגָבִים וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם׃
וַתִּשָּׂא כָל־הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת
קוֹלָם וַיִּבְכּוּ הָעָם בַּלַּיְלָה הַהוּא׃
וַיָּלִינוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן כָּל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם
כָּל־הָעֵדָה לוּ־מַתְנוּ בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם אוֹ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה לוּ
מָתְנוּ׃ וְלָמָּה יְהוָה מֵבִיא
אֹתָנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת
לִנְפֹּל בַּחֶרֶב נָשִׁינוּ וְטַפֵּנוּ
יִהְיוּ לָבַז הֲלֹא טוֹב לָנוּ שׁוּב
מִצְרָיְמָה׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
אֶל־אָחִיו נִתְּנָה רֹאשׁ
וְנָשׁוּבָה מִצְרָיְמָה׃ וַיִּפֹּל
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פְּנֵיהֶם
לִפְנֵי כָּל־קְהַל עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן
וְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה מִן־הַתָּרִים אֶת
הָאָרֶץ קָרְעוּ בְגָדֵיהֶם׃
וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר

ויסל ל מל ווסי כלב את הדעם ועלו בן ושאמר
ושמנה שמו וקדש שלמה אלא ודרעו: ס: ו

וישבו ו ולכו ובאו אל קשה ויקחו בידם מפרי הארץ ויעקפו סחרו אל־מר ושמרמ אשדודים ובא
ויאב מרעם דוד ומלשר אל כי לא שם ירמלין ויראו כל ישראל לכן חמנו אסף וחבלי ישמבו אחורכן: ס: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

עבדנו בה לתור את־ארצו׃
ארץ מאד מאד אם־חפץ
בנו יהוה וחפץ אתנו אל־
ארץ־זאת ונתנה לנו׃
ארץ אשר־הוא זבת חלב
ודבש׃ אך ביהוה אל־תמרדו
ואתם אל־תיראו את־עם׃
ארץ כי־לחמנו הם סר
עלם מעליהם ויהוה אתנו
אל־תיראם׃ ויאמרו כל־
העדה לרגום אתם באבנים
וכבוד יהוה נראה באהל
מועד אל־כל־בני ישראל׃

ויאמר יהוה אל־משה עד־
אנה ינאצנני העם הזה ועד־
אנה לא יאמינו בי בכל־
האתות אשר עשיתי׃
בקרבו׃ אכנו בדבר ואורשנו
ואעשה אתך לגוי־גדול׃
ועצום ממנו׃ ויאמר משה
אל־יהוה ושמע עוד מצרים
כי־העלית בכחך את־העם
הזה מקרבו׃ ואמרו אל־
יושב הארץ הזאת שמעו
כי־אתה יהוה בקרב העם
הזה אשר עין בעין נראה
עננך עמד עליהם ובעמד־
ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמד־
אש לילה׃ והמתה את־
העם הזה כאיש אחד׃
ואמרו הגוים אשר שמעו
את־שמעך לאמר׃ מבלתי
יכלת יהוה להביא את־העם
הזה אל־הארץ אשר נשבע
להם וישחטם במדבר׃ ועתה
יגדל־נא כח אדני כאשר
דברת לאמר׃ יהוה ארך
אפים ורב־חסד נשא עון
ופשע ונקה לא ינקה פקד
עון־אבות על־בנים על־
שלשים ועל־רבעים׃ סלח
נא לעון העם הזה כגדל
חסדך וכאשר נשאתה
לעם הזה ממצרים ועד־
הנה׃ ויאמר יהוה סלחתי
כדברך׃ ואולם חי־אני ומלא
כבוד יהוה את־כל־הארץ
כי כל־האנשים הרואים את־
כבודי ואת־אתתי אשר־
עשיתי במצרים ובמדבר
וינסו אתי זה עשרת פעמים
ולא שמעו בקולי׃ אם־

אתה יתום ועניך עמדו׃
עלהם וכעבר ענן אתה
הולך לפניהם יומם ובעמד־
אש לילה׃ והמתה את־
העם הזה כאיש אחד׃
ואמרו הגוים אשר שמעו
את־שמעך לאמר׃ מבלתי
יכלת יהוה להביא את־העם
הזה אל־הארץ אשר נשבע
להם׃ ועתה
יגדל־נא כח אדני כאשר
דברת לאמר׃ יהוה ארך
אפים ורב־חסד נשא עון
ופשע ונקה לא ינקה פקד
עון־אבות על־בנים על־
שלשים ועל־רבעים׃ סלח
נא לעון העם הזה כגדל
חסדך וכאשר נשאתה
לעם הזה ממצרים ועד־
הנה׃ ויאמר יהוה סלחתי
כדברך׃ ואולם חי־אני ומלא
כבוד יהוה את־כל־הארץ
כי כל־האנשים הרואים את־
כבודי ואת־אתתי אשר־
עשיתי במצרים ובמדבר
וינסו אתי זה עשרת פעמים
ולא שמעו בקולי׃ אם־

ירא את־הארץ אשר
נשבעתי לאבתם וכל־
מנאצי לא יראוה׃ ועבדי
כלב עקב היתה רוח אחרת
עמו וימלא אחרי׳ והביאתיו
אל־הארץ אשר־בא שמה
וזרעו יורשנה׃ והעמלקי
והכנעני יושב בעמק מחר
פנו וסעו לכם המדברה דרך
ים־סוף׃
וידבר יהוה אל־משה ואל־
אהרן לאמר׃ עד־מתי ל
העדה הרעה הזאת אשר
המה מלינים עלי את
תלנות בני ישראל אשר
המה מלינים עלי שמעתי׃
אמר אלהם חי־אני נאם־
יהוה אם לא כאשר
דברתם באזנכם כן אעשה
לכם׃ במדבר הזה יפלו
פגריכם וכל־פקודיכם לכל
מספרכם מבן עשרים
שנה ומעלה אשר הלינתם
עלי׃ אם אתם תבאו אל־
הארץ אשר נשאתי את־
ידי לשכן אתכם בה׃ כי־אם
כלב בן־יפנה ויהושע בן־נון׃

ועתה הנה אל־תמרדו׃ ואתם אל־תיראו את־עם הארץ׃ כי־לחמנו הם׃ סר עלם מעליהם׃ ויהוה אתנו אל־תיראם׃ ויאמרו כל־העדה לרגום אתם באבנים׃ וכבוד יהוה נראה באהל מועד׃ אל־כל־בני ישראל׃

ויאמר יהוה אל־משה׃ עד־אנה ינאצנני׃ ועד־אנה׃ לא יאמינו בי׃ בכל־האתות׃ אשר עשיתי׃ אכנו׃ בדבר׃ ואורשנו׃ ואעשה׃ אתך לגוי־גדול׃ ועצום׃ ממנו׃ ויאמר משה׃ אל־יהוה׃ ושמע עוד מצרים׃ כי־העלית׃ בכחך׃ את־העם׃ הזה׃ מקרבו׃ ואמרו׃ אל־יושב הארץ׃ הזאת׃ שמעו׃ כי־אתה יהוה׃ בקרב העם׃ הזה׃ אשר׃ עין בעין׃ נראה׃ ענך׃ עמד׃ עליהם׃ ובעמד־ענן׃ אתה׃ הולך׃ לפניהם׃ יומם׃ ובעמד־אש׃ לילה׃ והמתה׃ את־העם׃ הזה׃ כאיש׃ אחד׃ ואמרו׃ הגוים׃ אשר׃ שמעו׃ את־שמעך׃ לאמר׃ מבלתי׃ יכלת׃ יהוה׃ להביא׃ את־העם׃ הזה׃ אל־הארץ׃ אשר׃ נשבע׃ להם׃ ועתה׃ יגדל־נא׃ כח׃ אדני׃ כאשר׃ דברת׃ לאמר׃ יהוה׃ ארך׃ אפים׃ ורב־חסד׃ נשא׃ עון׃ ופשע׃ ונקה׃ לא׃ ינקה׃ פקד׃ עון־אבות׃ על־בנים׃ על־שלשים׃ ועל־רבעים׃ סלח׃ נא׃ לעון׃ העם׃ הזה׃ כגדל׃ חסדך׃ וכאשר׃ נשאתה׃ לעם׃ הזה׃ ממצרים׃ ועד־הנה׃ ויאמר׃ יהוה׃ סלחתי׃ כדברך׃ ואולם׃ חי־אני׃ ומלא׃ כבוד׃ יהוה׃ את־כל־הארץ׃ כי׃ כל־האנשים׃ הרואים׃ את־כבודי׃ ואת־אתתי׃ אשר־עשיתי׃ במצרים׃ ובמדבר׃ וינסו׃ אתי׃ זה׃ עשרת׃ פעמים׃ ולא׃ שמעו׃ בקולי׃ אם־

ירא׃ את־הארץ׃ אשר׃ נשבעתי׃ לאבתם׃ וכל־מנאצי׃ לא יראוה׃ ועבדי׃ כלב׃ עקב׃ היתה׃ רוח אחרת׃ עמו׃ וימלא׃ אחרי׃ והביאתיו׃ אל־הארץ׃ אשר־בא׃ שמה׃ וזרעו׃ יורשנה׃ והעמלקי׃ והכנעני׃ יושב׃ בעמק׃ מחר׃ פנו׃ וסעו׃ לכם׃ המדברה׃ דרך׃ ים־סוף׃

ויאמר׃ יהוה׃ אל־משה׃ ואל־אהרן׃ לאמר׃ עד־מתי׃ ל׃ העדה׃ הרעה׃ הזאת׃ אשר׃ המה׃ מלינים׃ עלי׃ את׃ תלנות׃ בני׃ ישראל׃ אשר׃ המה׃ מלינים׃ עלי׃ שמעתי׃ אמר׃ אלהם׃ חי־אני׃ נאם־יהוה׃ אם׃ לא׃ כאשר׃ דברתם׃ באזנכם׃ כן׃ אעשה׃ לכם׃ במדבר׃ הזה׃ יפלו׃ פגריכם׃ וכל־פקודיכם׃ לכל׃ מספרכם׃ מבן׃ עשרים׃ שנה׃ ומעלה׃ אשר׃ הלינתם׃ עלי׃ אם׃ אתם׃ תבאו׃ אל־הארץ׃ אשר׃ נשאתי׃ את־ידי׃ לשכן׃ אתכם׃ בה׃ כי־אם׃ כלב׃ בן־יפנה׃ ויהושע׃ בן־נון׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

וטפכם אשר אמרתם לבז
יהיה והביאתי אתם ויד[ע]ו
את הארץ אשר מאסתם
בה ופגריכם אתם יפלו במדבר
הזה ובניכם יהיו רעים
במדבר ארבעים שנה
ונשאו את זנותיכם עד תם
פגריכם במדבר במספר
הימים אשר תרתם את
הארץ ארבעים יום יום
לשנה יום לשנה תשאו
את עונותיכם ארבעים
שנה ויודעתם את תנואתי
אני יהוה דברתי אם לא
זאת אעשה לכל עדה
הרעה הזאת הנועדים
עלי במדבר הזה יתמו
ושם ימתו וה אנשים אשר
שלחם משה לתור את
הארץ וישבו וילינו עליו
את כל העדה להוציא
דבה על הארץ וימתו
האנשים מוצאי הדבת
הארץ רעה במגפה לפני
יהוה ויהושע בן נון וכלב
בן יפנה חיו מן האנשים
ההם ההולכים לתור את

הארץ וידבר משה את
הדברים האלה אל כל בני
ישראל ויתאבלו העם
מאד וישכמו בבקר ויעלו
אל ראש ההר לאמר הנו
ונעלה אל המקום אשר
אמר יהוה כי חטאנו
ויאמר משה למה זה אתם
עברים את פי יהוה והוא
לא תצלח אל תעלו כי
אין יהוה בקרבכם ולא
תנגפו לפני איביכם כי
העמלקי והכנעני שם
לפניכם ונפלתם בחרב כי
על כן שבתם מאחרי יהוה
ולא היה יהוה עמכם
ויעפלו לעלות אל ראש
ההר וארון ברית יהוה
ומשה לא משו מקרב
המחנה וירד העמלקי
והכנעני הישב בהר ההוא
ויכום ויכתום עד החרמה
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם כי תבאו אל ארץ
מושבתיכם אשר אני נתן

לכם ועשיתם אשה ליהוה
עלה או זבח לפלא נדר או
בנדבה או במועדיכם
לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר
או מן הצאן והקריב
המקריב קרבנו ליהוה
מנחת סלת עשרון בלול
ברבע ההין שמן ויין
לנסך רבע ההין תעשה
על העלה או לזבח לכבש
האחד או לאיל תעשה
מנחת סלת שני עשרנים
בלולה בשמן שלשית
ההין ויין לנסך שלשית
ההין תקריב ריח ניחח
ליהוה וכי תעשה בן בקר
עלה או זבח לפלא נדר או
שלמים ליהוה והקריב
על בן הבקר מנחת סלת
שלשה עשרנים בלול
בשמן חצי ההין ויין
תקריב לנסך חצי ההין
אשה ריח ניחח ליהוה ככה
יעשה לשור האחד או
לאיל האחד או לשה
בכבשים או בעזים כמספר
אשר תעשה ככה תעשו

לאחר במספרם כל׳
האזרח יעשה ככה את
אלה להקריב אשה ריח
ניחח ליהוה וכי יגור
אתכם גר או אשר בתוככם
לדרתיכם ועשה אשה
ריחניחח ליהוה כאשר
תעשו כן יעשה׳ החקל
חקה אחת לכם ולגר
הגר חקת עולם לדרתיכם
ככם כגר יהיה לפני
יהוה תורה אחת ומשפט
אחד יהיה לכם ולגר׳
הגר אתכם׳
וידבר יהוה אל משה לאמר׳
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם בבאכם אל הארץ
אשר אני מביא אתכם
שמה והיה באכלכם
מלחם הארץ תרימו
תרומה ליהוה׳ ראשית
ערסתיכם חלה תרימו
תרומה כתרימת גרן כן
תרימו אתה׳ מראשית
ערסתיכם תתנו ליהוה׳
תרומה לדרתיכם׳

ולא
תעשו׳ ולא
תעשו׳ את כל המצות׳
האלה אשר דבר יהוה אל
משה׳ את כל אשר צוה
יהוה אליכם ביד משה מן
היום אשר צוה יהוה והלאה
לדרתיכם׳ והיה אם מעיני
העדה נעשתה לשגגה
ועשו כל העדה פר בן
בקר אחד לעלה לריח
ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו
כמשפט ושעיר עזים
אחד לחטאת׳ וכפר הכהן
על כל עדת בני ישראל
ונסלח להם כי שגגה הוא
והם הביאו את קربנם׳
אשה ליהוה וחטאתם לפני
יהוה על שגגתם׳ ונסלח
לכל עדת בני ישראל ולגר
הגר בתוכם כי לכל העם
בשגגה׳ ואם נפש
אחת תחטא בשגגה והקרבה
עזבת שנתה לחטאת׳
וכפר הכהן על הנפש׳
השגגת בחטאה בשגגה
לפני יהוה לכפר עליו ונסלח
לו׳ האזרח בבני ישראל׳
ולגר הגר בתוכם תורה׳

אחת יהיה לכם לעשה׳
בשגגה׳ והנפש אשר
תעשה ביד רמה מן האזרח
ומן הגר את יהוה הוא
מגדף ונכרתה הנפש ההוא
מקרב עמה׳ כי דבר יהוה
בזה ואת מצותו הפר הכרת׳
תכרת הנפש ההוא עונה
בה׳
והיו בני ישראל במדבר׳
וימצאו איש מקשש עצים
ביום השבת׳ ויקריבו אתו
המצאים אתו מקשש
עצים אל משה ואל אהרן
ואל כל העדה׳ ויניחו אתו
במשמר כי לא פרש מה
יעשה לו׳
ויאמר יהוה אל משה
מות יומת האיש רגום
אתו באבנים כל העדה׳
מחוץ למחנה׳ ויוציאו אתו
כל העדה אל מחוץ למחנה
וירגמו אתו באבנים ומת
כאשר צוה יהוה את משה׳
ויאמר יהוה אל משה לאמר׳
דבר אל בני ישראל ואמרת

בבאכם ב. וכי ישבו אלו׳ וזה אומרים כדרכם׳ אמרם ע״ש׳
מראשית ה מראשית עריסתיכם׳ המדרש׳ ע״ז אלהיך בזה מראשית הלחם׳ ולקחתם מראשית כל פרי הארץ׳ ד״ר
להבדיל בין מלאי מראשית׳ ט׳ ולא תעשו ב. ושמרתם אומר ראם לא ושמרתי לו׳ רבי יוסי אומר׳ ולא תעשו׳ ט׳ ש׳

ט מלין חט׳ א. ומה׳ מחזה לו ומשמרתם לא מצאם חן רש״ שדי עמים אחד לחטוף מרשתו ד״ר ושמר מבין ד״ל
ומלים ועשים ומאמרים עמבי רש״ו מ״ר בראשונה׳ ט׳. בדיריכם ב. ובני ישראל׳ יצאו וחנפש אשר תעשה ראו
בב ושראל׳ ט׳.

ע״ל כל ו בכתיב ואוסה ומפקד אות ד״ר ושמר
ב בב ו״ר ומצוה ומצר ומפר ומחוקן ובכל ה״ר שיה
ולקח אחב׳ ט׳.

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מצוה ג׳ בלשון זכר אל בני ישראל לבדו
והיה לכם לשלח הבנות יד: ס׳

אוכל מעוכל ג׳ והיה לכם לעיניכם
ועבדו את כל מצות מחוקיהם: ס׳

והיתן ואבותיכם ג׳ ויקרו בן יצחק בן
והיתן ואבותיכם יצאו בני אל אב ממצרים ס׳

אֱלֹהֶיךָ וַעֲשִׂיתָ לְהָסִיר עֵינֶיךָ עָלַי
כַּנָּפִים בְּגוּרֵיהֶם לְדוֹרוֹתָם וְנָתְנוּ
עַל צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם
אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת
יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא
תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי
עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים
אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתָי
וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם:
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ס׳
וַיִּקַּח קֹרַח בֶּן יִצְהָר בֶּן קְהָת
בֶּן לֵוִי וְדָתָן וַאֲבִירָם בְּנֵי
אֱלִיאָב וְאוֹן בֶּן פֶּלֶת בְּנֵי
רְאוּבֵן: וַיָּקוּמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה
וַאֲנָשִׁים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם נְשִׂיאֵי
עֵדָה קְרוּאֵי מוֹעֵד אַנְשֵׁי
שֵׁם: וַיִּקָּהֲלוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל
אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב
לָכֶם כִּי לְכָל הָעֵדָה כֻּלָּם
קְדֹשִׁים וּבְתוֹכָם יְהוָה
וּמַדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל קְהַל

יְהוָה: וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל
פָּנָיו: וַיְדַבֵּר אֶל קֹרַח וְאֶל כָּל
עֲדָתוֹ לֵאמֹר בֹּקֶר וְיָדַע
יְהוָה אֶת אֲשֶׁר לוֹ וְאֶת
הַקָּדוֹשׁ וְהִקְרִיב אֵלָיו וְאֶת
אֲשֶׁר יִבְחַר בּוֹ יַקְרִיב אֵלָיו:
זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ לָכֶם מַחְתֹּת
קֹרַח וְכָל עֲדָתוֹ: וּתְנוּ בָהֶן
אֵשׁ וְשִׂימוּ עֲלֵיהֶן קְטֹרֶת
לִפְנֵי יְהוָה מָחָר וְהָיָה הָאִישׁ
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה הוּא הַקָּדוֹשׁ
רַב לָכֶם בְּנֵי לֵוִי: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל קֹרַח שִׁמְעוּ נָא בְנֵי לֵוִי:
הַמְעַט מִכֶּם כִּי הִבְדִּיל
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעֲדַת
יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶתְכֶם
אֵלָיו לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת מִ
מִשְׁכַּן יְהוָה וְלַעֲמֹד לִפְנֵי
הָעֵדָה לְשָׁרְתָם: וַיַּקְרֵב
אֹתְךָ וְאֶת כָּל אַחֶיךָ בְּנֵי לֵוִי
אִתָּךְ וּבַקַּשְׁתֶּם גַּם כְּהֻנָּה:
לָכֵן אַתָּה וְכָל עֲדָתְךָ
הַנֹּעָדִים עַל יְהוָה וְאַהֲרֹן
מַה הוּא כִּי תַלִּינוּ עָלָיו: ע
וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לִקְרֹא לְדָתָן
וְלַאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וַיֹּאמְרוּ
לֹא נַעֲלֶה: הַמְעַט כִּי הֶעֱלִיתָנוּ

מֵאֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ לְ
הָמִיתֵנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי
תִשְׂתָּרֵר עָלֵינוּ גַּם הִשְׁתָּרֵר:
אַף לֹא אֶל אֶרֶץ זָבַת חָלָב
וּדְבַשׁ הֱבִיאֹתָנוּ וַתִּתֶּן לָנוּ
נַחֲלַת שָׂדֶה וָכָרֶם הַעֵינֵי
הָאֲנָשִׁים הַהֵם תְּנַקֵּר לֹא
נַעֲלֶה: וַיִּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד
וַיֹּאמֶר אֶל יְהוָה אַל תֵּפֶן אֶל
מִנְחָתָם לֹא חֲמוֹר אֶחָד מֵהֶם
נָשָׂאתִי וְלֹא הֲרֵעֹתִי
אֶחָד מֵהֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל קֹרַח אַתָּה וְכָל עֲדָתְךָ
הְיוּ לִפְנֵי יְהוָה אַתָּה וְהֵם
וְאַהֲרֹן מָחָר: וּקְחוּ אִישׁ
מַחְתָּתוֹ וּנְתַתֶּם עֲלֵיהֶן
קְטֹרֶת וְהִקְרַבְתֶּם לִפְנֵי
יְהוָה אִישׁ מַחְתָּתוֹ חֲמִשִּׁים
וּמָאתַיִם מַחְתֹּת וְאַתָּה
וְאַהֲרֹן אִישׁ מַחְתָּתוֹ: וַיִּקְחוּ
אִישׁ מַחְתָּתוֹ וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶם
אֵשׁ וַיָּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם קְטֹרֶת
וַיַּעַמְדוּ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: וַיַּקְהֵל עֲלֵיהֶם
קֹרַח אֶת כָּל הָעֵדָה אֶל פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּרָא כְבוֹד יְהוָה
אֶל כָּל הָעֵדָה:

אחד כל׳ הרשעים אחריהם והענן מכבים ולויים שכנם מבפנים אחד שני מחוב אחיים מיסר הד אונדרה ומי כמוהו
והיחיים לאנטיר שבאה שפטי כבשיהה כא אשלפים לא שיניו ואיך וכשוב ואבל תמבייש ל עמרה מיכאל׳ ס׳

ובן שמנה ל׳ ובקשתם גם כהנה ובן שמנה ובן ישמעאל משה
ובן שמנה אבלי הדלמנו בא וחיי אמה מחלולא
בן שמנה ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ויאמר ב ויעל משכן קדוש ויגלו מעל ויושלנו:
כמהל ג אם כמדון ויחל כמחל אחאב במחלה:

ויבקרב ד ומבזדון הערפה ומסוך עראון בחלם ומבקרב ומעד ומבוש: ויאבדון ב ומבש עליהם הארץ
אין נפל ובמרים ואבדרי: יב ויאבדו ויחי בצון ויאבדו אבשי מלחמתך בשוב אויבי אחור: ס:

ב ויבר יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר: הבר לומתון
ב תעדה חזאת ואכלה אתם
כל עדת בני ישראל ויפלו על פניהם
ויאמרו אל אלהי הרוחת
ג לכל בשר האיש אחד
יחטא ועל כל העדה תקצף:
ד ויבר יהוה אל משה לאמר:
דבר אל העדה לאמר
ה העלו מסביב למשכן קרח
דתן ואבירם ויקם משה
וילך אל דתן ואבירם וילכו
אחריו זקני ישראל: ויבר
אל העדה לאמר סורו נא
מעל אהלי האנשים
הרשעים האלה ואל תגעו
ב בכל אשר להם פן תספו
בכל חטאתם: ויעלו מעל
משכן קרח דתן ואבירם
מסביב ודתן ואבירם יצאו
נצבים פתח אהליהם
ונשיהם ובניהם וטפם:
ז ויאמר משה בזאת תדעון
כי יהוה שלחני לעשות
את כל המעשים האלה
ב אמר אל העדה בזאת תדעון
הבהון ויתנו את המחתת

ג האש ומלאו את המחתות
כל האדם ויפקדת
יפקד על חטאם לא
יהוה שלחני ואם בריאה
יברא יהוה ופצתה האדמה
את פיה ובלעה אתם ואת
כל אשר להם וירדו חיים
שאלה וידעתם כי נאצו
האנשים האלה את יהוה:
ויהי ככלות לדבר את כל
הדברים האלה ותבקע
האדמה אשר תחתיהם
ותפתח הארץ את פיה
ותבלע אתם ואת בתיהם
ואת כל האדם אשר לקרח
ואת כל הרכוש: וירדו הם
וכל אשר להם חיים שאלה
ותכס עליהם הארץ
ויאבדו מתוך הקהל: וכל
ישראל אשר סביבתיהם
נסו לקולם כי אמרו פן
תבלענו הארץ: ואש יצאה
מאת יהוה ותאכל את
החמשים ומאתים איש
מקריבי הקטרת:
ויבר יהוה אל משה לאמר:
אמר אל אלעזר בן אהרן
הכהן ורים את המחתת

ב מבין השרפה ואת האש
זרה הלאה כי קדשו את
מחתות החטאים האלה
בנפשתם ועשו אתם
רקעים צפוי למזבח
כי הקריבם לפני יהוה
ויקדשו ויהיו לאות לבני
ישראל: ויקח אלעזר
הכהן את מחתות הנחשת
אשר הקריבו השרפים
ויקעים צפוי למזבח:
זכרון לבני ישראל למען
אשר לא יקרב איש זר אשר
לא מזרע אהרן והוא
להקטיר קטרת לפני יהוה
ולא יהיה כקרח וכעדתו
כאשר דבר יהוה ביד משה
לו: ויהי ממחרת ויליני כל עדת בני
ישראל על משה
ועל אהרן לאמר אתם
המתתם את עם יהוה: ויהי
בהקהל העדה על משה
ועל אהרן ופנו אל אהל
מועד והנה כסהו הענן
ויבא כבוד יהוה: ויבא משה
ואהרן אל פני אהל מועד:
פ

ד ויעל ב ומעל ומשכן ומקרח ומעל ומעד ומבוש: ויאבדון ב ומבש עליהם הארץ
ויבקרב ד ומבזדון הערפה ומסוך עראון בחלם ומבקרב ומעד ומבוש: ויאבדון ב ומבש עליהם הארץ

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויבר יהוה אל משה לאמר:
הרם מתוך העדה הזאת
ואכלה אתם כרגע ויפלו
על פניהם ויאמר משה אל
אהרן קח את המחתה
ותן עליה אש מעל המזבח
ושים קטרת והולך מהרה
אל העדה וכפר עליהם
כי יצא הקצף מלפני יהוה
החל הנגף ויקח אהרן
כאשר דבר משה וירץ אל
תוך הקהל והנה החל הנגף
בעם ויתן את הקטרת
ויכפר על העם ויעמד בין
המתים ובין החיים ותעצר
המגפה ויהיו המתים במגפה
ארבעה עשר אלף ושבע
מאות מלבד המתים על
דבר קרח וישב אהרן אל
משה אל פתח אהל מועד
והמגפה נעצרה:
ויבר יהוה אל משה לאמר:
דבר אל בני ישראל וקח
מאתם מטה מטה לבית
אב מאת כל נשיאיהם
לבית אבתם שנים עשר
מטות איש את שמו תכתב
על מטהו: ואת שם אהרן
תכתב על מטה לוי כי מטה
אחד לראש בית אבתם:
והנחתם באהל מועד לפני
העדות אשר אועד לכם
שמה: והיה האיש אשר
אבחר בו מטהו יפרח
והשבתי מעלי את תלונות
בני ישראל אשר הם מלינים
עליכם: וידבר משה אל בני
ישראל ויתנו אלו כל
נשיאיהם מטה לנשיא
אחד מטה לנשיא אחד
לבית אבתם שנים עשר
מטות ומטה אהרן בתוך
מטותם: ויניח משה את
המטות לפני יהוה באהל
העדת: ויהי ממחרת ויבא
משה אל אהל העדות
והנה פרח מטה אהרן
לבית לוי ויצא פרח ויציץ
ציץ ויגמל שקדים: ויצא
משה את כל המטות מלפני
יהוה אל כל בני ישראל
וירא ויקחו איש מטהו:
ויאמר יהוה אל
משה השב את מטה אהרן
לפני העדות למשמרת
לאות לבני מרי ותכל
תלונתם מעלי ולא ימותו:
ויעש משה כאשר צוה
יהוה אתו כן עשה:
ויאמרו בני ישראל
אל משה לאמר הן גועינו
אבדנו כלנו אבדנו: כל
הקרב הקרב אל משכן
יהוה הנמותת תמנו:
ויאמר יהוה
אל אהרן אתה ובנך ובית
אביך אתך תשאו את
עון המקדש ואתה ובנך
אתך תשאו את עון
כהנתכם: וגם את אחיך
מטה לוי שבט אביך הקריב
אתך וילוו עליך וישרתוך
ואתה ובנך אתך לפני
אהל העדת: ושמרו
משמרתך ומשמרת כל
האהל אך אל כלי הקדש
ואל המזבח לא יקרבו ולא
ימותו גם הם גם אתם: ונלוו
עליך ושמרו את משמרת
אהל מועד לכל עבדת
האהל זר לא יקרב אליכם:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

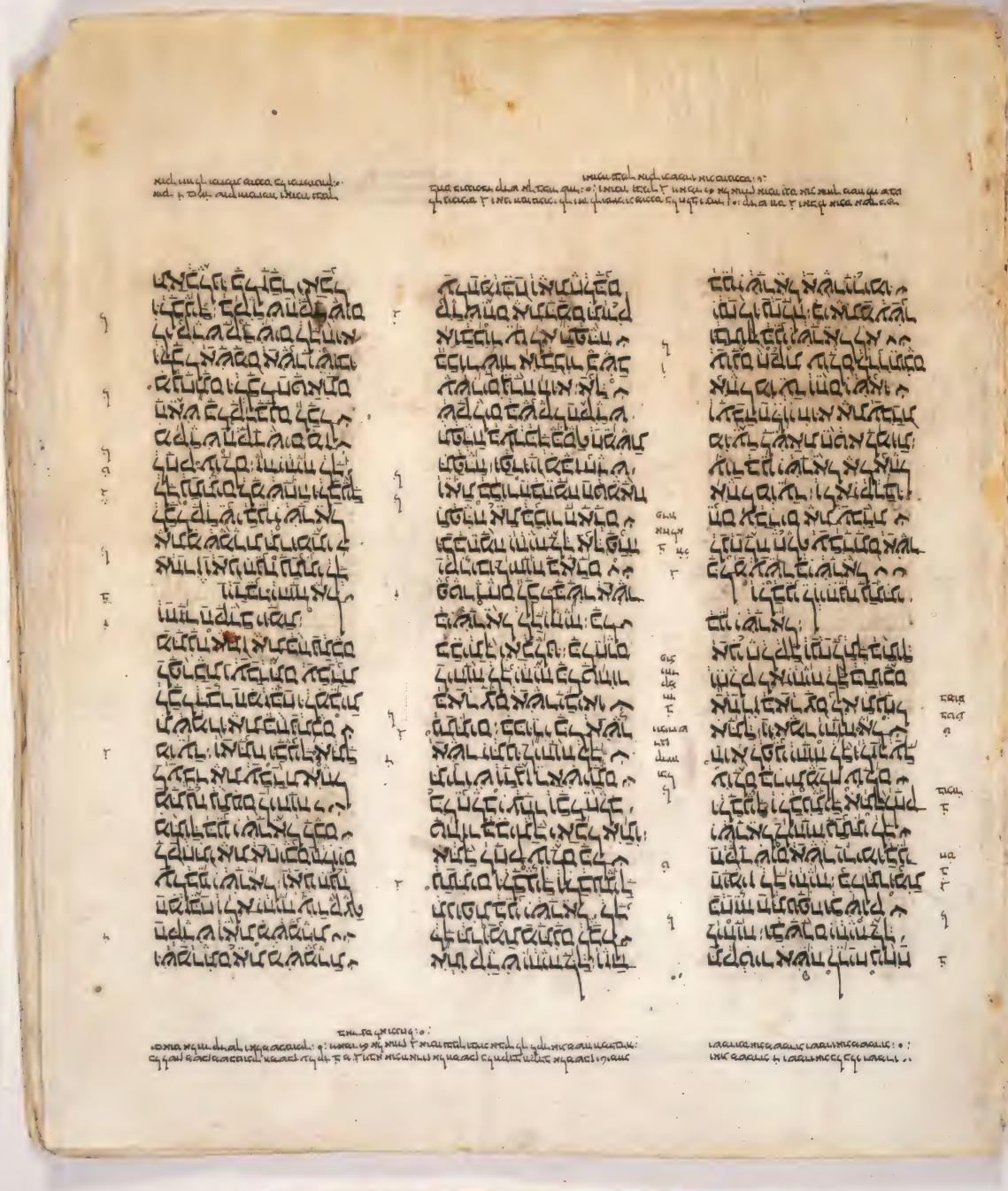

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לנחלה והי ולבני לוי כי אוכל מעשר בישראל לנחלה ונקיה אוכל ארצם ויקחו ויחושע וישבע משה ויבו יכחו על כן ויקיה
חברון ואוכל עצמה ויסקה כי אוכל הבו לוים ך בו ומרים ויבוא ולהולכי ולחזיל ולחזיסל אשרי הנו ונתן ארצם לפי לחיו:

אזוב ג מלו בומי ולקחו אגיוא אזוב
ובלומם בים ולקחו אזוב ולקחו הכהן:

מוערי ולא תשאו עליו
חטא בחרימכם את חלבו
ממנו ואת קדשי בני
ישראל לא תחללו ולא
תמותו: פרשה ויבר יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר זאת חקת
התורה אשר צוה יהוה
לאמר דבר אל בני ישראל
ויקחו אליך פרה אדמה
תמימה אשר אין בה מום
אשר לא עלה עליה על
ונתתם אתה אל אלעזר
הכהן והוצא אתה אל
מחוץ למחנה ושחט אתה
לפניו ולקח אלעזר
הכהן מדמה באצבעו
והזה אל נכח פני אהל
מועד מדמה שבע
פעמים ושרף את הפרה
לעיניו את עורה ואת
בשרה ואת דמה על פרשה
ישרף ולקח הכהן עץ
ארז ואזוב ושני תולעת
והשליך אל תוך שרפת
הפרה וכבס בגדיו הכהן
ורחץ בשרו במים ואחר

נסא אל המחנה וטמא
הכהן עד הערב והשרף
אתה יכבס בגדיו במים
ורחץ בשרו במים וטמא
עד הערב ואסף איש
טהור את אפר הפרה והניח
מחוץ למחנה במקום טהור
והיתה לעדת בני ישראל
למשמרת למי נדה חטאת
הוא וכבס האסף את
אפר הפרה את בגדיו
וטמא עד הערב והיתה
לבני ישראל ולגר הגר
בתוכם לחקת עולם
הנגע במת לכל נפש אדם
וטמא שבעת ימים הוא
יתחטא בו ביום השלישי
וביום השביעי יטהר ואם
לא יתחטא ביום השלישי
וביום השביעי לא יטהר
כל הנגע במת בנפש
האדם אשר ימות ולא
יתחטא את משכן יהוה
טמא ונכרתה הנפש
ההוא מישראל כי מי נדה
לא זרק עליו טמא יהיה
עוד טמאתו זאת

ויקחו ו רפ ויקחו לתם איש ויקחו לו ורדמנה
צ ארב בני ישראל ואנשה ויכמה ארבני ישראל
פרה אדומה ותשיטו ויקיזו בגן ואחרשה מן הישיטים:

ו ראש פסוק מאחר וראבשיס וראולה ושרשלאן הבאר לצמי הבדון ומחטאה אחר ויקיבו אל קיבבו ואל הארץ אשר
אכל רס הנגע בבית ואיש ויקיבו הבעבלא ושאב רס הבעבלא ויקח הכהן מלוד הבפס הרשאפל ומלל ויכאבל מי הדשיטים מאוב
ובמא בבליהוי יוכל קדל חלקם:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

חתורה ארס כי ימות באהל
כל הבא אל האהל וכל
אשר באהל יטמא שבעת
ימים וכל כלי פתוח אשר
אין צמיד פתיל עליו טמא
הוא וכל אשר יגע על פני
השדה בחללי חרב או במת
או בעצם אדם או בקבר
יטמא שבעת ימים ולקחו
לטמא מעפר שרפת
החטאת ונתן עליו מים
חיים אל כלי ולקח איזוב
וטבל במים איש טהור
והזה על האהל ועל כל
הכלים ועל הנפשות אשר
היו שם ועל הנגע בעצם
או בחלל או במת או בקבר
והזה הטהר על הטמא
ביום השלישי וביום השביעי
יחטא אתו ולבש בגדיו ורחץ
במים וטהר בערב ואיש
אשר יטמא ולא יתחטא
ונכרתה הנפש ההוא
מתוך הקהל כי את מקדש
יהוה טמא מי נדה לא נזרק
עליו טמא הוא והיתה
חק עולם ומזה מי
הנדה יכבס בגדיו והנגע
במי הנדה יטמא עד הערב
וכל אשר יגע בו הטמא
יטמא והנפש הנגעת
תטמא עד הערב
ובאו בני ישראל כל העדה
מדבר צן בחדש הראשון
וישב העם בקדש ותמת
שם מרים ותקבר שם ולא
היה מים לעדה ויקהלו
על משה ועל אהרן ויריב
העם עם משה ויאמרו
לאמר ולו גועינו בגוע אחינו
לפני יהוה ולמה הבאתם
את קהל יהוה אל המדבר
הזה למות שם אנחנו
ובעירנו גלמה הזה לתגון
למה זה העליתנו מצרים
המקום הרע הזה לא
מקום זרעים ותאנה וגפן
ורמון ומים אין לשתות
ובא משה ואהרן מפני
הקהל אל פתח אהל מועד
ויפלו על פניהם ויראה כבוד
יהוה אליהם
וידבר יהוה אל משה לאמר
קח את המטה והקהל את

בגדיו ורחץ
בשביעי

הנגע

בערב

בחרמה

מלל

בחרמה

בחרמה

בחרמה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מ״ס אמנו ג׳ ב׳ פ״ס חוד קמ״ל ושלח מ״ל משרמ״ל
ואמר אליה בריאנו בי אדני אל ושפט לפניך אמ״ל

מ״ס אמנו ג׳ חד סל ויצאנו חוד בת ויצאנו חוד סל ויצאנו וכבשן אל״ו ושמע חלו ואמרה לבן יעקב״ו
ויצאנו״ו ממ״ס ; חלנו אמתנו ג׳ וחנה אמרו מ״ל אלמיל אלמיל חוד אמנו בלרש חנה אמנו כבשמל״ו.

חַלָּה אֲשֶׁר מִצָּאתָנוּ
וְיָרְדוּ אֲבֹתֵינוּ מִצְרַיְמָה
וַנֵּשֶׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים
וַיָּרַעוּ לָנוּ מִצְרַיִם וְלַאֲבֹתֵינוּ
וַנִּצְעַק אֶל יְהוָה וַיִּשְׁמַע
קֹלֵנוּ וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ וַיֹּצִאֵנוּ
מִמִּצְרַיִם וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ
בְּקַדֶּשׁ עִיר קָצֶה גְּבוּלֶךָ
נַעֲבֹרָה נָא בְאַרְצֶךָ לֹא
נַעֲבֹר בְּשָׂדֶה וּבְכֶרֶם וְלֹא
נִשְׁתֶּה מֵי בְאֵר דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ
נֵלֵךְ לֹא נָטֶה יָמִין וּשְׂמֹאול
עַד אֲשֶׁר נַעֲבֹר גְּבוּלֶךָ
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱדוֹם לֹא
תַּעֲבֹר בִּי וּבְחֶרֶב אֵצֵא
לִקְרָאתֶךָ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמְּסִלָּה נַעֲלֶה
וְאִם מֵימֶיךָ נִשְׁתֶּה אֲנִי
וּמִקְנֶיךָ וְנָתַתִּי כַסְפָּם רַק אֵין
דָּבָר בְּרַגְלָי אֶעֱבֹרָה וַיֹּאמֶר
לֹא תַעֲבֹר וַיֵּצֵא אֲדוֹם
לִקְרָאתוֹ בְּעַם כָּבֵד וּבְיָד
חֲזָקָה וַיְמָאֵן אֲדוֹם נָתוֹן
אֶת יִשְׂרָאֵל עֲבֹר בִּגְבֻלוֹ
וַיֵּט יִשְׂרָאֵל מֵעָלָיו
וַיִּסְעוּ מִקָּדֵשׁ וַיָּבֹאוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל כָּל הָעֵדָה אַחַר

חֲנָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
וְאֶל אַהֲרֹן בְּהַר הֹר עַל
גְּבוּל אֶרֶץ אֱדוֹם לֵאמֹר
יֵאָסֵף אַהֲרֹן אֶל עַמָּיו כִּי לֹא
יָבֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר
מְרִיתֶם אֶת פִּי לְמֵי מְרִיבָה
קַח אֶת אַהֲרֹן וְאֶת אֶלְעָזָר
בְּנוֹ וְהַעַל אֹתָם הֹר הָהָר
וְהַפְשֵׁט אֶת אַהֲרֹן אֶת
בְּגָדָיו וְהִלְבַּשְׁתָּם אֶת
אֶלְעָזָר בְּנוֹ וְאַהֲרֹן יֵאָסֵף
וָמֵת שָׁם וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיַּעֲלוּ אֶל
הֹר הָהָר לְעֵינֵי כָל הָעֵדָה
וַיַּפְשֵׁט מֹשֶׁה אֶת אַהֲרֹן
אֶת בְּגָדָיו וַיַּלְבֵּשׁ אֹתָם אֶת
אֶלְעָזָר בְּנוֹ וַיָּמָת אַהֲרֹן שָׁם
בְּרֹאשׁ הָהָר וַיֵּרֶד מֹשֶׁה
וְאֶלְעָזָר מִן הָהָר וַיַּרְא
כָּל הָעֵדָה כִּי גָוַע אַהֲרֹן
וַיִּבְכּוּ אֶת אַהֲרֹן שְׁלֹשִׁים
יוֹם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי
מֶלֶךְ עֲרָד יֹשֵׁב הַנֶּגֶב כִּי
בָּא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים
וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבְּ

מִמֶּנּוּ שְׁבִי וַיִּדַּר יִשְׂרָאֵל
נֶדֶר לַיהוָה וַיֹּאמַר אִם נָתוֹן
תִּתֵּן אֶת הָעָם הַזֶּה בְּיָדִי
וְהֶחֱרַמְתִּי אֶת עָרֵיהֶם
וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל
וַיִּתֵּן אֶת הַכְּנַעֲנִי וַיַּחֲרֵם
אֶתְהֶם וְאֶת עָרֵיהֶם וַיִּקְרָא
שֵׁם הַמָּקוֹם חָרְמָה
וַיִּסְעוּ מֵהֹר הָהָר דֶּרֶךְ יַם
סוּף לִסְבֹב אֶת אֶרֶץ
אֱדוֹם וַתִּקְצַר נֶפֶשׁ הָעָם
בַּדָּרֶךְ וַיְדַבֵּר הָעָם בֵּאלֹהִים
וּבְמֹשֶׁה לָמָּה הַעֲלִיתָנוּ
מִמִּצְרַיִם לָמוּת בַּמִּדְבָּר
כִּי אֵין לֶחֶם וְאֵין מַיִם וְנַפְשֵׁנוּ
קָצָה בַּלֶּחֶם הַקְّלֹקֵל
וַיְשַׁלַּח יְהוָה בָּעָם אֶת
הַנְּחָשִׁים הַשְּׂרָפִים וַיְנַשְּׁכוּ
אֶתְהֶם וַיָּמָת עַם רָב
מִיִּשְׂרָאֵל וַיָּבֹא הָעָם אֶל
מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ חָטָאנוּ כִּי
דִבַּרְנוּ בַיהוָה וָבָךְ הִתְפַּלֵּל
אֶל יְהוָה וְיָסֵר מֵעָלֵינוּ אֶת
הַנָּחָשׁ וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה בְּעַד
הָעָם וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה עֲשֵׂה לְךָ שָׂרָף וְשִׂים
אֹתוֹ עַל נֵס וְהָיָה כָּל הַנָּשׁוּךְ

ביקש ישראל ג׳ ויקראו עבון ויוראו דבר ויטוא שבוט חוד חוד וקפדו ראתנה ואוק ויקח למלכי כבוד ה׳ עמקים ולקחוהו זסמו ברכו כריחל׳. וכל ריש וחזקן דכבלי מ״ז
קחל ומאמר ה׳ עולך ואמרו דעת מקנה הוסם. ב׳ בר׳ נשוקים בעמש שולח מבה כבר׳ וחכו ויבר כיאמר מכר וחכתוגם לכחוגם׳. ומן ראש דמרי עשל עו״ס ומבנב הארץ ארבל
ברמן ל׳ ישראל אל״ו חס כבמרי ומרק ש״ו׳. ומן מ״ר ומבנב הראיך עמרמ״ל מוג דמחוקן מר מן א׳ נעלי מ״ש ומן ומקר ומאדן ושבון׳. ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויז וזכיר ומעבר ל ומעבר לאבר חמרן אבר חמרן לכל כלו כלו למשכן קרח משכן קרח מלך למואב מלך מואב לאוכל לשלחו לאוכל לשלחו לעלות אדמיה
מעלה אדמיה לאמר לאמר טוב לשבת טוב שבת ארץ לחוסם אויב חוסם לקח בבוא קחבבוא ליוה שקד ליוה שקד ולוב וזמים ומים לבא מאבא מאבא וחזאל לראשי
ובחזר ראשי יוז

עשות לסיחון מלך האמרי
אשר יושב בחשבון ונכו
אתו ואת בניו ואת כל עמו
עד בלתי השאיר לו שריד
וירשו את ארצו ויסעו
בני ישראל ויחנו בערבות
מואב מעבר לירדן יריחו
ויראה בלק בן
צפור את כל אשר עשה
ישראל לאמרי ויגר מואב
מפני העם מאד כי רב הוא
ויקץ מואב מפני בני
ישראל ויאמר מואב אל
זקני מדין עתה ילחכו
הקהל את כל סביבותינו
כלחך את שור את ירק
השדה ובלק בן צפור מלך
למואב בעת ההוא וישלח
מלאכים אל בלעם בן בעור
פתורה אשר על הנהר
ארץ בני עמו לקרא לו
לאמר הנה עם יצא ממצרים
הנה כסה את עין הארץ
והוא ישב ממולי ועתה לכה
נא ארה לו את העם הזה
כי עצום הוא ממני אולי
אוכל נכה בו ואגרשנו מן

הארץ כי ידעתי את אשר
תברך מברך ואשר תאר
יואר וילכו זקני מואב
וזקני מדין וקסמים בידם
ויבאו אל בלעם וידברו
אליו דברי בלק ויאמר
אליהם לינו פה הלילה
והשבתי אתכם דבר כאשר
ידבר יהוה אלי וישבו שרי
מואב עם בלעם ויבא
אלהים אל בלעם ויאמר
מי האנשים האלה עמך
ויאמר בלעם אל האלהים
בלק בן צפר מלך מואב
שלח אלי הנה העם היצא
ממצרים ויכס את עין
הארץ עתה לכה קבה לי
אתו אולי אוכל להלחם
בו וגרשתיו ויאמר אלהים
אל בלעם לא תלך עמהם
לא תאר את העם כי ברוך
הוא ויקם בלעם בבקר
ויאמר אל שרי בלק לכו
אל ארצכם כי מאן יהוה
לתתי להלך עמכם ויקומו
שרי מואב ויבאו אל בלק
ויאמרו מאן בלעם הלך

עמנו ויסף עוד בלק שלח
שרים רבים ונכבדים
מאלה ויבאו אל בלעם
ויאמרו לו כה אמר בלק
בן צפור אל נא תמנע
מהלך אלי כי כבד אכבדך
מאד וכל אשר תאמר
אלי אעשה ולכה נא קבה
לי את העם הזה ונעה
בלעם ויאמר אל עבדי
בלק אם יתן לי בלק מלא
ביתו כסף וזהב לא אוכל
לעבר את פי יהוה אלהי
לעשות קטנה או גדולה
ועתה שבו נא בזה גם אתם
הלילה ואדעה מה יסף
יהוה דבר עמי ויבא
אלהים אל בלעם לילה
ויאמר לו אם לקרא לך
באו האנשים קום לך אתם
ואך את הדבר אשר אדבר
אליך אתו תעשה ויקם
בלעם בבקר ויחבש את
אתנו וילך עם שרי מואב
ויחר אף אלהים כי יהוך
הוא ויתיצב מלאך יהוה
בדרך לשטן לו והוא רכב

ואך ג׳ ראש סמוך ואך את דמקם ואך אל הזבו
ואך אל שמאה לאו ה׳ אנשים ל׳ חזר באו אנשים ו׳
אלהיו ה׳ קדש ומשמרה לעבר לשמר עלמון ומר לבנ׳ ויוקמו ידי חדשנו שפ׳ מנו בשבר ב׳ וכל אומה הרוגמה ידוה
ב׳ ס׳ ב׳ שלחה בדרך ד׳ ואר שר ו׳ ואר יצה כי לא מרבים ואר יצה שר אעשה לך ואר עה מדרשיה ל׳ אם יתן עמי
ואר עה אוכלעה ואר עה שיאיך כי אין זה לקיה ל׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויחזק ז׳ מל׳ ויחזק מלאך׳ עבור ויחזק עוד יפוסו ויחזק ויחזקו לו שבעה ארז ויחזק עוד דוד לשאול בפ׳
ויעשו ראשאב אתו ואשריה ויחזק אחאב ויחזק׳ דבר אל אחז ובשבר הרגו לו ויחזק ויאמץ שאול לרא כול א׳ ט׳

ורשוחו לאפוד ג׳ ויחזא ויחזק אותם ויגל׳
אות עינבל עבד אחזומרבן ׳ ט׳

עלאתנו ושנינעבריועמו׳
ותראיאתוואתמלאך׳
ויחזקנעבבדרך וחרבו׳
שלופחבינדו ותטחאתוומן
תדרך ותלך בשלח ויך׳
בלעס אתהאתון לחטתה
הדרך ויעמדמלאך יהוה
בני ישעל הכרמים גדר׳
ניין וגדרמזה ותרא׳
האתון אתמלאך יהוה
ותלחץ אלהקיר ותלחץ
אתרגלבלעם אלהקיר
ויסף להכתו ויספמלאך
ויהוה עבוריו ויעמדבמקום
עד אשר אין דרך לנטות
ימין ושמאול ותרא׳
האתון אתמלאך יהוה
ותרבץתחתבלעם ויחר
אפבלעם ויך אתהאתון
במקל ויפתחיהוה את פי
האתון ותאמר לבלעם מה
עשיתי לך כי הכיתני זה
שלש רגלים אמרבלעם
לאתון כי התעללתי בך
ישחרבברו מצתה
ברגלי ותאמר
אלבלעם הלאאנכי

אתנך אשררכבתעלי׳
מעודך עדהיומהזה׳
ההסכן הסכנתי לעשותלך
כה ויאמר לא׳ ועתה יהוה את
עינבלעם ויראאתמלאך
ויהוה נצבבדרך וחרבו׳
שלפה בידו ויקדו שתחו׳
לאפיו ויאמר אלומלאך
ויהוה עלמה הכיתאתאתנך
זה שלש רגלים הנה אנכי
יצאתי לשטן כי מרה הדרך
לנגדי ותראנהאתוותט
לפני זה שלש רגלים אולי
נטתה מפני כי עתה גם׳
אתכה הרגתי ואותה החייתי
ויאמרבלעם אלמלאך יהוה
חטאתי כי לא ידעתי כי׳
אתה נצב לקראתי בדרך
ועתה אם רע בעינך אשובה
לו ויאמרמלאך יהוה אל׳
בלעס לך עם האנשים׳
אפס את הדבר אשר אדבר
אליך אתו תדבר ויהי בלעם
עם שרי בלק׳ וישמעבלק
כי נאבלעם ויצא לקראתו
אל עיר מואב אשר בגבול
הגבול ויאמר בלק אל׳
בלעס הלא שלח שלחתי
אליך לקרא לך למה לא׳
הלכת אליו הנאמנם לא אוכל
כבדך ויאמר בלעם אל׳
בלק הנה בא אתי אליך עתה
היכול אוכל דבר מאומה
הדבר אשר ישים אלהים
בפי אתו אדבר׳ וילך בלעם
עם בלק ויבאו קרית חצות׳
ויזבח בלק בקר וצאן וישלח
לבלעם ולשרים אשר אתו׳
ויהי בבקר ויקח בלק את
בלעם ויעלהו במות בעל
ויראמשם קצה העם׳
ויאמרבלעם אל בלק׳
בזאת לי בזה שבעה מזבחות
וכן לי בזה שבעה אילים׳
ובנה לבלעם שבעה מזבחות
ויעלה פר ואיל׳
בבמה ויאמר בלעם׳
לבלק התיצב על׳
אי כה אלי ויהי׳
כן נצב׳
ויגד לו׳
ארדים׳ לבלעם ויר׳

ב׳ חסר וכל חסר ל׳ ל׳ ל׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אליו ל׳ כל בחמר עבדים מאומים קדש אוכ אחרן
שבעה טרים ושבעה אילים קדמי מזבח ומשנה בקר
וחלב צאן׳ ׃

וכל שרי ז׳ וישבע אלו וחנה נצב וחמנבן קדה ולאשקע ירחמן בן קדה חבי ורשפ׳ ואחמן בן קדה
הכל שרי חמדיונה׳ ׃ מחדיה ל׳ בן ארוכ ומחשבלקם לך באר אוסלאשיר סחדיה טחל מפעוות ארוחב מחדיה נגב׳ ׃

אליו את שבעת המזבחת ׃ מחמדיים
ערכתי ואעל פר ואיל ׃ ב
במזבח׳ וישם וחוה דבר
בפי בלעם ויאמר שובה אל
בלק וכה תדבר׳ ׃ וישב ׃ ג
אליו והנה נצב על עלתו׳
הוא וכל שרי מואב׳ ׃ ויש׳א ׃ ד
משלו ויאמר מואב מארם ינחנו׳ ׃ ה
בלק מלך מואב מהרי קדם׳ ׃ ו
קדם לכה ארח לי יעקב׳ ׃ ז
ולכה זעמה ישראל מה׳ ׃ ח
אקב לא קבה אל ומה אזעם׳ ׃ ט
לא יעם יהוה׳ כי מראש׳ ׃ י
צרים אראנו ומגבעות׳ ׃ יא
אשורנו הן עם לבדד ישכן׳ ׃ יב
ובגוים לא יתחשב׳ מי מנה׳ ׃ יג
עפר יעקב ומספר אתרבע׳ ׃ יד
ישראל תמת נפשי מות׳ ׃ טו
ישרים ותהי אחרי תנכמהו׳ ׃ טז
ויאמר בלק אל בלעם מה׳ ׃ יז
עשית לי לקבב איבי לקחתיך׳ ׃ יח
והנה ברכת ברך׳ ׃ ויע ויאמר׳ ׃ יט
הלא את אשר ישים יהוה׳ ׃ כ
בפי אתו אשמר לדבר׳ ׃ כא
ויאמר אליו בלק לך נא אתי׳ ׃ כב
אל מקום אחר אשר תראנו׳ ׃ כג
משם אפקד עמו ותרא׳ ׃ כד

וכלו לא תראה וקבנו לי׳ ׃ כה
משם׳ ויקחהו שדה צפים׳ ׃ כו
אל ראש הפסגה ובן׳ ׃ כז
שבעה מזבחות ויעל פר׳ ׃ כח
ואיל במזבח׳ ויאמר אל׳ ׃ כט
בלק התיצב כה על עלתך׳ ׃ ל
ואנכי אקרה כה׳ ויקר יהוה׳ ׃ לא
אל בלעם׳ וישם דבר בפיו׳ ׃ לב
ויאמר שוב אל בלק וכה׳ ׃ לג
תדבר׳ ובא אליו והנה נצב׳ ׃ לד
על עלתו׳ ושרי מואב אתו׳ ׃ לה
ויאמר לו בלק מה דבר׳ ׃ לו
יהוה׳ וישא משלו ויאמר׳ ׃ לז
קום בלק ושמע האזינה׳ ׃ לח
עד בנו צפר׳ לא איש אל׳ ׃ לט
ויכזב ובן אדם׳ ויתנחם׳ ׃ מ
אמר ולא יעשה׳ ודבר ולא׳ ׃ מא
יקימנה׳ הנה ברך לקחתי׳ ׃ מב
וברך ולא אשיבנה׳ ׃ מג
חביט און ביעקב׳ ולא דאה׳ ׃ מד
עמל בישראל׳ יהוה אלהיו׳ ׃ מה
עמו ותרועת מלך בו׳ ׃ מו
מוציאם ממצרים כתועפת׳ ׃ מז
ראם לו׳ כי לא נחש ביעקב׳ ׃ מח
ולא קסם בישראל׳ כעת׳ ׃ מט
יאמר לעקב ולישראל׳ מה׳ ׃ נ
פעל אל׳ הנם׳ הלא׳ ׃ נא

יקום וכארי יתנשא׳ ׃ נב
ישכב עד יאכל טרף ודם׳ ׃ נג
חללים ישתה׳ ויאמר בלק׳ ׃ נד
אל בלעם גם׳ קב לא תקבנו׳ ׃ נה
גם ברך לא תברכנו׳ ויעו׳ ׃ נו
בלעם ויאמר אל בלק׳ ׃ נז
הלא דברתי אליך לאמר׳ ׃ נח
כל אשר ידבר יהוה אתו׳ ׃ נט
אעשה׳ ויאמר בלק׳ אל׳ ׃ ס
בלעם לכה נא אקחך אל׳ ׃ סא
מקום אחר אולי יישר׳ ׃ סב
בעיני האלהים׳ וסבבתו׳ ׃ סג
משם׳ ויקחבלק אתבלעם׳ ׃ סד
ראש הפעור הנשקף על פני׳ ׃ סה
הישימן׳ ויאמר בלעם׳ אל׳ ׃ סו
בלק בנה לי׳ בזה שבעה׳ ׃ סז
מזבחות והכן לי׳ בזה שבעה׳ ׃ סח
פרים׳ ויעש׳ ׃ סט
בלק כאשר אמר בלעם׳ ׃ ע
ויעל פר ואיל׳ במזבח׳ ׃ עא
בלעם כי טוב בעיני יהוה׳ ׃ עב
לברך את ישראל׳ ולא הלך׳ ׃ עג
כפעם בפעם׳ לקראת׳ ׃ עד
נחשים׳ וישת אל המדבר׳ ׃ עה
פניו׳ וישא בלעם את עיניו׳ ׃ עו
וירא את ישראל׳ שכן׳ ׃ עז
לשבטיו׳ ותהי עליו רוח׳ ׃ עח

ב׳ מלכים ומשנה בעיר חדרה ומשנה׳ ׃ ב׳ מלכים ומשנה בעיר חדרה׳ ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אלחים ויאמר נאם בלעם בנו
בער ונאם הגבר שתם העין
נאם שמע אמרי אל אשר
מחזה שדי יחזה נפל וגלוי
עינים מה טבו אהלך
יעקב משכנתיך ישראל
כנחלים נטיו כגנת על נהר
כאהלים נטע יהוה
כארזים על מים
מדליו ויזרע במים רבים
וירם מאגג מלכותו ותנשא
אל מוצאמו כתועפת ראם לו יאכל
גוים צריו ועצמתיהם יגרם
וחציו ימחץ כרע שכב
כאריה וכלביא מי יקימנו
מברכיך ברוך וארריך
ארור ויחר אף בלק
בלעם ויספק את כפיו
ויאמר בלק אל בלעם לקב
אויבי קראתיך והנה ברכת
פרך זה שלש פעמים עתה
ברח לך אל מקומך אמרתי
כבד אכבדך והנה מנעך
יהוה מכבוד ויאמר בלעם
אל בלק הלא גם אל

מלאכיך אשר שלחת אלי
דברתי לאמר אם יתן לי
בלק מלא ביתו כסף וזהב
לא אוכל לעבר את פי
יהוה לעשות טובה או רעה
מלבי אשר ידבר יהוה אתו
אדבר ועתה הנני הולך
לעמי לכה איעצך אשר
יעשה העם הזה לעמך
באחרית הימים וישא
משלו ויאמר נאם בלעם
בנו בער ונאם הגבר שתם
העין נאם שמע אמרי
אל ויודע דעת עליון
מחזה שדי יחזה נפל וגלוי
עינים ארא נו ולא עתה
אשורנו ולא קרוב דרך
כוכב מיעקב וקם שבט
מישראל ומחץ פאתי
מואב וקרקר כל בני שת
והיה אדום ירשה והיה
ירשה שעיר אויביו וישראל
עשה חיל ורדה מיעקב
והאביד שריד מעיר ויראה
את עמלק וישא משלו
ויאמר ראשית גוים עמלק
ואחריתו עדי אבד וירא

את הקיני וישא משלו
ויאמר איתן מושבך וישם
בסלע קנך כי אם שוחה
לבער קין עד מה אשור
תשבך וישא משלו
ויאמר אוי מי יחיה
משמאל וצים מיד
כתים ועני אשור ועני
עבר וגם הוא עדי אבד
ויקם בלעם וילך וישב
לו מקומו וגם בלק הלך
לדרכו
וישב ישראל בשטים ויחל
העם לזנות אל בנות מואב
ותקראן לעם לזבחי
אלהיהן ויאכל העם
וישתחוו לאלהיהן
ויצמד ישראל לבעל
פעור ויחר אף
בישראל ויאמר יהוה אל
משה קח את כל ראשי
העם והוקע אותם ליהוה
נגד השמש ושב חרון
אף יהוה מישראל ויאמר
משה אל שפטי ישראל
הרגו איש אנשיו הנצמדים
לבעל פעור והנה איש

מבמ

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולשון ל׳ לשון פרעה ול שמו עבדיך לשון משה ולעם לשון אהרן ולשון בלעם לשון חנניאל ר׳ יהודה לשון ׃

והוכא ג׳ ב׳ חס׳ והוא מל׳ אשר הכה אותו זמרי ומזמרי חסר אפרים ישראל ומכה מעשה ב׳ ויב׳ ש׳ לב׳ ויחד חמה ומת ׃ ג׳ חס׳ בלישנ׳ עיפה ושפר ואמר ראמרי מ׳ משפחות החנכי חנך לבעי על פי דרכו ׃

מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאוּ וַיִּקְרְבוּ
אֶל אֲחֵיהֶם אֶת הַמִּדְיָנִית ׃
לְעֵינֵי מֹשֶׁה וּלְעֵינֵי כָל עֲדַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהֵמָּה בֹכִים ׃
פִּנְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן
הַכֹּהֵן וַיַּרְא וַיָּקָם מִתּוֹךְ הָעֵדָה
וַיִּקַּח רֹמַח בְּיָדוֹ וַיָּבֹא אַחַר
אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל הַקֻּבָּה
וַיְדַקֵּר אֶת שְׁנֵיהֶם אֶת
אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאִשָּׁה
אֶל קִבָּתָהּ וַתֵּעָצַר הַמַّגֵּפָה
מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ׃ וַיִּהְיוּ
הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה אַרְבָּעָה
וְעֶשְׂרִים אָלֶף ׃ ד׳
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר ׃
פִּנְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן
הַכֹּהֵן הֵשִׁיב אֶת חֲמָתִי ׃
מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקַנְאוֹ
אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא ׃
כִּלִּיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ׃
בְּקִנְאָתִי לָכֵן אֱמֹר הִנְנִי
נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שָׁלוֹם ׃
וְהָיְתָה לוֹ וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו
בְּרִית כְּהֻנַּת עוֹלָם תַּחַת
אֲשֶׁר קִנֵּא לֵאלֹהָיו וַיְכַפֵּר
עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ׃ וְשֵׁם אִישׁ

ראש פסוק

יִשְׂרָאֵל הַמֻּכֶּה אֲשֶׁר הֻכָּה
אֶת הַמִּדְיָנִית זִמְרִי בֶּן סָלוּא
נְשִׂיא בֵית אָב לְשִׁמְעֹנִי ׃
וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמֻּכָּה הַמִּדְיָנִית
כֻּזְבִּי בַת צוּר רֹאשׁ אֻמּוֹת
בֵּית אָב בְּמִדְיָן הִוא ׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר ׃
צָרוֹר אֶת הַמִּדְיָנִים וְהִכִּיתֶם
אוֹתָם ׃ כִּי צֹרְרִים הֵם לָכֶם
בְּנֹכְלֵיהֶם אֲשֶׁר נָכְלוּ לָכֶם
עַל דְּבַר פְּעוֹר וְעַל דְּבַר כָּזְבִּי
בַּת נָשִׂיא מִדְיָן אֲחֹתָם ׃
הַמֻּכָּה בְּיוֹם הַמַּגֵּפָה עַל דְּבַר־
פְּעוֹר ׃ וַיְהִי אַחֲרֵי הַמַּגֵּפָה

ראש פסוק

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל
אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן ׃
לֵאמֹר ׃ שְׂאוּ אֶת רֹאשׁ
כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה ׃ ר׳
לְבֵית אֲבֹתָם כֹּל יֹצֵא צָבָא
בְּיִשְׂרָאֵל ׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֹתָם ׃
בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן
יְרִחוֹ לֵאמֹר ׃ מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וָמַעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וּבְנֵי ׃

ראש פסוק

יִשְׂרָאֵל הַיֹּצְאִים מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם ׃ רְאוּבֵן בְּכוֹר ׃
יִשְׂרָאֵל בְּנֵי רְאוּבֵן חֲנוֹךְ ׃
מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי לְפַלּוּא
מִשְׁפַּחַת הַפַּלֻּאִי לְחֶצְרוֹן
מִשְׁפַּחַת הַחֶצְרוֹנִי לְכַרְמִי
מִשְׁפַּחַת הַכַּרְמִי ׃ אֵלֶּה
מִשְׁפְּחֹת רְאוּבֵן וּפְקֻדֵיהֶם
פְּקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעִים
אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים ׃
וּבְנֵי פַלּוּא אֱלִיאָב ׃ וּבְנֵי
אֱלִיאָב נְמוּאֵל וְדָתָן ׃ ׃
וְאֲבִירָם הוּא דָתָן וַאֲבִירָם
קְרֻאֵי הָעֵדָה אֲשֶׁר הָצוּ
עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן ׃
בַּעֲדַת קֹרַח בְּהָצָתָם עַל־
יְהוָה ׃ וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת
פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת
קֹרַח בְּמוֹת עֲדָת בְּאֹכֶל
הָאֵשׁ אֶת חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם
אִישׁ וַיִּהְיוּ לְנֵס ׃ וּבְנֵי קֹרַח
לֹא מֵתוּ ׃
בְּנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְנְמוּאֵל מִשְׁפַּחַת הַנְּמוּאֵלִי
לְיָמִין מִשְׁפַּחַת הַיְּמִינִי ׃
לְיָכִין מִשְׁפַּחַת הַיָּכִינִי ׃
לְזֶרַח מִשְׁפַּחַת הַזַּרְחִי ׃

ג׳ חס׳ ראש פסוק ב׳ רש׳ חס׳ חס׳ בלש׳ חס׳ חס׳ חס׳ חס׳ בטע׳ פסוק בטע׳ ד׳ חס׳ ראש פסוק ב׳ חס׳ בט׳ ס׳ חס׳ בט׳

כ׳ ראש פסוק עשה מ׳ לאמר נוסבב נשרינ אטון פשטנבב עון ניאדל בוחנו אשו נדרו פאולימה הר אגנו אמרינו שדא הראש חרן בן אלחן נשהדמרות גבל שמו מלאי רש ע אנו שטרבר שאל ויהונן שבו ע עגנוד שאר שב שטק בתון שלומבנב לבו שבש ראה פתח חדש עגנון ראבנו עזוח ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לשאול משפחת השאולי
אלה משפחת השמעני
שנים עשרים אלף ומאתים
בנגד למשפחתם
לצפון משפחת הצפוני
לחגי משפחת החגי לשוני
משפחת השוני לאזני
משפחת האזני לערי
משפחת הערי לארוד
משפחת הארודי לאראלי
משפחת הארלי אלה
משפחת בנגד לפקדיהם
ארבעים אלף וחמש
מאות בני יחודער
ואונו ומת ער ואונו בארץ
כנען ויהיו בני יחודה לר
למשפחתם לשלה
משפחת הזשלני לפרץ
משפחת הפרצי לזרח
משפחת הזרחי ויהיו בני
פרץ לחצרון משפחת
החצרני לחמול משפחת
החמולי אלה משפחות
יחודה לפקדיהם ששה
ושבעים אלף וחמש
מאות בני יששכר
למשפחתם תולע משפחת

חתולעי לפוה משפחת
חפוני לישוב משפחת
הישובי לשמרון משפחת
השמרני אלה משפחת
יששכר לפקדיהם ארבעה
ושישים אלף ושלש
מאות בני זבולן
למשפחתם לסרד משפחת
הסרדי לאלון משפחת
האלני ליחלאל משפחת
היחלאלי אלה משפחת
הזבולני לפקדיהם ששים
אלף וחמש מאות
בני יוסף למשפחתם
מנשה ואפרים בני מנשה
למכיר משפחת המכירי
ומכיר הולד את גלעד
לגלעד משפחת הגלעדי
אלה בני גלעד איעזר
משפחת האיעזרי לחלק
משפחת החלקי ואשריאל
משפחת האשרי לשכם
משפחת השכמי ושמידע
משפחת השמידעי וחפר
משפחת החפרי וצלפחד
בן חפר לא היו בנים כי
אם בנות ושמות

צלפחד מחלה ונעה חגלה
מלכה ותרצה אלה
משפחת מנשה ופקדיהם
שנים וחמשים אלף ושבע
מאות אלה בני
אפרים למשפחתם לשותלח
משפחת השותלחי לבכר
משפחת הבכרי לתחן
משפחת התחני ואלה בני
שותלח לערן משפחת
הערני אלה משפחת בני
אפרים לפקדיהם שנים
ושלשים אלף וחמש מאות
אלה בני יוסף למשפחתם
בני בנימן למשפחתם
לבלע משפחת הבלעי
לאשבל משפחת האשבלי
לאחירם משפחת האחירמי
לשופפם משפחת השופפמי
לחופם משפחת החופמי
ויהיו בנבלע ארד ונעמן
משפחת הארדי לנעמן
משפחת הנעמי אלה בני
בנימן למשפחתם ופקדיהם
חמשה וארבעים אלף
ושש מאות
אלה בני דן למשפחתם

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לשוחם משפחתם שוחמי
אדם משפחת דן למשפחתם
למשפחת השוחמי
לפקודיהם ארבעה וששים
אלף וארבע מאות
בני אשר למשפחתם
למעמה משפחת הימנה
לישוי משפחת הישוי
לבריעה משפחת הבריעי
לבני בריעה לחבר משפחת
החברי למלכיאל משפחת
המלכיאלי ושם בת אשר
שרח אלה משפחת בני
אשר לפקודיהם שלשה
וחמשים אלף וארבע
מאות בני נפתלי
לדשפחתם ליחצאל
משפחת היחצאלי לגוני
משפחת הגוני ליצר
משפחת היצרי לשלם
משפחת השלמי אלה
משפחת נפתלי למשפחתם
ופקודיהם חמשה וארבעים
אלף וארבע מאות אלה
פקודי בני ישראל ששה
מאות אלף ואלף שבע
מאות ושלשים

ויברך יהוה אל משה לאמר
לאלה תחלקם הארץ
בנחלה במספר שמות
לרב תרבה נחלתו למעט
תמעיט נחלתו איש לפי
פקודיו יתן נחלתו אך
בגורל יחלק את הארץ
לשמות מטות אבתם
ינחלו על פי הגורל תחלק
נחלתו בין רב למעט
ואלה פקודי הלוי
למשפחתם לגרשון
משפחת הגרשני לקהת
משפחת הקהתי למרדי
משפחת המרדי אלה
משפחת לוי למשפחתם לבני
משפחת הלבני
משפחת השמעי
משפחת חמשי
משפחת חקרוני עקרת
הולד את עמרם ושם
אשת עמרם יוכבד בת לוי
אשר ילדה אתה ללוי
במצרים ותלד עמרם את
אהרן ואת משה ואת מרים
אחתם וילד לאהרן את
נדב ואת אביהו את
אלעזר ואת איתמר
נדב ואביהו בהקריבם
אשה זרה לפני יהוה ויהיו
פקדיהם שלשה ועשרים
אלף כל זכר מבן חדש
ומעלה כי לא התפקדו
בתוך בני ישראל כי לא
נתן להם נחלה בתוך בני
ישראל אלה פקודי משה
ואלעזר הכהן אשר פקדו
את בני ישראל בערבת
מואב על ירדן ירחו ובאלה
לא היה איש מפקודי משה
ואהרן הכהן אשר פקדו את
בני ישראל במדבר סיני
כי אמר יהוה להם מות
ימתו במדבר ולא נותר מהם
איש כי אם כלב בן יפנה
ויהושע בן נון
ותקרבנה בנות צלפחד
בן חפר בן גלעד בן מכיר
בן מנשה למשפחת מנשה
בן יוסף ואלה שמות בנותיו
מחלה נעה וחגלה ומלכה
ותרצה ותעמדנה לפני
משה ולפני אלעזר הכהן
ולפני הנשיאם וכל העדה
פתח אהל מועד לאמר

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אבינו מת במדבר והוא
לא היה בתוך העדה׃
הנעורים על יהוה בעדת
קרח כי בחטאו מת ובנים
לא היו לו׃ למה יגרע שם
אבינו מתוך משפחתו
כי אין לו בן תן לנו אחוזה
בתוך אחי אבינו׃ ויקרב
משה את משפטן לפני
יהוה׃ ויאמר
יהוה אל משה לאמר׃
כן בנות צלפחד דברות
נתן תתן להם אחזת
נחלה בתוך אחי אביהם
והעברת את נחלת
אביהן להן׃ ואל בני
ישראל תדבר לאמר
איש כי ימות וכן אין לו
בן והעברתם את נחלתו לבתו׃ ואם אין
לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו׃
ואם אין לו אחים ונתתם את
נחלתו לאחי אביו׃ ואם אין אחים
לאביו ונתתם את נחלתו
לשארו הקרב אליו מן
משפחתו וירש אתה
והיתה לבני ישראל׃
לחקת משפט כאשר

עוה יהוה את משה׃
ויאמר יהוה אל
משה עלה אל הר העברים
הזה וראה את הארץ׃
אשר נתתי לבני ישראל׃
וראיתה אתה ונאספת
אל עמיך גם אתה׃
כאשר נאסף אהרן׃
אחיך׃ כאשר מריתם פי
במדבר צן במריבת׃
העדה להקדישני במים׃
לעיניהם הם מי מריבת׃
קדש מדבר צן׃
וידבר משה אל יהוה׃
לאמר׃ יפקד יהוה אלהי
הרוחת לכל בשר איש׃
על העדה׃ אשר יצא׃
לפניהם ואשר יבא לפניהם׃
ואשר יוציאם ואשר׃
יביאם ולא תהיה עדת
יהוה כצאן אשר אין להם
רעה׃ ויאמר יהוה אל׃
משה קח לך את יהושע
בן נון איש אשר רוח בו׃
וסמכת את ידך עליו׃
והעמדת אתו לפני׃
אלעזר הכהן ולפני כל

העדה וצויתה אתו לעי׃
לעיניהם׃ ונתת מהודך
עליו למען ישמעו׃ כל
עדת בני ישראל׃ ולפני
אלעזר הכהן יעמד ושאל
לו במשפט האורים לפני
יהוה׃ על פיו יצאו ועל פיו
יבאו הוא וכל בני ישראל
אתו וכל העדה׃ ויעש
משה כאשר צוה יהוה׃
אתו׃ ויקח את יהושע
ויעמדהו לפני אלעזר׃
הכהן ולפני כל העדה׃
וסמך את ידיו עליו׃
ויצוהו כאשר דבר יהוה
ביד משה׃
ויצו יהוה אל משה לאמר׃
צו את בני ישראל ואמרת
אלהם׃ את קרבני לחמי
לאשי׃ ריח ניחחי תשמרו
להקריב לי במועדו׃
ואמרת להם׃ זה האשה
אשר תקריבו ליהוה׃
כבשים בני שנה תמימם
שנים ליום׃ עלה תמיד׃
את הכבש אחד תעשה
בבקר׃ ואת הכבש השני

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בשמן ו׳ ט׳ ויעשה״ן סולת ר״ש ויעשה״ן אות אדרבה ב״ס גרס דרוש עמיר ששה הדשים בשמן
ולמזר ומים ביאמר קדינו ס׳: ה׳ ר״ש ויעשה״ן ב״ מ״ו ס׳ דחדר מל עליה ומלמדה ר״ש ויעשה״ן דבר הבדרכו ר״ש ויעשה״ן ו׳ ס׳:

עולה ומנחה ד׳ עולה ומנחה סולת ומים ולדרמלכם עלה ומנחה
ה״ר ויעשה״ן ר״ש ויעשה״ן ומכבש ואחד המנחה דאחרים
עולה ומנחה: ס׳:

תַּעֲשֶׂה בְּיוֹם הָעֲרָבִים׃ ש׃
וְעָשִׂיתָ הָאֵפָה סֹלֶת ל׳ מלל
לְמִנְחָה בְלוּלָה בַשָּׁמֶן ש׃ ביומו
פַּתִּית רִבִּיעִת הַהִין׃ עֹלַת ל׳
תָּמִיד הָעֲשִׂיָּה בְּהַר סִינַי׃ ל׳
לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ ב׳
וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ ב׳ חד בש
הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ ל׳ חס ריק מל
שֵׁכָר לַיהוָה׃ וְאֶת הַכֶּבֶשׂ ל׳
הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם ל׳
כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ ל׳
תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ׃ ל׳
לַיהוָה׃
וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה תְמִימִם וּשְׁנַי ל׳ ג׳
עֲשָׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה ל׳ ואינו פסוק
בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת ל׳
שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ עַל עֹלַת ל׳
הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃ ל׳ וכל שבת שבתון ב׳ דמוקמ
וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם ל׳ בשבת
תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים׃ ה׳
בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד ה׳
בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד ה׳
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה ב׳
תְּמִימִם׃ וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים ל׳
סֹלֶת מִנְחָה בְלוּלָה בַשָּׁמֶן ל׳
לַפָּר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים ל׳
סֹלֶת מִנְחָה בְלוּלָה בַשָּׁמֶן ל׳

לָאַיִל הָאֶחָד׃ וְעִשָּׂרוֹן ל׳ ב׳ חס
עִשָּׂרוֹן סֹלֶת מִנְחָה בְלוּלָה ל׳
בַּשָּׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה ל׳
רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ ל׳
וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַהִין יִהְיֶה׃ ב׳ חד בש חס ריק מל
לַפָּר וּשְׁלִישִׁת הַהִין לָאַיִל ל׳
וּרְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ זֶה׃ ל׳
זֹאת עֹלַת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ ל׳
לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה׃ וּשְׂעִיר ל׳
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַיהוָה׃ ל׳
עַל עֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה׃ ל׳
וְנִסְכּוֹ׃ וּבְחֹדֶשׁ ל׳
הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר ל׳
יוֹם לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לַיהוָה׃ ל׳
וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ ג׳
חַג שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת׃ ל׳
יֵאָכֵל׃ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא
קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה ל׳
לֹא תַעֲשׂוּ׃ וְהִקְרַבְתֶּם ל׳ בחול
אִשֶּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים׃ ה׳
בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד
וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה ג׳
תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃ וּמִנְחָתָם
סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן ל׳
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר ל׳ ג׳
וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל ל׳
תַּעֲשׂוּ׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן׃ ג׳

תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד ל׳
לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר
חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃
מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר
לְעֹלַת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת
אֵלֶּה׃ כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם
שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשֶּׁה
רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ עַל עֹלַת ל׳
הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃ וּבַיּוֹם ל׳
הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ ל׳
יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת ל׳
עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ ל׳
וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים ב׳ מלל
בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה ל׳ ב׳ מלל
לַיהוָה בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא ל׳ מלל וחד חס
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת ל׳
עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ וְהִקְרַבְתֶּם ל׳
עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ ל׳
פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם אַיִל ה׳ בחול
אֶחָד שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה
בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים ל׳
לַפָּר הָאֶחָד׃ שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
לָאַיִל הָאֶחָד׃ עִשָּׂרוֹן׃ ל׳
עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד׃ ל׳ ב׳ בעצ
לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ שָׂעִיר
עִזִּים אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃

מעשה ואבל ב׳ מ״ש מקבל אות שבשבתות
ומחמשה עשריום שב שמיני כ״ס גרס ואבל׳ ס׳:

לחד שה ושנה ב׳ ראשון הוא לקמן לחדשי ושמן ואת עולת חדש בחדשו ס׳: ובראשי חדשיכם ב׳ ומקדיבו
עולה ליום וביום שמחולכם ס׳: עולה ג׳ מל בא׳ הן עשו לחטא ר׳ עשו אות הבכר שראה מעמחול לחטא ומכיר ביכר
ומשחת ומחמלה׳ א׳

ופמח ושבעתן בבשר בכורים שבעות
בבשרם ובמלם בבשרם בני שנה:

ר בן בקר ר׳ וחקן בכלם על הלחם והחה אם מקמי חעיה ראש שנה ובעשור׳ ס: קשרתן עשרון ג׳ פמח
ובכורים ובעשור׳ ס: בכורים כפורים שעל המלה תשעוד: ס: ראש שנה ועשרונם עלה ובמלה חקן הבעה
עלה: ס:

מלבד עלת התמיד ומנחתו
ג תעשו תמימם יהיו לכם
ונסכיהם:
ובחדש השביעי באחד
לחדש מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבדה לא
ג תעשו יום תרועה יהיה
לכם: ועשיתם עלה לריח
בעמ׳ ניחח לי׳ פר בן בקר אחד
איל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימם: ומנחתם
סלת בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר שני עשרנים
לאיל: ועשרון אחד לכבש
ד אחד לשבעת הכבשים:
ושעיר חטאת אחד מלבד
עלת הכפרים ומנחתה
ונסכיהם:
ובחמשה עשר יום לחדש
השביעי מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבדה לא
תעשו וחגתם חג ליהוה
שבעת ימים: והקרבתם
עלה אשה ריח ניחח ליהוה
פרים בני בקר שנים עשר
אילם שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימם יהיו:
ומנחתם סלת בלולה בשמן
שלשה עשרנים לפר האחד
לשלשה עשרנים פרים שני
עשרנים לאיל האחד לשני
ד איל: ועשרון עשרון
לכבש האחד לארבעה
כבשים השעיר עזים
אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימם יהיו: ומנחתם
סלת בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר שני עשרנים
לאיל האחד: עשרון
ג עשרון לכבש האחד לי:
לשבעת הכבשים: שעיר
עזים אחד חטאת מלבד
חטאת הכפרים ועלת
התמיד ומנחתו ונסכיהם:
ובחמשה עשר יום לחדש
השביעי מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבדה לא
תעשו חג יהוה שבעת ימים:
והקרבתם עלה אשה ריח
ניחח לי׳ פרים בני בקר שנים עשר
אילם שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימם יהיו:
ומנחתם סלת בלולה בשמן
שלשה עשרנים לפר האחד
לשלשה עשרנים פרים שני
עשרנים לאיל האחד לשני
ד איל: ועשרון עשרון
לכבש האחד לארבעה
כבשים: ושעיר עזים
אחד חטאת מלבד
עלת התמיד ומנחתה
ונסכיהם:
וביום השני פרים בני בקר
שנים עשר אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימם: ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם
כמשפט: ושעיר חטאת
אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכיה:
וביום הרביעי פרים
עשרה אילם שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר תמימם:
ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט: ושעיר חטאת
אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכיה:
וביום החמישי פרים תשעה
אילם שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר תמימם:
ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט: ושעיר חטאת
אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכיה:

ועשרון ר׳ ג׳ מל הכ׳ הכ׳ ועשרון יהוה אשרי וכעשור ועשרון חברגיעו ואנו מל׳ ח׳ ואן ואמן ודן ראש שנה ונמשלשו
עשר חמ׳: ס: פרים בני בקר ר׳ ג׳ מריא מ׳ חדש ושמשמן בחדש ומראש מן יביום ובמרחיק ובמרחיק עשר מנוים חשלה

ועשרון עשרון ב׳ ובראשי חדשיכם ובחמשו
עשר ומ׳ ס: שלשה עשרתם ב׳ בטע פחחוחא ס:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ונסכה׃ וביום החמישי
פרים תשעה אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימם ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים
במספרם כמשפט׃ ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכה׃

וביום הששי פרים
שמנה אילם שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר
תמימם ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים
במספרם כמשפט׃ ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת
התמיד מנחתה ונסכיה׃

וביום השביעי פרים שבעה
אילם שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימם ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם כמשפטם
ושעיר חטאת אחד מלבד
עלת התמיד מנחתה ונסכה׃

ביום השמיני עצרת תהיה
לכם כל מלאכת עבודה לא
תעשו׃ והקרבתם עלה
אשה ריח ניחח ליהוה פר

אחד איל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימם׃ מנחתם ונסכיהם
לפר לאיל ולכבשים במספרם
כמשפט׃ ושעיר חטא אחד
מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכה׃ אלה תעשו ליהוה׃
במועדיכם לבד מנדריכם
ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם
ולנסכיכם ולשלמיכם׃ ואמר
משה אל בני ישראל ככל אשר
צוה יהוה את משה׃ ויאמר
משה אל ראשי המטות
לבני ישראל לאמר זה הדבר
אשר צוה יהוה׃ איש כי ידר
נדר ליהוה או השבע שבעה
לאסר אסר על נפשו לא
יחל דברו ככל היצא מפיו
יעשה׃ ואשה כי תדר נדר
ליהוה ואסרה אסר בבית׃
אביה בנעריה׃ ושמע אביה
את נדרה ואסרה אשר אסרה
על נפשה והחרישה לה אביה
וקמו כל נדריה וכל אסר
אשר אסרה על נפשה יקום׃
ואם הניא אביה אתה ביום

שמע כל נדריה ואסריה
אשר אסרה על נפשה לא
יקום׃ ויהוה סלח לה כי הניא
אביה אתה׃ ואם היות תהיה

לאיש ונדריה עליה או מבטא
שפתיה אשר אסרה על נפשה
ושמע איש ביום שמעו׃
והחרישו לה וקמו נדריה ואסריה
אשר אסרה על נפשה יקמו׃
ואם ביום שמעו איש הניא
אותה והפר את נדרה אשר
עליה ואת מבטא שפתיה
אשר אסרה על נפשה׃ ויהוה
יסלח לה׃ ונדר אלמנה וגרושה
כל אשר אסרה על נפשה יקום
עליה׃ ואם בית איש נדרה
או אסרה אסר על נפשה׃
בשבעה׃ ושמע איש והחרישו
לה׃ לא הניא אתה וקמו כל
נדריה וכל אסר אשר אסרה
על נפשה יקום׃ ואם הפר
יפר אתם אישה ביום שמעו
כל מוצא שפתיה לנדריה
ולאסר נפשה לא יקום׃ אישה
הפרם ויהוה יסלח לה׃ כל נדר
וכל שבעת אסר לענות נפש
איש יקימנו ואישה יפרנו׃
ואם החרש יחרישנה לה׃ אשר
מיום אל יום יקים את כל
נדריה אן את כל אסריה
אשר עליה הקים אתם כי
החרש לה ביום שמעו׃
ואם הפר יפר אתם אחרי

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

שמעו ונשא את עינך: אלה
החקים אשר עיה יהוה את־
משה בין איש לאשתו וביואב
לבתו בנערה בית אביה:

וידבר יהוה אל משה לאמר:
נקם נקמת בני ישראל מאת
המדינים אחר תאסף אל־
עמיך: ויהי כדבר משה אל־העם
לאמר החלצו מאתכם אנשים
לצבא ויהיו על־מדין לתת נקמת
יהוה במדין: אלף למטה אלף
למטה לכל־מטות ישראל
תשלחו לצבא: ויהי מסרו
מאלפי ישראל אלף למטה
שנים עשר אלף חלוצי צבא:
וישלח אתם משה אלף
למטה לצבא אתם ואת־
פינחס בן־אלעזר הכהן לצבא
וכלי הקדש וחצצרות התרועה
בידו: ויצבאו על־מדין כאשר
צוה יהוה את־משה ויהרגו כל־
זכר: ואת מלכי מדין הרגו
על־חלליהם את־אוי ואת־
רקם ואת־צור ואת־חור ואת
רבע חמשת מלכי מדין ואת
בלעם בן־בעור הרגו בחרב:
וישבו בני־ישראל את־נשי
מדין ואת־טפם ואת כל־

בהמתם ואת כל־מקנהם ואת
כל־חילם בזזו: ואת כל־עריהם
במושבתם ואת כל־טירותם
שרפו באש: ויקחו את־כל־
השלל ואת כל־המלקוח
באדם ובבהמה: ויבאו אל
משה ואל־אלעזר הכהן
ואל־עדת בני־ישראל את
השבי ואת המלקוח ואת
השלל אל־המחנה אל־ערבת
מואב אשר על־ירדן ירחו:
ויצא משה ואל־אלעזר
הכהן ואל כל־נשיאי העדה
לקראתם אל־מחוץ למחנה:
ויקצף משה על־פקודי
החיל שרי האלפים שרי
המאות הבאים מצבא
המלחמה: ויאמר אליהם
משה החייתם כל־נקבה: הן
הנה היו לבני ישראל בדבר
בלעם למסר מעל ביהוה על
דבר־פעור ותהי המגפה בעדת
יהוה: ועתה הרגו כל־זכר בטף
וכל־אשה ידעת איש למשכב
זכר הרגו: וכל־הטף בנשים
אשר לא־ידעו משכב זכר
החיו לכם: ואתם חנו מחוץ
למחנה שבעת ימים כל־הרג
נפש וכל־הנגע בחלל תתחטאו

ביום השלישי וביום השביעי
אתם ושביכם: וכל־בגד וכל
כלי־עור וכל־מעשה עזים וכל
כלי־עץ תתחטאו:

ויאמר אלעזר הכהן אל
אנשי הצבא הבאים למלחמה
זאת חקת התורה אשר צוה
יהוה את־משה: אך את־הזהב
ואת־הכסף את־הנחשת את
הברזל את־הבדיל ואת־
העפרת: כל־דבר אשר־יבא באש
תעבירו באש וטהר אך במי
נדה יתחטא וכל אשר לא־יבא
באש תעבירו במים: וכבסתם
בגדיכם ביום השביעי וטהרתם
ואחר תבאו אל־המחנה:

ויאמר יהוה אל־משה לאמר:
שא את־ראש מלקוח
השבי באדם ובבהמה
אתה ואלעזר הכהן וראשי
אבות העדה: וחצית את
המלקוח בין תפשי
המלחמה היצאים לצבא
ובין כל־העדה: והרמת מכס
ליהוה מאת אנשי
המלחמה היצאים לצבא
אחד נפש מחמשת המאות
מן־האדם ומן־הבקר ומן־
החמרים ומן־הצאן:

ועמוד ג מל בטמ״ו וראוסן אוסה בגיב בקפר ב
ומזל בהדר אשר אוסר עמו: ס:

ואוכ הכסף ד אך אוכ הזהב ואוכ הכסף ואוכ הכסף
הדרשבב בפ״אוסיכ כבי ויקרח קדשיע אלעבבו זרח
ואוכהכסף הכ שלכ כל אמל״ס:

וחזר וכנ ב וכבמהכ בגיכב ואדקוכי עליכ״ס:
בפ״ה ומזה מי ויכהסא על אשר מפלהס בפי אדוכן
ואיכוכי בפי כפר״ס:

כל מעשה ג וכל בגיו וכל כלי עור וכל מעשה
ושמהכר הקחה עמדי וכל מעשה בגיב אהאב
וכל מעשה הקקס״ס:

black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ממחיצתם תקחו ונתתה
לאל עזר הכהן תרומת
יהוה: וממחצת בני
ישראל תקח אחד מן
מן חמשים מן האדם ומן
הבקר מן החמרים ומן
הצאן מכל הבהמה
ונתתה אתם ללוים שמרי
משמרת משכן יהוה:
ועשמשה ואל עזר הכהן
כאשר צוה יהוה את
משה: והי המלקוחות
הבזו אשר בזזו עם צבא
צאן ששמאות אלף
ושבעים אלף וחמשת
אלפים: ובקר שנים
ושבעים אלף וחמרים
אחד ושלשים אלף: ונפש
אדם מן הנשים אשר לא
ידעו משכב זכר כל נפש
שנים ושלשים אלף:
ותהי המחצה חלק
היצאים בעבא מספר
הצאן שלש מאות אלף
ושלשים אלף ושבעת
אלפים וחמש מאות: והי
המכס ליהוה מן הצאן
ששמאות וחמשים ושבע עם
והבקר ששה ושלשים
אלף ומכסם ליהוה שנים
ושבעים: והמרים שלשים
אלף וחמש מאות ומכסם
ליהוה אחד וששים:
ונפש אדם ששה עשר
אלף ומכסם ליהוה שנים
ושלשים נפש: ויתן משה
את כסף תרומת יהוה
לאל עזר הכהן כאשר
צוה יהוה את משה:
וממחצת בני ישראל
אשר חצה משה מן האנשים
הצבאים: ותהי מחצת
העדה מן צאן שלש
מאות אלף ושלשים אלף
שבעת אלפים וחמש
מאות: ובקר שלשה
ושלשים אלף: והמרים
שלשים אלף וחמש
מאות: ונפש אדם ששה
עשר אלף: ויקח משה
ממחצת בני ישראל את
האחז אחד מן החמשים
מן האדם ומן הבהמה ויתן
אתם ללוים שמרי משמרת
משכן יהוה כאשר צוה
יהוה את משה: ויקרבו
אל משה הפקדים אשר
לאלפי הצבא שרי
האלפים ושרי המאות:
ויאמרו אל משה עבדיך
נשאו את ראש אנשי
המלחמה אשר בידנו ולא
נפקד ממנו איש: ונקרב
את קרבן יהוה איש אשר
מצא כלי זהב אצעדה
וצמיד טבעת עגיל וכומז
לכפר על נפשתינו לפני
יהוה: ויקח משה ואלעזר
הכהן את התכת מאתם
כל מעשה היי כל זהב
התרומה אשר הרימו ליהוה
ששת עשר אלף
שבע מאות וחמשים
שקל מאת שרי האלפים
ומאת שרי המאות אנשי
הצבא בזזו איש לו: ויקח
משה ואל עזר הכהן את
הזהב מאת שרי האלפים
והמאות ויביאו אתו אל
אהל מועד זכרון לבני
ישראל לפני יהוה:

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

ומקנה ג אבי ישב ארץ ומקנה ומקנה
יבל ושרש כל רבשש ומקנה: ס

ולמה ה ראש פסוק ולמה הכעיסו אות לבבכם ולמה לא שמעתם ולמה מיי חס ראשוני
ולמה ושבח בני בחיה: ס ל עבדיך ג למי אשמר לך ל עבדיך ל עבדיך מהחטאתי לך ל עבדיך ס

ומקנה רב היה לבני ראובן
ולבני גד עצום מאד וראו
את ארץ יעזר ואת ארץ
גלעד והנה המקום מקום
מקנה ובאו בני גד ובני
ראובן ויאמרו ארמשת
ואל אלעלה וחבון ואל מישע
ד עדה לאמר: עטרות
ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון
ואלעלה ושבם ונבו ובעון:
הארץ אשר הכה יהוה
לפני עדת ישראל ארץ
מקנה הוא ול עבדיך מקנה:
ויאמרו אם
מצאנו חן בעיניך תנו את
הארץ הזאת לעבדיך
לאחוזה אל תעברנו את
הירדן: ויאמר משה לבני
גד ולבני ראובן האחיכם
יבאו למלחמה ואתם
תשבו פה: ולמה תניאון
את לבבני ישראל מעבר
אל הארץ אשר נתן להם
יהוה: כה עשו אבתיכם
בשלחי אתם מקדש
ברנע לראות את הארץ:
ויעלו עד נחל אשכול וירא

אל ישראל ל שלחו הנער ד קלבים ישבי עד והנה קמתם ה שמתם פ לשחתם נפש לבני יהוה
ו זמרים מ לאבני: וכל משחתיך לגלל דבושה ב מי א ו ואמר טנ אל ודי: ס

אלמקשה ב עי אשר אם הבאתם ולקחתם עמיר ואבן אופ
אלמקשה: ומי ישראל ב ודיוסה נרים מים מבני מי עש: ס

את הארץ ונינו אותו את לבו
בני ישראל לבלתי בא אל
הארץ אשר נתן להם יהוה
ויחר אף יהוה ביום ההוא
וישבע לאמר: אם יראו
האנשים העלים ממצרים
מבן עשרים שנה ומעלה
את האדמה אשר נשבעתי
לאברהם ליצחק וליעקב
כי לא מלאו אחרי בלתי
כלב בן יפנה הקני ויהושע
בן נון כי מלאו אחרי יהוה:
ויחר אף יהוה בי ישראל
וינעם במדבר ארבעים
שנה עד תם כל הדור העשה
הרע בעיני יהוה והנה
קמתם תחת אבתיכם תבות
אנשים חטאים לספות
עוד על חרון אף יהוה אל
ישראל: כי תשובון מאחריו
ויסף עוד להניח במדבר
ושחתם לכל העם הזה:
וגשו אליו ויאמרו
גדרת צאן נבנה למקננו
פה וערים לטפנו ואנחנו
נחלץ חשים לפני בני ישראל
עד אשר אם הבאנם אל

מקומם ונישב טפנו בערי
המבצר מפני יושבי הארץ:
לא נשוב אל בתינו עד
התנחל בני ישראל איש
נחלתו: כי לא ינחל אתם
מעבר לירדן והלאה כי
בא נחלתנו אלינו מעבר
הירדן מזרחה:
ויאמר אליהם משה אם
תעשון את הדבר הזה אם
תחלצו לפני יהוה למלחמה:
ועבר לכם כל חלוץ את
הירדן לפני יהוה עד הורישו
את איביו מפניו: ונכבשה
הארץ לפני יהוה ואחר
תשובו והייתם נקיים מיהוה
ומי ישראל והיתה הארץ
הזאת לכם לאחזה לפני
יהוה: ואם לא תעשון כן
הנה חטאתם ליהוה ודעו
חטאתכם אשר תמצא
אתכם: בנו לכם ערים
לטפכם וגדרת לצאנכם
והיוצא מפיכם תעשו:
ויאמר בני גד ובני ראובן אל
משה לאמר עבדיך יעשו
כאשר אדני מצוה: טפנו

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

נשונו ל׳ פרטו וחזר וקיצץ בלמר בני איש אחד
נחנו נחנו נעבר חלרינל נחנו פשענו ומרינו׳

וכשון ל׳ וחזיתי אותכם לא ונעשון אותי אנ׳ ומה לשדאנ׳ לא תעשון כן ואמרתי אמכם לא תגעשון
לא ונעשון כל ושמרתכ׳ את ובני מקנינו דמשון בי אב מקמו בבל בקבורה ראלה ואמרתי לאמר
ראלה הדחרלם בדר אחל׳

חמשה ג׳ פרטו וחזר וקיצץ בלמר בני איש אחד
נחנו נחנו נעבר חלרינל נחנו פשענו ומרינו׳

נשונו מקננו וכל בחרתנו׳
והיו שם בערי הגר׳
ועבליף ועבו כל חלוץ׳
עבא לפני יהוה למלחמה
כאשר אדני דבר ויצו לחם
משה את אל עדרם כחו ואת
יהושע בנון ואת ראשו׳
אבות המטות לבני ישראל׳
ויאמר משה אלהם אם׳
יעברו בני גד ובני ראובן׳
אתכם את הירדן כל חלוץ
למלחמה לפני יהוה׳
ונכבשה הארץ לפנכם׳
ונתתם להם את ארץ׳
הגלעד לאחזה׳ ואם לא
יעברו חלוצים אתכם׳
ונאחזו בתוכם בארץ׳
כנען׳ ויענו בני גד ובני
ראובן לאמר את אשר דבר
יהוה אל עבדיך כן נעשה׳
נחנו נעבר חלוצים לפני
יהוה ארצה כנען ואתנו׳
אחזת נחלתנו מעבר׳
לירדן׳ ויתן להם משה׳
לבני גד׳ ולבני ראובן ולחצי
שבט מנשה בן יוסף את׳
ממלכת סיחון מלך׳

חאמרי׳ ואת ממלכת עוג׳
מלך הבשן הארץ לעריה׳
בגבלת ערי הארץ סביב׳
ויבנו בני גד את דיבון׳ ואת
עטרת׳ ואת ערער׳ ואת
עטרת שופן׳ ואת יעזר׳
ויגבהה׳ ואת בית נמרה׳
ואת בית הרן ערי מבצר׳
וגדרת צאן׳ ובני ראובן בנו
את חשבון׳ ואת אלעלא
ואת קריתים׳ ואת נבו׳ ואת
בעל מעון׳ ומסבת שם׳
ואת שבמה׳ ויקרא׳ בשמת
את שמות הערים אשר׳
בנו׳ וילכו בני מכיר בן מנשה
גלעדה׳ וילכדה׳ ויורש את
האמרי׳ אשר בה׳ ויתן משה
את הגלעד׳ למכיר בן׳
מנשה׳ ויאיר בן
מנשה׳ הלך׳ וילכד׳ את
חותיהם׳ ויקרא אתם חות׳
יאיר׳ ונבח הלך׳ וילכד׳ את
קנת׳ ואת בנתיה׳ ויקרא׳ לה
נבח בשמו׳

אלה מסעי בני ישראל׳
אשר יצאו מארץ מצרים׳
לצבאתם ביד משה׳ ואהרן׳

ויכתב משה את מוצאיהם
למסעיהם׳ על פי יהוה׳
ואלה מסעיהם למוצאיהם׳
ויסעו ממרעמסס בחדש׳
הראשון בחמשה עשר
יום לחדש הראשון׳
ממחרת הפסח יצאו בני
ישראל ביד רמה לעיני כל
מצרים׳ ומצרים מקברים
את אשר הכה יהוה בהם
כל בכור ובאלהיהם עשה
יהוה שפטים׳ ויסעו בני
ישראל מרעמסס׳ ויחנו׳
בסכת׳ ויסעו מסכת׳ ויחנו
באתם אשר בקצה המדבר׳
ויסעו מאתם׳ וישב על פי
החירת אשר על פני בעל
צפון׳ ויחנו לפני מגדל׳ ויסעו
מפני החירת׳ ויעברו בתוך
הים המדברה׳ וילכו דרך
שלשת ימים במדבר אתם
ויחנו במרה׳ ויסעו ממרה
ויבאו אילמה׳ ובאילם
שתים עשרה עינת מים
ושבעים תמרים׳ ויחנו שם׳
ויסעו מאילם׳ ויחנו על יס
סוף׳ ויסעו מים סוף׳ ויחנו׳

ג׳ מסעי מסעי ומסעו מסעי יהוה׳ ומקח
הראשה׳ ומרשם אותם׳ על פי מצות יהוה׳ ואלה מסעיהם׳ לפי
יצאתם׳ אישר לפני יהוה׳

ודברתי׳ אל לך לזקן אוכ׳ משה׳ ומדברתי׳ וקמתך אחרון את שהי׳ ודבר׳ ומשה׳ עבר׳ אשר עלה׳ עלו׳ לא׳ נוקם׳ מחון
אוקישראל׳ ויסעו׳ מני׳ ויחנו׳ ורדו׳ ואתם׳ פמו׳ לכם׳ ובפן׳ ומדע׳ ויסעו׳ ומנו׳ חצבו׳ הדר׳ אש׳ אחר׳ ופנו׳ ויחן׳ שאול
ונגרשתם׳ ותם׳ ובדרכיה׳ :

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

במדבר סיו׃ ויסעו ממדבר
סיון ויחנו בדפקה׃ ויסעו
מדפקה ויחנו באלוש׃
ויסעו מאלוש ויחנו ברפידים
ולא היה שם מים לעם׃
לשתות׃ ויסעו מרפידים׃
ויחנו במדבר סיני׃ ויסעו
ממדבר סיני ויחנו בקברת
התאוה׃ ויסעו מקברת
התאוה ויחנו בחצרת׃
ויסעו מחצרת ויחנו׃
ברתמה׃ ויסעו מרתמה׃
ויחנו בסמו פרץ׃ ויסעו ממו
פרץ ויחנו בלבנה׃ ויסעו
מלבנה ויחנו ברסה׃ ויסעו
מרסה ויחנו בקהלתה׃
ויסעו מקהלתה ויחנו בהר
שפר׃ ויסעו מהר שפר
ויחנו בחרדה׃ ויסעו מחרדה
ויחנו במקהלת׃ ויסעו
ממקהלת ויחנו בתחת׃
ויסעו מתחת ויחנו בתרח׃
ויסעו מתרח ויחנו במתקה׃
ויסעו ממתקה ויחנו׃
בחשמנה׃ ויסעו מחשמנה
ויחנו במסרות׃ ויסעו
ממסרות ויחנו בבני יעקן׃

ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר
הגדגד׃ ויסעו מחר הגדגד
ויחנו ביטבתה׃ ויסעו
מיטבתה ויחנו בעברנה׃
ויסעו מעברנה ויחנו׃
בעציון גבר׃ ויסעו מעציון
גבר ויחנו במדבר צן הוא
קדש׃ ויסעו מקדש ויחנו
בהר ההר בקצה ארץ אדום
ויעל אהרן הכהן אל ההר
ההר על פי יהוה ומת שם
בשנת האר׳ בעשרים לצאת
בני ישראל מארץ מצרים
בחדש החמישי באחד
לחדש׃ ואהרן בן שלש
ועשרים ומאת שנה במותו בהר
ההר׃ וישמע
הכנעני מלך ערד והוא
ישב בנגב בארץ כנען
בבא בני ישראל׃ ויסעו
מהר ההר ויחנו בצלמנה׃
ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן׃
ויסעו מפונן ויחנו באבות׃
ויסעו מאבות ויחנו בעיי
העברים בגבול מואב׃
ויסעו מעיים ויחנו בדיבן
גד׃ ויסעו מדיבן גד ויחנו

בעלמן דבלתימה׃ ויסעו
מעלמן דבלתימה ויחנו
בהרי העברים לפני נבו׃
ויסעו מהרי העברים ויחנו
בערבת מואב על ירדן
ירחו׃ ויחנו על הירדן׃
מבית הישמת עד אבל
השטים בערבת מואב׃
וידבר יהוה אל
משה בערבת מואב על
ירדן ירחו לאמר׃ דבר
אל בני ישראל ואמרת
אלהם כי אתם עברים את
הירדן אל ארץ כנען׃
והורשתם את כל ישבי
הארץ מפניכם ואבדתם
את כל משכיתם ואת כל
צלמי מסכתם תאבדו ואת
כל במתם תשמידו׃
והורשתם את הארץ
וישבתם בה כי לכם נתתי
את הארץ לרשת אתה
והתנחלתם את הארץ
בגורל למשפחתיכם לרב
תרבו את נחלתו ולמעט
תמעיט את נחלתו אל
אשר יצא לו שמה הגורל

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לבלומה ל׳ דאמרה ארץ אשר הכל בכי בבלו זאקה ושיה לבני הארץ ואנה נחלף בבבלקן ובלו לבלו אל
הארץ: דאמרינה בה לבלומה דיהדשע בה לבלומה: נחלה ב׳ בתי לישל ומבב הבבל לעמם מחלה מלי
אדמה מים ש טפה: ס׳

על הארץ ב׳ בתים לחדשיא אבה על הארץ
ושרה אוכבו על הארץ: ס׳

לוהיה למטות אבתיכם
תנחלו ואם לא תורישו
את ישבי הארץ מפניכם
והיה אשר תותירו מהם
לשכים בעיניכם ולצנינם
בצדיכם וצררו אתכם על
הארץ אשר אתם ישבים
בה והיה כאשר דמיתי ל׳
לעשות להם אעשה לכם

וידבר יהוה אל משה לאמר
צו את בני ישראל ואמרת
אלהם כי אתם באים אל
הארץ כנען זאת הארץ
אשר תפל לכם בנחלה
ארץ כנען לגבלתיה והיה
לכם פאת נגב ממדבר צן
על ידי אדום והיה לכם
גבול נגב מקצה ים המלח
קדמה ונסב לכם הגבול
מנגב למעלה עקרבים
ועבר צנה והיה תוצאתיו
מנגב לקדש ברנע ויצא
חצר אדר ועבר עצמנה
ונסב הגבול מעצמון נחלה
מצרים והיו תוצאתיו
הימה וגבול ים והיה לכם

הים הגדול וגבול זה יהיה לכם
לכם גבול ים זה יהיה לכם
גבול צפון מהים הגדל
תתאו לכם הר ההר
ההר תתאו לבא חמת והיו
תוצאת הגבל צדדה ויצא
הגבל זפרנה והיו תוצאתיו
חצר עינן זה יהיה לכם גבול
צפון והתאיתם לכם לגבול
קדמה מחצר עינן שפמה
ורד הגבל משפם חרבלה
מקדם לעין ורד הגבול
ומחה על כתף ים כנרת
קדמה ורד הגבול הירדנה
והיו תוצאתיו הים המלח
זאת תהיה לכם הארץ
לגבלתיה סביב ויצו משה
את בני ישראל לאמר
ואת הארץ אשר תתנחלו
אתה בגורל אשר צוה
יהוה לתת לתשע עת המטות
וחצי המטה כי לקחו מטה
בני הראובני לבית אבתם
ומטה בני הגדי לבית
אבתם וחצי מטה מנשה
לקחו נחלתם שני המטות
וחצי המטה לקחו נחלתם

מעבר לירדן ירחו קדמה
מזרחה:
וידבר יהוה אל משה לאמר:
אלה שמות האנשים
אשר ינחלו לכם את הארץ
אלעזר הכהן ויהושע בן
נון ונשיא אחד נשיא אחד
ממטה תקחו לנחל את
הארץ ואלה שמות
האנשים למטה יהודה
כלב בן יפנה: ולמטה בני
שמעון שמואל בן
עמיהוד: למטה בנימן
אלידד בן כסלון: ולמטה
בני דן נשיא בקי בן יגלי
לבני יוסף למטה בני מנשה
נשיא חניאל בן אפד: ולמטה
בני אפרים נשיא קמואל
בן שפטן: ולמטה בני זבולן
נשיא אליצפן בן פרנך
ולמטה בני יששכר נשיא
פלטיאל בן עזן: ולמטה בני
אשר נשיא אחיהוד בן
שלמי: ולמטה בני נפתלי
נשיא פדהאל בן עמיהוד:
אלה אשר צוה יהוה לנחל
את בני ישראל בארץ כנען

אלה ד׳ אלה שמות בני עשר אלה שמות ו׳ אנשים אלה שמות ו׳ אנשים אשר שלח משה אלה שמות ו׳
ד׳ אנשים אשר שלח לכל אלה שמות חבורים: קמואל ב׳ ואין קמואל אבי אדני קמואל בן שפטן ללוא בן
חשמה בן קמואל: ס׳

על סקף ה׳ ודיד וחבל בשפני ודכן אדם המבטח
חמש בבו ושאר על סקף עדיה ובוא בבבא:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

פ
וַיְדַבֵּר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת
מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרִיחוֹ לֵאמֹר׃
צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתְנוּ לַ
לְוִיִּם מִנַּחֲלַת אֲחֻזָּתָם
עָרִים לָשֶׁבֶת וּמִגְרָשׁ
עָרִים סְבִיבֹתֵיהֶם תִּתְּנוּ
לַלְוִיִּם וְהָיוּ הָעָרִים לָהֶם
לָשֶׁבֶת וּמִגְרְשֵׁיהֶם יִהְיוּ ל
לִבְהֵמָתָם וּלְרְכֻשָׁם וּלְכָל
חַיָּתָם וּמִגְרְשֵׁי הָעָרִים
אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם מִקִּיר
הָעִיר וָחוּץ אֶלֶף אַמָּה
סָבִיב׃ וּמִדַּדְתֶּם מִחוּץ לָעִיר
אֶת־פְּאַת קֵדְמָה אַלְפַיִם
בָּאַמָּה וְאֶת־פְּאַת נֶגֶב
אַלְפַיִם בָּאַמָּה וְאֶת־פְּאַת יָם
אַלְפַיִם בָּאַמָּה וְאֶת־פְּאַת
צָפוֹן אַלְפַיִם בָּאַמָּה וְהָעִיר
בַּתּוֹךְ זֶה יִהְיֶה לָהֶם מִגְרְשֵׁי
הֶעָרִים׃ וְאֶת הֶעָרִים אֲשֶׁר
תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם אֵת שֵׁשׁ עָרֵי
הַמִּקְלָט תִּהְיֶינָה לָנֹס
שָׁמָּה הֹרֵצֵחַ וְעַל־אֵלֶּה תִּתְּנוּ
אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם עִיר כָּל־
הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם
אֶת־אַרְבָּעִים שְׁמֹנֶה עִיר אֹתָן

בראשית
בקיר
וכל
מדרשע
דטות
בס"ת
ל
ל
ל

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויצא ד ג מל׳ וד׳ חס׳ ויצא ושבב ויחי אר׳ רמיאיגא רעקב׳ ואפרצא רצא חדרצו ובא חמלו׳ ואמרו חמלו׳
אל חעבד בעמין ואמרו רמחרו אל מיקחוו׳ ס׳ כי אם׳ ג׳ בסרג׳ כי אמר אשר רמאו כי אמר בדיס שפכו כי אמר ר׳ ע׳ ב׳
יבפר ד ולאוריך לא ובפר לדמיגבור לבקנאות ובפר עבוריקב׳
עבאות אמרבפר לבקנאות ובפר עבוריקב׳
בחסדי ואמרו׳ ס׳

חקדש׳ ואסרעא ויצא ע׳
חדעח את גבול עורמקלטו
אשלינוס שמה ומצא אתו
גאל חדם מחוץ לגבול עיר
מקלטו ורצח גאל חדם את
חרצחאו לו דם כי בעער
מקלטו ישב עד מות חכהן
חגדל ואחרי מות חכהן ע׳
הגדל ישוב הר אחזתו אל ארץ
אחזתו וחיו אלה לכם ע׳
לחקק משפט לדרתיכם׳
בכל מושבתיכם כלמכה
נפש לפי עדים ורצח את
חרצח ועד אחד לא יענה
בנפש למות׳ ולא תקחו׳
כפר לנפש רצח אשר חוא
רשע למות כי מות יומת׳
ולא תקחו כפר לנוס אל עיר
מקלטו לשוב לשבת ע׳
בארץ עד מות הכהן׳ ולא
תחניפו את הארץ אשר ע׳
אתם בה כי הדם חוא יחניף
את הארץ ולארץ לא ע׳
יכפר לדם אשר שפך בה
כי אם בדם שפכו׳ ולא ע׳
תטמא את הארץ אשר ע׳
אתם ישבים בה אשר אני

שכן בתוכם כי אני יחוה שכן
בתוך בני ישראל׳
ויקרבו ראשי האבות ל׳
למשפחת בני גלעד בן ע׳
מכירבו ומנשה ממשפחת
בני יוסף׳ ויבאו׳ לפני משה
ולפני הנשאים ראשי אבות
לבני ישראל׳ ויאמרו׳ את ע׳
ארני צוה יחוה לתת את ע׳
הארץ בנחלה בגורל לבני
ישראל׳ וארני צוה ביחוה ע׳
לתת את נחלת צלפחד ע׳
אחינו לבנתיו׳ והיו׳ לאחר ע׳
מבני שבטי בני ישראל׳ ע׳
למשים ונגרעה נחלתן ע׳
מנחלת אבתינו ונוסף על ע׳
נחלת המטה אשר תהיינה ל׳
להם ומגרל נחלתנו יגרע׳ ע׳
ואם יהיה היובל לבני ע׳
ישראל׳ ונוסף נחלתנו על ע׳
נחלת המטה אשר תהיינה ע׳
להם ומנחלת מטה אבתינו׳ ל׳
יגרע נחלתן׳ ויצו משה את ע׳
בני ישראל על פי יחוה׳ ל׳
לאמר כן מטה בני יוסף ע׳
הם׳ זה הדבר אשר צוה ע׳
יחוה לבנות צלפחד לאמר׳

לטוב בעיניהם תהיינה ל׳
לנשים אך למשפחת מטה׳
אביהם תהיינה לנשים׳ ע׳
ולא תסב נחלה לבני ע׳
ישראל ממטה אל מטה׳
כי איש בנחלת מטה ע׳
אבתיו ידבקו בני ישראל׳
ובלת ירשת נחלה ממטות׳
בני ישראל לאחד ממשפחת
מטה אביה תהיה לאשה׳
למען יירשו בני ישראל׳
איש נחלת אבתיו׳ ולא ע׳
תסב נחלה ממטה למטה׳
אחר כי איש בנחלתו ע׳
ידבקו מטות בני ישראל׳
כאשר צוה יחוה את משה׳
כן עשו בנות צלפחד׳ ע׳
ותהיינה מחלה תרצה ע׳
וחגלה ומלכה ונעה בנות
צלפחד לבני דודיהן לנשים׳
ממשפחת בני מנשה בן ע׳
יוסף היו לנשים׳ ותהי׳ ע׳
נחלתן על מטה משפחת׳
אביהן׳ אלה המצות ע׳
והמשפטים אשר צוה ע׳
יחוה ביד משה אל בני ע׳
ישראל׳ בערבת מואב ע׳

ל בנקיבות

ל

ל

ל

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אלה הדברים ה׳ ואתה וקחו לי משלבת כתפם ויקח לי משה את כל עזיאלה הדברים אשר דבר משה אל כל
אלה הדברים עשתיכם אלה הדברים אשר דבר משה ב׳ והנכם ב׳ והנכם ויום בוכבי בשמים לרב׳ והנכם ולבשם
אשר אודיע אתיהוה׳ ס׳

יחזאל ג׳ וכל הוא אל משה באר אתן הקמרוה
בי מחאל ול לעשתה׳ ונכם מי מחאל הלרו׳ ס׳

עלו ירדו ירחו׳ ז׳לב

סיום חפטיקרים שלמעה
אלה ואלה שמנים
ושמונה

אלה הדברים אשר דבר
משה אל כל ישראל בעבר
הירדן במדבר בערבה מול
סוף בין פארן ובין תפל ולבן
וחצרות ודי זהב׳ אחד עשר
יום מחרב דרך הר שעיר
עד קדש ברנע׳ ויהי
בארבעים שנה בעשתי
עשר חדש באחד לחדש
דבר משה אל בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה אתו
אלהם׳ אחרי הכתו את
סיחון מלך האמרי אשר
יושב בחשבון ואת עוג
מלך הבשן אשר יושב
בעשתרת בארעי בעבר
הירדן בארץ מואב הואיל
משה באר את התורה׳
הזאת׳ לאמר׳ יהוה אלהינו
דבר אלינו בחרב לאמר
רב לכם שבת בהר הזה׳
פנו וסעו לכם ובאו הר׳
האמרי ואל כל שכנו׳

בערבה בהר ובשפלה׳
ובנגב ובחוף הים׳ ארץ
הכנעני והלבנון עד הנהר
הגדל נהר פרת׳ ראה נתתי
לפניכם את הארץ׳ באו
ורשו את הארץ׳ אשר
נשבע יהוה לאבתיכם׳
לאברהם ליצחק וליעקב׳
לתת להם ולזרעם אחריהם׳
ואמר אליכם בעת ההוא
לאמר׳ לא אוכל לבדי׳
שאת אתכם׳ יהוה׳
אלהיכם הרבה אתכם׳
והנכם היום ככוכבי השמים
לרב׳ יהוה אלהי אבותיכם
יסף עליכם ככם אלף׳
פעמים וברך אתכם כאשר
דבר לכם׳ איכה אשא לבדי
טרחכם ומשאכם וריבכם׳
הבו לכם אנשים חכמים׳
ונבנים וידעים לשבטיכם
ואשימם בראשיכם׳ ותענו
אתי ותאמרו טוב הדבר
אשר דברת לעשות׳ ואקח
את ראשי שבטיכם׳
אנשים חכמים וידעים׳
ואתן אתם ראשים עליכם

שרי אלפים ושרי מאות׳
ושרי חמשים ושרי עשרות
ושטרים לשבטיכם׳ ואצוה
את שפטיכם בעת ההוא
לאמר׳ שמע בין אחיכם׳
ושפטתם צדק בין איש׳
ובין אחיו ובין גרו׳ לא׳
תכירו פנים במשפט כקטן
כגדל תשמעון לא תגורו
מפני איש כי המשפט׳
לאלהים הוא והדבר׳
אשר יקשה מכם תקרבון
אלי ושמעתיו׳ ואצוה׳
אתכם בעת ההוא את כל
הדברים אשר תעשון׳
ונסעו מחרב ונלך את כל
המדבר הגדול והנורא׳
ההוא אשר ראיתם דרך
הר האמרי כאשר צוה
יהוה אלהינו אתנו ונבא
עד קדש ברנע׳ ואמר׳
אליכם באתם עד הר׳
האמרי אשר יהוה אלהינו
נתן לנו׳ ראה נתן יהוה׳
אלהיך לפניך את הארץ
עלה רש כאשר דבר׳
יהוה אלהי אבתיך לך

אוכ כל הדברים ג׳ דקדק הא׳ ומפרש ה׳ עבר ודיבר אחרון ודבש אחרון ובמדבר ואיזה אדמכם ובמדבר ל׳ שמואל
עמדו בדרכי בחכמה שלהנו לחבנא מעבלן קרוטבו אלהה ומדי לחד מכחוד ודרו כשם שעבר ובא אל המלך שרב
קחלקו׳ ס׳

ויחזאל ג׳ ויחזאל אשר דיק שהמכם ויחזאל
ויחזה לא אוכל ויחזאל ג׳ אל דברנו אליך׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אל תירא ואל תחת׃ ב
ותקרבון אלי כלכם ג
ותאמרו נשלחה אנשים
לפנינו ויחפרו לנו את
הארץ וישבו אתנו דבר
את הדרך אשר נעלה בה
ואת הערים אשר נבא
אליהן ויסב בעיני הדבר
ואקח מכם שנים עשר
אנשים איש אחד לשבט
ויפנו ויעלו ההרה ויבאו
עד נחל אשכל וירגלו אתה
ויקחו בידם מפרי הארץ
ויורדו אלינו וישבו אתנו
דבר ויאמרו טובה הארץ
אשר יהוה אלהינו נתן
לנו׃ ולא אביתם לעלת
ותמרו את פי יהוה אלהיכם
ותרגנו באהליכם ותאמרו
בשנאת יהוה אתנו
הוציאנו מארץ מצרים
לתת אתנו ביד האמרי
להשמידנו׃ אנה אנחנו
עלים אחינו המסו את
לבבנו לאמר עם גדול ורם
ממנו ערים גדלת ובצורת
בשמים וגם בני ענקים

ראינו שם׃ ואמר אלכם לא
תערצון ולא תיראון מהם׃
יהוה אלהיכם ההלך לפ
לפניכם הוא ילחם לכם בכל
אשר עשה אתכם במצרים
לעיניכם ובמדבר אשר
ראית אשר נשאך יהוה
אלהיך כאשר ישא איש
את בנו בכל הדרך אשר
הלכתם עד באכם עד־
המקום הזה׃ ובדבר הזה
אינכם מאמינם ביהוה
אלהיכם׃ ההלך לפנכם
בדרך לתור לכם מקום
לחנתכם באש לילה׃
לראות בדרך אשר
תלכו בה ובענן יומם׃
וישמע יהוה את קול
דבריכם ויקצף וישבע
לאמר׃ אם יראה אש
באנשים האלה הדור הרע
הזה את הארץ הטובה׃
אשר נשבעתי לתת׃
לאבתיכם׃ זולתי כלב בן
יפנה הוא יראנה ולו אתן את
הארץ אשר דרך בה ולבניו׃ אשר
מלא אחרי יהוה׃ גם בי׃

התאנף יהוה בגלכם ל
לאמר גם אתה לא תבא
שם׃ יהושע בן נון העמד
לפנך הוא יבא שמה אתו
חזק כי הוא ינחלנה את
ישראל׃ וטפכם אשר
אמרתם לבז יהיה ובניכם
אשר לא ידעו היום טוב
והרע המה יבאו שמה׃
ולהם אתנה הוא ירשוה
ואתם פנו לכם וסעו׃
המדברה דרך ים סוף ותענו
ותאמרו אלי חטאנו ל
ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו
ככל אשר צונו יהוה אלהינו
ותחגרו איש את כלי
מלחמתו ותהינו לעלת׃
הרה׃ ויאמר יהוה אלי אמר להם לא
תעלו ואל תלחמו כי אינני
בקרבכם ולא תנגפו לפני
אויביכם׃ ואדבר אליכם ולא
שמעתם ותמרו את פי יהוה
ותזדו ותעלו ההרה׃ ויצא
האמרי היושב בהר ההוא
לקראתכם וירדפו אתכם
כאשר תעשינה הדברים
ויכתו אתכם בשעיר עד־

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

חרמה ותשבו ותבכו לפני
יהוה לא שמע יהוה
בקולכם ולא האזין אליכם
ותשבו בקדש ימים רבים
כימים אשר ישבתם ונפן
ונסע את־המדבר הרך־סוף
כאשר דבר יהוה אלי ונסב
את־הר שעיר ימים רבים
ויאמר יהוה
אלי לאמר רב לכם סב
את־הר הזה פנו לכם
צפנה ואת־העם צו לאמר
אתם עברים בגבול אחיכם
בני עשו הישבים בשעיר
ויירא מכם ונשמרתם מאד
אל תתגרו בם כי לא אתן
לכם מארצם עד־מרחץ כף
רגל כי־ירשה לעשו נתתי
את־הר שעיר אכל
תשברו מאתם בכסף
ואכלתם וגם־מים תכרו
מאתם בכסף ושתיתם גם
יהוה אלהיך ברכך בכל
מעשה ידך ידע לכתך
את־המדבר הגדל הזה זה
ארבעים שנה יהוה אלהיך
עמך לא חסרת דבר

ונעבר מאת אחינו בני
עשו הישבים בשעיר
מדרך הערבה מאילת
ומעציון גבר
ונפן ונעבר דרך מדבר
מואב ויאמר יהוה אלי
אל־תצר את־מואב ואל
תתגר בם מלחמה כי לא
אתן לך מארצו ירשה
כי לבני־לוט נתתי את־ער
ירשה האמים לפנים
ישבו בה עם־גדול ורב ורם
כענקים רפאים יחשבו
אף־הם כענקים והאמים
יקראו להם אמים בשעיר
ישבו החרים לפנים ובני
עשו יירשום וישמידום
מפניהם וישבו תחתם
כאשר עשה ישראל
לארץ ירשתו אשר נתן
יהוה להם עתה קומו עברו
לכם את־נחל זרד ונעבר
את־נחל זרד
שלשים ושמנה שנה עד
תם כל־הדור אנשי המלחמה

מקרב המחנה כאשר
נשבעו יהוה להם וגם יד
יהוה היתה בם להמם
מקרב המחנה עד־תמם
והיה כאשר תמו כל־אנשי
המלחמה למות מקרב
העם וידבר יהוה
אלי לאמר אתה עבר
היום את־גבול מואב את
ער וקרבת מול בני עמון
אל־תצרם ואל־תתגר בם
כי לא אתן מארץ בני עמון
לך לירשה כי לבני־לוט
נתתיה ירשה ארץ רפאים
תחשב אף־הוא רפאים
ישבו־בה לפנים והעמים
יקראו להם זמזמים עם
גדול ורב ורם כענקים
וישמידם יהוה מפניהם
וישבו תחתם
כאשר עשה לבני עשו
הישבים בשעיר אשר
השמיד את־החרי מפניהם
וירשם וישבו תחתם
כאשר עשה ישראל
לארץ ירשתו אשר נתן
יהוה להם
עתה קומו עברו
לכם את־נחל ארנון
ראה נתתי בידך את־סיחון
מלך חשבון האמרי
והארץ החל רש
והלחם בו
היום הזה אם־אתחיל
תת פחדך ופלחך על־פני
העמים אשר תחת כל־השמים
אשר ישמעון את־שמעך
ורגזו וחלו מפניך

ראה הוא ואדמתו
לרשת את־ארצו
ויצא סיחון
לקראתנו הוא וכל־עמו
למלחמה יהצה
ונתנו יהוה אלהינו
לפנינו והכהו
אתו ובניו
ואת כל־עמו
ונלכד את־כל־ערי
ונחרם את־כל־עיר
מתים ונשים
וטף לא השארנו
רק הבהמה בזזנו
לנו ומשלל
הערים אשר לכדנו
מערער אשר על־שפת
נחל ארנון
ועד הגלעד
לא היתה קריה
אשר שגבה ממנו
הכל נתן יהוה אלהינו
לפנינו
רק אל־ארץ בני עמון
לא קרבת כל־יד
נחל יבק
וערי ההר
וכל אשר צוה יהוה אלהינו
לא קרבנו
ונסע ונעבר
דרך הבשן
ויצא עוג מלך־הבשן
לקראתנו הוא וכל־עמו
למלחמה אדרעי
ויאמר יהוה אלי
אל־תירא אתו
כי בידך נתתי אתו
ואת כל־עמו
ואת כל־ארצו
ועשית לו
כאשר עשית לסיחון
מלך האמרי
אשר יושב בחשבון
ויכו אתו
ואת־בניו
ואת כל־עמו
עד בלתי השאיר
לו שריד
ונלכד את־כל־ערו
בעת ההיא
לא היתה קריה
אשר לא־לקחנו מאתם
שלשים ערים
כל חבל ארגב
ממלכת עוג
בבשן
כל אלה ערים
בצרות חומה
דלתים ובריח
מלבד הרזי הרבה מאד
והחרמנו אתם
כאשר עשינו לסיחון
מלך חשבון
החרמנו כל־מתים
ונשים וטף
וכל־בהמה בזזנו
לנו ומשלל
הערים אשר לכדנו
מיד שני מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן
מנחל ארנון
עד הר חרמון
צידנים יקראו
לחרמון שניר
כל ערי המישר
וכל הגלעד
וכל הבשן
עד סלכה ואדרעי
ערי ממלכת עוג
בבשן
רק לבדו נותר
עוג מלך הבשן
מיתר הרפאים
הנה ערש ברזל
הלא הוא
ברבת בני עמון
תשע אמות ארכו
ואמה רחבו
באמת איש
ונתן אתו
ביד בני־ראובן
ובני־גד
ומחצית שבט
המנשה
ויתר דברי עוג
אשר עשה
הלא הם כתבים
על־ספר דברי
הימים למלכי
יהודה
ויקם אלהי
אל־לבי
ראה הוא ואדמתו
לרשת את־ארצו
ויצא סיחון
לקראתנו הוא וכל־עמו
למלחמה יהצה
ונתנו יהוה אלהינו
לפנינו והכהו
אתו ובניו
ואת כל־עמו
ונלכד את־כל־ערי
ונחרם את־כל־עיר
מתים ונשים
וטף לא השארנו
רק הבהמה בזזנו
לנו ומשלל
הערים אשר לכדנו
מערער אשר על־שפת
נחל ארנון
ועד הגלעד
לא היתה קריה
אשר שגבה ממנו
הכל נתן יהוה אלהינו
לפנינו
רק אל־ארץ בני עמון
לא קרבת כל־יד
נחל יבק
וערי ההר
וכל אשר צוה יהוה אלהינו
לא קרבנו
ונסע ונעבר
דרך הבשן
ויצא עוג מלך־הבשן
לקראתנו הוא וכל־עמו
למלחמה אדרעי
ויאמר יהוה אלי
אל־תירא אתו
כי בידך נתתי אתו
ואת כל־עמו
ואת כל־ארצו
ועשית לו
כאשר עשית לסיחון
מלך האמרי
אשר יושב בחשבון
ויכו אתו
ואת־בניו
ואת כל־עמו
עד בלתי השאיר
לו שריד
ונלכד את־כל־ערו
בעת ההיא
לא היתה קריה
אשר לא־לקחנו מאתם
שלשים ערים
כל חבל ארגב
ממלכת עוג
בבשן
כל אלה ערים
בצרות חומה
דלתים ובריח
מלבד הרזי הרבה מאד
והחרמנו אתם
כאשר עשינו לסיחון
מלך חשבון
החרמנו כל־מתים
ונשים וטף
וכל־בהמה בזזנו
לנו ומשלל
הערים אשר לכדנו
מיד שני מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן
מנחל ארנון
עד הר חרמון
צידנים יקראו
לחרמון שניר
כל ערי המישר
וכל הגלעד
וכל הבשן
עד סלכה ואדרעי
ערי ממלכת עוג
בבשן
רק לבדו נותר
עוג מלך הבשן
מיתר הרפאים
הנה ערש ברזל
הלא הוא
ברבת בני עמון
תשע אמות ארכו
ואמה רחבו
באמת איש
ונתן אתו
ביד בני־ראובן
ובני־גד
ומחצית שבט
המנשה
ויתר דברי עוג
אשר עשה
הלא הם כתבים
על־ספר דברי
הימים למלכי
יהודה
ויקם אלהי
אל־לבי

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מכפתור השמים ויושבו
תחתיך קומוס שוועברו
את נחל ארנון ראה נתתי
בידך את סיחון מלך
חשבון האמרי ואת
ארצו החל רש והתגרבו
מלחמה היום הזה אחל
תתן פחדך ויראתך על פני
העמים תחת כל השמים
אשר ישמעו שמעך
ורגזו וחלו מפניך ואשלח
מלאכים ממדבר קדמות
אל סיחון מלך חשבון דברי
שלום לאמר אעברה
בארצך בדרך בדרך אלך
לא אסור ימין ושמאול
אכל בכסף תשברני
ואכלתי ומים בכסף תתן
לי ושתיתי רק אעבורה
ברגלי כאשר עשו לי בני
עשו היושבים בשעיר
והמואבים היושבים בער
עד אשר אעבר את הירדן
אל הארץ אשר יהוה
אלהינו נתן לנו ולא אבה
סיחון מלך חשבון העבר בנו
כי הקשה יהוה אלהיך

את רוחו ואמץ את לבבו
למען תת בידך כיום הזה
ויאמר יהוה אלי
ראה החלותי תת לפניך את
סיחון ואת ארצו החל רש
לרשת את ארצו ויצא
סיחון לקראתנו הוא וכל
עמו למלחמה יהצה
ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו
ונך אתו ואת בניו ואת כל
עמו ונלכד את כל עריו
בעת ההוא ונחרם את כל
עיר מתים והנשים והטף
לא השארנו שריד רק
הבהמה בזונו לנו ושלל
הערים אשר לכדנו
מעיר אשר על שפת
נחל ארנון והעיר
אשר בנחל ער הגלעד
לא היתה קריה אשר
שגבה ממנו את הכל נתן
יהוה אלהינו לפנינו רק
אל ארץ בני עמון לא
קרבת כל נחל יבק
וערי ההר וכל אשר צוה
יהוה אלהינו ונפן ונגע

דרך הבשן ויצא עוג לקראתנו
הבשן לקרב אתנו הוא
וכל עמו למלחמה
אל קדש ויאמר יהוה אלי
אל תירא אתו כי בידך
נתתי אתו ואת כל עמו
ואת ארצו ועשית לו
כאשר עשית לסיחון מלך
האמרי אשר יושב
בחשבון ויתן יהוה אלהינו
בידנו גם את עוג מלך
הבשן ואת כל עמו ונכה
עד בלתי השאיר
שריד ונלכד את כל עריו
בעת ההוא לא היתה
קריה אשר לא לקחנו
מאתים ששים כל
חבל ארגב ממלכת עוג
בבשן כל אלה ערים
בצרות חומה גבהה
דלתים ובריח לבד מערי
הפרזי הרבה מאד ונחרם
אותם כאשר עשינו
לסיחון מלך חשבון והחרם
כל עיר מלאים הנשים והטף
וכל הבהמה ושלל הערים
בזונו לנו ונקח בעת ההוא

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

יקרא כמו לראות ולא יקרא עוד כי אם יקרא לא יקרא שמך עוד רפאים אולי יקרוה׳ כי קן עפור לפניך ואשמה
מה עליך לאושר ראמר והחזיקי לבבל שרפו מלכי חנם אחנים כי ב׳ עליך לפקדו׳ דרשה חפצי בה אחות דומי
לחמר לבי׳ ס׳

חמדון ג׳ הערבה וחרבן ובול חמדי ובני
אוכל חמדון מלא יל בל גדולמי׳ ס׳

ד אתהארץ מוד שנומלכי
ה חאמרי אשהבעבר׳
ו הירדן מנחל ארנון עד
ז הרחרמון עידנים וקראו
ח לחרמון שריון והאמרי
ט יקראולו שניר כל ערי
י המישר וכל הגלעד וכל
יא הבשן עד סלכה ואדרעי
יב ערי ממלכת עוג בבשן
יג כי רק עוג מלך הבשן
יד נשאר מיתר הרפאים
טו הנה ערשו ערש ברזל
טז חלה הוא ברבת בני עמון
יז תשע אמות ארכה
יח וארבע אמות רחבה
יט באמת איש ואת הארץ
כ הזאת ירשנו מעת ההוא
כא מערער אשה על נחל
כב ארנון וחצי ההר הגלעד
כג וערו נתתי לראובני
כד ולגדי ויתר הגלעד וכל
כה הבשן ממלכת עוג נתתי
כו לחצי שבט המנשה כל
כז חבל הארגב לכל הבשן
כח ההוא יקרא ארץ רפאים
כט ואיך בומנשה לקחת את
ל כל חבל ארגב עד גדר

ל ראשון
ל חסר
ל חסר
ל ראשון
פסוק
ל בשיט
ל
ל
פסוק
ל
ל ובו׳ את ה׳ שמיה ואתתארן ימלא
ל
ל
ל
ל
ל בומנשה
ל
ל
ל
ל
ל

יה שרע ב׳ מלי׳ אוכמרשוע האריכ׳ תיריכ׳ ס׳
ואוכמרשוע ב׳ ו׳ ר׳ לחדב׳ משה ראל׳ ר׳ חדשו׳ ס׳

הגשורי והמעכתי ויקרא
אתם על שמו את הבשן
חות יאיר עד היום הזה׳
ולמכיר נתתי את הגלעד׳
ולראובני ולגדי נתתי מן
הגלעד ועד נחל ארנן
תוך הנחל וגבל ועד יבק
הנחל גבול בני עמון׳
וה׳ ערבה וירדן וגבל
מכנרת ועד ים הערבה
ים המלח תחת אשדות
הפסגה מזרחה ואצו
אתכם בעת ההוא לאמר
יהוה אלהיכם נתן לכם
את הארץ הזאת לרשתה
חלוצים תעברו לפני
אחיכם בני ישראל כל בני
חיל רק נשיכם וטפכם
ומקנכם ידעתי כי מקנה
רב לכם ישבו בעריכם
אשר נתתי לכם עד׳
אשר ינוח יהוה לאחיכם
כמכם וירשו גם הם את
הארץ אשר יהוה׳
אלהיכם נתן להם בעבר׳
הירדן ושבתם איש׳
לירשתו אשר נתתי לכם׳

ב
ג
ג חסר
ג חסר
ג
ג
ג

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

וראה בעיניך כול אתה עבר
אתה ירה וחזה ויצו את
יהושע וחזקהו ואמצהו
כי הוא יעבר לפני העם
הזה והוא ינחיל אותם
את הארץ אשר תראה
ונשב בגיא מול בית
פעור׃
ועתה ישראל שמע אל
החקים ואל המשפטים
אשר אנכי מלמד אתכם
לעשות למען תחיו ובאתם
וירשתם את הארץ אשר
יהוה אלהי אבתיכם נתן
לכם׃ לא תספו על הדבר
אשר אנכי מצוה אתכם
ולא תגרעו ממנו לשמר
את מצות יהוה אלהיכם
אשר אנכי מצוה אתכם
עיניכם הראת את אשר
עשה יהוה בבעל פעור
כי כל האיש אשר הלך
אחרי בעל פעור השמידו
יהוה אלהיך מקרבך׃
ואתם הדבקים ביהוה
אלהיכם חיים כלכם היום
ראה למדתי אתכם חקים

ומשפטים כאשר צוני
יהוה אלהי לעשות כן׃
בקרב הארץ אשר אתם
באים שמה לרשתה׃
ושמרתם ועשיתם כי
הוא חכמתכם ובינתכם
לעיני העמים אשר
ישמעו את כל החקים
האלה ואמרו רק עם חכם
ונבון הגוי הגדול הזה׃ כי
מי גוי גדול אשר לו אלהים
קרבים אליו כיהוה׃
אלהינו בכל קראנו אליו׃
ומי גוי גדול אשר לו חקים
ומשפטים צדיקם ככל
התורה הזאת אשר אנכי
נתן לפניכם היום׃ רק
השמר לך ושמר נפשך
מאד פן תשכח את
הדברים אשר ראו עיניך
פן יסורו מלבבך כל ימי
חייך והודעתם לבניך׃
ולבני בניך יום אשר
עמדת לפני יהוה אלהיך
בחרב באמר יהוה אלי׃
הקהל לי את העם׃
ואשמעם את דברי אשר

ילמדון ליראה אתי כל
הימים אשר הם חיים על
האדמה ואת בניהם ילמדון׃
ותקרבון ותעמדון תחת
ההר וההר בער באש׃
עד לב השמים חשך ענן
וערפל׃ וידבר יהוה אליכם
מתוך האש קול דברים
אתם שמעים ותמונה׃
אינכם ראים זולתי קול׃
ויגד לכם את בריתו אשר
צוה אתכם לעשות׃
עשרת הדברים ויכתבם
על שני לחות אבנים׃
ואתי צוה יהוה בעת
ההוא ללמד אתכם חקים
ומשפטים לעשתכם׃
אתם בארץ אשר אתם
עברים שמה לרשתה׃
ונשמרתם מאד לנפשתיכם
כי לא ראיתם כל תמונה
ביום דבר יהוה אליכם
בחרב מתוך האש׃ פן
תשחתון ועשיתם לכם
פסל תמונת כל סמל
תבנית זכר או נקבה׃
תבנית כל בהמה אשר

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ועבדתם ל׳ קמ״ב ומן הנשא עמך ד׳ שמיטות
והיה אם שכחו האנשים לבקר לשרתם חיבית
אלהים: ס׳

ותצא ל׳ ואוכבה לקחים ל׳ ותרגיא אחבון המלך ותרגיא בחלקם מרל״ג ותצא נזלהם מטל ע״ס: ואם תדרוש
ובקשתכה ג׳ ובקשתכם בם בחמה ובקן שתכם בשם אותיו אלהיך ובקן שתכם אמנו מי יצא תכב: ואם תדרוש

בָּאָרֶץ תַּבְנִית כָּל־עָפוֹר׳
כְּנַף אֲשֶׁר תָּעוּף בַּשָּׁמָיִם׳
תַּבְנִית כָּל־רָמֵשׂ בָּאֲדָמָה
תַּבְנִית כָּל־דָּגָה אֲשֶׁר בַּמָּיִם
מִתַּחַת לָאָרֶץ׳ וּפֶן־תִּשָּׂא
עֵינֶיךָ הַשָּׁמַיְמָה׳ וְרָאִיתָ אֶת
הַשֶּׁמֶשׁ וְאֶת־הַיָּרֵחַ וְאֶת
הַכּוֹכָבִים כָּל־צְבָא הַשָּׁמַיִם
וְנִדַּחְתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם׳
וְעָבַדְתָּם אֲשֶׁר חָלַק יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֹתָם לְכֹל הָעַמִּים
תַּחַת כָּל־הַשָּׁמָיִם׳ וְאֹתְכֶם
לָקַח יְהוָה וַיּוֹצֵא אֶתְכֶם׳
מִכּוּר הַבַּרְזֶל מִמִּצְרָיִם׳
לִהְיוֹת לוֹ לְעַם נַחֲלָה כַּיּוֹם
הַזֶּה׳ וַיהוָה הִתְאַנַּף בִּי׳
עַל־דִּבְרֵיכֶם וְנִשְׁבַּע עַל־בִּלְתִּי
עָבְרִי אֶת־הַיַּרְדֵּן וְלִבְלְתִּי
בֹא אֶל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה׳
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ
נַחֲלָה׳ כִּי אֶבְרֹם אֶת־הָאָרֶץ
הַזֹּאת אֲנִי עֹבֵר אֶת׳
הַיַّרְדֵּן וָאֶתֶּם עֹבְרִים׳
וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ׳
הַטּוֹבָה הַזֹּאת׳ הִשָּׁמְרוּ׳
לָכֶם פֶּן־תִּשְׁכְּחוּ אֶת־בְּרִית
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר כָּרַת

עִמָּכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל
תְּמוּנַת כֹּל אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ׳ כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׳
אֵשׁ אֹכְלָה הוּא אֵל קַנָּא׳

כִּי תּוֹלִיד בָּנִים וּבְנֵי בָנִים
וְנוֹשַׁנְתֶּם בָּאָרֶץ׳ וְהִשְׁחַתֶּם
וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל
וַעֲשִׂיתֶם הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְהַכְעִיסוֹ׳ הַעִידֹתִי
בָכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם׳
וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי אֹבֵד׳
תֹּאבֵדוּן מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים׳ אֶת
הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא
תַאֲרִיכֻן יָמִים עָלֶיהָ׳ כִּי
הִשָּׁמֵד תִּשָּׁמֵדוּן׳ וְהֵפִיץ
יְהוָה אֶתְכֶם בָּעַמִּים׳
וְנִשְׁאַרְתֶּם מְתֵי מִסְפָּר׳
בַּגּוֹיִם׳ אֲשֶׁר יְנַהֵג יְהוָה
אֶתְכֶם שָׁמָּה׳ וַעֲבַדְתֶּם
שָׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְדֵי
אָדָם עֵץ וָאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא
יִרְאוּן וְלֹא יִשְׁמְעוּן וְלֹא
יֹאכְלוּן וְלֹא יְרִיחוּן׳ וּבִקַּשְׁתֶּם
מִשָּׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׳
וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל

לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ׳ בְּצַר
לְךָ וּמְצָאוּךָ כֹּל הַדְּבָרִים׳
הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים
וְשַׁבְתָּ עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְשָׁמַעְתָּ בְּקֹלוֹ׳ כִּי אֵל
רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׳ לֹא
יַרְפְּךָ׳ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ׳ וְלֹא
יִשְׁכַּח אֶת־בְּרִית אֲבֹתֶיךָ׳
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם׳ כִּי שְׁאַל
נָא לְיָמִים רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר
הָיוּ לְפָנֶיךָ׳ לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר
בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם׳ עַל
הָאָרֶץ׳ וּלְמִקְצֵה הַשָּׁמַיִם
וְעַד־קְצֵה הַשָּׁמַיִם הֲנִהְיָה
כַּדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אוֹ׳
הֲנִשְׁמַע כָּמֹהוּ׳ הֲשָׁמַע
עַם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר׳
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ
אַתָּה וַיֶּחִי׳ אוֹ הֲנִסָּה׳
אֱלֹהִים לָבוֹא לָקַחַת לוֹ
גוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי בְּמַסֹּת בְּאֹתֹת
וּבְמוֹפְתִים׳ וּבְמִלְחָמָה׳
וּבְיָד חֲזָקָה׳ וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה
וּבְמֹרָאִים גְּדֹלִים׳ כְּכֹל
אֲשֶׁר־עָשָׂה לָכֶם יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׳ בְּמִצְרַיִם׳ לְעֵינֶיךָ׳
אַתָּה הָרְאֵתָ׳ לָדַעַת כִּי

ב׳ א׳ אלהים ג׳ בראשית ברא אלהים
מ׳ שרשי א׳ אמיר׳ אשמרם: ס׳

עדיו ל׳ ח׳ ושבת עדיו אלהיך ושמעת ושלח ושבת עדיו אלהיך ונפרה אתו ס׳ ס׳ נגוף ד׳ פרא פתנה
ישראל עדיו אלה ר׳ נחפשה דרשנו ונחקרו: ס׳ ת׳ דאבר ב׳ בעדיך ת׳ לאון ר׳ חלפנו משב הדל אמרא:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אהב ד׳ וישראל אהב אותו וישקף וירא אותו ומקמי
אהב אבוהון ורוחזו בי אחוב ומלך שלמה׳ ס׳

ואת מ׳עזותיו ג׳ ושמרות אות חוקיו ואת מ׳צותיו אחורי׳ ס׳ אלהיכם ולבר אות ד׳אלהים ויראו ואוכ מ׳שמיר׳ ס׳
ודבריו ח׳ ודבריו שמעת ודבריו הר אשנים דיוסי ובני אבוה ודדבריו ודבריו ולא בר שכיל ודבריו
אינם בשמ׳ עיט׳ ס׳

יחוד חוא האלהים אין עוד
מלבדו׳ מן השמים השמיעך
את קולו ליסרך ועל הארץ
הראך את אשו הגדולה
ודבריו שמעת מתוך האש
ותחת כי אהב את אבתיך
ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך
בפניו בכחו הגדל ממצרים
להורישו גוים גדלים ועצמים
ממך מפניך להביאך לתת
לך את ארצם נחלה כיום
חזה׳ ודעת היום והשבת
אל לבבך כי יהוה חוא
האלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין עוד
ושמרת את חקיו ואת
מצותיו אשר אנכי מצוך
היום אשר ייטב לך ולבניך
אחריך ולמען תאריך
ימים על האדמה אשר
יהוה אלהיך נתן לך כל
הימים
אז יבדיל משה שלש
ערים בעבר הירדן מזרחה
שמש לנס שמה רוצח
אשר ירצח את רעהו בבלי
דעת והוא לא שנא לו מ

מתמול שלשום ונס אל
אחת מן הערים האלו וחי׳
את בצר במדבר בארץ
המישר לראובני ואת
ראמות בגלעד לגדי ואת
גולן בבשן למנשי׳ ואת
התורה אשר שם משה
לפני בני ישראל׳ אלה
העדת והחקים והמשפטים
אשר דבר משה אל בני
ישראל בצאתם ממצרים
בעבר הירדן בגיא מול בית
פעור בארץ סיחון מלך
האמרי אשר יושב
בחשבון אשר הכה משה
ובני ישראל בצאתם
ממצרים׳ וירשו את
ארצו ואת ארץ עוג מלך
הבשן שני מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן מזרח
שמש׳ מערער אשר על
שפת נחל ארנון ועד הר
שיאן הוא חרמון וכל
הערבה עבר הירדן
מזרחה ועד ים הערבה
תחת אשדות הפסגה׳
פ

ויקרא משה אל כל
ישראל ויאמר אלהם
שמע ישראל את החקים
ואת המשפטים אשר
אנכי דבר באזניכם היום
ולמדתם אתם ושמרתם
לעשותם׳ יהוה אלהינו כרת
עמנו ברית בחרב׳ לא את
אבתינו כרת יהוה את
הברית הזאת כי אתנו
אנחנו אלה פה היום כלנו
חיים׳ פנים בפנים דבר יהוה
עמכם בהר מתוך האש׳
אנכי עמד בין יהוה
וביניכם בעת ההוא להגיד
לכם את דבר יהוה כי
יראתם מפני האש ולא
עליתם בהר לאמר׳
אנכי יהוה
אלהיך אשר הוצאתיך
מארץ מצרים מבית
עבדים׳ לא יהיה לך
אלהים אחרים על פני
לא תעשה לך פסל כל
תמונה אשר בשמים מ
מעל ואשר בארץ מתחת
ואשר במים מתחת לארץ

ובני ישראל ד׳ וחזקו׳ ס׳ אז ישיר בר בא מצון ומקולל ובכה חבה בכלות פשוה עבדי לי בנשוה חגי שוה
לבעיני ונקבינו ומצבו ומבורי׳ ס׳ ואת ראמות ג׳ אחר בצר במדבר ואות ראמות ואוכ מ׳ גרי שיוה ומ׳ עבדי׳ ס׳

ראמי יוד ד׳ ושמרו אות בגורלו ושובה בגורלו ובל
הקרבה ודו ערבה עדיכ בגרות׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

לא תשתחוה להם ולא
תעבדם כי אני יהוה
אלהיך אל קנא פקד עון
אבות על בנים ועל
שלשים ועל רבעים ל
לשנאי ועשה חסד ל
לאלפים לאהבי ולשמרי
מצותי
לא תשא את שם
יהוה אלהיך לשוא כי לא
ינקה יהוה את אשר ישא
את שמו לשוא
שמור את יום
השבת לקדשו כאשר
צוך יהוה אלהיך ששת
ימים תעבד ועשית כל
מלאכתך ויום השביעי
שבת ליהוה אלהיך לא
תעשה כל מלאכה אתה
ובנך ובתך ועבדך ואמתך
ושורך וחמרך וכל בהמתך
וגרך אשר בשעריך למען
ינוח עבדך ואמתך כמוך
וזכרת כי עבד היית בארץ
מצרים ויצאך יהוה
אלהיך משם ביד חזקה
ובזרע נטויה על כן צוך

ומנחה ה׳ ל׳ קלס וא׳ הס׳ לשמע את קולו׳ ואל
עדו׳ ומעמד אנו אומרים בברא׳ ועוד ג׳ בו׳ ואכלמו
ומרגנו׳ ס׳

ולא יקלס ה׳ ל׳ סוף חזר קרי׳ קולכם ולא יכלס שמואל לראות את שאול ולא עוד מלאך׳ ולא יכלס
עוד לדעתה ולא יקלס עוד לבקשה ראלה שמוא עד שיקדי משכר תורה עד שלא׳ ס׳

יחוה אלהיך לעשות את
יום השבת
כבד את אביך ואת
אמך כאשר צוך יהוה א
אלהיך למען יארכון ימיך
ולמען ייטב לך על האדמה
אשר יהוה אלהיך נתן
לך
לא תרצח
ולא תנאף
ולא תגנב
ולא
תענה ברעך עד שוא
ולא תחמד אשת
רעך ולא תתאוה
בית רעך שדהו ועבדו
ואמתו שורו וחמרו וכל
אשר לרעך
את הדברים האלה
דבר יהוה אל כל קהלכם
בהר מתוך האש הענן
והערפל קול גדול ולא
יסף ויכתבם על שני לחת
אבנים ויתנם אלי ויהי
בשמעכם את הקול מתוך
החשך וההר בער באש
ותקרבון אלי כל ראשי
שבטיכם וזקניכם ותאמרו

הן הראנו יהוה אלהינו את
כבדו ואת גדלו ואת קלו
שמענו מתוך האש היום
הזה ראינו כי ידבר אלהים
את האדם וחי ועתה למה
נמות כי תאכלנו האש
הגדלה הזאת אם יספים
אנחנו לשמע את קול יהוה
אלהינו עוד ומתנו כי מי כל
בשר אשר שמע קול אלהים
חיים מדבר מתוך האש
כמנו ויחי קרב אתה ושמע את
כל אשר יאמר יהוה אלהינו
ואתה תדבר אלינו את כל
אשר ידבר יהוה אלהינו
אלינו ושמענו ועשינו
וישמע יהוה את קול דבריכם
בדברכם אלי ויאמר יהוה
אלי שמעתי את קול דברי
העם הזה אשר דברו אליך
היטיבו כל אשר דברו מי
יתן והיה לבבם זה להם
ליראה אתי ולשמר את
כל מצותי כל הימים למען
ייטב להם ולבניהם לעלם
לך אמר להם שובו לכם
לאהליכם ואתה פה עמד

ותקרבון ג׳ ותקרבון אלי בלבם ותקרבון
ותעמדון ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

שובו ג׳ מל׳ במסה וקשה שבבן אל האיש עבוד
ושבבו משעבו לשעבד שובו לכם לאהליכם וט

וטאב ח׳ ויעמה י׳ אחים ולארוחם לפיעם ותחיון וישלחו ועבראתי ואמרו נא אדוני ודוח לשאול ויקדא
אפיש בי איש חיל אחזה ונחזק בארץ ונחמה ונעמה הלחים ונגיע כפקר מ׳ ותאכל כל ומי עבר ריעים
תאחר איש ויבא חמץ לעניים לא ויחיד לרשע
כ׳ שמחים׳ ס׳:

עַמִּי וְאַבְרָה אֶלֶיךָ אֶת׳
כָּל חַמֵּי עוֹה וְהַרְקִים וְתַמְשַׁפְּטִים
אֲשֶׁר תִּלְמֹדוּם וְעָשׂוּ בָאָרֶץ
אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ׃
וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם
לֹא תָסוּרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל׃ בְּכָל
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם תֵּלֵכוּ׳
לְמַעַן תִּחְיוּן וְטוֹב לָכֶם׃
וְהַאֲרַכְתֶּם יָמִים בָּאָרֶץ אֲשֶׁר
תִּירָשׁוּן׃ וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֻקִּים
וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם
לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם
עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
לְמַעַן תִּירָא אֶת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת כָּל
חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּךָּ אַתָּה וּבִנְךָ וּבֶן בְּנֶךָ
כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יַאֲרִכֻן
יָמֶיךָ׃ וְשָׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל׃
וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר
יִיטַב לְךָ וַאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מְאֹד
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֶרֶץ זָבַת חָלָב
וּדְבָשׁ׃

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה אֶחָד׃ וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ׃ וּבְכָל
נַפְשְׁךָ׃ וּבְכָל מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לְבָבֶךָ׃
וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ׃ וּבְלֶכְתְּךָ
בַּדֶּרֶךְ׃ וּבְשָׁכְבְּךָ׃ וּבְקוּמֶךָ׃
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדֶךָ׃
וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃
וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ
וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה כִּי יְבִיאֲךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב לָתֵת לְךָ
עָרִים גְּדֹלוֹת וְטֹבוֹת אֲשֶׁר לֹא
בָנִיתָ׃ וּבָתִּים מְלֵאִים כָּל׳
טוּב אֲשֶׁר לֹא מְלָאתָ׃ וּבֹרֹת
חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא חָצַבְתָּ׃
כְּרָמִים וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא׳
נָטַעְתָּ׃ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃
הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת
יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ אֶת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּירָא וְאֹתוֹ׃

תַּעֲבֹד וּבִשְׁמוֹ תִּשָּׁבֵעַ׃ לֹא
תֵלְכוּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר׃
סְבִיבוֹתֵיכֶם׃ כִּי אֵל קַנָּא׃
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ פֶּן׃
יֶחֱרֶה אַף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
בָּךְ וְהִשְׁמִידְךָ מֵעַל פְּנֵי׃
הָאֲדָמָה׃ לֹא תְנַסּוּ׃
אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּאֲשֶׁר
נִסִּיתֶם בַּמַּסָּה׃ שָׁמוֹר׃
תִּשְׁמְרוּן אֶת מִצְוֹת יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וְעֵדֹתָיו וְחֻקָּיו׃
אֲשֶׁר צִוָּךְ׃ וְעָשִׂיתָ הַיָּשָׁר
וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה לְמַעַן׃
יִיטַב לָךְ וּבָאתָ וְיָרַשְׁתָּ אֶת
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ׃ לְהַדֹּף אֶת
כָּל אֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ כַּאֲשֶׁר׃
דִּבֶּר יְהוָה׃

כִּי יִשְׁאָלְךָ בִּנְךָ מָחָר
לֵאמֹר מַה הָעֵדֹת׃ וְהַחֻקִּים
וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם׃ וְאָמַרְתָּ׃
לְבִנְךָ עֲבָדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה
בְּמִצְרָיִם׃ וַיֹּצִאֵנוּ יְהוָה׃
מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה׃ וַיִּתֵּן
יְהוָה אֹתֹת וּמֹפְתִים גְּדֹלִים

ובתים מלאים כל טוב סן ומאבל שבטת ובתים שנים וחפורים שדות וגדלים ובתים ובשאו עד
אשר אנ שאו ערים׃ ואריכן ג׳ חד כל יאמבסן וחד בת יאריכן חד כל יארכן כבד את אביך ואמך
שמחת וחבל לעבדומדא אלהיך

יחדיק ב׳ לעיר ס׳ וחדיק אפך פן חדיק אפך ס׳
אלהיך בך ואם חדיק ידיק לך׃ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

איכה ז׳. איכה אשא לבדי איכה אוכל לחודשי איכה נדיבו איכה נדיבו אל חדבר איכה ידו דף אחד אלף איכה נחיונה הדי עה איכה וכאמרי איכה בשבטי איכה
חוכה לחוטה ואמרו איכה ידע אל חבריה לו ש אחבה ב׳ מ׳ איכה ה׳ השנה בדי׳ איכה י׳ שנה באפר איכה ידע איכה נחשבו לבלי׳.

רבים חגים האלה ממעי׳
אוכל לחורישם לא
תירא מחסן זכר תזכר את
אשר עשה יהוה אלהיך
לפרעה ולכל מצרים המסות
הגדלת אשר ראו עינך
והאתות והמפתים והיד
החזקה והזרע הנטויה
אשר הוצא יהוה אלהיך
כן יעשה יהוה אלהיך לכל
העמים אשר אתה ירא
מפניהם וגם את הצרעה
ישלח יהוה אלהיך בם עד
אבד הנשארים והנסתרים
מפניך לא תערץ נפניהם
כי יהוה אלהיך בקרבך אל
גדול ונורא ונשל יהוה
אלהיך את הגוים האל
מפנך מעט מעט לא תוכל
כלתם מהר פן תרבה עליך
חית השדה ותתנכל יהוה
אלהיך לפנך והמם מהומה
גדלה עד השמדם ונתנו
מלכיהם בידך והאבדת את
שמם מתחת השמים לא
יתיצב איש בפנך עד
השמדך אתם פסילי

אלהיהם תשרפו באש לא
תחמד כסף וזהב עליהם
ולקחת לך פן תוקש שבו כי
תועבת יהוה אלהיך הוא
ולא תביא תועבה אל
ביתך והיית חרם כמהו שקץ
תשקצנו ותעב תתעבנו
כי חרם הוא
כל המצוה אשר אנכי מצוך
היום תשמרון לעשות למען
תחיון ורביתם ובאתם
וירשתם את הארץ אשר
נשבע יהוה לאבתיכם
וזכרת את כל הדרך אשר
הליכך יהוה אלהיך זה
ארבעים שנה במדבר למען
ענתך לנסתך לדעת את
אשר בלבבך התשמר
מצותו אם לא ויענך
וירעבך ויאכלך את המן
אשר לא ידעת ולא ידעון
אבתיך למען הודיעך כי לא
על הלחם לבדו יחיה האדם
כי על כל מוצא פי יהוה
יחיה האדם שמלתך לא
בלתה מעליך ורגלך לא
בצקה זה ארבעים שנה

וידעת עם לבבך כי כאשר
ייסר איש את בנו יהוה
אלהיך מיסרך ושמרתם
את מצות יהוה אלהיך
ללכת בדרכיו וליראה אתו
כי יהוה אלהיך מביאך אל
ארץ טובה ארץ נחלי מים
עינת ותהמת יצאים
בבקעה ובהר ארץ חטה
ושעורה וגפן ותאנה ורמון
ארץ זית שמן ודבש ארץ
אשר לא במסכנת תאכל
בה לחם לא תחסר כל בה
ארץ אשר אבניה ברזל
ומהרריה תחצב נחשת
ואכלת ושבעת וברכת את
יהוה אלהיך על הארץ
הטבה אשר נתן לך
השמר לך פן תשכח את
יהוה אלהיך לבלתי שמר
מצותיו ומשפטיו וחקתיו
אשר אנכי מצוך היום פן
תאכל ושבעת ובתים טובים
תבנה ושבת ובקרך וצאנך
ורבן וכסף וזהב לך ורבה לך
וכל אשר לך ירבה ורם
לבבך ושכחת את יהוה

אלהיך חמו׳ ציאך מארץ
מצרים מבית עבדים ׃
חמו׳ ליכ׳ במדבר הגדל ׃
וחנוך אנחש שרף ועקרב
וצמאון אשר אין מים ׃
חמו׳ ציא לך מים מצור ׃
חדלמיש חמאכלך מן
במדבר אשר לא ידעון
אבתיך למען ענתך ׃
ולמען נסתך להיטבך ׃
באחריתך׃ ואמרת בלבבך
כחי ועצם ידי עשה לי ׃
את החיל הזה וזכרת את
יהוה אלהיך כי הוא הנתן
לך כח לעשות חיל למען
הקים את בריתו אשר׃
נשבע לאבתיך כיום הזה׃

והיה אם שכח תשכח את
יהוה אלהיך והלכת אחרי
אלהים אחרים ועבדתם
והשתחויתה להם העדתי
בכם היום כי אבד תאבדון׃
כגוים אשר יהוה מאבד
מפניכם כן תאבדון עקב
לא תשמעון בקול יהוה
אלהיכם׃

שמע ישראל אתה עבר
היום את הירדן לבא׃
לרשת גוים גדלים ועצמים
ממך ערים גדלות ובצרות
בשמים׃ עם גדול ורם בני
ענקים אשר אתה ידעת
ואתה שמעת מי יתיצב
לפני בני ענק׃ ודעת
היום כי יהוה אלהיך הוא
העבר לפניך אש אכלה
הוא ישמידם והוא יכנעם
לפניך והורשתם והאבדתם
מהר כאשר דבר יהוה לך׃
אל תאמר בלבבך בהדף
יהוה אלהיך אתם מלפניך
לאמר בצדקתי הכיאני
יהוה לרשת את הארץ
הזאת וברשעת הגוים
האלה יהוה מורישם
מפניך׃ לא בצדקתך ׃
וביושר לבבך אתה בא׃
לרשת את ארצם כי׃
ברשעת הגוים האלה ׃
יהוה אלהיך מורישם ׃
מפניך ולמען הקים את
הדבר אשר נשבע יהוה
לאבתיך לאברהם ׃

ליצחק וליעקב׃ וידעת כי
לא בצדקתך יהוה אלהיך
נתן לך את הארץ הטובה
הזאת לרשתה כי עם׃
קשה ערף אתה׃ זכר ׃
אל תשכח את אשר׃
הקצפת את יהוה אלהיך
במדבר למן היום אשר׃
יצאת מארץ מצרים ׃
עד בואכם עד המקום׃
הזה ממרים הייתם עם
יהוה׃ ובחרב הקל צפתם
את יהוה ויתאנף יהוה ׃
בכם להשמיד אתכם׃
בעלתי ההרה לקחת לוחות
האבנים לוחות הברית׃
אשר כרת יהוה עמכם
ואשב בהר ארבעים יום
וארבעים לילה לחם לא
אכלתי ומים לא שתיתי׃
ויתן יהוה אלי את שני ׃
לוחות האבנים כתבים׃
באצבע אלהים ועליהם
ככל הדברים אשר דבר
יהוה עמכם בהר מתוך
האש ביום הקהל׃ ויהי
מקץ ארבעים יום ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויב ה׳ הדרך מלכי ראשפרוים ועבריך ואסרת
והחזקן אשר ויחי והקשר אמץ הישלח לחם

לגוי עמיר ג׳ חזיף ממי הקשן וחיה לאלף ושמתי את רעלטה: יפ. אמנו יחוה ה׳ בת. בל ובמוגב ואנכי
חדלן עירוד ובן מלשקן בבוח אדעני איקשנו אוכה וחלולה ואכפל לאל ת׳ אל בשוב כי אטה וקחמיו אמי
קרבתאלהיכ אנכי אבבריוכ: ס׳

11

ואַרבַּעִים לַיְלָה נָתַן יְהוָה
אֵלַי אֶת שְׁנֵי לוּחֹת הָאֲבָנִים
לוּחֹת הַבְּרִית׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵלַי קוּם רֵד מַהֵר מִזֶּה
כִּי שִׁחֵת עַמְּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ
מִמִּצְרַיִם סָרוּ מַהֵר מִן
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִם עָשׂוּ
לָהֶם מַסֵּכָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵלַי לֵאמֹר רָאִיתִי אֶת הָעָם
הַזֶּה וְהִנֵּה עַם קְשֵׁה עֹרֶף
הוּא׃ הַרְף מִמֶּנִּי וְאַשְׁמִידֵם
וְאֶמְחֶה אֶת שְׁמָם מִתַּחַת
הַשָּׁמָיִם וְאֶעֱשֶׂה אֹתְךָ
לְגוֹי עָצוּם וְרַב מִמֶּנּוּ׃ וָאֵפֶן
וָאֵרֶד מִן הָהָר וְהָהָר בֹּעֵר
בָּאֵשׁ וּשְׁנֵי לוּחֹת הַבְּרִית׃
עַל שְׁתֵּי יָדָי׃ וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה
חָטָאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
עֲשִׂיתֶם לָכֶם עֵגֶל מַסֵּכָה
סַרְתֶּם מַהֵר מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶתְכֶם׃ וָאֶתְפֹּשׂ
בִּשְׁנֵי הַלֻּחֹת וָאַשְׁלִכֵם
מֵעַל שְׁתֵּי יָדָי׃ וָאֶשְׁבֹּר
לְעֵינֵיכֶם׃ וָאֶתְנַפַּל לִפְנֵי
יְהוָה כָּרִאשֹׁנָה אַרְבָּעִים
יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם
לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי

עַל כָּל חַטֹּאתֵכֶם אֲשֶׁר
חֲטָאתֶם לַעֲשׂוֹת הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ׃ כִּי
יָרֵאתִי מִפְּנֵי הָאַף וְהַחֲמָה
אֲשֶׁר קָצַף יְהוָה עֲלֵיכֶם
לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע
יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפַּעַם הַהִוא׃
וּבְאַהֲרֹן הִתְאַנַּף יְהוָה
מְאֹד לְהַשְׁמִידוֹ וָאֶתְפַּלֵּל
גַּם בְּעַד אַהֲרֹן בָּעֵת הַהִוא
וְאֶת חַטַּאתְכֶם אֲשֶׁר
עֲשִׂיתֶם אֶתְ עֵגֶל לְקַחְתִּי
וָאֶשְׂרֹף אֹתוֹ בָּאֵשׁ וָאֶכֹּת
אֹתוֹ טָחוֹן הֵיטֵב עַד אֲשֶׁר
דַּק לְעָפָר וָאַשְׁלֵךְ אֶת
עֲפָרוֹ אֶל הַנַּחַל הַיֹּרֵד מִן
הָהָר׃ וּבְתַבְעֵרָה וּבְמַסָּה
וּבְקִבְרֹת הַתַּאֲוָה מַקְצִפִים
הְיִיתֶם אֶת יְהוָה׃ וּבְשָׁלַח
יְהוָה אֶתְכֶם מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ
לֵאמֹר עֲלוּ רְשׁוּ אֶת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם׃
וַתַּמְרוּ אֶת פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְלֹא הֶאֱמַנְתֶּם לוֹ וְלֹא
שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ׃ מַמְרִים
הְיִיתֶם עִם יְהוָה מִיּוֹם דַּעְתִּי
אֶתְכֶם׃ וָאֶתְנַפַּל לִפְנֵי יְהוָה

אֶת אַרְבָּעִים הַיָּמִים וְאֶת
אַרְבָּעִים הַלֵּילָה אֲשֶׁר
הִתְנַפַּלְתִּי כִּי אָמַר יְהוָה
לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם׃ וָאֶתְפַּלֵּל
אֶל יְהוָה וָאֹמַר אֲדֹנָי יְהוָה
אַל תַּשְׁחֵת עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ
אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְגָדְלֶךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ
מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה׃ זְכֹר לַעֲבָדֶיךָ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב
אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם
הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל
חַטָּאתוֹ׃ פֶּן יֹאמְרוּ הָאָרֶץ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ מִשָּׁם
מִבְּלִי יֻכֹלֶת יְהוָה לַהֲבִיאָם
אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם
וּמִשִּׂנְאָתוֹ אֹתָם הוֹצִיאָם
לַהֲמִתָּם בַּמִּדְבָּר׃ וְהֵם
עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר
הוֹצֵאתָ בְכֹחֲךָ הַגָּדוֹל
וּבִזְרֹעֲךָ הַנְּטוּיָה׃
בָּעֵת הַהִוא אָמַר יְהוָה
אֵלַי פְּסָל לְךָ שְׁנֵי לֻחֹת
אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וַעֲלֵה
אֵלַי הָהָרָה וְעָשִׂיתָ לְךָ
אֲרוֹן עֵץ׃ וְאֶכְתֹּב עַל
הַלֻּחֹת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
הָיוּ עַל הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

אשר שברתה ושמתם
בארון ואעשם ארון עצי
שטים ואפסל שני לחת
אבנים כראשנים ואעל
ההרה ושני הלחת בידי
ויכתב על הלחת כמכתב
הראשון את עשרת
הדברים אשר דבר יהוה
אליכם בהר מתוך האש
ביום הקהל ויתנם יהוה
אלי ואפן וארד מן ההר
ואשם את הלחת בארון
אשר עשיתי ויהיו שם
כאשר צוני יהוה ובני
ישראל נסעו מבארת בני-
יעקן מוסרה שם מת
אהרן ויקבר שם ויכהן
אלעזר בנו תחתיו משם
נסעו הגדגדה ומן הגדגדה
יטבתה ארץ נחלים
בעת ההוא הבדיל יהוה
את שבט הלוי לשאת
את ארון ברית יהוה לעמד
לפני יהוה לשרתו ולברך
בשמו עד היום הזה על
כן לא היה ללוי חלק ונחלה
עם אחיו יהוה הוא נחלתו

כאשר דבר יהוה אלהיך
לו ואנכי עמדתי בהר
כימים הראשנים ארבעים
יום וארבעים לילה
וישמע יהוה אלי גם
בפעם ההוא לא אבה
יהוה השחיתך ויאמר
יהוה אלי קום לך למסע
לפני העם ויבאו וירשו
את הארץ אשר נשבעתי
לאבתם לתת להם
ועתה ישראל מה יהוה
אלהיך שאל מעמך כי
אם ליראה את יהוה
אלהיך ללכת בכל דרכיו
ולאהבה אתו ולעבד את
יהוה אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך לשמר את
מצות יהוה ואת חקתיו
אשר אנכי מצוך היום ל
לטובתך הן ליהוה אלהיך
השמים ושמי השמים
הארץ וכל אשר בה רק
באבתיך חשק יהוה ל
לאהבה אותם ויבחר
בזרעם אחריהם בכם מכל
העמים כיום הזה ומלתם

את ערלת לבבכם וערפכם
לא תקשו עוד כי יהוה
אלהיכם הוא אלהי
האלהים ואדני האדנים
האל הגדל הגבר והנורא
אשר לא ישא פנים ולא
יקח שחד עשה משפט
יתום ואלמנה ואהב גר
לתת לו לחם ושמלה
ואהבתם את הגר כי גרים
הייתם בארץ מצרים את
יהוה אלהיך תירא אתו
תעבדו ובו תדבק ובשמו
תשבע הוא תהלתך
והוא אלהיך אשר עשה
אתך את הגדלות ואת
הנרא אשר
ראו עיניך בשבעים נפש
ירדו אבתיך מצרימה
ועתה שמך יהוה אלהיך
ככוכבי השמים לרב ואהבת
את יהוה אלהיך ושמרת
משמרתו וחקתיו ומשפטיו
ומצותיו כל הימים ויד עתה
היום כי לא את בניכם
אשר לא ידעו ואשר לא
ראו את מוסר יהוה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ביושך מ״ירים ב׳ כחיצת הלילה אני ויצא ב׳
בחוקי מ״ריהוה ואוכ ואונמו ואוכ מ״ עשרי אשרי׳ ׳

בארץ ה׳ בגן יפ בארץ מ״ירים בי׳ הארץ אשר אוסר באשמה ובגן במו הרמ״ים מיקרשו פן אפשרשנה פ״ שמו
ידרו׳ ׳ שמע ה׳ חל שמע אשמע ״ עבדתו שלא בן אחיכם ושפטתם והיה אם שמע ד״קריית שמע והיה אם
שמע ד״שמעון ד״ירל״ הבו׳ ד״סיי על׳ ׳

אלהיכם אתגדלו את׳
ידו׳ חזקה ורעו חנטויה׳
ואו׳ נאתי׳ ואתמעשיו
אשר עשה בתוך מ״ צרים׳
לפרעה מלך מ״ צרים ולכל
ארצו׳ ואשר עשה לחיל
מצרים לסוסיו ולרכבו׳
אשר הציף את מי ים סוף
על פניהם ברדפם אחריכם
ויאבדם יהוה עד היום הזה׳
ואשר עשה לכם במדבר
עד באכם עד המקום הזה׳
ואשר עשה לדתן ולאבירם
בני אליאב בן ראובן אשר
פצתה ... הארץ את׳
פיה ותבלע אתם ואת בתיהם
ואת אהליהם ואת כל
היקום אשר ברגליהם׳
בקרב כל ישראל׳ כי׳
עיניכם הרואות את כל
מעשה יהוה הגדל אשר
עשה׳ ושמרתם את כל
המצוה אשר אנכי מצוך
היום למען תחזקו׳
ובאתם וירשתם׳ את
הארץ אשר אתם׳
עברים שמה לרשתה׳

ולמען תאריכו׳ ימים על׳
האדמה אשר נשבע׳
יהוה לאבתיכם לתת׳
להם ולזרעם ארץ זבת
חלב ודבש׳
כי הארץ אשר׳
אתה בא שמה לרשתה׳
לא כארץ מצרים הוא׳
אשר יצאתם משם אשר׳
תזרע את זרעך ותשקית׳
ברגלך כגן הירק׳ והארץ׳
אשר אתם עברים שמה׳
לרשתה ארץ הרים׳
ובקעת למטר השמים׳
תשתה מים׳ ארץ אשר׳
יהוה אלהיך דרש אתה׳
תמיד עיני יהוה אלהיך׳
בה מרשית השנה ועד׳
אחרית שנה׳
והיה אם שמע׳
תשמעו אל מצותי אשר׳
אנכי מצוה אתכם היום׳
לאהבה את יהוה אלהיכם׳
ולעבדו בכל לבבכם׳
ובכל נפשכם׳ ונתתי מטר׳
ארצכם בעתו יורה׳ ומלקוש׳
ואספת דגנך׳

ותירשך ויצהרך׳ ונתתי׳
עשב בשדך לבהמתך׳
ואכלת ושבעת׳ השמרו׳
לכם פן יפתה לבבכם׳
וסרתם ועבדתם אלהים׳
אחרים והשתחויתם׳
להם׳ וחרה אף יהוה בכם׳
ועצר את השמים ולא׳
יהיה מטר והאדמה לא׳
תתן את יבולה ואבדתם׳
מהרה מעל הארץ׳
הטובה אשר יהוה נתן׳
לכם׳ ושמתם את דברי׳
אלה על לבבכם ועל׳
נפשכם וקשרתם אתם׳
לאות על ידכם והיו׳
לטוטפת בין עיניכם׳
ולמדתם אתם את בניכם׳
לדבר בם בשבתך בביתך׳
ובלכתך בדרך ובשכבך׳
ובקומך׳ וכתבתם על׳
מזוזות ביתך ובשעריך׳
למען ירבו ימיכם וימי׳
בניכם על האדמה אשר׳
נשבע יהוה לאבתיכם׳
להתלהם כימי השמים על׳
הארץ׳ כי אם שמר

והאדמה ג׳ והאדמה לאוכשב והאדמה לאוסקן את סבלה והאדמה ושאה שמקק׳ ׳ חטטה ד״ומלו
ואנלה ושמטה ד״ושרת הרשה הרשה בשנה ונחזה אף ה׳ בבנו׳ ולמען ב׳ ראשפ״ מלמען ומשפר באמר
ולכן ובארקרמק׳ ׳

והיהוכ׳ ג׳ ויסקן אוכ בל חקיקו ומדותי אוכל
חקיקי ואוכ בל חקיקו אשר ברגלהם׳ ׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

תשמרון את כל המצוה
הזאת אשר אנכי מצוה
אתכם לעשתה לאהבה
את יהוה אלהיכם ללכת
בכל דרכיו ולדבקה בו׃
והורשתם את כל הגוים
האלה מלפניכם וירשתם
גוים גדלים ועצומים ממכם׃
כל המקום אשר תדרך
כף רגלכם בו לכם יהי מדבר
המדבר והלבנון מן הנהר
נהר פרת ועד הים האחרון
יהיה גבלכם׃ לא יתיצב
איש בפניכם פחדכם
ומוראכם יתן יהוה
אלהיכם על פני כל
הארץ אשר תדרכו בה
כאשר דבר לכם׃
11, 26 ראה אנכי נתן
לפניכם היום ברכה וקללה׃
ברכה אשר תשמעו
אל מצות יהוה
אלהיכם אשר אנכי מצוה
אתכם היום׃ 11, 27 והקלה
אם לא תשמעו אל מצות יהוה
אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי
מצוה אתכם היום׃ 11, 28 ללכת אחרי
אלהים אחרים אשר לא ידעתם
והיה כי יביאך יהוה

הלא הם בעבר הירדן הרבעה אשר אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני אשר יושב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה׃

ובשר פסוק מלקא וכ״ל שלהי שמה ושריריה שמה לבם שמה לבם שמה וכיוצא שמה כל לשון מחלה נחלה ומחלה עי׳ קוה ב׳ מ״ב כי לא באמנה שי׳ שמה אל המשמרה ו׳ שמה אל שלומה לשכיהו׃

ובשר פסוק מלקא וכ״ל שלהי שמה ושריריה שמה לבם שמה לבם שמה וכיוצא שמה כל לשון מחלה נחלה ומחלה עי׳ קוה ב׳ מ״ב כי לא באמנה שי׳ שמה אל המשמרה ו׳ שמה אל שלומה לשכיהו׃

וסיק ה׳ חלי בלא מקום אשר ומיקר ראוה בלבמומו ומיקר אוכה ומיקר ראוה על שחל ופגע ומיקר׃ פלמי כב׳ ומחדרשה אבן הגיל ואלהרוי אלהיכם הרא ודרעמדש׃ מחיכם ב׳ לאיתיצב ארש גם אמבאריכם אשר אקח בבא בשראל׃

מרה ה׳ חלי איבל אלוני מרא ואמריא לוקיעוה בגבו זה כי ראוה אל אלוני מרה׃ קרי בעומה׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ויראו מיל ועוד עשה וכבשו ומורשך ויעשך
ולון עשה בעשו עדי מיל מיקר ומרישן דעוך

אבלו ה מיל אלהיך אשר אבלך וחיעת כי ה אלהיך מיחיבב ה אלהיך על לשנים שמיבר בקולמיבנוא
וחיו אמרלה ושרי בנו דבש למחזוק: סטרכת ב דקבכל אחת נפשך אוש במדבר ודיו: ס:

ויש בתם בארץ אשר יהוה
אלהיכם מנחיל אתכם
וחניח לכם מכל איביכם
מסביב וישבתם בטח
ותיה המקום אשר יבחר
יהוה אלהיכם בו לשכן שמו
שם שמה תביאו את כל
אשר אנכי מצוה אתכם
עולתיכם ובחיכם
מעשרתיכם ותרמת ידכם
וכל מבחר נדריכם אשר
תדרו ליהוה ושמחתם לפני
יהוה אלהיכם אתם ובניכם
ובנתיכם ועבדיכם
ואמהתיכם והלוי אשר
בשעריכם כי אין לו חלק
ונחלה אתכם השמר לך
פן תעלה עלתיך בכל
מקום אשר תראה כי
אם במקום אשר יבחר
יהוה באחד שבטיך שם
תעלה עלתיך ושם תעשה
כל אשר אנכי מצוך
רק בכל אות נפשך תזבח
ואכלת בשר בכל תיה
אלהיך אשר נתן לך בכל
שעריך הטמא והטהור

אוה נפשך אל כאשר
יאכל את הצבי ואת האיל
כן תאכלנו הטמא והטהור
יחדו יאכלנו רק חזק
לבלתי אכל הדם כי הדם
הוא הנפש ולא תאכל
הנפש עם הבשר לא
תאכלנו על הארץ
תשפכנו כמים לא תאכלנו
למען ייטב לך ולבניך
אחריך כי תעשה הישר
בעיני יהוה רק קדשיך
אשר יהיו לך ונדריך תשא
ובאת אל המקום אשר
יבחר יהוה ועשית עלתיך
הבשר ודם על מזבח
יהוה אלהיך ודם זבחיך
ישפך על מזבח יהוה
אלהיך והבשר תאכל
שמרו ושמעת את כל
הדברים האלה אשר אנכי
מצוך למען ייטב לך ולבניך
אחריך עד עולם כי תעשה
הטוב והישר בעיני יהוה
אלהיך כי תכרת
יהוה אלהיך את הגוים
אשר אתה בא שמה

כי תכרת יהוה
אלהיך את גוים אשר
הבא לרשת אמרת אכלה בשר
כי תאוה נפשך לאכל בשר
בכל אות נפשך תאכל בשר
כי ירחק ממך המקום
אשר יבחר יהוה אלהיך
לשום שמו שם וזבחת
מבקרך ומצאנך אשר
נתן יהוה לך כאשר צויתיך
ואכלת בשעריך בכל

חטב וחשר ל כי יכרעשה חטוב וחישר ויאמתם וחקבב וחישר מעבר אדניכם ויעש אל ה ושיב וחישר
ויעש בעיניו וחזקיהו: ס: ולא ואכל ג רק חזק לבלתי שחוט דם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל: ס: ס:

חבשר ג וקבשר אשר יגע בכל טמא ג בו
ובשר ואכל: בעשרה מלך רק בכל לאשכנפ
בשעריך ואם מלכ: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

לרשת אותם מפניך ורשת
אתם וישבת בארצם׃
השמר לך פן תתקשר אחריהם
אחרי השמדם מפניך ופן
תדרש לאלהיהם לאמר
איכה יעבדו הגוים האלה
את אלהיהם ואעשה כן
גם אני׃ לא תעשה כן
ליהוה אלהיך כי כל תועבת
יהוה אשר שנא עשו
לאלהיהם כי גם את בניהם
ואת בנתיהם ישרפו באש
לאלהיהם׃ את כל הדבר
אשר אנכי מצוה אתכם
אתו תשמרו לעשות׃
לא תוסף עליו ולא תגרע
ממנו׃
כי יקום בקרבך נביא או
חלם חלום ונתן אליך אות
או מופת׃ והיה האות׃
והמופת אשר דבר אליך
לאמר נלכה אחרי אלהים
אחרים אשר לא ידעתם
ונעבדם׃ לא תשמע אל
דברי הנביא ההוא או אל
חולם החלום ההוא כי
מנסה יהוה אלהיכם אתכם
לדעת הישבכם אהבים את
יהוה אלהיכם בכל לבבכם
ובכל נפשכם׃ אחרי יהוה
אלהיכם תלכו ואתו תיראו
ואת מצותיו תשמרו ובקולו
תשמעו׃ ואתו תעבדו ובו
תדבקון׃ והנביא ההוא או
חלם החלום ההוא יומת כי
דבר סרה על יהוה אלהיכם
המוציא אתכם מארץ
מצרים והפדך מבית עבדים
להדיחך מן הדרך אשר
צוך יהוה אלהיך ללכת בה
ובערת הרע מקרבך׃ כי
יסיתך אחיך בן אמך או
בנך או בתך או אשת
חיקך או רעך אשר
כנפשך בסתר לאמר נלכה
ונעבדה אלהים אחרים
אשר לא ידעת אתה׃
ואבתיך׃ מאלהי העמים
אשר סביבתיכם הקרבים
אליך או הרחקים ממך מקצה
הארץ׃ עד קצה הארץ׃ לא תאבה
לו ולא תשמע אליו ולא
תחוס עינך עליו ולא
תחמל ולא תכסה עליו׃

כי תחרג תהרגנו ידך תהיה בו
בראשונה להמיתו ויד כל
העם באחרנה׃ וסקלתו
באבנים ומת כי בקש
להדיחך מעל יהוה אלהיך
המוציא מארץ מצרים
מבית עבדים׃ וכל ישראל
ישמעו ויראו ולא יוספו
לעשות כדבר הרעה הזאת
בקרבך׃
כי תשמע באחת
ערי׳ אשר יהוה אלהיך
נתן לך לשבת שם לאמר׃
יצאו אנשים בני בליעל
מקרבך׃ וידיחו את יושבי
עיר׃ לאמר נלכה ונעבדה
אלהים אחרים אשר לא
ידעתם׃ ודרשת וחקרת
ושאלת היטב׃ והנה אמת
נכון הדבר נעשתה׃ תועבה
הזאת בקרבך׃ הכה תכה
את יושבי העיר ההוא לפי
חרב׃ החרם אתה׃ ואת כל
אשר בה׃ ואת בהמתה לפי
חרב׃ ואת כל שללה תקבץ
אל תוך רחבה׃ ושרפת באש
את העיר׃ ואת כל שללה

בראשונה ה׳ מל׳ כי׳ ה׳ג׳ ומיוצגו ולא מיוצגו עולה ואחיוה מו׳ לכו׳ נא אל׳ מקומי׳ כל מבוה׳ ומעי׳ ב׳ מ׳ מלה מבחלוק בבראשונה ואמ׳ עצ׳ ספר הזוה׳ ה׳ ולא יזבק ל׳ ואחד לא יזבק׳ לא ובשכח ל׳ ו׳ ל׳ ה׳ ו׳ ל׳ ה׳ ו׳ ל׳ ה

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

שה ג׳ כוֹל ח׳ וא׳ כוֹל א׳ זאוֹת חבריחיה ב׳ פו׳ לא תביאוּת לו׳ ואמר לה׳

ומלבוּתמה ג׳ כן יומן ארש אלרעוה ומלבוּקמה מסרסוּה פרסה דחוּר ומלבחמוּה: ובבוּמה ו׳ דגל׳ ומרמוּה: ינאר הוּעבה פעלוּה דחבוּרי דשוּק עוּפ׳ח ליט׳: למיתי ל׳ ומרשוּא חארץ אוּה הבוּר למיתי אוּה כל שבב למיתי:

כליל ליהוה אלהיך והיתה
תקלעולם לא תבנה עוד
ולא ירבק בידך מאומה מן
החרם למען ישוב יהוה
מחרון אפו ונתן לך רחמים
ורחמך והרבך כאשר נשבע
לאבתיך כי תשמע בקול
יהוה אלהיך לשמר את
כל מצותיו אשר אנכי
מצוך היום לעשות הישר
בעיני יהוה אלהיך
בנים אתם ליהוה
אלהיכם לא תתגדדו ולא
תשימו קרחה בין עיניכם
למת כי עם קדוש אתה
ליהוה אלהיך ובך בחר
יהוה להיות לו לעם סגלה
מכל העמים אשר על פני
האדמה
לא תאכל כל
תועבה ואת הבהמה אשר
תאכלו שור שה כבש
ושה עזים איל וצבי ויחמור
ואקו ודישן ותאו וזמר וכל
בהמה מפרסת פרסה
ושסעת שסע שתי פרסות
מעלת גרה בבהמה אתה

תאכלו אך את זה לא
תאכלו מעלי הגרה
ומן המפריסי הפרסה השסועה
את החגמל ואת הארנבת
ואת השפן כי מעלת גרה
המה ופרסה לא הפריסו
טמאים הם לכם ואת
החזיר כי מפריס פרסה
הוא ולא גרה טמא הוא
לכם מבשרם לא תאכלו
ובנבלתם לא תגעו
אתו תאכלו מכל
אשר במים כל אשר לו
סנפיר וקשקשת תאכלו
וכל אשר אין לו סנפיר
וקשקשת לא תאכלו
טמא הוא לכם
כל צפור טהרה
תאכלו זה אשר לא
תאכלו מהם הנשר והפרס
והעזניה והראה ואת
האיה והדיה למינה ואת
כל ערב למינו ואת בת
היענה ואת התחמס ואת
השחף ואת הנץ למינהו
את הכוס ואת הינשוף
והתנשמת והקאת ואת

הרחם ואת השלך
והחסידה והאנפה למינה
והדוכיפת והעטלף וכל
שרץ העוף טמא הוא לכם
לא יאכלו כל עוף טהור
תאכלו לא תאכלו כל
נבלה לגר אשר בשעריך
תתננה ואכלה או מכר
לנכרי כי עם קדוש אתה
ליהוה אלהיך לא תבשל
גדי בחלב אמו
עשר תעשר את כל תבואת
זרעך היצא השדה שנה
שנה ואכלת לפני יהוה
אלהיך במקום אשר יבחר
לשכן שמו שם מעשר
דגנך תירשך ויצהרך
ובכרת בקרך וצאנך
למען תלמד ליראה את
יהוה אלהיך כל הימים
כי יברכך יהוה אלהיך בכל
תבואתך ובכל מעשה ידיך
אשר תעשה ברכך יהוה
בארץ אשר יבחר יהוה אלהיך
לשום שמו שם
כי יברכך יהוה אלהיך
ונתת בכסף וצרת הכסף
בידך והלכת אל המקום

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

אשר יבחר יהוה אלהיך בו׃
ונתתה הכסף בכל אשר
תאוה נפשך בבקר ובצאן
וביין ובשכר ובכל אשר
תשאלך נפשך ואכלת שם
לפני יהוה אלהיך ושמחת
אתה וביתך׃ והלוי אשר
בשעריך לא תעזבנו כי׃
אין לו חלק ונחלה עמך׃
מקץ שלש
שנים תוציא את כל מעשר
תבואתך בשנה ההוא
והנחת בשעריך׃ ובא הלוי
כי אין לו חלק ונחלה עמך
והגר והיתום והאלמנה
אשר בשעריך ואכלו׃
ושבעו למען יברכך יהוה
אלהיך בכל מעשה ידך
אשר תעשה׃
מקץ שבע שנים
תעשה שמטה׃ וזה דבר
השמטה שמוט כל בעל
משה ידו אשר ישה ברעהו
לא יגש את רעהו ואת
אחיו כי קרא שמטה ליהוה׃
את הנכרי תגש ואשר
יהיה לך את אחיך תשמט
ידך׃ אפסי כי לא יהיה בך
אביון כי ברך יברכך יהוה
בארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה לרשתה רק
אם שמוע תשמע בקול
יהוה אלהיך לשמר לעשות
את כל המצוה הזאת אשר
אנכי מצוך היום׃ כי יהוה
אלהיך ברכך כאשר דבר
לך׃ והעבטת גוים רבים
ואתה לא תעבט ומשלת
בגוים רבים ובך לא ימשלו׃
כי יהיה בך אביון
מאחד אחיך באחד
שעריך בארצך אשר
יהוה אלהיך נתן לך׃ לא
תאמץ את לבבך ולא
תקפץ את ידך מאחיך׃
האביון׃ כי פתח תפתח את
ידך לו והעבט תעביטנו
די מחסרו אשר יחסר לו׃
השמר לך פן יהיה דבר
עם לבבך בליעל לאמר
קרבה שנת השבע שנת
השמטה ורעה עינך׃
באחיך האביון ולא תתן
לו וקרא עליך אל יהוה
והיה בך חטא׃ נתון תתן
לו ולא יקר לבבך בתתך
לו כי בגלל הדבר הזה׃
יברכך יהוה אלהיך בכל
מעשך ובכל משלח ידך׃
כי לא יחדל אביון מקרב
הארץ על כן אנכי מצוך
לאמר פתח תפתח את׃
ידך לאחיך לענך ולאבינך
בארצך׃ כי ימכר
לך אחיך העברי או
העבריה ועבדך שש
שנים ובשנה השביעית׃
תשלחנו חפשי מעמך׃
וכי תשלחנו חפשי מעמך׃
לא תשלחנו ריקם׃ העניק
תעניק לו מצאנך ומגרנך
ומיקבך אשר ברכך יהוה
אלהיך תתן לו׃ וזכרת כי
עבד היית בארץ מצרים
ויפדך יהוה אלהיך על כן
אנכי מצוך את הדבר
הזה׃ והיה כי יאמר
אליך לא אצא מעמך כי
אהבך ואת ביתך כי טוב
לו עמך׃ ולקחת את׃
המרצע ונתת באזנו׃

ובכל אשר תפנה׃ יקים יהוה אתך לפנים מכה ונגף בדרך אחת תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניך׃ תהיה זועה לכל ממלכות הארץ׃ והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד׃ יכך יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא׃ יכך יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב׃ והיית מגשש בצהרים כאשר יגשש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית אך עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע׃ ארשה אישה ואחר יקחנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו׃ שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאויביך ואין לך מושיע׃ בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ועינך רואות וכלות אליהם כל היום׃ ופרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת׃ והיית אך עשוק ורצוץ כל הימים׃ ושוגע מראה עינך אשר תראה׃ יכך יהוה בשחין רע על הברכים ועל השקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך׃ יולך יהוה אתך ואתך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן׃ והיית לשמה לשנינה ולמשל בכל העמים אשר ינהג יהוה אתך שמה׃ זרע הרבה תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה׃ כרם תטע ועבדת ולא תשתה יין ולא תאגר כי תאכלנו תולעים׃ זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך׃ בנים ובנות תולד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי׃ כל עצך ופרי אדמתך ירש הצלצל׃ הגר אשר בקרבך יעלה עליך למעלה למעלה ואתה תרד למטה למטה׃ הוא יהיה לך לראש ואתה תהיה לזנב׃ והיו עליך כל הקללות האלה ורדפך ותשיגך עד השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך׃ והיו בך לאות ובזרעך עד עולם׃ תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה וטוב לבב מרב כל׃ ועבדת את אויבך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובערם׃ ונתן עול ברזל על צוארך׃ עד השמדך׃ אשר לא ישא פנים לזקן׃ ונער לא יחון׃ ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך׃ עד אבדך׃ אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר׃ שגרי בקרך ועדרי צאנך׃ עד הפרידו אותך׃ ונתון אויבך׃ ומצר לך בכל שעריך׃ עד רדת חומתיך הגבהות׃ הבצרות אשר אתה בטח בהן׃ ומצר לך בכל שעריך׃ בכל ארצך׃ אשר נתן יהוה אלהיך׃ ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנותיך׃ אשר נתן לך יהוה אלהיך׃ במצור׃ ובמצוק׃ אשר יציק לך אויבך׃ האיש הרך בך׃ והעדן מאד׃ תרע עינו באחיו׃ ובאשת חיקו׃ ובשאר בניו׃ אשר יותיר׃ מבשר בניו אשר יאכל׃ מבלי׃ השאיר לו׃ במצור׃ ובמצוק׃ אשר יציק לך אויבך׃ בכל שעריך׃ הרך בך׃ והעדן מאד׃ תרע עינו׃ באחיו׃ ובאשת חיקו׃ ובשאר בניו׃ אשר יותיר׃ מבשר בניו אשר יאכל׃ מבלי׃ השאיר לו׃ בכל אשר יגיע לך אויבך׃ בכל שעריך׃ עד רדת חומתיך הגבהות׃ הבצרות׃ אשר אתה בטח בהן׃ בכל ארצך׃ אשר נתן יהוה אלהיך׃ ואכלת פרי בטנך׃ בשר בניך ובנותיך׃ אשר נתן לך יהוה אלהיך׃ במצור׃ ובמצוק׃ אשר יציק לך אויבך׃ האיש

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ובמדוי ך מל בשמי שכל חלי ודיה הצבור
אשרי ולידי ובמיאה וכמטמיא דכתל ב מ א :

עקר) חס לא יקשה בעיניך ולא תכחוש עין שלבענן ויקרוסר אוכפסה לאיזוכ עינך פוכזחל ומלכים ותוה
לא אוקר ד ורעמתו א ם ל זה ס : וכי יהיה ל ומעמדון בקדיחול מום בארש שבא לרעהו ס :

ובדלת ותיה לך עבד עולם
ואף לאמתך תעשה כן
לאיכ שבעינך בשלחך
אתו חפשי מעמך כי
משנה שכר שכיר עבדך
ששש שנים וברכך יהוה
אלהיך בכל אשר תעשה

כל הבכור אשר יולד בבקרך
ובצאנך הזכר תקדיש ל
ליהוה אלהיך לא תעבד
בבכר שורך ולא תגז בבכור
צאנך לפני יהוה אלהיך
תאכלנו שנה בשנה במקום
אשר יבחר יהוה אתה
וביתך וכיוהיה בו מום
פסח או עור כל מום רע
לא תזבחנו ליהוה אלהיך
בשעריך תאכלנו הטמא
והטהור יחדו בצבי וכאיל
רק את דמו לא תאכל
על הארץ תשפכנו כמים

שמור את חדש האביב
ועשית פסח ליהוה אלהיך
כי בחדש האביב הוצאך
יהוה אלהיך ממצרים לילה

וזבחת פסח ליהוה אלהיך
צאן ובקר במקום אשר
יבחר יהוה לשכן שמו שם
לא תאכל עליו חמץ ש
שבעת ימים תאכל עליו
מצות לחם עני כי בחפזון
יצאת מארץ מצרים ל
למען תזכר את יום צאתך
מארץ מצרים כל ימי חייך
ולא יראה לך שאר בכל
גבלך שבעת ימים ולא
ילין מן הבשר אשר תזבח
בערב ביום הראשון לבקר
לא תוכל לזבח את הפסח
באחד שעריך אשר יהוה
אלהיך נתן לך כי אם אל
המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשכן שמו שם
תזבח את הפסח בערב
כבוא השמש מועד
צאתך ממצרים ובשלת
ואכלת במקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו ופנית בבקר
והלכת לאהליך ששת
ימים תאכל מצות וביום
השביעי עצרת ליהוה
אלהיך לא תעשה מלאכה

ושבעה שבעת
תספר לך מהחל חרמש
בקמה תחל לספר שבעה
שבעות ועשית חג
שבעות ליהוה אלהיך
מסת נדבת ידך אשר תתן
כאשר יברכך יהוה אלהיך
ושמחת לפני יהוה אלהיך
אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך והלוי אשר
בשעריך והגר והיתום
והאלמנה אשר בקרבך
במקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשכן שמו שם
וזכרת כי עבד היית במצרים
ושמרת ועשית את החקים
האלה
חג הסכות תעשה לך שבעת
ימים באספך מגרנך
ומיקבך ושמחת בחגך
אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך והלוי והגר והיתום
והאלמנה אשר בשעריך
שבעת ימים תחג ליהוה
אלהיך במקום אשר
יבחר יהוה כי יברכך יהוה
אלהיך בכל תבואתך

ובמדוי ך מל בשמי שכל חלי ודיה הצבור
אשרי ולידי ובמיאה וכמטמיא דכתל ב מ א :

תאכל ך ורמ ם אלהיני ובוכ כוחן ומבול ועשמחל עלמך רק אוכ דמו ך ולכטר אל עיר עלה עשון עלוה שלש
ודשלש מ ב ערה כאשבון ארכ לחקך ה אכן זיכ כי אש היא יצא אלהים יצ ב פקך עפיר ולשמוכבשל :

שבעשן ב חלי דמו שבשמו שבעמר שבעיהיו שפל :
מחדל ב שבעמו שבעמלן ומעמר לרמחוו ואשלש
ואמדי מרחל המשוחה :

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ובכל מעשה ידיך ברכך יי אלהיך בארץ אשר אתה שם לרשתה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יי אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יי ריקם: איש כמתנת ידו כברכת יי אלהיך אשר נתן לך: שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יי אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק: לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יי אלהיך נתן לך: לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יי אלהיך אשר תעשה לך: ולא תקים לך מצבה אשר שנא יי אלהיך: לא תזבח ליי אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יי אלהיך הוא: כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יי אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יי אלהיך לעבר בריתו: ולך ועבד אלהים אחרים והשתחוה להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי: והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה תועבה בישראל: והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש ואת האשה: וסקלתם באבנים ומתו: על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד: יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך:

כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יי אלהיך בו: ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יי אלהיך והגדו לך: ועל המשפט אשר יורוך ועל הדין אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יי אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: וכל העם ישמעו ויראו ולא יזדון עוד:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבוא לרשת גוים גדלים וחזקים מאד ערים גדלות
ובצרות בשמים: עם גדול ורם בני ענקים אשר ידעת אתה ושמעת מי יתיצב לפני בני ענק:
וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא עבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והכנעם לפניך
והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך: אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אתם מלפני
לאמר בעבור צדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה
מורישם מפניך: לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים
האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיך
לאברהם ליצחק וליעקב: וידעת כי לא בעבור צדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה
הזאת לרשת אותה כי עם קשה ערף אתה: זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה
אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד בואכם עד המקום הזה מרים
הייתם עם יהוה: בחרב אף ותתאוו בעבורם את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם:
בעלתי אל ההר לקחת לוחות אבן לוחות הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר
ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי: ויתן יהוה אלי את שני
לוחות האבן כתבים באצבע אלהים ועליהם כדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר
מתוך האש ביום הקהל: ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני
לוחות האבן לוחות הברית: ויאמר יהוה אלי קום רד מהר כי שחת עמך אשר הוצאת
ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתים עשו להם מסכה: ויאמר יהוה אלי לאמר
ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: הניחה לי ואשמידם ואמחה את שמם
מתחת השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו: ואפן וארד מן ההר וההר בער באש
ושני לוחות הברית על שתי ידי: וארא והנה חטאתם לה׳ אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה
סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם: ואתפש בשני הלחות ואשלכם מעל שתי ידי
ואשברם לעיניכם: ואתנפל לפני יהוה כראשונה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי
ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו:
כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם ויענני יהוה
גם בפעם ההוא: ואת אהרן התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא:
ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף באש וכתת אותו טחון היטב עד
אשר דק כעפר ואשליך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר: ובתבערה ובמסה ובקבר
התאוה תהיו מקצפים את יהוה: וגם בשלח אתכם יהוה מקדש פארן לאמר עלו
רשו את הארץ אשר נתתי לכם ומרתם את פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם
בקולו: ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי אותכם: ואתנפל לפני יהוה את הארבעים יום
וארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם: ואתפלל אל יהוה ואמר
אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת מארץ מצרים
ביד חזקה: זכר עבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו
וחטאתו: פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלתי יכלת יהוה להביא אתם אל הארץ
אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמיתם במדבר: והם עמך ונחלתך אשר הוצאת
בכחך הגדול ובזרועך הנטויה:

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: את הברכה אשר תשמעו אל מצות
יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: והקללה אם לא תשמעו אל מצות
יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים
אחרים אשר לא ידעתם: והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה ונתת את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל: הלא המה
בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל
אצל אלני מורה: כי אתם עברים את הירדן לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן לכם והיתם אתה וישבתם בה: ושמרתם לעשות את כל החקים
והמשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום: אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון
לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים
על האדמה: אבד תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם יורשים
אתם אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: ונתצתם את מזבחתם
ושברתם את מצבתם ואשרתם תשרפון באש ופסלי אלהיהם תגדעון ואבדתם
את שמם מן המקום ההוא: לא תעשון כן ליהוה אלהיכם: כי אם אל המקום
אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו
ובאתם שמה: והבאתם שמה עולותיכם וזבחיכם ומעשרתיכם ותרומת ידכם
ונדריכם ונדבותיכם ובכרות בקרכם וצאנכם: ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם
ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך: לא תעשון
ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו: כי לא באתם עד עתה
אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך: והיה המקום אשר יבחר יהוה
אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולותיכם
וזבחיכם ומעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה:
ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהותיכם
והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: השמר לך פן תעלה עולותיך
בכל מקום אשר תראה: כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה
עולותיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוה אתך: רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר
כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל:
רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך
ותירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבותיך ותרומת ידך:
כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך
ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך:
השמר לך פן תעזב את הלוי כל הימים אשר אתה חי על אדמתך: כי ירחיב יהוה
אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר
בכל אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום
שמו שם וזבחת מבקרך וממצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך
בכל אות נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור
יחדו יאכלו: רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר:
לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען יטב לך ולבניך אחריך
כי תעשה הישר בעיני יהוה: רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום
אשר יבחר יהוה: והקרבת עולותיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך
יזרק על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל: שמר ושמעת את כל הדברים האלה
אשר אנכי מצוה אתך למען יטב לך ולבניך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה
אלהיך: כי יכרת יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

קדשיו וישמרו כל אשר דברו בלל וידעתם אשר הוא
ומי ואשר ב׳ ובו ואמרו בלבבך ובו ואמר אל
ויישרעאל׃ ס׃

ואשר הבא ב׳ אשרי ראל לפחיש ראשרי אל
אוכי עשה׃ וחוס ב׳ חד קל וחוי פת כי יחוה לבב
גו׳ אמר ישבו ישמים׃ ס׃

שלשום ב׳ כל ויאו ישקב אחכפי לבן פי׳ ידיך
באל׃ ס׃ דס אשקי ג׳ ובעולמי אשקי כ׳ אוזן עשך
ובגדים ויקרי אשרי׃ ס׃

יחוה אלהיך בחרב בגוים
תקום לא אמר לא אסף
לשמע את קול יחוה
אלהיו את האשה הגדלה
הזאת לא אראה עוד
ולא אמות ויאמר יחוה
אליו היטיבו אשר דברו
נביאים לחסמקרב
אחיך כמוך ונתתי דברי
בפיו וברבר אליהם את כל
אשר אצונו ויהיה האיש
אשר לא ישמע אל דברי
אשר ידבר בשמי אנכי
אדרש מעמו אך הנביא
אשר יזיד לדבר דבר ש
בשמי את אשר לא צ
צויתיו לדבר ואשר ידבר
בשם אלהים אחרים ש
ומת הנביא ההוא וכי
תאמר בלבבך איכה נדע
את הדבר אשר לא דברו
יחוה אשר ידבר הנביא
בשם יחוה ולא יהיה
הדבר ולא יבוא הוא ש
הדבר אשר לא דברו
יחוה בזדון דברו הנביא
לא תגור ממנו׃

כי יבליט יחוה
אלהיך את גבולך אשר
יחוה אלהיך נתן לך את
ארצם ורשתם וישבת
בעריהם ובבתיהם ש
שרש ערים תבדיל לך
בתוך ארצך אשר יחוה
אלהיך נתן לך לרשתה
תכין לך הדרך ושלשת
את גבול ארצך אשר
ינחיל לך יחוה אלהיך והיה
לנוס שמה כל רצח׃ וזה ש
דבר הרצח אשר ינוס
שמה וחי אשר יכה את
רעהו בבלי דעת והוא
לא שנא לו מתמל שלשם
ואשר יבא את רעהו
ביער לחטב עצים ונדחה
ידו בגרזן לכרת העץ ש
ונשל הברזל מן העץ
ומצא את רעהו ומת הוא
ינוס אל אחת הערים ש
האלה וחי פן ירדף גאל
הדם אחרי רצחו כי יחם
לבבו והשיגו כי רב הדרך
והכהו נפש ולו אין משפט
מות כי לא שנא הוא ש

לו מתמול שלשום עדנו
אנכי מענך לאמר שלש
ערים תבדיל לך׃
ואם ירחיב יחוה
אלהיך את גבולך כאשר
נשבע לאבתיך ונתן לך
את כל הארץ אשר דבר
לתת לאבתיך כי תשמר
את כל המצוה הזאת ל
לעשתה אשר אנכי מצוך
היום לאהבה את יחוה
אלהיך ולהלכת בדרכיו
כל הימים ונספת לך עוד
שלש ערים על השלש
האלה ולא ישפך דם נקי
בקרב ארצך אשר יחוה
אלהיך נתן לך נחלה והיה
עליך דמים׃
וכי יהיה איש שנא
לרעהו וארב לו וקם עליו
והכהו נפש ומת ונס אל
אחת הערים האל ושלחו
זקני עיריו ולקחו אתו
משם ונתנו אתו ביד גאל
הדם ומת לא תחוס עינך
עליו וביערת דם הנקי
מישראל וטוב לך׃

ולא ז׳ ואם ראשי פסוקים בס׳ ס׳ ולא אבחסר ולא אבחסר מיחוק ולא וסמוך ולא וסמוך ולא ישבור ולא
ואבד בדיק ולא אי אחרלך ולא ולקרב לך ולא אי אשרלך ולא אשרלך ולא אבחר ולא אבחר ולא ולא
אחכבר ולא מישבר ליפרל ולא קדם נביא׃ ס׃

ישל ל׳ חלק ראשי פסוקים בס׳ ס׳ ולא אבחסר אבחסר אבחסר ואם שרבו
ואם כרמל ל׳ לכל ראו נביאי אל׳ משה ויחי דבר
אחרינה׃ ס׃

לא

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לא תסיג גבול
רעך אשר גבלו ראשנים
בנחלתך אשר תנחל בארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך
לרשתה לא יקום
עד אחד באיש לכל עון ולכל
חטאת בכל חטא אשר יחטא
על פי שני עדים או על פי
שלשה עדים יקום דבר
כי יקום עד חמס באיש
לענות בו סרה ועמדו
שנים האנשים אשר להם
הריב לפני יהוה לפני
הכהנים והשפטים אשר
יהיו בימים ההם ודרשו
השפטים היטב והנה עד
שקר העד שקר ענה
באחיו ועשיתם לו כאשר
זמם לעשות לאחיו ובערת
הרע מקרבך והנשארים
ישמעו ויראו ולא יוסיפו
לעשות עוד כדבר הרע הזה
בקרבך ולא תחוס עינך
נפש בנפש עין בעין שן
בשן יד ביד רגל ברגל
כי תצא למלחמה
על איביך וראית סוס ורכב

עם רב ממך לא תירא מהם
כי יהוה אלהיך עמך המעלך
מארץ מצרים והיה כקרבכם
אל המלחמה ונגש הכהן
ודבר אל העם ואמר אליהם
שמע ישראל אתם קרבים
היום למלחמה על איביכם
אל ירך לבבכם אל תיראו
ואל תחפזו ואל תערצו
מפניהם כי יהוה אלהיכם
ההלך עמכם להלחם לכם
עם איביכם להושיע
אתכם ודברו השטרים
אל העם לאמר מי איש
אשר בנה בית חדש ולא
חנכו ילך ושב לביתו פן
ימות במלחמה ואיש אחר
יחנכנו ומי האיש אשר
נטע כרם ולא חללו ילך
ושב לביתו פן ימות במלחמה
ואיש אחר יחללנו ומי
האיש אשר ארש אשה
ולא לקחה ילך ושב לביתו
פן ימות במלחמה ואיש
אחר יקחנה ויספו השטרים
לדבר אל העם ואמרו מי
האיש הירא ורך הלבב

ילך ושב לביתו ולא ימס
את לבב אחיו כלבבו והיה
ככלות השטרים לדבר אל
העם ופקדו שרי צבאות
בראש העם כי
תקרב אל עיר להלחם
עליה וקראת אליה לשלום
והיה אם שלום תענך ופתחה
לך והיה כל העם הנמצא בה
יהיו לך למס ועבדוך ואם
לא תשלים עמך ועשתה עמך
מלחמה וצרת עליה
ונתנה יהוה אלהיך בידך
והכית את כל זכורה לפי חרב
רק הנשים והטף והבהמה
וכל אשר יהיה בעיר כל
שללה תבז לך ואכלת את
שלל איביך אשר נתן יהוה
אלהיך לך כן תעשה לכל
הערים הרחקות ממך מאד
אשר לא מערי הגוים האלה
הנה רק מערי העמים
האלה אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה לא תחיה כל
נשמה כי החרם תחרימם
החתי והאמרי הכנעני
והפרזי החוי והיבוסי כאשר

ד״ש בגמ׳ ל׳ ודרשו ה׳ שפטים ודומה מ״ל נעשה כמלה אחת מימי השפטים ואמרו אל השפטים ראו והיה מימי שפטי שפטים. חזר לגי׳ הכתובים וה׳ שפטים: ומערך ב׳ ר״ל אל תך עבר ראובן ולא אולתך חס ע״ל:

ויראא ב׳ הירא אות ובמ״ל מ״ר ה׳ ויראה ורך הלבב: בהלבב ב׳ ה׳ אומר אל לבב אחיו בקשיא ל׳ בלבבם:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

צוה יתוה אל היך למען
אשר לא ומרו את תכם ל
לעשות כבקתו עבתם
אשר עשו לאלהיהם ל
והטאתם ליהוה אל היכם
ביתנו ארעיר
ומיום רמס להלוס עליך
ר נפשך לא תשחית את
עצה לגרתן עד גרון כי
מנו תאבלו אתו לא תברת
ביתארם עמים שדו לבא
ר ינו בעיר לך עמאשר
תלע בילא עמאלהוא
אתי ישחית ובני ונבמת
מצור עדי עיר אשר הוא
נשה עמה מרמה עד
מתוך
כוי נ חלבאר מאשר
יוה אל הוד נתן לך לרשתה
בלי שדה לא נד עמי
הכהו יצא וקבלו שנטיד
ומדדו אל הערים אשר
סב ת חלל יהה העיר
ת שרבה אל חלל ובקרו
ר ונה עיר תה ינ עגית
בשר אשר לא עבד בה אשר
לא משכה בעל יהורדו

ונקנה העיר ההוא אתה עלה
אל נחל אתנו אשר לא
יעבר בו לא יזרע ערפו
שם ארה עגלה בנחל ש
ונגשו הכהנים בני לוי כי בם
בחר יתוה אלהיך לשרתו
ולברך בשם יהוה ועל פיהם
יהיה כל ריב וכל נגע וכל
וקנים עיר ההוא קרבים
אל החלל ירחצו ידיהם
עלה עגלה הערופה בנחל
וענו ואמרו ידינו לא שפכה
את הדם הזה ועינינו לא
ראו כפר לעמך ישראל
אשר פדית יתוה ואל תתן
דם נקי בקרב עמך ישראל
ונכפר להם הדם ואתה
תבער הדם הנקי מקרבך
כי תעשה הישר בעיני
יתוה
כי תצא למלחמה
על איבך ונתנו יתוה
אלהיך בידך ושבית שבו
וראית בשביה אשת יפת
תאר וחשקת בה ולקחת
לך לאשה והבאתה אל
תוך ביתך וגלחה את ראשה

ועשתה את צפרנה וסרה
את שמלת שביה מעליה
וישבה בביתך ובכתה את
אביה ואת אמה ירח ימים
ואחר כן תבא אליה ובעלתה
והיתה לך לאשה והיה אם
לא חפצת בה ושלחת ל
לנפשה ומכר לא תמכרנה
בכסף לא תתעמר בה תחת
אשר עניתה כי תהיין
לאיש שתי נשים האחת
אהובה והאחת שנואה
וילדו לו בנים האהובה
והשנואה והיה הבן הבכור
לשנואה והיה ביום הנחילו
את בניו אשר יהיה לו
לא יכל לבכר את בן האהובה
על פני בן השנואה הבכר
כי את הבן השנואה
ידה לתת לו פי שנים בכל
אשר ימצא כי הוא
ראשית אונו לו משפט
הבכרה כי יהיה
לאיש בן סורר ומורה אינו
שמע בקול אביו ובקול
אמו ויסרו אתו ולא ישמע
אליהם ותפשו בו אביו

עשה ו קמ"ג אשר הוא עשה עמן והוסיע
מן זס הממה קדל רגה ושו עד לשחוק
אמרתי מהזלל ארמאמר מרבי : מ :

על העיר ו וסימטין באביו ובזקניו בזרח השפשר רגה אסף ויהו בשמע את הזבי הזה
וישלח שפה האמבים בזקנים מלך בבל ומכין ע ותבין מים ובמים ונלחמים וגם
איש חרקוואל בן זברי הלאכה עשו הכלגשמי רפות ל מ א קדמי דמלכים :

עשה ו קמ"ד אשר הוא עשה עמן ו הוסיע
מן זס הממה קדל רגה ושו עד לשחוק
אמרתי מהזלל ארמאמר מרבי : מ :

ויהודיו ב חל והודיו אוכטרבות המשרן
והמיר זקני : ובל זקני גובלוקמיאר
מרמים הכל זקני העיר ההוא ובא אחרון :

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולא ישמיע לך ולא ישמיע אל הספר עוד
ויסרו אותך דלא ישמע בל איש אשר המיה
ראדרי רבות:

ויראו ו׳ ויבשאו דרכי ישמעו ויראו ובל דעני ישרעל ויראו ובל ישראל אל ושמו עו ויראו דאו איש
ויחד אנו יראו רבים ויראו ויראו צדיקים ויראו: אמנו ג׳ חס כי הזה ראשי ואנו ויחי רעב אנו בני לה
חדיר ואמנו: ס:

ואמו והוציאו אתו אל
זקני עירו ואל שער מקמו
ואמרו אל זקני עירו בנו
וסורר ומרה אינו שמע
בקולנו זולל וסבא ודמחו
כל אנשי עירו באבנים
ומת ובערת הרע מקרבך
וכל ישראל שמע ויירא:
וכי יהיה באיש
חטא משפט מות והומת
ותלית אתו על עץ: לא
תלין נבלתו על העץ כי
קבור תקברנו ביום ההוא
כי קללת אלהים תלוי ולא
תטמא את אדמתך אשר
יהוה אלהיך נתן לך נחלה:
לא תראה את שור
אחיך או את שיו נדחים
והתעלמת מהם השב
תשיבם לאחיך: ואם לא
קרוב אחיך אליך ולא
ידעתו ואספתו אל תוך
ביתך והיה עמך עד דרוש
אחיך אתו והשבתו לו:
וכן תעשה לחמרו וכן
תעשה לשמלתו וכן תעשה
לכל אבדת אחיך אשר

תאבד ממנו ומצאתה לא
תוכל להתעלם:
לא תראה את חמור
אחיך או שורו נפלים בדרך
והתעלמת מהם הקם
תקים עמו: לא יהיה כלי
גבר על אשה ולא
ילבש גבר שמלת אשה
כי תועבת יהוה אלהיך כל
עשה אלה:
כי יקרא קן צפור לפניך
בדרך בכל עץ או על הארץ
אפרחים או ביצים והאם
רבצת על האפרחים או
על הביצים לא תקח האם
על הבנים שלח תשלח את
האם ואת הבנים תקח לך
למען ייטב לך והארכת
ימים: כי תבנה בית
חדש ועשית מעקה לגגך
ולא תשים דמים בביתך
כי יפל הנפל ממנו:
לא תזרע כרמך
כלאים פן תקדש הזרע אשר
תזרע והתבואת
הכרם: לא תחרש
בשור ובחמר יחדו:

לא תלבש שעטנז
צמר ופשתים יחדו:
גדלים תעשה לך על
ארבע כנפות כסותך אשר
תכסה בה: כי יקח
איש אשה ובא אליה
ושנאה: ושם לה עלילות
דברים והוציא עליה שם
רע ואמר את האשה
הזאת לקחתי ואקרב
אליה ולא מצאתי לה
בתולים: ולקח אבי הנערה
ואמה והוציאו את בתולי
הנער אל זקני העיר
השערה: ואמר אבי הנער
אל הזקנים את בתי נתתי
לאיש הזה לאשה ושנאה
והנה הוא שם עלילות
דברים לאמר לא מצאתי
לבתך בתולים ואלה בתולי
בתי ופרשו השמלה לפני
זקני העיר: ולקחו זקני
העיר ההוא אתו
ויסרו אתו: ועשו אתו
מאה כסף ונתנו לאבי
הנערה כי הוציא שם רע
על בתולת ישראל ולו

הזורע ב׳ שדך לא תזרע פונקי ישוב
השלחה: ומשמים ב׳ לא תלבש פרשנו זאמר
ירשה צמר ופשתים: ס:

ומשלו ה׳ ומשלו ומשלו לא יקרש עוד ומשלו בשם ומשלו בשם ומשלו בקרש עוד ומשלו
ויחיך יבראו: ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו
ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו
ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו
ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו ומשלו

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בעלה בעל ב׳ והיא בעולה בעל מיכא איש:
ואם האיש ב׳ האחד והא׳ שונא ואין כל משלחו
ואת האיש על דבר:

בלחם ו׳ ויבא לבלחם בכל מקומותיו ונפשמו קרוי בלחם שבעים בלחם על יצר אשר לא ידעמי אומה כי
לא קדמוני למיתמרו והמיסר: דיכא ב׳ לא יבא פשרניכא ואוכ דיכא ושמל דוה ונשבר אגרש שר דיכא:

תִּהְיֶה לְאִשָּׁה לְאוּכַל רִ׳
לְשַׁלְּחָהּ כָּל־יָמָיו׃
וְאִם־אֶמְתַּ חָיָה
חֹדֶשׁ הָיוּ לְאַנְמִ׳צָאוּ
בְּתוּלִים לְנַעַר וְהוֹצִ׳אוּ
אֶת־הַנַּעֲרָ אֶל־פֶּתַח בֵּית
אָבִיהָ וְסָקְלוּהָ אַנְשֵׁי עִירָהּ
בָּאֲבָנִים וָמֵתָה כִּי עָשְׂתָה
נְבָלָה בְּיִשְׂרָאֵל לִזְנוֹת בֵּית
אָבִיהָ וּבָעַרְתָּ הָרָע
מִקִּרְבֶּךָ׃ כִּי יִמָּצֵא
אִישׁ שֹׁכֵב עִם־אִשָּׁה
בְּעֻלַת בַּעַל וָמֵתוּ גַּם־
שְׁנֵיהֶם הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִם־
הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה וּבָעַרְתָּ
הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל׃
כִּי יִהְיֶה נַעֲרָ בְתוּלָה
מְאֹרָשָׂה לְאִישׁ וּמְצָאָהּ
אִישׁ בָּעִיר וְשָׁכַב עִמָּהּ׃
וְהוֹצֵאתֶם אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶל־
שַׁעַר הָעִיר הַהוּא וּסְקַלְתֶּם
אֹתָם בָּאֲבָנִים וָמֵתוּ אֶת־
הַנַּעֲרָ עַל־דְּבַר אֲשֶׁר לֹא־
צָעֲקָה בָּעִיר וְאֶת־הָאִישׁ
עַל־דְּבַר אֲשֶׁר עִנָּה אֶת־
אֵשֶׁת רֵעֵהוּ וּבָעַרְתָּ הָרָע
מִקִּרְבֶּךָ׃ וְאִם בַּשָּׂדֶה

יִמְצָא הָאִישׁ אֶת הַנַּעֲרָ
הַמְאֹרָשָׂה וְהֶחֱזִיק בָּהּ
הָאִישׁ וְשָׁכַב עִמָּהּ וָמֵת׃
הָאִישׁ אֲשֶׁר שָׁכַב עִמָּהּ
לְבַדּוֹ׃ וְלַנַּעֲרָ לֹא תַעֲשֶׂה
דָבָר אֵין לַנַּעֲרָ חֵטְא מָוֶת
כִּי כַּאֲשֶׁר יָקוּם אִישׁ עַל־
רֵעֵהוּ וּרְצָחוֹ נֶפֶשׁ כֵּן הַדָּבָר
הַזֶּה׃ כִּי בַשָּׂדֶה מָצָאָהּ
צָעֲקָה הַנַּעֲרָ הַמְאֹרָשָׂה
וְאֵין מוֹשִׁיעַ לָהּ׃
כִּי יִמָּצֵא אִישׁ נַעֲרָ
בְתוּלָה אֲשֶׁר לֹא אֹרָשָׂה
וּתְפָשָׂהּ וְשָׁכַב עִמָּהּ
וְנִמְצָאוּ׃ וְנָתַן הָאִישׁ
הַשֹּׁכֵב עִמָּהּ לַאֲבִי הַנַּעֲרָ
חֲמִשִּׁים כֶּסֶף וְלוֹ תִהְיֶה׃
לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עִנָּהּ
לֹא־יוּכַל שַׁלְּחָהּ כָּל־יָמָיו׃
לֹא יִקַּח אִישׁ אֶת־
אֵשֶׁת אָבִיו וְלֹא יְגַלֶּה כְּנַף
אָבִיו׃ לֹא־יִבָא פְצוּעַ־שֶׁ
דַכָּא וּכְרוּת שָׁפָכָה בְּקָהָל
יְהוָה׃ לֹא־יָבֹא מַמְזֵר
בְּקָהָל יְהוָה גַּם דּוֹר
עֲשִׂירִי לֹא־יָבֹא לוֹ בְּקָהָל
יְהוָה׃ לֹא־יָבֹא עַמּוֹנִי

וּמוֹאָבִי בְּקָהָל יְהוָה גַּם
דּוֹר עֲשִׂירִי לֹא־יָבֹא לָהֶם
בְּקָהָל יְהוָה עַד־עוֹלָם׃
עַל־דְּבַר אֲשֶׁר לֹא קִדְּמוּ
אֶתְכֶם בַּלֶּחֶם וּבַמַּיִם בַּדֶּרֶךְ
בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם וַאֲשֶׁר
שָׂכַר עָלֶיךָ אֶת־בִּלְעָם בֶּן
בְּעוֹר מִפְּתוֹר אֲרַם נַהֲרַיִם
לְקַלְלֶךָּ׃ וְלֹא־אָבָה יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ אֶל־בִּלְעָם
וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת
הַקְּלָלָה לִבְרָכָה כִּי אֲהֵבְךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ לֹא־תִדְרֹשׁ
שְׁלֹמָם וְטוֹבָתָם כָּל־יָמֶיךָ
לְעוֹלָם׃ לֹא תְתַעֵב אֲדֹמִי
כִּי־אָחִיךָ הוּא לֹא
תְתַעֵב מִצְרִי כִּי־גֵר הָיִיתָ
בְּאַרְצוֹ׃ בָּנִים אֲשֶׁר יִוָּלְדוּ
לָהֶם דּוֹר שְׁלִישִׁי יִבָאוּ לָהֶם
בְּקָהָל יְהוָה׃ כִּי תֵצֵא
מַחֲנֶה עַל־אֹיְבֶיךָ וְנִשְׁמַרְתָּ
מִכֹּל דָּבָר רָע׃ כִּי יִהְיֶה בְךָ
אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִהְיֶה טָהוֹר
מִקְרֵה לָיְלָה וְיָצָא אֶל־
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה לֹא־יָבֹא אֶל
תּוֹךְ הַמַّחֲנֶה׃ וְהָיָה לִפְנוֹת עֶרֶב
יִרְחַץ בַּמָּיִם וּכְבֹא הַשֶּׁמֶשׁ יָבוֹא אֶל־תּוֹךְ
הַמַּחֲנֶה׃ וּמִחוּץ לַמַּחֲנֶה יֵצֵא שָׁמָּה׃
וְיָתֵד תִּהְיֶה לְךָ עַל־אָזְנֶךָ וְהָיָה בְּשִׁבְתְּךָ
הַחוּצָה וְחָפַרְתָּ בָהּ וְשָׁבְתָּ וְכִסִּיתָ אֶת־
צֵאָתֶךָ׃ כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב
מַחֲנֶיךָ לְהַצִּילְךָ וְלָתֵת אֹיְבֶיךָ לְפָנֶיךָ

ב׳ ל׳ ל׳ ל

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ובבוא ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ ובבוא רשמש
יבא ובבא בשאר ארין ובבוא רשמש׳ ס׳ :

ולמל׳ ח׳ ולומל לבטרוה לדרך ולומל עליכם אימס ברכה ולומל אשיך לפנך ולומל לאישבדרכיו ולומל
אונה עוה ודאמל ולומל לבן מדי בדר ומשל׳ ס׳ וחפריטה ב׳ חאמל וחס׳ ח׳ וחפרוטה בה וחפרוטל לבטח
ולשבב׳ ס׳ :

חוץ׳ ויתד תהיה לך על
אזנך׳ והיה בשבתך חוץ
וחפרתה בה ושבתה וכסית
את צאתך׳ כי יתוה אלהיך
מתהלך בקרב מחנך׳ ל
להציל׳ ולתת איביך ל
לפניך׳ והיה מחנך קדוש
ולא יראה בך ערות דבר
ושב מאחריך׳ לא
תסגיר עבד אל אדניו׳
אשר ינצל אליך מעם׳
אדניו׳ עמך ישב בקרבך׳
במקום אשר יבחר באחד
שעריך׳ בטוב לו לא תונני׳
לא תהיה קדשה׳
מבנות ישראל ולא יהיה
קדש מבני ישראל׳ לא
תביא אתנן זונה ומחיר כלב
בית יהוה אלהיך לכל נדר
כי תועבת יהוה אלהיך גם
שניהם׳ לא תשיך לאחיך
נשך כסף נשך אכל נשך
כל דבר אשר ישך׳ לנכרי
תשיך ולאחיך לא תשיך׳
למען יברכך יהוה אלהיך
בכל משלח ידך׳ על האדמה
אשר אתה בא שמה לרשתה׳

כי תדר נדר ליהוה
אלהיך לא תאחר לשלמו
כי דרוש ידרשנו יהוה׳
אלהיך מעמך׳ והיה בך׳
חטא׳ וכי תחדל לנדר לא
יהיה בך חטא׳ מוצא ש
שפתיך תשמר ועשית׳
כאשר נדרת ליהוה אלהיך
נדבה אשר דברת בפיך׳
כי תבא בכרם רעך׳
ואכלת ענבים בנפשך׳
שבעך׳ ואל כליך לא תתן׳
כי תבא בקמת רעך׳
וקטפת מלילת בידך׳
וחרמש לא תניף על קמת
רעך׳ כי יקח איש
אשה ובעלה והיה אם לא
תמצא חן בעיניו כי מצא
בה ערות דבר וכתב לה׳
ספר כריתת ונתן בידה׳
ושלחה מביתו׳ ויצאה׳
מבית׳ והלכה והיתה לאיש
אחר׳ ושנאה האיש האחרון
וכתב לה ספר כריתת ונתן
בידה ושלחה מביתו׳ או כי
ימות האיש האחרון אשר
לקחה לו לאשה׳ לא יוכל

בעלה הראשון אשר
שלחה לשוב לקחתה׳ ל
להיות לו לאשה אחרי אשר
הטמאה כי תועבה הוא׳
לפני יהוה ולא תחטיא את
הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה׳ כי יקח
איש אשה חדשה לא׳
יצא בצבא ולא יעבר׳
עליו לכל דבר נקי יהיה׳
לביתו שנה אחת ושמח
את אשתו אשר לקח׳
לא יחבל רחים ורכב
כי נפש הוא חבל
כי ימצא איש גנב נפש
מאחיו מבני ישראל והתעמר
בו ומכרו ומת הגנב ההוא
ובערת הרע מקרבך׳ ש
השמר בנגע הצרעת׳ ל
לשמר מאד ולעשות ככל
אשר יורו אתכם הכהנים׳
הלוים כאשר צויתים׳ ש
תשמרו לעשות׳
זכור את אשר עשה
יהוה אלהיך למרים בדרך
בצאתכם ממצרים׳
כי תשה ברעך משאת

ותשמש ר׳ לוי׳ ס׳ ובאות אל הבחנים והוא כשבטו ותשמר בנגע ר׳ ע׳ וכל ישראל יוקנו ונוסד אל הכהנים הלוים ויראו שבטם ויראו שבט הלוי אוקם ויבוגים
ורשע ויחדו ע׳ מקדוש ורשע ברוקים עזרא ויקנו לוה ושאר ורשאר׳ ס׳ בצבא ל׳ וכל א׳ לא יצא בצבא ויהי חמש׳ חלק הדצאים בצבא ותמוש בבבא ותמוש
שדיים בעבא׳ ס׳ :

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ואם איש ג׳ וכו׳ ואם איש עשיר יהיה לו
ואם איש אלהים אני ואם איש שפוטי

ושבב ו׳ ושמרת לך ושבב ושבבת לו את ועשיתם חבמות שיוציאו ואין ושבב וחביא אם ושבב משבבת
ריגלך עדי חוטבו למוד ושבב וירד ומיגר כי אל ריחך: ו׳ ושמרת ב׳ אוכל והבבי אשר אנכי משמר
בגבול ישראל: ס׳

מאומה לא תבא אל ביתו
לעבט עבטו בחוץ תעמד
והאיש אשר אתה נשה
בו יוצא אליך את העבוט
החוצה ואם איש ענוה הוא
לא תשכב בעבטו השב
תשיב לו את העבוט כבא
השמש ושכב בשלמתו
וברכך וצדקה תהיה צדקה
לפני יהוה אלהיך
לא תעשק שכיר
עני ואביון מאחיך או מגרך
אשר בארצך בשעריך
ביומו תתן שכרו ולא תבוא
עליו השמש כי עני הוא
אליו הוא נשא את נפשו
ולא יקרא עליך אל יהוה
והיה בך חטא לא
יוכל לאבות על בנים ובנים
לא יומתו על אבות איש
בחטאו יומתו לא תטה
משפט גר יתום ולא תחבל
בגד אלמנה וזכרת כי עבד
היית במצרים ויפדך יהוה
אלהיך משם על כן אנכי
מצוך לעשות את הדבר
הזה כי תקצר

קציר בשדך ושכחת
עמר בשדה לא תשוב
לקחתו לגר ליתום ולאלמנה
יהיה למען יברכך יהוה
אלהיך בכל מעשה ידיך
כי תחבט זיתך לא תפאר
אחריך לגר ליתום ולאלמנה
יהיה כי תבצר
כרמך לא תעולל אחריך
לגר ליתום ולאלמנה יהיה
וזכרת כי עבד היית בארץ
מצרים על כן אנכי מצוך
לעשות את הדבר הזה
כי יהיה ריב בין
אנשים ונגשו אל המשפט
ושפטום וצדיקו את
הצדיק והרשיעו את
הרשע והיה אם בן הכות
הרשע והפיל השפט
והכהו לפניו כדי רשעתו
במספר ארבעים יכנו לא
יסיף פן יסיף להכותו על
עיניך מנה רבה ונקלה
אז יבא אחיו לעיניך לא
תחסם שור בדישו כי
ישבו אחים יחדו ומת אחד
מהם ובן אין לו לא יהיה

אשת המת החוצה לאיש
זר יבמה יבא עליה ולקחה
לו לאשה ויבמה והיה
הבכור אשר תלד יקום
על שם אחיו המת ולא
ימחה שמו מישראל ואם
לא יחפץ האיש לקחת
את יבמתו ועלתה יבמתו
השערה אל הזקנים
ואמרה מאן יבמי להקים
לאחיו שם בישראל לא
אבה יבמי יקח אלי וקראו לו זקני
עירו ודברו אליו ועמד
ואמר לא חפצתי לקחתה
ונגשה יבמתו אליו לעיני
הזקנים וחלצה נעלו מעל
רגלו וירקה בפניו וענתה
ואמרה ככה יעשה לאיש
אשר לא יבנה את בית אחיו
ונקרא שמו בישראל בית
חלוץ הנעל כי ינצו
אנשים יחדו איש ואחיו
וקרבה אשת האחד להציל
את איש מיד מכהו
ושלחה ידה והחזיקה
במבשיו וקצותה את כפה
לא תחוס עינך

אחדי מ״ר אשרזזים הדרים הרבה מיכבים ולדין שכנו מבנו הרשעי מי חבב אחים מרבה חאומנות ומי
ממך הדרים לה נעים שבטה הנפש ודה בא ומלבים לא אדני ואין ואבול חנגבויני לעמוד מאנשי

ו׳ בטע בשור מיבא מיס מרעה בי ומש א כיתנגב
כי תבלה מלרחו מ שאלמנו ומקרבני קדיך
כי ישלא כיאש במקחים כי רק עוב: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

גדולה ה׳ מל בטוד לעשות קטנו אובגדולו ועל הארץ הראך לאויה לך ותבורו: וכל קדרה
דכות ב מ ז ורמא המלה מעמי הדר עוד במלדינה טבבלן ריחבטל מבצרה: בסד ב וקנוטה את בסה
בסד פרשה לעבי: ס:

לא תזיחה לבבסף
אבן ואבן גדולה וקטנה
לא יהיה לבבתך
איפה ואיפה גדולה וקטנה
אבן שלמה וצדק יהיה לך
איפה שלמה וצדק יהיה
לך למען יאריכו ימיך על
האדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך כי תועבת יהוה
אלהיך כל עשה אלה כל
עשה עול
זכור את אשר עשה לך
עמלק בדרך בצאתכם
ממצרים אשר קרך בדרך
ויזנב בך כל הנחשלים
אחריך והאת עיף ויגע
ולא ירא אלהים: והיה
בהניח יהוה אלהיך לך מכל
אויביך מסביב בארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך נחלה
לרשתה תמחה את זכר
עמלק מתחת השמים
לא תשכח: ס
והיה כי תבוא אל הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלה וישבת בה:
ולקחת מראשית כל פרי

האדמה אשר תביא מארצך
אשר יהוה אלהיך
נתן לך ושמת בטנא והלכת
אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשכן שמו שם:
ובאת אל הכהן אשר יהיה
בימים ההם ואמרת אליו
הגדתי היום ליהוה אלהיך
כי באתי אל הארץ אשר
נשבע יהוה לאבתינו לתת
לנו: ולקח הכהן הטנא
מידך והניחו לפני מזבח יהוה
אלהיך: וענית ואמרת לפני
יהוה אלהיך ארמי אבד
אבי וירד מצרימה ויגר שם
במתי מעט ויהי שם לגוי
גדול עצום ורב: וירעו אתנו
המצרים ויענונו ויתנו עלינו
עבדה קשה: ונצעק אל
יהוה אלהי אבתינו ושמע
יהוה את קלנו וירא את
עניינו ואת עמלנו ואת
לחצנו: ויוצאנו יהוה
ממצרים ביד חזקה ובזרע
נטויה ובמרא גדל ובאתות
ובמפתים: ויבאנו אל
המקום הזה ויתן לנו את

הארץ הזאת ארץ זבת
חלב ודבש: ועתה הנה
הבאתי את ראשית פרי
האדמה אשר נתת לי
יהוה והנחתו לפני
יהוה אלהיך והשתחויתה לפני
יהוה אלהיך: ושמחת בכל
הטוב אשר נתן לך יהוה
אלהיך ולביתך אתה והלוי
והגר אשר בקרבך:
כי תכלה לעשר
את כל מעשר תבואתך
בשנת השלישית שנת
המעשר ונתתה ללוי
לגר ליתום ולאלמנה ואכלו
בשעריך ושבעו: ואמרת
לפני יהוה אלהיך בערתי
הקדש מן הבית וגם
נתתיו ללוי וגם לגר ליתום
ולאלמנה ככל מצותך
אשר צויתני לא עברתי
ממצותיך ולא שכחתי:
לא אכלתי באני ממנו ולא
בערתי ממנו לטמא ולא
נתתי ממנו למת שמעתי
בקול יהוה אלהי עשיתי
ככל אשר צויתני: ס

אלהי ה קמיע וסימטרין לעבדי לשמיע בת קחל שבעורי בקחל אוזה המלבי וחמדיר חיריטל שפטני
כמדיקר חנה אמבונה ביות: וכל אוכסלו ושוב פטיקן רמזל ב מ ב שמיה בפשא בה ינרך מאלן בחדוקי: ס

גדול ה חס לא המנוה המנוס ומסראנ ל ב גדולנו:
קהלנו ד ג יס חדיכל ונצעקנו יס ובמנוסה
ולאשמע בקלנו: ס

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ממעון קדשך מן השמים
וברך את עמך את ישראל
ואת האדמה אשר נתתה
לנו כאשר נשבעת
לאבתינו ארץ זבת חלב
ודבש׃ ס היום הזה
יהוה אלהיך מצוך לעשות
את החקים האלה ואת
המשפטים ושמרת
ועשית אתם בכל לבבך
ובכל נפשך׃ את יהוה
האמרת היום להיות לך
לאלהים וללכת בדרכיו
ולשמר חקיו ומצותיו
ומשפטיו ולשמע בקלו׃
ויהוה האמירך היום ל
להיות לו לעם סגלה כאשר
דבר לך ולשמר כל מצותיו׃
ולתתך עליון על כל הגוים
אשר עשה לתת לה ולשם
ולתפארת ולהיותך עם ל
קדש ליהוה אלהיך כאשר
דבר׃ ס ויצו משה
וכל הזקנים את העם
לאמר שמרו את כל
המצוה אשר אנכי מצוה
אתכם היום׃ והיה ביום

אשר תעברו את הירדן
אל הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך והקמת
לך אבנים גדלות ושדת
אתם בשיד׃ וכתבת
עליהן את כל דברי
התורה הזאת בעברך
למען אשר תבא׃ אל
הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך ארץ זבת חלב
ודבש כאשר דבר יהוה
אלהי אבתיך לך׃ והיה
בעברכם את הירדן תקימו
את האבנים האלה אשר
אנכי מצוה אתכם היום
בהר עיבל ושדת אותם
בשיד׃ ובנית שם מזבח׃
ליהוה אלהיך מזבח אבנים
לא תניף עליהם ברזל׃
אבנים שלמות תבנה את
מזבח יהוה אלהיך והעלית
עליו עולות ליהוה אלהיך׃
וזבחת שלמים ואכלת שם
ושמחת לפני יהוה אלהיך׃
וכתבת על האבנים את כל
דברי התורה הזאת באר
היטב׃ ס וידבר משה

והכהנים הלוים אל כל
ישראל לאמר הסכת
ושמע ישראל היום הזה
נהיית לעם ליהוה
אלהיך׃ ושמעת בקול
יהוה אלהיך ועשית את
מצותו ואת חקיו אשר
אנכי מצוך היום׃
ויצו משה את העם
ביום ההוא לאמר׃ אלה
יעמדו לברך את העם
על הר גרזים בעברכם׃
את הירדן שמעון ולוי
ויהודה ויששכר ויוסף׃
ובנימן׃ ואלה יעמדו על
הקללה בהר עיבל ראובן
גד ואשר וזבולן׃ ונפתלי׃
ועני הלוים ואמרו אל כל
איש ישראל קול רם׃
ארור האיש אשר
יעשה פסל ומסכה תועבת
יהוה מעשה ידי חרש
ושם בסתר׃ ועני כל העם
ואמרו אמן׃
ארור מקלה אביו
ואמו׃ ואמר כל העם אמן׃
ארור המסיג גבול

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

משגה ב׳ ומשמתון ארור משגה שר
בדרך משגה ישראל׳ ס׳ וחזר אשר לשגג
ומשגה׳ ס׳

ארור ה׳ בטע׳ ומשמתון מטה משפטו
יהוה שבר קדמי שבר ותליון ויקרא עשה׳ ס׳

אור דברי הזה ודרה ואזנות ב׳ ארור אשר
לא יקים את דברי הזה ויחיה בכל ומשה לעשה׳

רעהו׳ ואמר כל העם אמן׳
ארור משגיח אביו
ואמר כל העם אמן׳
ארור שכב עם
אשת אביו כי גלה כנף
אביו׳ ואמר כל העם אמן׳
ארור שכב עם כל
בהמה ואמר כל העם אמן׳
ארור שכב עם
אחותו בת אביו׳ ס׳
ואמר כל העם אמן׳
ארור שכב עם
חתנתו׳ ואמר כל העם אמן׳
ארור מכה רעהו
בסתר׳ ואמר כל העם אמן׳
ארור לקח שחד
להכות נפש דם נקי׳ ואמר
כל העם אמן׳
ארור אשר לא
יקים את דברי התורה הזאת
לעשות אותם׳ ואמר כל
העם אמן׳
והיה אם שמוע תשמע
בקול יהוה אלהיך לשמר

לעשות את כל מצותיו
אשר אנכי מצוך היום ונתנך
יהוה אלהיך עליון על כל
גויי הארץ׳ ובאו עליך כל
הברכות האלה והשיגך כי
תשמע בקול יהוה אלהיך
ברוך אתה בעיר וברוך
אתה בשדה׳ ברוך פרי
בטנך ופרי אדמתך ופרי
בהמתך שגר אלפיך
ועשתרות צאנך ברוך
טנאך ומשארתך׳ ברוך
אתה בבאך וברוך אתה
בצאתך׳ יתן יהוה את אויביך
הקמים עליך נגפים לפניך
בדרך אחד יצאו אליך
ובשבעה דרכים ינוסו לפניך׳
יצו יהוה אתך את הברכה
באסמיך ובכל משלח ידך
וברכך בארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך׳ יקימך
יהוה לו לעם קדוש כאשר
נשבע לך כי תשמר את
מצות יהוה אלהיך והלכת
בדרכיו׳ וראו כל עמי הארץ
כי שם יהוה נקרא עליך
ויראו ממך׳ והותרך יהוה

לטובה בפרי בטנך׳ ובפרי
בהמתך׳ ובפרי אדמתך
על האדמה׳ אשר נשבע
יהוה לאבתיך לתת לך׳
יפתח יהוה לך את אוצרו
הטוב׳ את השמים לתת
מטר ארצך בעתו׳ ולברך
את כל מעשה ידך׳ והלוית
גוים רבים׳ ואתה לא תלוה׳
ונתנך יהוה לראש׳ ולא לזנב
והיית רק למעלה׳ ולא תהיה
למטה׳ כי תשמע אל מצות
יהוה אלהיך׳ אשר אנכי
מצוך היום לשמר ולעשות׳
ולא תסור מכל הדברים׳
אשר אנכי מצוה אתכם
היום׳ ימין ושמאול׳ ללכת
אחרי אלהים אחרים׳
לעבדם׳ והיה אם
לא תשמע בקול יהוה
אלהיך׳ לשמר לעשות
את כל מצותיו וחקותיו
אשר אנכי מצוך היום׳
ובאו עליך כל הקללות׳
האלה׳ והשיגוך׳ ארור אתה
בעיר׳ וארור אתה בשדה׳
ארור טנאך ומשארתך׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ארור פריכטנך ופריארמתך
שגר אלפיך ועשתרות צאנך
ארור אתה בבאך וארור
אתה בצאתך ישלח יהוה
בך את המארה את המהומה
ואת המגערת בכל משלח
ידך אשר תעשה עד
השמדך ועד אבדך מהר
מפני רע מעלליך אשר
עזבתני ודבק יהוה בך את
הדבר עד כלתו אתך מעל
האדמה אשר אתה בא
שמה לרשתה יכה יהוה
בשחפת ובקדחת ובדלקת
ובחרחר ובחרב ובשדפון
וביקרון ורדף עד אבדך
והיו שמיך אשר על ראשך
נחשת הארץ אשר תחתיך
ברזל יתן יהוה את מטר
ארצך אבק ועפר מן
השמים ירד עליך עד
השמדך יתנך יהוה נגף
לפני איביך בדרך אחד
תצא אליו ובשבעה
דרכים תנוס לפניו והיית
לזעוה לכל ממלכות הארץ
ויהי נבלתך למאכל לכל
עוף השמים ולבהמת הארץ
ואין מחריד וכה יהוה
בשחין מצרים ובעפלים
ובגרב ובחרס אשר לא
תוכל לרפא בכה יהוה
בשגעון ובעורון ובתמהון
לבב והיית ממש בצהרים
כאשר ימש השר עור באפלה
ולא תצליח את דרכיך והיית
אך עשוק וגזול כל הימים
ואין מושיע אשה תארש
ואיש אחר ישגלנה בית
תבנה ולא תשב בו כרם
תטע ולא תחללנו שורך
טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו
חמרך גזול מלפניך ולא
ישוב לך צאנך נתנות לאיביך
ואין לך מושיע בנך ובנתיך
נתנים לעם אחר ועיניך
ראות ובלות אליהם כל היום
ואין לאל ידך פן יארמתך
וכל יגיעך יאכל עם אשר
לא ידעת והיית רק עשוק
ורצוץ כל הימים והיית
משגע מראה עיניך אשר
תראה וכלה יהוה בשחין
רע על הברכים ועל השקים

אשר לא תוכל להרפא
מכף רגלך ועד קדקדך
יולך יהוה אתך ואת מלכך
אשר תקים עליך אל גוי
אשר לא ידעת אתה
ואבתיך ועבדת שם
אלהים אחרים עץ ואבן
והיית לשמה למשל
ולשנינה בכל העמים אשר
ינהג יהוה שמה זרע רב
תוציא השדה ומעט תאסף
כי יחסלנו הארבה כרמים
תטע ועבדת יין לא תשתה
ולא תאגר כי תאכלנו
חתלעת זיתיך יהיו לך בכל
גבולך ושמן לא תסוך כי
ישל זיתך בגיך ובנות לא
ולא יהיו לך כי ילכו בשבי
כל עצך ופרי אדמתך ירש
הצלצל יכנו כל אשר בקרבך
יעלה עליך למעלה מעלה
ואתה תרד למטה מטה יהוא
ילוך ואתה לא תלוה הוא
יהיה לראש ואתה תהיה
לזנב ובאו עליך כל הקללות
האלה וירדפוך והשיגוך עד
השמדך כי לא שמעת בקול

ישלח כה בלבבך לשוב מצרימה בשלחו אתכם דרך עוד ולא תוסיפון לשוב בה לכן
ישלח האדון לאמה הון שלח איש ועל הבל לשלח שרשיו והיה לחלא בטמו איש ונתעבות ישלח בכם
הדיון אם ישלח בחרי עבד :ס:

שמיך ג׳ ומל׳ ומשמרון ומון שמיך אשר
על ראשך כי אראה שמיך יהוה ומש שמיך
ומדיגע׳ :ס:

ומלשון ב׳ חס ראוב המשכן כי יאמר לבו הנולד
בדרך ב׳ כל. שנו׳ ומנו אבותם בדרך עני
קשיבשון ויהשיב הדיר :ס:

ח פסוק שני ונעמר ישלח יס בנו מדרש תנא ומעבוה עבו יכי בסרוה ויהמעיל לבני ישראל ומוזעד
כה רשי בנו ראל וסנו דשי׳ לאישמעאל ואבדו בדרך עני מיי עבו יהמעמן ויק הבוהמב ויקנילון מלבא
חמיד לאופחה שהו יעמר :ס:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ברעב ד׳ ועבדיו אז איבד הלאחיקחוסמיות
אחכמי ברעב פדך מעזול ד׳ עטיפנו ברעב׳ ו׳

ברז הון ויהי בשחוק אלחים וכנה אוכבשי ואולדי ופצל ברז פצלוהלבטח אשרישקבתן ויבוקו לנטר
ברז על הארץ ויחלש את ויאבקם ויקרע ברן ומבברן אשר ויקרא אשמחזמי ואכל קרקיר ולחקל
מיקול פרש ומנו ציץ למואב ורון עיר ב׳ ו׳

יחוה אלהיך לשמר מצותיו
וחקתיו אשר צוך היום׃
לאות ולמופת וביום עבד שר
עולם תחת אשר לא׃
עבדת את יחוה אלהיך
בשמחה וב׳טוב לבב מרב
כל ועבדת את איבך אשר
ישלחנו יחוה בך ברעב׃
וב׳צמא וב׳ערם ובחסר כל
ונתן על ברזל על צואר ך
עד השמידו אתך׃ ישא ל
יחוה עליך גוי מרחוק מקצה
הארץ כאשר ידאה הנשר
גוי אשר לא תשמע לשונו
גוי עז פנים אשר לא ישא
פנים לזקן ונער לא יחון׃
ואכל פרי בהמתך ופרי
אדמתך עד השמדך אשר
לא ישאיר לך דגן תירוש
ויצהר שגר אלפיך ועשתרת
צאנך עד האבידו אתך׃
לך כלשך עריך ירדנו
חמתך הגבהות וחמת צרותך
אשר אתה בטחה בהן בכל
ארצך וחגר לך בכל שעריך
בכל ארצך אשר נתן יחוה
אלהיך לך׃ ואכלת פרי בטנך

בשר בנך ובנתיך אשר נתן
לך יחוה אלהיך במצור׃
ובמצוק אשר יציק לך איבך
האיש החנן בך וחעגמאד
תרע עינו באחיו ובאשת
חיקו ובלתר בניו אשר יותיר׃
מתת לאחד מהם מבשר
בניו אשר יאכל מבליתי שאיר
לו כל במצור ובמצוק אשר
יציק לך איבך בכל שעריך
הרכה בך והעגנה אשר לא
נסתה כף רגלך היצג על
הארץ מחתעגג ומרחתרע
עינך באיש חיקך ובבניך׃
ובתיך ובשדתך חיות
מביו רגליך ובבניך אשר
תלד ביתא כל סבחסר כל
בסתר במצור ובמצוק׃
אשר יציק לך איבך׃
בשעריך אסלא תשמר
לעשות את כל דברי׃
התורה הזאת הכתובים
בספר הזה ליראה את השם
הנכבד והנורא הזה את׃
יחוה אלהיך׃ והפלא יחוה
את מכתך ואת מכות
זרעך מכות גדלות ונאמנות

וחלים רעים ונאמנים׃
ויחשיב בך את כל מדוה מ
מצרים אשר יגרת מפניהם
ודבקו בך׃ גם כל חלו וכל
מכה אשר לא כתוב בספר
התורה הזאת יעלם יתוה
עליך עד השמדך׃ ונשארתם
במתי מעט תחת אשר׃
הייתם ככוכבי השמים לרב
כי לא שמעת בקול יחוה
אלהיך׃ והיה כאשר שש
יחוה עליכם להיטיב אתכם
ולהרבות אתכם כן ישיש
יחוה עליכם להאביד אתכם
ולהשמיד אתכם ונסחתם
מעל האדמה אשר אתה
בא שמה לרשתה׃ ופצך
יחוה בכל העמים מקצה
הארץ ועד קצה הארץ׃
ועבדת שם אלהים אחרים
אשר לא ידעת אתה׃
ובבתיך עץ ואבן׃ ובגוים
ההם לא תרגיע ולא יהיה׃
מנוח לכף רגלך ונתן יהוה לך
שם לב רגז וכלון עינים׃
ודאבון נפש׃ והיו חייך
תלאים לך מנגד ופחדת לי

לאחד ז׳ פוסה שומר לאחד מתנו ויקרא אחי לאחד ואלישע ותבוא אקרי אלזוזר ואמרם ולקרנו לאחד
אחזו וכי ויקרא ולאחד קראומבנע ב׳ בו׳ ו׳ ישע ז׳ קמ׳ נשאר ומבמיט פעם ואר מ׳ שם ואמסלל
גבני ויתנ בגוים זרשמה ויבור פנה אל ה׳ ובו ויקם מיל ריק ודחבנים׳ ובל אחבנו ומפלבי ואמסחון׃

ולחמיה ד׳ ויהיו באשר ששר׳ עליהם
ומשמרים אל ה׳ בעבור את ששי ועשרה
עמיק שר אבר מ׳ אמרים׃ ו׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

לילה וומם ולא תאמין
בחיך בבקר תאמר מי יתן
ערב ובערב תאמר מי יתן
בקר מפחד לבבך אשר
תפחד ומראה עינך אשר
תראה׃ והשיב יהוה אתך
מצרים באניות בדרך אשר
אמרתי לך לא תסיף עוד
לראתה והתמכרתם שם
לאיביך לעבדים ולשפחות
ואין קנה׃ אלה
דברי הברית אשר צוה יהוה
את משה לכרת את בני
ישראל בארץ מואב׃
מלבד הברית אשר כרת
אתם בחרב׃
ויקרא משה אל כל ישראל
ויאמר אלהם אתם ראיתם
את כל אשר עשה יהוה לעינים
בארץ מצרים לפרעה ולכל
עבדיו ולכל ארצו׃ המסות
הגדלת אשר ראו עיניך
האתת והמפתים הגדלים
ההם׃ ולא נתן יהוה לכם
לב לדעת ועינים לראות
ואזנים לשמע עד היום
הזה׃ ואולך אתכם ארבעים

שנה במדבר לא בלו
שלמתיכם מעליכם ונעלך
לא בלתה מעל רגלך׃ לחם
לא אכלתם ויין ושכר לא
שתיתם למען תדעו כי אני
יהוה אלהיכם׃ ותבאו אל
המקום הזה ויצא סיחון מלך
חשבון ועוג מלך הבשן
לקראתנו למלחמה ונכה׃
ונקח את ארצם ונתנה
לנחלה לראובני ולגדי
ולחצי שבט המנשה׃
ושמרתם את דברי הברית
הזאת ועשיתם אתם
למען תשכילו את כל
אשר תעשון׃
אתם נצבים היום כלכם
לפני יהוה אלהיכם ראשיכם
שבטיכם זקניכם ושטריכם
כל איש ישראל׃ טפכם
נשיכם וגרך אשר בקרב
מחניך מחטב עציך עד
שאב מימיך׃ לעברך
בברית יהוה אלהיך ובאלתו
אשר יהוה אלהיך כרת
עמך היום׃ למען הקים
אתך היום׃ לו לעם והוא

יהיה לך לאלהים כאשר
דבר לך וכאשר נשבע
לאבתיך לאברהם ליצחק
וליעקב׃ ולא אתכם לבדכם
אנכי כרת את הברית הזאת
ואת האלה הזאת׃ כי את
אשר ישנו פה עמנו עמד
היום לפני יהוה אלהינו ואת
אשר איננו פה עמנו היום׃
כי אתם ידעתם את אשר
ישבנו בארץ מצרים ואת
אשר עברנו בקרב הגוים
אשר עברתם׃ ותראו את
שקוציהם ואת גלוליהם
עץ ואבן כסף וזהב אשר
עמהם׃ פן יש בכם איש או
אשה או משפחה או שבט
אשר לבבו פנה היום מעם
יהוה אלהינו׃ ללכת לעבד
את אלהי הגוים ההם׃ פן יש בכם
שרש פרה ראש ולענה׃
והיה בשמעו את דברי
האלה הזאת׃ והתברך
בלבבו לאמר שלום יהיה לי
כי בשררות לבי אלך למען
ספות הרוה את הצמאה׃
לא יאבה יהוה סלח לו כי

באמונה לו והשיבך מיסיר אז אמר אחאז
בם אחאב ובשרשיו באמונה ויריחו ויהי באמונה׃ ס׃

המלך לו המלך אוכבר ישמעאל אובעמשנה
אחבעים שמר ואיקח אוכבעים׃ ס׃

ויון ושמי ג לחם לראבלחמי מבן לאשר ויבא
וכבעם ומנה לגוחלה ג בלו ולשבו לה ב אוכבעשר
בגישראל ונוקח אוכ אריאמר׃ ס׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אלהי אבותיו ל לפרעה ואמרתי כה־יאמר אלהים ואמרו על אשר עזבו את־בריתם ל דמשנה ז וזרה
ויעבדו אתם ל אלהי אבותם ושפטים בעבדם אותם ל אלהי אבותיו: ולא־שלח ג ולא־הלכו ב לע
ולא־שלח עליהם ולא־שלח עליהם:

יקומו ג מלבוש יקומו מלחשבו ושבו אשר
יקומו מאחוריכם יקומו ושרכבו חמור עליכם:

אז יעשו אף יהוה וקנאתו
באיש ההוא ורבצה בו כל
האלה הכתובה בספר הזה
ומחה יהוה את שמו
מתחת השמים והבדילו
יהוה לרעה מכל שבטי
ישראל ככל אלות הברית
הכתובה בספר התורה
הזה ואמר הדור האחרון
בניכם אשר יקומו מאחריכם
והנכרי אשר יבא מארץ
רחוקה וראו את מכות
הארץ ההוא ואת תחלואיה
אשר חלה יהוה בה: גפרית
ומלח שרפה כל־ארצה לא
תזרע ולא תצמח ולא־יעלה
בה כל־עשב כמהפכת סדם
ועמרה אדמה וצבוים
אשר הפך יהוה באפו
ובחמתו ואמרו כל הגוים
על־מה עשה יהוה ככה
לארץ הזאת מה חרי האף
הגדול הזה: ואמרו על
אשר עזבו את־ברית יהוה
אלהי אבתם אשר כרת
עמם בהוציאו אתם מארץ
מצרים וילכו ויעבדו

אלהים אחרים וישתחוו
להם אלהים אשר לא
ידעום ולא חלק להם:
ויחר־אף יהוה בארץ הזאת
להביא עליה את כל
הקללה הכתובה בספר
הזה: ויתשם יהוה מעל
אדמתם באף ובחמה
ובקצף גדול וישלכם אל
ארץ אחרת כיום הזה:
הנסתרות ליהוה אלהינו
והנגלת לנו ולבנינו עד־עולם
לעשות את־כל־דברי
התורה הזאת:
והיה כביאו עליך
כל הדברים האלה הברכה
והקללה אשר נתתי לפניך
והשבת אל־לבבך בכל
הגוים אשר הדיחך יהוה
אלהיך שמה: ושבת עד
יהוה אלהיך ושמעת בקלו
ככל אשר אנכי מצוך היום
אתה ובניך בכל־לבבך ובכל
נפשך: ושב יהוה אלהיך
את שבותך ורחמך ושב
וקבצך מכל העמים
אשר הפיצך יהוה אלהיך

שמה אם יהיה נדחך
בקצה השמים משם
יקבצך יהוה אלהיך
ומשם יקחך והביאך יהוה
אלהיך ארצה אשר
ירשו אבתיך וירשתה
והיטבך והרבך מאבתיך:
ומל יהוה אלהיך את־לבבך
ואת לבב זרעך לאהבה
את־יהוה אלהיך בכל
לבבך ובכל־נפשך למען
חייך: ונתן יהוה אלהיך את
כל־האלות האלה על־אויביך
ועל־שנאיך אשר רדפוך:
ואתה תשוב ושמעת בקול
יהוה ועשית את־כל־מצותיו
אשר אנכי מצוך היום:
והותירך יהוה אלהיך בכל
מעשה ידך בפרי בטנך
ובפרי בהמתך ובפרי
אדמתך לטובה כי־ישוב
יהוה לשוש עליך לטוב
כאשר ששש על־אבתיך:
כי־תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר מצותיו
וחקתיו הכתובה בספר
התורה הזה כי־תשוב אל

ראש פסוק במתג

ראש פסוק

חסר

חסר

חסר

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

יחוה אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך׃
כי המצוה הזאת אשר אנכי
מצוך היום לא נפלאת הוא
ממך ולא רחקה הוא׃ לא
בשמים הוא לאמר מי יעלה
לנו השמימה ויקחה לנו
וישמעהו אתה ונעשנה׃ לא
מעבר לים הוא לאמר מי
יעבר לנו אל עבר הים ויקחה
לנו׃ ושמעו אתה ונעשנה׃
כי קרוב אליך הדבר מאד
בפיך ובלבבך לעשתו׃
ראה נתתי לפניך
היום את החיים ואת הטוב
ואת המות׃ אשר אנכי מצוך היום לאהבה
את יהוה אלהיך׃ ללכת
בדרכיו ולשמר מצותיו
ומשפטיו׃ ותורבית
ברכך יהוה אלהיך בארץ
אשר אתה בא שמה לרשתה׃
ואם יפנה לבבך׃ ולא תשמע
ונדחת והשתחויתה לאלהים
אחרים׃ ועבדתם׃ הגדתי
לכם היום׃ כי אבד תאבדון
לא תאריכון ימים על האדמה
אשר אתה עבר את הירדן
לבא שמה לרשתה׃ העדתי
בכם היום את השמים׃ ואת
הארץ׃ החיים והמות נתתי
לפניך הברכה והקללה׃
ובחרת בחיים׃ למען תחיה
אתה וזרעך׃ לאהבה את
יהוה אלהיך׃ לשמע בקלו
ולדבקה בו׃ כי הוא חיך׃
וארך ימיך׃ לשבת על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבתיך
לאברהם ליצחק וליעקב
לתת להם׃
וילך משה׃ וידבר את הדברים׃
האלה אל כל ישראל׃ ויאמר
אלהם בן מאה ועשרים
שנה אנכי היום׃ לא אוכל
עוד לצאת׃ ולבוא ויהוה
אמר אלי׃ לא תעבר את
הירדן הזה׃ יהוה אלהיך
הוא עבר לפניך הוא׃ שמיד
אתה גוים האלה מלפניך
וירשתם׃ יהושע הוא עבר
לפניך כאשר דבר יהוה׃
ועשה יהוה להם כאשר
עשה לסיחון׃ ולעוג מלכי
האמרי׃ ולארצם אשר׃

השמיד אתם׃ ונתנם יהוה
לפניכם׃ ועשיתם להם
ככל המצוה אשר צויתי
אתכם׃ חזקו׃ ואמצו׃ אל
תיראו׃ ואל תערצו׃ מפניהם
כי׃ יהוה אלהיך הוא׃ ההלך
עמך׃ לא ירפך׃ ולא יעזבך׃

ויקרא משה׃ ליהושע
ויאמר אליו׃ לעיני כל
ישראל׃ חזק׃ ואמץ׃ כי
אתה תבוא׃ את העם׃ הזה
אל הארץ׃ אשר נשבע
יהוה׃ לאבתם׃ לתת להם׃
ואתה תנחילנה׃ אותם׃
ויהוה׃ הוא׃ ההלך׃ לפניך׃
הוא יהיה עמך׃ לא ירפך׃
ולא יעזבך׃ לא תירא׃
ולא תחת׃ ויכתב משה׃
את התורה׃ הזאת׃ ויתנה׃
אל הכהנים׃ בני׃ לוי׃ הנשאים
את ארון׃ ברית יהוה׃ ואל כל
זקני׃ ישראל׃ ויצו׃ משה׃
אותם׃ לאמר׃ מקץ׃ שבע
שנים׃ במעד׃ שנת׃ השמטה
בחג׃ הסכות׃ בבוא כל
ישראל׃ לראות׃ את פני

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

יהוה אל־היך במקום אשר
יבחר תקרא את־התורה
הזאת נגד כל־ישראל
באזניהם הקהל את־העם
האנשים והנשים וטף
וגרך אשר בשעריך למען
ישמעו למען למדו
ויראו את־יהוה אלהיכם
ושמרו לעשות את־כל
דברי התורה הזאת ובניהם
אשר לא־ידעו ישמעו
ולמדו ליראה את־יהוה
אלהיכם כל־הימים אשר
אתם חיים על־האדמה
אשר אתם עברים את־הירדן
שמה לרשתה
ואמר יהוה אל־משה הן
קרבו ימיך למות קרא את
יהושע והתיצבו באהל מועד
ואצונו ויהושע
ויתיצבו באהל מועד
ויראה יהוה באהל בעמוד ענן
ויעמד עמוד הענן על־פתח האהל
ויאמר יהוה אל־משה
הנך שכב עם־אבתיך וקם
העם הזה וזנה אחרי אלהי
נכר־הארץ אשר־הוא בא־שמה

בקרבו ועזבני והפר את
בריתי אשר כרתי אתו
וחרה אפי בו ביום ההוא
ועזבתים והסתרתי פני מהם
והיה לאכל ומצאהו רעות
רבות וצרות ואמר ביום ההוא
הלא על־כי אין אלהי בקרבי
מצאוני הרעות האלה ואני
הסתר אסתיר פני ביום ההוא
על כל הרעה אשר עשה
כי פנה אל־אלהים אחרים
ועתה כתבו לכם את השירה
הזאת ולמדה את־בני ישראל
שימה בפיהם למען תהיה
לי השירה הזאת לעד
כי אביאנו אל־האדמה
אשר נשבעתי לאבתיו
זבת חלב ודבש
ואכל ושבע ופנה אל
אלהים אחרים ועבדום
ונאצוני והפר את־בריתי
והיה כי־תמצאנה אתו רעות רבות
וצרות וענתה השירה
הזאת לפניו לעד כי
לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי
את־יצרו אשר הוא
עשה היום בטרם אביאנו

אל־הארץ אשר נשבעתי
ויכתב משה את־השירה
הזאת ביום ההוא ולמדה
את־בני ישראל ויהי
את יהושע בן־נון ויאמר
חזק ואמץ כי אתה תביא
את־בני ישראל אל־הארץ
אשר נשבעתי להם
ואנכי אהיה עמך ויהי
ככלות משה לכתב את־
דברי התורה הזאת על
ספר עד תמם ויצו משה
את־הלוים נשאי ארון
ברית יהוה לאמר לקח
את־ספר התורה הזה
ושמתם אותו מצד ארון
ברית יהוה אלהיכם והיה
שם בך לעד כי אני
ידעתי את־מרדך ואת
ערפך הקשה הן עודנו
חי עמכם היום מרים
הייתם עם יהוה ואף כי
אחרי מותי הלא־זו
אל־אתבי זקני
שבטיכם ושטריכם
ואדברה באזניהם
את־הדברים האלה

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ואעידה בם את השמים ואת הארץ ... כי ידעתי אל ש
אחרי מותי כי תשחתון ... וסרתם מן ... ל ל ע ל
הדרך אשר צויתי אתכם וקראת ... אתכם ... הרעה ל א ל
באחרית הימים כי תעשו את הרע ... בעיני יהוה ל ש כ
להכעיסו במעשה ידיכם ... וידבר משה באזני ... כל ל ל ש
קהל ישראל את דברי השירה הזאת ... עד תמם: א ל ע

ע

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ
בטל אמרתי כשעירים עלי דשא
הבו גדל לאלהינו צור תמים פעלו
עול צדיק וישר הוא שחת לו לא
הם לו תחת תגמלו זאת עם נבל
הלא הוא אביך קנך הוא עשך
שנות דור ודור שאל אביך ויגדך זקניך
בהפרידו בני אדם גבל עמים למספר
בני ישראל כי חלק יהוה עמו
ובתוהו ילל שדמן יסבבנהו יבונננהו
נוקדהו ירחף יפרש כנפיו יקחהו
אל נבר ירכבהו על במותי ארץ
ישמנו מחלבי שור וחמאת כבשר
ועתודים עם חלב כליות חטה
שמנת עבית כשית ויטש
בזדים סרו עבת יבעיסהו
מקרבאו לא שערוה אבתיכם
יתוה ויגאצו מבעס בניו ובנותיו
כי יראו ותפסת חיה בם לא אמנם
ואני אקני אם בלא עם בגוי נבל
שאול תחתית ותאכל ארץ

אמרתי ערף במטר לקחתו
ודרבים על עשב כי שם יהוה אקרא
כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין
בנו מומם דור עקש ופתלתל
ולא חכם הלוא הוא אביך קנך הוא עשך
שנות דור ודור שאל אביך ויגדך זקניך
בהפרידו בני אדם גבל עמים למספר
ויאמר לך בחנאל עליון גוים
בני ישראל כי חלק יהוה עמו
ויצקנהו בלא שון עמו בגשו יעיר קנו על
ישאהו על אברתו יהוה בדד ינחנו ואין עמו
ויאכל תנובת שדי ויניקהו דבש מסלע
וחלב צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן
ודם ענבת שתה חמר ויאכל ויבעט
אלוה עשהו ויבל צור ישעתו יקנאהו
יזבחו לשדים לא אלוה אל הים לא ידעום חדשים
צור ילדך תשי ותשכח אל מחללך ויירא
ויאמר אסתירה פניהם אראה מה אחריתם
הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם
אבעיסם בלא עם בגוי נבל אקניהם
ויבל ותלהט מוסדי הרים אספה עלימו

ואדבריה ר אלבו יחד לשני ואחבריה האמת הישמיעו ואחבריה השכעשית אותו לא אלהי שמו עוד עמי ואוביה: ר וקראת ל וקראת שמו ראל אל וקראת אותכם הרעה וקראת
שמו עמנו אל וקראת ושלמך: ואעידה ח מקחדילן אלה ואעידה לה שיסבאמיבר עב מי אחבריה ואמו ואחבריה ושראל ואעידה שמו עעמי ואעידה בך: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

רעותך חצי אבליהם מיי רעב
אשלחם עם חמת וחרי עפר
בתולה יונק עם איש שיבה
בעם אויב אגור פזינרי צרימו
אבד עצות המה ואין בחם תבונה
ירדו אנדאלה ושנים נגקן רבכה
ביצורי עזרם ואבינו פקיום
רוש אשבלת מרות למו
רמס עמיר חתם באו ערתי
וחש עלדות למו מיזדיו חקוה
עזוה ושוב ואמר אי אלהימו
ינוסיכם נקומו ויעזרם
ואין אלהים עמדי אני אמיתו ואחיה
אשא אל שמים ידי ואמרתי
במשפטי ידי אשוב נקם לצרי
תאבל בשר מדם חלל ושבה
יקום ונקם ישוב לצריו
ולחמי השף וקטב מרירי ושדפתמות
מחין תשבל חרב ומחדרים אימה בדחור גם
אמרתי אפאיהם אשבתה מאנוש זכרם לוי
פזו אמרו הינו רמה ולא יהיה פעל כל זאת ביני
לו חכמו ישכילו זאת ובינו לאחריתם אבה
אם לא כי עורם מכרם ויהוה הסגרם כי לא
כי מגפו סדם גפנם ומשדמת עמרה ענבי מו ענבי
חמת תנינם יינם וראש פתנים אכזר הל אחזא
לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם
עמו על עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת ידו ואפס
עצור וחסור אשר חב ובחמו אבלו שתו
ידי עליכם סתרה ראו עתה כי אני אני הוא
מה צתי ואנ ארפא ואין מידי מציל כי
חי אנכי לעלם אם שנותי ברק חרבי ותאחז
ולמשנאי אשלם אשכיר חצי מדם ובחרבי
מראש פרעות אויב חרגנו גוים עמו כי דם עבדיו
וכפר אדמתו עמו

ויבא משה ויבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון: ויכל משה
לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל: ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים
אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצוים את בניכם לשמר לעשות את כל דברי
התורה הזאת: כי לא דבר ריק הוא ממכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על
האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה:
וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר: עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר
בארץ מואב אשר על פני יריחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל
לאחזה: ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמיך באשר מת אהרן אחיך
בהר ההר והאסף אל עמיו: על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש
מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל: כי מנגד תראה את הארץ

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ושמה לא תבוא אל הארץ
אשר אני נתן לבני ישראל

וזאת הברכה אשר ברך משה
איש האלהים את בני ישראל
לפני מותו ויאמר יהוה מסיני
בא וזרח משעיר למו הופיע
מהר פארן ואתה מרבבת
קדש מימינו אשדת למו אף
חבב עמים כל קדשיו בידך
והם תכו לרגלך ישא מדברתיך
תורה צוה לנו משה מורשה
קהלת יעקב והי בישרון
מלך בהתאסף ראשי עם יחד
שבטי ישראל יחי ראובן ואל
ימת ויהי מתיו מספר

וזאת ליהודה ויאמר
שמע יהוה קול יהודה ואל
עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר
מצריו תהיה ולוי
אמר תמיך ואורך לאיש
חסידך אשר נסיתו במסה
תריבהו על מי מריבה האמר
לאביו ולאמו לא ראיתיו את
אחיו לא הכיר ואת בניו לא
ידע כי שמרו אמרתך וברית
נצרו יורו משפטיך לישראל

והזיר לישראל לישמעאל
בא אפו ובלי ידיו מחץ מתן
יהוה חיל ופעל ידיו תרצה
מתן מתנים קמיו ומשנאיו
יקומון בבצע נגר יחד
יהוה ישכן לבטח עליו חפף עליו
כל היום וביתפיו שכן

וליוסף אמר מברכת יהוה
ארצו ממגד שמים מטל ומתהום
רבצת תחת ומגד
תבואת שמש ומגד גרש
ירחים ומגד ראש הרי קדם
ומגד גבעות עולם ומגד
ארץ ומלאה ורצון שכני סנה
תבא לראש יוסף ולקדקד
נזיר אחיו בכור שורו הדר לו
וקרני ראם קרניו בהם עמים
ינגח יחדו אפסי ארץ והם
רבבות אפרים והם אלפי מנשה

ולזבולן אמר שמח
זבולן בצאתיך ויששכר
באהליך עמים יקראו
שם יזבחו זבחי צדק כי שפע
ימים יינקו ושפני טמוני חול

ולגד אמר ברוך
מרחיב גד כלביא שכן
וטרף זרוע אף קדקד ויראה

ראשית לו כי שם חלקת
מחוקק סופן ותאו ראשי
עם יחד יקבצו עמים
מרבבות אפרים ורבבות מנשה

ולזבולן אמר זבולן
בצאתיך ויששכר באהליך
עמים יקראו הר שם יזבחו
זבחי צדק כי שפע ים
יינקו ושפני טמון חול

ולגד אמר ברוך
מרחיב גד כלביא שכן
וטרף זרוע אף קדקד

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולא ירע יא׳ ומצחון וכשרון וחבור ועצב בלא שקר לו ולא ירע ואשר יקבר אומבני עדי
ומלח חיץ כבדו מרפאתם שני בפשמאד גב שמש לא ראוה ולא תורו׳ ס׳

ויעל משה מערבת
מואב אל הר נבו ראש
הפסגה אשר על פני יריחו
וירא יהוה את כל הארץ
את הגלעד עד
דן ואת כל נפתלי ואת
ארץ אפרים ומנשה ואת כל
ארץ יהודה עד הים האחרון
ואת הנגב ואת הככר
בקעת יריחו עיר התמרים
עד צער ויאמר יהוה אליו
זאת הארץ אשר נשבעתי
לאברהם ליצחק ולי עקב
לאמר לזרעך אתננה
הראיתיך בעינך ושמה
לא תעבר׳ מות תמות משה
עבד יהוה כאשר דבר מואב על
פי יהוה ויקבר אתו בגי
בארץ מואב מול בית פעור
ולא ידע איש את קברתו
עד היום הזה ומשה בן
מאה ועשרים שנה במותו
לא כהתה עינו ולא נס לחו
ויבכו בני ישראל את משה
בערבות מואב שלשים יום
ויתמו ימי בכי אבל משה
ויהושע בן נון מלא רוח

בגמ׳ ג׳ חומרין ודיפסרון ראחיין בן שלש
ועשרים ומשה בן מאה ועשרים ואחיו עשה
חמלה׳ ס׳

חכמה כי סמך משה את
ידיו עליו וישמעו אליו ובני
ישראל ויעשו כאשר צוה
יהוה את משה ולא קם
נביא עוד בישראל כמשה
אשר ידעו יהוה פנים אל
פנים לכל האתות והמופתים
אשר שלחו יהוה לעשות
בארץ מצרים לפרעה
ולכל עבדיו ולכל ארצו
ולכל היד החזקה ולכל
המורא הגדול אשר עשה
משה לעיני כל ישראל

מא

סיום חפטרות
שלשה עשר
וחמשים וחמשת

סיום חפטרות שלמה
חמשת אלפים
ושמונה מאות
וארבעים
וחמשה
חלק
פלג

זכרם לברכה ישלם לעולם
ויעמדו בעונם ארץ
ושמחה מאות
ויום שם
ושמה

סיום חמאות ורוחיה ארבעה מאות אלף
ומאה מאות ואחד ושמונים וחמשה

בגמ׳ אל פנים הם ראיום אלהים וחבריו אל
ישמה אשר ידעו יהוה ראמר בדרש והבאתי אל
ומתכם׳ ס׳

סדר יהוה

בראשית א אלה תולדות הדע ב
הוה אדם ג ויהי ספר תולדות הר
אלה תולדות נח ה ויזכר אלהים ו
צאמן חמב ז ויהי בני נחה ח
ויהי בלהל ט לך לך מארצך י
ויהי בומאנו יא במחזה לאלי יב
ושריאשת יג ויהי אברם בן יד
באלני ממרא טו ובאו שנים המל יו
ויסע משם יז ויהוה פקד את יח
ויהי אלהים נסה יט ואברהם זקן כ
ואבא אהים כא ויסף אברהם כב
ואלה תולדות כג ויחי בן זקנים כד
ויתן לך הא כה ויצא יעקב כו
ויראה יבי כז ויזבר אחיו כח
שוב אל ארץ כט וישלח יעקב ל
ובא יעקב לא וירא יעקב לב
וישב יעקב לג ויהי בעת ההוא לד
ויסע הזרד לה ויהי אז ידעו לו
ויהי מקץ לז הנמצא בו איש לח
ואמר שלו לט ואל שרי ולבנה מ
ויגש אליו מא ואת יהוה מב
ויהי אחרי מג ויקרא יעקב מד
בטמן זאב מה

ואלה שמות

ואלה שמות א וילך איש ב
ומשה חיה ג וילך משה ד
וארא אל אב ה בי דבר אל ו
השכם בבקר ז ביא ויחבר ח
עוד נגע אחד ט ויהי בדרך י
קדש לכל יא מחה תעצך יב
הכם ממשה יג עוד אחד יד
וישקם ותרו טו ואתם יז
ואלה המשפ יח אם כסף יט

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולראובני נתתי מן הגלעד אמר יהושע: ט:
שנים אנשים ב׳ ושלח יהושע מחשבון ו: ט:

ו׳ ראש פס׳ ולא ולא ולא לא תכשל ולא תאבה לו ולא תשמע לו ולא תיעב לו ולא תחמול ולא תכסה עליו · והלבנון ה׳ ושמעת
פנו ושבו לכם ואעבור נא ואראה מה הדבר והלבנון ב׳ המקום אשר תשרוף והלבנון באדיר ופו׳ ט:

אם

ויחי אחרי מות משה ·
עבד יהוה ויאמר יהוה ל
אל יהושע בן נון משרת ·
משה לאמר משה עבדי
מת ועתה קום עבר · את
הירדן הזה אתה וכל העם
הזה אל הארץ אשר
אנכי נתן להם לבני ישראל
כל המקום אשר תדרך כף
רגלכם בו לכם נתתיו ·
כאשר דברתי אל משה ·
מהמדבר והלבנון הזה ועד
הנהר הגדול נהר פרת כל
ארץ החתים ועד הים ·
הגדול מבוא השמש ·
יהיה גבולכם לא יתיצב
איש לפניך כל ימי · חיך
כאשר הייתי עם משה ·
אהיה עמך לא ארפך ·
ולא אעזבך חזק ואמץ
כי אתה תנחיל את העם
הזה את הארץ אשר
נשבעתי לאבותם לתת
להם רק חזק ואמץ מאד
לשמר לעשות בכל ·
התורה אשר צוך משה ·
עבדי אל תסור ממנו ימין

ושמאול למען תשכיל בכל
אשר תלך · לא ימוש ספר
התורה הזה מפיך והגית בו
יומם ולילה למען תשמר
לעשות בכל הכתוב בו · כי
אז תצליח את דרכך · ואז
תשכיל · הלוא צויתיך ·
חזק ואמץ אל תערץ ·
ואל תחת כי עמך יהוה
אלהיך בכל · אשר תלך ·

ויצו יהושע את שטרי ·
העם לאמר עברו במקרב
המחנה וצו את העם לאמר
הכינו לכם צידה כי בעוד ·
שלשת ימים אתם עברים
את הירדן הזה לבוא ל
רשת את הארץ אשר
יהוה אלהיכם נתן לכם ·
לרשתה · ולראובני
ולגדי ולחצי שבט המנשה
אמר יהושע לאמר זכור ·
את הדבר אשר צוה אתכם
משה עבד יהוה לאמר
יהוה אלהיכם מניח לכם
ונתן לכם את הארץ הזאת
נשיכם טפכם ומקנכם ·

ישבו בארץ אשר נתן ·
לכם משה בעבר הירדן
ואתם תעברו חמשים ·
לפני אחיכם כל גבורי ·
החיל ועזרתם אותם · עד
אשר יניח יהוה לאחיכם ·
כמכם גם הם · את
הארץ אשר יהוה אלהיכם
נתן להם ושבתם לארץ
ירשתכם וירשתם אותה ·
אשר נתן לכם משה עבד
יהוה בעבר הירדן מזרח
השמש · ויענו את יהושע
לאמר כל אשר צויתנו ·
נעשה · ואל כל אשר ·
תשלחנו נלך · ככל אשר ·
שמענו אל משה כן נשמע
אליך · רק יהי יהוה אלהיך ·
עמך כאשר היה עם משה ·
כל איש אשר ימרה את
פיך ולא ישמע את דבריך
לכל אשר תצוה · יומת ·
חזק ואמץ ·
וישלח יהושע בן נון מדשים
השטים מרגלים לאמר לכו
ראו את הארץ · את יריחו

ז׳ פסוק ושי ועי׳ ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה והלבנון ח׳ אכם ותחשו · ראמרתם מה עבדים אנחנו לעבד ירושלים ונבא ירושלים ונבא הזה כי יש קרבה בהם לבם ואל אשרי לאחיכם ·

ד׳ ראשון ולא הלכו אל בית הזונה ·
מעדתמי ומעבר אשר נבא ירושלים ונבא הזה כי יש קרבה בהם לבם ואל אשרי לאחיכם ·

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

וחמון ׃ ראש פלי פרים ישבכון וחמה לרחו וחמיה מביאים דמלכים וחלמה מיו ועצמו אמרו אל ראמיחו אם ישמעו ואם
רחמיל וחלה כאיש וחלמה לא ידעו וחמלה עדיו ידיד עגם ידיד ולמה לשואל׃ ׃

שני ואנשים ׃ ועמיו שנו וחקה האשה ארגשני
וישבו שני ראנשים ובאו שני האנשים בני ביתיע׃

ולכו ׃ ובאו בית אשה זונה
ושמה רחב וישכבו שמה ׃
ויאמר למלך יריחו לאמר
הנה אנשים באו הנה הלילה
מבני ישראל לחפר את
הארץ ׃ וישלח מלך יריחו
אל רחב לאמר הוציאי
האנשים הבאים אליך אשר
באו אל ביתך כי לחפר את
כל הארץ באו ׃ ותקח
האשה את שני האנשים
ותצפנו ותאמר כן באו אלי
האנשים ולא ידעתי מאין
המה ׃ והי השער לסגור
בחשך והאנשים יצאו ׃
לא ידעתי אנה הלכו ׃
האנשים רדפו מהר אחריהם
כי תשיגום ׃ והיא העלתם
הגגה ׃ וטמנם בפשתים ׃
הערוכות לה על הגג ׃
והאנשים רדפו אחריהם
דרך הירדן על המעברות
והשער סגרו אחרי כאשר
יצאו הרדפים אחריהם ׃
והמה טרם ישכבון והיא
עלתה עליהם על הגג ׃
ותאמר אל האנשים אל עתה

כי נתן יהוה לכם את הארץ
וכי נפלה אימתכם עלינו ׃
וכי נמגו כל ישבי הארץ
מפניכם ׃ כי שמענו ״ את
אשר הוביש יהוה את מי
ים סוף מפנכם בצאתכם
ממצרים ׃ ואשר עשיתם
לשני מלכי האמרי אשר
בעבר הירדן לסיחון ולעוג
אשר החרמתם אותם ׃
ונשמע ונמס לבבנו ״ ולא
קמה עוד רוח בכם מפנכם
כי יהוה אלהיכם הוא ׃
אלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת ׃ ועתה
השבעו נא לי ביהוה כי ׃
עשיתי עמכם חסד ועשיתם
גם אתם עם בית אבי חסד
ונתתם לי אות אמת ׃
והחיתם את אבי את אמי
ואת אחי ואת אחותי ואת
כל אשר להם והצלתם את
נפשתינו ממות ׃ ויאמרו לה
האנשים נפשנו תחתיכם ׃
למות אם לא תגידו ׃ את
הדברנו זה והיה בתת יהוה
לנו את הארץ ועשינו עמך

חסד ואמת ׃ ותורדם בחבל
בעד החלון כי בית חומתה בנוי
בחומה ובחומה היא יושבת ׃
ותאמר להם ההרה לכו פן
יפגעו בכם הרדפים ונחבאתם
שמה שלשת ימים עד ״
שוב הרדפים ואחר תלכו
לדרככם ׃ ויאמרו אליה ׃
האנשים נקיים אנחנו מ שבעתך
הזה אשר השבעתנו ׃ הנה
אנחנו באים בארץ את תקות
חוט השני הזה תקשרי בחלון
אשר הורדתנו בו ואת אביך
ואת אמך ואת אחיך ואת כל
בית אביך תאסף אליך ׃
הביאתה והיה כל אשר יצא
מדלתי ביתך החוצה דמו
בראשו ואנחנו נקיים מכל אשר
יהיה את כל אשר בבית עמנו בראשנו
אם יד תהיה בו ׃ ואם תגידי
את דברנו זה והיינו נקיים ׃
משבעתך אשר השבעתנו
ותאמר כדבריכם כן הוא ׃
ותשלחם ותקשר שרת
תקות השני בחלון ׃ וילכו ׃
ויבאו ההרה וישבו שם ׃
שלשת ימים עד ״ שבו

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויתנתם ב׳ וחנניתם אותם ויחיתם שמכם
לשבועה׳ חיו והיתם באחיל מזעה׳ ו׳ : x׳ : ז׳ : ו׳

לעבד ל׳ מל׳ חיי באשר ימי כל חיו׳ ומדו באשרים כל ו׳ העם ע׳ ומכל ו׳ העם מ׳ לאנשיה עוד׳ : ט׳ : שבטי בני ישראל ג׳
חיי לאחד ואמרי לאם חיי ישע ו׳ ועשה כן בני ישראל׳ : ט׳ : ואמרתם לחם ב׳ אשר נבחרתם ו׳ אמרי שאול פנו בעמ׳ : ט׳

חרפים ובקשו חרפים בבל
חדרך ולא מצאו ויבשו שני
האנשים וירדו מהר ויעברו
ובאו אל יהושע בנון ויספרו
לו את כל המצאות אותם׳
ויאמרו אל יהושע בינתם
יתוך בידנו את כל הארץ גם
נמגו כל ישבי הארץ מפנינו׳
ויקם יהושע בבקר
ויסע ומחשתים ובאו עד
תוקדון הוא וכל בני ישראל
וילנו שם טרם יעברו׳ ויהי
מקץ שלשת ימים ויעברו
חשטרים בקרב המחנה׳
ויצוו את העם לאמר׳
בראותכם את ארון ברית
יתוך אלהיכם והכהנים הלוים
נשאים אתו ואתם תסעו׳
ממקומכם ותלכתם אחריו׳
אך הרחק יהיה בינכם ובינו׳
כאלפים אמה במדה אל׳
תקרבו אליו למען אשר תדעו
את הדרך אשר תלכו בה כי לא
עברתם בדרך מתמול׳
שלשום׳
ויאמר יהושע אל
העם התקדשו כי מחר יעשה

ובתנים הלוים ג׳ ויבדלו משה וינו את ידעם בני עדנן׳ ופעניה ובתנים הלוים ויאסף אתכ לאיש ישראל
חיישבו עליו ישמחו כל קהל ויהיה ומשחטו תמשחו ו׳ על תאלך בו ויהיה ולא נטשרו ויקמו ראשי האבות ומלחמת
אלה׳ : ט׳

יהוה בקרבכם נפלאות׳
ויאמר יהושע אל הכהנים
לאמר שאו את ארון הברית
ועברו לפני העם וישאו את
ארון הברית וילכו לפני העם׳
ויאמר יהוה אל
יהושע היום הזה אחל׳
גדלך בעיני כל ישראל׳
אשר ידעון כי כאשר
הייתי עם משה אהיה עמך׳
ואתה תצוה את הכהנים׳
נשאי ארון הברית לאמר׳
כבאכם עד קצה מי הירדן
בירדן תעמדו׳
ויאמר יהושע אל בני
ישראל גשו הנה ושמעו את
דברי יהוה אלהיכם ויאמר
יהושע בזאת תדעון׳
כי אל חי בקרבכם והורש
יורש מפניכם את הכנעני
ואת החתי ואת החוי׳
ואת הפרזי ואת הגרגשי׳
והאמרי והיבוסי׳ הנה׳
ארון הברית אדון כל׳
הארץ עבר לפניכם בירדן׳
ועתה קחו לכם שני עשר
איש משבטי ישראל איש

אחד איש אחד לשבט׳
והיה כנוח כפות רגלי׳
הכהנים נשאי ארון יהוה
אדון כל הארץ במי הירדן׳
מי הירדן יכרתון המים׳
הירדים מלמעלה ויעמדו
נד אחד׳ ויהי בנסע העם
מאהליהם לעבר את׳
הירדן והכהנים נשאי הארון׳
הברית לפני העם׳ וכבוא׳
נשאי הארון עד הירדן׳
ורגלי הכהנים נשאי הארון
נטבלו בקצה המים והירדן
מלא על כל גדותיו כל ימי
קצר׳ ויעמדו המים הירדים
מלמעלה קמו נד אחד׳
הרחק מאד באדם העיר
אשר מעבר ערתן והירדים
עלים הערבה ים המלח׳
תמו נכרתו והעם עברו נגד
יריחו׳ ויעמדו הכהנים נשאי
הארון ברית יהוה בחרבה
בתוך הירדן הכון כל ישראל
עברים בחרבה עד אשר
תמו כל הגוי לעבר את הירדן׳
ויהי כאשר תמו כל הגוי לעבור
את הירדן

בנוח ב׳ והיו בנוח עמו׳ ב׳ חרחה והיה בנוח בעמ׳ : ב׳
חדרנוי ח לחם ישובו׳ ב׳ בדרתו ד׳ הירדן ויבו׳ חלן
וחזא ממילא ט׳ : ו׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויאמר יהוה אל יהושע
לאמר קחו לכם מן העם
שנים עשר אנשים איש
אחד איש אחד משבט ויצו
אותם לאמר שאו לכם
מזה מתוך הירדן ממצב
רגלי הכהנים הכינו שתים
עשרה אבנים והעברתם
אותם עמכם והנחתם
אותם במלון אשר תלינו
בו הלילה
ויקרא יהושע אל
שנים עשר איש אשר
הכינו מבני ישראל איש
אחד איש אחד משבט
ויאמר להם יהושע עברו
לפני ארון יהוה אלהיכם
אל תוך הירדן והרימו
לכם איש אבן אחת על
שכמו למספר שבטי בני
ישראל למען תהיה זאת
אות בקרבכם כי ישאלון
בניכם מחר לאמר מה
האבנים האלה לכם
ואמרתם להם אשר
נכרתו מימי הירדן לפני
ארון בריתו בעברו
בירדן נכרתו מי הירדן
והיו האבנים האלה לזכרון
לבני ישראל עד עולם
ויעשו כן בני ישראל כאשר
צוה יהושע וישאו שתי
עשרה אבנים מתוך
הירדן כאשר דבר יהוה
אל יהושע למספר שבטי
בני ישראל ויעברום עמם
אל המלון וינחום שם
ושתים עשרה אבנים
הקים יהושע בתוך הירדן
תחת מצבת רגלי הכהנים
נשאי הארון הברית ויהיו
שם עד היום הזה והכהנים
נשאי הארון עמדים בתוך
הירדן עד תם כל הדבר
אשר צוה יהוה את יהושע
לדבר אל העם ככל אשר
צוה משה את יהושע
וימהרו העם ויעברו ויהי
כאשר תם כל העם לעבור
ויעבר ארון יהוה והכהנים
לפני העם ויעברו בני ראובן
וגד וחצי שבט המנשה
חמשים לפני בני ישראל
כאשר דבר אליהם משה
כארבעים אלף חלוצי
צבא עברו לפני יהוה
למלחמה אל ערבות יריחו
ביום ההוא גדל
יהוה את יהושע בעיני כל
ישראל ויראו אותו כאשר
יראו את משה כל ימי חייו
ויאמר יהוה אל יהושע
לאמר צוה את הכהנים
נשאי הארון העדות ויעל
מן הירדן ויהי בעלות הכהנים
נשאי ארון הברית יהוה
מתוך הירדן ונתקו כפות
רגלי הכהנים אל היבשה
ויבאו מי הירדן למקומם
וילכו כתמול שלשום על
כל גדותיו והעם עלו מן
הירדן בעשור לחדש
הראשון ויחנו בגלגל בקצה
מזרח יריחו ואת שתים
עשרה האבנים האלה
אשר לקחו מן הירדן
הקים יהושע בגלגל
ויאמר אל בני ישראל

ראה ד גדלך כל הגדלה אשר שלחו ישראל שמנו עליך ס׳ : ואיתו תעזר ב׳ אתו ויחזיקו בשאר את בני ישראל : ס׳

כבאמר ג׳ חמשו עלי קדמין ויחדון אלעזר ויעזר : ס׳ בגו ג׳ וחס בגשרתנו בגשן הילם בגשן וחבוראי : ס׳ תיעון :
ד׳ בשאת כיאת לפנין לפנין : ס׳ שם שמר ד׳ תחיין קחכנם רעכר בגא בגבול שמרי הילם חדש ראשון : ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

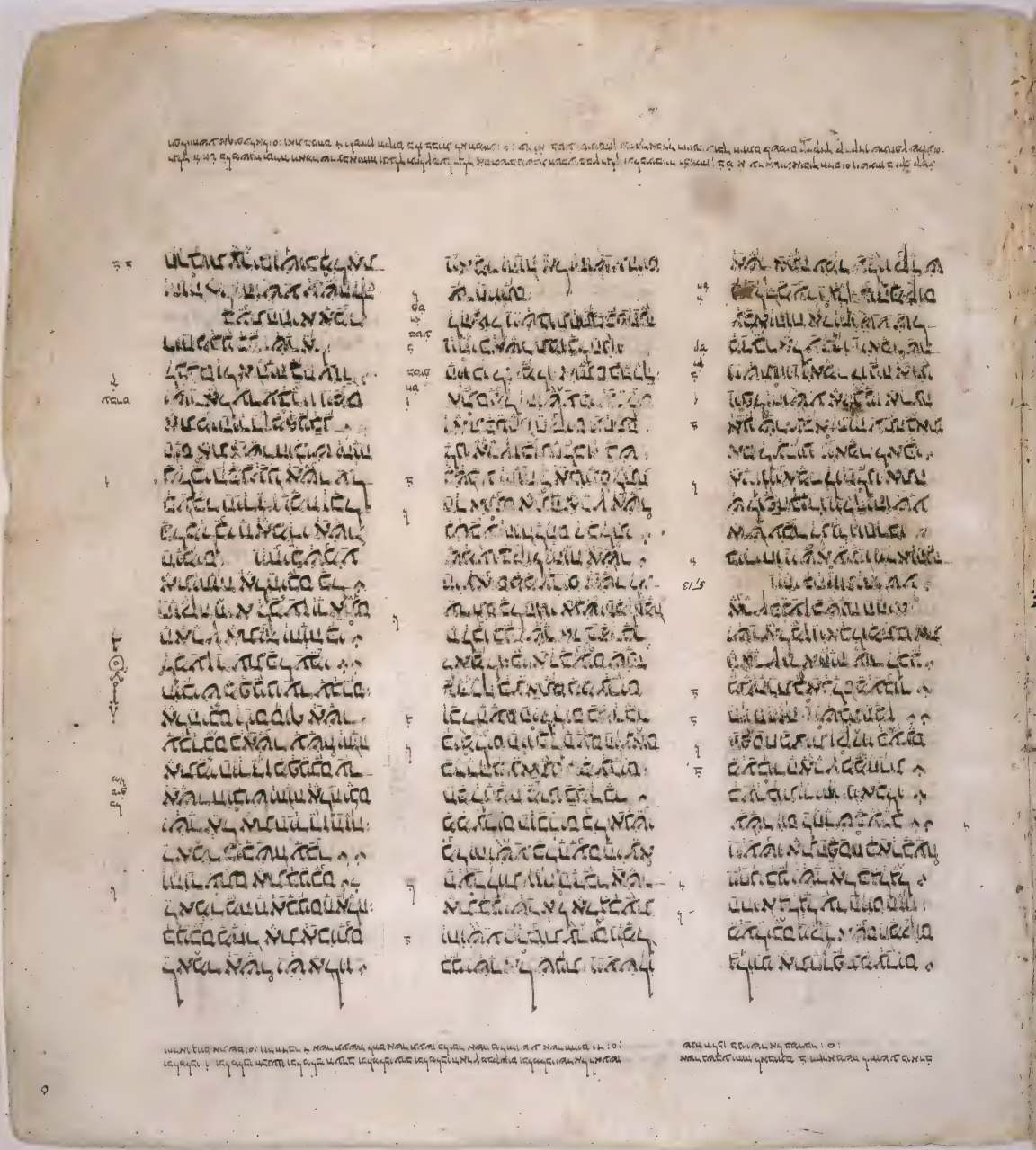

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אל פני ו׳ וסיעוהו ומשלח לשנאיו ב בן יהושע
ויאב יהוא ויקרא לו הגב עמם ועמה הניח ויחזר אליהו
ו׳ פסוק דאיתא בחזן ואמן ומיבי חיש באלהים ומיחו מקרית עלבן גרולה מחזר אין ויאמרו לו הגב עמם ועמה הניח ויחזר אליהו
ישראל ישא בדם מחזא לאמר ולליהו אנו חמינו אסף אמפם ויאמר אין קדיל׳ אלין מיגע פסוק ולראש פסוק ואכולל
במ׳ב אין דן דשיר אין מאמם ׳ס׳

חיאוניעי׳ יהושעבו ויריחו
סגרתי׳ל סגרתמפני בני
ישראל א׳ ויינא יאבא
ויאמר יהו׳ אל
יהושע ראה נתתי בידך
אי׳ ריחו את מלכה גבורי
החיל וסבותם א׳ אשר כל
אנשיה ויחרם חלקיך את
העי׳ ועם אחת כל אשה
ל׳ שו׳ ומ׳ ושבע המנס
שש אלפים שופרות
תיבר לפני הארון ביום
העבי׳ ותסבו את העיר
שבע פעמים ותקעו
תקע בשופרות ויהי
במשמע קול השופר
ותרע כל העם תרועה גדולה
ונפלה חומת העיר תחתיה
ועלו העם איש נגדו וילכדו את
העיר ויחרימו את כל אשר
בעיר מאיש ועד אשה
מנער ועד זקן ועד שור
וטה וחרב לפי חרב
ויאמר משה אל שני
המרגלים בואו בית
האשה הזונה ושבעתם
אתה ואל כל אשר לה
כאשר נשבעתם לה
ויבאו הנערים המרגלים
ויוציאו את רחב ואת
אמה ואת אחיה ואת
כל אשר לה את כל
משפחותיה הוציאו
חוץ למחנה ישראל
ויעשו את רחב הזונה
ובית אביה ואת כל
אשר לה ויחיו בקרב
ישראל עד היום הזה
כי הטמינה את המלאכים
אשר שלח יהושע לרגל
את יריחו ויאמרו אל
האנשים הולכו ורדפו
אחרי המלאכים כי
תשיגום ויהי כאשר
רדפו אחריהם דרך
הירדן על המעברות
ויסגרו שער העיר
אחר הרודפים אחריהם
ואנשי יריחו רדפו
אחריהם ויעלו מן
המעברות ויבאו
אל יהושע בן נון
ויספרו לו את כל
אשר מצאום ויאמרו
אל יהושע כי נתן
ה׳ בידנו את כל
הארץ גם כל יושבי
הארץ נמגו מפנינו
ויקם יהושע בבקר
ויסע מן השטים
ויבא הוא וכל בני
ישראל עד הירדן
ויחנו שם טרם
יעברו את הירדן
ויהי מקץ שלשת
הימים ויעברו
השטרים בקרב
המחנה ויצוו את
העם לאמר כראותכם
את ארון ברית
ה׳ אלהיכם ונשאו
הכהנים הלוים
אתו אז תסעו
מן המקום אשר
אתם שם ולכתם
אחריו ורק
אתם תהיו
מרחק אלפים
אמה לא תגשו
אליו לדעת
את הדרך אשר
תלכו בה כי
לא עברתם
בדרך הזה
מתמול שלשום
ויאמר יהושע
אל העם התקדשו
כי מחר יעשה
ה׳ בתוככם
מופתים
ויאמר יהושע
אל הכהנים
לאמר שאו
את ארון
הברית
ויעברו
לפני
העם
ויעברו
הכהנים
נשאי
ארון
הברית
לפני
העם
ויהי
כבוא
נשאי
הארון
הירדן
ונגעו
רגלי
נשאי
הארון
בקצה
המים
והירדן
מלא
על
כל
גדותיו
כל
ימי
הקציר
ומי
הירדן
נכרתו
מלמעלה
עמדו
נד
אחד
רחוק
מאד
מעיר
אדם
אשר
מצד
צרתן
ומי
הערבה
ים
המלח
תמו
נכרתו
לגמרי
ויעברו
כל
העם
נגד
יריחו
ועמדו
הכהנים
נשאי
ארון
הברית
ברית
ה׳
בתוך
הירדן
הכן
לעמד
ויעמדו
הכהנים
נשאי
ארון
הברית
ברית
ה׳
בתוך
הירדן
הכן
לעמד
ויעמדו
הכהנים
נשאי
ארון
הברית
ויהי
כאשר
תמו
כל
הגוי
לעבר
את
הירדן
ויעבר
ארון
ה׳
ונגעו
רגלי
נשאי
הארון
בקצה
המים

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

6,26

ד הָעִיר׳ וְיַחֲרִימוּ׳ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר
בָּעִיר מֵאִישׁ׳ וְעַד אִשָּׁה׳
מִנַּעַר׳ וְעַד־זָקֵן׳ וְעַד שׁוֹר׳ וְשֶׂה׳
וַחֲמוֹר׳ לְפִי־חָרֶב׳ וְלִשְׁנֵים׳
הָאֲנָשִׁים הַמְרַגְּלִים׳ אֶת׳
הָאָרֶץ׳ אֲמָרוּ׳ וּבֹאוּ׳
בֵּית־זֹנָה׳ אִשָּׁה׳ וְהוֹצִיאוּ׳
מִשָּׁם׳ אֶת־הָאִשָּׁה׳ וְאֶת־כָּל
אֲשֶׁר־לָהּ׳ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתֶּם
לָהּ׳ וְכָל־אוֹהֲבֶיהָ תַּחְרִגוּם׳
וַיַּנִּיחוּ׳ אֶת־לָהֶם׳ וְאֶת־אִמָּם׳
וְאֶת־אֲבִיהָם׳ וְאֶת־אֶחָיהָ׳ אֶת
כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ׳ וְאֶת כָּל־מִשְׁפְּחוֹתֶיהָ
הוֹצִיאוּ׳ וַיַּנִּיחוּם׳ מִחוּץ׳ לְ׳
לְמַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל׳ וְהָעִיר׳ שָׂ
שָׂרְפוּ׳ בָאֵשׁ׳ וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ׳
רַק הַכֶּסֶף׳ וְהַזָّהָב׳ וּכְלֵי׳
הַנְّחֹשֶׁת׳ וְהַבַּרְזֶל׳ נָתְנוּ אוֹצָר
בֵּית יְהוָה׳ וְאֶת־רָחָב הַזּוֹנָה׳
וְאֶת־בֵּית אָבִיהָ׳ וְאֶת־כָּל
אֲשֶׁר־לָהּ׳ הֶחֱיָה יְהוֹשֻׁעַ׳
וַתֵּשֶׁב בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל׳ עַד
הַיּוֹם הַזֶּה׳ כִּי־הָרָה׳ אֶת
הַמַّלְאָכִים׳ אֲשֶׁר שָׁלַח׳
יְהוֹשֻׁעַ לְרַגֵּל׳ אֶת־יְרִיחוֹ׳

וְהַשְּׁבֻעָה׳ יְהוֹשֻׁעַ בָּעֵת הַהִיא׳ אִישׁ׳ וַיִּרְדֹּפוּ׳ לְפְנֵי הַשַּׁעַר׳
לֵאמֹר׳ אָרוּר׳ הָאִישׁ׳ לִפְנֵי׳
יְהוָה׳ אֲשֶׁר׳ יָקוּם׳ וּבָנָה׳ אֶת־
הָעִיר׳ הַזֹּאת׳ אֶת־יְרִיחוֹ׳
בְּכֹרוֹ׳ יִסְּדֶנָּה׳ וּבְצְעִירוֹ׳ יַצִּיב
דַּלְתָיו׳ וַיְהִי׳ יְהוָה׳ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ
וַיְהִי שִׁמְעוֹ׳ בְּכָל־הָאָרֶץ׳
וַיֵּלֶךְ יְהוֹשֻׁעַ׳ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׳ כָּל־עַל
בְּחֶרֶם׳ וַיִּקַּח׳ עָכָן׳ בֶּן־כַּרְמִי׳
בֶּן־זַבְדִּי׳ בֶּן־זֶרַח׳ לְמַטֵּה׳
יְהוּדָה׳ מִן־הַחֵרֶם׳ וַיֶּחַר אַף
יְהוָה׳ בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׳ וַיִּשְׁלַח
יְהוֹשֻׁעַ אֲנָשִׁים׳ מִיְّרִיחוֹ׳
הָעַי׳ אֲשֶׁר׳ עִם־בֵּית אָוֶן׳
מִקֶּדֶם׳ לְבֵית אֵל׳ וַיֹּאמֶר׳
אֲלֵיהֶם׳ לֵאמֹר׳ עֲלוּ׳ וְרַגְּלוּ׳
אֶת־הָאָרֶץ׳ וַיַּעֲלוּ׳ הָאֲנָשִׁים׳
וַיְרַגְּלוּ׳ אֶת־הָעַי׳ וַיָּשֻׁבוּ׳ אֶל
יְהוֹשֻׁעַ׳ וַיֹּאמְרוּ׳ אֵלָיו׳ אַל׳
יַעֲלוּ׳ וְכַּ׳ אֶתְּ־הָעַי׳ אֲלֵי אֶלֶף
שָׁמָּה׳ אֶת־כָּל־הָעָם׳ כִּי־מְעַט
הֵמָּה׳ וַיַּעֲלוּ׳ מִן־הָעָם׳ שָׁמָּה
כְּשֶׁלֶשֶׁת אֲלָפִים׳ אִישׁ׳ וַיָּנֻסוּ
לִפְנֵי אַנְשֵׁי הָעַי׳ וַיַּכּוּ׳ מֵהֶם
אַנְשֵׁי הַמַּעֲרָכָה׳ שִׁשִּׁים׳ אִישׁ׳

עַד־הַשְּׁבָרִים׳ וַיַּכֻּם׳ בַּמַּעֲרָד׳
וַיִּמַּס׳ לֵבָב הָעָם׳ וַיְהִי׳ לְמָיִם׳
וַיִּקְרַע׳ יְהוֹשֻׁעַ׳ שִׂמְלֹתָיו׳
וַיִּפֹּל׳ עַל־פָּנָיו׳ אַרְצָה׳ לִפְנֵי׳
אֲרוֹן׳ יְהוָה׳ עַד־הָעָרֶב׳ הוּא
וְזִקְנֵי׳ יִשְׂרָאֵל׳ וַיַּעֲלוּ׳ עָפָר׳
עַל־רָאשָׁם׳ וַיֹּאמֶר׳ יְהוֹשֻׁעַ׳
אֲהָהּ׳ אֲדֹנָי׳ יְהוָה׳ לָמָּה׳ הֶעֱבַרְתָּ׳
תַּעֲבִיר׳ אֶת־הָעָם׳ הַזֶּה׳ אֶת
הַיַּרְדֵּן׳ לָתֵת׳ אֹתָנוּ׳ בְּיַד׳
הָאֱמֹרִי׳ לְהַאֲבִידֵנוּ׳ וְלוּ׳
הוֹאַלְנוּ׳ וַנֵּשֶׁב׳ בְּעֵבֶר׳ הַיַّרְדֵּן׳
כִּי אֲדֹנָי׳ מָה׳ אֹמַר׳ אַחֲרֵי׳ אֲשֶׁר
הָפַךְ׳ יִשְׂרָאֵל׳ עֹרֶף׳ לִפְנֵי׳
אֹיְבָיו׳ וְשָׁמְעוּ׳ הַכְּנַעֲנִי׳ וְכָל
יֹשְׁבֵי׳ הָאָרֶץ׳ וְנָסַבּוּ׳ עָלֵינוּ׳
וְהִכְרִיתוּ׳ אֶת־שְׁמֵנוּ׳ מִן־הָאָרֶץ׳
וּמָה׳ תַּעֲשֶׂה׳ לְשִׁמְךָ׳ הַגָّדוֹל׳
וַיֹּאמֶר׳ יְהוָה׳ אֶל
יְהוֹשֻׁעַ׳ קוּם׳ לְךָ׳ לָמָּה׳ זֶּה׳
אַתָּה׳ נֹפֵל׳ עַל־פָּנֶיךָ׳ חָטָא׳
יִשְׂרָאֵל׳ וְגַם׳ עָבְרוּ׳ אֶת־בְּרִיתִי׳
אֲשֶׁר׳ צִוִּיתִי׳ אוֹתָם׳ וְגַם׳ לָקְחוּ׳
מִן־הַחֵרֶם׳ וְגַם׳ גָּנְבוּ׳ וְגַם׳ כִּחֲשׁוּ׳
וְגַם׳ שָׂמוּ׳ בִּכְלֵיהֶם׳ וְלֹא׳ יָכוֹלוּ׳
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׳ לָקוּם׳ לִפְנֵי׳
אֹיְבֵיהֶם׳ עֹרֶף׳ יִפְנוּ׳ לִפְנֵי׳

ב׳ ד׳ ה׳ ו׳ ז׳ ח׳ ט׳ י׳ יא׳ יב׳ יג׳ יד׳ טו׳ טז׳ יז׳ יח׳ יט׳ כ׳ כא׳ כב׳ כג׳ כד׳ כה׳ כו׳ כז׳ כח׳ כט׳ ל׳ לא׳ לב׳ לג׳ לד׳ לה׳ לו׳ לז׳ לח׳ לט׳ מ׳ מא׳ מב׳ מג׳ מד׳ מה׳ מו׳ מז׳ מח׳ מט׳ נ׳ נא׳ נב׳ נג׳ נד׳ נה׳ נו׳ נז׳ נח׳ נט׳ ס׳ סא׳ סב׳ סג׳ סד׳ סה׳ סו׳ סז׳ סח׳ סט׳ ע׳ עא׳ עב׳ עג׳ עד׳ עה׳ עו׳ עז׳ עח׳ עט׳ פ׳ פא׳ פב׳ פג׳ פד׳ פה׳ פו׳ פז׳ פח׳ פט׳ צ׳ צא׳ צב׳ צג׳ צד׳ צה׳ צו׳ צז׳ צח׳ צט׳ ק׳ קא׳ קב׳ קג׳ קד׳ קה׳ קו׳ קז׳ קח׳ קט׳ ר׳ רא׳ רב׳ רג׳ רד׳ רה׳ רו׳ רז׳ רח׳ רט׳ ש׳ שא׳ שב׳ שג׳ שד׳ שה׳ שו׳ שז׳ שח׳ שט׳ ת׳ תא׳ תב׳ תג׳ תד׳ תה׳ תו׳ תז׳ תח׳ תט׳ יא׳ יב׳ יג׳ יד׳ טו׳ טז׳ יז׳ יח׳ יט׳ כ׳ כא׳ כב׳ כג׳ כד׳ כה׳ כו׳ כז׳ כח׳ כט׳ ל׳ לא׳ לב׳ לג׳ לד׳ לה׳ לו׳ לז׳ לח׳ לט׳ מ׳ מא׳ מב׳ מג׳ מד׳ מה׳ מו׳ מז׳ מח׳ מט׳ נ׳ נא׳ נב׳ נג׳ נד׳ נה׳ נו׳ נז׳ נח׳ נט׳ ס׳ סא׳ סב׳ סג׳ סד׳ סה׳ סו׳ סז׳ סח׳ סט׳ ע׳ עא׳ עב׳ עג׳ עד׳ עה׳ עו׳ עז׳ עח׳ עט׳ פ׳ פא׳ פב׳ פג׳ פד׳ פה׳ פו׳ פז׳ פח׳ פט׳ צ׳ צא׳ צב׳ צג׳ צד׳ צה׳ צו׳ צז׳ צח׳ צט׳ ק׳ קא׳ קב׳ קג׳ קד׳ קה׳ קו׳ קז׳ קח׳ קט׳ ר׳ רא׳ רב׳ רג׳ רד׳ רה׳ רו׳ רז׳ רח׳ רט׳ ש׳ שא׳ שב׳ שג׳ שד׳ שה׳ שו׳ שז׳ שח׳ שט׳ ת׳ תא׳ תב׳ תג׳ תד׳ תה׳ תו׳ תז׳ תח׳ תט׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולשון ה׳ ולשון זהב אחר ולשון עלגים ומאחי ולשון חכמים ממיטא ולשון והתפרנס ומבריח ולמים מעמר ולשון כשויים ס׳:
אמנו ב׳ תנ׳ אפטרו אחיהו ביה אבימיעזר עבדו ס׳: אורב ב׳ מל׳ ואתם ותקומו מוראיכם ומראיכם וקם מרחיד מקם אויב ואורב ס׳:

אֹיְבֵיהֶם כִּי חָיוּ לַחֲרֹם לֹא׳
אוֹסִיף לִהְיוֹת עִמָּכֶם אִם לֹא
תַּשְׁמִידוּ וְהַחֲרַמְתֶּם מִקִּרְבְּכֶם׳
קֹם קַדֵּשׁ אֶתְהֶם וְאָמַרְתָּ׳
הִתְקַדְּשׁוּ לְמָחָר כִּי כֹה אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל חֵרֶם׳
בְּקִרְבְּךָ יִשְׂרָאֵל לֹא תוּכַל
לָקוּם לִפְנֵי אֹיְבֶיךָ עַד הַסִּירְכֶם
חֵרֶם מִקִּרְבְּכֶם׳ וְנִקְרַבְתֶּם
בַּבֹּקֶר לְשִׁבְטֵיכֶם וְהָיָה׳
הַשֵּׁבֶט אֲשֶׁר יִלְכֹּד בּוֹ יְהוָה
יִקְרַב לְמִשְׁפָּחוֹת וְהַמִּשְׁפָּחָה
אֲשֶׁר יִלְכְּדֶנּוּ יְהוָה תִּקְרַב׳
לַבָּתִּים וְהַבַּיִת אֲשֶׁר יִלְכְּדֶנּוּ
יְהוָה יִקְרַב לַגְּבָרִים׳ וְהָיָה׳
הַנִּלְכָּד בַּחֵרֶם יִשָּׂרֵף בָּאֵשׁ
אֹתוֹ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ כִּי עָבַר
אֶת בְּרִית יְהוָה וְכִי עָשָׂה נְבָלָה
בְּיִשְׂרָאֵל׳ וַיַּשְׁכֵּם יְהוֹשֻׁעַ׳
בַּבֹּקֶר וַיַּקְרֵב אֶת יִשְׂרָאֵל
לְשִׁבְטָיו וַיִּלָּכֶד שֵׁבֶט יְהוּדָה׳
וַיַּקְרֵב אֶת מִשְׁפַּחַת יְהוּדָה
וַיִּלְכֹּד אֶת מִשְׁפַּחַת הַזַּרְחִי
וַיַּקְרֵב אֶת מִשְׁפַּחַת הַזַּרְחִי
לַגְּבָרִים וַיִּלָּכֶד זַבְדִּי׳ וַיַּקְרֵב
אֶת בֵּיתוֹ לַגְּבָרִים וַיִּלָּכֶד עָכָן
בֶּן כַּרְמִי בֶּן זַבְדִּי בֶּן זֶרַח לְמַטֵּה

יְהוּדָה׳ וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל
עָכָן בְּנִי שִׂים נָא כָבוֹד לַיהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְתֶן לוֹ תּוֹדָה׳
וְהַגֶּד נָא לִי מַה עָשִׂיתָ׳ אַל
תְּכַחֵד מִמֶּנִּי׳ וַיַּעַן עָכָן אֶת׳
יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמַר אָמְנָה אֲנִי
חָטָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וְכֵה וְכֵה עָשִׂיתִי׳ כִּי׳
רָאִיתִי בַשְّלָל אַדֶּרֶת שִׁנְעָר
אַחַת טוֹבָה וּמָאתַיִם שְׁקָלִים
כֶּסֶף וְלָשׁוֹן זָהָב אֶחָד חֲמִשִּׁים
שְׁקָלִים מִשְׁקָלוֹ וָאֶחְמְדֵם
וָאֶקָּחֵם וְהִנָּם טְמוּנִים בָּאֶרֶץ
בְּתוֹךְ אָהֳלִי וְהַכֶּסֶף תַּחְתָּיו׳
וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ מַלְאָכִים׳
וַיָּרוּצוּ הָאֹהֱלָה וְהִנֵּה טְמוּנָה
בְּאָהֳלוֹ וְהַכֶּסֶף תַּחְתָּיו׳
וַיִּקָּחוּם מִתּוֹךְ הָאֹהֶל וַיָּבִיאוּ
אֶל יְהוֹשֻׁעַ וְאֶל כָּל בְּנֵי׳
יִשְׂרָאֵל וַיַּנִּיחוּ לִפְנֵי יְהוָה׳
וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת עָכָן בֶּן
זֶרַח וְאֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הָאַדֶּרֶת
וְאֶת לְשׁוֹן הַזָּהָב וְאֶת בָּנָיו
וְאֶת בְּנֹתָיו וְאֶת שׁוֹרוֹ וְאֶת
חֲמֹרוֹ וְאֶת צֹאנוֹ וְאֶת אָהֳלוֹ
וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ וְכָל יִשְׂרָאֵל
עִמּוֹ וַיַּעֲלוּ אֹתָם עֵמֶק עָכוֹר׳

וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ מַה עֲכַרְתָּנוּ
יַעְכָּרְךָ יְהוָה בַּיּוֹם הַזֶּה וַיִּרְגְּמוּ
אֹתוֹ כָל יִשְׂרָאֵל אֶבֶן וַיִּשְׂרְפוּ
אֹתָם בָּאֵשׁ וַיִּסְקְלוּ אֹתָם׳
בָּאֲבָנִים׳ וַיָּקִימוּ עָלָיו גַּל׳
אֲבָנִים גָּדוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה׳
וַיָּשָׁב יְהוָה מֵחֲרוֹן אַפּוֹ׳ עַל
כֵּן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא׳
עֵמֶק עָכוֹר עַד הַיּוֹם הַזֶּה׳

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ אַל
תִּירָא וְאַל תֵּחָת קַח עִמְּךָ׳
אֶת כָּל עַם הַמִּלְחָמָה וְקוּם׳
עֲלֵה הָעַיָּה רְאֵה נָתַתִּי בְיָדְךָ׳
אֶת מֶלֶךְ הָעַי וְאֶת עַמּוֹ וְאֶת
עִירוֹ וְאֶת אַרְצוֹ׳ וְעָשִׂיתָ׳
לָעַי וּלְמַלְכָּהּ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ
לִיְרִיחוֹ וּלְמַלְכָּהּ רַק שְׁלָלָהּ
וּבְהֶמְתָּהּ תָּבְזּוּ לָכֶם שִׂים לְךָ׳
אֹרֶב לָעִיר מֵאַחֲרֶיהָ׳ וַיָּקָם
יְהוֹשֻׁעַ וְכָל עַם הַמִّלְחָמָה
לַעֲלוֹת הָעַיָּה וַיִּבְחַר יְהוֹשֻׁעַ
שְׁלֹשִׁים אֶלֶף אִישׁ גִּבּוֹרֵי
הַחַיִל וַיִּשְׁלַח לָהֶם לַיְלָה׳ מֵעָם
אֹתָם לֵאמֹר רְאוּ אַתֶּם׳
אֹרְבִים לָעִיר מֵאַחֲרֵי הָעִיר
אַל תַּרְחִיקוּ מֵהָעִיר מְאֹד

ואת חבקק ל׳ ואת חבקק תמרשנו אך את חזקב
ואת חבקק ויקיחו ישר׳ את עבדן ושילם דיבה ס׳:

ואת אריע ל׳ ואמרי יחזר אלישה ואמרו יחזר אל׳ ואמרי יחזר אל׳ ואמרי יחזר אל׳ ס׳:
ב׳ דן קדל ואמרי יחזר אל׳ יחזר שע׳ המעמים ס׳: רקשוס ב׳ מל׳ מאלך ראדל׳ ששמו של יחצמלון ויקחוס ס׳:
יחזל ב׳ חזק ולאיבדל בני ישראל
ולא יכל קומם ס׳:

ובני בנו ב׳ אך יחזקן ויחזו ויחנו ס׳ קדמייה
ובנו מתנו ס׳ מרמייה בנו מתנו ס׳:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

והייתם כל־לבם נכונים ואנו
ובל־העם אשר אינו נקרב
אל־העיר והיה כי־יצאו
לקראתנו כאשר בראשונה
ונסנו לפניהם ויצאו אחרינו
עד־הותיקנו אותם מן־העיר
כי יאמרו נסים לפנינו
כאשר בראשונה ונסנו
לפניהם ואתם תקומו
מן־המארב והורשתם אותו
העיר ונתתם אותו אל־יהוה
אלהיכם בידכם והיה כתנכם את־
העיר תציתו את־העיר באש
כדבר יהוה תעשו ראו
עוויתי אתכם וישלח יהושע
ויהושע וכל־לבו אל־המארב
וישב בן־נון אל־וכיז־העם
מים רבים וגם יהושע בלילה
ההוא בתוך העם וישכם
יהושע בבקר ויפקד את
העם ויעל־הוא וזקני ישראל
לפני־העם הביאו בל־העם
המלחמה אשר אתו עלו
ויגשו ויבאו נגד העיר ויחנו
מצפון לעי והבקעה בינו וביו העי
ויקח חמשת אלפים איש
וישם אותם ארב ביו בית־אל
ובין העי ים־מים לעמת ויתמו
העם את־כל־המחנה אשר
מצפון לעיר ואת־עקבתם
לעמת הים בלילה
ההוא אבתה העמק והוא
הראה מלחמתי ומלחמת
ישראל כי־נגפו אנשי־העי
לקראתו ויצאו אנשי־העי
אחרי יהושע ויתקו מן־
העיר ולא נשאר איש בעי
ובית־אל אשר לא־יצאו
אחרי ישראל ויעזבו את־
העיר פתוחה וירדפו אחרי
ישראל
ויאמר יהוה אל־יהושע
נטה בכידון אשר בידך אל־
העי כי בידך אתננה ויט
יהושע בכידון אשר בידו
אל־העי ויהי כאשר הטה ידו
ממקום ורוצו בכנטות ידו

ויבאו העי ויכו־בה
ויצתו את־העיר באש
ופני אנשי־העי אחריהם
ויראו והנה עלה עשן־העיר
השמימה ולא היה בהם ידים
לנוס הנה והנה העם
הנס המדבר נהפך אל־רודפם
ויהושע וכל־ישראל ראו
כי־לכד הארב את־העיר כי
עלה עשן העיר וישובו
את־אנשי־חיל ואל־היו אנשי
מוה־עי לקראתם ויראו
לישראל בתוך אלה מזה
ואלה מזה ויכו אותם עד־
בלתי השאיר־להם שריד ופליט
ואת־מלך העי תפשו חי
ויקריבו אתו אל־יהושע
ויהי כבלות ישראל חרב
אתם בל־ישבי בשדה
במדבר אשר רדפום בו ויפלו
בלם לפי־חרב עד תמם ושבו
בל־ישראל העי ויכו אותה
לפי־חרב והחרים את־כל־אשר
בתוכה מהו אמ אשר־עי אשה
שנים עשר אלף בל אנשי־העי
ויהושע לא־השיב ידו אשר
נטה בכידון עד אשר־החרים

ויצאו ל׳ ד׳ עשר וכנו אנשים וקטנן ואלו והכו
ישבי׳ ובעלוה ו׳ ב׳ אלפים ד׳

בתוך לו ויטה ידו לוש־אל הנבחרים המלכדשים ה׳ ד׳ השמימה ל׳ א׳ ויצאו ידו לבם ויקחו ומן ושא ושלו ע׳ לה
בעלות המלשרוקלו ה׳

חנם ג׳ ב׳ חס וחד מ׳ל וקרקעותיו ויעם חנם המיבר חנם מקיר המחוזק חנם מקנו חפחת ה׳ ותרוף ב׳ מלמלע
ויעם חנם המיבר ושלו בלא בח לקני ודרוף ה׳

ולא נשאר ל׳ ומשמנתיו בני ומשאל לאבא
לוכן כי אם יהו אחז ואני משאתיו לעיר ה׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אתבל ישבי העי רקתבחמה
ושלון עי חוי אבזולחס
ישראל כדבר יהוה אשר
צוה את יהושע וישרף
יהושע את העי וישמהו
עוד עד היום הזה ואת מלך
העי תלה על העץ
עד עת הערב וכבוא השמש
צוה יהושע וורידו את
נבלתו מן העץ וישליכו
אותה אל פתח שער העיר
ויקימו עליו גל אבנים גדול
עד היום הזה
אז יבנה יהושע מזבח ליהוה
אלהי ישראל בהר עיבל
כאשר צוה משה עבד יהוה
את בני ישראל ככתוב
בספר תורת משה מזבח
אבנים שלמות אשר לא
הניף עליהן ברזל ויעלו
עליו עלות ליהוה ויזבחו
שלמים ויכתב שם על
האבנים את משנה תורת
משה אשר כתב לפני בני
ישראל וכל ישראל וזקניו
ושטרים ושפטיו עמדים
מזה ומזה לארון נגד הכהנים

הלוים נשאי ארון ברית יהוה
כגר כאזרח חצי מזה
וחצי מזה אל מול הר
גרזים והר עיבל אל מול הר
עיבל כאשר צוה משה עבד
יהוה לברך את העם ישראל
בראשונה ואחריכן קרא
את כל דברי התורה הברכה
והקללה ככל הכתוב בספר
התורה לא הייה דבר מכל
אשר צוה משה אשר לא
קרא יהושע נגד כל קהל
ישראל והנשים והטף והגר
הולך בקרבם
9.1 ויהי כשמע כל המלכים
אשר בעבר הירדן בהר
ובשפלה ובכל חוף הים
הגדול אל מול הלבנון החתי
והאמרי הכנעני הפרזי והחוי
והיבוסי ויתקבצו יחדו
להלחם עם יהושע ועם
ישראל פה אחד
וישבו גבעון שמעו את
אשר עשה יהושע לירחו
ולעי ויעשו גם הם מצד ערמה
וילכו ויתצרו ויקחו שקים
בלים לחמוריהם ונאדות
יין בלים ומבקעים ומצרפים

ונעלות בלות ומטלאות
ברגליהם ושלמות בלות
עליהם וכל לחם עידם יבש
היה נקדים ויבאו אל יהושע
אל המחנה הגלגל ויאמרו
אליו ואל איש ישראל
מארץ רחוקה באנו עתה
כרתו לנו ברית ויאמרו
אישי ישראל אל תחיו
אולי בקרבי אתה ויאמר
ואיך אכרות לכם ברית
ויאמרו אל יהושע עבדיך
אנחנו ויאמר אלהם יהושע
מי אתם ומאין תבאו
ויאמרו מארץ רחוקה
מאד באו עבדיך לשם
יהוה אלהיך כי שמענו
שמעו את כל אשר עשה
במצרים ואת כל אשר
עשה לשני מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן לסיחון
מלך חשבון ולעוג מלך
הבשן אשר בעשתרות
ויאמרו אלינו זקינינו וכל
ושבי ארצנו לאמר קחו
בידכם צידה לדרך ולכו
לקראתם ואמרתם אליהם

מעזן ל׳ וכתב לו את משנה ויכתב שם על
ושם מזבח אלקנה: ס׳

בעדמה ב׳ וכי וזה איש על העיר ויעמדו ס׳
ואל איש ב׳ והבאתם עליהם מארץ רחוקה ס׳

אכזרה ב׳ ע״ל ונתרו פעולם בחבלי אשה ס׳
ומאין ל׳ תבאו ובאו ובא ותבא: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

עבדיכם אנחנו ועתה כרתי
לנו ברית והי לחמנו חם
זה עטרנו אתו מבתינו ביום
יצאתנו ללכת אליכם ועתה
הנה יבש והיה נקדים ואלה
נאדות היין אשר מלאנו
חדשים והנה חתבקעו
ואלה שלמותינו ובגדינו
מרב דרך מאד ויקחו
האנשים מצידם ואת פי
יהוה לא שאלו ויעש להם
יהושע שלום וכרת להם
ברית לחיותם וישבע עולדה
נשיאי עדה ויהי לקץ עה
שלשת ימים אחרי אשר
כרתו להם ברית ושמע עובי
קרבים הם אליו וכקרבם יושם
ישבים ויש בקרב ישראל
ויבאו אל עריהם ביום
השלישי וערי הם גבעון
והכפירה ובארות וקרית
יערים ולא הכום בני ישראל
כי נשבעו להם נשיאי עדה
ביהוה אלהי ישראל וילנו
כל העדה על הנשיאים
ויאמרו כל הנשיאים אל כל
העדה אנחנו נשבענו להם
ועתה לא נוכל לנגע בהם

ויהיו ל׳ הנשיאים הזה מלוך מים בלהוה מיכן יהוה
עליהם והיו המשמרים לא אבתיכם ריחם מחר
רשעם יהוה׳ ס׳

אל כל שבטי הארץ ל׳ ומרשתם אוכל הענו אוכל יהוה ישראל עבדיהם מלאכי בלא מי נפלאי יעשה׳ ס׳ ו׳
ולא ידעת ר׳ ולא ידעת כל בשר ועתה ארוחם אותם ולא אבדת כל הגוי ולא יכלו שם תפרת׳ ס׳

ויצו הנ׳ ב׳ הענו את ישראב ויהי בענו׳ ס׳ : ולהשמיד ל׳ ומשוקק ובעשה אות ולהסגיר לחרמים׳ ס׳ : הענו ל׳ בחיל עצמך אשר באשמתנו׳ ס׳ : ולמזבח ב׳ ומזבח יהוה
ומזבח מזבח׳ ס׳ : לנגע ב׳ ב׳ ולו וחיו מל׳ על כן לא נוכל לנגע בהם מאנה לנגע בנפשם׳ ס׳

ביהוה אלהי ישראל ועתה
לא נוכל לנגע בהם ואת
נעשה להם והחיה אותם
ולא יהיה עלינו קצף על
השבועה אשר נשבע לנו
להם׳ ויאמרו אליהם הנשיאים
יחיו ויהיו חטבי עצים ושאבי
מים לכל העדה כאשר
דברו להם הנשיאים׳
ויקרא להם יהושע וידבר
אליהם לאמר למה רמיתם
אתנו לאמר רחוקים אנחנו
מכם מאד ואתם בקרבנו
ישבים ועתה ארורים אתם
ולא יכרת מכם עבד וחטבי
עצים ושאבי מים לבית
אלהי׳ ויענו את יהושע
ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך
את אשר צוה יהוה אלהיך
את משה עבדו לתת לכם
את כל הארץ ולהשמיד
את כל ישבי הארץ מפניכם
ונירא מאד לנפשתינו
מפניכם ונעשה את הדבר
הזה׳ ועתה הננו בידך כטוב
וכישר בעיניך לעשות לנו
עשה׳ ויעש להם כן ויצל

אותם מיד בני ישראל ולא
הרגום׳ ויתנם יהושע ביום
ההוא חטבי עצים ושאבי
מים לעדה ולמזבח ליהוה
היום הזה אל המקום אשר
יבחר׳
ויהי כשמע אדני צדק מלך
ירושלם כי לכד יהושע את
העי׳ ואת החרם כאשר עשה
לירחו ולמלכה כן עשה
לעי ולמלכה וכי יושבי גבעון
שלמו אתו׳ ישראל
ויחיו בקרבם ויראו מאד
עיר גדולה גבעון כאחת
ערי המלוכה וכי היא
גדולה מהעי וכל אנשיה
גבורים׳ וישלח אדני צדק
מלך ירושלם אל הוהם מלך
חברון ואל פרעם מלך ירמות
ואל יפיע מלך לכיש ואל
דביר מלך עגלון לאמר׳
עלו אלי ועזרני ונכה את
גבעון כי היה שלמה את יהושע
ואת בני ישראל׳
ויאספו ויעלו חמשת מלכי
האמרי מלך ירושלם מלך
חברון מלך ירמות מלך לכיש

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ואיך לא מל וכל אמר שבטנו עמיא ויכון ביתיקון אל ולקיים ושמעת ויחזו אילהון ולא קבלו שחוה עדיה המכוות
ומכלקם עמהון חוב׳ ׳ ושל שמלים ומשרתיהון ב׳ פ׳ ה׳ חמשה ומצות לשון ומשרעני פיתן ׳ ס ׳ ס ׳

ומכים ג׳ ומל ומצוניון לא חכים בני ישראל
משרת עבדי ההוה ׳ ס ׳

מֶלֶךְ עֲגֹלוֹן חֵס וְכָל־מַחֲנֵיהֶם
וַיַּחֲנוּ עַל־גִּבְעוֹן וַיִּלָּחֲמוּ עָלֶיהָ׃
וַיִּשְׁלְחוּ אַנְשֵׁי גִבְעוֹן אֶל־
יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּלָה
לֵאמֹר אַל־תַּרְפְּ יָדְךָ מֵעֲבָדֶיךָ
עֲלֵה אֵלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹשִׁיעָה
לָנוּ וְעָזְרֵנוּ כִּי נִקְבְּצוּ עָלֵינוּ
כָּל־מַלְכֵי הָאֱמֹרִי יֹשְׁבֵי הָהָר׃
וַיַּעַל יְהוֹשֻׁעַ מִן־הַגִּלְגָּל הוּא
וְכָל־עַם הַמִּלְחָמָה עִמּוֹ וְכָל
גִּבּוֹרֵי הַחָיִל׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
אַל־תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי בְיָדְךָ
נְתַתִּים לֹא־יַעֲמֹד אִישׁ מִפְּנֶיךָ
כְּמוֹךָ׃ וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ
פִּתְאֹם כָּל־הַלַּיְלָה עָלָה מִן־
הַגִּלְגָּל׃ וַיְהֻם יְהוָה לִפְנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּם מַכָּה גְדוֹלָה
בְּגִבְעוֹן וַיִּרְדְּפֵם דֶּרֶךְ מַעֲלֵה
בֵית־חוֹרוֹן וַיַּכֵּם עַד עֲזֵקָה
וְעַד מַקֵּדָה׃ וַיְהִי בְּנֻסָּם מִפְּנֵי
יִשְׂרָאֵל הֵם בְּמוֹרַד בֵּית־חוֹרוֹן
וַיהוָה הִשְׁלִיךְ עֲלֵיהֶם׃
אֲבָנִים גְּדֹלוֹת מִן־הַשָּׁמַיִם
עַד עֲזֵקָה וַיָּמֻתוּ רַבִּים אֲשֶׁר
מֵתוּ בְּאַבְנֵי הַבָּרָד מֵאֲשֶׁר
הָרְגוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּחֶרֶב׃

אָז יְדַבֵּר יְהוֹשֻׁעַ
לַיהוָה בְּיוֹם תֵּת יְהוָה אֶת־
הָאֱמֹרִי לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמַר לְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁמֶשׁ
בְּגִבְעוֹן דּוֹם וְיָרֵחַ בְּעֵמֶק
אַיָּלוֹן׃ וַיִּדֹּם הַשֶّמֶשׁ וַיָּרֵחַ
עָמָד עַד־יִקֹּם גּוֹי אֹיְבָיו הֲלֹא
הִיא כְתוּבָה עַל־סֵפֶר הַיָּשָׁר
וַיַּעֲמֹד הַשֶّמֶשׁ בַּחֲצִי
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־אָץ לָבוֹא
כְּיוֹם תָּמִים׃ וְלֹא הָיָה כַיּוֹם
הַהוּא לְפָנָיו וְאַחֲרָיו לִשְׁמֹעַ
יְהוָה בְּקוֹל אִישׁ כִּי יְהוָה
נִלְחָם לְיִשְׂרָאֵל׃
וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל
עִמּוֹ אֶל־הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּלָה׃
וַיָּנֻסוּ חַמֵּשֶׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה
וַיַּחְבְּאוּ בְּמְעָרַת בְּמַקֵּדָה׃
וַיֻּגַּד לִיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר נִמְצְאוּ
חֲמֵשֶׁת הַמְּלָכִים נֶחְבָּאִים
בְּמְעָרַת בְּמַקֵּדָה׃ וַיֹּאמֶר
יְהוֹשֻׁעַ גְּלוּ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת
אֶל־פִּי הַמְּעָרָה וְהַפְקִדוּ
עָלֶיהָ אֲנָשִׁים לִשְׁמָרָם׃
וְאַתֶּם אַל־תַּעֲמֹדוּ רְדֹפוּ
אַחֲרֵי אֹיְבֵיכֶם וְזַנַּבְתֶּם אֹתָם
אַל־תִּתְּנוּם לָבוֹא אֶל־עָרֵיהֶם

כִּי נְתָנָם יְהוָה אֶל־יְדֵיכֶם׃
וַיְהִי כְּכַלּוֹת יְהוֹשֻׁעַ וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְהַכּוֹתָם מַכָּה׃
גְּדוֹלָה מְאֹד עַד תֻּמָּם׃ ל
וְהַשְּׂרִידִים שָׂרְדוּ מֵהֶם וַיָּבֹאוּ
אֶל־עָרֵי הַמִּבְצָר׃ וַיָּשָׁב כָּל־
הָעָם אֶל־הַמַّחֲנֶה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
מְקֵדָה בְּשָׁלוֹם לֹא־חָרַץ
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶת
לְשֹׁנוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ פִּתְחוּ
אֶת־פִּי הַמְּעָרָה וְהוֹצִיאוּ
אֵלַי אֶת־חֲמֵשֶׁת הַמְּלָכִים׃
הָאֵלֶּה מִן־הַמְּעָרָה׃ וַיַּעֲשׂוּ
כֵּן וַיֹּצִיאוּ אֵלָיו אֶת־חֲמֵשֶׁת
הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה מִן־הַמְּעָרָה
אֶת־מֶלֶךְ יְרוּשָׁלִַם אֶת־מֶלֶךְ
חֶבְרוֹן אֶת־מֶלֶךְ יַרְמוּת אֶת
מֶלֶךְ לָכִישׁ אֶת־מֶלֶךְ עֶגְלוֹן׃
וַיְהִי כְּהוֹצִיא אֶת־הַמְּלָכִים
הָאֵלֶּה אֵלָיו וַיִּקְרָא
יְהוֹשֻׁעַ לְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אֶל־קְצִינֵי הָאֲנָשִׁים
הַהֹלְכִים עִמּוֹ קְרֹבוּ שִׂימוּ
אֶת־רַגְלֵיכֶם עַל־צַוְּארֵי הַמְּלָכִים
וַיִּקְרְבוּ וַיָּשִׂימוּ אֶת־רַגְלֵיהֶם
עַל־צַוְּארֵיהֶם׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם

במדבר ג׳ ב׳ פסח וחד קמץ חס במדרש בדיר
ומרון במדבר ומרבים פרים מגרים במדבר׳ ס

ל׳ ויסר א׳ פתוח ומבוטא כן רפא ויהלבוא אמו ולא אמנא אשת חילא ומקיקיא רקוא ושוקנ בנוא ומנמי שומ
טרבנ ושרמא אליה ומנא אדשנא מקר ומ בנדיא דסנדקיא׳ ס׳ עד עבנם חיום חדה ג׳ ולחסיקולי ומרמל לא אבנים
גילחת תמיה ואבחיסם ש׳ עבי׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ויהי כשמע מלך שמרון החאבטון אבשלם ס׳ אלוהיא נגמס ס׳ כימאל בעל אל אקל׳ ס׳

ח׳ כה׳ ומאמרון וכה׳ יהוה ע׳ כיהוה בין חיבקים ואלס הגמלוהו אל אדיק אלהון עצמה המלכים במחניו אשר ע׳ ע׳ וכה אוישע דהמיה משחר׳ ס׳ אבשלם ס׳ ומלו

ויאמר אל עבדיו הנה נא
ידעתם כי אתם יודעים
את אשר עשה אחאב
ואת כל בית אחאב
ואתם עבדתם אותי
ועתה קראו אלי
כל נביאי הבעל
כל עבדיו וכל כהניו
אל יפקד איש כי
זבח גדול לי הוא
לבעל כל אשר יחסר
לא יחיה ויעקב יהוא
לשמדה למען אבד
עבדי הבעל
ויאמר יהוא קדשו
עצרה לבעל
ויקראו קרא
בכל ארץ ישראל
ויבאו כל עבדי הבעל
לא נותר איש אשר
לא בא ויבאו בית
הבעל וימלא בית
הבעל מקצה אל קצה
ויאמר לאשר על
המלתחה הוצא
לבושים לכל עבדי
הבעל ויוצא להם
המלתחי את הלבושים
ויבא יהוא ויונדב
בן רכב הבעלה
ויאמר אל עבדי
הבעל בדרשו
ובחנו פן יש פה
אתכם עבדי יהוה
כי אם עבדי הבעל
לבדם
ויבא יהוא לעשות
עלות וזבחים
ויעמד יהוא חוצה
המזבח ויאמר
אל אנשים אשר
אתו לאמר
אשר אמלט
מן האנשים
אשר אני מביא
אל ידיכם
נפש תחת נפשו
ויהי כאשר כלה
העלות לעשות
ויאמר יהוא
אל הרצים
ואל השלשים
באו הכו אתם
אל יצא איש
ויכו אתם
לפי חרב
ויטלו הרצים
והשלשים
ויבאו עד
עיר בית
הבעל
ויוציאו את
מצבת בית
הבעל
ויצאו אל
מבצר בית
הבעל
ויתצו את
מצבת הבעל
ויתצו את
בית הבעל
ויעשהו
לשמדות
עד היום הזה
ויבער יהוא
את הבעל
מישראל
רק חטאות
ירבעם בן נבט
אשר החטיא
את ישראל
לא סר יהוא
מאחרי
חטאות
ירבעם
אשר
החטיא
את ישראל
ויהי בימים
ההם
החל יהוה
לקצץ
בישראל
ויכם חזאל
בכל גבולי
ישראל
מירדן
מזרחה
כל ארץ
הגלעד
הגד
והראובני
והמנשי
מערער
אשר על
נחל ארנון
הגלעד
והבשן
ויתר דברי
יהוא
וכל אשר
עשה
וגבורתו
הלא הם
כתובים
על ספר
דברי הימים
למלכי
ישראל
ויישכב יהוא
עם אבתיו
ויקברו
אתו בשמרון
וימלך יהואחז
בנו תחתיו
בשנת
עשרים
ושלש
שנה
ליואש
בן יהואחז
מלך
ישראל
בשמרון
שבע
עשרה
שנה
ויעשה
הרע
בעיני
יהוה
לא סר
מכל
חטאות
ירבעם
בן נבט
אשר
החטיא
את ישראל
ויחר אף
יהוה
בישראל
ויתנם
ביד חזאל
מלך ארם
ויד בן
הדד בן
חזאל
כל הימים
ויחל יהואחז
את פני
יהוה
ויחלם
כי ראה
לחץ
ישראל
כי לחץ
אותם
מלך ארם
ויתן יהוה
לישראל
מושיע
ויצאו
מתחת
יד ארם
ויישבו
בני ישראל
באהליהם
כתמול
שלשם
אך לא
סרו
מחטאת
בית
ירבעם
אשר
החטיא
את ישראל
בם
הלכו
גם
האשרה
עמדה
בשמרון
כי לא
נותר
ליהואחז
עם
כי אם
חמשים
פרשים
ועשרה
רכבים
ועשרת
אלפים
רגלים
כי
אבדם
מלך ארם
ויעשם
כעפר
לדיש
ויתר
דברי
יהואחז
וכל
אשר
עשה
וגבורתו
הלא הם
כתובים
על ספר
דברי הימים
למלכי
ישראל
ויישכב
יהואחז
עם אבתיו
ויקברו
אתו בשמרון
וכל
ישראל
עמו
ויישב יהואש
בן יהואחז
מלך
ישראל
בשמרון
שבע
עשרה
שנה
ויעשה
הרע
בעיני
יהוה
לא סר
מכל
חטאות
ירבעם
בן נבט
אשר
החטיא
את ישראל
בם
הלכו
גם
האשרה
עמדה
בשמרון
ויתר
דברי
יהואש
וכל
אשר
עשה
וגבורתו
אשר
נלחם
עם
אמציה
מלך
יהודה
הלא הם
כתובים
על ספר
דברי הימים
למלכי
ישראל
ויישכב
יהואש
עם אבתיו
וירבעם
ישב
על כסאו
ויקבר
יהואש
בשמרון
עם
מלכי
ישראל
ואלישע
חלה
את חליו
אשר
ימות בו
ויבא
אליו
יואש
מלך
ישראל
ויבך
לפניו
ויאמר
אבי אבי
רכב ישראל
ופרשיו
ויאמר
אליו
אליהו
קח קשת
וחצים
ויקח
אליו
קשת
וחצים
ויאמר
אל מלך
ישראל
שים
ידך
על הקשת
וישם
יואש
מלך
ישראל
ידו
ויאמר
אליהו
פתח
בחלון
קדים
ויפתח
ויאמר
אליהו
ירה
ויירה
ויאמר
חץ
תשועה
ליהוה
וחץ
תשועה
בארם
והכית
את ארם
באפיק
עד כלתך
ויאמר
אליהו
קח חצים
ויקח
ויאמר
אל מלך
ישראל
הך
ארצה
ויך
שלש
פעמים
ויעמד
איש
אלהים
כי
אם
שלש
פעמים
אז
הכית
את ארם
עד כלתך
כי
עתה
תכה
את ארם
שלש
פעמים
ויחנן
אלישע
ויקברו
אתו
ובני מואב
בא
בשנת
ויהי
כמות
איש
ויראו
את
הגדוד
ויטלו
הגדודים
ויגעו
בעצמות
אלישע
ויחי
ויעל
ויגע
בעצם
אלישע
ויחי
ויעמד
על רגליו
ויאמר
אל
אמציה
מלך
יהודה
הלך
נלחם
עם
יואש
מלך
ישראל
בשמרון
לאמר
מה
נתן
לך
אמציה
מלך
יהודה
ויאמר
אל
יואש
מלך
ישראל
ויאמר
אל

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מעמו מהר ובערבה נגב׃
בגרות ובשפלה ובנפות דור
מים הכנעני ממזרח ומים
ה אמרי והחתי והפרזי והיבוסי
בהר והחוי תחת חרמון בארץ
המצפה ויצא הסוס למחנה
עגם עם רב מחול אשר על
שפת הים לרב וסוס ורכב
רב מאד ויועץ כל המלכים
האלה ויבאו ויחנו יחדו על
מי מרום להלחם עם ישראל׃

ויאמר יהוה אל יהושע אל
תירא מפניהם כי מחר בעת
הזאת אני נתן את כלם
חללים לפני ישראל את
סוסיהם תעקר ואת מרכבתם
תשרף באש ויבא אליהם יהושע
וכל העם המלחמה עמו
על יהם עפתאם ויפלם יהוה ביד
ישראל ויכום וירדפום עד
צידון רבה ועד מישרפות
מים ועד בקעת מצפה
מזרחה ויכם עד בלתי השאיר
להם שריד ויעשה להם
יהושע כאשר אמר יהוה
אתם סוסיהם עקר ואת
מרכבתיהם שרף באש׃

וישב יהושע בעת
ההיא ולכד את חצור ואת
מלכה הכה בחרב כי חצור
לפנים היא ראש כל הממלכות
האלה ויכו את כל הנפש
אשר בה לפי חרב החרם לא
נותר כל נשמה ואת חצור
שרף באש ואת כל ערי
המלכים האלה ואת כל
מלכיהם לכד ויכם לפי חרב
לא השאיר שריד בכל אשר
צוה משה עבד יהוה כן צוה יהושע
ולא הסיר דבר מכל אשר צוה יהוה
את משה׃

ויעבר יהושע מן
ההר הזה את כל הנגב
ואת כל ארץ הגשן ואת
השפלה ואת הערבה ואת
הר ישראל ושפלתה׃ מן
ההר החלק העולה שעיר
ועד בעל גד בבקעת הלבנון
תחת הר חרמון ואת כל
מלכיהם לכד ויכם ויומתם
ימים רבים עשה יהושע
את כל המלכים האלה׃
מלחמה לא היתה עיר אשר
השלימה אל בני ישראל
בלתי החוי יושבי גבעון את
הכל לקחו במלחמה׃ כי
מאת יהוה היתה לחזק את
לבם לקראת המלחמה את
ישראל למען החרימם
לבלתי היות להם תחנה כי
למען שמידם כאשר צוה
יהוה את משה׃

ויבא יהושע בעת
ההיא ויכרת את הענקים
מן ההר מן חברון מן דבר מן
ענב ומן כל הר יהודה ומכל
הר ישראל הערים׃ יהוה
החרימם יהושע׃ לא נותר
ענקים בארץ בני ישראל

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

יקנינהו ב׳ חד מל וחד חפ׳ אינה יקנינהו
באת בימים הנה אתה יקנינהו: ס: ט: ס:

כל מלכים נ״א וכו׳ מל כל מלכים שלשים ואחד ושתחוו לו כל מלכים הראו גוים עציקר ס כל וחשיבו
ומלכים ריחוו ב מ א וחשיבו אוי עציקוהו וכל קרייתא דמיתחון ס וחד מרכ הרחוק בשמיבנה חיאל.
ויחזו חפ: ס:

רִקְבַּעְוָה בְּגַת וּבְאַשְׁדּוֹד׃ מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן מֶשֶׁךְ עַבְרוֹ חוּוָה וְכָנֵי יִשְׂרָאֵל חָנוּס וְיִתְנָה מִשֶּׁה עֶבֶד
נִשְׂאֲרוּ וַיִּלְחָם וְהוֹשִׁיעַ אֶת׃ יְהוָה יְרֵשָׁה לָהּ אֹבְנוּ וְלַגְרוּ וְלַחֲנוּ שֶׁכֶט חֲמִנְשֶׁה וְאֵלֶּה
׃ כָּל הָאָרֶץ בְּכָל אֲשֶׁר הִכָּה וְהוֹשִׁיעַ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶבְרָם הַיַּרְדֵּן וּמֶה
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וַיִּתְּנָהוּ וְהוֹשִׁיעַ מַבְעֵל גָּד בִּבְקִעַת הַלְּבָנוֹן עַד הַהַר הָחָלָק הָעֹלֶה שֵׂעִירָה
לְנַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל כְּמַחְלְקֹתָם וַיִּתְּנָהוּ יְהוָה לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְטֵיהֶם וְהָאָרֶץ שָׁקְטָה
וּבְעֲרֹעֵר וּבָאֲשֹׁרוֹת וּבְמִדְבַּר וּבַנֶּגֶב הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי הַפְּרִזִּי
מִמַּלְחָמָה׃
וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִכּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְשׁוּ אֶת אַרְצָם
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה הַשֶּׁמֶשׁ מֵנַחַל אַרְנוֹן עַד הַר חֶרְמוֹן
וְכָל הָעֲרָבָה מִזְרָחָה סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי חֶשְׁבּוֹן שִׁבּוֹן
מִשֶּׁל מֵעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל שְׂפַת נַחַל אַרְנוֹן וְתוֹךְ הַנַּחַל
וְחֵצִי הַגִּלְעָד וְעַד יַבֹּק הַנַּחַל גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן׃ וְהָעֲרָבָה
עַד יָם כִּנֶּרֶת מִזְרָחָה וְעַד יָם הָעֲרָבָה יָם הַמֶּלַח מִזְרָחָה
דֶּרֶךְ בֵּית הַיְשִׁמוֹת וּמִתֵּימָן תַּחַת אַשְׁדוֹת הַפִּסְגָּה׃
וּגְבוּל עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן מִיֶּתֶר רְפָאִים הַיֹּשֵׁב בְּעַשְׁתָּרוֹת
וּבְאֶדְרֶעִי׃ וּמָשַׁל בְּהַר חֶרְמוֹן וּבְסַלְכָּה וּבְכָל הַבָּשָׁן עַד
׃ גְּבוּל הַגְּשׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וַחֲצִי הַגִּלְעָד גְּבוּל סִיחוֹן

מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן אֶחָד מֶלֶךְ הָעַי אֲשֶׁר מִצַּד בֵּית אֵל אֶחָד׃
מֶלֶךְ יְרוּשָׁלִַם אֶחָד מֶלֶךְ חֶבְרוֹן אֶחָד׃
מֶלֶךְ יַרְמוּת אֶחָד מֶלֶךְ לָכִישׁ אֶחָד׃
מֶלֶךְ עֶגְלוֹן אֶחָד מֶלֶךְ גֶּזֶר אֶחָד׃
מֶלֶךְ דְּבִר אֶחָד מֶלֶךְ גָּדֵר אֶחָד׃
מֶלֶךְ חָרְמָה אֶחָד מֶלֶךְ עֲרָד אֶחָד׃
מֶלֶךְ לִבְנָה אֶחָד מֶלֶךְ עֲדֻלָּם אֶחָד׃
מֶלֶךְ מַקֵּדָה אֶחָד מֶלֶךְ בֵּית אֵל אֶחָד׃
מֶלֶךְ תַּפּוּחַ אֶחָד מֶלֶךְ חֵפֶר אֶחָד׃
מֶלֶךְ אֲפֵק אֶחָד מֶלֶךְ לַשָּׁרוֹן אֶחָד׃
מֶלֶךְ מָדוֹן אֶחָד מֶלֶךְ חָצוֹר אֶחָד׃
מֶלֶךְ שִׁמְרוֹן מְרוֹן אֶחָד מֶלֶךְ אַכְשָׁף אֶחָד׃
מֶלֶךְ תַּעֲנַךְ אֶחָד מֶלֶךְ מְגִדּוֹ אֶחָד׃
מֶלֶךְ קֶדֶשׁ אֶחָד מֶלֶךְ יָקְנְעָם לַכַּרְמֶל אֶחָד׃
מֶלֶךְ דּוֹר לְנַפַּת דּוֹר אֶחָד מֶלֶךְ גּוֹיִם לַגִּלְגָּל אֶחָד׃
מֶלֶךְ תִּרְצָה אֶחָד כֹּל מְלָכִים שְׁלֹשִׁים וְאֶחָד׃

׃ וַיְהוֹשֻׁעַ זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו אַתָּה זָקַנְתָּ בָּאתָ בַּיָּמִים
׃ וְהָאָרֶץ נִשְׁאֶרֶת הַרְבֵּה מְאֹד לָרֶשֶׁת אֶת הָאָרֶץ הַנִּשְׁאָרֶת כָּל
הַגְּלִילוֹת הַפְּלִשְׁתִּים וְכָל הַגְּשׁוּרִי מִן הַשִּׁחוֹר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי

הפלשתים ה׳ בגלילות וראו הפלשתים וכנעני הפלשתים מרדו בולשראל הפלשתים וראו הפלשתים כי מת גמדים וראו את הפלשתים כי נגוז וחזו אוי הפלשתים
ועד יחוד עליהוים סוחד והפלשתים נאספו שם למלחמה ס כב פסוקין אחר כהון ו״ל א הרינה ראלה שמרוק כף אחות שבט עשר בו מלך דבר מלך הרמיה מדר לבנה
שם אדפכשד לאמר לך אקח את ארץ כנען לאמר לך אוכן בם עבדך נחתי בחם וכן לחם מגנר לב לב״ג: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

וחארץ ה׳ ראשפסל. חיוהה יהוה לא תשכח רקשב מיום אשר אתם וחיארץ יובל. חנשמה ונפה יחיל תנגה ארב
חיקנו ס חד וחארץ אשר תכבד ותחה ס בפ״ילה ו חסי ולנפל לרק תפלה ותחה תפלו ועלדיונה באשרפלבו חתפלפרי
ויא חבריל ס:

אפקיה ל מחנון בל־ארץ ויקבעו פלשתים ויחיו
לתשובת ישראלאחיהו: ס חד ויגוס ובויות תפוח ואפקה:

מ עָרִים וְעַד גִּבוֹל עֶקְרוֹן׃
ע פוֹנָה לְכַנְעַנִּי תַּחַשְׂכְּתֶשֶׁת׃
ס דָּנִי פְּלִשְׁתִּים עַזָּתִי׃ ס
וְהָאֲשׁוּרִי הָאִשְׁקְלוֹנִי׃
הַגִּתִּיִּים עֶקְרוֹנִי וְהַעִוִּים מִתֵּימָן
כָּל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וּמְעָרָה אֲשֶׁר
לַצִּידֹנִים עַד אֲפֵקָה עָד׃
גְּבוּל הָאֱמֹרִי׃ וְהָאָרֶץ הַגְּבֻלָה
וְכָל הַלְּבָנוֹן מִזְּרִחָה שֶׁמֶשׁ׃
מִבַּעַל גָּד תַּחַת הַרְמוֹן
עַד לְבוֹא חֲמָת׃ כָּל־יֹשְׁבֵי
הָהָר מִגֹּרַם לְכָל־עַצְמֹנִים עַד מִשְׂרְפוֹת
מַיִם כָּל־צִידֹנִים אָנֹכִי׃ ס
אוֹרִישׁם מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
רַק חַלֵּק לְיִשְׂרָאֵל בְּנַחֲלָה
כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ׃ וְעַתָּה חַלֵּק
אֶתְהָ אֶרֶץ הַזֹּאת בְּנַחֲלָה
לְתִשְׁעֶת שְׁבָטִים וַחֲצִי
הַשֵּׁבֶט הַמְנַשֶּׁה׃ עִמּוֹ
הָרְאוּבֵנִי וְהַגָּדִי לָקְחוּ נַחֲלָתָם
אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה בְּעֵבֶר
הַיַּרְדֵּן מִזְּרָחָה כַּאֲשֶׁר נָתַן
לָהֶם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה׃
מֵעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת נַחַל
אַרְנוֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ
הַנַּחַל וְכָל־הַמִּישֹׁר מֵידְבָא
עַד־דִיבוֹן׃ וְכָל עָרֵי סִיחוֹן

מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר מָלַךְ
בְּחֶשְׁבּוֹן עַד גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן׃
וְהַגִּלְעָד וּגְבוּל הַגְּשׁוּרִי׃
וְהַמַּעֲכָתִי וְכָל הַר חֶרְמוֹן וְכָל
הַר הַרְיוֹן וְכָל הַבָּשָׁן עַד
סַלְכָה׃ כָּל־מַמְלְכוּת עוֹג בַּבָּשָׁן
אֲשֶׁר מָלַךְ בְּעַשְׁתָּרוֹת׃ ס
וּבְאֶדְרֶעִי הוּא נִשְׁאַר מִיֶּתֶר
הָרְפָאִים וַיַּכֵּם מֹשֶׁה וַיֹּרִשׁ׃
וְלֹא הוֹרִישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
הַגְּשׁוּרִי וְאֶת הַמַּעֲכָתִי וַיֵּשֶׁב
גְּשׁוּר וּמַעֲכָת בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל
עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ רַק לְשֵׁבֶט׃
הַלֵּוִי לֹא נָתַן נַחֲלָה אִשֵּׁי יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא נַחֲלָתוֹ׃
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ׃
וַיִּתֶּן מֹשֶׁה לְמַטֵּה בְנֵי
רְאוּבֵן לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ וַיְהִי לְחֵצִי
הַגִּבְעוֹן לְמִעְרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל־
שְׂפַת נַחַל אַרְנוֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר
בְּתוֹךְ הַנַּחַל וְכָל־הַמִּישֹׁר עַל־
מֵידְבָא׃ חֶשְׁבּוֹן וְכָל עָרָיו׃
אֲשֶׁר בַּמִּישֹׁר דִיבוֹן וּבָמוֹת בָּעַל
וּבֵית בַּעַל מְעוֹן׃ וְיָהְצָה וּקְדֵמוֹת׃
וּמֵפָעַת׃ וְקִרְיָתָיִם וְשִׂבְמָה׃
וְצֶרֶת הַשַּׁחַר בְּהַר הָעֵמֶק׃
וּבֵית פְּעוֹר וְאַשְׁדוֹת הַפִּסְגָּה

וּבֵית הַיְשִׁמוֹת׃ וְכָל עָרֵי׃ ✓
הַמִּישׁוֹר וְכָל מַמְלְכוּת סִיחוֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר מָלַךְ׃ ✓
בְּחֶשְׁבּוֹן אֲשֶׁר הִכָּה מֹשֶׁה׃
אֹתוֹ וְאֶת נְשִׂיאֵי מִדְיָן אֶת׃
אֱוִי וְאֶת רֶקֶם וְאֶת צוּר וְאֶת
חוּר וְאֶת רֶבַע נְסִיכֵי סִיחוֹן׃
יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ וְאֶת בִּלְעָם בֶּן
בְּעוֹר הַקּוֹסֵם הָרְגוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בַּחֶרֶב אֶת חֲלִיהֶם׃ וַיְהִי גְבוּל
בְּנֵי רְאוּבֵן הַיַּרְדֵּן וּגְבוּל׃ וְאֵת
נַחֲלַת בְּנֵי רְאוּבֵן לְמִשְׁפְּחֹתָם
הֶעָרִים וְחַצְרֵיהֶן׃
וַיִּתֶּן מֹשֶׁה לְמַטֵּה גָד לְבְנֵי׃
גָד לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ וַיְהִי לְחֵצִי הַגִּלְעָד
וַעֲזוּר וְכָל עָרֵי הַגִּלְעָד וְחֲצִי
אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן עַד עֲרוֹעֵר
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי רַבָּה׃ וּמֵחֶשְׁבּוֹן
עַד רָמַת הַמִּצְפֶּה וּבְטֹנִים׃
וּמִמַּחֲנַיִם עַד גְּבוּל לִדְבִר׃
וּבָעֵמֶק בֵּית הָרָם וּבֵית נִמְרָה
וְסֻכּוֹת וְצָפוֹן יֶתֶר מַמְלֶכֶת׃
סִיחוֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן הַיַּרְדֵּן וּגְבֻל
עַד קְצֵה יַם כִּנֶּרֶת עֵבֶר הַיַּרְדֵּן
מִזְרָחָה׃ וְאֶת נַחֲלַת בְּנֵי גָד׃
לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ הֶעָרִים וְחַצְרֵיהֶם׃
וַיִּתֶּן מֹשֶׁה לַחֲצִי שֵׁבֶט מַטֵּה

ונבל ל חמרון והרבה הירדן לראובן
הלגדי ובעקין בית הרם בית נמרה: ס: ב: ה:

ואת בלעם ל בן בעור בן בעור ואת מגרשיו ס ליבי ב חיקוס וחיקמל המחנים עד בבול לאבי ואבן לעמנות
לאשר קדשיהו חס. ס ד חנגן מן ועיין ועיין חד עדן ואחד על־ואחד בגעתעיים עליאויב נפשו עד מיאבא עליאל
עדי מעל־אפתיה עלמעל המעה חאב יואב: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויהי לחץ מטה בני מנשה
למשפחתם ויהי גבולם
מפתחנים כל הבשן כל ממלכות
עוג מלך הבשן וכל חוות יאיר
אשר בבשן שש עשרה עיר חבני
חגבי עד ועשתרות וארעי
ערי ממלכות עוג בבשן לבני
מכיר בומנשה לחצי בני מכיר
למשפחותם אלה אשר נחל
משה בערבות מואב מעבר
לירדן יריחו מזרחה
ולשבט הלוי לא נתן
משה נחלה ויהוה אלהי
ישראל הוא נחלתם כאשר
דבר להם ואלה אשר נחלו
בני ישראל בארץ כנען
אשר נחלו אותם אלעזר
הכהן ויהושע בן נון וראשי
אבות המטות לבני ישראל
בגורל נחלתם כאשר צוה
יהוה ביד משה לתשעת
המטות וחצי המטה כי נתן
משה נחלת שני המטות וחצי
המטה מעבר לירדן ולוים
לא נתן נחלה בתוכם כי הוא
נחלתו שני המטות מנשה
ואפרים ולא נתנו חלק ללוים

בארץ כי אם ערים לשבת
וגבלם שיהם למקנהם ולקנינם
כאשר צוה יהוה את משה כן
עשו בני ישראל ויחלקו את
הארץ
ויגשו בני יהודה אל יהושע
בגלגל ויאמר אליו כלב בן
יפנה הקני אתה ידעת את
הדבר אשר דבר יהוה אל
משה איש האלהים על
ארותי ועל ארותיך בקדש
ברנע בן ארבעים שנה אני
בשלח משה עבד יהוה אתי
מקדש ברנע לרגל את
הארץ ואשב אתו דבר כאשר
עם לבבי ואחי אשר עלו
עמי המסיו את לב העם
ואנכי מלאתי אחרי יהוה
אלהי ושבע משה ביום
ההוא לאמר אם לא הארץ
אשר דרכה רגלך בה לך
תהיה לנחלה ולבניך עד
עולם כי מלאת אחרי יהוה
אלהי ועתה הנה החיה יהוה
אותי כאשר דבר זה ארבע עשה
וחמש שנה מאז דבר יהוה
את הדבר הזה אל משה

אשר הלך ישראל במדבר
ועתה הנה אנכי היום בן
חמש ושמונים שנה עודני
היום חזק כאשר ביום שלח
אותי משה כחי אז וכחי
עתה למלחמה ולצאת
ולבוא ועתה תנה לי את
ההר הזה אשר דבר יהוה
ביום ההוא כי אתה שמעת
ביום ההוא כי הענקים שם
וערים גדלות בצרות אולי
יהוה אותי והורשתים כאשר
דבר יהוה וברכהו יהושע
ויתן את חברון לכלב בן יפנה
לנחלה עלכן היתה חברון
לכלב בן יפנה הקני לנחלה
עד היום הזה יען אשר מלא
אחרי יהוה אלהי ישראל
ושם חברון לפנים קרית ארבע
האדם הגדול בענקים הוא
והארץ שקטה מלחמה
ויעל הגורל למטה בני יהודה
למשפחתם אל גבול ארום
מדבר צן נגבה קצה נגב
ויהי להם גבול נגב מקצה ים
המלח מן הלשון הפנה נגבה

נחלה הוא ולבמלוי חנה כי אות מיוחד ונתנה לנחלה ונקרא ויקח ויחזיק ויחזיק ויקרא ויקרא ויקרא

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויצא אל מנגב למעלה
עקרבים ועבר צנה ועלה
מנגב לקדש ברנע ועבר
חצרון ועלה אדרה ונסב
חקרקע ועבר עצמונה
ויצא נחל מצרים והיה תצאות
הגבול נגה יחיה לכסגבול
נגב ובגבול קדמה יסחלח
ערקיצר חברון וגבול לפאת
צפונה מלשון הים מקצה
הירדן ועלה הגבול ביתה
חגלה ועבר מצפון לבית
הערבה ועלה הגבול אבן
בהן בן ראובן ועלה הגבול
דבר מעמק עכור וצפונה
פנה אל הגלגל אשר נכח
למעלה אדמים אשר
מנגב לנחל ועבר הגבול
אל מי עין שמש והיו
תצאתיו אל עין רגל ועלה
הגבול גי בן הנם אל בתף
היבוסי מנגב היא ירושלם
ועלה הגבול אל ראש ההר
אשר על פני גי הנם ימה
אשר בקצה עמק רפאים
צפונה ותאר הגבול מראש
ההר אל מעין מי נפתוח ויצא

אל ערי יהדעפרון ותאר
הגבול בעלה היא קריתים
יערים ונסב הגבול מבעלה
ימה אל הר שעיר ועבר אל
כסלון ורד בית שמש ועבר
תמנה ויצא הגבול אל יכתף
עקרון צפונה ותאר הגבול
שכרונה ועבר הר הבעלה
ויצא יבנאל והיו תצאות
הגבול ימה גבול הים המה
הגדול וגבול זה גבול בני
יהודה סביב למשפחתם
ולבני יוסף נתן חלק
בתוך בני יהודה אל פי יהוה
ליהושע את קרית ארבע
אבי הענק היא חברון ויורש
משם כלב את ששי ואת אחימן
תלמי ילידי הענק ויעל
משם אל ישבי דבר ושם דבר
לפנים קריתספר ויאמר כלב
אשר יכה את קריתספר
ולכדה ונתתי לו את עכסה
בתי לאשה ויכבשה עתניאל
בן קנז אחי כלב ויתן לו את
עכסה בתו לאשה ויהי

בבואה ותסיתהו לשאול
מאת אביה שדה ותצנח
מעל החמור ואמר לה כל
מה לך ותאמר תנה לי ברכה כי
ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת
מים ויתן לה את גלת עליות
ואת גלת תחתיות
ואת נחלת מטה בני יהודה
למשפחתם ויהי ערים
מקצה למטה בני יהודה אל
גבול אדום בנגבה קבצאל
ערד ויגור וקינה ודימנה
וערערה וקדש וחצור
ויתן ויפוטלם ובעלות
וחצור חדתה וקריות חצרון
היא חצור אלם ושמע
ומולדה וחצר גדה וחשמון
ובית פלט וחצר שועל
ובאר שבע ובזיותיה בעלה
ועיים ועצם ואלתולד
וכסיל וחרמה וצקלג
ומדמנה וסנסנה ולבאות
ושלחים ועין רמון כל ערים
עשרים ותשע עם חצריהן
בשפלה אשתאול
וצרעה ואשנה וזנוח ועין
גנים תפוח ועינם ירמות

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ועלים שוכה ועוקה ושעלים
ועליתים וחגדרה וגדרתים
ערים ארבע עשרה וחצריהן
ענה וחדשה ומגדל גד ורלעה
והמצפה ויקתאל לכיש
וגדרות ועגלון וכבון ולחמס
וכתליש וגדלות בית דגון
ונעמה ומקדה ערים שש
עשרה וחצריהן לבנה
ועתר ועשן ויפתח ואשנה
ונגב יקעאלה ואכזיב
מרא שה ערים תשע
וחצריהן עקרון ובנותיה
וחצריה מעקרון ועד הים כל
אשר על יד אשדוד וחצריהן
אשדוד בנותיה וחצריה עזה
בנותיה וחצריה עד נחל מצרים
והים הגדול וגבול
שמיר ותירון שוכה ודנה
יקרות סנה היא רבר ועגב
ואשתמה וענים גשון וחלן
ובלה ערים אחת עשרה
וחצריהן ארבו ומה ואשען
וגיים ובית תפוח ואפקה
וחמטה וקרית ארבע היא
חברון ונעיר ערים תשע
וחצריהן מעון כרמל

ויפתח ובית הגלת
וגדרות בית תפוח
וגנוח חדיו וגבעתה ותמנה
ערים עשר וחצריהן חלחול
בית צור וגדור ומערת בית
ענות ואלתקן ערים שש
וחצריהן קרית בעל היא
קרית יערים וחדבה ערים
שתים וחצריהן
במדבר בית הערבה
מדין וסכה וחנבשן ועיר
המלח ועין גדי ערים שש
וחצריהן ואת תחבוסי לא שבו
יבוסי לא יוכלו בני יהודה
לרשת שם ויושב היבוסי את
בני יהודה בירושלם עד היום
הזה

ויצא הגורל לבני יוסף מירדן
יריחו למי יריחו מזרחה המדבר
עלה מיריחו בהר בית אל ויצא
מבית אל לוזה ועבר ארכי
תארכי עטרות וירד יפלטה אל
גבול חפלטי עד גבול בית
חורון תחתון ועד גזר והיו
תצאתיו ים ויגחלו בני יוסף
מנשה ואפרים ויהי גבול
נחלתם מזרחה עטרות אדר

עד בית חורון עליון ויצא
הגבול המה מלבה מתלמעון
ונסב הגבול מזרחה תאנת
שלה ועבר אותו ממזרח
ינוחה וירד מינוחה עטרות
ונערתה ופגע בירחו ויצא
הירדן מתפוח הלך הגבול
פמה נחל קנה והיות צאתיו
המה ואת נחלת מטה בני
אפרים למשפחתם והעיר
המבר לות לבני אפרים בתוך
נחלת בני מנשה כל הערים
וחצריהן ולא הורישו את
הכנעני הישב בגזר וישב
הכנעני בקרב אפרים עד
היום הזה ויהי למס עבד

ויהי הגורל למטה מנשה כי
הוא בכור יוסף למכיר בכור
מנשה אבי הגלעד כי היא
היה איש מלחמה ויהי לו
הגלעד והבשן ויהי לבני
מנשה הנותרים למשפחתם
לבני אביעזר ולבני שכם ולבני
חפר ולבני שמידע אלה
בני מנשה בן יוסף הזכרים

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

חזקו ב׳. ופלמדנו. ויחי בם חזקו בנו ישראל חזקו
על הבריתם עליכם חזקו מעט׳ ׳ס׳.

ויחי הבאמרו ב׳ נחלקנו׳ מחלק׳ ס׳. ויחי ויחי לך הבאמרו ויחי הקבאמרו ויחי הקבאמרו ויחי הק

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

חָנָה וַיַּלִּיתִי לָכֶם גּוֹרָל פֹּה׃
לִפְנֵי יְהוָה אֶלֹהֵינוּ כִּי אִיוּחֲלָק
לַלֵּוִיִּם בְּקִרְבְּכֶם כִּי כֹהֲנַת יְהוָה
נַחֲלָתוֹ וְלֶוִי יָרֵאוּבוֹ וְחַיֵּי שִׁבְטוֹ
וְהָעֲנִשָּׁה לִקְחוּ נַחֲלָתָם מֵעִבְרֵ
לְיַרְדֵּן מִזְּרָחָה אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם
מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה וַיַּקְמוּ׃
הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ
אֶת הַחֹלְכִים לִכְתֹּב אֶת
הָאָרֶץ לֵאמֹר לְכוּ וְהִתְהַלְּכוּ
בָּאָרֶץ וְכִתְבוּ אוֹתָהּ וּשְׁוּבוּ
אֵלַי וּפֹה אַשְׁלִיךְ לָכֶם גּוֹרָל
לִפְנֵי יְהוָה בְּשִׁלֹה וַיֵּלְכוּ׃
הָאֲנָשִׁים וַיַּעַבְרוּ בָאָרֶץ
וַיִּכְתְּבוּהָ לְעָרִים לְשִׁבְעָה
חֲלָקִים עַל סֵפֶר וַיָּבֹאוּ אֶל
יְהוֹשֻׁעַ אֶל מַחֲנֵה שִׁלֹה
וַיַּשְׁלֵךְ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ גּוֹרָל
בְּשִׁלֹה לִפְנֵי יְהוָה וַיְחַלֵּק שָׁם
יְהוֹשֻׁעַ אֶת הָאָרֶץ לִבְנֵי׃
יִשְׂרָאֵל כְּמַחְלְקֹתָם׃
וַיַּעַל גּוֹרָל מַטֵּה בְנֵי בִנְיָמִן׃
לְמִשְׁפְּחֹתָם וַיֵּצֵא גְבוּל׃
גּוֹרָלָם בֵּין בְּנֵי יְהוּדָה וּבְנֵי
יוֹסֵף וַיְהִי לְחֵם הַגְּבוּל לִפְאַת
צָפוֹנָה מִדְּרוֹם הַיַּרְדֵּן וְעָלָה הַגְּבוּל
אֶל כֶּתֶף יְרִיחוֹ מִצָּפוֹן וְעָלָה

בָּהָר יָמָּה וְהָיוּ תֹצְאֹתָיו׃
מִדְּבָרָה בֵּית אָוֶן וְעָבַר מִשָּׁם
הַגְּבוּל לוּזָה אֶל כֶּתֶף לוּזָה
נֶגְבָּה הִיא בֵּית אֵל וְיָרַד הַגְּבוּל
עַטְרוֹת אַדָּר עַל הַר אֲשֶׁר
מִנֶּגֶב לְבֵית חֹרוֹן תַּחְתּוֹן׃
וְתָאַר הַגְּבוּל וְנָסַב לִפְאַתָּיִם
נֶגְבָּה מִן הַר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי
בֵּית חֹרוֹן נֶגְבָּה וְתָאַר הוֹצֵאתָיו
אֶל קִרְיַת בַּעַל הִיא קִרְיַת
יְעָרִים עִיר בְּנֵי יְהוּדָה זֹאת
פֵּאַת יָם וּפֵאַת נֶגֶב מִקְּצֵה
קִרְיַת יְעָרִים וְיָצָא הַגְּבוּל
יָמָּה וְיָצָא אֶל מַעְיַן מֵי נֶפְתּוֹחַ
וְיָרַד הַגְּבוּל אֶל קְצֵה הַר
אֲשֶׁר עַל פְּנֵי גֵי בֶן הִנֹּם אֲשֶׁר
בְּעֵמֶק רְפָאִים צָפוֹנָה וְיָרֹד גֵּ
הִנֹּם אֶל כֶּתֶף הַיְבוּסִי נֶגְבָּה׃
וְיָרַד עֵין רֹגֵל׃ וְתָאַר מִן עֵפוֹן
וַיֵּצֵא עֵין שֶׁמֶשׁ וַיֵּצֵא גְלִילוֹת אֲשֶׁר
מַעֲלֵה אֻמִּים וְיָרַד אֶבֶן בֹּהַן
בֶּן רְאוּבֵן וְעָבַר אֶל כֶּתֶף
מוּל הָעֲרָבָה צָפוֹנָה וְיָרֹד׃
הָעֲרָבָתָה וְעָבַר הַגְּבוּל אֶל
כֶּתֶף בֵּית חָגְלָה צָפוֹנָה הֵיוּ
תֹצְאוֹתָיו הַגְּבוּל אֶל לְשׁוֹן
יַם הַמֶּלַח צָפוֹנָה אֶל קְצֵה

הַיַּרְדֵּן נֶגְבָּה זֶה גְּבוּל נֶגֶב׃
וְהַיַּרְדֵּן וּגְבוּל אֹתוֹ לְפֵאַת׃
קֵדְמָה זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי בִנְיָמִן
לִגְבוּלוֹתֶיהָ סָבִיב לְמִשְׁפְּחֹתָם
וַהֲיוּ עָרִים לְמַטֵּה בְנֵי בִנְיָמִן
לְמִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם יְרִיחוֹ וּבֵית
חָגְלָה וְעֵמֶק קְצִיץ׃ בֵּית
הָעֲרָבָה וּצְמָרַיִם וּבֵית אֵל׃
וְהָעִוִּים וְהַפָּרָה וּעֹפְרָה וּכְפַר
הָעֳמֹנִי וְהָעֹפְנִי וְגִבְעָ עָרִים
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה וְחַצְרֵיהֶן׃ גִּבְעוֹן
וְהָרָמָה וּבְאֵרוֹת׃ וְהַמִּצְפֶּה׃
וְהַכְּפִירָה וְהַמֹּצָה׃ וּרְקֶם׃
וְיִרְפְּאֵל וְתַרְאֲלָה׃ וְצֵלְעָה׃ הָאֵלֶף
וְהַיְבוּסִי הִיא יְרוּשָׁלִַם גִּבְעַת
קִרְיַת עָרִים אַרְבַּע עֶשְׂרֵה
וְחַצְרֵיהֶן׃ זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי בִנְיָמִן
לְמִשְׁפְּחֹתָם׃
וַיֵּצֵא הַגּוֹרָל הַשֵּׁנִי לְשִׁמְעוֹן
לְמַטֵּה בְנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם
וַיְהִי נַחֲלָתָם בְּתוֹךְ נַחֲלַת בְּנֵי
יְהוּדָה׃ וַיְהִי לָהֶם בְּנַחֲלָתָם בְּאֵר
שֶׁבַע וְשֶׁבַע וּמוֹלָדָה׃ וַחֲצַר
שוּעָל וּבָלָה וְעֶצֶם׃ וְאֶלְתּוֹלַד
וּבְתוּל וְחָרְמָה׃ וְצִקְלַג׃ וּבֵית
הַמַּרְכָּבוֹת וַחֲצַר סוּסָה׃ וּבֵית
לְבָאוֹת וְשָׁרוּחֶן עָרִים שְׁלֹשׁ

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

עשרה וחצריהן עזורמון
ועתרו עשו ערים ארבע
וחצריהן כל החצרים אשר
סביבות הערים האלה עד
בעלת באר רמת נגב זאת
נחלת מטה בני שמעון ל
למשפחתם מחלב לבני יהודה
נחלת בני שמעון כי היה חלק
בני יהודה רב מהם ויהי בתוך
שמעון בתוך נחלתם
ויעל הגורל השלישי לבני
זבולן למשפחתם ויהי גבול
נחלתם עד שריד ועלה
גבולם ימה ומרעלה ופגע
בדבשת ופגע אל הנחל
אשר על פני יקנעם ושב
משריד קדמה מזרחה שמש
עד גבול כסלות תבר ויצא
אל הברת ועלה יפיע
וכשם עבר קדמה מזרחה
גתה חפר עתה קצין ויצא
רמון המתאר הנעה ונסב
אתו הגבול מעפון חנתון והיו
תוצאתיו ים פתחאל וקטת
ועזה כל ושמרון ויד אלה ובית
לחם ערים שתים עשרה והחצרים
זאת נחלת בני זבולן למשפחתם
הערים האלה וחצריהן

ויהי גבולם יזר עאלה והכסולת
ושונם וחפרים ושיאון ואנחרת
והדבית וקשיון ואבץ ורמת
ועין גנים ועין חדה וביתפצץ
ופגע הגבול בתבור ושחצמה
ובית שמש ותהיו תוצאותם
תצאות גבולם חמרה ערים
שש עשרה וחצריהן זאת
נחלת מטה בני יששכר
למשפחתם הערים וחצריהן

ויצא הגורל החמישי למטה
בני אשר למשפחתם ויהי
גבולם חלקת ותלי וכטן
ואכשף ואלמלך ועמעד
ומשאל ופגע בכרמל חזמה
ובשיחור לבנת ושב מזרחן
השמש ביתדגון ופגע בזבולון
ובגי יפתח אל עמק יפיעה
העמק ונעאל ויצא אל
כבול משמאל ועבדון וחבן
וחמון וקנה עד צידון רבה
ושב הגבול הרמה ועד עיר
מבצר צר ושב הגבול חוסה
והיו תוצאתיו הימה מחבל

אבן ובה ועמקה ואפק ורחב
ערים עשרים ושתים וחצריהן
זאת נחלת מטה בני אשר
למשפחתם הערים האלה
וחצריהן
לבני נפתלי יצא הגורל
השישי לבני נפתלי למשפחתם
ויהי גבולם מחלף מאלון
בצענים ואדמי הנקב
ובלאל עד לקום ויהי תוצאתיו
הירדן ושב הגבול ימה אזנות
תבור ויצא משם חוקקה
ופגע בזבולון מנגב ובאשר
פגע מים וביהודה הירדן
מזרחה שמש ועדי מבצר
הערים צר וחמת רקת וכנרת
ואדמה והרמה וחצור וקדש
ואדרעי ועין חצור וירא
ומגדל אל חרם ובית ענת ובית
שמש ערים תשע עשרה
וחצריהן זאת נחלת מטה בני
נפתלי למשפחתם הערים
וחצריהן
למטה בני דן למשפחתם
יצא הגורל השביעי
גבול נחלתם עד צרעה ואשתאול
ועיר שמש ושעלבין וגלון

מחבל ב ושמנים ב ומרמרים מחלף מאלון בצענים
קדוש עריים ב בני יהודה ישרים ס

ב בצענים ב ומרמרים מחלף מאלון בצענים
דיש אדמי בצענים ס

ומחל ב בתי בלשון חלקנים שם ס ס ס
מבני עד ב ועד עדי ובאו מבצר עד ס ס

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויחלה׳ ואילון ותמנתה ועקרון׃
ואלתקה וגבתון ובעלת׃
ויהוד ובני ברק וגת רמון׃
מי הירקון ורקון עם הגזר׃
מול יפו ויצא גבול בני דן׃
מחם מן עלון ובני דן ויחרמו עם
לשם וילחמו אותה ויכו אותה
לפי חרב וירשו אותה וישבו
בה ויקראו ללשם דן כשם
דן אביהם׃ ואת נחלת מטה
בני דן למשפחתם הערים
האלה וחצריהם׃
ויכלו לנחל את הארץ׃
לגבולתיה ויתנו בני ישראל
נחלה ליהושע בן נון בתוכם
על פי יהוה נתנו לו את העיר
אשר שאל את תמנת סרח
בהר אפרים ויבנה את העיר
וישב בה׃ אלה הנחלות אשר
נחלו אלעזר הכהן ויהושע
בן נון וראשי האבות למטות
בני ישראל בגורל לבשלה׃
לפני יהוה פתח אהל מועד
ויכלו מחלק את הארץ׃
וידבר יהוה אל יהושע לאמר׃
דבר אל בני ישראל לאמר

תנו לכם את ערי המקלט׃
אשר דברתי אליכם ביד
משה׃ לנוס שמה הרצח מכה
נפש בשגגה בבלי דעת והיו
לכם למקלט מגאל הדם׃
ולא ימות בעדה עד עמדו
לפני העדה׃ ערי המקלט
ויקדישו את קדש בהר נפתלי
ואת שכם
בהר אפרים ואת קרית
ארבע היא חברון בהר יהודה׃
ומעבר לירדן ירחו מזרחה
נתנו את בצר במדבר במישר
מן המטה ראובן ואת ראמת׃

בגלעד ממטה גד ואת גולן
בבשן ממטה מנשה׃ אלה
היו ערי המועדה לכל בני
ישראל ולגר התגר בתוכם
לנוס שמה כל מכה נפש
בשגגה ולא ימות ביד גאל
הדם עד עמדו לפני העדה

ונגשו ראשי אבות הלוים
אל אלעזר הכהן ואל יהושע
בן נון ואל ראשי אבות המטות
לבני ישראל וידברו אליהם
בשלה בארץ כנען לאמר
יהוה צוה ביד משה לתת לנו
ערים לשבת ומגרשיהן לן
לבהמתנו׃ ויתנו בני ישראל
לוים מנחלתם על פי יהוה
את הערים האלה ואת
מגרשיהן׃ ויצא הגורל ק׃
למשפחות הקהתי ויהי לבני
אהרן הכהן מן הלוים ממטה
יהודה וממטה שמעוני
וממטה בנימן בגורל ערים
שלש עשרה׃
ולבני קהת הנותרים
ממשפחת מטה אפרים׃
וממטה דן ומחצי מטה מנשה

בני אהרן יקרון׃ ושמנתון ונתנו בני אהרן
ויצא הגורל ולבני אהרן הכהן נתן׃ ס׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

אילון ס׳ ויהי בעברן אילון ושל־לבין ואילון ואל אילון ואל מגרשיה באילון ובשעלבים ותמנתה וסקבה באילון
ואל אילון ודרבי הימים ובדרעה ושמריע ואל עיריהם ופרשלמים : ס׳

כל עריים ג׳ ולבאמת ושלחים ושרוזן עריים
עשר אלה הישבון : ס׳

בגורל ערים עשר׳
ולבני גרשון למשפחות
למטה יששכר ומטה אשר׳
ומטה נפתלי ומטה
מנשה בבשן בגורל ערים׳
שלש עשרה׳
לבני מרדי למשפחתם
למטה ראובן ומטה גד ומטה
זבולן ערים שתים עשרה׳
ויתנו בני ישראל ללוים את
הערים האלה ואת מגרשיהן
כאשר עוה יהוה ביד משה׳
בגורל׳
ויתנו ממטה בני יהודה ומטה
בני שמעון את הערים האלה
אשר יקרא אתהן בשם׳
ויהי לבני אהרן מן משפחות
הקהתי מבני לוי כי להם היה
הגורל ראשנה ויתנו להם את
קרית ארבע אבי הענק היא
חברון בהר יהודה ואת מגרשה
סביבתה׳ ואת שדה העיר׳
ואת חצרה נתנו לכלב בן
יפנה באחזתו׳ ולבני
אהרן הכהן נתנו את עיר׳
מקלט הרצח את חברון ואת
מגרשה ואת לבנה ואת׳

מגרשה׳ ואת יתיר׳ ואת מגרשה
ואת אשתמע׳ ואת מגרשה׳
ואת חלון׳ ואת מגרשה׳ ואת
דבר׳ ואת מגרשה׳ ואת עין
ואת מגרשה׳ ואת טה׳ ואת
מגרשה׳ את בית שמש׳ ואת
מגרשה׳ ערים תשע׳ מאת
שני׳ השבטים האלה׳
ומטה בנימן את גבעון׳ ואת
מגרשה׳ את גבע׳ ואת׳
מגרשה׳ את ענתות׳ ואת
מגרשה׳ ואת עלמון׳ ואת
מגרשה׳ ערים ארבע׳ כל ערי
בני אהרן הכהנים שלש׳
עשרה׳ ערים׳ ומגרשיהן׳
ולמשפחות בני קהת
הלוים הנותרים מבני קהתיהי
ערי גורלם ממטה אפרים׳
ויתנו להם את עיר מקלט׳
הר׳ עה את שכם׳ ואת מגרשה
בהר אפרים׳ ואת גזר׳ ואת
מגרשה׳ ואת קבצים׳ ואת
מגרשה׳ ואת בית חורון׳ ואת
מגרשה׳ ערים ארבע׳
ומטה דן׳ את׳
אלתקה׳ ואת מגרשה׳ את
גבתון׳ ואת מגרשה׳ את אילון

ואת מגרשה׳ את גת רמון׳
ואת מגרשה׳ ערים ארבע׳
ומחצית מטה׳
מנשה׳ את תענך׳ ואת מגרשה
ואת גת רמון׳ ואת מגרשה׳
ערים שתים׳ כל ערים עשר׳
ומגרשיהן׳ למשפחות בני קהת
הנותרים׳ ולבני גרשון׳
ממשפחת הלוים מחצי מטה
מנשה׳ את עיר מקלט הרצח
את גולן בבשן׳ ואת מגרשה
ואת בעשתרה׳ ואת מגרשה
ערים שתים׳
ומטה יששכר׳ את
קישון׳ ואת מגרשה׳ את׳
דברת׳ ואת מגרשה׳ את׳
ירמות׳ ואת מגרשה׳ את עין
גנים׳ ואת מגרשה׳ ערים ארבע׳
ומטה אשר׳ את
משאל׳ ואת מגרשה׳ את׳
עבדון׳ ואת מגרשה׳ את׳
חלקת׳ ואת מגרשה׳ ואת רחב
ואת מגרשה׳ ערים ארבע׳
ומטה נפתלי׳ את
עיר מקלט הרצח׳ את קדש
בגליל׳ ואת מגרשה׳ ואת חמת
דאר׳ ואת מגרשה׳ ואת קרתן

בנמין, יו מל׳ קאבו קדיא לו במל׳ האגל בנמין אחוז ויקם ואל שדיו ויריא ויקם וישא עפרו וחנה קנטיה בעמון ואביטרף. ומלכה בנימן יהודה שרב אחוזה בנימן ועבחה בנחמי איש
ויבאר לו שאול ויהי גם אבנר אמר אל ישבו עם יכלכלש קנדי נא את וקדנו שופר בגבעת ומן הדלים. ס׳ ומגרשיהן ב׳ מל׳ ראשונה ומלוינה הרים הלאלה ומקבוה כלה : ס׳ : ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולא עמוד ג׳ ומעמדון בחומרע ויקח את אחיו
ומסביב מכל אשר נשבע פנים ׃ ׃

מעבר יחוה ג׳ ומעמדון לא עבדו את אחיכם
נפלו בחרב ׃ ׃

והלבש ל׳ ומדינתון בי ושמר הצמיח ויוסף לאחיו
דין שברון מאבי לעשות. ואיש להבריח ׃ ׃

ואת כל ערי מגר שני למשפחתם
שלש עשרה ערים ומגרשיהן׃
ולמשפחות בני׃
מדרי הלוים הנותרים מאת
מטה זבולון אתיקנעם ואת
מגרשה אתקרתה ואת׃
מגרשה אתדמנה ואת׃
מגרשון אתנהלל ואת׃
מגרשון ערים ארבע׃ ׃
וכמטה דן את עיר
מקלט חרי עם אתרמות׃
בגדר ואת מגרשה ואת
מחנים ואת מגרשה׃ את
חשבון ואת מגרשה׃ את
יעזר ואת מגרשה כל ערים
ארבע׃ כל הערים לבני׃
מדרי למשפחתם הנותרים
ממשפחות הלוים ויהי גורלם
ערים שתים עשרה כל ערי
הלוים בתוך אחזת בני׃ ׃
וישראל ערים ארבעים׃
ושמנה ומגרשיהן תהיינה
הערים האלה עיר עיר׃
ומגרשיה סביבתיה כן לכל
הערים האלה׃
ויתן יהוה לישראל

את כל הארץ אשר נשבע
לתת לאבותם וירשוה
וישבו בה׃ וינח יהוה להם
מסביב ככל אשר נשבע׃
לאבותם ולא עמד איש׃
בפניהם מכל אויביהם את
כל אויביהם נתן יהוה בידם׃
לא נפל דבר מכל הדבר׃
הטוב אשר דבר יהוה אל בית
ישראל הכל בא׃
אז יקרא יהושע לראובני
ולגדי׃ ולחצי מטה מנשה
ויאמר אליהם אתם שמרתם
את כל אשר צוה אתכם משה
עבד יהוה ותשמעו בקולי׃
לכל אשר צויתי אתכם׃ לא
עזבתם את אחיכם זה ימים
רבים עד היום הזה ושמרתם
את משמרת מצות׃ יהוה
אלהיכם׃ ועתה הניח יהוה
אלהיכם לאחיכם כאשר דבר
להם ועתה פנו ולכו לכם׃
לאהליכם אל ארץ אחוזתכם
אשר נתן לכם משה עבד׃
יהוה בעבר הירדן רק שמרו
מאד לעשות את מצות׃
ואת התורה אשר צוה אתכם

משה עבד יהוה לאהבה את
יהוה אלהיכם וללכת בכל
דרכיו ולשמר מצותיו׃ ׃
ולדבקה בו ולעבדו בכל
לבבכם ובכל נפשכם׃ ויברכם
יהושע וישלחם וילכו אל
אהליהם׃ ולחצי
שבט המנשה נתן משה׃
בבשן ולחצי נתנו יהושע
עם אחיהם מעבר הירדן
וגם כי שלחם יהושע
אל אהליהם ויברכם׃ ויאמר
אליהם׃ לאמר בנכסים רבים שובו
אהליכם ובמקנה רב מאד׃
בכסף ובזהב ובנחשת ובברזל
ובשלמות הרבה מאד חלקו
שלל אויביכם עם אחיכם׃

ויבא יהושע׃ ׃
ויבא יהושע׃ ׃
ויבא יהושע׃ ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לעלות עליהם לעמאב וישמיע בני ישראל ויומב
המשה: ויאר ב וראש פסיל ואך את ותכם אש: ס

אל אלהים ב ומשמעון הוא ויע ושראל ל ב מן דבר וקדיא: ס: יקע יש אש במרי יעבע מאוטיה בטרים פטוט
המזבר אפוא וכמה מיבריים מבמיו תבו אחרו ויעבד בטרי ותדי שמדי ב בו מרגיש מעכל: ס:

חמנשה שם מזבח על הירדן
מזבח גדול למראה וישמע
בני ישראל לאמר הנה בנו
בני ישראל לאמר הנה עבר
חלנשה את המזבח אל מול
ארץ כנען אל גלילות הירדן
אל עבר בני ישראל ויקהלו כל עדת
בני ישראל לעלות
עליהם לצבא:
וישלחו בני ישראל אל בני
ראובן ואל בני גד ואל חצי
שבט המנשה אל ארץ הגלעד
את פינחס בן אלעזר הכהן
ועשרה נשאים עמו נשיא
אחד נשיא אחד לבית אב
לכל מטות ישראל ואיש
ראשי בית אבותם המה
לאלפי ישראל ויבאו אל
בני ראובן ואל בני גד ואל
חצי שבט המנשה אל ארץ
הגלעד וידברו אתם לאמר
כה אמרו כל עדת יהוה מה
המעל הזה אשר מעלתם
באלהי ישראל לשוב היום
מאחרי יהוה בבנותכם לכם
מזבח למרדכם היום ביהוה:

המעט לנו את עון פעור אשר
לא התטהרנו ממנו עד היום
היה ויהי הנגף בעדת יהוה:
ואתם תשובו היום מאחרי
יהוה והיה אתם תמרדו היום
ביהוה ומחר אל כל עדת
ישראל יקצף: ואך אם
טמאה ארץ אחזתכם עברו
לכם אל ארץ אחזת יהוה
אשר שכן משכן יהוה
והאחזו בתוכנו ביהוה אל
תמרדו ואתנו אל תמרדו
בבנתכם לכם מזבח מבלעדי
מזבח יהוה אלהינו: הלוא
עכן בן זרח מעל מעל בחרם
ועל כל עדת ישראל היה
קצף והוא איש אחד לא
גוע בעונו:
ויענו בני ראובן ובני גד ואת
שבט המנשה וידברו את
ראשי אלפי ישראל: אל
אלהים יהוה אל אלהים יהוה
הוא ידע וישראל הוא יודע
אם במרד ואם במעל ליהוה
אל תושיענו היום הזה לבנות
לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה
ואם להעלות עליו עולה

ומנחה ואם להעשות עליו
זבחי שלמים יהוה הוא יבקש:
ואם לא מדאגה מדבר עשינו
את זאת לאמר מחר יאמרו
בנינו לבנינו לאמר מה לכם
ליהוה אלהי ישראל: וגבול
נתן יהוה בינינו ובינכם בני
ראובן ובני גד את הירדן אין
לכם חלק ביהוה והשביתו
בנינו את בנינו לבלתי יראו
את יהוה: ונאמר נעשה נא
לנו לבנות את המזבח: לא
לעולה ולא לזבח כי עד הוא
בינינו ובינכם וכין דורותינו:
אחרינו לעבד את עבדת
יהוה לפניו בעלותינו ובזבחינו
ובשלמינו ולא יאמרו בניכם
מחר לבנינו אין לכם חלק
ביהוה: ונאמר והיה כי יאמרו
אלינו ואל דורתינו מחר
ואמרנו ראו את תבנית מזבח
יהוה אשר עשו אבותינו לא
לעולה ולא לזבח כי עד הוא
בינינו ובינכם: חלילה לנו
מן המרד ביהוה וקשוב
היום מאחרי יהוה לבנות
מזבח לעלה למנחה ולזבח

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

מלבד מזבח יהוה אלהיו
אשר לפני משכנו
ויעמע פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויעבר
הערה ורא אשו אלפיו שראל
אשר אתו את הדברים
אשר דברו בני ראובן ובני
גד ובני מנשה ויטב בעיניהם
ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן
אל בני ראובן ואל בני גד ואל
בני מנשה היום הזה ענו כי
בתוכנו יהוה אשר לא מעלתם
ביהוה הנה עתה הצלתם
את בני ישראל מיד יהוה
וישב פינחס בן אלעזר
הכהן והנשאים מאת בני
ראובן ומאת בני גד מארץ
הגלעד אל ארץ כנען אל
בני ישראל ויעשו אתם
דבר ויטב הדבר בעיני בני
ישראל ולא אמרו לעלות
עליהם לצבא לשחת את
הארץ אשר בנו בה ראובן
ובני גד ישבים בה ויקראו
בני ראובן ובני גד למזבח כי
עד הוא בינתינו כי יהוה
האלהים

ולא אמרו ד׳ ומעמעין לעלות עליהם לצבא
אמו מזבח מעליך בלבבם ומעבריה: ס: ס:

והלבשתם הו׳ ומעמעין ושמרו ונתכם ויז׳ חכמם מלאכתם בישראל ומעבריה לבמה כל אמריהו ולשמרו בקשרי וכן
הלשלחו מזבח יקבל ומ שמ: ס: ויהנו אמרי ה׳ עבקי ודלך מבחני ומראו ודיתת לפר מעניא: ס: ס:

ויהי מימים רבים אחרי
אשר הניח יהוה לישראל
מכל אויביהם מסביב
ויהושע זקן בא בימים
ויקרא יהושע לכל ישראל
לזקניו ולראשיו ולשפטיו
ולשטריו ויאמר אליהם
אני זקן נתי בא בימים
ואתם ראיתם את כל
אשר עשה יהוה אלהיכם
לכל הגוים האלה מפניכם
כי יהוה אלהיכם הוא
הנלחם לכם ראו חלקתי
לכם את הגוים הנשארים
האלה בנחלה לשבטיכם
מן הירדן וכל הגוים אשר
הכרתי והים הגדול מבוא
השמש ויהוה אלהיכם הוא
יהדפם מפניכם והורשתם
אתם מלפניכם וירשתם את
ארצם כאשר דבר יהוה
אלהיכם לכם וחזקתם
מאד לשמר ולעשות את
כל הכתוב בספר תורת
משה לבלתי סור ממנו ימין
ושמאול לבלתי בוא בגוים
האלה הנשארים האלה

ויהי מימים רבים אחרי
אשר הניח יהוה לישראל
מכל אויביהם מסביב
ויהושע זקן בא בימים
ויקרא יהושע לכל ישראל
לזקניו ולראשיו ולשפטיו
ולשטריו ויאמר אליהם
אני זקן נתי בא בימים
ואתם ראיתם את כל
אשר עשה יהוה אלהיכם
לכל הגוים האלה מפניכם
כי יהוה אלהיכם הוא
הנלחם לכם ראו חלקתי
לכם את הגוים הנשארים
האלה בנחלה לשבטיכם
מן הירדן וכל הגוים אשר
הכרתי והים הגדול מבוא
השמש ויהוה אלהיכם הוא
יהדפם מפניכם והורשתם
אתם מלפניכם וירשתם את
ארצם כאשר דבר יהוה
אלהיכם לכם וחזקתם
מאד לשמר ולעשות את
כל הכתוב בספר תורת
משה לבלתי סור ממנו ימין
ושמאל לבלתי בוא בגוים
האלה הנשארים האלה
אתכם ובשם אלהיהם לא
תזכירו ולא תשביעו ולא
תעבדום ולא תשתחוו
להם כי אם בדבקה באלהיכם
כאשר עשיתם עד היום הזה
ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים
ואתם לא עמד איש
בפניכם עד היום הזה איש
אחד מכם ירדף אלף כי
יהוה אלהיכם הוא הנלחם
לכם כאשר דבר לכם
ונשמרתם מאד לנפשתיכם
לאהבה את יהוה אלהיכם
כי אם שוב תשובו ודבקתם
בשאר הגוים האלה הנשארים
האלה אתכם והתחתנתם
בהם ובאתם בהם והם בכם
ידוע תדעו כי לא יוסיף
יהוה אלהיכם להורישם את
הגוים האלה מלפניכם והיו
לכם לפח ולמוקש ולשוט
בצדיכם ולענים בעיניכם
עד אבדכם מעל האדמה
הטובה הזאת אשר נתן לכם
יהוה אלהיכם והנה אנכי
הולך היום בדרך כל הארץ

פסוק ב
פסוק ג
פסוק ד
פסוק ה
פסוק ו
פסוק ז
פסוק ח
פסוק ט
פסוק י
פסוק יא
פסוק יב
פסוק יג
פסוק יד
פסוק טו
פסוק טז
פסוק יז
פסוק יח
פסוק יט
פסוק כ
פסוק כא
פסוק כב
פסוק כג
פסוק כד
פסוק כה
פסוק כו
פסוק כז
פסוק כח
פסוק כט
פסוק ל
פסוק לא
פסוק לב
פסוק לג
פסוק לד
פסוק לה
פסוק לו
פסוק לז
פסוק לח
פסוק לט
פסוק מ
פסוק מא
פסוק מב
פסוק מג
פסוק מד
פסוק מה
פסוק מו
פסוק מז
פסוק מח
פסוק מט
פסוק נ
פסוק נא
פסוק נב
פסוק נג
פסוק נד
פסוק נה
פסוק נו
פסוק נז
פסוק נח
פסוק נט
פסוק ס
פסוק סא
פסוק סב
פסוק סג
פסוק סד
פסוק סה
פסוק סו
פסוק סז
פסוק סח
פסוק סט
פסוק ע
פסוק עא
פסוק עב
פסוק עג
פסוק עד
פסוק עה
פסוק עו
פסוק עז
פסוק עח
פסוק עט
פסוק פ
פסוק פא
פסוק פב
פסוק פג
פסוק פד
פסוק פה
פסוק פו
פסוק פז
פסוק פח
פסוק פט
פסוק צ
פסוק צא
פסוק צב
פסוק צג
פסוק צד
פסוק צה
פסוק צו
פסוק צז
פסוק צח
פסוק צט
פסוק ק
פסוק קא
פסוק קב
פסוק קג
פסוק קד
פסוק קה
פסוק קו
פסוק קז
פסוק קח
פסוק קט
פסוק קי
פסוק קיא
פסוק קיב
פסוק קיג
פסוק קיד
פסוק קטו
פסוק קטז
פסוק קטח
פסוק קטט
פסוק קל
פסוק קלא
פסוק קלב
פסוק קלג
פסוק קלד
פסוק קלה
פסוק קלו
פסוק קלז
פסוק קלח
פסוק קלט
פסוק קמ
פסוק קמא
פסוק קמב
פסוק קמג
פסוק קמד
פסוק קמה
פסוק קמו
פסוק קמז
פסוק קמח
פסוק קמט
פסוק קנ
פסוק קנא
פסוק קנב
פסוק קנג
פסוק קנד
פסוק קנה
פסוק קנו
פסוק קנז
פסוק קנח
פסוק קנט
פסוק קס
פסוק קסא
פסוק קסב
פסוק קסג
פסוק קסד
פסוק קסה
פסוק קסו
פסוק קסז
פסוק קסח
פסוק קסט
פסוק קע
פסוק קעא
פסוק קעב
פסוק קעג
פסוק קעד
פסוק קעה
פסוק קעו
פסוק קעז
פסוק קעח
פסוק קעט
פסוק קפ
פסוק קפא
פסוק קפב
פסוק קפג
פסוק קפד
פסוק קפה
פסוק קפו
פסוק קפז
פסוק קפח
פסוק קפט
פסוק קצ
פסוק קצא
פסוק קצב
פסוק קצג
פסוק קצד
פסוק קצה
פסוק קצו
פסוק קצז
פסוק קצח
פסוק קצט
פסוק קק
פסוק קקא
פסוק קקב
פסוק קקג
פסוק קקד
פסוק קקה
פסוק קקו
פסוק קקז
פסוק קקח
פסוק קקט
פסוק קקי
פסוק קקיא
פסוק קקיב
פסוק קקיג
פסוק קקיד
פסוק קקטו
פסוק קקטז
פסוק קקטח
פסוק קקטט
פסוק קקל
פסוק קקלא
פסוק קקלב
פסוק קקלג
פסוק קקלד
פסוק קקלה
פסוק קקלו
פסוק קקלז
פסוק קקלח
פסוק קקלט
פסוק קקמ
פסוק קקמא
פסוק קקמב
פסוק קקמג
פסוק קקמד
פסוק קקמה
פסוק קקמו
פסוק קקמז
פסוק קקמח
פסוק קקמט
פסוק קקנ
פסוק קקנא
פסוק קקנב
פסוק קקנג
פסוק קקנד
פסוק קקנה
פסוק קקנו
פסוק קקנז
פסוק קקנח
פסוק קקנט
פסוק קקס
פסוק קקסא
פסוק קקסב
פסוק קקסג
פסוק קקסד
פסוק קקסה
פסוק קקסו
פסוק קקסז
פסוק קקסח
פסוק קקסט
פסוק קקע
פסוק קקעא
פסוק קקעב
פסוק קקעג
פסוק קקעד
פסוק קקעה
פסוק קקעו
פסוק קקעז
פסוק קקעח
פסוק קקעט
פסוק קקפ
פסוק קקפא
פסוק קקפב
פסוק קקפג
פסוק קקפד
פסוק קקפה
פסוק קקפו
פסוק קקפז
פסוק קקפח
פסוק קקפט
פסוק קקצ
פסוק קקצא
פסוק קקצב
פסוק קקצג
פסוק קקצד
פסוק קקצה
פסוק קקצו
פסוק קקצז
פסוק קקצח
פסוק קקצט
פסוק קקק
פסוק קקקא
פסוק קקקב
פסוק קקקג
פסוק קקקד
פסוק קקקה
פסוק קקקו
פסוק קקקז
פסוק קקקח
פסוק קקקט
פסוק קקקי
פסוק קקקיא
פסוק קקקיב
פסוק קקקיג
פסוק קקקיד
פסוק קקקטו
פסוק קקקטז
פסוק קקקטח
פסוק קקקטט
פסוק קקקל
פסוק קקקלא
פסוק קקקלב
פסוק קקקלג
פסוק קקקלד
פסוק קקקלה
פסוק קקקלו
פסוק קקקלז
פסוק קקקלח
פסוק קקקלט
פסוק קקקמ
פסוק קקקמא
פסוק קקקמב
פסוק קקקמג
פסוק קקקמד
פסוק קקקמה
פסוק קקקמו
פסוק קקקמז
פסוק קקקמח
פסוק קקקמט
פסוק קקקנ
פסוק קקקנא
פסוק קקקנב
פסוק קקקנג
פסוק קקקנד
פסוק קקקנה
פסוק קקקנו
פסוק קקקנז
פסוק קקקנח
פסוק קקקנט
פסוק קקקס
פסוק קקקסא
פסוק קקקסב
פסוק קקקסג
פסוק קקקסד
פסוק קקקסה
פסוק קקקסו
פסוק קקקסז
פסוק קקקסח
פסוק קקקסט
פסוק קקקע
פסוק קקקעא
פסוק קקקעב
פסוק קקקעג
פסוק קקקעד
פסוק קקקעה
פסוק קקקעו
פסוק קקקעז
פסוק קקקעח
פסוק קקקעט
פסוק קקקפ
פסוק קקקפא
פסוק קקקפב
פסוק קקקפג
פסוק קקקפד
פסוק קקקפה
פסוק קקקפו
פסוק קקקפז
פסוק קקקפח
פסוק קקקפט
פסוק קקקצ
פסוק קקקצא
פסוק קקקצב
פסוק קקקצג
פסוק קקקצד
פסוק קקקצה
פסוק קקקצו
פסוק קקקצז
פסוק קקקצח
פסוק קקקצט
פסוק קקקק
פסוק קקקקא
פסוק קקקקב
פסוק קקקקג
פסוק קקקקד
פסוק קקקקה
פסוק קקקקו
פסוק קקקקז
פסוק קקקקח
פסוק קקקקט
פסוק קקקקי
פסוק קקקקיא
פסוק קקקקיב
פסוק קקקקיג
פסוק קקקקיד
פסוק קקקקטו
פסוק קקקקטז
פסוק קקקקטח
פסוק קקקקטט
פסוק קקקקל
פסוק קקקקלא
פסוק קקקקלב
פסוק קקקקלג
פסוק קקקקלד
פסוק קקקקלה
פסוק קקקקלו
פסוק קקקקלז
פסוק קקקקלח
פסוק קקקקלט
פסוק קקקקמ
פסוק קקקקמא
פסוק קקקקמב
פסוק קקקקמג
פסוק קקקקמד
פסוק קקקקמה
פסוק קקקקמו
פסוק קקקקמז
פסוק קקקקמח
פסוק קקקקמט
פסוק קקקקנ
פסוק קקקקנא
פסוק קקקקנב
פסוק קקקקנג
פסוק קקקקנד
פסוק קקקקנה
פסוק קקקקנו
פסוק קקקקנז
פסוק קקקקנח
פסוק קקקקנט
פסוק קקקקס
פסוק קקקקסא
פסוק קקקקסב
פסוק קקקקסג
פסוק קקקקסד
פסוק קקקקסה
פסוק קקקקסו
פסוק קקקקסז
פסוק קקקקסח
פסוק קקקקסט
פסוק קקקקע
פסוק קקקקעא
פסוק קקקקעב
פסוק קקקקעג
פסוק קקקקעד
פסוק קקקקעה
פסוק קקקקעו
פסוק קקקקעז
פסוק קקקקעח
פסוק קקקקעט
פסוק קקקקפ
פסוק קקקקפא
פסוק קקקקפב
פסוק קקקקפג
פסוק קקקקפד
פסוק קקקקפה
פסוק קקקקפו
פסוק קקקקפז
פסוק קקקקפח
פסוק קקקקפט
פסוק קקקקצ
פסוק קקקקצא
פסוק קקקקצב
פסוק קקקקצג
פסוק קקקקצד
פסוק קקקקצה
פסוק קקקקצו
פסוק קקקקצז
פסוק קקקקצח
פסוק קקקקצט
פסוק קקקקק
פסוק קקקקקא
פסוק קקקקקב
פסוק קקקקקג
פסוק קקקקקד
פסוק קקקקקה
פסוק קקקקקו
פסוק קקקקקז
פסוק קקקקקח
פסוק קקקקקט
פסוק קקקקקי
פסוק קקקקקיא
פסוק קקקקקיב
פסוק קקקקקיג
פסוק קקקקקיד
פסוק קקקקקטו
פסוק קקקקקטז
פסוק קקקקקטח
פסוק קקקקקטט
פסוק קקקקקל
פסוק קקקקקלא
פסוק קקקקקלב
פסוק קקקקקלג
פסוק קקקקקלד
פסוק קקקקקלה
פסוק קקקקקלו
פסוק קקקקקלז
פסוק קקקקקלח
פסוק קקקקקלט
פסוק קקקקקמ
פסוק קקקקקמא
פסוק קקקקקמב
פסוק קקקקקמג
פסוק קקקקקמד
פסוק קקקקקמה
פסוק קקקקקמו
פסוק קקקקקמז
פסוק קקקקקמח
פסוק קקקקקמט
פסוק קקקקקנ
פסוק קקקקקנא
פסוק קקקקקנב
פסוק קקקקקנג
פסוק קקקקקנד
פסוק קקקקקנה
פסוק קקקקקנו
פסוק קקקקקנז
פסוק קקקקקנח
פסוק קקקקקנט
פסוק קקקקקס
פסוק קקקקקסא
פסוק קקקקקסב
פסוק קקקקקסג
פסוק קקקקקסד
פסוק קקקקקסה
פסוק קקקקקסו
פסוק קקקקקסז
פסוק קקקקקסח
פסוק קקקקקסט
פסוק קקקקקע
פסוק קקקקקעא
פסוק קקקקקעב
פסוק קקקקקעג
פסוק קקקקקעד
פסוק קקקקקעה
פסוק קקקקקעו
פסוק קקקקקעז
פסוק קקקקקעח
פסוק קקקקקעט
פסוק קקקקקפ
פסוק קקקקקפא
פסוק קקקקקפב
פסוק קקקקקפג
פסוק קקקקקפד
פסוק קקקקקפה
פסוק קקקקקפו
פסוק קקקקקפז
פסוק קקקקקפח
פסוק קקקקקפט
פסוק קקקקקצ
פסוק קקקקקצא
פסוק קקקקקצב
פסוק קקקקקצג
פסוק קקקקקצד
פסוק קקקקקצה
פסוק קקקקקצו
פסוק קקקקקצז
פסוק קקקקקצח
פסוק קקקקקצט
פסוק קקקקקק
פסוק קקקקקקא
פסוק קקקקקקב
פסוק קקקקקקג
פסוק קקקקקקד
פסוק קקקקקקה
פסוק קקקקקקו
פסוק קקקקקקז
פסוק קקקקקקח
פסוק קקקקקקט
פסוק קקקקקקי
פסוק קקקקקקיא
פסוק קקקקקקיב
פסוק קקקקקקיג
פסוק קקקקקקיד
פסוק קקקקקקטו
פסוק קקקקקקטז
פסוק קקקקקקטח
פסוק קקקקקקטט
פסוק קקקקקקל
פסוק קקקקקקלא
פסוק קקקקקקלב
פסוק קקקקקקלג
פסוק קקקקקקלד
פסוק קקקקקקלה
פסוק קקקקקקלו
פסוק קקקקקקלז
פסוק קקקקקקלח
פסוק קקקקקקלט
פסוק קקקקקקמ
פסוק קקקקקקמא
פסוק קקקקקקמב
פסוק קקקקקקמג
פסוק קקקקקקמד
פסוק קקקקקקמה
פסוק קקקקקקמו
פסוק קקקקקקמז
פסוק קקקקקקמח
פסוק קקקקקקמט
פסוק קקקקקקנ
פסוק קקקקקקנא
פסוק קקקקקקנב
פסוק קקקקקקנג
פסוק קקקקקקנד
פסוק קקקקקקנה
פסוק קקקקקקנו
פסוק קקקקקקנז
פסוק קקקקקקנח
פסוק קקקקקקנט
פסוק קקקקקקס
פסוק קקקקקקסא
פסוק קקקקקקסב
פסוק קקקקקקסג
פסוק קקקקקקסד
פסוק קקקקקקסה
פסוק קקקקקקסו
פסוק קקקקקקסז
פסוק קקקקקקסח
פסוק קקקקקקסט
פסוק קקקקקקע
פסוק קקקקקקעא
פסוק קקקקקקעב
פסוק קקקקקקעג
פסוק קקקקקקעד
פסוק קקקקקקעה
פסוק קקקקקקעו
פסוק קקקקקקעז
פסוק קקקקקקעח
פסוק קקקקקקעט
פסוק קקקקקקפ
פסוק קקקקקקפא
פסוק קקקקקקפב
פסוק קקקקקקפג
פסוק קקקקקקפד
פסוק קקקקקקפה
פסוק קקקקקקפו
פסוק קקקקקקפז
פסוק קקקקקקפח
פסוק קקקקקקפט
פסוק קקקקקקצ
פסוק קקקקקקצא
פסוק קקקקקקצב
פסוק קקקקקקצג
פסוק קקקקקקצד
פסוק קקקקקקצה
פסוק קקקקקקצו
פסוק קקקקקקצז
פסוק קקקקקקצח
פסוק קקקקקקצט
פסוק קקקקקקק
פסוק קקקקקקקא
פסוק קקקקקקקב
פסוק קקקקקקקג
פסוק קקקקקקקד
פסוק קקקקקקקה
פסוק קקקקקקקו
פסוק קקקקקקקז
פסוק קקקקקקקח
פסוק קקקקקקקט
פסוק קקקקקקקי
פסוק קקקקקקקיא
פסוק קקקקקקקיב
פסוק קקקקקקקיג
פסוק קקקקקקקיד
פסוק קקקקקקקטו
פסוק קקקקקקקטז
פסוק קקקקקקקטח
פסוק קקקקקקקטט
פסוק קקקקקקקל
פסוק קקקקקקקלא
פסוק קקקקקקקלב
פסוק קקקקקקקלג
פסוק קקקקקקקלד
פסוק קקקקקקקלה
פסוק קקקקקקקלו
פסוק קקקקקקקלז
פסוק קקקקקקקלח
פסוק קקקקקקקלט
פסוק קקקקקקקמ
פסוק קקקקקקקמא
פסוק קקקקקקקמב
פסוק קקקקקקקמג
פסוק קקקקקקקמד
פסוק קקקקקקקמה
פסוק קקקקקקקמו
פסוק קקקקקקקמז
פסוק קקקקקקקמח
פסוק קקקקקקקמט
פסוק קקקקקקקנ
פסוק קקקקקקקנא
פסוק קקקקקקקנב
פסוק קקקקקקקנג
פסוק קקקקקקקנד
פסוק קקקקקקקנה
פסוק קקקקקקקנו
פסוק קקקקקקקנז
פסוק קקקקקקקנח
פסוק קקקקקקקנט
פסוק קקקקקקקס
פסוק קקקקקקקסא
פסוק קקקקקקקסב
פסוק קקקקקקקסג
פסוק קקקקקקקסד
פסוק קקקקקקקסה
פסוק קקקקקקקסו
פסוק קקקקקקקסז
פסוק קקקקקקקסח
פסוק קקקקקקקסט
פסוק קקקקקקקע
פסוק קקקקקקקעא
פסוק קקקקקקקעב
פסוק קקקקקקקעג
פסוק קקקקקקקעד
פסוק קקקקקקקעה
פסוק קקקקקקקעו
פסוק קקקקקקקעז
פסוק קקקקקקקעח
פסוק קקקקקקקעט
פסוק קקקקקקקפ
פסוק קקקקקקקפא
פסוק קקקקקקקפב
פסוק קקקקקקקפג
פסוק קקקקקקקפד
פסוק קקקקקקקפה
פסוק קקקקקקקפו
פסוק קקקקקקקפז
פסוק קקקקקקקפח
פסוק קקקקקקקפט
פסוק קקקקקקקצ
פסוק קקקקקקקצא
פסוק קקקקקקקצב
פסוק קקקקקקקצג
פסוק קקקקקקקצד
פסוק קקקקקקקצה
פסוק קקקקקקקצו
פסוק קקקקקקקצז
פסוק קקקקקקקצח
פסוק קקקקקקקצט
פסוק קקקקקקקק
פסוק קקקקקקקקא
פסוק קקקקקקקקב
פסוק קקקקקקקקג
פסוק קקקקקקקקד
פסוק קקקקקקקקה
פסוק קקקקקקקקו
פסוק קקקקקקקקז
פסוק קקקקקקקקח
פסוק קקקקקקקקט
פסוק קקקקקקקקי
פסוק קקקקקקקקיא
פסוק קקקקקקקקיב
פסוק קקקקקקקקיג
פסוק קקקקקקקקיד
פסוק קקקקקקקקטו
פסוק קקקקקקקקטז
פסוק קקקקקקקקטח
פסוק קקקקקקקקטט
פסוק קקקקקקקקל
פסוק קקקקקקקקלא
פסוק קקקקקקקקלב
פסוק קקקקקקקקלג
פסוק קקקקקקקקלד
פסוק קקקקקקקקלה
פסוק קקקקקקקקלו
פסוק קקקקקקקקלז
פסוק קקקקקקקקלח
פסוק קקקקקקקקלט
פסוק קקקקקקקקמ
פסוק קקקקקקקקמא
פסוק קקקקקקקקמב
פסוק קקקקקקקקמג
פסוק קקקקקקקקמד
פסוק קקקקקקקקמה
פסוק קקקקקקקקמו
פסוק קקקקקקקקמז
פסוק קקקקקקקקמח
פסוק קקקקקקקקמט
פסוק קקקקקקקקנ
פסוק קקקקקקקקנא
פסוק קקקקקקקקנב
פסוק קקקקקקקקנג
פסוק קקקקקקקקנד
פסוק קקקקקקקקנה
פסוק קקקקקקקקנו
פסוק קקקקקקקקנז
פסוק קקקקקקקקנח
פסוק קקקקקקקקנט
פסוק קקקקקקקקס
פסוק קקקקקקקקסא
פסוק קקקקקקקקסב
פסוק קקקקקקקקסג
פסוק קקקקקקקקסד
פסוק קקקקקקקקסה
פסוק קקקקקקקקסו
פסוק קקקקקקקקסז
פסוק קקקקקקקקסח
פסוק קקקקקקקקסט
פסוק קקקקקקקקע
פסוק קקקקקקקקעא
פסוק קקקקקקקקעב
פסוק קקקקקקקקעג
פסוק קקקקקקקקעד
פסוק קקקקקקקקעה
פסוק קקקקקקקקעו
פסוק קקקקקקקקעז
פסוק קקקקקקקקעח
פסוק קקקקקקקקעט
פסוק קקקקקקקקפ
פסוק קקקקקקקקפא
פסוק קקקקקקקקפב
פסוק קקקקקקקקפג
פסוק קקקקקקקקפד
פסוק קקקקקקקקפה
פסוק קקקקקקקקפו
פסוק קקקקקקקקפז
פסוק קקקקקקקקפח
פסוק קקקקקקקקפט
פסוק קקקקקקקקצ
פסוק קקקקקקקקצא
פסוק קקקקקקקקצב
פסוק קקקקקקקקצג
פסוק קקקקקקקקצד
פסוק קקקקקקקקצה
פסוק קקקקקקקקצו
פסוק קקקקקקקקצז
פסוק קקקקקקקקצח
פסוק קקקקקקקקצט
פסוק קקקקקקקקק
פסוק קקקקקקקקקא
פסוק קקקקקקקקקב
פסוק קקקקקקקקקג
פסוק קקקקקקקקקד
פסוק קקקקקקקקקה
פסוק קקקקקקקקקו
פסוק קקקקקקקקקז
פסוק קקקקקקקקקח
פסוק קקקקקקקקקט
פסוק קקקקקקקקקי
פסוק קקקקקקקקקיא
פסוק קקקקקקקקקיב
פסוק קקקקקקקקקיג
פסוק קקקקקקקקקיד
פסוק קקקקקקקקקטו
פסוק קקקקקקקקקטז
פסוק קקקקקקקקקטח
פסוק קקקקקקקקקטט
פסוק קקקקקקקקקל
פסוק קקקקקקקקקלא
פסוק קקקקקקקקקלב
פסוק קקקקקקקקקלג
פסוק קקקקקקקקקלד
פסוק קקקקקקקקקלה
פסוק קקקקקקקקקלו
פסוק קקקקקקקקקלז
פסוק קקקקקקקקקלח
פסוק קקקקקקקקקלט
פסוק קקקקקקקקקמ
פסוק קקקקקקקקקמא
פסוק קקקקקקקקקמב
פסוק קקקקקקקקקמג
פסוק קקקקקקקקקמד
פסוק קקקקקקקקקמה
פסוק קקקקקקקקקמו
פסוק קקקקקקקקקמז
פסוק קקקקקקקקקמח
פסוק קקקקקקקקקמט
פסוק קקקקקקקקקנ
פסוק קקקקקקקקקנא
פסוק קקקקקקקקקנב
פסוק קקקקקקקקקנג
פסוק קקקקקקקקקנד
פסוק קקקקקקקקקנה
פסוק קקקקקקקקקנו
פסוק קקקקקקקקקנז
פסוק קקקקקקקקקנח
פסוק קקקקקקקקקנט
פסוק קקקקקקקקקס
פסוק קקקקקקקקקסא
פסוק קקקקקקקקקסב
פסוק קקקקקקקקקסג
פסוק קקקקקקקקקסד
פסוק קקקקקקקקקסה
פסוק קקקקקקקקקסו
פסוק קקקקקקקקקסז
פסוק קקקקקקקקקסח
פסוק קקקקקקקקקסט
פסוק קקקקקקקקקע
פסוק קקקקקקקקקעא
פסוק קקקקקקקקקעב
פסוק קקקקקקקקקעג
פסוק קקקקקקקקקעד
פסוק קקקקקקקקקעה
פסוק קקקקקקקקקעו
פסוק קקקקקקקקקעז
פסוק קקקקקקקקקעח
פסוק קקקקקקקקקעט
פסוק קקקקקקקקקפ
פסוק קקקקקקקקקפא
פסוק קקקקקקקקקפב
פסוק קקקקקקקקקפג
פסוק קקקקקקקקקפד
פסוק קקקקקקקקקפה
פסוק קקקקקקקקקפו
פסוק קקקקקקקקקפז
פסוק קקקקקקקקקפח
פסוק קקקקקקקקקפט
פסוק קקקקקקקקקצ
פסוק קקקקקקקקקצא
פסוק קקקקקקקקקצב
פסוק קקקקקקקקקצג
פסוק קקקקקקקקקצד
פסוק קקקקקקקקקצה
פסוק קקקקקקקקקצו
פסוק קקקקקקקקקצז
פסוק קקקקקקקקקצח
פסוק קקקקקקקקקצט
פסוק קקקקקקקקקק
פסוק קקקקקקקקקקא
פסוק קקקקקקקקקקב
פסוק קקקקקקקקקקג
פסוק קקקקקקקקקקד
פסוק קקקקקקקקקקה
פסוק קקקקקקקקקקו
פסוק קקקקקקקקקקז
פסוק קקקקקקקקקקח
פסוק קקקקקקקקקקט
פסוק קקקקקקקקקקי
פסוק קקקקקקקקקקיא
פסוק קקקקקקקקקקיב
פסוק קקקקקקקקקקיג
פסוק קקקקקקקקקקיד
פסוק קקקקקקקקקקטו
פסוק קקקקקקקקקקטז
פסוק קקקקקקקקקקטח
פסוק קקקקקקקקקקטט
פסוק קקקקקקקקקקל
פסוק קקקקקקקקקקלא
פסוק קקקקקקקקקקלב
פסוק קקקקקקקקקקלג
פסוק קקקקקקקקקקלד
פסוק קקקקקקקקקקלה
פסוק קקקקקקקקקקלו
פסוק קקקקקקקקקקלז
פסוק קקקקקקקקקקלח
פסוק קקקקקקקקקקלט
פסוק קקקקקקקקקקמ
פסוק קקקקקקקקקקמא
פסוק קקקקקקקקקקמב
פסוק קקקקקקקקקקמג
פסוק קקקקקקקקקקמד
פסוק קקקקקקקקקקמה
פסוק קקקקקקקקקקמו
פסוק קקקקקקקקקקמז
פסוק קקקקקקקקקקמח
פסוק קקקקקקקקקקמט
פסוק קקקקקקקקקקנ
פסוק קקקקקקקקקקנא
פסוק קקקקקקקקקקנב
פסוק קקקקקקקקקקנג
פסוק קקקקקקקקקקנד
פסוק קקקקקקקקקקנה
פסוק קקקקקקקקקקנו
פסוק קקקקקקקקקקנז
פסוק קקקקקקקקקקנח
פסוק קקקקקקקקקקנט
פסוק קקקקקקקקקקס
פסוק קקקקקקקקקקסא
פסוק קקקקקקקקקקסב
פסוק קקקקקקקקקקסג
פסוק קקקקקקקקקקסד
פסוק קקקקקקקקקקסה
פסוק קקקקקקקקקקסו
פסוק קקקקקקקקקקסז
פסוק קקקקקקקקקקסח
פסוק קקקקקקקקקקסט
פסוק קקקקקקקקקקע
פסוק קקקקקקקקקקעא
פסוק קקקקקקקקקקעב
פסוק קקקקקקקקקקעג
פסוק קקקקקקקקקקעד
פסוק קקקקקקקקקקעה
פסוק קקקקקקקקקקעו
פסוק קקקקקקקקקקעז
פסוק קקקקקקקקקקעח
פסוק קקקקקקקקקקעט
פסוק קקקקקקקקקקפ
פסוק קקקקקקקקקקפא
פסוק קקקקקקקקקקפב
פסוק קקקקקקקקקקפג
פסוק קקקקקקקקקקפד
פסוק קקקקקקקקקקפה
פסוק קקקקקקקקקקפו
פסוק קקקקקקקקקקפז
פסוק קקקקקקקקקקפח
פסוק קקקקקקקקקקפט
פסוק קקקקקקקקקקצ
פסוק קקקקקקקקקקצא
פסוק קקקקקקקקקקצב
פסוק קקקקקקקקקקצג
פסוק קקקקקקקקקקצד
פסוק קקקקקקקקקקצה
פסוק קקקקקקקקקקצו
פסוק קקקקקקקקקקצז
פסוק קקקקקקקקקקצח
פסוק קקקקקקקקקקצט
פסוק קקקקקקקקקקק
פסוק קקקקקקקקקקקא
פסוק קקקקקקקקקקקב
פסוק קקקקקקקקקקקג
פסוק קקקקקקקקקקקד
פסוק קקקקקקקקקקקה
פסוק קקקקקקקקקקקו
פסוק קקקקקקקקקקקז
פסוק קקקקקקקקקקקח
פסוק קקקקקקקקקקקט
פסוק קקקקקקקקקקקי
פסוק קקקקקקקקקקקיא
פסוק קקקקקקקקקקקיב
פסוק קקקקקקקקקקקיג
פסוק קקקקקקקקקקקיד
פסוק קקקקקקקקקקקטו
פסוק קקקקקקקקקקקטז
פסוק קקקקקקקקקקקטח
פסוק קקקקקקקקקקקטט
פסוק קקקקקקקקקקקל
פסוק קקקקקקקקקקקלא
פסוק קקקקקקקקקקקלב
פסוק קקקקקקקקקקקלג
פסוק קקקקקקקקקקקלד
פסוק קקקקקקקקקקקלה
פסוק קקקקקקקקקקקלו
פסוק קקקקקקקקקקקלז
פסוק קקקקקקקקקקקלח
פסוק קקקקקקקקקקקלט
פסוק קקקקקקקקקקקמ
פסוק קקקקקקקקקקקמא
פסוק קקקקקקקקקקקמב
פסוק קקקקקקקקקקקמג
פסוק קקקקקקקקקקקמד
פסוק קקקקקקקקקקקמה
פסוק קקקקקקקקקקקמו
פסוק קקקקקקקקקקקמז
פסוק קקקקקקקקקקקמח
פסוק קקקקקקקקקקקמט
פסוק קקקקקקקקקקקנ
פסוק קקקקקקקקקקקנא
פסוק קקקקקקקקקקקנב
פסוק קקקקקקקקקקקנג
פסוק קקקקקקקקקקקנד
פסוק קקקקקקקקקקקנה
פסוק קקקקקקקקקקקנו
פסוק קקקקקקקקקקקנז
פסוק קקקקקקקקקקקנח
פסוק קקקקקקקקקקקנט
פסוק קקקקקקקקקקקס
פסוק קקקקקקקקקקקסא
פסוק קקקקקקקקקקקסב
פסוק קקקקקקקקקקקסג
פסוק קקקקקקקקקקקסד
פסוק קקקקקקקקקקקסה
פסוק קקקקקקקקקקקסו
פסוק קקקקקקקקקקקסז
פסוק קקקקקקקקקקקסח
פסוק קקקקקקקקקקקסט
פסוק קקקקקקקקקקקע
פסוק קקקקקקקקקקקעא
פסוק קקקקקקקקקקקעב
פסוק קקקקקקקקקקקעג
פסוק קקקקקקקקקקקעד
פסוק קקקקקקקקקקקעה
פסוק קקקקקקקקקקקעו
פסוק קקקקקקקקקקקעז
פסוק קקקקקקקקקקקעח
פסוק קקקקקקקקקקקעט
פסוק קקקקקקקקקקקפ
פסוק קקקקקקקקקקקפא
פסוק קקקקקקקקקקקפב
פסוק קקקקקקקקקקקפג
פסוק קקקקקקקקקקקפד
פסוק קקקקקקקקקקקפה
פסוק קקקקקקקקקקקפו
פסוק קקקקקקקקקקקפז
פסוק קקקקקקקקקקקפח
פסוק קקקקקקקקקקקפט
פסוק קקקקקקקקקקקצ
פסוק קקקקקקקקקקקצא
פסוק קקקקקקקקקקקצב
פסוק קקקקקקקקקקקצג
פסוק קקקקקקקקקקקצד
פסוק קקקקקקקקקקקצה
פסוק קקקקקקקקקקקצו
פסוק קקקקקקקקקקקצז
פסוק קקקקקקקקקקקצח
פסוק קקקקקקקקקקקצט
פסוק קקקקקקקקקקקק
פסוק קקקקקקקקקקקקא
פסוק קקקקקקקקקקקקב
פסוק קקקקקקקקקקקקג
פסוק קקקקקקקקקקקקד
פסוק קקקקקקקקקקקקה
פסוק קקקקקקקקקקקקו
פסוק קקקקקקקקקקקקז
פסוק קקקקקקקקקקקקח
פסוק קקקקקקקקקקקקט
פסוק קקקקקקקקקקקקי
פסוק קקקקקקקקקקקקיא
פסוק קקקקקקקקקקקקיב
פסוק קקקקקקקקקקקקיג
פסוק קקקקקקקקקקקקיד
פסוק קקקקקקקקקקקקטו
פסוק קקקקקקקקקקקקטז
פסוק קקקקקקקקקקקקטח
פסוק קקקקקקקקקקקקטט
פסוק קקקקקקקקקקקקל
פסוק קקקקקקקקקקקקלא
פסוק קקקקקקקקקקקקלב
פסוק קקקקקקקקקקקקלג
פסוק קקקקקקקקקקקקלד
פסוק קקקקקקקקקקקקלה
פסוק קקקקקקקקקקקקלו
פסוק קקקקקקקקקקקקלז
פסוק קקקקקקקקקקקקלח
פסוק קקקקקקקקקקקקלט
פסוק קקקקקקקקקקקקמ
פסוק קקקקקקקקקקקקמא
פסוק קקקקקקקקקקקקמב
פסוק קקקקקקקקקקקקמג
פסוק קקקקקקקקקקקקמד
פסוק קקקקקקקקקקקקמה
פסוק קקקקקקקקקקקקמו
פסוק קקקקקקקקקקקקמז
פסוק קקקקקקקקקקקקמח
פסוק קקקקקקקקקקקקמט
פסוק קקקקקקקקקקקקנ
פסוק קקקקקקקקק

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויראתם בכל לבבכם ובכל
נפשכם כי לא נפל דבר אחד
מכל הדברים הטובים אשר
דבר יהוה אלהיכם עליכם
הכל באו לכם לא נפל ממנו
דבר אחד והיה כאשר רבא
עליכם כל הדבר הטוב
אשר דבר יהוה אלהיכם
אליכם כן יביא יהוה עליכם
את כל הדבר הרע עד
השמידו אותכם מעל
האדמה הטובה הזאת
אשר נתן לכם יהוה אלהיכם
בעברכם את ברית יהוה
אלהיכם אשר צוה אתכם
והלכתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם להם
והרה אף יהוה בכם ואבדתם
מהרה מעל הארץ הטובה
אשר נתן לכם
ויאסף יהושע את כל שבטי
ישראל שכמה ויקרא לזקני
ישראל ולראשיו ולשפטיו
ולשטריו ויתיצבו לפני
האלהים ויאמר יהושע
אל כל העם כה אמר יהוה
אלהי ישראל בעבר הנהר

ישבו אבותיכם מעולם תרח
אבי אברהם ואבי נחור
ויעבדו אלהים אחרים
ואקח את אביכם את אברהם
מעבר הנהר ואולך אותו
בכל ארץ כנען וארב את
זרעו ואתן לו את יצחק
ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו
ואתן לעשו את הר
שעיר לרשת אותו ויעקב
ובניו ירדו מצרים ואשלח
את משה ואת אהרן ואגף
את מצרים כאשר עשיתי
בקרבו ואחרי כן הוצאתי אתכם
והוצא את אבותיכם ממצרים
ותבאו הימה ורדפו מצרים
אחרי אבותיכם ברכב
ובפרשים סוף ויצעקו
אל יהוה וישם מאפל בינכם
וכין המצרים ויבא עליו את
הים ויכסהו ותראינה עיניכם
את אשר עשיתי במצרים
ותשבו במדבר ימים רבים
ואביא אתכם אל הארץ
האמרי היושב בעבר הירדן
וילחמו אתכם ואתן אותם
בידכם ותירשו את ארצם

ואשמידם מפניכם ונקם
בלק בן צפור מלך מואב
וילחם בישראל וישלח
ויקרא לבלעם בן בעור
לקלל אתכם ולא אביתי
לשמע לבלעם ויברך ברוך
אתכם ואצל אתכם מידו
ותעברו את הירדן ותבאו
אל יריחו וילחמו בכם בעלי
יריחו האמרי והפרזי והכנעני
והחתי והגרגשי החוי והיבוסי
ואתן אותם בידכם ואשלח
לפניכם את הצרעה ותגרש
אותם מפניכם שני מלכי
האמרי לא בחרבך ולא
בקשתך ואתן לכם ארץ
אשר לא עמלתם בה וערים
אשר לא בניתם ותשבו בהם
כרמים וזיתים אשר לא
נטעתם אתם אכלים ועתה
ירא את יהוה ועבדו אתו
בתמים ובאמת והסירו את
האלהים אשר עבדו אבותיכם
בעבר הנהר ובמצרים ועבדו
את יהוה ואם רע בעיניכם
לעבד את יהוה בחרו לכם
היום את מי תעבדון אם

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

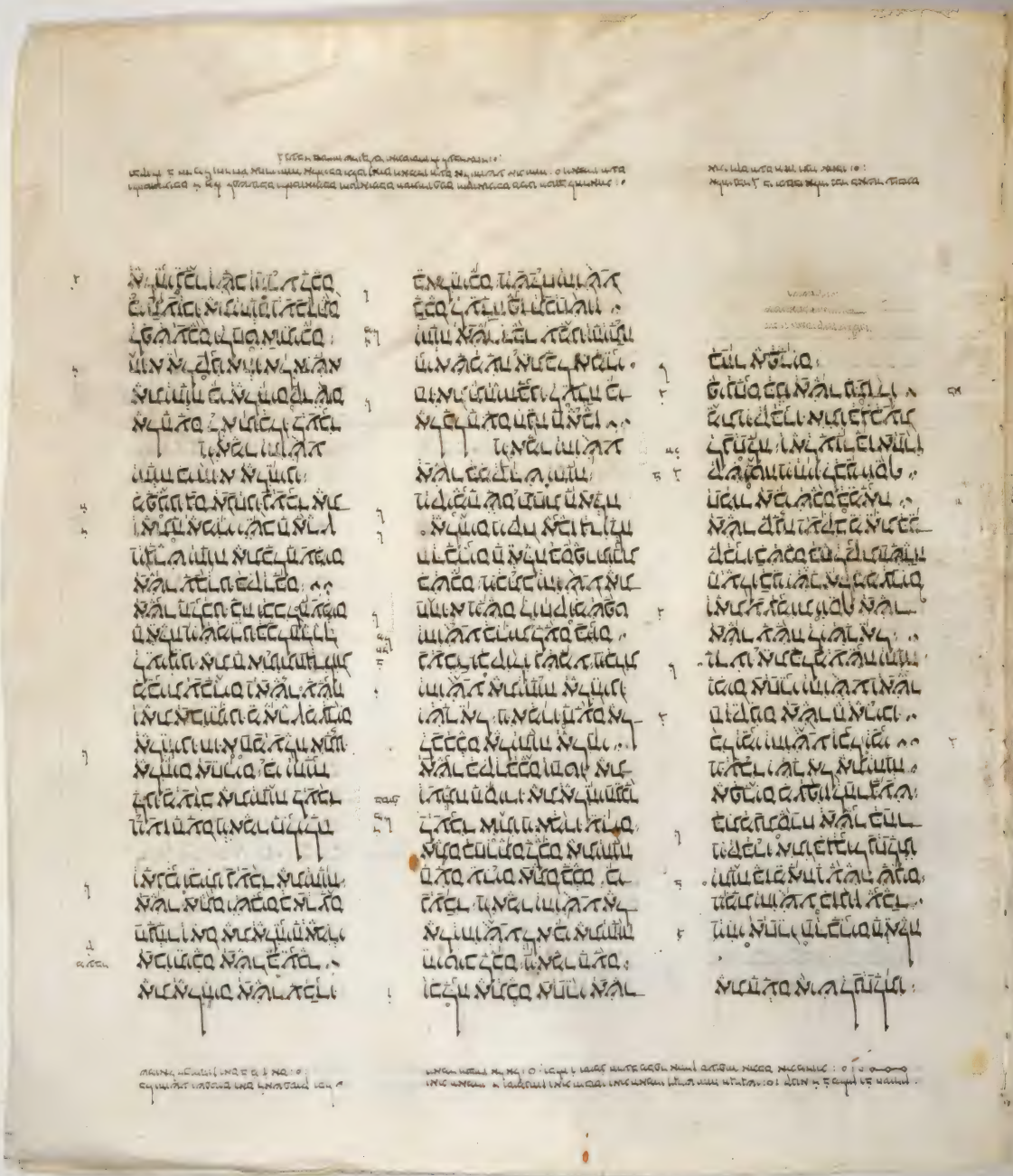

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויהי אחרי מות יהושע
ויאמרו בני ישראל ליהוה
לאמר מי יעלה לנו אל
הכנענים תחלה להלחם בו
ויאמר יהוה יהודה יעלה
הנה נתתי את הארץ בידו
ויאמר יהודה לשמעון אחיו
עלה אתי בגורלי ונלחמה
בכנעני והלכתי גם אני אתך
בגורלך וילך שמעון
ויעל יהודה ויתן יהוה את
הכנעני והפרזי בידם ויכו
בביזק עשרת אלפים איש
ויכו גם את אדני בזק בביזק
וילחמו בו ויכו את הכנעני
ואת הפרזי וינס אדני בזק
וירדפו אחריו ויאחזו אתו
ויקצו את בהנותיו ידיו
ורגליו ויאמר אדני בזק
שבעים מלכים בהנות ידיהם
ורגליהם מקצצים היו
מלקט תחת שלחני אשר
עשיתי בי שלם לי אלהים
ויביאהו ירושלם וימת שם
פ

וגם יהודה נלחמו בירושלם
וילכדו אותה ויכוה לפי
חרב ואת העיר שלחו
באש ואחר ירדו בני יהודה
להלחם בכנענים יושב ההר
והנגב והשפלה וילך
יהודה אל הכנעני היושב
בחברון ושם חברון לפנים
קרית ארבע ויכו את
ששי ואת אחימן ואת
תלמי וילך משם אל יושבי
דביר ושם דביר לפנים
קרית ספר ויאמר כלב
אשר יכה את קרית ספר
ולכדה ונתתי לו את עכסה
בתי לאשה ויכדה עתניאל
בן קנז אחי כלב הקטן ממנו
ויתן לו את עכסה בתו לאשה
ויהי בבואה ותסיתהו לשאול
מאת אביה שדה ותצנח
מעל החמור ויאמר לה כלב
מה לך ותאמר לו תכה לי
ברכה כי ארץ הנגב נתתני
ונתתה לי גלת מים ויתן לה
כלב את גלת עליות ואת גלת
תחתית
ובני קין חתן משה עלו מעיר

המתמרים את בני יהודה
מדבר יהודה אשר בנגב ערד
וילך וישב את העם וילך
יהודה את שמעון אחיו
ויכו את הכנעני יושב צפת
ויחרימו אותה ויקרא את שם
העיר חרמה וילכד יהודה
את עזה ואת גבולה ואת
אשקלון ואת גבולה ואת
עקרון ואת גבולה ויהי יהוה
את יהודה ויורש את ההר כי
לא להורישו את יושבי העמק
בי רכב ברזל להם ויתנו לכלב
את חברון כאשר דבר משה
ויורש משם את שלשה בני
הענק ואת יושבי
ירושלם לא הורישו בני בנימן
ויושב היבוסי את בני בנימן
בירושלם עד היום הזה
וגם בית יוסף
הם בית אל ויהוה עמם ויעל
בית יוסף בבית אל ושם העיר
לפנים לוז ויראו השמרים
איש יוצא מן העיר ויאמרו
לו הראנא את מבוא העיר
ועשינו עמך חסד ויראם
את מבוא העיר ויכו את

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

חֲעִיר לְפִיחֶרֶב וְאֶת־הָאִישׁ
וְאֶת־בְּהֵמָה שִׁלְּחוּ׃ ד
וְלֶךְ הָאִישׁ אֶרֶץ הַחִתִּים ה
וַיִּבֶן עִיר וַיִּקְרָא שְׁמָהּ לוּז הִוא
שְׁמָהּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ ו
וְלֹא הוֹרִישׁ מְנַשֶּׁה אֶת בֵּית
שְׁאָן וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת תַּעְנָךְ
וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת יִשְׁבֵי דֹר וְאֶת
בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת יִשְׁבֵי יִבְלְעָם
וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת יִשְׁבֵי מְגִדּוֹ
וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ וַיּוֹאֶל הַכְּנַעֲנִי
לָשֶׁבֶת בָּאָרֶץ הַזֹּאת וַיְהִי
כִּי חִזֵּק יִשְׂרָאֵל וַיָּשֶׂם אֶת
הַכְּנַעֲנִי לָמַס וְהוֹרִישׁ לֹא
הוֹרִישׁוֹ׃ ח וְאֶפְרַיִם
לֹא הוֹרִישׁ אֶת הַכְּנַעֲנִי יֹשֵׁב
בְּגָזֶר וַיֵּשֶׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקִרְבּוֹ
בְּגָזֶר׃ ט זְבוּלֻן לֹא הוֹרִישׁ אֶת יֹשְׁבֵי
קִטְרוֹן וְאֶת יֹשְׁבֵי נַהֲלֹל
וַיֵּשֶׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקִרְבּוֹ וַיִּהְיוּ
לָמַס׃ י אָשֵׁר לֹא
הוֹרִישׁ אֶת יֹשְׁבֵי עַכּוֹ וְאֶת
יֹשְׁבֵי צִידוֹן וְאֶת אַחְלָב
וְאֶת אַכְזִיב וְאֶת חֶלְבָּה וְאֶת
אֲפִיק וְאֶת רְחֹב׃ יא וַיֵּשֶׁב הָאֲשֵׁרִי
בְּקֶרֶב הַכְּנַעֲנִי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ

כִּי לֹא הוֹרִישׁוּן׃
נַפְתָּלִי לֹא הוֹרִישׁ
אֶת יֹשְׁבֵי בֵית שֶׁמֶשׁ וְאֶת
יֹשְׁבֵי בֵית עֲנָת וַיֵּשֶׁב בְּקֶרֶב
הַכְּנַעֲנִי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְיֹשְׁבֵי
בֵית שֶׁמֶשׁ וּבֵית עֲנָת הָיוּ
לָהֶם לַמַּס׃ יב וַיֹּלֶךְ עוֹ
הָאֱמֹרִי אֶת בְּנֵי דָן הָרָה
כִּי לֹא נְתָנוּ לָרֶדֶת לָעֵמֶק׃
וַיּוֹאֶל הָאֱמֹרִי לָשֶׁבֶת בְּהַר
חֶרֶס בְּאַיָּלוֹן וּבְשַׁעַלְבִּים׃
וַתִּכְבַּד יַד בֵּית יוֹסֵף וַיִּהְיוּ
לָמַס׃ יג וּגְבוּל הָאֱמֹרִי מִמַּעֲלֵה
עַקְרַבִּים מִהַּסֶּלַע וָמָעְלָה׃

וַיַּעַל מַלְאַךְ יְהוָה מִן הַגִּלְגָּל
אֶל הַבֹּכִים
וַיֹּאמֶר אַעֲלֶה אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם
וָאָבִיא אֶתְכֶם אֶל הָאָרֶץ׃
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבֹתֵיכֶם׃
וָאֹמַר לֹא אָפֵר בְּרִיתִי אִתְּכֶם
לְעוֹלָם׃ וְאַתֶּם לֹא תִכְרְתוּ
בְּרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת
מִזְבְּחוֹתֵיהֶם תִּתֹּצוּן וְלֹא׃
שְׁמַעְתֶּם בְּקֹלִי מַה זֹּאת׃
עָשִׂיתָם׃ וְגַם אָמַרְתִּי לֹא
אֲגָרֵשׁ אוֹתָם מִפְּנֵיכֶם וְהָיוּ

לָכֶם לְצִדִּים וֵאלֹהֵיהֶם יִהְיוּ
לָכֶם לְמוֹקֵשׁ׃ יד וַיְהִי כְּדַבֵּר
מַלְאַךְ יְהוָה אֶת הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשָּׂא הָעָם אֶת קֹלָם וַיִּבְכּוּ׃
וַיִּקְרְאוּ שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא
בֹּכִים וַיִּזְבְּחוּ שָׁם לַיהוָה׃

וַיְשַׁלַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת הָעָם
וַיֵּלְכוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ
לְנַחֲלָתוֹ לָרֶשֶׁת אֶת הָאָרֶץ
וַיַּעַבְדוּ הָעָם אֶת יְהוָה כָּל
יְמֵי יְהוֹשֻׁעַ וְכֹל יְמֵי זְקֵנִים
אֲשֶׁר הֶאֱרִיכוּ יָמִים אַחֲרֵי
יְהוֹשֻׁעַ אֲשֶׁר רָאוּ אֶת כָּל
מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדוֹל אֲשֶׁר
עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל׃ טז וַיָּמֹת
יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן עֶבֶד יְהוָה בֶּן
מֵאָה וְעֶשֶׂר שָׁנִים׃ וַיִּקְבְּרוּ
אֹתוֹ בְּגְבוּל נַחֲלָתוֹ בְּתִמְנַת
חֶרֶס בְּהַר אֶפְרַיִם מִצְּפוֹן
לְהַר גָּעַשׁ׃ וְגַם כָּל הַדּוֹר׃
הַהוּא נֶאֱסְפוּ אֶל אֲבוֹתָיו
וַיָּקָם דּוֹר אַחֵר אַחֲרֵיהֶם׃
אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ אֶת יְהוָה וְגַם
אֶת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר עָשָׂה
לְיִשְׂרָאֵל׃ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בנו ה דמשיבן ולשון בנו שלמה משלו, והצל המזה מי חכם וחכו ראשונים בפסוק חיב עניה ומנגד: ס. וחלמידיו
שיחה ומחיש יכושבנו ומן בה חמוחה חנשאחים שנמה בפשוקיה ונבחיה שנים בפסוקיה: ס. והרעבנ ב ומל וכשל
והרשעבנ מיי אבחים והרשעבנ יי אלהיהם: ס

ישראל אתחד עבעיני יהוה
ויעבדו אתהבעלים ויעזבו
את יהוה אלהי אבותם ״
המוציא אותם מארץ מצרים
וילכו אחרי אלהים אחרים
מאלהי העמים אשר סביבותיהם
וישתחוו להם ויכעסו את
יהוה ויעזבו את יהוה ״
ויעבדו לבעל ולעשתרות
ויחר אף יהוה בישראל ״
ויתנם ביד שסים וישסו
אותם ומכרם אויביהם
מסביב ולא יכלו עוד לעמד
לפני אויביהם בכל אשר
יצא ידיהוה היתה בהם
לרעה כאשר דבר יהוה
וכאשר נשבע יהוה להם
ויצר להם מאד ויקם יהוה
שפטים ויושיעום מיד
שסיהם וגם אל שפטיהם
לא שמעו כי זנו אחרי
אלהים אחרים וישתחוו
להם סרו מהר מדהדרך ״
אשר הלכו אבותם לשמע
מצות יהוה לא עשו כן וכי
הקים יהוה להם שפטים
והיה יהוה עם השפט ״
וחושיע אתם מיד אויביהם כל ימי
השופט כי ינחם יהוה מנאקתם
מפני לחציהם ורדיהם ״ והיה
במות השופט ישבו ושחיתו
מאבותם ללכת אחרי אלהים
אחרים לעבדם ולהשתחות
להם לא הפילו ממעלליהם
ומדרכם הקשה ״ ויחר אף
יהוה בישראל ויאמר יען
אשר עברו הגוי הזה את
בריתי אשר צויתי את
אבותם ולא שמעו לקולי
גם אני לא אוסיף להורישם
איש מפניהם מהגוים אשר
עזב יהושע ומת לעינו ״
נסות בם את ישראל השמרים
הם את דרך יהוה ללכת בם
כאשר שמרו אבותם אם לא
ויניח יהוה את הגוים האלה
לבלתי הורישם מהר ולא
נתנם ביד יהושע ״
ואלה הגוים אשר הניח יהוה
לנסות בם את ישראל את
כל אשר לא ידעו את כל
מלחמות כנען רק לדעת
דרות בני ישראל ״
ללמדם מלחמה רק אשר
לפנים לא ידעום ״ חמשת
סרני פלשתים וכל הכנעני
והצידני והחוי ישב הר הלבנון
מהר בעל חרמון עד לבוא
חמת ויהיו לנסות בם את
ישראל לדעת התישמעו
את מצות יהוה אשר צוה
את אבותם ביד משה ״ ובני
ישראל ישבו בקרב הכנעני
החתי והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי ויקחו את בנותיהם
להם לנשים ואת בנותיהם
נתנו לבניהם ויעבדו את
אלהיהם
ויעשו בני ישראל את הרע
בעיני יהוה וישכחו את יהוה
אלהיהם ויעבדו את הבעלים
ואת האשרות ״ ויחר אף
יהוה בישראל וימכרם ביד
כושן רשעתים מלך ארם
נהרים ויעבדו בני ישראל
את כושן רשעתים שמנה
שנים ויזעקו בני ישראל
אל יהוה ויקם יהוה מושיע
לבני ישראל ויושיעם את
עתניאל בן קנז אחי כלב
הקטן ממנו ותהי עליו רוח

וינחם ל מי אמר מנאיהם וגם נחמו ישראל ל לא
נשמע מחה לא יניחם ל ומשם יחמה על הרעה: ס

וישלח כב ומשמיה ויבעב ויקנו לחמו לא אכל אחיון חיצון בעבו ומבחו ומשרע ומשנחה בקשה ביעקב עמי ירבל ואקבמה ומשלשל ויבנם לאחרים נגיד ראון: ס: ס
אעלה ה ומשמיה אמר מלאכי לאמסה ואמרתו ארץ לכמחוד קדמוהו ויהישלם: ס: נתן ה ואבוכן ולהרע מיעשות ויקולו בהרכיחה: ס: ס: ס

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

יהוה וישפט את ישראל ויצא
למלחמה ויתן יהוה בידו את
כושן רשעתים מלך ארם
ותעבדו על כושן רשעתים
ותשקט הארץ ארבעים
שנה וימת עתניאל בן קנז

ויספו בני ישראל לעשות
הרע בעיני יהוה ויחזק יהוה
את עגלון מלך מואב על
ישראל על כי עשו את הרע
בעיני יהוה ויאסף אליו את
בני עמון ועמלק וילך ויך
את ישראל וירשו את עיר
התמרים ויעבדו בני ישראל
את עגלון מלך מואב שמנה
עשרה שנה ויזעקו
בני ישראל אל יהוה ויקם
יהוה להם מושיע את אהוד
בן גרא בן הימיני איש אטר
יד ימינו וישלחו בני ישראל
בידו מנחה לעגלון מלך
מואב ויעש לו אהוד חרב
ולה שני פיות גמד ארכה
ויחגר אותה מתחת למדיו
על ירך ימינו ויקרב את
המנחה לעגלון מלך מואב
והעגלון איש ברא מאד
ויהי כאשר כלה להקריב
את המנחה וישלח את העם
נשאי המנחה והוא שב מן
הפסילים אשר את הגלגל
ויאמר דבר סתר לי אליך
המלך ויאמר הס ויצאו
מעליו כל העמדים עליו
ואהוד בא אליו והוא שב
בעלית המקרה אשר לו
לבדו ויאמר אהוד דבר
אלהים לי אליך ויקם מעל
הכסא וישלח אהוד את יד
שמאלו ויקח את החרב
מעל ירכו וימיני ותקע
בבטנו וגם האבן חנעב אחר
החרב ויסגר החלב בעד
החרב כי לא שלף החרב
מבטנו ויצא הפרשדנה
ויצא אהוד המסדרונה
ויסגרה דלתות העלה בעדו
ונעל והוא יצא ועבדיו
באו וראו והנה דלתות
העליה נעולות ויאמרו אך
מסיך הוא את רגליו בחדר
המקרה ויחילו עד בושם והנה
אינם פתחו דלתות העלה

ויקחו את המפתח ויפתחו
והנה ארניהם נפל ארצה מת
ואהוד נמלט עד התמהמהם
והוא עבר את הפסילים
ויפלט שעירתה ויבוא
ויתקע בשופר בהר אפרים
וירדו עמו בני ישראל מן
ההר והוא לפניהם ויאמר
אלהם רדפו אחרי כי נתן
יהוה את אויביכם את מואב
בידכם וירדו אחריו וילכדו
את מעברות הירדן למואב
ולא נתנו איש לעבר ויכו
את מואב בעת ההיא
כעשרת אלפים איש כל
שמן וכל איש חיל ולא
נמלט איש ותכנע מואב
ביום ההוא תחת יד ישראל
ותשקט הארץ שמונים
שנה ואחריו היה
שמגר בן ענת ויך את
פלשתים ששמאות איש
במלמד הבקר ויש גם הוא
את ישראל ויספו בני
ישראל לעשות הרע בעיני
יהוה ואהוד מת ומכרם יהוה
ביד יבין מלך כנען אשר מלך

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בחיצור ושר עבאו סיסרא
והוא יושב בחרשת הגוים
ויצעקו בני ישראל אל
יהוה כי תשע מאות רכב ברזל
לו והוא לחץ את בני ישראל
בחזקה עשרים שנה
ודבורה אשה נביאה
אשת לפידות היא שפטה
את ישראל בעת ההיא
והיא יושבת תחת תמר דבורה
בין הרמה ובין בית אל בהר
אפרים ועלו אליה בני
ישראל למשפט ותשלח
ותקרא לברק בן אבינעם
מקדש נפתלי ותאמר אליו
הלא צוה יהוה אלהי ישראל
לך ומשכת בהר תבור ולקחת
עמך עשרת אלפים איש
מבני נפתלי ומבני זבלון
ומשכתי אליך אל נחל קישון
את סיסרא שר עבא יבין
ואת רכבו ואת המונו ונתתיהו
בידך ויאמר אליה ברק אם
תלכי עמי והלכתי ואם לא
תלכי עמי לא אלך ותאמר
הלך אלך עמך אפס כי לא
תהיה תפארתך על הדרך
אשר אתה הולך כי ביד
אשה ימכר יהוה את סיסרא
ותקם דבורה ותלך עם ברק
קדשה ויזעק ברק את
זבולן ואת נפתלי קדשה
ויעל לרגלו עשרת אלפי
איש ותעל עמו דבורה וחבר
הקיני נפרד מקין מבני חבב
חתן משה ויט אהלו עד אלון
בצענים אשר את קדש
ויגדו לסיסרא כי עלה ברק
בן אבינעם הר תבור
ויזעק סיסרא את
כל רכבו תשע מאות רכב ברזל
ואת כל העם אשר אתו
מחרשת הגוים אל נחל קישון
ותאמר דבורה אל ברק קום
כי זה היום אשר נתן יהוה את
סיסרא בידך הלא יהוה יצא
לפניך וירד ברק מהר תבור
ועשרת אלפים איש אחריו
ויהם יהוה את סיסרא ואת
כל הרכב ואת כל המחנה לפי
חרב לפני ברק וירד סיסרא
מעל המרכבה וינס ברגליו
וברק רדף אחרי הרכב ואחרי
המחנה עד חרשת הגוים ופל
כל מחנה סיסרא לפי חרב
לא נשאר עד אחד וסיסרא
נס ברגליו אל אהל יעל
אשת חבר הקיני כי שלום
בין יבין מלך חצור ובית
חבר הקיני ותצא יעל
לקראת סיסרא ותאמר
אליו סורה אדני סורה אלי
אל תירא ויסר אליה האהלה
ותכסהו בשמיכה ויאמר
אליה השקיני נא מעט
מים כי צמא אני ותפתח את
נאוד החלב ותשקהו ותכסהו
ויאמר אליה עמד פתח
האהל והיה אם איש יבוא
ושאלך ואמר היש פה איש
ואמרת אין ותקע יעל
אשת חבר את יתד האהל
ותשם את המקבת בידה
ותבוא אליו בלאט ותתקע
את היתד ברקתו ותענה
בארץ והוא נרדם ויעף
וימת והנה ברק רדף את
סיסרא ותצא יעל לקראתו
ותאמר לו לך ואראך את
האיש אשר אתה מבקש
ויבא אליה והנה סיסרא

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

יראה ק׳ ואמר חיים ד׳ מקרא שעיר במקום פעמים שלש שלש פעמים שעה במקום שאי מגיאנו ויאה
ד׳ וחזרו עליהם וכבודו אל אלהים אל אבירים: באבעים ב׳ וחזר באבעים שנה באבעים אלף בישראל
וחזר באבע עם אלף חלש עבאים:

בירכו יהוה ה׳ ומזמנתם בפרעה פרעה בשרי אל ושלאחיו
מלאכי גבורי כח ושלאחיו ושל אחיו: ס:

נפל מת והמתד ברקתו ויבנע אלהים בעוז החוא את יבין מלך כנען
לפני בני ישראל ותלך יד בני ישראל הלוך וקשה על יבין מלך כנען עד
אשר הכריתו את יבין מלך כנען:
ותשר דבורה וברק בן אבינעם בעוז החוא לאמר:
בפרע פרעות בישראל בהתנדב עם
ברכו יהוה: שמעו מלכים האזינו רזנים
אנכי ליהוה אנכי אשירה אזמר
ליהוה אלהי ישראל יהוה בצאתך
משעיר בצעדך משדה אדום ארץ
רעשה גם שמים נטפו גם עבים נטפו מים
הרים נזלו מפני יהוה זה
סיני מפני יהוה אלהי ישראל בימי שמגר בן
ענת בימי יעל חדלו ארחות והלכי
נתיבות ילכו ארחות עקלקלות חדלו פרזון בישראל
חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי
אם בישראל: יבחר אלהים
חדשים אז לחם שערים מגן
אם יראה ורמח בארבעים אלף
בישראל המתנדבים
בעם ברכו יהוה: רכבי אתנות
צחרות ישבי על מדין והלכי
על דרך שורחו: מקול מחצצים בין
משאבים שם יתנו צדקות יהוה ערקת
פרזנו בישראל אז ירדו לשערים עם
יהוה: עורי עורי דבורה עורי עורי
עורי דברי שיר קום ברק ושבה שביך בן
אבינעם: אז ירד שרד לאדירים עם יהוה

ומתנשפים ב׳ ומתמהרין ומבהרים ועם לבל
ומצמתים:

מדין ג׳ ומזמנתון ושבו של מדין והלכו להשוק מיין דלתם ולשפט במלחמה בוא ומעבר: ס: אבנר ג׳ ומזמנ
עריי עורי יבוחיה כמו יבוחיבו ואחד ראשי אל עבר: ס: מלי ב׳ ראש מלך מן אמרים שרישת הם שרים ערעם: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בשבטו ו׳ וקבורים קשורים ולכו הרעו בשבטו אנשים ולכו ארון תרועה בשבטו ביחל ופקדתי בשבטם פשעם אנו יגבר ראה עני ה׳ :
נאחזים ו׳ מלא חקרי לב פרץ פי עבריהם כמעט הגדלים ידבר הילל לי מדנא ינחו ומבאר בחול זכר־אל בן חנגדולים : חמסות ב׳ ומימלא
שריוה כשים בנעדר ה׳ :

אחיה ג׳ אאיל וב׳ חס׳ ומעגרון
אחרשיה שמש בפא ראנא בי אדיה :

ירד לו בגבורים : מני אפריס ישרשם
בעמק אחרי בעמיו בעמיך מני
מכיר ורדו מחקקים ומזבלו משכים בשבט
ספר : ושרי מישישר עם הכרח וישישר
כו בריק בעמק שלח ברגליו בפרגות
ראובן גדלים חקקי ... לב : למיד
ישבת ביז המשפתים לשמע שרקות עדרים
לפלגות ראובן גדולים חקרי לב : גלעד
בעבר הירדן שכן ודן למה יגור אניות
אשר ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישכון
וכלו עם חרף נפשו למות ונפתלי על מרומי שדה
באו מלכים נלחמו ... אז נלחמו
מלכי כנען בתענך על מי מגדו בעי כסף לא
לקחו : משמים .. נלחמו הכוכבים
ממסלותם נלחמו עם סיסרא : נחל קישון
גרפם נחל קדומים נחל קישון תדרכי
נפשי עז אז הלמו עקביסוס מדהרות
הדהרות אבירי אורו מרוז אמר מלאך
יהוה ארו ארור ישביה כי לא באו לעזרת יהוה
לעזרת יהוה בגבורים תברך מנשים
ועל אשת חבר תקינה מנשים באהל תברך
מים שאל חלב נתנה בסל אדירים
הקריבה חמאה : ידה למות תשלחנה
ומינה למות עמלים והלמה סיסרא
מחקר ראשו ומחצה מחקתי ויזו רגליה
ברע נפל שכב בין רגליה ברע
נפל באשר ברע שם נפל שדוד בעד החלון

ומסלה ב׳ ארבאשם מאשר ומכשל ומצמל ומשבים : ה׳
ישרי ב׳ ראשם מדוקן ושרי אשלאמרים ושרי בשעטיה :

רעב אל וקנה אמרים ב׳ בם בשעתה גלעי מעפר ואיש ומצרי ומחבר שלמה ושלמה ד׳ ישאלהבעם ומעלה
ולגלגה מלא אלוהים . וה קדמון עבדיך מבנים אוסף בעמקי שבים למצרי . ישמון ב׳ מל עלוהים מקם ד׳ ישרים
אשר ישבו : ס

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

נשקפה ותובב אם סיסרא בעד האשנב מדוע
בשש רכבו לבוא מדוע אחרו פעמי מרכבותיו
חכמות שרותיה תענה אף היא תשיב
אמריה לה הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתים
לראש גבר שלל עבעים לסיסרא שלל
צבעים רקמה צבעים רקמתים לצוארי שלל
יחוה ואחביו כצאת השמש בגבורתו ותשקט הארץ ארבעים
שנה
ויעשו בני ישראל הרע בעיני יחוה ויתנם יחוה בידמדין שבע
שנים ותעז ידמדין על ישראל מפני מדין עשו להם בני
ישראל את המנהרות אשר בהרים ואת המערות ואת המצדות
והיה אם זרע ישראל עלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עליו
ויחנו עליהם וישחיתו את יבול הארץ עד בואך עזה ולא
ישאירו מחיה בישראל ושה שור וחמור כי הם ומקניהם
יעלו ואהליהם יבאו כדי ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין
מספר ויבאו בארץ לשחתה וידל ישראל מאד מפני מדין
ויזעקו בני ישראל אל יחוה
ויהי כי זעקו בני ישראל אל יחוה על אודות מדין וישלח יחוה
איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם כה אמר יחוה אלהי
ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים ואוציא אתכם מבית
עבדים ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם ואגרש
אותם מפניכם ואתן לכם את ארצם ואמרה לכם אני יחוה
אלהיכם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים
בארצם ולא שמעתם בקולי
ויבא מלאך יחוה וישב תחת האלה אשר בעפרה אשר ליואש
אבי העזרי וגדעון בנו חבט חטים בגת להנם מפני מדין וירא
אליו מלאך יחוה ויאמר אליו יחוה עמך גבור החיל ויאמר

ריקון ח׳ ב׳ פוס וג׳ קדמיין הלא ומיצאון יהלוהי ישקע
אליבית ויביקב ושמע הלוהי ואמרא אחוקא שאחי
ודר בימי שרוש ס׳

ת׳ שיב׳ ל׳ ושמר לך פן אזל בני חשב הישיב לך אזל ודעבטיט אכסרוזש שרוזכון ואיך יכעיב וחמל אם ונשכ מי משבחי׳ ס׳
רבון עדי אבו לזמר ושאיב דיך מיהשיב אל אר ונשבו׳ ס׳ מיאתנו ל׳ ושלוה כשר אלוה ל׳ דעלן ודעיסה אלוהינו׳ ס׳

אליו גד עון כי אדני ויש יחוה
עמנו ולמה מצאתנו כל זאת
ואיה כל נפלאתיו אשר ספרו
לנו אבותינו לאמר הלא
ממצרים העלנו יחוה ועתה
נטשנו יחוה ויתננו בכף מדין
ויפן אליו יחוה ויאמר לך
בכחך זה והושעת את
ישראל מכף מדין הלא
שלחתיך ויאמר אליו בי
אדני במה אושיע את
ישראל הנה אלפי הדל
במנשה ואנכי הצעיר בבית
אב ויאמר אליו יחוה כי
אהיה עמך והכית את מדין
כאיש אחד ויאמר אליו אם
נא מצאתי חן בעיניך ועשית
לי אות שאתה מדבר עמי
אל נא תמש מזה עד בואי
אליך והוצאתי את מנחתי
והנחתי לפניך ויאמר אנכי
אשב עד שובך וגדעון בא
ויעש גדי עזים ואיפת קמח
מצות הבשר שם בסל
והמרק שם בפרור ויוצא
אליו אל תחת האלה ויגש
ויאמר אליו

כיסאך ג׳ ומשנו עלבר כיאת ואבמוכל אוחבך׳ ס׳
רחק ד׳ ה׳ עבדים ס׳ מיעקוב ושרוש דעדי׳ ס׳

ולהם ח׳ מאבל לבהם אמנו הולמלהים יקרוה הרעה ידן מישראלים ומבוזה׳ ס׳ מאבל ל׳ ב׳ פאס ואל ומיעני ולון
ולא אבהיל מהיר מעיניהם ולעלוי׳ ס׳ במה ל׳ פאס׳ אדוני ע׳ הישלה אפת כל ולובריי אדיקים אראבמנו ומנגפים ו׳ ומלה
אמפר׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מלאך אלהים קח את בשר
ואת המצות וחנה אל הסלע
ויאמר אליו מנוח אל מלאך יהוה
כי נשלח מלאך יהוה את
קרנה המשי עולה אשר בידן
ויגע בבשר וכמנחה עזות ונתן על
האש מזבח ותאבל את
הבשר ואת המצות ומלאך
יהוה הלך מעיני ומנוח לא ידע שון
כי מלאך יהוה הוא
ויאמר מנוח אל אשתו
אמתי יהוה כי עלפון ראיתי
מלאך יהוה פנים אל פנים
ותאמר לו אשתו שלום לראל
תיראל אל תמות ויבן שם
גדעון מזבח ליהוה ויקרא
לו יהוה שלום עד היום הזה
עודנו בעפרת אבי העזרי
ויהי בלילה ההוא ויאמר לו
יהוה קח את פר השור אשר
לאביך ופר השני שבע
שנים יהרסת את מזבח הבעל
אשר לאביך ואת האשרה
אשר עליו תכרת ובנית מזבח ליהוה
אלהיך על ראש המעזה הזאת
במערכה ולקחת את הפר
השני והעלית עולה בעצי
האשרה אשר תכרת ויקח
גדעון עשרה אנשים מעבדיו
ויעש כאשר דבר אליו יהוה
ויהי כאשר ירא את בית אביו
ואת אנשי העיר מעשות
יומם ויעש לילה ויעשהו
אנשי העיר בבקר והנה
נתץ מזבח הבעל והאשרה
אשר עליו כרתה ואת הפר
השני העלה על המזבח הבנוי
ויאמרו איש אל רעהו מי
עשה הדבר הזה וידרשו
ויבקשו ויאמרו גדעון בן
יואש עשה הדבר הזה ויאמרו
אנשי העיר אל יואש הוצא
את בנך וימת כי נתץ את
מזבח הבעל וכי כרתה אשרה
אשר עליו ויאמר יואש לכל
אשר עמדו עליו האתם
תריבון לבעל אם אתם
תושיעון אותו אשר יריב לו
ומת עד הבקר אם אלהים
הוא ירב לו כי נתץ את מזבחו
ויקרא לו ביום ההוא ירבעל
לאמר ירב בו הבעל כי נתץ
את מזבחו
וכל מדין ועמלק וכני קדם
נאספו יחדו ויעברו ויחנו
בעמק יזרעאל ורוח יהוה
לבשה את גדעון ויתקע
בשופר ויזעק אביעזר אחריו ומלאכים
שלח בכל מנשה ויזעק גם הוא אחריו
ומלאכים שלח באשר ובזבלון ובנפתלי
ויעל לקראתם ויאמר גדעון
אל האלהים אם ושך מושיע
בידי את ישראל כאשר
דברת הנה אנכי מצג את
גזת הצמר בגרן אם טל יהיה
על הגזה לבדה ועל כל הארץ
חרב ויהי עתה בי תשיע בידי
את ישראל כאשר דברת
ויהי כן וישכם ממחרת ויזר
את הגזה ויסן טל מן הגזה
מלא הסף מים ויאמר
גדעון אל האלהים אל יחר
אפך בי ואדברה אך הפעם
אנסה נא רק הפעם בגזה
יהי נא חרב אל הגזה לבדה
ועל כל הארץ יהי טל
וישכם ירבעל הוא גדעון

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

וכל העם אשר אתו ויחנו על
עין חרד ומחנה מדין היה לו
מצפון מגבעת המורה בעמק
ויאמר יהוה אל גדעון רב
העם אשר אתה מתתי את
מדין בידם פן יתפאר עלי
ישראל לאמר ידי הושיעה
לי ועתה קרא נא באזני
העם לאמר מי ירא וחרד
ישב ויצפר מהר הגלעד
וישב מן העם עשרים ושנים
אלף ועשרת אלפים נשארו
ויאמר יהוה אל
גדעון עוד העם רב הורד
אותם אל המים ואצרפם
לך שם והיה אשר אמר
אליך זה יהיה לך אתך הוא הולך
אתך וכל אשר אמר אליך
זה לא יהיה עמך הוא לא
ילך וירד את העם אל
המים ויאמר יהוה
אל גדעון כל אשר ילק
בלשונו מן המים כאשר
ילק הכלב תציג אותו לבד
וכל אשר יכרע על ברכיו
לשתות ויהי מספר הילקים
בידם אל פיהם שלש
מאות איש וכל יתר העם
כרעו על ברכיהם לשתות
מים ויאמר יהוה
אל גדעון בשלש מאות
האיש המלקקים אושיע
אתכם ונתתי את מדין בידך
וכל העם ילכו איש למקומו
ויקחו את צידה העם בידם
ואת שופרותיהם ואת כל
אנשי ישראל שלח איש
לאהליו ובשלש מאות
האיש החזיק ומחנה מדין
היה לו מתחת בעמק
ויהי בלילה ההוא ויאמר
אליו יהוה קום רד במחנה
כי נתתיו בידך ואם ירא
אתה לרדת רד אתה ופרה
נערך אל המחנה ושמעת
מה ידברו ואחר תחזקנה
ידיך וירדת במחנה וירד הוא
ופרה נערו אל קצה החמשים
אשר במחנה ומדין ועמלק
וכל בני קדם נפלים בעמק
כארבה לרב וגמליהם אין
מספר כחול שעל שפת
הים לרב ובא גדעון והנה
איש מספר לרעהו חלום
ויאמר הנה חלום חלמתי
והנה צלול לחם שערים
מתהפך במחנה מדין ובא
עד האהל והכהו ונפל
והפכהו למעלה ונפל
האהל ושקר עמוד ויאמר
אין זאת כי אם חרב
גדעון בן יואש איש ישראל
נתן האלהים בידו את מדין
ואת כל המחנה
ויהי כשמע גדעון את
מספר החלום ואת שברו
וישתחו וישב אל המחנה
וישראל ויאמר קומו כי נתן
יהוה בידכם את מחנה מדין
ויחלק את שלש מאות האיש
שלשה ראשים ויתן שופרות
בידכם וכדים ריקים ולפידים
בתוך הכדים ויאמר אלהם
ממני תראו וכן תעשו והנה
אני בא בקצה המחנה
והיה כאשר אעשה כן
תעשון וקעתי בשופר
אני וכל אשר אתי ותקעתם
בשופרות גם אתם סביבות
כל המחנה ואמרתם ליהוה

ולגדעון.

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולגדעון
ויבא גדעון ומאה איש
אשר אתו בקצה המחנה
ראש האשמרת התיכונה
אך הקיסם הקיצו את השמרים
ותקע עם השופרות ונפוץ
הכדים אשר בידם ותקעו
שלשת הראשים בשופרות
וישברו הכדים ותחזקנה
שמאולם בלפידים וביד
ימינם השופרות לתקוע
ויקראו חרב ליהוה ולגדעון
ויעמדו איש תחתיו סביב
למחנה וירץ כל המחנה
וירעו וינוסו ותתקע שלש
מאות השופרות וישם יהוה
את חרב איש בר עהו ובכל
המחנה וינס המחנה עד
בית השטה צררתה עד
שפת אבל מחולה על
ויצעק איש ישראל
מנפתלי ומן אשר ומן כל
מנשה וירדפו אחרי מדין
ומלאכים שלח גדעון בכל
הר אפרים לאמר רדו
לקראת מדין ולכדו להם
את המים עד בית ברה ואת
הירדן ויצעק כל איש
אפרים וילכדו את המים
עד בית ברה ואת הירדן
וילכדו שני שרי מדין את
ערב ואת זאב ויהרגו את
עורב בעור עורב ואת זאב
הרגו במקבת זאב וירדפו אל
מדין וראש עדב וזאב
הביאו אל גדעון מעבר
לירדן ויאמרו אליו איש
אפרים מה הדבר הזה עשית
לנו לבלתי קרא אותנו כי
הלכת לה־חם כבא־ו וריבו
אתו בחזקה ויאמר אליהם
מה עשיתי עתה כמכם הלוא
טוב עללות אפרים מבציר
אביעזר בידכם נתן אל־הים
את שרי מדין את ערב ואת
זאב ומה יכלתי עשות כמכם
אז רפתה רוחם מעליו בדברו
הדבר הזה ויבא גדעון
הירדנה עבר הוא ושלש
מאות האיש אשר אתו
עיפים ורדפים ויאמר לאנשי
סכות תנו נא כברות לחם
לעם אשר ברגלי עיפים
חם ואנכי רדף אחרי זבח
וצלמנע מלכי מדין ויאמר
שרי סכות הכף זבח וצלמנע
עתה בידך מם נתן לעבאה
לחם ויאמר גדעון לכן בתת
יהוה את זבח ואת צלמנע
במדיו הלשתי את בשרכם
את קוצי המדבר ואת
הדרכנים ויעל משם פניאל
וידבר אליהם כן ואתו ויענו
אותו אנשי פניאל כאשר
ענו אנשי סכות ויאמר גם
לאנשי פנואל לאמר בשובי
בשלום אתץ את המגדל
הזה
וזבח וצלמנע בקרקר ומחנהם
עמם כחמשת עשר אלף
כל החנות בני קדם
ונפלים מאה עשרים
אלף איש שלף חרב ועל
גדעון בדרך השכנים באהלים
מקדם לנבח ונבחה ותוך את
המחנה והמחנה היה בטח
ונוסו זבח וצלמנע וירדף
אחריהם ויכד את שני מלכי מדין
את זבח ואת צלמנע וכל
המחנה החריד ושב גדעון
בן־יואש מן המלחמה המעלה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בשושה שקל ו׳ וסימנוהו ואיהו יכוא אל אמסך וגבעוהלא אברהים ומלא בשיעה בן חיש ומיל בשיעה מאה שמנה ע׳
ונקן ו׳ שלשים לאמתך לעבאן ומפרשו מחשלל במחכינו ו׳ ס׳

ע׳ ליבשה ב׳ ראשפסוקי ומסעדיהן ומי ראשו
ושמה ראשפסי בשמנו לדאה לו בם ריא ו׳ ס׳

תחרס וילכו נער מאנשיו׳
סכות ויש אלהיו ויכתב אליו
את שרי סכות ואת זקניה ש
שבעים ושבעה איש ויבא
אל אנשי סכות ויאמר הנה
יבחו עלמנע אשר חרפתם
אותי לאמר הכף זבח ועלמנע
עתה בידך כי נתן לאנשיך
הי עיפים לחם ויקח את זקני
העיר ואת קוצי המדבר ואת
הדרכנים וידע בהם אות ׳
אנשי סכות ואת מגדל ׳
פנואל נתץ ויהרג את אנשי
העיר ויאמר אל זבח ואל
עלמנע איפה האנשים ׳
אשר הרגתם בתבור ויאמרו
כמוך כמהם אחד כתאר ׳
בני המלך ויאמר חי הם בני
אמי היו אם לא החיתם
אותם לא הרגתי אתכם
ויאמר לזתר בכורו קום הרג
אותם ולא שלף הנער חרבו
כי ירא כי עודנו נער ויאמר
זבח ועלמנע קום אתה
ופגע בנו כאיש גבורתו
ויקם גדעון ויהרג את זבח
ואת עלמנע ויקח את

השחרנים אשר בעי ארי
גמליהם ויאמרו איש
ישראל אל גדעון משל ׳
בנו גם אתה גם בן גם בן
הושע עתנו מדין ויאמר
אלהם גדעון לא אמשל
אנכם ולא אזמשל בנכם
יהוה ימשל בכם ויאמר ׳
אלהם גדעון אשאל המנכם
שאלה ותנו לי איש נזם
שללו כי נזמי זהב להם כי
ישמעאלים הם ויאמרו אתן
ויפרשו את שמלה ויטלו איש נזם
שללו ויהי משקל
נזמי הזהב אשר שאל אלף
ושבע מאות זהב לבד מן
השהרנים ותנטפות וכגדים
הארגמן שעל מלכי מדין
ולבד מן הענקות אשר ׳
בצוארי גמליהם ויעש ׳
אותו גדעון לאפוד ויצג ׳
אותו בעירו בעפרה ויזנו כל
ישראל אחרו שם ויהי
לגדעון ולביתו למוקש ׳
ויכנע מדין לפני בני ישראל
ולא אספו לשאת ראשם
ותשקט הארץ ארבעים

שנה בימי גדעון׳
וילך ירבעל בן יואש ויישב
בביתו ולגדעון שבעים
בנים יצאי ירכו כי נשים רבות
היו לו ופילגשו אשר בשכם
ילדה לו גם הוא בן ויקרא
שמו אבימלך ומת גדעון
בן יואש בשיבה טובה ויקבר
בקבר יואש אביו בעפרה
אבי העזרי
ויהי כאשר מת גדעון וישובו
בני ישראל ויזנו אחרי ׳
הבעלים וישימו להם בעל
ברית לאלהים ולא זכרו
ישראל את יהוה אלהיהם
המציל אותם מיד כל אויביהם
מסביב ולא עשו חסד עם
בית ירבעל גדעון ככל הטובה
אשר עשה עמו ישראל ׳

וילך אבימלך בן ירבעל ׳
שכמה אל אחי אמו ויאמר
אליהם ואל כל משפחת בית
אבי אמו לאמר דברו נא
באזני כל בעלי שכם מה טוב
לכם הבעל כל בני ירבעל אם משל
אש כל בני ירבעל אם משל

ולא ידיע ב׳ ומיסמרון ומיסמרון בביית בפלאמיך
שמו ג׳ קלי ומיסמרון ומנוכ מלי ו׳ ועבעץ ו׳ ס׳

קם ב׳ מפסוקים ומסמרון ומישרשיק מכלים ושמרנו מפרגלין קרא אשאלה כפקר בלשון בן אחיו ומיאשא ומב׳
לו ב׳ שמרנא פוסא לכן פשוטא בלעב המכלא ומיכלא ומקולה עדוה מחיר ומיסוד מן אר שא ומן מיסוד ומוטעת
ואנשילים לאשלעות בבו ומיוסא מי שרוא בנו ריא ישלעב ולא מיכמ שרוי בנשיר ו׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בם איש אחד ושרתם כי
עצמם ובשרם אני יודעתי
אחי אמו שלום בנימן לבעלי
שלם את כל הדברים האלה
ויטו לבם אחרי אבימלך כי
אמרו אחיה הוא ויתנו לו
שבעים כסף מבית בעל ברית
וישכר בהם אבימלך אנשים
ריקים ופחזים וילכו אחריו
ויבא בית אביו עפרתה וירג
את אחיו בני ירבעל שבעים
איש על אבן אחת ויותר
יותם בן ירבעל הקטן כי
נחבא: ויאספו כל בעלי
שכם וכל בית מלו ויתלכו
וימליכו את אבימלך לאלון
עם אלון מצבה אשר בשכם
ויגדו ליותם וילך ויעמד
בראש הר גרזים וישא קולו
ויקרא ויאמר להם שמעו
אלי בעלי שכם וישמע
אליכם אלהים תלך הלכו
העצים למשח עליהם מלך
ויאמרו לזית מלוך עלינו:
ויאמר להם הזית החדלתי
את דשני אשר ביי יכבדו
אלהים ואנשים והלכתי לנוע
על העצים ויאמרו לכל העצים
אלם אמוד לו את מלך
עלינו ויאמר האמד אל
העצים אם באמת אתם
משחים אתי למלך עליכם
באו חסו בצלי ואם אין תצא
אש מן האמד ותאכל את
ארזי הלבנון ויעתה אם באמת
ותמים עשיתם ותמליכו את
אבימלך ואם טובה עשיתם
עם ירבעל ועם ביתו אם
כגמול ידיו עשיתם לו אשר
נלחם אבי עליכם וישלך את
נפשו מנגד ויצל אתכם מיד
מדין ואתם קמתם עלבית
אבי היום ותהרגו את בני
שבעים איש על אבן אחת
ותמליכו את אבימלך בן
אמתו על בעלי שכם כי
אחיכם הוא ואם באמת
ובתמים עשיתם עם ירבעל
ועם ביתו היום הזה שמחו
באבימלך וישמח גם הוא
בכם ואם אין תצא אש
מאבימלך ותאכל את בעלי
שכם ואת בית מלו ותצא
אש מבעלי שכם ומבית
מלו ותאכל את אבימלך
ויברח ויברח הוא וילך באר
וישב שם מפני אבימלך
אחיו
וישר אבימלך על ישראל
שלש שנים וישלח אלהים
רוח רעה בין אבימלך ובין
בעלי שכם ויבגדו בעלי שכם
באבימלך לבוא חמס שבעים
בני ירבעל ודמם לשים על
אבימלך אחיהם אשר הרג
אותם ועל בעלי שכם אשר
חזקו את ידיו להרג את אחיו
וישימו לו בעלי שכם מארבים
על ראש ההרים ויגזלו את
כל אשר יעבר עליהם בדרך
לאבימלך:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ואנו אחיו ה׳ וכלבו וחקם אזן וחשב ונקא אזן ואבנו ואמר לאבנו ולאמו באחותיה ויבריש אזן ואמנוך : ס ענינוס
ל ב כל חזר חל מאוך אלהו וחמיתיו כשוים אלטעבנו ואל קדמיס ס ודוי ועבמיל כפ׳ שלוים ס : בוחיה ב׳ אחל ודוה
בבקדרה ה׳ ראשים חדשוה : :

ויבא נער לבועבד ואחיו ׃ ל
ויעברו בשכם ויבטחו בו ׃ ל
בעלי שכם ויצאו איש שדה ל
ויבצרו את כרמיהם ודרכו
ויעשו הילולים ויבאו בית ׃ ל
אלהיהם ויאכלו וישתו ׃ ל
ויקללו את אבימלך ויאמר
גער בועבד מי אבימלך ומי
שכם כי נעבדנו הלא בן ׃ ל
ירבעל ויכל פקודו עבדו
את אנשי חמור אבי שכם
ומדוע נעבדנו אנחנו ומי
יתן את העם הזה בידי ׃ ל
ואסירה את אבימלך ויאמר
לאבימלך רב צבאך נצא ל
וישמע זבל שר העיר את
דברי בן עבד ויחר אפו ל
וישלח מלאכים אל אבימלך
בתרמה לאמר הנה גער בן
עבד ואחיו באים שכמה ל
והנם עדים את העיר עליך
ועתה קום לילה אתה והעם
אשר אתך וארב בשדה והיה
בבקר כזרח השמש תשכים
ופשטת על העיר והנה הוא
והעם אשר אתו יצאים ל
אליך ועשית לו כאשר תמצא

ודך ויקם אבימלך ל
והלה העם אשר עמו לילה
ויארבו על שכם ארבעה
ראשים ויצא גער בן עבד
ויעמד פתח שער העיר ויקם
אבימלך והעם אשר אתו
מן המארב ויראו גער את
העם ויאמר אל זבל הנה עם
יורד מראשי החרים ויאמר
אליו זבל את צל החרים אתה
ראה כאנשים ויסף
עוד גער לדבר ויאמר הנה
עם יורדים מעם טבור הארץ
וראש אחד בא מדרך אלון
מעונים ויאמר אליו זבל
איה אפו אשר פיך אשר תאמר
מי אבימלך כי נעבדנו הלא
זה העם אשר מאסת בו ל
צא נא עתה והלחם בו
ויצא גער לפני
בעלי שכם וילחם באבימלך ל
וירדפהו אבימלך וינס מפניו
ויפלו חללים רבים עד פתח
השער וישב אבימלך ל
בארמה ונגרש זבל את גער
ואת אחיו מישבת בשכם ויהי
ממחרת ויצא העם השדה

ונגדו לאבימלך ויקח את
העם ויחצם לשלשה ל
ראשים ויארב בשדה ל
והנה העם יצא מן העיר
ויקם עליהם ויכם ואבימלך
ופגע אשר עמו פשטו
ושני הראשים פשטו על
כל אשר בשדה ויכום ל
ואבימלך נלחם בעיר כל
היום ההוא וילכד את העיר
ואת העם אשר בה הרג
ויתץ את העיר ויזרע המלח

וישמעו כל בעלי מגדל
שכם ויבאו אל מצודת בית
אל ברית ויגד לאבימלך כי
התקבצו כל בעלי מגדל
שכם ויעל אבימלך הר צלמון
הוא וכל העם אשר אתו ל
ויקח אבימלך את הקרדמות
בידו ויכרת שבט עצים ל
וישא ויתשם על שכמו
ויאמר אל העם אשר עמו
מהר אתם עשיתם מהר
עשו כמוני ויברתו גם כל
העם איש שוכה ולכו אחרי

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ומתרגמי ב׳ חד חס וחד מל׳ וקרא מחלה אל תגשו ואמרו אלי עברו נא עלי׳ . וחזרו ה׳ אל ישראל בזעאת בן דודיו
ויאמרו שאו דודיו ואחיו אל עבר קצה ארי׳ ואחיו אל עבר קצה ארי׳ : ס׳ :

ומשפט ג׳ מה בן . ומשפט איקמון ואחזי אישׁ
ומשפט עזיאל לשרים ולאצילי הרמים : ס׳ :

אבימלך ויבא אל־עפרה ויכו את־אחיו בנ׳ שבעים איש על־אבן אחת׳ ויתר יותם בן־ירבעל׳ כי התחבא׳ ויאספו כל־אנשי שכם וכל־בית מלו׳ וילכו וימליכו את־אבימלך׳ אלון מצבת׳ אשר בשכם׳ ויגידו ליותם׳ ויעמד׳ בראש הר גרזים׳ ויקרא׳ ויאמר׳ אלי׳ שמעו׳ בעלי שכם׳ וישמע׳ אלהים׳ אליכם׳ הלוך׳ הלכו׳ עצי׳ העץ׳ למשח׳ עלינו׳ מלך׳ ויאמרו׳ לזית׳ מלך׳ בנו׳ ויאמר׳ הזית׳ הדלתי׳ את־דשני׳ אלהים׳ ואת־אדם׳ ויתהלכו׳ בעצים׳ ויאמרו׳ לתאנה׳ לכי׳ את׳ מלכנו׳ ותאמר׳ אליהם׳ התאנתי׳ את־מתקי׳ ואת־תנובתי׳ הטובה׳ ולכו׳ לנוע׳ בעצים׳ ויאמרו׳ לגפן׳ לכי׳ את׳ מלכנו׳ ותאמר׳ אליהם׳ התירושי׳ את־תירשי׳ המשמח׳ אלהים׳ ואנשים׳ ולכו׳ לנוע׳ בעצים׳ ויאמרו׳ לאטד׳ לך׳ את׳ מלכנו׳ ויאמר׳ האטד׳ אל־העצים׳ אם׳ באמת׳ אתם׳ משחים׳ אתי׳ למלך׳ עליכם׳ לכו׳ חסו׳ בצלי׳ ואם׳ לא׳ תצא׳ אש׳ מן־האטד׳ ותאכל׳ את־ארזי׳ הלבנון׳ : ס׳ :

ויבא׳ בנו׳ עמון׳ ויחן׳ בערער׳ ויעל׳ יפתח׳ מן־הגלעד׳ ויבא׳ ארון׳ אל־יפתח׳ לאמר׳ לך׳ והיה׳ לנו׳ לראש׳ ויפתח׳ בן־גלעד׳ גבור׳ חיל׳ והוא׳ בן־אשה׳ זונה׳ ויולד׳ גלעד׳ את־יפתח׳ ותלד׳ אשת׳ גלעד׳ לו׳ בנים׳ ויגדלו׳ בני׳ האשה׳ ויגרשו׳ את־יפתח׳ ויאמרו׳ לו׳ לא׳ תנחל׳ בבית׳ אבינו׳ כי׳ בן־אשה׳ אחרת׳ אתה׳ : ויברח׳ יפתח׳ מפני׳ אחיו׳ וישב׳ בארץ׳ טוב׳ ויקבצו׳ אנשים׳ רקים׳ על־יפתח׳ ויצאו׳ אתו׳ : ס׳ :

ויהי׳ מימים׳ רבים׳ וילחמו׳ בני׳ עמון׳ עם־ישראל׳ ויהי׳ כאשר׳ נלחמו׳ בני׳ עמון׳ עם־ישראל׳ וילכו׳ זקני׳ גלעד׳ לקחת׳ את־יפתח׳ מארץ׳ טוב׳ ויאמרו׳ ליפתח׳ לך׳ והיה׳ לנו׳ לקצין׳ ונלחמה׳ בבני׳ עמון׳ ויאמר׳ יפתח׳ אל־זקני׳ גלעד׳ הלוא׳ אתם׳ שנאתם׳ אתי׳ ותגרשו׳ אתי׳ מבית׳ אבי׳ ולמה׳ באתם׳ אלי׳ עתה׳ כאשר׳ צר׳ לכם׳ ויאמרו׳ זקני׳ גלעד׳ אל־יפתח׳ לכן׳ שבנו׳ אליך׳ ולכת׳ עם־זקני׳ גלעד׳ והיית׳ לנו׳ לראש׳ לכל׳ יושבי׳ גלעד׳ ויאמר׳ יפתח׳ אל־זקני׳ גלעד׳ אם׳ משיבים׳ אתם׳ אתי׳ לנלחם׳ בבני׳ עמון׳ ונתנם׳ יהוה׳ לפני׳ הלא׳ אני׳ אהיה׳ לכם׳ לראש׳ ויאמרו׳ זקני׳ גלעד׳ אל־יפתח׳ יהוה׳ יהיה׳ שמע׳ בינתינו׳ אם׳ לא׳ כדבר׳ אשר׳ דברת׳ כן׳ נעשה׳ וילך׳ יפתח׳ עם־זקני׳ גלעד׳ וישמו׳ העם׳ אתו׳ וראשים׳ וידבר׳ יפתח׳ את־כל־דבריו׳ לפני׳ יהוה׳ במצפה׳ : ס׳ :

ויהי׳ רוח׳ יהוה׳ אל־יפתח׳ ויעבר׳ את־הגלעד׳ ואת־מנשה׳ ויעבר׳ את־מצפה׳ גלעד׳ ומצפה׳ גלעד׳ עבר׳ בני׳ עמון׳ ויאמר׳ יפתח׳ אל־בני׳ עמון׳ מה׳ לי׳ ולכם׳ כי׳ תבוא׳ אלי׳ להלחם׳ בארצי׳ : ס׳ :

ויאמר׳ יהוה׳ אל־בני׳ ישראל׳ הלא׳ מן־המצרים׳ ומן־האמרי׳ מן־בני׳ עמון׳ ומן־פלשתים׳ : ומן־הצידנים׳ ועמלק׳ ומן־מעון׳ לחצו׳ אתכם׳ ותצעקו׳ אלי׳ ואושיע׳ אתכם׳ מידם׳ : ואתם׳ עזבתם׳ אותי׳ ותעבדו׳ אלהים׳ אחרים׳ לכן׳ לא׳ אוסיף׳ להושיע׳ אתכם׳ לכו׳ ועקו׳ אל־האלהים׳ אשר׳ בחרתם׳ בם׳ הם׳ יושיעו׳ לכם׳ בעת׳ צרתכם׳ : ויאמרו׳ בני׳ ישראל׳ אל־יהוה׳ חטאנו׳ עשה׳ אתה׳ לנו׳ כל־הטוב׳ בעינך׳ אך׳

אבימלך׳ ויבא׳ אל־עפרה׳ ויהרג׳ את־אחיו׳ בני׳ ירבעל׳ שבעים׳ איש׳ על־אבן׳ אחת׳ ויתר׳ יותם׳ בן־ירבעל׳ הקטן׳ כי׳ התחבא׳ : ויאספו׳ כל־בעלי׳ שכם׳ וכל־בית׳ מלו׳ וילכו׳ ויתקעו׳ אבימלך׳ למלך׳ אצל׳ אלון׳ מצבת׳ שכם׳ : ויגידו׳ ליותם׳ ויאמר׳ לו׳ לך׳ והר׳ גרזים׳ ויעל׳ ראש׳ ויקרא׳ לעם׳ ויאמר׳ אליהם׳ שמעו׳ אלי׳ בעלי׳ שכם׳ וישמע׳ אלהים׳ אליכם׳ : הלוך׳ הלכו׳ עצי׳ העץ׳ למשח׳ עלינו׳ מלך׳ : ויאמרו׳ לזית׳ מלך׳ בנו׳ : ויאמר׳ הזית׳ הדלתי׳ את־דשני׳ אלהים׳ ואת־אדם׳ ויתהלכו׳ בעצים׳ : ויאמרו׳ לתאנה׳ לכי׳ את׳ מלכנו׳ : ותאמר׳ אליהם׳ התאנתי׳ את־מתקי׳ ואת־תנובתי׳ הטובה׳ ולכו׳ לנוע׳ בעצים׳ : ויאמרו׳ לגפן׳ לכי׳ את׳ מלכנו׳ : ותאמר׳ אליהם׳ התירושי׳ את־תירשי׳ המשמח׳ אלהים׳ ואנשים׳ ולכו׳ לנוע׳ בעצים׳ : ויאמרו׳ לאטד׳ לך׳ את׳ מלכנו׳ : ויאמר׳ האטד׳ אל־העצים׳ אם׳ באמת׳ אתם׳ משחים׳ אתי׳ למלך׳ עליכם׳ לכו׳ חסו׳ בצלי׳ ואם׳ לא׳ תצא׳ אש׳ מן־האטד׳ ותאכל׳ את־ארזי׳ הלבנון׳ : ס׳ :

ויבא׳ בנו׳ עמון׳ ויחן׳ בערער׳ ויעל׳ יפתח׳ מן־הגלעד׳ ויבא׳ ארון׳ אל־יפתח׳ לאמר׳ לך׳ והיה׳ לנו׳ לראש׳ ויפתח׳ בן־גלעד׳ גבור׳ חיל׳ והוא׳ בן־אשה׳ זונה׳ ויולד׳ גלעד׳ את־יפתח׳ ותלד׳ אשת׳ גלעד׳ לו׳ בנים׳ ויגדלו׳ בני׳ האשה׳ ויגרשו׳ את־יפתח׳ ויאמרו׳ לו׳ לא׳ תנחל׳ בבית׳ אבינו׳ כי׳ בן־אשה׳ אחרת׳ אתה׳ : ויברח׳ יפתח׳ מפני׳ אחיו׳ וישב׳ בארץ׳ טוב׳ ויקבצו׳ אנשים׳ רקים׳ על־יפתח׳ ויצאו׳ אתו׳ : ס׳ :

ויהי׳ מימים׳ רבים׳ וילחמו׳ בני׳ עמון׳ עם־ישראל׳ ויהי׳ כאשר׳ נלחמו׳ בני׳ עמון׳ עם־ישראל׳ וילכו׳ זקני׳ גלעד׳ לקחת׳ את־יפתח׳ מארץ׳ טוב׳ ויאמרו׳ ליפתח׳ לך׳ והיה׳ לנו׳ לקצין׳ ונלחמה׳ בבני׳ עמון׳ ויאמר׳ יפתח׳ אל־זקני׳ גלעד׳ הלוא׳ אתם׳ שנאתם׳ אתי׳ ותגרשו׳ אתי׳ מבית׳ אבי׳ ולמה׳ באתם׳ אלי׳ עתה׳ כאשר׳ צר׳ לכם׳ ויאמרו׳ זקני׳ גלעד׳ אל־יפתח׳ לכן׳ שבנו׳ אליך׳ ולכת׳ עם־זקני׳ גלעד׳ והיית׳ לנו׳ לראש׳ לכל׳ יושבי׳ גלעד׳ ויאמר׳ יפתח׳ אל־זקני׳ גלעד׳ אם׳ משיבים׳ אתם׳ אתי׳ לנלחם׳ בבני׳ עמון׳ ונתנם׳ יהוה׳ לפני׳ הלא׳ אני׳ אהיה׳ לכם׳ לראש׳ ויאמרו׳ זקני׳ גלעד׳ אל־יפתח׳ יהוה׳ יהיה׳ שמע׳ בינתינו׳ אם׳ לא׳ כדבר׳ אשר׳ דברת׳ כן׳ נעשה׳ וילך׳ יפתח׳ עם־זקני׳ גלעד׳ וישמו׳ העם׳ אתו׳ וראשים׳ וידבר׳ יפתח׳ את־כל־דבריו׳ לפני׳ יהוה׳ במצפה׳ : ס׳ :

ויהי׳ רוח׳ יהוה׳ אל־יפתח׳ ויעבר׳ את־הגלעד׳ ואת־מנשה׳ ויעבר׳ את־מצפה׳ גלעד׳ ומצפה׳ גלעד׳ עבר׳ בני׳ עמון׳ ויאמר׳ יפתח׳ אל־בני׳ עמון׳ מה׳ לי׳ ולכם׳ כי׳ תבוא׳ אלי׳ להלחם׳ בארצי׳ : ס׳ :

ויאמר׳ יהוה׳ אל־בני׳ ישראל׳ הלא׳ מן־המצרים׳ ומן־האמרי׳ מן־בני׳ עמון׳ ומן־פלשתים׳ : ומן־הצידנים׳ ועמלק׳ ומן־מעון׳ לחצו׳ אתכם׳ ותצעקו׳ אלי׳ ואושיע׳ אתכם׳ מידם׳ : ואתם׳ עזבתם׳ אותי׳ ותעבדו׳ אלהים׳ אחרים׳ לכן׳ לא׳ אוסיף׳ להושיע׳ אתכם׳ לכו׳ ועקו׳ אל־האלהים׳ אשר׳ בחרתם׳ בם׳ הם׳ יושיעו׳ לכם׳ בעת׳ צרתכם׳ : ויאמרו׳ בני׳ ישראל׳ אל־יהוה׳ חטאנו׳ עשה׳ אתה׳ לנו׳ כל־הטוב׳ בעינך׳ אך׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

יפתח מארץ טוב ויאמרו
לו לכה והיה לנו לראש
ויעבדו אתו ויתן יפתח
את דבריו לפני יהוה
ויקהלו בני עמון ויחנו
בגלעד ובני ישראל
נקהלו ויחנו במצפה
ויאמרו העם איש אל רעהו
מי האיש אשר יחל להלחם
בבני עמון יהיה לראש לכל
ישבי גלעד
ויפתח הגלעדי היה גבור
חיל והוא בן אשה זונה וילד
גלעד את יפתח ותלד אשת
גלעד לו בנים ויגדלו בני
האשה ויגרשו את יפתח
ויאמרו לו לא תנחל בבית
אבינו כי בן אשה אחרת
אתה ויברח יפתח מפני אחיו
וישב בארץ טוב ויתלקטו
אל יפתח אנשים ריקים
ויצאו עמו
והי כימים והלחמו בני עמון
עם ישראל והי כאשר
נלחמו בני עמון עם ישראל
וילכו זקני גלעד לקחת את
יפתח מארץ טוב
ויאמרו אל יפתח לך והיית לנו
לקצין ונלחמה בבני עמון
ויאמר יפתח לזקני גלעד
הלוא אתם שנאתם אותי
ותגרשו אתי מבית אבי ומדוע
באתם אלי עתה כאשר
צר לכם
ויאמרו זקני גלעד
אל יפתח לכן עתה שבנו
אליך והלכת עמנו ונלחמת
בבני עמון והיית לנו לראש
לכל ישבי גלעד
ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם
משיבים אתם אותי להלחם
בבני עמון ונתנו יהוה אותם
לפני אנכי אהיה לכם לראש
ויאמרו זקני גלעד אל יפתח
יהוה יהיה שמע בינותינו
אם לא כדברך כן נעשה
וילך יפתח עם זקני גלעד
וישיתו העם אותו עליהם
לראשים וקצינים ויפתח
דבר את כל דבריו לפני יהוה
במצפה
וישלח יפתח מלאכים אל
מלך בני עמון לאמר מה לי
ולך כי באת אלי להלחם
בארצי
ויאמר מלך בני
עמון אל מלאכי יפתח כי
לקח ישראל את ארצי
בעלותו ממצרים מארנון
ועד היבק ועד הירדן ועתה
השיבה אתן בשלום
עוד יפתח וישלח מלאכים
אל מלך בני עמון
ויאמר
לו כה אמר יפתח לא לקח
ישראל את ארץ מואב
ואת ארץ בני עמון
כי
בעלותם ממצרים וילך
ישראל במדבר עד סוף ים
ויבא קדשה וישלח ישראל
מלאכים אל מלך אדום
לאמר אעברה נא בארצך
ולא שמע מלך אדום וגם
אל מלך מואב שלח ולא
אבה וישב ישראל בקדש
וילך במדבר וסב את ארץ
ארום ואת ארץ מואב ובא
ממזרח שמש לארץ מואב
ויחנו בעבר ארנון ולא
באו בגבול מואב כי ארנון
גבול מואב
וישלח ישראל מלאכים אל
סיחון מלך
האמרי מלך חשבון ויאמר
לו ישראל נעברה נא בארצך

ויעבר ב׳ ויעבר ויקרא נפש צעיר בעבר אנוש אמנמי: ס: בבית אמתי ב׳ חעוני לו חלק ויבא ישר אל יסיחון:
בעמל ב׳ ומלכו ובאנו מלך ישראל: ס: חלב כמע כמס מדבקו מאשר בחשבון: ס:
ראשון ב׳ מלכו ובאנו מלך ישראל: ס: חלב כמע כמס מדבקו מאשר בחשבון: ס:
ראשון ב׳ ומלכו מלך ישראל: ס: חלב כמע כמס מדבקו מאשר בחשבון: ס:
ראשון ב׳ ומלכו מלך ישראל: ס: חלב כמע כמס מדבקו מאשר בחשבון: ס:

ויעבר ב׳ לא ידעתם ומלך ב׳ ומלכו אל עלוקחל המדבר ויעבר ויחנו בארנון ולא ירדו אל מדבר ויחנו אבי
לא הכיחו שם ומדבר הקדמני אדיבו לא שמרוהו: ס:
ראשיבה ב׳ ומשמלחון הראשבה אמקון בשלום:
ראשיבה נפשו מראשהם הראשבה לא ישנו וגו׳ ס

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ערמקומי ל׳ אחאמין ׃
סיחון את־ישראל עבר ׃
בגבלו ויאסף סיחון את־
כל־עמו ויחנו ביהצה וילחם
עם־ישראל׃ ויתן יהוה אלהי־
ישראל את־סיחון ואת־כל־
עמו ביד ישראל ויכום ׃
ויירש ישראל את־כל־הארץ
האמרי׃ וישב הארץ׃ מחיא׃
ויירשו את־כל־גבול האמרי׃
מארנון ועד־היבק ומהמדבר
ועד־הירדן׃ ועתה יהוה׃
אלהי׃ ישראל הורישו את־
האמרי׃ מפני עמו ישראל׃
ואתה תירשנו׃ הלא את׃
אשר־יורישך כמוש אלהיך׃
אותו תירש׃ ואת־כל־אשר
הורישׁ׃ יהוה אלהינו מפנינו׃
אותו נרש׃ ועתה׃ הטוב׃
טוב אתה מבלק בן־צפור׃
מלך מואב׃ הלוב׃ רב עם׃
ישראל׃ אם־נלחם נלחם׃
בם׃ בשבת׃ ישראל׃ בחשבון
ובבנותיה׃ וכל־ערי׃ ובבנותיה׃
ובכל־אשר׃ אשר׃ על־ידי׃
ארנון׃ שלש מאות שנה׃
ולמה׃ לא הצלתם׃ בעת׃

ההיא׃ ואנכי׃ לא חטאתי׃ אתו׃
לך׃ ואתה עשה׃ אתו׃ רעה׃
להלחם׃ בי׃ ישפט׃ יהוה׃ השפט׃
היום׃ בין׃ בני׃ ישראל׃ ובין׃ בני׃
עמון׃ ולא׃ שלח׃ מלך׃ בני׃
עמון׃ אל־דברי׃ יפתח׃ אשר׃
שלח׃ אליו׃
ותהי׃ על־יפתח׃ רוח׃ יהוה׃
ויעבר׃ את־הגלעד׃ ואת׃
מנשה׃ ויעבר׃ את־מצפה׃
גלעד׃ ומ׃ מצפה׃ גלעד׃ עבר׃
בני׃ עמון׃ ויהי׃ יפתח׃ נדר׃
ליהוה׃ ויאמר׃ אם־נתן׃ תתן׃
את־בני׃ עמון׃ בידי׃ והיה׃
היוצא׃ אשר׃ יצא׃ מדלתי׃
ביתי׃ לקראתי׃ בשובי׃ בשלום׃
מבני׃ עמון׃ והעליתהו׃
והעלתהו׃ עולה׃
ויעבר׃ יפתח׃ אל־בני׃ עמון׃
להלחם׃ בם׃ ויתנם׃ יהוה׃ בידו׃
ויכם׃ מעערו׃ ועד־בואך׃
מנית׃ עשרים׃ עיר׃ ועד׃ אבל׃
כרמים׃ מכה׃ גדולה׃ מאד׃
ויכנעו׃ בני׃ עמון׃ מפני׃ בני׃
ישראל׃
ויבא׃ יפתח׃ המצפה׃ אל־ביתו׃
והנה׃ בתו׃ יצאת׃ לקראתו׃

בתפים׃ ובמחלות׃ ורקדות׃ היא׃
יחידה׃ אין׃ לו׃ ממנו׃ בן׃ או׃ בת׃
ויהי׃ כראותו׃ אותה׃ ויקרע׃
את־בגדיו׃ ויאמר׃ אהה׃ בתי׃
הכר׃ הכרעתני׃ ואת׃ היית׃
בעכרי׃ ואנכי׃ פצתי׃ פי׃ אל־
יהוה׃ ולא׃ אוכל׃ לשוב׃
ותאמר׃ אליו׃ אבי׃ פצית׃ פיך׃
את־יהוה׃ עשה׃ לי׃
כאשר׃ יצא׃ מפיך׃ אחרי׃
אשר׃ עשה׃ לך׃ יהוה׃ נקמות׃
מאיביך׃ מבני׃ עמון׃ ותאמר׃
אל־אביה׃ יעשה׃ לי׃ הדבר׃
הזה׃ הרפה׃ ממני׃ שני׃ חדשים׃
ואלכה׃ וירדתי׃ על־ההרים׃
ואבכה׃ על־בתולי׃ אנכי׃
ויאמר׃ לכי׃ ויאמר׃ לכי׃ ישלח׃
אותה׃ שני׃ חדשים׃ ותלך׃
היא׃ ורעותה׃ ותבך׃ על׃
בתולת׃ על־ההרים׃ ויהי׃
מקץ׃ שני׃ חדשים׃ ותשב׃
אל־אביה׃ ויעשה׃ לה׃ את־
נדריו׃ אשר׃ נדר׃ והיא׃ לא׃
ידעה׃ איש׃ ותהי׃ חוקה׃ בישראל׃
מימים׃ ימימה׃ לבנות׃ בנות׃
ישראל׃ לתנות׃ לבת׃ יפתח׃
הגלעדי׃ ארבעת׃ ימים׃ בשנה׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ויצעק איש אפרים
ויעבר עפעתה ויאמרו לפתח
מדוע עברת להלחם בבני
עמון ולנו לא קראת ללכת
עמך כיתך נשרף עליך
באש ויאמר יפתח אליהם
איש ריב הייתי אני ועמי
ובני עמון מאד נאצו עק
אתכם ולא הוא שעתם אותי
מידם וארא כי אינך
מושיע ואשים נפשי
בכפי ואעברה אל בני עמון
ויתנם יהוה בידי ולמה עליתם
אלי היום הזה להלחם בי
ויקבץ יפתח את כל אנשי
גלעד וילחם את אפרים
ויכו אנשי גלעד את אפרים
כי אמרו פליטי אפרים אתם
גלעד בתוך אפרים בתוך
מנשה וילכד גלעד את
מעברות הירדן לאפרים
והיה כי יאמרו פליטי אפרים
אעברה ואמרו לו אנשי
גלעד האפרתי אתה ויאמר
לא ויאמרו לו אמרנא
שבלת ולא אמר סבלת ולא
יכין לדבר כן ויאחזו אותו
ושחטוהו אל מעברות הירדן
ויפל בעת ההיא מאפרים
ארבעים ושנים אלף ישפט
יפתח את ישראל שש
שנים וימת יפתח הגלעדי
ויקבר בערי גלעד
וישפט אחריו את ישראל
אבצן מבית לחם ויהי לו
שלשים בנים ושלשים בנות
שלח החוצה ושלשים בנות
הביא לבניו מחוץ וישפט
את ישראל שבע שנים
וימת אבצן ויקבר בבית לחם
וישפט אחריו את ישראל
אילון הזבולני וישפט את
ישראל עשר שנים וימת
אילון הזבולני ויקבר באילון
בארץ זבולן
וישפט אתרי את ישראל
עבדון בן הלל הפרעתוני
ויהי לו ארבעים בנים ושלשים
בני בנים רכבים על שבעים
עירים וישפט את ישראל
שמנה שנים וימת עבדון בן
הלל הפרעתוני ויקבר בפרעתון
בארץ אפרים בהר העמלקי

פ

ויספו בני ישראל לעשות
הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה
ביד פלשתים ארבעים שנה
ויהי איש אחד מצרעה
מן משפחת הדני ושמו מנוח
ואשתו עקרה ולא ילדה
וירא מלאך יהוה אל האשה
ויאמר אליה הנה נא את
עקרה ולא ילדת והרית
וילדת בן ועתה השמרי נא
ואל תשתי יין ושכר ואל
תאכלי כל טמא כי הנך הרה
וילדת בן ומורה לא יעלה
על ראשו כי נזיר אלהים
יהיה הנער מן הבטן והוא
יחל להושיע את ישראל
מיד פלשתים ותבא האשה
ותאמר לאישה לאמר איש
האלהים בא אלי ומראהו
כמראה מלאך האלהים
נורא מאד ולא שאלתיהו
אימן הוא ואת שמו לא
הגיד לי ויאמר לי הנך הרה
וילדת בן ועתה אל תשתי
יין ושכר ואל תאכלי כל טמא
עיר אלהים יהיה הנער מן

מנוח ט בלשון ושומר מפי עליך והלהיקו אות כפי ראשיהם נפשי ראשים נפשי אני אבה מפי אל
כפי שנים בשמחה נפשי בכפי ונפשי אשים: ט: במראל לחם ב: אבצן ויקבר ובנעב ויצאו הילים ויקרא שם בבית:

ל פעודין איש כחוה פשיר בעקר בעלי מדין
אפיש בתקן מעשה שקל ועבד פשין ודעתם: ט:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויאמר לו ה׳ ומשמרון [illegible] מי שאינו עבודה אחת ל[illegible] מדיוב פנך ראשם וחשבו לשבת שלמה בקי הוא
והנו ראמר לו׳ ה׳: [illegible] ב׳ חמשיהן ומשנתן ושמו שאל תנך חנך ״ חזל אל תוראו׳ ה׳:

חַבְּטוּן עַד־יוֹם מוֹתָן׃
וַיַּעְתֵּר מָנוֹחַ אֶל־יְהוָה׃
וַיֹּאמַר בִּי אֲדֹנָי אִישׁ הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ יָבוֹא־נָא עוֹד
אֵלֵינוּ וְיוֹרֵנוּ מַה־נַּעֲשֶׂה לַנַּעַר
הַיּוֹלֵד׃ וַיִּשְׁמַע הָאֱלֹהִים בְּקוֹל
מָנוֹחַ וַיָּבֹא מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים
עוֹד אֶל־הָאִשָּׁה וְהִיא יוֹשֶׁבֶת
בַּשָּׂדֶה וּמָנוֹחַ אִישָׁהּ אֵינֶנּוּ עִמָּהּ׃
וַתְּמַהֵר הָאִשָּׁה וַתָּרָץ וַתַּגֵּד
לְאִישָׁהּ וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה
נִרְאָה אֵלַי הָאִישׁ אֲשֶׁר־בָּא
בַּיּוֹם אֵלָי׃ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ מָנוֹחַ
אַחֲרֵי אִשְׁתּוֹ וַיָּבֹא אֶל־הָאִישׁ
וַיֹּאמֶר לוֹ הַאַתָּה הָאִישׁ
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶל־הָאִשָּׁה׃
וַיֹּאמֶר אָנִי׃ וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ
עַתָּה יָבֹא דְבָרֶיךָ מַה־יִּהְיֶה
מִשְׁפַּט הַנַּעַר וּמַעֲשֵׂהוּ׃
וַיֹּאמֶר מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־מָנוֹחַ
מִכֹּל אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶל־הָאִשָּׁה
תִּשָּׁמֶר׃ מִכֹּל אֲשֶׁר־יָצָא מִגֶּפֶן
הַיַּיִן לֹא תֹאכֵל וְיַיִן וְשֵׁכָר
אַל־תִּשְׁתְּ וְכָל־טֻמְאָה׃ אַל־
תֹּאכֵל כֹּל אֲשֶׁר צִוִּיתִיהָ׃
תִּשְׁמֹר׃ וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ אֶל־
מַלְאַךְ יְהוָה נַעְצְרָה־נָּא אֹתָךְ׃

וְנַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ גְּדִי עִזִּים׃
וַיֹּאמֶר מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־
מָנוֹחַ אִם־תַּעְצְרֵנִי לֹא־אֹכַל
בְּלַחְמֶךָ וְאִם־תַּעֲשֶׂה עֹלָה
לַיהוָה תַּעֲלֶנָּה כִּי לֹא יָדַע
מָנוֹחַ כִּי מַלְאַךְ יְהוָה הוּא׃
וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ אֶל־מַלְאַךְ יְהוָה
מִי שְׁמֶךָ כִּי־יָבֹא דְבָרְךָ וְכִבַּדְנוּךָ׃
וַיֹּאמֶר לוֹ מַלְאַךְ יְהוָה לָמָּה
זֶּה תִּשְׁאַל לְשִׁמִי וְהוּא פֶלִאִי׃
וַיִּקַּח מָנוֹחַ אֶת־גְּדִי
הָעִזִּים וְאֶת־הַמִּנְחָה וַיַּעַל עַל־
הַצּוּר לַיהוָה וּמַפְלִא לַעֲשׂוֹת
וּמָנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ רֹאִים׃ וַיְהִי
בַּעֲלוֹת הַלַּהַב מֵעַל הַמִّזְבֵּחַ
הַשָּׁמַיְמָה וַיַּעַל מַלְאַךְ יְהוָה
בְּלַהַב הַמִּזְבֵּחַ וּמָנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ
רֹאִים וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם אַרְצָה
וְלֹא־נִסַף עוֹד מַלְאַךְ יְהוָה
לְהֵרָאֹת אֶל־מָנוֹחַ וְאֶל־אִשְׁתּוֹ
אָז יָדַע מָנוֹחַ כִּי־מַלְאַךְ יְהוָה
הוּא׃ וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ אֶל־אִשְׁתּוֹ
מוֹת נָמוּת כִּי אֱלֹהִים רָאִינוּ׃
וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ לוּ חָפֵץ יְהוָה
לַהֲמִיתֵנוּ לֹא־לָקַח מִיָּדֵנוּ עֹלָה
וּמִנְחָה וְלֹא הֶרְאָנוּ אֶת־כָּל־אֵלֶּה
וְכָעֵת לֹא הִשְׁמִיעָנוּ כָּזֹאת׃

וַתֵּלֶד הָאִשָּׁה בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־
שְׁמוֹ שִׁמְשׁוֹן וַיִּגְדַּל הַנַּעַר
וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה׃ וַתָּחֶל רוּחַ יְהוָה
לְפַעֲמוֹ בְּמַחֲנֵה־דָן בֵּין צָרְעָה
וּבֵין אֶשְׁתָּאֹל׃
וַיֵּרֶד שִׁמְשׁוֹן תִּמְנָתָה וַיַּרְא אִשָּׁה
בְּתִמְנָתָה מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים׃ וַיַּעַל
וַיַּגֵּד לְאָבִיו וְלְאִמּוֹ וַיֹּאמֶר
אִשָּׁה רָאִיתִי בְתִמְנָתָה מִבְּנוֹת
פְּלִשְׁתִּים׃ וְעַתָּה קְחוּ־אֹתָהּ לִי
לְאִשָּׁה׃ וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ
הַאֵין בְּבְנוֹת אַחֶיךָ וּבְכָל־עַמִּי
אִשָּׁה כִּי אַתָּה הוֹלֵךְ לָקַחַת
אִשָּׁה מִפְּלִשְׁתִּים הָעֲרֵלִים׃
וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן אֶל־אָבִיו אֹתָהּ
קְחָה־לִּי כִּי הִיא יָשְׁרָה בְּעֵינָי׃
וְאָבִיו וְאִמּוֹ לֹא יָדְעוּ מִיְّהוָה
הִיא כִּי־תֹאֲנָה הִוא מְבַקֵּשׁ׃
מִפְּלִשְׁתִּים וּבָעֵת הַהִיא פְּלִשְׁתִּים
מֹשְׁלִים בְּיִשְׂרָאֵל׃
וַיֵּרֶד שִׁמְשׁוֹן וְאָבִיו וְאִמּוֹ
תִּמְנָתָה וַיָּבֹאוּ עַד־כַּרְמֵי
תִמְנָתָה וְהִנֵּה כְפִיר אֲרָיוֹת
שֹׁאֵג לִקְרָאתוֹ׃ וַתִּצְלַח עָלָיו
רוּחַ יְהוָה וַיְשַׁסְּעֵהוּ כְּשַׁסֵּעַ
הַגְּדִי וְמְאוּמָה אֵין בְּיָדוֹ וְלֹא
הִגִּיד לְאָבִיו וְלְאִמּוֹ אֵת אֲשֶׁר

ותקרא את שמו. ה׳ פלשתים ארמיות לזרע בתרש אבן עין בשמיע ויעמדה ובאו בנו קדוש בא ותני תראה׳ ובדר מיבע
חשד יצחק ב׳ בפסוק׳ ויקן ושבר ב׳ הרשעתון לחם לא אכלנם אל לבשת הכל שפי׳ אל לבשתוהו׳ ה׳ ה׳:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בסעף סלע עוטס
ויעלו פלשתים ויחנו
ביהודה ויטשו בלחי
ויאמרו איש יהודה למה
עלותם עלינו ויאמרו לאסור
את שמשון עלינו לעשות
לו כאשר עשה לנו וירדו
שלשת אלפים איש מיהודה
אל סעף סלע עיטם ויאמרו
לשמשון הלא ידעת כי
משלים בנו פלשתים ומה זאת
עשית לנו ויאמר להם כאשר
עשו לי כן עשיתי להם ויאמרו
לו לאסרך ורד נרדתי ביד
פלשתים ויאמרו להם שמשון
השבעו לי פן תפגעו בי אתם
ויאמרו לו לא כי אם אסור
נאסרך ונתנך בידם והמת
לא נמיתך ויאסרהו בשני
עבתים חדשים ויעלהו מן
הסלע הוא בא עד לחי
ופלשתים הריעו לקראתו
ותצלח עליו רוח יהוה והיו
העבתים אשר על זרועותיו
כפשתים אשר בערו באש
ונמסו האסורים מעל ידיו ומצא
לחי המור טרי וישלח ידו
ויקחה ויך בה אלף איש
ויאמר שמשון בלחי החמור
חמור חמורתים בלחי החמור
הכיתי אלף איש ויהי ככלותו
לדבר וישלך הלחי מידו
ויקרא למקום ההוא רמת
לחי ויצמא מאד ויקרא
אל יהוה ויאמר אתה נתת
ביד עבדך את התשועה הגדלה הזאת
ועתה אמות
בצמא ונפלתי בידי הערלים
ויבקע אלהים את המכתש
אשר בלחי ויצאו ממנו מים
וישת ותשב רוחו ויחי על כן
קרא שמה עין הקורא אשר
בלחי עד היום הזה וישפט
את ישראל בימי פלשתים
עשרים שנה
וילך שמשון עזתה וירא
שם אשה זונה ויבא אליה
לעזתים לאמר בא שמשון
הנה ויסבו וארבו לו כל
הלילה בשער העיר ויתחרשו
כל הלילה לאמר עד אור
הבקר והרגנהו וישכב
שמשון עד חצי הלילה
ויקם בחצי הלילה ויאחז
בדלתות שער העיר ובשתי
המזוזות ויסע עם הבריח
וישם על כתפיו ויעלם אל
ראש ההר אשר על פני
חברון
ויהי אחרי כן ויאהב אשה
בנחל שורק ושמה דלילה
ויעלו אליה סרני פלשתים
ויאמרו לה פתי אותו וראי
במה כחו גדול ובמה נוכל לו
ואסרנהו לענתו ואנחנו
נתן לך איש אלף וק״א
כסף ותאמר דלילה אל
שמשון הגידה נא לי במה
כחך גדול ובמה תאסר לענתך
ויאמר אליה שמשון אם
יאסרני בשבעה יתרים
לחים אשר לא חרבו והיתי
וחלשתי כאחד האדם ויעלו
לה סרני פלשתים שבעה
יתרים לחים אשר לא חרבו
ותאסרהו בהם והארב ישב
לה בחדר ותאמר אליו פלשתים
עליך שמשון ויתק את
היתרים כאשר יתק פתיל
הנעורת בהריחו אש ולא נודע
כחו ותאמר דלילה אל שמשון

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

חנה התלת בי ותדבר אל וביס
עתה הגידה נא לי במה תאסר
ויאמר אליה אם אסורו אסרוני
בעבתים חדשים אשר לא
נעשה בהם מלאכה והלותי
והיתי כאחד האדם ותקח
דלילה עבתים חדשים ויאסרה
ותאסרהו בהם ותאמר אליו
פלשתים עליך שמשון ו
והארב ישב בחדר ויתקם
מעל זרעתיו כחוט ותאמר
דלילה אל שמשון עד הנה
התלת בי ותדבר אל כזביס
הגידה לי במה תאסר ויאמר
אליה אם תארגי את שבע
מחלפות ראשי עם המסכת
ותתקע ביתד ותאמר אליו
פלשתים עליך שמשון ו
ויקץ משנתו ויסע את
היתד הארג ואת המסכת
ותאמר אליו איך תאמר
אהבתיך ולבך אין אתי זה שלש
פעמים הגדת לי אודות כחך
כחך גדול ויהי כי הציקה לו
בדבריה כל הימים ותאלצהו
ותקצר נפשו למות ויגד לה
את כל לבו ותאמר לה מורה
לא עלה על ראשו כי נזיר
אלהים אני מבטן אמי אם
גלחתי וסר ממני כחו וחלותי
והיתי ככל האדם ותרא
דלילה כי הגיד לה את כל לבו
ותשלח ותקרא לסרני פלשתים
לאמר עלו הפעם כי הגיד לה את כל
לבו ועלו אליה סרני פלשתים ויעל
הכסף בידם ותישנהו על
ברכיה ותקרא לאיש ותגלח
את שבע מחלפות ראשו
ותחל לענותו ויסר כחו מעליו
ותאמר פלשתים עליך
שמשון ויקץ משנתו ואמר
אצא כפעם בפעם ואנער
והוא לא ידע כי יהוה סר
מעליו ויאחזוהו פלשתים
ויקרו את עיניו ויורידו אותו
עזתה ויאסרוהו בנחשתים
ויהי טוחן בבית האסירים
מחל שערד אשו לעמה כאשר
גדח:
וסרני פלשתים נאספו לזבח
זבח גדול לדגון אלהיהם
ולשמחה ויאמרו נתן אלהינו
בידנו את שמשון אויבינו
וירא אותו העם ויהללו את
אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו
בידנו את אויבנו ואת מחריב
ארצנו ואשר חרבה את חללינו
ויהי כי טוב לבם ויאמרו קראו
לשמשון ושחק לנו ויקראו
לשמשון מבית האסירים
ויצחק לפניהם ויעמידו אותו
בין העמודים ויאמר שמשון
אל הנער המחזיק בידו הניחה
אותי ואמשנה את העמודים
אשר הבית נכון עליהם ואשענה
עליהם והבית מלא האנשים
והנשים וכל סרני
פלשתים ועל הגג כשלשת
אלפים איש ואשה האיש
בשחוק שמשון ויקרא
שמשון אל יהוה ויאמר
אדני יהוה זכרני נא והזליני נא אך
הפעם הזה האלהים ואנקמה
נקם אחת משתי עיני מפלשתים
וילפת שמשון את שני עמודי
התוך אשר הבית נכון עליהם
ויסמך עליהם אחד בימינו
ואחד בשמאלו ויאמר
שמשון תמות נפשי עם
פלשתים ויט בכח ויפל הבית
על הסרנים ועל כל העם אשר

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בּוֹ וַיִּהְיוּ חֲמָתָם אֲשֶׁר חָמְתָה
בְּמוֹתוֹ רַבִּים מֵאֲשֶׁר חָמְתָה
בְּחַיָּיו וַיָּרִדוּ אֶחָיו וְכָל בֵּית
אָבִיהוּ וַיִּשְׂאוּ אוֹתוֹ וַיִּקְבְּרוּ
אִתּוֹ בֵּין עֵר עָה וּבֵין
אֶשְׁתָּאֹל בְּקֶבֶר מָנוּחַ אָבִיו
וְהוּא שָׁפַט אֶת יִשְׂרָאֵל
עֶשְׂרִים שָׁנָה
וַיְהִי אִישׁ מֵהַר אֶפְרַיִם וּשְׁמוֹ
מִיכָיְהוּ וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ אֶלֶף
וּמֵאָה הַכֶּסֶף אֲשֶׁר לֻשֹּׁחֵד
וְאָתִּי אָלוֹת וְגַם אָמַרְתְּ
בְּאָזְנַי הִנֵּה הַכֶּסֶף אִתִּי אָנֹכִי
לְקַחְתִּיו אֵמֶר אִמּוֹ בָּרוּךְ
בְּנִי לַיהוָה וַיָּשֶׁב אֶת אֶלֶף
וּמֵאָה הַכֶּסֶף לְאִמּוֹ וַתֹּאמֶר
אִמּוֹ הָקְדֵּשׁ הִקְדַּשְׁתִּי אֶת
הַכֶּסֶף לַיהוָה מִיָּדִי לִבְנִי
לַעֲשׂוֹת פֶּסֶל וּמַסֵּכָה וְעַתָּה
אֲשִׁיבֶנּוּ לָךְ וַיָּשֶׁב אֶת הַכֶּסֶף
לְאִמּוֹ וַתִּקַּח אִמּוֹ מָאתַיִם
כֶּסֶף וַתִּתְּנֵם לַצֹּרֵף וַיַּעֲשֵׂהוּ
פֶסֶל וּמַסֵּכָה וַיִּהְיוּ בְּבֵית מִיכָיְהוּ
וְהָאִישׁ מִיכָה לוֹ בֵּית אֱלֹהִים
וַיַּעַשׂ אֵפוֹד וּתְרָפִים וַיְמַלֵּא
אֶת יַד אַחַד מִבָּנָיו וַיְהִי לוֹ
לְכֹהֵן בַּיָּמִים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ
בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו
יַעֲשֶׂה
וַיְהִי נַעַר מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה
מִמִּשְׁפַּחַת יְהוּדָה וְהוּא לֵוִי
וְהוּא גָּר שָׁם וַיֵּלֶךְ הָאִישׁ
מֵהָעִיר מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה
לָגוּר בַּאֲשֶׁר יִמְצָא וַיָּבֹא הַר
אֶפְרַיִם עַד בֵּית מִיכָה
לַעֲשׂוֹת דַּרְכּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ
מִיכָה מֵאַיִן תָּבוֹא וַיֹּאמֶר
אֵלָיו לֵוִי אָנֹכִי מִבֵּית לֶחֶם
יְהוּדָה וְאָנֹכִי הֹלֵךְ לָגוּר
בַּאֲשֶׁר אֶמְצָא וַיֹּאמֶר לוֹ
מִיכָה שְׁבָה עִמָּדִי וְהְיֵה לִי
לְאָב וּלְכֹהֵן וְאָנֹכִי אֶתֵּן לְךָ
עֲשֶׂרֶת כֶּסֶף לַיָּמִים וְעֵרֶךְ
בְּגָדִים וּמְחִיתֶךָ וּדְרֶךְ הַלָּךְ
וַיֵּלֶךְ הַלֵּוִי לָשֶׁבֶת אֶת הָאִישׁ
וַיְהִי הַנַּעַר לוֹ כְּאַחַד מִבָּנָיו
וַיְמַלֵּא מִיכָה אֶת יַד הַלֵּוִי וַיְהִי
לוֹ הַנַּעַר לְכֹהֵן וַיְהִי בְּבֵית מִיכָה
וַיֹּאמֶר מִיכָה עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי
יֵיטִיב יְהוָה לִי כִּי הָיָה לִי הַלֵּוִי
לְכֹהֵן בַּיָּמִים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ
בְּיִשְׂרָאֵל וּבַיָּמִים הָהֵם שֵׁבֶט
הַדָּנִי מְבַקֵּשׁ לוֹ נַחֲלָה לָשֶׁבֶת כִּי
לֹא נָפְלָה לוֹ עַד הַיּוֹם הַהוּא בְּתוֹךְ
שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּנַחֲלָה:
וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי דָן
מִמִּשְׁפַּחְתָּם חֲמֵשֶׁת אֲנָשִׁים
מִקְּצָתָם אֲנָשִׁים בְּנֵי חַיִל
מִצָּרְעָה וּמֵאֶשְׁתָּאֹל לְרַגֵּל
אֶת הָאָרֶץ וְלַחְקְרָהּ וַיֹּאמְרוּ
אֵלֵיהֶם לְכוּ חִקְרוּ אֶת הָאָרֶץ
וַיָּבֹאוּ הַר אֶפְרַיִם עַד בֵּית
מִיכָה וַיָּלִינוּ שָׁם הֵמָּה עַסְבַּת
מִיכָה וְהֵמָּה הִכִּירוּ אֶת קוֹל
הַנַּעַר הַלֵּוִי וַיָּסֻרוּ שָׁם וַיֹּאמְרוּ
לוֹ מִי הֱבִיאֲךָ הֵנָּה וּמָה לְּךָ פֹה וּמַה אַתָּה
עֹשֶׂה בָּזֶה וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם כָּזֹאת וְכָזֹאת עָשָׂה
לִי מִיכָה וַיִּשְׂכְּרֵנִי וָאֶהְיֶה לוֹ
לְכֹהֵן וַיֹּאמְרוּ לוֹ שְׁאַל נָא
בְּאֱלֹהִים וְנֵדַעַה הַתֵּצְלִיחַ
דַּרְכֵּנוּ אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ הֹלְכִים
עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר לָהֶם הַכֹּהֵן לֵכוּ
לְשָׁלוֹם נֹכַח יְהוָה דַּרְכֶּכֶם
אֲשֶׁר תֵּלְכוּבָה
וַיֵּלְכוּ חֲמֵשֶׁת הָאֲנָשִׁים וַיָּבֹאוּ
לַיְשָׁה וַיִּרְאוּ אֶת הָעָם אֲשֶׁר
בְּקִרְבָּהּ וֹשְׁבֶת לָבֶטַח כְּמִשְׁפַּט
צִידֹנִים שְׁקֵטִים וּבֹטְחִים וְאֵין
מַכְלִים דָּבָר בָּאָרֶץ יוֹרֵשׁ
עֹצֶר וּרְחֹקִים הֵמָּה מִצִּידֹנִים

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

וְדִבֶּר אִוּלָּם עִם אֲבָם׃ וַיָּבֹאוּ אֶל אֲחִיהֶם עָקָבָה׃
וְאִשְׁתָּאֵל וַיֹּאמְרוּ לָהֶם׃ אֲחִיהֶם מָה אֹתָם וַיֹּאמְרוּ׃
קוּמָה וְנַעֲלֶה עֲלֵיהֶם כִּי רָאִינוּ
אֶת הָאָרֶץ וְהִנֵּה טוֹבָה מְאֹד
וְאַתֶּם מַחְשִׁים אַל תֶּעֱצְלוּ׃
לָלֶכֶת לָבוֹא לָרֶשֶׁת אֶת הָאָרֶץ׃
בְּבֹאֲכֶם תָּבֹאוּ אֶל עַם בֹּטֵחַ
וְהָאָרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם כִּי נְתָנָהּ
אֱלֹהִים בְּיֶדְכֶם מָקוֹם אֲשֶׁר
אֵין שָׁם מַחְסוֹר כָּל דָּבָר אֲשֶׁר
בָּאָרֶץ׃ וַיִּסְעוּ מִשָּׁם׃
מִמִּשְׁפַּחַת הַדָּנִי מִצָּרְעָה
וּמֵאֶשְׁתָּאֹל שִׁשְׁמֹנֶאוֹת׃
אִישׁ חָנֵר כְּלוֹ לְחָמָה׃
וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בְּקִרְיַת יְעָרִים
בִּיהוּדָה עַל כֵּן קָרְאוּ לַמָּקוֹם
הַהוּא מַחֲנֵה דָן עַד הַיּוֹם הַזֶּה
הִנֵּה אַחֲרֵי קִרְיַת יְעָרִים׃
וַיַּעַבְרוּ מִשָּׁם הַר אֶפְרָיִם׃
וַיָּבֹאוּ עַד בֵּית מִיכָה וַיָּעֹנוּ
חֲמִשָּׁתָם אֲנָשִׁים הַהֹלְכִים
לְרַגֵּל אֶת הָאָרֶץ לְיָשׁוּ וַיֹּאמְרוּ
אֶל אֶחָיו הֲיֵדַע אַתֶּם כִּי יֵשׁ
בְּבָתֵּיהֶם הָאֵלֶּה אֵפוֹד וּתְרָפִים
וּפֶסֶל וּמַסֵּכָה וְעַתָּה דְּעוּ מַה־
תַּעֲשׂוּ׃ וַיָּסוּרוּ שָׁמָּה וַיָּבֹאוּ
אֶל בֵּית הַנַּעַר הַלֵּוִי בֵּית מִיכָה׃
וַיִּשְׁאֲלוּ לוֹ לְשָׁלוֹם׃ וְשֵׁשׁ
מֵאוֹת אִישׁ חֲגֻרִים כְּלֵי
מִלְחֲמָתָם נִצָּבִים פֶּתַח הַשָּׁעַר
אֲשֶׁר מִבְּנֵי דָן׃ וַיַּעֲלוּ חֲמֵשֶׁת
הָאֲנָשִׁים הַחֹלְכִים לָרֶגֶל אֶת
הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ שָׁמָּה לָקְחוּ אֶת
הַפֶּסֶל וְאֶת הָאֵפוֹד וְאֶת
הַתְּרָפִים וְאֶת הַמַּסֵּכָה וְהַכֹּהֵן
נִצָּב פֶּתַח הַשַּׁעַר וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
הָאִישׁ הַחֲגֻר כְּלֵי הַמִّלְחָמָה׃
וְאֵלֶּה בָּאוּ בֵית מִיכָה וַיִּקְחוּ
אֶת פֶּסֶל הָאֵפוֹד וְאֶת הַתְּרָפִים
וְאֶת הַמַּסֵּכָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
הַכֹּהֵן מַה אַתֶּם עֹשִׂים׃
וַיֹּאמְרוּ לוֹ הַחֲרֵשׁ שִׂים יָדְךָ
עַל פִּיךָ וְלֵךְ עִמָּנוּ וְהְיֵה לָנוּ
לְאָב וְלַכֹּהֵן הֲטוֹב הֲיוֹת כֹּהֵן
לְבֵית אִישׁ אֶחָד אוֹ הֲיוֹת כֹּהֵן
לְשֵׁבֶט וּלְמִשְׁפָּחָה׃
בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּיטַב לֵב הַכֹּהֵן׃
וַיִּקַּח אֶת הָאֵפוֹד וְאֶת
הַתְּרָפִים וְאֶת הַפֶּסֶל׃ וַיָּבֹא
בְּקֶרֶב הָעָם׃ וַיִּפְנוּ וַיֵּלְכוּ
וַיָּשִׂימוּ אֶת הַטַּף וְאֶת הַמִּקְנֶה
וְאֶת הַכְּבוֹדָה לְפָנֵיהֶם הֵמָּה
הִרְחִיקוּ מִבֵּית מִיכָה וְהָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר בַּבָּתִּים אֲשֶׁר עִם בֵּית
מִיכָה נִזְעַקוּ וַיַּדְבִּיקוּ אֶת בְּנֵי
דָן׃ וַיִּקְרְאוּ אֶל בְּנֵי דָן וַיִּסֹּבּוּ
פְנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ לְמִיכָה מַה
לְּךָ כִּי נִזְעָקְתָּ׃ וַיֹּאמֶר אֶת
אֱלֹהַי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְקַחְתֶּם
וְאֶת הַכֹּהֵן וַתֵּלְכוּ וְהָלְאָה עוֹד
וּמַה זֹּאת אָמַרְתָּ אֵלַי מַה־זֶּה לָּךְ׃
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנוֹ דָן אֵל
תַּשְׁמַע עִקֹּל קוֹלֶךָ עִמָּנוּ פֶּן
יִפְגְּעוּ בָכֶם אֲנָשִׁים מָרֵי נֶפֶשׁ
וְאָסַפְתָּ נַפְשְׁךָ וְנֶפֶשׁ בֵּיתֶךָ׃
וַיֵּלְכוּ בְנֵי דָן לְדַרְכָּם וַיַּרְא
מִיכָה כִּי חֲזָקִים הֵמָּה מִמֶּנּוּ
וַיָּסֹב וַיָּשָׁב אֶל בֵּיתוֹ׃ וְהֵמָּה
לָקְחוּ אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה מִיכָה
וְאֶת הַכֹּהֵן אֲשֶׁר הָיָה לוֹ וַיָּבֹאוּ
עַל לָיִשׁ עַל עַם שָׁקֵט וּבֹטֵחַ
וַיַּכּוּ אוֹתָם לְפִי חָרֶב וְאֶת הָעִיר
שָׂרְפוּ בָאֵשׁ׃ וְאֵין מַצִּיל כִּי
רָחוֹקָה הִיא מֵצִידוֹן וְדָבָר
אֵין לָהֶם עִם אָדָם הִיא׃
בָּעֵמֶק אֲשֶׁר לְבֵית רְחוֹב
וַיִּבְנוּ אֶת הָעִיר וַיֵּשְׁבוּ בָהּ׃
וַיִּקְרְאוּ שֵׁם הָעִיר דָּן כְּשֵׁם
דָּן אֲבִיהֶם אֲשֶׁר יוֹלַד׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לראשונה ב׳ ואולם לחשש הדעת לישב שבו
הדעת: ס׳

חמורים ו׳ פל ומנמנחון ביראתי לבותיו ובל ולא אבה האיש למיכה הלך לדרכו וישבאתו ויכנסו על
מיכה ושם הקדובים אליהם: ס׳ וישכמו הם ג׳ ושרמנהון ויהלכו לדרכם מהרו ואזר לבם: ס׳ ס׳ ס׳

לישראל ואולם ליששכר
הדעת: ס׳ וקרא לבנו שם
בנדן אתהפסלו אשר עשה
מיכה ונ

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויאמלט ב׳ וימינמון יקיר א׳ ברחים הישלח אבריחם
ואדוניבא אל׳ ס׳ ; ויבא אליהו ב׳ אל־שפעיון ויחזיק
ראיש ס׳ :

לייהם ב׳ עלות הנגלתי דשמואל מזה אפרים ס׳ עיין ב׳ ויחס ודברי עמוד תתפ״ו ; ויבא יב׳ חס׳ פרח המשחל׳
בפולמוס דריעבד משחיטו מ״ע לפריחבל מסים ראשרה המלתה פאחזר מלאכירת נגיה ס׳ :

תֵּלֶן וַיָּבֹא אֶחָיו לְבֵיתוֹ וַיָּבוֹל
לַחֲמוֹרִים וַיִּרְחַץ עַרְגְּלֹתָם ׃
וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתְּ חֲמַת מַיְטִבִים
אֶת לִבָּם וַתְּנָל אַנְשֵׁי הָעִיר
אַנְשֵׁי בְנֵי־בְלִיַּעַל · אֶת
חֲבִית מִתְדַּפְקִים עַל־הַדֶּלֶת
וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָאִישׁ בַּעַל־הַבַּיִת
הוֹצִיאָ אֶת־הָאִישׁ הַבָּא אֶל־בֵּיתְךָ
וְנֵדָעָה אֹתוֹ · וַיֵּצֵא אֲלֵיהֶם הָאִישׁ
אֲשֶׁר בָּא אֶל־בֵּיתוֹ הָאִישׁ בַּעַל
הַבַּיִת וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַל־אַחַי
אַל־תָּרֵעוּ נָא אַחֲרֵי אֲשֶׁר בָּא
הָאִישׁ הַזֶּה אֶל־בֵּיתִי · אַל
תַּעֲשׂוּ אֶת־הַנְּבָלָה הַזֹּאת
הִנֵּה בִתִּי הַבְּתוּלָה וּפִילַגְשֵׁהוּ
אוֹצִיאָה נָא אֹתָם וְעַנּוּ
אוֹתָם וַעֲשׂוּ לָהֶם הַטּוֹב ·
כְּעֵינֵיכֶם וְלָאִישׁ הַזֶּה · לֹא
תַעֲשׂוּ דָּבָר הַנְּבָלָה הַזֹּאת ·
וְלֹא אָבוּ הָאֲנָשִׁים לִשְׁמֹעַ
לוֹ וַיַּחֲזֵק הָאִישׁ בְּפִילַגְשׁוֹ
וַיֹּצֵא אֵלֵיהֶם חוּץ וַיֵּדְעוּ
אֹתוֹ וַיִּתְעַלְּלוּ בָהּ כָּל־הַלַּיְלָה
עַד־הַבֹּקֶר וַיְשַׁלְּחוּהָ בַּעֲלוֹת
הַשָּׁחַר · וַתָּבֹא הָאִשָּׁה לִפְנוֹת

הַבֹּקֶר וַתִּפֹּל פֶּתַח בֵּית הָאִישׁ אֲשֶׁר
אֲדוֹנֶיהָ שָׁם עַד הָאוֹר · וַיָּקָם
אֲדוֹנֶיהָ בַּבֹּקֶר וַיִּפְתַּח דַּלְתוֹת
הַבַּיִת וַיֵּצֵא לָלֶכֶת לְדַרְכּוֹ ·
וְהִנֵּה הָאִשָּׁה פִילַגְשׁוֹ נֹפֶלֶת
פֶּתַח הַבַּיִת וְיָדֶיהָ עַל־הַסָּף ׃
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ קוּמִי וְנֵלֵכָה וְאֵין
עֹנֶה · וַיִּקָּחֶהָ עַל־הַחֲמוֹר וַיָּקָם
הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ לִמְקֹמוֹ · וַיָּבֹא ·
אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַמַּאֲכֶלֶת
וַיַּחֲזֵק בְּפִילַגְשׁוֹ וַיְנַתְּחֶהָ ·
לְעַצְמֹתֶיהָ לִשְׁנֵים עָשָׂר נְתָחִים
וַיְשַׁלְּחֶהָ בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל ·
וְהָיָה כָּל־הָרֹאֶה וְאָמַר · לֹא
נִהְיְתָה וְלֹא רֹאֲתָה כָּזֹאת ·
לְמִיּוֹם עֲלוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל ·
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה
שִׂימוּ לָכֶם עָלֶיהָ עֵצוּ וּדְבָרוּ ·

וַיֵּצְאוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַתִּקָּהֵל
הָעֵדָה כְּאִישׁ אֶחָד לְמִדָּן ·
וְעַד בְּאֵר שֶׁבַע וְאֶרֶץ הַגִּלְעָד
אֶל־יְהוָה הַמִּצְפָּה · וַיִּתְיַצְּבוּ
פִּנּוֹת כָּל־הָעָם כָּל שִׁבְטֵי ׃
יִשְׂרָאֵל בְּקָהַל עַם הָאֱלֹהִים
אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי
שֹׁלֵף חָרֶב ·

וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי בִנְיָמִן כִּי עָלוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּה וַיֹּאמְרוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל דַּבְּרוּ אֵיכָה נִהְיְתָה
הָרָעָה הַזֹּאת · וַיַּעַן הָאִישׁ
הַלֵּוִי אִישׁ הָאִשָּׁה הַהֲרֻגָה ׃
וַיֹּאמַר הַגִּבְעָתָה אֲשֶׁר לְבִנְיָמִן
בָּאוּ אֵלַי פִּילַגְשִׁי לָלוּן וַיָּקוּמוּ
עָלַי בַּעֲלֵי הַגִּבְעָה וַיָּסֹבּוּ עָלַי
אֶת־הַבַּיִת לַיְלָה אֹתִי הָמּוּ ·
לַהֲרֹג וְאֶת־פִּילַגְשִׁי עִנּוּתָה ׃
וַתָּמֹת · וָאֶחֱזֵק בְּפִילַגְשִׁי וָאֲנַתְּחֵהָ
וָאֲשַׁלְּחֵהָ בְּכֹל שְׂדֵה נַחֲלַת ·
יִשְׂרָאֵל כִּי עָשׂוּ זִמָּה וּנְבָלָה
בְּיִשְׂרָאֵל · הִנֵּה כֻלְּכֶם · בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל הָבוּ לָכֶם דָּבָר וּעֵצָה
הֵלֹם · וַיָּקָם כָּל־הָעָם כְּאִישׁ
אֶחָד לֵאמֹר לֵא נֵלֵךְ אִישׁ
לְאָהֳלוֹ וְלֹא נָסוּר אִישׁ לְבֵיתוֹ ·
וְעַתָּה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה
לַגִּבְעָה עָלֶיהָ בְּגִבְעָה · וְלָקַחְנוּ
עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים לַמֵּאָה לְכָל ·
שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וּמֵאָה לָאֶלֶף
וְאֶלֶף לָרְבָבָה לָקַחַת צֵדָה ׃
לָעָם לַעֲשׂוֹת לְבוֹאוֹ לְגִבְעַ
בִּנְיָמִן כְּכָל הַנְּבָלָה אֲשֶׁר עָשְׂתָה
בְּיִשְׂרָאֵל · וַיֵּאָסֹף כָּל־אִישׁ
יִשְׂרָאֵל אֶל־הָעִיר כְּאִישׁ אֶחָד

כאיש ב׳ חשמה אלינעם ולחו וחשבוהו ולקח ל׳ ולקח כל ראאלף עבד ויעשו גבד ויעא אשר אמו קנאתנו ק׳ שת ומוחון כאיש נמיהם לגבאים כעבר לקבתנו ויעזיני כאיש אשר
ראדי כאיש אשר וכאבמוחיל ראשך הגע החדש האמה אותנגו ראאלפ ס׳ ; אליהם ו׳ חס׳ במיס ומלטנתן ויעו אחדו ס׳ לא אמרשל אנו אשראיה מכס שאולה לנו ויחדו ויעבוהו אל־הרנו :

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולא אביא ה׳ אשר יכה אשר מכיכא אסר כל עמן ולא קמו מלקדו ויעל ויעל וחברו ושאר לומר תסמבאיט בחד אפרים
פרעמה אזן ויקבצו אליו שמה במדין ואמרי אבש לא סחבנה ואמרי מדעי ושבעעם :

ויעמדו ג׳ כל ומעברין ויעל כל ישראל ויקבצו
ההכשמה ויקומו כל איש ויבבו ויבאו :

חמשים:
ויישלחו שבטי ישראל אנשים
בכל שבטו בנימן לאמר מה
הרעה הזאת אשר נהיתה
בכם ועתה תנו אתה אנשים
בני בליעל אשר בגבעה ונמיתם
ונבערה רע מישראל ולא
אבו בני בנימן לשמע בקול
אחיהם בני ישראל ויאספו
בני בנימן מן הערים הגבעתה
לצאת למלחמה עם בני
ישראל ויתפקדו בני בנימן
ביום ההוא מן הערים עשרים
ושש אלף איש שלף חרב
לבד מישבי הגבעה התפקדו
שבע מאות איש בחור מכל
העם הזה שבע מאות איש
בחור אטר ידימין כל זה קלע
באבן אל השערה ולא יחטא

ואיש ישראל התפקדו לבד
מבנימן ארבע מאות אלף
איש שלף חרב כל זה איש
מלחמה עלו קמו ויעלו בית אל
וישאלו באלהים ויאמרו בני
ישראל מי יעלה לנו תחלה
למלחמה עם בני בנימן ויאמר

יהוה יהודה בתחלה ונקומו
בני ישראל בבקר ויחנו על
הגבעה
ויצא איש ישראל למלחמה
עם בנימן ויערכו אתם איש
ישראל מלחמה אל הגבעה
ויצאו בני בנימן מן הגבעה
וישחיתו בישראל ביום ההוא
שנים ועשרים אלף איש ארצה
ויתחזק העם איש ישראל
ויסף לערך מלחמה במקום
אשר ערכו שם ביום הראשון
ויעלו בני ישראל ויבכו לפני
יהוה עד הערב ושאלו ביהוה
לאמר האסיף לגשת למלחמה
עם בני בנימן אחי ואמר יהוה
עלו אליו
ויקרבו בני ישראל אל בני
בנימן ביום השני ויצא בנימן
לקראתם מן הגבעה ביום
השני וישחיתו בבני ישראל
עוד שמנה עשר אלף איש
ארצה כל אלה שלפי חרב
ויעלו כל בני ישראל וכל העם
ובאו בית אל ויבכו וישבו שם
לפני יהוה ויצמו ביום ההוא עד
הערב ויעלו עלות ושלמים לפני

יהוה ויישאל בני ישראל
ביהוה ושם ארון ברית
האלהים בימים ההם ופינחס
בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו
בימים ההם לאמר הואסף עוד
לצאת למלחמה עם בני בנימן
אחי אם אחדל ואמרי יהוה
עלו כי מחר אתנם בידך ויש
ישראל ארבים אל הגבעה
סביב
ויעלו בני ישראל אל בני בנימן
ביום השלשי ויערכו אל
הגבעה כפעם בפעם ויצאו
בני בנימן לקראתם העם הנתקו
מן העיר והחלו להכות מהעם
חללים כפעם בפעם במסלות
אשר אחת עלה בית אל ואחת
הגבעתה בשדה כשלשים איש
בישראל ויאמרו בני בנימן
נגפים הם לפנינו כבראשנה
ובני ישראל אמרו ננוסה
ונתקום מן העיר אל המסלות
וכל איש ישראל קם ממקמו
ויערכו בבעלתמר וארב
ישראל מגיח ממקמו מערה
גבע ויבאו מנגר לגבעה
עשרת אלפים איש בחור

ואלף ב׳ ומשמרין ומאה אלף ואלף לרבבה
לקרב עלו :

שבטי בנימן ב׳ ומשמרין וישלחו שבטי ישראל
ומשמרים ומבריא :

מדרעים ל׳ ומלחמה ו׳ ומם אל אמרו ויעמדו ואשר
אזן כיקר מראב :

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מכל ישראל וחמלחמה כבדה
והם לא ידעו כי נגעת עליהם
הרעה
ויגף יהוה את בנימן לפני
ישראל וישחיתו בני ישראל
בבנימן ביום ההוא עשרים
וחמשה אלף ומאה איש
כל אלה שלף חרב: וירא
בני בנימן כי נגפו ויתנו איש
ישראל מקום לבנימן כי
בטחו אל הארב אשר שמו
אל הגבעה וה ארבה חישו
ויפשטו אל הגבעה ימשך
הארב ויך את כל העיר לפי
חרב: והמועד היה לאיש
ישראל עם הארב חרב
להעלותם משאת העשן
מן העיר ויהפך איש ישראל
במלחמה ובנימן החל להכות
חללים באישי ישראל
כשלשים איש כי אמרו
אך נגוף נגף הוא לפנינו
כאשר במלחמה הראשנה והמשאת
החלה להעלות מן העיר עמוד
עשן ויפן בנימן אחריו והנה
עלה כליל העיר השמימה
ואיש ישראל הפך ויבהל איש

בנימן כי ראה כי נגעה עליו
הרעה: ופנו לפני איש
ישראל אל דרך המדבר
והמלחמה הדביקתהו ואשר
מהערים משחיתים אותו:
בתוכו הדריו אתו בנמלה הדיכהו
מנוחה הדריכהו עד נכח
הגבעה ממזרח שמש: ויפלו
מבנימן שמנה עשר אלף
איש את כל אלה אנשי חיל
ויפנו וינסו המדברה אל סלע
רמון ויעללהו במסלות:
חמשת אלפים איש ודביקו
אחריו עד גדעם ויכו ממנו
אלפים איש: ויהי כל הנפלים
מבנימן עשרים וחמשה אלף
איש שלף חרב ביום ההוא
את כל אלה אנשי חיל: ופנו
וינסו המדבר אל סלע רמון
ששה מאות איש ושבו בסלע
רמון ארבעה חדשים: ואישי
ישראל שבו אל בני
בנימן ויכום לפי חרב מעיר
מתם עד בהמה עד כל הנמצא
גם כל הערים הנמצאות שלחו
באש

ואישי שראל נשבע במצפה

לאמר איש מבנינו לא יתן
בתו לבנימן לאשה: ויבא
העם בית אל וישבו שם עד
הערב לפני האלהים וישאו
קולם ויבכו בכי גדול: ויאמרו
למה יהוה אלהי ישראל
היתה זאת בישראל להפקד
היום מישראל שבט אחד
מחי מהם ותושע בימות עם
ויבן שם מזבח ויעלו עלות
ושלמים
ויאמרו בני ישראל מי אשר
לא עלה בקהל מכל שבטי
ישראל אל יהוה כי השבועה
הגדולה היתה לאשר לא עלה
אל יהוה המצפה לאמר מות
יומת: ויתחמו בני ישראל אל
בנימן אחיו ויאמרו נגדעה
שבט אחד מישראל: מה
נעשה להם לנותרים לנשים
ואנחנו נשבענו ביהוה לבלתי
תת להם מבנותינו לנשים:
ויאמרו מי אחד משבטי ישראל
אשר לא עלה אל יהוה המצפה
והנה לא בא איש אל המחנה
מיבש גלעד אל הקהל:
ויתפקדם עם והנה אין שם

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אִישׁ מִיּוֹשְׁבֵי יָבֵשׁ גִּלְעָד׃ ס
וַיִּשְׁלְחוּ יָשָׁם הָעֲלָה שְׁנֵים
עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ מִבְּנֵי הַחַיִל
וַיְצַוּ אוֹתָם לֵאמֹר לְכוּ וְהִכִּיתֶם
אֶת יוֹשְׁבֵי יָבֵשׁ גִּלְעָד לְפִי חָרֶב
וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף׃ וְזֶה הַדָּבָר׃
אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כָּל זָכָר וְכָל אִשָּׁה
יֹדַעַת מִשְׁכַּב זָכָר תַּחֲרִימוּ׃ ס
וַיִּמְצְאוּ מִיּוֹשְׁבֵי יָבֵשׁ גִּלְעָד
אַרְבַּע מֵאוֹת נַעֲרָה בְתוּלָה׃
אֲשֶׁר לֹא יָדְעָה אִישׁ לְמִשְׁכַּב
זָכָר וַיָּבִיאוּ אוֹתָם אֶל הַמַּחֲנֶה
שִׁלֹה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃
וַיִּשְׁלְחוּ כָל הָעֵדָה
וַיְדַבְּרוּ אֶל בְּנֵי בִנְיָמִן אֲשֶׁר
בְּסֶלַע רִמּוֹן וַיִּקְרְאוּ לָהֶם
שָׁלוֹם׃ וַיָּשָׁב בִּנְיָמִן בָּעֵת הַהִיא
וַיִּתְּנוּ לָהֶם הַנָּשִׁים אֲשֶׁר חָיוּ
מִנְּשֵׁי יָבֵשׁ גִּלְעָד וְלֹא מָצְאוּ
לָהֶם כֵּן׃ וְהָעָם נִחַם לְבִנְיָמִן
כִּי עָשָׂה יְהוָה פֶּרֶץ בְּשִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי הָעֵדָה
מַה נַּעֲשֶׂה לַנּוֹתָרִים לַנָּשִׁים
כִּי נִשְׁמְדָה מִבִּנְיָמִן אִשָּׁה׃
וַיֹּאמְרוּ יְרֻשַּׁת פְּלֵיטָה לְבִנְיָמִן
וְלֹא יִמָּחֶה שֵׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל׃
וַאֲנַחְנוּ לֹא נוּכַל לָתֵת לָהֶם׃ ס

נָשִׁים מִבְּנוֹתֵינוּ כִּי נִשְׁבַּעְנוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אָרוּר נֹתֵן אִשָּׁה
לְבִנְיָמִן׃ וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה
חַג יְהוָה בְּשִׁלוֹ מִיָּמִים מִיָּמָה
אֲשֶׁר מִצִּפּוֹנָה לְבֵית אֵל מִזְרָחָה
הַשֶּׁמֶשׁ לַמְסִלָּה הָעֹלָה מִבֵּית־
אֵל שְׁכֶמָה וּמִנֶּגֶב לִלְבוֹנָה׃
וַיְצַוּ אֶת בְּנֵי בִנְיָמִן לֵאמֹר לְכוּ
וַאֲרַבְתֶּם בַּכְּרָמִים׃ וּרְאִיתֶם
וְהִנֵּה אִם יֵצְאוּ בְנוֹת שִׁלֹה׃
לַחוּל בַּמְּחֹלוֹת וִיצָאתֶם מִן
הַכְּרָמִים וְחָטַפְתֶּם לָכֶם אִישׁ
אִשְׁתּוֹ מִבְּנוֹת שִׁלֹה וְהָלַכְתֶּם
אֶרֶץ בִּנְיָמִן׃ וְהָיָה כִּי יָבוֹאוּ
אֲבוֹתָם אוֹ אַחֵיהֶם לָרִב
אֵלֵינוּ וְאָמַרְנוּ אֵלֵיהֶם חָנְנוּ
אוֹתָם כִּי לֹא לָקַחְנוּ אִישׁ
אִשְׁתּוֹ בַּמִּלְחָמָה כִּי לֹא אַתֶּם
נְתַתֶּם לָהֶם כָּעֵת תֶּאְשְׁמוּ׃
וַיַּעֲשׂוּ כֵּן בְּנֵי בִנְיָמִן
וַיִּשְׂאוּ נָשִׁים לְמִסְפָּרָם מִן־
הַמְּחֹלְלוֹת אֲשֶׁר גָּזָלוּ וַיֵּלְכוּ
וַיָּשֻׁבוּ אֶל נַחֲלָתָם וַיִּבְנוּ אֶת
הֶעָרִים וַיֵּשְׁבוּ בָהֶן׃ וַיִּתְּנוּ לָהֶם
מִשֶּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּעֵת הַהִיא
אִישׁ לְשִׁבְטוֹ וּלְמִשְׁפַּחְתּוֹ׃
וַיֵּצְאוּ מִשָּׁם אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ׃

בַּיָּמִים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל
אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה׃

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מֵהַרְמָתַיִם
צוֹפִים מֵהַר אֶפְרָיִם וּשְׁמוֹ
אֶלְקָנָה בֶן יְרֹחָם בֶּן אֱלִיהוּא
בֶּן תֹּחוּ בֶן צוּף אֶפְרָתִי׃ וְלוֹ
שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם אַחַת חַנָּה
וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פְּנִנָּה׃ וַיְהִי
לִפְנִנָּה יְלָדִים וְלַחַנָּה אֵין
יְלָדִים׃ וְעָלָה הָאִישׁ הַהוּא
מֵעִירוֹ מִיָּמִים יָמִימָה׃ וַיִּ
לְהִשְׁתַּחֲוֹת וְלִזְבֹּחַ לַיהוָה
צְבָאוֹת בְּשִׁלֹה׃ וְשָׁם שְׁנֵי בְנֵי
עֵלִי חָפְנִי וּפִנְחָס כֹּהֲנִים
לַיהוָה׃ וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּזְבַּח אֶלְקָנָה
וְנָתַן לִפְנִנָּה אִשְׁתּוֹ וְלְכָל־
בָּנֶיהָ וּבְנֹתֶיהָ מָנוֹת׃ וְלְחַנָּה
יָתֵן מָנָה אַחַת אַפַּיִם כִּי אֶת
חַנָּה אָהֵב וַיהוָה סָגַר רַחְמָהּ׃
וְכַעַסְתָּהּ צָרָתָהּ גַּם כַּעַס
בַּעֲבוּר הַרְּעִמָהּ כִּי סָגַר יְהוָה
בְּעַד רַחְמָהּ׃ וְכֵן יַעֲשֶׂה שָׁנָה
בְּשָׁנָה מֵעֲלוֹתָהּ בְּבֵית

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

עלותיכם ג׳ ב׳ מל׳ חדי וקל מדי שלמה בריך מחוה ארן ארישה לבחון וכמים עלוהי כראיין : ס שיחיה ג׳ פיב ח׳
ומקדם וחבר אחריו אלהיו ואתה חזא בקדר ומקדר עקר דשלחן עמר דרפתיה : ס :

לשמחה ג׳ חמרין בלא׳ ומשאבה עלן לשמחה
חזא שלה חדי שבריה ואחזר רשמיה ולא מיין :

ויהוה כן תכ עסנה ותבבהו לא
תאבל ויאמר לה אלקנה
אישה חנה למה תבכי ולמה
לא תאכלי ולמה ירע לבבך
הלוא אנכי טוב לך מעשרה
בנים ותקם חנה אחרי אכלה
בשלה ואחרי שתה ועלי
הכהן ישב על הכסא על
מזוזת היכל יהוה והיא מרת
נפש ותתפלל על יהוה
ובכה תבכה ותדר נדר
ותאמר יהוה צבאות אם
ראה תראה בעני אמתך
וזכרתני ולא תשכח את
אמתך ונתתה לאמתך
זרע אנשים ונתתיו ליהוה
כל ימי חייו וגזרה לא יעלה
על ראשו והיה כי הרבתה
להתפלל לפני יהוה ועלי
שמר את פיה והנה היא
מדברת על לבה רק שפתיה
נעות וקולה לא ישמע
ויחשבה עלי לשכרה ויאמר
אליה עלי עד מתי תשתכרין
הסירי את יינך מעליך ותען
חנה ותאמר לא אדני אשה
קשת רוח אנכי ויין ושכר

לא שתיתי ואשפך את
נפשי לפני יהוה אל תתן
את אמתך לפני בת בליעל
כי מרב שיחי וכעסי דברתי
עד הנה ויען עלי ויאמר
לכי לשלום ואלהי ישראל
יתן את שלתך אשר שאלת
מעמו ותאמר תמצא שפחתך
חן בעיניך ותלך האשה
לדרכה ותאכל ופניה לא
היו לה עוד וישכמו בבקר
וישתחוו לפני יהוה וישבו
ויבאו אל ביתם הרמתה וידע
אלקנה את חנה אשתו
ויזכרה יהוה ויהי לתקופות
הימים ותהר חנה ותלד בן
ותקרא את שמו שמואל
כי מיהוה שאלתיו ויעל
האיש אלקנה וכל ביתו
לזבח ליהוה את זבח הימים
ואת נדרו וחנה לא עלתה כי
אמרה לאישה עד יגמל הנער
והבאתיו ונראה את פני יהוה
וישב שם עד עולם ויאמר
לה אלקנה אישה עשי הטוב
בעיניך שבי עד גמלך אתו
אך יקם יהוה את דברו ותשב

האשה ותינק את בנה עד
גמלה אתו ותעלהו עמה
כאשר גמלתו בפרים שלשה
ואיפה אחת קמח ונבל יין
ותבאהו בית יהוה שלו והנער
נער וישחטו את הפר ויביאו
את הנער אל עלי ותאמר
בי אדני חי נפשך אדני אני
האשה הנצבת עמכה בזה
להתפלל אל יהוה אל הנער
הזה התפללתי ויתן יהוה לי
את שאלתי אשר שאלתי
מעמו וגם אנכי השאלתיו
ליהוה כל הימים אשר היה
הוא שאול ליהוה וישתחו
שם ליהוה :
ותתפלל חנה ותאמר עלץ
לבי ביהוה רמה קרני ביהוה
רחבי על אויבי כי שמחתי
בישועתך אין קדוש כיהוה
כי אין בלתך ואין צור כאלהינו
אל תרבו תדברו גבהה גבהה
יצא עתק מפיכם כי אל דעות
יהוה ולו נתכנו עלילות קשת
גברים חתים ונכשלים אזרו
חיל שבעים בלחם נשכרו
ורעבים חדלו עד עקרה

בשנה יט בטבת ויצאו מן הבית ויבאו אל בית ישראל וישבו שלחו ישראל ויאמרו אמרי מקנין עמון ותליך אל לבא אם קשה לבא אם קשה לשבא אמרו : ס. תלמיד ג׳ חכל דאיש
אלקנה ריבא ריחד מתו : ס : וקם ג׳ לה אלקנה אישה כדרישה ודוד יקם מיניה לדמנת : סמוחה ל׳ לפנים ידע קדושים אלון אין קדש המקבדי לשבוע : ס :

ילדה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ילדה שבעה ורבתה בנים׃
אבלה ותוך כמתה ותחיה׃
מורוד שאול מעלך ותהי מרוש׃
ומעשור משפך אל מרומם׃
מקיים מעפר דל מאשפת׃
ירים אביון להושיב עם נדיבים׃
וכסא כבוד ינחלם כי לה׳ יהוה׃
מצקי ארץ ותשת עליהם׃
תבל רגלי חסידיו ורשעים׃
ידמו בחשך ידמו כי לא׃
בכח יגבר איש׃ יהוה יחתו׃
מריבו עליון בשמים ירעם׃
יהוה ידין אפסי ארץ ויתן׃
עז למלכו ורם קרן משיחו׃

ב

ויבא אל הרמתה׃ ויבא שמואל הרמתה׃
ודוד היה משרת את יהוה׃
את פני עלי הכהן ובני עלי בני׃
בליעל לא ידעו את יהוה׃
ומשפט הכהנים את העם כל׃
איש זבח זבח ובא נער הכהן׃
בבשל הבשר ומזלג שלש׃
בידו׃ ולקח בכיור או׃
בדוד או בקלחת או בפרור׃
כל אשר יעלה המזלג יקח׃
הכהן בו כה יעשו לכל׃
ישראל הבאים שם בשלה׃

גם בטרם יקטירון את החלב׃
ובא הנער הכהן ואמר לאיש׃
הזבח תתן בשר לצלות לכהן׃
ולא אקח ממך בשר מבשל כי׃
אם חי׃ ויאמר אליו האיש קטר׃
יקטירון היום החלב וקח לך׃
כאשר תאוה נפשך ואמר לו׃
כי עתה תתן ואם לא לקחתי׃
בחזקה׃ והיה חטאת הנערים׃
גדולה מאד את פני יהוה׃ כי׃
נאצו האנשים את מנחת יהוה׃
ושמואל משרת את פני יהוה׃
נער חגור אפוד בד׃ ומעיל׃
קטן תעשה לו אמו ועלתה׃
לו מימים ימימה בעלתה את׃
איש׃ לזבח את זבח הימים׃
ובלה עלי את אלקנה ואת׃
אשתו ואמר ישם יהוה זרע׃
מן האשה תחת השאלה׃
אשר שאל ליהוה והלכו׃
למקומו׃ כי פקד יהוה את חנה׃
ותהר ותלד שלשה בנים ושתי׃
בנות ויגדל הנער שמואל עם׃
יהוה׃ ועלי זקן מאד׃
ושמע את כל אשר יעשון׃
בניו לכל ישראל ואת אשר׃
ישכבון את הנשים צבאות׃

ג

פתח אהל מועד׃ ויאמר׃
להם למה תעשון כדברים׃
האלה אשר אנכי שמע את׃
דבריכם רעים מאת כל העם׃
אלה׃ אל בני כי לא טובה׃
השמעה אשר אנכי שמע׃
מעברים עם יהוה׃ אם יחטא׃
איש לאיש ופללו אלהים׃
ואם ליהוה יחטא איש׃ מי׃
יתפלל לו ולא ישמעו לקול׃
אביהם כי חפץ יהוה להמיתם׃
והנער שמואל הלך וגדל וטוב׃
גם עם יהוה וגם עם אנשים׃

ד

ובא איש אלהים׃
אל עלי ויאמר אליו כה אמר׃
יהוה הנגלה נגליתי אל בית׃
אביך בהיותם במצרים לבית׃
פרעה׃ ובחר אתו מכל שבטי׃
ישראל לי לכהן לעלות על׃
מזבחי להקטיר קטרת לשאת׃
אפוד לפני ואתן לבית אביך׃
את כל אשי בני ישראל׃ למה׃
תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר׃
צויתי מעון ותכבד את בניך׃
ממני להבריא אתכם מראשית׃
כל מנחת ישראל לעמי׃ לכן׃
נאם יהוה אלהי ישראל אמר׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אמרתי ביתך ובית אביך
יתהלכו לפני עד עולם ועתה
נאם יהוה חלילה לי כי מכבדי
אכבד ובזי יקלו יהנו ימים
באים וגדעתי את זרעך ואת
זרע בית אביך מהיות זקן
בביתך והבטת צר מעון בכל
אשר ייטיב את ישראל ולא
יהיה זקן בביתך כל הימים
ואיש לא אכרית לך מעם
מזבחי לכלות את עיניך
ולאליב את נפשך וכל
מרבית ביתך ימותו אנשים
והזה לך האות אשר יבאו אל
שני בניך אל חפני ופינחס ביום
אחד ימותו שניהם ואקים לי כהן
נאמן אשר בלבבי
ובנפשי יעשה וכנתיו לבית
נאמן והתהלך לפני משיחי
כל הימים והיה כל הנותר
בביתך יבוא להשתחות לו
לאגורת כסף וככר לחם ואמר
ספחני נא אל אחת הכהנות
לאכל פת לחם
והנער שמואל משרת
את יהוה לפני עלי ודבר יהוה
היה יקר בימים ההם אין חזון

נפקץ
והי ביום ההוא
ועלי שכב במקומו עיניו החלו
כהות לא יוכל לראות ונר
אלהים טרם יכבה ושמואל
שכב בהיכל יהוה אשר שם
ארון אלהים
ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר
הנני וירץ אל עלי ויאמר הנני
כי קראת לי ויאמר לא
קראתי שוב שכב וילך וישכב
ויסף יהוה קרא עוד
שמואל ויקם שמואל וילך
אל עלי ויאמר הנני כי קראת
לי ויאמר לא קראתי בני שוב
שכב ושמואל טרם ידע את
יהוה וטרם יגלה אליו דבר יהוה
ויסף יהוה קרא שמואל
בשלשית ויקם וילך אל עלי
ויאמר הנני כי קראת לו ובן
עלי כי יהוה קרא לנער ויאמר
עלי לשמואל לך שכב והיה אם
יקרא אליך ואמרת דבר יהוה
כי שמע עבדך וילך שמואל
וישכב במקומו ויבא יהוה
ויתיצב ויקרא כפעם בפעם
שמואל שמואל ויאמר
שמואל דבר כי שמע עבדך

פ
ויאמר יהוה אל שמואל הנה
אנכי עשה דבר בישראל
אשר כל שמעות יצלנה שתי
אזניו ביום ההוא אקים אל
עלי את כל אשר דברתי אל
ביתו החל וכלה והגדתי לו כי
שפט אני את ביתו עד עולם
בעון אשר ידע ממקללים
להם בניו ולא כהה בם ולכן
נשבעתי לבית עלי אם יתכפר
עון בית עלי בזבח ובמנחה עד
עולם וישכב שמואל עד
הבקר ויפתח את דלתות בית
יהוה ושמואל ירא מהגיד את
המראה אל עלי ויקרא עלי
את שמואל ויאמר שמואל
בני ויאמר הנני ויאמר מה
הדבר אשר דבר אליך אל נא
תכחד ממני כה יעשה לך
אלהים וכה יוסיף אם תכחד
מלני דבר מכל הדבר אשר דבר
אליך ויגד לו שמואל את כל
הדברים ולא כחד ממנו ויאמר
יהוה הוא הטוב בעיניו יעשה

ויגדל שמואל ויהוה היה עמו

ישעיה ג

ראש פסוק בפיסוק

ל וכל שם קרייה ואנש דמיוא

חס בפיסוק

ראש פסוק

כתיב כן

ראש וזבן

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולא הפיל מכל דבריו ארצה׃
וורע כל ישראל מרוועד
באר שבע ובנאמן שמואל
לנביא ליהוה ויסף יהוה
לחר׳ אהב בשלה בנגלה יהוה
אל שמואל בשלו ובדבר יהוה׃

ויהי דבר שמואל לכל ישראל
ויצא ישראל לקראת פלשתים
למלחמה ויחנו על האבן העזר
ופלשתים חנו באפק ויערכו
פלשתים לקראת ישראל
ותט שתי המלחמה ויגף ישראל
לפני פלשתים ויכו במערכה
בשדה כארבעת אלפים׃
איש ויבא העם אל המחנה
ויאמרו זקני ישראל למה
נגפנו יהוה היום לפני פלשתים
נקחה אלינו משלה את ארון
ברית יהוה ויבא בקרבנו וישע
מכף אויבינו וישלח העם
שלה וישאו משם את ארון
ברית יהוה צבאות שבת הכרבים
ושם שני בני עלי עם ארון
ברית האלהים חפני ופינחס
ויהי כבוא ארון ברית יהוה אל
המחנה ותרע כל ישראל תרועה

גדולה ותתם הארץ׃ וישמעו
פלשתים את קול התרועה
ויאמרו מה קול התרועה הזאת
הגדולה הזאת במחנה העברים
וידעו כי ארון יהוה בא אל
המחנה׃ ויראו הפלשתים כי
אמרו בא אלהים אל המחנה
ויאמרו אוי לנו כי לא היתה
כזאת אתמול שלשם׃ אוי
לנו מי יצילנו מיד האלהים
האדירים האלה אלה הם
האלהים המכים את מצרים
בכל מכה במדבר׃ התחזקו והיו
לאנשים פלשתים פן תעבדו
העברים כאשר עבדו אתכם
והייתם לאנשים ונלחמתם
ונלחמו פלשתים וינגף ישראל
וינסו איש לאהליו ותהי המכה
גדולה מאד ויפל מישראל
שלשים אלף רגלי׃ וארון
אלהים נלקח ושני בני עלי
מתו חפני ופינחס׃ ורץ איש
מבנימן מהמערכה ויבא שלה
ביום ההוא ומלו יום׃ ועיניו
עלו אשר יבוא הנה׃ והנה עלי ישב
על הכסא אל דרך נפה כי היה
לבו חרד על ארון האלהים׃

והאיש בא להגיד בעיר ותעק
כל העיר׃ וישמע עלי את
קול הצעקה ויאמר מה קול
המון הזה׃ והאיש מהר ויבא
ויגד לעלי׃ ועלי בן תשע עשרה
ושמנה שנה ועיניו קמה ולא
יכול לראות׃ ויאמר האיש
אל עלי אנכי הבא מן המערכה
ואני מן המערכה נסתי היום
ויאמר מה היה הדבר בני׃ ויען
המבשר ויאמר נס ישראל
לפני פלשתים וגם מגפה גדולה
היתה בעם וגם שני בניך מתו
חפני ופינחס וארון האלהים
נלקחה׃
ויהי בהזכירו את ארון האלהים
ויפל מעל הכסא אחרנית בצד
הדלת שברה מפרקתו
ומת כי זקן האיש וכבד׃ והוא
שפט את ישראל ארבעים
שנה׃ וכלתו אשת פינחס הרה
ללדת׃ ותשמע את השמעה
אל הלקח ארון האלהים ומת
חמיה ואישה׃ ותכרע ותלד
כי נהפכו עליה צרותיה׃ ובעת
מותה׃ ותדברנה הנצבות עליה
אל תיראי כי בן ילדת׃ ולא

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ענתו ולא שתתך לבה ותקדא
לנער אוכבוד לאמר גלתכבוד
מישראל אלהלקח ארון
האלהים ואל חמיהו ואשה
ותאמר גלה כבוד מישראל
מ נלקח ארון האלהים

ופלשתים לקחו את ארון
האלהים ויבאהו מאבן העזר
אשדודה ויקחו פלשתים
את ארון האלהים ויביאו
אתו בית דגון ויציגו אתו אצל
דגון וישכמו אשדודים
ממחרת והנה דגון נפל לפניו
ארצה לפני ארון יהוה ויקחו
את דגון וישיבו אתו למקומו
וישכמו בבקר ממחרת והנה
דגון נפל לפניו ארצה לפני
ארון יהוה וראש דגון ושתי
כפות ידיו כרתות אל המפתן
רק דגון נשאר עליו על כן
לא ידרכו כהני דגון וכל
הבאים בית דגון על מפתן
דגון באשדוד עד היום הזה ן
ותכבד יד יהוה אל
האשדודים וישמם ויראם את
בעפלים את אשדוד ואת

גבוליה וירא אנשי אשדוד
כי כן ואמרו לא ישב ארון
אלהי ישראל עמנו כי קשתה
ידו עלינו ועל דגון אלהינו
וישלחו ויאספו את כל סרני
פלשתים אלהם ויאמרו מה
נעשה לארון אלהי ישראל
ויאמרו נתו סב ארון אלהי
ישראל ויסבו את ארון אלהי
ישראל ויהי אחרי
הסבו אתו ותהי יד יהוה בעיר
מהומה גדולה מאד ויך את
אנשי העיר מקטן ועד גדול
וישתרצו להם עפלים וישלחו
את ארון אלהים עקרון
ויהי כבוא ארון אלהים
עקרון ויזעקו עקרונים
לאמר הסבו אלי את ארון
אלהי ישראל להמיתני ואת
עמי וישלחו ויאספו את כל
סרני פלשתים ויאמרו שלחו
את ארון אלהי ישראל וישב
למקמו ולא המית אתי ואת
עמי כי היתה מהומת מות בכל
העיר כבד מאד יד האלהים שם
והאנשים אשר לא מתו הכו
בעפלים ותעל שועת העיר

השמים ויהי ארון יהוה
בשדה פלשתים שבעה
חדשים ויקראו פלשתים
לכהנים ולקסמים לאמר מה
נעשה לארון יהוה הודיענו
במה נשלחנו למקומו ויאמרו
אם משלחים את ארון אלהי
ישראל אל תשלחו אתו
ריקם כי השב תשיבו לו אשם
אז תרפאו ועד עלם למה
לא תסור ידו מכם ויאמרו
מה האשם אשר נשיב לו
ויאמרו מספר סרני פלשתים
חמשה עפלי זהב וחמשה
עכברי זהב כי מגפה אחת
לכלם ולסרניכם ועשיתם
צלמי עפליכם וצלמי עכבריכם
המשחיתים את הארץ ונתתם
לאלהי ישראל כבוד אולי יקל
את ידו מעליכם ומעל
אלהיכם ומעל ארצכם ולמה
תכבדו את לבבכם כאשר
כבדו מצרים ופרעה את לבם
הלוא כאשר התעלל בהם
וישלחום וילכו ועתה קחו
ועשו עגלה חדשה אחת
ושתי פרות עלות אשר לא

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויחזיק המלחמה ה׳ מ׳ עבר הזה הקדיר ש׳ פסחים ומסכתא כ׳ עשרא עמדה הוא זה הוא ביאיר וקומו ובנו אמרו עמד דשיו ראשנה אוב
מני׳ ׳ ואלמי ל׳ אנשי מיר שמיש ומשמרן אל מסיוני קרא נא : ס :

תעוזר ל׳ אשר יקנה עליהו ויעזרה לעזרה הנשוה
ויעמוד ומדין לעולמים ויעזרו אשר עליה : ס :

עלה עליהם על ואסרתם
את הפרות בעגלה והשיבתם
בביתם מאחריהם הביתה ׳
ולקחתם את ארון יהוה ׳
ונתתם אתו אל העגלה והאת
כלי הזהב אשר השבתם לו
אשם תשימו בארגז מצדו
ושלחתם אתו והלך ׳ ראיתם
אם דרך גבולו יעלה בית שמש
הוא עשה לנו את הרעה הגדולה הזאת ׳
כי לא ידענו מקרה
היא היה לנו ויעשו האנשים
כן ויקחו שתי פרות עלות
ואסרום בעגלה ואת בניהם
כלו בבית ושמו את ארון ׳
יהוה אל העגלה ואת הארגז
ואת עכברי הזהב ואת צלמי
טחריהם ׳ וישרנה הפרות דרך
על דרך בית שמש שכמסלה
אחת הלכו הלך וגעו ולא סרו
ימין ושמאול וסרנים פלשתים
הלכים אחריהם עד גבול בית
שמש ובית שמש קרים ׳
קצירה חטים בעמק וישאו
את עיניהם וירא את הארון
וישמחו לראות ׳ והעגלה באה

אל שדה יהושע בית שמשי
ותעמד שם ושם אבן גדולה
ובקעו את עצי העגלה ואת
הפרות העלו עלה ליהוה
והלוים הורידו את ׳
ארון יהוה ואת הארגז אשר
אתו אשר בו כלי זהב ושמו
אל האבן הגדולה ואנשי בית
שמש העלו עלות ויזבחו זבחים
ביום ההוא ליהוה ׳ וחמשת
סרני פלשתים ראו וישבו
עקרון ביום ההוא ׳
ואלה טחרי הזהב
אשר השיבו פלשתים אשם
ליהוה לאשדוד
אחד לעזה ׳
אחד לאשקלון ׳
אחד לגת ׳
אחד לעקרון ׳
אחד ׳
ועכברי הזהב מספר כל
ערי פלשתים לחמשת סרני
מעוז מבצר ועד כפר הפרזי ׳
ועד אבל הגדולה אשר הניחו
עליה את ארון יהוה עד היום
הזה בשדה יהושע בית שמשי ׳
ולא באנשי בית שמש כי ראו

בארון יהוה ויהרג בעם שבעים
איש חמשים אלף איש ׳
ויתאבלו העם כי הכה יהוה
בעם מכה גדולה ויאמרו אנשי
בית שמש מי יוכל לעמד לפני
יהוה האלהים הקדוש הזה ואל
מי נעלה מעלינו ׳
וישלחו מלאכים אל
יושבי קריתי ערים לאמר ׳
השבו פלשתים את ארון יהוה
רדו העלו אתו אליכם ויבאו
אנשי קריתי ערים ויעלו את
ארון יהוה ויבאו אתו אל בית
אבינדב בגבעה ואת אלעזר
בנו קדשו לשמר את ארון
יהוה ׳
ויהי מיום שבת הארון בקרית
יערים וירבו הימים ויהיו עשרים
שנה ויבה כל בית ישראל אחרי
יהוה ׳ ויאמר שמואל
אל כל בית ישראל לאמר אם
בכל לבבכם אתם שבים אל
יהוה הסירו את אלהי הנכר ׳
מתוככם והעשתרות והכינו
לבבכם אל יהוה ועבדהו לבדו
ויצל אתכם מיד פלשתים ׳
ויסירו בני ישראל את הבעלים

ומיסד לו ׳ וישלחו ויקשו פרים ומקם תבא הרעו ולאשקון מאקרון מאשקון מאשדוד ועד ירושלים ומאשדוד ומאקרון ומאקרון ומאשקון ומאשדוד ומאקרון ומאשקון ומאשדוד ומאקרון ומאשקון ומאשדוד

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ואת תקעשתרת ויעבדו את
יהוה לבדו׃
ויאמר שמואל קבצו את כל
ישראל המצפתה ואתפלל
בעדכם אל יהוה׃ ויקבצו
המצפתה וישאבו מים וישפכו
לפני יהוה ויצומו ביום ההוא
ויאמרו שם חטאנו ליהוה
וישפט שמואל את בני
ישראל במצפה׃ וישמעו
פלשתים כי התקבצו בני־
ישראל המצפתה ויעלו סרני
פלשתים אל ישראל וישמעו
בני ישראל וירא ומפני פלשתים׃
ויאמרו בני ישראל אל־
שמואל אל תחדל משמע
מזעק אל יהוה אלהינו וישענו
מיד פלשתים׃ ויקח שמואל
טלה חלב אחד ויעלה עולה
כליל ליהוה ויזעק שמואל
אל יהוה בעד ישראל ויענהו׃
ויהי שמואל מעלה
העולה ופלשתים נגשו למלחמה
בישראל וירעם יהוה בקול
גדול ביום ההוא על־פלשתים
ויהמם וינגפו לפני ישראל׃
ויצאו אנשי ישראל מהמצפה

ורדפו את־פלשתים ויכום עד
מתחת לבית כר׃ ויקח שמואל
אבן אחת וישם בין המצפה
ובין השן ויקרא את־שמה אבן
העזר ויאמר עד־הנה עזרנו׃
ויכנעו הפלשתים ולא
יספו עוד לבוא בגבול ישראל
ותהי יד־יהוה בפלשתים כל־ימי
שמואל׃ ותשבנה הערים
אשר לקחו פלשתים מאת
ישראל לישראל מעקרון׃
ועד־גת ואת־גבולן הציל
ישראל מיד פלשתים׃ ויהי
שלום בין ישראל ובין האמרי׃
וישפט שמואל את־ישראל
כל־ימי חייו׃ והלך מדי שנה
בשנה וסבב בית־אל והגלגל
והמצפה ושפט את־ישראל
את כל־המקומות האלה׃
ותשבתו הרמתה כי־שם ביתו
ושם שפט את־ישראל ויבן
שם מזבח ליהוה׃
ויהי כאשר זקן שמואל וישם
את־בניו שפטים לישראל׃ ויהי
שם בנו הבכור ואלו שם משנהו
אביה שפטים בבאר שבע׃
ולא־הלכו בניו בדרכו ויטו אחרי

המצפה׃ ויאמרו אליו הנה אתה זקנת
ובניך לא־הלכו בדרכיך עתה
שים־לנו מלך לשפטנו ככל
הגוים׃ וירע הדבר בעיני
שמואל כאשר אמרו תנו־לנו
מלך לשפטנו ויתפלל שמואל
אל יהוה׃
ויאמר יהוה אל־שמואל שמע
בקול העם לכל אשר יאמרו
אליך כי לא אותך מאסו כי־
אתי מאסו מלך עליהם׃ ככל
המעשים אשר עשו מיום
העלותי אתם ממצרים ועד־
היום הזה ויעזבני ויעבדו
אלהים אחרים כן הם עשים
גם־לך׃ ועתה שמע בקולם
אך כי־העד תעיד בהם והגדת
להם משפט המלך אשר
ימלך עליהם׃ ויאמר
שמואל את־כל־דברי יהוה אל
העם השאלים מאתו מלך׃
ויאמר זה יהיה משפט
המלך אשר ימלך עליכם את־

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויפאנו ג׳ ויפאנו ויעבר לשמיע ויפאנו לחקשיב
ויפאנו לשמע ולא נצח גם לאויבך : ס׳

לדרש אלהים ׳ וקשבתון לפניך בשקאל ויאמרו בשה לחננו כרולא נגל ודר ויחי לדרש אלהים בומר הכריחו
ויקיעא לדרש ואלהים וחכנוולבבן לדרש כל לבבן הכין לדרש ואלהיכן ו׳ : ס׳

בנכם יקח ושם לו במרכבתו
ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו
ולשום לו שרי אלפים ושרי
חמשים ולחרש חרישו ולקצר
קציר ולעשות כלי מלחמתו
וכלי רכבו ואת בנותיכם יקח
לרקחות ולטבחות ולאפות
ואת שדותיכם ואת כרמיכם
וזיתיכם הטובים יקח ונתן
לעבדיו וזרעיכם וכרמיכם
יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו
ואת עבדיכם ואת שפחותיכם
ואת בחוריכם הטובים ואת
חמוריכם יקח ועשה למלאכתו
צאנכם יעשר ואתם תהיו
לעבדים ון עקתם ביום ההוא
מלפני מלכם אשר בחרתם
לכם ולא יענה יהוה אתכם
ביום ההוא ויאנו העם
לשמע בקול שמואל ויאמרו
לא כי אם מלך יהיה עלינו
והיינו גם אנחנו כל הגוים
ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו
ונלחם את מלחמתנו ישמע
שמואל את כל דברי העם
וידברם באזני יהוה
ויאמר יהוה אל שמואל שמע

בקולם והמלכת להם מלך
ויאמר שמואל אל אנשי
ישראל לבו איש לעיר
ויהי איש מבן ימין ושמו קיש
בן אביאל בן צרור בן בכורת
בן אפיח בן איש ימיני גבור
חיל ולו הנה בן ושמו שאול
בחור וטוב ואין איש ממבני
ישראל טוב ממנו משכמו
ומעלה גבה מכל העם ותאנה
האתנות לקיש אבי שאול
ויאמר קיש אל שאול בנו
קום נא אתך את אחד מהנערים
וקום לך בקש את האתנות
ויעבר בהר אפרים ויעבר
בארץ שלשה ולא מצאו
ויעברו בארץ שעלים ואין
ויעבר בארץ ימיני ולא מצאו
המה בא בארץ צוף ושאול
אמר לנערו אשר עמו לכה
ונשובה פן יחדל אבי מן
האתנות ודאגה לנו ויאמר לו
הנה נא איש אלהים בעיר הזאת
והאיש נכבד כל אשר יבר בוא
נבוא עתה נלכה שם אולי יגיד
לנו את דרכנו אשר הלכנו עליה

ויאמר שאול לנערו והנה נלך
ומה נביא לאיש כי הלחם
אזל מכלינו ותשורה אין
להביא לאיש האלהים מה
אתנו ויסף הנער לענות את
שאול ויאמר הנה נמצא בידי
רבע שקל כסף ונתתי לאיש
האלהים והגיד לנו את דרכנו
לפנים בישראל כה אמר
האיש בלכתו לדרוש אלהים
לכו ונלכה עד הראה כי לנביא
היום יקרא לפנים הראה
ויאמר שאול לנערו טוב
דברך לבה נלכה ויבאו אל עיר
אשר שם איש האלהים המה
עלים במעלה העיר והמה
מצאו נערות יצאות לשאב
מים ויאמרו להן הישם בזה
חזה ותענינה אותם
ויאמרו הן הוא לפניך מהר
עתה כי היום בא לעיר כי זבח
היום לעם במה כבאכם עד
בטרם עלותו אל הבמה לאכל כי לא יאכל
העם עד בואו כי הוא יברך
הזבח אחריכן יאכלו הקרואים
ועתה עלו כי אתו כעת

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

תמצאון אתו ויעלו העיר
המה באים בתוך העיר והנה
שמואל יצא לקראתם ל
לעלות הבמה
ויהוה גלה את אזן
שמואל יום אחד לפני בוא
שאול לאמר כעת מחר
אשלח אליך איש מארץ
בנימן ומשחתו לנגיד על עמי
ישראל והושיע את עמי
מיד פלשתים כי ראיתי את
עמי כי באה צעקתו אלי
ושמואל ראה את שאול
ויהוה ענהו הנה האיש אשר
אמרתי אליך זה יעצר בעמי
ויגש שאול את שמואל
בתוך השער ויאמר הגידה
נא לי איה בית הראה ויען
שמואל את שאול ויאמר
אנכי הראה עלה לפני הבמה
ואכלתם עמי היום ושלחתיך
בבקר וכל אשר בלבבך אגיד
לך ילא תענה האבדות לך
היום שלשת הימים אל תשם
את לבך להם כי נמצאו ולמי
כל חמדת ישראל הלוא לך
ולכל בית אביך

ויען שאול ויאמר
הלוא בן ימיני אנכי מקטני
שבטי ישראל ומשפחתי
הצערה מכל משפחות שבטי
בנימן ולמה דברת אלי כדבר
הזה ויקח שמואל
את שאול ואת נערו ויביאם
לשכתה ויתן להם מקום
בראש הקרואים והמה
כשלשים איש ויאמר
שמואל לטבח תנה את המנה
אשר נתתי לך אשר אמרתי
אליך שים אתה עמך וירם
הטבח את השוק ועליה
ויאמר שאול אמר הנה
הנשאר שים לפניך אכל
כי למועד שמור לך לאמר
העם קראתי לכל העם
עם שמואל אל הבמים ההוא וירדו
מהבמה העיר ויתר עם
שאול על הגג וישכבו ויהי
כעלות השחר ויקרא שמואל
אל שאול הגג לאמר קומה
ואשלחך ויקם שאול ויצאו
שניהם הוא ושמואל החוצה
המה יורדים בקצה העיר
ושמואל אמר אל שאול אמר

לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה
עמד היום ואשמיעך את דבר
אלהים
ויקח שמואל את פך השמן
ויצק על ראשו וישקהו
ויאמר הלוא כי משחך יהוה על
נחלתו לנגיד כלכתך היום
מעמדי ומצאת שני אנשים
עם קברת רחל בגבול בנימן
בצלצח ואמרו אליך נמצאו
האתנות אשר הלכת לבקש
[illegible]
לאמרה אעשה לבני וחלפת
משם והלאה ובאת עד אלון
תבור ומצאוך שם שלשה
אנשים עלים אל האלהים בית
אל אחד נשא שלשה גדיים
ואחד נשא שלשת כברות
לחם ואחד נשא נבל יין
ושאלו לך לשלום ונתנו לך
שתי לחם ולקחת מידם אחר
כותבו אגבעת אלהים אשר
שם נצבי פלשתים והי כבאך
שם העיר ופגעת חבל נביאים
ירדים מהבמה ולפניהם נבל
ותף וחלילו כנר והמה מתנבאים
ועלתה עליך רוח יהוה והתנבית

מהרנה ל׳ מדרש שם מדרש מעשה המה: ס:
ויעמר ב׳ אמר לו אחיו מהנעים עד מה: ס:

שמור לך לאמר עשה שמור לבעלה: ס: ויאמר ב׳ פן ואחיל אמר בלשון יד:

אנשי ה׳ בעיר כי שיש ומרש לו אמר בן שיש אמרו מי מדקי אמרי אלא לחזיה: ובל אמרתיו אמרו בעמון
הזן שם ומלון ב׳ מ׳ אם אמר ולא עבר ל׳ ומשם ל׳ הוים בעמון ולך ומרם משה אמרים ומשכה ומרם ומרשלך את אחיה אמר
אשרתי לבני ומרם קדרו ומרמו:

ולמי ג׳ אלה לנגיד ולמי בלתקיד ישראל ולמי
עמדי: ומקראות ב׳ מלאתן לחם מקום שלשה:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

עמם ונחבת לאיש אחר
והיה מי תכאיבה אתותיה אליו
לך עשה לך אשר תמצא ידך
כי האלהים עמך וירדת לפני
הגלגל והנה אנכי ירד אליך
לזבח עלות ועלות לזבח זבחי
שלמים שבעת ימים תוחל עד
בואי אליך והוריעתי לך את
אשר תעשה והיה כהפנותו
שכם מלהלך מעם שמואל
ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו
כל האתות האלה ביום ההוא
ויבאו שם הגבעה
והנה חבל נביאים לקראתו
ותצלח עליו רוח אלהים והתנבא
בתוכם ויהי כל יודעו מאתמול
שלשום וירא והנה עם נביאים
נבאו ויאמר העם איש אל
רעהו מה זה היה לבן קיש השגם
שאול בנביאים וישא איש
משם ויאמרו מי אביהם על
כן היתה למשל הגם שאול
בנביאים ויכל מהתנבות ויבא
הבמה ויאמר דוד שאול
אליו ואל נערו אנה הלכתם
ויאמר לבקש את האתנות
ונראה כי אין ונבוא אל ש

שמואל ויאמר דוד שאול
הגידה נא לי מה אמר לכם
שמואל ויאמר שאול אל
דוד הגד הגיד לנו מן מצאו
האתנות ואת דבר המלוכה
לא הגיד לו אשר אמר שמואל
ויצעק שמואל אתהעם אל
יהוה המצפה ויאמר אל בני
ישראל
כה אמר יהוה אלהי ישראל
אנכי העליתי את ישראל
ממצרים ואציל אתכם מיד
מצרים ומיד כל המלכות
הלחצים אתכם ואתם היום
מאסתם את אלהיכם אשר
הוא מושיע לכם מכל רעותיכם
ורעותיכם ותאמרו לו כי מלך
תשים עלינו ועתה התיצבו
לפני יהוה לשבטיכם ולאלפיכם
ויקרב שמואל את כל שבטי
ישראל וילכד שבט בנימן
ויקרב את שבט בנימן למשפחתו
ותלכד משפחת המטרי וילכד
שאול בן קיש ויבקש שהו ולא
נמצא וישאלו עוד ביהוה
הבא עוד האיש

ויאמר יהוה הנה הוא
נחבא אל הכלים וירצו ויקחו
משם ויתיצבו בתוך העם ויעמד
מכל העם משכמו ומעלה
ויאמר שמואל אל כל העם
הראיתם אשר בחרם יהוה כי
אין כמהו בכל העם וירעו
כל העם ויאמרו יחי המלך
וידבר שמואל אל העם את
משפט המלכה ויכתב בספר
ויניח לפני יהוה וישלח שמואל
את כל העם איש לביתו וגם
שאול הלך לביתו גבעה
וילכו עמו החיל אשר נגע
אלהים בלבם וכני בליעל
אמרו מה ישענו זה ויבזהו
ולא הביאו לו מנחה ויהי
כמחרש
ויעל נחש העמוני ויחן על
יבש גלעד ויאמרו כל אנשי
יבש אל נחש כרת לנו ברית
[illegible]
[illegible] בנקור לכם כל עין ימין
ושמתיה חרפה על כל ישראל
ויאמרו אליו זקני יבש חרף
לנו שבעת ימים ונשלחה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

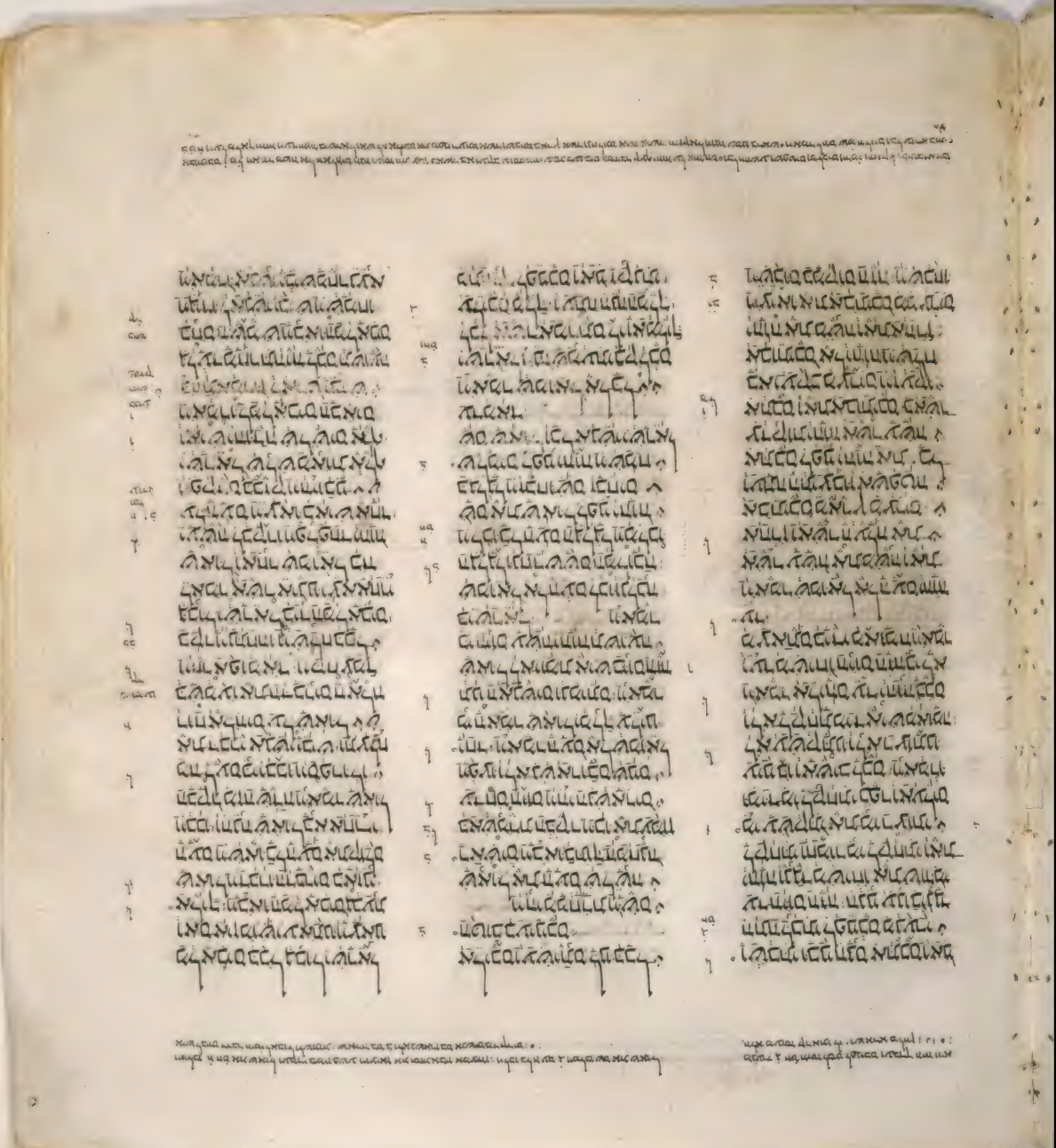

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

קלל׳ ה׳ המקיקן משאר את מקומו והעמיד אל יהוה
והוא מהם הרשע בהוה הנקיר ומקיר א שמואל׳ ש׳:

מחטא ג׳ ואחשון גם אנכי מחטא סר כן גם אנכי הלוה ל׳ מחטא מחטוא בלשונו כל קן. ס׳: ואמאל ג׳ ומל ומנ׳ ואמ׳ל
מקום כאר אכ׳ ואמרו ב׳ מאמר יהוה כי מאמר יהוה כי מאמר אל׳ אחרי׳ ש׳: ס׳:

אתי׳ יהוה אל׳ הוסם וימכר׳
אתם ביד סיסרא שר צבא
חצור וביד פלשתים וביד מלך
מואב וילחמו בם׳ ויזעקו אל
יהוה ויאמר חטאנו כי עזבנו
את יהוה ונעבד את הבעלים
ואת העשתרות ועתה הצילנו
מיד אויבינו ונעבדך׳ וישלח
יהוה את ירבעל ואת בדן
ואת יפתח ואת שמואל׳
ויצל אתכם מיד איביכם׳
מסביב׳ ותשבו בטח׳ ותראו
כי נחש מלך בני עמון בא
עליכם׳ ותאמרו לא כי מלך
ימלך עלינו ויהוה אל׳ היכם׳
מלכם׳ ועתה הנה המלך׳
אשר בחרתם אשר שאלתם׳
והנה נתן יהוה עליכם מלך׳
אם תיראו את יהוה ועבדתם
אתו׳ ושמעתם בקולו ולא
תמרו את פי יהוה והיתם גם
אתם וגם המלך אשר מלך
עליכם אחר יהוה אלהיכם׳
ואם לא תשמעו בקול יהוה
ומריתם את פי יהוה׳ והיתה
יד יהוה בכם ובאבתיכם׳ גם
שתם התיצבו ראו את הדבר

ויירא יב׳ ומקנה ו׳ ואמרו ויצרל ס׳ ישמיע ויקרא אחד מלפני מדין ויראו בשם מדין ויראו אל׳ אחד אל׳ ואל׳ אחד
ונעמדו שמאל׳ אל׳ יהוה׳: ס׳: שאלתם ג׳ ה׳ לא שאלתם רעשה הגדה הדלך׳: ס׳:

הגדול הזה אשר יהוה עשה
לעיניכם׳ הלוא קציר חטים
היום אקרא אל יהוה ויתן
קולות ומטר וידעו וראו כי
רעתכם רבה אשר עשיתם
בעיני יהוה לשאל לכם מלך׳
ויקרא שמואל׳ אל
יהוה ויתן יהוה קולות ומטר׳
ביום ההוא ויירא כל העם׳
מאד את יהוה ואת שמואל׳
ויאמרו כל העם׳ אל שמואל
התפלל בעד עבדיך׳ אל
יהוה אלהיך ואל נמות׳ כי
יספנו על כל חטאינו הרעה
לשאל לנו מלך׳
ויאמר שמואל׳ אל
העם׳ אל תיראו אתם עשיתם
את כל הרעה הזאת אך אל
תסורו מאחרי יהוה׳ ועבדתם
את יהוה בכל לבבכם׳ ולא
תסורו כי אחרי התהו׳ אשר
לא יועילו ולא יצילו כי תהו
המה׳ כי לא יטש יהוה את
עמו בעבור שמו הגדול כי
הואיל יהוה לעשות אתכם
לו לעם׳ גם אנכי חלילה לי
מחטא ליהוה׳ מחדל להתפלל

בעדכם׳ והורתי אתכם בדרך
הטובה׳ והישרה׳ אך יראו׳
את יהוה׳ ועבדתם אתו׳
באמת בכל לבבכם׳ ראו
את אשר הגדיל עמכם׳ ואם
הרע תרעו גם אתם׳ גם
מלככם תספו׳
בן שנה שאול במלכו׳ ושתי
שנים מלך על ישראל׳
ויבחר לו שאול שלשת
אלפים מישראל׳ ויהיו עם
שאול אלפים במכמש׳ ובהר
בית אל׳ ואלף היו עם יונתן׳
בגבעת בנימן׳ ויתר העם׳
שלח איש לאהליו׳ ויחזק
את נציב פלשתים׳ אשר
בגבע׳ וישמעו פלשתים׳
ושאול תקע בשופר בכל
הארץ׳ לאמר׳ ישמעו העברים׳
וכל ישראל׳ שמעו לאמר׳
הכה שאול׳ את נציב פלשתים
וגם נאש ישראל׳ בפלשתים׳
ויצעקו העם׳ אחרי שאול׳
הגלגל׳ ופלשתים נאספו׳ ל
להלחם עם ישראל׳ שלשים
אלף רכב׳ ושת אלפים׳
פרשים׳ ועם כחול׳ אשר על

יסתר ג׳ מן ישמו בבל׳ מקאלם גם אתם גם: ס׳:
ויעבר ב׳ הר׳ הם אחרי׳ ל׳ ומאחרי׳ לאלהים׳ אשר ב

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

שפתחים לרב ויעלו יחנו׃
במכמש קדמת בית און׃
ואיש ישראל ראו כי צר לו
כי נגש העם ויתחבאו העם
במערות ובחרחים ובסלעים
ובצרחים ובבלות ועברים׃
עברו את הירדן ארץ גד
וגלעד ושאול עודנו בגלגל
וכל העם חרדים אחריו׃ ויחל
שבעת ימים למועד אשר
שמואל לא בא שמואל הגלגל
ופץ העם מעלים׃ ויאמר ש
שאול הגשו אלי העלה
והשלמים ויעל העלה׃ ויהי
ככלתו להעלות העלה והנה
שמואל בא ויצא שאול׃
לקראתו לברכו׃ ויאמר ש
שמואל מה עשית ויאמר שאול
כי ראיתי כי נפץ העם מעלי
ואתה לא באת למועד הימים
ופלשתים נאספים מכמש׃
ואמר עתה ירדו פלשתים אלי
הגלגל ופני יהוה לא חלותי׃
ואתאפק ואעלה העלה׃
ויאמר שמואל אל
שאול נסכלת לא שמרת את
מצות יהוה אלהיך אשר צוה

כי עתה הכין יהוה את ממלכתך
על ישראל עד עולם׃ ועתה
ממלכתך לא תקום בקש ש
יהוה לו איש כלבבו ויצוהו
יהוה לנגיד על עמו כי לא ש
שמרת את אשר צוך יהוה׃

ויקם שמואל ויעל מן הגלגל
גבעת בנימן ויפקד שאול את
העם הנמצאים עמו כששש
מאות איש׃ ושאול ויונתן בנו
והעם הנמצאים עמם ישבים
בגבעת בנימן ופלשתים חנו
במכמש׃ ויצאו המשחית
מן המחנה פלשתים שלשה
ראשים הראש אחד יפנה׃
אל דרך עפרה אל ארץ ש
שועל׃ והראש אחד יפנה
דרך בית חרון והראש אחד
יפנה דרך הגבול הנשקף על
גיא צבעים המדברה׃
ויחרש לא מצא בכל ארץ
ישראל כי אמר פלשתים פן
יעשו עברים חרב או חנית׃
וירדו כל ישראל הפלשתים
ללטוש איש את מחרשתו
ואת אתו ואת קרדמו ואת

מחרשתו והיתה הפצירה׃
פים למחרשות ולאתים׃
ולשלש קרשו ולמקרדמים
ולהעביר המרבה׃ והיה ביום
מלחמה ולא נמצא חרב וחנית
ביד כל העם אשר את שאול
ואת יונתן ותמצא לשאול
וליונתן בנו׃ ויצא מצב׃
פלשתים אל מעבר מכמש׃
ויהי היום ויאמר
יונתן בן שאול אל הנער נשא
כליו לך ונעברה אל מצב
פלשתים אשר מעבר הקה
ולאביו לא הגיד׃ ושאול
יושב בקצה הגבעה תחת
הרמון אשר במגרון והעם
אשר עמו כששש מאות איש׃
ואחיה בן אחיטוב אחי איכבוד
בן פינחס בן עלי כהן
יהוה בשלו נשא אפוד והעם
לא ידע כי הלך יונתן׃ ובין
המעברות אשר בקש יונתן
לעבר עלמצב פלשתים שן
חדד עלמצב׃ ושן האחד
הסלע מזרח מול מכמש׃
הסלע האחד מצפון מול גבע׃
האחד בן יצץ ושם האחד סנה׃
השן האחד מ ניק מנפון׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולשלש ב׳ חלי׳ כשאל אתהיבראה ולשלשים
ובלשלשימה בס׳ ב׳ ארך ׃ ס׳

אם ו׳ ראשפרין בסמ׳ אם יחטא איש לאיש עמסך ואמרן אלהים ומי האדם יחטא להתחנן אמר אמר
כה ואמר אם פקדי יפקדני אמרך ועלינו ב׳ יתנו ועליהו אל עליון ועלהו ׃ נבון ב׳ הריעו ישראל ואשישראל
ויריע נעור ונגע ראינו אישו ׃ ס׳

מוֹדִיעַ כִּשְׁוֹחַ אֶחָד מִנְּעוּרָיו
גָּבַע׃ וַיֹּאמְרוּ יוֹנָתָן אֶל
הַנַּעַר נִשָּׂא כֵלָיו לֵכוּ וְנַעֲבֹר
אֶל מַעֲבַר הָעֲרֵלִים הָאֵלֶּה אוּלַי
יַעֲשֶׂה יְהוָה לָנוּ כִּי אֵין לַיהוָה
מַעֲצוֹר לְהוֹשִׁיעַ בְּרַב אוֹ
בְּמְעָט׃ וַיֹּאמֶר לוֹ נֹשֵׂא כֵלָיו
עֲשֵׂה כָּל אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ נְטֵה
לֵךְ הִנְנִי עִמְּךָ כִּלְבָבֶךָ׃
וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן הִנֵּה
אֲנַחְנוּ עֹבְרִים אֶל הָאֲנָשִׁים
וְנִגְלִינוּ אֵלֵיהֶם׃ אִם כֹּה יֹאמְרוּ
אֵלֵינוּ עִמְדוּ עַד הַגִּיעֵנוּ אֲלֵיכֶם
וְעָמַדְנוּ תַּחְתֵּינוּ וְלֹא נַעֲלֶה׃
אֵלֵיהֶם וְאִם כֹּה יֹאמְרוּ עָלֵינוּ
עֲלוּ עָלֵינוּ כִּי נָתַן יְהוָה׃
בְּיָדֵנוּ וְזֶה לָנוּ הָאוֹת וְגִלָּוּ׃
שְׁמֹנִים אִישׁ מַעֲרַךְ פְּלִשְׁתִּים׃
וַיֹּאמְרוּ פְּלִשְׁתִּים הִנֵּה עִבְרִים
יְצֵאִים מִן הַחֹרִים אֲשֶׁר׃
הִתְחַבְּאוּ שָׁם וַיַּעֲנוּ אַנְשֵׁי
הַמַּעֲצָבָה אֶת יוֹנָתָן וְאֶת נֹשֵׂא
כֵלָיו וַיֹּאמְרוּ עֲלוּ אֵלֵינוּ וְנוֹדִיעָה
אֶתְכֶם דָּבָר
וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן אֶל נֹשֵׂא כֵלָיו׃
עֲלֵה אַחֲרַי כִּי נְתָנָם יְהוָה בְּיַד
יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ יוֹנָתָן עַל יָדָיו

וְעַל רַגְלָיו וְנֹשֵׂא כֵלָיו אַחֲרָיו
וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי יוֹנָתָן וְנֹשֵׂא כֵלָיו
מְמוֹתֵת אַחֲרָיו׃ וְהָיוּ הַמַּכָּה
הָרִאשֹׁנָה אֲשֶׁר הִכָּה יוֹנָתָן׃
וְנֹשֵׂא כֵלָיו כְּעֶשְׂרִים אִישׁ׃
כְּחֵצִי מַעֲנֵה עֶמֶר שָׂדֶה׃
וַתְּהִי חֲרָדָה בַּמַּחֲנֶה בַּשָּׂדֶה
וּבְכָל הָעָם הַמַּצָּב וְהַמַّשְׁחִית
חָרְדוּ גַּם הֵמָּה וַתִּרְגַּז הָאָרֶץ
וַתְּהִי לְחֲרָדַת אֱלֹהִים׃ וַיַּרְא
הַצָּפִים לְשָׁאוּל בְּגִבְעַת בִּנְיָמִן
וְהִנֵּה הַהֲמוֹן נָמוֹג וְהָלוֹךְ
וְהָלֹם׃
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ
פִּקְדוּ נָא וּרְאוּ מִי הָלַךְ מֵעָנוּ
וַיִּפְקְדוּ וְהִנֵּה אֵינוֹ יוֹנָתָן וְנֹשֵׂא
כֵלָיו׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לַאֲחִיָּה
הַגִּישָׁה אֲרוֹן הָאֱלֹהִים כִּי הָיָה
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא׃
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי עֹדֶנּוּ דֹבֵר׃
שָׁאוּל אֶל הַכֹּהֵן וְהָהֳמוֹן אֲשֶׁר
בְּמַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ
וָרָב
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל הַכֹּהֵן אֲסֹף יָדֶךָ׃
וַיִּזְעַק שָׁאוּל וְכָל הָעָם אֲשֶׁר
אִתּוֹ וַיָּבֹאוּ עַד הַמִּלְחָמָה וְהִנֵּה
חֶרֶב אִישׁ בְּרֵעֵהוּ מְהוּמָה

גְּדוֹלָה מְאֹד׃ וְהָעִבְרִים הָיוּ
לְפָנִים אֲשֶׁר עִמָּם בַּמַּחֲנֶה סָבִיב
וְגַם הֵמָּה לִהְיוֹת עִם יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר עִם שָׁאוּל וִיהוֹנָתָן׃ וְכָל
אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּתְחַבְּאִים׃
בְּהַר אֶפְרַיִם שָׁמְעוּ כִּי נָסוּ
פְלִשְׁתִּים וְגַם הֵמָּה׃
אַחֲרֵיהֶם בַּמִّלְחָמָה׃ וַיֹּשַׁע
יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל
וְהַמִּלְחָמָה עָבְרָה אֶת בֵּית
אָוֶן׃ וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל נִגְּשֵׁם
הַהוּא וַיֵּאָל שָׁאוּל אֶת הָעָם
לֵאמֹר אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר
יֹאכַל לֶחֶם עַד הָעֶרֶב וְנִקַּמְתִּי
מֵאֹיְבָי׃ וְלֹא טָעַם כָּל הָעָם
לֶחֶם׃ וְכָל הָאָרֶץ
בָּאוּ בַיָּעַר וַיְהִי דְבַשׁ עַל פְּנֵי
הַשָّדֶה׃ וַיָּבֹא הָעָם אֶל הַיָּעַר
וְהִנֵּה הֹלֶךְ דְּבַשׁ וְאֵין מַשִּׂיגָיו
אֶל פִּיו כִּי יָרֵא הָעָם אֶת הַשְّבוּעָה
וְיוֹנָתָן לֹא שָׁמַע בְּהַשְׁבִּיעַ אָבִיו
אֶת הָעָם וַיִּשְׁלַח אֶת קְצֵה
הַמַּטֶּה אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַיִּטְבֹּל
אוֹתָהּ בְּיַעַרַת הַדְּבַשׁ וַיָּשֶׁב יָדוֹ
אֶל פִּיו וַתֵּרְאֶנָה עֵינָיו׃ וַיַּעַן אִישׁ
מֵהָעָם וַיֹּאמֶר הַשְּׁבֵעַ הִשְׁבִּיעַ

ויאל ב׳ ויסרין ואל שאול את העם ואל אלהים כי לא נסמר ויהי ויאל אלהי הריבאני חכי ׃ ונקמתי ב׳ ויסיס ונקמיס
מאויבי ולא טעם ונקמתי ויסי עבדיה נביאים ויגיב אחר ישקר ׃ בעשרים ב׳ ותשר ותשבר ויאשפר ומכא איתאל
בלבבך ב׳ מטה לך הנני עמך יאכן לך בלבבך ואם
ב׳ חש ישו עבי הנעבנו ולהנו ישבי לא מחר ׃ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

אביך את העם לאמר ארור
האיש אשר יאכל לחם היום
ועם העם יאמר ויתן עבר
אבי את הארץ הזאת כי
אין עינכי טעמתי מעט
דבש הזה אף כי לוא אכל
אכל היום העם משלל אויביו
אשר מצא כי עתה לא הרבתה
מכה בפלשתים וכוביום הזה א
בפלשתים ממכמש אילנה
ויעף העם מאד ויעשה העם
אל השלל ויקחו צאן ובקר
ובני בקר וישחטו ארצה
ויאכלו העם על הדם ויגידו
לשאול לאמר הנה חטא העם
חטאים ליהוה לאכל עם הדם
ויאמר בגדתם גדו אלי היום
אבן גדולה ויאמר שאול
פזרו בעם ואמרתם להם הגישו
אלי איש שורו ואיש שיהו
ושחטתם בזה ואכלתם ולא
תחטאו ליהוה לאכל אל הדם
ויגשו כל העם איש שורו
בידו הלילה וישחטו שם
ויבן שאול מזבח ליהוה אתו
הוא החל לבנות מזבח ליהוה

ויאמר שאול נרדה אחרי
פלשתים לילה ונבזה בהם עד
אור הבקר ולא נשאר בהם
איש ויאמרו כל הטוב בעינך
עשה ויאמר הכהן
נקרבה הלם אל האלהים
וישאל שאול באלהים
הארד אחרי פלשתים התתנם
ביד ישראל ולא ענהו ביום
ההוא ויאמר שאול בשו
הלם כל פנות העם וידעו וראו
במה היתה החטאת הזאת
חיים כי יהוה המושיע את
ישראל כי אם שנו ביונתן בנו
כימות המלך ואין עונה מכל
העם ויאמר אל כל ישראל
אתם תהיו לעבר אחד ואני
ויונתן בנו נהיה לעבר אחד
ויאמר העם אל שאול הטוב
בעינך עשה ויאמר
שאול אל יהוה אלהי ישראל
הבה תמים ויבחר יונתן ושאול
והעם יצאו ויאמר שאול
הפילו בינו ובין יונתן בני הגורל
ויתן ויאמר שאול אל יונתן
הגידה לי מה עשיתה ויגד לו
יונתן ויאמר טעם טעמתי

בקצה המטה אשר בידי מעט
דבש הנני אמות ויאמר שאול
כה יעשה אלהים וכה יוסף
כי מות תמות יונתן ויאמר
העם אל שאול היונתן ומות
אשר עשה הישועה הגדולה
הזאת בישראל חלילה חי
יהוה אם יפל משערת ראשו
ארצה כי עם אלהים עשה
היום הזה ויפדו העם את יונתן
ולא מת
ויעל שאול מאחרי
פלשתים ופלשתים הלכו
למקומם ושאול לבד
הנם לוכד ישראל וילחם
סביב בכל איביו במואב ובבני
עמון ובאדום ובמלכי צובה
ובפלשתים ובכל אשר יפנה
רשע ויעש חיל ויך את
עמלק וינצל את ישראל מיד
שסחו ויהיו בני שאול
יונתן וישוי ומלכי שוע ושם
שתי בנתיו שם הבכירה מרב
ושם הקטנה מיכל ושם אשת
שאול אחינעם בת אחימעץ
ושם שר צבאו אבנר בן נר
דוד שאול ויקר שאביו שאול

black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אמתן ג׳ וחמ׳ מן אשר עמו לבן הנני אמלוט ומבורך דבר חשוב׳ אם מלך ג׳ בלי שנ׳ וישבע שמואל לו
ברעליון ויבאו שבעיל לוד׳ ׃ ונמס ב׳ ומיטמאין וכל המלאכה נמצאה תמסל כל לבן ותש׳ ׃

מדי׳ ל׳ ומיטמאין למשמרת לאחר לבני מריבו
חטאת ישלם מדי׳ אל המלמדי׳ בבתר ואמרתם ׃

ונר אבי אבנר בן אביאל׃
ותהי המלחמה חזקה
על פלשתים כל ימי שאול
וראה שאול כל איש גבור
וכל בן חיל ויאספהו אליו׃
ויאמר שמואל
אל שאול אתי שלח יהוה
למשחך למלך על עמו על
ישראל ועתה שמע לקול
דברי יהוה׃ כה אמר
יהוה צבאות פקדתי את
אשר עשה עמלק לישראל
אשר שם לו בדרך בעלתו
ממצרים׃ עתה לך והכיתה
את עמלק והחרמתם את
כל אשר לו ולא תחמל עליו
והמתה מאיש עד אשה
מעלל ועד יונק משור ועד
שה מגמל ועד חמור׃
וישמע שאול את
העם ויפקדם כטלאים מאתים
אלף רגלי ועשרת אלפים את
איש יהודה׃ ויבא שאול עד
עיר עמלק וירב בנחל׃ ויאמר
שאול אל הקיני לכו סורו רדו
מתוך עמלקי פן אספך עמו
ואתה עשית חסד עם כל בני

ישראל בעלותם ממצרים׃
ויסר הקיני מתוך עמלק׃ ויך
שאול את עמלק מחוילה׃
בואך שור אשר על פני מצרים׃
ויתפש את אגג מלך עמלק
חי ואת כל העם החרים לפי
חרב׃ ויחמל שאול והעם על
אגג ועל מיטב הצאן והבקר
והמשנים ועל הכרים ועל כל
הטוב ולא אבו החרימם וכל
המלאכה נמבזה ונמס אתה
החרימו׃
ויהי דבר יהוה אל שמואל׃
לאמר׃ נחמתי כי המלכתי את
שאול למלך כי שב מאחרי
ואת דברי לא הקים׃ ויחר׃
לשמואל ויזעק אל יהוה כל
הלילה׃ וישכם שמואל לקראת
שאול בבקר ויגד לשמואל
לאמר בא שאול הכרמלה׃
והנה מציב לו יד ויסב ויעבר
וירד הגלגל׃ ובא שמואל אל
שאול ויאמר לו שאול ברוך
אתה ליהוה הקימתי את דבר
יהוה׃ ויאמר שמואל ומה קול
הצאן הזה באזני וקול הבקר
אשר אנכי שמע׃ ויאמר ש

שאול מעמלקים הביאום אשר חמל
העם על מיטב הצאן והבקר לזבח
ליהוה אלהיך ואת היתר החרמנו׃
ויאמר שמואל אל שאול הרף
ואגידה לך את אשר דבר יהוה אלי
הלילה׃ ויאמר לו דבר׃ ויאמר
שמואל הלוא אם קטן אתה׃
בעיניך ראש שבטי ישראל אתה
וימשחך יהוה למלך על ישראל׃ ושלחך
יהוה בדרך ויאמר לך החרם את
החטאים את עמלקים ונלחמת
בו עד כלותם אתם׃ ולמה לא
שמעת בקול יהוה ותעט אל
השלל ותעש הרע בעיני
יהוה׃ ויאמר שאול
אל שמואל אשר שמעתי
בקול יהוה׃ ואלך בדרך אשר
שלחני יהוה׃ ואבי אגאג
הבאתי׃ ומן העם לקחו
הרמתי׃ ויקח שמואל
מן הבקר ראשית החרם׃
לזבח ליהוה אלהיך בגלגל׃
ויאמר שמואל החפץ ליהוה
בעלות וזבחים כשמע בקול
יהוה הנה שמע מזבח טוב
להקשיב מחלב אילים׃ כי
חטאת קסם מרי׳ ואון ותרפים

על שרי׳ ה׳ לשחן לפלך ושנו׳ ואחר ויקנא ויחה ויקנא ויחה ומקל אדבר מקומל׃ ׃ ולא ותחל ב׳ ולא ותחם שנו׳ ואחרמאל׃
ומעיסה ג׳ מיל ארבע עמילים אות בחיל אחאב חכי׳ ל אמשן ולא חלל׃ ׃ ומאיסה ב׳ אחד ועם ראחר מלאש ׃ ׃ ׃ ׃

אמתן ג׳ וחמ׳ לבנה מדי׳ ראיו הנני אמתן דש לנישר
ומבורי ראבי ומאיל׃ ׃

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

חפ׳ נרי׳ ש מאסת את דבר
יהוה וימאסך מ׳ מלך׃ ל
ויאמר שאול אל
שמואל חטאתי כי עברתי ׃
את פי יהוה ואת דבריך כי
ירא׳ את העם ואשמע׃
בקולם׃ ועתה שא נא את׃
חטאתי ושוב עמי ואשתחוה
ליהוה׃ ויאמר שמואל אל
שאול לא אשוב עמך כי
מאסת את דבר יהוה׃ ל
וימאסך יהוה מהיות מלך׃
על ישראל׃
ויסב שמואל ללכת
ותחזק בכנף מעילו ויקרע׃
ויאמר אליו שמואל קרע
יהוה את ממלכות ישראל
מעליך היום ונתנה לרעך
הטוב ממך׃ וגם נצח ישראל
לא ישקר ולא ינחם כי לא
אדם הוא להנחם׃ ויאמר׃
חטאתי עתה כבדני נא נגד
זקני עמי ונגד ישראל ושוב
עמי והשתחויתי ליהוה׃ ׃
אלהיך׃ ויסב שמואל אחרי
שאול׃ ויתחו שאול ליהוה׃
ויאמר שמואל׃

הגישו אלי את אגג מלך׃
עמלק׃ ויאל אגג
מעדנת׃ ויאמר אגג אכן סר
מר המות׃ ויאמר
שמואל כאשר שכלה נשים
חרבך כן תשכל מנשים׃
אמך׃ וישסף שמואל את
אגג לפני יהוה בגלגל׃
ויבא שמואל
הרמתה ושאול עלה אל
ביתו גבעת שאול׃ ל׃ ל׃ ל׃
שמואל לראות את שאול
עוד עד יום מותו כי התאבל ׃
שמואל אל שאול׃ ויהוה
נחם כי המליך את שאול
על ישראל׃
ויאמר יהוה אל שמואל עד
מתי אתה מתאבל אל שאול
ואני מאסתיו מ׳ מלך על׃ ׃
ישראל מלא קרנך שמן
ולך אשלחך אל ישי בית
הלחמי כי ראיתי בבניו לי מלך׃
ויאמר שמואל איך אלך
ושמע שאול והרגני
ויאמר יהוה עגלת
בקר תקח בידך ואמרת׃ ׃

לזבח ליהוה באתי׃ וקראת
לישי בזבח ואנכי אודיעך
את אשר תעשה ומשחת לי
את אשר אמר אליך׃ ויעש
שמואל את אשר דבר יהוה
ויבא בית לחם ויחרדו זקני
העיר לקראתו׃ ויאמר שלום
בואך׃ ויאמר שלום לזבח
ליהוה באתי התקדשו׃ ׃
ובאתם אתי בזבח ויקדש׃
את ישי ואת בניו ויקרא להם
לזבח׃ ויהי בבואם וראה את
אליאב׃ ויאמר אך נגד יהוה
משיחו׃ ויאמר יהוה אל׃ ׃
שמואל אל תבט אל מראהו
ואל גבה קומתו כי מאסתיהו
כי לא אשר יראה האדם כי
האדם יראה לעינים ויהוה
יראה ללבב׃ ויקרא ישי׃
אל אבינדב׃ ויעבר לפני
שמואל׃ ויאמר גם בזה׃ לא
בחר יהוה׃ ויעבר ישי שמה
ויאמר גם בזה לא בחר יהוה׃
ויעבר ישי שבעת בניו לפני
שמואל׃ ויאמר שמואל אל
ישי לא בחר יהוה באלה׃ ׃
ויאמר שמואל אל ישי התמו

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

יז באמרכם פיהוקין אות בחזון לא ולאילא ויען קשה ויאמרו ויאמרו אחז הבינין מעטיה בא בארקיו ישבן ואיתקריין לא ויבבי חסן ומה נעמה ישראל מי איבר אלה ושאמרין על בחקה
מי אמיל לעבד אמו לאוזעין כמשה באהל הנני עי נבאי אדמבקרשו מפי אמר ויאמרין אף ינן ומשה יאמני לבזיאוה מישבר בני ישראל ויאמרו את כל מעשה האלהים ׃ ׃ ׃ ׃ ׃

הַנְּעָרִים וַיֹּאמַר עוֹד שָׁאוֹל
מַקְּטֹן וְהִנֵּה רֹעֶה בַּצֹּאן ׃
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל יִשַׁי
שִׁלְחָה וְקָחֶנּוּ כִּי לֹא נָסֹב
עַד בֹּאוֹ פֹה׃ וַיִּשְׁלַח וַיְבִיאֵהוּ
וְהוּא אַדְמֹנִי עִם יְפֵה עֵינַיִם
וְטוֹב רֹאִי׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה קוּם מְשָׁחֶהוּ כִּי
זֶה הוּא׃ וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת
קֶרֶן הַשָּׁמֶן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ בְּקֶרֶב
אֶחָיו וַתִּצְלַח רוּחַ יְהוָה אֶל
דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וָמָעְלָה ׃
וַיָּקָם שְׁמוּאֵל וַיֵּלֶךְ הָרָמָתָה׃
וְרוּחַ יְהוָה סָרָה
מֵעִם שָׁאוּל וּבִעַתָּתוּהוּ רוּחַ
רָעָה מֵאֵת יְהוָה׃ וַיֹּאמְרוּ
עַבְדֵי שָׁאוּל אֵלָיו הִנֵּה נָא
רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה מְבַעֶתֶךָ׃
יֹאמַר נָא אֲדֹנֵנוּ עֲבָדֶיךָ׃
לְפָנֶיךָ יְבַקְּשׁוּ אִישׁ יוֹדֵעַ נֵ
מֵנַּן בְּכִנּוֹר וְהָיָה בְּהִיוֹת עָלֶיךָ
רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה וְנִגַּן בְּיָדוֹ
וְטוֹב לָךְ׃
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל עֲבָדָיו רְאוּ
נָא לִי אִישׁ מֵיטִיב לְנַגֵּן׃
וְהֵבֵאתֶם אֵלַי׃ וַיַּעַן אֶחָד
מַהַנְּעָרִים וַיֹּאמַר הִנֵּה רָאִיתִי

בֶּן לְיִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי יוֹדֵעַ
נֵגֶן וְגִבּוֹר חַיִל וְאִישׁ מִלְחָמָה
וְנָבוֹן דָּבָר וְאִישׁ תֹּאַר וַיהוָה
עִמּוֹ׃ וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל מַלְאָכִים
אֶל יִשַׁי וַיֹּאמֶר שְׁלַחָה אֵלַי
אֶת דָּוִד בְּנֶךָ אֲשֶׁר בַּצֹּאן׃
וַיִּקַּח יִשַׁי חֲמֹר לֶחֶם וְנֹאד
יַיִן וּגְדִי עִזִּים אֶחָד וַיִּשְׁלַח
בְּיַד דָּוִד בְּנוֹ אֶל שָׁאוּל׃ וַיָּבֹא
דָוִד אֶל שָׁאוּל וַיַּעֲמֹד לְפָנָיו
וַיֶּאֱהָבֵהוּ מְאֹד וַיְהִי לוֹ נֹשֵׂא
כֵלִים׃ וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל אֶל
יִשַׁי לֵאמֹר יַעֲמָד נָא דָוִד
לְפָנַי כִּי מָצָא חֵן בְּעֵינָי׃ וְהָיָה
בִּהְיוֹת רוּחַ אֱלֹהִים אֶל שָׁאוּל
וְלָקַח דָּוִד אֶת הַכִּנּוֹר וְנִגַּן
בְּיָדוֹ וְרָוַח לְשָׁאוּל וְטוֹב לוֹ
וְסָרָה מֵעָלָיו רוּחַ הָרָעָה׃

וַיֶּאֱסֹפוּ פְלִשְׁתִּים אֶת מַחֲנֵיהֶם
לַמִּלְחָמָה וַיֵּאָסְפוּ שֹׂכֹה אֲשֶׁר
לִיהוּדָה וַיַּחֲנוּ בֵּין שֹׂכֹה וּבֵין
עֲזֵקָה בְּאֶפֶס דַּמִּים׃ וְשָׁאוּל
וְאִישֵׁי יִשְׂרָאֵל נֶאֱסָפוּ וַיַּחֲנוּ
בְּעֵמֶק הָאֵלָה וַיַּעַרְכוּ מִלְחָמָה
לִקְרַאת פְּלִשְׁתִּים׃ וּפְלִשְׁתִּים
עֹמְדִים אֶל הָהָר מִזֶּה וְיִשְׂרָאֵל

עֹמְדִים אֶל הָהָר מִזֶּה וְהַגַּיְא
בֵּינֵיהֶם׃ וַיֵּצֵא אִישׁ הַבֵּנַיִם ׃
מִמַּחֲנֵות פְּלִשְׁתִּים גָּלְיָת שְׁמוֹ
מִגַּת גָּבְהוֹ שֵׁשׁ אַמּוֹת וָזָרֶת׃
וְכוֹבַע נְחֹשֶׁת עַל רֹאשׁוֹ ׃
וְשִׁרְיוֹן קַשְׂקַשִׂים הוּא לָבוּשׁ
וּמִשְׁקַל הַשִׁّרְיוֹן חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים
שְׁקָלִים נְחֹשֶׁת׃ וּמְצִחַת נְחֹשֶׁת
עַל רַגְלָיו וְכִידוֹן נְחֹשֶׁת בֵּין
כְּתֵפָיו׃ וְחֹרֶן חֲנִיתוֹ כְּמַנוֹר
אֹרְגִים וְלַהֲבַת חֲנִיתוֹ׃ שֵׁשׁ
מֵאוֹת שְׁקָלִים בַּרְזֶל וְנֹשֵׂא
הַצִּנָּה הֹלֵךְ לְפָנָיו׃ וַיַּעֲמֹד ׃
וַיִּקְרָא אֶל מַעַרְכֹת יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר לָהֶם לָמָּה תֵּצְאוּ לַעֲרֹךְ
מִלְחָמָה הֲלוֹא אֲנֹכִי הַפְּלִשְׁתִּי
וְאַתֶּם עֲבָדִים לְשָׁאוּל בְּרוּ
לָכֶם אִישׁ וְיֵרֶד אֵלַי׃ אִם יוּכַל
לְהִלָּחֵם אִתִּי וְהִכָּנִי וְהָיִינוּ לָכֶם
לַעֲבָדִים וְאִם אֲנִי אוּכַל לוֹ
וְהִכִּיתִיו וְהְיִיתֶם לָנוּ לַעֲבָדִים
וַעֲבַדְתֶּם אֹתָנוּ׃ וַיֹּאמֶר ׃
חֵרַפְתִּי אֶת
מַעַרְכוֹת יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה
תְּנוּ לִי אִישׁ וְנִלְחַם יָחַד׃
וּשְׁמַע שָׁאוּל וְכָל יִשְׂרָאֵל
אֶת דִּבְרֵי הַפְּלִשְׁתִּי הָאֵלֶּה׃

ובראשון, ולמה לא הוה מסורה לבן הבנון לאפרים וחיא אירמון וישאמון הבראמי אל ארץ מעון ים, ומל מעבה אמאמון
ל בא דלמשבות ישרי ס. באל ב לא מרחוקה אבל. ומל ים ומסורה ל ס בא באלה אלון יעקב ומשיר שמעמי
באלון מבוכה׃

ובאלי ב כה א שיטת ים שקי בארץ ולא מקרה
לאם מי מיטי בגאי ב לקטר את נאוד מה אל בל

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויחתו ויראו מאד׃
ודוד בן־איש אפרתי הזה
מבית לחם יהודה ושמו ישי
ולו שמנה בנים והאיש בימי
שאול זקן באנשים׃ וילכו
שלשת בני־ישי הגדלים
הלכו אחרי שאול למלחמה
ושם שלשת בניו אשר
הלכו במלחמה אליאב
הבכור ומשנהו אבינדב
והשלישי שמה ודוד הוא
הקטן׃ ושלשה הגדלים
הלכו אחרי שאול׃
ודוד הלך שבמעל
שאול לרעות את־צאן אביו
בית לחם׃ ונשכם הפלשתי
השכם והערב ויתיצב ארבעים
יום׃
ויאמר ישי לדוד בנו קח־נא
לאחיך אפת הקלי הזה
ועשרה לחם הזה והרץ המחנה
לאחיך׃ את עשרת חרצי החלב
האלה תביא לשרה אלפיהם ואת אחיך
תפקד לשלום ואת ערבתם תקח׃
ושאול והם וכל־איש־ישראל בעמק
האלה נלחמים עם־פלשתים׃ וישכם
דוד בבקר ויטש את־הצאן על־שמר

ויטש אותו ולך כאשר צוהו ישי
ויבא המעגלה והחיל היצא
אל המערכה ורהר שבמלחמה
ויערך ישראל ופלשתים
מערכה לקראת מערכה׃
ויטש דוד את־הכלים מעליו
על־יד שומר הכלים וירץ
המערכה ויבא וישאל לאחיו
לשלום׃ והוא מדבר עמם והנה איש
הבינים עולה גלית הפלשתי
שמו מן־מערות פלשתים
וידבר כדברים האלה וישמע
דוד׃ וכל־איש־ישראל בראותם
את־האיש ויברחו מפניו מאד
ויאמר איש־ישראל אל־
הראה אתם האיש העלה הזה
כי לחרף את־ישראל הוא
והיה האיש אשר־יכנו
נעשרנו המלך העשר גדול
ואת־בתו יתן ואת־בית אביו
יעשה חפשי בישראל׃
ויאמר דוד אל־האנשים
העמדים עמו לאמר מה
יעשה לאיש אשר־יכה את
הפלשתי הזה והסיר חרפה
מעל ישראל כי מי הפלשתי
הערל הזה כי־חרף מערכות

אלהים חיים׃ ויאמר לו מעם
בדבר הזה לאמר כה יעשה
לאיש אשר יכנו׃ וישמע
אליאב אחיו הגדול בדברו
אל־האנשים ויחר־אף אליאב
בדוד׃ ויאמר למה זה ירדת
ועל־מי נטשת מעט הצאן
בהמה במדבר אני ידעתי את
זדנך ואת רע לבבך כי למען
ראות המלחמה ירדת׃ ויאמר
דוד מה עשיתי עתה הלוא
דבר היא׃ ויסב מאתו
מול אחרים ויאמר כדבר הזה
וישבו העם דבר כדבר׃
וישמעו אשר הדברים
אשר דבר דוד ויגידו לפני
שאול׃ ויקחהו ויאמר דוד
אל־יפל לב אדם
עליו עבדך ילך ונלחם עם
הפלשתי הזה׃ ויאמר
שאול אל־דוד לא תוכל
ללכת אל־הפלשתי הזה
להלחם עמו כי־נער אתה
והוא איש מלחמה מנעוריו׃
ויאמר דוד
שאול רעה הצאן עבדך לו
בא־הארי ואת הדב

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויעש אלהים את שני המאורות הגדלים את המאור הגדול לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים
ויתן אותם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב
ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים
ויברא אלהים את התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב
ויברך אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בים והעוף ירב בארץ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה
למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן ויעש אלהים את חיתו ארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב
ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ
ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה
ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ
ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה ולכל חיית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה
ויהי כן ויראה אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם
ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה
ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות
אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים
וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ
ואדם אין לעבד את האדמה ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה
ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה
ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם ושם שם את האדם אשר יצר
ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע
ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים
שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב
וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם
ושם הנהר השני גיחון הוא הסבב את כל ארץ כוש
ושם הנהר השלישי חדקל הוא הולך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת
ויקח יהוה אלהים את האדם ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה
ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל
ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות
ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו
ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חיתו השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו
וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו
ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חיתו השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו
ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויתרדם ויקח אחת מצלעותיו
ויסגר בשר תחתנה
ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם
ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת
על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד
והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבשו
והנחש היה ערום מכל חיתו השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן
ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל
ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמותון
ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמותון
כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והיתם כאלהים ידעי טוב ורע
ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל
ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל
ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות
ויקולו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן
ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה
ויאמר את קולך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא
ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת
ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל
ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל
ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך
ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב
אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והריונך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך
ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך
וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה
בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב
ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי
ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור והלבשם
ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע
ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם
ויגרשהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם
ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים
והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה
ותסף ללדת את אחיו את הבל והבל היה רעה צאן וקין היה עבד אדמה
ויהי מקץ ימים ויביאו קין מפרי האדמה מנחה ליהוה
והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן ויהי יהוה אל הבל ואל מנחתו
ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו
ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך
הלא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו
ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו
ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי
ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה
ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך
כי תעבד את האדמה לא תוסף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ
ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא
הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והיה נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני
ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו
ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן
וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך
ולחנוך נולד עירד ועירד הוליד את מחויאל ומחויאל הוליד את מתושאל ומתושאל הוליד את למך
ויקח למך לו נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה
ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה
ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב
וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל חרשת נחשת ואחות תובל קין נעמה
ולמך אמר לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי
אם שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה
וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין
ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה
זה ספר תולדות אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו
זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם
ויחי אדם שלשים שנה ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא שמו שת
ויהי ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה ומת
ויחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש
ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ומאת שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה ומת
ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את קינן
ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ומת
ויחי קינן שבעים שנה ויולד את מהללאל
ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה ומת
ויחי מהללאל חמש ושישים שנה ויולד את ירד
ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ומת
ויחי ירד שתים ושישים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך
ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי ירד שתים ושישים שנה ומאת שנה ומת
ויחי חנוך חמש וששים שנה ויולד את מתושלח
ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה
ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים
ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה מאה שנה ויולד את למך
ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי מתושלח תשע ושישים שנה ומאת שנה ומת
ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן
ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו מן מעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולו ה׳ ומשמרון שקשון נתנו עבוך ע״כי קדמיו חכסף ומדשרב מהיקרו הדבריו׳ ביום יא ולא אין לבוא
מעון בריאו ואיתוון עבלתה ואחזיתה כי פן אפיזמנא כחל הלשנו כמרבה ראשמיהו בכמיא תקדא׳ :o :o :o :

מי אנכי ג׳ ומשפחתי כי אלך ומי חיי רבא
המלך לשמואל׳

ויאמר המלך שאל אתה הבן
מי זה הנער׳ וכשוב
דוד מהכות את הפלשתי׳
ויקח אתו אבנר ויבאהו לפני
שאול וראש הפלשתי בידו׳
ויאמר אליו שאול בן מי׳
אתה הנער ויאמר דוד בן
עבדך ישי בית הלחמי׳ ויהי
ככלתו לדבר אל שאול׳
ונפש יהונתן נקשרה בנפש
דוד ויאהבו יהונתן כנפשו׳
ויקחהו שאול ביום ההוא
ולא נתנו לשוב בית אביו׳
ויכרת יהונתן ודוד ברית׳
באהבתו אתו כנפשו׳
ויתפשט יהונתן את המעיל
אשר עליו ויתנהו לדוד
ומדיו ועד חרבו ועד קשתו
ועד חגרו׳ ויצא דוד בכל
אשר ישלחנו שאול׳
ישכיל וישמהו שאול על
אנשי המלחמה וישב בעיני
כל העם וגם בעיני עבדי׳
שאול׳
ויתיבבו אם בשוב דוד׳
מהכות את הפלשתי׳ ותצאנה
הנשים מכל ערי ישראל׳

לשור ומחולות לקראת׳
שאול המלך בתפים בשמחה
ובשלשים׳ ותענינה הנשים
המשחקות ותאמרנה הכה
שאול באלפיו ודוד ברבבתיו׳
ויחר לשאול מאד וירע׳
בעיניו הדבר הזה ויאמר׳
נתנו לדוד רבבות ולי נתנו
האלפים ועוד לו אך המלוכה׳
ויהי שאול עין את דוד׳
מהיום ההוא והלאה׳
ויהי ממחרת ותצלח
רוח אלהים רעה אל שאול
ויתנבא בתוך הבית ודוד׳
מנגן בידו כיום ביום והחנית
בידו שאול ויטל שאול את
החנית ויאמר אכה בדוד׳
ובקיר ויסב דוד מפניו פעמים׳
ויירא שאול מלפני דוד כי
היה יהוה עמו ומעם שאול
סר׳ ויסרהו שאול ממעמו׳
וישמהו לו שר אלף ויצא
ובא לפני העם׳
ויהי דוד לכל דרכיו משכיל
ויהוה עמו׳ וירא שאול אשר
הוא משכיל מאד ויגר מפניו׳
וכל ישראל ויהודה אהב את

דוד כי הוא יוצא ובא לפניהם׳
ויאמר שאול אל דוד הנה
בתי הגדולה מרב אתן
לך אשה אך היה לי לבן׳
חיל והלחם מלחמות יהוה
ושאול אמר אל תהי ידי בו
תהיה בו יד פלשתים׳
ויאמר דוד אל שאול
מי אנכי ומי חיי משפחת אבי
בישראל כי אהיה חתן
למלך׳ ויהי בעת תת את
מרב בת שאול לדוד ויהי
נתנה לעדריאל המחלתי
לאשה׳ ותאהב מיכל בת
שאול את דוד ויגדו ל
לשאול׳ וישר הדבר בעיניו׳
ויאמר שאול אתננה׳ לו
ותהי לו למוקש ותהי בו יד
פלשתים׳ ויאמר שאול
אל דוד בשתים תתחתן בי
היום׳ ויצו שאול את עבדיו
דברו אל דוד בלט לאמר
הנה חפץ בך המלך וכל
עבדיו אהבוך ועתה היה חתן
למלך׳ וידברו עבדי שאול
באזני דוד את הדברים׳

כ״ג פסוק וגם ושב׳ תלת מלין מלין ועין ראובן אשר אמרו׳ עוד מדבר בלעם ויקץ כי יגף שדי׳ ה׳ ואשרי ישלמנו הגלגלת המסמרן אין לא ירום משאול ויגלת ותחזה בעיניך
ויעמד מקשה וסיבו את ומסמרן ומשל אל בחיי יסלבי הארץ ואקריר אמרכי לשון הדעים ושמרו שאר בעיני׳ ויהי עוד מלחמה ויהי אין ויקל בחרבו לכן שמע ואמרו כל מעלה
על עמל האלה׳

black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

וראיתי גם את חיל ומחוקי וחקקתי לך וחנן עליהם גויים וראיתי לבית שיש ודרון את כל עמיל אור כל
מעשה בני אדם סגל כי אוכלה אנכל ב בן יגאל דגאל ׃ ס׃

שריפל שדים ו׳ ושמנתון פדה יאשיהו שנים ב
בפשוקה ויקנעם שנים בפסיקה ויעז אמש ׃ ס׃

חאלה ויאמר דוד הנקלה ׃
בעינכם התחתן במלך ואני
איש רש ונקלה ויגדו ׃
עבדיו שאול לו לאמר ׃
כדברים האלה דבר דוד ׃

ויאמר שאול כה תאמרו ׃
לדוד איזה חפץ למלך במהר
כי במלאה ערלות פלשתים ׃
להנקם באויבי המלך ושאול
חשב להפיל את דוד ביד ׃
פלשתים ויגדו עבדיו לדוד ׃
את הדברים האלה וישר ׃
הדבר בעיני דוד להתחתן ׃
במלך ולא מלאו הימים ׃
ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך
בפלשתים מאתים איש ׃
ויבא דוד את ערלתיהם ׃
וימלאום למלך להתחתן ׃
במלך ויתן לו שאול את
מיכל בתו לאשה ׃
וירא שאול וידע כי
יהוה עם דוד ומיכל בת שאול
אהבתו ויאסף שאול לרא
מפני דוד עוד ויהי שאול ׃
איב את דוד כל הימים ׃
ויצאו שרי פלשתים

ויהי מדי נאתם שכל דוד
מכל עבדי שאול ויקר ׃
שמו מאד ׃
וידבר שאול אל
יונתן בנו ואל כל עבדיו ׃
להמית את דוד ויהונתן בן
שאול חפץ בדוד מאד ׃
ויגד יהונתן לדוד לאמר ׃
מבקש שאול אבי להמיתך ׃
ועתה השמר נא בבקר וישבת
בסתר ונחבאת ואני אצא
ועמדתי לידאבי בשדה ׃
אשר אתה שם ואני אדבר
בבאר אבי וראיתי מה והגדתי
לך ׃ וידבר יהונתן ׃
בדוד טוב אל שאול אביו
ויאמר אליו אל יחטא המלך
בעבדו בדוד כי לוא חטא לך
ומי מעשיו טובים מאד ׃
וישם את נפשו בכפו ויך את
הפלשתי ויעש יהוה תשועה
גדולה לכל ישראל ראית ׃
ותשמח ולמה תחטא בדם
נקי להמית את דוד חנם ׃
וישמע שאול בקול יהונתן
וישבע שאול חי יהוה אם
יומת ויקרא יהונתן לדוד

ויגד לו יהונתן את כל הדברים
האלה ויבא יהונתן את דוד
אל שאול ויהי לפניו כאתמול
שלשום ׃ ותוסף
המלחמה להיות ויצא דוד
וילחם בפלשתים ויך בהם
מכה גדולה וינסו מפניו ותה
רוח יהוה רעה אל שאול ׃
והוא בביתו יושב וחניתו ׃
בידו והנגן מנגן ביד ויבקש
שאול להכות בחנית בדוד ׃
ובקיר ויפטר מפני שאול
ויך את החנית בקיר ודוד
נס וימלט בלילה הוא ׃
וישלח שאול מלאכים אל
בית דוד לשמרו ולהמיתו ׃
בבקר ויגד לדוד מיכל ׃
אשתו לאמר אם אינך
ממלט את נפשך הלילה ׃
מחר אתה מומת ותרד ׃
מיכל את דוד בעד החלון
וילך ויברח וימלט ותקח ׃
מיכל את התרפים ותשם ׃
אל המטה ואת בגדי העזים ׃
שמה מראשותיו ותכס בבגד ׃
וישלח שאול ׃
מלאכים לקחת את דוד

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ותאמר חלה הוא
ויִשלח שאול את־חמלאכים
לראות את־דוד לאמר העלו
אתו במטה אלי להמיתו׃
ויבאו המלאכים והנה׃
התרפים אל־המטה וכביר
העזים מרבשתיו׃ ויאמר
שאול אל־מיכל למה ככה
רמיתני ותשלחי את־איבי
ויאמר מיכל׃ אל־
שאול הוא אמר אלי שלחני
למה אמיתך׃ ודוד ברח
וימלט ויבא אל־שמואל
הרמתה ויגד לו את־כל־אשר
עשה לו שאול וילך הוא
ושמואל וישבו בנויתה׃ ויגד
לשאול לאמר הנה דוד׃
בנויות ברמה׃ וישלח שאול
מלאכים לקחת את־דוד׃
וירא את־להקת הנבאים
נבאים ושמואל עמד נצב
עליהם ותהי על־מלאכי
שאול רוח אלהים ויתנבאו
גם־הם׃ ויגידו לשאול לאמר׃
מלאכים אחרים ויתנבאו גם־הם
ויסף שאול לשלח מלאכים שלשים
ויתנבאו גם־הם׃ וילך גם־הוא׃
הרמתה ויבא עד־בור הגדול אשר

בשכו׃ וישאל ויאמר איפה
שמואל ודוד׃ ויאמר׃ הנה
בנויות ברמה׃ וילך שם אל־
נויות ברמה׃ ותהי עליו גם־׃
הוא רוח אלהים׃ וילך הלוך
ותנבא עד־באו בנויות ברמה׃
ויפשט גם־הוא בגדיו׃ ויתנבא
גם־הוא לפני שמואל׃ ויפל
ערם כל־היום ההוא וכל־
הלילה על־כן יאמרו הגם
שאול בנביאים׃
ויברח דוד מנויות ברמה׃ ויבא
ויאמר לפני יהונתן מה׃
עשיתי מה עונו ומה חטאתי
לפני אביך׃ כי מבקש את־
נפשי׃ ויאמר לו חלילה לא
תמות הנה לו׃ עשה אבי דבר
גדול או דבר קטן ולא יגלה
את־אזני׃ ומדוע יסתיר אבי
מלבי את־הדבר הזה אין׃ ואת
ישבע עוד דוד׃ ויאמר׃ ידע
ידע אביך כי־מצאתי חן
בעיניך׃ ויאמר׃ אל־ידע זאת
יהונתן פן־יעצב׃ ואולם חי־
יהוה׃ וחי נפשך כי־פלש׃
בין־אבן המות׃ ויאמר יהונתן
אל־דוד מה־תאמר׃ נפשך׃

ואעשה־לך׃
ויאמר דוד אל־יהונתן הנה
חדש מחר׃ ואנכי׃ ישב אשב
עם־המלך לאכל׃ ושלחתני
ונסתרתי בשדה׃ עד־הערב
השלשית׃ אם־פקד יפקדני
אביך׃ ואמרת נשאל־נשאל
ממני דוד לרוץ׃ בית־לחם
עירו׃ כי־זבח הימים׃ שם לכל
המשפחה׃ אם־כה יאמר
טוב׃ שלום לעבדך׃ ואם־חרה
יחרה לו׃ דע כי־כלתה הרעה
מעמו׃ ועשית חסד על־
עבדך׃ כי־בברית יהוה הבאת
את־עבדך׃ עמך׃ ואם־יש־בי
עון׃ המיתני אתה׃ ועד־אביך
למה־זה תביאני׃
ויאמר יהונתן׃ חלילה לך׃ כי־
אם־ידע אדע׃ כי־כלתה הרעה
מעם אבי׃ לבוא עליך׃ ולא
אתה אגיד לך׃
ויאמר דוד׃ אל־יהונתן
מי־יגיד לי׃ או מה־יענך אביך
קשה׃ ויאמר יהונתן׃
אל־דוד׃ לך׃ ונצאה׃ השדה
ויצאו שניהם׃ השדה׃
ויאמר יהונתן׃ אל־

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לאמר ג׳ ע״ל הנה חדש ומשיר ויאמר המלך אל צבא מרודבש וקח את דשרת ויאמר המלך אל צבא מרודבש וקחו את דשרת ויקחו לאמשש ומקחו את כבוד
ויחזיקו אל אכמשא אם מלה אמרו לו ויקרו מבדרים יתה אשר ראמרו אז אנער חשמים ולא יחיה מלה׳ ס׳

גם שמואל בא ויחש ב׳ ומשמואל מאיש לא ראיתם
חדסם לבן מרוב לא באנו שמו׳ ס׳

דוד ויהוה אלהי ישראל כי
אחקר את אבי כעת מחר
ה׳ שלשית והנה טוב אל דוד
ולא אז אשלח אליך ונגליתי
את אזנך בה׳ עשה יהוה
ליהונתן וכה יסיף כי ייטב
אל אבי את הרעה עליך ונגליתי
את אזנך ושלחתיך והלכת
לשלום ויהי יהוה עמך כאשר
היה עם אבי ולא אם עודני
חי ולא תעשה עמדי חסד
יהוה ולא אמות ולא תכרת
את חסדך מעם ביתי עד
עולם ולא בהכרת יהוה את
איבי דוד איש מעל פני
האדמה ויכרת יהונתן עם
בית דוד ובקש יהוה מיד
אויבי דוד ויוסף יהונתן להשביע
את דוד באהבתו אתו כי
אהבת נפשו אהבו

ויאמר לו יהונתן מחר
חדש ונפקדת כי יפקד
מושבך ושלשת תרד מאד
ובאת אל המקום אשר
נסתרת שם ביום המעשה
ושבת אצל האבן האזל
ואני שלשת החצים עדה

אורה לשלחו למטרה
והנה אשלח את הנער לך
מצא את החצים אם אמר
אמר לנער הנה החצים ממך
והנה קחם ובא כי שלום
לך ואין דבר חי יהוה ואם
כה אמר לעלם הנה החצים
ממך הלאה לך כי שלחך
יהוה והדבר אשר דברנו אני
ואתה הנה יהוה בינו ובינך ש
עולם ויסתר דוד
בשדה ויהי החדש ושב
המלך לאכל לחם לאכל
ושב המלך על מושבו כפעם
בפעם אל מושב הקיר ויקם
יהונתן ושב אבנר מצד שאול
ויפקד מקום דוד ולא דבר
שאול מאומה ביום ההוא
כי אמר מקרה הוא בלתי
טהור הוא כי לא טהר

ויהי ממחרת החדש
השני ויפקד מקום דוד
ויאמר שאול אל
יהונתן בנו מדוע לא בא בן
ישי גם תמול גם היום אל
הלחם ויענו יהונתן את שאול
נשאל נשאל דוד מעמדי

עד בית לחם ויאמר שלחני
נא כי זבח משפחה לנו בעיר
והוא צוה לי אחי ועתה אם
מצאתי חן בעיניך אמלטה
נא ואראה את אחי על כן
לא בא אל שלחן המלך

ויחר אף שאול
ביהונתן ויאמר לו בן נעות
המרדות הלוא ידעתי
אתה לבן ישי לבשתך
ולבשת ערות אמך כי כל
הימים אשר בן ישי חי על
האדמה לא תכון אתה
ומלכותך ועתה שלח ושלחו אליו
אתו אליכי כי מות הוא
ויען יהונתן את
שאול אביו ויאמר אליו
למה יומת מה עשה ויטל
שאול את החנית עליו
להכותו וידע יהונתן כי כלה
היא מעם אביו להמית את
דוד ויקם יהונתן
מעם השלחן בחרי אף ולא
אכל ביום החדש השני לחדש
כי נעצב אל דוד כי הכלמו
אביו ויהי בבקר
ויצא יהונתן השדה למועד

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויקם ז׳ ושמעתון ויקח הנבר אחנעם לעשו לחם וחרבאם ויקם מילך ויקצף נשמין ואר שחו מלך בלחשנו
ומלך ז׳: ומר אחמי נחב מלכו׳: ומרשאחו קיים ומלך׳:

ריק ב׳ חשרין ופשמעון מצא בא אוחיתים
ואמרי אליו ריק מצבה׳:

דוד ונער קטן עמו ויאמר
לנערו רץ מצא נא את
החצים אשר אנכי מורה
הנער רץ והוא ירה החצי
להעברו ובא הנער עד
מקום החצי אשר ירה יהונתן
ויקרא יהונתן אחרי הנער
ויאמר הלוא החצי ממך
והלאה ויקרא יהונתן
אחרי הנער מהרה חושה
אלתי עמד ולקט נער
יהונתן את החצי ובא אל
ארמנו והנער לא ידע מאומה
אך יהונתן ודוד ידעו את
הדבר ויתן יהונתן את כלי
אל הנער אשר לו ויאמר
לו לך הביא העיר הנער בא
ודוד קם מאצל הנגב ויפל
לאפיו ארצה וישתחו
שלש פעמים וישקו איש
את רעהו ויבכו איש את
רעהו עד דוד הגדיל
ויאמר יהונתן לדוד לך
לשלום אשר נשבענו
שנינו אנחנו בשם יהוה
לאמר יהוה יהיה בינו ובינך
ובין זרעי ובין זרעך עד

ואל הנערים ג׳. וסרמעתון ורדעתי ויבו
לפי חרב ויחבורו׳:

ולמי אליהו ב׳ אלפקוס אל נקיט סודה שבח׳: ס׳. ו׳ חשרין מים ושמעתון מצבי בני ישראל עצמים חדש׳
אלהים ששד דורים מעצי אופקדים ומאוק לן לפשטם׳: אמיר ב׳ ושמעתון וישרון אמרי חדשים׳: ס׳.

שולם
ויקם וילך ויהונתן באה
ובא דוד נבה אל אחימלך
הכהן ויחרד אחימלך לקראת
דוד ויאמר לו מדוע אתה
לבדך ואיש אין אתך
ויאמר דוד לאחימלך הכהן
המלך צוני דבר ויאמר אלי
איש אל ידע מאומה את
הדבר אשר אנכי שלחך
ואשר צויתיך ואת הנערים
ידעתי אל מקום פלני
אלמוני ועתה מה יש תחת
ידך חמשה לחם תנה בידי
או המצא ויען הכהן את
דוד ויאמר אין לחם חל
אלתחת ידי כי אם לחם
קדש יש אם נשמרו הנערים
אך מאשה
ויען דוד את הכהן ויאמר
לו כי אם אשה עצרה לנו
כתמול שלשם בצאתי
והיו כלי הנערים קדש והוא
דרך חל ואף כי היום יקדש
בכלי ויתן לו הכהן קדש
כי לא היה שם לחם כי אם
לחם הפנים המוסרים מלפני

ויהוה לשום לחם חם ביום
הלקחו ושם איש מעבדי
שאול ביום ההוא נעצר
לפני יהוה ושמו דאג האדמי
אביר הרעים אשר לשאול
ויאמר דוד לאחימלך ואין
ישפה תחת ידך חנית או חרב
כי גם חרבי וגם כלי לא לקחתי
בידי כי היה דבר המלך נחוץ
ויאמר הכהן חרב
גלות הפלשתי אשר הכית
בעמק האלה הנה היא לוטה
בשמלה אחרי האפוד אם
אתה תקח לך קחה כי אין
אחרת זולתה בזה ויאמר
דוד אין כמוה תנה לי ויקם
דוד ויברח ביום ההוא מפני
שאול ויבא אל אבי שמלך
גת ויאמרו עבדי אכיש
אליו הלוא זה דוד מלך
הארץ הלוא לזה יענו
במחלות לאמר הכה שאול
באלפיו ודוד ברבבתיו וישם
דוד את הדברים האלה בלבבו
וירא מאד מפני אבי שמלך
גת וישנה את טעמו בעיניהם
ויתהלל בידם ויתו על דלתות

ויאמר
ויאמר
פסו׳
ויאמר
ויאמר
ויאמר

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

חֲשַׁעַר וַיּוֹרֶד רִידוּ אֶל־זְקֵנוֹ׃
וַיֹּאמֶר אֲבִישַׁי אֶל־עַבְדָּיו׃
הִנֵּה תֵּרָאוּ אִישׁ מִשְׁתַּגֵּעַ וּמֵבִיא
אֹתוֹ אֶל־חֶסֶד מִשְׁגִּעוֹ׃
אֲנִכִּי הֲבֵאתִים אֶת־זֶה לְהִשְׁתַּגֵּעַ
עָלַי הֲזֶה בָּא אֶל־בֵּיתִי׃
וַיֵּלֶךְ דָּוִד מִשָּׁם
וַיִּמָּלֵט אֶל־מְעָרַת עֲדֻלָּם׃
וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו וְכֹל בֵּית אָבִיו
וַיֵּרְדוּ אֵלָיו שָׁמָּה׳ וַיִּתְקַבְּצוּ
אֵלָיו כֹּל אִישׁ מְצוּק וְכֹל
אִישׁ אֲשֶׁר לוֹנֶשֶׁא וְכֹל
אִישׁ מַר נָפֶשׁ וַיְהִי עָלָיו חָס
לֶשֶׁר וַיִּהְיוּ עִמּוֹ כְּאַרְבַּע
מֵאוֹת אִישׁ׃ וַיֵּלֶךְ דָּוִד מִשָּׁם
מִצְפֵּה מוֹאָב וַיֹּאמֶר אֶל
מֶלֶךְ מוֹאָב יֵצֵא נָא אָבִי
וְאִמִּי אִתְּכֶם עַד אֲשֶׁר אֵדַע
מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אֱלֹהִים׃ וַיַּנַּח
אֶתְפְּנֵי מֶלֶךְ מוֹאָב וַיֵּשֶׁב
עִמּוֹ כָּל־יְמֵי הִיוֹת דָּוִד בַּמְּצוּדָה׃
וַיֹּאמֶר הַנָּבִיא׳
אֶל־דָּוִד לֹא תֵשֵׁב בַּמְּצוּדָה
לֵךְ וָבָאתָ לְךָ אֶרֶץ יְהוּדָה׃
וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיָּבֹא יַעַר חָרֶת׃
וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל
כִּי נוֹדַע דָּוִד וַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר

אִתּוֹ וְשָׁאוּל יוֹשֵׁב בַּגִּבְעָה
תַּחַת הָאֶשֶׁל בָּרָמָה וַחֲנִיתוֹ
בְּיָדוֹ וְכָל־עֲבָדָיו נִצָּבִים עָלָיו׃
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לַעֲבָדָיו׃
הַנִּצָּבִים עָלָיו שִׁמְעוּנָא בְנֵי
יְמִינִי גַּם לְכֻלְּכֶם יִתֵּן בְּנוֹ שְׂדוֹת וּכְרָמִים לְכֻלְּכֶם יָשִׂים
שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת׳ כִּי
קְשַׁרְתֶּם כֻּלְּכֶם עָלַי וְאֵין
גֹּלֶה אֶת־אָזְנִי בְּכָרְתִּי בְנִי עִם
בֶּן־יִשַׁי וְאֵין חֹלֶה מִכֶּם עָלַי
וְגֹלֶה אֶת־אָזְנִי כִּי הֲקִיס בְּנִי
אֶת־עַבְדִּי עָלַי לָאֹרֵב כַּיּוֹם
הַזֶּה׃ וַיַּעַן דֹּאֵג
הָאֲרַמִּי וְהוּא נִצָּב עַל־עֲבָדֵי
שָׁאוּל וַיֹּאמַר רָאִיתִי אֶת־בֶּן
יִשַׁי בָּא נֹבָה אֶל־אֲחִימֶלֶךְ
בֶּן־אֲחִיטוּב׃ וַיִּשְׁאַל־לוֹ בַּיהוָה
וְצֵדָה נָתַן לוֹ וְאֶת־חֶרֶב גָּלְיָת
הַפְּלִשְׁתִּי נָתַן לוֹ׃ וַיִּשְׁלַח׃
הַמֶּלֶךְ לִקְרֹא אֶת־אֲחִימֶלֶךְ
בֶּן־אֲחִיטוּב הַכֹּהֵן וְאֶת־כָּל־בֵּית
אָבִיו הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בְּנֹב׃
וַיָּבֹאוּ כֻלָּם אֶל־הַמֶּלֶךְ׃
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל שְׁמַע
נָא בֶן־אֲחִיטוּב׃ וַיֹּאמֶר הִנְנִי
אֲדֹנִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו שָׁאוּל׃

לָמָּה קְשַׁרְתֶּם עָלַי אַתָּה׃
וּבֶן־יִשַׁי בְּתִתְּךָ לּוֹ לֶחֶם וְחֶרֶב
וְשָׁאַל־לוֹ בֵּאלֹהִים לָקוּם׃
עָלַי לָאֹרֵב כַּיּוֹם הַזֶּה׃
וַיַּעַן אֲחִימֶלֶךְ אֶת
הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר וּמִי־זֶה כָל־עֲבָדֶיךָ
כְּדָוִד נֶאֱמָן וְחָתָן הַמֶּלֶךְ וְסֹר
אֶל־מִשְׁמַעְתֶּךָ וְנִכְבָּד בְּבֵיתֶךָ׃
הַיּוֹם הָחֵלּוֹתִי לִשְׁאָל לוֹ׃
בֵּאלֹהִים חָלִילָה לִי אַל־יָשֵׂם
הַמֶּלֶךְ בְּעַבְדּוֹ דָּבָר בְּכָל בֵּית
אָבִי׃ לֹא־יָדַע עַבְדְּךָ בְּכָל־
זֹאת רַבָּה וּקְטֹנָה׃
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מוֹת׳ תָּמוּת
אֲחִימֶלֶךְ אַתָּה וְכָל־בֵּית אָבִיךָ׃
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לָרָצִים הַנִّצָּבִים
עָלָיו סֹבּוּ וּתְמִיתוּ כֹהֲנֵי יְהוָה
כִּי גַּם יָדָם עִם־דָּוִד וְכִי־יָדְעוּ
כִּי־בֹרֵחַ הוּא וְלֹא גִלּוּ אֹזְנִי׃
אֵינֶנּוּ וְלֹא אָבוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ
לִשְׁלֹחַ אֶת־יָדָם לִפְגֹּעַ בְּכֹהֲנֵי
יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְדוֹאֵג סֹב אַתָּה וּפְגַע בַּכֹּהֲנִים
וַיָּסָב דוֹאֵג הָאֲדֹמִי וַיִּפְגַּע הוּא
בַּכֹּהֲנִים וַיָּמֶת בַּיּוֹם הַהוּא׃
שְׁמֹנִים וְחָמִשָּׁה אִישׁ נֹשֵׂא
אֵפוֹד בָּד׃ וְאֶת־נֹב עִיר הַכֹּהֲנִים

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

קעילה מקעילה ב׳ ומשמלין ואף כי נלך קעילה
לחרב מאז מקעילה׳ ס׳:

ויחזק ה׳ ויחזק אותו ויחזק חרש את שרף ויחזק את המסגר אחר המלא ויחזק על ידו עזר בן ישוע בן
יוסף לאחריה דמחל׳ ס׳:

חבה לפי חרב מאיש ועד
אשה מעולל ועד יונק ושור
וחמור ושה לפי חרב ויפלט
בן אחד לאחימלך בן אחיטוב
ושמו אביתר ויברח אחרי
דוד וגד אביתר לדוד כי
חרג שאול את כהני יהוה
ויאמר דוד לאביתר גור עתו
ביום ההוא כי שם דואג
האדמי כי הגיד יגיד לשאול
אנכי סבתי בכל נפש בית
אביך שבה אתי אל תירא
כי אשר יבקש את נפשי
תבקש את נפשך כי משמרת
אתה עמדי ומגרו לדוד
לאמר הנה פלשתים
נלחמים בקעילה והמה
שסים את הגרנות ויש אל
דוד בי׳ הזה לאמר האלך
והכיתי בפלשתים האלה
ויאמר יהוה אל
דוד לך והכית בפלשתים
והושעת את קעילה
ויאמרו אנשי דוד אליו
הנה אנחנו פה ביהודה ירא אנו
ואף כי נלך קעילה אל
מערכות פלשתים

ויוסף עוד דוד ל׳
לשאל ביהוה ויענהו
יהוה ויאמר קום רד קעילה
כי אני נתן את פלשתים
בידך ויקם דוד ואנשיו ל׳
קעילה וילחם בפלשתים
וינהג את מקניהם ויך בהם
מכה גדולה וישע דוד את
יושבי קעילה׳
ויהי בברח אביתר
בן אחימלך אל דוד קעילה
אפוד נרד בידו ויגד לשאול
כי בא דוד קעילה ויאמר
שאול נכר אתו אלהים
כי הוכה נסגר לבוא בעיר
דלתים וברית ויאמר שאול
אתכלה עם למלחמה לרדת
קעילה לצור אל דוד ואל
אנשיו ויודע דוד כי עליו
שאול מחרש הרעה ויאמר
אל אביתר הכהן הגישה׳
האפוד ויאמר דוד
יהוה אלהי ישראל שמע
שמע עבדך כי מבקש ל
שאול לבוא אל קעילה
לשחת לעיר בעבורי הסגרני
בעלי קעילה בידו הורד ע

שאול בא אשר שמע עבדך
יהוה אלהי ישראל הגד נא
לעבדך ויאמר יהוה
ורד ויאמר דוד הסגרו בעלי
קעילה אתי ואת אנשי ביד
שאול ויאמר יהוה הסגרו
ויקם דוד ואנשיו
כשש מאות איש ויצאו
מקעילה ויתהלכו באשר
יתהלכו ולשאול הגד כי
נמלט דוד מקעילה ויחדל
לצאת ושב דוד במדבר
במעזות במדבר בהר במדבר
זיף ויבקשהו שאול כל
הימים ולא נתנו אלהים בידו
ויראה דוד כי יצא שאול
לבקש את נפשו ודוד במדבר
זיף בחרשה׳
ויקם יהונתן בן שאול
וילך אל דוד חרשה ויחזק
את ידו באלהים ויאמר
אליו אל תירא כי לא תמצאך
יד שאול אביו אתה תמלך
על ישראל ואנכי אהיה לך
למשנה וגם שאול אבי ידע
כן ויכרתו שניהם ברית לפני
יהוה וישב דוד בחרשה׳

ישוק. ז׳ אמר מקעילה אחר ויאמרו לו הנה קשתכם בידכם ונרים אוכל קשתם ואריבם הם׳ ס׳ ויעקב ב׳ הלא אמרתם ב׳ עתה נשאי
מנוחה ויאבד מפלים׳ ס׳ בבר ב׳ איש אלהים ולא בגבל שתב׳ ס׳ אחזמב ב׳ חס ואחיה ומלילים בבר׳ ס׳:

עמיך. ז׳ אמרתם הנשרת אמר ולא אמר ואמרתם ומלאתם
מלים ויעבר אמר ומה אמרתם ב׳ פרא שבו ומעיר
עמו עמיך׳ ס׳:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ישנו ל׳ ושושנתן כ׳ואת אשר ישנו כי אם ישנו
ויהי אם ישנו בארץ ויאמרו הכן למלך אחז׳ ס׳ מ׳

אמשיו ל׳ ושלחו אחר דבקר ויאמר משה דאיש ושמע שאול ושסע ידך ויחזשאול ויאמרו דוד אל אחר
ויאמר חושי ו׳ עשרו שדי ו׳ עשו חלוים וסיו לאנשיו ויאמר לאנשיו חלילה ויאמרו אנשיו חנדיו איש ס׳ ס׳ ס׳

ויחונתן חלך לביתו׳ ל
ויעל זיפים אל ל
שאול הנבעתה לאמר ל
הלוא דוד מסתתר עמנו׳ ל
במעדות בחרשה בגבעת ל
החכילה אשר ממין הישמון׳ ל
ועתה לכל אות נפש המלך ל
לרדתך ולנו הסגירו׳ ביד ל
המלך ויאמר שאול ברוכים ג
אתם ליהוה כי חמלתם עלי׳ ל
לכונא הכינו עוד ועודו ל
את מקומו אשר תהיה רגלו ל
מי ראהו שם כי אמר ארמי׳ ל
ערום יערם הוא ויאור ש
מכל המחבאים אשר יתחבא ל
שם ושבתם אלי אל נכון ל
והלכתי אתכם והיה אם ישנו ל
בארץ וחפשתי אתו בכל ל
אלפי יהודה ונקמו ולכו ל
ויפה לפני שאול ודוד׳ ל
ואנשיו במדבר מעון בערבה
אל ומקן הישמון וילך ש
שאול ואנשיו לבקש שודע ל
לדוד ורד הסלע וישב ל
במדבר מעון וישמע שאול
ויחקף אחרי דוד מדבר מעון׳ ל
וילך שאול מעבר החר מזה

ודוד ואנשיו מעבר החר מזה
ויהי דוד נחפז ללכת מפני
שאול ושאול ואנשיו ס׳ פס׳
עטרים אל דוד ואל אנשיו
לתפשם ומלאך בא אל ראמ׳
שאול לאמר מהר והלכה
כי פשטו פלשתים על הארץ׳ בסוף
ויסב שאול מרדף אחרי׳ ל
דוד וילך לקראת פלשתים ל
על כן קרא למקום ההוא
סלע המחלקות׳ ויעל דוד
משם וישב במעזות עין׳ ל
גדי׳ ויהי כאשר שב שאול
מאחרי פלשתים ויגדו לו ל
לאמר הנה דוד במדבר עין
גדי׳ ויקח שאול׳ ל
שלשת אלפים איש בחור
מכל ישראל ולך לבקש ש
את דוד ואנשיו על פני עזי
הועלים׳ ויבא אל גדרות א
הצאן על הדרך ושם מערה ויבא
שאול להסך את רגליו ל
ודוד ואנשיו בירכתי המערה
ישבים ויאמרו אנשי דוד
אליו הנה היום אשר אמר
יהוה אליך הנה אנכי נתן את
אויבך בידך ועשית לו כאשר

ויטב בעיניך וקם דוד ויכרת ג׳ חס׳
את כנף המעיל אשר ל
לשאול בלט׳ ויהי אחרי כן ל׳ א׳
וגם לב דוד אתו על אשר ל
כרת את כנף אשר לשאול׳ ל
ויאמר לאנשיו ג
חלילה לי מיהוה אם אעשה ל
את הדבר הזה לאדני ל׳ ל
למשיח יהוה לשלח ידי בו ל
כי משיח יהוה הוא׳ וישסע ל
דוד את אנשיו בדברים׳ ל
ולא נתנם לקום אל שאול׳ ל
ושאול קם מהמערה וילך ל
בדרך׳ ויקם דוד׳ ל
אחריו ויצא מן המערה׳ ל
ויקרא אחרי שאול לאמר ל
אדני המלך ויבט שאול׳ ל
אחריו ויקד דוד אפיס׳ ל
ארצה וישתחו׳ ל
ויאמר דוד לשאול׳ ל
למה תשמע את דברי אדם ל
לאמר הנה דוד מבקש ש
רעתך׳ הנה היום הזה ראו ל
עינך את אשר נתנך יהוה׳ ל
היום בידי במערה׳ ואמר ל
להרגך׳ ותחס עליך׳ ואמר ל
לא אשלח ידי באדני כי׳

ויקומו ס׳ ל׳ ושושנתן כ׳ כי׳ מאב שמאל לישראל ויקחו אמרתו ראשי עמים׳ ס׳ במדבר ה׳ בלשון פעל׳ ויאמר
בלוביהיה מטמר מיום במל אוקשלה מוריא׳ ס׳ הלר ל׳ ושושנתן לא קראת ותשבר דיק בשה הנגים כהלאם׳ ס׳ ס׳ ס׳

ומלאך בא ל׳ ויאמר קדיך ומושנתן אל שאול ל
לאמר אל אלהב ויאמר׳ ס׳

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

משיחיהוה הוא ואביראה
גם ראה את כנף מעילך
בירי מי בברתי את כנף ׃
מעילך ולא חרגתיך דע
וראה כי אין בידי רעה ׃
ופשע ולא חטאתי לך ׃ פס׳ פטח
ואתה צדה את נפשי לקחתה
ישפט יהוה בינו ובינך ׃
ונקמני יהוה ממך ויד לא
תהיה בך כאשר יאמר ׃
משל הקדמני קדשעיס
יצא רשע ודי לא תהיה
כך אחרי מי יצא ׃ מלך
ישראל אחרי מי אתה ׃
רדף אחרי כלב מת אחרי
פרעש אחד והיה יהוה ׃
לדון ושפט בינו ובינך וראה
וריב את ריבו ושפטני ׃
מידך ׃
ויהי ככלות דוד לדבר את
הדברים האלה אל שאול
ויאמר שאול הקולך זה בני
דוד וישא שאול קולו ויבך ׃
ויאמר אל דוד צדיק אתה ׃ ׃
ממני כי אתה גמלתני ׃ ׃
הטובה ואנו גמלתיך הרעה ׃
ואתה הגדת היום את אשר

עשיתה אתי טובה אשר
סגרני יהוה בידך ולא הרגתני ׃
וכי ימצא איש את איבו
ושלחו בדרך טובה ויהוה
ישלמך טובה תחת היום הזה ׃
אשר עשיתה לי ועתה ׃
הנה נדע כי מלך תמלוך
וקם בידך ממלכת ישראל ׃
ועתה השבעה לי ביהוה
אם תכרית את זרעי אחרי
ואם תשמיד את שמי מבית
אבי ויש עבדיך לשאול
ויכרת דוד לשאול
ואנשיו עלו אל המעוזה ׃

ומת שמואל וקבצו כל ׃
ישראל ויספדו לו ויקברהו
בביתו ברמה ויבקש דוד ויורד
אל מדבר פארן ׃
ואיש במעון ומעשהו
במרמל והאיש גדול מאד
ולו צאן שלש אלפים ׃
ואלף עזים והיה בגזז את ׃
צאנו במרמל ושם האיש
נבל ושם אשתו אביגיל ׃
והאשה טובת שכל ויפת ׃
תאר והאיש קשה ורע ׃

מלעי
מלעי
מלעי

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לא נדעתי אי מזה המה׃ ויתפכו נערי דוד לדרכם
ויבאו ובאו ונגדו לו׃ כל הדברים האלה ויאמר דוד
לאנשיו חגרו איש את חרבו ויחגרו איש את חרבו ויחגר
גם דוד את חרבו ויעל אחרי דוד כארבע מאות איש
ולאתים ישבו על הכלים׃ ולאביגל אשת נבל הגד
נער אחד מהנערים לאמר הנה שלח דוד מלאכים׃
מהמדבר לברך את אדוננו ויעט בהם׃ והאנשים טובים
לנו מאד ולא חכלמנו ולא פקדנו מאומה כל ימי׃
התהלכנו אתם בהיותנו׃ בשדה חומה היו עלינו גם
לילה גם יומם כל ימי היותנו
עמם רעים הצאן׃ ועתה דע
וראה מה תעשה כי כלתה
הרעה׃ על אדוננו ועל כל ביתו
והוא בליעל מדבר אליו׃
ותמהר אביגיל ותקח מאתים
לחם ושנים נבלי יין וחמש׃
צאן עשות וחמש סאים׃
קלי ומאה צמקים ומאתים

דבלים ותשם על החמרים׃
ותאמר לנעריה עברו לפני
הנני אחריכם באה ואל אישה
נבל לא הגידה׃ והיה היא׃
רכבת על החמור וירדת בסתר
ההר והנה דוד ואנשיו ירדים
לקראתה ותפגש אתם׃
ודוד אמר אך לשקר׃
שמרתי את כל אשר לזה
במדבר ולא נפקד מכל׃
אשר לו מאומה וישב ליקעה
תחת טובה׃ כה יעשה אלהים
לאויבי דוד וכה יוסיף אם׃
אשאיר מכל אשר לו עד
הבקר משתין בקיר׃ ותרא
אביגיל את דוד ותמהר ותרד
מעל החמור ותפל לאפיו דוד
על פניה ותשתחו ארץ׃
ותפל על רגליו ותאמר בי׃
אני אדני העון ותדבר נא׃
אמתך באזניך ושמע את
דברי אמתך׃ אל נא ישים
אדני את לבו אל איש׃
הבליעל הזה על נבל׃ כי
כשמו כן הוא נבל שמו ונבלה
עמו ואני אמתך לא ראיתי
את נערי אדני אשר שלחת׃

ועתה אדני חי יהוה וחי׃
נפשך אשר מנעך יהוה׃
מבוא בדמים וחושע ידך
לך ועתה יהיו כנבל אויביך׃
המבקשים לאדני רעה׃
ועתה הברכה׃ זאת אשר
הביא שפחתך לאדני ונתנה
לנערים המתהלכים ברגלי
אדני שא נא לפשע אמתך
כי עשה יעשה יהוה לאדני
בית נאמן כי מלחמות יהוה
אדני נלחם ורעה לא תמצא
בך׃ כל ימיך׃ ויקם אדם׃
לרדפך ולבקש את נפשך
והיתה נפש אדני צרורה׃
בצרור החיים את יהוה׃
אלהיך ואת נפש איביך׃
יקלענה בתוך כף הקלע׃
והיה כי יעשה יהוה לאדני
ככל אשר דבר את הטובה
עליך ויעדך לנגיד על ישראל׃
ולא תהיה זאת לך לפוקה
ולמכשול לב לאדני ושפך
דם חנם ולהושיע אדני לו
והיטיב יהוה לאדני וזכרת
את אמתך׃ ויאמר
דוד לאביגיל ברוך יהוה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

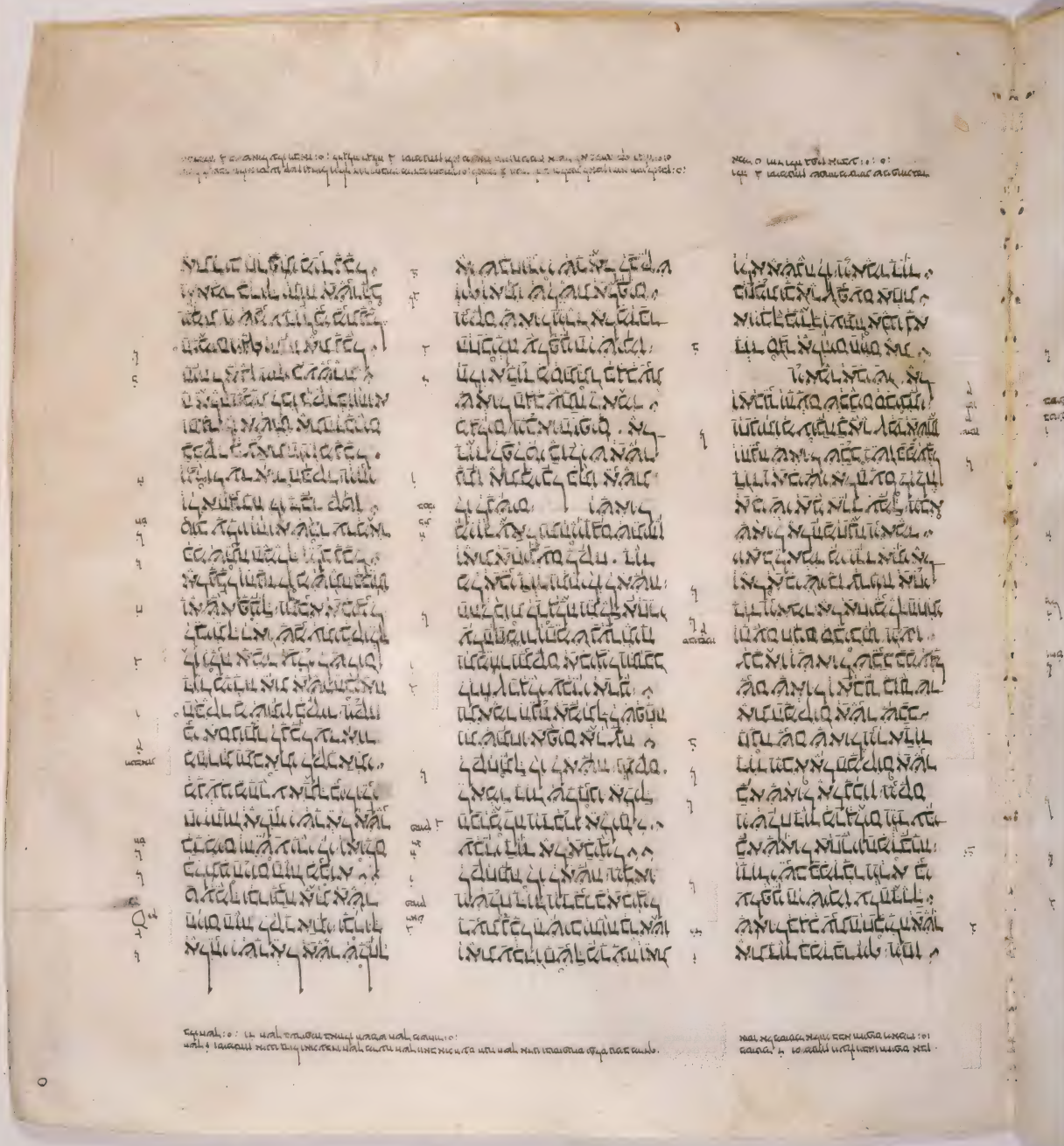

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אלאביישי אלת שחיתה
בימי שלח ידו במשיחיהוה
ונקה
ויאמר דוד חי יהוה כי אם
יהוה יגפנו או יומו יבואו ומת
או במלחמה ירד ונספה
חלילה לומיהוה משלח ידי
במשיחיהוה ועתה קחנא
את החנית אשר מראשתו
ואת צפחת המים ונלכה לנו
ויקח דוד את החנית ואת
צפחת המים מראשתי ש
שאול וילכו להם ואין ראה
ואין יודע ואין מקיץ כי כלם
ישנים כי תרדמת יהוה נפלה
עליהם ויעבר דוד העבר
ויעמד על ראש ההר מרחק
רב המקום בינהם ויקרא
דוד אל העם ואל אבנר בן נר
לאמר הלוא תענה אבנר
ויען אבנר ויאמר מי אתה
קרא אל המלך
ויאמר דוד אל אבנר הלוא
איש אתה ומי כמוך בישראל
ולמה לא שמרת אל אדניך
המלך כי בא אחד העם ל
להשחית את המלך אדניך
הדבר הזה אשר
עשיתה יהוה כי בני מות
אתם אשר לא שמרתם
על אדניכם על משיח יהוה
ועתה ראה איה חנית המלך
ואת צפחת המים אשר
מראשתו ויכר שאול את
קול דוד ויאמר התקול הזה
בני דוד ויאמר דוד קולי
אדני המלך ויאמר למה יהוה
אדני רדף אחרי עבדו כי
מה עשיתי ומה בידי רעה
ועתה ישמע נא אדני המלך
את דברי עבדו אם יהוה
הסיתך ביורח מנחה ואם
בני האדם ארורים הם לפני
יהוה כי גרשוני היום מהסתפח
בנחלת יהוה לאמר לך עבד
אלהים אחרים ועתה אל
יפל דמי ארצה מנגד פני יהוה
כי יצא מלך ישראל לבקש
את תפלעש אחד כאשר יורדף
הקורא בהרים ויאמר שאול
חטאתי שוב בני דוד כי לא
ארע עוד לך אשר
יקרה נפשי בעיניך היום הזה
הנה הסכלתי ואשגה הרבה
מאד ויען דוד ויאמר הנה
החנית המלך ויעבר אחד
מהנערים ויקחה ויתוה
ישוב לאיש את צדקתו
ואת אמנתו אשר נתנך יהוה
היום בידי ולא אבתי לשלח
ידי במשיחיהוה והנה כאשר
גדלה נפשך היום הזה בעיני
כן תגדל נפשי בעיני יהוה
ויעלם מכל צרה
ויאמר שאול אל דוד ברוך
אתה בני דוד גם עשה תעשה
וגם יכלת תוכל ולך דוד לדרכו
ושאול שב למקומו
ויאמר דוד אל לבו עתה
אספה יום אחד ביד שאול
אין לי טוב כי המלט אמלט
אל ארץ פלשתים ואם
המנע שאול לבקש עוד בכל
גבול ישראל ונמלטתי מידו
ויקם דוד ויעבר הוא ושש
מאות איש אשר עמו אל
משעוך מלך גת וישב דוד עם
אביש בגת הוא ואנשיו איש
ובתו דוד ושתי נשיו אחינעם
היזרעאלית ואבגיל אשת
נבל הכרמלית ויגד לשאול

black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

כי ברח דוד מנת ולא יוסף עוד
לבקש שאול ויאמר דוד
אל אביש אסנא מצאתי
חן בעיניך ותנו לי מקום באחת
ערי השדה ואשבה שם ולמה
ישב עבדך בעיר הממלכה
עמך ויתן לו אכיש ביום
ההוא את צקלג לכן היתה
צקלג למלכי יהודה עד
היום הזה
והי מספר הימים אשר ישב
דוד בשדה פלשתים ימים
וארבע עת חדשים ויעל דוד
ואנשיו ויפשטו אל הגשורי
והגזרי והעמלקי כי הנה
ישבת הארץ אשר מעולם
בואך שור ועד ארץ מצרים
והכה דוד את הארץ ולא
יחיה איש ואשה וקח צאן
ובקר וחמרים וגמלים ובגדים
וישב ובא אל אכיש ויאמר
אליש אל פשטתם היום
ויאמר דוד על נגב יהודה
ועל נגב הירחמאלי ועל נגב
הקיני ואיש ואשה לא יחיה
דוק להביא גת לאמר פן יגידו
עלינו לאמר כה עשה דוד
וכה משפטו כל הימים אשר
ישב בשדה פלשתים ויאמן
אכיש בדוד לאמר הבאש
הבאיש בעמו בישראל
והיה לו לעבד עולם
ויהי בימים ההם ויקבצו
פלשתים את מחנותם לצבא
להלחם בישראל ויאמר
אכיש אל דוד דע תדע
כי אתי תצא במחנה אתה
ואנשיך ויאמר דוד אל
אכיש לכן אתה תדע את
אשר יעשה עבדך ויאמר
אכיש אל דוד לכן שמר
לראשי אשימך כל הימים
ושמואל מת ויספדו לו כל
ישראל ויקברהו בהרמה בעיר
ושאול הסיר האבות ואת
הידעני מן הארץ ויקבצו
פלשתים ויבאו ויחנו בשונם
ויקבץ שאול את כל ישראל
ויחנו בגלבע וירא שאול
את מחנה פלשתים וירא
ויחרד לבו מאד וישאל
שאול ביהוה ולא ענהו ביהוה
גם בחלמות גם בארים גם בנביאים
ויאמר שאול לעבדיו בקשו
לי אשת בעלת אוב ואלכה
אליה ואדרשה בה ויאמרו
עבדיו אליו יש אשת בעלת
אוב בעין דור ויתחפש שאול
וילבש בגדים אחרים וילך
הוא ושני אנשים עמו ויבאו
אל האשה לילה ויאמר
קסמי נא לי באוב והעלי
את אשר אמר אליך ותאמר
האשה אליו הנה אתה יודע
את אשר עשה שאול אשר
הכרית את האבות ואת
הידעני מן הארץ למה
אתה מתנקש בנפשי ל
להמיתני וישבע לה שאול
ביהוה לאמר חי יהוה אם
יקרך עון בדבר הזה ותאמר
האשה את מי אעלה לך
ויאמר את שמואל העלי
לי ותרא האשה את שמואל
ותזעק בקול גדול ותאמר
האשה אל שאול לאמר
למה רמיתני ואתה שאול
ויאמר לה המלך אל תיראי
כי מה ראית ותאמר האשה
אלהים עלים ראיתי

ומיתנו ס קרמנין הלא ברחל שבחמס עבד הלאה
ולי יהוה ו ואיה ס וחזי למחבסר רמיהמנו המעלוה:

יחוד ו וחכה דוד אמרו אמר ן וחזא אנן נפשוחוד מחזה ארש עבדת בקרחזאב ויחזה אתן ואיש ואשה אנן כמשדך ושרע
ומשמה ס בקרשו ו אשה בעלת אוב כל עבד הארץ שלשה בשמקה בן שרפנד ומשרד ומכירן לי אמרי לבי בקן שרפני
ומרי ובקן שו ביהוביהוה ס ן

ישמעאל ל כי חסד ושבות הארץ אמר אשר ואשר ושבות ומחמת מה לב ס קשמש ו כי אשר לדוד והמשמנן ואמשון
על ס שמשו ושאול ונא בקן שו את יחוה כל עבדי ומחר ביחיך בקרבה ביחיך ומכל את חגדיל ס

קצין ל חק בלשן קרמנחן פו יגידו עלתנו ומדה
ושרכה לוראבי לכם ומחנו ס

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ואמרל אבל ל׳ כל האשרה לשדי ואמרו לו קחו אבול בן אדם את אשר ומצא אבל אבל שמש בן אשל ושרטו
ויאמר לו׳ לקולל ב׳ חס׳ וכל ישראל אשר ומצאן ואמרו ואמרו ומסרו לך חרל׳ ס׳:

הנביאים ב׳ מל׳ פרשה יוגנו שאול קדמיות
לחקק ענוי׳:

עלים מזה ארץ ויאמר
לה מה תראו ותאמר אישן
וקן עלה וחגא עטה מעיל
וידע שאול כי שמואל הוא
ויקד אפים ארצה וישתחו
ויאמר שמואל
אל שאול למה הרגזתני ל
להעלות אתי ויאמר שאול
צר לי מאד ופלשתים נלחמים
בי ואלהים סר מעלי ולא
ענני עוד גם בנביאים
גם בחלמות ואקראה לך
להודיע עמי מה אעשה
ויאמר שמואל למה
תשאלני ויהוה סר מעליך
והוא עדך ויעש יהוה לו
כאשר דבר בידי ויקרע
יהוה את הממלכה מידך
ויתנה לרעך לדוד כאשר
לא שמעת בקול יהוה ולא
עשית חרון אפו בעמלק
על כן הדבר הזה עשה לך
יהוה היום הזה ויתן יהוה גם
את ישראל עמך ביד
פלשתים ומחר אתה ובניך
עמי גם את מחנה ישראל
יתן יהוה ביד פלשתים

ומהר שאול ויפל מלא
קומתו ארצה ויראם מאד
מדברי שמואל גם כח לא
היה בו כי לא אכל לחם כל
היום וכל הלילה ותבוא
האשה אל שאול ותראה מ
נסחל מאד ותאמר אליו
הנה שמעה שפחתך בקולך
ואשים נפשי בכפי ואשמע
את דבריך אשר דברת אלי
ועתה שמע ענא גם אתה
בקול שפחתך ואשמה לפניך
פת לחם ואכול ויהי כך בם
מן דרך בדרך ויאן ויאמר
לא אכל ויפר עליו עבדיו
וגם האשה וישמע לקולם
ויקם מהארץ וישב אל
המטה ולאשה עגל מרבק
בבית ותמהר ותזבחהו ותקח
קמח ותל ל ותפחם עות
ותגש לפני שאול ולפני
עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו
בלילה ההוא
ויקבצו פלשתים את כל
מחנם אפקה וישראל
חנים בעין אשר ביזרעאל
וסרני פלשתים עברים ל

למאות ולאלפים ודוד
ואנשיו עברים באחרנה
עם אכיש ויאמרו שרי
פלשתים מה העברים האלה
ויאמר אכיש אל שרי
פלשתים הלוא זה דוד עבד
שאול מלך ישראל אשר
היה אתי זה ימים או זה שנים
ולא מצאתי בו מאומה מיום
נפלו עד היום הזה
ויקצפו עליו שרי פלשתים
ויאמרו לו שרי פלשתים
הישב את האיש ושב אל
מקומו אשר הפקדתו שם
ולא ירד עמנו במלחמה
ולא יהיה לנו לשטן במלחמה
ובמה יתרצה זה אל אדניו
הלוא בראשי אנשים
הם הלוא הוא אשר
ענו לו במחלות לאמר הכה
שאול באלפיו ודוד ברבבתיו
ויקרא אכיש אל
דוד ויאמר אליו חי יהוה
כי ישר אתה וטוב בעיני
צאתך ובואך אתי במחנה
כי לא מצאתי בך רעה
מיום באך אלי עד היום הזה

ואלוהים ה׳ ואלוהים פקד תעזר מד מעבל אמר לבדיל ואלוהים אלהו
ואלוהים מלי מקדים ס׳:

ויתן ב׳ חס׳ מעייר בחשב ראלהים ויאמר בחשב קדיר חשוק בפי ארז ישראל אמרך ישראל ויקבץ
ובחבד ואל ויכבדנו ומי בנך ס׳: לקולל ב׳ חס׳ וכל ישראל ומצאן ואמרו ומסרו לך: ס׳: ס׳:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולך ואל ארץ המריה אך שקע בקולו ויאמרו לו הדרשו מלא קדיך שמיו ושסה שוב ולך עשב את הבעי ולך
ישמעאל יקח בדיק מנחה והאלבא ולך בא אל ותנו לה ולך אבי אלבמזי ישראל ס׃

ולא תעשה ג׳ ומומנוון ולא תעשה בעשיה
רעיה שוב ולא אמ עדיה חי׳ ס׃

ובעיני הסרבים לאטוב אתה׃
ועתה שוב ולך בשלום ולא
תעשה רע בעיני סרני׃
פלשתים׃ ויאמר דוד
אל אבישי כי מה עשיתי׃
ומה מצאת בעבדך מיום
אשר היותי לפנך עד היום
הזה כי לא אבוא ולחמתי
באיבי אדני המלך׃ ויען
אבישי ויאמר אל דוד רעתי
כי טוב אתה בעיני כמלאך
אלהים אך שרי פלשתים
אמרו לא יעלה עמנו׃
במלחמה׃ ועתה השכם
בבקר ועבדי אדניך אשר
באו אתך והשכמתם בבקר
ואור לבקר ולכו׃ וישכם דוד
הוא ואנשיו ללכת בבקר
לשוב אל ארץ פלשתים׃
ופלשתים עלו יזרעאל׃
ויחנו בגבעת ואנשיו
עקלגה בימים השלושה׃
ועמלקים פשטו אל נגב׃
ואל עקלג ויכו את עקלג
וישרפו אותה באש׃ ושבו
את הנשים אשר בה מקטן
ועד גדול לא המיתו איש

ויגרשו וילכו לדרכם׃ ובא
דוד ואנשיו אל העיר והנה
שרופה באש ונשיהם ובניהם
ובנותיהם נשבו׃ וישא דוד
והעם אשר אתו את קולם
ויבכו עד אשר אין בהם
כח לבכות׃ ושתי נשי דוד
נשבו אחינעם היזרעאלית
ואביגיל אשת נבל הכרמלי׃
ותאמר לדוד מאד כי אמרו
העם לסקלו כי מרה נפש
כל העם איש על בניו ועל
בנתיו׃ ויתחזק דוד ביהוה
אלהיו׃ ויאמר דוד
אל אביתר הכהן בן אחימלך
הגישה נא לי האפד׃ ויגש
אביתר את האפד אל דוד׃
וישאל דוד ביהוה לאמר
הארדף אחרי הגדוד הזה
האשיגנו׃ ויאמר לו רדף כי
השג תשיג והצל תצל׃
וילך דוד הוא ושש מאות
איש אשר אתו ובאו עד
נחל הבשור והנותרים עמדו׃
וירדף דוד הוא וארבע
מאות איש ועמדו מאתים
איש אשר פגרו מעבר את

נחל הבשור׃ וימצאו איש
מצרי בשדה ויקחו אתו אל
דוד ויתנו לו לחם ויאכל׃
וישקהו מים׃ ויתנו לו פלח
דבלה ושני צמקים ויאכל
ותשב רוחו אליו כי לא אכל
לחם׃ ולא שתה מים שלשת
ימים ושלשת לילות׃
ויאמר לו דוד למי׃
אתה ואי מזה אתה׃ ויאמר
נער מצרי אנכי עבד לאיש
עמלקי׃ ויעזבני אדני כי׃
חליתי היום שלשת אתמול׃
פשטנו נגב הכרתי׃ ועל אשר
ליהונתן ועל נגב כלב׃ ואת
עקלג שרפנו באש׃ ויאמר
אליו דוד הורדני אל הגדוד
הזה׃ ויאמר השבעה לי׃
באלהים אם תמיתני׃ ואם
תסגרני ביד אדני׃ ואורדך
אל הגדוד הזה׃ ויקרהו הנה
נטשים על פני כל הארץ׃
אכלים ושתים וחגים בכל
השלל הגדול אשר לקחו
מארץ פלשתים ומארץ׃
יהודה׃ ובכל דוד מהנשף ועד
הערב למחרתם׃ ולא נמלט

ולא תעשה ג׳ בפרעשיהם ולא אמ עדיה
חי׳ ויגשר שאב׃ ס׃

חשבו ז׳ נשי מדין את הנשים ועיין ז׳ אלמנות קדיש מלה יהוה מרמה ובגד אל ... ס׃
שרי׳ פה ב׳ ובצא דוד ואנשיו המחאו מדיקל מלה׃ ובמיחה ובמטחה ג׳ ויבא דוד ואנשיו אשר עמו
ד׳ ולחמיה ש׃ ס׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ושמיט ו׳ אכלים ושתים וחגגם וחגגם אכלים ושתים ויחדיו ושמחים אל נגד הקדוש ברוך הוא ובמי
ובמעון ׳ ׳ ׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויעובו את־הערים וינסו׃
ויבאו פלשתים וישבו בהן׃
והי ממחרת ובאו
פלשתים לפשט את־החללים
וימצאו את־שאול ואת־
שלשת בניו נפלים בהר
הגלבע׃ ויכרתו את־ראשו
וישיטו את־כליו וישלחו
בארץ־פלשתים סביב לבשר
בית עצביהם ואת־העם׃
וישמו את־כליו בית עשתרות
ואת־גויתו תקעו בחומת
בית שן׃ וישמעו אליו ישבי
יביש גלעד את־אשר עשו
פלשתים לשאול׃ ויקומו
כל־איש חיל וילכו כל־הלילה
ויקחו את־גויית שאול ואת
גויית בניו מחומת בית שן׃
ויבאו יבשה וישרפו אתם
שם׃ ויקחו את־עצמותיהם
ויקברו תחת האשל ביבשה
ויצמו שבעת ימים׃
ויהי אחרי מות שאול ודוד
שב מהכות את־העמלק׃
וישב דוד בצקלג ימים שנים׃
והי ביום השלשי והנה איש
בא מן־המחנה מעם שאול

ובגדיו קרעים וארמה על־
ראשו והי כבואו אל־דוד׃
ויפל ארצה וישתחו׃ ויאמר
לו דוד אי מזה תבוא׃ ויאמר
אליו ממחנה ישראל נמלטתי׃
ויאמר אליו דוד מה־היה׃
הגד־נא לי׃ ויאמר אשר
נס העם מן־המלחמה׃ וגם־
הרבה נפלו מן־העם וימתו׃
וגם שאול ויהונתן בנו מתו׃
ויאמר דוד אל־הנער המגיד
לו איך ידעת כי־מת שאול
ויהונתן בנו׃ ויאמר הנער׃
המגיד לו נקרא נקרתי׃
בהר הגלבע והנה שאול׃
נשען על־חניתו והנה הרכב
ובעלי הפרשים הדבקו־בו׃
ויפן אחריו וירא אתי ויקרא
אלי׃ ואמר הנני׃ ויאמר לי מי
אתה׃ ואמר אלי עמלקי׃
אנכי׃ ויאמר אלי עמד־נא
עלי ומתתני כי אחזני השבץ
מיבל עוד נפשי בי׃ ויעמד
עלי׃ ואמתתהו כי ידעתי
כי לא־יחיה אחרי נפלו׃ ואקח
הנזר אשר על־ראשו והעצה
אשר על־זרעו׃ ואביאם׃

אל־אדני הנה׃ ויחזק דוד
בבגדיו׃ ויקרע עם־הנם כל־
האנשים אשר אתו׃ ויספדו
ויבכו׃ ועמו עד־הערב על
שאול׃ ועל־יהונתן בנו׃ ועל
עם יהוה׃ ועל־בית ישראל
כי נפלו בחרב׃
ויאמר דוד אל־הנער
המגיד לו׃ אי מזה אתה׃
ויאמר בן־איש גר עמלקי
אנכי׃ ויאמר אליו דוד איך
לא־יראת לשלח ידך לשחת
את־משיח יהוה׃ ויקרא־דוד
לאחד מהנערים׃ ויאמר גש
פגע־בו׃ ויכהו׃ וימת׃ ויאמר
אליו דוד דמך על־ראשך
כי־פיך ענה בך׃ לאמר אנכי
מתתי את־משיח יהוה׃
ויקנן דוד את־
הקינה הזאת׃ על־שאול׃
ועל־יהונתן בנו׃ ויאמר׃ למד
בני יהודה׃ הן כתובה
על־ספר הישר׃ הצבי׃
ישראל׃ על־במותיך חלל׃
איך נפלו גבורים׃ אל־תגידו
בגת׃ אל־תבשרו בחוצות׃
אשקלון׃ פן־תשמחנה בנות

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ומקמיה ג׳ ומיגנון כל ישראל וקדישים
אל טלולאל מלך במשמט • ויד מנוחין חפ׳:

ירדמו ז׳ חכמיין ומיגנון ושמע אישה ואמר ויאבדוהו לאיקמו אשריש בלוחין ורשו ארץ מיגנ בלוחין רשעים
נמשמנו ישמנו ויסמרו לבריחים • ולאיש ג׳ אשרי ישכב ולאיש שרים מסבוכ: ס:

פלשתים פות עלונה בגוב
הערלים חרבגלבע אל
טל ואל מטר עליכם ושורי
תרומת בי שם נגעל מגן •
גבורים מגן שאול בלי משיח
בשמן מדם חללים מחלב
גבורים קשת יהונתן לא •
נשוב אחור וחרב שאול לא
תשוב ריקם שאול ויהונתן
הנאהבים והנעימם בחייהם
ובמותם לא נפרדו מנשרים
קלו מאריות גברו בנות ע
ישראל אל שאול בכינה
המלבשכם שני עם עדנם
המעלה עדי זהב על לבוש
איך נפלו גבורים בתוך •
המלחמה יהונתן על במותיך
חלל: עליך אחי יהונתן
נעמת לי מאד נפלאתה •
אהבתך לי מאהבת נשים
איך נפלו גבורים ויאבדו כלי
מלחמה:

ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה
לאמר האעלה באחת ערי
יהודה ויאמר יהוה אליו •
עלה ויאמר דוד אנה אעלה
ויאמר חברונה ויעל שם דוד

ונם שתי נשיו אחינעם •
היזרעאלית ואביגיל אשת
נבל הכרמלי ואנשיו אשר
עמו העלה דוד איש ובתיו
וישבו בערי חברון ובאו •
אנשי יהודה וימשחו שם
את דוד למלך על בית יהודה
ויגדו לדוד לאמר אנשי
יבש גלעד אשר קברו את
שאול וישלח דוד
מלאכים אל אנשי יבש •
גלעד ויאמר אליהם ברוכים אתם
ליהוה אשר עשיתם החסד
הזה עם אדניכם עם שאול
ותקברו אתו ועתה יעש •
יהוה עמכם חסד ואמת וגם
אני אעשה אתכם הטובה
הזאת אשר עשיתם הדבר
הזה ועתה תחזקנה ידיכם
והיו לבני חיל כי מת אדניכם
שאול וגם אתי משחו בית
יהודה למלך עליהם
ואבנר בן נר שר צבא אשר
לשאול לקח את איש בשת
בן שאול ויעברהו מחנים
וימליכהו אל הגלעד ואל
האשורי ואל יזרעאל ואל

אפרים ואל בנימן ואל ישראל
כלה:
בן ארבעים שנה איש בשת
בן שאול במלכו על ישראל
ושתים שנים מלך אך בית
יהודה היו אחרי דוד ויהי
מספר הימים אשר היה דוד
מלך בחברון על בית יהודה
שבע שנים וששה חדשים
ויצא אבנר בן
ועבדי איש בשת בן שאול
ממחנים גבעונה ויאבכם
צרויה ועבדי דוד ויצאו •
ויפגשום על ברכת גבעון •
ויחבו וישבו אלה על הברכה
מזה ואלה על הברכה מזה:
ויאמר אבנר אל יואב יקומו
נא הנערים וישחקו לפנינו
ויאמר יואב יקומו: ויקמו
ויעברו במספר שנים עשר
לבנימן ולאיש בשת בן
שאול ושנים עשר מעבדי
דוד: ויחזקו איש בראש
רעהו וחרבו בצד רעהו •
ויפלו יחדו ויקרא למקום
ההוא חלקת צרים אשר
בגבעון: ותהי המלחמה קשה

עלית ג׳ וישמחון ונשא לפ׳ שמחין קדמיהון ר׳ עומו חס שחו ויוד מספר הימים ויתחדשון בירושלים אשרי ויקדון
דיבריו ומים מן דיבוכשא אשרי • ובל מלכים וישרבון ותקמיה ויסי עשרה ירמיהון בר מן יא׳ ס׳:

חזקיו ג׳ חיל בלישע וחזקיו אישו בראש באלהים
אדיהם ומלכים וחזקו עשה ס׳:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ב כל בשוק וכבוזן והעמידה לפניה עד הערמה בנו והחזיקה אותם למה הרעשה וכאשר נשארנו ראוהו אותו
ואמרתה נשך ולא יראעה מדוע בא אותו ולקח חשבונה בלחשה אבנרסה ויכלכלו וחשקיהה אשר ועמסה בגדיה
בא ושבעה יכלך אשר בתנוחה חקמוחו קול והפרחקו לו
אשר אותנוחה דמלב :

שמואל ב חדש מל וחד חס נמה לך לשלמיך
חסרים קשוקי מיד שמואל בשני שלמים :

ערמאר ביום החוא ויגף
אבנר ואנשי ישראל לפני
עבדיהוד ויהי שם שלשה
בני צדויה יואב ואבישי
ועשה אל יקל
ברגליו כאחד הצבים אשר
בשדה וירדף עשה אל
אחרי אבנר ולא נטה ללכת
על תימין ועל השמאול
מאחרי אבנר ויפן אבנר
אחריו ויאמר האתה זה
עשה אל ויאמר אנכי
ויאמר לו אבנר נטה לך על
ימינך או על שמאלך ואחז
לך אחד מהנערים וקח לך
לו חלצתו ולא אבה
עשה אל לסור מאחריו
ויסף עוד אבנר לאמר אל
עשה אל סור לך מאחרי
למה אכה ארצה ואיך
אשא פני אל יואב אחיך
וימאן לסור ויכהו אבנר
באחרי החנית אל החמש
ותצא החנית מאחריו ופל
שם ויעמד תחתיו ויהי כל
הבא אל המקום אשר נפל
שם עשה אל ויעמדו

וירדפו יואב ואבישי אחרי
אבנר והשמש באה והמה
באו עד גבעת אמה אשר
על פני מחה דרך מדבר
גבעון ויתקבצו בני בנימן
אחרי אבנר ויהיו לאגדה
אחת ויעמדו על ראש
גבעה אחת ויקרא אבנר
אל יואב ואמר הנצח
תאכל חרבה לו אין עתה כי
מרה תהיה באחרונה ועד מתי
לא תאמר לעם לשוב
מאחרי אחיהם ויאמר
יואב חי האלהים כי לולא
דברת כי אז מהבקר נעלה
העם איש מאחרי אחיו
ויתקע יואב בשופר וי עמדו
כל העם ולא ירדפו עוד
אחרי ישראל ולא אספו
עוד להלחם ואבנר ואנשיו
הלכו בערבה כל הלילה
ההוא ויעברו את הירדן
וילכו כל הבתרון ויבאו
מחניים ויואב שבמאחרי
אבנר ויקבץ את כל העם
ויפקדו מעבדיו דוד תשעה
עשר איש ועשה אל ועבחי

דוד הכמבמה ובאנשי אבנר
שלשמאות ושישים איש
מתו וישאו את עשה אל
ויקבר הו בקבר אביו אשר
בית לחם ולכו כל הלילה
ויאבו אנשיו ויאר לחם
בחברון ותהי המלחמה ארכה
בין בית שאול ובין בית דוד
ודוד הלך וחזק ובית שאול
הלכים ודלים
וילדו לדוד בנים
בחברון ויהי בכורו אמנון
לאחינעם היזרעאלת
ומשנהו כלאב לאבגיל אשת
הכרמלי ודשלשי אבשלם
בן מעכה בת תלמי מלך גשור
וחרביעי אדניה בן חגית
והחמישי שפטיה בן אביטל
והששי יתרעם לעגלה אשת
דוד אלה הילדו לדוד בחברון

ויהי בהיות המלחמה בין בית
שאול ובין בית דוד ואבנר
היה מתחזק בבית שאול
ולשאול פלגש ושמה רצפה
בת איה ויאמר אל אבנר
מדוע בא אתה אל פלגש

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אבי׳ ויחר לאבנר מאד על
דברי אישבשת ויאמר
הראש כלב אנכי אשר
ליהודה היום אעשה חסד
עם בית שאול אביך אל
אחיו ואל רעיו ולא
הגיעיתיך ביד דוד ותפקד
עלי עון האשה היום כה
יעשה אלהים לאבנר וכה
יסיף לו כי כאשר נשבע
יהוה לדוד כי כן אעשה לו
להעביר הממלכה מבית ש
שאול ולהקים את כסא
דוד על ישראל ועל יהודה
מדן ועד באר שבע ולא
יכל עוד להשיב את אבנר
דבר מיראתו אתו
וישלח אבנר מלאכים
אל דוד תחתיו לאמר למי
ארץ לאמר כרות ברית
אתי והנה ידי עמך להסב
אליך את כל ישראל ויאמר
טוב אני אכרת אתך ברית
אך דבר אחד אנכי שאל
מאתך לאמר לא תראה את
פני כי אם לפנים תביא את
מיכל בת שאול בבאך לראות

ג בשע׳

ד פה

ה חס

ו בחס׳ פשוק

ז

ח מאמאר

ט

אמומה ג ויאמר אנכי אל דוד אקומה גם עתה
מאמר מי אקומה בואמומה ויחי ואקומה ראיתיו

ולדעת ה׳ ומשנחזו ידישבע אז אבנר שמיס
בפשיקה כי ישמעו נקדא והמרו ולדעת ורשע
פסל׳ ס׳

ג השתין בדיל מבור חסדוד ודוד לא ויפשוה מעבייה דמלכיה והבי יבלוה אפרי ״ וישב ב בדמסקרוק ולא אומר
אי אישוב כי אדל ישמעון ס׳ הדשיב ב ומיתנמון ביודוד עבריה חיישרב עמה ולדעת כי הוה שיב הוה ס׳ ס׳ ס׳ ס׳

ויאמר לו דוד
את פני ויישלח דוד
מלאכים אל איש בשת בן
שאול לאמר תנה את
אשתי את מיכל אשר
ארשתי לי במאה ערלות
פלשתים ויישלח איש בשת
ויקחה מעם איש מעם
פלטיאל בן לעיש וילך אתה
אישה הלוך ובכה אחריה
עד בחרים ויאמר אליו אבנר
לך שוב ויישב ויבר אבנר
הזקנים ישראל לאמר
גם תמול גם שלשם תיומם
מבקשים את דוד למלך
עליכם ועתה עשו כי יהוה
אמר אל דוד לאמר ביד דוד
עבדי חושיע את עמי
וישב אל מיד פלשתים ומיד
כל איביהם ויבר גם אבנר
באזני בנימין וילך גם אבנר
לדבר באזני דוד בחברון את
כל אשר טוב בעיני ישראל
וב עיני כל בית בנימן ובא
אבנר אל דוד חברון ואתו
עשרים אנשים ויעש דוד
לאבנר ולאנשים אשר אתו
משתה ויאמר אבנר אל

ט

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

דוד אקומה ואלכה ואקבצה
אל אדני המלך את כל ישראל
ויכרתו אתך ברית ומלכת
בכל אשר תאוה נפשך
וישלח דוד את אבנר וילך
בשלום והנה עבדי דוד ויואב
בא מהגדוד ושלל רב עמם
חכיאו אבנר איננו עם דוד
בחברון כי שלחו וילך בשלום
ויואב וכל הצבא אשר אתו
באו ויגידו ליואב לאמר בא
אבנר בן נר אל המלך ויישלחהו
וילך בשלום ויבא יואב אל
המלך ויאמר מה עשית הנה
בא אבנר אליך למה זה ש
שלחתו וילך הלוך ידעת את
אבנר בן נר כי לפתתך בא
ולדעת את מוצאך ואת
מבואך ולדעת את כל אשר
אתה עשה ויצא יואב מעם
דוד וישלח מלאכים אחרי
אבנר וישבו אתו מבור הסרה
ודוד לא ידע ויישב אבנר
חברון ויסיר אתו אל תוך
השער לדבר אתו בשלו
ויכהו שם חומש ויומת בדם
עשהאל אחיו וישמע דוד

ל

ל

ל

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויקנו ג׳ ב׳ חס׳ וחד׳ מ׳ל ויקנו דהרוקנו דמלך ורעוהו על ואשיהו בטרוייה שלמים ׃ כנמל ב׳ חד
על וחד חס׳ כנמול לעני בני עדיה נמלה כנמל בחס׳ ׃

קינה אל ג׳ חמשוה נבל ומחה ראוסה שא
קינה אליך בחיים ׃ ס ׃

מאחריכם ויאמר נלקי אנכי
ומלכתי מעם יהוה עד עלם
מדמי אבנר בזנר וחלו על
ראש יואב ואל כל בית אבי
ואל יכרת מבית יואב זב
ומצרע ומחזיק בפלך ונפל
בחרב וחסר לחם ויואב
ואבישי אחיו הרגו לאבנר
על אשר המית את עשהאל
אחיהם בגבעון במלחמה

ויאמר דוד אל יואב ואל כל
העם אשר אתו קרעו
בגדיכם וחגרו שקים וספדו
לפני אבנר והמלך דוד הלך
אחרי המטה ויקברו את
אבנר בחברון וישא המלך
את קולו ויבך אל קבר אבנר
ויבכו כל העם
ויקנן המלך אל אבנר ויאמר
הכמות נבל ימות אבנר ידך
לא אסרות ורגלך לא
רגו שתים הגשו בנפול לפני
בני עולה נפלת ויספו כל העם
לבכות עליו ויבא כל העם
להברות את דוד לחם בעוד
היום וישבע דוד לאמר כה

ועשה לי אלהים והה יסיף
כי אם לפני בוא השמש
אטעם לחם או כל מאומה
וכל העם הבינו ויטב בעיניהם
כל אשר עשה המלך בעיני
כל העם טוב וידעו כל העם
וכל ישראל ביום ההוא כי
לא היתה מהמלך להמית
את אבנר בן נר
ויאמר המלך אל עבדיו
הלוא תדעו כי שר וגדול
נפל היום הזה בישראל
ואני היום רך ומשוח מלך
והאנשים האלה בני צרויה
קשים ממני ישלם יהוה
לעשה הרעה כרעתו

וישמע בן שאול כי מת אבנר
בחברון וירפו ידיו וכל ישראל
נבהלו ושני אנשים שרי
גדודים היו בן שאול שם
האחד בענה ושם השני רכב
בני רמון הבארתי מבני בנימן
כי גם בארות תחשב על בנימן
ויברחו הבארתים גתימה ויהיו
שם גרים עד היום הזה
ויהונתן בן שאול ולו

נכה רגלים בן חמש שנים
היה בבא שמעת שאול
ויהונתן מיזרעאל תשאהו
אמנתו ותנס ויהי בהפזה
לנוס ויפל ויפסח ושמו
מפיבשת וילבו בן רמון
הבארתי רכב וענה ויבאו
כחם היום אל בית איש בשת
והוא שכב את משכב הצהרים
והנה באו עד קרב הבית לקחי
חטים ויכהו אל החמש ורכב
וענה אחיו נמלטו ויבאו
הבית והוא שכב על מטתו
בחדר משכבו ויכהו ויתהו
וסירו את ראשו ויקחו את
ראשו וילכו דרך הערבה כל
הלילה ויבאו את ראש איש
בשת אל דוד חברון ויאמרו
אל המלך הנה ראש איש
בשת בן שאול אויבך אשר
בקש את נפשך ויתן יהוה
לאדני המלך נקמות היום
הזה משאול ומזרעו
ויען דוד את רכב
ואת בענה אחיו בני רמון
הבארתי ויאמר להם חי יהוה
אשר פדה את נפשי מכל

לקחי ג׳ ומשקין לקחי בטמו ואמר קחמו לקחה
חטים ומטה לקחה בסר ואבוהים ׃

שם שע׳ ג׳ חמשין בלוש בנוא שמעון שמעון ל מ׳ ואנלין לשמ׳ שמעון חיוב ומנה ב׳ ומנה בא
עד ומן חמת ומנה בשבי ולבטר ומנה ומנה אמרוהו ׃ ולו ד׳ מנו ד׳ ומנה ד׳ ומנה ד׳ ומנה ד׳ ומנה ד׳
אנשי ד׳ מנה ׃

צרה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ערך כי חמגיד לו לאמרתך
מת שאול והוא היה כמבשר
בעיניו ואחזה בו ואחרגחו
בעצבל אשר לתתי לו בשורה
אף כי אנשים רשעים הרגו
את איש צדיק בביתו על
משכבו ועתה הלוא אבקש
את דמו מידכם ובערתי
אתכם מן הארץ ויצו דוד
את הנערים ויהרגם ויקצץ
את ידיהם ואת רגליהם ויתלו
על הברכה בחברון ואת ראש
איש בשת לקחו ויקברו
בקבר אבנר בחברון
ויבאו כל שבטי ישראל אל
דוד חברונה ויאמרו לאמר
הנו עצמך ובשרך אנחנו
גם אתמול גם שלשום בהיות
שאול מלך עלינו אתה
היית מוציא והמבי את צ
ישראל ויאמר יהוה לך אתה
תרעה את עמי אתו ישראל
ואתה תהיה לנגיד על ישראל
ויבאו כל זקני ישראל אל
המלך חברונה ויכרת להם המלך
דוד ברית בחברון לפני יהוה
וימשחו את דוד למלך על

ישראל:
בן שלשים שנה דוד במלכו
ארבעים שנה מלך בחברון
מלך על יהודה שבע שנים
וששה חדשים ובירושלם
מלך שלשים ושלשת שנה
עלכל ישראל ויהודה:
וילך המלך ואנשיו ירושלם
אל היבסי יושב הארץ ויאמר
לדוד לאמר לא תבוא הנה
כי אם הסיר הסרים
והפסחים לאמר לא יבוא דוד
הנה וילכד דוד את מצדת
ציון הוא עיר דוד ויאמר דוד
ביום ההוא כל מכה יבוסי יגע
בצנור ואת הפסחים ואת
העורים שנאו נפש דוד על
כן יאמרו עור ופסח לא יבוא
אל הבית: וישב דוד במצדה
ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד
סביב מן המלוא ובית הלך
דוד הלוך וגדול ויהוה אלהי
צבאות עמו:
וישלח חירם מלך צר
מלאכים אל דוד וארזים
ארזים וחרשי עץ וחרש
אבן קיר ויבנו בית לדוד:

ויד ע דוד כי הכינו יהוה
למלך על ישראל וכי נשא
ממלכתו בעבור עמו ישראל
ויקח דוד עוד
פלגשים ונשים מירושלם
אחרי בא מחברון וילדו
עוד לדוד בנים ובנות ואלה
שמות הילדים לו בירושלם
שמוע ושובב ונתן ושלמה:
ויבחר ואליושע ונפג וגפיע
ואלישמע ואליוע ואלפלט

וישמעו פלשתים כי משחו
את דוד למלך על ישראל
ויעלו כל פלשתים לבקש
את דוד וישמע דוד וירד
אל המצודה: ופלשתים באו
וינטשו בעמק רפאים:
וישאל דוד ביהוה לאמר
האעלה אל פלשתים התתנם
בידי ויאמר יהוה אל דוד עלה
כי נתן אתן את פלשתים
בידך: ויבא דוד בבעל פרצים
ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה
את אויבי לפני כפרץ מים על
כן קרא שם המקום ההוא
בעל פרצים ויעזבו שם את

black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויעבר ג כתיב א ויעא ואחיו ויקבר בגן ויקבר
אלהים נביא עורה אלהים עמוד בגבו חבוה כתיב ה

וישאחו ד ושמעתם במיטב בשמים ממקום אביהם ב אמנים על המזבח ומזבח אמנים: ו: ויחד וישאהו וישבהו
שם ראלהים ב ומשה נבש אל הערפל אשר ומשה שם ואלהים ע"ל ושל דשמואל ו שמשי ב אלה תולדות שם
שם בנמאוי שמו אשר נקרא שם: ו:

ע"ביהס וישאם דודואנשיו
ויספו עוד פלשתים לעלות
וינטשו בעמק רפאים ש
וישאל דוד ביהוה ואמר לא
תעלה הסב אל אחריהם
ובאת אליהם ממול בכאים ויהי
בשמעך את קול צעדה
מראשי הבכאים אז תחרץ
כי אז יצא יהוה לפניך להכות
במחנה פלשתים ויעשדוד
כאשר צוהו יהוה ויך את
פלשתים מגבע עד באר גזר
ויסף עוד דוד את כל בחור
בישראל שלשים אלף ש
ויקם וילך דוד וכל העם
אשר אתו מבעלי יהודה ל
להעלות משם את ארון
האלהים אשר נקרא שם
שם יהוה צבאות יושב הכרבים
עליו ויכבו את ארון א
אל הגרן עגלה חדשה
וישאהו מבית אבינדב אשר
בגבעה והעזא ואחיו בני ל
אבינדב נהגים את העגלה
חדשה ומבית אבינדב
אשר בגבעה עם ארון האלהים
ואחיו הלך לפני הארון ודוד וכל
בית ישראל משחקים לפני
יהוה בכל עצי ברושים
ובכנרות ובנבלים ובתפים
ובמנענעים ובצלצלים ויבאו
עד גרן נכון וישלח עזא
אל ארון האלהים ויאחז בו
כי שמטו הבקר ויחרא אף
יהוה בעזה ויכהו שם יהוה
האלהים על השל ויגעת שם
עם ארון האלהים ויחר ל
לדוד על אשר פרץ יהוה
פרץ בעזה ויקרא למקום
ההוא פרץ עזה עד היום
ויירא דוד את יהוה ביום
ההוא ויאמר איך יבוא אלי
ארון יהוה ולא אבה דוד ל
להסיר אליו את ארון יהוה
העירה בעיר דוד ויטהו דוד בית
עבד אדום הגתי וישב ארון
יהוה בית עבד אדם הגתי
שלשה חדשים ויברך יהוה

את עבד אדם ואת כל ביתו
ויגד למלך דוד לאמר ברך
יהוה את בית עבד אדם ואת
כל אשר לו בעבור ארון
האלהים וילך דוד ויעל את
ארון האלהים מבית עבד
אדם עיר דוד בשמחה ויהי
כי צעדו נשאי ארון יהוה ע
ששה צעדים ויזבח שור
ומריא ודוד מכרכר בכל עז
לפני יהוה ודוד חגור אפוד
בד ודוד וכל בית ישראל
מעלים את ארון יהוה
בתרועה ובקול שופר ויהי
ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל
בת שאול נשקפה בעד החלון
ותרא את המלך דוד מפזז
ומכרכר לפני יהוה ותבז לו
בלבה ויבאו את ארון יהוה
ויצגו אתו במקומו בתוך האהל
אשר נטה לו דוד ויעל דוד
עלות לפני יהוה ושלמים
ויכל דוד מהעלות העלה
וה שלמים ויברך את העם
בשם יהוה צבאות ויחלק
לכל העם לכל המון ישראל
למאיש ועד אשה לאיש

ויירא ג ויכהו ויאמר ויכה לו אשקון שני ב אדוה ויהי ויהי ויקרא ויחל דוד ויקרא ויחל דוד ויקרא אל אלהים
אל שמיו על עזה ד ולא אבוא ד שמואל המשמרת ב בן שמעם ב: ו:

ויעלה ג מל המלך ויהי כשוח ויקח שמואל לשנה
מכל דוד: ה:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אמתיך ו׳ ואת אלהי הנס ו׳ נגף ה׳ אמיתיך ויכתומו מ׳ עקב ביב דרכך ונשמע׳ ארן אמרו ובחמי אליך בשלוחך אמרת
׳ואני יחוד ולכן ואמרת אליה עבד׳ מרח לכו ובאו מכבר׳ ויולד לו׳ ס׳

לשון ב׳ ודשמרון לשון הבלתי את בנו
למוסדה אמרים לשון עלתי בני ישראל׳

חלת לחם אחת ואשפרן
אחד ואשישה אחת ולך
בלחם איש לביתו וישב
דוד לבדו את בריחו ותצא
מיכל בת שאול לקראת
דוד ותאמר מה נכבד היום
מלך ישראל אשר נגלה
היום לעיני אמהות עבדיו
בהגלות נגלות אחד הרקים
ויאמר דוד אל מיכל לפני
יהוה אשר בחר בי מאביך
ומכל ביתו לצות אתי נגיד
על עם יהוה על ישראל
ושחקתי לפני יהוה ונקלתי
עוד מזאת והייתי שפל
בעיני ועם האמהות אשר
אמרת עמם אכבדה ולמיכל
בת שאול לא היה לה ילד עד
יום מותה
ויהי כי ישב המלך בביתו
ויהוה הניח לו מסביב מכל
איביו ויאמר המלך אל נתן
הנביא ראה נא אנכי יושב
בבית ארזים וארון האלהים
ישב בתוך היריעה ויאמר
נתן אל המלך כל אשר
בלבבך לך עשה כי יהוה

עמך׳ ויהי בלילה
ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן
לאמר׳ לך ואמרת אל עבדי
אל דוד כה אמר יהוה האתה
תבנה לי בית לשבתי כי לא
ישבתי בבית למיום העלתי
את בני ישראל ממצרים
ועד היום הזה ואהיה מתהלך
באהל ובמשכן׳ בכל אשר
התהלכתי בכל בני ישראל
הדבר דברתי את אחד שבטי
ישראל אמר לרעה לאבנותם
לי בית ארזים׳ ועתה כה
תאמר לעבדי לדוד כה אמר
יהוה צבאות אני לקחתיך
מן הנוה מאחר הצאן להיות
נגיד על עמי על ישראל
ואהיה עמך בכל אשר הלכת
ואכרתה את כל איביך מפניך
ועשתי לך שם גדול כשם
הגדלים אשר בארץ׳ ושמתי
מקום לעמי לישראל ונטעתיו
ושכן תחתיו ולא יוסף עוד
ולא יסיפו בני עולה לענותו
כאשר בראשונה׳ ולמן היום

ישראל׳ והניחתי לך מכל
איביך והגיד לך יהוה כי בית
יעשה לך יהוה׳ כי ימלאו
ימיך ושכבת את אבתיך והקימתי
את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך
והכינתי את ממלכתו׳ הוא יבנה בית
לשמי וכננתי את כסא
ממלכתו עד עולם׳ אני
אהיה לו לאב והוא יהיה לי
לבן אשר בהעותו והוכחתיו
בשבט אנשים ובנגעי בני
אדם׳ וחסדי לא יסור ממנו
כאשר הסרתי מעם שאול
אשר הסרתי מלפניך׳ ונאמן
בית ומלכתך עד עולם
לפניך כסאך יהיה נכון עד
עולם׳ כל הדברים האלה
וכל החזון הזה כן דבר נתן
אל דוד׳ ויבא המלך
דוד וישב לפני יהוה ויאמר
מי אני אדני יהוה ומי ביתי
כי הביאתני עד הלם׳ ותקטן
עוד זאת בעיניך אדני יהוה
ותדבר גם אל בית עבדך
למרחוק וזאת תורת האדם
אדני יהוה׳ ומה יוסף דוד
עוד לדבר אליך ואתה ידעת

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ומלא ב׳ ומלא ומטי קשרת ומלא מחבל לחמוחו:
חסר ב׳ חסדיין בגבריו דוד ודמיארים ׃ ס׃

ומלא ב׳ פל׳ מ׳ קפיטן קפיטנך וכיל בית ותנו כי כן דברן בבל והישרים וכיל טוב ינין חוא ובריך ׃ ס׃ ארשרגל
ל׳ ומטיעבו פנוול כל העם וילכו הל והבריח ותנו ארם ארבעי חלפים ׃ ס׃

אֶת עַבְדְּךָ אֲדֹנָי יְהוָה בַּעֲבוּר
דְּבָרְךָ וּכְלִבְבְךָ עָשִׂיתָ אֶת כָּל
הַגְּדֻלָּה הַזֹּאת לְהוֹדִיעַ אֶת
עַבְדֶּךָ׃ עַל־כֵּן גָּדַלְתָּ אֲדֹנָי
יְהוָה כִּי־אֵין כָּמוֹךָ וְאֵין אֱלֹהִים
זוּלָתֶךָ בְּכֹל אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ
בְּאָזְנֵינוּ׃ וּמִי כְּעַמְּךָ כְּיִשְׂרָאֵל
גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ אֲשֶׁר הָלְכוּ־
אֱלֹהִים לִפְדּוֹת לוֹ לְעָם וְלָשׂוּם
לוֹ שֵׁם וְלַעֲשׂוֹת לָכֶם הַגְּדֻלָּה
וְנֹרָאוֹת לְאַרְצֶךָ מִפְּנֵי עַמְּךָ
אֲשֶׁר פָּדִיתָ לְךָ מִמִּצְרַיִם גּוֹיִם
וֵאלֹהָיו׃ וַתְּכוֹנֵן לְךָ אֶת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל לְךָ לְעָם עַד עוֹלָם
וְאַתָּה יְהוָה הָיִיתָ לָהֶם לֵאלֹהִים׃

וְעַתָּה יְהוָה
אֱלֹהִים הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עַל
עַבְדְּךָ וְעַל־בֵּיתוֹ הָקֵם עַד
עוֹלָם וַעֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃
וְיִגְדַּל שִׁמְךָ עַד עוֹלָם לֵאמֹר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהִים עַל
יִשְׂרָאֵל וּבֵית עַבְדְּךָ דָוִד׃
וְהִיא נָכוֹן לְפָנֶיךָ׃ כִּי אַתָּה
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
גִּלִּיתָה אֶת־אֹזֶן עַבְדְּךָ לֵאמֹר
בַּיִת אֶבְנֶה לָךְ עַל־כֵּן מָצָא
עַבְדְּךָ אֶת־לִבּוֹ לְהִתְפַּלֵּל׃

אֵלֶיךָ אֶת־הַתְּפִלָּה הַזֹּאת׃
וְעַתָּה אֲדֹנָי יְהוָה אַתָּה הוּא
הָאֱלֹהִים וּדְבָרֶיךָ יִהְיוּ אֱמֶת
וְתִדַּבֵּר אֶל־עַבְדְּךָ אֶת־הַטּוֹבָה
הַזֹּאת׃ וְעַתָּה הוֹאֵל וּבָרֵךְ אֶת
בֵּית עַבְדְּךָ לִהְיוֹת לְעוֹלָם׃
לְפָנֶיךָ כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי יְהוָה
דִּבַּרְתָּ וּמִבְּרַכְתְּךָ יְבֹרַךְ בֵּית
עַבְדְּךָ לְעוֹלָם׃

וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיְדַּבֵּר אֶת־
פְּלִשְׁתִּים וַיִּכְנְעֵם וַיִּקַּח דָּוִד
אֶת־מֶתֶג הָאַמָּה מִיַּד פְּלִשְׁתִּים׃
וַיַּךְ אֶת־מוֹאָב וַיְמַדֵּדֵם בַּחֶבֶל
הַשְׁכֵּב אוֹתָם אָרְצָה וַיְמַדֵּד
שְׁנֵי חֲבָלִים לְהָמִית וּמְלֵא
הַחֶבֶל לְהַחֲיוֹת וַתְּהִי מוֹאָב
לְדָוִד לַעֲבָדִים נֹשְׂאֵי מִנְחָה׃
וַיַּךְ דָּוִד אֶת־הֲדַד עֶזֶר בֶּן־רְחֹב
מֶלֶךְ צוֹבָה בְּלֶכְתּוֹ לְהַשִּׁיב יָדוֹ
בְּנַהַר׃ וַיִּלְכֹּד דָּוִד מִמֶּנּוּ אֶלֶף
וְשֶׁבַע מֵאוֹת פָּרָשִׁים וְעֶשְׂרִים
אֶלֶף אִישׁ רָגְלִי וַיְעַקֵּר דָּוִד
אֶת־כָּל־הָרֶכֶב וַיּוֹתֵר מִמֶּנּוּ מֵאָה
רֶכֶב׃ וַתָּבֹא אֲרַם דַּמֶּשֶׂק לְעֶזֶר
לַהֲדַד עֶזֶר מֶלֶךְ צוֹבָה וַיַּךְ דָּוִד
בַּאֲרָם עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף
אִישׁ׃ וַיָּשֶׂם דָּוִד נְצִבִים בַּאֲרַם

דַּמֶּשֶׂק וַתְּהִי אֲרָם לְדָוִד לַ
לַעֲבָדִים נֹשְׂאֵי מִנְחָה וַיֹּשַׁע
יְהוָה אֶת־דָּוִד בְּכֹל אֲשֶׁר הָלָךְ
וַיָּקֶם דָּוִד אֶת שִׁלְטֵי הַזָּהָב׃
אֲשֶׁר הָיוּ אֶל־עַבְדֵי הֲדַדְעֶזֶר
וַיְבִיאֵם יְרוּשָׁלִָם׃ וּמִבֵּטָח וּמִבֵּרוֹתַי
עָרֵי הֲדַדְעֶזֶר לָקַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד
נְחֹשֶׁת הַרְבֵּה מְאֹד׃

וַיִּשְׁמַע תֹּעִי מֶלֶךְ
חֲמָת כִּי הִכָּה דָוִד אֶת־כָּל־חֵיל
הֲדַדְעֶזֶר׃ וַיִּשְׁלַח תֹּעִי אֶת־
יוֹרָם בְּנוֹ אֶל־הַמֶּלֶךְ דָּוִד לִשְׁאֹל
לְדָרְשׁוֹ וּלְבָרְכוֹ עַל אֲשֶׁר
נִלְחַם בַּהֲדַדְעֶזֶר וַיַּכֵּהוּ כִּי־אִישׁ
מִלְחֲמוֹת תֹּעִי הָיָה הֲדַדְעֶזֶר עוֹד
וּבְיָדוֹ הָיוּ כְלֵי־כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב
וּכְלֵי נְחֹשֶׁת׃ גַּם אֹתָם הִקְדִּישׁ
הַמֶּלֶךְ דָּוִד לַיהוָה עִם הַכֶּסֶף
וְהַזָּהָב אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ מִכָּל
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר כִּבָּשׁ׃ מֵאֲרָם
וּמִמּוֹאָב וּמִבְּנֵי עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים
וּמֵעֲמָלֵק וּמִשְּׁלַל הֲדַד עֶזֶר
בֶּן־רְחֹב מֶלֶךְ צוֹבָה׃ וַיַּעַשׂ דָּוִד
שֵׁם בְּשׁוּבוֹ מַכּוֹתוֹ אֶת־אֲרָם
בְּגֵיא מֶלַח שְׁמֹנֶה עָשָׂר אָלֶף׃
וַיָּשֶׂם בַּאֲדוֹם נְצִבִים בְּכָל־
אֱדוֹם שָׂם נְצִבִים וַיִּהְיוּ כָל־

ר׳ שע׳ ג׳ חל׳ ומעמדתו ושבי קדבלה אתדדר
מיחבר בפיחם ׃ ס׃

לשאול ר׳ חשמיין ומשמשון ר׳ שפטים כי יוקמו ולשתנו ולא יחדר בלבבם באלה ׃ ס׃ בלחם וב׳ חשבון ומכתב אנו בחדיד
עוד חבריה ומבעד קדמי חגשל ומיאשו ובשלמיה ומחקר פחדרחזדך ׃ ס׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

הפרן ה׳ קדוש שמו אחר אותו כשם עמד אשר מלך בן ישי שהי׳ שמואל חמו אמרו לו: כאחד יב׳ הדן שבטו
והלוים הלוים במו מלחם ורעביים מבני הצבא ליש החלקים ונכרים באן למיכהו אדבר עמ׳ ואל הכאחד ח׳ ישראל ס׳ ;

ויאמר מלך ל׳ ופשוט חזי הלוחי על ויבן ויראו בני
עמון כי עשה דאבר לו

ארוס עבדים לדוד ויושע
יהוה את דוד בכל אשר הלך
ומלך דוד על כל ישראל
ויתי דוד עשה משפט וצדקה
לכל עמו ויואב בן צרויה
על הצבא ויהושפט בן
אחילוד מזכיר ועזריה בן
אחיטוב נאחימלך בן אביתר
כהנים ושריה סופר ובניהו
בן יהויד ע׳ והכרתי והפלתי
וכני דוד כהנים היו
ויאמר דוד הכי׳ שעוד אשר
נותר לבית שאול ואעשה
עמו חסד בעבור יהונתן ולבית
שאול עבדו שמו ציבא
ויקראו לו אל דוד ויאמר
המלך אלו הא אתה ציבא
ויאמר עבדך ויאמר המלך
האפס עוד איש לבית שאול
ואעשה עמו חסד אלהים
ויאמר ציבא אל המלך עוד
בן ליהונתן נכה הרגלים ויאמר
לו המלך איפה הוא ויאמר
ציבא אל המלך הנה הוא
בית מכיר בן עמיאל בלו דבר
וישלח המלך דוד ויקחהו
מבית מכיר בן עמיאל מלו

דבר ׳ ובא מפי בשת בן יונתן
בן שאול אל דוד ויפל על פניו
וישתחו ויאמר דוד מפי בשת
ויאמר הנה עבדך ויאמר לו
דוד אל תירא כי עשה אעשה
עמך חסד בעבור יהונתן
אביך והשבתי לך את כל
שדה שאול אביך ואתה
תאכל לחם על שלחני
תמיד ׳ ויש תחוה ויאמר מה
עבדך כי פנית אל הכלב המת
אשר במוני ויקרא המלך
אל ציבא נער שאול ויאמר
אליו כל אשר היה לשאול
ולכל ביתו נתתי לבן אדניך
ועבדת לו אתה ובניך ועבדיך
ובנך ועבדיך והכנסת והיה לבן
אדניך לחם לאכל ומפי בשת
בן אדניך יאכל תמיד לחם
על שלחני ולציבא חמשה
עשר בנים ועשרים עבדים
ויאמר ציבא אל המלך בכל
אשר יצוה אדני המלך את
עבדו כן יעשה עבדך ׳
ומפי בשת אכל על שלחני
כאחד מבני המלך ולמפי בשת
בן קטן ושמו מיכא וכל מושב

בית ציבא עבדים למפי בשת
ומפי בשת ישב בירושלם כי
על שלחן המלך תמיד הוא
אבל הוא פסח שתי רגליו ;

ויהי אחריכן ומת המלך בני
עמון וימלך חנון בנו תחתיו
ויאמר דוד אעשה חסד עם
חנון בן נחש כאשר עשה
אביו עמדי חסד וישלח דוד
לנחמו ביד עבדיו אל אביו
ובאו עבדי דוד ארץ בני
עמון ׳ ויאמרו שרי בני עמון
אל חנון אדניהם המכבד דוד
אתאביך בעינך כי שלח
לך מנחמים הלוא בעבור
חקור את העיר לרגלה ׳
ולהפכה שלח דוד את עבדיו
אליך ויקח חנון את עבדי
דוד ויגלח את חציו וקצם
ויכרת את מדותיהם עד
שתותיהם וישלח ׳ וגרו
לדוד וישלח לקראתם כי
היו האנשים נכלמים מאד
ויאמר המלך שבו בירחו
עד יצמח זקנכם ושבתם
ויראו בני עמון כי נבאשו

ולבית ר׳ ופקדם בשת ופקדה כל חשקן ויש מחזה לאב לרשב זרא בגרון אל לבית שאול עדי ויבשו מלך חבורה לבית מלך ה׳ ומחזה הלבית מלך ה׳ ומאמר ויאמרו
שמו אל דוד ולו מלך שאי עיקר על עלה אפה הם ואי שלאדי ע אפה לקטה חיים ואשר ישלים נמה ואשה ולחם בישרה ארץ ;

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

את כל שדה ב׳ ויקימשון וישבו אל עין
משפט וישבו לך׃ ס׃

איש ואיש ג׳ וישלח בני עמון אשר האיש ולא בה ויראו כי עמקתם עצה בלבו איש׃ ד׳ ויאמר ג׳ ודו בת בקצב מ׳
לכה ואיעצה לנו לך עין אותה הייתה תמרינא ותצבא ותיעה לנו לו שרעה ישראל ואיעה ויאיל ויאיל כה.

בדוד וישלח חובלי עמון ע
וישכרו את ארם בית רחוב
ואת ארם צובא עשרים
אלף רגלי ואת מלך מעכה
אלף איש ואיש טוב שנים
עשר אלף איש ויבאו
דוד וישלח את יואב ואת
כל צבא הגבורים ויצאו
בני עמון ויערכו מלחמה
פתח השער וארם צובא
והרחוב ואיש טוב ומעכה
לבדם בשדה וראה יואב כי
היתה אליו פני המלחמה
מפנים ומאחור ויבחר מכל
בחורי בישראל ויערך לקראת
ארם ואת יתר העם נתן ביד
אבשי אחיו וערך לקראת
בני עמון ויאמר אם תחזק
ארם ממני והיה לי לישועה
ואם בני עמון יחזקו ממך
והיה לך לישועה חזק ונתחזק
בעד עמנו ועד ערי אלהינו
ויהוה יעשה הטוב
בעיניו ויגש יואב והעם אשר
עמו למלחמה בארם ויגסו
מפניו ובני עמון ראו כי נס
ארם ויגסו מפני אבישי
ובא אחיו ויבאו ירושלם
מעל בני עמון ויבא ירושלם
וירא ארם כי נגף לפני ישראל
ויאספו יחד וישלח הדדעזר
ויצא את ארם אשר מעבר
הנהר ויבאו חילם שובך
שר צבא הדדעזר לפניהם
ויגד לדוד ויאסף את
כל ישראל ויעבר את הירדן
ויבא חילמה ויערכו ארם
לקראת דוד וילחמו עמו
וינס ארם מפני ישראל
ויהרג דוד מארם שבע
מאות רכב ואר׳ רבעים אלף
פרשים ואת שובך שר
צבא הדדעזר ויתת שם וירא
כל המלכים עבדי הדדעזר עוד
כי נגפו לפני ישראל ושלמו
את ישראל ולא עזרו עוד
ארם לחושע את בני
עמון
ויהי לתשובת השנה לעת
צאת המלאכים וישלח
דוד את יואב ואת עבדיו
עמו ואת כל ישראל וישחתו
את בני עמון וישבו רבה
ודוד יושב בירושלם

ויהי לעת הערב
ויקם דוד מעל משכבו
ויתהלך על גג בית המלך
וירא אשה רחצת מעל הגג
והאשה טובת מראה מאד
וישלח דוד וידרש לאשה
ויאמר הלוא זאת בת שבע
בת אליעם אשת אוריה
החתי וישלח דוד מלאכים
ויקחה ותבא אליו וישכב
עמה והיא מתקדשת
מטמאתה ותשב אל ביתה
והאשה הרתה ותשלח ותגד
לדוד ותאמר הרה אנכי
וישלח דוד אל יואב שלח
אלי את אוריה החתי וישלח
יואב את אוריה אל דוד
ויבא אוריה אליו וישאל
דוד לשלום יואב ולשלום
העם ולשלום המלחמה
ויאמר דוד לאוריה רד
לביתך ורחץ רגליך ויצא
אוריה מבית המלך
ותצא אחריו משאת המלך
אוריה פתח ביתו המלך את
כל עבדי אדניו ולא ירד אל
ביתו הגדו לדוד לאמר לא

ויצא ב׳ וישלחו פיה תקלות בפלבוו דודעזר משחיתם משחיתם ולמרחב מעמם ואיבדיה תעלוסה משחה
מלאכיה מלאי׃ ס ואת עבדיו ד׳ ולהשבות ושנה ו׳ שקף אחזר ואחדילן את פרעה׃ ס׃

ד׳ ותלא ב׳ ולא ידע וישלחו בחמי בישראל
ותמקדיה בחמדיהו קדמי ד׳ פמקוקו ותעמוד ובחיל
ותמקדיה בבשן ומפי בחילו׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויאמר דויד אל
המלך אך כה תאמר אליואב
אל ירע בעינך את הדבר
הזה כי כה וכה תאכל החרב
תחזק מלחמתך אל העיר
והרסה והחזקהו ותשמע אשת
אוריה מת אוריה אישה ו
ותספד על בעלה ויעבר האבל
וישלח דוד ויאספך אל ביתו
ותהי לו לאשה ותלד לו בן
ורע הדבר אשר עשה דוד
בעיני יהוה
וישלח יהוה את נתן אל דוד
ויבא אליו ויאמר לו שני
אנשים היו בעיר אחת אחד
עשיר ואחד רש לעשיר
היה צאן ובקר הרבה מאד
ולרש אין זולתי כבש אחד
אחת קטנה אשר קנה ויחיה
ותגדל עמו ועם בניו יחדו
מפתו תאכל ומכסו תשתה
ובחיקו תשכב והיתה לו כבת
ויבא אל הלך לאיש העשיר
ויחמל לקחת מצאנו ומבקרו
לעשות לאורח הבא אליו
את כבשת האיש הרש
ויעשה לאיש הבא אליו

ויאמר דויד אל נתן
חי יהוה כי בן מות האיש העשה
את הדבר הזה
ותחת אשר עשה את הדבר הזה
ואת אשר לא חמל
ויאמר נתן אל דויד אתה האיש
כה אמר יהוה אלהי ישראל
אנכי משחתיך למלך על ישראל
ואנכי הצלתיך מיד שאול
ואתן לך את בית אדניך
ואת נשי אדניך בחיקך
ואתן לך בית ישראל ויהודה
ואם מעט והוספתי לך כהנה וכהנה
מדוע בזית את דבר יהוה
לעשות הרע בעיני
את אוריה החתי הכיתה בחרב
ואת אשתו לקחת לך לאשה
והוא הרגתה בחרב בני עמון
ועתה לא תמיש חרב מביתך עד עולם
יען כי בזתני
ולקחת את אשת אוריה החתי
להיות לך לאשה
כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה
מבתך
ולקחתי את נשיך לעיניך
ונתתי לרעך
והשכב עם נשיך לעיני השמש
כי אתה עשית בסתר
ואני אעשה את הדבר הזה נגדי כל ישראל
ואמר דויד אל נתן
חטאתי ליהוה
גם יהוה העביר חטאתך לא תמות
אך כי הנאץ נאצת את אויבי יהוה
הגם הבן הילד לך מת
ויכבד יהוה את הילד
ויחלה
ויבקש דויד את האלהים בעד הילד
ויצם דויד צום
ובא ושכב לארץ כל הלילה
ויקומו זקני ביתו אליו
לקים אתו מן הארץ
ולא אבה ולא אכל לחם עמם
ויהי ביום השביעי
ויירא עבדיו להגיד לו כי אמרו
הן בהיות הילד חי דברנו אליו
ולא שמע בקולנו
ואיך נאמר אליו רע
ויראה דויד כי עבדיו מתלחשים
ויבן דויד כי מת הילד
ויאמר דויד אל עבדיו
הלמת הילד מת
ויאמרו מת
ויקם דויד מן הארץ
ויסך וחלף שמלתיו
ויבא בית יהוה
ויבקש ויבא אל בית יהוה
ויתן לחם לפניו
ויאכל
ויאמרו אליו עבדיו
מה הדבר הזה אשר עשית
בעד הילד חי צמת ובכית
ובהמת הילד מת קמת ותאכל לחם
ויאמר בהיות הילד חי צמתי ובכיתי
כי אמרתי מי יודע
אולי יחנני יהוה
וחי הילד
ועתה מת למה זה אני צם
הלעוד אני אשיבנו
אנכי אלכה אליו
והוא לא ישוב אלי
וינחם דויד את בת שבע אשתו
ויבא אליה
ויבעל אתה
ותלד בן
ותקרא שמו שלמה
ויהוה אהבו
וישלח ביד נתן הנביא
ויקרא שמו ידידיה
על יהוה

ויהי אחרי כן
ויהי אחרי כן
ויהי אחרי כן
ויהי אחרי כן
ויהי אחרי כן
ויהי אחרי כן
ויהי אחרי כן
ויהי אחרי כן
ויהי אחרי כן
ויהי אחרי כן
ויהי אחרי כן
ויהי אחרי כן
ויהי אחרי כן
ויהי אחרי כן
ויהי אחרי כן
ויהי אחרי כן
ויהי אחרי כן
ויהי אחרי כן
ויהי אחרי כן
ויהי אחרי כן

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ויחר אף דוד באיש מאד
ויאמר אל נתן חי יהוה כי
בן מות האיש העשה זאת
ואת חמת כבשה ישלם ארבעתים
עקב אשר עשה את הדבר
הזה ועל אשר לא חמל ׃
ויאמר נתן אל דוד אתה
האיש כה אמר יהוה אלהי
ישראל אנכי משחתיך ל
למלך על ישראל ואנכי
הצלתיך מיד שאול ואתנה
לך את בית אדניך ואת נשי
אדניך בחיקך ואתנה לך
את בית ישראל ויהודה ׃
ואם מעט ואסיפה לך כהנה
וכהנה מדוע בזית את דבר
יהוה לעשות הרע בעיני
את אוריה החתי הכית בחרב
ואת אשתו לקחת לך לאשה
ואתו הרגת בחרב בני עמון
ועתה לא תסור חרב מביתך
עד עולם עקב כי בזתני
ותקח את אשת אוריה
החתי להיות לך לאשה׃
כה אמר יהוה הנני
מקים עליך רעה מביתך
ולקחתי את נשיך לעיניך

ונתתי לרעך ושכב עם
נשיך לעיני השמש הזאת
כי אתה עשית בסתר ואני
אעשה את הדבר הזה נגד
כל ישראל ונגד השמש ׃
ויאמר דוד אל נתן
חטאתי ליהוה
ויאמר נתן אל דוד
גם יהוה העביר חטאתך
לא תמות׃ אפס כי נאץ
נאצת את אויבי יהוה בדבר
הזה גם הבן הילוד לך מות
ימות׃ וילך נתן אל ביתו ויגף
יהוה את הילד אשר ילדה
אשת אוריה לדוד ויאנש
ויבקש דוד את האלהים
בעד הנער ויצם דוד צום
ובא ולן שכב ארצה׃ ויקמו
זקני ביתו עליו להקימו מן
הארץ ולא אבה ולא אכל
אתם לחם׃ ויהי ביום השביעי
וימת הילד ויראו עבדי דוד
להגיד לו כי מת הילד כי אמרו
הנה בהיות הילד חי דברנו
אליו ולא שמע בקולנו ואיך
נאמר אליו מת הילד ועשה
רעה׃ וירא דוד כי עבדיו מ

מתלחשים ויבן דוד כי מת
הילד ויאמר דוד אל עבדיו
המת הילד ויאמרו מת׃ ויקם
דוד מהארץ וירחץ וינסך
ויחלף שמלתו ויבא בית
יהוה וישתחו ובא אל ביתו
וישאל וישימו לו לחם׃ ל
ויאכל׃ ויאמרו עבדיו אליו
מה הדבר הזה אשר עשיתה
בעבור הילד חי בעדתו ובכך
ובאשר מת הילד קמת׃ ל
ותאכל לחם׃ ויאמר בעוד
הילד חי צמתי ואבכה כי
אמרתי מי יודע יחנני יהוה
וחי הילד׃ ועתה מת למה זה
אני צם האוכל לחשיבו עוד
אנכי הלך אליו והוא לא ישוב
אלי׃ וינחם דוד את בת שבע
אשתו ויבא אליה וישכב
עמה ותלד בן ויקרא את
שמו שלמה׃ ויהוה אהבו
וישלח ביד נתן הנביא ויקרא
את שמו ידידיה בעבור
יהוה׃
ויפלחם יואב בבת רבני עמון
וילכד את עיר המלוכה׃ ל
וישלח יואב מלאכים אל

ואבסר ב בשד וחלו חי׳ עמוי ואבכה בצם נפשי אוי ידעתים חסי ואבשר על בסס לי אנבי ישוב אלמה׃ ופקד ל
ופקד על ארון ופקד ידי פלאמרן חסדי אליה בעדו ופקד בחלמים יט ׃ ס׃

אנכי הלך ל׃ ואוכ בחיי ויקוה אנכי הולך אל הוראני
הולך ע׳ אשר אנכי הולך׃

נגד כל ישראל ל׃ ומשמש בבוא כל ישראל
לשאול ארנפני כי אחיה עשוה בסתר ואני׃ ס׃

רשקן ב׃ מל ונעקה לרשקן ושבב שמרבנא ומשקב וכל מטבנא דבומחון ב׃ מן משלי ארון לי מיסיפן ורחבו רשקן׃
בקולנו ל׃ הד מל ל׃ חשלין ומשמשון ומנמן אל ומחה ומשמרב ומחמד אל יקום עמיו ולא שמע בקולנו׃ ס׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אחזתי ב׳ מל׳ הבא נא ועמדי אחזתי קימשיר
מיאר שכבי עמי ועמד אדני הזרע שי׳ :

עשותה ה׳ ומשפחתו ושם אחת עמיה אמון לבמוח אשר ראה כל אלה דוד ישבשמה זכר אדו ושקר ראה אל
חשי שתה אשר עשתה : יחונה ה׳ שכב ע׳ משכבך הישן שנים בפסוק ויבא יהוה ונשב ע׳ בזרוע ויקם אל
יבוי ולשון הרבים :

1

רוד ויאמר לו מדוע אתה כסה כל
גם לבדתי את עיר המים :
ועתה אסף את עדתך העם
וחנה על העיר ולכדה פן
אלכד אני את העיר ונקרא
שמי עליה ויאסף דוד את
כל העם וילך נבתה וילחם
בה וילכדה ויקח את עטרת
מלכם מעל ראשו ומשקלה
ככר זהב ואבן יקרה ותהי
על ראש דוד ושלל העיר
הוציא הרבה מאד ואת
העם אשר בה הוציא ושם
במגרה ובחרצי הברזל
ובמגרות הברזל והעביר
אותם במלבן וכן יעשה לכל
ערי בני עמון וישב דוד וכל
העם ירושלם
ויהי אחריכן ולאבשלום בן
דוד אחות יפה ושמה תמר
ויאהבה אמנון בן דוד ויעצ
לאמנון להתחלות בעבור
תמר אחתו כי בתולה היא
ויפל אבעיני אמנון לעשות
לה מאומה ולאמנון רע
ושמו יונדב בן שמעה אחי
דוד ויונדב איש חכם מאד :

ויאמר לו מדוע אתה כסה כל
בן המלך בבקר בבקר הלוא
תגיד לו ויאמר לו אמנון את
תמר אחות אבשלם אחי
אני אהב ויאמר לו יהונדב
שכב על משכבך והתחל
וכא אביך לראותך ואמרת
אלו תבא נא תמר אחותי
ותברני לחם ועשתה לעיני
את הברייה למען אשר
אראה ואכלתי מידה ושכב
אמנון ויתחל ובא המלך
לראתו ויאמר אמנון אל
המלך תבו נא תמר אחתי
ותלבב לעיני שתי לבבות
ואכרה מידה וישלח דוד
אל תמר הביתה לאמר לכי
נא בית אמנון אחיך ועשי
לו הברייה ותלך תמר בית
אמנון אחיה והוא שכב
ותקח את הבצק ותלוש
ותלבב לעיניו ותבשל את הלבבות
ותקח את המשרת
ותצק לפניו ויאן לאכול
ויאמר אמנון הוציאו כל איש
מעליו ויצאו כל איש
מעליו ויאמר אמנון אל תמר

הביאי לי הבשר בחדר ואכלה מידך ותקח תמר את הלבבות
אשר עשתה ותבא לאמנון
אחיה בחדרה ותגש אליו
לאכל ויחזק בה ויאמר
לה בואי שכבי עמי אחותי
ותאמר לו אל אחי אל
תענני כי לא יעשה כן
בישראל אל תעשה את
הנבלה הזאת ואני אנה
אוליך את חרפתי ואתה
תהיה כאחד הנבלים בישראל
ועתה דבר נא אל המלך כי לא
ימנעני ממך ולא אבה
לשמע בקולה ויחזק ממנה
ויענה וישכב אתה ויהי שנאה
אמנון שנאה גדולה מאד כי
גדולה השנאה אשר שנאה
מאהבה אשר אהבה ויאמר
לה אמנון קומי לכי ותאמר
לו אל אודת חדעה המגרשה
הזאת מאחרת אשר עשית
עמי לשלחני ולא אבה
לשמע אליה ויקרא את נערו
משרתו ויאמר שלחנא
את זאת מעלי החוצה ונעל
הדלת אחריה ועליה כתנת

חבי׳ אי ב׳ הבשר בחדר ומלאכת המלאכה אשר ואכל מן עשה : ו׳ על הדעה ה׳ כמ׳ קשה מ׳ מאד כמה וחזר בם ותחן ותקם ויאמרם בנו ברגיו ויאכלו ע
ויבריח ויבריחו ולחמו המלאכים הנה אשר ואכל מן עשה : ו׳ ולא ובגחלי יום : ב׳ מ׳ א׳ ויכלים :

חיים ב׳ ודשמנון ושקר אשתבר ע׳ לאמנון : ו׳ :
הבא ב׳ חס נבג ומרי קדמלי חדיד בחדר קדשי :

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

פסים כילות לבשן בנות
המלך הכתות מעלים ויעא
אותה מן שרתו החוץ ונעל
הדלת אחריה ותקח תמר
אפר על ראשה וכתנת
הפסים אשר עליה קרעה
ותשם ידה על ראשה ותלך
הלוך וזעקה ויאמר אליה
אבשלום אחיה האמנון
אחיך היה עמך ועתה אחותי
החרישי אחיך הוא אל
תשיתי את לבך לדבר הזה
ותשב תמר שממה בית
אבשלום אחיה והמלך
דוד שמע את כל הדברים
האלה ויחר לו מאד ולא
לבר אבשלום עם אמנון ל
מרע ועד טוב כי שנא
אבשלום את אמנון על
דבר אשר ענה את תמר
אחתו
ויהי שנתים ימים מהיות גזזים
לאבשלום בבעל חצור אשר
עם אפרים ויקרא אבשלום
לכל בני המלך ויבא אבשלום
אל המלך הנה נא
גזזים לעבדך ילכו נא המלך
ועבדיו עם עבדך ויאמר
המלך אל אבשלום אלכמ
אל נא בני ויכבד
אתך ולא אבה לתת לו
עקדו ויפרץ בו ולא אבה
ללכת ויברכהו ויאמר
אבשלום ולא ילך נא אתנו
אמנון אחי ויאמר לו המלך
למה יקום עמך ויפרץ בו
אבשלום וישלח אתו את
אמנון ואת כל בני המלך
ויעו אבשלום את
נערו לאמר ראו נא כטוב
לב אמנון ביין ואמרתי אליכם
הכו את אמנון והמתם אתו
אל תיראו הלא אני אנכי
צויתי אתכם חזקו והיו לבני
חיל ויעשו נערי אבשלום
לאמנון כאשר צוה אבשלום
ויקמו כל בני המלך וירכבו
איש על פרדו וינסו
בדרך ודשמעה באה אל דוד
לאמר הכה אבשלום את כל
בני המלך ולא נותר מהם
אחד ויקם המלך
ויקרע את בגדיו וישכב
ארצה וכל עבדיו נצבים
קרעי בגדים ולעזיעדב
בן שמעה אחי דוד ויאמר
אל יאמר אדני את כל
הנערים בני המלך המיתו כי
אמנון לבדו מת כי על פי
אבשלום היתה שומה מיום
ענתו את תמר אחתו ועתה
אל ישם אדני המלך אל לבו
דבר לאמר כל בני המלך מתו
כי אם אמנון לבדו מת
ויברח אבשלום ויבא אל חבעד
ויצפה את עינו וירא והנה עם
רבת לבים מדרך אחריו מן צד
ההר ויאמר הנה בני המלך
הנה כדבר עבדך כן היה
כן היה ויהי ככלתו לדבר והנה
בני המלך באו וישאו קולם
ויבכו וגם המלך ועבדיו
בכו בכי גדול מאד ואבשלום
ברח ויבא אל תלמי מלך
גשור ויתאבל על בנו כל
הימים ואבשלום ברח וילך
גשורה ויהי שם שלש שנים
ונכל לבו לבוא אל המלך
אבשלום מגיחים על אמנון בי
מת ויבא יואב בעיר
ויגד המלך על אבשלום

שנא ל כי כל מעבת שחה לא יקום לך מעבה לא דבר אבשלום כי שנא שלא אפרשש חנה שנא ולחוה :
ותן ל חמרים מרע לבב כי מאמ לו אבשלו נעמן מקר ומחד ומחן בין : בטוב ל ומחסטוב לבם טוב לו אמנון ביין
כטוב לאמנון ביום השבי :

ויחר ל ויבא ויהיו בחצר אבשלום
לדבר אלה לשאר אבשלום מחרשים :
ויהי ל כל הנערים אשר אבשלום ויעל אל אבשלום
ישלחו אל אמנון :

ויברח ל ומעבר ויחזקו ויחזיקו ויחזקו ויחזו
חזקים אות וחקים שבו נוד מטר בבל : טפ :

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויאמר המלך אל האשה לכי
וישלח ויאבד תקוה ויקח
משם אשה חכמה ויאמר
אליה התאבלי נא ולבשי נא
בגדי אבל ואל תסוכי שמן
והיות כאשה זה ימים רבים
מתאבלת על המת ובאת אל
המלך ודברת אליו כדבר הזה
וישם יואב את הדברים בפיה
ותאמר האשה התקע עתה אל
המלך ותפל על אפיה ארצה
ותשתחו ותאמר הושיעה
המלך ויאמר לה
המלך מה לך ותאמר אמר אבל
אשה אלמנה אני ומתו אישי
ולשפחתך שני בנים ויצאו
שניהם בשדה ואין מציל
ביניהם ויכהו האחד את האחד
וימת אתו והנה קמה כל
המשפחה על שפחתך ויאמרו
תני את מכה אחיו ונמיתהו
בנפש אחיו אשר הרג
ונשמידה גם את היורש וכבו
את גחלתי אשר נשארה ל
לבלתי שום לאישי שם ש
ושאריה על פני האדמה

ויאמר המלך לכי
לביתך ואני אצוה עליך
ותאמר האשה התקוש
אלי המלך עלי ארני המלך
העון ועל בית אבי והמלך
וכסאו נקי
ויאמר המלך המדבר
אליך והבאתו אלי ולא
יסיף עוד לגעת בך ותאמר
יזכר נא המלך את יהוה
אלהיך מהרבות גאל הדם
לשחות ולא ישמידו את בני
ויאמר חי יהוה אם יפל
משערת בנך ארצה ותאמר
האשה תדבר גא שפחתך
אל אדני המלך דבר ויאמר
דברי ותאמר
האשה ולמה חשבת כזאת
על עם אלהים ומדבר המלך
הדבר הזה באשם לבלתי
השיב המלך את נדחו כי מות
נמות וכמים הנגרים ארצה
אשר לא יאספו ולא ישא
אלהים נפש שוחט שלם מחשבות
לבלתי ידח ממנו נדח
אשר באתי לדבר אל המלך
אדני את הדבר הזה מיראני
העם ותאמר שפחתך אדברה

נא אל המלך אולי יעשה
המלך את דבר אמתו כי
ישמע המלך להציל את
אמתו מכף האיש להשמיד
אתי ואת בני יחד מנחלת
אלהים ותאמר שפחתך
יהי נא דבר אדני המלך
למנוחה כי כמלאך אלהים כן
ארני המלך לשמע הטוב
והרע ויהוה אלהיך יהי עמך

ויען המלך ויאמר אל האשה
אל נא תכחדי ממני דבר
אשר אנכי שאל אתך ותאמר
האשה ידבר נא ארני המלך
ויאמר המלך הידו יואב אתך
בכל זאת ותען האשה ותאמר
חי נפשך אדני המלך אם
אשל ומין ולהשמיל מכל
אשר דבר אדני המלך כי
עבדך יואב הוא צוני והוא
שם בפי שפחתך את כל
הדברים האלה לבעבור סבב
את פני הדבר עשה עבדך
ויאב את הדבר הזה וארני
חכם כחכמת מלאך האלהים
לדעת את כל אשר בארץ

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ויאמר המלך אל
יואב הנה נא עשיתי את
הדבר הזה ולך השב את הנער
את אבשלום: ויפל יואב
אל פניו ארצה וישתחו ויברך
את המלך ויאמר יואב
היום ידע עבדך כי מצא חן
בעיניך אדני המלך אשר
עשה את דבר
עבדו: ויקם יואב וילך
גשורה ויבא את אבשלום
ירושלם:
ויאמר המלך יסב אל ביתו
ופני לא יראה ויסב אבשלום
אל ביתו ופני המלך לא ראה:
ואבשלום לא
ויהי איש נאוה מאד בכל ישראל
להתהלל מכף רגלו ועד
קדקדו לא היה בו מום:
וכבד חנ את ראשו והי מקץ
ימים לימים אשר ינה בו
כבד עליו וגזזו ושקל את
שער ראשו מאתים שקלים
באבן המלך וילדו לאבשלום
שלשה בנים ובת אחת ושמה
תמר היא היתה אשה יפת
מראה:

ויש אבשלום בירושלם
שנתים ימים ופני המלך לא
ראה: וישלח אבשלום
אל יואב לשלח אתו אל
המלך ולא אבה לבוא אליו
וישלח עוד שנית ולא אבה
לבוא: ואמר אל עבדיו
ראו חלקת יואב אצל שדי
ולו שם שעורים לכו והצתם
באש את החלקה באש:
ויקם יואב ויבא אל אבשלום
הביתה ואמר אליו למה
הציתו עבדיך את החלקה
אשר לי באש: ואמר
אבשלום אל יואב חנה
שלחתי אליך לאמר באה הנה
ואשלחך אתך אל המלך
לאמר למה באתי מגשור
טוב לי עוד אנשים ועתה
אראה פני המלך ואם יש בי
עון והמיתני: ויבא יואב אל
המלך ויגד לו ויקרא אל
אבשלום ויבא אל המלך
וישתחו לו על אפיו ארצה
לפני המלך וישק המלך
לאבשלום:

ויהי מאחריכן ויעש לו
אבשלום מרכבה וסוסים
וחמשים איש רצים לפניו:
והשכים אבשלום ועמד
על יד דרך השער ויהי כל
האיש אשר יהיה לו ריב
לבוא אל המלך למשפט
ויקרא אבשלום אליו ואמר
איה זה עיר אתה ויאמר
מאחד שבטי ישראל עבדך:
ואמר אליו אבשלום ראה
דברך טובים ונכחים ושמע
אין לך מאת המלך: ויאמר
אבשלום מי ישמני שפט
בארץ ועלי יבוא כל איש
אשר יהיה לו ריב ומשפט
ות צדקתיו: והיה בקרב איש
לגשת לשתחות לו ושלח את ידו
והחזיק לו ונשק לו: ועשה
אבשלום כדבר הזה לכל
ישראל אשר באו למשפט
אל המלך ויגנב אבשלום
את לב אנשי ישראל:

ויהי מקץ ארבעים שנה
ויאמר אבשלום אל המלך
אלכה נא ואשלם את נדרי

שער ד׳ וקלם ומגדל פיסה בלשון מדי נמדי לעמה נאשר בלחוגלחוגאי ראשי: ס:
אלמדי ו׳ ומשלם שנים בשמרון ובירושלים ואיכיהא ין ן׳ לכלל: ס:

באבן ג׳ באבן אי באבנקה ואם באבנוה אשר באמנים שקלים וחד ובאבן ידיהם: ס: ובהיה
ובאבשלום לא היה איש שהר עשמסו חלק רגל אדם חלל ששה ופר בשלו סוב אשרוקה:

ואם יש ב׳ ומשמחון ואם יש בי עון והמיתני
ואם נבואים הם ואם יש אחר ואחר: ס:

מאחריכן ד׳ ומקלחון ושמע ידו מאחריכן ושמע לאבשלום ויבאים מנחה לחוגשמם: ס:
ושמים ב׳ אם בלשון מיכבו ומדים לפתו ברכבי פרעה ושרשים מיבר: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אשר נדרתי ליהוה בחברון׃
כי נדר נדר עבדך בשבתי
בגשור בארם לאמר אם
ישוב ישובני יהוה ירושלם
ועבדתי את יהוה׃ ויאמר לו
המלך לך בשלום ויקם וילך
חברונה׃
וישלח אבשלום מרגלים
בכל שבטי ישראל לאמר
כשמעכם את קול השפר
ואמרתם מלך אבשלום
בחברון׃ ואתאבשלום חלכו
מאתים איש בירושלם׃
קראים והלכים לתמם ולא
ידעו כל דבר׃ וישלח אבשלום
את אחיתפל הגלני יועץ
דוד מעיר מגלה בזבחו את
הזבחים ויהי הקשר אמץ
והעם הולך ורב את אבשלם׃
ובא המגיד אל דוד לאמר
היה לב איש ישראל אחרי
אבשלום׃ ויאמר דוד לכל
עבדיו אשר אתו בירושלם
קומו ונברחה כי לא תהיה לנו
פלטה מפני אבשלום מהרו
ללכת פן ימהר והשיגנו והדיח
עלינו את הרעה והכה העיר

לפי חרב׃ ויאמרו עבדי המלך
אל המלך בכל אשר
יבחר אדני המלך הנה עבדיך׃
ויצא המלך וכל ביתו ברגליו
ויעזב המלך את עשרת נשים
פלגשים לשמר הבית׃ ויצא
המלך וכל העם ברגליו׃ ויעמדו בית המרחק׃ וכל
עבדיו עברים על צדו וכל
הכרתי וכל הפלתי והגתים
ששת מאות איש אשר באו
ברגלו מגת עברים על פני
המלך׃ ויאמר המלך אל אתי
הגתי למה תלך גם אתה אתנו
שוב ושב עם המלך כי נכרי
אתה וגם גלה אתה למקומך׃
תמול בא ואיך היום אניך עמנו
ואנכי הולך אל אשר אני
הולך שוב ושב את אחיך׃
עם חסד ואמת יעשה אתי׃
ויאמר המלך לאתי
ויאמר חיתוה
וחי אדני המלך כי אם במקום׃
אשר יהיה שם אדני המלך׃
אם למות אם לחיים כי שם
יהיה עבדך׃ ויאמר דוד אל
אתי הגתי לך ועבר ויעבר אתי
הגתי וכל אנשיו וכל הטף׃

אשר אתו׃ וכל הארץ בוכים
קול גדול וכל העם עברים
והמלך עבר בנחל קדרון׃
וכל העם עברים על פני דרך
את המדבר׃ והנה גם צדוק
וכל הלוים אתו נשאים את
ארון ברית האלהים ויציקו
את ארון האלהים ויעל
אביתר עד תם כל העם׃
לעבור מן העיר׃ ויאמר המלך
לצדוק השב את ארון
האלהים העירה אם אמצא
חן בעיני יהוה והשבני והראני
אתו ואת נוהו׃ ואם כה יאמר
לא חפצתי בך הנני יעשה לי
כאשר טוב בעיני׃
ויאמר המלך אל
צדוק הכהן הרואה אתה
שבה העיר בשלום ואחימעץ
בנך ויהונתן בן אביתר שני
בניכם אתכם׃ ראו אנכי מ
מתלחמה בערבות המדבר
עד בוא דבר מעמם להגיד
לי׃ ושב צדוק ואביתר את
ארון האלהים ירושלם
שם וישבו׃ ודוד עלה במעלה הזיתים
עלה והבה בכה וראש לו חפה׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לשאול ב׳ ושמעתיהו והיה על לשאול ואחיה שלו
ולמה ולהיה עבדיך ס׳

חנה שם ב׳ ושמעתיהו חסן שם עמיר והלבנו שלו׳
ל׳ ואחיה ל׳ עליון ע׳ עליון ע׳ ולהיה לחנו׳ ס׳

ושלמוה ב׳ ושמעתיהו בא׳ שני הראש ולפניהם
ושלמוה ומדרגי לא׳ ס׳ ס׳

וְהוּא חָלָה וָחָף וְכָל־הָעָם
אֲשֶׁר אִתּוֹ חָפוּ אִישׁ רֹאשׁוֹ
וַעֲלוּ עָלָה וּבָכֹה וְדָוִד הִגִּיד
לֵאמֹר אֲרוּרוֹ נָפֵל בַּלְּשָׁרוֹן
עִם אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד
סַכְּלָנָא אַתְעֲצַת אֲחִיתֹפֶל
וְתוּהּ וַיְהִי דָוִד בָּא שֶׁה הָרֹאשׁ
אֲשֶׁר יִשְׁתַּחֲוֶה שָׁם לֵאלֹהִים
וְהִנֵּה לִקְרָאתוֹ חוּשַׁי הָאַרְכִּי
קָרוּעַ בְּתֻנָּתוֹ וַאֲדָמָה עַל
רֹאשׁוֹ׳ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל
עֲבָרָתָ אוֹתִי וְהָיִיתָ עָלַי ל׳
לְמַשָּׁא׳ וְאִם־הָשֵׁב עִיר תָּשׁוּב
וְאָמַרְתָּ לְאַבְשָׁלוֹם עַבְדְּ
אָנִי הַמֶּלֶךְ אֶהְיֶה עַבְדְּ אָבִיךָ
וְאָנֹכִי מֵאָז עַתָּה וְאָנִי עַבְדֶּךָ
וְהָפַרְתָּה לִי אֶת עֲצַת אֲחִיתֹפֶל
וְהַלְוֹא עִמָּךְ שָׁם צָדוֹק
וְאֶבְיָתָר הַכֹּהֲנִים וְהָיָה כָּל־
הַדָּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁמַע מִבֵּית
הַמֶּלֶךְ תַּגִּיד לְצָדוֹק וְאֶבְיָתָר
הַכֹּהֲנִים הִנֵּה שָׁם עִמָּם שְׁנֵי
בְנֵיהֶם אֲחִימַעַץ לְצָדוֹק
וְיוֹנָתָן לְאֶבְיָתָר וּשְׁלַחְתֶּם
בְּיָדָם אֵלַי כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר
תִּשְׁמָעוּ׳ וַיָּבֹא חוּשַׁי רֵעֶה
דָוִד הָעִירָה וְאַבְשָׁלוֹם בָּא

וְרוּשָׁלִָם׳ וְדָוִד עָבַר מְעַט
מֵהָרֹאשׁ וְהִנֵּה צִיבָא נַעַר
מְפִיבֹשֶׁת לִקְרָאתוֹ עִמֹּד
חֲמֹרִים חֲבוּשִׁים וַעֲלֵיהֶם
מָאתַיִם לֶחֶם וּמֵאָה צִמּוּקִים
מֵאָה קַיִץ וְנֵבֶל יָיִן׳ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אֶל־צִיבָא מַה־אֵלֶּה
לְךָ׳ וַיֹּאמֶר צִיבָא הַחֲמֹרִים
לְבֵית הַמֶּלֶךְ לִרְכָּב וְהַלֶּחֶם
וְהַקַּיִץ לֶאֱכֹל הַנְּעָרִים וְהַיַּיִן
לִשְׁתּוֹת הַיָּעֵף בַּמִּדְבָּר׳ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ וְאֵיפֹה בְּנֶךָ וַיֹּאמֶר
צִיבָא׳ הִנֵּה הוּא יֹשֵׁב
בִּירוּשָׁלִַם כִּי אָמַר הַיּוֹם יָשִׁיבוּ
לִי בֵית יִשְׂרָאֵל אֶת מַמְלְכוּת
אָבִי׳ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְצִיבָא
הִנֵּה לְךָ כָּל־אֲשֶׁר לְמְפִיבֹשֶׁת
וַיֹּאמֶר צִיבָא הִשְׁתַּחֲוִיתִי
אִמְצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
וְכָא הַמֶּלֶךְ דָּוִד עַד־בָּחוּרִים
וְהִנֵּה מִשָּׁם אִישׁ יֹצֵא מִמִּשְׁפַּחַת
בֵּית שָׁאוּל וּשְׁמוֹ שִׁמְעִי בֶּן
גֵּרָא יֹצֵא וְקָלֹל׳ וַיְקַלֵּל׳
וַיִּסְקֹל בָּאֲבָנִים אֶת־דָּוִד וְאֶת
כָּל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְכָל־הָעָם
וְכָל־הַגִּבֹּרִים מִימִינוֹ וּמִשְּׂמֹאלוֹ
וְכֹה אָמַר שִׁמְעִי בְּקַלְלוֹ׳ לֵא

עֲבָא אִישׁ הַדָּמִים וְאִישׁ
הַבְּלִיָּעַל הֵשִׁיב עָלֶיךָ יְהוָה
כָּל־דְּמֵי בֵית שָׁאוּל אֲשֶׁר
מָלַכְתָּ תַּחְתָּיו וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת
הַמְּלוּכָה בְּיַד אַבְשָׁלוֹם בְּנֶךָ
וְהִנֶּךָ בְרָעָתֶךָ כִּי אִישׁ דָּמִים
אָתָּה׳ וַיֹּאמֶר אֲבִישַׁי בֶּן־צְרוּיָה
אֶל־הַמֶּלֶךְ לָמָּה יְקַלֵּל הַכֶּלֶב
הַמֵּת הַזֶּה אֶת־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
אֶעְבְּרָה נָּא וַאֲסִירָה אֶת־רֹאשׁוֹ׳
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לִי וְלָכֶם בְּנֵי צְרוּיָה כִּי יְקַלֵּל
וְכִי יְהוָה אָמַר לוֹ קַלֵּל אֶת
דָּוִד וּמִי יֹאמַר מַדּוּעַ עָשִׂיתָ
כֵּן׳ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל
אֲבִישַׁי וְאֶל כָּל־עֲבָדָיו הִנֵּה
בְנִי אֲשֶׁר יָצָא מֵמֵעַי מְבַקֵּשׁ
אֶת־נַפְשִׁי וְאַף כִּי עַתָּה בֶּן־
הַיְמִינִי הַנָּעוֹל וְיָקֵל כִּי אָמַר
לוֹ יְהוָה אוֹלַי יִרְאֶה יְהוָה בְּעֹנִי
וְהֵשִׁיב יְהוָה לִי טוֹבָה׳ תַּחַת
קִלְלָתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה׳ וַיֵּלֶךְ דָּוִד
וְאַנְשָׁיו בַּדֶּרֶךְ׳ וְשִׁמְעִי
הֹלֵךְ לְצַלְעַת הָהָר לְעֻמָּתוֹ הָלוֹךְ
וְקִלֵּל וְיַסְקֵל בָּאֲבָנִים לְנֶגְדּוֹ
וְעַפַּר בָּעָפָר׳
וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר
אִתּוֹ׳ וַיָּבֹאוּ עָיֵף

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אתו עיפים וינפשם ׃ ט
ואבשלום וכל־העם איש
ישראל באו ירושלם ואחיתפל
אתו׃ והי כאשר־בא חושי
הארכי רעה דוד אל־אבשלום
ויאמר חושי אל־אבשלום יחי
המלך יחי המלך׃ ויאמר
אבשלום אל־חושי זה חסדך
את־רעך למה לא־הלכת את
רעך׃ ויאמר חושי אל־אבשלום
לא כי אשר בחר־יהוה ואת עם
הזה ובל־איש־ישראל לו
אתה ואתו אשב׃ ותשנית
למי אני אעבד הלוא לפני
בנו כאשר עבדתי לפני־אביך
כן אהיה לפניך׃
ויאמר אבשלום אל־אחיתפל
הבו לכם עצה מה נעשה׃ ויאמר
אחיתפל אל־אבשלום בוא
אל־פלגשי אביך אשר הניח
לשמור הבית ושמע כל־ישראל
כי נבאש את־אביך והזקו
ידי כל־אשר אתה׃ ויפו ל
לאבשלום האהל על־הגג׃
ובא אבשלום אל־פלגשי
אביו לעיני כל־ישראל׃ ועצת
אחיתפל אשר יעץ בימים

ההם כאשר ישאל בדבר
האלהים בן כל עצת אחיתפל
גם לדוד גם לאבשלם׃
ויאמר אחיתפל אל־
אבשלם אבחרה נא שנים
עשר אלף איש ואקומה
וארדפה אחרי דוד הלילה׃
ואבוא עליו והוא יגע ורפה־
ידים והחרדתי אתו ונס כל־
העם אשר אתו והכיתי את
המלך לבדו׃ ואשיבה כל־
העם אלי כשוב הכל האיש
אשר אתה מבקש שב כל־העם
יהיה שלום׃ ויישר הדבר
בעיני אבשלום ובעיני כל־זקני
ישראל׃ ויאמר
אבשלום קרא נא גם לחושי
הארכי ונשמעה מה בפיו׃
גם־בא חושי אל־
אבשלום ויאמר אבשלום
אליו לאמר כדבר הזה דבר
אחיתפל התעשה אחר דברו
אם־אין אתה דבר׃
ויאמר חושי אל־
אבשלום לא־טובה היעצה
אשר־יעץ אחיתפל הפעם׃
הזאת׃ ויאמר חושי אתה

יודע את־אביך ואת־אנשיו
כי גבורים המה וחמי־נפש המה
כדב שכול בשדה ואביך איש
מלחמה ולא־ילין את־העם
הנה עתה הוא נחבא באחת
הפחתים או באחד המקומות
והיה כנפל בהם בתחלה ושמע
השמע ואמר היתה מגפה
בעם אשר אחרי אבשלם׃
והוא גם־הוא בן־חיל אשר לבו כלב
האריה המס ימס כי ידע כל־
ישראל כי גבור אביך וכני־
חיל אשר אתו׃ כי־יעצתי
אסף יאסף עליך כל־
ישראל מדן ועד־באר שבע
כחול אשר על־הים לרב׃
ופניך הלכים בקרב׃ ובאנו
אליו במאחת המקומות אשר
נמצא שם ונחנו עליו
כאשר יפל הטל על־
האדמה ולא־נותר בו וגם־כל
האנשים אשר אתו גם־
אחד׃ ואם־אל־עיר אשר
הושיאו כל־ישראל אל
העיר ההיא אחבלים וסחבנו
אתו ערה־נחל עד אשר
לא־נמצא שם גם־עצור׃

אם אין לו ישראל היא אשר־יוד אשר־חיזק
בקרבנו אם אין אחזה שמע דבר אשר שמע לו׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לחדראורב ד׳ בלשנין וברים מרראזות בו בי לא
ומכלו לחדראורב ולך אליחוי לחדראורב חטאשיכם:

ומאמת ומאמת ב׳ אמרני אבכי חטאתי ואמרי
חרשי אל צדיק ואל אבחר: ס׳:

חרשת ב׳ חד חב וחד מ״ל ומשעטו עליון
חרשת בסוף חרשת: ס׳:

פ׳

ויאמר אבשלום וכל איש
ישראל טובה עצת חושי
תארבים מעצת אחיתפל
ויהוה צוה להפר את עצת
אחיתפל הטובה לבעבור
הביא יהוה אל אבשלום את
הרעה: ויאמר חושי
אל צדוק ואל אביתר הכהנים
כזאת וכזאת יעץ אחיתפל
את אבשלום ואת זקני
ישראל וכזאת וכזאת יעצתי
אני ועתה שלחו מהרה
והגידו לדוד לאמר אל תלן
הלילה בערבות המדבר ועם
עבור תעבור פן יבלע המלך
ולכל העם אשר אתו ויהונתן
ואחימעץ עמדים בעין רגל
והלכה השפחה והגידה להם
והם הלכו והגידו למלך דוד
כי לא יוכלו להכנס אות לעיר
העירה: וראתם נער ויגד
לאבשלום וילכו שניהם מהרה
ויבאו אל בית איש בבחורים
ולו באר בחצרו וירדו שם:
ותקח האשה ותפרש את
המסך על פני הבאר ותשטח

עליו הרפות ולא נודע דבר:
ויבאו עבדי אבשלום אל
האשה הבית ויאמרו איה
אחימעץ ויהונתן ותאמר
להם האשה עברו מיבל
המים ויבקשו ולא מצאו
וישבו ירושלם:
ויהי אחרי לכתם
ויעלו מן הבאר וילכו ויגדו
למלך דוד ויאמרו אל דוד
קומו ועברו מהרה את המים
כי כה יעץ עליכם אחיתפל
ויקם דוד וכל העם אשר אתו
ויעברו את הירדן עד אור
הבקר עד אחד לא נעדר
אשר לא עבר את הירדן:
ואחיתפל ראה כי לא נעשתה
עצתו וחבש את החמור
ויקם וילך אל ביתו אל עיר
ויצו אל ביתו ויחנק וימת
ויקבר בקבר אביו:
ודוד בא מחנימה
ואבשלום עבר את הירדן הוא
וכל איש ישראל עמו ואת
עמשא אבשלום תחת
יואב על הצבא עמשא בן
איש ושמו יתרא הישראלי

אשר בא אל אביגל בת
נחש אחות צרויה אם יואב
ויחנו ישראל ואבשלום בארץ
הגלעד: והי כבוא דוד
מחנימה ושובי בן נחש מתת
בני עמון ומכיר בן עמיאל
מלו דבר ובן זלי הגלעדי מן
רגלים משכב וספות וכלי
יוצר וחטים ושעורים וקמח
וקלי ופול ועדשים וקלי:
ודבש וחמאה וצאן ושפות
בקר הגישו לדוד ולעם
אשר אתו לאכל כי אמרו
העם רעב ועיף וצמא במדבר:
ויפקד דוד את העם אשר
אתו וישם עליהם שרי אלפים
ושרי מאות: וישלח דוד את
העם שלשית בידיו ואב
ושלשית ביד אבישי בן
צרויה אחי יואב ושלשית
ביד אתי הגתי
ויאמר המלך אל העם
יצא אצא גם אני עמכם: ס׳
ויאמר העם לא תצא כי אם
נס נסו לא ישימו אלינו לב
ואם מתו חצי לא ישימו אלינו
לב כי עתה כמנו עשרה אלפים

ובקש ב׳ חד מלה חדש ובקש ב׳ חדשים ובקש אמרי ובקש ב׳ מ״א ובחרו
כל האנשים: ס׳ שפטת ושפטת ד׳ חבש חבשה ואל שרע ומשא אל בית המור שרש שרש בפסוקים: ס׳

ובכל דברי שנים בפסוקים: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ועתה טוב כי תהיה לנו מעיר
לעזור׃ ויאמר אליחס
המלך אשר יסבו עינינו
אעשה ושמר המלך אליך
השער ובלה עם יצא ר׳
למאות ולפים ויתהלל
את יואב ואת אבישי ואת
אתי לאמר לאט לי לנער
לאבשלום וכל העם שמע
בצות המלך את כל השרים
על דבר אבשלום ויצא העם
השדה לקראת ישראל ותהי
המלחמה ביער אפרים ויגפו
שם עם ישראל לפני עבדי
דוד ותהי שם המגפה גדולה
ביום ההוא עשרים אלף׃
ותהי שם המלחמה נפוצה על
פני כל הארץ ויתר העם
לאכל בעם כאשר אכלה
החרב ביום ההוא ויקרא
אבשלום לפני עבדי דוד את
ואבשלום רכב על הפרד ובא
תחת שבכת האלה הגדולה
ויחזק ראשו באלה ותתן בין
השמים ובין הארץ והפרד
אשר תחתיו עבר׃ וראה איש
אחד ויגד ליואב ויאמר הנה

ראיתי את אבשלום תלוי
באלה ויאמר יואב לאיש
המגיד לו והנה ראיתו ומדוע
לא הכיתו שם ארצה ועלי
לתת לך עשרה כסף וחגרה
אחת ויאמר האיש אל יואב ול א
אנני שקל על כפי אל כסף
לא אשלח ידי אל בן המלך כי
באזנינו צוה המלך אתך ואת אבישי
ואת אתי לאמר שמרו לי בנער
באבשלום אם עשיתי בנפש שקר נגד
דבר לא יסתר מן המלך ואתה תתיצב
מנגד׃ ויאמר יואב אנכי אחיל לפניך
ויקח שלשה שבטים בכף ויתקע
בלב אבשלום עודנו חי בלב
האלה ונסבו עשרה נערים נשאי כלי
יואב ויכו את אבשלום ויהלמוהו
ויתקע יואב בשופר וישב
העם מרדף אחרי ישראל
כי חשך יואב את העם ויקחו
את אבשלום וישליכו אתו
ביער אל תפחת הגדול מאד
ועלו גל אבנים גדול מאד
וכל ישראל נסו איש לאהלו
ואבשלום לקח
וצב לו בחיו אתמי נבת אשר
בעמק המלך כי אמר אין לי

בן בעבור הזכיר שמי ויקרא
לגבעת על שמו ויקרא לה
יד אבשלום עד היום הזה׃
ואחימעץ בן צדוק
אמר ארוצה נא ואבשרה
את המלך כי שפטו יהוה מיד
אויביו׃ ויאמר לו יואב לא
איש בשורה אתה היום הזה
וביום אחר תבשר׃ היום הזה
לא תבשר כי על בן המלך
מת׃ ויאמר יואב לכושי לך
הגד למלך אשר חזה ראיתה ש׳
וישתחו כושי ליואב וירץ׃
ויסף עוד אחימעץ בן צדוק
ויאמר אל יואב והיה מה ארוץ
נא גם אני אחרי הכושי ויאמר
יואב למה זה אתה רץ בני
ולבה אין בשורה המצאת׃ ויהי
מה ארוץ ויאמר לו רוץ׃ ויתר
אחימעץ דרך הככר ויעבר
את הכושי׃ ודוד ישב בין
שני השערים ויעלה הצפה אל
גג השער אל החומה׃ וישא
את עיניו וראה והנה איש רץ
לבדו׃ ויקרא הצפה ויגד
למלך׃ ויאמר המלך אם לבדו
בשורה בפיו׃ והלך הלוך וקרב

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ויראה צפה אישאחרי ץ
ויקרא אל חשער ׃
ויאמר הנה אישרץ לבדו ׃
ויאמר המלך נס זחמבשר ׃
ויאמר הצפה אני ראה את־
מרוצת הראשון כמרצת אמ
אחימעץ בן צדוק ויאמר
המלך איש טוב זה ואל בשורה
טובה יבוא ׃ ויקרא אחימעץ
ויאמר אל המלך שלום ׃
וישתחו למלך לאפיו ארצה
ויאמר ברוך יהוה
אלהיך אשר סגר את האנשים
אשר נשאו את ידם באדני
המלך ׃ ויאמר המלך שלום
לנער לאבשלום ויאמר ׃
אמון נער אויבי המלך ואל כל הקמים עליך לרעה
כמה הנער אבשלום ויאמר
ראיתי המון גדול
לשלח את עבד המלך יואב
ואת עבדך ולא ידעתי מה ׃
ויאמר המלך סב התיצב פה
ויסב ויעמד ׃ והנה הכושי בא
ויאמר הכושי שמעתי בשר אדני
המלך כי שפטך יהוה היום
מיד כל הקמים עליך ׃
ויאמר המלך אל
הכושי הנער לאבשלום ׃
לאבשלום הנער לי ׃
ויעבר הכושי ויתיצב
ויבכו עוד אל־
המלך ׃ ובאו אל־
המלך הבית ויאמר הכשתי
היום את פניכם עבדיך ׃
המאהבים את נפשך היום ׃
ואת נפש בניך ובנותיך ונפש
נשיך ונפש שפחותיך לאהבה
את שונאיך ולשנא את אהבך
כי הגדת היום כי אין לך שרים
ועבדים כי ידעתי היום כי לא
אבשלום חי וכלנו היום מתים
כי אז ישר בעיניך ועתה
קום צא ודבר על לב עבדיך
כי ביהוה נשבעתי אם אינך
יוצא אם לין איש אתך
הלילה ורעה לך זאת מכל
הרעה אשר באה עליך מ
מנעוריך עד עתה ׃
ויקם המלך וישב
בשער ׃ כל העם הגידו ל
לאמר הנה המלך יושב ש
בשער ׃ ובא כל העם לפני
המלך ׃ וישראל נס איש ל
לאהליו ׃ והיה כל העם
נדון בכל שבטי ישראל לאמר
המלך הנילנו מיד אויבינו
והוא מלטנו מכף פלשתים ׃
ועתה ברח מן הארץ ׃ מעל
אבשלום ואבשלום אשר
משחנו עלינו מת במלחמה
ועתה למה אתם מחרשים
להשיב את המלך ׃
והמלך דוד שלח
אל צדוק ואל אביתר הכהנים
לאמר דברו אל זקני יהודה
לאמר למה תהיו אחרנים
להשיב את המלך אל ביתו

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אל שמעני ב׳ לאמוריו וישבע לו אחיו וירעו ׳
ומבשרת ב׳ חשדין בן שלו הרד ארמיים ׳

ולא עשה ה׳ ומקבשת שמני בפמוקה בן עשרים שנה אחז וחמש ורקא ויאלהים ׳ עבדיה הזידון ב׳ וכיון לו המלמי
ויד מקבלים ומני לחדר ויאמרא דיתמי ימים ׳ הגלבוח ׳ ותקשיב וכל חסדו ומחדיה באו ועבר ותלך אנשי בעמון
ואלישע בא ומגבלו ׳

ודבר כל ישראל בא אל המלך
אל ביתו׳ אחי אתם עצמי ׳
וכשרי אתם למה תהיו אחרונים
להשיב את המלך ודבר עמשא
המרוחלוא עצמי וכשרי ׳
אתה כהר עשה לו אלהים וכה
יוסיף אם לא שר צבא תהיה
לפני כל הימים תחת יואב ויעט
את לבבכל איש יהודה כאיש
אחד ויישלחו אל המלך שוב
אתה וכל עבדיך וישב המלך
ויבא עד הירדן ויהודה בא
הגלגלה לבלת לקראת ׳
הפלך להעביר את המלך
את הירדן ומאור שמעי בן
גרא בן הימיני אשר מבחורים
ורדגים אשר עמו לקראת
המלך דוד ואלף איש עמו
מבנימן וציבא נער בית שאול
וחמשת עשר בניו ועשרים
עבדיו אתו וצלחו הירדן
לפני המלך ועברה העברה
לעבור את בית המלך ולעשות
הטוב בעיניו ושמעי בן גרא
נפל לפני המלך בעברו בירדן
ויאמר אליו אל יחשב
לי אדני עון ואל תזכר את

אשר חטא עבדך ביום אשר
יצא ארני המלך מירושלם
לשום המלך אל לבו ידע
עבדך כי אני חטאתי והנה
באתי היום ראשון לכל בית
יוסף לרדת לקראת אדני
המלך ויען אבישי
בן צרויה ויאמר הנתחת את
לא יומת שמעי כי קלל את
משיח יהוה ויאמר
דוד מה לי ולכם בני צרויה
כי תהיו ליום לשטן היום
יומת איש בישראל כי הלוא
ידעתי כי היום אני מלך על
ישראל ויאמר המלך אל
שמעי לא תמות וישבע לו
המלך ומפיבשת בן
שאול ירד לקראת המלך
ולא עשה רגליו ולא עשה
שפמו ואת בגדיו לא כבס
למן היום לכת המלך עד היום
אשר בא בשלום ויהי כבא
ירושלם לקראת המלך
ויאמר לו המלך למה לא ל
חלכת עמו מפיבשת ויאמר
אדני המלך עבדי רמה בי
אמר עבדך אחבש לי

החמור וארכב עליו ואלך
את המלך כי פסח עבדך ׳
ורגל בעבדך אל אדני המלך
ואדני המלך כמלאך האלהים
ועשה הטוב בעיניך כי לא
היה כל בית אבי כי אם אנשי
מות לאדני המלך ותשת את
עבדך באכלי שלחנך ומה
ישלי עוד צעקה ולועק
עוד אל המלך
ויאמר לו המלך למה תדבר
עוד דבריך אמרתי אתה ׳
ויביא אתה לקאתך שדה ׳
ויאמר מפיבשת אל המלך
גם את הכל יקח אחרי אשר
בא אדני המלך בשלום אל
ביתו ויברכו המלך ויעבר
ורד מגלים ויעבר את המלך
הירדן לשלחו את הירדן
וברזלי זקן מאד בן שמנים
שנה והוא כיל את המלך
בשובתו במחנים כי איש גדול
הוא מאד ויאמר הנגלה אל
ברזלי אתה עבר אתי וכלכלתי
אתך עמדי בירושלם ויאמר
ברזלי אל המלך כמה ימי שני
חיי כי אעלה את המלך ׳

מאיש ב׳ ׳ ותהי חכיריה ומקחל מקל ׳ אמן אמרו ויש בגבור ׳ ותהרגו קשון ׳ ׳ ׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ירושלם׃ בדשמנים שנה׃
אנכי היום חאר׳ע בין טוב׃
לרע אם יטעם עבדך את׃
אשר אכל ואת אשר שתה
אם אשמע עוד בקול שרים
ושרות ולמה יהיה עבדך עוד
למשא אל אדני המלך׃
כמעט יעבר עבדך את הירדן
את המלך ולמה יגמלני המלך
הגמולה הזאת׃ ישב נא עבדך
ואמות בעירי עם קבר אבי
ואמי והנה עבדך כמהם׃
ויעבר עם ארני המלך ועשה
לו את אשר טוב בעיניך׃
ויאמר המלך אתי
יעבר כמהם ואני אעשה לו
את הטוב בעיניך וכל אשר
תבחר עלי אעשה לך׃ ויעבר
כל העם את הירדן והמלך
עבר וישק המלך לברזלי
ויברכהו וישב למקומו׃
ויעבר המלך הגלגלה
וכמהן עבר עמו וכל העם׃
והמלך יעבר׳ו את המלך ויברכם
חצי עם ישראל׃ והנה כל איש
ישראל באים אל המלך
ויאמרו אל המלך מדוע גנבוך

אחינו אנשי יהודה ויעברו את
המלך ואת ביתו את הירדן׃
וכל אנשי דוד עמו׃
ויענו כל איש
יהודה על איש ישראל כי
קרוב המלך אלינו למה זה חרה
לך על הדבר הזה האכול׃
אכלנו מן המלך אם נשא את
נשא לנו׃ ויענו איש
ישראל את איש יהודה
ויאמר עשרת ידות לי במלך
וגם בדוד אני ממך ומדוע
הקלתני ולא היה דברי ראשון
לי להשיב את מלכי ויקש
דבר איש יהודה מדברי איש
ישראל׃ ושם נקרא׃
איש בליעל ושמו שבע בן
בכרי איש ימיני ויתקע
בשופר ויאמר אין לנו חלק
בדוד ולא נחלה לנו בבן ישי
איש לאהליו ישראל׃ ויעל
כל איש ישראל מאחרי דוד
אחרי שבע בן בכרי ואיש
יהודה דבקו במלכם מן הירדן
ועד ירושלם׃ ויבא דוד אל
ביתו ירושלם׃ ויקח המלך׃
את עשרת נשיו אשר שפר בשיים אשר

חנה׃ לשמר הבית ויתנם בית
משמרת ויכלכלם ולא יבא
לא בא ותהיינה ערות עד
יום מותן אלמנות חיות׃
ויאמר המלך אל
עמשא הזעק לי את איש
יהודה שלשת ימים ואתה
פה עמד׃ וילך עמשא להזעיק
את יהודה ויאחר מזמן׃ ויאחר
אשר יעד׃
ויאמר דוד אל אבישי
עתה יר׳ע לנו שבע בן בכרי
מאבשלום אתה קח׃ את
עבדי אדני ורדף אחריו פן
ימצא לו ערים בצרות וצל
עינינו׃ ויצאו אחריו אנשי
יואב והכרתי והפלתי וכל
הגברים ויצאו מירושלם׃
לרדף אחרי שבע בן בכרי׃
הם עם אבן הגדולה אשר
בגבעון ועמשא בא לפניהם
ויואב חגור מדו לבשו ועליו
חגור חרב מעמדת על מתניו
בתערה והוא יצא ותפל
ויאמר יואב לעמשא
השלום אתה אחי׃ ויחזיק
ויאב בזקן עמשא לנשקו׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ונשיאור ויון ל׳ מ׳ אשא אל שמים כשאינו מלך בחיר ואשאנו לזרע בחוץ שנעבר כמדקוקו במדרוחוא נשאתי
ויחונו אנו נשאתו דרך עד בן כנאמנו ויהי רשאתו לדם ליהנל׳ ׃

ויקרב ה׳ עשה אחרון ויהיה מ׳ קקנתפ׳ ויקרב אליהו
על המזבח ויעל עולה רב ה׳ הוא׳ ׃

ועמשא לא נשמר בחרב׳ ע׳
אשר בידו ויאב ויסחובה אל
תוך המרש ויסלך מעוז ארעה
ולא שנה לו ומת
ויואב ואבישי
אחיו רדף אחרי שבע בן
בכרי ואיש עמד עליו ׃
מנערי ויאב ויאמר מי אשר
חפץ ביואב ומי אשר ל׳
לדוד אחרי ויאב ועמשא
מתגלל בדם בתוך המסלה
וראה האיש כי עמד כל
העם ויסב את עמשא ׃
מן המסלה השדה וישלך
עליו בגד כאשר ראה כל
הבא עליו עמד באשר
הנה מן המסלה עבר כל ׃
איש אחרי יואב לרדף ׃
אחרי שבע בן בכרי ויעבר
בכל שבטי ישראל אבלה
ובית מעכה וכל הברים
ויקהלו ויבאו גם הם
אחריו ויבאו ויצר עליו ׃
באבלה בית המעכה וישפכו
סלה אל העיר ותעמד בחל
וכל העם אשר את יואב ׃
משחיתים להפיל החומה ׃

בשופך ונפעו מעל הזעיר ׃
איש לאהלו ויואב שב ׃
וירושלם אל המלך
ויואב אל כל
הצבא ישראל ובניה בן ׃
יהוידע על הכרתי ועל ׃
הפלתי ואדרם על המס ׃
ושבע בן בכרי אחי לדוד המוכיר
ושוא סופר וצדוק ואביתר
כהנים וגם עירא היאירי ׃
היה כהן לדוד
ויהי רעב בימי דוד
שלש שנים שנה אחרי שנה
ויבקש דוד את פני יהוה
ויאמר יהוה אל
שאול ואל בית הדמים על ׃
אשר המית את הגבעונים ׃
ויקרא המלך לגבעונים ׃
ויאמר אליהם והגבעונים ׃
לא מבני ישראל המה כי אם
מיתר האמרי ובני ישראל ׃
נשבעו להם ויבקש שאול
להמתם בקנאתו לבני ישראל
ויתנהו ויאמר דוד אל הגבעונים
מה אעשה לכם ובמה אכפר
וברכו את נחלת יהוה ויאמרו
להגבעונים איז לו כסף וזהב עם

ויתקרא אשה חכמה מן ׃
העיר שמעו שמעו אמרו
נא אל יואב קרב עד הנה
ואדברה אליך ויקרב ׃
אליה ותאמר האשה האתה
יואב ויאמר אני ותאמר ׃
לו שמע דברי אמתך ׃
ויאמר שמע אנכי ותאמר
לאמר דבר ידברו בראשנים
לאמר שאל ישאלו באבל
וכן תתמו אנכי שלמי ׃
אמתי ישראל אתה מבקש
להמית עיר ואם בישראל
למה תבלע נחלת יהוה
ויען ויאמר חלילה ׃
חלילה לי אם אבלע ואם
אשחית לא כן הדבר כי ׃
איש מהר אפרים שבע בן
בכרי שמו נשא ידו במלך ׃
בדוד תנו אתו לבדו ואלכה
מעל העיר ותאמר האשה ׃
אל יואב הנה ראשו משלך
אליך בעד החומה ותבוא ׃
האשה אל כל העם בחכמתה
ויכרתו את ראש שבע בן
בכרי וישלכו אל יואב ויתקע

ובמה ז׳ ומלכים ויואב מתבאו ואל הפב מתרבאר אחיו עשות עשר ויחזיאל ואל מרא ישמעאלים ושבע ב׳ ושמעון
ויסרו בכל אל ויחיש ושמע ויחמ אפר׳ ׃ ובחיי ב׳ אחבשלום ויחזיאל שאר וישם קרש ויחמו׳ ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

שאול ועם ביתו ואיזבל׳
איש להמית בישראל ויאמר
מה אתם אמרים אעשה
לכם ויאמרו אל המלך
האיש אשר כלנו ואשר
רמה הלנו נשמרנו מחתי עב
בבל גבל ישראל ונתן לנו
שבעה אנשים מבנו׳
והוקע עמם ליהוה בגבעת
שאול בחיר יהוה
ויאמר המלך אני
אתן׳ יחמל המלך על׳
מפיבשת בן יהונתן בן שאול
על שבעת יהוה אשר ביניהם
ביני דוד וביני יהונתן בן שאול
ויקח המלך את שני בני׳
רצפה בת איה אשר ילדה
לשאול את ארמני ואת
מפיבשת ואת חמשת בני
מיכל בת שאול אשר
ילדה לעדריאל בן ברזלי
המחולתי ויתנם ביד הגבעונים
ויקיעם בהר לפני יהוה׳
ויפלו שבעתם יחד והם׳
הרגו בימי קציר בראשונה
בתחלת קציר שעורים׳ ותקח
רצפה בת איה את שק׳

ותשחולה אל הציר מתחלת
קציר עד נתך מים עליהם
מן השמים על אנתעי עוף׳
השמים לנוח עליהם יומם
ואת חית השדה לילה ויגד
לדוד את אשר עשתה רצפה
בת איה פלגש שאול וילכו
דוד ויקח את עצמות שאול
ואת עצמות יהונתן בנו מאת
בעלי יבש גלעד אשר גנבו
אתם מרחבת בית שן אשר
תלום שם הפלשתים ביום
הכות פלשתים את שאול
בגלבע׳ וילקש את עצמות
שאול ואת עצמות יהונתן
בנו ויאספו את עצמות׳
המיקצים ויקברו את עצמות
שאול ויהונתן בנו בארץ בנימן
בצלע בקבר קיש אביו ויעשו
כל אשר צוה המלך ויעתר
אלהים לארץ אחרי כן׳

ותהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדין
ואצבעות ידיו ואצבעות
רגליו ששה ששים עשרים
וארבע מספר וגם הוא׳
ילד להרפה׳ ויחרף את׳
ישראל ויכהו יהונתן בן שמעא
אחי דוד׳ אתארבע׳ אלה
ילדו להרפה בגת ויפלו׳
בידדוד ובידעבדיו׳
פ

שלשה מאות משקל נחשת
והוא חגור חדש ויאמר׳
להכות את דוד ויעמד לו אביש
בן צרויה ויך את הפלשתי׳
וימיתהו אז נשבעו אנשי דוד
לו לאמר לא תצא עוד אתנו
למלחמה ולא תכבה את נר
ישראל
ויהי אחרי כן ותהי עוד מלחמה
בגב עם פלשתים אז הכה
סבכי החושתי את סף אשר
בילדי הרפה
ותהי עוד מלחמה בגב עם
פלשתים ויך אלחנן בן יערי
ארגים בית הלחמי את גלית
הגתי ועץ חניתו כמנור ארגים
ותהי עוד
מלחמה בגת ויהי איש מדין
ואצבעות ידיו ואצבעות
רגליו ששה ששים עשרים
וארבע מספר וגם הוא׳
ילד להרפה׳ ויחרף את׳
ישראל ויכהו יהונתן בן שמעא
אחי דוד׳ אתארבע׳ אלה
ילדו להרפה בגת ויפלו׳
בידדוד ובידעבדיו׳
פ

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

וידבר דוד ליהוה
ביום הציל יהוה אתו מכף כל אויביו
ויאמר יהוה סלעי ומצדתי
אלהי צורי אחסה בו
משגבי ומנוסי
מחלי אקרא יהוה
כי אפפני משברי מות
חבלי שאול סבבני
בצר לי אקרא יהוה
ושמע מהיכלו קולי
ותגעש ותרעש הארץ
ותגעשו כי חרה לו
תאכל נחלים בערו ממנו
וערפל תחת רגליו
ויראא על כנפי רוח
חשרת מים עבי שחקים
ירעם מן שמים יהוה
ושלח חצים ויפיצם
וברקים ויהמם
ויראו אפיקים
בגערתיהוה מנשמת רוח אפו
יקחני ומשני מים רבים
משנאי כי אמצו ממני
ויה יהוה משענתי
ויוצא למרחב אותי יחלצני
ישיבני כי חפץ בי
כי כרפשי ויגמלני
כבר ידי ישיבני
ואחיה תמים לו

את דברי השירה הזאת
ומקף שאוק
ומפלטי לי
מגני וקרן ישעי
משעבי ומחסי
ומאויבי אושיעני
נחליבליעל יבעתוני
קדמוני מקשי מות
ואל אלהי אקרא
ושועי אל באזני
מוסדות השמים ירגזו
עלה עשן באפו ואש מפיו
גחלים בערו ממנו
ויט שמים וירד
ויבקע ערפל
ויסע כרוב ויעף
וישת חשך סביבותיו סכתו
מנגה נגהו בערו גחלי אש
ויעלזו ותן קולו
ברד ורצפים
ויהמם
ויגרש חציו
ויהמם
ויגרש חציו
ויגרש חציו
ויגרש חציו

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולא אשוב ל׳ ודסעטון אויפר אכי אויפיוא אינו ולא נחמתי בטרם אלך׳ ס׳ תמים ל׳ ומרגאי
מאמפי אלעג יחוה מאדים ריב שמריו יחוה לי׳ כי לחמו לחם ושעב ודל כדיה איש הרמיסי׳ ס׳ ;

ישועה ל׳ כל מגיל ישמחו פל ישועתך בקויב תעשו ושמעת משיחך
תשמחיו יקשיו ישמחו פל ישועתך מה ישרעתראל׳ ס׳

ויֹשֶׁב יחוה לי כְּצִדְקָתִי כְּבֹרִי לְנֶגֶד עֵינָיו׳
עִם חָסִיד תִּתְחַסָּד עִם גִּבּוֹר תָּמִים תִּתַּמָּם׳
עִם נָבָר תִּתָּבָר וְעִם עִקֵּשׁ תִּתַּפָּל׳
וְאֶת עַם עָנִי תּוֹשִׁיעַ וְעֵינֶיךָ עַל רָמִים תַּשְׁפִּיל׳
כִּי אַתָּה נֵרִי יחוה וַיחוה יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי׳
כִּי בְכָה אָרוּץ גְּדוּד בֵּאלֹהַי אֶדְלַג שוּר׳ הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ׳
אִמְרַת יחוה צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ׳ כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יחוה׳
וּמִי צוּר מִבַּלְעֲדֵי אֱלֹהֵינוּ׳ הָאֵל מָעוּזִּי חָיִל וַיִּתֵּן תָּמִים דַּרְכּוֹ׳
מְשַׁוֶּה רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל בָּמֹתַי יַעֲמִידֵנִי מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה
וְנָחֵת קֶשֶׁת נְחוּשָׁה זְרֹעֹתָי וַתִּתְּנוּ לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ
וְעָנְוָתְךָ תַּרְבֵּנִי תַּרְחִיב צַעֲדִי תַּחְתָּנִי וְלֹא מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי
אֶרְדֹּף אֹיְבַי וַאַשִּׂיגֵם וְלֹא אָשוּב עַד כַּלּוֹתָם׳
וַאֲכַלֵּם וַאֲמְחָצֵם וְלֹא יָקוּמוּ וַיִּפְּלוּ תַּחַת רַגְלָי נִתַּזְרֵנִי חַיִל לַמִّלְחָמָה
תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתָּנִי וְאֹיְבַי נָתַתָּה לִי עֹרֶף מְשַׂנְאַי וְאַצְמִיתֵם
יִשְׁעוּ וְאֵין מוֹשִׁיעַ אֶל יחוה וְלֹא עָנָם
וְאֶשְׁחָקֵם כַּעֲפַר אָרֶץ כְּטִיט חוּצוֹת אֲדַקֵּם אֲרִיקֵם
וְתִפְלְטֵנִי מֵרִיבֵי עָמִי תְּשִׁמֵּנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם לֹא יָדַעְתִּי יַעַבְדוּנִי
בְּנֵי נֵכָר יִתְכַּחֲשׁוּ לִי לְשֹׁמֵעַ אֹזֶן יִשְׁמָעוּ לִי׳
בְּנֵי נֵכָר יִבֹּלוּ וַיַּחְגְּרוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם חַיוּתָם הוּבְרוּ עוֹרֶךְ
חַי יחוה אֱלֹהַי עוּרִי שֵׁי וַיָּרֹם אֱלוֹהֵי יִשְׁעִי׳ הָאֵל הַנֹּתֵן נְקָמוֹת לִי
וְהוֹרִיד עַמִּים תַּחְתָּנִי וּמוֹצִיאִי מֵאֹיְבָי יַלְּטֵנִי תְּרוּמֵמֵנִי
מֵאִישׁ חֲמָסִים תַּצִּילֵנִי עַל כֵּן אוֹדְךָ בַגּוֹיִם יחוה וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּר
מִגְדּוֹל יְשוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ
עַד עוֹלָם׳

וְאֵלֶּה דִּבְרֵי דָוִד הָאַחֲרֹנִים נְאֻם דָּוִד בֶּן יִשַׁי וּנְאֻם הַגֶּבֶר הֻקַּם עַל מְשִׁיחַ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וּנְעִים זְמִרוֹת יִשְׂרָאֵל רוּחַ יחוה דִּבֶּר בִּי וּמִלָּתוֹ עַל לְשׁוֹנִי
אָמַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לִי דִּבֶּר צוּר יִשְׂרָאֵל מוֹשֵׁל בָּאָדָם צַדִּיק מוֹשֵׁל

ובאיך ל׳ כמו שם כמוהו ט׳ עקר בשיחה ב׳ מאיך
עוני עוני׳ ס׳

ארון ל׳ ג׳ כל חזק חזקיהו חזקתא כי בטר ר׳ שמואל דמשיחו יהך ר׳ עקיבא ל׳ ס׳ ישעיה ג׳ יעבדו ויעבדוהו על האבשרם ואין
משלעיו׳ ס׳ ריחר ב׳ דסעטון ויסרגים ואי יחיראו׳ ס׳ ; אריקם ל׳ אריקם בחרבי ואמרך ואמרך׳ כ׳ ס׳ ;

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בכל ל׳ לבני ומשמרו מיראי שמים עושי הישר והטוב ויסרון ומכל׳ ׃ ומלא ה׳ סיל לבל ב׳ בו ומכל׳ הוא ומלא
ומהלוקר ומרוב חיצן שחדרן ׃ אחזוק ב׳ פ׳ אחד ויקרא אחיכ על שמעונה מאחיכ ושמואל לבמעני אחיכי כלה ׃

ויחד ג׳ ומשמרון אלה ומקדש ושמואל ויקרא
אחי עליהן ׃

ג׳ יראת אלהים וכאו רבקר ויזרח
שמש בקר לא עבות מנגה ׃
מ׳ מטר דשא מארץ מלא
בזכיתי עם אל בגבורת עולם
שם לו ערות בכל ושמרה בי
ליש עיון בל חפץ כי לא יצמיח
ובלי לבקון ימס כלחם כי
לא בדד יקחו ואישו בעבחם
מלא ברזל ועץ חנית וכאש
שרקף ישרפו בשבת
אלה שמות הגבורים אשר ד׳
לדוד ישב בשבת תחכמני ׃
ראש השלשי הוא עדינו
חנינו על שמנה מאות ׃
חלל בפעם אחד
ואחרו אל עזר בן
דודו בו אחוי בשלשה הגבורים
עם דוד בחרפס בפלשתים
נאספו שם למלחמה ויעלו
איש ישראל והאקסלו איש
בפלשתים עד כי נגעה ידו
ותדבק ידו אל החרב ויעש
יהוה תשועה גדולה בזה ׃
ה׳ חזאו עם נשבו אחריו אך
לפשט ואחריו שמא
בנאגא חרדי ואספופ פלשתים
לחמה ותהי שם חלקת השדה

מלאה ערי שיס והעם נס ׃
מפני פלשתים ויתיצבתו
בתוך החלקה ויצלה ויך את ל׳
פלשתים ויעש יהוה תשועה
גדולה וירדו שלשים
מה׳ שלשים ראש ובאו אל
קציר אל דוד אל מערת ׃
עדלם והיית פלשתים חנה
בעמק רפאים ודוד אז ׃
במצודה ומצב פלשתים אז
בית לחם ויתאוה דוד ויאמר
מי ישקנו מים מבאר בית ל׳
לחם אשר בשער ויבקעו
שלשת הגבורים במחנה ׃
פלשתים וישאבו מים מבאר
בית לחם אשר בשער וישאו
ויבאו אל דוד ולא אבה לשתות
לשתותם ויסך אתם ליהוה
ויאמר חלילה לי יהוה מעשתי
זאת הדם האנשים הלכו
בנפשותם ולא אבה לשתותם
אלה עשו שלשת הגבורים
ואבישי אחיו אב
בו צרויה הוא ראש השלשי
והוא עורר את חניתו על ׃
שלשים מאות חלל ולו שם
בשלשה מזה שלשה הם

נכבד ויהי לחם לשר ועד ׃
השלשה לאבא
ובנהו בן יהוידע בן
איש חי רב פעלים מקבצאל
הוא הכה את שני אריאל ׃
מואב הוא ירד והכה את
האריה בתוך הבאר ביום ׃
השלג והוא הכה את איש
מצרי איש אשר מראה וברזל המצרי
חנית ורד אל יד בשבטו ויגזל
את החנית מיד המצרי והרגהו
בחנית אלה עשה בניהו בן
יהוידע ולו שם בשלשה ׃
הגבורים מן השלשים נכבד
ואל השלשה לא בא וישמהו
דוד אל משמעתו
עשה אל אחיו אב
בשלשים אל חנן בן דודו
בית לחם שמה חרודי
אליקא חרודי
חלץ הפלטי עפרא בן
עקש התקועי
אביעזר הענתתי
מבני חשתי
צלמון האחוחי
מהרי הנטפתי
חלב בן בענה הנטפתי

ויקם ׃ אשה ישה חלל שם בפדרה ובליעל כמין מדי אחלתם ו׳ סאב נפש אבל ולקן תהיה כסף הבסיר והאלמנה אשרי ישרה אלמנה המבקן אשרי ישרו חבירו פשוה ׃ ג׳ חסר
ה׳ בראש ומסרה הרשל הגבורים הראחד ה׳ שבבסר אפא הישעמה ויקן עד הרשם הארון הפלשים הדבר מדרש הרעים ׃ ו׳ הוחרה ב׳ שמה דשמואל הגאני אלקל ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויקם ז וחדר בישראל כן שלשים שנה והאדשלטים על הארץ ושחתיהו על עמך אמר לאשר היה בפעמים אלהעמוד
על לבני אשלם וסר גאלוב בחיב ראמרי ואב ויקם וחדר: פ:

חבאריש ב ושרשתן חבאריומי נחדי חב אריתי
בשאר כל מאבי: פ:

אתו בזרי מבעת
בנבנימן בנחו
פרעתני חדי מנחלי בעש
אבי עבוזה שבתי
עמות הברחמי
אליחבאה שעלבמ
בני שוחנתן
שמה הדרי
אחיאס בן שרד הארדי
אליפלט בן אחסבי
בחמי עבתי אלעסבן
אזיתפל חגלמ
חערו הכרמלי
פערי הארבי יגאלבן
נתום עבין בני חגדי
עלקה עממי
נחרי חבארתי נשאכלי
ואנכבן עריה עירא
היתרי גרב היתרי
אוריה החתי כל שלשים
ושבעה
ויסף איתוה לחרותבישראל
ויסת אתדודבחם לאמרלך
מנה אתישראל ואתיחודה
ואמרה המלך אליואב שר
החיל אשרא אתו שוטטא
בני שבטי ישראל מדן ועד

באר שבע ופקדו אתהעם
וידע שתי אתמספר העם
ויאמר יואב אל
המלך ויסף יהוה אלהיך
אלה העם כהם וכהם מאה
פעמים ועיני אדני המלך
ראות ואדני המלך למה
חפץ בדבר הזה ויחזק דבר
המלך אל יואב ועל שרי
החיל ויצא יואב ושרי
החיל לפני המלך לפקד את
ה עם אתישראל ויעברו
את הירדן ויחנו בערוער
ימין העיר אשר בתוך הנחל
הגד ואל יעזר ויבאו
הגלעדה ואל ארץ תחתים
חדשי ויבאו דנה יען וסביב
אל צידון ויבאו מבצר צר
וכל ערי החוי והכנעני ויצאו
אל נגב יהודה באר שבע:
וישטו בכל הארץ ויבאו
מקצה תשעה חדשים
ועשרים יום ירושלם ויתן
יואב אתמספר מפקד העם
אל המלך ותהי ישראל שמנה
מאות אלף איש חיל שלף
חרב ואיש יהודה חמשמאות

אלף איש ויתר לדוד אתו
אחרי כן סתר אתהעם
ויאמר דוד אל יהוה
חטאתי מאד אשר עשיתי
ועתה יהוה הסר נא את
עון עבדך כי נסכלתי מאד
ויקם דוד בבקר
ודבר יהוה היה אל גד הנביא
חזה דוד לאמר הלוך ודברת
אל דוד כה אמר יהוה שלש
אנכי נוטל עליך בחר לך
אחת מהם ואעשה לך ויבא
גד אל דוד ויגד לו ויאמר לו
התם אלך שבע שנים רעב
בארצך אם שלשה חדשים
נסך לפני צריך והיו ארדפך
ואם שלשת של שת ומים רבים
בארצך שתתר עור אה מה
אשיב שלחי דבר
ויאמר דוד אל גד צר
לי מאד נפלה נא בידיהוה כי
רבים רחמיו וביד אדם אל
אפלה ויתן יהוה דבר בישראל
מהבקר ועד עת מועד וימת
מהעם מדן ועד באר שבע
שבעים אלף איש וישלח
ידו המלאך ירושלם לשחתה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

קטן ג׳ הרי סלו׳ ו׳ וחל׳ סלו׳ ו׳ אי קטן מידי שביחוק לו
קטן אחמר מאחיך לא כי קטן אלמר: ס׳:

במחזי ה׳ ומלל לא כי קטן אחמר מאחיך ומדינא דמתמה ודעתיה חלק ואורמיה ראשה בשחרי ישפטו ובשחרי לבשרי
מיתנון בטפי שחרנו: ס׳:

ומנחם יתנוך אלהי רעה יי׳
ויאמר למלאך המשחית
בעם רב עתה הרף ידך ומלאך
יהוה היה עם גדעון ואורנה
היבסי ויאמר דויד
אל יהוה בראתו את המלאך
המכה בעם ויאמר הנה אנכי
חטאתי ואנכי העויתי ואלה
הצאן מה עשו תהי נא ידך
ביום בית אבי
ובא גד אל דויד ביום ההוא
ויאמר לו עלה הקם ליהוה
מזבח בגרן ארנן היבסי יי׳
ויעל דויד כדבר גד אשר
צוה יהוה וישקף ארונה
וירא את המלך ואת עבדיו
עברים עליו ויצא ארונה
וישתחו למלך אפיו ארצה
ויאמר ארונה מדוע בא
אדני המלך אל עבדו ויאמר
דויד לקנות מעמך את הגרן
לבנות מזבח ליהוה ותעצר
המגפה מעל העם ויאמר
ארונה אל דויד יקח ויעל
אדני המלך הטוב בעיניו ראה
הבקר לעלה והמרגים וכלי
הבקר לעצים הכל נתנו יי׳

ארונה המלך למלך
ויאמר ארונה אל
המלך יהוה אלהיך ירצך
ויאמר המלך אל ארונה לא
כי קנו אקנה מאתך בכסף
ולא אעלה ליהוה אלהי עלות
חנם ויקן דויד את הגרן ואת
הבקר בכסף שקלים חמשים
ויבן שם דויד מזבח ליהוה ויעל
עלות ושלמים ויעתר יהוה
לארץ ותעצר המגפה מעל
ישראל

מקרא דמתמה שלמה
אלף ותשע מאות ושלשה

והמלך דויד זקן בא בימים
ויכסהו בבגדים ולא יחם לו
ויאמרו לו עבדיו יבקש לאדני
המלך נערה בתולה
ועמדה לפני המלך ותהי לו
סכנת ושכבה בחיקך והם
לאדני המלך ויבקש נערה
יפה בכל גבול ישראל וימצאו
את אבישג השונמית ויבאו
אתה למלך והנערה יפה
עד מאד ותהי למלך סכנת

ותשרתהו והמלך לא ידעה
ואדניה בן חגית מתנשא
לאמר אני אמלך ויעשלו
רכב ופרשים וחמשים איש
רצים לפניו ולא עצבו אביו
מימיו לאמר מדוע עבדתה
עשית וגם הוא טוב תואר מ
מאדו ואתו ילדה אחרי
אבשלום ויהיו רבניו עם
יואב בן צרויה ועם אביתר
הכהן ויעזרו אחרי אדניה
ויעזרוקן הכהן ובניה בן יהוידע
ונתן הנביא ושמעי ורעי
והגבורים אשר לדוד לא היו
עם אדניהו ויזבח אדניהו צאן
ובקר ומריא עם אבן הזחלת
אשר אצל עין רגל ויקרא
את כל אחיו בני המלך ואת כל
אנשי יהודה עבדי המלך
ואת תנן הנביא ובניהו ואת
הגבורים ואת שלמה אחיו לא
קרא ויאמר נתן אל בת שבע
אם שלמה לאמו הלוא
שמעת כי מלך אדניהו בן
חגית ואדנינו דוד לא ידע
ועתה לכי איעצך נא עצה
וילטי את נפשך את

שקרא ה׳ הלא שמעת כי מלך בן חגית שהרגת ויכרתו אלף בשל יקר ואמרי׳ בי שלמה: ס׳: מאה ג׳ ומיתנדרין
חלקשו אינו בבקר ובקר ושכבה בחיקך גבר זמר ושכבו שכבו חלק לחיק: ס׳:

ואמרינן ב׳ ומיתנדרין הפרנסה אחד לא ידע מאיתנו
ויכל אלדיה ואיתנתן ב׳ ואמרי׳ בגדרים ראשלה שאינו

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

בֶּן שְׁלֹמֹה לְמִי וְכֹא אֹרֶל
הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְאַמְרָת אֲלֵהוֹת לֹא
אַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ נִשְׁבַּעְתָּ
לֵאמֹתְךָ לֵאמֹר כִּי שְׁלֹמֹה
בֶּן יִמְלֹךְ אַחֲרַי וְהוּא יֵשֵׁב
עַל כִּסְאִי וּמַה זֶּה עָמַל אֲדֹנִיָּהוּ
הִנֵּה עוֹדְךָ מְדַבֶּרֶת שָׁם עִם
הַמֶּלֶךְ וַאֲנִי אָבוֹא אַחֲרֶיךָ
וּמִלֵּאתִי אֶת דְּבָרֶיךָ וְתָבֹא
סַרְשְׁבַע אֶל הַמֶּלֶךְ הַחֲדָרָה
וְהַמֶּלֶךְ זָקֵן מְאֹד וַאֲבִישַׁג
הַשּׁוּנַמִּית מְשָׁרֶתֶת אֶת הַמֶּלֶךְ
וַתִּקֹּד בַּת שֶׁבַע וַתִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לוּ אֲדֹנִי אַתָּה
נִשְׁבַּעְתָּ בַּיהוָה אֱלֹהֶיךָ לִי
לֵאמֹר כִּי שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ
אַחֲרַי וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי
וְעַתָּה הִנֵּה אֲדֹנִיָּהוּ מָלָךְ וְעַתָּה
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעְתָּ וַיִּזְבַּח
שׁוֹר וּמְרִיא וְצֹאן לָרֹב וַיִּקְרָא
לְכָל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלָאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן
וְלִיאָב שַׂר הַצָּבָא וּלְשְׁלֹמֹה
עַבְדְּךָ לֹא קָרָא וְאַתָּה
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל
עָלֶיךָ לְהַגִּיד לָהֶם מִי יֵשֵׁב עַל
כִּסֵּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו
וְהָיָה כְּשָׁכְבֶ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עִם
אֲבֹתָיו וְהָיִיתִי אֲנִי וּבְנִי שְׁלֹמֹה
חַטָּאִים וְהִנֵּה עוֹדְנָה מְדַבֶּרֶת
עִם הַמֶּלֶךְ וְנָתָן הַנָּבִיא בָּא
וַיַּגִּדוּ לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר הִנֵּה נָתָן
הַנָּבִיא וַיָּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ עַל אַפָּיו
אָרְצָה וַיֹּאמֶר נָתָן אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ אַתָּה אָמַרְתָּ אֲדֹנִיָּהוּ
יִמְלֹךְ אַחֲרַי וְהוּא יֵשֵׁב עַל
כִּסְאִי כִּי יָרַד הַיּוֹם וְזָבַח שׁוֹר
וּמְרִיא וְצֹאן לָרֹב וַיַּקְרָא
לְכָל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשָׂרֵי הַצָּבָא
וְלָאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וְהִנָּם אֹכְלִים
וְשֹׁתִים לְפָנָיו וַיֹּאמְרוּ יְחִי
הַמֶּלֶךְ אֲדֹנִיָּהוּ וְלִי אֲנִי עַבְדְּךָ
וְלִצָּדוֹק הַכֹּהֵן וְלִבְנָיָהוּ בֶן
יְהוֹיָדָע וְלִשְׁלֹמֹה עַבְדְּךָ לֹא
קָרָא אֹתוֹ אֵת אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
נִהְיָה הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא הוֹדַעְתָּ
אֶת עַבְדְּךָ מִי יֵשֵׁב עַל כִּסֵּא
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו
וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמֶר
קְרָא לִי לְבַת שֶׁבַע וַתָּבֹא
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וַיִּשָּׁבַע הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר חַי יְהוָה
אֲשֶׁר פָּדָה אֶת נַפְשִׁי מִכָּל
עָרָה כִּי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְךָ
בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
כִּי שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרַי
וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי תַּחְתָּי
כֵּן אֶעֱשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַתִּקֹּד
בַּת שֶׁבַע אַפַּיִם אַרְצָה וַתִּשְׁתַּחוּ
לַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר יְחִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
דָּוִד לְעֹלָם
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ דָּוִד קְרָא לִי
לְצָדוֹק הַכֹּהֵן וְלִנָתָן הַנָּבִיא
וְלִבְנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע וַיָּבֹאוּ לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לָהֶם
קְחוּ עִמָּכֶם אֶת עַבְדֵי אֲדֹנֵיכֶם
וְהִרְכַּבְתֶּם אֶת שְׁלֹמֹה בְּנִי עַל
הַפִּרְדָּה אֲשֶׁר לִי וְהוֹרַדְתֶּם
אֹתוֹ אֶל גִּיחוֹן וּמָשַׁח אֹתוֹ שָׁם
צָדוֹק הַכֹּהֵן וְנָתָן הַנָּבִיא לְמֶלֶךְ
עַל יִשְׂרָאֵל וּתְקַעְתֶּם בַּשּׁוֹפָר
וַאֲמַרְתֶּם יְחִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
וַעֲלִיתֶם אַחֲרָיו וּבָא וְיָשַׁב
עַל כִּסְאִי וְהוּא יִמְלֹךְ תַּחְתָּי
וְאֹתוֹ צִוִּיתִי לִהְיוֹת נָגִיד עַל
יִשְׂרָאֵל וְעַל יְהוּדָה וַיַּעַן
בְּנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע אֶת הַמֶּלֶךְ
וַיֹּאמֶר אָמֵן כֹּה יֹאמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כַּאֲשֶׁר
הָיָה יְהוָה עִם אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כֵּן

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בשלם ה׳ חס׳ וסמכוהו יבחר לילוס ומי יהוה לשאול ומדין וקמו כל עבד אדני רשע המשוח סיסמוקל ויחזה נתן חכמה בבאי
ישראל שנים בפעם ״ ויחיבמה המלחמה ג׳ ויקרבו הנה ישראל אל הן קחבו שיך ויקרבו מי יהי יחיד לעזרני חזר ויקרבו מי אבל אמר״ ״

עבאוק ג׳ וישמעהו ויצאו כל עבאוק ויחזר אשר
עשה לשני שרי עבאוק נחלש עבי עבאוק גויס״ ״

יהי עם שלמה ויגדל את
כסאו מכסא ארני המלך
דוד וברך ברוך המקום ועתה
הנביא ובעזרו ויחזיר
והקרתי ויברכו את שלמה
עהפרדת המלך דוד מילבו
אתו על גחון ויקח צדוק
הכהן את קרן השמן מן
האהל וימשח את שלמה
ויתקע עובשופר ויאמר כל
העם יחי המלך שלמה ויעל
כל העם אחריו וחד עם מחללים
בחללים שמחים שמחה
גדולה ותבקע הארץ בקולם
וישמע אדניהו וכל הקראים
אשר אתו והם כיו לאכל
וישמע יואב את קול השופר
ויאמר מה זעקול הקריה
הומה עודנו מדבר והנה
יונתן בן אביתר הכהן בא
ויאמר אדניהו כאבי איש
חיל אתה וטוב תבשר ועון
יונתן ויאמר לאדניהו אכל
ארנינו המלך דוד הפליך את
שלמה וישלח אתו המלך
את צדוק הכהן ואת נתן
הנביא ובניהו בן יהויד ע

והקרתי והפלתי ואבכבי אתו
על פרדת המלך ומשחו אתו
צדוק הכהן ונתן הנביא למלך
בגחון ועלו משם שמחים
ותהם הקריה הוא הקול
אשר שמעתם וגם ישב
שלמה על כסא המלכות
וגם כאו עבדי המלך לברך
את אדנינו המלך דוד לאמר
ייטב אלהיך את שם שלמה
משמך ויגדל את כסאו
מכסאך וישתחו המלך על
המשכב וגם כה אמר המלך
ברוך יהוה אלהי ישראל אשר
נתן היום ישב על כסאי ועינינ
ראות ויחרדו ויקמו כל הקראים
אשר לאדניהו וילכו איש
לדרכו ואדניהו ירא מפני
שלמה ויקם וילך ויחזק
בקרנות המזבח ויגד לשלמה
לאמר הנה אדניהו ירא את
המלך שלמה והנה אחז בקרנות
המזבח לאמר ישבע לי היום
המלך שלמה אם יהרג את
עבדו בחרב ויאמר שלמה
אם יהיה לבן חיל לא יפל
משערתו ארץ ואם רעת

תמצא בו ומת וישלח המלך
שלמה וירהו מעל המזבח
ובא וישתחו למלך שלמה
ויאמר לו שלמה לך לביתך

ויקרבו ימי דוד למות ויצו את
שלמה בנו לאמר אני הלך
בדרך כל הארץ וחזקת והיית
לאיש ושמרת את משמרת
יהוה אלהיך ללכת בדרכיו
לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו
וערותיו ככתוב בתורת משה
למען תשכיל את כל אשר
תעשה ואת כל אשר תפנה
שם למען יקים יהוה את
דברו אשר דבר עלי לאמר
אם ישמרו בניך את דרכם ל
ללכת לפני באמת בכל לבבם
ובכל נפשם לאמר לא יכרת
לך איש מעל כסא ישראל
וגם אתה ידעת את אשר
עשה לי יואב בן צרויה אשר
עשה לשני שרי צבאות
ישראל לאבנר בן נר ולעמשא
בן יתר ויהרגם וישם דמי
מלחמה בשלם ויתן דמי
מלחמה בחגרתו אשר בחלציו

ומיית ה׳ בעל הים ומבית הלא שבא אחים והבעלים
ב׳ מן אם שחוק שמעתי״ ״

שבך מן אבותיו ב׳ בו משאת בלשי מעמדו ראיש ואשה ואשה ויחי ובנו ויבו ובנו ישב ושלמה ובבשמו הדשמי מרכלה ומחית
מרך אלוהים״ ״ רשיומון ה׳ ושמרתיך ומאמרו אם ומשמר ישראל מעמד ומעמד״ ״

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

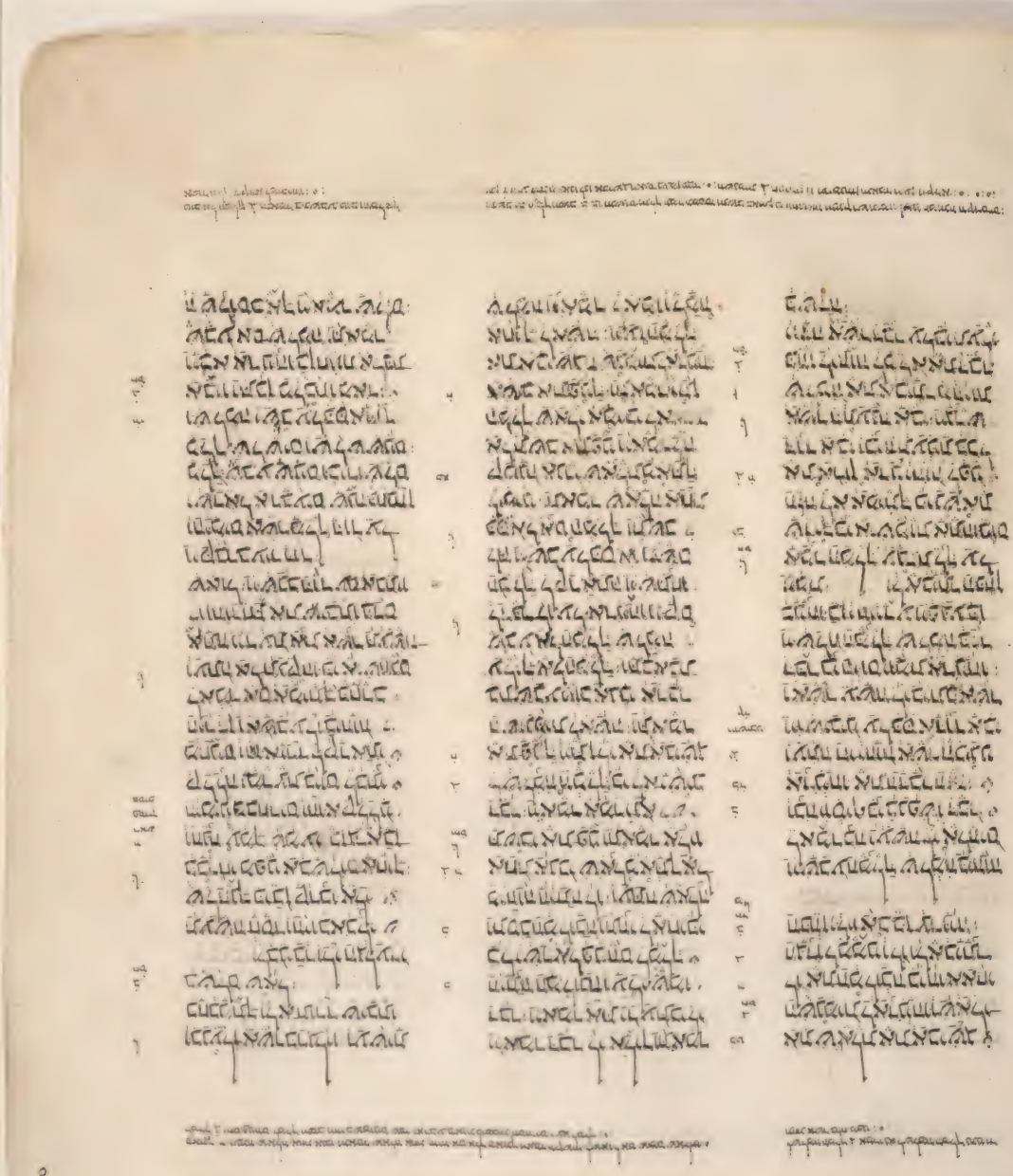

black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ואת עשאל ב׳ ושמעיה ושמריהו בראש
ואת עשאל בן זמרו׳ ס׳

ובראש ב׳ ושמעיה ושמריהו בראש
ובראש זרעו ובראש ומשמיד׳ ס׳

ואבי בן ומיכיהו ואבי את עזיהו ואת גמריהו ואת עוך
ואבי דוד לא ידע את אבותיו

וְהִשְׁמַעְתָּהוּ אַחֲרֵי אָבִיו׃ כ
כִּי־יוֹאָב נָטָה אַחֲרֵי אֲדֹנִיָּה
וְאַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם לֹא נָטָה
וַיָּנָס יוֹאָב אֶל־אֹהֶל יְהוָה׃
וַיַּחֲזֵק בְּקַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וַיַּגֵּד
לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כִּי־נָס יוֹאָב אֶל־
אֹהֶל יְהוָה וְהִנֵּהוּ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ
וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶת־בְּנָיָהוּ בֶן
יְהוֹיָדָע לֵאמֹר לְךָ פְגַע־בּוֹ׃
וַיָּבֹא בְנָיָהוּ אֶל־אֹהֶל יְהוָה
וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ
צֵא וַיֹּאמֶר לֹא כִּי־פֶה אָמוּת
וַיָּשֶׁב בְּנָיָהוּ אֶת־הַדָּבָר
לֵאמֹר כֹּה־דִבֶּר יוֹאָב וְכֹה
עָנָנִי׃ וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ עֲשֵׂה
כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר וּפְגַע־בּוֹ וְקָבַרְתּוֹ
וְהַסִּרֹתָ דְּמֵי חִנָּם אֲשֶׁר שָׁפַךְ
יוֹאָב מֵעָלַי וּמֵעַל בֵּית אָבִי׃
וְהֵשִׁיב יְהוָה אֶת־דָּמוֹ עָלָיו
רֹאשׁוֹ אֲשֶׁר פָּגַע בִּשְׁנֵי
אֲנָשִׁים צַדִּיקִים וּטוֹבִים מִמֶּנּוּ
וַיַּהֲרֹג בָּהֶם בַּחֶרֶב וְאָבִי דָוִד לֹא
יָדַע אֶת־אַבְנֵר בֶּן־נֵר שַׂר־צְבָא
יִשְׂרָאֵל וְאֶת־עֲמָשָׂא בֶן־יֶתֶר שַׂר־
צְבָא יְהוּדָה וְשַׁבּוּם חֹנֵ
בְּרֹאשׁוֹ וּבְרֹאשׁ זַרְעוֹ
לְעוֹלָם וּלְדָוִד וְלְזַרְעוֹ וּלְבֵיתוֹ

וּלְכִסְאוֹ יִהְיֶה שָׁלוֹם עַד־
עוֹלָם מֵעִם יְהוָה וַיַּעַל
בְּנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע וַיִּפְגַּע בּוֹ
וַיְמִיתֵהוּ וַיִּקָּבֵר בְּבֵיתוֹ בַּמִּדְבָּר׃
וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת־בְּנָיָהוּ בֶן־
יְהוֹיָדָע תַּחְתָּיו עַל־הַצָּבָא
וְאֶת־צָדוֹק הַכֹּהֵן נָתַן הַמֶּלֶךְ
תַּחַת אֶבְיָתָר׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
וַיִּקְרָא לְשִׁמְעִי וַיֹּאמֶר לוֹ
בְּנֵה־לְךָ בַיִת בִּירוּשָׁלִַם וְשָׁבְתָּ
שָׁם וְלֹא תֵצֵא מִשָּׁם אָנָה
וָאָנָה׃ וְהָיָה בְּיוֹם צֵאתְךָ
וְעָבַרְתָּ אֶת־נַחַל קִדְרוֹן יָדֹעַ
תֵּדַע כִּי־מוֹת תָּמוּת דָּמְךָ יִהְיֶה
בְּרֹאשֶׁךָ׃ וַיֹּאמֶר שִׁמְעִי אֶל־הַמֶּלֶךְ
טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּר אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ כֵּן יַעֲשֶׂה עַבְדְּךָ וַיֵּשֶׁב
שִׁמְעִי בִּירוּשָׁלִַם יָמִים רַבִּים׃
וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשׁ
שָׁנִים וַיִּבְרְחוּ שְׁנֵי עֲבָדִים
לְשִׁמְעִי אֶל־אָכִישׁ בֶּן־מַעֲכָה
מֶלֶךְ גַּת וַיַּגִּידוּ לְשִׁמְעִי
לֵאמֹר הִנֵּה עֲבָדֶיךָ בְּגַת׃
וַיָּקָם שִׁמְעִי וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־
חֲמֹרוֹ וַיֵּלֶךְ אֶל־אָכִישׁ
לְבַקֵּשׁ אֶת־עֲבָדָיו וַיֵּלֶךְ שִׁמְעִי
וַיָּבֵא אֶת־עֲבָדָיו מִגַּת׃ וַיֻּגַּד

לְשְׁלֹמֹה כִּי הָלַךְ שִׁמְעִי
מִירוּשָׁלִַם גַּתּוֹ׃ וַיִּשְׁלַח
הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָא לְשִׁמְעִי
וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלוֹא הִשְׁבַּעְתִּיךָ
בַּיהוָה וָאָעִידְךָ לֵאמֹר בְּיוֹם
צֵאתְךָ וְהָלַכְתָּ אָנָה וָאָנָה
יָדֹעַ תֵּדַע כִּי־מוֹת תָּמוּת
וַתֹּאמֶר אֵלַי הַטּוֹב הַדָּבָר׃
שָׁמַעְתִּי וּמָה־טּוֹב לֹא שָׁמַרְתָּ
אֶת־שְׁבֻעַת יְהוָה וְאֶת־מִצְוָתָה
אֲשֶׁר צִוִּיתָךְ עָלֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אֶל־שִׁמְעִי אַתָּה
יָדַעְתָּ אֶת־כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר
יָדְעָה לְבָבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְ
דָוִד אָבִי וְהֵשִׁיב יְהוָה אֶת־
רָעָתְךָ בְּרֹאשֶׁךָ׃ וְהַמֶּלֶךְ שְׁ־
לֹמֹה בָרוּךְ וְכִסֵּא דָוִד יִהְיֶה
נָכוֹן לְפָנֶי יְהוָה עַד־עוֹלָם׃ וַיְצַו
הַמֶּלֶךְ אֶת־בְּנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע
וַיֵּצֵא וַיִּפְגַּע בּוֹ וַיָּמֹת׃ וְ
וְהַמַּמְלָכָה נָכוֹנָה בְּיַד שְׁלֹמֹה
וַיִּתְחַתֵּן שְׁלֹמֹה אֶת־פַּרְעֹה
מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּקַּח אֶת־בַּת
פַּרְעֹה וַיְבִיאֶהָ אֶל־עִיר דָּוִד
עַד־כַּלֹּתוֹ לִבְנוֹת אֶת־בֵּיתוֹ׃
וְאֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־חוֹמַת
יְרוּשָׁלִַם סָבִיב׃ רַק הָעָם

מזבחים בבמות כי לא נכון
בית לשם יהוה עד הימים
ההם׃
ויאהב שלמה את יהוה ל
ללכת בחקות דוד אביו רק
בבמות הוא מזבח ומקטיר
וילך המלך גבעה לזבח
שם כי הוא הבמה הגדולה
אלף עלות יעלה שלמה
על המזבח ההוא בגבעון
נראה יהוה אל שלמה בחלום
הלילה ויאמר אלהים ש
שאל מה אתן לך ויאמר
שלמה אתה עשית עם
עבדך דוד אבי חסד גדול
כאשר הלך לפנך באמת
וב צדקה וביושרת לבב עמך
ותשמר לו את החסד הגדול
הזה ותתן לו בן ישב על כסאו
כיום הזה ועתה יהוה אלהי אתה
המלכת את עבדך תחת דוד
אבי ואנכי נער קטן לא ל
אדע צאת ובא׃ ועבדך בתוך
עמך אשר בחרת עם לב ש
אשר לא ימנה ולא יספר ל
מרב ונתת לעבדך לב שמע
לשפט את עמך להבין בין

מה זבחים בבמות כי לא נכון בית לשם יהוה עד הימים ההם׃ ויאהב שלמה את יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות הוא מזבח ומקטיר׃ וילך המלך גבעה לזבח שם כי הוא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא׃ בגבעון נראה יהוה אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך׃ ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפנך באמת וב צדקה וביושרת לבב עמך׃ ותשמר לו את החסד הגדול הזה ותתן לו בן ישב על כסאו כיום הזה׃ ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת ובא׃ ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם לב עצום אשר לא ימנה ולא יספר׃ ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך להבין בין

טוב לדע בין מישר לשפט
את עמך הכבד הזה ויטב
הדבר בעיני אדני כי שאל
שלמה את הדבר הזה׃
ויאמר אלהים אליו יען
אשר שאלת את הדבר הזה
ולא שאלת לך ימים רבים
ולא שאלת לך עשר ולא
שאלת נפש איביך ושאלת
לך הבין לשמע משפט׃
הנה עשיתי כדברך הנה
נתתי לך לב חכם ונבון אשר
כמוך לא היה לפנך ואחריך
לא יקום כמוך׃ וגם אשר
לא שאלת נתתי לך גם עשר
וכבוד אשר לא היה כמוך
איש במלכים כל ימיך׃ ואם
תלך בדרכי לשמר חקי
ומצותי כאשר הלך דוד
אביך והארכתי את ימיך׃
ויקץ שלמה והנה
חלום ובא ירושלם ויעמד
לפני ארון ברית אדני ויעל
עלות ויעש שלמים ויעש
משתה לכל עבדיו׃
אז תבאנה שתים נשים זונות
אל המלך ותעמדנה לפניו׃

ותאמר האשה האחת בי
אדני אנוכי והאשה הזאת ש
ישבת בבית אחד ואלד עמה
בבית׃ ויהי ביום השלישי ל
לדתי ותלד גם האשה הזאת
ואנחנו יחדו אין זר אתנו ב
בבית זולתי שתים אנחנו
בבית׃ וימת בן האשה הזאת
לילה אשר שכבה עליו׃
ותקם בתוך הלילה ותקח
את בני מאצלי ואמתך
ישנה ותשכבהו בחיקה ב
ואת בנה המת שכיבה
בחיקי׃ ואקם בבקר לינק
את בני והנה מת ואתבוננו
אליו בבקר והנה לא היה
בני אשר ילדתי׃ ותאמר
האשה האחרת לא כי בני
החי ובנך המת׃ ותאמר
לא כי בנך המת ובני החי׃
ותדברנה לפני המלך׃ ויאמר
המלך זאת אמרת זה בני
החי ובנך המת׃ ותאמר זאת אמרת
לא כי בנך המת ובני החי׃
ויאמר המלך קחו לי חרב׃
ויבאו חרב לפני המלך׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויאמר המלך גזרו אתהילד
יחיו לשנים ותנו אתחצי
לאחת ואתחצי לאחת
ותאמר האשה אשר בנה
חיו אל המלך כי נכמרו
רחמיה על בנה ותאמר בי
אדני תנו לה אתהילוד וחיו
וחמת אל תמיתהו ואת
אמרת גם לי גם לך לא
יהיה גזרו ויען המלך ויאמר
תנו לה אתהילוד חיי והמת
לא תמיתהו היא אמו
ושמע עובדיה את
המשפט אשר שפט המלך
ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת
אלהים בקרבו לעשות
משפט ויקי המלך
שלמה מלך על כל ישראל
ואלה השרים
אשר לו עזריהו בן צדוק
הכהן אליחרף
ואחיה בני שישא ספרים
יהושפט בן אחילוד המזכיר
ובניהו בן יהוידע על הצבא
וצדוק ואביתר כהנים
ועזריהו בן נתן
על הנצבים וזבוד בן נתן

כהן רעה המלך ואחישר
על הבית וארמרים בן
עכרא על המס
ולשלמה שנים
עשר נצבים על כל ישראל
וכלכלו את המלך ואת
ביתו חדש שבשנה יהיה על
אחד לכלכל
ואלה שמותם בן
חור בהר אפרים
בן דקר במקץ
ובשעלבים ובית שמש
ואילון בית חנן
בן חסד בארבות לו
שכה וכל ארץ חפר
בן אבינדב כל נפת
דאר טפת בת שלמה היתה
לו לאשה בענא בן
אחילוד תענך ומגדו וכל
בית שאן אשר אצל צרתנה
מתחת ליזרעאל מבית
שאן עד אבל מחולה עד
מעבר ליקמעם
בן גבר ברמת גלעד
לו חות יאיר בן מנשה אשר
בגלעד לו חבל ארגב אשר
בבשן ששים ערים גדלות

חומה וברחים נחשת
אחינדב בן עדא
מחנים אחימעץ בנפתלי
גם הוא לקח את בשמת בת
שלמה לאשה בענא בן
חושי באשר ובעלות
יהושפט בן פרוח
ביששכר שמעי בן
אלא בבנימן גבר בן
ארי בארץ גלעד ארץ סיחון
מלך האמרי ועג מלך הבשן
ונציב אחד אשר בארץ
יהודה ויש ראל רבים כחול
אשר על הים לרב אכלים
ושתים ושמחים ישלמה
היה מושל בכל הממלכות
מן הנהר ארץ פלשתים ועד
גבול מצרים מגשים מנחה
ועבדים את שלמה כל ימי
חייו
ויהי לחם שלמה לום אחד
שלשים כרים סלת ושישים
קמח עשרה בקר רעים
ועשרים בקר רעי ומאה
צאן לבד מאילים וצבאים וחמור
ורברים אבוסים כי הוא
רדה בכל עבר הנהר מתפסח

black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ב וְעַד עֹזֶה בְּכָל מַלְכֵי עֵבֶר
ג הַנָּהָר וְשָׁלוֹם הָיָה לוֹ מִכָּל
ד עֲבָרָיו סָבִיב וַיֵּשֶׁב יְהוּדָה
ה וְיִשְׂרָאֵל לָבֶטַח אִישׁ תַּחַת
ו גַּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֵנָתוֹ מִדָּן וְעַד
ז בְּאֵר שֶׁבַע כָּל יְמֵי שְׁלֹמֹה׃
ח וַיְהִי לִשְׁלֹמֹה
ט אַרְבָּעִים אֶלֶף אֲרֻתּוֹת סוּסִים
י לְמַרְכָּבוֹ וּשְׁנֵים עָשָׂר אֶלֶף
יא פָּרָשִׁים וְכָל כְּלוּ חֲנֻצִּים׃
יב הָאֹכֵלָה אֶת תָּמָר לְשָׁלֵמוֹ
יג וְאֶת בֵּרוֹ חֲקוֹרֵב אֶל שְׁלֹמֹה
יד הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אִישׁ חֲדָשׁוֹ
טו לְאִישׁ דְּבָרוֹ וְחָשְׁעָרִים
טז וְהַתֹּבוֹ לַסּוּסִים וְלָרֶכֶשׁ׃
יז וּבָאוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יח יְוֵיה שָׁם אִישׁ כְּמִשְׁפָּטוֹ׃
יט וַיִּתְּנוּ אֶל הַיָּם
כ חָכְמָה לִשְׁלֹמֹה וּתְבוּנָה חֲרֻפָּה
כא מְאֹד וּרְחַב לֵבָב כַּחוֹל אֲשֶׁר
כב עַל שְׂפַת הַיָּם וַתֵּרֶב חָכְמַת
כג שְׁלֹמֹה מֵחָכְמַת בְּנֵי קֶדֶם
כד וּמִכֹּל חַכְמַת מִצְרָיִם׃ וַיֶּחְכַּם
כה מִכָּל הָאָדָם מֵאֵתָן הָאֶזְרָחִי
כו וְהֵימָן וְכַלְכֹּל וְדַרְדַּע בְּנֵי
כז מָחוֹל וַיְהִי שְׁמוֹ בְּכָל הַגּוֹיִם׃
כח סָבִיב וַיְדַבֵּר שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים

מָשָׁל וַיְהִי שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה
ל וַאֶלֶף וַיְדַבֵּר עַל הָעֵצִים
לא מִן הָאֶרֶז אֲשֶׁר בַּלְّבָנוֹן וְעַד
לב הָאֵזוֹב אֲשֶׁר יֹצֵא בַקִּיר
לג וַיְדַבֵּר עַל הַבְّהֵמָה וְעַל הָעוֹף
לד וְעַל הָרֶמֶשׂ וְעַל הַדָּגִים׃ וַיָּבֹאוּ
לה מִכָּל הָעַמִּים לִשְׁמֹעַ אֶת
לו חָכְמַת שְׁלֹמֹה מֵאֵת כָּל
לז מַלְכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר שָׁמְעוּ
לח אֶת חָכְמָתוֹ׃
לט וַיִּשְׁלַח חִירָם מֶלֶךְ
מ צֹר אֶת עֲבָדָיו אֶל שְׁלֹמֹה
מא כִּי שָׁמַע כִּי אֹתוֹ מָשְׁחוּ לְמֶלֶךְ
מב תַּחְתָּיו כִּי אָהַב חִירָם
מג חִירָם לְדָוִד בְּרֵעִים׃
מד וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶל
מה חִירָם לֵאמֹר אַתָּה יָדַעְתָּ
מו אֶת דָּוִד אָבִי כִּי לֹא יָכֹל
מז לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה
מח אֱלֹהָיו מִפְּנֵי הַמִּלְחָמָה׃
מט אֲשֶׁר סְבָבוּהוּ עַד תֵּת יְהוָה
נ אֹתָם תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלָיו׃
נא רָעָה הִנֵּה וְהוּא אֵרְחִי לִי
נב מִסָּבִיב אֵין שָׂטָן וְאֵין פֶּגַע
נג רָע׃ וְהִנֵּה אָמַרְתִּי לִבְנוֹת בַּיִת
נד לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
נה יְהוָה אֶל דָּוִד אָבִי לֵאמֹר׳

בְּנֵךָ אֲשֶׁר אֶתֵּן תַּחְתֶּיךָ עַל
כִּסְאֶךָ הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת לִשְׁמִי׃
ג וְעַתָּה וָנָה וַיִּסְרֶה לִי אֲרָזִים
מִן הַלְّבָנוֹן וַעֲבָדֶיךָ יִהְיוּ עִם
ב עֲבָדֶיךָ וּשְׂכַר עֲבָדֶיךָ אֶתֵּן
לְךָ כְּכֹל אֲשֶׁר תֹּאמַר כִּי אַתָּה
יָדַעְתָּ כִּי אֵין בָּנוּ אִישׁ יוֹדֵעַ
לִכְרֹת עֵצִים כַּצִּדֹנִים׃ וַיְהִי
כְּשָׁמְעַ חִירָם אֶת דִּבְרֵי
שְׁלֹמֹה וַיִּשְׂמַח מְאֹד וַיֹּאמַר
בָּרוּךְ יְהוָה הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן
לְדָוִד בֵּן חָכָם עַל הָעַם הָרָב
הַזֶּה׃ וַיִּשְׁלַח חִירָם אֶל
שְׁלֹמֹה לֵאמֹר שָׁמַעְתִּי אֶת
אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ אֵלַי אָנֹכִי
אֶעֱשֶׂה אֶת כָּל חֶפְצְךָ בְּעֵצֵי
אֲרָזִים וּבְעֵצֵי בְרוֹשִׁים׃ עֲבָדַי
יוֹרִדוּם מִן הַלְּבָנוֹן הַיָּמָּה וַאֲנִי
אֲשִׂימֵם יַרְכָּתַיִם עַל
הַיָּם׳ אֲשֶׁר תִּשְׁלַח אֵלַי
וְנִפְצְתִּים שָׁם וְאַתָּה תִּשָּׂא
וְאַתָּה תַּעֲשֶׂה אֶת חֶפְצִי
לָתֵת הַסְּבִיבוֹת וְהָיוּ חִירוֹם
נֹתֵן׳ שְׁלֹמֹה עֵצֵי אֲרָזִים
וַעֲצֵי בְרוֹשִׁים כָּל חֶפְצוֹ׃
וּשְׁלֹמֹה נָתַן לְחִירָם עֶשְׂרִים
אֶלֶף כּוֹר חִטִּים מַאֲכָל לְבֵיתוֹ

יבראן ט חדה מתם איש ישרו שמנה אוכ ידעו שרוק ואיכרסור לשרע ז׳ שרוגאנו בני סמדי כל עשר כאיבנו ואשרקיים ואיטון בפ שרי אל לוש מלכות אישרם אל חל שמתן ו׳ ה׳: ביאוש
ויישלח חירם כה אמר האמרת שמע מסמדקת אכלקל׳ מדרכיכם מלכנו יבא ישר עד ונגה ז אמרי כה אל גבל העמק ושמלך׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לעצות ג׳ בחדש השלישי לעצות ויעלאחרון חכמו
ויהי בשמונים שנה׳ ׳ ׳

והשלשית ט׳ כלו חיצי׳ ב׳ והשתנה ויהי בשנה ויהי ומלא רבים ויהי לך האחת ויהי לך האחת לעלות אחריהו שמן
שלשית וחזרן קרן חפוך לשכ׳ עלינו • ומיין חש ירחטיין ׳ ׳

ועשרים כר שמן בתית בה
ותן שלמה לחירם שנה בשנה׳

ויהוה נתן חכמה לשלמה ׳
כאשר דבר לו ויהי שלם
חירם וביז שלמה וכרתו ברית
שניהם ויעל המלך שלמה
מס מכל ישראל ויהי המס
שלשים אלף איש ושלחם
לבנון עשרת אלפים בחדש
חלופות חדש והיו בלבנון ׳
שנים חדשים בביתו ׳ ׳
ואדנירם על המס ׳

ויהי לשלמה
שבעים אלף נשא סבל
ושמנים אלף חצב בהר ׳
לבד משרי הנצבים לשלמה
אשר על המלאכה שלשת
אלפים ושש מאות ׳
הרדים העם העשים במלאכה
ויצו המלך ויסעו אבנים ׳
גדלות אבנים יקרות ליסד
הבית אבני גזית ויפסלו בני
שלמה ובני חירם והגבלים
ויכינו עצים ואבנים לבנות
הבית׳

ויהי בשמונים שנה ואربע

מאות שנה לצאת בני ׳ ׳
ישראל מארץ מצרים ׳ ׳
בשנה הרבעית בחדש זיו ׳
הוא החדש השני למלך ׳ ׳
שלמה על ישראל ויבן הבית
ליהוה והבית אשר בנה ׳
המלך שלמה ליהוה ששים
אמה ארכו ועשרים רחבו
ושלשים אמה קומתו ׳ ׳
והאולם על פני היכל הבית
עשרים אמה ארכו על פני
רחב הבית עשר באמה רחבו
על פני הבית ויעש לבית
חלוני שקפים אטומים ׳
ויבן על קיר הבית יציע
סביב את קירות הבית ׳
סביב להיכל ולדביר ויעש
צלעות סביב׳ ׳ ׳
התחתונה חמש באמה רחבה
והתיכנה שש באמה רחבה
והשלישית שבע באמה
רחבה כי מגרעות נתן לבית
סביב חוצה לבלתי אחז ׳
בקירות הבית׳ והבית בבנתו
אבן שלמה מסע גבנה ׳
ומקבות וחצרות כל כלי ברזל
לא נשמע בבית בהבנתו

פתח הצלע התיכנה אל
כתף הבית הימנית ובלולים
ועלו על התיכנה ומהתיכנה
אל השלישים ויבן את הבית
ויכלהו ויספן את הבית גבים
וישרות בארזים ׳ ויבן את
הציע על כל הבית חמש
אמות קומתו ויאחז את
הבית בעצי ארזים ׳
ויהי דבר יהוה אל שלמה
לאמר הבית הזה אשר ׳
אתה בנה אם תלך בחקתי
ואת משפטי תעשה ושמרת
את כל מצותי ללכת בהם
והקמתי את דברי אתך ׳
אשר דברתי אל דוד אביך
ושכנתי בתוך בני ישראל
ולא אעזב את עמי ישראל
ויבן שלמה את
הבית ויכלהו ויבן את קירות
הבית מבית לה׳ ובצלעות ׳ ׳
ארזים מקרקע עד הבית אל עד
קירות הסיפן צפה עץ מבית
ויצף את קרקע הבית
בצלעות ברושים ויבן את
עשרים אמה מיכר בית
בצלעות ארזים מן קרקע

בחוקי ט׳ חפירין חסת אשר אתו בנו אם שוב ושמרו אמר ראמר מחוקיו לפי ויקן אשר יקן אשר ישבוש
ושמרה ולא אזיח אל כל המצות אשר ישראל ובחוקיו לא ראמר עדיהיים ויהיו ועל הבית אמר יעמדו את ויקיי
יחלו ועל אמרת ויכל ב׳ ט׳ א׳ עשרה עשר שמרא אמרתיו׳ ׳

ממע׳ ב׳ אבנו שדים חיצון ומיין ומעבר ירושלים ׳ ׳ בוצה בחוי
מת בנו יחזר מ׳ בוצה ומעלו ירושלים ׳ ׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

עזרת הקורות ויבן לו מבית ל
לדביר לקדש הקדשים ׃
ואת אמות בבית אמה היה הבית
הוא ההיכל לפני וארז אל
הבית פנימה מקל עתק ׃
ופטורי עצים הכל ארז אין
אבן נראה ׃ ודביר בתוך הבית
מפנימה הכין לתת שם את
ארון ברית יהוה ׃ ולפני הדביר
עשרים אמה ארך ועשרים
אמה רחב ועשרים אמה
קולסו ויצפהו זהב סגור ׃
ויצף מזבח ארז ׃ ויצף שלמה
את הבית מפנימה זהב סגור
ויעבר בתי קצות זהב לפני ׃
הדביר ויצפהו זהב ׃ את כל
הבית צפה זהב עד תם כל ׃
הבית ואת כל המזבח אשר לדביר
צפה זהב ׃ ועשה בדביר שני
כרובים עצי שמן עשר ׃
אמות קומתו ׃ וחמש אמות
כנף הכרוב האחת וחמש ׃
אמות כנף הכרוב השנית ׃
עשר אמות מקצות כנפיו
ועד קצות כנפיו ׃ ועשר ׃
באמה הכרוב השני מדה אחת
וקנה אחד לשני הכרבים ׃

קומת הכרוב האחד עשר
באמה וכן הכרוב השני ׃ ויתן
את הכרובים בתוך הבית ׃
הפנימי ופרשו את כנפי
הכרובים ותגע כנף האחד
בקיר וכנף הכרוב השני
נגעת בקיר השני וכנפיהם
אל תוך הבית נגעת כנף אל
כנף ׃ ויצף את הכרובים זהב ׃
ואת כל קירות הבית מסב
סביב עפתרי מקלעות פתחים
ותמרות ופטורי צעים ׃
מלפנים ורוזי עזן ואת ׃
קרקע הבית עצה זהב ׃
לפנימה ולחיצון ׃ ואת פתח
הדביר עשה דלתות עצי ׃
שמן הא׳ מזוזות חמשית ׃
השתים לתות עצי שמן וקלע
עליהם מקלעות כרובים ׃
ותמרות ופטורי צעים וצפה
זהב מדק על הכרובים ועל
התמרות אל תות זהב וכן עשה
לפתח ההיכל מזוזות עצי
שמן מאת רבעת ׃ ושני ׃
דלתות עצי ברוש שתים שני
צעים הדלת האחת גלילים
ושני קלעים הדלת השנית

גלילים וקל לעבדים ותמרות
ופטרי צעים וצפה זהב מישר
על המקשה ׃ ויבן את החצר
הפנימית שלש טורי גזית
וטור כרותת ארזים בשנה ׃
הדבי ישת יסד בית יהוה בירח
זיו ובשנה האחת עשרה ל
בירח בל הוא החדש השמיני
כלה הבית לכל דבריו ולכל
משפטו ויבנהו שבע שנים ׃
ואת בית בנה שלמה שלש
עשרה שנה ויכל את כל בי
ויבן את בית יער הלבנון מאה
אמה ארכו וחמשים אמה
רחבו ושלשים אמה קומתו
על ארבעה טורי עמודי ׃
ארזים וכרותות ארזים על
העמודים וספון בארזים מעל
עלי הצלעות אשר על העמודים
ארבעים וחמשה חמשה ׃
עשר מטות ׃ ושקפים שלשה
טורים ומחזה אל מחזה שלש
פעמים ׃ כל הפתחים והמזוזות
רבעים שקף ומול מחזה אל
מחזה שלש פעמים ׃ ואת
אולם העמודים עשה חמשים
אמה ארכו ושלשים אמה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ומלא ו׳ ומ״ל שבעה ראשים ד״ל א״ת אחד מהם ומלא בדם הנעל הסוס אחר הענן תמן תשר תמן על מרדכי : ס : לבית
פרעה : ב הגדול והלל ומביאמו לבית פרעה ובית ועשה לבית פרעה : ס :

ריעה : ב ומרמטרון ויצאו מהרה ומשאו שהו
הדעמדים סביב כסא ולא לשון עליה דמשמון : ס :

רַחֲבוֹ וְאוּלָם עַל־פָּנֶיהָם ׃
וְעַמּוּדִים וָעֹב עַל־פָּנֶיהָם וְאוּלָם
הַכְּסָא אֲשֶׁר יֹשְׁבוּ־בוֹ שֵׁשֶׁת׃
אוּלָם חַמְשָׁנֶט עָשָׂה וְסָפוּז
בָּאָרֶז מֵהַקִּרְקַע עַד־הַקִّרֹת עַל
וּבֵית אֲשֶׁר יֹשֵׁב שָׁם חָצֵר ׃
הָאַחֶרֶת מִבַּיִת לָאוּלָם כַּמַּעֲשֶׂה
חָזֶה וּבֵית יָעֲשֶׂה לְבַת פַּרְעֹה
אֲשֶׁר לָקַח שְׁלֹמֹה כָּאוּלָם ׃
הַזֶּה כָּל־אֵלֶּה אֲבָנִים יְקָרוֹת
כְּמִדַּת גָּזִית מְגֹרָרוֹת בַּמַּגְּרָה
מִבַּיִת וּמִחוּץ וּמִמּוֹסָד עַד ׃
חִטָּפָחוֹת וּמִחוּץ עַד־הֵיכַל
הַגְּדוֹלָה וּמִיסָּד אֲבָנִים יְקָרוֹת
אֲבָנִים גְּדֹלוֹת אַבְנֵי עֶשֶׂר ׃
אַמּוֹת וְאַבְנֵי שְׁמֹנֶה אַמּוֹת ׃
וּמִמַّעְלָה אֲבָנִים יְקָרוֹת ׃
כְּמִדּוֹת גָּזִית וָאָרֶז וְחָצֵר ׃
הַגְּדוֹלָה סָבִיב שֶׁלֹשׁ טוּרִים
גָּזִית וְטוּר קְרָשֵׁת אֲרָזִים וְלַחֲצַר
בֵּית יְהוָה הַפְּנִימִית וּלְאוּלָם ׃
הַבָּיִת׃
וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח אֶת
חִירָם מִצֹּר בּוּאשָׁה אַלְמָנָה
הוּא מִמַּטֵּה נַפְתָּלִי וְאָבִיו אִישׁ
צֹרִי חֹרֵשׁ נְחֹשֶׁת וַיִּמָּלֵא אֶת
הַחָכְמָה וְאֶת הַתְּבוּנָה וְאֶת הַדַּעַת

לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלָאכָה בַּנְּחֹשֶׁת
וַיָּבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ
אֶת־כָּל־מְלַאכְתּוֹ׃ וַיְצַר אֶת
שְׁנֵי הָעַמּוּדִים נְחֹשֶׁת שְׁמֹנֶה
עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַת הָעַמּוּד
הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
אַמָּה יוֹסֵב אֶת הָעַמּוּד הַשֵּׁנִי׃
וְשְׁתֵּי כֹתָרֹת עָשָׂה לְתֵת עַל
רָאשֵׁי הָעַמּוּדִים מַצֵּקֶת נְחֹשֶׁת
חָמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכֹּתֶרֶת׃
וְהָאַחַת חָמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת
הַכֹּתֶרֶת הַשֵّנִית׃ שְׁבָכִים
מַעֲשֵׂה שְׂבָכָה גְּדִלִים מַעֲשֵׂה
שַׁרְשְׁרוֹת לַכֹּתֶרֶת אֲשֶׁר עַל
רָאשֵׁי הָעַמּוּדִים שִׁבְעָה ׃
לַכֹּתֶרֶת הָאַחַת וְשִׁבְעָה ׃
לַכֹּתֶרֶת הַשֵّנִית׃ וַיַּעַשׂ אֶת
הָעַמּוּדִים וּשְׁנֵי טוּרִים סָבִיב
עַל־הַשְּׂבָכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת
אֶת־הַכֹּתֶרֶת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ
הָרִמֹּנִים וְכֵן עָשָׂה לְכֹתֶרֶת׃
הַשֵّנִית׃ וְהָרִמֹּנִים אֲשֶׁר עַל ׃
רָאשֵׁי הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה ׃
שׁוֹשַׁן בָּאוּלָם אַרְבַּע אַמּוֹת
וְכֹתֶרֶת עַל־שְׁנֵי הָעַמּוּדִים גַּם
מִנֶּגֶד לַעֲמֻתַּת הַבִּטְן אֲשֶׁר
לְעֵבֶר הַשְּׂבָכָה וְהָרִמֹּנִים מֵאַתַּיִם

טוּרִים סָבִיב עַל הַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית׃
וַיָּקֶם אֶת־הָעַמּוּדִים לְאֻלָם
הַהֵיכָל וַיָּקֶם אֶת־הָעַמּוּד
הַיָּמִין וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יָכִין
וַיָּקֶם אֶת־הָעַמּוּד הַשְּׂמֹאלִי
וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ בֹּעַז׃ וְעַל
רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה ׃
שׁוֹשָׁן וַתֵּתֶם מְלֶאכֶת הָעַמּוּדִים
וַיַּעַשׂ אֶת־הַיָּם מוּצָק עֶשֶׂר
בָּאַמָּה מִשְׂפָתוֹ עַד־שְׂפָתוֹ ׃
עָגֹל סָבִיב וְחָמֵשׁ בָּאַמָּה ד
קוֹמָתוֹ וְקָוֶה שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה
יָסֹב אֹתוֹ סָבִיב׃ וּפְקֻעִים ׃
מִתַּחַת לְשָׂפָתוֹ סָבִיב סֹבְבִים
אֹתוֹ עֶשֶׂר בָּאַמָּה מַקִּפִים
אֶת־הַיָּם סָבִיב שְׁנֵי טוּרִים ׃
חִפֻּךְ עִם יְצֻקִים בִּיצֻקָתוֹ׃
עֹמֵד עַל שְׁנֵים עָשָׂר בָּקָר׃ שְׁלֹשָׁה
פֹנִים צָפוֹנָה וּשְׁלֹשָׁה פֹנִים יָמָּה
וּשְׁלֹשָׁה פֹנִים נֶגְבָּה וּשְׁלֹשָׁה
פֹנִים מִזְרָחָה וְהַיָּם עֲלֵיהֶם ׃
מִלְּמַעְלָה וְכָל־אֲחֹרֵיהֶם בַּיְתָה׃
וְעָבְיוֹ טֹפַח וּשְׂפָתוֹ כְּמַעֲשֵׂה
שְׂפַת כּוֹס פֶּרַח שׁוֹשָׁן אַלְפַּיִם
בַּת יָכִיל׃
וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּכֹנוֹת עֲשֶׂרֶת שֹׁת
אַרְבַּע בָּאַמָּה אֹרֶךְ הַמְּכוֹנָה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ומשקות ל״ל ושל משקדות ואגבע האזנים
ויד״ן ושלך אחזבם נגד ובלו ויחזו וחברום:

ומיסות ג׳ פעמים אלהי קדם ומיסות לאמיתו
לבקר ומשקות הלשכות:

לציר ב׳ חמרון ומיסות לבור ומסר מעלותם
ואת ותכיל וכל אוריאא דכתב מן ב׳ מל׳ ה׳:

חָאחֹת וְאַרְבַּע בָּאַמָּה רָחְבָּהּ
וְשָׁלֹשׁ בָּאַמָּה קוֹמָתוֹ וְזֶה
מַעֲשֵׂה הַמְּכוֹנָה מַסְגֶּרֶת לָהֶם
וַמַּסְגֵּרֹת בֵּינֹתָם שְׁלָבִים וְעַל
הַמַּסְגֵּרוֹת אֲשֶׁר בֵּין הַשְּׁלָבִים
אֲרָיוֹת בָּקָר וּכְרוּבִים וְעַל
הַשְּׁלָבִים כָּמוֹ מַעַל וּמִתַּחַת
לַאֲרָיוֹת וְלַבָּקָר לְוֹיוֹת מַעֲשֶׂה
מְרֻדָּד וְאַרְבָּעָה אוֹפַנְיוֹת שֶׁל
מְכוֹנָה הָאַחַת וְסַרְנֵיהָ שֶׁל
וְאַרְבַּעְתָּם עֲמֻדֹתָיו וּכְתֵפֹתֵיהֶם
מִתַּחַת לַכִּיֹּר הַבִּתֹּכֶת יְצֻקוֹת
מַעֲבֵה אִישׁ לוּת גְּבִיהוּ
מִבֵּית לַכִּתֹּרֶת וְעַל עֹרֶה בָּאֲנָה
וּפִיהוּ עָגֹל מַעֲשֵׂה כֵן אַמָּה
וַחֲצִי הָאַמָּה וְגַם עַל פִּיהוּ
מִקְלַשְׁתֹּתָיו וּמִסְגַּרְתָּם
נִרְבָּעוֹת לֹא עֲגֻלּוֹת וְאַרְבַּעַת
הָאֹפַנִּים לַמִּתַּחַת לַמִּסְגָּרוֹת
וַיְחוּשׁ הָאֹפַנִּים בַּמְּכוֹנָה
וְקוֹמַת הָאֹפַן הָאֶחָד אַמָּה
וַחֲצִי הָאַמָּה וּמַעֲשֵׂה הָאֹפַנִּים
כְּמַעֲשֵׂה אֹפַן הַמֶּרְכָּבָה
יוֹתָם וְגַבֵּיהֶם וְיָדֹתֵיהֶם שְׁקוּפִים
וְחִשּׁוּרֵיהֶם מֻכִּנִים וְיִצֻקִים וְאַרְבַּע
כְּתֵפוֹת אֶל אַרְבַּעַת פִּנּוֹת
הַמְּכוֹנָה הָאַחַת מִן הַמְּכוֹנָה

כְּתֵפֶיהָ וּבְרֹאשׁ הַמְּכוֹנָה
חֲצִי אַמָּה קוֹמָתוֹ עָגֹל
סָבִיב וְעַל רֹאשׁ הַמְּכוֹנָה
יְדֹתֶיהָ וּמִסְגַּרְתֹּתֶיהָ מִמֶּנָּה
וּפִתְחָהּ עַל יְדֹתֶיהָ וְדֹתֶיהָ
וְעַל מִסְגַּרְתֹּתֶיהָ כְּרוּבִים
אֲרָיוֹת וּתְמָרִים כְּמַרְאֵה אִישׁ
וְלוּחוֹת סָבִיב בְּוֹאוֹת עֲשָׂה
אֶת עֶשֶׂר הַמְּכוֹנוֹת מוּצָק
אֶחָד כֻּלָּן אֶחָת קָנֶה אֶחָד
לְכֻלָּהֶן וַיַּעַשׂ
עֲשֶׂרֶת הַכִּיֹּרוֹת נְחֹשֶׁת
אַרְבָּעִים אַמָּה יְכִיל הַכִּיּוֹר
הָאֶחָד אַרְבָּעִים אַמָּה הַכִּיּוֹר
הָאֶחָד כִּיּוֹר אֶחָד עַל הַמְּכוֹנָה
הָאֲחָת לְעֶשֶׂר הַמְּכוֹנוֹת
וַיִּתֵּן אֶת הַמְּכוֹנוֹת חָמֵשׁ עַל
כֶּתֶף הַבַּיִת מִיָּמִין וְחָמֵשׁ שָׂם
כֶּתֶף הַבַּיִת מִשְּׂמֹאלוֹ וְאֶת
הַיָּם נָתַן מִלְּכֶתֶף הַבַּיִת הַיְמָנִית
קָדִימָה מִמּוּל נֶגֶב
וַיַּעַשׂ חִירָם אֶת
הַכִּירוֹת וְאֶת הַיָּעִים וְאֶת
הַמִּזְרָקוֹת וַיְכַל חִירָם לַעֲשׂוֹת
אֶת כָּל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה
לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה
עַמֻּדִים שְׁנַיִם וְגֻלֹּת הַכֹּתָרֹת

אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הָעַמֻּדִים
שְׁתַּיִם וְהַשְּׂבָכוֹת שְׁתַּיִם
לְכַסּוֹת אֶת שְׁתֵּי גֻּלֹּת הַכֹּתָרֹת
אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים
וְאֶת הָרִמֹּנִים אַרְבַּע מֵאוֹת
לִשְׁתֵּי הַשְּׂבָכוֹת שְׁנֵי טוּרִים
רִמֹּנִים לַשְּׂבָכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת
אֶת שְׁתֵּי גֻּלַּת הַכֹּתֶרֶת אֲשֶׁר
עַל פְּנֵי הָעַמּוּדִים וְאֶת
הַמְּכֹנוֹת עָשָׂר וְאֶת הַכִּיּוֹר
עֲשָׂרֵה עַל הַמְּכֹנוֹת וְאֶת הַיָּם
הָאֶחָד וְאֶת הַבָּקָר שְׁנֵים עָשָׂר
תַּחַת הַיָּם וְאֶת הַסִּירוֹת
וְאֶת הַיָּעִים וְאֶת הַמִּזְרָקוֹת
וְאֶת כָּל הַכֵּלִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
עָשָׂה חִירָם לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
בֵּית יְהוָה נְחֹשֶׁת מָרוּט בְּכֶסֶף
הַיַּרְדֵּן יְצָקָם הַמֶּלֶךְ בְּמַעֲבֵה
הָאֲדָמָה בֵּין סֻכּוֹת וּבֵין צָרְתָן
וַיַּנַּח שְׁלֹמֹה אֶת כָּל הַכֵּלִים
מֵרֹב מְאֹד לֹא נֶחְקַר
מִשְׁקַל הַנְּחֹשֶׁת וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה
אֶת כָּל הַכֵּלִים אֲשֶׁר בֵּית יְהוָה
אֶת מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֶת הַשֻּׁלְחָן
אֲשֶׁר עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים הָהֵם
וְאֶת הַמְּנֹרוֹת חָמֵשׁ מִשְּׂמֹאל
וְחָמֵשׁ מִיָּמִין לִפְנֵי הַדְּבִיר

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ועל עשיה. ב׳ וישמחו וישב מרשע ואחרון שלמה ויעלם ותבה ירבעם ופיל׳ ס׳ הלא הראו ל׳ ומשעמו ולא הראו פני דיוקא
ומטר ומזרה מגריה ולא ראו ואחרון ואחרון ולא ראו אחרון עד׳ ס׳

לשמקר. ב׳ הבאמרו ומקרעמו בחיר בטר בטיפו בית
זבל ואנו בטיש בחיל אבל לך׳ ס׳

וחבסגור וחפרח וחגרת׳ ס׳
ומלקחים וחב׳ וחספות וחמזרות
ומזרקות וחכפות וחמחתות
וחב סגור וחפתות לדלתות
הבית הפנימי לקדש שחקדשים
לדלתי הבית להיכל זהב׳

ותשלם כל חמלאכה אשר
עשה חמלך שלמה בית׳ ס׳
ויבא שלמה את קדשי
דוד אביו את הכסף ואת
הזהב ואת הכלים ונתן באצרות
בית יהוה׳
אז יקהל שלמה את זקני
ישראל את כל ראשי המטות
נשאי האבות לבני ישראל
אל המלך שלמה וירושלם
להעלות את ארון ברית יהוה
מעיר דוד היא ציון ויקהלו
אל המלך שלמה כל איש
ישראל בירח האיתנים בחג
הוא החדש השביעי ויבאו
כל זקני ישראל וישאו׳ ס׳
הכהנים את הארון ויעלו את
ארון יהוה׳ ס׳ את אהל מועד
ואת כל כלי הקדש אשר
באהל הועלו אתם הכהנים׳ ס׳

ופרוש ב׳ ומשקוף ושמו משקוף בראש המשקופים׳
ויעשה ב׳ הקמעות הלות׳ ס׳

והלוים וחמלך שלמה וכל
עדת ישראל הנועדים עליו
אתו לפני הארון מזבחים צאן
ובקר אשר לא יספרו ולא
ימנו מרב׳ ויבאו הכהנים את
ארון ברית יהוה אל מקומו
אל דביר הבית אל קדש׳ ס׳
הקדשים אל תחת כנפי
הכרובים׳ כי הכרובים פרשים
כנפים אל המקום הארון וסכו
הכרבים על הארון ועל בדיו
מלמעלה׳ ויארכו הבדים׳ ס׳
ויראו ראשי הבדים מן הדביר
עי פנים הדביר ולא יראו
החוצה ויהיו שם עד היום׳ ס׳
חזה אין בארון רק שני לחות
האבנים אשר הניח שם משה
בחרב אשר כרת יהוה עם בני
ישראל בצאתם מארץ׳ ס׳
מצרים׳ ויהי בצאת הכהנים
מן הקדש׳ וענן מלא את׳ ס׳
בית יהוה׳ ולא יכלו הכהנים
לעמד לשרת מפני הענן כי
מלא כבוד יהוה את בית יהוה׳

אז אמר שלמה יהוה אמר
לשכן בערפל׳ בנה בנה בית מעון
זבל לך מכון לשבתך׳ ס׳
עולמים׳ ויסב המלך את פניו
ויברך את כל קהל ש
ישראל וכל קהל ישראל
עמד׳ ויאמר ברוך יהוה אלהי
ישראל אשר דבר בפיו את
דוד אביו ובידו מלא לאמר׳
מן היום אשר הוצאתי את
עמי אתי ישראל ממצרים
לא בחרתי בעיר מכל שבטי
ישראל לבנות בית להיות
שמי שם ואבחר בדוד להיות
על עמי ישראל׳ ויהי עם
לבב דוד אבי לבנות בית לשם
ויהוה אל דוד אבי יען אשר
היה עם לבבך לבנות בית לשמי
הטיבת כי היה עם
לבבך׳ רק אתה לא תבנה
הבית כי אם בנך היצא
מלחצך הוא יבנה הבית
לשמי׳ ונכון יהוה את דברו
אשר דבר׳ ואקם תחת דוד
אבי ואשב על כסא ישראל
כאשר דבר יהוה׳ ואבנה בית
לשם יהוה אלהי ישראל׳ ס׳
ואשם שם מקום לארון׳ ס׳

ואשם ב׳ ואשאל אותם ואפדאנו אם תבנה הארון אל שראל שם מקום לארון יבוא מקום ובכלו ואקשר את ישראל
ואמר בעבו שבאמר שם אתר הארון ואשבר בלון תקן׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אשר שם ברית יהוה אשר
כרת עם אבותינו בהוצאו
אתם מארץ מצרים
ויעמד שלמה לפני
מזבח יהוה נגד כל קהל
ישראל ויפרש כפיו השמים
ויאמר יהוה אלהי ישראל
אין כמוך אלהים בשמים
מעל ועל הארץ מתחת
שמר הברית והחסד לעבדיך
ההלכים לפניך בכל לבם
אשר שמרת לעבדך דוד
אבי את אשר דברת לו
ותדבר בפיך ובידך מלאת
כיום הזה ועתה יהוה אלהי
ישראל שמר לעבדך דוד
אבי את אשר דברת לו
לאמר לא יכרת לך איש
מלפני ישב על כסא ישראל
רק אם ישמרו בניך את
דרכם ללכת לפני כאשר
הלכת לפני ועתה אל הי
ישראל יאמן נא דבריך
אשר דברת לעבדך דוד
אבי כי היאמנם ישב אלהים
על הארץ הנה השמים ושמי
השמים לא יכלכלוך אף כי

הבית הזה אשר בנתי
אלהים לתפלת עבדך ואל תחנתו
יהוה אל היל לשמע אל הרנה
ואל התפלה אשר עבדך
מתפלל לפניך היום להיות
עינך פתחות אל הבית הזה לילה
ויום אל המקום אשר אמרת
יהוה שמי שם לשמע אל
התפלה אשר יתפלל עבדך
אל המקום הזה ושמעת אל
תחנת עבדך ועמך ישראל
אשר יתפללו אל המקום הזה
ואתה תשמע אל המקום
שבתך אל השמים ושמעת
וסלחת את אשר יחטא
איש לרעהו ונשא בו אלה
להאלתו ובא אלה לפני מ
מזבחך בבית הזה ואתה
תשמע השמים ועשית ש
ושפטת את עבדיך להרשיע
רשע לתת דרכו בראשו
ולהצדיק צדיק לתת לו
כצדקתו
בהנגף
עמך ישראל לפני אויב אשר
יחטאו לך ושבו אליך והודו
את שמך והתפללו והתחננו
אליך בבית הזה ואתה תשמע

חשמים וסלחת לחטאת
עמך ישראל והשבתם אל
האדמה אשר נתת לאבותם
בהעצר שמים
ולא יהיה מטר כי יחטאו לך
והתפללו אל המקום הזה
והודו את שמך ומחטאתם
ישובון כי תענם ואתה תשמע
השמים וסלחת לחטאת
עבדיך ועמך ישראל כי
תורם את הדרך הטובה אשר
ילכו בה ונתתה מטר על ארצך
אשר נתת לעמך לנחלה
רעב כי יהיה בארץ
דבר כי יהיה שדפון ירקון
ארבה חסיל כי יהיה מצור לו
אויביו בארץ שעריו בכל נגע
כל מחלה כל תפלה כל תחנה
אשר יהיה לכל האדם לכל
עמך ישראל אשר ידעון איש
נגע לבבו ופרש כפיו אל
הבית הזה ואתה תשמע ש
השמים מכון שבתך וסלחת
ועשית ונתת לאיש ככל
דרכיו אשר תדע את לבבו
כי אתה ידעת לבדך את לבב
כל בני האדם למען יראוך

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

כל הימים אשר הם חיים על
פני האדמה אשר נתן
לאבתיהם וגם את הנכרי
אשר לא מעבדי ישראל
הוא ובארצו ורחוקה ל
למען שמך כי ישמעו את
שמך הגדול ואת ידך החזקה
וזרועך הנטויה ובא והתפלל
אל הבית הזה אתה תשמע
בשמים מכון שבתך ועשית
ככל אשר יקרא אליך
הנכרי למען ידעון כל עמי
הארץ את שמך ליראה
אותך כעמך ישראל ולדעת
כי שמך נקרא על הבית הזה
אשר בניתי כי יבא עמך
כל חלאי על אודות דרך
אשר תשלח אותם והתפללו
אל יהוה דרך העיר אשר
בחרת בה והבית אשר בניתי
לשמך ושמע השמים
את תפלתם ואת תחנתם
ועשית משפטם כי יחטאו
לך כי אין אדם אשר לא יח
טא ואנפת בם ונתתם לפני
אויביהם שביהם אל ארץ
הא׳ ברחוקה או לקרובה

ואם ידין בארצם אשר הגלו שם
ושבו והתחננו אליך
בארץ שביהם לאמר חטאנו
והעוינו רשענו ושבו אליך
בכל לבבם ובכל נפשם בארץ
אויביהם אשר שבו אותם
והתפללו אל דרך ארצם
אשר נתתה לאבותם עיר
אשר בחרתי והבית אשר
בניתי לשמך ושמע השמים
מכון שבתך את תפלתם ואת
תחנתם ועשית משפטם
וסלחת לעמך אשר חטאו
לך ולכל פשעיהם אשר
פשעו בך ונתתם לרחמים
לפני שביהם ורחמום כי עמך
ונחלתך אשר הוצאת
ממצרים מתוך כור הברזל
להיות עיניך פתוחות אל
תחנת עבדך ואל תחנת עמך
ישראל לשמע אליהם בכל
קראם אליך כי אתה
הבדלתם לך לנחלה מכל
עמי הארץ כאשר דברת
ביד משה עבדך בהוציאך
את אבותינו ממצרים אדני
יהוה

ויהי ככלות שלמה להתפלל
את יהוה את כל התפלה
והתחנה הזאת קם מלפני
מזבח יהוה מכרע על ברכיו
וכפיו פרשות השמים ויעמד
ויברך את כל קהל ישראל
קול גדול לאמר ברוך יהוה
אשר נתן מנוחה לעמו
ישראל ככל אשר דבר לא
נפל דבר אחד מכל דברו
הטוב אשר דבר ביד משה
עבדו יהי יהוה אלהינו עמנו
כאשר היה עם אבתינו אל
יעזבנו ואל יטשנו להטות
לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו
ולשמר מצותיו וחקיו
ומשפטיו אשר צוה את אב
תינו ויהיו דברי אלה אשר
התחננתי לפני יהוה קרבים
אל יהוה אלהינו יומם ולילה
לעשות משפט עבדו ומשפט
עמו ישראל דבר יום ביומו
למען דעת כל עמי הארץ
כי יהוה הוא האלהים אין עוד
ויהי לבבכם שלם עם יהוה
אלהינו ללכת בחקיו ולשמר
מצותיו כיום הזה והמלך וכל

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ישראל עבדי זבחים זבח לפני
יהוה ויזבח שלמה את זבח
השלמים אשר זבח ליהוה
בקר עשרים ושנים אלף
וצאן מאה ועשרים אלף
וחנכו את בית יהוה המלך ומל
בני ישראל ביום ההוא קדש
המלך את תוך החצר אשר
לפני בית יהוה כי עשה שם
את העלה ואת המנחה ואת
חלבי השלמים כי מזבח
הנחשת אשר לפני יהוה קטן
מהכיל את העלה ואת המנחה
ואת חלבי השלמים ויעש
שלמה בעת ההיא את החג
וכל ישראל עמו קהל גדול
מלבוא חמת עד נחל מצרים
לפני יהוה אלהינו שבעת
ימים ושבעת ימים ארבעת
עשר יום ביום שמיני שלח
את העם ויברכו את המלך
ויצאו לאהליהם שמחים
וטובי לב על כל הטובה אשר
עשה יהוה לדוד עבדו
ולישראל עמו ויהי ככלות
שלמה לבנות את בית יהוה
ואת בית המלך ואת כל חשק

שלמה אשר חפץ לעשות
ויראה יהוה אל שלמה שנית
כאשר נראה אל בגבעון
ויאמר יהוה אליו שמעתי
את תפלתך ואת תחנתך אשר
התחננת לפני הקדשתי
את הבית הזה אשר בנית
לשום שמי שם עד עולם
והיו עיני ולבי שם כל הימים
ואתה אם תלך לפני כאשר
הלך דוד אביך בתם לבב
וביושר לעשות ככל אשר
צויתיך חקי ומשפטי תשמר
והקמתי את כסא ממלכתך
על ישראל לעלם כאשר
דברתי על דוד אביך לאמר
לא יכרת לך איש מעל כסא
ישראל אם תשובו תשובון
אתם ובניכם מאחרי ולא
תשמרו מצותי חקותי אשר
נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחויתם
להם והכרתי את ישראל
מעל פני האדמה אשר נתתי
להם ואת הבית אשר הקדשתי
לשמי אשר אשלח מעל פני יהוה

ישראל למשל ולשנינה
בכל העמים והבית הזה הויה
עליון לעבר עליו ישם
ושאלו אבותיו על כן עזבו את יהוה
אלהי אבותם אשר הוציא אתם מארץ
מצרים ויחזיקו באלהים
אחרים וישתחוו להם ויעבדם
על כן הביא יהוה עליהם
את כל הרעה הזאת
ויהי מקצה עשרים שנה
אשר בנה שלמה את שני
הבתים את בית יהוה ואת
בית המלך חורם מלך צר
נשא את שלמה בעצים ובברושים
ובזהב לכל
חפצו אז נתן המלך שלמה
לחירם עשרים ערי בארץ
הגליל ויצא חירם מצור לראות
את הערים אשר נתן לו שלמה
ולא ישרו בעיניו ויאמר מה
הערים האלה אשר נתת לי
אחי ויקרא להם ארץ כבול
עד היום הזה
וישלח חירם אל המלך מאה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ועשרים כסף זהב ומחה הכל
המס אשר הרים המלך
שלמה לבנות את בית יהוה
ואת ביתו ואת המלוא ואת
חומת ירושלם ואת חצור
ואת מגדו ואת גזר פרעה
מלך מצרים עלה וילכד את
גזר וישרפה באש ואת
הכנעני הישב בעיר הרגיותה
שלחום לבתו אשת שלמה
ויבן שלמה את גזר ואת בית
חרון תחתון ואת בעלת ואת
תדמר במדבר בארץ ואת כל
ערי המסכנות אשר היו
לשלמה את ערי הרכבות
ערי הפרשים ואת חשק
שלמה אשר חשק לבנות
בירושלם ובלבנון ובכל ארץ
ממשלתו כל ישב הנותר מן
האמרי החתי הפרזי החוי
והיבוסי אשר לא מבני ישראל
המה בניהם אשר נותרו אחריהם
בארץ אשר לא יכלום
בני ישראל להחרימם ויעל
שלמה מס עבד עד היום הזה
ומבני ישראל לא נתן שלמה
עבדים כי המה אנשי המלחמה

ועבדיו ושרתיו ושלישיו ושרי
רכבו ופרשיו
אלה שרי הנצבים אשר
על המלאכה לשלמה המשש
מאות חמשים בעם
העשים במלאכה אף בת
פרעה עלתה מעיר דוד אל
ביתה אשר בנה לה אז בנה
את המלוא ואת חומת שלם
של שפעלם בשנה עלות
ושלמים עלה מזבח אשר בנה
ליהוה והקטיר אתו אשר
לפני יהוה ושלם את הבית
ואז נשה המלך שלמה
בעציון גבר אשר את אלות
שפת ים סוף בארץ אדום
ושלח חירם בידי עבדיו
אנשי אניות ידעי הים עם
עבדי שלמה ויבאו אופיר
ויקחו משם זהב ארבע מאות
ועשרים ככר ויבאו אל
המלך שלמה

ויקרא הבא אל שלמה
ותדבר אליו את כל אשר
היה עם לבבה ויגד לה שלמה
את כל דבריה לא היה דבר
נעלם מהמלך אשר לא
הגיד לה ותרא מלכת שבא
את כל חכמת שלמה והבית
אשר בנה ומאכל שלחנו
ומושב עבדיו ומעמד משרתיו
ומלבושיהם ומשקיו ועלתו
אשר יעלה בית יהוה ואין עוד
בה רוח ותאמר אל
המלך אמת היה הדבר אשר
שמעתי בארצי על דבריך
ועל חכמתך ולא האמנתי
לדברים אשר באתי
והנה הגד לי אינך חצי
רב חכמתך ומבמה אשר שמעתי
אל השמועה אשר שמעתי
אשרי אנשיך ואשרי עבדיך
אשר הם עמדים לפניך המיד
השמעים את חכמתך יהי
יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ
בך לתתך על כסא ישראל
באהבת יהוה את ישראל
לעולם ויעשך למלך לעשות
משפט וצדקה ותתן למלך

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

מאה ועשרים כסף וזהב וכשמש
חרבה מאד ואבן יקרה לא
באבשם החוא עשר ·רבב
אשר נעזה מלכת שבא המלך
שלמה וגם אניות חירם אשר
נשא זהב מאופיר הביאו מאפיר
עצי אלגום הרבה מאד ואבן
יקרה ויעש המלך את עצי
האלגום מסעד לבית יהוה
ולבית המלך וכנרות ונבלים
לשרים לאבאנו עצי
אלמגים לא נראה עד היום
הזה והמלך שלמה נתן ל
מלכת שבא את כל חפצה
אשר שאלה מלבד אשר
נתן לה כיד המלך שלמה ·
ותפן ותלך לארצה · היא
ועבדיה · ויהי משקל
הזהב אשר בא לשלמה בשנה
אחת ששׁ מאות ששים ו
ששׁ סגרים זהב לבד מאנשי
הסחרים ומסחר הרכלים וכל
מלכי הערב ופחות הארץ
ויעש המלך שלמה מאתים
צנה זהב ששׁ מאות
אשר נתן אל היס בלבו והמה
מבאים אישׁ מנחתו כלי כסף
וכלי זהב ושלמות ונשק

שחוט של שתמנים זהב יעלה
על המגן ה אחת ויתנם המלך
בית יער הלבנון
ויעש המלך כסא שן גדול
וצפה אתו זהב מיפו · ששׁ מעלות
לכסא וראש עגל לכסא ·
מאחריו ויד מזה ומזה אל
מקום הישב ושנים ארים
עמדים אצל הידות · ושנים
עשר ארים עמדים ששׁם על
ששׁ המעלות מזה ומזה לא
נעשה כן לכל ממלכות הארץ
כלי משקה המלך שלמה
והבוכל כלי בית יערה הלבנון
והכסף לא נחשב
בימי שלמה לא אומה כי אם
תרשיש למלך בים עם אני
חירם אחת לשלש שנים
תבוא אניות תרשיש נשאת
זהב וכסף שנהבים וקופים
ויגדל המלך שלמה מכל
מלכי הארץ לעשר וחכמה
וכל הארץ מבקשים את פני
שלמה לשמע את חכמתו
אשר נתן אלהים בלבו · והמה
מביאים אישׁ מנחתו כלי כסף
וכלי זהב ושלמות ונשק

ומאה ל אמה הזהב הקף אחת
לנגף אחת בעבור המלך בשלמה
ומאה ל אמה הזהב בעבר המלך אל אחת ·

ל · ומגן כן ב מחלפה קרמה מאה לא מגנה לא מגנה לא ארנו שמרבי ארנו שמרבי ישרעה לא חמר לבן ושרעה
חמר לבן אין כסף לא נחשב איכסף נחשב לא בשמים עשיתם · ס ·

ובשמים סוסים ופרדים דבר
שנה בשנה ·
ויאסף שלמה רכב
ופרשים ויהי לו אלף ומאת רכב
מאות רכב ושנים עשר אלף
פרשים ויניחם בערי הרכב ·
ועם המלך בירושלם · ויתן
המלך את הכסף בירושלם
כאבנים ואת הארזים נתן
בשקמים אשר בשפלה ·
לרב · ומוצא הסוסים אשר
לשלמה ממצרים ומקוה
סחרי המלך יקחו מקוה ·
בכחר · ותעלה ותצא מרכבה
ממצרים בששׁ מאות כסף
וסוס בחמשים ומאה כן ·
לכל מלכי החתים ומלכי
ארם בידם יוצאו ·
והמלך שלמה אהב נשים
נכריות רבות ואת בת פרעה
מואביות עמונית ארמית
צדנית חתית מן הגוים אשר
אמר יהוה אל בני ישראל
לא תבאו בהם והם לא יבאו
בכם אבן טו את לבבכם ·
אחרי אלהיהם בדבק
שלמה לאהבה · ויהי לו

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויהי ב׳ וישמעו ויקנו ויקנו מואב מפני ויעש ויקרן בישראל ומלך על אחיו: ס׳

ארבע ל׳ ושמעו בן בן מרמלא באחוי ויקם: ס׳ ואת כל ב׳ ויעבד וחבירו עיות אשה ומלך שלמה ויעלה שלמה: ס׳ שחוה ב׳ ויאיל חזה ואמרתו ומלשמי שרש מאוהב: ס׳

נָשִׁים שָׂרוֹת שֶׁבַע מֵאוֹת
וּפִלַּגְשִׁים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיַּטּוּ
נָשָׁיו אֶת לִבּוֹ וַיְהִי לְעֵת
זִקְנַת שְׁלֹמֹה נָשָׁיו הִטּוּ אֶת
לְבָבוֹ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְלֹא הָיָה לְבָבוֹ שָׁלֵם עִם
יְהוָה אֱלֹהָיו כִּלְבַב דָּוִד אָבִיו
וַיֵּלֶךְ שְׁלֹמֹה אַחֲרֵי עַשְׁתֹּרֶת
אֱלֹהֵי צִדֹנִים וְאַחֲרֵי מִלְכֹּם
שִׁקֻּץ עַמֹּנִים וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה
הָרָע בְּעֵינֵי יְהוָה וְלֹא מִלֵּא
אַחֲרֵי יְהוָה כְּדָוִד אָבִיו
אָז יִבְנֶה שְׁלֹמֹה
בָּמָה לְכְמוֹשׁ שִׁקֻּץ מוֹאָב
בָּהָר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְרוּשָׁלִָם
וּלְמֹלֶךְ שִׁקֻּץ בְּנֵי עַמּוֹן וְכֵן
עָשָׂה לְכָל נָשָׁיו הַנֻּכְרִיּוֹת
מַקְטִירוֹת וּמְזַבְּחוֹת לֵאלֹהֵיהֶן
וַיִּתְאַנַּף יְהוָה בִּשְׁלֹמֹה כִּי
נָטָה לְבָבוֹ מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הַנִּרְאָה אֵלָיו פַּעֲמָיִם
וְצִוָּה אֹתוֹ עַל הַדָּבָר הַזֶּה
לְבִלְתִּי לֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְלֹא שָׁמַר אֶת אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה
וַיֹּאמֶר יְהוָה לִשְׁלֹמֹה יַעַן
אֲשֶׁר הָיְתָה זֹאת עִמָּךְ וְלֹא

שָׁמַרְתָּ בְּרִיתִי וְחֻקֹּתַי אֲשֶׁר
צִוִּיתִי עָלֶיךָ קָרֹעַ אֶקְרַע
אֶתְתְּמַמְלַכְתְּ מֵעָלֶיךָ וּנְתַתִּיהָ
לְעַבְדֶּךָ אֶתֶן בְּיֶמֶיךָ לֹא
אֶעֱשֶׂנָּה לְמַעַן דָּוִד אָבִיךָ
מִיַּד בִּנְךָ אֶקְרָעֶנָּה רַק אֶת הַמַּמְלָכָה
לֹא אֶקְרַע שֵׁבֶט
אֶחָד אֶתֵּן לִבְנֶךָ לְמַעַן דָּוִד
עַבְדִּי וּלְמַעַן יְרוּשָׁלִַם אֲשֶׁר
בָּחַרְתִּי וּקְסָם יְהוָה שָׂטָן
לִשְׁלֹמֹה אֶת הֲדַד הָאֲדֹמִי
מִזֶּרַע הַמֶּלֶךְ הוּא בֶּאֱדוֹם
וַיְהִי בְּהַשְׁחִית דָּוִד אֶת אֲדוֹם
בְּעֲלוֹת יוֹאָב שַׂר הַצָּבָא
לִקְבֹּר אֶת הַחֲלָלִים וַיַּךְ כָּל
זָכָר בֶּאֱדוֹם כִּי שֵׁשֶׁת יָרְחִים
יָשַׁב שָׁם יוֹאָב וְכָל יִשְׂרָאֵל
עַד הִכְרִיתוֹ כָּל זָכָר בֶּאֱדוֹם
וַיָּבֶרַח אֲדַד הוּא וַאֲנָשִׁים
אֲדֹמִיִּים מֵעַבְדֵי אָבִיו אִתּוֹ
לָבוֹא מִצְרַיִם וַחֲדַד נַעַר קָטָן
וַיָּקוּמוּ מִמִּדְיָן וַיָּבֹאוּ פָארָן
וַיִּקְחוּ אֲנָשִׁים עִמָּם מִפָּארָן
וַיָּבֹאוּ מִצְרַיִם אֶל פַּרְעֹה מֶלֶךְ
מִצְרַיִם וַיִּתֶּן לוֹ בַיִת וְלֶחֶם אָמַר
לוֹ וָאֶרֶץ נָתַן לוֹ וְגַם לֶחֶם אָמַר
חֹזֶב עֵינַי פַּרְעֹה מְאֹד וַיִּתֶּן לוֹ

אִשָּׁה אֶת אֲחוֹת אִשְׁתּוֹ גְּבִירָה
אֲחוֹת תַּחְפְּנֵס הַגְּבִירָה וַתֵּלֶד
לוֹ אֲחוֹת תַּחְפְּנֵס אֶת גֶּנֻבַת
בְּנוֹ וַתִּגְמָלֵהוּ תַּחְפְּנֵס בְּתוֹךְ
בֵּית פַּרְעֹה וַיְהִי גֶּנֻבַת מִת
פַּרְעֹה בְּתוֹךְ בֵּית פַּרְעֹה
וְהַדַּד שָׁמַע בְּמִצְרַיִם כִּי שָׁכַב
דָּוִד עִם אֲבֹתָיו וְכִי מֵת
יוֹאָב שַׂר הַצָּבָא וַיֹּאמֶר הַדַּד
אֶל פַּרְעֹה שַׁלְּחֵנִי וְאֵלֵךְ אֶל
אַרְצִי וַיֹּאמֶר לוֹ פַּרְעֹה כִּי
מָה אַתָּה חָסֵר עִמִּי וְהִנְּךָ מְ
בַקֵּשׁ שַׁלְּחֵנִי אֵלֵךְ אַרְצֶךָ
וַיֹּאמֶר לֹא כִּי שַׁלֵּחַ תְּשַׁלְּחֵנִי
וּקְסָם אֱלֹהִים לוֹ שָׂטָן אֶת
רְזוֹן בְּזַאלְיָע אֲשֶׁר בָּרַח
מֵאֶת תֹּדַע עִיר מֶלֶךְ צוֹבָה
אָדֹנָיו וַיִּקָּבֵץ עָלָיו אֲנָשִׁים
וַיְהִי שַׂר גְּדוּד בְּהָרְגָ דָוִד אוֹתָם
וַיֵּלְכוּ דַּמֶּשֶׂק וַיֵּשְׁבוּ בָהּ
וַיִּמְלְכוּ בְּדַמֶּשֶׂק וַיְהִי שָׂטָן
לְיִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי שְׁלֹמֹה
וְאֶת הָרָעָה אֲשֶׁר הִכָּה הַדַּד וַיִּקְצוֹ
בְיִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ עַל אֲרָם
וַיַּרְבַּעְם בֶּן נְבָט אֶפְרָתִי מִן
הַצְּרֵדָתָה וְשֵׁם אִמּוֹ צְרוּעָה

רשב״ם אבדש ב׳ בן בשרה ב״ל׳ משפרי ואשרואל שלן ויהי וחבירו ובן ושלמה ויבעבר ישבו ישרש ומי שלה ולמדרה מלך אלהים: ס׳ בעלות ל׳ הלחם ויאב ותמטיר ואלהי הבוכיבעי ומה: ס׳

לאלהיהן ל׳ ולקחת מבמקד ב׳ בן ויקרי אנדרד בחיתי ויקרן ויקי כי מרחיה פי ויהוה: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

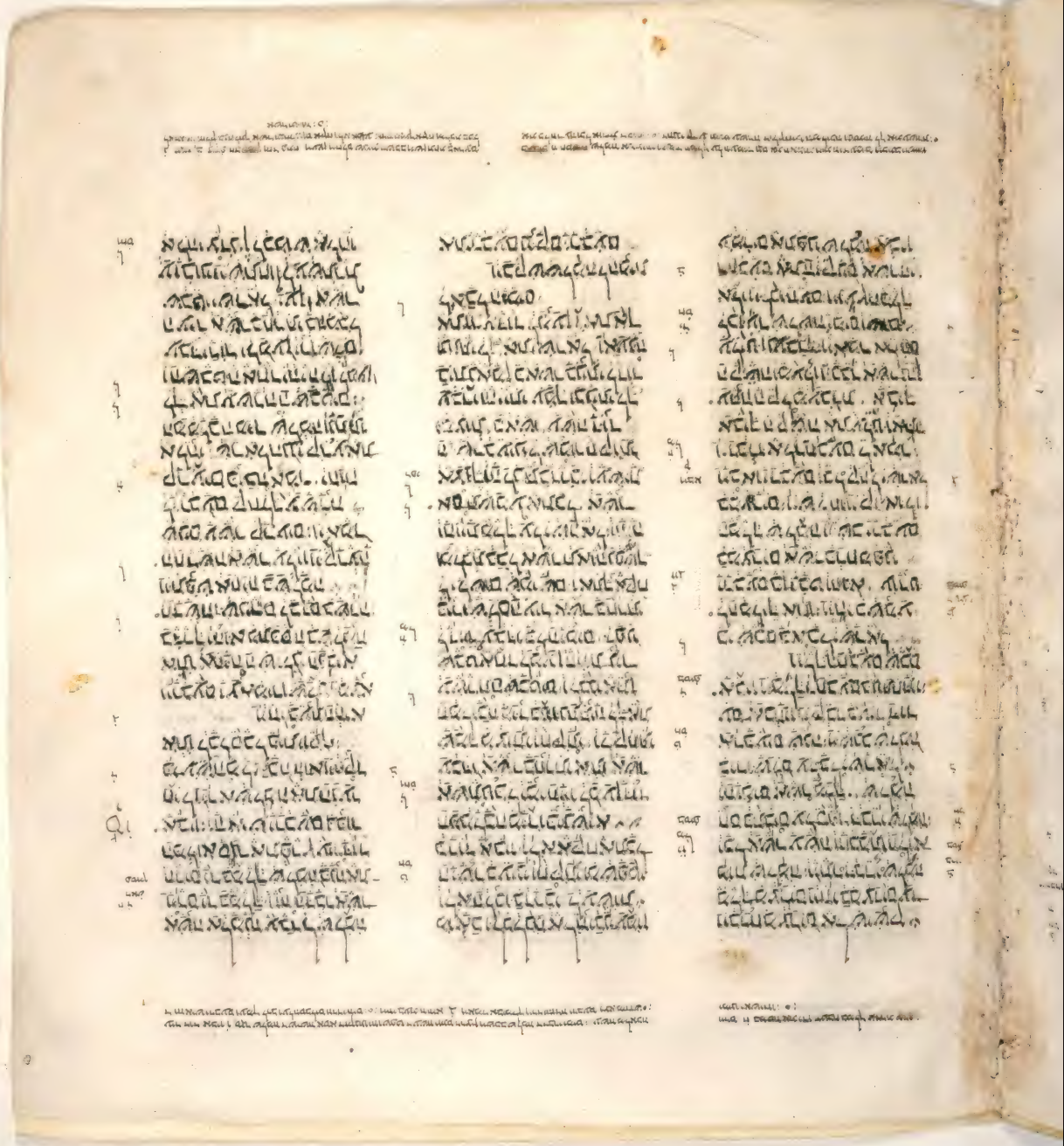

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בהיותו חי לאמר איך אתם
נועמים להשיב את העם הזה
דבר ירבר אליון לאבר אם
הוא תהיה עבד לעם הזה
עבדתם ועניתם ודברת
אליהם דברים טובים והיו לך
עבדים כל הימים ויעזב את
עצת הזקנים אשר יעצהו
ויועץ את הילדים לאמר אבי
הסביד את עלכם ואני אוסיף
על עלכם אבי יסר אתכם
בשוטים ואני יוסר אתכם
בעקרבים ולא שמע המלך
אל העם כי היתה סבה מעם
יהוה למען הקים את דברו
אשר דבר יהוה ביד אחיה
השילני אליו רבעם בן נבט:
ויראו כל ישראל כי לא שמע
המלך אליהם וישבו העם
את המלך דבר לאמר מה לנו
חלק בדוד ולא נחלה בבן ישי
לאהליך ישראל עתה ראה
בית דוד ויל ישראל
לאהליו ובני ישראל הישבים
בערי יהודה ימלך עליהם
רחבעם:
וישלח המלך רחבעם את
אדרם אשר על המס וירגמו
כל ישראל בו אבן וימת המלך
רחבעם התאמץ לעלות
במרכבה לנוס ירושלם: ותפשע

ומלכים לבו שר שלמה עליהם • והיה כי נועדים עדר
שרשת ומים ושמו • ל"ג ע"ה •

ונתעצם ה' ולא חיעצן ולך חבבעם ויעצו המלך ויאמר אליהם חבורו ואת נוגעים הכמה: • שלשה ימים ד' ויהנו לומלח
הבלה ואמר אליהם לכו עד יום שלשה ושבו אלי ויהי הנה במיב •

ישראל לבית דוד עד היום
הזה ויהי כשמע
כל ישראל כי שב ירבעם
וישלחו ויקראו אתו אל
העדה וימליכו אתו על כל
ישראל לא היה אחרי בית
דוד זולתי שבט יהודה לבדו
ויבא רחבעם ירושלם ויקהל
את כל בית יהודה ואת שבט
בנימן מאה ושמנים אלף
בחור עשה מלחמה להלחם
עם בית ישראל להשיב את
הממלכה לרחבעם בן שלמה
ויהי דבר האלהים אל שמעיה
איש האלהים לאמר אמר
אל רחבעם בן שלמה מלך
יהודה ואל כל בית יהודה
ובנימן ואתר העם לאמר
כה אמר יהוה לא תעלו ולא
תלחמו עם אחיכם בני ישראל
שובו איש לביתו כי מאתי
נהיה הדבר הזה וישמעו את
דבר יהוה וישבו ללכת כדבר
יהוה ובן ירבעם
את שכם בהר אפרים וישב
בה ויצא משם ויבן את פנואל

אלהים כמו חלי בנים הוא ויחשע חבורתיהם לא אמר שלא ולשלחו לבו חקרו ושלמה אמר אמר ויולא מלחמה ישראל
ויעבדו אל הוא הדרך ויבן: הפלה מבדו בהמשכו הוא אחיהו ובכן קשרון יכם סוס ורקם ויחטא בחטאתם ויבא אלהים אליהו
ונלחם עמוקר אמר לזרעי ישראל שקרעו מהו הבמה על הבמה ושראחדיו אשר אלהים ויעש ואמר ה' אלהים ויבן פרוזן
דמכחיו.

חדי • בכתב בנים אשלו אר חדים כשמעיב בשמעיב
אמרי קבריים אלישע עבדיהו ויזרקו •

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ויאמר רבעם בלבו עתה
תשוב המלכה לבית דוד׃
אם יעלה העם הזה לעשות
זבחים בבית יהוה בירושלם׃
ושב לב העם הזה אל אדניהם
אל רחבעם מלך יהודה ׃
והרגני ושבו אל רחבעם׃
מלך יהודה ויגיעו המלך ׃
ויעש שני עגלי זהב ויאמר
אלהם רב לכם מעלות ירושלם
הנה אלהיך ישראל אשר
העלוך מארץ מצרים׃ וישם
את האחד בבית אל ואת
האחד נתן בדן׃ ויהי הדבר
הזה לחטא ויולכו העם
לפני האחד עד דן׃ ויעש
את בית במות ויעש כהנים
מקצות העם אשר לא מבני
לוי׃ ויעש חג בחדש השמיני
בחמשה עשר יום לחדש כחג אשר
ביהודה׃ ויעל על המזבח כן עשה
בבית אל לזבח לעגלים ׃
אשר עשה ויעמד בבית אל
את כהני הבמות אשר עשה׃
ויעל על המזבח אשר עשה
בבית אל בחמשה עשר יום
בחדש השמיני בחדש אשר בדה
מלבו׃ ויעמד לבני ישראל
ויעל על המזבח להקטיר׃
והנה איש אלהים בא מיהודה
בדבר יהוה אל בית אל ויבעל
ירבעם על המזבח להקטיר׃
ויקרא על המזבח בדבר
יהוה ויאמר מזבח מזבח כה
אמר יהוה הנה בן נולד לבית
דוד יאשיהו שמו וזבח עליך
את כהני הבמות המקטרים
עליך ועצמות אדם ישרפו
עליך׃ ונתן ביום ההוא מופת
לאמר זה המופת אשר דבר
יהוה הנה המזבח נקרע ו
ונשפך הדשן אשר עליו׃
ויהי כשמע המלך את דבר
איש האלהים אשר קרא
על המזבח בבית אל וישלח
ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר׃
תפשוהו ויבש ידו אשר
שלח עליו׃ ולא יכל להשיבה אליו׃
והמזבח נקרע ונשפך הדשן
מן המזבח כמופת אשר נתן
איש האלהים בדבר יהוה׃
ויען המלך ויאמר אל איש

בחר ישר שמיני בחדש אשר
בדא מלבד ויעשה חג לבני
ישראל ויעל על המזבח
להקטיר׃
והנה איש אלהים בא מיהודה
בדבר יהוה אל בית אל ויבעל
עמד על המזבח להקטיר׃
ויקרא על המזבח בדבר
יהוה ויאמר מזבח מזבח כה
אמר יהוה הנה בן נולד לבית
דוד יאשיהו שמו וזבח עליך
את כהני הבמות המקטרים
עליך׃ ועצמות אדם ישרפו
עליך׃ ונתן ביום ההוא מופת
לאמר זה המופת אשר דבר
יהוה הנה המזבח נקרע ו
ונשפך הדשן אשר עליו׃
ויהי כשמע המלך את דבר
איש האלהים אשר קרא
על המזבח בבית אל וישלח
ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר׃
תפשוהו ויבש ידו אשר
שלח עליו׃ ולא יכל להשיבה אליו׃
והמזבח נקרע ונשפך הדשן
מן המזבח כמופת אשר נתן
איש האלהים בדבר יהוה׃
ויען המלך ויאמר אל איש

האלהים חלה נא את פני יהוה אלהיך
והתפלל בעדי
ותשב ידו אלי ויחל איש
האלהים את פני יהוה ותשב
ידו המלך אליו ותהי כבראשנה׃
וידבר המלך אל איש האלהים
באה אתי הביתה וסעדה
ואתנה לך מתת ויאמר איש
האלהים אל המלך אם תתן
לי את חצי ביתך לא אבא
עמך ולא אכל לחם ולא
אשתה מים במקום הזה׃ כי
כן צוה אתי בדבר יהוה לאמר
לא תאכל לחם ולא תשתה
מים ולא תשוב בדרך אשר
הלכת׃ וילך בדרך אחר ולא
שב בדרך אשר בא אל
בית אל׃
ונביא אחד זקן ישב בבית אל
ויבוא בניו ויספרו לו את כל
המעשה אשר עשה איש
האלהים היום בבית אל את
הדברים אשר דבר אל המלך
ויספרום לאביהם׃ ויאמר
אלהם אביהם איזה דרך
הלך ויראו בניו את הדרך
אשר הלך איש האלהים׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולבוא ל׳ בזמאת ושמרתם שמר אנפי עדנו
ושם חזק כאשר לא אוכל לשוב אליך ואתריכן
בשר ודמי׳ ׃ ב׃

ויעקדו ג׳ חמרין ויעלו בנו עירו לעברו ויעמד אל המצור ׃ ד׃ ושב ויקח מ׳ מקשר אחר אחרי ׃ ה׃ ג׳ מטע׳ בשל
ולקו חס׳ כאשר אליהו ומזר אבשרים עברים ולקו מקצא את נבלים קדשי ומזמור שדי אצלה ואריאל עבר ומכל ואריאל
עמי חלם ומחיה תלמוד ומזמר ודאריאל ׃ ו׃

אַשְׁרֵי בָאֵמוּנָה׃ וַיֹּאמֶר
אֶל בָּנָיו חִבְּשׁוּ לִי חֲמוֹר׃ ן
וַיַּחְבְּשׁוּ לוֹ הַחֲמוֹר וַיִּרְכַּב עָלָיו׃
וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי אִישׁ הָאֱלֹהִים׃
וַיִּמְצָאֵהוּ יֹשֵׁב תַּחַת הָאֵלָה
וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַאַתָּה זֶה אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּאתָ מִיְּהוּדָה׃
וַיֹּאמֶר אָנִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֶךְ
אִתִּי הַבַּיְתָה וֶאֱכֹל לָחֶם׃ ׃
וַיֹּאמַר לֹא אוּכַל לָשׁוּב אִתְּךָ
וְלָבוֹא אִתְּךָ וְלֹא אֹכַל לֶחֶם
וְלֹא אֶשְׁתֶּה אִתְּךָ מָיִם׃ ׃
כִּי כֵן צֻוָּה אֵלַי בִּדְבַר יְהוָה לֵאמֹר לֹא תֹאכַל לֶחֶם
וְלֹא תִשְׁתֶּה שָׁם מָיִם לְאַשְׁרֵ
לְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלַכְתָּה׃
וַיֹּאמֶר לוֹ גַּם אֲנִי נָבִיא כָּמוֹךָ
וְלֹא דִבֶּר אֵלַי בִּדְבַר יְהוָה
לֵאמֹר הֲשִׁבֵהוּ אִתְּךָ אֶל
בֵּיתֶךָ וְיֹאכַל לֶחֶם וְשֶׁתֶה מָיִם
כָּחֵשׁ לוֹ׃ וַיָּשָׁב אִתּוֹ וַיֹּאכַל
לֶחֶם בְּבֵיתוֹ וַיִּשְׁתֶּה מָיִם׃ וַיְהִי
הֵם יֹשְׁבִים אֶל הַשֻّלְחָן
וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֶל הַנָּבִיא אֲשֶׁר
הֱשִׁיבוֹ׃ וַיִּקְרָא אֶל אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּא מִיְּהוּדָה
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן כִּי

מָרִיתָ פִּי יְהוָה וְלֹא שָׁמַרְתָּ׃ ב
אֶת הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ׃ וַתָּשָׁב וַתֹּאכַל לֶחֶם
וַתֵּשְׁתְּ מַיִם בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר ׃
דִּבֵּר אֵלֶיךָ אֱכוֹל לֶחֶם
וְאֵל תִּשְׁתֶּה מָיִם לֹא תָבוֹא ׃
נִבֵלָתְךָ אֶל קֶבֶר אֲבֹתֶיךָ׃ וַיְהִי
אַחֲרֵי אָכְלוֹ לֶחֶם וְאַחֲרֵי ׃
שְׁתוֹתוֹ וַיַּחֲבֹשׁ לוֹ הַחֲמוֹר׃ ל
לַנָּבִיא אֲשֶׁר הֱשִׁיבוֹ׃ וַיֵּלֶךְ
וַיִּמְצָאֵהוּ אַרְיֵה בַּדֶּרֶךְ וַיְמִיתֵהוּ
וַתְּהִי נִבֵלָתוֹ מֻשְׁלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ
וְהַחֲמוֹר עָמַד אֵצֶל הוּא הָאַרְיֵה
עָמַד אֵצֶל הַנְّבֵלָה׃ וְהִנֵּה ׃
אֲנָשִׁים עֹבְרִים וַיִּרְאוּ אֶת
הַנְּבֵלָה מֻשְׁלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ וְאֶת
הָאַרְיֵה עֹמֵד אֵצֶל הַנְּבֵלָה
וּבָאוּ וַיְדַבְּרוּ בָּעִיר׃ אֲשֶׁר
הַנָּבִיא הַזָּקֵן יֹשֵׁב בָּהּ׃ וַיִּשְׁמַע
הַנָּבִיא אֲשֶׁר הֱשִׁיבוֹ מִדַّרֶךְ
וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא׃
אֲשֶׁר מָרָה אֶת פִּי יְהוָה וַיִּתְּנֵהוּ
יְהוָה לָאַרְיֵה וַיְשַׁבְּרֵהוּ וַיְמִתֵהוּ
כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ׃ וַיְדַבֵּר
אֶל בָּנָיו לֵאמֹר חִבְּשׁוּ לִי אֶת
הַחֲמוֹר׃ וַיַּחֲבֹשׁוּ׃ וַיֵּלֶךְ וַיִּמְצָא
אֶת נִבֵלָתוֹ מֻשְׁלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ׃

וְהַחֲמוֹר וְהָאַרְיֵה עֹמְדִים אֵצֶל
הַנְּבֵלָה לֹא אָכַל הָאַרְיֵה אֶת
הַנְּבֵלָה וְלֹא שִׁבֵּר אֶת הַחֲמוֹר׃
וַיִּשָּׂא הַנָּבִיא אֶת נִבֵלַת הָאִישׁ
הָאֱלֹהִים וַיַּנִּחֵהוּ אֶל הַחֲמוֹר
וַיְשִׁיבֵהוּ וַיָּבֹא אֶל עִיר הַנָּבִיא
הַזָּקֵן לִסְפֹּד וּלְקָבְרוֹ׃ וַיָּשֶׂם
אֶת נִבֵלָתוֹ בְּקִבְרוֹ וַיִּסְפְּדוּ
עָלָיו הוֹי אָחִי׃ וַיֹּאמֶר אַחֲרֵי קִבְרוֹ
אֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֶל בָּנָיו לֵאמֹר
בְּמוֹתִי וּקְבַרְתֶּם אוֹתִי בַּקֶּבֶר
אֲשֶׁר אִישׁ הָאֱלֹהִים קֻבַּר
בּוֹ אֵצֶל עַצְמוֹתָיו הַנִּיחוּ אֶת
עַצְמֹתָי׃ כִּי הָיוֹ יִהְיֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר קָרָא בִדְבַר יְהוָה עַל
הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בְּבֵית אֵל וְעַל
כָּל בָּתֵּי הַבָּמוֹת אֲשֶׁר בְּעָרֵי
שֹׁמְרוֹן׃
אַחַר הַדָּבָר הַזֶּה לֹא שָׁב ׃
מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וַיָּשֶׁב
וַיַּעַשׂ מִקְצָוֹת הָעָם כֹּהֲנֵי ׃
בָּמוֹת הַחֵפֶץ וּמִלֵּא אֶת יָדוֹ
וַיִּהְיוּ כֹהֲנֵי בָמוֹת׃ וַיְהִי בַּדָּבָר
הַזֶּה לְחַטָּאת בֵּית יָרָבְעָם ל
וְלַהַכְחִידוֹ וְלַהַשְׁמִידוֹ׃ מֵעַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה׃
בָּעֵת הַהִיא חָלָה אֲבִיָּה בֶּן

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

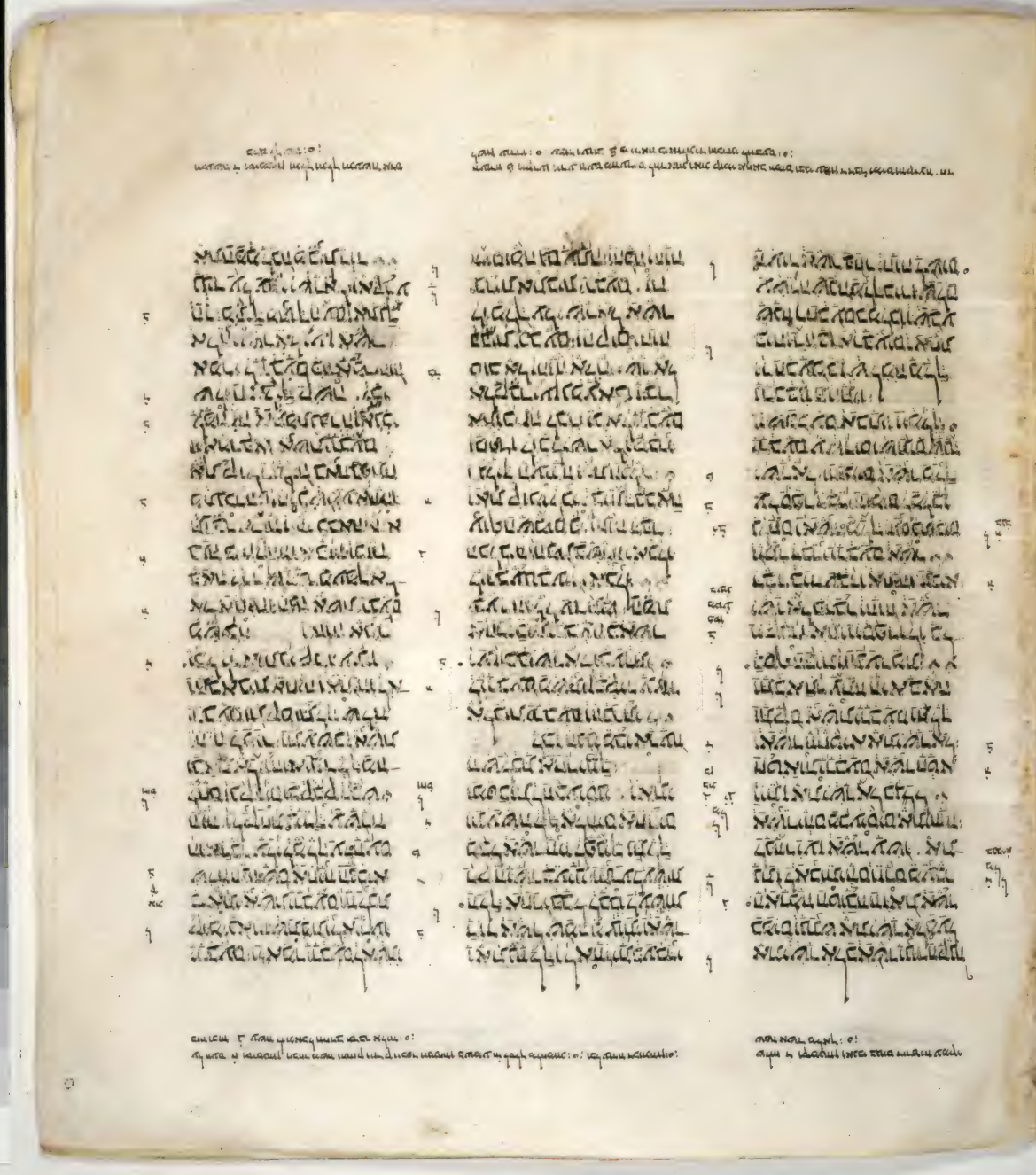

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אמרתם ג חס׳ בבקיא ואמרו על אשר עזבו ויכלכם ויכשו וחדרה חדיע וחדה המים ׃ ה׳ אטאו ב׳ בחטאתו אשר חטאו
ויעריתם לאיש וחללו כעדיים עגולי מתי שלב שאול ׃

ג אתנשמן ישם מבל שבטי
ישראל ושם אמו נעמה
ה׳ עמות ויעשיהו חדע
ב עזיה ויחזה ויקבא אתו
מכל אשר עשו אבתם
בחטאתם אשר חטאו ויבנו
ד בסחמה לחם במות ומעצבות
ואשרים על כל גבעה גבוה
ותחת כל עץ רענן וגם
קדשים היו בארץ עשו בכל
תועבות הגוים אשר הורש
ה׳ מפני בני ישראל

ב ויהי בשנה החמישית למלך
רחבעם עלה שישק מלך
מצרים על ירושלם בשנת
את אוצרות בית ה׳ ואת
אוצרות בית המלך ואת הכל
לקח את כל מגני הזהב
אשר עשה שלמה ויעש
המלך רחבעם תחתם מגני
נחשת והפקיד על יד שרי
הרצים השמרים פתח בית
המלך ויהי מדי בא המלך
בית ה׳ השרצים אלי אחר ציים
ויתר דברי רחבעם וכל אשר

עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי יהודה
ומלחמה היתה בין רחבעם
ובין ירבעם כל הימים ושנאה
רחבעם עם אביו ויקבר
עם אבתיו בעיר דוד ושם
אמו נעמה העמונית ויהי
אביה תחתיו
ובשנת עשרים לירבעם
מלכי ישראל מלך אביה
יהודה ירבעם את שנה
מלך בירושלים ושם אמו
מעכה בת אבישלום ויעש
אביו בכל חטאת אביו אשר
עשה לפניו ולא היתה לבבו
שלם עם ה׳ אלהיו כלבב דוד
אביו כי למען דוד נתן ה׳
אלהיו לו נר בירושלם להקים
את בנו אחריו להעמיד את
ירושלם אשר עשה דוד
חזק בעיני יהוה ולא סר
מכל אשר צוה ה׳ כל ימי חייו
רק במדבר אוריה הרתי
ומלחמה היתה בין רחבעם
ובין ירבעם כל ימי חייו
דברי אביה וכל אשר עשה
הלוא הם כתובים על ספר

ד׳ ד׳ ד׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

תתי׳ צאו בא לאסא מלך
יהודה ויקח אסא את כל
הכסף והזהב הנותרים
באוצרות בית יהוה ואת
אוצרות בית המלך ויתנם ביד
עבדיו וישלחם המלך אסא
אל בן הדד בן טברמן בן חזיון
מלך ארם הישב בדמשק
לאמר ברית בינו ובינך ביני
אבי ובין אביך הנה שלחתי
לך שחד כסף וזהב לך הפר
את בריתך את בעשא מ
מלך ישראל ויעלה מעלי
וישל עבודיד אל המלך
אסא ויעל שר החילים
אשר לו על ערי ישראל ויך
את עיון ואת דן ואת אבל
בית מעכה ואת כל כנרות
על כל ארץ נפתלי ויהי
כשמע בעשא ויחדל מבנות
את הרמה וישב בתרצה
והמלך אסא אה שמע את
כל יהודה אין נקי וישאו את
אבני הרמה ואת עציה אשר
בנה בעשא ויבן בם המלך
אסא את גבע בנימן ואת
המצפה ויתר כל דברי אסא

וכל גבורתו וכל אשר עשה
והערים אשר בנה הלא
המה כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה רק
לעת זקנתו חלה את רגליו
וישכב אסא עם אבתיו ויקבר
עם אבתיו בעיר דוד אביו ומלך
יהושפט בנו תחתיו
ונדב בן ירבעם מלך על
ישראל בשנת שתים לאסא
מלך יהודה וימלך על ישראל
שנתים ויעש הרע בעיני
ויתהלך בדרך אביו
ובחטאתו אשר החטיא את
ישראל ויקשר עליו בעשא
בן אחיה לבית יש שכר ויכהו
בעשא בגת פלשתים
ונדב וכל ישראל צרים על
גבתון וימתהו בעשא בשנת
שלש לאסא מלך יהודה
וימלך תחתיו ויהי כמלכו הכה
את כל בית ירבעם לא השאיר
כל נשמה לירבעם עד השמדו
כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו
אחיה השילוני על חטאות
ירבעם אשר חטא ואשר
החטיא את ישראל בכעסו

אשר הכעיס את יהוה אלהי
ישראל ויתר דברי נדב וכל
אשר עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי
ישראל ומלחמה היתה בין
אסא ובין בעשא מלך
ישראל כל ימיהם
בשנת שלש לאסא מלך
יהודה מלך בעשא בן אחיה
על כל ישראל בתרצה ע
עשרים וארבע שנה ויעש
הרע בעיני יהוה וילך בדרך
ירבעם ובחטאתו אשר
החטיא את ישראל
ויהי דבר יהוה אל
יהוא בן חנני על בעשא
לאמר יען אשר הרימותיך
מן העפר ואתנך נגיד על
עמי ישראל ותלך בדרך
ירבעם ותחטא את עמי
ישראל להכעיסני בחטאתם
הנני מבעיר אחרי בעשא
ואחרי ביתו ונתתי את ביתך
כבית ירבעם בן נבט המת
לבעשא בעיר יאכלו
הכלבים והמת לו בשדה
יאכלו עוף השמים ויתר

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

דברי בעשא. ואשר עשה
וגבורתו הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי
ישראל. וישכב בעשא עם
אבותיו ויקבר בתרצה וימלך
אלה בנו תחתיו. וגם כי דיבר אלה
בחנני הנביא דבר יהוה בעשא
ואל בעשא ואל ביתו. על כל
הרעה אשר עשה בעיני
יהוה להכעיסו במעשה ידיו
להיות כבית ירבעם. ועל
אשר הכה אתו:
בשנת עשרים וששה שנה
לאסא מלך יהודה. מלך אלה
בזבעשא על ישראל בתרצה
שנתים. ויקשר עליו עבדו
זמרי שר מחצית הרכב והוא
סרס בתרצה שולה בית
ארצא אשר על הבית בתרצה:
ויבא זמרי ויכהו וימיתהו. ש
בשנת עשרים ושבע לאסא
מלך יהודה וימלך תחתיו. ויהי
במלכו בשבתו על כסאו הכה
את כל בית בעשא לא השאיר
לו משתין בקיר וגאליו ורעיו:
וישמד זמרי את כל בית בעשא
כדבר יהוה אשר דבר אל בעשא
ביד יחוא החנני הנביא. אל כל
חטאות בעשא וחטאות
אלה בנו אשר חטאו ואשר
החטיאו את ישראל להכעיס
את יהוה אלהי ישראל. ב
בהבל יהם. ודתר דברי אלה
וכל אשר עשה הלוא הם
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל:
בשנת עשרים ושבע שנה
לאסא מלך יהודה. ויהי מלך
עמרי שבעת ימים בתרצה
והעם חנים על גבעתון אשר
לפלשתים. וישמעו העם
החנים לאמר קשר זמרי
וגם הכה את המלך. וימליכו
כל ישראל את עמרי שר
צבא על ישראל ביום ההוא
במחנה. ויעל עמרי וכל
ישראל עמו מגבעתון ויצרו
על תרצה. והי כראות זמרי
כי נלכדה העיר ובא אל
ארמון בית המלך וישרף
עליו את בית המלך באש וימת:
על חטאתו אשר חטא
לעשות הרע בעיני יהוה
ללכת בדרך ירבעם ובחטאתו
אשר עשה להחטיא את
ישראל. ויתר דברי זמרי
וקשרו אשר קשר הלא
הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל:
אז יחלק העם ישראל לחצי
חצי העם היה אחרי תבני בן
גינת להמליכו וחצי אחרי
עמרי. ויחזקו העם אשר
אחרי עמרי את העם אשר
אחרי תבני בן גינת וימת תבני
וימלך עמרי:
בשנת שלשים ואחת שנה
לאסא מלך יהודה. מלך
עמרי על ישראל שתים
עשרה שנה בתרצה. מלך
שש שנים. וקנה את ההר
שמרון מאת שמר בכסף
כסף ויבן את ההר ויקרא את
שם העיר אשר בנה על שם
שמר אדני ההר שמרון. ש
ויעשה עמרי הרע בעיני
יהוה. ורע מכל אשר לפניו
וילך בכל הדרך ירבעם בן נבט
ובחטאתו אשר החטיא
את ישראל להכעיס את

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

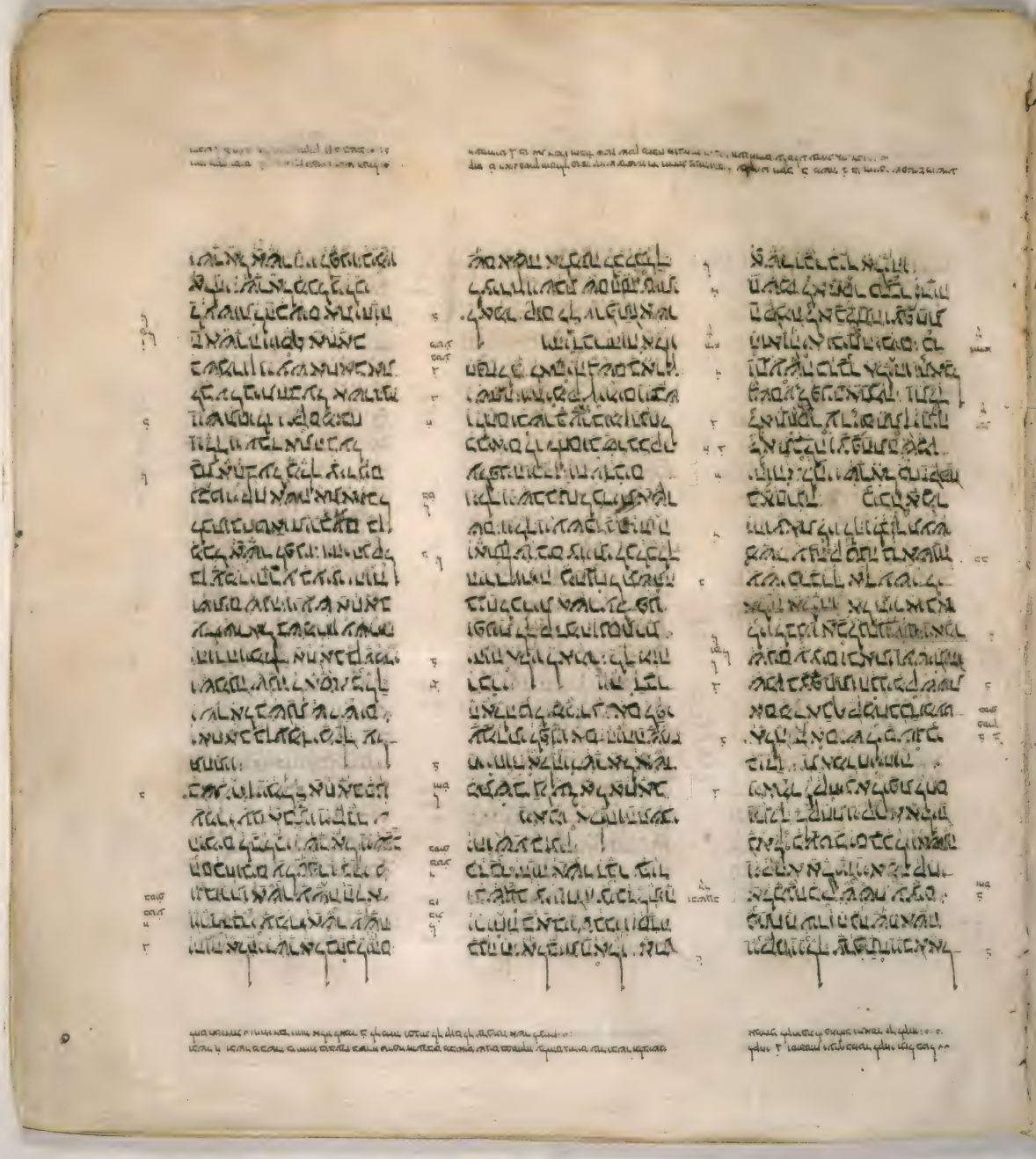

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ב

ויגד את הדברים אל
ה׳ בתוך אשר בעלת הבית
ויהי הדור חזק מאד עד אשר
ראו תרובן אמה ותאמר
אל אלוה ומה לזה אישׁ
האלהים באת אלי להזכיר
את עוני והמית את בני
ויאמר אליה תן לי את בנך
ויקחהו מחיקה ויעלהו אל
העליה אשר הוא שב שם
וישכבהו על משכבו ויקרא
אל יהוה ויאמר יהוה אלוהי
הגם על האלמנה אשר אני
מתגורר עמה הרעות המית
את בנה ויתמד על הילד
שלשׁ פעמים ויקרא אל
יהוה ויאמר יהוה אלוהי שב
נא נפש הילד הזה בקרבו
וישמע יהוה בקול אליהו
ותשב נפש הילד על קרבו
ויחי ויקח אליהו את הילד
וירדהו מעל העליה הבית
ויתנהו לאמו ויאמר אליהו
ראה חי בנך ותאמר האישה
אל אליהו עתה הידעתי כי
איש אלוהים אתה ודבר יהוה

בפיך אמת
ויהי ימים רבים ודבר יהוה
היה אל אליהו בשנה
השלישית לאמר לך
הראה אל אחאב ואתנה
מטר על פני האדמה ויל
אליהו להראות אל אחאב
והרעב חזק בשמרון ויקרא
אחאב אל עבדיה אשר
על ביתו ועבדיה היה ירא
את יהוה מאד ויהי בהכרת
איזבל את נביאי יהוה ויקח
עבדיה מאה נביאים
ויחביאם חמשים איש במערה
ויכלכלם לחם ומים
ויאמר אחאב אל עבדיו
לכו ארץ אל כל מעין
המים ואל כל נחלים אולי
נמצא חציר ונחיה סוס ופרד
ולא נכרת מן הבהמה
ויחלקו להם את הארץ
לעבר בה אחאב לדרך ברך
אחד לבדו ועבדיהו הלך
דרך אחד לבדו עם לבו
ברך יהוה אליהו לקראתו
ויכרהו פל על פניו ויאמר
האתה זה אדני אליהו

ויאמר רואני לך אמר. ל
לאדניך הנה אליהו ויאמר
מה חטאתי כי תתן את עבדך
ביד אחאב להמיתני
חי יהוה אלהיך אם שלחו
ממלכה אשר לא שלח
אדוני שם לבקשך ואמרו
אין הוא ושבע את המלכה
ואת הגוי כי לא מצאך
ועתה אתה אמר לך אמר
לאדניך הנה אליהו ויהי אני
אלך מאתך ורוח יהוה תשא
אל אשר לא אדע ובאתי
להגיד לאחאב ולא מצאך
והרגני ועבדך ירא את יהוה
מנעורי הלא הגד לאדני
את אשר עשיתי הרג איזבל
את נביאי יהוה ואחביא
מנביאי יהוה מאה איש
חמשים חמשים איש במערה
ואכלכלם לחם ומים ועתה
אתה אמר לך אגיד לאדניך
הנה אליהו והרגני
ויאמר אליהו חי
יהוה צבאות אשר עמדתי
לפניו כי היום אראה אליו
ולך עבדיהו לקראת אחאב

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

ומנחלו ומלך אחאב לקראת
אלישע ויהי כראות אחאב
אתאליהו ויאמר אחאב
אליו האתה זה עכר ישראל
ויאמר לא עכרתי את ישראל
כי אם אתה ובית אביך
בעזבכם את מצות יהוה
ותלך אחרי הבעלים ועתה
שלח קבץ אלי את כל
ישראל אל הר הכרמל ואת
נביאי הבעל ארבע מאות
וחמשים ונביאי האשרה
ארבע מאות אכלי שלחן
איזבל וישלח אחאב בכל
בני ישראל ויקבץ את
הנביאים אל הר הכרמל
ויגש אליהו אל כל העם
ויאמר עד מתי אתם פסחים
על שתי הסעפים אם יהוה
האלהים לכו אחריו ואם
הבעל לכו אחריו ולא ענו העם
אתו דבר ויאמר אליהו אל
העם אני נותרתי נביא ליהוה
לבדו ונביאי הבעל
מאות וחמשים איש ויתנו
לנו שני פרים ובחרו להם
הפר האחד ויתנתחהו ושמו

על העצים ואש לא שמו
ואני אעשה את הפר האחר
ונתתי על העצים ואש לא
אשים וקרא אתם בשם
אלהיכם ואני אקרא בשם
יהוה והיה האלהים אשר
יענה באש הוא האלהים ויענו
כל העם ויאמרו טוב הדבר
ויאמר אליהו לנביאי הבעל
בחרו לכם הפר האחד ועשו
ראשונה כי אתם הרבים
וקראו בשם אלהיכם ואש
לא תשימו ויקחו את הפר
אשר נתן להם ויעשו
ויקראו בשם הבעל מהבקר
ועד הצהרים לאמר הבעל
ענו ואין קול ואין ענה
ויפסחו על המזבח אשר
עשה ויהי בעת הצהרים
בחם אליהו ויאמר קראו
בקול גדול כי אלהים הוא
כי שיח ובי שיג לו כי דרך
לו אולי ישן הוא ויקץ
ויקראו בקול גדול ויתגדדו
כמשפטם בחרבות וברמחים
עד שפך דם עליהם ויהי
כעבר הצהרים ויתנבאו

עד לעלות המנחה ואין קול
ואין עונה ואין קשב ויאמר
אליהו לכל העם גשו אלי
ויגשו כל העם אליו וירפא
את מזבח יהוה החרוס ויקח
אליהו שתים עשרה אבנים
כמספר שבטי בני יעקב
אשר היה דבר יהוה אליו
לאמר ישראל יהיה שמך
ויבן את האבנים מזבח ש
בשם יהוה ויעשה תעלה כבית
סאתים זרע סביב המזבח
ויערך את העצים ויתאת
הפר ונשם על העצים
ויאמר מלאו ארבע כדים
מים ויצקו על העלה ועל
העצים ויאמר שנו ויעשו
ויאמר שלשו וישלשו
וילכו המים סביב למזבח וגם
את התעלה מלאם מים
בעלות המנחה ויגש אליהו
הנביא ויאמר יהוה אלהי
אברהם יצחק וישראל
היום ידע כי אתה אלהים
בישראל ואני עבדך ובדברך
עשיתי את כל הדברים
האלה ענני יהוה ענני ויודע

פעמי ב. הר הכרמל הר בעפי הרעחים
ומעבאר כעבדי יהוה בהרחיב שלמים.

ומנן ב. ומשן לא שנוש כרים הנמסקים ומלמד גם אנעבדיך ומים. מהבקר ב. הפרנה הנמחים בעבלה: ס: ו: ו:
בעצות. ח הלהב שאב הנמנה ראלמן נטמנאנר ומלבנ: ס.

יב. פעמים אל ב מזון ואין ואין ראו שמו פ אם כי קדשוהם כלם נבוה עבר לפנים וקנוה אל ומשר אשר ומשלא אריס בסף מעבר לפניו מהנדיך חזה נגם בחזו ושלוך הארא ואין ארש ואמנ
ואין עמר ולמאנו נרעמרל אנל ושנן עמנו בי ישאנר לא ומנו ושמשי אנו ואישאל - חמר ראמרי ב. ומבחיר לרם חמר ראמ ר ששמ מעזיקו מאיר לכם ומלו: ס.

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

אל האש ב׳ ומקצתן ויקח ויהל ויוסו אל אלוהו ויהי הוטו אלי עלוזקה: ס: ושחטו ב׳ ומשטרון ושחטם
במיכלו ויריחם אלוהיו אל בתל ושיבו בגל בן שבטו: ס: ויעשו ב׳ ולקל יקשון אוכל נביאי ואמרי הכשוה: ס: ס:

הָעָם הַזֶּה כִּי אַתָּה יְהוָה׳
הָאֱלֹהִים וְאַתָּה הָסַבְתָּ אֶת
לִבָּם אֲחֹרַנִּית וַתַּפֵּל אֹשֶׁר
יְהוָה וַתֹּאכַל אֶתְהֶן עֹלָה וְאֶת
הָעֵצִים וְאֶת הָאֲבָנִים וְאֶת
הָעָפָר וְאֶת הַמַּיִם אֲשֶׁר לְ
בֵּית עֹלָה לְחֶכָה וַיַּר אֹלֵהָם
וַיִּפְלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ
יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה
הוּא הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֵלֵיהוּ
לָהֶם תָּפֹשׂוּ אֶת נְבִיאֵי הַבַּעַל
אִישׁ אַל יִמָּלֵט מֵהֶם׳ וַיִּתְפְּשׂוּם
וַיֹּרֶד אֵלִיָּהוּ אֶל נַחַל קִישׁוֹן
וַיִּשְׁחָטֵם שָׁם׳
וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ לְאַחְאָב עֲלֵה
אֱכֹל וּשְׁתֵה כִּי קוֹל הַמָּוֹן שׁ
הַגָּשֶׁם׳ וַיַּעַל אַחְאָב לֶאֱכֹל
וְלִשְׁתּוֹת וְאֵלִיָּהוּ עָלָה אֶל
רֹאשׁ הַכַּרְמֶל וַיִּגְהַר אַרְצָה
וַיָּשֶׂם פָּנָיו בֵּין בִּרְכָּיו׳ וַיֹּאמֶר
אֶל נַעֲרוֹ עֲלֵה נָא הַבֵּט דֶּרֶךְ
יָם׳ וַיַּעַל וַיַּבֵּט וַיֹּאמֶר אֵין
מְאוּמָה׳ וַיֹּאמֶר שֶׁב שֶׁבַע
פְּעָמִים׳ וַיְהִי בַּשְּׁבִעִית׳
וַיֹּאמֶר הִנֵּה עָב קָטֹן כְּכַף
אִישׁ עֹלֶה מִיָּם׳ וַיֹּאמֶר עֲלֵה
אֱמֹר אֶל אַחְאָב אֱסֹר וֹרֵד

וְלֹא יַעַצְרֶהָ הַגָּשֶׁם׳ וַיְחִי אַ
כָּב וַיַּגֵּד לְאִיזֶבֶל אֵת כֹּל אֲשֶׁר
עָשָׂה אֵלִיָּהוּ וְגַם אֶת כָּל אֲשֶׁר
הָרַג אֶת כָּל הַנְּבִיאִים
בְּחָרֶב׳ וַתִּשְׁלַח אִיזֶבֶל מַלְאָךְ
אֶל אֵלִיָּהוּ לֵאמֹר כֹּה יַעֲשׂוּן
אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִפוּן כִּי אִם לֹא
כָּעֵת מָחָר אָשִׂים אֶת נַפְשְׁךָ כְּנֶפֶשׁ
אַחַד מֵהֶם׳ וַיַּרְא וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ
אֶל נַפְשׁוֹ וַיָּבֹא בְּאֵר שָׁבַע
אֲשֶׁר לִיהוּדָה וַיַּנַּח אֶת נַעֲרוֹ
שָׁם׳ וְהוּא הָלַךְ בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ
יוֹם וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב תַּחַת רֹתֶם אֶחָת
וַיִּשְׁאַל אֶת נַפְשׁוֹ לָמוּת׳
וַיֹּאמֶר רַב עַתָּה יְהוָה׳ קַח
נַפְשִׁי כִּי לֹא טוֹב אָנֹכִי מֵ
אֲבֹתָי׳ וַיִּשְׁכַּב וַיִּישַׁן תַּחַת
רֹתֶם אֶחָד׳ וְהִנֵּה זֶה מַלְאָךְ
נֹגֵעַ בּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ קוּם אֱכֹל׳
וַיַּבֵּט וְהִנֵּה מְרַאֲשֹׁתָיו עֻגַּת
רְצָפִים וְצַפַּחַת מָיִם וַיֹּאכַל

וַיִּשְׁתְּ וַיָּשָׁב וַיִּשְׁכָּב׳ וַיָּשָׁב
מַלְאַךְ יְהוָה שֵׁנִית וַיִּגַּע בּוֹ
וַיֹּאמֶר קוּם אֱכֹל כִּי רַב מִמְּךָ
הַדָּרֶךְ׳ וַיָּקָם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתְּ
וַיֵּלֶךְ בְּכֹחַ הָאֲכִילָה הַהִיא׳
אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה
עַד הַר הָאֱלֹהִים חֹרֵבָה׳ וַיָּבֹא
שָׁם אֶל הַמְּעָרָה וַיָּלֶן שָׁם
וְהִנֵּה דְבַר יְהוָה אֵלָיו וַיֹּאמֶר
לוֹ מַה לְּךָ פֹה אֵלִיָּהוּ׳ וַיֹּאמֶר
קַנֵּא קִנֵּאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי
צְבָאוֹת כִּי עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרָסוּ
וְאֶת נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בַחֶרֶב׳
וָאִוָּתֵר אֲנִי לְבַדִּי וַיְבַקְשׁוּ
אֶת נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ׳ וַיֹּאמֶר
צֵא וְעָמַדְתָּ בָהָר לִפְנֵי יְהוָה׳
וְהִנֵּה יְהוָה עֹבֵר וְרוּחַ גְּדוֹלָה
וְחָזָק מְפָרֵק הָרִים וּמְשַׁבֵּר
סְלָעִים לִפְנֵי יְהוָה לֹא בָרוּחַ
יְהוָה וְאַחַר הָרוּחַ רַעַשׁ לֹא
בָרַעַשׁ יְהוָה׳ וְאַחַר הָרַעַשׁ
אֵשׁ לֹא בָאֵשׁ יְהוָה׳ וְאַחַר
הָאֵשׁ קוֹל דְּמָמָה דַקָּה׳ וַיְהִי
כְּשֹׁמְעַ אֵלִיָּהוּ וַיַּלֶּט פָּנָיו
בְּאַדַּרְתּוֹ׳ וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֹד פֶּתַח
הַמְּעָרָה׳ וְהִנֵּה אֵלָיו קוֹל וַיֹּאמֶר

ויעשון ה׳ והחרב ושאו אחבל בן הדד בן בן בילדון: ס: ויהי ז׳ משמר שמואל את ישרים אשר בעדו בגליו מיכל ותשיבו: ס:
ותבה ויבו ויחה אלוה ב׳ ותרשך אלוהי: ס: ויעלו ב׳ ומשלמון עמרי אוהב בשיאים: ס:

ברוח ב׳ אין אדם ומבשרת אלישע: ס: ובמה יחוה ל
נבב עליו עבדי עשות ארבעת ותמיד אנין: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מוחל לך פה אל מחי ויאמר לי
קנא קנאתי לי׳ הוה׳ אלהי
צבאות׳ כי עזבו בריתך בני
ישראל את מזבחותיך הרסו
ואת נביאיך הרגו בחרב
ואותר אני לבדי ויבקשו
את נפשי לקחתה׃
ויאמר׳ הוה׳ אליו לך
שוב לדרכך מדברה דמשק
ובאת ומשחת את חזאל
למלך על ארם׃ ואת יהוא
בן נמשי תמשח למלך על
ישראל׃ ואת אלישע בן
שפט׳ מאבל מחולה תמשח
לנביא תחתיך׃ והיה המלט
מחרב חזאל ימית יהוא
והנמלט מחרב יהוא ימית
אל׳ ישראל׃ והשאתי בישראל
שבעת אלפים כל הברכים
אשר לא כרעו לבעל וכל
הפה אשר לא נשק לו׃
וילך משם׃ וימצא את אליש
בן שפט׳ והוא חרש שנים
עשר צמדים לפניו והוא
בשנים עשר׃ ויעבר אליהו
אליו׃ וישלך אדרתו אליו
ויעזב את הבקר׃ ויר׃ אחרי
אליהו׃ ויאמר אשקה נא
לאביו׃ ולאמו׃ ואלכה׃
אחרי׃ ויאמר׃ לו׃ לך׃ שוב
כי׃ מה עשיתי׃ לך׃ ויסב
מאחריו׃ ויקח את צמד
הבקר׃ ויזבחהו׃ ובכלי׃ הבקר
בשר׃ הבשר׃ ויתן׃ לעם
ויאכלו׃ ויקם׃ וילך׃ אחרי׃
אליהו׃ ויהי׃ משרתו׃
ובן הדד׃ מלך׃ ארם׃ קבץ׃ את
כל חילו׃ ושלשים׃ ושנים
מלך׃ אתו׃ וסוס׃ ורכב׃ ויעל
ויצר׃ על שמרון׃ וילחם׃ בה׃
וישלח מלאכים׃ אל׃ אחאב
מלך׃ ישראל׃ העירה׃ ויאמר
לו׃ בה אמר׃ בן הדד׃ כספך
והבך׃ לי׃ הוא׃ ונשיך׃ ובניך׃
הטובים׃ לי׃ הם׃ ויענו׃ מלך׃
ישראל׃ ואמר׃ כדברך׃
אדני׃ המלך׃ לך׃ אני׃ וכל׃ אשר
לי׃ ושבו׃ המלאכים׃ ויאמרו
כה אמר׃ בן הדד׃ לאמר׃ כי׃
שלחתי׃ אליך׃ לאמר׃ כספך׃
וזהבך׃ ונשיך׃ ובניך׃ לי׃ תתן׃
כי׃ אם׃ כעת׃ מחר׃ אשלח׃
את׃ עבדי׃ אליך׃ וחפשו׃
את׃ ביתך׃ ואת׃ בתי׃ עבדיך׃
והיה כל׃ המחמד׃ בעיניך׃ ישימו׃
בידם׃ ולקחו׃ ויקרא׃ מלך׃
ישראל׃ לכל׃ זקני׃ הארץ׃
ויאמר׃ דעו׃ נא׃ ורא׃ כי׃ רעה׃
זה מבקש׃ כי׃ שלח׃ אלי׃
לנשי׃ ולבני׃ ולכספי׃ ולזהבי׃
ולא׃ מנעתי׃ ממנו׃ ויאמרו׃
אליו׃ כל׃ הזקנים׃ וכל׃ העם׃
אל׃ תשמע׃ ולא׃ תאבה׃
ויאמר׃ למלאכי׃ בן הדד׃ אמרו׃
אדני׃ המלך׃ כל׃
אשר׃ שלחת׃ אל׃ עבדך׃
הראשונה׃ אעשה׃ והדבר׃
הזה׃ לא׃ אוכל׃ לעשות׃ ויולכו׃
המלאכים׃ וישיבו׃ דבר׃
וישלח׃ אליו׃ ויאמר׃
כי׃ יעשון׃ לי׃ אלהים׃ וכה׃
יוסיפו׃ אם׃ יספק׃ עפר׃
שומרון׃ לשעלים׃ לכל׃ העם׃
אשר׃ בתלי׃ ויענו׃ מלך׃
ישראל׃ ויאמר׃ דברו׃ אל׃
ותחל׃ להגר׃ במפתח׃ ויהי׃
בשמעו׃ את׃ הדבר׃ הזה׃ והוא׃
שתה׃ הוא׃ והמלכים׃ בסכות׃
ויאמר׃ אל׃ עבדיו׃ שימו׃
וישימו׃ עליהם׃ עדי׃ והנה׃
נביא׃ אחד׃ נגש׃ אל׃ אחאב׃

ומאות׃ ב׃ בפרע׃ וישלח׃ את׃ המאה׃ ומאות׃
ולשמה׃ את׃ חזאל׃ בדמשק׃ ואשור׃ כן׃ ענינו׃ ט׃ ז׃

19, 15

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

מלך ישראל ויאמר כה
אמר יהוה התראת את כל
חמון הגדול הזה הנני
נתן בידך היום ודעת עתה כי
יהוה ויאמר אחאב במי
ויאמר כה אמר יהוה בנערי
שרי המדינות ויאמר מי
יאסר המלחמה ויאמר
אתה ויפקד את נערי שרי
המדינות ויהיו מאתים
שנים ושלשים ואחריהם
פקד את כל העם כל בני
ישראל שבעת אלפים
ויצאו בצהרים והבן הדד
שתה שכור בסכות הוא
והמלכים שלשים ושנים
מלך עמו ויצאו נערי
שרי המדינות בראשנה
ושלחו הבן הדד ויגידו לו
לאמר אנשים יצאו
משמרון ויאמר אם לשלום
יצאו תפשם חיים ואם
למלחמה יצאו חיים תפשם
ואלה נערי האמורים שרי
המדינות והחיל אשר
אחריהם וכל איש אשר
נסו ארם וירדפם ישראל
ומלך ארם בן הדד מלך ארם
על סוס פרשים מיצא
מלך ישראל נגף את הסוס
ואת הרכב והכה בארם
מכה גדולה ונגש הנביא אל
מלך ישראל ויאמר לו לך
התחזק ודע וראה את אשר
תעשה כי לתשובת השנה
מלך ארם עלה עליך
ועבדי מלך ארם
אמרו אליו אלהי
אלהים הם על כן נוזקו ממנו
ואולם נלחם אתם במישור
אם לא נחזק מהם יותר
הדברים האלה עשה הסר
המלכים איש ממקומו ושים
פחות תחתם ואותה תגענה
רכב חיל כבוא חנמר מאותך
וסוס כסוסיו רכב כרכב
ונלחמה אותם במישור אם
לא נחזק מהם שמעלקם
ויעשכן
ויהי לתשובת השנה ויפקד
בן הדד את ארם ויעל
אפיקה למלחמה עם ישראל
ובני ישראל התפקדו
ויכלכלו ולכו לקראתם
ויחנו בני ישראל נגדם
כשני חשפי עזים וארם
מלא את הארץ ויגש
איש האלהים ויאמר אל
מלך ישראל ויאמר כה
אמר יהוה יען אשר אמרו
ארם אלהי הרים יהוה ולא
אלהי עמקים הוא ונתתי
את כל המון הגדול הזה
בידך וידעתם כי אני יהוה
ויחנו אלה נגד אלה שבעת
ימים ויהי ביום השביעי
ותקרב המלחמה ויכו בני
ישראל את ארם מאה אלף
רגלים ביום אחד וינסו
הנותרים אפיקה אל העיר
ותפל החומה על עשרים
ושבעה אלף איש הנותרים
ובן הדד נס ובא אל העיר
חדר בחדר
ויאמרו אליו עבדיו
הנה נא שמענו כי מלכי בית
ישראל מלכים חסד הם
נשימה נא שקים במתנינו
וחבלים בראשינו ונצא אל
מלך ישראל אולי יחיה
את נפשך ויחגרו שקים

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בראשיתם ב׳ וחצר שקרים בסיתומים מרחוי עבדיו שמעינו ראינו ראשי פרקים לעבדיו אחינו שמעינו מראינו אלוי עבדיו ואבי ויעבדו לו עבדיו אחינו ויעבדו בריית לו ראש וישבעו כל אשרתם ובשנה ה׳ ואבי בבריית אנשי לוך
מזי ב׳ ואמרי עדין בן אמרי ידוכנשו ותרוסה יחזוכ׳ ויעבדו בל ה׳ ראש וישבעו כל אשרתם ובשנה ה׳ שבעיקוב׳ ה׳

במ תגיחס וחמליסבראשיהס
ובאו אל מלך ישראל ׃
ויאמרו עבדך בן חדד אמר
תחי נא נפשי ויאמר ׃
העוד מי חי אחי הוא והאנשים
ינחשו וימהרו ויחלטו מ׳
ויאמרו אמרו אחיך בן
הדד ויאמר באו קחהו ׃
ויצא אליו בן הדד ויעלהו
על המרכבה ויאמר אליו
הערים אשר לקח אבי מ׳
מאת אביך אשיב לך ונחרות
תשים לך בדמשק שקכאשר
שם אבי בשמרון ואני
בברית אשלחך ויכרת לו
ברית וישלחהו
ואיש אחד מבני
הנביאים אמר ויהוה ינא
בדבר יהוה הכיני נא ומאן
האיש להכתו ויאמר לו
יען אשר לא שמע בקול
יהוה הנה הולך מאתי והכך
האריה ולך מאצו ויכ׳ צאהו
האריה ויכהו ויכ׳ נאאיש
אחר ויאמר הכיני נא ויכהו
האיש הכה ופצע בילר ׃
הנבאי ויעבר המלך על

חדרך ויתחפש באפר על
עיניו ויהי המלך עבר והוא
צעק אל המלך ויאמר ׃
עבדך יצא בקרב המלחמה
והנה איש סר ויבא אלי
איש ויאמר שמר את ׃
האיש הזה אם הפקד ׃
יפקד והיתה נפשך תחת
נפשו או ככר כסף תשקול׳
והי עבדך עשה הנה והנה
והוא איננו ויאמר אליו
מלך ישראל כן משפטך
אתה חרצתי ועתה וסר
אתה אפר מעל עיניו ויכר
אתו מלך ישראל כי ׃
מהנבאים הוא ויאמר ׃
אליו כה אמר יהוה יען
שלחת איש חרמי מ׳
והיתה נפשך תחת נפשו
ועמך תחת עמו ויאמר מלך
ישראל על ביתו סר וזעף
ויבא שמרונה
ויהי אחר הדברים האלה
כרם היה לנבות היזרעאלי
אשר ביזרעאל אצל היכל
אחאב מלך שמרון ומדבר
אחאב אל נבות לאמר תנה

לי את כרמך ויהי לי לגן
ירק כי הוא קרוב אצל
ביתו ואתנה לך תחתיו כרם
טוב ממנו אם טוב בעיניך
אתן לך כסף מחיר זה
ויאמר נבות אל אחאב
חלילה לי מיהוה מתתי את
נחלת אבתי לך ויבא
אחאב אל ביתו סר וזעף
על הדבר אשר דבר אליו
נבות היזרעאלי ויאמר
לא אתן לך את נחלת
אבתי וישכב על מטתו
ויסב את פניו ולא אכל
לחם ותבא אליו איזבל
אשתו ותדבר אליו מה זה
רוחך סרה ואינך אכל לחם
וידבר אליה כי אדבר אל
נבות היזרעאלי ואמר לו
תן לי את כרמך בכסף
או אם חפץ אתה אתנך
לו כרם תחתיו ויאמר לא
אתן לך את כרמי ותאמר
אליו איזבל אשתו אתה
עתה תעשה מלוכה על
ישראל קום אכל לחם
ויטב לבך אני אתן לך את

ישראל ב׳ מלכים ב׳ ומשמשיך ה׳ חלשים בן משמשיך אקה׳ ה׳ ראשי ה׳
מיזרעאלי ה׳ מלכים דבר אמרי אל ידו ל שמע בעל יהוי בס׳

ויסק ב׳ מלכים ב׳ ומשמשיך ל׳ חלשים ב׳ מ׳ שמשיך בדוד ישראל ובל ארחות הזנות בל׳ ה׳ שמרתם ב׳ ולך מלך ישראל
הולך עשם שלמה ושבו ויחלך ה׳ מלכים ב׳ ומשמשיך אתה לך אנכי ה׳ את מלוא אבסיו ה׳

בס

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ומלך ה׳ ומעדותו אנשי ומעבדיהו לאמר סתון ומלך סתון ויראו אתו בנו ומלך : רש ב׳ חס׳ וחזר מל עליה רש כאשר
ישבו וחזה קדם רש ארכ בים בנחל ראש מלין אמר וכל מעשיו ודבול : ס׳

ויצוו אליו ל׳ ולשמרון ושמרון אתו לחים בסוך
ויבוא דבמסים ודיסיון ובנו וישרון שניה בסוריה:

כרס נבות היזרעאלי ותכתב
ספרים בשם אחאב ותחתם
בחתמו ותשלח הספרים
אל הזקנים ואל החרים ש
אשר בעיר חישבים את
נבות ותכתב בספרים ל
לאמר קראו עם וחושבו
את נבות בראש העם ש
חוש שני אנשים בני
בליעל נגדו עדו לאמר
ברכת אלהים ומלך הוציאו
וסקלהו ומת ויעשו אנשי
עירו הזקנים והחרים אשר
הישבים בעירו כאשר שלחה
אליהם איזבל כאשר כתוב
בספרים אשר שלחה
אליהם קראו עם וחושבו
את נבות בראש העם
ויבאו שני האנשים בני
בליעל ויושבו נגדו עדו
אנשי הבליעל את נבות
נגדה העם לאמר ברך נבות
אלהים ומלך ויצאהו מחוץ
לעיר וסקלהו באבנים
וימת ויש לחו אל איזבל
לאמר סקל נבות וימת ויהי
כשמע איזבל כי סקל נבות

ויאמר אליה איזבל אל
אחאב קום רש את כרם
נבות היזרעאלי אשר מאן
לתת לך בכסף כי אין נבות
חי כי מת ויהי כשמע אחאב
כי מת נבות ויקם אחאב
לרדת אל כרם נבות היזרעאלי
לרשתו
ויהי דבר יהוה אל
אליהו התשבי לאמר קום
רד לקראת אחאב מלך
ישראל אשר בשמרון הנה
בכרם נבות אשר ירד שם
לרשתו ודברת אליו לאמר
כה אמר יהוה הרצחת וגם
ירשת ודברת אליו לאמר
כה אמר יהוה במקום אשר
לקקו הכלבים את דם נבות
ולקו הכלבים את דמך גם
אתה ויאמר אחאב אל
אליהו המצאתני אויבי
ויאמר מצאתיך התמכרך
לעשות הרע בעיני יהוה
הנני מביא אליך רעה וביערתי
אחריך והכרתי לאחאב
משתין בקיר ועצור ועזוב
בישראל ונתתי את ביתך

כבית ירבעם בן נבט וכבית
בעשא בן אחיה אל הכעס
אשר הכעסת ותחטא את
ישראל וגם אל איזבל דבר
יהוה לאמר הכלבים יאכלו
את איזבל בחל יזרעאל
המת לאחאב בעיר אכלו
הכלבים והמת בשדה אכלו
עוף השמים רק לאחיה
כאחאב אשר התמכר לעשות
הרע בעיני יהוה
אשר הסיתה אתו איזבל
אשתו ויתעב מאד ללכת
אחרי הגלולים ככל אשר עשו
האמרי אשר הורישו יהוה
מפני בני ישראל
ויהי כשמע אחאב
את הדברים האלה ויקרע
בגדיו וישם שק על בשרו
ויצום וישכב בשק ויהלך
אט ויהי דבר יהוה
אל אליהו התשבי לאמר
הראית כי נכנע אחאב מ
לפני ועשו כי נכנע מפני לא
אביא הרעה בימיו בימי בנו
אביא הרעה על ביתו וישבו
שלש שנים אין מלחמה בין

שני האמורים ל׳ הקבדיו שני האמשוש הקל ל׳
הראשון ושבו ואבו : ס׳

קום ש׳ ראש פסוק קום והשלך כאו׳ ישיר לך ושיטו ראים לך שנשתרבב קום לך ס׳ פיסוק קום רד לקראת קום
הדיוק בדרכ קום לך אל ביתו הכבודו קום ל׳ עולה ונבוד ונינוה . יקר ב׳ ואם סלק נמרוד ואלה כי מקיר נמרוד : ס׳ ו׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ארם בן ישראל
ויהו בשנת ה׳ שלשים שנה
יהושפט מלך יהודה אל מלך
ישראל ויאמר מי יתן ד׳ שמרון
אל עבדיו הידעתם כי לנו
רמות גלעד ואנחנו מחשים
מקחתה מיד מלך ארם
ויאבד אליהו ישפט התלך
אתו למלחמת גלעד
ויאמר יהושפט אל מלך
ישראל המה כמוני כעמי
כעמך כסוסי כסוסיך ויאמר
יהושפט אל מלך ישראל
דרש נא היום את דבר יהוה
ויקבץ מלך ישראל את
הנביאים ארבע מאות
איש ויאמר אליהם הלך
נלך רמת גלעד למלחמה
ואם אחדל ויאמרו עלה והצלח
ידגן כיד המלך ויאמר
יהושפט האין פה נביא
ליהוה עוד ונדרשה מאתו
ויאמר מלך ישראל אל
יהושפט עוד איש אחד
לדרוש את יהוה מאתו ואני
שנאתיו כי לא יתנבא עלי
טוב כי אם רע עמיה בן

ומלה ויאמר יהושפט אל
יאמר המלך כן ויקרא
מלך ישראל אל סריס
אחד ויאמר מהר מיהו
בן ימלה ומלך ישראל
ויהושפט מלך יהודה ישבים
איש על כסאו מלבש שים
בגדים בגרן פתח שער
שמרון וכל הנביאים מתנבאים
לפניהם ויעש לו צדקיה
בן כנענה קרני ברזל ויאמר
כה אמר יהוה באלה תנגח
את ארם עד כלתם וכל
הנביאים נבאים כן לאמר
עלה רמת גלעד והצלח
ונתן יהוה ביד המלך
והמלאך אשר הלך לקרא
מיכיהו דבר אליו לאמר
הנה נא דברי הנבאים פה
אחד טוב אל המלך יהי נא
דברך כדבר אחד מהם
ודברת טוב ויאמר מיכיהו
חי יהוה כי את אשר יאמר
יהוה אלי אותו אדבר אל
המלך ויאמר המלך אליו
עד כמה אני מחליף אתך
לדבר אמת בשם יהוה

אליו עד מה הוצלחו ויתנו יהוה
ביד המלך ויאמר אליו
המלך עד כמה פעמים אני
משבע אשר לא תדבר
אלי רק אמת בשם יהוה
ויאמר ראיתי את כל
ישראל נפוצים אל ההרים
כצאן אשר אין להם רעה
ויאמר יהוה לא אדנים
לאלה ישובו איש לביתו
בשלום ויאמר מלך ישראל
אל יהושפט הלא אמרתי
אליך לא תנבא עלי טוב
כי אם רע ויאמר לכן
שמע דבר יהוה ראיתי את
יהוה ישב על כסאו וכל
צבא השמים עמד עליו
מימינו ומשמאלו ויאמר
יהוה מי יפתה את אחאב
מלך ישראל ויעל וידבר
ואחר כה הוה אומר בה ויצא
הרוח ויעמד לפני יהוה
ויאמר אני אפתנו ויאמר
יהוה אליו במה ויאמר אצא
והיתי רוח שקר בפי כל נביאיו
ויאמר תפתה וגם תוכל צא
ועשה כן ועתה הנה נתן יהוה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ו ובמן מסיג בפרעמיך ומיקמעון דקין ודחיל מ ואבריהון דיון ודחיל מ שיף שלם לן יקיר שוק תקיפין לא מחיל מ שבלהון ובקרוהי וכל אשר אין לן ישאשון ודחיל מ לאשר אין לן הוסיף פלטנו כל עשרתיהון
ישיעון ויקר לן ומלכן מ לן ומלכן מ לן ומלכן מ

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

נעב מלך יהושפט עשר
אניות תרשיש ללכת
אופירה לזהב ולא הלכו
נשברה אניות בעציון גבר
אז אמר אחזיהו בן אחאב
אל יהושפט ילכו עבדי
עם עבדיך באניות ולא
אבה יהושפט ויישכב
יהושפט עם אבתיו ויקבר
עם אבתיו בעיר דויד אביו
וימלך יהורם בנו תחתיו
אחזיהו בן אחאב
מלך על ישראל בשמרון
בשנת שבע עשרה ל
יהושפט מלך יהודה
וימלך על ישראל שנתים
ויעש הרע בעיני יהוה
וילך בדרך אביו ובדרך
אמו ובדרך ירבעם בן
נבט אשר החטיא את
ישראל ויעבד את הבעל
וישתחוה לו ויכעס את
יהוה אלהי ישראל ככל
אשר עשה אביו ויפשע
מואב בישראל אחרי מות
אחאב ויפל אחזיה בעד
השבכה בעליתו אשר ב

בשמרון ויחל לו לשלח
מלאכים ויאמר אליהם לכו
דרשו בבעל זבוב אלהי
עקרון אם אחיה מחלי זה
ומלאך יהוה דבר
אל אליה התשבי קום עלה
לקראת מלאכי מלך שמרון
ודברת אליהם הלא אין אין
אלהים בישראל אתם ל
הלכים לדרש בבעל זבוב
אלהי עקרון ולכן כה אמר
יהוה המטה אשר עלית
שם לא תרד ממנה כי מות
תמות וילך אליה וישובו
המלאכים אליו ויאמר
אליהם מה זה שבתם ויאמרו
אליו איש עלה לקראתנו
ויאמר אליו לכו שובו אל
המלך אשר שלח אתכם
ודברתם אליו כה אמר יהוה
המבלי אין אלהים בישראל
אתה שלח לדרש בבעל
זבוב אלהי עקרון לכן מ
המטה אשר עלית שם לא
תרד ממנה כי מות תמות
ויאמר אליהם מה משפט
האיש אשר עלה לקראתכם

ויאמר אליכם את הדברים
האלה ויאמרו אליו איש
בעל שער ואזור עור אזור
במתניו ויאמר אליה התשבי
הוא וישלח אליו שר
חמשים וחמשיו ויעל אליו
והנה ישב על ראש ההר
וידבר אליו איש האלהים
המלך דבר רדה ונעה
אליהו וידבר אל שר נ ש
החמשים ואש אלהים
אם תרד אש מהשמים
ותאכל אתך ואת חמשיך
ותרד אש מן השמים ותאכל
אתו ואת חמשיו וישב ע
וישלח אליו שר חמשים
אחר וחמשיו ויענו ויאמר
אליו איש האלהים כה
אמר המלך מהרה רדה ויענ
אליה וידבר אליהם אם
איש אלהים אני תרד אש
מן השמים ותאכל אתך
ואת חמשיך ותרד אש
אלהים מן השמים ותאכל
אתו ואת חמשיו וישב
וישלח שר חמשים שלישים
וחמשיו ויעל ובא שר

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ראשך ל׳ ומשמרון בעוד שלשת ומים וראמר אלו דוד וירצון בני הנביאים ויגשו בנו חנביאים ׃ פ׳ קדמוניות וירצאו בני
הנביאים ומשמר ושמאל בני חנביאים ׃ ומרמנתון ובא ידו אל מאלים האמשים ׃ פ׳

ניפעיון ב׳ סנב׳ ל׳ ומשמרון וידי בדעלתהודו
און אליהו ואדו אלשה ולדסם אלוך ׃ פ׳

חֲמִשִּׁים חֲשִׁלִישִׁוּ וַיִּכְרַע
עַל־בִּרְכָּיו לְנֶגֶד אֵלִיָּהוּ וַיִּתְחַנַּן
אֵלָיו וַיְדַבֵּר אֵלָיו אִישׁ ׃ לֹ
הָאֱלֹהִים תּוֹדִיעֵנָא נַפְשִׁי ׃
וְנֶפֶשׁ עֲבָדֶיךָ אֵלֶּה חֲמִשִּׁים
בְּעֵינֶיךָ הִנֵּה־נָא אֵשׁ מִן
הַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל אֶת שְׁנֵי ׃
שָׂרֵי הַחֲמִשִּׁים הָרִאשֹׁנִים
וְאֶת־חֲמִשִּׁיהֶם וְעַתָּה תִּיקַר
נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ׃

וַיְדַבֵּר מַלְאַךְ יְהוָה
אֶל־אֵלִיָּהוּ רֵד אוֹתוֹ אַל־תִּירָא
מִפָּנָיו וַיָּקָם וַיֵּרֶד אוֹתוֹ אֶל
הַמֶּלֶךְ׃ וַיְדַבֵּר אֵלָיו כֹּה אָמַר
יְהוָה נַעַן אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ
מַלְאָכִים לִדְרֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב
אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן הֲמִבְּלִי אֵין
אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל לִדְרֹשׁ ׃
בְּדָבָרוֹ לָכֵן הַמִּטָּה אֲשֶׁר
עָלִיתָ שָׁם לֹא תֵרֵד מִמֶּנָּה כִּי
מוֹת תָּמוּת׃ וַיֵּלֶךְ דִּבֶּר יְהוָה
אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלִיָּהוּ וַיֵּלֶךְ ׃
וְיֹרָם תַּחְתָּיו
בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לִיהוֹרָם בֶּן־
יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה כִּי ׃
לֹא הָיָה לוֹ בֵּן׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי
אֲחַזְיָהוּ אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלוֹא

הֲמָה כְתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃

וַיְהִי בְּהַעֲלֹת יְהוָה אֶת ׃
אֵלִיָּהוּ בַּסְּעָרָה הַשָּׁמָיִם ׃
וְאֱלִישָׁע הָלַךְ מֵאֵת אֵלִיָּהוּ׃
הַגִּלְגָּל׃ וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ אֶל־
אֱלִישָׁע שֶׁב נָא פֹה כִּי־יְהוָה
שְׁלָחָנִי עַד־בֵּית־אֵל וַיֹּאמֶר
אֱלִישָׁע חַי־יְהוָה וְחַי־נַפְשְׁךָ
אִם אֶעֱזָבֶךָ וַיֵּרְדוּ בֵית־אֵל׃
וַיֵּצְאוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר ׃
בֵּית־אֵל אֶל־אֱלִישָׁע וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו הֲיָדַעְתָּ כִּי הַיּוֹם יְהוָה ׃
לֹקֵחַ אֶת־אֲדֹנֶיךָ מֵעָל ׃
רֹאשֶׁךָ וַיֹּאמַר גַּם־אֲנִי יָדַעְתִּי
הֶחָשׁוּ׃ וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלִיָּהוּ ׃
אֱלִישָׁע שֶׁב נָא פֹה כִּי־יְהוָה
שְׁלָחָנִי עַד־יְרִיחוֹ׃ וַיֹּאמֶר חַי־יְהוָה
וְחַי־נַפְשְׁךָ אִם אֶעֱזָבֶךָ וַיָּבֹאוּ
יְרִיחוֹ׃ וַיִּגְּשׁוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים ׃
אֲשֶׁר בִּירִיחוֹ אֶל־אֱלִישָׁע
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲיָדַעְתָּ כִּי הַיּוֹם ׃
יְהוָה לֹקֵחַ אֶת־אֲדֹנֶיךָ מֵעָל ׃
רֹאשֶׁךָ׃ וַיֹּאמַר גַּם־אֲנִי יָדַעְתִּי
הֶחָשׁוּ׃ וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלִיָּהוּ שֶׁב
נָא פֹה כִּי יְהוָה שְׁלָחַנִי עַד־יַרְדֵּן

וַיֹּאמֶר חַי־יְהוָה וְחַי־נַפְשְׁךָ
אִם אֶעֱזָבֶךָ וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם ׃
וַחֲמִשִּׁים אִישׁ מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים
הָלְכוּ וַיַּעַמְדוּ מֵנֶגֶד מֵרָחוֹק
וּשְׁנֵיהֶם עָמְדוּ עַל־הַיַّרְדֵּן׃
וַיִּקַּח אֵלִיָּהוּ אֶת־אַדַּרְתּוֹ ׃
וַיִּגְלֹם וַיַּךְ אֶת־הַמַּיִם וַיֵּחָצוּ ׃
הֵנָּה וְהֵנָּה וַיַּעַבְרוּ שְׁנֵיהֶם׃
בַּחֲרָבָה׃ וְהִי בְּעָבְרָם וְאֵלִיָּהוּ
אָמַר אֶל־אֱלִישָׁע שְׁאַל ׃
מַה אֶעֱשֶׂה לְךָ בְּטֶרֶם אֶלָּקֵחַ
מֵעִמָּךְ וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע וִיהִי ׃
נָא פִי שְׁנַיִם בְּרוּחֲךָ אֵלָי׃
וַיֹּאמֶר הִקְשִׁיתָ לִשְׁאֹל ׃
אִם־תִּרְאֶה אֹתִי לֻקָּחַת מֵאִתָּךְ
יְהִי־לְךָ כֵּן וְאִם־אֵינוֹ לֹא יִהְיֶה׃
וַיְהִי הֵמָּה הֹלְכִים הָלוֹךְ וָדָבֵר ׃
וְהִנֵּה רֶכֶב אֵשׁ וּסוּסֵי אֵשׁ ׃
וַיַּפְרִדוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם וַיַּעַל ׃
אֵלִיָּהוּ בַּסְּעָרָה הַשָּׁמָיִם ׃
וֶאֱלִישָׁע רֹאֶה וְהוּא מְצַעֵק
אָבִי אָבִי רֶכֶב יִשְׂרָאֵל ׃
וּפָרָשָׁיו׃ וְלֹא רָאָהוּ עוֹד ׃
וַיֶּחֱזַק בִּבְגָדָיו וַיִּקְרַע אֹתָם ׃
לִשְׁנַיִם קְרָעִים׃ וַיַּרֶם ׃
אֶת־אַדֶּרֶת אֵלִיָּהוּ אֲשֶׁר נָפְלָה
מֵעָלָיו׃ וַיָּשָׁב וַיַּעֲמֹד עַל־שְׂפַת

אוריגנה ל׳ ומשמרון וידי חאמל אוריגנה וחבא
ניפעיון שלחנו חנביאים ׃ פ׳

אוריגנה ל׳ לקח אתך אדוניך לקח אתך אדוניך ויקחוהו שמרים עבר לחר חמל מלב לסתר בראשי אליך ׃ פ׳ רש׳ לקח ה׳ וחל ומשמרון
קרעם מחוה אשר בבית אל אשר ביריחו אות מחמת שמך אדון עבדיוקה אוכבבי ישראל אחרי ישרלרים ׃ פ׳ ׃ פ׳ ׃ פ׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולמדמה ב׳ וכל איש לא יוסיפו ולא יחזיר מחבר
למחבר ויעבוהם לחזיר: ס׳:

ובאות ה׳ אל המלך עשרה לחם וסגרת עני בבל ונלות ולא הבטמקום: ס׳: מנשים ב׳ ב׳ חמרים הא מל מנות וחם מנשים
אלוה על מובות: ס׳: במלאכת ב׳ ב׳ חמרים וחד מל וחמטרון חבלים שבעים שנה ומי המלכות: ס׳:

יחוה מאותו ועזו אחר ׃ יא
מעבדיו מלך ישראל ויאמר
פה אלישע עבדשפט אשר
יצק מים על ידי אליהו ׃ יב
ויאמר יהושפט אותו
דבר יהוה וירד אליו מלך
ישראל ויהושפט ומלך
ארם ויאמר אלישע אל
מלך ישראל המה לו ולך ראה
נביאי אבך ואל נביאי אמך
ויאמר לו מלך ישראל אל
כי קרא יהוה לשלשת
המלכים האלה לתת אותם
ביד מואב ויאמר אלישע
חי יהוה צבאות אשר עמדתי
לפניו כי לולי פני יהושפט
מלך יהודה אני נשא אם
אביט אליך ואם אראך ׃ טו
ועתה קחו לי מנגן והי כנגן
המנגן ותהי עליו יד יהוה ׃ טז
ויאמר כה אמר יהוה עשה
תעל הזה גבים גבים ׃ יז כי
אמר יהוה לא תראו רוח
ולא תראו גשם והנחל הזה יא
ימלא מים ושתיתם אתם
ומקנכם וחמתכם ׃ יח ונקל
זאת בעיני יהוה ונתן את מואב
בידכם והכיתם כל עיר מבצר
וכל עיר מבחר וכל עץ טוב
תפילו וכל מעין המים תסתמו
וכל חלקת הטוב תכאיבו
באבנים ׃ יט והיה בבקר לעלות
המנחה והנה מים באים מדרך
אדום ותמלא הארץ את ׃
המים וכל מואב שמעו כי
עלו המלכים להלחם בם ׃ כ
ויהי כשמע כל מואב
נלחמו עלה אל הגבול
אשר מלפני ׃ כא
ויקראו אליהם כל אשר
חגר חגרה ומעלה ויעמדו
על הגבול ׃ כב
וישכמו בבקר ׃
והמים נגה אדם
אל מולם מים
אדמים כדם ׃ כג
ויאמרו דם זה
חרב נחרבו
המלכים והכו איש את ׃
רעהו ועתה לשללמואב ובאו
אל מחנה ישראל ויקומו
ישראל ויכו את מואב ויגסו
מפניהם והם נכים את ׃
מואב והערים הרסו וכל
חלקה טובה ישליכו איש
אבניו ומלאו אתה
יסתמו כל עץ שוב יפילו
עד שאיר אבניה בקיר ׃
חרשתיו יסבו קלעים ויהי
ויראו מלך מואב כי חזק ממנו
המלחמה ויקח אתו שבע
מאות איש שלף חרב ׃
להבקיע אל מלך אדום ׃ כז
ויקח את בנו הבכור
אשר ימלך תחתיו ויעלהו
עלה על החומה ויהי קצף
גדול על ישראל ויסעו
מעליו וישבו לארצם ׃
ואשה אחת מנשי בני הנביאים
צעקה אל אלישע לאמר
עבדך אישי מת ואתה ידעת
כי עבדך היה ירא את יהוה
והנשה בא לקחת את שני
לקח לו לעבדים ויאמר
אליה אלישע מה אעשה לך
הגידי לי מה יש לך בבית
ותאמר אין לשפחתך כל
הבית כי אם אסוך שמן ׃
ויאמר לכי שאלי לך כלים
מן החוץ מאת כל שכניך
כלים ריקים אל תמעיטי ׃
ובאת ונסגרת הדלת בעדך
ובעדבניך ויצקת על כל
הכלים האלה והיה אם מלא
ותלך מאתו ותסגר הדלת ׃
בעדה ובעד בניה הם נגשים
אליה והיא מיצקת ׃ ויהי

ב׳ עד אשר יהוה ב׳ מיחה לא תראו אבול מים לכם שמלוה ושרה הנני חלעלהבעל בית ערוה ולא תנני נעד בלעני ראשה המלך ומים ביומם מבאה לבבל אל המלך יהושפט קחל חרדה אנשים
לשבדיה מן לעשבה כאשר חבאתם מסא ובריח תבה במשרד משפטם בחדקה. אדיר אשקלה ואבשה בעוד שמה כאשר ראה בא בא שתי בחוד נמשיחם לשרסים חנני נשה דרשנו: ס׳:

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

כמלאת הכלים ותאמר אל
בנה הגישה אלי עוד כלי
ויאמר אליה אין עוד כלי
ויעמד השמן ותבא ותגד
לאישהאלהים ויאמר לכי
מכרי את השמן ושלמי את
נשיכי ואת בנכי תחיו בנותר

ויהי היום ויעבר אלישע
אל שונם ושם אשה גדולה
ותחזיקהו לאכל לחם ויהי
מדי עברו יסר שמה לאכל
לחם ותאמר אל אישה
הנה נא ידעתי כי איש
אלהים קדוש הוא עבר עלינו
תמיד נעשה נא עלית קיר
קטנה ונשים לו שם מטה
ושלחן וכסא ומנורה והיה
בבאו אלינו יסור שמה ויהי
היום ובא שמה ויסר אל
העליה וישכב שמה ויאמר
אל גחזי נערו קרא לשונמית
הזאת ויקרא לה ותעמד
לפניו ויאמר לו אמר נא
אליה הנה חרדת אלינו את
כל החרדה הזאת מה לעשות
לך היש לדבר לך אל המלך

או אל שר הצבא ותאמר
בתוך עמי אנכי ישבת
ואמר ומה לעשות לה
ויאמר גיחזי אבל בן אין לה
ואישה זקן ויאמר קרא לה
ויקרא לה ותעמד בפתח
ויאמר למועד הזה כעת חיה
אתי חבקת בן ותאמר אל
אדני איש האלהים אל
תכזב בשפחתך ותהר
האשה ותלד בן למועד הזה
כעת חיה אשר דבר אליה
אלישע ויגדל הילד ויהי
היום ויצא אל אביו אל
הקצרים ויאמר אל אביו
ראשי ראשי ויאמר אל
הנער שאהו אל אמו וישאהו
ויביאהו אל אמו וישב על
ברכיה עד הצהרים וימת
ותעל ותשכבהו על מטת
איש האלהים ותסגר בעדו
ותצא ותקרא אל אישה
ותאמר שלחה נא לי אחד
מהנערים ואתון אתנות
וארוצה עד איש האלהים
ואשובה ויאמר מדוע אתי
הלכת אליו היום לא חדש ל

ולא שבת ותאמר שלום
ותחבש החמור ותאמר אל
נערה נהג ולך אל תעצר לי
לרכב כי אם אמרתי לך
ותלך ותבוא אל איש
האלהים אל הר הכרמל ויהי
כראות איש האלהים אתה
מנגד ויאמר אל גחזי נערו
הנה השונמית הלז עתה
רוץ נא לקראתה ואמר
לה השלום לך השלום ל
לאישך השלום לילד
ותאמר שלום ותבא אל
איש האלהים אל ההר
ותחזק ברגליו ויגש גחזי
להדפה ויאמר איש האלהים
חרפה לה כי נפשה מרה לה
ויהוה העלים ממני ולא
הגיד לי ותאמר השאלתי
בן מאת אדני הלא אמרתי
לא תשלה אתי ויאמר ל
לגיחזי חגר מתניך וקח
משענתי בידך ולך כי תמצא
איש לא תברכנו כי יברכך
איש לא תענהו ושמת מ
משענתי על פני הנער
ותאמר אם הנער חי יהוה

לא פסוק זה וכו׳ וקאות הא ובני יעקב לחיל את בריסי הבי ארצא ויאמן הקבו ואמרם אשמיה וחיה המלכ הוחשרב וכל אותי שיש מי שר בחולה הזיבא אות בגן בעבור הישמרן בזהכנו הוחר והחיא שמע בפרטים ונאמר לבחיה ואזמר הכשבעבה הרמאמרן אל בקחקה שרי החחלק בן הכבלה בלחקים הוחה לה הרען אות שהא עבר הוחאן כל אישר מהאנשים מי יכולים מה אנחנו בי יזכל ומה אנשאה אנשאמע מי ריב עקחה אל בעולי כה המעמל יחוחק:

פסוקין אות פרון שפשמה ומרעבחון בו אוכ אל תקיקום אשרי הוחה תמקום אשר הכה בעשה גא בעלות קדי ועל הארץ
אשרהכם נעשאמים על אשרי: מדוע עבדה ב הבעמכחון חחוה מיה עבדון מה עבדה קחוה:

ויהי ב אמרון ומשמעהון ומחה מלה עבדיו מיפפ ומה הנה: ושבת ב הוחאם וא אל ובאמה חיוא בחוך עמי:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ארון. ב בסיר לשמן חד חס חד מל וצא אחד
אל חשריה ני מל אתכרך בסל בא כן: ●

ויאכלו ג עץ לעבן ויאכלו ויאמר משרקמי: ● חשבמיות ג חס חנן אות אבשטב וינן המלך ויקרא אל בחזי: ● ● ●
ולהחזיות ב וישלחנו אלהים לבשמה ואל חס אנו להשיות ולהחזיות חזי שפלים: ●

וחינם פשה אם אעזבך ונקם
נקלך אחריה ונחזי עבר
לפניהם וישם אתם שעת
על פני הנערים קולו ויו
קשבו וישבו לקר אתו ונר
לו לאמר לאחקין חנער
ובא אל ישע תביתה והנה
חנער מת משכב על מטתו
ובא ויסגר הדלת בער ש
שניהם ויתפלל אל יהוה
ויעל וישכב על הילד ש
ושם פיו על פיו ועינו על
עינו וכפו על כפו ויגהר
עלו ויחם בשר הילד ש
וישב וילך בבית אחתנה
ואחת הנה ויעל ויגהר עלו
ויזורר הנער עד שבע ל
פעמים ויפקח הנער את
עינו ויקרא אל גיחזי מ
ויאמר קרא אל חשנמית
הזאת ויקרא אתה ויבא
אלו ויאמר שאי בנך
ותבא ותפל על רגלו ש
ותשא את בנה ותצא
ואליש ע שב הגלגל ל
והרעב בארץ ובני הנביאים

ישבים לפניו ויאמר לנערו
שפת הסיר הגדולה ובשל
נזיד לבני הנביאים: ויצא
אחד אל השדה לקט
ארת וימצא גפן שדה ל
ולקט ממנו פקעת שדה
מלא בגדו ובא ויפלח אל
סיר הנזיד כי לא ידעו: ויצקו
לאנשים לאכל ויהי כ
באכלם מהנזיד ויהמה צעקו
ויאמרו מות בסיר איש
האלהים ולא יכלו לאכל
ויאמר וקחו קמח וישלך
אל הסיר ויאמר יצק לעם
ויאכלו ולא היה דבר רע
בסיר: ואיש בא
מבעל שלשה ויבא ל
לאיש האלהים לחם ●
בכורים עשרים לחם שעורים
וכרמל בצקדנו ויאמר תן
לעם ויאכלו ויאמר משרתו
מה אתן זה לפני מאה איש
ויאמר תן לעם ויאכלו כי
כה אמר יהוה אכל והותר
ויתן לפניהם ויאכלו ויותר
כדבר יהוה:
ונעמן שר צבא מלך ארם

חזק איש גדול לפני אדניו
ונשא פנים כי בו נתן יהוה
תשועה לארם והאיש היה
גבור חיל מצרע: וארם
יצאו גדודים וישבו מארץ
ישראל נערה קטנה ותהי
לפני אשת נעמן ותאמר
אל גברתה אחי ואדני ●
לפני הנביא אשר בשמרון
אז יאסף אתו מצרעתו:
ובא ויגד לאדניו לאמר
כזאת וכזאת דברה הנערה
אשר מארץ ישראל: ●
ויאמר המלך ארם לך בא
ואשלחה ספר אל מלך ש
ישראל וילך ויקח בידו ש
עשרת ככרי כסף וששת ●
אלפים זהב ועשרת חליפות
בגדים ויבא הספר אל ●
מלך ישראל לאמר ועתה
כבוא הספר הזה אליך הנה
שלחתי אליך את נעמן
עבדי ואספתו מצרעתו
והי כקרא מלך ישראל
את הספר ויקרע בגדיו ●
ויאמר האלהים אני להמית
ולהחיות כי זה שלח אלי

גבקסה ל ויגל בגרוה בעצה וחאמר אל בגרוה בשני שקוה אל רו ושרשו בגרוה: חזי בשמקה כבגרוה: ● ●
שלשה ב חש ועבד בארץ ואש בא מבעל: ● האקסיה ב אל חנן בחקר מיבר עמם: סקרא ב חד חס וחזי מל ויקרא מלך
ישראל וחזי בקרא וחזוי: ●

ויאכלו ב בא כן ויאכלו אבשיפ מבנו עד הבאלו ויאכל
מיבר ההוה: ● ויחם ב ויחם בשר ויחלר אף ישרק: ●

לאסף איש מצרעתו ביאך
רשנ׳ אור ובימת אנף
חוא לו ויחי כשמע שאל׳ ישע
אישח אלהים כי קרע מלך
ישראל את בגדיו וישלח
אל חמלך לאמר למה
קרעת בגדיך ובא נא אלי
וידע כי יש נבי בישראל
ויבא נעמן בסוסיו וברכבו
ויעמד פתח בית אליש׳ע
וישלח אליו אליש׳ע מלאך
לאמר הלוך ורחצת שבע
פעמים בירדן ושב בשרך
לך ויטהר ויקץ נעמן וילך
ויאמר הנה אמרתי אלי
יצא יצא ועמד וקרא ש
בשם יהוה אלהיו והניף ידו
אל המקום ואסף המצרע
הלא טוב אבנה ופרפר
נהרות דמשק מכל מימי
ישראל הלא ארחץ בהם
ואטהרתי ופנה וילך בחמה
ויגשו עבדיו וידברו אליו
ויאמרו אבי דבר גדול
הנביא דבר אליך הלוא
תעשה ואף כי אמר אליך
רחץ וטהר׳ וירד ויטבל

בירדן שבע פעמים כדבר
איש האלהים ויש׳ב בשרו
כבשר נער קטן ויטהר
ויש׳ב אל איש האלהים
הוא וכל מחנהו ובא ויעמד
לפניו ויאמר הנה נא ידעתי
כי אין אלהים בכל הארץ
כי אם בישראל ועתה קח
נא ברכה מאת עבדך
ויאמר חי יהוה אשר עמדתי
לפניו אם אקח ופיצר בו
לקחת ויאמן ויאמר נעמן
ולא יתן נא לעבדך משא
עמר פרדים אדמה כי לוא
יעשה עוד עבדך עלה ומזבח
לאלהים אחרים כי אם
ליהוה לדבר הזה יסלח יהוה
לעבדך בבוא אדני בית רמון
להשתחות שמה והוא נשען
על ידי והשתחויתי בית רמן
נא בשתחויתי בית רמן יסלח
נא יהוה לעבדך בדבר הזה
ויאמר לו לך לשלום וילך
מאתו כברת ארץ
ויאמר אליש׳ע
אל חזיני
חשך ארני את נעמן הארמי

הזה מקחת מידו את אשר
הביא חי יהוה כי אם רצתי
אחריו ולקחתי מאתו מאומה
וירדף גיחזי אחרי נעמן
וירא נעמן רץ אחריו
ויפל מעל המרכבה לקראתו
ויאמר הה שלום ויאמר
שלום אדני שלחני לאמר
הנה עתה זה באו אלי שני
נערים מהר אפרים מבני
הנביאים תנה נא להם כנכר
כסף ושתי חלפות בגדים
ויאמר נעמן הואל קח
כפרים ויפצר בו ויצר כפרים
כסף בשני חרשים ושתי
חלפות בגדים ותן אל שני
נעריו וישאו לפניו ובא
אלה עפל ויקח מידם ויסקן
הבית וישלח את האנשים
וילכו והוא בא ויעמד אל
אדניו ויאמר אליו אליש׳ע
מאין גיחזי ויאמר לא הלך
עבדך אנה ואנה ויאמר
אליו הלב׳ה לקח בעבור
חפץ איש מעל מרכבתו
לקראתך העת לקחת
את הכסף ולקחת בגדים

ויראה ד׳ ויראו בעמק רץ אחיך ויראון לו יעקב וישאב מכלעם׳ עוד אות דרי ויכחד ירא את בנו ואת בנותיו בעבור ראשנו
חס׳ו׳ ח׳ועמ׳ ב׳ סמ׳ לקחת אחזו בסמ׳ ח׳ועל לכם ארמ׳ו׳:

אל שנ׳ב׳ שני מקמ׳ת אבת׳ת יחוה ואל לך מאגוז אשר
הבא אל שני הגאל קח בברוך׳ ס׳:

בבוא׳ ס׳ כל מ׳ אמ׳ בבוא אחיהו בבוא כל ישראל לדבר אחד אולם ואחד ויעבר׳ הבבוא ושמש עמ׳ ויארץ ויאמ׳ ויאמ׳ בלן
ותמיא בבוא ושע׳ב׳ חלשת׳ ב׳ מעבן לולם מוק קדמיה ישמרך ועה בא לשם בבוא׳ ארץ בו׳: ומיל חס׳ ויחס ולבמיין בלן
ויאמ׳ לחם שמישון׳ ס׳:

נשקוק׳ ס׳ ובנ׳ מסי ויוגיע ליראיק פן בחיב אנא
מ׳ על מיבבים ליראיק על פן ישאל ליראי אוקי׳ ס׳:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויתיצבו ברמים וצאן ובקר
ועברים ושפחות ועצעת
נאצון תרביק בן בכור עך
לעקם ויצא מלפניו מערע
בשלג ויאמרו בני
הנביאים אל אליש עתה
נא אחפי קום אשר אנחנו
ישבים שם לפניך ערמבנו
נלכה נא עד הירדן ונקחה
משם איש קורה אחת
ונעשה לנו שם מקום
לשבת שם ויאמר לכו
ויאמר האחד הואל נא ולך
את עבדיך ויאמר אני אלך
וילך אתם ובאו הירדנה
וגזרה עצים ויהי האחד
מפיל הקורה את המגל
נפל אל המים ויצעק ויאמר
אהה אדני והוא שאול
ויאמר איש האלהים אנה
נפל וראה את המקום
ויקצב עץ וישלך שמה
ויצף הברזל ויאמר הרם לך
וישלח ידו ויקחהו
ומלך ארם היה נלחם בישראל
ויועץ אל עבדיו לאמר אל
מקום פלני אלמני תחנתי

ויאמרו אל
ויאמרו אל

ויאמרו אל

ויאמרו אל

ויאכלו ויִשתו ויִשלחם׃
ויֵלכו אל ארמנותם׃ ול אליעזר
עוד גדודי ארם לבוא בארץ
ישראל׃
ויהי אחרי בוא ינקב בן חדד
מלך ארם את כל מחנהו׃
ויעל וַיָּצר על שמרון ויהי
רעב גדול בשמרון והנה
צרים עליה עד היות ראש
חמור בשמנים בסף ורבע
הקב חרי יונים בחמשה שקלים
בסף׃ ויהי מלך ישראל׃
עבר על החומה ואשה׃
צעקה אליו לאמר הושיעה
ארני המלך׃ ויאמר אלי׃
מה לך יהוה מאין אושיע׃
המן הגרן או מן היקב׃
ויאמר לה המלך מה לך׃
ותאמר האשה הזאת אמרה
אלי תני את בנך ונאכלנו׃
היום ואת בני נאכל מחר׃
ונבשל את בני ונאכלהו׃
ואמר אליה ביום האחרת
את בנך ונאכלנו ותחבא
את בנה׃ ויהי כשמע המלך
את דברי האשה ויקרע
את בגדיו והוא עבר על
החומה ויראו העם והנה׃
השק על בשרו מבית׃
ויאמר כה יעשה לי אלהים
וכה יוסיף אם יעמד ראש
אלישע בן שפט עליו׃
היום׃ ואלישע ישב בביתו
וזקנים ישבים אתו׃
וישלח איש מלפניו בטרם
ובא המלאך אליו והוא
אמר אל הזקנים הראיתם
כי משלח בן החמר עון הזה
להסיר את ראשי׃ ראו׃
כבא המלאך סגרו הדלת
ולחצתם אתו בדלת הלוא
קול רגלי אדניו אחריו׃
עודנו מדבר עמם והנה מ
המלאך ירד אליו ויאמר
הנה זאת הרעה מאת יהוה
מה אוחיל ליהוה עוד׃
ויאמר אלישע׃
שמעו דבר יהוה כה אמר
יהוה כעת מחר סאה סלת
בשקל וסאתים שעורים
בשקל בשער שמרון׃
ויען השלישי אשר המלך
נשען על ידו את איש׃
האלהים ויאמר הנה יהוה
עשה ארבות בשמים׃
היתכן הדבר הזה מאמר
הנכה האבעינך ומשם לא
תאכל׃ וארבעה
אנשים היו מצרעים פתח
השער ויאמרו איש אל
רעהו מה אנחנו ישבים פה
עד מתנו׃ אם אמרנו נבוא
העיר והרעב בעיר ומתנו
שם ואם נשבנו פה ומתנו׃
ועתה לכו ונפלה אל מחנה
ארם אם יחיונו נחיה ואם
ימיתנו ונמתנו׃ ויקומו בנשף
לבוא אל מחנה ארם ובאו
עד קצה מחנה ארם והנה
אין שם איש׃ וארני השמיע
את מחנה ארם קול רכב׃
קול סוס קול חיל גדול מ
ויאמרו איש אל אחיהו הנה
שכר עלינו מלך ישראל
את מלכי החתים ואת מלכי
מצרים לבוא עלינו׃ ויקומו
וינוסו בנשף ועזבו׃ את
אהליהם ואת סוסיהם׃
ואת חמריהם מחנה כאשר
היא ונסו לנפשם׃ ובאו
המה עד עלה האלה עד קצה

ואת בני׳ כ׳ וקרינהון לשמה׳ את יאב ואת בני יאב ונאכלנו היום׳ ס׳׃

ויאמרו ב׳ ומקרינהון אמר בחד מ׳ יהוה היאמרו לאיש דשלח מ׳ אחיהם מ׳ שלחן חמר׳ מ׳ אל לשמע׳ את ראשי׳ ס׳׃
האזיר ב׳ ואמר אליה ביום ראשי׳ בגיב לבקע הדביב אשקר לבקע אכרוב ואזה׳ ס׳׃

ל׳ ה׳ וקרינהון ריצ׳ הבת׳ ובכ׳ הקשרת את לחמו כי הקשר שלה הרשלש ושלש בקשר לחמך ואכלן היום אל אשר נעצר ומחר נעצר׳ ס׳׃
ומשם ל׳ ה׳ ויאיר ויאיר לאהבשר ומעצר ותלמי בארוד ולא תבאר יקחלו עבר שב שמרון ומשם ל׳ א׳ ואמר חמרין׳ ס׳׃

חמרים ל׳ ה׳ וקרינהון ריצ׳ ומקומו ומנחו בנשף׳ ס׳׃
ובשם ואבד ומרמי ומסמיל ומנחו בני ישראל׳ ס׳׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ובאו ל׳ יחי אדוני המלך דוד ובאו ונגידה לאדוניו
ובואו אל עיר המבצר בראנו לשכנרמו׳ : ס׳

ויקחו ו׳ ארש שה לבוש אמתחת ויקחו לו וכרמה פריה אחיה ומגמדה אשרי שמן זיית מן המדשים : ס׳ ו׳
נבא ל׳ חי האדם ה׳ עדיו אשר ובא׳ עמי קדר ש׳ ואל המדר בבא : ס׳

חַמָּתָנוּ וַנָּבֹאוּ אֶל אָהֶל אֶחָד
וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁאוּם שָׁם
כֶּסֶף וְזָהָב וּבְגָדִים וַיֵּלְכוּ׳
וַיִּטְמְנוּ וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל׳
אֶחָד אַחֵר וַיִּשְׂאוּם שָׁם ה
וַיֵּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ׳ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
אֶל רֵעֵהוּ לֹא כֵן אֲנַחְנוּ׳ ש
עֹשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה יוֹם בְּשֹׂרָה
וְהֵן אֲנַחְנוּ מַחְשִׁים וְחִכִּינוּ
עַד אוֹר הַבֹּקֶר וּמָצָאנוּ שָׁוְן
וְעַתָּה לְכוּ וּתְבֹאָה וְנַגִּידָה בֵּית
הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל
שֹׁעַר הָעִיר וַיַּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר
בָּאנוּ אֶל מַחֲנֵה אֲרָם וְהִנֵּה
אֵין שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם
כִּי אִם הַסּוּס אָסוּר וְהַחֲמוֹר
אָסוּר וְאָהֳלִים כַּאֲשֶׁר הֵמָּה
וַיִּקְרָא הַשֹּׁעֲרִים וַיַּגִּידוּ בֵּית
הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה׳ וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ׳
לַיְלָה וַיֹּאמֶר אֶל עֲבָדָיו ש
אַגִּידָה נָא לָכֶם אֶת אֲשֶׁר
עָשׂוּ לָנוּ אֲרָם יָדַע׳ כִּי רְעֵבִים
אֲנַחְנוּ׳ יָצְאוּ מִן הַמַّחֲנֶה׳
לְהֵחָבֵא בַּשָּׂדֶה לֵאמֹר׳ כִּי
יֵצְאוּ מִן הָעִיר וְנִתְפְּשֵׂם חַיִּים
וְאֶל הָעִיר נָבֹא׳ וַיַּעַן אֶחָד׳
מֵעֲבָדָיו וַיֹּאמֶר׳ יִקְחוּ נָא

חֲמֵשֶׁת מִן הַסּוּסִים הַנִּשְׁאָרִים
אֲשֶׁר נִשְׁאָרוּ בָּהּ הִנָּם כְּכָל
הֲמוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׁאָרוּ
בָּהּ הִנָּם כְּכָל הֲמוֹן יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר תָּמּוּ וְנִשְׁלְחָה וְנִרְאֶה׳
וַיִּקְחוּ שְׁנֵי רֶכֶב סוּסִים ש
וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אַחֲרֵי מַחֲנֵה
אֲרָם לֵאמֹר לְכוּ וּרְאוּ׳ וַיֵּלְכוּ
אַחֲרֵיהֶם עַד הַיַּרְדֵּן וְהִנֵּה כָל
הַדֶּרֶךְ מְלֵאָה בְגָדִים וְכֵלִים
אֲשֶׁר הִשְׁלִיךְ אֲרָם בְּחִפָּזוֹן
וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים וַיַּגִּידוּ לַמֶּלֶךְ׳
וַיֵּצֵא הָעָם וַיָּבֹזּוּ אֶת מַחֲנֵה
אֲרָם וַיְהִי סְאָה סֹלֶת בְּשֶׁקֶל
וְסְאָתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל׳
כִּדְבַר יְהוָה׳ וְהַמֶּלֶךְ הִפְקִיד׳
אֶת הַשָّלִישׁ אֲשֶׁר נִשְׁעָן עָלָיו
רוֹ עַל הַשַּׁעַר וַיִּרְמְסֵהוּ הָעָם
בַּשַּׁעַר וַיָּמָת כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר׳ ש
אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר׳
בְּרֶדֶת הַמֶּלֶךְ אֵלָיו׳ וַיְהִי כְּדַבֵּר
אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל הַמֶּלֶךְ׳ ל
לֵאמֹר סְאָתַיִם שְׂעֹרִים ש
בְּשֶׁקֶל וְסְאָה סֹלֶת בְּשֶׁקֶל
יִהְיוּ כָּעֵת מָחָר בְּשַׁעַר ש׳
שֹׁמְרוֹן׳ וַיַּעַן הַשָّלִישׁ אֶת
אִישׁ הָאֱלֹהִים׳ וַיֹּאמֶר הִנֵּה

וַיְהוָה עָשָׂה אֲרֻבּוֹת בַּשָּׁמַיִם
תְּהִי הַבָּדָר הַזֶּה׳ וַיֹּאמֶר הִנֵּה
רֹאֶה בְּעֵינֶיךָ׳ וּמִשָּׁם לֹא ש׳
תֹאכֵל׳ וַיְהִי לוֹ בַּוַּרְמָסוֹ׳
אֹתוֹ הָעָם בַּשַּׁעַר׳ וַיָּמֹת׳
וְאֱלִישָׁע דִּבֶּר אֶל
הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הֶחֱיָה אֶת בְּנָהּ
לֵאמֹר קוּמִי וְלְכִי אַתְּ וּבֵיתֵךְ
וְגוּרִי בַּאֲשֶׁר תָּגוּרִי כִּי קָרָא
יְהוָה לָרָעָב וְגַם בָּא אֶל׳ ש
הָאָרֶץ שֶׁבַע שָׁנִים׳ וַתָּקָם
הָאִשָּׁה וַתַּעַשׂ כִּדְבַר אִישׁ
הָאֱלֹהִים וַתֵּלֶךְ הִיא וּבֵיתָהּ
וַתָּגָר בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים שֶׁבַע
שָׁנִים׳ וַיְהִי מִקְצַת שֶׁבַע ש
שָׁנִים׳ וַתָּשָׁב הָאִשָּׁה מֵאֶרֶץ
פְּלִשְׁתִּים׳ וַתֵּצֵא לְצַעֲק אֶל
הַמֶּלֶךְ אֶל בֵּיתָהּ וְאֶל שָׂדֶהָ׳
וְהַמֶּלֶךְ מְדַבֵּר אֶל גֵּחֲזִי נַעַר
אִישׁ הָאֱלֹהִים לֵאמֹר׳ סַפְּרָה
נָּא לִי אֶת כָּל הַגְּדֹלוֹת אֲשֶׁר
עָשָׂה אֱלִישָׁע׳ וַיְהִי הוּא ש
מְסַפֵּר לַמֶּלֶךְ׳ אֵת אֲשֶׁר ל
הֶחֱיָה אֶת מֵתוֹ הָהוּא אִשָּׁה
אֲשֶׁר הֶחֱיָה אֶת בְּנָהּ צְעָקֹת
אֶל הַמֶּלֶךְ׳ עַל בֵּיתָהּ וְעַל
שָׂדֶהָ׳ וַיֹּאמֶר גֵּחֲזִי אֲדֹנִי

אמר ו׳ סלקו קשת אלהים וגם אמר אמרתי בין אשתן ורבינו הלכנו אלה קצמו לבראת שחדר אבלו אדם אמר : ס׳ ובאמת
הוא חי הלא מיל לבוא ובאו ונגידה ראמטו ובאו אל עיר המבצר בראנו למשכנמו : ס׳ ב בשע׳ חזא מסתר לילך לגרמלך
ושראל : ס׳

בחיר ל׳ חס׳ בלוש ונחזי עבר לשמחה ויאמר אלהו
אלישע מאן ומחלל מרבר ומחזי הוא מסתר : ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

המלך ואת האשה וזרעם
אשה הזאת אשר עשית
אל הלילה ותקרא לו
ויתן לה חמש כסלים אחר
כאלה אשר תבא את אשר
להן ותבי ונבואתה אשר
מישם עבה את הארון ושר
עבדו
ויבא אל שלשה הנערים קובן
הנדמלדאת חלתו גדלו
לאמר בא איש האלהים
עד הנה ויאמר המלך אל
חזאל קח בידך מנחה
ולך לקראת איש האלהים
ודרשת את יהוה מאתו
לאמר האחיה מחלי זה
וילך חזאל לקראתו ויקח
מנחה בידו וכל טוב דמשק
משא ארבעים גמל ויבא
ויעמד לפניו ויאמר בנך בן
הדד מלך ארם שלחני
אליך לאמר האחיה מחלי זה
ויאמר אליו אל שוב לך
אמר לו הגד לו חיה תחיה
ראני יהוה המיתני מות
ישב חזאל מלפני אדניו
ויבא אליו ויאמר מה אמר
אליך ויאמר אמר לי אמת
תחיה
וגם שנת חמש לורם בן אחאב
מלך ישראל ויהרשפט מלך
יהודה מלך יהורם בן יהושפט
מלך יהודה בן שתים ושלשים
שנה מלכו בירושלם
ובאשר עשו בית אחאב כי
בת אחאב היתה לו לאשה
ויעשה הרע בעיני יהוה ולא

מי הוא אדני בכה ויאמר כי
ידעתי את אשר תעשה
לבני ישראל מבצריהם
תשלח באש ובחרבם תהרג
תהרוג ועלליהם תרטש
והרתיהם תבקע ואמך
חזה אל בימה עבדך הכלב
כי יעשה הדבר הגדול הזה
ויאמר אליש עוד הראיתיך
אתך מלך על ארם ולך
מאת אליש ויבא אל
אדניו ויאמר לו מה אמר
לך אליש ויאמר אמר אמר
לי חיה תחיה והיה ממחרת
ויקח הכבה ויטבל במים
ויפרש על פניו ומת ימלך
חזאל תחתיו
ובשנת חמש לורם בן אחאב
מלך ישראל ויהרשפט מלך
יהודה מלך יהורם בן יהושפט
מלך יהודה בן שתים ושלשים
שנה מלכו בירושלם
ושמנה שנים מלך בירושלם
וילך בדרך מלכי ישראל
כאשר עשו בית אחאב כי
בת אחאב היתה לו לאשה
ויעשה הרע בעיני יהוה ולא

אבה יהוה להשחית את
יהודה למען דוד עבדו
כאשר אמר לו לתת לו נר
לבניו כל הימים
ארום מתחת ירושלם
ובימיו פשע
יורם על אדום מלך ויעבד
ויורם עבר עמו
ויחנו אל כל הרכב
אלוף הסביב אליו ואל שרי
הרכב ויהי העם לאהליו
ופשע אדום מתחת יד
יהודה עד היום הזה אז תפשע
לבנה בעת ההיא ויתר דברי
יורם וכל אשר עשה הלוא
הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה וישכב
יורם עם אבתיו ויקבר עם
אבתיו בעיר דוד וימלך
אחזיהו בנו תחתיו
בשנת שתים עשרה שנה
ליורם בן אחאב מלך ישראל
מלך אחזיהו בן יהורם מלך
יהודה בן עשרים שתים
שנה אחזיהו בן מלך בירושלם
ואם מלך בירושלם ושם
אמו עתליהו בת עמרי מ
מלך ישראל וילך בדרך

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ואחזיה ל׳ בעי דשכבה ומת דוקר שמלוכן ואחזיה בן אוסמה דרב יהוא ו׳ ל׳ רב ושמא אחז עשרה ויקח ויהשבעי ויעבד
ישראל ויעבד ויעבד ישמעאל: ש׳ אמנם ויעבד ל׳ משנים ולהרל אחראישראל: ס׳

אליעזר ב׳ ומשנקון אליעזר איש מקומו בחוץ
אליעזר פליט איש אליעזר: ס׳

בית אחאב ויעש חרע
בעיני יהוה מכל
אשר היו לפני אחאב
ויהי כי הקל
את יזבל בת אחאב למלך
עם ויחל אל מלך ארם בדמשק
לאמר ויבו ארמים את יורם
ויבא יורם המלך ליזרעאל
כי יזעאל מן המכים אשר
הכו ארמים ברמה בהלחמו
את חזאל מלך ארם
ואחזיהו בן יהורם מלך
יהודה ירד לראות את יורם
בן אחאב ביזרעאל כי חלה
הוא
ואלישע הנביא קרא
לאחד מבני הנביאים ויאמר
לו חגר מתניך וקח פך השמן
הזה בידך ולך רמת גלעד
ובאת שמה וראה שם יהוא
בן יהושפט בן נמשי ובאת
והקמתו מתוך אחיו
והביאת אתו חדר בחדר
ולקחת פך השמן ויצקת
על ראשו ואמרת כה אמר
יהוה משחתיך למלך על
ישראל ופתחת הדלת וברחת
ואל תחכה

ויקמוני ב׳ אחרי אשר אכל עבדי הנביאים
את הנערים: ס׳

הנער הנער הנביא רמת גלעד
ובא וחנה שרי החיל
ישבים ויאמר דבר לי אליך
השרים ויאמר אי מי
מכלנו ויאמר אל היה השר
ויקם ובא הבית ויצק
השמן על ראשו ויאמר לו
כה אמר יהוה אלהי ישראל
משחתיך למלך על עם
יהוה על ישראל והכית
את בית אחאב אדניך ונקמתי
דם עבדי הנביאים ודם
כל עבדי יהוה מיד איזבל
ואבד כל בית אחאב והכרתי
לאחאב משתין בקיר ועצור
ועזוב בישראל ונתתי את
בית אחאב כבית ירבעם
בן נבט ובית בעשא בן אחיה
ואת איזבל יאכלו הכלבים
בחלקת יזרעאל ואין קבר
ויפתח הדלת וברח
ונערת הנער הנביא הלך
ויבא רמת גלעד
והנה שרי החיל ישבים
ויאמר דבר אלי אליך
ויאמר אל מי מכלנו
ויקם ויבא הבית
ויצק השמן על ראשו
ויאמר אליו כה אמר יהוה
אלהי ישראל משחתיך
למלך על עם יהוה
על ישראל והכית את בית
אחאב אדניך ונקמתי
את דם עבדי הנביאים
ודם כל עבדי יהוה
מיד איזבל
ואבד כל בית אחאב והכרתי
לאחאב משתין בקיר
ועצור ועזוב בישראל
ונתתי את בית אחאב
כבית ירבעם בן נבט
ובית בעשא בן אחיה
ואת איזבל יאכלו הכלבים
בחלקת יזרעאל ואין קבר
ויפתח הדלת וברח
ויאמר אל אליעזר
ויאמר אל אליעזר
ויאמר אל אליעזר

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויאמר ב לבו נבוסד בריחו וחיבו לשכבו וקשרוהו: פ: ושלום א ויאמרו מה הישלום כי הריב הישלום הנגפן
מי ומי אמר ואמרו: פ:

ולשלום ג מה לך ולשלום סב אל אחרי ומבי לשכבו וקשרוהו: פ: ושלום א ויאמרו מה הישלום כי הריב הישלום הנגפן
ונדשו באחוב הישלום ושדרו ויצבו אל: פ: ואוב ד אמר ומי במחיל הירשלם ויחן: פ:

ויאמר כה אמר המלך ש
חשלום ויאמרו יחוא מחלה
ולשלום סב אל אחרי ונגר
הצפה לאמר באחמלאך
ערחם ולא אשבו וישלח
רכב סוס שני ונבא אלחם
ויאמר כה אמר המלך ה
שלום ויאמר יחוא מחלה
ולשלום סב אל אחרי ונגר
הצפה לאמר בא ער ה
אל יחם ולא אשבו וחמנחג
כמנחג יחוא בן נמשו בי
בשגעון ונהג ויאמר יחורם
אסדו ויאסר רכבו ויצא
ויחורם מלך ישראל ואחזיהו
מלך יהודה איש ברכבו
ויצאו לקראת יחוא
ומלעאה בחלקת נבות
הזרעאלי ויחו בראות
יחורם את יחוא ויאמר
השלום יחוא ויאמר מה
השלום עד זנוני איזבל
אמה וכשפיה הרבים ויחפץ
יחורם נדיו ונס ויאמר אל
אחזיהו מרמה אחזיה
ויחוא מלא ארו בקשת ויך
את יהורם בין זרעו ויצא

חציו מלבו ויכרע ברכבו
ויאמר אל בדקר שלשה
שא השלכהו בחלקת שדה
נבות הזרעאלי כי זכר אמ
ואתה את רכבים עמדים
אחרי אחאב אביו ויהוה
נשא עליו את המשא
הזה אם לא את דמי נבות
ואת דמי בניו ראיתי אמש
נאם יהוה ושלמתי לך
בחלקה הזאת נאם יהוה
ועתה שא השלכהו בחלקה
כדבר יהוה אחזיה מלך
יהודה ראה ונס דרך בית
הגן וירדף אחריו יחוא
ויאמר גם אתו הכהו אל
המרכבה במעלה גור אשר
את יבלעם וינס מגדו וימת
שם ויבאו עבדיו
ירושלם ויקברו אתו
בקברתו עם אבתיו בעיר
דוד
וב שנת אחת עשרה שנת
לורם בן אחאב מלך אחזיה
על יהודה ובן יחוא
יזרעאלה ואיזבל שמעה
ותשם בפוך עיניה ותיטב

את ראשה ותשקף בעד
החלון ויהי הוא בא בשער
ותאמר השלום זמרי הרג
אדניו ויישא פניו אל החלון
ויאמר מי אתה ומי משקיפו
אלו שנים שלשה סריסים
ויאמר שמטהו ושמטוהו
ויזרקם אל הקיר ואל
הסוסים וירמסם: ויבא
ויאכל ושתו ויאמר פקדו
נא את הארורה הזאת
וקברוה כי בת מלך היא:
ולכו לקברה ולא מצאו בה
כי אם הגלגלת והרגלים וכפות
הידים: ויבו ויגידו לו
ויאמר דבר יהוה הוא אשר
דבר ביד עבדו אליהו
התשבי לאמר בחלקת
יזרעאל יאכלו הכלבים
את בשר איזבל והיתה
נבלת איזבל כדמן על פני
השדה בחלקת יזרעאל
אשר לא יאמרו זאת
איזבל:
ולאחאב שבעים בנים
בשמרון ויכתב יחוא ספרים
וישלח שמרון אל שרי

ולא שבו הן ומשמשון בא ומלאו בא עד אלוהם מרשעו בדרך ואמר כי ומחמיר: פ: סב ו חס יהוה הדה לדבר
ויכבה אל אחזיה ומביאו אמר: פ: וירשלמו ז ותשבא ותרכבו רם שקוה ד שעמו בעיר מגדו אחיו: פ:

ומכו הרגו ומשמשון אחזיהו וחזר ביוא מכון
ובביה לאחזיה ב ירשאל:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

שחזיא אל ח׳ אל מדי מיכ עקר אל מעמיריה ומדין ושחטום ישראל בן טמיה לשחוט אלהם שמנה שלשה אלהים:
ומיתון ומדיינו ומכתוהמה עלמי בראש: ס׳:

קדמוהי וקר והוא אזל כל תשאריים לשל אהאב
המעמל ריבא שמרון ויקר אזל כל תשאריים: ס׳:

יזר עאל חזקנים ואל׳ י׳
ד אמנים אתאב לאמר:
ועתה כבא חספר חזח ל׳
אליכם ואתכם בני ארניכם
ואתכם חרכב והסוסים ל׳
ועיר מבצר ותנשק וראתם
הטוב ותישר מבני ארניכם
ושמתם על כסא אבו ל׳
והלחמו על בית ארניכם:
ויראו מאד מאד ויאמרו
חנח שני המלכים לא עמדו
לפניו ואיך נעמד אנחנו: ש׳
וישלח אשר על הבית ל׳
ואשר על העיר והזקנים
והאמנים אל יהוא לאמר
עבדיך אנחנו וכל אשר
תאמר אלינו נעשה לא אעבור
איש הטוב בעינך עשה
ויכתב אליהם ספר שני תן
לאמר אם לי אתם ולקולי
אתם שמעים קחו את
ראשי אנשי בני אדניכם
ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה
ובני המלך שבעים איש ל׳
אתגדלי העיר מגדלים
אותם: ויהי כבא הספר ל׳
אליהם ויקחו את בני המלך

וישחטו שבעים איש וישמו
את ראשיהם בדודים ש׳
וישלחו אליו יזרעאלה ובא
המלאך ויגד לו לאמר הביאו
ראשי בני המלך ויאמר שימו
אתם שני צברים פתח ש׳
השער עד הבקר ויהי ל׳
בבקר ויצא ויעמד ויאמר
אל כל העם צדיקים אתם
הנה אני קשרתי על אדני
ואהרגהו ומי הכה את כל
אלה: דעו אפו אבי לא יפל
מדבר יהוה ארץ אשר
דבר יהוה על בית אחאב ל׳
ויהוה עשה את אשר דבר
ביד עבדו אליהו: ויך יהוא
את כל השארים לבית ל׳
אחאב ביזרעאל וכל גדוליו
ומידעיו וכהניו עד בלתי ש׳
השאיר לו שריד: ויקם ויבא
ויהי שמרון הוא בית עקד
הרעים בדרך: ויהוא מצא
את אחי אחזיהו מלך יהודה
ויאמר מי אתם ויאמרו ל׳
אחי אחזיהו אנחנו ונרד ל׳
לשלום במי המלך ובני הגביר:
ויאמר תפשום חיים ויתפשום

חיים וישחטום אל בור בית
עקד ארבעים ושנים ל׳
איש ולא השאיר איש
בהם: ויהי משם
ויצא את יהונדב בן רכב
לקראתו ויברכהו ויאמר
אליו הישר את לבבך ישר
כאשר לבבי עם לבבך ל׳
ויאמר יהונדב ישר ויש תנך
את ידך ויתן ידו ויעלהו אליו
אל המרכבה ויאמר לכה ל׳
אתי וראה בקנאתי ליהוה
וירכבו אתו ברכבו: ויבא
שמרונה את כל הנשארים
לאחאב בשמרון עד השמידו
כדבר יהוה אשר דבר אל
אליהו:
ויקבץ יהוא את כל העם
ויאמר אליהם אחאב עבד
את הבעל מעט והוא ל׳
ועבדנו הרבה: ועתה כל
נביאי הבעל כל עבדיו
וכל כהניו קראו אלי איש
אל יפקד כי זבח גדול לי
לבעל כל אשר יפקד לא
יחיה והוא עשה בעקבה
למען האביד את עבדי

ס׳ ריקים ב׳ חל׳ כמכל ומיכמוין חו שיב יחוה את
ומלו ומיר בבקרמי הכפ ומכן אלהי: ס׳:

קפקין רשמו אזל בלו ולכל כלהוקה בל ודמכש ושמו כל בנמיו ובעבל וראשיהם כל עבדו ומלא: ס׳
לשלום ל׳ ומיכמוין ובא אריהו ושאל מדו שלשה במשקה ומדי לשלום: ס׳ ס׳:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

חבעל ויאמר יהוא קדשו
עיר הבעל ויקראו וישלח
יהוא בכל ישראל ויבאו כל
עבדי הבעל לא נשאר איש
אשר לא בא ויבאו בית
הבעל וימלא בית הבעל פה
לפה ויאמר לאשר על
המלתחה הוצא לבוש לכל
עבדי הבעל ויצא להם
המלבוש ויבא יהוא ויהונדב
בן רכב בית הבעל ויאמר
לעבדי הבעל חפשו וראו
פן יש פה עמכם מעבדי
יהוה כי אם עבדי הבעל
לבדם ובאו לעשות זבחים
ועלות ויהוא אשם לו בחוץ
שמנים עשרים ויאמר האיש
אשר ימלט מן האנשים
אשר אני מביא על ידיכם
נפשו תחת נפשו ויהי
בכלות העשות העלה
ויאמר יהוא לרצים רשד
ולשלשים באו הכום איש
אל יצא ישים לפי חרב
ויכום הרצים והשלשים
ויטלו אל פגרים ויבאו עד
עיר בית הבעל ויוציאו
את מצבות בית הבעל
ויחרם אותם

וישרפו את מצבת
הבעל ויתצו את בית הבעל
וישמהו למחראות עד היום
וישמד יהוא את הבעל מ
מישראל רק חטאי ירבעם
בן נבט אשר החטיא את
ישראל לא סר יהוא מ
מאחריהם עגלי הזהב
אשר בית אל ואשר בדן
ויאמר יהוה אל
יהוא יען אשר הטבת לעשות
הישר בעיני בכל אשר
בלבבי עשית לבית אחאב
בני רבעים ישבו לך על כסא
ישראל ויהוא לא שמר
ללכת בתורת יהוה אלהי
ישראל בכל לבבו לא סר
מעל חטאות ירבעם אשר
החטיא את ישראל בימים
ההם החל יהוה לקצות
בישראל ויכם חזאל בכל
גבול ישראל מן הירדן ומזרח
השמש את כל ארץ הגלעד
הגדי והראובני והמנשי מ
מערער אשר על נחל ארנון
וגלעד והבשן ויתר דברי
יהוא וכל אשר עשה וכל

גבורתו הלוא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי
ישראל וישכב יהואחז עם
אבתיו ויקברו אתו בשומרון
וימלך יואש תחתיו
והימים אשר מלך יהואחז
על ישראל עשרים ושמנה
שנה בשמרון
ועתליה אם אחזיהו ראתה
כי מת בנה ותקם ותאבד
את כל זרע המלכה
יהושבע בת המלך יורם
אחות אחזיהו את יואש
בן אחזיה ותגנב אתו מתוך
בני המלך המומתים אתו
ואת מיניקתו בחדר המטות
ויסתר אתו מפני עתליה
ולא המיתה והי אתה בית
יהוה מתחבא ששה שנים
ועתליה מלכת על הארץ
ובשנה השביעית שלח
ויקח את שרי המאות
המאות לברי הרי וסרבא
אתם אליו בית יהוה ויכרת
להם ברית ישבע אתם
בבית יהוה ויראם את בן

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בזהמלך ויצוס לאמרזה
תדבה אשרתעשון ז
ח שלשיתמנסבאיח שבת
ושמרומשמרתביתהמלך
וחשלשיתבשעסור
וחשלשיתבשער אחר
חרציס ושמרתס את יש
משמרתהביתמסח ושתו
הירות בבס בלי יצאיס שבת
ושמרו אתמשמרת בית
ויוס אלהמלך וקפתס
עלהמלך סביב איש וכליו
בידו והבא אלהשדרות
ויומת גם ויתו אתהמלך בעצתו
ויביאו יגשו שרי המאות
בכל אשר עשו הוצרע
ובחן ויקרו אישיאת
נעשו ויבאו חשבת עס
נאיס שמתובאו אל
יהוד עהבחן ויתו הכהן
לשרי חמאות אתהחנית
ואת השרשים אשר למלך
ויר בשו בבית יהוה ויעמד
הרצאשבליון ג
מלת בית המלך ובית
יתה שמאלית למבה
ולדון עלהמלך סבב

ויצא אתבזהמלך ויתו
עלין אתחנו ואתהשרות
וימלכו אתו ומשחהוס
לך ויאמרו יחיהמלך
ותשמע עתלה
אתקול הרציו העס ותבא
אלהעס בית יהוה ותרא
והנה המלך עמד עלהעמוד
במשפטו השרים וחתצצרות
אלהמלך וכל העס הארץ
שמחות תקעבחצצרות
ותקרע עתליה אתבגדיה
ותקרא אקשר קשר
ויצויהנד עהכהן
את שרי המיאות פקדי
החיל ויאמר אליהם הוציאו
אתה אל מבית שורת
והבא אחריה המת בחרב
אמר הכהן אל תומת בית
יהוה וישלו לה נדיס ותבוא
דרך מבוא הסוסים בית
המלך ותומת שם
ויכרת יהוידע את
הברית ביניהוה וביניהמלך
וביניהעס להיות לעס ליהוה
וביניהמלך ובינהעס
כל עס הארץ ויבו

ויתנחו אתמיניחתו ואת
עלליו שברו ותיטבו אתמתן
כהן הבעל הרגו לפני המזבחות
וישם הכהן פקדות על בית
יהוה ויקח אתשרי חמאות
ואתהכרי ואתהרצי ואת
כל עם הארץ וירידו את
המלך מבית יהוה ויבאו
דרך שער הרצעס בית המלך
וישב על כסא המלכים
וישמח כל עס הארץ והעיר
שקטה ואתעתליה הומתו
בחרב בית המלך
בן שבע שנס יהואש
במלכו
בשנת שבע ליהואש מלך
יהואש וארבעים שנה מלך
בירושלס ושם אמו צביה
מבאר שבע ויעש יהואש
הישר כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן
אשר הורו יהוידע הכהן
רק הבמות לא סרו עוד
העס מזבחים ומקטרים
בבמות ויאמר יהואש אל
הכהנים כל כסף הקדשים
אשר יובא בית יהוה כסף
עבר איש כסף נפשות

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ערכון כל כסף אשר יעלה
על לב איש להביא בית
יהוה יקחו להם הכהנים
איש מאת מכרו והם
יחזקו את בדק הבית
לכל אשר ימצא שם בדק

ויהי בשנת עשרים ושלש
שנה למלך יהואש לא חזקו
הכהנים את בדק הבית
ויקרא המלך יהואש
ליהוידע הכהן ולכהנים
ויאמר אלהם מדוע
אינכם מחזקים את בדק
הבית ועתה אל תקחו כסף
מאת מכריכם כי לבדק
הבית תתנהו ויאתו הכהנים
לבלתי קחת כסף מאת
העם ולבלתי חזק את
בדק הבית ויקח יהוידע
הכהן ארון אחד ויקב חר
בדלתו ויתן אתו אצל
המזבח בימין בבוא איש
בית יהוה ונתנו שמה
הכהנים שמרי הסף את
כל הכסף המובא בית יהוה
ויהי כראותם כי רב הכסף

בא ארון ויעל ספר המלך
וחבה הון רב ויבא
את הכסף הנמצא בית
יהוה ונתנו את הכסף
המתכן על יד עשי מלאכה
המלאכה המפקדים בית
יהוה ויוצאהו לחרשי
העץ ולבנים העשים בית
יהוה ולגדרים ולחצבי
האבן ולקנות עצים
ואבנים מחצב לחזק את
בדק בית יהוה ולכל אשר
יצא על הבית לחזקה
אך לא יעשה בית יהוה
ספות כסף מזמרות עצים
מזרקות חצצרות כל כלי
זהב וכלי כסף מן הכסף
המובא בית יהוה כי
לעשי המלאכה ותנהו
וחזקו בו את בית יהוה
ולא יחשבו את האנשים
אשר יתנו את הכסף על
יד לתת לעשי המלאכה
כי באמנה הם עשים כסף
אשם וכסף חטאות לא
יובא בית יהוה לכהנים
יהיו

אז יעלה חזאל מלך
ארם וילחם על גת ויכדה
וישם חזאל פניו לעלות על
ירושלם ויקח יהואש
מלך יהודה את כל
הקדשים אשר הקדישו
יהושפט ויהורם ואחזיהו
אבתיו מלכי יהודה ואת
קדשיו ואת כל הזהב
הנמצא באצרות בית
יהוה ובית המלך וישלח
לחזאל מלך ארם ויעל
מעל ירושלם ויתר דברי
יואש וכל אשר עשה
הלוא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
יהודה ויקמו עבדיו
ויקשרו קשר ויכו את
יואש בית מלא הירד
סלא ויוזבד בן שמעת
ויהוזבד בן שמר עבדיו
הכהו וימת ויקברו אתו
עם אבתיו בעיר דוד
וימלך אמציה בנו תחתיו

בשנת עשרים ושלש
שנה ליואש בן אחזיהו
מלך

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויהוה מלך ישראל
יהואחז בן יהוא על ישראל
בשמרון שבע עשרה שנה
ויעש הרע בעיני יהוה
ולך אחר חטאת ירבעם
בן נבט אשר החטיא את
ישראל לא סר ממנה
ויחר אף יהוה בישראל
ויתנם ביד חזאל מלך ארם
וביד בן הדד בן חזאל כל
הימים ויחל יהואחז את
פני יהוה וישמע אליו יהוה
כי ראה את לחץ ישראל
כי לחץ אתם מלך ארם
ויתן יהוה לישראל מושיע
ויצאו מתחת יד ארם
וישבו בני ישראל באהליהם
כתמול שלשום אך לא
סרו מחטאת בית ירבעם
אשר החטיא את ישראל
בה הלך וגם האשרה עמדה
בשמרון כי לא השאיר
ליהואחז עם כי אם חמשים
פרשים ועשרה רכב
ועשרת אלפים רגלי כי
אבדם מלך ארם וישמם
כעפר לדש ויתר דברי

יהואחז וכל אשר עשה
וגבורתו הלוא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי
ישראל וישכב יהואחז
עם אבתיו ויקברהו בשמרון
ומלך יואש בנו תחתיו

בשנת שלשים ושבע שנה
ליואש מלך יהודה מלך
יהואש בן יהואחז על
ישראל בשמרון שש
עשרה שנה ויעש הרע
בעיני יהוה לא סר מכל
חטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל
בה הלך ויתר דברי יואש
וכל אשר עשה וגבורתו
אשר נלחם עם אמציהו מלך
יהודה הלוא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
ישראל וישכב יואש עם
אבתיו וירבעם ישב על
כסאו וקבר יואש בשמרון
עם מלכי ישראל
ואלישע חלה את חליו
אשר ימות ובן הדד עלה אליו
מלך ישראל ויבך על פניו

ויאמר אביו אבי רכב
ישראל ופרשיו ויאמר
לו אליש עקח קשת
וחצים ויקח אליו קשת
וחצים ויאמר למלך ישראל
ישראל הרכב ידך על
הקשת וירכב מלך ישראל
אליש עיניו על ידי המלך
ויאמר פתח החלון קדמה
ויפתח ויאמר אליש עיה
ויר ויאמר חץ תשועה
ליהוה חץ תשועה בארם
והכית את ארם באפק עד
כלה ויאמר קח החצים
ויקח ויאמר למלך ישראל
הך ארצה ויך שלש פעמים
ויעמד ויק עליו איש
האלהים ויאמר להכות חמש
או שש פעמים אז הכית
את ארם עד כלה ועתה
שלש פעמים תכה את ארם
וימת אליש
ויקברהו וגדודי מואב בא
בארץ בא שנה ויהי
קברים איש והנה ראו את
הגדוד וישליכו את האיש
בקבר אליש ועורך ונגע

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

וישלחו ל מל ומשלחן וישלחו איש משמו וישלחו אסר המלך איש וישלחו שמה איש בקבר אלישע וכל המתו
המלך בדמן תחי וישלחו את ומיזקי ויעמיא: אבריהם ויצחק ויעקב לראמסה ויזקי ויחלו אותו ויחנם ויקבר:

עד עשה ל עד לבנות אל ואחר עדי מגעתיך כ
לא בארמה כבי עדה אל המשיח פעל פנה: ס: ס

תאישבעצמות אלישע
ויחיוויקם עלרגליו

ותואלמלך ארם לחץ את
ישראל כל ימי יהואחז
ויחן יהוה אתם וירחמם
ויפן אליהם למען בריתו
את אברהם יצחק ויעקב
ולא אבה השחיתם ולא
השליכם מעל פניו עד
עתה: ומת יואש מלך ארם
וימלך בן הדד בנו תחתיו
ושב יהואש בן יהואחז
ויקח את הערים מיד בן
הדד בן חזאל אשר לקח
מיד יהואחז אביו במלחמה
שלש פעמים הכהו יואש
וישב את ערי ישראל

בשנת שתים ליואש בן
יהואחז מלך ישראל מלך
אמציהו בן יואש מלך
יהודה בן עשרים וחמש
שנה היה במלכו ועשרים
ותשע שנה מלך בירושלם
ושם אמו יהועדין מן
ירושלם: ויעשה הישר בעיני

יחוחרק לא כדוד אביו
ככל אשר עשה יואש
אביו עשה רק הבמות
לא סרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בבמות ויהי
כאשר חזקה הממלכה
בידו ויהרג את עבדיו המכים
את המלך אביו ואת בני
המכים לא המית ככתוב
בספר תורת משה אשר
צוה יהוה לאמר לא יומתו
אבות על בנים ובנים לא
יומתו על אבות כי אם איש
בחטאו ימות הוא הכה את
ארום בגיא המלח עשרת
אלפים ותפש את הסלע
במלחמה ויקרא את שמו
יקתאל עד היום הזה

אז שלח אמציהו מלאכים
אל יהואש בן יהואחז בן
יהוא מלך ישראל לאמר
לכה נתראה פנים וישלח
יהואש מלך ישראל אל
אמציהו מלך יהודה לאמר
החוח אשר בלבנון שלח
אל הארז אשר בלבנון לאמר

תנה את בתך לבני לאשה
ותעבר חית השדה אשר
בלבנון ותרמס את החוח
הכה הכית את אדום ונשאך
לבך הכבד ושב בביתך
ולמה תתגרה ברעה ונפלת
אתה ויהודה עמך ולא
שמע אמציהו ויעל יואש
מלך ישראל ויתראו פנים
הוא ואמציהו מלך יהודה
בבית שמש אשר ליהודה
ויגרף יהודה לפני ישראל
וינסו איש לאהליו ואת
אמציהו מלך יהודה בן
יואש בן אחזיהו תפש
יואש שני מלך ישראל בבית
שמש ובא ירושלם ויפרץ
בחומת ירושלם בשער
אפרים עד שער הפנה
ארבע מאות אמה ולקח
את כל הזהב והכסף וכל
הכלים הנמצאים בבית
יהוה ובאצרות בית המלך
את בני התערבות וישב
שמרונה: ויתר דברי יואש
אשר עשה וגבורתו אשר
נלחם עם אמציהו מלך

לאמרל ב: ומשלחן ומקטרן ומקטרן את אבשלום
ומקטרתיה לפני המלך: ס:

הה ל אבשלום כלי הזהב הראשון הכלש ושני חסף הראשון נחלש ושני נחלש הה המשלמות חזר לשלומו עדקיהו נחשף מן
ישלמות הראשון לפלמל: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

יחורה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
ישראל וישכב יהואש
עם אבתיו ויקבר בשמרון
עם מלכי ישראל וימלך
רבעם בנו תחתיו׃

וירא אמציהו בן יואש מלך
יהודה אחרי מות יהואש
בן יהואחז מלך ישראל
חמש עשרה שנה׃ ויתר
דברי אמציהו הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה׃ ויקשרו
עליו קשר בירושלם וינס
לכישה וישלחו אחריו
לכישה ויצאהו שם וישאו
אתו על הסוסים ויקבר
בירושלם עם אבתיו בעיר
דוד׃ וכל העם יהודה את
עזריה ואביו בן שש עשרה
שנה וילכו אתו תחת אבין
אמציהו׃ הוא בנה אתה׃ לת
ושבה ליהודה׃ אחרי שכב
המלך עם אבתיו׃
בשנת חמש עשרה שנה
לאמציהו בן יואש מלך

יהודה מלך ירבעם בן יואש
מלך ישראל בשמרון׃
ארבעים ואחת שנה׃ ויעש
הרע בעיני יהוה לא סר מ
מכל חטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל׃
הוא השיב את גבול ישראל
מלבוא חמת עד ים הערבה
כדבר יהוה אלהי ישראל
אשר דבר ביד עבדו יונה בן
אמתי הנביא אשר מגת
החפר׃ כי ראה יהוה את עני
ישראל מרה מאד ואפס
עצור ואפס עזוב ואין עזר
לישראל׃ ולא דבר יהוה
למחות את שם ישראל מ
מתחת השמים ויושיעם
ביד ירבעם בן יואש׃ ויתר
דברי ירבעם וכל אשר עשה
וגבורתו אשר נלחם ואשר
השיב את דמשק ואת חמת
ליהודה בישראל הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃ וישכב
ירבעם עם אבתיו עם מלכי
ישראל ויעלך זכריה בנו
תחתיו׃

בשנת שלשים ושבע ש
שנה לירבעם מלך ישראל
מלך עזריה בן אמציה מ
מלך יהודה׃ בן שש עשרה
שנה היה במלכו׃ וחמשים
ושתים שנה מלך בירושלם
ושם אמו יכליה מירושלם
ויעשה הישר בעיני יהוה
ככל אשר עשה אמציה אביו
אבי׳ רק הבמות לא סרו
עוד העם מזבחים ומקטרים
בבמות׃ ונגעיהוה את
המלך ויהי מצרע עד יום
מותו וישב בבית החפשי׃
ויותם בן המלך על הבית
שפט את עם הארץ׃ ויתר
דברי עזריה וכל אשר ע
עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
יהודה׃ וישכב עזריה עם
אבתיו ויקברו אתו עם
אבותיו בעיר דוד׃ ומלך
יותם בנו תחתיו׃
בשנת שלשים ושמנה שנה
לעזריהו מלך יהודה מלך
זכריה בן ירבעם על ישראל
בשמרון ששה חדשים׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ויעשה הרע בעיני יהוה
כאשר עשו אבתיו לא סר
מחטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל
ויקשר עליו שלם בן יביש
ויכהו קבל עם וימיתהו
וימלך תחתיו ויתר דברי
זכריה הנם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל
הוא דבר יהוה אשר דבר
אל יהוא לאמר בני רביעים
ישבו לך על כסא ישראל
ויהי כן
שלום בן יביש מלך בשנת
שלשים ותשע שנה לעזיה
מלך יהודה וימלך
ירחים בשמרון ויעל
מנחם בן גדי מתרצה ויבא
שמרון ויך את שלום בן
יביש בשמרון וימיתהו
וימלך תחתיו ויתר דברי
שלום וקשרו אשר קשר
הנם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל
אז יכה מנחם את
תפסח ואת כל אשר בה
ואת גבולה מתרצה כי לא
פתחו לו אז הכה את כל החרותיה
בקע
בשנת שלשים ותשע שנה
לעזריה מלך יהודה מלך
מנחם בן גדי על ישראל
עשר שנים בשמרון ויעש
הרע בעיני יהוה לא סר
מעל חטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל
כל ימיו בא פול מלך אשור
על הארץ ויתן מנחם לפול
אלף ככר כסף להיות ידו
אתו להחזיק הממלכה
וידו יצא מנחם את הכסף
על ישראל על כל גבורי
החיל לתת למלך אשור
חמשים שקלים כסף
לאיש אחד וישב מלך
אשור ולא עמד שם
בארץ ויתר דברי מנחם
וכל אשר עשה הלוא הם
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל
וישכב מנחם עם אבתיו
וימלך פקחיה בנו תחתיו
בשנת חמשים שנה לעזריה
מלך יהודה מלך פקחיה בן
מנחם על ישראל בשמרון
שנתים ויעשה הרע בעיני
יהוה לא סר מחטאות
ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל ויקשר עליו
פקח בן רמליהו שליש
ויכהו בשמרון בארמון
בית מלך את ארגב ואת
האריה ועמו חמשים איש
מבני גלעדים וימיתהו
וימלך תחתיו ויתר דברי
פקחיה וכל אשר עשה
הנם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל

בשנת חמשים ושתים שנה
לעזריה מלך יהודה מלך
פקח בן רמליהו על ישראל
בשמרון עשרים שנה
ויעשה הרע בעיני יהוה
לא סר מחטאות
ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל בימי פקח מלך
ישראל בא תגלת פלאסר
מלך אשור ויקח את עיון
ואת אבל בית מעכה ואת

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ונוחו את לקרשו ואת חעור
ואת חגבל עד ואת חגלילה
כל ארץ נפתלי המלך אשור
ויקשר קשר ש
הושע בן אלה על פקח בן
רמליהו ויכהו וימיתהו וימלך
תחתיו בשנת עשרים ל
יותם בן עזיה והדברי
פקח וכל אשר עשה הנם
כתובים על ספר דברי מ
המים למלכי ישראל

בשנת שתים לפקח בן
רמליהו מלך ישראל מלך
יותם בן עזיהו מלך יהודה
בן עשרים ושש שנה מלך
ירושלם ולא עשה הישר
בעיני יהוה אלהיו ככל אשר
אביו עשה לא הסיר הבמות
ישראל עוד מזבחים ומקטרים
בבמות על הגבעות ותחת
כל עץ רענן אז עלה רצין
מלך ארם ופקח בן רמליהו
מלך ישראל ירושלם ל
למלחמה ויצרו על אחז
ולא יכלו להלחם בעת

על ספר דברי הימים למלכי
יהודה בימים החם החל
יהוה לתשלוח ביהודה
רצין מלך ארם ואת פקח
בן רמליהו וישכב יותם
עם אבתיו ויקבר עם
אבתיו בעיר דוד אביו
וימלך אחז בנו תחתיו

בשנת שבע עשרה שנה
לפקח בן רמליהו מלך אחז
בן יותם מלך יהודה בן
עשרים שנה אחז במלכו
ששת עשרה שנה מלך
בירושלם ולא עשה הישר
בעיני יהוה אלהיו כדוד
אביו וילך בדרך מלכי
ישראל ותם את בנו העביר
באשתם עבות הגוים אשר
הורש יהוה אתם מפני בני
ישראל ויזבח ויקטר
בבמות ועל הגבעות ותחת
כל עץ רענן אז יעלה רצין
מלך ארם ופקח בן רמליהו
מלך ישראל ירושלם ל
למלחמה ויצרו על אחז
ולא יכלו להלחם בעת

ההיא השיב רצין מלך
ארם את אילת לארם
וינשל את היהודים מאילת
וארמים באו אילת וישבו
שם עד היום הזה
וישלח אחז מלאכים אל
תגלת פלסר מלך אשור
לאמר עבדך ובנך אני ל
עלה והושע מכף מלך
ארם ומכף מלך ישראל
הקומים עלי ויקח אחז
את הכסף ואת הזהב
הנמצאים בית יהוה ובאצרות
בית המלך וישלח למלך
אשור שחד וישמע אלו
מלך אשור ויעל מלך
אשור אל דמשק ויתפשה
ויגלה קירה ואת רצין
המית וילך המלך אחז
לקראת תגלת פלאסר
מלך אשור דמשק וירא
את המזבח אשר בדמשק
וישלח המלך אחז אל
אוריה הכהן את דמות
המזבח ואת תבניתו לכל
מעשהו ויבן אוריה הכהן
את המזבח ככל אשר שלח

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

המלך אחז ומדמשק כן
עשה אוריה הכהן עד בוא
המלך אחז ממדמשק ויבא
המלך ממדמשק וראה המלך
את המזבח ויקרב המלך על
המזבח ויעל עליו ויקטר
את עלתו ואת מנחתו ויסך
את נסכו ויזרק את דם ש
למים אשר לו על המזבח
ואת המזבח הנחשת אשר
לפני יהוה הקריב מאת פני
הבית מבין המזבח ומבין
בית יהוה ויתן אתו על ירך
המזבח צפונה ויצו המלך
אחז את אוריה הכהן לאמר
על המזבח הגדול הקטר
את עלת הבקר ואת מנחת
הערב ואת עלת המלך
ואת מנחתו ואת עלת כל
עם הארץ ונסיכם וכל דם
העלה וכל דם הזבח
עליו תזרק ומזבח הנחשת
יהיה לי לבקר בקר אשר צוה
המלך אחז לעשות אתו
המלך אחז את הכנות המכנות
מעליהם ואת הכיר הים
הורד מעל הבקר הנחשת
אשר תחתיו והים הוא על
מרצפת אבנים ואת מוסך
השבת אשר בנו בבית ואת
מבוא המלך חיצונה הסב
בית יהוה מפני מלך אשור
ויתר דברי אחז אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה
וישכב אחז עם אבתיו
ויקבר עם אבתיו בעיר דוד
וימלך חזקיהו בנו תחתיו

בשנת שתים עשרה לאחז
מלך יהודה המלך הושע בן
אלה בשמרון על ישראל
תשע שנים ויעש הרע
בעיני יהוה רק לא כמלכי
ישראל אשר היו לפניו
עלה שלמנאסר מלך אשור
ויהי הושע לו עבד ויתן לו
מנחה ויכלא המלך אשור
בהושע כי שלח אל
מלאכים אל סו מלך
מצרים ולא העלה מנחה
למלך אשור כשנה בשנה
ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו
בית כלא ויעל מלך אשור
בכל הארץ ויעל שמרון
ויצר עליה שלש שנים
בשנת התשיעית להושע
לכד מלך אשור את שמרון
ויגל את ישראל אשורה
וישב אתם בחלח וברחבור
נהר גוזן וערי מדי
ויהי כי חטאו בני ישראל
ליהוה אלהיהם המעלה
אתם מארץ מצרים מתחת
יד פרעה מלך מצרים ויירא
אלהים אחרים וילכו בחקות
הגוים אשר הורישם יהוה
מפני בני ישראל ומלכי
ישראל אשר עשו וחפיו
בני ישראל דברים אשר לא
כן על יהוה אלהיהם ויבנו
להם במות בכל עריהם
ממגדל נצרים עד עיר מבצר
ויצבו להם מצבות ואשרים
על כל גבעה רמה ותחת כל
עץ רענן ויקטרו שם
בכל המקומות אשר הגלה יהוה
מפניהם כגוים אשר הגלה יהוה
ויעשו דברים רעים להכעיס
הגדיל אשר אמר יהוה להם

black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לא תעשו את הדבר הזה׳
ויעד יהוה בישראל וביהודה
ביד כל נביאו כל חוזה לאמר
שובו מדרכיכם הרעים ושמרו
מצותי חקותי ככל התורה
אשר צויתי את אבתיכם
ואשר שלחתי אליכם ביד
עבדי הנביאים׳ ולא שמעו
ויקשו את ערפם כערף
אבותם אשר לא האמינו
ביהוה אלהיהם וימאסו את
חקיו׳ ואת בריתו אשר כרת
את אבותם ואת עדותיו אשר
העיד בהם׳ ויתהלכו אחרי הבל
ויהבלו׳ ואחרי הגוים אשר
סביבתם אשר צוה יהוה אתם
לבלתי עשות כהם׳ ויעזבו
את כל מצות יהוה אלהיהם
ויעשו להם מסכה שנים
עגלים ויעשו אשרה׳
וישתחוו לכל צבא השמים
ויעבדו את הבעל׳ ויעבירו
את בניהם׳ ואת בנותיהם באש
וקסמו קסמים׳ ונחשו׳
ויתגלחו׳ לעשות הרע בעינו
יהוה להכעיסו׳ ויתאנף
יהוה מאד בישראל ויסר

מעל פניו׳ לא נשאר רק
שבט יהודה לבדו׳ גם יהודה׳
לא שמר את מצות יהוה
אלהיהם׳ וילכו בחקות ישראל
אשר עשו׳ וימאס יהוה בכל
זרע ישראל׳ ויענם׳ ויתנם
ביד שסים׳ עד אשר השליכם
מפניו׳ כי קרע ישראל מעל
בית דוד׳ וימליכו את ירבעם
בן נבט׳ ויד׳ ירבעם׳ את
ישראל׳ מאחרי יהוה׳ והחטיאם
חטאה גדולה׳ וילכו בני
ישראל׳ בכל חטאת ירבעם
אשר עשה׳ לא סרו ממנה׳
עד אשר הסיר יהוה׳ את
ישראל׳ מעל פניו׳ כאשר
דבר ביד כל עבדיו הנביאים׳
ויגל ישראל׳ מעל אדמתו
אשורה׳ עד היום הזה׳

ויבא מלך אשור מבבל׳
וכותה׳ מעוה׳ וחמת׳
וספרוים׳ וישב בערי שומרון
תחת בני ישראל׳ וירשו את
שמרון׳ וישבו בעריה׳ והי
בתחלת שבתם שם׳ לא יראו
את יהוה׳ ויהי׳ שלח יהוה בהם

את הארי׳ ויהי׳ הרגים בהם׳
ויאמרו׳ למלך אשור׳ לאמר׳
הגוים׳ אשר הגלית׳ ותושב
בערי שמרון׳ לא ידעו את
משפט אלהי הארץ׳ וישלח
בם׳ את הארי׳ והנם׳ ממיתים׳
אותם׳ כאשר אינם יודעים
את משפט אלהי הארץ׳
ויצו׳ מלך אשור׳ לאמר׳
הליכו׳ שמה׳ אחד מן הכהנים׳
אשר הגליתם משם׳ וילכו׳
וישבו שם׳ ורם׳ את משפט
אלהי הארץ׳ ובא אחד מ׳
מהכהנים׳ אשר הגלו׳ משמרון׳
וישב בבית אל׳ ויהי מורה׳
אתם׳ איך יירא את יהוה׳
ויהיו עשים גוי גוי אלהיו׳
ויניחו בבית הבמות׳ אשר׳
עשו׳ שמרנים׳ גוי׳ בעריהם׳
אשר הם׳ ישבים שם׳ ובנו׳
בבל׳ עשו׳ את סכות בנות׳
ואנשי כות׳ עשו׳ את נרגל׳
ואנשי חמת׳ עשו׳ את אשימא׳
והעוים׳ עשו׳ נבחן׳ ואת תרתק׳
והספרוים׳ שרפים׳ את בניהם׳
באש׳ לאדרמלך׳ ולענמלך׳
אלהי ספרים׳ ויהי׳ ירא׳ את

יהוה ויעשו להם מקצותם
כהני במות ויהיו עשים להם
בבית הבמות את יהוה היו
יראים ואת אלהיהם היו
עבדים כמשפט הגוים אשר
הגלו אתם משם על היום
הזה הם עשים כמשפטים
הראשנים אינם יראים את
יהוה ואינם עשים כחקתם
וכמשפטם וכתורה וכמצוה
אשר צוה יהוה את בני
יעקב אשר שם שמו ש
ישראל ויכרת יהוה אתם
ברית וצום לאמר לא
תיראו אלהים אחרים ולא
תשתחוו להם ולא תעבדום
ולא תזבחו להם כי אם את
יהוה אשר העלה אתכם
מארץ מצרים בכח גדול
ובזרוע נטויה אתו תיראו
ולו תשתחוו ולו תזבחו
ואת החקים ואת המשפט
והתורה והמצוה
אשר כתב
לחזקיה בני אחז בחדש
ראשון פתח דלתי בית
יהוה ויחזקם:

ראו. החקים. ל. ושמרתם אות המצות והחוקים עמו וקרא בו ראות המשפטים חבל הבינלך ולא: ס: ותשמרון ה כל
המצות שמר ותשמרון כי אם שמרו אלה החקים ואת החקים: ס:

ואת החקים ואת המשפטים:
והתורה והמצוה. ב. עלה אלו הדברים והחוק שלו
ואת החקים ואת המשפטים: ס:

תיראו אלהים אחרים כי
אם את יהוה אלהיכם תיראו
והוא יציל אתכם מיד כל
אויביכם ולא שמעו כי אם
כמשפטם הראשון הם ש
עשים היו הגוים האלה
יראים את יהוה ואת פ ל
פסיליהם היו עבדים גם
בניהם ובני בניהם כאשר
עשו אבותם הם עשים עד
היום הזה
ויהי בשנת שלש לחושע
בן אלה מלך ישראל מלך
חזקיה בן אחז מלך יהודה
בן עשרים וחמש שנה היה
במלכו ועשרים וקשע
שנה מלך בירושלם ושם
אמו אבי בת זכריה ויעש
הישר בעיני יהוה בכל
אשר עשה דוד אביו
הוא הסיר את הבמות
ושבר את המצבות וכרת
את האשרה וכתת נחש
הנחשת אשר עשה משה
כי עד הימים ההמה היו בני
ישראל מקטרים לו וקרא
לו נחשתן ביהוה אלהי

ישראל בטח ואחריו לא
היה כמהו בכל מלכי יהודה
ואשר היו לפניו וידבק ביהוה
לא סר מאחריו ושמר מ
מצותיו אשר צוה יהוה את
משה והיה יהוה עמו בכל
אשר יצא ישכיל וימרד
במלך אשור ולא עבדו
הוא הכה את פלשתים עד
עזה ואת גבוליה ממגדל
נוצרים עד עיר מבצר
ויהי בשנה הרבעית למלך
חזקיהו היא השנה השבעית
להושע בן אלה מלך ע
ישראל עלה שלמנאסר
מלך אשור על שמרון ש
ויצר עליה ולכדה מקצה
שלש שנים בשנת ששי
לחזקיה היא שנת תשע
להושע מלך ישראל ל
נלכדה שמרון ויגל מלך
אשור את ישראל אשורה
וינחם בחלח ובחבור נהר
גוזן וערי מדי על אשר
לא שמעו בקול יהוה
אלהיהם ויעברו את בריתו

לחזקיה. ב. בשנת שש לחזקיה בן אחז בחדש
ראשון פתח דלתי בית יהוה ויחזקם:

חדש ראשון. ל. ושבוע בשלומיו הקדש ותחזק ותחזיר ותחזק לאין ושפט ותיה ותחזק עמו מבל בריך הקבר אשרי ותחדו ו
למלך בוקס ותחלא: ס: נחש. ל. ורעש מלשון נחש ונושת שעם בפטוקיה וכוסת נחש ונחשת: ואם כלא נחש בעים:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מלכים אמרת אך דבר שפתים ושעה אמרתי אך דבר שפתים וחזקיהו שם ויקרא אבותיהם ליהוה ואמרו
אך יהוה אשוקי ויוא ואיך אמרתי כי אמרתי: כ: בכסי ב: זזר חס וכ מל על מלכי לשרה בסים ולה ויי שפוחו: ס:

אמרתי: ב: ראש פסוקין ומומנתן אמרתי
אך דבר שפתים אמרתי אמרתי לו כי יוקר אמרת
אמר ואבות ירבתי חיי: ג

אתכל אשר עזה משה׃
עבר יהוה ואשמעולא
עשו׃
ובארבע עשרה שנה למלך
חזקיה עלה סנחריב מלך
אשור על כל ערי יהודה
הבצרות ויתפשם׃ וישלח
חזקיה מלך יהודה אל מלך
אשור לכיש לאמר חטאתי
שוב מעלי את אשר תתן
עלי אשא ויש סם מלך אשור
על חזקיה מלך יהודה שלש
מאות ככר כסף ושלשים
ככר זהב׃ ויתן חזקיה את
כל הכסף הנמצא בית׃
יהוה ובאצרות בית המלך׃
בעת ההיא קצץ חזקיה
את דלתות היכל יהוה ואת
האמנות אשר צפה חזקיה
מלך יהודה ויתנם למלך
אשור׃
וישלח מלך אשור את
תרתן ואת [illegible]
רבשקה מולמשאל מ
המלך חזקיהו כבחיל כבד
ירושלם ויעלו ובאו׃

ירושלם ויעלו ובאו ויעמדו
בתעלת הברכה העליונה
אשר במסלת שדה כובס׃
ויקראו אל המלך ויצא
אליהם אליקים בן חלקיהו
אשר על הבית ושבנה
הספר ויואח בן אסף
המזכיר׃ ויאמר אליהם
רבשקה אמרו נא אל
חזקיהו כה אמר המלך
הגדול מלך אשור מה
הבטחון הזה אשר בטחת
אמרת אך דבר שפתים
עצה וגבורה למלחמה עתה
על מי בטחת כי מרדת בי
עתה הנה בטחת לך על
משענת הקנה הרצוץ הזה
על מצרים אשר יסמך
איש עליו ובא בכפו ונקבה
כן פרעה מלך מצרים לכל
הבטחים עליו׃ ואם תאמרו
אלי אל יהוה אלהינו בטחנו
הלוא הוא אשר הסיר
חזקיהו את במתיו ואת
מזבחתיו ויאמר ליהודה
ולירושלם לפני המזבח הזה

תשתחוו בירושלם׃ ועתה
הת ערב נא את אדני את מלך
אשור ואתנה לך אלפים
סוסים אם תוכל לתת לך
רכבים עליהם׃ ואיך תשיב
את פני פחת אחד עבדי
אדני הקטנים ותבטח לך
על מצרים לרכבי פרשים
עתה המבל עדי יהוה
עליתי על המקום הזה
להשחיתו יהוה אמר אלי
עלה על הארץ הזאת
והשחיתה׃ ויאמר אליקים
בן חלקיהו ושבנה ויואח
אל רבשקה דבר נא אל
עבדיך ארמית כי שמעים
אנחנו אל תדבר עמנו
יהודית באזני העם אשר
על החמה׃ ויאמר אליהם
רבשקה העל אדני ואליך
שלחני אדני לדבר את
הדברים האלה הלא על
האנשים הישבים על
החמה לאכל את חריהם
ולשתות את שיניהם עמכם
ויעמד רבשקה ויקרא

ירושלם׃ בירו הנא הישאל ויאמר ראשון לחזקיהו ומבחרן הלוא והא כי שמו׳ ׃ ואיך ב׳ ראש פסוק ושיב וחמרו
המזמרי הבל׃ ׃ תשיב׃ ׃ ושמר ויעבדו הכמרות ראך ומצרים כי שבמל חיבו ומחוקר אל אל בטל׳ מחזר בני לבשוה׃ ׃ ס׃

ורשבנה ב׳ כת׳ ה׳ ומשמשון ויקראו אלהשלך
ויאמר אליקים בן חלקיהו׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

בקול גדול יהודית ויאמר
ויאמרו שמעו דבר המלך
הגדול מלך אשור כה
אמר המלך אל ישיאלכם
חזקיהו כי לא יוכל להציל
אתכם מידו ואל יבטח
אתכם חזקיהו אל יהוה
לאמר הצל יצילנו יהוה
ולא תנתן את העיר הזאת
ביד מלך אשור אל תשמעו
אל חזקיהו כי כה
אמר מלך אשור עשו
אתי ברכה וצאו אלי
ואכלו איש גפנו ואיש
תאנתו ושתו איש מי בורו
עד בוא ולקחתי אתכם
אל ארץ כארצכם ארץ
דגן ותירוש ארץ לחם
וכרמים ארץ זית יצהר
ודבש וחיו ולא תמותו
ואל תשמעו אל חזקיהו
כי יסית אתכם לאמר
יהוה יצילנו הה עלה יצילו
אלהי הגוים איש את
ארצו מיד מלך אשור
איה אלהי חמת וארפד
איה אלהי ספרוים הנע

ויעזה כיה צילו את שמרון
מידי מי בכל אלהי הארצות
אשר הצילו את ארצם
מידי כי יציל יהוה את
ירושלם מידי ויחרישו
העם ולא ענו אתו דבר כי
מצות המלך היא לאמר
לא תענהו ובא אליקים
בן חלקיה אשר על הבית
ושבנא הסופר ויואח בן
אסף המזכיר אל חזקיהו
קרועי בגדים ויגידו לו דברי
רבשקה ויהי כשמע המלך
חזקיהו ויקרע את בגדיו
ויתכס בשק ויבא בית יהוה
וישלח את אליקים אשר
על הבית ושבנא הסופר
ואת זקני הכהנים מתכסים
בשקים אל ישעיהו בן אמוץ
ויאמרו אליו
כה אמר חזקיהו יום צרה
ותוכחה ונאצה היום זה
כי באו בנים עד משבר
וכח אין לדות אולי ישמע
יהוה אלהיך את דברי
רבשקה אשר שלחו מלך
אשור אדניו לחרף אלהים

חיים וחרף בדברים אשר
שמע יהוה אלהיך ונשאת
תפלה בעד השארית
הנמצאה ויבאו עבדי
המלך חזקיהו אל ישעיהו
ויאמר להם ישעיהו כה
תאמרון אל אדניכם כה
אמר יהוה אל תירא מפני
הדברים אשר שמעת אשר
גדפו נערי מלך אשור אתי
הנני נתן בו רוח ושמע ש
שמועה ושב אל ארצו
והפלתיו בחרב בארצו
וישב רבשקה וימצא את
מלך אשור נלחם על לבנה
כי שמע כי נסע מלכיש
וישמע אל תרהקה מלך
כוש לאמר הנה יצא לה
אתך ויהי כשמעו וישלח מלאכים
אל חזקיהו לאמר כה
תאמרון אל חזקיהו מלך
יהודה לאמר אל ישאך
אלהיך אשר אתה בטח בו
לאמר לא תנתן ירושלם
ביד מלך אשור הנה אתה
שמעת את אשר עשו
מלכי אשור לכל הארצות

מלקים אולי ישמע ויוכח אלהיך אולי כל דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהים חי ויוכיח אלהיך את הדברים אשר שמע ויהי אלהיך לשארית הנמצאה ונשא תפלה בעד השארית הנמצאה ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו ויאמר ישעיהו אליהם כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור אתי הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו והפלתיו בחרב בארצו וישב רבשקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש וישמע אל תרהקה מלך כוש לאמר הנה יצא לה אתך ויהי כשמעו וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות

מלאכים ושמעתו וקראתו בדרך עבריון ס׳

בטלאשר ב׳ חד מלל וחד חסר ויקע ובנו ערן אשר דמלכים חבריה דישראל בטלשר בחבורו ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לכן כה אמרך יפוי ב אל מלך אשור וחזרת ומכשלים הנני נתניא עליהם אל אנשי עמוה חכמים בשמיא ואם תשוב ואשיבך שאל מא בנים אל יהודיים יעבו אמריכם חמי
משלחך על שמיע יהוה בחלמי הנני נתן את הערי אויב על יהודים אנני רב אמר מיכך אל בית יעקב אשוקי כעיר חשב בחמשמוש ו וחרי ולכן כה אמר יהוה המשלוג

להחרימם ואתה תנצל
חה עלו אתם אלהי הגוים
אשר שחתו אבותי את
גוזן ואת חרן ורצף ובני עדן
אשר בתלאשר אור מלך
חמת ומלך ארפד ומלך
לעיר ספרוים הנעו עוה
ויקח חזקיהו את הספרים
מיד המלאכים ויקרא אם
ויעל בית יהוה ויפרשהו
חזקיהו לפני יהוה
ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ו
ויאמר יהוה אלהי ישראל
ישב הכרובים אתה הוא
האלהים לבדך לכל ממלכות
הארץ אתה עשית את
השמים ואת הארץ הטה
יהוה אזנך ושמע פקח יהוה
עינך וראה ושמע את כל
סנחריב אשר שלח לחרף
אלהים חי אמנם יהוה
הרחרבי מלכי אשור את
הגוים ואת ארצם ונתנו את
אלהיהם באש כי לא אלהים
המה כי אם מעשה ידי
אדם עץ ואבן ואבדם
ועתה יהוה אלהינו הושיענו

נא מידו ויד עובד ממלכות
הארץ מאתה יהוה
אלהים לבדך
וישלח ישעיהו בן
אמוץ אל חזקיהו לאמר
כה אמר יהוה אלהי ישראל
אשר התפללת אלי אל
סנחריב מלך אשור שמעתי
זה הדבר אשר דבר יהוה
עליו בזה לך לעג לך
בתולת בת ציון אחריך
ראשה הנעה בת ירושלם
את מי חרפת וגדפת ועל
מי הרמות קול ותשא
מרום עינך על קדוש
ישראל ביד מלאכיך
חרפת אדני ותאמר ברב
רכבי אני עליתי מרום
הריסי ירכתי לבנון ואכרת
קומת ארזיו מבחור ברשו
ואבוא מלון קצהו יער
כרמלו אני זרתי ושתיתי
מים זרים ואחרבה בכף
רגלי יארי מצור
הלא שמעת לרחוק
אתה עשיתי מימי קדם
ועתה הביאתיה
ותהי להשות גלים נצים
ערים בצרות יושבי הם
קצרי יד חתו ובשו היו
עשב שדה וירק דשא
חציר גגות ושדמה לפני
קמה ושבתך וצאתך
ובאך הידעתי את התרגזך
אלי ועתה התרגזך אלי
ושאנך עלה באזני
ושמתי חחי באפך ומתג
בשפתיך והשבתיך בדרך
אשר באת בה וזה לך
האות אכול השנה ספיח
ובשנה השנית סחיש
ובשנה השלישית זרעו
וקצרו ונטעו כרמים
ואכלו פריהם ויסף פליטת
בית יהודה הנשארה שרש
למטה ועשה פרי לעלה
כי מירושלים תצא שארית
ופליטה מהר ציון קנאת
יהוה תעשה זאת
לכן כה אמר יהוה
אל מלך אשור לא יבא
אל העיר הזאת ולא יורה
שם חץ ולא יקדמנה מגן
ולא ישפך עליה סלה

בדרך אשר בא בתישוב
ואל העיר הזאת לא יבא
נאם יהוה וגנותי אל העיר
הזאת להושיעה למעני
ולמען דוד עבדי ויהי
בלילה ההוא ויצא מלאך
יהוה ויך במחנה אשור מאה
שמונים וחמשה אלף ש
וישכמו בבקר והנה כלם
פגרים מתים ויסע וילך
וישב סנחריב מלך אשור
וישב בנינוה ויהי הוא
משתחוה בית נסרך אלהיו
ואדרמלך ושראצר הכהו
בחרב והמה נמלטו ארצה
אררט וימלך אסר חדן
בנו תחתיו
בימים ההם חלה חזקיהו
למות ויבא אליו ישעיהו
בן אמוץ הנביא ויאמר
אליו כה אמר יהוה צו
לביתך כי מת אתה ולא
תחיה ויסב את פניו אל
הקיר ויתפלל אל יהוה
לאמר אנה יהוה זכרנא
את אשר התהלכתי לפניך
באמת ולבב שלם והטוב
בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו
בכי גדול ויהי
ישעיהו לא יצא העיר
התיכנה ודבר יהוה היה
אליו לאמר שוב ואמרת
אל חזקיהו נגיד עמי כה
אמר יהוה אלהי דוד אביך
שמעתי את תפלתך ראיתי
את דמעתך הנני רפא לך
ביום השלישי תעלה בית
יהוה והוספתי על ימיך מ
חמש עשרה שנה ומכף
מלך אשור אצילך ואת
העיר הזאת ונגנותי על
העיר הזאת למעני ולמען
דוד עבדי ויאמר ישעיהו
קחו דבלת תאנים ויקחו
וישימו על השחין ויחי
ויאמר חזקיהו אל
ישעיהו מה אות כי ירפא
יהוה לי ועלותי ביום של
השלישי בית יהוה ויאמר
ישעיהו זה לך האות מאת
יהוה כי יעשה יהוה את
הדבר אשר דבר הלך הצל
עשר מעלות השב
עשר מעלות ויאמר
בעיתך ויאמר חזקיהו את
יחזקיהו נקל הוא לנטות
עשר מעלות לא כי ישוב
הצל אחרנית עשר מעלות
ויקרא ישעיהו הנביא
אל יהוה וישב את הצל
במעלות אשר ירדה
במעלות אחז אחרנית
עשר מעלות
בעת ההיא שלח ברך
בלאדן בן בלאדן מלך בבל
ספרים ומנחה אל חזקיהו
כי שמע כי חלה חזקיהו
וישמע עליהם חזקיהו
וירא אם את כלי בית נכתה
את הכסף ואת הזהב ואת
הבשמים ואת שמן הטוב
ואת בית כליו ואת כל אשר
נמצא באוצרותיו לא היה
דבר אשר לא הראם חזקיהו
בביתו ובכל ממשלתו ובא
ישעיהו הנביא אל המלך
חזקיהו ויאמר אליו מה
אמרו האנשים האלה
ומאין יבאו אליך ויאמר
חזקיהו מארץ רחוקה באו
מבבל ויאמר מה ראו
בביתך ויאמר חזקיהו את

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ומשמו ב׳ ומל ומימטרון וכלחוכי אהכל לחיקם
ומחוקם אלוהי שלם מאשר זה לחוקי כיבב: ס׳

ונשא יב׳ ומזמטרון דבריהם בבוחרן משפטו מן בינות בעמות מגבעמים בעלמא הם חסד ישמיל עמדי ויהוה ומן בחוד
ביכוה אמרי ומחמן: ס׳ חומעבת ב׳ ומזמעלון ראש עמו חמעבת מ׳ לוקדיא: ס׳

כל אשר בביתי ראו לא
חיה דבר אשר לא הראיתם
ב׳ באמרתי ויאמרו ישעיהו
אל חזקיהו שמע דבר יהוה
חנה ימים באים ונשא כל
אשר בבית ואשר אצרו
אבותיך עד היום הזה בבלה
לא יותר דבר אמר יהוה
ומבניך אשר יצאו ממך
אשר תוליד יקחו וחיו סריסים
בהיכל מלך בבל ויאמר
חזקיהו אל ישעיהו טוב
דבר יהוה אשר דברתי ואמר
הלוא אם שלום ואמת
יהיה בימי ויתר דברי חזקיהו
וכל גבורתו ואשר עשה את
הברכה ואת התעלה ויבא
אתהמים העירה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה וישכב חזקיהו
עם אבתיו וימלך מנשה בנו
תחתיו
בן שתים עשרה שנה מנשה
במלכו וחמשים וחמש
שנה מלך בירושלם ושם
אמו חפצבה ויעש הרע
בעיני יהוה כתועבת הגוים

אשר הורישׁ יהוה מפני בני
ישראל וישב ויבן את
הבמות אשר אבד חזקיהו
אביו ויקם מזבחות לבעל
ויעש אשרה כאשר עשה
אחאב מלך ישראל וישתחו
לכל צבא השמים ויעבד
אתם ובנה מזבחות בבית
יהוה אשר אמר יהוה
בירושלם אשים את שמי
ויבן מזבחות לכל צבא השמים
בשתי חצרות בית
יהוה והעביר את בנו באש
ועונן ונחש ועשה אוב
ויד ענים הרבה לעשות הרע
בעיני יהוה להכעיס וישם
את פסל האשרה אשר עשה
בבית אשר אמר יהוה
אל דוד ואל שלמה בנו בבית
הזה ובירושלם אשר בחרתי
מכל שבטי ישראל אשים
את שמי לעולם ולא אסיף
לחנות רגל ישראל מן האדמה
אשר נתתי לאבותם רק אם
ישמרו לעשות ככל אשר
צויתים וכל התורה אשר
צוה אתם עבדי משה ולא

שמעו ויתע עם מנשה לעשות
את הרע מן הגוים אשר השמיד
יהוה מפני בני ישראל ויאמר
יהוה ביד עבדיו הנביאים
לאמר יען אשר עשה מנשה
מלך יהודה התעבות האלה
הרע מכל אשר עשו האמרי
אשר לפניו ויחטא גם את
יהודה בגלוליו
לכן כה אמר יהוה אלהי
ישראל הנני מביא רעה
על ירושלם ויהודה אשר כל
שמעיה תצלנה שתי אזניו
ונטיתי על ירושלם את קו
שמרון ואת משקלת בית
אחאב ומחיתי את ירושלם
כאשר ימחה את הצלחת
מחה והפך על פניה ונטשתי
את שארית נחלתי ונתתים
ביד אויביהם והיו לבז ולמשסה
לכל אויביהם יען אשר
עשו את הרע בעיני ויהיו
מכעיסים אתי מן היום אשר
יצאו אבותם ממצרים ועד
היום הזה וגם דם נקי שפך
מנשה הרבה מאד עד אשר
מלא את ירושלם פה לפה

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

לבד מחטאתו אשר החטיא
את יהודה לעשות הרע
בעיני יהוה יותר מכל אשר
עשו אבותיו ויתר מכל אשר
עשה וגם אל דמיו שפך
וימלא את ירושלם פי יהוה
לא אבה יהוה לסלח
ביהודה בעבור כל חטאות
מנשה אשר חטא אתו
וגם אל דם נקי אשר שפך
ויכם יהוה ביד מלכי אשור
ויתר דברי אמון אשר
עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
יהודה ויקבר אתו בגנו
בגן עזא וימלך יאשיהו
בנו תחתיו
בן שנה שמנה יאשיהו
בהמלכו ושלשים שנה מלך
בירושלם שם אמו
אמוץ בת עדיה
מבצקת ויעשה הישר
בעיני יהוה וילך בכל דרך
דוד אביו לא סר ימין
ושמאול
ויהי בשנת שמנה עשרה שנה
למלך יאשיהו שלח המלך
את שפן בן אצליהו בן
משלם סופר בית יהוה
לאמר עלה אל חלקיהו
הכהן הגדול ויתם את
הכסף המובא בית יהוה
אשר אספו שמרי הסף
מאת העם ותתנה על ידי
עשי המלאכה המפקדים
בבית יהוה ויתנו אתו
לעשי המלאכה אשר

בבית יהוה לחזק בדק
הבית לחרשים ולבנים
ולגדרים ולקנות עצים
ואבנים מחצב לחזק את
הבית אך לא יחשב אתם
הכסף אשר נתן על ידם כי
באמונה הם עשים ויאמר
חלקיהו הכהן הגדול אל
שפן הסופר ספר התורה
מצאתי בבית יהוה ויתן
חלקיהו את הספר אל שפן
ויקרא אחרי שפן הסופר
אל המלך וגם שב את המלך
דבר ויאמר הנה כל אשר
נתן בידך עבדיך
את הכסף הנמצא בבית
ויתכהו על יד עשי המלאה
המפקדים בית יהוה ויתנו
שפן הסופר הגדה לאמר
ספר נתן לי חלקיה הכהן
ויקרא אתו שפן לפני המלך
ויהי כשמע המלך את דברי
ספר התורה ויקרע את
בגדיו ויצו המלך את
חלקיה הכהן ואת אחיקם
בן שפן ואת עכבור בן
מיכה ואת שפן הסופר ואת
עשיה עבד המלך לאמר

לא אלך ג כפשט פעם לקרות את ויושפט עשר
אנשים ויעבר אתם. המלך ב כל שמעו שמואל
אשר הגלה. ד ויקבר אתו ב בארון מאבן בגו בארון מאבן בקברתו. ה.

וחנו ג לו שנים פרים ויבנו אתו לעשו המלאכה כן הזה עם. ה. ולא כל איש ג עמדו ויעשו ויעש הישר ל
ויאשיהו. ה. ויקבר אתו ב ויקברו אתו בגן בארון מאבן ויקברו אתו בקברתו. ה.

עליהשלך מ ביסוד ב ל ג. ה.

ומבחוץ ל חומש עדיך ויכם בחוצה ועשו מלאכה. ה. מיכיה ה ומסכלין עמו הלוים שלש שנים לשנה
ומבחוץ מחוצים. ה. על המלך ה יד וכן ועשו אין ועבדו ואנשי ולקחו הרא הרבו רגים המלכן. ה. ואל
אחיו ל ומשמרים עמו ומשמרים. ה.

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ירושלים וגם אנכי שמעתי נאם יהוה צבאות ואמרתי אני שמיני חדי סקין דיכמרון אמבי עשיתי ארץ ואדם עליה
בראתי אנושא דמתה ב אך לא יעלו סוסי ותמרוכ אל ואכו את אל מזבח אלהיהם ו ס:

עדותיו לד ושמרון ואני בבריתיך אשר לך ואשמעה
ותבאו בבריתיך עמי בבריות וחסדים ומלכים ו ס:

לכו דרשו את יהוה בערי
ובערה עם וכעל מ יחוה
על דברי ספר הנמצא
חזה כי גדול חמת יהוה
אשר היא נצתה כנו על
אשר לא שמעו אבתינו
על דברי הספר הזה לעשות
כל הכתוב עלינו ולך
חלקנה חכנו ואחיקם
ועכבור ושפן ועשיה אל
חלדה הנביאה אשת שלם
בן תקוה בן חרס שמר
הבגדים והיא ישבת
בירושלם במשנה ויד ברו
אליה ותאמר אליהם כה
אמר יהוה אל האיש שלחו
אמרו לאיש אשר שלח
אתכם אלי כה אמר יהוה
הנני מביא רעה אל המקום
הזה ועל יושביו את כל
דברי הספר אשר קרא
מלך יהודה תחת אשר
עזבוני וקטרו לאלהים
אחרים למען הכעיסני
בכל מעשה ידיהם ונצתה
חמתי במקום הזה ולא
תכבה ואל מלך יהודה

השלח אתכם לדרש את
יהוה כה תאמרו אל יוכח
אמר יהוה אל אלהי ישראל
הדברים אשר שמעת
ועורך לבבך ותכנע מפני
יהוה בשמעך אשר דברתי
על המקום הזה ועל שביו
להיות לשמה ולקללה
ותקרע את בגדיך ותבכה
לפני ונם אנכי שמעתי
נאם יהוה לכן הנני אספך
על אבותיך ונאספת אל
קברתיך בשלום ולא
תראינה עיניך בכל הרעה
אשר אני מביא על המקום
הזה וישיבו את המלך דבר
וישלח המלך ויאספו
אליו כל זקני יהודה וירושלם
ויעל המלך בית יהוה וכל
איש יהודה וכל יושבי
ירושלם והכהנים
והנביאים וכל העם למקטן
ועד גדול ויקרא באזניהם
את כל דברי ספר הברית
הנמצא בבית יהוה ויעמד
המלך על העמוד ויכרת
את הברית לפני יוזה

ללכת אחרי יהוה ולשמר
מצותיו ואת עדותיו ואת
חקותיו בכל לבבו ובכל נפש
להקים את דברי הברית
הזאת הכתבים על הספר
הזה ויעמד כל העם בברית
ויצו המלך את חלקיהו
הכהן הגדול ואת כהני
המשנה ואת שמרי הסף
להוציא מהיכל יהוה את
כל הכלים הנעשים לבעל
ולאשרה ולכל צבא
השמים וישרפם מחוץ
לירושלם בשדמות קדרון
ויישא את עפרם בית אל
והשביתי את הכמרים אשר
נתנו מלכי יהודה ויקטר
במות בערי יהודה ומסבי
ירושלם אותם המקטרים
לבעל לשמש ולירח
ולמזלות ולכל צבא
השמים ויצא את האשרה
מבית יהוה מחוץ לירושלם
אל נחל קדרון וישרף אתה
בנחל קדרון ויכתת לעפר
וישלך את עפרה על קבר
בני העם ויתץ את בתי

על אבתיך ב ותשמרון עמי בשר ושש על אבותיו
לכן הנני אשמיד על אמשיך ירושלים ו ס:

ושמרון ה חזו אשר חרה אפי ירושלים ואמרתי מתך עמי ושמרו בדרך ירושלים ועמדתי ה עמדתי ד ר׳ מבכרה ואבטחו ושאר
מדרך ירושלים ושמרו ותחנו כל הארץ ושמרו ס: אמתפר עמי ב לכן הנני אמתפר ירושלים ואמתפר אמתיר ואמלוך
ראמתפר ואבראה ס:

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

חקרי שיס אשר בבית יהוה
אשר הנשיס ארגות שסבתיס
לאשרה ויבא אתכל הבעל
מערי יהודה ויטמא אתהבמות
אשר קטרו שמה הכהנים
מגבע עד באר שבע ונתץ
אתבמות השערים אשר
פתח שער יהושע שר העיר
אשר על שמאול איש
בשער העיר אך לא יעלו
כהני הבמות אל מזבח יהוה
בירושלם כי אם אכלו מצות
בתוך אחיהם וטמא את
התפת אשר בגי בני הנם לבלתי
להעביר איש אתבנו ואת
בתו באש למלך וישבת
אתהסוסים אשר נתנו מלכי
יהודה לשמש מבא בית
יהוה אל לשכת נתן מלך
הסריס אשר בפרורים ואת
מרכבת השמש שרף באש
ואתהמזבחות אשר על הגג
עלית אחז אשר עשו מלכי
יהודה ואתהמזבחות אשר
עשה מנשה בשתי חצרות
בית יהוה נתץ המלך מגרן
משם והשליך אתעפרם אל
באמ יהודה ויקרא את

נתץ קדרון ואתהבמות אשר
על פני ירושלם אשר מימין
להר המשחית אשר בנה
שלמה מלך ישראל לעשתרת
שקץ צידנים ולכמוש שקץ
מואב ולמלכם תועבת בני
עמון טמא המלך ושבר
אתהמצבות ויכרת את
האשרים וימלא אתמקומם
עצמות אדם וגם אתהמזבח
אשר בבית אל הבמה אשר
עשה ירבעם בן נבט אשר
החטיא אתישראל גם את
המזבח ההוא ואתהבמה
נתץ וישרף אתהבמה הדק
לעפר וישרף אשרה ויפן
ויאשיהו וירא אתהקברים
אשר שם בהר וישלח ויקח
אתהעצמות מן הקברים
וישרף על המזבח וטמא אתו
כדבר יהוה אשר קרא איש
האלהים אשר קרא את
הדברים האלה ויאמר מה
הציון הלז אשר אני ראה
ויאמרו אליו אנשי העיר
הקבר איש האלהים אשר
בא מיהודה ויקרא את

הדברים האלה אשר עשית
על המזבח בית אל ויאמר
הניחו לו איש אל ינע עצמותיו
וימלטו עצמותיו את עצמות
הנביא אשר באו שמרון
וגם את כל בתי הבמות אשר
בערי שמרון אשר עשו
מלכי ישראל להכעיס הסיר
ויאשיהו ויעש להם ככל
המעשים אשר עשה בבית
אל ויזבח אתכל כהני הבמות
אשר שם על המזבחות
וישרף אתעצמות אדם
עליהם וישב ירושלם ויצו
המלך אתכל העם לאמר
עשו פסח ליהוה אלהיכם
ככתוב על ספר הברית הזה
כי לא נעשה כפסח הזה
מימי השפטים אשר שפטו
את ישראל וכל ימי מלכי
ישראל ומלכי יהודה כי אם
בשמנה עשרה שנה למלך
יאשיהו נעשה הפסח הזה
ליהוה בירושלם וגם את
האבות ואת האדב והעצים
התרפים ואתהגלולים ואת
כל השקצים אשר נראו

מלכים ב׳ ט׳ וחזרין ומלמטה ויד שור שפטים וישב חנה עד שקר מ׳ לאבעשה כפסח הזה מימי האמרי אל השפטים
ד׳ שפטים ד׳ וחזרין ומלמטה ויד שור שפטים ד׳ וחד ושפטים בשר חדר ל׳ חס׳ ס׳ ס׳

מעשה א׳ קשיב במדרשות ואמרתם מלמלמלמ

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מראות ג׳ השמרון ואמרי מלך ישראל אל
אלישע המיתה בעבורו מראות: ס׳

יט תנקי ב׳ ושמעתון ובמרכז יום ותנקי ובל
דם ותנקי אישר שקר: ס׳

ושלחם ד׳ ושמעתון מעלינוק בנו מאות בש
חכיה מיהודיה להאבדיה: ס׳

בארץ יהודה ובירושלם ׃
בער יאשיהו למעו הקים
את דברי התורה הכתבים
על הספר אשר מצא חלקיהו
הכהן בית יהוה וכמהולא ׃
היה לפנין מלך אשר שב אל
יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ׃
ובכל מאדו בכל תורת משה
ואחריו לא קם כמהו אל ׃
לא שב יהוה מחרון אפו חרון
אשר חרה אפו ביהודה על
כל הכעסים אשר הכעיסו
מנשה ויאמר יהוה גם את
יהודה אסיר מעל פני כאשר
הסרתי את ישראל ומאסתי
את העיר הזאת אשר בחרתי
את ירושלם ואת הבית אשר
אמרתי יהיה שמי שם ויתר
דברי יאשיהו וכל אשר עשה
הלא הם כתבים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה ׃
בימיו עלה פרעה נכה מלך
מצרים על מלך אשור על
נהר פרת וילך המלך יאשיהו
לקראתו וימיתהו במגדו ׃
כראתו אתו הרכבהו עבדיו
מתמגדו ויבאהו ירושלם

ויקברהו בקברתו ויקח עם
הארץ את יהויאחז בן יאשיהו
וימשחו אתו וימליכו אתו
תחת אביו ׃
בן עשרים ושלש שנה ׃
יהויאחז במלכו ושלשה
חדשים מלך בירושלם ושם
אמו חמיטל בת ירמיהו ׃
מלבנה ויעש הרע בעיני ׃
יהוה ככל אשר עשו אבתיו ׃
ויאסרהו פרעה נכה ברבלה
בארץ חמת במלך בירושלם
ויתן ענש על הארץ מאה
ככר כסף וככר זהב וימלך
פרעה נכה את אליקים בן
יאשיהו תחת יאשיהו אבי
ויסב את שמו יהויקים ואת
יהויאחז לקח ויבא מצרים
ומת שם ׃ והכסף והזהב נתן
יהויקים לפרעה אך הערך
את הארץ לתת את הכסף
על פי פרעה איש כערכו
נגש את הכסף ואת הזהב
את עם הארץ לתת לפרעה
נכה ׃ בן עשרים
וחמש שנה יהויקים במלכו
ואחת עשרה שנה מלך ׃

בירושלם ושם אמו זבידה
בת פדיה מרומה ויעש ׃
הרע בעיני יהוה ככל אשר
עשו אבתיו בימיו עלה ׃
נבכדנאצר מלך בבל ויהי לו
יהויקים עבד שלש שנים
וישב וימרד בו וישלח יהוה
בו את גדודי כשדים ואת
גדודי ארם ואת גדודי מואב
ואת גדודי בני עמון וישלחם
ביהודה להאבידו כדבר יהוה
אשר דבר ביד עבדיו הנביאים
אך על פי יהוה היתה ביהודה
להסיר מעל פניו בחטאת
מנשה ככל אשר עשה וגם
דם הנקי אשר שפך וימלא
את ירושלם דם נקיו לא אבה
יהוה לסלח ויתר דברי ׃
יהויקים וכל אשר עשה ׃
הלא הם כתבים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה ׃
וישכב יהויקים עם אבתיו ׃
וימלך יהויכין בנו תחתיו ׃
ולא חסף עוד מלך מצרים
לצאת מארצו כי לקח
מלך בבל מנחל מצרים עד
נהר פרת כל אשר היה ל

פסל ה׳ ושמעתון אינון ארגון פרשים בחיל
ישראל: ס׳

ה׳ אנון מן יקרין ידין כל זה תקרי ה׳ ושמעתון כל הראשים שביבים בתוך חיל לעשים מפות
השרים וכולא מבית אבלון אמוטל ר׳ ריחיון ושמעל ר׳ רקחון: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

למלך מצרים
בן שמנה עשרה שנה היו בן
במלכו ושלשה חדשים
מלך בירושלם ושם אמו
נחשתא בת אלנתן מירושלם
ויעש הרע בעינן יהוה ככל
אשר עשה אביו בעת
ההיא עלה עבדין נבכדנאצר
מלך בבל ירושלם ויבא
העיר בעוהוב אנוכדנאצר
מלך בבל על העיר ועבדיו
צרים עליה ויצא יהויכין
מלך יהודה אל מלך בבל הוא
ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו
ויקח אתו מלך בבל בשנת
שמנה למלכו ויוצא משם
את כל אצרות בית יהוה
ואת אצרות בית המלך ויכרת
את כל כלי הזהב אשר
עשה שלמה מלך ישראל
בהיכל יהוה כאשר דבר
יהוה והגלה את כל ירושלם
ואת כל השרים ואת כל
גבורי החיל עשרה אלפים
גולה וכל החרש והמסגר לא
נשאר זולת דלת עם הארץ
ויגל את יהויכין בבלה ואת

אם המלך ואת נשי המלך
ואת סריסיו ואת אולי
הארץ הוליך גלה מירושלם
בבלה ואת כל אנשי החיל
שבעת אלפים והחרש והמסגר
אלף חמש מאות כל אנשי מלחמה
ויביאם מלך בבל גולה
בבלה ומלך מלך בבל את
מתניה דדו תחתיו ויסב את
שמו צדקיהו
בן עשרים ואחת שנה
צדקיהו במלכו ואחת עשרה
שנה מלך בירושלם ושם
אמו חמיטל בת ירמיהו מ
לבנה ויעש הרע בעיני
יהוה כל אשר עשה יהויקים
כי על אף יהוה היתה
בירושלם וביהודה עד
השליכו אתם מעל פניו ומרד
צדקיהו בן מלך בבל
ויהי בשנת
התשיעית למלכו בחדש
העשירי בעשור לחדש בא
נבוכדנאצר מלך בבל הוא
וכל חילו על ירושלם ויחנו
עליה ויבנו עליה דיק סביב
ותבא העיר המצור עד עתי

עשרה שנה למלך צדקיהו
בת שבע לחרשונה מקדמה
בעיר ולא היה לחם לעם
הארץ ותבקע העיר ובל
אנשי המלחמה ויברחו
שערה בין החמתים אשר על
גן המלך וכשדים על העיר
סביב וילך הדרך הערבה
וירדפו חיל כשדים אחר
המלך ויפשטו אתו בערבות
יריחו וכל חילו נפצו מעמו
ויתפשו את המלך
ויעלו אתו אל מלך בבל ברבלתה
ויתן משפט את
בני צדקיהו שחט לעינו
ואת עיני צדקיהו עור
ויאסרהו בנחשתים ויבא
בבל
בחדש
החמישי בשבעה לחדש
הוא שנת תשע עשרה שנה
למלך נבוכדנאצר מלך בבל
בא נבוזרדן רב טבחים
עבד מלך בבל ירושלם
וישרף את בית יהוה ואת
בית המלך ואת כל בתי
ירושלם ואת כל בית גדול
שרף באש

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויושלם סביב נתן עובדיה
בשרים אשר רבטבחים ואת
יתר העם הנשארים בעיר
ואת הנפלים אשר נפלו על
המלך בבל ואת יתר החמון
הגלה נבוזראדן רב טבחים
ומדלת הארץ השאיר רב
טבחים לכרמים וליוגבים
ואת עמודי הנחשת אשר
בית יהוה ואת המכנות ואת
הים הנחשת אשר בבית יהוה
שברו כשדים וישאו את
נחשתם בבלה ואת הסירות
ואת האגנות ואת המזמרות
ואת הכפות ואת כל כלי
הנחשת אשר ישרתו בם
לקחו ואת המחתות ואת
המזרקות אשר החב זהב
ואשר כסף לקח רב
טבחים: עמודים שנים הים
האחד והמכנות אשר עשה
שלמה לבית יהוה לא היה
משקל לנחשת כל הכלים
אלה שלמה עשה מאד
קומתה עמוד האחד יבלת
עליו נחשת ושלש אמות
שלש אמה ושבכה רמון

ועל השבכה סביב הכל נחשת
וכאלה לעמוד השני על
השבכה ויקח רב טבחים
את שריה כהן הראש ואת
צפניה כהן משנה ואת שר
שלשת שמרי הסף: ומן
העיר לקח סריס אחד אשר
הוא פקיד על אנשי המלחמה
וחמשה אנשים
מראיפני המלך אשר
נמצאו בעיר ואת הסופר
שר הצבא המעבא את עם
הארץ וששים איש מעם
הארץ הנמצאים בעיר:
ויקח נבוזראדן רב
טבחים ויולך אתם עד מלך
בבל רבלתה: ויך אתם מלך
בבל וימת בדבלתה בארץ
חמת ויגל יהודה מעל אדמתו:
והעם הנשאר בארץ יהודה
אשר השאיר נבוכדנאצר
מלך בבל ויפקד עליהם את
גדליה בן אחיקם בן שפן

וישמעו כל שרי החילים
הם והאנשים המה הפקיד
מלך בבל את גדליה ויבאו

אל גדליהו המצפה וישמעאל
בן נתניה ויוחנן בן קרח ושרייה
בן תנחומת ונטופתי ויאזניה
בן המעכתי המה ואנשיהם:
וישבע להם גדליהו ואנשיהם
ויאמר להם אל תיראו
מעבדי הכשדים שבו בארץ
ועבדו את מלך בבל וייטב
לכם: ויהי בחדש
השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע
המלוכה ועשרה אנשים
אתו ויכו את גדליהו וימת
ואת היהודים ואת הכשדים
אשר היו אתו במצפה:
ויקם כל העם מקטן ועד
גדול ושרי החילים ויבאו
מצרים כי יראו מפני הכשדים:

ויהי בשלשים שנה ובעשרה
לגלות יהויכין מלך יהודה
בשנים עשר חדש בעשרים
ושבעה לחדש נשא אויל
מרדך מלך בבל בשנת
מלכו את ראש היכין מלך
יהודה ויצא אתו מבית הכלא
ויטב אתו מעם כסאו

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מעל כסא המלכים אשר
אתו בכל ושנא את בגדי
כלאו אל לחם תמיד ✓
לפניו כל ימי חייו ואר חתו
ארחת תמיד נתנה לו מאת
המלך דבר יום ביומו כל ימי
חייו

סמוס תמידים שלשה
אלף ומאתים שבעות
ושלשים ארבעה

חזון לשעה בא מן ארץ אשר
חזה על יהודה וירושלם
בימי עזיהו יותם אחז וחזקיהו
מלכי יהודה שמעו שמים
והאזינה ארץ כי יהוה דבר
בנים גדלתי ורוממתי והם
פשעו בי ידע שור קנהו
וחמור אבוס בעליו ישראל
לא ידע עמי לא התבונן
הוי גוי חטא עם כבד עון
זרע מרעים בנים משחיתים
עזבו את יהוה נאצו את
קדוש ישראל נזרו אחור
על מה תכו עוד תוסיפו
סרה כל ראש לחלי וכל
לבב דוי מכף רגל ועד

ראש אין בו מתם פצע
וחבורה ומכה טריה לא זרו
ולא חבשו ולא רככה ש
בשמן ארצכם שממה
עריכם שרפות אש אדמתכם
לנגדכם זרים אכלים אתה
ושממה כמהפכת זרים
ונותרה בת ציון כסכה בכרם
כמלונה במקשה כעיר ✓
נצורה לולי יהוה צבאות
הותיר לנו שריד כמעט
כסדם היינו לעמרה דמינו
שמעו דבר יהוה
קצינו סדם האזינו תורת
אלהינו עם עמרה למה לי
רב זבחיכם אמר יהוה ש
שבעתי עלות אילים וחלב
מריאים ודם פרים וכבשים
ועתודים לא חפצתי כי
תבאו לראות פני מי בקש
את מידכם רמס חצרי לא
תוסיפו הבי מנחת שוא
קטרת תועבה היא לי חדשי
ושבת קרא מקרא לא אוכל
און ועצרה חדשיכם ✓
ומועדיכם שנאה נפשי היו
עלי לטרח נלאיתי נשא

וכפר שכם כפיכם אעלים
עיני ממכם גם כי תרבו תפלה
אינני שמע ידיכם דמים ✓
מלאו רחצו הזכו הסירו רע
מעלליכם מנגד עיני חדלו
הרע למדו היטב דרשו
משפט אשרו חמוץ שפטו
יתום ריבו אלמנה
לכו נא ונוכחה
יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם
כשנים כשלג ילבינו אם
יאדימו כתולע כצמר יהיו
אם תאבו ושמעתם טוב ✓
הארץ תאכלו ואם תמאנו
ומריתם חרב תאכלו כי פי
יהוה דבר
איכה היתה לזונה ל
קריה נאמנה מלאתים משפט
צדק לילין בה ועתה מרצחים
בסף היה לסיגים סבאך מ
מהול במים שקיך סוררים
וחברי גנבים כלו אהב שחד
ורדף שלמנים יתום לא ש
ישפטו ורב אלמנה לא
יבוא אליהם
לכן נאם הא אדון יהוה צבאות
אבירי ישראל הוי אנחם ✓

מערי

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מִצְרַיִם וְאֲנַקְמָה מֵאוֹיְבָי׃ ל
וְאַשִּׁיבָה יָדִי עָלַיִךְ וְאֶצְרוף
כַּבֹּר סִיגַיִךְ וְאָסִירָה כָּל־
בְּדִילָיִךְ׃ וְאָשִׁיבָה שֹׁפְטַיִךְ
כָּבָּרִאשֹׁנָה וְיֹעֲצַיִךְ כְּבַתְּחִלָּה
אַחֲרֵי־כֵן יִקָּרֵא לָךְ עִיר הַצֶּדֶק
קִרְיָה נֶאֱמָנָה׃ צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט
תִּפָּדֶה וְשָׁבֶיהָ בִּצְדָקָה׃ ל
וְשֶׁבֶר פֹּשְׁעִים וְחַטָּאִים ל
יַחְדָּו וְעֹזְבֵי יְהוָה יִכְלוּ׃ כִּי
יֵבֹשׁוּ מֵאֵילִים אֲשֶׁר חִמַּדְתֶּם
וְתַחְפְּרוּ מֵהַגַּנּוֹת אֲשֶׁר
בָּחַרְתֶּם׃ כִּי תִהְיוּ כְּאֵלָה ל
נֹבֶלֶת עָלֶהָ וְכַגָּנָּה אֲשֶׁר מַיִם
אֵין לָהּ׃ וְהָיָה הַחָסֹן לְנֹעֶרֶת
וּפֹעֳלוֹ לְנִיצוֹץ וּבָעֲרוּ ל
שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו וְאֵין מְכַבֶּה׃
הַדָּבָר אֲשֶׁר חָזָה
יְשַׁעְיָהוּ בֶּן־אָמוֹץ עַל־ ל
יְהוּדָה וּירוּשָׁלִָם׃ וְהָיָה׃ יא
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נָכוֹן יִהְיֶה
הַר בֵּית יְהוָה בְּרֹאשׁ הֶהָרִים
וְנִשָּׂא מִגְּבָעוֹת וְנָהֲרוּ אֵלָיו
כָּל הַגּוֹיִם׃ וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים
וְאָמְרוּ לְכוּ וְנַעֲלֶה אֶל־הַר
יְהוָה אֶל־בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
וְיֹרֵנוּ מִדְּרָכָיו וְנֵלְכָה בְּאֹרְחֹתָיו
כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־
יְהוָה מִירוּשָׁלִָם׃ וְשָׁפַט בֵּין
הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים
וְכִתְּתוּ חַרְבוֹתָם לְאִתִּים
וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת׃ לֹא
יִשָּׂא גּוֹי אֶל־גּוֹי חֶרֶב וְלֹא
יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה׃

בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנֵלְכָה בְּאוֹר
יְהוָה׃ כִּי נָטַשְׁתָּה עַמְּךָ בֵּית
יַעֲקֹב כִּי מָלְאוּ מִקֶּדֶם ל
וְעֹנְנִים כַּפְּלִשְׁתִּים וּבְיַלְדֵי
נֵכָר יַשְׂפִּיקוּ׃ וַתִּמָּלֵא
אֶרֶץ־כֶּסֶף וְזָהָב וְאֵין קֵצֶה
לְאֹצְרֹתָיו וַתִּמָּלֵא אֶרֶץ־
סוּסִים וְאֵין קֵצֶה לְמַרְכְּבֹתָיו׃
וַתִּמָּלֵא אַרְצוֹ אֱלִילִים ל
לְמַעֲשֵׂה יָדָיו יִשְׁתַּחֲווּ ל
לַאֲשֶׁר עָשׂוּ אֶצְבְּעֹתָיו׃ ל
וַיִּשְׁחַ אָדָם וַיִּשְׁפַּל אִישׁ ל
וְאַל־תִּשָּׂא לָהֶם׃ בּוֹא בַצּוּר
וְהִטָּמֵן בֶּעָפָר מִפְּנֵי פַחַד ל
יְהוָה וּמֵהֲדַר גְּאֹנוֹ׃ עֵינֵי ל
גַבְהוּת אָדָם שֻׁפָּלוּ וְשַׁח רוּם
אֲנָשִׁים וְנִשְׂגַּב יְהוָה לְבַדּוֹ
בַּיּוֹם הַהוּא׃
כִּי־יוֹם לַיהוָה צְבָאוֹת

עַל־כָּל־גֵּאֶה וָרָם וְעַל־כָּל־ ל
נִשָּׂא וְשָׁפֵל׃ וְעַל־כָּל־אַרְזֵי
הַלְּבָנוֹן הָרָמִים וְהַנִּשָּׂאִים
וְעַל־כָּל־אַלּוֹנֵי הַבָּשָׁן׃ וְעַל־כָּל־
הֶהָרִים הָרָמִים וְעַל־כָּל־ ל
הַגְּבָעוֹת הַנִּשָּׂאוֹת׃ וְעַל־כָּל־
מִגְדָּל גָּבֹהַּ וְעַל־כָּל־חוֹמָה ל
בְּצוּרָה׃ וְעַל־כָּל־אֳנִיּוֹת ל
תַּרְשִׁישׁ וְעַל־כָּל־שְׂכִיּוֹת ל
הַחֶמְדָּה׃ וְשַׁח גֹּבַהּ תֹּאַר
וְשַׁפַּל רוּם אֲנָשִׁים וְנִשְׂגַּב ל
יְהוָה לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃ ל
וְהָאֱלִילִים כָּלִיל יַחֲלוֹף׃ וּבָאוּ
בְּמְעָרוֹת צֻרִים וּבִמְחִלּוֹת
עָפָר מִפְּנֵי פַחַד יְהוָה וּמֵהֲדַר
גְּאוֹנוֹ בְּקוּמוֹ לַעֲרֹץ הָאָרֶץ׃
בַּיּוֹם הַהוּא יַשְׁלִךְ הָאָדָם
אֶת־אֱלִילֵי כַסְפּוֹ וְאֶת־ ל
אֱלִילֵי זְהָבוֹ אֲשֶׁר עָשׂוּ לוֹ
לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַחֹפֶר פְּרָרוֹת׃ ל
וְלַעֲטַלֵּפִים׃ לָבוֹא בְּנִקְרוֹת
הַצֻּרִים וּבִסְעִפֵּי הַסְּלָעִים
מִפְּנֵי פַחַד יְהוָה וּמֵהֲדַר ל
גְּאוֹנוֹ בְּקוּמוֹ לַעֲרֹץ הָאָרֶץ׃
חְדַל־לְכֶם מִן־הָאָדָם אֲשֶׁר
נְשָׁמָה בְּאַפּוֹ כִּי־בַמֶּה נֶחְשָׁב
הֵמָּה׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

כי הנה הארון והוה עבאות
מסיר מירושלם ומיהודה
משען ומשענה כל משען
לחם וכל משען מים וגבור
ואיש מלחמה שופט ונביא
וקוסם וזקן שר חמשים
ונשא פנים ויועץ וחכם
חרש נבון לחש ונתתי
נערים שריהם ותעלולים
ומשלו בם ונגשו העם איש
ביאישו איש ברעהו ורהבו
הנער בזקן והנקל בנכבד
כי יתפש איש באחיו בית
אביו שמלה לכה קצין
תהיה לנו והמכשלה הזאת
תחת ידך ישא ביום ההוא
לאמר לא אהיה חבש
ובביתי אין לחם ואין שמלה
לא תשימני קצין עם כי
כשל הרוש לם ויהודה
נפלה כי לשונם ומעלליהם
אל יהוה למרות עיני כבודו
הכרת פניהם ענתה בם
וחטאתם כסדם הגידו לא
כחדו אוי לנפשם כי גמלו
להם רעה אמרו צדיק כי
טוב כי פרי מעלליהם

יאכלו אוי לרשע רע כי
גמול ידיו יעשה לו עמי
נגשיו מעולל ונשים משלו
בו עמי מאשריך מתעים
ודרך ארחתיך בלעו
נצב לריב יהוה
ועמד לדין עמים יהוה
במשפט יבוא עם זקני עמו
ושריו ואתם בערתם הכרם
גזלת העני בבתיכם מדכם
תדכאו עמי ופני עניים
תטחנו נאם אדני יהוה
עבאות
ואמרו יהוה ונשוכי
בחוצות תעיו ותלבנה
נטות גרון ומשקרות עינים
הלוך וטפף תלכנה ורגליהם
תעכסנה ושפח ארני
ספרר בנות ציון ויהוה
פתחן ערה ביום
ההוא יסיר אדני את
תפארת עכסיסיהן
והשהרנים חגטפות
והשירות והרדעות
הפאים והצעדות והקשרים
והבתים הנפש והלחשים
הטבעות וטבעי האף

הפתלות והמעטפות
והמטפחות והחריטים
והגלינים והסדינים והצנופות
והרדידים והיטיל והחשפים
מק יהיה ותחת חגורה מקפה
ותחת מעשה מקשה קרחה
ותחת פתיגל מחגרת שק
כי תחת יפי מתוך כי חרב
יפליו גבורתך במלחמה
ואנו ואבלו פתחיה ונקתה
לארץ תשב וחזקו
שבעה נשים באיש אחד
ביום ההוא לאמר לחמנו
נאכל ושמלתנו נלבש רק
יקרא שמך עליו אסף
חרפתנו ביום ההוא
יהיה צמח יהוה לצבי
ולכבוד ופרי הארץ לגאון
ולתפארת לפליטת ישראל
והיה הנשאר בציון והנותר
בירושלם קדוש יאמר לו
כל הכתוב לחיים בירושלם
אם רחץ אדני את צואת
בנות ציון ואת דמי ירושלם
רחץ מקרבה ברוח משפט
וברוח בער ובערה יהוה על
כל מכון הר ציון ועל מקראיה

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ואיש יהודה ן ויפחדו בכיפים ובקו בכל ויקן ויאכל אחז משפר ועשה הישר בעיני יהוה עבאזל עלכל
ישראל בני ישראל ו׳ ב׳ כל בלישני מנע ש עשרים ואחרון ש עשרים לוים ודם ׃ ס׃

חקדוש ב׳ מל ומשמעתון ומדבר אל קדוש ואל
ומנו מהן אש ואמרו אנשי בחר שמש ונבנה ו׳
עבאזל׃ ס

1

חֲצוֹן בְּחַבְלֵי חֶשְׁוְא וַעֲבֹתוֹת
הַעֲגָלָה חַטָּאָה׃ אָמְרוּ
וּמַהֲרוּ וְחִישׁוּ מַעֲשֵׂהוּ מַעַן
יִרְאֶה וְתִקְרַב וְתָבוֹאָה עֵצַת
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְנֵדָעָה׃
הוֹי אֹמְרִים לָרָע
טוֹב וְלַטּוֹב רָע שָׂמִים חֹשֶׁךְ
לְאוֹר וְאוֹר לְחֹשֶׁךְ שָׂמִים
מַר לְמָתֹק וּמָתוֹק לְמַר׃
הוֹי חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם
וְנֶגֶד פְּנֵיהֶם נְבֹנִים׃ הוֹי
גִּבּוֹרִים לִשְׁתּוֹת יָיִן וְאַנְשֵׁי
חַיִל לְמִסְךְ שֵׁכָר׃ מַצְדִּיקֵי
רָשָׁע עֵקֶב שֹׁחַד וְצִדְקַת
צַדִּיקִים יָסִירוּ מִמֶּנּוּ׃
לָכֵן כַּאֲכֹל לְשׁוֹן אֵשׁ
לְשׁוֹן אֶשּׁוּחַ שִׁבְלָה
יִרְפָּה שָׁרְשָׁם כַּמָּק יִהְיֶה
וּפִרְחָם כַּאָבָק יַעֲלֶה כִּי
מָאֲסוּ אֶת תּוֹרַת יְיָנָה׃
צְבָאוֹת וְאֶת אִמְרַת קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל נִאָצוּ׃ עַל כֵּן חָרָה
אַף יְהוָה בְּעַמּוֹ וַיֵּט יָדוֹ עָלָיו
וַיַּכֵּהוּ וַיִּרְגְּזוּ הֶהָרִים וַתְּהִי
נִבְלָתָם כַּסֹּחַי בְּקֶרֶב חוּצוֹת
בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב אַפּוֹ עוֹד
וְיָדוֹ נְטוּיָה׃ וְנָשָׂא נֵס לַגּוֹיִם

עֵקֶב׃ הוֹי מַגִּיעֵי
בַּיִת בַּיִת שָׂדֶה בְּשָׂדֶה׃
יַקְרִיבוּ עַד אֶפֶס מָקוֹם׃
וְהוּא שָׁבַתָּ לְבַדְּכֶם בְּקֶרֶב
הָאָרֶץ׃ בְּאָזְנָי יְהוָה צְבָאוֹת
אִם לֹא בָתִּים רַבִּים לְשַׁמָּה
יִהְיוּ גְדֹלִים וְטוֹבִים מֵאֵין
יוֹשֵׁב׃ כִּי עֲשֶׂרֶת צֶמֶד כֶּרֶם
יַעֲשׂוּ בַת אֶחָת וְזֶרַע חֹמֶר
יַעֲשֶׂה אֵיפָה׃
הוֹי מַשְׁכִּימֵי בַבֹּקֶר שֵׁכָר
יִרְדֹּפוּ מְאַחֲרֵי בַּנָּשֶׁף יַיִן׃
יַדְלִיקֵם׃ וְהָיָה כִּנּוֹר וָנֵבֶל תֹּף
וְחָלִיל וָיַיִן מִשְׁתֵּיהֶם וְאֶת
פֹּעַל יְהוָה לֹא יַבִּיטוּ וּמַעֲשֵׂה
יָדָיו לֹא רָאוּ׃ לָכֵן גָּלָה עַמִּי
מִבְּלִי דָעַת וְכִבּוּדוֹ מֵתֵי רָעָב
וְהֲמוֹנוֹ צִחֶה צָמָא׃ לָכֵן
הִרְחִיבָה שְׁאוֹל נַפְשָׁהּ וּפָעְרָה
פִּיהָ לְבִלְתִּי חֹק וְיָרַד הֲדָרָהּ
וְהֲמוֹנָהּ וּשְׁאוֹנָהּ וְעַלִּיזָהּ
וְנִשְׁחַ אָדָם וְנִשְׁפַּל אִישׁ׃
וְעֵינֵי גְבֹהִים תִּשְׁפָּלְנָה׃ וְגֵבַהּ
יְהוָה צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל
הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה׃
וְרָעוּ כְבָשִׂים כְּדָרְכָּם וְחָרְבוֹת
מְחוֹסֵנִים אֲכָלוּ חוֹרִים שְׂלָיִו

ולא קשיני ב׳ מל לאמרו עמי ומחיש ׃ סו אודישו
ב׳ ומל ושמו יעבוד׃ ס

במשפט ה׳ יגבה לא תעשה לא הנשר לאמרים מעט ומבחו יהוה עליכן לא יקמו ודרך עמדים שאל פני רשע לא טוב
שמשו כחור ס הלאמר ירמיהו׃ בו מן חר ואתי מי שפט עמקי׃ ס׃ ב׳ חזבדות מזוים יבוא מחים אעלהלו׃ ס

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

מרחוק ושרק לומק צה
הארץ וחנם מחרם קלבוא
אויעיף ואיובישלבו לא
ינוס ולא אוישון ולא נפתח
אזור חלציו ולא נתק
שרוך נעלו אשר חציו
שנוסס ובלק שתיו רכות
פרסות סוסיו כצר נחשבו
וגלגלו כסופה שאגה לו
כלביא ושאג כבפירים
וינהם ויאחז טרף ויפליט
ואין מציל וינהם עליו ביום
ההוא כנהמת ים ונבט לארץ
והנה חשך צרות אור חשך
בעריפיה
בשנת מות המלך עזיהו
וארא את ארני ישב על
כסא רם ונשא ושולין
מלאים את ההיכל שרפים
עמדים ממעל לו ששה
כנפים ששה כנפים לאחד
בשתים יכסה פניו ובשתים יעופף
ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף
וקרא זה אל זה ואמר קדוש
קדוש קדוש יהוה צבאות
מלא כל הארץ כבודו:
ויענו אמות הספים מקול

הקורא והבית ימלא עשן
ואמר אוי לי כי נדמיתי כי
איש טמא שפתים אנכי
ובתוך עם טמא שפתים
אנכי יושב כי את המלך
יהוה צבאות ראו עיני ויעף
אלי אחד מן השרפים וביד ו
רצפה במלקחים לקח מעל
המזבח ויגע על פי ויאמר
הנה נגע זה על שפתיך וסר
עונך וחטאתך תכפר
ואשמע את קול אדני אמר
את מי אשלח ומי ילך לנו
ואמר הנני שלחני ויאמר
לך ואמרת לעם הזה שמעו
שמוע ואל תבינו וראו ראו
ואל תדעו השמן לב העם
הזה ואזניו הכבד ועיניו
השע פן יראה בעיניו
ובאזניו ישמע ולבבו יבין
ושב ורפא לו ואמר עד מתי
אדני ויאמר עד אשר אם
שאו ערים מאין יושב
ובתים מאין אדם והאדמה
תשאה שממה ורחקו יהוה
את האדם ורבה העזבה
בקרב הארץ ועוד בה

עשור היה ושבה והיתה
לבער באלה ובאלון אשר
בשלכת מצבתם זרע
קדש שמה צבתה
ויהי בימי אחז בן יותם בן
עזיהו מלך יהודה עלה רצין
מלך ארם ופקח בן רמליהו
מלך ישראל לירושלם ל
המלחמה עליה ולא יכל
לחם עליה ויגד לבית
דוד לאמר נחה ארם על
אפרים ונע לבבו ולבב עמו
כנוע עצי יער מפני רוח
ויאמר יהוה אל ישעיהו
צא נא לקראת אחז אתה
ושאר ישוב בנך אל קצה
תעלת הברכה העליונה אל
מסלת שדה כובס ואמרת
אליו הישמר והשקט אל
תירא ולבבך אל ירך משני
זנבות האורים העשנים
האלה בחרי אף רצין וארם
ובן רמליהו יען כי יעץ
עליך ארם רעה אפרים וכן
רמליהו לאמר נעלה
ביהודה ונקיצנה ונבקעה
אלינו ונמליך מלך בתוכה

שנוים ב אשרי עין שנוים עין ריק שמים
ריק בגמר שנוים עם בגדי דאמים: ס:

והאדמה ב לא רשם והאדמה לא ונשמור
ובלה והאדמה ורשאה שממה: ס:

ומלך יהוה ב ושמשון כיאנוש ומיעון לפני:
ויבא ל אנשי השמשון השמשון ריעו: ס:

ויהי כי ומשמרון לאבדום לשקוד לבן לומר לחודה לבלך לחודה ולשרע ושמרו מקבצים אבשלום בגוש קרעלה בל בדך ואלע חבורן כמה עשרה לשלמה כי נם אמה דשיקן
לבוא ירושלם: ועתה ו ראש פרוק עשרים אחרים ראשון ובלו אמי מיבר מיבנו ואנו ביריעה: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אֶת בְּזָטָבָאל׃
כה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה
לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה כִּי
רָאשׁ אֲרַם דַּמֶּשֶׂק וְרֹאשׁ
דַּמֶּשֶׂק רְצִין וּבְעוֹד שִׁשִּׁים
וְחָמֵשׁ שָׁנָה יֵחַת אֶפְרַיִם
מֵעָם וְרֹאשׁ אֶפְרַיִם שֹׁמְרוֹן
וְרֹאשׁ שֹׁמְרוֹן בֶּן רְמַלְיָהוּ
אִם לֹא תַאֲמִינוּ כִּי לֹא
תֵאָמֵנוּ׃ וַיֹּסֶף יְהוָה
דַּבֵּר אֶל אָחָז לֵאמֹר׃ שְׁאַל
לְךָ אוֹת מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
הַעְמֵק שְׁאָלָה אוֹ הַגְבֵּהַּ
לְמַעְלָה׃ וַיֹּאמֶר אָחָז לֹא
אֶשְׁאַל וְלֹא אֲנַסֶּה אֶת
יְהוָה׃ וַיֹּאמַר שִׁמְעוּ נָא
בֵּית דָּוִד הַמְעַט מִכֶּם הַלְאוֹת
אֲנָשִׁים כִּי תַלְאוּ גַּם אֶת
אֱלֹהָי׃ לָכֵן יִתֶּן אֲדֹנָי הוּא
לָכֶם אוֹת הִנֵּה הָעַלְמָה הָרָה
וְיֹלֶדֶת בֵּן וְקָרָאת שְׁמוֹ
עִמָּנוּ אֵל׃ חֶמְאָה וּדְבַשׁ
יֹאכֵל לְדַעְתּוֹ מָאוֹס בָּרָע
וּבָחוֹר בַּטּוֹב׃ כִּי בְּטֶרֶם יֵדַע
הַנַּעַר מָאֹס בָּרָע וּבָחֹר בַּטּוֹב
תֵּעָזֵב הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה
קֹץ מִפְּנֵי שְׁנֵי מְלָכֶיהָ׃ יָבִיא

יְהוָה עָלֶיךָ וְעַל עַמְּךָ וְעַל
בֵּית אָבִיךָ יָמִים אֲשֶׁר לֹא
בָאוּ מִיּוֹם סוּר אֶפְרַיִם
מֵעַל יְהוּדָה אֶת מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁרֹק יְהוָה
לַזְּבוּב אֲשֶׁר בְּקֵצֶה יְאֹרֵי
מִצְרָיִם וְלַדְּבוֹרָה אֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר׃ וּבָאוּ וְנָחוּ
כֻּלָּם בְּנַחֲלֵי הַבְּתֻלֹת וּבְנִקְיֹקֵי
הַסְּלָעִים וּבְכָל הַנְּעָרוֹת
וּבְכָל הַנְּהָלִים׃ בַּיּוֹם הַהוּא
יְגַלַּח אֲדֹנָי בְּתַעַר הַשְּׂכִירָה
בְּעֵבְרֵי נָהָר בְּמֶלֶךְ אַשּׁוּר
אֶת הָרֹאשׁ וְשֵׂעַר הָרַגְלַיִם
וְגַם אֶתְהַ יִסְפֶּה׃
וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
יְחַיֶּה אִישׁ עֶגְלַת בָּקָר
וְשֵׁתֵי צֹאן׃ וְהָיָה מֵרֹב עֲשׂוֹת
חָלָב יֹאכַל חֵמְאָה כִּי חֵמְאָה
וּדְבַשׁ יֹאכֵל כָּל הַנּוֹתָר בְּקֶרֶב
הָאָרֶץ׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
יִהְיֶה כָּל מָקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה
שָׁם אֶלֶף גֶּפֶן בְּאֶלֶף כָּסֶף
לַשָּׁמִיר וְלַשָּׁית יִהְיֶה שָׁמָּה
וּבָקָר שְׁתֵּי בָּקָר׃ וְהָיָה מֵרֹב
שְׁמִירָה שָׁיִת תִּהְיֶה כָּל הָאָרֶץ׃

וְכָל הֶהָרִים אֲשֶׁר בַּמַּעְדֵּר
יֵעָדֵרוּן לֹא תָבוֹא שָׁמָּה
יִרְאַת שְׁמִירָה שָׁיִת וְהָיָה
לְמִשְׁלַח שׁוֹר וּלְמִרְמַס
שֶׂה׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קַח לְךָ
גִּלָּיוֹן גָּדוֹל וּכְתָב עָלָיו
בְּחֶרֶט אֱנוֹשׁ לְמַהֵר שָׁלָל
חָשׁ בַּז׃ וְאָעִידָה לִּי עֵדִים
נֶאֱמָנִים אֶת אוּרִיָּה הַכֹּהֵן
וְאֶת זְכַרְיָהוּ בֶן יְבֶרֶכְיָהוּ׃
וָאֶקְרַב אֶל הַנְּבִיאָה וַתַּהַר
וַתֵּלֶד בֵּן וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
קְרָא שְׁמוֹ מַהֵר שָׁלָל חָשׁ בַּז׃
כִּי בְּטֶרֶם יֵדַע הַנַּעַר קְרֹא
אָבִי וְאִמִּי יִשָּׂא אֶת חֵיל
דַּמֶּשֶׂק וְאֶת שְׁלַל שֹׁמְרוֹן
לִפְנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
וַיֹּסֶף יְהוָה דַּבֵּר
אֵלַי עוֹד לֵאמֹר׃ יַעַן בְּמָאֵס
הָעָם הַזֶּה אֶת מֵי הַשִׁّלֹחַ
הַהֹלְכִים לְאָט וּמָשׂוֹשׂ אֶת
רְצִין וּבֶן רְמַלְיָהוּ׃ וְלָכֵן הִנֵּה
אֲדֹנָי מַעֲלֶה עֲלֵיהֶם אֶת מֵי
הַנָּהָר חֲזָקִים וְרַבִּים אֶת
מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶת כָּל כְּבוֹדוֹ
וְעָלָה עַל כָּל אֲפִיקָיו וְהָלַךְ

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ולאיקוט ל׳ עמו עקה ואיש שכב לא יעשר
ישרים על בחוקו׳ ס׳

לאט ל׳ גלוי לא בשלום ההלכים ומרין לאט
והולך לאט הכי עכו מקלו׳ ס׳

ולכן ה׳ ומרמרון עליהלך לעשות משבי
יחמדון׳ ס׳

עַל־כֵּן גָּדַל יִצְרוֹ וְחָלַף בִּיהוּדָה
שָׁטָף וְעָבַר עַד־צַוָּארוֹ יִגִּיעַ
וְהָיָה מִטּוֹת כְּנָפָיו מְלֹא רֹחַב
אַרְצְךָ עִמָּנוּאֵל׃
רֹעוּ עַמִּים וְחַתּוּ
וְהַאֲזִינוּ כָּל־מֶרְחַקֵּי אָרֶץ
חִתְּאַזְּרוּ וְחַתּוּ חִתְּאַזְּרוּ וְחַתּוּ׃
עִצּוּ עֵצָה וּתֻפָר דַּבְּרוּ דָבָר
וְלֹא יָקוּם כִּי עִמָּנוּ אֵל׃
כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
אֵלַי כְּחֹזֶק הַיָּד וְיִסְּרֵנִי
מִלֶּכֶת בְּדֶרֶךְ הָעָם הַזֶּה לֵאמֹר׃
אֵת־יְהוָה צְבָאוֹת אֹתוֹ תַקְדִּישׁוּ
וְהוּא מוֹרָאֲכֶם וְהוּא מַעֲרִיצְכֶם׃
וְהָיָה לְמִקְדָּשׁ וּלְאֶבֶן נֶגֶף
וּלְצוּר מִכְשׁוֹל לְשֵׁנֵי בָתֵּי
יִשְׂרָאֵל לְפַח וּלְמוֹקֵשׁ לְיוֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלִָם׃ וְכָשְׁלוּ בָהֶם רַבִּים
וְנָפְלוּ וְנִשְׁבְּרוּ וְנוֹקְשׁוּ
וְנִלְכָּדוּ׃ צוּר תְּעוּדָה
חֲתוֹם תּוֹרָה בְּלִמּוּדָי׃ וְחִכִּיתִי
לַיהוָה הַמַּסְתִּיר פָּנָיו מִבֵּית
יַעֲקֹב וְקִוִּיתִי לוֹ׃ הִנֵּה אָנֹכִי

ותילדים אשר נתן לי יהוה
לאותות ולמופתים בישראל
מעם יהוה צבאות השכן
בהר ציון׃ וכי יאמרו
אליכם דרשו אל האבות
ואל החיד עבים חמצפצפים
והמהגים הלוא עם אל׃
אלהיו ידרש בעד החיים
אל המתים׃ לתורה ולתעודה
אם לא יאמרו כדבר הזה
אשר אין לו שחר׃ ועברה
בה שחוך עבו והיה כמור עב
והתקן צוקים כל במלכו׃
ובאלהיו יפטר לם עבדיו׳ אל
ארץ ויביטו אל עבתו חשכה
מעוף עוקה ואפלה מנדח׃
כי לא מועף לאשר מוצק
לה כעת הראשון הקל׃
ארצו וכלון ארצה נפתלי
והאחרון הכביד דרך הים
עבר הירדן גליל הגוים׃ העם
הלכים בחשך ראו אור
גדול ישבי בארץ צלמות
אור נגה עליהם׃ הרבית הגוי
לא התגלת השמחה שמחו
לפניך כשמחת בקציר
כאשר יגילו בחלקם שלל

כי את על סבלו ואת מטה
שכמו שבט נגשו כיום מדין
כיום מדין׃ כי כל סאון סאן
ברעש ושמלה מגולגלה
ברמים׃ והיתה לשרפה
מאכלת אש׃ כי ילד ילד לנו
בן נתן לנו׃ ותהי המשרה על
שכמו ויקרא שמו פלא
יועץ אל גבור אבי עד שר
שלום׃ לסרבה המשרה
ולשלום אין קץ׃ על כסא
דוד ועל ממלכתו להכין
אותה ולסעדה במשפט
וב׳ צדקה מעתה ועד עולם
קנאת יהוה צבאות תעשה
זאת׃ דבר שלח
אדני ביעקב ונפל בישראל
וידעו העם כלו אפרים
ושמרון׃ האמרים בגאון
ובגדל
לבב לאמר׃ לבנים נפלו
וגזית נגדעה שקמים נחליף
ארזים׃ ויסגב יהוה
אויבי רצין עליו׳ את
אויבו׳ ויסכך׳ ארם׳ מקדם
ופלשתים מאחור׃ ויאכלו
את ישראל׃ בכל׳ פה׃ בכל
זאת׳ לא׳ שב אפו׳ ועוד ידו

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מדין ב׳ מדין וסכבה ושמי על מדין להשחיר מדין אילים ואינו בתלת לשמין • ואפשר גבולה כמו • לעריה בגבולת
ישב בגבולת עמיה כתב אותו ותעמוד כלגבולתן ספר מל׳ ו • ולהכריע ב׳ בגים לא מעט חנו ששם מנו • ס׳

לאש ב׳ והיה אור ישראל חנו סכן דבריו פעל
פחד למדלים ומעמד לאש׳ • ס׳

נטויה׃ הָעָם לֹא־שָׁב עַד־
הַמַּכֶּהוּ וְאֶת־יְהוָה צְבָאוֹת לֹא
דָרָשׁוּ׃ וַיִּכְרֹת יְהוָה
מִיִּשְׂרָאֵל רֹאשׁ וְזָנָב כִּפָּה
וַאֲגַמּוֹן יוֹם אֶחָד׃ זָקֵן וְנָשׂוּא
פָנִים הוּא רֹאשׁ וְנָבִיא מוֹרֶה
שָׁקֶר הוּא הַזָּנָב׃ וַיִּהְיוּ מַאַשְּׁרֵי
הָעָם הַזֶּה מַתְעִים וּמְאֻשָּׁרָיו
מְבֻלָּעִים׃ עַל־כֵּן עַל־בַּחוּרָיו
לֹא יִשְׂמַח אֲדֹנָי וְאֶת־יְתוֹמָיו
וְאֶת־אַלְמְנֹתָיו לֹא יְרַחֵם כִּי
כֻלּוֹ חָנֵף וּמְרֵע וְכָל־פֶּה דֹבֵר
נְבָלָה בְּכָל־זֹאת לֹא שָׁב אַפּוֹ
וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃ כִּי בָעֲרָה
כָּאֵשׁ רֶשַׁע שָׁמִיר וָשַׁיִת
תֹּאכֵל וַתְּצַת בְּסִבְכֵי־יָעַר
וַיִּתְאַבְּכוּ גֵּאוּת עָשָׁן׃ בְּעֶבְרַת
יְהוָה צְבָאוֹת נֶעְתַּם אָרֶץ
וַיְהִי הָעָם כְּמַאֲכֹלֶת אֵשׁ
אִישׁ אֶת־אָחִיו לֹא יַחְמֹלוּ׃
וַיִּגְזֹר עַל־יָמִין וְרָעֵב וַיֹּאכַל
עַל־שְׂמֹאוֹל וְלֹא שָׂבֵעוּ אִישׁ
בְּשַׂר זְרֹעוֹ יֹאכֵלוּ׃ מְנַשֶּׁה
אֶת־אֶפְרַיִם וְאֶפְרַיִם אֶת־
מְנַשֶּׁה יַחְדָּו הֵמָּה עַל־יְהוּדָה
בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד
יָדוֹ נְטוּיָה׃

מעט וחזה עכאות ב׳ ומרשעתן ולשכן ריבארד
יפליקד • ס׳

חֲוֵי הַחֹקְקִים חֹקְקֵי
אָוֶן וּמַכְתְּבִים עָמָל כָּתָבוּ׃
לְהַטּוֹת מִדִּין דַּלִּים וְלִגְזֹל
מִשְׁפַּט עֲנִיֵּי עַמִּי לִהְיוֹת׃
אַלְמָנוֹת שְׁלָלָם וְאֶת־יְתוֹמִים
יָבֹזּוּ׃ וּמַה־תַּעֲשׂוּ לְיוֹם פְּקֻדָּה
וּלְשׁוֹאָה מִמֶּרְחָק תָּבוֹא
עַל־מִי תָּנוּסוּ לְעֶזְרָה וְאָנָה
תַּעַזְבוּ כְּבוֹדְכֶם׃ בְּלִתִּי כָרַע
תַּחַת אָסִיר וְתַחַת חֲלָלִים יִפֹּלוּ
גַּם־בְּכָל־זֹאת לֹא שָׁב אַפּוֹ
וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃

הוֹי אַשּׁוּר שֵׁבֶט
אַפִּי וּמַטֶּה הִוא בְיָדָם זַעְמִי׃
בְּגוֹי חָנֵף אֲשַׁלְּחֶנּוּ וְעַל־
עַם עֶבְרָתִי אֲצַוֶּנּוּ לִשְׁסֹל
שָׁלָל וְלִבְזֹז בֶּזֶז וְלָשִׂים מִרְמָס
כְּחֹמֶר חוּצוֹת׃ וְהוּא לֹא כֵן
יְדַמֶּה וְלִבָּבוֹ לֹא כֵן יְחַשֵּׁב
כִּי לְהַשְׁמִיד בְּלִבָּבוֹ וּלְהַכְרִית
גּוֹיִם לֹא מְעָטִים׃ כִּי יֹאמַר
הֲלֹא שָׂרַי יַחְדָּו מְלָכִים׃
הֲלֹא כַּכַּרְכְּמִישׁ כַּלְנוֹ אִם
לֹא כָאַרְפַּד חֲמָת אִם לֹא
כַּדַּמֶּשֶׂק שֹׁמְרוֹן׃ כַּאֲשֶׁר
מָצְאָה יָדִי לַמַּמְלְכוֹת
הָאֱלִיל וּפְסִילֵיהֶם מִירוּשָׁלִַם

בלבבו ה׳ וחזה כשמעון אות ושרי האלהו ושם אחד ואל תרשמיד בלבבו לחומר לד׳ שר כל בלבבו
ודבר אמת בלבבו חזה ובלבבו ראיל • ס׳ ולשמרון ב׳ ומפילהם מירושלם ויבאו אנשים משבט • ס׳

וּמִשֹּׁמְרוֹן׃ הֲלֹא כַּאֲשֶׁר
עָשִׂיתִי לְשֹׁמְרוֹן וְלַאֱלִילֶיהָ
כֵּן אֶעֱשֶׂה לִירוּשָׁלִַם׃
וְלֵעַצְבֶּיהָ׃ וְחָרַבְתִּי
יְבַצֵּעַ אֲרָנָי אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂהוּ
בְּחֶרֶף צִיּוֹן בִּירוּשָׁלִַם אֶפְקֹד
עַל־פְּרִי גֹדֶל לְבַב מֶלֶךְ
אַשּׁוּר וְעַל תִּפְאֶרֶת רוּם
עֵינָיו׃ כִּי אָמַר בְּכֹחַ יָדִי
עָשִׂיתִי וּבְחָכְמָתִי כִּי נָבוֹנְתִּי
וָאָסִיר גְּבוּלוֹת עַמִּים
וְעַתֵּדוֹתֵיהֶם שֹׁסְתִּי וָאוֹרִיד
כַּאַבִּיר יוֹשְׁבִים׃ וַתִּמְצָא
כַּקֵּן זַרְעִי לְחֵיל הָעַמִּים וּכְאֹסֶף
בֵּיצִים עֲזוּבוֹת כָּל־הָאָרֶץ
אֲנִי אָסָפְתִּי וְלֹא הָיָה נֹדֵד
כָּנָף וּפֶצֶה פֶה וּמְצַפְצֵף׃
הֲיִתְפָּאֵר הַגַّרְזֶן עַל־הַחֹצֵב
בּוֹ אִם־יִתְגַּדֵּל הַמַּשּׂוֹר עַל־
מְנִיפוֹ כְּהַנִּיף שֵׁבֶט וֹאת
מְרִימָיו כְּהָרִים מַטֶּה לֹא עֵץ׃
לָכֵן יִשְׁלַח הָאָדוֹן יְהוָה
צְבָאוֹת בְּמִשְׁמַנָּיו׳ רָזוֹן׃ וְתַחַת
כְּבֹדוֹ יִקַּד יִקֹּד נִיצוֹץ אֵשׁ׃
וְהָיָה אוֹר יִשְׂרָאֵל לְאֵשׁ׃
וּקְדוֹשׁוֹ לְלַהָבָה וּבָעֲרָה׃
וְאָכְלָה שִׁיתוֹ וּשְׁמִירוֹ בְּיוֹם

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

אחד׃ וכבוד יערו וכרמלו
מנפש ועד בשר יכלה והיו
כמסס נסס׃ ושאר עצי יערו
מספר יהיו ונער יכתבם׃

והיה ביום ההוא לא יוסיף ׃
עוד שארית ישראל ופלטת
בית יעקב להשען על מכהו
ונשענו על יהוה קדוש ׃
ישראל באמת׃ שארית שוב
שארית יעקב׃ אל גבור׃ מי
אם יהיה עמך ישראל כחול
הים שארית שוב בו כלון ׃
חרוץ שוטף צדקה׃ ביכלה
ונחרצה אדני יהוה צבאות
עשה בקרב כל הארץ׃
לכן כה אמר אדני
יהוה צבאות אל תירא ׃
עמי׃ יושב ציון מאשור ׃
בשבט יכה׃ ומטהו ישא
עליך בדרך מצרים׃ ועוד
מעט מזער׃ וכלה זעם ואפי
על תכלתם׃ ועורר עליו ׃
יהוה צבאות שוט כמכת ׃
מדין בצור׃ עורב ומטהו על
הים ונשאו בדרך מצרים׃
והיה ביום ההוא יסור סבלו

מעל שכמך׃ ועלו מעל ׃
עולך׃ בדשן׃ יחבל על מפני ׃
שמן׃ בא על עית עברה ׃
במגרון למכמש׃ ופקוד ׃
כליו׃ עברו מעברה גבע
מלון לנו׃ חרדה׃ הרמה גבעת
שאול נסה׃ עתלי קולך
בת גלים׃ הקשיבי לישה
עניה׃ ענתות׃ ערדה׃ מדמנה
ישבי הגביים׃ העיזו׃ עוד
היום בנב׃ לעמד׃ נפף ידו
הר בית׃ עיון גבעת׃ ירושלם
חנה׃ הארון׃ ותהי
עבאות׃ מסעף פארה ׃
במערעה׃ ורמי׃ קומה ׃
גדועים׃ הגבהים׃ ישפלו
ונקף סבכי׃ היער׃ בברזל ׃
והלבנון׃ באדיר׃ יפול׃
ויצא׃ חטר׃ מגזע
ישי׃ ונצר׃ משרשיו׃ יפרה׃
ונחה׃ עליו׃ רוח יהוה׃ רוח ׃
חכמה׃ ובינה׃ רוח׃ עצה ׃
וגבורה׃ רוח׃ דעת׃ ויראת ׃
יהוה׃ והריחו׃ ביראת׃ יהוה
ולא׃ למראה׃ עיניו׃ ישפט ׃
ולא׃ למשמע׃ אזניו׃ יוכיח׃
ושפט׃ בצדק׃ דלים׃ והוכיח

במי שור׃ לעני׃ הארץ׃ והכה
ארץ׃ בשבט׃ פיו׃ וברוח ׃
שפתיו׃ ימות׃ רשע׃ והיה׃
צדק׃ אזור׃ מתניו׃ והאמונה
אזור׃ חלציו׃ וגר׃ ואב׃ עם
כבש׃ ונמר׃ עם גדי׃ ירבץ׃
ועגל׃ וכפיר׃ ומריא׃ יחדו ׃
ונער׃ קטן׃ נהג׃ בם׃ ופרה
ודב׃ תרעינה׃ יחדו׃ ירבצו׃
ילדיהן׃ ואריה׃ כבקר׃ יאכל
תבן׃ ושעשע׃ יונק׃ על חר
פתן׃ על מאורת׃ צפעוני
גמול׃ ידו׃ הדה׃ לא׃ ירעו
ולא׃ ישחיתו׃ בכל׃ הר קדשי
כי מלאה׃ הארץ׃ דעה׃ את
יהוה׃ כמים׃ לים׃ מכסים׃

והיה׃ ביום׃ ההוא׃ שרש׃ ישי
אשר׃ עמד׃ לנס׃ עמים׃ אליו
גוים׃ ידרשו׃ והיתה׃ מנחתו
כבוד׃
והיה׃ ביום׃ ההוא׃ יוסיף׃ אדני
שנית׃ ידו׃ לקנות׃ את׃ שאר
עמו׃ אשר׃ ישאר׃ מאשור
ומצרים׃ ומפתרוס׃ ומכוש
ומעילם׃ ומשנער׃ ומחמת
ומאיי׃ הים׃ ונשא׃ נס׃ ל

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

אודים ב׳. ומימגמון מי כוכבי השמים ואין אודים ומימגמ מרשעים ס׳. ראיש אל אריגו ב׳ וישבר
חתנו במחנו וחזה כעבי מיחו׳. ושמו ב׳ מל ובשקעה ד׳ דרכים דהכרוכה וחיה כעבי. עריה ב׳. חט׳ וחזולא צריך
ואבריח כל עדיו נפשי׳ ס׳.

עלולמין ב׳ חסדיון ואמרוהם בחם וחזהו חזדו
ליחוה דרכי חשמים׳ ס׳.

לבוים ואסף נדחי ישראל
ונפצות יהודה מן הארצות׳
מארבע כנפות הארץ׳
וסרה קנאת אפרים ועדי
יהודה יכרתו אפרים לא
יקנא את יהודה ויהודה
לא יצר את אפרים׳ ועפו
בכתף פלשתים ימה יחדו
יבזו את בני קדם׳ אדום
ומואב משלוח ידם ובני
עמון משמעתם׳ והחריב
יהוה את לשון ים מצרים
והניף ידו על הנהר בעצם
רוחו והכהו לשבעה נחלים
והדריך בנעלים׳ והיתה
מסלה לשאר עמו אשר
ישאר מאשור כאשר
היתה לישראל ביום עלותו
מארץ מצרים׳ ואמרת
ביום ההוא אודך יהוה כי
אנפת בי ישב אפך ותנחמני׳
הנה אל ישועתי אבטח
ולא אפחד כי עזי וזמרת
יה יהוה ויהי לי לישועה׳
ושאבתם מים בשון
ממעיני הישועה׳ ואמרתם
ביום ההוא הודו ליהוה׳

13,1

קראו בשמו הודיעו עבדיו
עלילותיו הזכירו כי נשגב
שמו׳ זמרו יהוה כי גאות
עשה מידעתו את בכל׳
הארץ׳ צהלי ורני יושבת
ציון כי גדול בקרבך קדוש
ישראל׳
משא בבל אשר חזה ישעיהו
בן אמוץ׳ על הר נשפה׳
שאו נס הרימו קול להם
הנפו יד ויבאו פתחי
נדיבים׳ אני צויתי למקדשי
גם קראתי גבורי לאפי
עליזי גאותי׳ קול המון
בהרים דמות עם רב קול
שאון ממלכות גוים נאספים
יהוה צבאות מפקד צבא
מלחמה׳ באים מארץ מרחק
מקצה השמים יהוה וכלי
זעמו להבל כל הארץ׳
הילילו כי קרוב יום יהוה׳
כשד משדי יבוא׳ על כן כל
ידים תרפינה וכל לבב אנוש
ימס׳ ונבהלו צרים וחבלים
יאחזון כיולדה יחילון איש
אל רעהו יתלהטו פני להבים
פניהם׳ הנה יום יהוה בא

אכזרי ועברה וחרון אף
לשום הארץ לשמה׳
והטאיה רשעיה מן שמים׳ כי
כוכבי השמים וכסיליהם
לא יהלו אורם׳ חשך השמש
בצאתו מרחם לא יגיה אורו׳
ופקדתי על תבל רעה ועל
רשעים עונם׳ והשבתי
גאון זדים׳ וגאות עריצים
אשפיל׳ אוקיר אנוש
מפז ואדם מכתם אופיר׳
על כן שמים ארגיז׳ ותרעש
הארץ׳ ממקומה בעברת
יהוה צבאות׳ וביום חרון אפו׳
והיה כצבי מדחו וכצאן אין
מקבץ איש אל עמו יפנו׳
ואיש אל ארצו ינוסו׳ כל
הנמצא ידקר׳ וכל הנסף
יפל בחרב׳ עליהם׳
ידשו׳ ונשיהם תשגלנה׳
בתיהם ונשיהם תשגלנה׳
הנני מעיר עליהם את מדי
אשר כסף לא יחפצו׳ וזהב
לא יחפצו׳ ובקשתות
נערים תרטשנה׳ ופרי בטן
לא ירחמו׳ על בנים לא
תחוס עינם׳ והיתה בבל

ישוב ה׳ ואמרו ישוב אשוב עמו מחיא ודיך אמר
ישוב ישמעו ויחזו ישוב אל ישוב ויך נמלט׳ ס׳.

נשגב ונשגב ה׳. קדעין ומזמרו מי שרם ומלון אוכשטו יהוה מבדל׳ ס׳. ויקשו עד ב׳ ויאמר הישע אל שאול׳
ושאבתם׳ מים ליהוה הישועה׳ ס׳. ויבאו ה׳ ונקבה כרמון לרעב. חמר לכל נשמה בדמים במטא׳ ס׳.

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

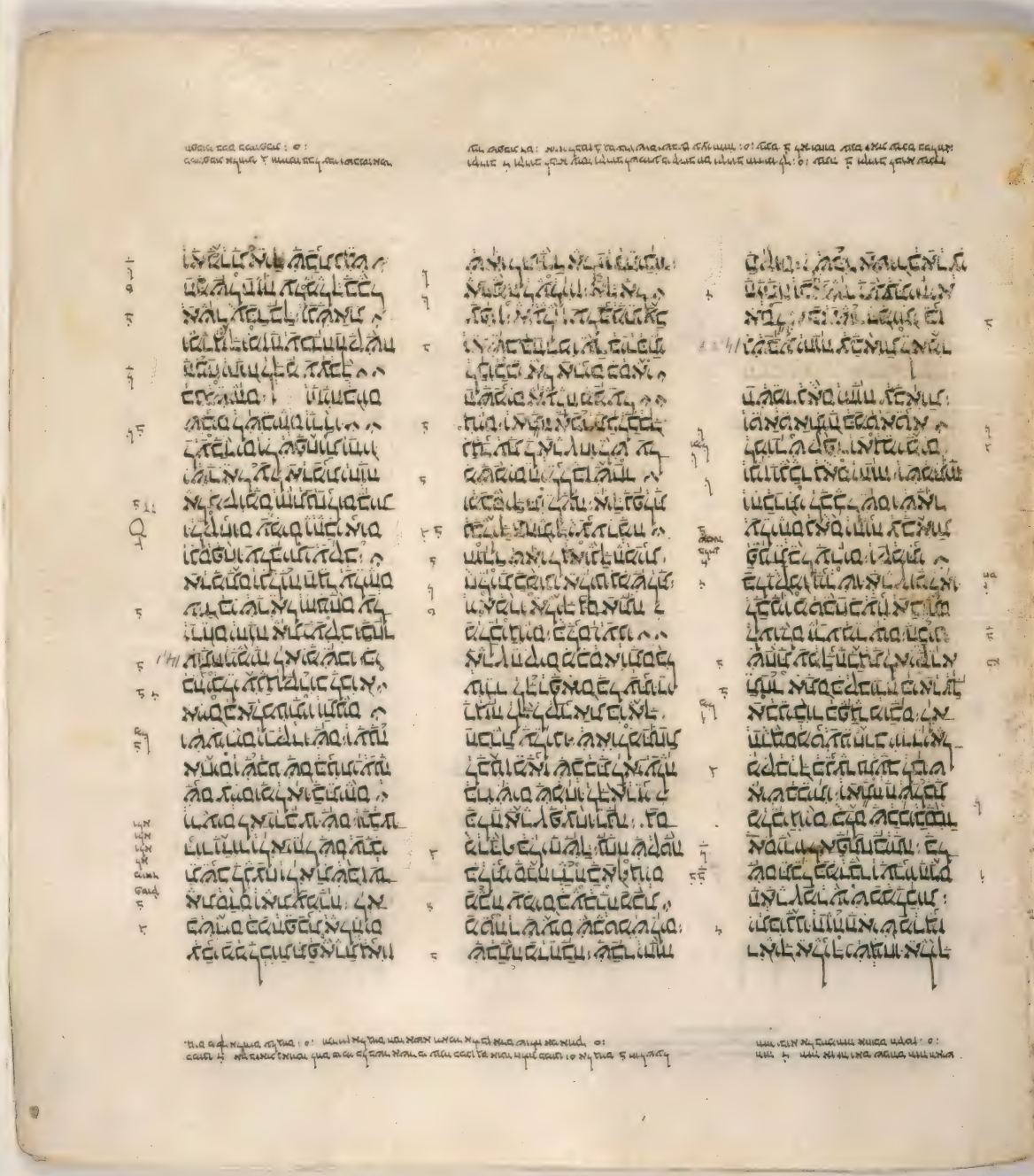

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ועל חרי אבוסנו וסר ·
מעלוהם עלו וסבלו מעל
שכמו וסור זאת חעצה ·
חיעוצה על כל חארץ וחאת
היד חנטויה על כל חגוים ·
כי יהוה צבאות יעץ ומי ·
יפר וידו חנטויה ומי ישיבנה ·

בשנת מות המלך אחז חיה
המשא חזה אל תשמחי
פלשת כלה כי נשבר שבט
מכה כי משרש נחש יצא ·
צפעוני פרי משרף
ופרי בכור ירליס ואמיוס
לבטח ירבצו וחמתי ברעב
שרשך ארויג יחרג ·
הילל שערן זעקי עיר
נמוג פלשת כלך כי מצפון
עשן בא ואין בודד במועדיו ·
ומה יענה מלאכי גויים כי יהוה
יסד צון ובו יחסו עניי עמו ·
משא מואב ·
כי ביום שדד ער מואב נדמה
כי ביום שדד קיר מואב
נדמה עלה הבית ודיבן
הבמות לבכי על בנו ·
מידבא מואב ויליל בכל

ראשיו קרחה כל זקן ·
גרועה כחו עתיו חגרו שק
על גגותיה ובחבתיה כלה
ילילו ורד בבכי ותזעק
חשבון ואלעלה עד יהץ
נשמע קולם עד כן חלצו
מואב ירעו נפש ירעה
לו יבכו למואב יזעק ·
בריחה עד צער עגלת ·
שלשיה כי מעלה הלוחות
בבכי יעלה בו כי בדרך ·
חורנים זעקת שבר יעורו
כי מי נמרים משמות יהיו
כי יבש חציר כלה דשא ·
ירק לא חיה עלכן יתרה
עשה פקדתם על נחל ·
חערבים ישאו כי חקיפה
חזעקה אתגבול מואב
עד אגלים יללתה ובאר
אילים יללתה כי מי מימון
מלאו דם כי אשיון ·
הומון נוסף לפליטת ·
מואב אריה לשאריה ·
ארמה שלחו כר משל ·
ארץ מסלע מדבר יה אל
חר בת ציון ותהי כעוף
נדדים משלחת חיינה ·

בנות מואב מעברת ·
לארנון חכיאו עצה עשו
פלילה שיתו כלול צלך
בתוך צהרים סתרי נדחים
נדד אל תגלי נודד נדחו
מואב חיו סתר למו מפני
שודד כי אפס חמץ כלה
שד תמו רמס מן חארץ
וחונן בחסד כסא וישב ·
עלו באמת באהל דוד ·
שפט ודד שמש שפט ומחר
צדק שמעתי גאון מואב
גאה מאד גאותו וגאונו ש
ועברתו לא כן בדיו ·
לכן ייליל מואב
למואב כלה ייליל לאשישי
קיר חרשת תהגו אך ·
נכאים כי שדמות חשבון
אמלל גפן שבמה בעלי
גוים הללמו שרוקיה עד
יעזר נגעו תעו מדבר ·
שלחותיה נטשו עברו ים
על כן אבכה בבכי יעזר
גפן שבמה ארויך דמעתי
חשבון ואלעלה כי על
קיץ וקציר עליך הידד
נפל ונאסף שמחה ונגיל

ומלה ב חד מא חו וחד מוא רא על נון הישראלי: פ. ומה ל׳ מין בעון דוד מבי לך ·
ויגע ב כי מחה עבאות ולא המחה ענין: ובו ב אדיע אבון ודקדוק ואלו עמי עמד ·

מלה ב כל חי · ועל ישראל כלה בדרמיון חגבו שיך לכן ולא המיר ואמרא רמלאכו ומכן
עשו מימין ב כי מקשנם רעי בדולל שמם בפטוק בגלגדה אמשבמרים · ודרש ב חבלי חשבר חמר ושאל
חזולן בחסד שלו פזב וכקש ·

ומחנן ב כ מל חוד חס חוזן בחמדי מלא
חשוכן חוכן וחמיחה שם על מלוטיה ·

מזחבקרמל ובכרמים לא׳
ירגנו לא ירעו עוד במקבים
לא ירדף הדרך הירח ׃
הישבתי עלבומעי למואב
בכבוד וחמון קרבי לקיר חרש
ותיתן כנור מואב כינור לאחר מואב
עלבחכמה ובא אל מקדשו
לחתפלל ולא יוכל׃ זחן
ודבר אשר דבר יחוה אל
מואב מאז ועתה דבר
יחוה לאמר בשלש שנים
בשמן שכיר ונקלה כבוד
מואב בכל החמון הרב ׃
ושארם מעט מזער לוא
כביר ׃׃ משא׃
דמשק הנה דמשק מוסר
מעיר והיתה מעי מפלה
עזבות ערי ערער לעדרים
תהיינה ורבצו ואין מחריד׃
ונשבתם מבצר מאפרים
וממלכה מדמשק שקו שארם
ארם ככבוד בני ישראל
יהוו נאם יחוה צבאות׃
והיה ביום ההוא
יבל כבוד יעקב ומשמן
בשרו ירזה והיה כאסף
קציר קמה ורעו שבלים

ויקעו עמק רפאים׃
ונשארו בו עוללות בכרם
זית שמנים שלשה ברגרים
בראש אמיר ארבעה
חמשה בסעפיה פריה׃
נאם יחוה אלהי ישראל׃
ביום ההוא ישעה
האדם על עשהו ועיניו
אל קדוש ישראל תראינה׃
ולא ישעה אל המזבחות
מעשה ידיו ואשר עשו
אצבעתיו לא יראה ׃׃
והאשרים והחמנים ביום
ההוא יהיו עריו׃ ׃׃
כעזובת החרש והאמיר
אשר עזבו מפני בני ׃׃
ישראל והיתה שממה׃
כי שכחת אלהי ישעך
וצור מעזך לא זכרת על
כן תטעי נטעי נעמנים׃
וזמרת זר תזרענו׃ ביום
נטעך תשגשג ובבקר
זרעך תפריחי נד קציר
ביום נחלה ואנוש׃
הוי המון עמים
רבים כהמות ים יהמיון

ושאון לאמים כשאון׃
מים כבירים ישאון לאמים
כשאון מים רבים ישאון
וגער בו ונס ממרחק ורדף
כמץ הרים לפני רוח וכגלגל
לפני סופה׃ לעת ערב והנה
בלהה בטרם בקר איננו׃
זה חלק שוסינו וגורל ׃׃
לבזזינו׃
הוי ארץ צלצל׃
כנפים אשר מעבר לנהרי
כוש׃ השלחים בים צירים׃
ובכלי גמא על פני מים לכו׃
מלאכים קלים אל גוי ׃׃
ממשך ומורט אל עם נורא
מן והאוא ולהלאה גוי קו קו׃
ומבוסה אשר בזאו נהרים
ארצו׃ כלי שבי תבלו ושכנו
ארץ כנשא נס הרים תראו
וכתקע שופר תשמעו׃
כי כה אמר יחוה
אלי אשקוטה ואביטה
במכונתי כחם צח על אור
בעבט לבחם קציר׃ כי לפני
קציר בתם פרח וכסר גמל
יחיה נציה וכרתה הזלזלים׃
במזמרות ואת הנטישות

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

קשה ד״ל ומסמרתן מ״ש עתה בכרית לשרא
דעלי דיזעין: ס׳

ונהי ל׳ ינא מעדן ואדב ואדב ומבבמי: ס׳ נראה ב׳ שרי ענן כו׳ לא ידיע: ס׳ ופחד ב׳ אז ומקרא ומרגיל
מ״ל פנים וחדר: ס׳ ; חב ח׳ דרוך ממנו אשמידה ועמדה ואמדוה ואחמלן אמין ושלח לחם מרשיעו:

חַסִּיר חַתִּי וְעָזְבוּ יַחְדָּו לְ
עִיט הָרִים וּלְבַהֲמַת
הָאָרֶץ וְקַץ עָלָיו הָעָט
וּבָהֶמַת הָאָרֶץ עָלָיו
תָּחֹרֶף בַּעֲלוֹת הַחַיָּה וּכֹל
שֹׁנְאֵי לַיהוָה עֹבְרֵי עָם
מִמְּשַׁךְ וּמוֹרֵט וּמֵעַם נוֹרָא
מִזֶּה וָאֵילָה גּוֹיִם קוֹקֵן
וּמְבוּסָה אֲשֶׁר בִּזְאוּ נַהֲרוֹת
אַרְצוֹ אֶל מְקוֹם שֵׁם יְהוָה
צְבָאוֹת הַר צִיּוֹן׃
מַשָּׂא מִצְרַיִם הִנֵּה
יְהוָה רֹכֵב עַל עָב קַל וּבָא
מִצְרַיִם וְנָעוּ אֱלִילֵי מִצְרַיִם
מִפָּנָיו וְלֵב מִצְרַיִם יִמַּס
בְּקִרְבּוֹ וְסִכְסַכְתִּי מִצְרַיִם
בְּמִצְרַיִם וְנִלְחֲמוּ אִישׁ
בְּאָחִיו וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ עִיר
בְּעִיר מַמְלָכָה בְּמַמְלָכָה׃
וְנִבְקְעָה רוּחַ מִצְרַיִם בְּקִרְבּוֹ
וַעֲצָתוֹ אַבְלַע וְדָרְשׁוּ אֶל
הָאֱלִילִים וְאֶל הָאִטִּים
וְאֶל הָאִדְּעֹנִים וְאֶל הַיִּדְּעֹנִי׃
וְסִגַּרְתִּי אֶת מִצְרַיִם בְּיַד
אֲדֹנִים קָשֶׁה וּמֶלֶךְ עַז
יִמְשָׁל בָּם נְאֻם הָאֲדוֹן
יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְנִשְׁתּוּמִים

מֵהַיְסוֹן וְנָהָר יֶחְרַב וְיִבָּשׁ׃
וְהֶאֱזִינוּ הַרוֹתֵי לוֹ
יְחֹרְבוּ יֹאחֲזוּ מְצוּר קָנֶה
וְסוּף קָמֵלוּ׃ עֲרוֹת עַל
יְאוֹר עַל פִּי יְאוֹר וְכֹל
מִזְרַע יְאוֹר יִיבַשׁ נִדַּף
וְאָנוּנוּ וְאָנוּחַדּוּ וּבַסּוּף אֲכָלוּם
בְּלִמָּשׁ שְׁלוּבֵי בַּיְאוֹר חָכָה
וּפֹרְשֵׂי מִכְמֶרֶת עַל פְּנֵי
מַיִם אֻמְלָלוּ׃ וּבֹשׁוּ עֹבְדֵי
פְּשָׁתִים שְׂרִיקוֹת וֹאֲרָגִים
חִוְרוּ׃ וְהָיוּ שְׁתֹתֶיהָ מְדֻכָּאִים
כָּל עֹשֵׂי שֶׂכֶר אֲגַמִּים נֶפֶשׁ
אַךְ אֱוִילִים שָׂרֵי צֹעַן
חַכְמֵי יֹעֲצֵי פַרְעֹה עֵצָה
נִבְעָרָה אֵיךְ תֹּאמְרוּ אֶל
פַּרְעֹה בֶּן חַכָמִים אָנִי בֶן
מַלְכֵי קֶדֶם׃ אַיֵּה אֵפוֹא
חֲכָמֶיךָ וִיגִּידוּ נָא לָךְ וְיֵדְעוּ
מַה יָּעַץ יְהוָה צְבָאוֹת׃
עַל מִצְרָיִם׃ נוֹאֲלוּ שָׂרֵי
צֹעַן נִשְּׂאוּ שָׂרֵי נֹף וְהִתְעוּ
אֶת מִצְרַיִם פִּנַּת שִׁבְטֶיהָ׃
יְהוָה מָסַךְ בְּקִרְבָּהּ רוּחַ
עִוְעִים וְהִתְעוּ אֶת מִצְרַיִם
בְּכָל מַעֲשֵׂהוּ כְּהִתָּעוֹת
שִׁכּוֹר בְּקִיאוֹ׃ וְלֹא יִהְיֶה

לְמִצְרַיִם מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה רֹאשׁ וְזָנָב כִּפֵּת
וְאַגְמוֹן׃
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
מִצְרַיִם כַּנָּשִׁים וְחָרַד׃
וּפָחַד מִפְּנוֹת תְּנוּפַת יַד
יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר הוּא
מֵנִיף עָלָיו׃ וְהָיְתָה אַדְמַת
יְהוּדָה לְמִצְרַיִם לְחַגָּא
כֹּל אֲשֶׁר יַזְכִּיר אֹתָהּ
אֵלָיו יִפְחַד מִפְּנֵי עֲצַת
יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר הוּא
יוֹעֵץ עָלָיו׃
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיוּ
חֲמֵשׁ עָרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
מְדַבְּרוֹת שְׂפַת כְּנָעַן
וְנִשְׁבָּעוֹת לַיהוָה צְבָאוֹת
עִיר הַהֶרֶס יֵאָמֵר לְאַחַת׃
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
מִזְבֵּחַ לַיהוָה בְּתוֹךְ אֶרֶץ
מִצְרַיִם וּמַצֵּבָה אֶצֶל
גְּבוּלָהּ לַיהוָה׃ וְהָיָה לְאוֹת
וּלְעֵד לַיהוָה צְבָאוֹת
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם כִּי יִצְעֲקוּ
אֶל יְהוָה מִפְּנֵי לֹחֲצִים
וְיִשְׁלַח לָהֶם מוֹשִׁיעַ וְרָב
וְהִצִּילָם׃ וְנוֹדַע יְהוָה לְ
מִצְרַיִם וְיָדְעוּ מִצְרַיִם אֶת

עשה ד״ה כו׳ מלא אות וכמה שכי אנגמי מיש פראשרים ועד לב ועל דם חיל עבא ויומו דדבר ומים ומנוח דפקוק וחמים אמן חקקה וישבו אשר מ״ל אבית הישרה בבריו כמו
משרתנו ודרי דוים אמונה ר״ע מעמה והלוכי אשקול על מגשמים וכן וחוי עשרים ושלש עי׳ מזג מיג הכיתמון ס בנשרת ג׳ חיל לחוכל לשרה מ״ל מגשים ומדרגיות מ״ל
ומוחי מ״ל מגשים כמשים: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

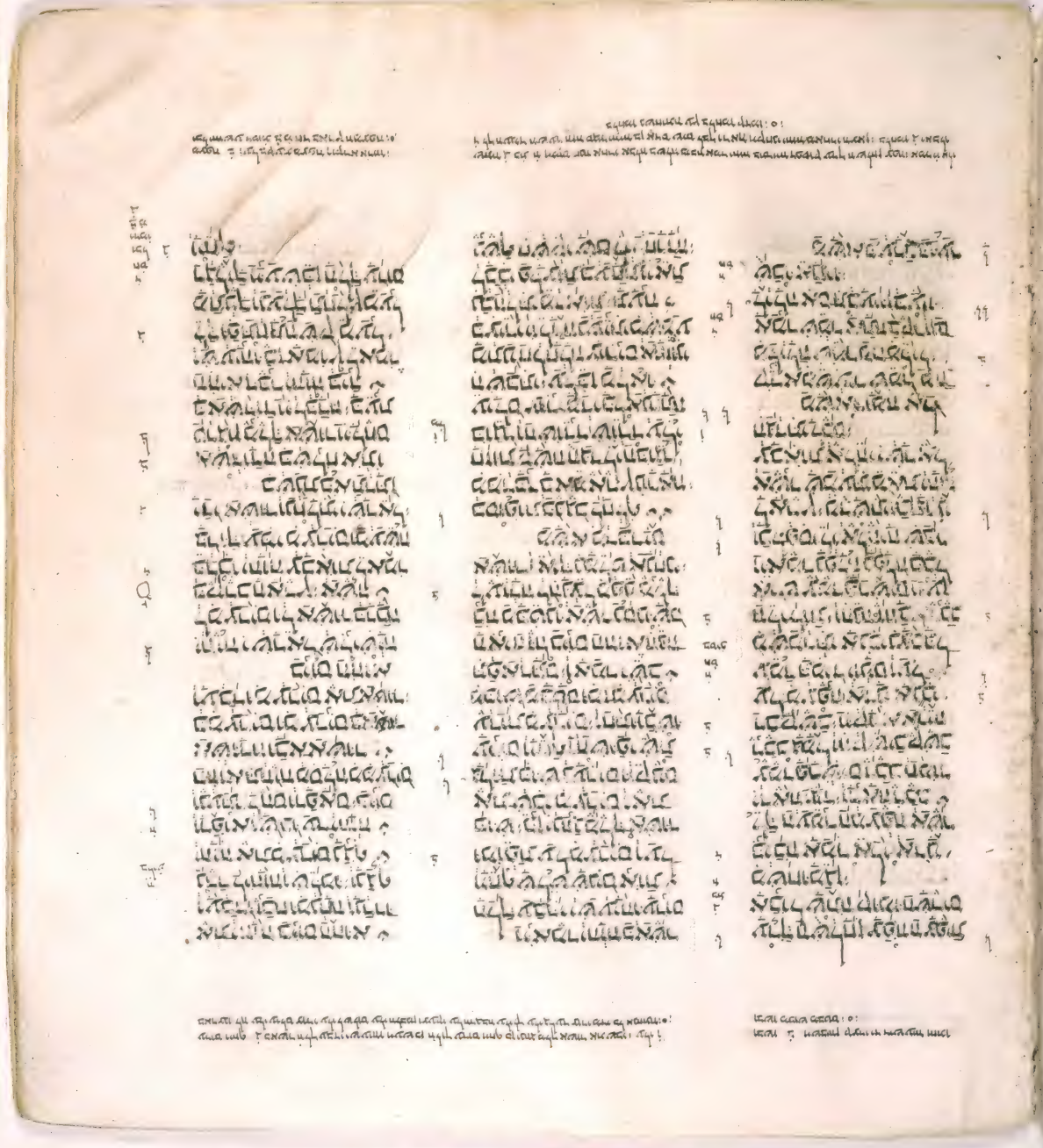

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בערב תלינו ארחות
הדעס לקראת צמא
חדמו מים שבי ארץ תימא
בלחמו קדמו נדד בימפני
חרבות נדו ומפני חרב
נטו שחו ומפני קשת רובה
ומפני כבד מלחמה
כי כה אמר אדני
אל בעוד שנת כשנים
שכירו וכל כבוד קדר
ושאר מספר קשת גבורי
בני קדר ימעטו כי יהוה
אלהי ישראל דבר
משא גיא חזיון
מה לך אמר עלית בלך
לגות תשאיתמלאה שד
המיה קריה עליזה חליך
לא חללי חרב ולא מתי
לא חלליו ורבו לא מתי
כל רציך נדדו
יחד מקשת אסרו כל
נמצאו יחד אסרו מרחוק
ברחו עלכן אמרתי שעו
מני אמר רבבי אל תאיצו
לנחמני על שד בת עמי
כי יום מהומה ומבוסה
ומבוכה לאדני יהוה צבאות
בגיא חזיון מקרקר קיר

ושועו אל ההר ועיל מנשא
אשפה ברכב אדם פרשים
וקיר עלה מגן ויהי מבחר
עמקיך מלא רכב ופרשים
שת שתה השערים
מסך יהודה ותבט ביום
ההוא אל נשק בית היער
ואת בקעי עיר דוד ראיתם
כי רבו ותקבצו את מי
ומגדל התרחתם ואת בתי
ירושלם ספרתם ותתצו
ותתים לבצר החומה ומקוה
עשיתם בין החמתים למי
הברכה הישנה ולא הבטתם
אל עשיהו ויצרה מרחוק
לא ראיתם ויקרא אלי
יהוה צבאות ביום ההוא
לבכי ולמספד ולקרחה
ולחגר שק וחגה שקים
ושמחה הרג בקר ושחט
צאן אכל בשר ושתות יין
אכול ושתו כי מחר נמות
ונגלה באזני יהוה צבאות
אם יכפר העון הזה לכם
תמתון אמר אדני יהוה
צבאות

כה אמר אדני יהוה צבאות

ולך בא אל הסכן הזה אל
שבנא אשר על הבית מה
לך פה ומי לך פה כי חצבת
לך פה קבר חצבי מרום
קברו הה חוקי בסלע משכן
לו הנה יתוה מטלטלך
טלטלה גברו עטה
ענוף יענפך צנף כדור
אל ארץ רחבת ידים שם
תמות ושם מרכבות כבודך
קלון בית אדנך והדפתיך
מן מצבך ומן מעמדך יהרסך
והיה ביום ההוא אקרא את
לעבדי לאליקים בן חלקיה
והלבשתיו כתנתך ואבנטך
אחזקנו וממשלתך אתן
בידו והיה לאב לישבי
ירושלם ולבית יהודה ונתתי
מפתח בית דוד על שכמו
ופתח ואין סגר וסגר ואין
פתח ותקעתיו יתד במקום
נאמן והיה לכסא כבוד
לבית אביו תלו עליו כל
כבוד בית אביו הצאצאים
והנצפים כל כלי הקטן
מכלי האגנות ועד כל כלי
הנבלים ביום ההוא נאם

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

יחזה צבאות תמו שחיתך
חתקון עם במקום נאמן
ונגד עם נפלה ונכרתה משא
אשר עליה מי יהוה דבר׃
משא ארץ חילו׃
אניות תרשיש בישדך
מבית מבוא מארץ כתים׃
נגלה למו׃ דמיו שבי איסחר
עדון עברים מלאוך ובמים
רבים זרע שחר קצר יאור
תביאתה ותחי סחר גוים׃
בושי עידון כי אמרים
מעוז הים לאמר לא חלתי
ולא ילדתי ולא גדלתי
בחורים רוממתי בתולות׃
כאשר שמע למצרים
יחילו בשמע עבר׃ עברו
תרשישה הילילו ישבי׃
חאת לכם עליזה מימי
קדם קדמתה וכלוה רגליה
מרחוק לגור מיעצה זאת
על־צר המעטירה אשר
סחריה שרים כנענה נכבדי
ארץ׃ יהוה צבאות יעצה
לחלל גאון כל־צבי להקל
כל נכבדי ארץ׃ עברי
ארצך כמאר בת תרשיש

אין מזח עוד׃ רננה על
הים חרבו ממלכות יהוה צוה
אל כנען לשמד מעזנה׃
ויאמר לא תוסיפי עוד׃
לעלות המעשקה בתולת
בת צידון כתיים קומי עבר׃
גם שם לא תנוחי׃ חזארץ
כשדים זה העם לא היה
אשור יסדה לציים חקימו
בחיניו עודרו ארמנותיה
שמה למפלה׃ הילילו
אניות תרשיש כי שדד
מעוזכם׃ והיה כיום
ההוא ונשכחת צר שבעים
שנה כימי מלך אחד מקץ
שבעים שנה יהיה לצר׃
כשירת הזונה קחי כנור
סבי עיר זונה נשכחה היטיבי
נגן הרבי שיר למען תזכרי׃
והיה מקץ שבעים שנה׃
יפקד יהוה את צר ושבה
לאתנן וזנתה את כל־
ממלכות הארץ על־פני
האדמה׃ והיה סחרה ואתנן
קדש ליהוה לא יאצר ולא
יחסן כי לישבים לפני יהוה
יהיה סחרה לאכל לשבעה

ולמכסה עתיק׃
הנה יהוה בוקק הארץ
ובולקה ועוה פניה׃ והפיץ
ישבה׃ והיה כעם ככהן
כעבד כאדניו כשפחה
כגברתה כקונה כמוכר כ
כמלוה כלוה כנשה כאשר
נשאו׃ הבוקתבוקק הארץ
והבוז תבוז כי יהוה דבר את
הדבר הזה׃ אבלה נבלה
הארץ אמלל נבלה תבל
אמלל מרום עם הארץ
והארץ חנפה תחת ישביה
כי עברו תורת חלפו חק
הפרו ברית עולם׃ על־כן
אלה אכלה ארץ ויאשמו
ישבי בה על־כן חרו ישבי
ארץ ונשאר אנוש מזער׃
אבל תירוש אמלל הגפן
נאנחו כל שמחי לב׃ שבת
משוש תפים חדל שאון׃
עליזים שבת משוש כנור׃
בשיר לא ישתיו יומר שכר
לשתיו׃ נשברה קריתתהו
סגר בית מבוא׃ עזבה
על־תיין בחוצות ערבה כל
שמחה גלה משוש הארץ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

באורים ג׳ גם בחלומות גם באורים קרמי ל״ל: • זכריה ד׳ ונגיע ומיות ישראל מכנס חארץ ומחיה וזה לחזקן בתן ומיות בלילה: • וחזו בזמיחות מיוע ל״ל: מכנס וחארץ ומחיה כל ושאריא ומרוחיו: •

אדומיך ג׳ אודיה שמך בני עשיות פלא עצ בני אלהמני ולא שמיות ומחלה לחדיא אחמיך:

נִשְׁאַר בָּעִיר שַׁמָּה וּשְׁאִיָּה
יִבֹּת שָׁעַר כִּי כֹּה יִהְיֶה׃
בְּקִרְבֶּ הָאָרֶץ בְּתוֹךְ הָעַמִּים
כְּנַקֹּף זַיִת כְּעֹלְלֹת אָסִיף׃
כָּלֶה בָּעִיר הֹמָה יִשָּׁאֵרוּ
קוֹלָם יָרִנּוּ בְּגַאוֹן יְהוָה׃
עָהֲלוּ מִיָּם עַל כֵּן בְּאוֹרִים
כַּבְּדוּ יְהוָה בְּאִיֵּי הַיָּם שֵׁם
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
מִכְּנַף הָאָרֶץ
זְמִרֹת שָׁמַעְנוּ צְבִי לַצַּדִּיק
וַאֲמַרְרוּרִי לִי אוֹי לִי
בֹּגְדִים בָּגָדוּ וּבֶגֶד בֹּגְדִים
בָּגָדוּ׃ פַּחַד וָפַחַת וָפָח עָלֶיךָ
יוֹשֵׁב הָאָרֶץ׃ וְהָיָה הַנָּס
מִקּוֹל הַפַּחַד יִפֹּל אֶל הַפַּחַת
וְהָעֹלֶה מִתּוֹךְ הַפַּחַת יִלָּכֶד
כִּפְתָחִים מֵרוֹם
נִפְתְּחוּ מוֹסְדֵי אָרֶץ׃
רֹעָה חָתֹר רֹעָה הָאָרֶץ
פּוֹר הִתְפּוֹרְרָה אָרֶץ׃ מוֹט
הִתְמוֹטְטָה אָרֶץ נוֹעַ תָּנוּעַ
אָרֶץ כַּשִּׁכּוֹר וְהִתְנוֹדְדָה
כַּנּוֹן וְכָבַד עָלֶיהָ פִּשְׁעָהּ
וְנָפְלָה וְלֹא תֹסִיף קוּם׃
וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
יִפְקֹד יְהוָה עַל צְבָא הַמָּרוֹם

בַּמָּרוֹם וְעַל מַלְכֵי הָאֲדָמָה׃
עַל הָאֲדָמָה׃ וְאָסְפוּ אֲסֻפָּה
אַסִּיר עַל בּוֹר וְסֻגְּרוּ עָלָיו
מַסְגֵּר וּמֵרֹב יָמִים יִפָּקְדוּ׃
וְחָפְרָה הַלְּבָנָה וּבוֹשָׁה הַחַמָּה
כִּי מָלַךְ יְהוָה צְבָאוֹת בְּהַר
צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלִַם וְנֶגֶד זְקֵנָיו
כָּבוֹד׃
יְהוָה אֱלֹהַי אַתָּה אֲרוֹמִמְךָ
אוֹדֶה שִׁמְךָ כִּי עָשִׂיתָ פֶּלֶא
עֲצוּת מֵרָחוֹק אֱמוּנָה אֹמֶן
כִּי שַׂמְתָּ מֵעִיר לְגַל קִרְיָה
בְּצוּרָה לְמִפְלֶצֶת אַרְמוֹן זָרִים
מֵעִיר לְעוֹלָם לֹא יִבָּנֶה׃ עַל
כֵּן יְכַבְּדוּךָ עַם עָזּוּז קִרְיַת גּוֹיִם
עָרֵי עָרִיץ יִרְאוּךָ׃ כִּי הָיִיתָ
מָעוֹז לַדַּל מָעוֹז לָאֶבְיוֹן
בְּצָרָה מַחְסֶה מִזֶּרֶם צֵל׃
מֹחַרֶב כְּיָרִיחַ עָרִיץ עָם כְּזֶרֶם
קִיר׃ כְּחֹרֶב בְּצִיָּה שָׁאוֹן׃
זָרִים תַּכְנִיעַ חֹרֶב בְּצֵל עָב׃
זְמִיר עָרִיץ יַעֲנֶה׃
וְעָשָׂה יְהוָה צְבָאוֹת לְכָל׃
הָעַמִּים בַּהַר הַזֶּה מִשְׁתֵּה׃
שְׁמָנִים מִשְׁתֵּה שְׁמָרִים שְׁמָנִים
מְמֻחִים שְׁמָרִים מְזֻקָּקִים׃
וּכְלֵעַ בַּהַר הַזֶּה הַפְּנֵי הַלּוֹט׃

הַלּוֹט עַל כָּל הָעַמִּים וְהַמַּסֵּכָה
הַנְּסוּכָה עַל כָּל הַגּוֹיִם׃ בִּלַּע
הַמָּוֶת לָנֶצַח וּמָחָה אֲדֹנָי יְהוִה
דִּמְעָה מֵעַל כָּל פָּנִים וְחֶרְפַּת
עַמּוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ
כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃
וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה׃
אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ
זֶה יְהוָה קִוִּינוּ לוֹ נָגִילָה׃
וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ׃ כִּי׃
תָּנוּחַ יַד יְהוָה בְּהַר הַזֶּה וְנָדוֹשׁ
מוֹאָב תַּחְתָּיו כְּהִדּוֹשׁ מַתְבֵּן
בְּמֵי מַדְמֵנָה׃ וּפָרַשׂ יָדָיו׃
בְּקִרְבּוֹ כַּאֲשֶׁר יִפְרֹשׂ הַשֹּׂחֶה
לִשְׂחוֹת וְהִשְׁפִּיל גַּאֲוָתוֹ׃
עִם אָרְבוֹת יָדָיו׃ וּמִבְצַר׃
מִשְׂגַּב חוֹמֹתֶיךָ הַשַּׁחַ שָׁפִיל
הִגִּיעַ לָאָרֶץ עַד עָפָר׃
בַּיּוֹם הַהוּא יוּשַׁר
הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּאֶרֶץ יְהוּדָה׃
עִיר עֹז לָנוּ יְשׁוּעָה יָשִׁית
חוֹמוֹת וָחֵל׃ פִּתְחוּ שְׁעָרִים
וְיָבֹא גוֹי צַדִּיק שֹׁמֵר אֱמוּנִים
יֵצֶר סָמוּךְ תִּצֹּר שָׁלוֹם שָׁלוֹם
כִּי בְךָ בָטוּחַ׃ בִּטְחוּ בַיהוָה׃
עֲדֵי עַד כִּי בְיָהּ יְהוָה צוּר׃
עוֹלָמִים׃ כִּי הִשַּׁח יוֹשְׁבֵי מָרוֹם

ולא ומקיף ל׳ נוע ושיע עמ שמוש ל׳ עמלים עמ פרי ומטא ולא ומקיף: מכות א׳ ס בך בטחון נמון לם בטחון קדמי מל׳: •

ויבא יא׳ רפ׳ ויבא ויעמ בני ירק ויאמ ויבא שריי מעטם ס׳ לא תכבוד ומקיר שמר מ׳ ישרמים מלמעי ב׳ ב׳ מלך ומעטון: • כמשמי מלך ומעמי מלו: ומומלך ב׳ עם ירוח ומומלך ומבמי ירדמ חמ ו׳: ומומלך ב׳ מל׳ ושמרעה עדי מרשד חומות ומשמבד ברעמלך: •

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

קדמיזן שגבהי ישפלה ׃
ישבי הלה ארץ הנגב
ער אפרי ונגעי הר הלבנון
שנו ונמרי הלי ארון צדיק
מיעדים אשר מעבר עדיק
ותולים גם ראה תר שנעיך
יהיו חזו ודל שנבהל ערה
תאות נפש נפש אויביו
בהילה אורח בקרבו
אשתרך מי אשתה עמיך
לנוץ עוץ לאדוני ישבו
בדל יחדש עבד למו
ערקבאנץ גבחות שאל
הלילה גאות יהוה
יהוה מהודה כי
חנון יהוה ויבש קנאיך
עם אדאש עריה תאכלם
יהוה תשפה שלום
לנוב גם כל עשי עבדת
לט יהוה אלה נגד עיני
ארמס ארתך לבדן נגיר
שמר עת שבל חרפיס
בלי קצי לבן כל תומת שיום
ותאבדם לזרעמו ספת
לגוי יהוה ספת לגוי נסבת
רחקת כל קצות ארץ יהוה
כצר פקדוך צקון נלחש

מוסרה למו כמו חרה
הקיר בדל ר תחיל תוצק
בתלים פו ויינו מפניך
יהוה מרים חלנו כמו גדלי
רוח ישיעו בל נעשת ארץ
ובליפלו שבי בל יחיו
מתוך עלתי יקוים חוטיע
ורגני שכן עפר ביטל
אוית טל ארץ רפאים
תפיל לך עמי
כאחר ריבוסגר דלתיך
בעד חבי כמעט עד עבר
יעבר עם בתנה יהוה
יצא ממקומו לפקוד עון
ישבה ארץ על נגדתה
הארץ תדמיון לא
תבשה עוד עד הרוצה
בים הלה יפקד
יהוה מרום הקשה הגדלה
והחנקה על לויתן נחש
ברח על לויתן נחש
עקלתון ברח נחש
אשר בים
בים ההוא כרם חמר
עגלה אני יהוה נצרה
לרגעים אשקנה פן יפקד
עליה לילה לחיים אצרנה

חמה אין קי מי יתנני שמיר
שית במלחמה אפשעה
בה אצתה בחד אוחמה
במעוזי יעשה שלי
שלום יעשה לי
ישרש יעקב יציץ ופרח
ישראל ומלאו פני תבל
תנובה חבמת
מכרו הבנים
הרג בשאר
תיכה הלוים
בים קדים לכן
ובכר עון יעקב
לסר חטאתו בשוב כל
אבמים מזבחי אבנים
מנפשות לאמרי אשרה
וחכרים בעיר בעבר
נחום שלח ונגעבמדבר
שם ירעה עגל שם יבין
וכלה טעיה בשר מלח
תשברה נשים באות
מאירות אחרים
מינות הוא עלינו
ורחמנו שהוא לא
יחנני
והיה מים רחוקים
יהבט יהוה נשבלת חנדר

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מנחה ב׳ חדר קמ״ו וחדר פ״ל ומשמשון בגלגלתא
קמ״ג משפר בחל ואחד טרם ו׳ ס׳:

ובלילה ה׳ ולשל ב׳ יום ובלילה מדי עבדו ומשם ישמה ראוה מדי בגבע מ״ב בחום ובלילה ו׳ וחד ובלילה ומשמש ו׳:
מדי עבדיר ב׳ ומרעמון ואחד מדי עברו ונקח אוכלם: לאדיאל ב׳ ורעקדומי לאדיאל ואשלחה לאדיאל ס׳:

שהבחלם עבים ואתם ✓
תלקטו לאחר אחר בני
ישראל:
והיה ביום ההוא
יתקע בשופר גדול ובאו
האבדים בארץ אשור ✓
והנדחים בארץ מצרים
והשתחוו ליהוה בהר ✓
הקדש בירושלם: הוי
עטרת גאות שכרי אפרים
וציץ נבל עדיתו אשר
אשר על ראש גיא שמנים
חלולי יין: הנה חזק ואמץ
לאדני כזרם ברד שער ✓
קיר כזרם מים כבירים ✓
שטפים הניח לארץ ביד ✓
בגאון אפרים ✓
גאות שבורי אפרים: ולתה
עצת נבל עדיתפארתו
אשר על ראש גיא שמנים
כבכורה בטרם קיץ אשר
יראה הראה אותה בעודו
בכפו יבלענה:
ביום ההוא יהיה
יהוה צבאות לעטרת צבי
לצפירת תפארה לשאר
עמו: ולרוח משפט לישב

על המשפט ולגבורה ✓
משיבי מלחמה שערה:
וגם אלה בין שגו
ובשכר תעו כהן ונביא שגו
בשכר נבלעו מן היין תעו
מן השכר שגו בראה פקו
פלילה ביבל שלחנות ✓
מלאו קיא צואה בלי מקום:
את מי יורה דעה ואת
מי יבין שמועה גמולי מחלב
עתקי מישדים כי על לעו
עוד לו קו לקו קו לקו
זעיר שם ושם כי ✓
בלעג שפה ובלשון אחרת
ידבר אל העם הזה: אשר
אמר אליהם זאת המנוחה
הניחו לעיף וזאת המרגעה
ולא אבו שמוע: והיה
להם דבר יהוה צו לצו
צו לצו קו לקו קו לקו זעיר
שם ושם: עיר אם לא בלעגי שפה
יכשל אל העם הזה: אשר
אמר אליהם זאת המנוחה
הרגיעו לעיף וזאת המרגעה
ולא אבו שמוע:

עשינו חזה שוט שוטף כי
עבר לא יבואנו כי שמנו
כזב מחסנינו וב שקר נסתרנו:
לכן כה אמר אדני
יהוה הנני יסד בציון אבן
אבן בחן פנת יקרת מוסד
מוסד חמאמין לא יחיש
ושמתי משפט למו ויצדקה
למשקלת ונגרה לרמחסו
כזכוסה מים ישטפו וסתר
בריתכם אתכלות וחזותכם
את שאולא יקום שוט
שוטף כי יעבר והיתם לו
למרמס כדי יעבר ותקח
אתכם כי בבקר בבקר
ועבר כי ומו בלילה והיה רק
זעזע הבין שמועה כי קצר
המצעה שתרעות המסכה
ערה מרחב כי מהרפ צים
יקום ויה כעמק בגבעון
ירגז למעשתו זר
מעשהו עבדתו
נבוכה עבדתו ירגזו אל
תתלוצצו פן יחזקו מוסרכם
כי כלה הונחרצה שמעתי
מאת אדני יהוה צבאות על
כל הארץ החזון ושמעו

ולשמוה ל׳ עבדיך ויאמר כלה בשופר שאוה ולשער ודמשק ורממן ס׳: לאמרו ל׳ כלל נא ואחרים חסו חזון
ואמרו ואשלחות ומוסר בפשי: ס׳ ואמת מי ל׳ ומרעמרון עשקלו ואמלבי ובין שמו ער ראנל ומיראי כערלאלה

שמוע ל׳ מל פשוה המקשבו כמשמש ומוה:
ושל ל׳ שמן בשון ומוד והמלך: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

קולי חק שיבו ישמעו׃
אמרתי הכל חיוס יחרש
החרש לזר עיפתחו שדד
ארמתו הלוא אם שוח׃
פמח וחפיץ קץ עחוכמן יחדק
רשם חטה שורה ושערה׃
נסמו וכסמת גבלתו ויזרו
למשפט אלהיו יורנו כי
לא בחרוץ ודש קצץ׃
ואופן עגלה על כמן יסב
כי בפטח יחבט קצץ וכמן
בשבט יחסן יודק כי לא
לנצח ארוש ידושנו ותמס
גלגל עגלתו ופרשיו לא׃
ידקנו גם זאת מעם יהוה
עצאתי יעצה הפליא עצה
הגדיל תושיה׃
חוי אריאל אריאל
קריית חנה דוד ספו שנה׃
על שנה חגים ינקפו׃ והציקותי
לאריאל והיתה תאניה׃
ואנה והיתה לי כאריאל׃
וחניתי כדור עלך וצרתי
עליך מצב ותקימתי עליך
מצרת ושפלת מארץ׃
תדברי ומעפרת שח אמרתך
והיה כאוב מארץ קולך
ומעפר אמרתך תצפצף׃
והיה כאבק דק המון זריך
וכמץ עבר המון עריצים
והיה לפתע עפתאם מעם
יהוה צבאות תפקד ברעם
וכרעש וקול גדול סופה
וסערה ולהב אש אוכלה׃
והיה כחלום חזון לילה המון
כלחמים הצבאים על
אריאל וכל עביהו ומעדתה
והמציקים לה׃ והיה כאשר
יחלם הרעב והנה אוכל
והקיץ וריקה נפשו וכאשר
יחלם הצמא והנה שתה׃
והקיץ והנה עיף ונפשו׃
שוקקה כן יהיה המון כל
הגוים הצבאים על הר ציון׃
התמהמהו ותמהו
חשתעשעו ושעו שכרו
ולא יין נעו ולא שכר׃ כי
נסך עליכם יהוה רוח׃
תרדמה ויעצם את עיניכם
את הנביאים ואת ראשיכם
החזים כסה׃ והיו לכם חזות
הכל כדברי הספר החתום
אשר יתנו אתו אל יודע
הספר לאמר קרא נא זה

ואמר לא אוכל כי חתום׃
והיה הספר על אשר
לא ידע הספר לאמר קרא
נא זה ואמר לא ידעתי׃
ספר׃ ויאמר אדני
יען כי נגש העם הזה בפיו
ובשפתיו כבדוני ולבו רחק
ממני ותהי יראתם אתי׃
מצות אנשים מלמדה׃ לכן
הנני יוסף להפליא את׃
העם הזה הפלא ופלא׃
ואבדה חכמת חכמיו ובינת
נבוניו תסתתר׃
הוי המעמיקים
מיהוה לסתר עצה והיה׃
במחשך מעשיהם ואמרו
מי ראנו ומי יודענו׃ הפככם
אם כחמר היצר יחשב כי
יאמר מעשה לעשהו לא
עשני ויצר אמר ליוצרו׃
לא הבין׃ הלוא עוד מעט
מזער׃ ושב הלבנון לכרמל
והכרמל לער יחשב׃
ושמעו ביום ההוא חרשים
דברי ספר ומאפלה וחשך
עינו עורים תראינה׃ ויסף
ענוים ביהוה שמחה ואביוני

ארם

שקר ל׳ ויהי ועקב נגיד הלעטים בא אשר קרך ארן שקר ואין כושר ומקרן ומסר עקם
לא מים ומסיון ושקר כי אמרו חכמי בארץ ירחו׳ שקם׃ ס׳ המעפר ב׳ ושפל לב בו אחר
רעהו׃ ס׳

חפלא ב׳ וחד חפלא ב׳ סמ״א ב׳ חדיסיל הן הפלאופלא הלא חפלא חפלא ברחל
וחפלא׃ ס׳ סמר ב׳ שמר ע״ל שמר סמר ע״ל ושומרו׃ ומשמרו ב׳ כחלו לשמר
כ״ע בא׃ ס׳

מלמד ב׳ חזון לילה מחזיון ישנה׃ ס׳ מרגל ב׳ וחיל מלמה ישכבו קום׃ ס׳ לנשפט הלו ומשמרון עמדו
יפלא ומשב ומשבא ומשבים ויעל מחקר כמבים ומשרו לנשפט אויב ומשרוקר ומבחר ומקבים לעלם בחוק
לנשפט אלהים׃ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אל סיני ה׳ וסיטנוהו ולדי הגבול משפט ויתן את הנבואה וכראני במקומא מישא במעונ
נבוו׳ לזאת ב׳ קריאוש לזאת אי לזאת אפלה לך במיך ולא שדל לבו גם לזאת׳ ס׳

לזום אחזון ג׳ ומשמון ומזו לזום אחזון
לעני עי עולם עון והדי לשמו׳ ס׳

ארס בקדוש ישראל גדל׳
כי אפס עריץ ובלה לץ
ונכדתו כל שקדי און׳ מ
מחטיאי אדם בדבר׳ ל׳
ולמוכיחי בשער יקשון
ומטו בתהו צדיק׳

לכו כה אמר יהוה
אל בית יעקב אשר פדה
את אברהם לא עתה
יבוש יעקב ולא עתה
פניו יחורו׳ כי בראתו
ולדיו מעשה ידי בקרבו
יקדישו שמי והקדישו
את קדוש יעקב ואת
אלהי ישראל יעריצו׳
ורעות עורו חבינה׳
ודובנים ילמדו לקח׳ חזו
בנים סוריים נאם יהוה׳
לעשות עצה ולא מני
ולנסך מסכה ולא רוחי
למען סטות חטאת על
חטאת הה הלכים לרדת
מצרים ופי לא שאלו׳
לעוז במעוזפרעה׳
ולחסות בצל מצרים׳
והיה לכם מעוזפרעה
לבשתו וחסות בצל׳

מצרים לכלמה כי היו׳
בצע שדי ומלאכיו חנם
יגיע כל הכאיש על עם
לא יועילו למו לא לעזר
ולא להועיל כי לבשתו גם
לחרפה׳ משא בהמות
נגב בארץ צרה ויעוקה׳
לביא וליש מהם אפעה
ושרף מעופף ישאו על
כתף עירים חילהם ועל
רכשתם גמלים אוצרתם
על עם לא יועילו ומצרים
הבל וריק יעזרו לכן קראתי
לזאת רהב הם שבת׳ עתה
בוא כתבה על לוח אתם
ועל ספר חקה ותהי ליום
אחרון לעד שבת׳ מי עם
מרי הוא בנים כחשים בנים
לא אבו שמע תורת יהוה׳
אשר אמרו לראים׳ לא
תראו ולחוזים לא תחזו לנו
נכחות דברו לנו חלקות׳
חזו מהתלות׳ סורו מנדרך
הטו מני ארח השביתו׳
מפנינו את קדוש ישראל׳
לכן כה אמר׳
קדוש ישראל יען מאסכם

כדבר הזה ותבטחו בעשק
ונלוז ותשענו עליו׳ לכן
יהיה לכם העון הזה כפרץ
נפל נבעה בחומה נשגבה
אשר פתאם לפתע יבוא
שברה׳ ושברה כשבר׳
נבלים צרים כתות לא׳
יחמל ולא יוכל מצאת במכתתו
חרש לחתות אש מיקוד
ולחשף מים מגבא׳

כי כה אמר ארני יהוה׳
קדוש ישראל בשובה׳
ונחת תושעון בהשקט׳
ובבטחה תהיה גבורתכם
ולא אבית׳ ותאמרו לא
כי על סוס נוס על כן
תנוסון ועל קל נרכב על
כן יקלו רדפיכם׳ אלף׳
אחד מפנעת אחד׳
מפנעת חמשה תנסו
עד אם נותרתם כתרן על
ראש ההר וכנס על הגבעה׳
ולכן יחכה יהוה לחנכם
ולכן ירום לרחמכם כי׳
אלהי משפט יהוה אשרי
כל חוכי לו׳ כי עם

ולא שיבו ג׳ וסיטנוהו ופיגא בכוכיטנו מפחוד
לשון ושיבחוסיל ושבר פנו׳ ס׳

ויהי כל ואפן ראתפש עגלי מלכי ברוש בראשון פעל נשר מ׳ נעבדרשתי להזעיר עגלי מלכי בכרי כאורי
כנשאני פרעתי הפלדי ופנתי הבזנכמי אינו׳ ולא ס׳ ויהי נמשרמי׳ ס׳ אל ביתך ל׳ בשיבי ולשב אלבתי ועקבו׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

יחד א כל היום יחוד ושרש כמו קוה ושבב ו׳ ס׳
יחקר ב אלוהים ומקר הנון ויחקר לקדוע׳ ס׳

צפרי ל׳ ראשוהם וחבורו אוקמוהמת ויקרעם ומלאו שראת עמו׳ ס׳ מטר ל׳ ומקן מטר ומקן ומזה אוצ מטר ארצר
ומטרי מטר ארבעי ופה ומזה לך ומזר בשם ס׳ ו׳ ומשמשון מלכה על לחוד מטבי שלחן׳ ס׳ ס׳

1

בציון ושבביר ושלם סבבו׳ ס׳
לא תבכה חנון ותחנל לקול
זעקך כשמעתו ענה עתה
לבם ארבע לחם ערומים
לחץ ולא יכבה עוד מוריך
והיו עינך ראות את מוריך
ואזנך תשמענה דבר
מאחוריך לאמר זה הדרך
לכו בה ואמיתו וכי
תשראלו ותמאתם את
עפו פסיל יכסף יאת
אפרתם מסבת והבדתם
כמו דזה עאתאמר לו׳
ונתן מטר זרע אשר
תזרע אתה ארמה ולחם
הבואת הארמה חותחדשן
ושמן ויש מלקנה ביום
ההוא ברנן ב והאלפים
ותעדרים עבדיה ארמה
בלילה המץ יגרו אשר
ורה ברחוב ורה והיה
עלכל הרגבה ועלכל
גבעה נשאה פלגים ברי
מים ביום הרגה בנפל
מגדלים ותיה אור הלבנה
כאור הרמה ואור החמה
יהיה שבעתים כאור׳ ס׳

שבעת הימים ביום חבש
יהוה את שבר עמו ומחץ
מכתו ורפא
הנה שם יהוה בא
ממרחק בער אפו כבד׳ ס׳
משאה שפתיו מלאו ועם
ולשונו כאש אכלת ורוחו
כנחל שוטף עד עואר
יחלץ לחנפה גוים בנפת
שוא ורסן מתעה על לחיי
עמים השיל יהיה לכם׳ ס׳
בליל התקדש חג ושמחת
לבבכם הולך בחליל לבוא
בהר יהוה אל צור ישראל
והשמיעיתו את הדר קולו
ונחת זרועו יראה בזעף
אף ולהב אש אוכלה נפץ
וזרם ואבן ברד בימקול
ותן זרועו אשר בשבט׳ ס׳
יש הנה מעבר מטה
מוסדה אשר ינחה יהוה׳ ס׳
עליו בתפים ובכנרות׳ ס׳
ובמלחמות תנופה נלחם
בם ערוך מאתמול תפתה
גם הוא למלך הוכן עמיק
הרחב מדורה אש ועצים
הרבה נשמת יהוה כנחל׳ ס׳

גפרית בערה בה׳
הוי יורדים מצרים
לעזרה על סוסים ישענו
ויבטחו על רכב כי רב׳ ס׳
ועל פרשים כי עצמו׳ ס׳
מאד ולא שעו על קדוש
ישראל ואת יהוה לא׳ ס׳
דרשו ונסו הוא חכם ויבא
רעה ואת דבריו לא הסיר
וקם על בית מרעים ועל
עזרת פעלי און ומעריס
אדם ולא אל וסוס יחס
בשר ולא רוח ויהוה יטה
ידו וכשל עוזר ונפל עזר
ויחדו כלם יכלו׳ ס׳

1 כה אמר יהוה
אלי כאשר יהגה אריה
והכפיר על טרפו אשר׳ ס׳
יקרא עליו מלא רעים
מקולם לא יחת ומהמונם
לא יענה כן ירד יהוה׳ ס׳
צבאות לצבא על הר ציון
ועל גבעתה כנפים׳ ס׳
עפות כן יגן יהוה צבאות
עליו ושלם נגן והציל׳ ס׳
פסח והמליט שבת אשר
הרעה [illegible] בני ישראל

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

כי ביום החוא ימאסון איש
אלילי כספו ואלילי זהבו
אשר עשו לכם ידיכם חטא
ונפל אשור בחרב לא איש
וחרב לא אדם תאכלנו
ונס לו מפני חרב ובחורין
למס והיו וסל עומד גור
יעבור וחתו ממנו שריו נאם
יהוה אשר אור לו בעזון
ותנור לו בירושלם
הן לצדק ימלך מלך
ולשרים למשפט ישרו
והיה איש כמחבא רוח וסתר
זרם בפלגי מים בציה
שם נבלה בארץ עיפה
ולא תשעינה עינים רואות
ואזן שמעים תקשבנה
ולבב נמהרים יבין לדעת
ולשון עלגים תמהר לדבר
צחות
נדיב ובכלי לא יאמר שוע
בינב נבלה ידבר ולבו
יעשה און לעשות חנף
ולדבר אל יהוה תועה לחריק
נפש רעב ישקה צמא
וכלי כלי הוא עשה הנא
זמה יעצה [illegible]

באמרי שקר ובדבר אמון
משפט ונגיב בשער יעצו
והוא על נדיבות יקום

נשים שאננות תקמנה שמענה
קולי בנות בטחות האזנה
אמרתי ימים על שנה
תרגזנה בטחות כי כלה
בציר אסף בלי יבוא חרדו
שאננות רגזה בטחות
פשטו ערה וחגרה על
חלצים על שדים ספדים
עי שדמות זמר על גפן פריה
על אדמת עמי קוץ שמיר
תעלה כי על כל בתי משוש
קריה עריצה ביאר מון
נטשה חמון עיר עזב עפל
ובחן היה בעד מערות עד
עולם משוש פראים מרעה
עדרים עד יערה עלינו
רוח ממרום יוסוה ונהפך
לכרמל ויערו כמל יערה שב
ושבו במדבר משפט ויצדקה
בבקעה תשכן והיה מעשה
הצדקה שלום ועבדת
הצדקה השקט ובטחה עד
עולם וישב עמי בנוה

שלום ובמשכנות מבטחים
ובמנוחות שאננות וברד
בהרד תהי ערו ובשפלה
תשפל העיר אשרי כם
זרעי על כל מים משלחי
רגל השור והחמור
הוי שודדו ואתה לא
לא שדוד וכוגדו ולא בגדו
כבותך שודדתו ישד
כנלתך לבגד יבגדו
יהוה חננו לך קויני
היה זרעם לבקרים אף
ישועתנו בעת צרה מקול
המון נדדו עמים מרום נשאתך
נפצו גוים ואסף שלל כם
אסף חסילכם שקבץ
שוקק בו נשיב יהוה כי
שבו מרום מלא עזון ומשפט
ויצדקה והיה אמונת עתיך
חסן ישע חכמת ודעת
יראת יהוה היא אצרו
ארלם צעקו
חוצה מלאכי שלום מר
יבכיון נשמו מסלות שבת
עבר ארח הפר ברית נאס
ערים לא חשב גוי שאל
אבלה הארץ ויאמלל לבנון

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

קמל היה חשרון בערבה
ונער בשוו כרמל עתה
אקום יאמר יהוה עתה
ארומם עתה אבשא תחרו
חשש תלהו קש שרוחכם
אש תאכלכם וחיו עמים
משרפות שיד קו יצמכסוחים
באש יצתו
שמעו רחוקים אשר
עשיתי יד ועו קרובים גבורתי
פחדו ציון חטאים אחזה
רעדה חנפים מי יגור לנו
אש אוכלה מי יגור לנו
מוקדי עולם הלך עדקות
ודבר מישרים מאס בבצע
מעשקות ער כפיו מתנך
בשחד אטם אזנו משמע
דמים ועצם עינו מראות
ברע חוא מרומים ישכן
מערות סלעים משגבו
לחמו נתן מימיו נאמנים
מלך ביפיו תחזינה עינך
תראינה ארץ מרחקים
לבב יחגה אימה איה ספר
איה שקל איה ספר את
המגדלים את עמ נועלא
תראה עם עמקי שפה

מלעג לשון אין
ביתה חזה עיון קרית מון עדנו
עינך תראינה ירושלם
נוה שאנן אהל בלי יצען
בל יסע יתדתיו לנצח וכל
חבליו בל יתקו כי אם שם
אדיר יהוה לנו מקום עתרים
יארים רחבי ידים בלתלך
בו אנית שוט יעבר לא
יעברנו כי יהוה שפטנו
יהוה מחוקקנו יהוה מלכנו
הוא יושיענו נפשו חבלך
בלו חזקו תרנס בל פרשו
גם אז חלק עד שלל רב
פסחים בזזו ובליאמר
שכן חלתי חעם חי שכבה
נשאעון קרבו גוים לשמע
ולאמים חקן שיבות שמע
חארץ ומלאה תבל וכל
יצאיה כי קצף ליהוה
עלכל הגוים וחמה על כל
צבאם החרימם נתנם
לטבח וחללים ישלכו
ופגריהם יעלה באשם ונמסו
חרים מדמם ונמקו כל צבא
חשמים ונגלו כספר השמים
וכל צבאם יבול כנבל עלה

מגפן וכנבלת מתאנה כי
רותה בשמים חרבי הנה על
ארום תרדו על עם חרמי
למשפט חרב לתוה מלאה
דם הדשנה מחלב מדם כרים
ושעירים מחלב כלות אילים
כי זבח ליהוה בבצרה וטבח
גדול בארץ ארום וירדו
ראמים עמם ופרים עם
אבירים ורותה ארצם מדם
ועפרם מחלב ידשן כי יום
נקם ליהוה שנת שלומים
לריב ציון ותפלנה ליום
לופתו עברה לנפרות ותהיה
ארצה לופת בערה לילה
ומעולם לא תכבה לעלם
עלה עשנה מדור לדור
תחרב לנצח נצחים אין עבר
בה וירשוה קאת וקפוד
ונשוה ועורב ישכנו בה
ונטה עליה קוה תהו ואבני
בחו חריה ואין שם מלוכה
יקראו וכל שריה יהיו אפס
ועלתה ארמנותיה סירים
קמוש וחתם במבצריה
והיתה נוה תנים חצר לבנות
יענה ופגשו ציים אתאים

אריסמה ל׳ חס פרוש ישראל עוד בשאולי׳ ס׳
יאמר ב׳ ומדון ראמים עמם חיקדים כמו עלו
ל׳ קסיון שמהו שם ומשמון עליו ושיר לירושלם ובאר שמה וראון שם ויש מלך אשור שמה קנגה קטן ושמא
אלה הלקוים ס׳ ונעדיים ל׳ חמאוק בקר חלב שמן חרב לחזוה מלאה דם למה לו דב ואוהבים כשר בגדיהם
עיב וכלשון קדרי׳ ס׳

עמקי ב׳ אות עם בים לא יראה לא יחיה ובבוא לשון חבוא׳ ר׳ שפטנו ל׳ חד חס חדרבל כי יוחה שפטנו יחוה
ויקם אות ומוח ס׳ מרחקים ב׳ ומראיהם ארץ חוה מקל שרשבבות עמי׳ ס׳ מיעדו אחזה עיון בעיבמיעדיך חס ווזה׳ ס׳

עב ב׳ בלשון בי יה במקום יאב ושיקם בחור
ואכל בטוח חבלוך בל ויזיקו כן ותרגם׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ישמר ב׳ ומקטרתן אשר ישמר איש חברו: ה׳
ואל ויסמך עליהם אחד בעינו: ט׳

לו שוחטו ל׳ עליהם על הארץ מ׳ על לבבל מאמרו ושלח האלהים מלאך ובית הנשרפים מקום ס׳ ועל האנשים ה׳ ומבבל
ה׳ עבריהו על האנשים הרב׳ אחיקם ואל אדוניך אחאב שנה לפלו ובגבורה: ס׳ ואלך ג׳ ראש פסחים ואיך תשיב אדם ואיך ישכב
אל ואיך יגחמו חבל׳ ס׳

ח׳ וְשָׁעִיר עַל־עִקּוּ יִקְרָא אֶל־
שְׁסוּ חֲרוּנָיו לִילִית וּמְיָאֶל
ט׳ לָהּ מָעוֹן שָׁמָּה קִנְּנָה קִפּוֹז
וְתָמְלוּ בְקִעָהוּ גַרְגְּרָה בְּעֶלֶה
אַף שָׁם נִקְבְּצוּ דַיּוֹת אִשָּׁה
רְעוּתָהּ דְּרוּשׁוּ מֵעַל סֵפֶר
יְהוָה וּקְרָאוּ אַחַת מֵהֵנָּה לֹא
נֶעְדְּרָה אִשָּׁה רֵעוּתָהּ לֹא
פָקְדוּ כִּי־פִי הוּא צִוָּה וְרוּחוֹ
הוּא קִבְּצָן וְהוּא הִפִּיל לָהֶן
גּוֹרָל וְיָדוֹ חִלְּקָתָהּ לָהֶם בְּקַו
עַד עוֹלָם יִירְשׁוּהָ לְדוֹר וָדוֹר
יִשְׁכְּנוּ בָהּ:
יְשִׂישׂוּ מִדְּבָר וְצִיָּה
וְתָגֵל עֲרָבָה וְתִפְרַח כַּחֲבַצֶּלֶת:
פָּרֹחַ תִּפְרַח וְתָגֵל אַף גִּילַת
וְרַנֵּן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִתַּן לָהּ
הֲדַר הַכַּרְמֶל וְהַשָּׁרוֹן הֵמָּה
יִרְאוּ כְּבוֹד יְהוָה הֲדַר אֱלֹהֵינוּ:
חַזְּקוּ יָדַיִם רָפוֹת
וּבְרָכַיִם כֹּשְׁלוֹת אַמְּצוּ:
אִמְרוּ לְנִמְהַרֵי לֵב חִזְקוּ אַל
תִּירָאוּ הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם נָקָם
יָבוֹא גְּמוּל אֱלֹהִים הוּא יָבוֹא
וְיוֹשִׁיעֲכֶם: אָז תִּפָּקַחְנָה עֵינֵי
עִוְרִים וְאָזְנֵי חֵרְשִׁים תִּפָּתַחְנָה:
אָז יְדַלֵּג כָּאַיָּל פִּסֵּחַ וְתָרֹן
לְשׁוֹן אִלֵּם כִּי נִבְקְעוּ בַמִּדְבָּר
מַיִם וּנְחָלִים בָּעֲרָבָה: וְהָיָה
הַשָּׁרָב לַאֲגַם וְצִמָּאוֹן לְמַבּוּעֵי
מַיִם בְּנוֹת תַּנִּים רֹבְצָה חָצִיר
לְקָנֶה וְגֹמָא: וְהָיָה שָׁם
מְסִלָּה וְדֶרֶךְ וְדֶרֶךְ הַקֹּדֶשׁ
יִקָּרֵא לָהּ לֹא יַעֲבָרֶנּוּ טָמֵא
וְהוּא לָמוֹ הֹלֵךְ דֶּרֶךְ וְאִוִּלִים
לֹא יִתְעוּ: לֹא יִהְיֶה שָׁם אַרְיֵה
וּפֶרֶץ חַיַּת בַּל יַעֲלֻנָּה לֹא
תִּמָּצֵא שָׁם וְהָלְכוּ גְאוּלִים:
וּפְדוּיֵי יְהוָה יְשֻׁבוּן וּבָאוּ
צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם
עַל־רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה
יַשִּׂיגוּ וְנָסוּ יוֹגוֹן וַאֲנָחָה:
וַיְהִי בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה
לַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ עָלָה סַנְחֵרִיב
מֶלֶךְ אַשּׁוּר עַל כָּל־עָרֵי
יְהוּדָה הַבְּצוּרוֹת וַיִּתְפְּשֵׂם:
וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶת־רַב
שָׁקֵה מִלָּכִישׁ יְרוּשָׁלִַם
אֶל־הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ בְּחַיִל
כָּבֵד וַיַּעֲמֹד בְּתַעֲלַת הַבְּרֵכָה
הָעֶלְיוֹנָה בְּמִסְלַת שְׂדֵה כוֹבֵס:
וַיֵּצֵא אֵלָיו אֶלְיָקִים בֶּן־חִלְקִיָּהוּ
אֲשֶׁר עַל־הַבָּיִת וְשֶׁבְנָא הַסֹּפֵר
וְיוֹאָח בֶּן־אָסָף הַמַּזְכִּיר:
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רַב שָׁקֵה
אִמְרוּ־נָא אֶל־חִזְקִיָּהוּ כֹּה
אָמַר הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ
אַשּׁוּר מָה הַבִּטָּחוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר
בָּטָחְתָּ: אָמַרְתָּ אַךְ־דְּבַר
שְׂפָתַיִם עֵצָה וּגְבוּרָה לַמִּלְחָמָה
עַתָּה עַל־מִי בָטַחְתָּ כִּי מָרַדְתָּ
בִּי: הִנֵּה בָטַחְתָּ לְךָ עַל־מִשְׁעֶנֶת
הַקָּנֶה הָרָצוּץ הַזֶּה עַל־
מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִסְמָךְ אִישׁ
עָלָיו וּבָא בְכַפּוֹ וּנְקָבָהּ כֵּן
פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְכָל־
הַבֹּטְחִים עָלָיו: וְכִי תֹאמַר
אֵלַי אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בָטָחְנוּ
הֲלוֹא הוּא אֲשֶׁר הֵסִיר חִזְקִיָּהוּ
אֶת־בָּמֹתָיו וְאֶת־מִזְבְּחֹתָיו
וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה וְלִירוּשָׁלִַם
לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה תִּשְׁתַּחֲווּ:
וְעַתָּה הִתְעָרֶב נָא אֶת־אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶתְּנָה לְךָ
אַלְפַּיִם סוּסִים אִם־תּוּכַל לָתֵת
לְךָ רֹכְבִים עֲלֵיהֶם: וְאֵיךְ
תָּשִׁיב אֶת־פְּנֵי פַחַת אֶחָד
עַבְדֵי אֲדֹנִי הַקְּטַנִּים וַתִּבְטַח
לְךָ עַל־מִצְרַיִם לְרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים:
וְעַתָּה הֲמִבְּלַעֲדֵי יְהוָה עָלִיתִי
עַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְהַשְׁחִיתָהּ

ויישלמו ח׳ ה׳ חשדרון וחד מל חבבא חדש לעלה ויחסכו אנש רבשקה ויישר ושלח הפצרו יד וקחוני אחד יון שלח. ט׳
לון ול ושיבו אז ענוה ויחסר ב׳ כו פני אביכם לעלהיו בטוח עלעזר דמרו דמר תפיל ההשפט ודקמלכו
מישלשוב כיצאן ראבלי ואם בעבר יקר. ס׳

חבטחון ב׳ ומל׳ אך יכי שפתים מבחוד ויבא.
בבבא ב׳ הזרמתן מל׳ת מעלה ועלה: פ׳ ט׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

יהוה׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי עֲלֵה אֶל־
הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהַשְּׁחִיתָהּ׃
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיִךְ יִשְׁבֻנָא׃
וְוֹאֶת אֶל־רַבְשָׁקֵה דַּבֵּר־
נָא אֶל־עֲבָדֶיךָ אֲרַמִּית כִּי
שֹׁמְעִים אֲנַחְנוּ וְאַל־תְּדַבֵּר
אֵלֵינוּ יְהוּדִית בְּאָזְנֵי הָעָם
אֲשֶׁר עַל־הַחוֹמָה׃ וַיֹּאמֶר
רַבְשָׁקֵה הֲאֶל אֲדֹנֶיךָ
וְאֶלֶיךָ שְׁלָחַנִי אֲדֹנִי לְדַבֵּר
אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֲלֹא
עַל־הָאֲנָשִׁים הַיֹּשְׁבִים עַל־
הַחוֹמָה לֶאֱכֹל אֶת־חַרְאֵיהֶם
וְלִשְׁתּוֹת אֶת־שֵׁינֵיהֶם׃
עִמָּכֶם וַיַּעֲמֹד רַבְשָׁקֵה
וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל יְהוּדִית
וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ אֶת־דְּבְרֵי
הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ אַל־יַשִּׁא
לָכֶם חִזְקִיָּהוּ כִּי לֹא יוּכַל
לְהַצִּיל אֶתְכֶם וְאַל־יַבְטַח
אֶתְכֶם חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְהוָה
לֵאמֹר הַצֵּל יַצִּילֵנוּ יְהוָה׃
אַל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־חִזְקִיָּהוּ
כִּי־כֹה אָמַר הַמֶּלֶךְ

וְהוּא בִּשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ
רַבְשָׁקֵה׃ וַיִּקְרְעוּ בְגָדָיו
וַיְכַסֶּה שַׂק וַיָּבֹא אֶל־בֵּית
יְהוָה׃ וַיִּשְׁלַח אֶת־אֶלְיָקִים אֲשֶׁר
עַל־הַבָּיִת וְאֶת־שֶׁבְנָא הַסֹּפֵר
וְאֶת־זִקְנֵי הַכֹּהֲנִים מִתְכַּסִּים
בַּשַּׂקִּים אֶל־יְשַׁעְיָהוּ בֶּן־
אָמוֹץ הַנָּבִיא׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
כֹּה אָמַר חִזְקִיָּהוּ יוֹם צָרָה
וּתוֹכֵחָה וְנִאָצָה הַיּוֹם הַזֶּה כִּי
בָאוּ בָנִים עַד־מַשְׁבֵּר וְכֹחַ אֵין
לַלֵּדָה׃ אוּלַי יִשְׁמַע יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֶת־דִּבְרֵי רַבְשָׁקֵה
אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ מֶלֶךְ־אַשּׁוּר
אֲדֹנָיו לְחָרֵף אֱלֹהִים חָיִּים וְהוֹכִיחַ
בְּדִבְרִים׳ אֲשֶׁר שָׁמַע יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְנָשָׂאתָ תְפִלָּה בְּעַד
הַשְּׁאֵרִית הַנִּמְצֵאת׃ וַיָּבֹאוּ
עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ אֶל־
יְשַׁעְיָהוּ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
יְשַׁעְיָהוּ כֹּה תֹאמְרוּן אֶל־
אֲדֹנֵיכֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אַל־
תִּירָא מִפְּנֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
שָׁמָעְתָּ אֲשֶׁר גִּדְּפוּ נַעֲרֵי
מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אֹתִי׃ הִנְנִי נֹתֵן בּוֹ
רוּחַ וְשָׁמַע שֵׁמוּעָה וְשָׁב
אֶל־אַרְצוֹ וְהִפַּלְתִּיו בְּחֶרֶב
בְּאַרְצוֹ׃ וַיִּשְׁמַע רַבְשָׁקֵה

חִזְקִיָּהוּ וַיְקַרַע אֶת־בְּגָדָיו
וַיִּתְכַּס בַּשָּׂק וַיָּבֹא בֵּית יְהוָה׃
וַיִּשְׁלַח אֶת־אֶלְיָקִים אֲשֶׁר
עַל־הַבָּיִת וְאֶת־שֶׁבְנָא הַסֹּפֵר
וְאֶת־זִקְנֵי הַכֹּהֲנִים מִתְכַּסִּים
בַּשַּׂקִּים אֶל־יְשַׁעְיָהוּ בֶּן־
אָמוֹץ הַנָּבִיא׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
כֹּה אָמַר חִזְקִיָּהוּ יוֹם צָרָה
וּתוֹכֵחָה וְנִאָצָה הַיּוֹם הַזֶּה כִּי
בָאוּ בָנִים עַד־מַשְׁבֵּר וְכֹחַ אֵין
לַלֵּדָה׃ אוּלַי יִשְׁמַע יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֶת־דִּבְרֵי רַבְשָׁקֵה
אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ מֶלֶךְ־אַשּׁוּר
אֲדֹנָיו לְחָרֵף אֱלֹהִים חָיִּים וְהוֹכִיחַ
בְּדִבְרִים׳ אֲשֶׁר שָׁמַע יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְנָשָׂאתָ תְפִלָּה בְּעַד
הַשְּׁאֵרִית הַנִּמְצֵאת׃ וַיָּבֹאוּ
עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ אֶל־
יְשַׁעְיָהוּ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
יְשַׁעְיָהוּ כֹּה תֹאמְרוּן אֶל־
אֲדֹנֵיכֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אַל־
תִּירָא מִפְּנֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
שָׁמָעְתָּ אֲשֶׁר גִּדְּפוּ נַעֲרֵי
מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אֹתִי׃ הִנְנִי נֹתֵן בּוֹ
רוּחַ וְשָׁמַע שֵׁמוּעָה וְשָׁב
אֶל־אַרְצוֹ וְהִפַּלְתִּיו בְּחֶרֶב
בְּאַרְצוֹ׃ וַיִּשְׁמַע רַבְשָׁקֵה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ואת זקני ג׳ ואמרו הישר אל עדקיהו ארץ
אליקים דמי לכם : ס׳

בוטח ב׳ מל בנגיא אל ישען אלהיך אשר הישעה ובארץ שלום : ס׳ בוח ח׳ ואיכמ׳ עתה חפר זה חזקיהו אשר וחב
אמ׳ לא אלהי אל אלהו ולא שקרן עמק עני ואת אמריהו לא כנה אל תפלל והשיער והזדהר אלה לתפר בריהוב : ס׳

ויבא אתמלך אשור ✓
נרחם על לבנחבי שמעבי
נסעמלכיש וישמע על
תרהקה מלכוש לאמר
ויבא לחלחם אתך וישמע
וישלח מלאכים אל חזקיהו
לאמר כה תאמרון אל ✓
חזקיהו מלך יהודה לאמר
אל ישא אלהיך אשר ✓
אתה בוטח בו לאמר לא תתנן
ירושלם ביד מלך אשור ✓
הנה אתה שמעת אשר עשו
מלכי אשור לכל הארצות
להחרים אותם ואתה תנצל ✓
חיה עלו אתם אבותי
אשר השחיתו אבותי אות
גוזן וארון חרן ובני עדן
אשר בתלשר אי המלך ✓
חמת וארפד ומלך העיר
ספרוים הנעוה ועוה ✓
חזקיהו את חסדיכם ✓ מיד
המלאכים ויקרא אחוריכם
ירוה ויפל חזקיהו לפני
יהוה ויתפלל חזקיהו אל
יהוה לאמר יהוה צבאות
אלהי ישראל ישב הכרבים
אתה הוא אלהים לבדך

לכל ממלכות הארץ אתה
עשית את השמים ✓ ואת
הארץ הטה יהוה אזנך ✓
ושמע פקח יהוה עינך וראה
ושמע את כל דברי סנחריב
אשר שלח לחרף אלהים חי
אמנם יהוה החריבו מלכי
אשור את כל הארצות ✓
ארצם ונתנו את אלהיהם
באש כי לא אלהים המה
כי אם מעשה ידי אדם עץ
ואבן ויאבדום ועתה יהוה
אלהינו הושיענו מידו וידעו
כל ממלכות הארץ כי אתה
יהוה לבדך ✓ וישלח ישעיהו
בן אמוץ אל חזקיהו לאמר
כה אמר יהוה אלהי ישראל
אשר התפללת אלי ✓
סנחריב מלך אשור והדבר
אשר דבר יהוה עליו כזה לך
בזתך לך בתולת בת ציון
אחריך ראש הנעה בת ✓
ירושלם את מי חרפת וגדפת
ועל מי הרמות קול ותשא
מרום עיניך אל קדוש ✓
ישראל ביד עבדיך חרפת
אדני ותאמר ברב רכבי אני

עליתי מרום הרים ירכתי
לבנון ואכרת קומת ארזיו
מבחר ברושיו ואבוא מלון
קצו יערו כרמלו אני קדתי
ושתתי מים ואחרב כף
פעמי יבלו ארמי עור הלוא
שמעת למרחוק אותה ✓
עשיתי מימי קדם ויצר תיה
עתה הבאתיה והי להשות
גלים נצים עריסי ערות
ושבי יחזקי עריו חתו ובשו
חי עשב שדה וירק דשא
חציר גגות ושדמה לפני קמה
ושבתך ויאתך ידעתי
את תרגזך אליי ✓
התרגזך אלי ושאנך עלה
באזני ושמתי חחי באפך ✓
ומתג בשפתיך והשיבתיך
בדרך אשר באת בה והזה
האות אכל השנה ספיח ✓
ובשנה השנית שחיש ובשנה
השלישית זרעו וקצרו
ונטעו כרמים ואכלו פריים
ויסף פליטת בית יהודה
הנשארה שרש למטה ועשה
פרי למעלה כי מירושלם
תצא שארית ופליטה מהר

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

עִוֵּז קִנְאַת יְהוָה צְבָאוֹת
תַּעֲשֶׂה זֹאת׃
לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה
אֶל מֶלֶךְ אַשּׁוּר לֹא יָבוֹא
אֶל הָעִיר הַזֹּאת וְלֹא יוֹרֶה
שָׁם חֵץ וְלֹא יַקְדִּמֶנָּה מָגֵן
וְלֹא יִשְׁפָּךְ עָלֶיהָ סֹלְלָה׃
בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר בָּא בָּהּ יָשׁוּב
וְאֶל הָעִיר הַזֹּאת לֹא יָבוֹא
נְאֻם יְהוָה וְגַנּוֹתִי עַל הָעִיר
הַזֹּאת לְהוֹשִׁיעָהּ לְמַעֲנִי
וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי׃
וַיֵּצֵא מַלְאַךְ יְהוָה
וַיַּךְ בְּמַחֲנֵה אַשּׁוּר מֵאָה
וּשְׁמֹנִים וְחָמֵשֶׁת אֶלֶף׃
וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וְהִנֵּה כֻלָּם
פְּגָרִים מֵתִים׃ וַיִּסַּע וַיֵּלֶךְ
וַיָּשָׁב סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר
וַיֵּשֶׁב בְּנִינְוֵה׃ וַיְהִי הוּא מִשְׁתַּחֲוֶה בֵּית נִסְרֹךְ אֱלֹהָיו
וְאַדְרַמֶּלֶךְ וְשַׂרְאֶצֶר בָּנָיו
הִכֻּהוּ בַחֶרֶב וְהֵמָּה נִמְלְטוּ
אֶרֶץ אֲרָרָט וַיִּמְלֹךְ אֵסַרְחַדֹּן
בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃
בַּיָּמִים הָהֵם חָלָה
חִזְקִיָּהוּ לָמוּת וַיָּבֹא אֵלָיו
יְשַׁעְיָהוּ בֶן אָמוֹץ הַנָּבִיא

ויאמר אליו כה אמר יהוה
צַו לְבֵיתֶךָ כִּי מֵת אַתָּה וְלֹא
תִחְיֶה׃ וַיָּסֹב חִזְקִיָּהוּ פָנָיו אֶל
הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה׃
וַיֹּאמַר אָנָּה יְהוָה זְכָר נָא
אֵת אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנֶיךָ
בֶּאֱמֶת וּבְלֵבָב שָׁלֵם וְהַטּוֹב
בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי וַיֵּבְךְּ חִזְקִיָּהוּ
בְּכִי גָדוֹל׃
וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל
יְשַׁעְיָהוּ לֵאמֹר הָלוֹךְ
וְאָמַרְתָּ אֶל חִזְקִיָּהוּ כֹּה
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִד אָבִיךָ
שָׁמַעְתִּי אֶת תְּפִלָּתֶךָ רָאִיתִי
אֶת דִּמְעָתֶךָ הִנְנִי יוֹסִף עַל
יָמֶיךָ חָמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃
וּמִכַּף מֶלֶךְ אַשּׁוּר אַצִּילְךָ
וְאֶת הָעִיר הַזֹּאת וְגַנּוֹתִי
עַל הָעִיר הַזֹּאת׃ וְזֶה לְךָ
הָאוֹת מֵאֵת יְהוָה אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה יְהוָה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה
אֲשֶׁר דִּבֵּר הִנְנִי מֵשִׁיב אֶת
הַצֵּל הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר יָרְדָה
בְּמַעֲלוֹת אָחָז בַּשֶּׁמֶשׁ׃
אָחֹרַנִּית עֶשֶׂר מַעֲלוֹת
וַתָּשָׁב הַשֶּׁמֶשׁ עֶשֶׂר מַעֲלוֹת
בַּמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר יָרְדָה׃

מִכְתָּב לְחִזְקִיָּהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחָלְתּוֹ וַיֶּחִי׃
מָחָלִי אֲנִי אָמַרְתִּי בְּדִמִּי
יָמַי אֵלְכָה בְּשַׁעֲרֵי שְׁאוֹל
פֻּקַּדְתִּי יֶתֶר שְׁנוֹתָי׃ אָמַרְתִּי
לֹא אַרְאֶה יָהּ יָהּ בְּאֶרֶץ
הַחַיִּים לֹא אַבִּיט אָדָם׃
עוֹד עֹסֶה וְנֹשָׁב כְּחָדֶל׃
דּוֹרִי נִסַּע וְנִגְלָה מִנִּי׃
כְּאֹהֶל רֹעִי קֻפָּדְתִּי כָּאָרֹג
חַיַּי מִדַּלָּה יְבַצְּעֵנִי מִיּוֹם
עַד לַיְלָה תַּשְׁלִימֵנִי׃ שִׁוִּיתִי
עַד בֹּקֶר כָּאֲרִי כֵּן שָׁבַר
כָּל עֲצָמוֹתַי מִיּוֹם עַד לַיְלָה
תַּשְׁלִימֵנִי׃ כְּסוּס
עָגוּר כֵּן אֶצְפְּצֹף אֶהְגֶּה
כְּיוֹנָה דַּלּוּ עֵינַי לְמָרוֹם
אֲדֹנָי עָשְׁקָה לִּי עָרְבֵנִי׃
מַה אֲדַבֵּר וְאָמַר לִי וְהוּא
עָשָׂה אַרְדָּה כָל שְׁנוֹתָי
עַל מַר נַפְשִׁי׃ אֲדֹנָי עֲלֵיהֶם
יִחְיוּ וּלְכָל בָּהֶן חַיֵּי רוּחִי
וְתַחֲלִימֵנִי וְהַחֲיֵנִי׃ הִנֵּה
לְשָׁלוֹם מַר לִי מָר וְאַתָּה
חָשַׁקְתָּ נַפְשִׁי מִשַּׁחַת
כִּי הִטַּחְתָּ שֶׁלְּכַתֵּי אֲחֹרָי׃
גֹּרַל בַּלַּחֲטָאי׃ כִּי לֹא שְׁאוֹל

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

וכל חד ב׳ ושמעוהו והבליעו ונמל הגשרים
והמעבורת כלא ומטא וכל חיי נבעה: ס:

עלוי ה׳ חזקוהו פרוש מאחר עליהם: ס: ושנים ד׳ עבשוה בחיים ולחדון לא ידעו: ס: ובשנא יב׳ חבריהם בחיקך
משפטה לקבשוה בעצה מקבעת על סמא ושמיל ומין בגבול מ׳ מסד ולחמיו: ס:

תּוֹדֵךְ מָוֶת יַחֲלֹל־לָךְ לֹא׃
וְשַׁבְרוּ וּרְדִיכוּר אֵל׃
אֲמַתְּךָ חַיֵּי חוּא יוֹדֶךָ׃
כָּמוֹנִי חַיּוֹם אָב לְבָנִים׃
יוֹדִיעַ אֶל־אֲמִתֶּךָ׃ יְיָ יָשׁוּעָה
לְחוֹשִׁיעֵנִי וּנְגִנּוֹתַי נְנַגֵּן׃
כָּל־יְמֵי חַיָּינוּ עַל־בֵּית יְיָ׃
וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ שְׂאוּ׃
דֶּבֶלֶת תְּאֵנִים וּיִמְרְחוּ עַל־
הַשְּׁחִין וַיֶּחִי׃ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ
מַה־אוֹת כִּי אֶעֱלֶה בֵּית׃
יְיָ׃ בְּעָתָהוּא
שָׁלַח מְרֹדַךְ בַּלְאֲדָן בֶּן־
בַּלְאֲדָן מֶלֶךְ בָּבֶל סְפָרִים
וּמִנְחָה אֶל־חִזְקִיָּהוּ וַיִּשְׁמַע
כִּי חָלָה וַיֶּחֱזָק׃ וַיִּשְׂמַח׃
עֲלֵיהֶם חִזְקִיָּהוּ וַיַּרְאֵם
אֶת־בֵּית נְכֹתוֹ אֶת־הַכֶּסֶף
וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַבְּשָׂמִים
וְאֶת־הַשֶּׁמֶן הַטּוֹב וְאֶת־כָּל
בֵּית כֵּלָיו וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר
נִמְצָא בְּאוֹצְרֹתָיו לֹא־הָיָה
דָבָר אֲשֶׁר לֹא־הֶרְאָם
חִזְקִיָּהוּ בְּבֵיתוֹ וּבְכָל־
מִמְשַׁלְתּוֹ וַיָּבֹא יְשַׁעְיָהוּ
הַנָּבִיא אֶל־הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ
וַיֹּאמֶר אֵלָיו מָה אָמְרוּ׃

הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה וּמֵאַיִן׃
בָּאוּ אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ
מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה בָּאוּ אֵלַי׃
מבבל׃ וַיֹּאמֶר מָה־רָאוּ
בְּבֵיתֶךָ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ׃
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בְּבֵיתִי רָאוּ
לֹא־הָיָה דָבָר אֲשֶׁר לֹא׃
הֶרְאִיתִיו בְּאוֹצְרוֹתָי׃
וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ אֶל־חִזְקִיָּהוּ
שְׁמַע דְּבַר־יְיָ צְבָאוֹת׃
הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְנִשָּׂא כֹל
אֲשֶׁר בְּבֵיתְךָ וַאֲשֶׁר אֲצָרוּ
אֲבֹתֶיךָ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה בָּבֶלָה
לֹא־יִוָּתֵר דָּבָר אָמַר יְיָ׃
וּמִבָּנֶיךָ אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמְּךָ
אֲשֶׁר תּוֹלִיד יִקָּחוּ וְהָיוּ׃
סָרִיסִים בְּהֵיכַל מֶלֶךְ בָּבֶל׃
וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְשַׁעְיָהוּ
טוֹב דְּבַר־יְיָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
וַיֹּאמֶר כִּי יִהְיֶה שָׁלוֹם׃
וֶאֱמֶת בִּימָי׃
נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֹאמַר׃
אֱלֹהֵיכֶם׃ דַּבְּרוּ עַל־לֵב׃
וְקִרְאוּ אֵלֶיהָ כִּי
מָלְאָה צְבָאָהּ כִּי נִרְצָה׃
עֲוֹנָהּ כִּי לָקְחָה מִיַּד יְיָ׃
כִּפְלַיִם בְּכָל־חַטֹּאתֶיהָ׃

קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר
פַּנּוּ דֶרֶךְ יְיָ׃ יַשְּׁרוּ בָּעֲרָבָה
מְסִלָּה לֵאלֹהֵינוּ׃ כָּל־גַּיְא
יִנָּשֵׂא וְכָל־הַר וְגִבְעָה יִשְׁפָּלוּ
וְהָיָה הֶעָקֹב לְמִישׁוֹר׃
וְהָרְכָסִים לְבִקְעָה׃ וְנִגְלָה
כְּבוֹד יְיָ׃ וְרָאוּ כָל־בָּשָׂר
יַחְדָּו כִּי־פִי יְיָ׃ דִּבֵּר׃
קוֹל אֹמֵר קְרָא וְאָמַר
מָה אֶקְרָא כָּל־הַבָּשָׂר חָצִיר
וְכָל־חַסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה׃
יָבֵשׁ הַחָצִיר נָבֵל הַצִּיץ כִּי רוּחַ
יְיָ׃ נָשְׁבָה בּוֹ אָכֵן הָעָם חָצִיר
הָעָם יָבֵשׁ הַחָצִיר נָבֵל הַצִּיץ
וּדְבַר אֱלֹהֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם׃
עַל־הַר גָּבֹהַּ עֲלִי־לְךָ
מְבַשֶּׂרֶת צִיּוֹן הַרִימִי בַכֹּחַ׃
קוֹלֵךְ מְבַשֶּׂרֶת יְרוּשָׁלִָם׃
הָרִימִי אַל־תִּירָאִי אִמְרִי׃
לְעָרֵי יְהוּדָה הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם׃
הִנֵּה אֲדֹנָי יְיָ׃ בְּחָזָק יָבוֹא
וּזְרֹעוֹ מֹשְׁלָה לוֹ הִנֵּה שְׂכָרוֹ
אִתּוֹ וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו׃ כְּרֹעֶה
עֶדְרוֹ יִרְעֶה בִּזְרֹעוֹ יְקַבֵּץ
טְלָאִים וּבְחֵיקוֹ יִשָּׂא עֲלוֹת
יְנַהֵל׃ מִי־מָדַד
בְּשָׁעֳלוֹ מַיִם וְשָׁמַיִם כִּזְרֵת

ושאין ה׳ ויאמרו אל חדש ע. חבא ישעיהו ותרלסק חב׳ ויאמרו אליו הנביה חשא עשו חדא את הארש ע. ישאר ויל ונאחריקן עליעור ואמר ראוב ומכמך ויוזב חזקי בשעיר
ויבוש פלאכים מחדרש מלים וחד ויצא עלי הסאמים וחדמדלל ותרסב ויאמר: פלמיס מי אשר מישמע כי חלה חזקיהו. ישעיהו מיהך וישמע מי חלה חזקי: ס: ד: ס:

black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ג תכון וכל בשלש עפר ׃
הארץ ושקל בפלס הרים
וגבעות במאזנים ׃ מי תכן
את רוח יהוה ואיש עצתו
ד יודיענו׃ את מי נועץ ׃
ויבינהו וילמדהו בארח ׃
משפט וילמדהו דעת ודרך
תבונות יודיענו׃ הן גוים ׃
כמר מדלי וכשחק מאזנים
נחשבו הן איים כדק יטול ׃
ט ולבנון אין די בערתו ׃
ואין די עולה׃
כל הגוים כאין נגדו
מאפס ותהו נחשבו לו׃ ואל
מי תדמיון אל ומה דמות
תערכו לו׃ הפסל נסך חרש
ורצף בזהב יריק עבתו ורתקות
כסף עורף המסכן תרומה
עץ לא ירקב יבחר חרש
חכם יכין פסל
לא ימוט הלוא תדעו׃ הלוא
תשמעו הלוא הגד מראש
לכם הלוא הבינתם מוסדות
הארץ׃ הישב על חוג
הארץ ויושביה כחגבים ׃
הנטה כדק שמים ויפרשם
כאהל לשבת׃ הנותן רוזנים

לאין שפטי ארץ כתהו
עשה׃ אף בל נטעו אף
בל זרעו אף בל שרש
בארץ גזעו׃ וגם נשף בהם
ויבשו׃ וסערה כקש תשאם
ואל מי תדמיוני
ואשוה׃ ואמר קדוש׃ שאו
מרום עיניכם וראו׃ מי ברא
אלה׃ המוציא במספר צבאם
לכלם בשם יקרא׃ מרב
אונים ואמיץ כח׃ איש לא
נעדר׃ למה תאמר
יעקב׃ ותדבר ישראל׃
נסתרה דרכי׃ מיהוה ומאלהי
משפטי׃ יעבור׃ הלוא
ודעת׃ אם לא שמעת׃ אלהי
עולם׃ יהוה בורא קצות
הארץ׃ לא ייעף ולא יגע
אין חקר לתבונתו׃ נתן
ליעף כח׃ ולאין אונים עצמה
ירבה׃ ויעפו נערים ויגעו
ובחורים׃ כשול יכשלו׃
וקוי יהוה׃ יחליפו כח׃ יעלו
אבר כנשרים׃ רוצו׃ ולא
יגעו׃ ילכו׃ ולא יעפו׃

חרשי׃ אלי איים׃ ולאמים
יחליפו כח׃ יגשו׃ אז ידברו
יחדו׃ למשפט נקרבה׃ מי
העיר׃ ממזרח צדק יקראהו
לרגלו׃ יתן לפניו גוים׃ ומלכים
ירדה׃ יתן כעפר חרבו׃ כקש
נדף קשתו׃ ירדפם יעבור
שלום׃ ארח ברגלו׃ לא
יבוא׃ מי פעל ועשה׃ קרא
הדרות׃ מראש׃ אני יהוה
ראשון׃ ואת אחרנים׃ אני
הוא׃ ראו איים׃ ויראו
קצות הארץ׃ יחרדו׃ קרבו
ויאתיון׃ איש את רעהו
יעזרו׃ ולאחיו׃ אמר חזק
ויחזק׃ חרש׃ את צרף׃
מחליק׃ פטיש׃ את הולם
פעם׃ אמר לדבק׃ טוב הוא
ויחזקהו׃ במסמרים׃ לא
ימוט׃ ואתה
ישראל׃ עבדי׃ יעקב׃ אשר
בחרתיך׃ זרע אברהם׃ אהבי׃
אשר׃ החזקתיך׃ מקצות׃
הארץ׃ ומאציליה׃ קראתיך
ואמר לך׃ עבדי׃ אתה
בחרתיך׃ ולא מאסתיך׃
אל תירא׃ כי עמך׃ אני אל
תשתעה׃ כי אני אלהיך׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אלוהי ישראל כז: כב שמע ראיתו את המשפט מקדם אשר מעולם ונקיים אמר אלוהי ואמרתי אמת אלוה והמה הוא והוה הנה כמוהו נעשיו הדעניים והאבותים לפנינו
ס: ע ה ענייה אבן אחד אל שרי עם שמע זאת מדינתנו ומאשפטם אליהם ביחיקם ישמע ואלוהי אשפו ויחליא ונעבדו בם מאני ישל אלוה חבאוש מחשבי אחשלהן כ: מעוני הקדש: ס:

1

מים ואין מים שמנו אף אין
תמבתיך בימין ערקי הן
ובשוובלמוכל חנחרים כך
יהיו כאין ואברו אנשי
ריב: תבק שסולא
תדצאם אנשי מעתך
יהיו כאין ובאפס אנשי
מלחמתך: כי אני יהוה אלהיך
מחזיק ימינך האמר לך אל
תירא אני עזרתיך
אל תיראי תולעת
יעקב מתי ישראל אני
עזרתיך נאם יהוה וגאלך
קדוש ישראל הנה שמתיך
למורג חרוץ חדש בעל
פיפיות תדוש הרים ותדק
וגבעות כמץ תשים: תזרם
ורוח תשאם וסערה תפיץ
אותם ואתה תגיל ביהוה
בקדוש ישראל תתהלל:

חעניים והאביונים מבקשים
מים ואין לשונם בצמא
נשתה אני יהוה אענם אלהי
ישראל לא אעזבם: אפתח
על שפיים נהרות בתוך בקעות
מעינות אשים מדבר לאגם

מים ואין מים שמנו אף אין
שמע אמרים ראשון
לציון הנה הנם ולירושלם
מבשר אתן: וארא ואין
אישמאלה ואין יועץ
ואשאלם ישיבו דבר: הן
כלם און אפס מעשיהם
רוח ותהו נסכיהם
הן עבדי אתמך בו בחירי
רצתה נפשי נתתי רוחי
עליו משפט לגוים יוציא
לא יצעק ולא ישא ולא
ישמיע בחוץ קולו: קנה
רצוץ לא ישבר ופשתה
כהה לא יכבה לאמת יוציא
משפט לא יכהה ולא ירוץ
עד ישים בארץ משפט
ולתורתו איים יחילו:

כה אמר האל יהוה בורא
השמים ונטיהם רקע הארץ
ורצאציאה נתן נשמה לעם
עליה ורוח להלכים בה:
אני יהוה קראתיך בצדק
ואחזיק בידך ואצרך ואתנך
לברית עם לאור גוים
לפקח עינים עורות להוציא

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ממסגר אסיר מבית כלא
ושבי חשך אמן יהוה הוא
שמי וכבודי לא אחר לא׃
אתנותיך לתי לפסילים
הראשנות הנה באו וחדשות
אני מגיד בטרם תצמחנה
אשמיע אתכם
שירו ליהוה שיר חדש
תהלתו מקצה הארץ
יורדי הים ומלואו איים
וישבותיהם ישאו מדבר
ועריו יריעו תשב קדר
רני ישבי סלע מראש
הרים יצוחו ישימו
ליהוה כבוד ותהלתו
באיים יגידו יהוה כגבור
יצא כאיש מלחמות
יעיר קנאה יריע אף
יעריח על אויביו יתגבר
החשיתי מעולם
אחרישׁ אתאפק כיולדה
אפעה אשם ואשאף יחד
אחריב הרים וגבעות וכל
עשבם אוביש ושמתי
נהרות לאיים ואגמים
אוביש והולכתי עורים בדרך
לא ידעו בנתיבות לא
ידעו אדריכם אשים
מחשך לפניהם לאור
ומעקשים למישור אלה
הדברים עשיתם ולא
עזבתים נסגו אחור יבשו
בשת הבטחים בפסל
האמרים למסכה אתם
אלהינו חרשים
שמעו יוח עורים הביטו
לראות מי עור כי אם
עבדי יוחרש כמלאכי ש
אשלח מי עור כמשלם
ועור כעבד יהוה ראית
רבות ולא תשמר פקוח
אזנים ולא ישמע יהוה
חפץ למען צדקו יגדיל
תורה ויאדיר והוא עם בזוז
ושסוי חפר בחורים כלם
וכבתים כלאים החבאו היו
לבזו ואין מציל משסה ואין
אמר השב מובם ואין
זאת יקשב ושמע לאחור
מי נתן למשסה יעקב
וישראל לבזזים חלוא
יהוה זו חטאנו לו ולא אבו
בדרכיו הלוך ולא שמעו
בתורתו וישפך עליו חמה

ומלחמה ותלהטהו
מסביב ולא ידע ותבער בו
ולא ישים על לב
ועתה כה אמר יהוה בראך
יעקב ויצרך ישראל אל
תירא כי גאלתיך קראתי
בשמך לי אתה כי תעבר
במים אתך אני ובנהרות
לא ישטפוך כי תלך במו אש
לא תכוה ולהבה לא תבער
כי אני יהוה אלהיך קדוש
ישראל מושיעך נתתי כפרך
מצרים כוש וסבא תחתיך
מאשר יקרת בעיני נכבדת
ואני אהבתיך ואתן אדם
תחתיך ולאמים תחת נפשך
אל תירא כי אתך אני מזרע
אביא וממערב
אקבצך אמר לצפון תני
ולתימן אל תכלאי הבי את בני
מרחוק ובנותי מקצה הארץ
כל הנקרא בשמי ולכבודי
בראתיו יצרתיו אף עשיתיו
הוציא עם עור ועינים יש
וחרשים ואזנים למו
נקבצו יחדו ואספו לאמים
מי בהם יגיד זאת וראשנות

עשיתם ב מנחמים כי עשיתם והלמי עמים בידוחד ועשיתם לעם אחד והיו לחם׃ ה לאיש ב קרעין
ושמתי מחדות לאיים במדבר ושלם׃ ו ושמיב ב ושמיב אלהים מי בלבד יאמר אות ויאמרו אור ויבאו׃ ט

ומצא ב ראש פרוך ומלמטה מוציא עפ׳
עמ׳ רעמים רש מוציא מחוך אל עדקוריטים׃ ט׃

אלה מזמרים ה ואנחנו ומלוה לו יקחל משה אנו כל אלה מזמרים אשר ובני ראש פרוך עשיתם ולאיעמדם
אשר תעשו חיסי עשלי וחד ראלה מזמרים אשרי ובני יחוה ב ומצרים עניו מעבר ומלוהמן ביום
ומלוה ובים׃ ט׃

ובנוחיה ב כי מעבר מים ושמיה בים׃
ועניו ב מלחיה כאשרתיך ואמרה׃ ו׃ ו

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ישמיענו יתנו עריחם ׃
ויעבדוו ישמעו ואמרו ׃
אמת אתם עדי נאם יתוה
ועבדי אשר בחרתי למען
תדעו ותאמינו לי ותבינו כי
אני הוא לפני לא נוצר אל
ואחרי לא יהיה ׃
אני אני יתוה ואין
מבלעדי מושיע אני ׃
חגדתי והושעתי והשמעתי
ואין בכם זר ואתם עדי נאם
יתוה ואני אל בסמים אנכי
הוא ואין מיד מציל אפעל
ומי ישיבנה ׃
כה אמר יתוה גאלכם
קדוש ישראל למענכם ׃
שלחתי בבלה והורדתי בריחים
כלם ובשדים באניות רנתם
אני יתוה קדושכם בורא
ישראל מלככם ׃
כה אמר יתוה הנתן
בים דרך ובמים עזים נתיבה ׃
חמוצי ארבה כוסיס חילו יעזו
יחדו ישכבו בלי קומו דעכו
כפשתה כבו ׃ אל תזכרו
ראשנות וקדמניות אל ׃
תתבוננו הנני עשה חדשה

עתה תצמח חלוא תדעוה
אף אשים במדבר דרך
בישימון נהרות תכבדני חית
תשרה תנים ובנות יענה כי
נתתי במדבר מים נהרות ׃
בישימון להשקות עמי בחירי
עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו ׃
ולא אתי קראת
ויעקב יגעת בי ישראל
לא הבאת לי שה עלתיך
ולא כבדתני זבחיך לא
העבדתי במנחה ולא
הגעתיך בלבונה לא קנית
לי בכסף קנה וחלב זבחיך
לא הרויתני אך העבדתני ׃
בחטאותיך הגעתני בעונתיך
אני אני הוא
מחה פשעיך למעני וחטאתיך
לא אזכר הזכירני נשפטה
יחד ספר אתה למען תצדק
אביך חטא אשון וחכמאי מלי יצו
פשעיך ואחלל שריקודש
ואתנה לחרם יעקב וישראל
לגדופים ועתה
שמע יעקב עבדי וישראל
בחרתי בו נאם יתוה
עשהו ויצרך מבטן יעזרך

אלתירא עבדי יעקב ׃
וישרון בחרתי בו כי אצק
מים על צמא ונלים על
יבשה אצק רוחי על זרעך
וברכתי על צאצאיך ועמחו
בבין חציר כערבים על יבלי
מים זה יאמר ליתוה אני
וזה יקרא בשם יעקב וזה
יכתב ידו ליתוה ובשם
ישראל יכנה ׃
כה אמר יתוה מלך ישראל
וגאלו יתוה צבאות אני
ראשון ואני אחרון ואין
אלהים מבלעדי ׃
ומי כמוני יקרא ויגדה
ויערכה לי משומי עם עולם
ואתיות ואשר תבאנה יגידו
למו אל תפחדו ואל תרחו
הלא מאז השמעתיך והגדתי
ואתם עדי היש אלוה ׃
מבלעדי לא ידעתי
יצר פסל כלם תהו וחמודיהם
בלי יועיל הם עדי
יראו ובל יבשו
מי יצר אל ופסל נסך לבלתי
הועיל הן כל חבריו יבשו ׃
והרשים מאדם מקבצו

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

כלם יעמדו יפחדו ובשו יחד
חרשי רוקמי עצב׳ ופעל
בפחם ובמקבות יצרוהו ׃
יגעלהו בדו ועם חסדעבד
ואין בם לאשה המיסיעף
חרשי עצים נטה קו יתארהו
בשרד יעשהו במקצעות
כמהו ויתארהו יעשהו
כנבית א שבתפארת אדם
לשוב בית בתולו ארוס
ויקחתרנו ולא זנו ויאמין לו
בעצו ד נטע ארון ובשם
יגדל והיה לארס לבער
ונקחנו הסוחר אתו שיק
ואפה לחם אף יפעל אל
ויש חי עשה ופסל ויסגד
למו יצו שרף במו אש
ילחם ולבשר אכל ויצלה
צלו ישבע אף יתחם
ויאמר הא חמתי אור
אור ושא יהלל ל עשה
לפסלו יעגוד לו ישתחו
ויתפלל אליו ויאמר הצילני
כי אל אתה ראיד עיון א
יביטו מראות עיניהם
מחשבי לבתם ולא ישיב
אל לבו ולא ד עתו ולא
ולא
ולא

תבונה לאמר חצי שרפתי
במו אשו אף אפיתי על
גחליו לחם אצלה בשר
ואכל ויתר לתועבה אעשה
לבול עץ אסגוד העאפר
לבחות לחשחו ולא יצל
אתנפשו ולא יאמר הלוא
שקר בימיני
זכר אלה יעקב
וישראל כי עבד אתה
יצרתיך עבד לא תנשני מחיתי
ישראל לא תנשני מחיתי
כעב פשעיך וכענן חטאותיך
שובה אלי כי גאלתיך
שמיים כי עשה יהוה חריעו
תחתיות ארץ ופצחו הרים
רנה יערים כל עצו כי גאל
יהוה יעקב כי ישראל
יתפאר
כה אמר יהוה גאלך ויצרך
מבטן אני יהוה עשה כל
נטה שמים לבדי רקע
חארץ מי אתי מפרעות
בדיסו קסמים יהולל משיב
חכמים אחור ד עתם ישכל
מקים דבר עבדו ועצת
מלאכיו ישלים האמר ל

לירושלם תושב ולערי
יהודה תבנה והרבותיה
אקומם האמר לצור חרב
ונהרתיך אוביש האמר
לכורש קרעי כל חפצי
ישלם ולאמר לירושלם
תבנה והיכל תיסד
פה אמר יהוה
למשיחו לכורש אשר
החזקתי בימינו לרד לפניו
גויים ומתנים כים אפתח
לפתח לפניו דלתים ושערים
לא יסגרו אני לפניך אלך
והדורים אושר דלתות
נחושה אשבר בריחי ברזל
אוצרי ונתתי לך אוצרות
חשך ומסתרים מסתרים
ודעת בראתיך הקורא
בשמך אלהי ישראל למען
עבדי יעקב וישראל בחירי
אקרא לך בשמך אכנך
לא ידעתני אני יהוה ואין
עוד זולתי אין אלהים
אאזרך ולא ידעתני
ודע ממזרח שמש וממערב
כי אפס בלעדי אני יהוה
ואין עוד יוצר אור ובורא

ומחזיק ז ומ״ל נטיעה ורוחות ע״ב שהנו כבוד
הוהיה״ן ר״נ נהיה עד״ל קרא״מ שמך ומחזיק״ם

ישיב כי ישמעו בעל הבוח מ״ע ויבה הדרמנו לאיש סכר וחבריו אמרו הסטה חנו בנשך עני והבלוחב
הכעס הר״ע אליה המאמין מ״ע״ך ושיב המה מפרים בעמיר לאיש ר״ם ;

עם עולם ב משמני עם עולם ואל יחל ארוחרי שור ושאר עד עולם ׃ חיש ג מעשה חרש אבן חרש בחרש לחרש עצים ;
ואמין ב ואמר ל בעצי ואמין אוב לבם ׃ ;

משמחו ב קצף קמין ומל ומחשיב
אף ים ע״ל ומשלחו ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ישע. ל׳ הרעפו שמים שחק אשיש בחחה ופחמיה אלבישם ורקדים שגם ישע. ויחקו בנו מישע׳ ה׳ וכל
עבאם ל׳ ויפלו ושמים והארץ ונמקו כל צבא אבמי עפרתי ארץ אשר הוא ותוא ותחד׳ ה׳ :

תפוסה ארץ ב׳ ותשמחמון ותפוסה ארץ ותפרו
ישע. ותפוסה ארץ ותבל ויקן ותבש׳ ה׳ :

חשך עשה שלום ובורא׳
רע אני יהוה עשה כל אלה׳
הרעיפו שמים
ממעל ושחקים ישלו צדק׳
תפתח הארץ ויפרו ישע׳
ויצמח תצמיח גם׳ אני
יהוה בראתיו׳
הוי רב את יצרו חרש
את חרשי אדמה חי אמר
חמר ליוצרו מה תעשה׳
ופעלך אין ידים לו׳
הוי אמר לאב מה
תוליד ולאשה מה תחילין׳
כה אמר יהוה קדוש
ישראל ויצרו המאתיות׳
שאלוני על בנו ועל פעל ידי
תצוני אנכי עשיתי ארץ
ואדם עליה בראתי אני ידי
נטו שמים וכל צבאם צויתי׳
אני העירתיה בצדק וכל
דרכיה אישרה הוא יבנה עירי
ופי יגלה לא במחיר ולא
בשחד אמר יהוה צבאות

כה אמר יהוה יגיעת מצרים
וסחר כוש וסבא אנשי׳
מדה עליך יעברו ולך יהיו

אחריך ילכו בזיקים יעברו׳
ואליך ישתחוו אליך יתפללו
אך בך אלו אין עוד אפס׳
אלהים אמן אתה אל׳
מסתתר אלהי ישראל ש
מושיע בו ישועת עולמים׳
בלם יחדו הלכו בכלמה׳
חרשי צירים ישראל נושע
ביהוה תשועת עולמים׳
לא תבשו ולא תכלמו עד
עולמי עד׳
כי כה אמר יהוה בורא ש
השמים הוא האלהים יצר׳
הארץ ועשה הוא כוננה
לא תהו בראה לשבת יצרה
אני יהוה ואין עוד׳ לא
בסתר דברתי במקום ארץ
חשך לא אמרתי לזרע
ובקשתם אמן׳
יהוה דבר צדק מגיד מישרים׳
הקבצו ובואו התנשאו יחדו
פלטי הגוים לא ידעו׳
הנשאים את עץ פסלם
ומתפללים אל לא ש
הגידו והגישו אף
יועצו יחדו מי השמיע זאת
מלדם מאז הגדה הלוא אני

יהוה ואין עוד אלהים׳
מבלעדי אל צדיק ומושיע׳
אין זולתי׳ פנו אלי והושעו
כל אפסי ארץ כי אני אל
ואין עוד׳ בי נשבעתי
מפי צדקה דבר ולא ישוב׳
כי לי תכרע כל ברך תשבע
כל לשון׳ אך ביהוה לי אמר
צדקות ועז עדיו יבוא׳
ויבשו כל הנחרים בו׳ ביהוה
יצדקו ויתהללו כל זרע
ישראל׳ כי עבל קרסנו
חיו עצביהם לחיה ולבהמה
נשאתיכם עמוסות מעשה
לעיפה׳ קרסו כרעו יחדו
לא יכלו מלט משא ונפשם
בשבי הלכה׳
שמעו אלי בית׳
יעקב וכל שארית בית׳
ישראל הנשאים מבטן׳
הנשאים מרחם׳ ועד זקנה
אני הוא ועד שיבה׳ אני
אסבל אני עשיתי׳ ואני
אשא ואני אסבל ואמלט
למי תדמיון׳
ותשוו ותמשלו׳ ונדמה
חזדים יזהבו מכיס וכסף יבקלו

ויקבעו׳ ה׳ וקבצו ושמעו מי הגיד זאת ומן קדם הגיד אז
הלא אני יהוה׳ ואין עוד אל זולתי׳ ה׳ :

אמר מחוה עצמו׳ ה׳ לא במחיר ולא בשוחד ולא בחיל ובאשר קדא מוקן ומן מן ובכרי אב
עד שיש ושיש׳ יסחל ל׳ ל׳ ב׳ ואמרתי מי שבא שלחו חזקו׳ ה׳ בושו ג׳ כל בשוחד בכלמו בשוחכלמו בי בטחו
ולא בושו׳ ה׳

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

ובאו ל׳ ב׳ חיל מל׳ ובאו שבבו עמו לפני
ובאו אל חילך ודוד ובאו וסמן ובאו בתוך
בתך׃ ס׃

ישעה לארץ ב׳ שבי לארץ אין כסא ושבו אט לארץ שבתנו׳ ושבו לארץ מיכו׳ ז׳ וכבודי לא׳ל
בלשל׳ עמ׳ו כא מזבחיך ו׳ עלה נס׳ ומעדן כי אעדן בעדן מלוך׃ ולא אס׳ע ב׳ ושמה שמיש אות שיגה
מי זה כעלים ואני בעי׳ ׃

יִשְׁקְלוּ יִשְׁכְּרוּ עוֹרֵךְ׃
וַיַּעֲשֵׂהוּ אֱלוֹהַּ אָף׃
יִשְׁתַּחֲווּ יִשְׁאֻהוּ עֲלֵכְתֶּף
יִסְבְּלֻהוּ וַיַּנִּיחֻהוּ תַּחְתָּיו׃
וַיַּעֲמֹד מִמְּקוֹמוֹ לֹא יָמִישׁ
אַף יִצְעַק אֵלָיו לֹא יַעֲנֶה
מִצָּרָתוֹ לֹא יוֹשִׁיעֶנּוּ׃
זִכְרוּ זֹאת וְהִתְאַשָּׁשׁוּ
הָשִׁיבוּ פֹשְׁעִים עַל לֵב׃
זִכְרוּ רִאשֹׁנוֹת מֵעוֹלָם כִּי
אֲנִי אֱלוֹהַּ וְאֵין עוֹד אֱלֹהִים
וְאֶפְסָם׃ מוֹנִי מַגִּיד מֵרֵאשִׁית
אַחֲרִית וּמִקֶּדֶם אֲשֶׁר לֹא
נַעֲשׂוּ אֹמֵר עֲצָתִי תָקוּם
וְכָל חֶפְצִי אֶעֱשֶׂה׃ קֹרֵא
מִמִּזְרָח עַיִט מֵאֶרֶץ מֶרְחָק
אִישׁ עֲצָתִי אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי׃
אַף אֲבִיאֵנָה יְצַרְתִּי אַף
אֶעֱשֶׂנָּה׃
שִׁמְעוּ אֵלַי אַבִּירֵי
לֵב הַרְחוֹקִים מִצְּדָקָה׃
קָרַבְתִּי צִדְקָתִי לֹא תֵרָחֵק
וּתְשׁוּעָתִי לֹא תְאַחֵר וְנָתַתִּי
בְּצִיּוֹן תְּשׁוּעָה לְיִשְׂרָאֵל
תִּפְאָרָתִי׃ רִדְיוּ שָׁכֵן
עַל עֲפַר בְּתוּלַת בַּת בָּבֶל
שְׁבִי לָאָרֶץ אֵין כִּסֵּא בַּת
כַּשְׂדִּים כִּי לֹא תוֹסִיפִי׃
יִקְרֵאוּ לָךְ רַכָּה וַעֲנֻגָּה׃
קְחִי רֵחַיִם וְטַחֲנִי קָמַחַיִךְ
עֲמֹתֵךְ חֶשְׂפִּי שֹׁבֶל גַּלִּי רֶגֶל
שׁוֹק עִבְרִי נְהָרוֹת׃ תִּגָּל
עֶרְוָתֵךְ גַּם תֵּרָאֶה חֶרְפָּתֵךְ
נָקָם אֶקָּחוּ לֹא אֶפְגַּע׃
אָדָם׃ גֹּאֲלֵנוּ יְהוָה
צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ׃
יִשְׂרָאֵל׃ שְׁבִי דוּמָם וּבֹאִי
בַחֹשֶׁךְ בַּת כַּשְׂדִּים כִּי לֹא
תוֹסִיפִי יִקְרְאוּ לָךְ גְּבֶרֶת
מַמְלְכוֹת׃ קִצַּפְתִּי עַל עַמִּי
חִלַּלְתִּי נַחֲלָתִי וָאֶתְּנֵם
בְּיָדֶךָ לֹא שַׂמְתָּ לָהֶם רַחֲמִים
עֲלוּזֵךְ הִכְבַּדְתְּ עֹל מְאֹד׃
וַתֹּאמְרִי לְעוֹלָם אֶהְיֶה
גְּבֶרֶת עַד לֹא שַׂמְתְּ אֵלֶּה
עַל לִבֵּךְ לֹא זָכַרְתְּ אַחֲרִיתָהּ׃
וְעַתָּה שְׁמָעִי זֹאת
עֲדִינָה הַיֹּשֶׁבֶת לָבֶטַח׃
הָאֹמֶרֶת בְּלִבָּהּ אֲנִי וְאַפְסִי
עוֹד לֹא אֵשֵׁב אַלְמָנָה וְלֹא
אֵדַע שְׁכֹל׃ וְתָבֹאנָה לָךְ
שְׁתֵּי אֵלֶּה רֶגַע בְּיוֹם אֶחָד
שְׁכֹל וְאַלְמָן כְּתֹם בָּאוּ
עָלַיִךְ בְּרֹב כְּשָׁפַיִךְ בְּעֹצֶם
חַבָּרַיִךְ מְאֹד׃ וַתִּבְטְחִי
בְּרָעָתֵךְ אָמַרְתְּ אֵין רֹאִנִי
חָכְמָתֵךְ וְדַעְתֵּךְ הִיא
שׁוֹבְבָתְךָ וַתֹּאמְרִי בְלִבֵּךְ
אֲנִי וְאַפְסִי עוֹד׃ וּבָא עָלַיִךְ
רָעָה לֹא תֵדְעִי שַׁחַרְהּ׃
וְתִפֹּל עָלַיִךְ הוֹן לֹא תוּכְלִי
כָּפְרָהּ וְתָבֹא עָלַיִךְ פִּתְאֹם
שׁוֹאָה לֹא תֵדְעִי׃ עֲמֹד
נָא בְּחֲבָרַיִךְ וּבְרֹב כְּשָׁפַיִךְ
בַּאֲשֶׁר יָגַעַתְּ מִנְּעוּרַיִךְ׃
אוּלַי יוּכְלוּ הוֹעִיל אוּלַי
תַּעֲרוֹצִי׃ נִלְאֵית בְּרֹב
עֲצָתָיִךְ יַעַמְדוּ נָא וְיוֹשִׁיעֻךְ
הַבְּרֵי שָׁמַיִם הַחֹזִים בַּמַּרְכָּבוֹת
מוֹדִיעִים לַחֳדָשִׁים מֵאֲשֶׁר
יָבֹאוּ עָלָיִךְ׃ הִנֵּה הָיוּ כַקַּשׁ
אֵשׁ שְׂרָפָתַם לֹא יַצִּילוּ
אֶת נַפְשָׁם מִיַּד לַהַב אוּן
פַּחֲלֵת לְחֻמָּם אוּר לָשֶׁבֶת
נֶגְדּוֹ׃ כֹּוחִיוֹךְ אֲשֶׁר יָגַעַתְּ
סֹחֲרַיִךְ מִנְּעוּרַיִךְ אִישׁ
לְעֶבְרוֹתָו אֵין מוֹשִׁיעֵךְ׃
שְׁמַעוּ זֹאת בֵּית
יַעֲקֹב הַנִּקְרָא בְּשֵׁם
יִשְׂרָאֵל׃ וּמִמֵּי יְהוּדָה יָצָאוּ
הַנִּשְׁבָּעִים בְּשֵׁם יְהוָה׃

מראשית ל׳ ד׳ ושמו ויבא שרדומים ולקחת לחקראכם מבדי מראשונה׃ ונאחד ל׳ מלאיקי ומי משלי
ושיר תדר קרבמי׃ ובאו ל׳ ב׳ חמרין וחד מל׳ שכבי בחשך לבי ומי׃

עמיגה ב׳ חד מל׳ נא וחד מל׳ מ׳ ומחעוין
ושמה שמיעו׳ארל עיומה בן שוזא׃ ס׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ובאלהי ישראל יזכירו לא
באמת ולא בצדקה כי
מעורה קדש נקראו על
אלהי ישראל נסמכו יחוה
צבאות שמו
הראשונות מאז
חגרתי ומפי יצאו ואשמיעם
פתאם עשיתי ותבאנה
מדעתי כי קשה אתה וגיד
ברזל ערפך ומצחך נחושה
ואגיד לך מאז בטרם תבוא
השמעתיך פן תאמר
עצבי עשם ופסלי ונסכי
צוה שמעתם הלוא כלה
ואתם הלוא תגידו השמעתיך
חדשות מעתה ונצרות
ולא ידעתם עתה נבראו
ולא מאז ולפני יום ולא
שמעתם פן תאמר הנה
הן עתה גם לא השמעתם
לא נודעתם גם מאז לא
פתחה אזנך כי ידע תבגוד
תבגוד ופשע מבטן קרא
לך למען שמי אאריך
אפי [illegible]
לבלתי הכרתיך הנה
צרפתיך ולא בכסף בחרתיך

בכור עני למען למעני
אעשה כי איך יחל וכבודי
לאחר לא אתן
שמע אלי יעקב
וישראל מקראי אני הוא
אני ראשון אף אני אחרון
אף ידי יסדה ארץ וימיני
טפחה שמים קרא אני
אליהם יעמדו יחדו הקבצו
כלכם ושמעו מי בהם הגיד
אתאלה יחוה אהבו יעשה
חפצו בבל ויד עו כשדים
אני אני דברתי אף קראתיו
הביאתיו והצלח דרכו
קרבו אלי שמעו זאת לא
מראשון בסתר דברתי מעת
היותה שם אמו עתה ארני
יחוה שלחני ורוחו
כה אמר יחוה גאלך קדוש
ישראל אני יחוה אלהיך
מלמדך להועיל מדריכך
בדרך תלך לו אחיקשבת
למצותיך היה כנהר שלומך
וצדקתך כגלי הים ויהי
כחול זרעך וצאצאי מעיך
כמעתו לא יכרת ולא
ישמד שמו מלפני צאו

מבבל ברחו מכשדים
בקול רנה הגידו השמיעו
זאת הוציאוה עד קצה
הארץ אמרו גאל יחוה
עבדו יעקב ולא צמאו
במדבר הוליכם מים מצור
חציל למו ובקע צור ויזבו
מים אין שלום אמר יחוה
לרשעים שמעו
איים אלי וחקשיבו לאמים
מרחוק יחוה מבטן קראם
ממעי אמי הזכיר שמי
וישם פי כחרב חדה בצל
ידו חבאני וישימני לחץ
ברור באשפתו חסתירני
ויאמר לי עבדי אתה
ישראל אשר בך אתפאר
ואני אמרתי לריק יגעתי
לתהו והבל כחי כלותי אכן
משפטי את יחוה ופעלתי
אתאלהי יעצתה אמר
יחוה יצרי מבטן לעבד לו
לשובב יעקב אליו וישראל
לא יאסף ואכבד בעיני
יחוה ואלהי היה עזי ויאמר
נקל מהיותך לי עבד להקים
את שבטי יעקב ונצורי

מלאשר הלך אחר אשר אל המקדר כריע ותמיד בחבורה ובחדר ומרגא אמרא ולהלבו הגדרה נא ומחוני אפרחל
מרחלין סוף דבר מלך שלמיה ס׳

ודמיאה ל׳ חדשאה וחכשוף הוצאתיך עד
קצות הארץ הלשרדוה ס׳

ויבאאו ה׳ ושיבתון ותבאו אל קדבטר ולא ותבאטר אל רעראל ואבאטר ואשלחר ומגלאטר פראטר עשאמר
ותבאאטר נגזרות אשרתי מקרי מלכ׳ הנשמרעם אל דבתי מפי ריצאו ואשמרעם ס׳

ויעשם ל׳ קדרון ומימסרון ונא ראשון שר עת
ה׳ זה קדא אל הרעך ודבר עמדי לבו ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ישראל לחם שיב ונתתיך
לאור גוים להיות ישועתי
עד קצה הארץ
כה אמר יהוה
גאל ישראל קדושו לבזה
נפש למתעב גוי לעבד
משלים מלכים יראו
וקמו שרים וישתחוו ל
למען יהוה אשר נאמן
קדוש ישראל ויבחרך
כה אמר יהוה בעת רצון
עניתיך וביום ישועה
עזרתיך ואצרך ואתנך
לברית עם לקים ארץ לחרב
נחלות שממות לאמר ל
לאסורים צאו לאשר
בחשך חגו עלו דרכים
ורעו ובכל שפים מרעותם
לא ירעבו ולא יצמאו
ולא יכה שרב ושמש כי
מרחמם ינהגם ועל מבועי
מים ינהלם ושמתי כל
הרי בדרך ומסלתי ירמון
הנה אלה מרחוק יבאו
והנה אלה מצפון ומים
ואלה מארץ סינים רננו
שמים גילו ארץ יפצחו
פצחו הרים רנה כי נחם יהוה
עמו ועניו ירחם
ותאמר ציון
עזבני יהוה ואדני שכחני
התשכח אשה עולה
מרחם בן בטנה גם אלה
תשכחנה ואנכי לא
אשכחך הן על כפים
חקותיך חומתיך נגדי תמיד
מהרו בניך מהרסיך ומחרביך
ממך יצאו שאר סביב
עיני הורו אל כלם נקבצו
באו לך חי אני נאם יהוה
כי כלם כעדי תלבשי
ותקשרים כמכלה כי
חרבותיך ושממותיך הארץ
הרסתיך כי עתה תצרי
מיושבו רחקי מבלע
עוד יאמרו באזניך בני
שכולך ערי המקום
גשי לי אשכה ואגרת
בלבבך עירד לא תאלה
ואם שכולה ואלמנה גלה
וסורה הלאה מי גדל הואלו
נשאר לבדי איה אפה
הם
מה אלה ארני יהוה הנה
אשא אל גוים ידי ואל
עמים ארים נסי והביאו
בנים בחצן ובנותיך על
כתף תנשאנה והיו מלכים
אמנים ושרותיהם מנקתיך
אפים ארץ ישתחוו לך
ועפר רגליך ילחכו וידעת
כי אני יהוה אשר לא
יבשו קוי
תיקח מגבור
מלקוח ואם שבי עריץ
ימלט כי כה אמר יהוה
גם שבי גבור יקח ומלקוח
עריץ ימלט ואת
אנכי אריב את ריבך אני
אושיע והא בדרי את
מוניך את בשר טיבעם
דמם כתירוש עוכל
בשר כי אני יהוה מושיעך
וגאלך אביר יעקב
כה אמר יהוה אי
זה ספר כריתות אמכם
אשר שלחתיה או מי
מנשי אשר מכרתי אתכם
[illegible]
הן בעונתיכם נמכרתם
ובפשעיכם שלחה אמכם
מדוע נבאתי ואין איש

ויאמר לי והנבא אל הרוחות הנבא בן אדם
ואמרת אל הרוחות כה אמר אדני יהוה מארבע רוחות בואי הרוח
ויבאו בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם חיל גדול מאד מאד מאד

על כפים ג׳ וכן על כפים חקקיך על כפים כמה אחד ס׳ ואדני ג׳ ואדני חשמיע את מאזנו אויב
ואדני שמחו אלהי ואדני לריבו ס׳ יצאו ג׳ לאמר לאסורים יצאו מעאן אחת חסרה וארץ כשדים ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ואין איש ל׳ מאמרי חביבל שם משמי ישראל וארא ואין איש ואין איש שמעל לב מחזיב באומי ואין איש ואין
איש מאסף ומחסה: קרעיה ב׳ וקרנה קרסיה הן לא קרעיה ורוחה מלוה ע׳ ס׳:

שנה ב׳ מ״ל מחזיב באומי ואמן איש קדיאמיו ואין
יען קדיאמיו ואין רעיכם אמשכן: ס׳:

קָרָאתִיו וְאֵין עֹנֶה חָקַר עוֹר
קִרְעֵהוּ רוֹמְפָרוֹתָיו אֹס
אוֹבִיכָה לְהַעֲלוֹתוֹ בְּעֵרָתוֹ
אֲחֲרוּבִים אֲשׁוּם נַהֲרוֹתָ
מִדַּבְּרָתְכָאֲשֶׁר גַּתָּם מָאוּן
מִיסוּתָמֹתְבִיעֲמָא אֲלַבִּישׁ
שָׁמַיִם קִדְרוֹתוֹ שַׁק אֲשִׂים
כִּסּוּהָס אַרְנִי יְהוָה
נָתַן לִי לְשׁוֹן לְמוּדִים לָדַעַת
לָעוּת אֶת יָעֵף דָּבָר עוֹר
בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר יָעִיר לִי אֹזֶן
לִשְׁמֹעַ כְּלִמּוּדִים אֲדֹנָי
יְהוָה פָּתַח לִי אֹזֶן וַאֲנִי לֹא
מָרִיתִי אָחוֹר לֹא נָסוֹגוּתִי
גֵּוִי נָתַתִּי לְמַכִּים וּלְחָיַי לְמֹרְטִים
פָּנַי לֹא הִסְתַּרְתִּי מִכְּלִמּוֹת
וַאֲדֹנָי יְהוָה יַעֲזָר לִי
עַל כֵּן לֹא נִכְלַמְתִּי עַל כֵּן
שַׂמְתִּי פָנַי כַּחֲלָמִישׁ וָאֵדַע
כִּי לֹא אֵבוֹשׁ קָרוֹב
מַצְדִּיקִי מִי יָרוּב אִתִּי
נַעֲמָדָה יַחַד מִי בַעַל מִשְׁפָּטִי
יִגַּשׁ אֵלָי הֵן אֲדֹנָי יְהוָה
יִשְׁרָלִי מִי הוּא יַרְשִׁיעֵנִי
הֵן כֻּלָּם כַּבֶּגֶד יִבְלוּ עָשׁ
יֹאכְלֵם כַּבֶּגֶד יִבְלוּ עָשׁ
שִׁמְעוּ בְקוֹל עַבְדּוֹ אֲשֶׁר

חָלַף תְּשַׁבְּרוּס וְאֵינֶנָּה לוֹ
יִבְטַחְבְּשֵׁם יְהוָה וְיִשָּׁעֵן
בְּאֶלֹהָיו הֲזוּכְלֶכֶס קוֹרְחֵי
אֵשׁ מַאוֹרוּ יוֹקוֹתֶלְכוּ
בְּאוֹר אֶשְׁבֶּס וּבְיוֹקוֹת
בְּעֵרָתְס מִיָּדוֹ הָיְתָה זֹאת
לָכֶס לְמַעֲצֵבָה תִּשְׁכָּבוּן

51.1 שִׁמְעוּ אֵלַי רֹדְפֵי צֶדֶק
מְבַקְשֵׁי יְהוָה הַבִּיטוּ אֶל
צוּר חֻצַבְתֶּם וְאֶל מַקֶּבֶת
בּוֹר נֻקַּרְתֶּם הַבִּיטוּ אֶל
אַבְרָהָם אֲבִיכֶם וְאֶל שָׂרָה
תַּחוֹלֵלְכֶס כִּי אֶחָד קְרָאתִיו
וַאֲבָרְכֵהוּ וְאַרְבֵּהוּ
כִּי נִחַם יְהוָה צִיּוֹן נִחַם
כָּל חָרְבֹתֶיהָ וַיָּשֶׂם מִדְבָּרָהּ
כְּעֵדֶן וְעֲרָבָתָהּ כְּגַן יְהוָה
שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא בָהּ
תּוֹדָה וְזִמְרָת קוֹל
הַקְשִׁיבוּ אֵלַי עַמִּי
וּלְאֻמִּי אֵלַי הַאֲזִינוּ כִּי
תּוֹרָה מֵאִתִּי תֵצֵא וּמִשְׁפָּטִי
לְאוֹר עַמִּים אַרְגִּיעַ
צִדְקִי נָגַשׁ יְשׁוּעָתִי
עַמִּים יִשְׁפְּטוּ אִיִּים
וְקַוִּים אֶל זְרֹעִי יְיַחֵלוּן שָׂא

לַשָּׁמַיִם עֵינֵיכֶס וְהַבִּיטוּ
אֶל הָאָרֶץ מִתַּחַת כִּי
שָׁמַיִם כָּעָשָׁן נִמְלָחוּ וְאֶרֶץ
כַּבֶּגֶד תִּבְלֶה וְיֹשְׁבֶיהָ כְּמוֹ
כֵּן יְמוֹתוּן וְיֶשׁוּעָתִי
לְעוֹלָם תִּהְיֶה וְצִדְקָתִי
לֹא תֵחָת שִׁמְעוּ
אֵלַי יֹדְעֵי צֶדֶק עַם תּוֹרָתִי
בְּלִבָּם אַל תִּירְאוּ חֶרְפַּת
אֱנוֹשׁ וּמִגִּדֻּפָתָם אַל תֵּחָתּוּ
כִּי כַּבֶּגֶד יֹאכְלֵם עָשׁ
וְכַצֶּמֶר יֹאכְלֵם סָס וְצִדְקָתִי
לְעוֹלָם תִּהְיֶה וִישׁוּעָתִי
לְדוֹר דּוֹרִים
עוּרִי עוּרִי לְבַשִּׁי
עֹז זְרוֹעַ יְהוָה עוּרִי כִּימֵי
קֶדֶם דֹּרוֹת עוֹלָמִים
הֲלוֹא אַתְּ הִוא אַתְּ מַחֲצֶבֶת
רָהַב מְחוֹלֶלֶת תַּנִּין
אַתְּ הִוא אַתְּ מָחַצְתָּ
תְּהוֹם רַבָּה שֹׂמֵה מַעֲמַקִּי
יָם דֶּרֶךְ לַעֲבֹר גְּאוּלִים
וּפְדוּיֵי יְהוָה יָשׁוּבוּן וּבָאוּ
צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם
עַל רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה
יַשִּׂיגוּן נָסוּ יוֹגוֹן וַאֲנָחָה
אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לקח ה׳ לשבר את האמה אשר ראמר לאמו אלי ונשאו רשקה מה ליפה נאם ויחזו אם ויראו אתו לקח
מאתי מעמי ומכשפני לקחו ואנכי ויחל: ס. וחזרו לשה במרם קלילה ל וחס: ס:

לשמר ל חנש ב׳ ומשמרון חשאחזו את
ירוע ק׳ ישו ובשרא לעמי בל חנאים: ס:

מנחמכם מיאתותיראו׳
מאנשי מות ומבן ארם
חציר יבש ותשכחו יהוה
עשה בטוח שמים ויסד
ארץ ותפחד תמיד כל
היום מפני חמת המציק
כאשר כונן להשחית
ואיה חמת המציק מהר
עצה להפתח ולא מות
לשחת גל איחסר לחמו
ואנכי יהוה אלהיך רגע
הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו ואשים
דברי בפיך וב צל ידי
כסיתיך לנטע שמים וליסד
ארץ ולאמר לציון עמי אתה
חתעוררי חתעוררי קומי ירושלם
אשר שתית מיד יהוה
את כוס חמתו את קבעת
כוס התרעלה שתית
מצית אין מנהל לה מכל
בנים ילדה ואין מחזיק
בידה מכל בנים גדלה
שתים הנה קראתיך מי
ינוד לך הרס ושבר
ואיה עכו והחרב מי אנחם

בנך עלפו שכבו בראש
כל חרוצות בתו אמר
המלאים חמת יהוה
גערת אלהיך לכן שמעי
נא זאת ענה ושכרת
ולא מיין
כה אמר ארנך
יהוה ואלהיך ריב עמו
הנה לקחתי מידך את
כוס התרעלה את קבעת
כוס חמתי לא תוסיפי
לשתותה עוד ושמתיה
בידי מוגיך אשר אמרו
לנפשך שחי ונעברה
ותשימי כארץ גו וכחוץ
לעברים
עורי עורי לבשי
עזך ציון לבשי בגדי
תפארתך ירושלם עיר
הקדש כי לא יוסיף יבא
בך עוד ערל וטמא
התנערי מעפר קומי שבי
ירושלם התפתחי מוסרי
צוארך שביה בת ציון
כי כה אמר יהוה
חנם נמכרתם ולא בכסף
תגאלו כי כה אמר ארני

יהוה מצרים גרד עמי
בראשנה לגור שם ואשור
באפס עשקו ועתה מי
ליפה נאם יהוה כי לקח
עמי חנם משלו ויהילו
נאם יהוה ותמיד כל היום
שמי מנאץ לכן ידע עמי
שמי לכן ביום ההוא כי
אני הוא המדבר הנני מה
נאוו על ההרים רגלי מבשר
משמיע שלום מבשר טוב
משמיע ישועה אמר
לציון מלך אלהיך קול
עפיך נשאו קול יחדו
ירננו כי עין בעין יראו
בשוב יהוה ציון פצחו רננו
יחדיו חרבות ירושלם כי
נחם יהוה עמו גאל ירושלם
חשף יהוה את זרע קדשו
לעיני כל הגוים וראו כל
אפסי ארץ את ישועת
אלהינו סורו סורו
צאו משם טמא אל תגעו
צאו מתוכה הבדו נשאי
כלי יהוה כי לא בחפזון
תצאו ובמנוסה לא תלכון
כי יהלך לפניכם יהוה

ומאספכם

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

נגדע ב׳ ומ׳ל ושמטורו ואוזן נגיע כל חיוס:
מלה ב׳ חי כול ו׳ וח כול כו אלהים חיב׳ ו׳:

מומד יב׳ ונחברתו ובאחוד מאחבוך במעמחם כלמלו ולשכל שמע הקשיבו וכעבם ולץ ונגין עמוה וכל רמשיך
לאוכיר כחל׳ ׳ עגש ל׳ ואיש ישראל נגש אל ישראל ולחבנו ולבגד בעגר׳ ו׳:

ומאספכם אלהי ישראל
הנה ושכיל
עברי ורוס ונשא ובח מאד
כאשר שמעו עליך רבים
כומשחת מאיש מראחו
ותארו מכבד ארם כן יוחו
גוים רבים עלו וקפצו
מלכים סתם כי אשר לא
ספר להם ראו ואשר לא
שמעו התבוננו מי האמין
לשמעתנו וזרוע יהוה על
מי נגלתה ויעל כיונק ל
לפניו כשורש שמארץ ציה
לא תאר לו ולא הדר ונראהו
ולא מראה ונחמדהו נבזה
וחדל אישים איש מכאבות
וידוע חלי וכמסתר פנים
ממנו נבזה ולא חשבנהו
אכן חלינו הוא נשאם וסבלם
סבלם ואנחנו חשבנהו נגוע
מכה אלהים ומענה והוא
מחלל מפשענו מדכא
מעון שלומנו מוסר
עליו וחבורתו נרפא לנו
כלנו כצאן תעינו איש
לדרכו פנינו ויהוה הפגיע
בו את עון כלנו נגש והוא

נענה ולא יפתח פיו כשה
לטבח יובל וכרחל לפני
גזזיה נאלם ולא יפתח פיו
מעצר וממשפט לקח ואת
דורו מי ישוחח כי נגזר
מארץ חיים מפשע עמי
נגע למו ויתן את רשעים
קברו ואת עשיר במתיו
על לא חמס עשה ולא
מרמה בפיו ויהוה חפץ
דכאו החלי אם תשים אשם
נפשו יראה זרע יאריך
ימים וחפץ יהוה בידו יצלח
מעמל נפשו יראה ישבע
בדעתו יצדיק צדיק עבדי
לרבים ועונתם הוא יסבל
לכן אחלק לו ברבים ואת
עצומים יחלק שלל תחת
אשר הערה למות נפשו
ואת פשעים נמנה והוא
חטא רבים נשא ולפשעים
יפגיע רבים עקבה
לאין לבו הפיעו ורעהו יצחל
לאחלה כתכיס כבש שומה
מכמבעולה אמר יהוה
חרחיבי מקום אהלך ויריעות
משכנותיך יטו אל תחשכי

חארי כימי תריך ויתדתיך
חזקי כימין ושמאול
תפרצי ורע גוים ירש
ועריים נשמות יושיבו אל
תיראי כי לא תבוש ואל
תכלמי כי לא תחפירי כי
בשת עלומיך תשכחי
וחרפת אלמנותיך לא
תזכרי עוד כי בעלך עשיך
יהוה צבאות שמו וגאלך
קדוש ישראל אלהי כל
הארץ יקרא כי כאשה
עזובה ועצובת רוח קראך
יהוה ואשת נעורים כי
תמאס אמר אלהיך ברגע
קטן עזבתיך וברחמים
גדלים אקבצך בשצף
קצף הסתרתי פני רגע
ממך וכחסד עולם רחמתיך
אמר גאלך יהוה
כימי נח זאת לי
אשר נשבעתי מעבר מי
נח עוד על הארץ כן
נשבעתי מקצף עליך
ומגערבך כי ההרים ימושו
וחגבעות תמוטנה וחסדי
מאתך לא ימוש וברית

ישועה ל׳ ומיסטרון ומיסבו ראו אל ישועה ומחוד ושלם ומחוי מי ויקן לרבים ושועה ישראל וכבר בוראיה׳ ו׳:
נגדי ב׳ ומיסמרון מ׳ מחל ומחוד מ׳ארץ ומיוס ובי אול ושדמי אות אשרי עשרה׳ ו׳:

מערה ב׳ ומיסמרון מי אוכ שאלו מקוריה
חשרה ומחול אשר ולעקל ולמוכ׳ ו׳:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

שלומי לא תמוט אמר
מרחמך יהוה
עניה סערה לא נחמה
הנה אני מרביץ בפוך
אבניך ויסדתיך בספירים
ושמתי בהכר שמשותיך
וישעריך לאבני אקדח וכל
גבולך לאבני חפץ וכל
בניך למודי יהוה ורב שלום
בנוך בצדקה תכונני רחקי
מעשק כי לא תיראי
ומחתה כי לא תקרב אליך
הן גור יגור אין מאתי
מי אתי עליך יגור לי
אני הנה אני ברא חרש
נפח
באש פחמים ויוציא כלי
למעשהו ואני בראתי
משחית לחבל
כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל
לשון תקום אתך למשפט
תרשיעי את תרשיעי
זאת נחלת עבדי
יהוה וצדקתם מאתי נאם
יהוה
הוי כל צמא
לכו למים ואשר אין כסף
לכו שברו ואכלו לכו שברו
בלא כסף ובלא מחיר יין
וחלב לכו שברו בלא כסף ל

בלא לחם ויגעכם בלוא
לשבעה שמעו שמוע אלי
ואכלו טוב ותתענג בדשן
נפשכם הטו אזנכם ולכו אלי
שמעו ותחי נפשכם אכרתה
לכם ברית עולם חסדי דוד
הנאמנים הן עד לאומים
נתתיו נגיד ומצוה לאומים
הן גוי לא תדע תקרא אליך
לא ידעוך אליך ירוצו למען
יהוה אלהיך ולקדוש ישראל
כי פארך
דרשו יהוה בהמצאו
קרא אתו בהיותו קרוב
רשע דרכו ואיש און
מחשבתיו ושב אל יהוה
ורחם עליו ואל אלהינו כי הרבה
לסלוח כי לא מחשבותי
מחשבותיכם ולא דרכיכם
הן כי נאם יהוה כי גבהו שמים
מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם
ומחשבתי ממחשבתיכם כי
כאשר ירד הגשם והשלג מן
השמים ושמה לא ישוב כי אם
הרוה את הארץ והולידה
והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם
לאכל כן יהיה דברי אשר

ויצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר
חפצתי והצליח אשר
שלחתיו כי בשמחה תצאו
ובשלום תובלון ההרים
והגבעות יפצחו לפניכם
רנה וכל עצי השדה ימחאו
כף תחת הנעצוץ יעלה
ברוש תחת הסרפד יעלה
והיה ליהוה לשם לאות
עולם לא יכרת
כה אמר יהוה שמרו
משפט ועשו צדקה כי
קרובה ישועתי לבוא
וצדקתי להגלות
אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם
יחזיק בה שמר שבת
מחללו ושמר ידו מעשות
כל רע ואל יאמר
בן הנכר הנלוה אל יהוה
האמר אבדל יבדלני יהוה
מעל עמו ואל יאמר הסריס
הן אני עץ יבש
כי כה אמר יהוה
לסריסים אשר ישמרו את
שבתותי ובחרו באשר
חפצתי ומחזיקים בבריתי

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

קדוש ג׳ מרוש וקדוש אשרכון וקדוש
שמו אלוה מרכון ויבא וקדוש׳ ס׳

אוהבוך ב׳ אוהבת משמשמש ואור כל אשר אוהבך
ומשלחו ב׳ אורמאני ומשלחו שדיך עדי׳ ס׳

אשמן ב׳ מרוש וקדוש אשמן ואוך אבא
ממלך בגדוד׳ ס׳

ונתתי לחם בביתי וכחומתי
ידנשם טוב מבנים ומבנות
שם עולם אתן לו אשר לא
יכרת׳ ובמה הנבר
חנניום על יחוה לשרתו
ולאהבה את שם יחוה ל
להיות לו לעבדים כל שמר
שבת מחללו ומחזיקים
בברית׳ והביאותים אל הר
קדשי׳ ושמחתים בבית
תפלתי עולותיהם וזבחיהם
לרצון על מזבחי כי ביתי
בית תפלה יקרא לכל
העמים נאם אדני יחוה
מקבץ נדחי ישראל עוד
אקבץ עליו לנקבציו׳
כל חיתו שדי אתו לאכל
כל חיתו בער׳
עמו עפו׳ עפו עופות כל
לאור עוכלים כלבים
אלמים לא יוכלו לנבח חזים
שוכבים אהבי לנוח׳ והכלבים
עזי נפש לא ידעו שבעה
ורועים לא ידעו הבין
כלם לדרכם פנו איש ל
לבצעו מקצה׳ אתיו
אקח׳ והיין ונמלא שכר

ותהי כזה היום מחר גדולה יתר
מאד׳ הצדיק אבד ואין
איש שם על לבו׳ ואנשי
חסד נאספים באין מביז׳
מפני הרעה נאסף הצדיק׳
יבוא שלום ינוחו על משכבתם
הלך נכחו׳ ואתם קרבו הנה
בני עוננה׳ זרע מנאף ותזנה׳
על מי התענגו עליו תרחיבו
פה תאריכו לשון הלוא
אתם ילדי פשע זרע שקר
הנחמים באלים תחת כל
עץ רענן שחטי הילדים׳
בנחלים תחת סעפי הסלעים׳
בחלקי נחל חלקך הם המה
גם לך נסכת נסך
העלית מנחה הע אלה׳
אנחם על הדברים׳ ונשא
שמתי משכבך נס שם עדית
זבח׳ וגם אחרי הלך׳
והמזוזה שמת זכר׳ כי
מאתו גלית ותעל׳ הרחבת
משכבך ותברת לך מהם
אהבת משכבם חזית׳
ותשרי לך׳ בשרם ותרבי
רק חיך תשלחון׳ רבי ערם
מי זקן ותשפלי עד שאול׳

ברב דרכך יגעת לא אמרת
נואש חיתה ידך מצאת׳ על
כן לא חלית׳ יאתלידאת
ותירא כי תכביאתי לא
זכרתי לא שמת על לב׳
חלא אני מחשומעלם׳
ואותי לא תיראי אני אגיד
ערקתך׳ ואת מעשיך׳ לא
יועילוך׳ בזעקך׳ יצילך
קבצך׳ ואת כלם ישא׳ יקח
יקח הבל׳ יחסה׳ ס׳ ינחל
ארץ׳ ויקח שמי קדשי׳
ואמר׳ סלו׳ סלו׳ פנו דרך
מכשלו׳ מדרך עמי׳
כלה אמר׳ רם
ונשא שכן עד׳ וקדוש׳ אשכן׳ ואת
מרוס וקדוש אשכן׳ ואת
דכא ושפל רוח להחיות׳ רוח
שפלים׳ להחיות לב נדכאים׳ ס׳
כי לא לעולם אריב׳ ולא
לנצח אקצף׳ כי רוח מלפני
יעטוף׳ ונשמות׳ אני עשיתי
בעון בצעו קצפתי׳ אכהו
הסתר׳ אקצף׳ ואלך שובב
בדרך לבו׳ דרכיו ראיתי
וארפאהו׳ ואנחהו׳ ואשלם
נחמים לו׳ לאבלי׳ בדאבל

מזמור ה׳ מעבלות בעיר׳ ובחור׳ אכריות ויבא אוכלים כל עצים ותאנים מגו שרש׳ ס׳ אמן ב׳ הצעון בעבי שבו
אקרוה לאל׳ ס׳ הבן ה׳ ומרמעון חזון כלביה שאלין חמכה לשומה׳ ס׳ חמנא ב׳ עלין דרע מאלף׳ ס׳

מקיים ב׳ וחמיה׳ ואשלם חמים מחמים׳ ס׳
סלו סלו׳ ב׳ ואמרסלו סלו עמוד בשעדים׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

שפתים שלום שלום לרחוק
ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו
והרשעים כים נגרש כי
הים שקט לא יוכל ויגרשו מימיו
רפשון וטיט אין שלום אמר
אלהי לרשעים
קרא בגרון אל תחשך
כשופר תרים קולך
והגד לעמי פשעם ולבית
יעקב חטאתם ואותי יום
יום ידרשון ועת דרכי
יחפצון כגוי אשר עדקה
עשה ומשפט אלהיו לא
עזבו ישאלוני משפטי צדק
קרבת אלהים יחפצון לדעת
עמנו לא ראית עניתי נפשנו
ולא תדע התענינו עמלכם
תמצאו חפצכם ובכל עצביכם
תנגשו הן לריב ומצה תעמו
ולהכות באגרף רשע לא
תצומו כיום להשמיע במרום
קולכם הכזה יהיה עום
אבחרהו עום ענות ארם אם
נפשו הלך כאגמון ראשו
ושק ואפר יציע הלזה
תקרא צום ויום רצון ליהוה
הלוא זה צום אבחרהו פתח

חר עבות רשע חתר אגדות
מוטה ושלח רצוצים
חפשים וכל מוטה תנתקו
הלוא פרס לרעב לחמך
ועניים מרודים תביא בית כי
תראה ערם וכסיתו ומבשרך
לא תתעלם אז יבקע
כשחר אורך וארכתך מהרה
תצמח וחלך לפנך צדקך
כבוד יהוה יאספך אז
תקרא ויהוה יענה תשוע
ויאמר הנני אם תסיר מתוכך
מוטה שלח אצבע ודבר
און ותפק לרעב נפשך
ונפש נענה תשביע ויזרח
בחשך אורך ואפלתך
כצהרים ונחך יהוה תמיד
והשביע בצחצחות נפשך
ויעצמותיך יחליץ והיית כגן
רוה וכמוצא מים אשר לא
יכזבו מימיו ובנו ממך חרבות
עולם מוסדי דור ודור יקרא
תקומם וקרא לך גדר פרץ
משבב נתיבות לשבת אם
תשיב משבת רגלך עשות
חפצך ביום קדשי וקראת
לשבת ענג לקדוש יהוה

מכבד וכבדתו מעשות א
דרכיך ממצא חפצך ודבר
דבר אז תתענג על יהוה
והרכבתיך על במותי ארץ
והאכלתיך נחלת יעקב
אביך כי פי יהוה דבר
חזו לאל ערחמי
יהוה מחושיעולא כבדה
אזנו משמוע כי אם עונותיכם
היו מבדילים בינכם ולבין
אלהיכם וחטאותיכם
הסתירו פנים מכם משמוע
כי כפיכם נגאלו בדם
ואצבעותיכם בעון
שפתותיכם דברו שקר
לשונכם עולתה אין
קרא בצדק ואין נשפט
באמונה בטוח על תהו
ודבר שוא הרו עמל והוליד
און כי ביצי צפעוני בקעו
וקורי עכביש ארגו האכל
מביציהם ומות והזורק
תבקע אפעה קורי הם ל
לא יהיו לבגד ולא יתכסו
במעשיהם מעשיהם מעשי
און ופעל חמס בכפיהם ל
רגליהם לרע ירוצו ומהרו

ויאמר יי יפ׳ ומשמיו דרעלף ושלום תשיבו
תשורע יחוס אתם: ס׳

ישעיה יב׳ הזיז בגורי וחבורי ובמלגות אוכלן ושבטן מדאשריה ויש עשרה ויקרו מחומים בשפטי מלוכן: ס׳
ויחזו ב׳ מש׳ עבד בחשך ושמשי: ס׳

חטאתכם ב׳ פן ומפני בכל קדא בגרון ומשלוך במים ומים ומלאו ומקדו ומן אזוריאמתם עבד ומחקתם זעמת לפני
דמוחיון: ס׳ כיום ל׳ ומדשעשה כיום נגרש ביום חפצו ומבריו כמשקול כיום שבתו׳ עבוד ב׳ קדל עמוד אנמי
יום עבוד אתם עשה: ס׳

חרעבות ב׳ פוטי חריבות ושעע ומחר
כי אין חרעבות למוחים: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ושבר ב׳ בס׳ עגלות ס׳ מבחוץ ולא ישמע עוד חמס קול בעגלה מחוץ ולא מאמרי לו מי ב׳
בחוצ׳ כי כשלה בחוצ׳ אפרו מרשבי אלולין דשמטה: ס׳.

אין נשפט ב׳ חד קמיע ואיך פיסו פדיוהו
גאל חדש וחזר ואמר בעיריה: ס׳.

לשפך דם נקי מחשבותיהם
מחשבות און שוד ושבר ש
במסלותם דרך שלום לא
ידעו ואין משפט במעגלותם
נתיבותיהם עקשו להם כל
הדרך בה לא ידע שלום על
כן רחק משפט ממנו ולא
תשיגנו צדקה נקוה לאור
והנה חשך לנגה תכאפלות
נהלך נגש שחק עורים קיר
וכאין עינים נגש שחק כשלנו
בעתות כנשף בשמנים א
במתים נתחכדים כלנו
וכיונים הגה נהגה נקוה ל ש
למשפט ואין לרשועה ש
רחקה ממנו כי רבו פשעינו
נגדך וחטאותינו ענתה בנו
כי פשעינו אתנו ועונתינו
ידענום פשע ובחש ביהוה
ונסוג מאחרי אלהינו דבר
עשק וסרה חלו והגו מלב
דברי שקר וחשג אחור מ ש
משפט ו ערקה מרחוק ש
תעמד כי כשלה ברחוב א מ
אמתו נבחה לא תוכל לבוא
ותהי האמת נעדרת וסרמרע
משתולל ויראה יהוה וירע

בעיניו מראין משפט וירא
כי אין איש ושתומם כי אין
מפגיעותיו ש עלו זרעו א ל
וצדקתו היא סמכתו ל ש
ולבש צדקה כשריון וכובע
ישועה בראשו ולבש בגדי
נקם תלבשתו ועטה כמעיל
קנאה כעל גמלות כעל
ישלם חמה לצריו גמול
לאויביו לאיים גמול ישלם
ויירא ממערב את שם יהוה
וממזרח שמש את כבודו מ
יבוא כנהר צר רוח יהוה א ש
נסה בו ובא לציון גואל
ולשבי פשע ביעקב נאם
יהוה ואני זאת בריתי א ש
אותם אמר יהוה רוחי אשר
עליך ודברי אשר שמתי ש
בפיך לא ימושו מפיך ומפי
זרעך ומפי זרע זרעך אמר
יהוה מעתה ועד עולם
קומי אורי כי בא
אורך וכבוד יהוה עליך זרח
כי הנה החשך יכסה ארץ
ערפל לאמים ועליך יזרח
יהוה וכבודו עליך יראה ל
והלכו גוים לאורך ומלכים

לנגה זרחך שאי סביב א
עיניך ראי כלם נקבצו באו
לך בניך מרחוק ובאו מ ש
ובנתיך על צד תאמנה אז
תראי ונהרת ופחד ורחב
לבבך כי יהפך עליך חמון
ים חיל גוים ובאו לך שפעת
גמלים תכסך בכרי מדין
ועיפה כלם משבא יבאו זהב
ולבונה ישאו ותהלת יהוה
בשרו בל נאו קדר ישכנו
לך איל נבות ישרתונך
יעלו על רצון מזבחי ובית
תפארתי אפאר מי אלה
כעבת עופנה וכיונים אל
ארבתיהם כי לי איים יקוו
ואניות תרשיש בראשנה
להביא בנך מרחוק כספם
וזהבם אתם לשם יהוה
אלהיך ולקדוש ישראל כי
פארך ובנו בנכר חמתיך
ומלכיהם ישרתונך כי א ש
בקצפי הכיתיך וברעוני א
רחמתיך ופתחו שעריך מ
תמיד יומם ולילה לא יסגרו
להביא אליך חיל גוים
ומלכיהם נהוגים כי הגוי מ

אפשר ל׳ וקימשון ודזורה ושיקיע ושיף
מעשה כדלרה אפשר: ס׳.

ושדי מדיע ה׳ ושדי האמיא בעדיהם אי שהיה בארץ עדן ושל אנוריה חבסרא ושדי מדיע: ס׳ רגלך ה׳ קל פשטה.
ושדיה שדי שבא שהיה עשר אם וכשובי שבות חטבינו בהן והמשלה כל אל שי אשתה אמבדי הדים לחבלך: ס׳.

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

עובד׳ ה׳ מ׳ל ואמרו והאש ואפרים כקש לשון אריגת תחיל דיוקן אוך וחטה לשמה וכרמים בוכים אנים
להבל דמה מדוע אומר וכל וחזקאל מכוסחון ב׳ מ׳ א׳ ונוטסי אות חד ר׳ שעד׳ והיה לך ב׳ לאורי שלם ואלמיר
לפשיבו נפש׳ ס׳ :

לגוי עצום ב׳ חדוף ממש ואמרים וחקמן
מדוה ומתולאה לגוי עצום׳ ס׳ :

והמלכה אשר לא יעבדוך
יאבדו והגוים חרב יחרבו
כבוד הלבנון אליך יבוא
ברוש תרוח תאשור
יחדו לפאר מקום מקדשי
ומקום רגלי אכבד׳ והלכו
אליך שחוח בני מעניך
והשתחו על כפות רגליך
כל מנאציך וקראו לך
עיר יהוה ציון קדוש
ישראל ותחת היותך
עזובה ושנואה ואין עובר
ושמתיך לגאון עולם
משוש דור ודור ויניקת
הגוים ושד מלכים
תינקי ורעת מי יהוה
מושיעך וגאלך אביר
יעקב ותחת הנחשת אביא
זהב ותחת הברזל אביא
כסף ותחת העצים נחשת
ותחת האבנים ברזל ושמתי
פקדתך שלום ונגשיך
צדקה לא שמע עוד
חמס בארצך שד ושבר
בגבולך וקראת ישועה
חומותיך ושעריך תהלה
לא יהיה לך עוד שמש

לאור יומם ולנגה הירח לא
יאיר לך והיה לך יהוה לאור
עולם ואלהיך לתפארתך
לא יבוא עוד שמשך
לא יאסף מיהוה ויהיה לך
לאור עולם ושלמו ימי אבלך
ועמך כלם צדיקים לעולם
ירשו ארץ נצר מטעי יהוה
מעשה ידי להתפאר הקטן
יהיה לאלף ועצעיר לגוי
עצום אני יהוה בעתה
אחישנה

ריח ארמיחה עלי
לשון מישחיהוה אתי לבשר
ענוים שלחני לחבש לנשברי
לב לקרא לשביים דרור
ולאסורים פקח קוח לקרא
שנת רצון ליהוה ויום נקם
לאלהינו לנחם כל אבלים
לשוס לאבלי ציון לתת להם
פאר תחת אפר שמן ששון
תחת אבל מעטה תהלה
תחת רוח כהה ויקראו להם
אלוני הצדק מטע יהוה
להתפאר ובנו חרבות עולם
שממות ראשונים יקוממו
וחדשו ערי חרב שממות דור

ודור ועמדו זרים ורעו צאנכם
בני נכר אכרים
וכרמיכם ואתם כהני יהוה
תקרא משרתי אלהינו
יאמר לכם חיל גוים תאכלו
ובכבודם תתמרו תחת
בשתכם משנה וכלמה חרפתם
חלקם לכן בארצם משנה
ילו שמחת עולם תהיה
להם כי אני יהוה אהב
משפט שנא גזל עולה
ונתתי פעלם באמת וברית
עולם אכרות להם ונודע
בגוים זרעם וצאצאיהם
בתוך העמים כל רואיהם
כי הם זרע ברך יהוה
שוש אשיש ביהוה
תגל נפשי באלהי כי הלבישני
בגדי ישע עטני מעיל צדקה
יעטה כחתן יכהן פאר
וככלה תעדה כליה כי כארץ
תוציא צמחה וכגן זרועה
תצמיח אדני יהוה יצמיח
צדקה ותהלה לנגד כל הגוים

אכזוה ב׳ מ׳ל ואך אכרים לרעיות וברית
שלם אמרי יהוה׳ ס׳ :

שנא ב׳ חס שנא גזל בשלה שנא בגזל ארץ׳ ס׳ וכל אחרונא והחשע דמחסון חדו ושנא הקעבל וס׳ ס׳
ראשונים ה׳ וחכרוני להם לעומדים גבול מישכל לא לדוד ובנו חרבות אל ומזמר׳ ס׳ מטע ב׳ חדפת חדו וקל
משעלהם מטע לשם׳ ס׳ :

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

וגבוריקן ב׳ מי׳ עשה מי׳ עשיך וגבוריקן וגבוריקן: ס׳:
וראה עדוי ישבה מי׳ עשיך וגבוריקן וגבוריקן: ס׳:

וראין עדוי ו׳ כי ראוד ורחד את עמי ואבדו וארץ עדוי כי׳ כ׳ אמרו שיר׳ ב׳ וכמב בעמל לבם ומ׳ ע׳ אחרו
אפרימו לבחר ירושלם ומי עמוד: ס׳ ואוריד ב׳ מאבדי ישבמי ואוריד לארץ ביצחק: ס׳:

כלפיד ובערו באו גוים ש׳
ינד קקו וכלמלכים כבודך
וקראלך שם חדש אשר
פי יהוה יקבנו והיית עטרת
תפארת ביד יהוה ועניף מ׳ ועניף
מלוכה בכף אלקיך לא ש׳
יאמר לך עוד עזובה וארצך
לא יאמר עוד שממה כי לך
יקרא חפצי בה וארצך ל
בעולה כי חפץ יהוה בך ש׳
וארצך תבעל כי יבעל ל
בחור בתולה יבעלוך בניך
ומשוש חתן על כלה ישיש
עליך אל זיר על חומתיך
ירושלם הפקדתי שמרים
כל היום וכל הלילה תמיד
לא יחשו המזכרים את
יהוה אל דמי לכם ואל תתנו
דמי לו עד כונן ועד ישים
את ירושלם תהלה בארץ
נשבע יהוה בימינו וכזרוע
עזו אם אתן אוד דגנך עוד
מאכל לאויביך אם שתה
תירושך אשר יגעת בו
כי מאספיו אכלהו והלל
ארי יהוה ומקבציו ישתהו
בחצרות קדשי

עברו עברו
בשערים פנו דרך העם סלו
סלו המסלה סקלו מאבן
הרימו נס על העמים הנה
יהוה השמיע אל קצה ש׳
אמרו לבת ציון הנה
ישעך בא הנה שכרו אתו
ופעלתו לפניו וקראו להם
עם הקדש גאולי יהוה ולך
יקרא דרושה עיר לא נעזבה
מי זה בא מאדום
חמוץ בגדים מבצרה זה הדור
בלבושה נשה ברב כחו אני
מדבר בצדקה רב להושיע
מדוע אדם ללבושך ובגדיך
כדרך בגת פורה דרכתי לבדי
ומעמים אין איש אתי ש׳
ואדרכם באפי וארמסם ש׳
בחמתי וזנמתם על בגדי ולכל
מלבושי אגאלתי כי יום נקם
בלבי ושנת גאולי באה ש׳
ואביט ואין עוזר ואשתומם
ואין סומך ותושע לי זרעי
וחמתי היא סמכתני ואדוש
עמים באפי ואשברם בחמתי
ואוריד לארץ נצחם
חסדי יהוה אזכיר

תהלת יהוה כל אשר
גמלנו יהוה ורב טוב לבית
ישראל אשר גמלם כרחמיו
וכרב חסדיו ויאמר אך עמי
המה בנים לא ישקרו ויהי
להם למושיע בכל צרתם
לא צר ומלאך פניו הושיעם
באהבתו ובחמלתו הוא
גאלם ונטלם ונשאם כל
ימי עולם והמה מרו ועצבו
את רוח קדשו והפך להם
לאויב הוא נלחם בם ש׳
ויזכר ימי עולם משה עמו
איה המעלם מים את רעי
צאנו איה השם בקרבו א׳
את רוח קדשו המוליך לימין
לימין משה זרוע תפארתו
בוקע מים מפניהם לעשות
לו שם עולם המוליכם ש׳
בתהומות בסוס במדבר לא
יכשלו כבהמה בבקעה תורד
רוח יהוה תניחנו כן נהגת
עמך לעשות לך שם תפארת
ובטוב שמיו ראה מזבל
מדשבמעון ארתך איה ש׳
קנאתך וגבורתך המון מעיך
ורחמיך אלי הונאפקו כי

לעם ישראל ל׳ חסדי יהוה אזכיר כי כה אמר אדני יהוה לבית ישראל דרשוני וחיו חסדי ראמונתו: ס׳:
וכלחזקאל לכמוקון ב׳ מ׳ חד לבני ישראל חטאיו: ס׳: כתב חזקיה ב׳ אשרי בגלות מרחוקים ויזכר כתב
חסדיו מראם חטאי: ס׳:

ויחסך ב׳ ויחסך לחם לנוגב ויחסך לבב: ס׳:
כמרמיר ל׳ בבין עד ירדי מרדיע מישבמו: ס׳:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אתה אבינו כי אברהם לא
ידענו וישראל לא יכירנו
אתה יהוה אבינו גאלנו ש
מעולם שמך למה תתענו
יהוה מדרכיך תקשיח לבנו
מיראתך שוב למען עבדיך
שבטי נחלתך למצעד ש
ירשו עם קדשך צרינו א
בוססו מקדשך היינו מעולם
לא משלת בם לא נקרא
שמך עליהם לואקרעתי
שמים וארץ תמפניך חרים
מלו כקרח אשה המסיס מ
מים תבעה אש להודיע ל
שמך לצריך מפניך גוים
ירגזו בעשותך נוראות לא
נקוה ירדת מפניך הרים נזלו
ומעולם לא שמעו לא האזינו
עין לא ראתה אלהים זולתך
יעשה למחכה לו פנעתאת
ש שון ועשה ערק בדרכיך
יזכרוך בחזאתך צפתנוחטא
בחם עולם ונשע ונהיה כטמא
כלנו וכבגד עדים כל עונינו
ונבל כעלה כלנו ענונינו רוח
ישאנו ואנו קודאבשמך ש
מתעורר להחזיק בך כי אל

וחלוקך ל ומיקמון ואדישה מ אין וחלוקך
שן לא ראוה אלהים וחלוקך : ס :

שש ה ומומטון חיוה כאשר שש כאשר
שש פגשת את שש ועשה עמו וחי כל פלא :

וחישוה ל ומומטון קומו וקשרו בחזרו
תעבדו ישכנו חרבו המלך וישבו שם : סלה :

הסתרת פנך ממנו ותמוגנו
ביד עונינו ועתה יהוה אבינו
אתה אנחנו החמר ואתה א
יצרנו ומעשה ידך כלנו אל
תקצף יהוה עד מאד ואל
לעד תזכר עון הן הבט נא עמך
כלנו עריך שדה תמדבר ציון
מדבר היתה ירושלם שממה
בית קדשנו ותפארתנו א
אשר הללוך אבתינו היה
לשרפת אש וכל מחמדינו
היה לחרבה העל אלה א
תתאפק יהוה תחשה ותענו
עד מאד

נדרשתי ללוא שאלו
נמצאתי לא בקשוני
אמרתי הנני הנני אל גוי לא
קרא בשמי פרשתי כל
היום אל עם סורר ההלכים
דרך לא טוב אחר מ ל
מחשבותיהם העם המכעיסים
אותי על פני תמיד ובחים
בגנות ומקטרים על הלבנים
הישבים בקברים ובנצורים
הלינו האכלים בשר החזיר
ופרק פגלים כליהם האמרים
קרב אליך אל תגשני כי

קדשתיך אל תעשן כאפי
אש יקדת כל היום הנה
כתובה לפני לא אחשה כי
אם שלמתי ושלמתי על
חיקם עונתיכם ועונות א
אבותיכם יחדו אמר יהוה
אשר קטרו על ההרים על
הגבעות חרפוני ומדתי פ
פעלתם ראשנה על חיקם
כה אמר יהוה
כאשר ימצא התירוש ש
באשכול ואמר אל תשחיתהו
כי ברכה בו אעשה למען
עבדי לבלתי השחית הכל
והוצאתי מיעקב זרע א
ומיהודה יורש חרי ורש שוה
בחירי ועבדי ישכנו שמה
והיה השרון לנוה צאן ועמק
עכור לרבץ בקר לעמי א
אשר דרשוני ואתם עזבי
יהוה השכחים את הר קדשי
הערכים לגד של הון ומלאו
למנה ממלקו ומניתי אתכם
לחרב וכלכם לטבח תכרעו
יען קראתי ולא עניתם א
דברתי ולא שמעתם ותעשו
הרע בעיני ובאשר לא א

ל ומומטון סיר שוחי ב בו ואמרתי ירשכה ל מה עדיה מה ריבנה הקשתחוה ומיעד ג בו : סלה :
ומעשה ל ומומטון המנו חיטיו ברכו ובלו ואופטל מעבדים משרתי נעבד ב בו ישראל : ס :

ובאשר ל ומומטון אמרו ומעשו אריע
ואפתחוה ומליט : ס :

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ושעטי ב׳ בלש״ן ושבריל כשבטי נכל ומשברי רוח ומללון ולא נחלו על שבריו ולא נחלו : ס פשוטי ל׳ ומדי שבטי
מישרים ומי נדרכו מ״ע מוס ומסיר בעמי ומחוסר עמל מיעוס : ס :

ולא ומוסיר ב׳ ומשמרון בשרב שרינן
כ׳ עיקרון ס חמני בריא שמיר : ס :

חפיתי בחרבתם
לכן כה אמר אדני יהוה הנה
עבדי יאכלו ואתם תרעבו
הנה עבדי ישתו ואתם
תיעמאו הנה עבדי ישמחו
ואתם תבושו הנה עבדי
ירנו מטוב לבו ואתם תצעקו
מכאב לבב ומשבר רוח
תילילו והנחלתם שמכם ל
לשבועה לבחירי והמיתך
ארני יהוה ולעבדיו יקרא
שם אחר המתברך
בארץ יתברך באלהי אמן
והנשבע בארץ ישבע ל
באלהי אמן כי נשכחו הצרות
הראשונות וכי נסתרו מעיני
כי הנני בורא שמים חדשים
וארץ חדשה ולא תזכרנה
הראשונות ולא תעלינה על
לב כי אם שישו וגילו עדי
עד אשר אני בורא כי הנני
בורא את ירושלם גיל והעם
משוש וגלתי בירושלם
ושישתי בעמי ולא שמע
בה עוד קול בכי וקול זעקה
לא יהיה משם עוד עול ימים
וחלן אשר לא ימלא את

ימיו כי הנער בן מאה שנה
ומות החוטא בן מאה שנה
יקלל ובנו בתוס ובשבו
ונטעו כרמים ואכלו פריים
לא יבנו אחר וישב לא
ישבו ואחרי אכל כימי
העץ וימי עמי ומעשה ידיהם
יבלו בחירי לא יגעו לריק
ולא ילדו לבהלה כי זרע
ברוכי יהוה המה וצאצאיהם
אתם והיה טרם יקראו ואני
אענה עוד הם מדברים ואני
אשמע זאב וטלה ירעו
כאחד וארי כבקר יאכל
תבון נחש עפר לחמו לא
ירעו ולא ישחיתו בכל הר
קדשי אמר יהוה

כה אמר יהוה
השמים כסא וארץ הדם
רגלי איזה בית אשר תבנו
לי ואיזה מקום מנוחתי ואת
כל אלה ידי עשתה ויהיו
כל אלה נאם יהוה ואל זה
אביט אל עני ונכה רוח
וחרד על דברי שוחט
השור מכה איש זובח השה
ערף כלב מעלה מנחה דם

חזיר מזכיר לבונה מברך און
גם המה בחרו בדרכיהם
ובשקוציהם נפשם חפצה
גם אני אבחר בתעללותם
ומגורתם אביא להם ויען
קראתי ואין שומע דברתי
ולא שמעו ויעשו הרע בעיני
ובאשר לא חפצתי בחרו
שמעו דבר יהוה
החרדים אל דברו אמרו
אחיכם שנאים מעיכם ל
למען שמי יכבד יהוה ואה
בשמחתכם והם יבשו קול
שאון מעיר קול מהיכל ל
קול יהוה משלם גמול ל
לאיבי בטרם תחיל נלדה
בטרם יבוא חבל לה אם ל
וחמלטה זכר מי שמע
כואת מי ראה כאלה היחל
ארץ ביום אחד אם יולד
גוי פעם אחת כי חלה
ולדה ציון את בניה
אשביר ולא אוליד אמר
יהוה אם אני המוליד ועצרתי
אמר אלהיך
שמחו את ירושלם
וגילו בה כל אהביה שישו

משוש ל׳ ועצוב משרש שישון ורגש ומשרש
כי עלבלבמי משוש משרש לבל הארץ : ס :

בן אמי ן׳ ראשו מסוף בן אני לא אמלוס בן אני לא אחשך בשאחי אנלוזי ומסל אזנין בסלל בגל ורסב אשמין
וכלי מיעבית ומשמון ב׳ מ״ה ומב אנ אב״ב שנמס במחיל ומב אני ולא ומב אני אליך ומב אני שמעתי : ס :

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

אתה מ״ש ושב״ל המ״ת אבל יס
עליהם ל״מ עו תינקו ושב״ע יס
מ״ש תנחמיהם ל״מ עו תמ״ע
וחת ענגתם מ״ז כבודה׃
ביום׳ אמר יהוה
הנני נטה אליהם כנהר שלום
וכנחל שוטף כבוד גוים׃
ויונקתם על צד תנשאו על
ברכים תשעשעו כאיש׃
אשר אמו תנחמנו כן אנכי
אנחמכם ובירושלם תנחמו׃
וראיתם וש״ל לבבכם׃ ואל
דשאים תפרחנה׃ ונודעה יהוה את
עבדיו׃ ועבר את איביו׃ כי
הנה יהוה באש יבוא וכסופה
מרכבתיו׃ לשיב בחמה
אפו׃ וגערתו׃ בלהבות אש׃
כי באש יהוה נשפט׃ ובחרבו׃
את כל בשר׃ ורבו׃ חללי
יהוה׃ המתקדשים׃ והמטהרים׃
אל הגנות׃ אחר׃ אחר׃ בתוך
אכלי בשר׃ החזיר׃ והשקץ
והעכבר׃ יחדו׃ יסופו׃ נאם׃
יהוה׃ אנכי׃ מעשיהם׃ ש״ש
ובאתי׃ לקבץ׃ את כל הגוים׃ והלשנות׃
ובאו׃ וראו׃ את כבודי׃ ושמתי׃
בהם׃ אות׃ ושלחתי׃ מהם׃
פליטים׃ אל הגוים׃ תרשיש׃
פול׃ ולוד׃ משכי׃ קשת תבל׃
ותובל׃ ויון׃ האיים׃ הרחקים׃ אשר
לא שמעו׃ את שמעי׃ ולא
ראו׃ את כבודי׃ והגידו׃ את
כבודי׃ בגוים׃ והביאו׃ את כל
אחיכם׃ מכל הגוים׃ מנחה׃
ליהוה׃ בסוסים׃ ובמרכבות׃
ובצבים׃ ובפרדים׃ ובכרכרות׃
על הר קדשי׃ ירושלם׃ אמר
יהוה׃ כאשר יביאו׃ בני׃
ישראל׃ את המנחה׃ בכלי
טהור׃ בית יהוה׃ וגם מהם׃
אקח לכהנים׃ לוים׃ אמר יהוה׃
כי כאשר׃ השמים׃ החדשים׃
והארץ׃ החדשה׃ אשר אני׃
עשה׃ עמדים׃ לפני׃ נאם׃
יהוה׃ כן יעמד׃ זרעכם׃ ש״
ושמכם׃ והיה׃ מדי חדש׃
בחדשו׃ ומדי שבת׃ בשבתו׃
יבוא׃ כל בשר׃ להשתחות׃
לפני׃ אמר יהוה׃ ויצאו׃
ורא׳ פגרי׃ האנשים׃ ש״
הפשעים׃ בי׃ כי תולעתם׃
לא תמות׃ ואשם׃ לא תכבה׃
והיו׃ דראון׃ לכל בשר׃

סכום הפסוקים
אלף ומאתים
ואחד ושש שנים

ובמקום ב׳ ומעתה לבבם אחוז ומסברו מי עלינו
ראשיהם ש״ש לבבם ובעמדמעם שמחי לבבם׃

כאש׳ ל׳ והשמש את מחין ו״ראו׳ ומקם ו״אמלם עמדם ו״ש קבטל ו״שמנו קשה מחשב מחשב לבטאים מתלאך
ואח כמהלך מסולך ומבנ ואמתי ואמתי׳ ס׳ באחו נא מלדיע שלום אחזה לנעלמיה מעשיהם שמחי עמה ומקם
מצ״ל משמחה ומחולה ומחר בערב׳ ס׳
וכל מלם ומחו בחת
ל״ס ל״ס

ובמקום ב׳ ומעתה לבבם אחוז ומסברו מי עלינו
ראשיהם ש״ש לבבם ובעמדמעם שמחי לבבם׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולחיים ג׳ מ׳ בלי שנ׳ ולראמיר ולחיים
ומפני ובנו ואני אחריהם הן ולחיים ולא׳ ס׳:

ופמו ג׳ מפני עפרסה ופמו לחמה ובגדיהם מרשיעים ס׳: לעשתו ה׳ וחס ומיחדו האלהים לעשתו ואין
יקרב לעשתו כפרך וב׳ לשבר לעשתו מי שיקרב אני עד ואמרו כולא ומלו יעשתו ס׳ והוא דבר ה׳ אלי שמרו ב׳ ומ׳
מיינגמה אני ראה האחור ס׳:

אעזבך תדבר אל תירא׳ א
מפמיחס כי אתך אמלה עך
נאסיחוה ויעשך יהוה
אתירו ומנע על פיו ואמר
יהוה אלי חנך נתתי דברי
בפך הר אח הפקד תיד המיס
חזה על הגויס ועל הממלכות
לנתש ולנתוץ ולהאביד
ולהרוס ולבנות ולנטוע

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
מה אתה ראה ירמיהו ואמר
מקל שקד אני ראה ואמר
יהוה אלי היטבת לראות
כי שקד אני על דברי ל
לעשתו

ויהי דבר יהוה אלי שנית
לאמר מה אתה ראה ואמר
סיר נאוח אני ראה ופניו
מפני צפונה נו אמר יהוה
אלי מצפון תפתח הרעה
על כל ישבי הארץ כי הנני
קרא לכל משפחות ל
ממלכות צפון נאם יהוה
ובאו ונתנו איש כסאו פתח
שערי ירושלם על כל
חומותיה סביב ועל כל ערי

יהודה ד׳ מלכי יהודה
אותם על כל עמם אשר
עבונו קטרו לאלהים
אחרים משתחוו למעשי
ידיהם ואתה תאור מתנך
וקמת ודברת אליהם את
כל אשר אנכי אצוך אל
תחת מפניהם פן אחתך
לפניהם ואני הנה נתתיך
היום לעיר מבצר ול עמוד
ברזל ולחמות נחשת על
כל הארץ למלכי יהודה
לשריה לכהניה ול עם
הארץ ולחמו אליך ולא
יוכלו לך כי אתך אני נאם יהוה
להציל

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
הלך וקרא את באזני
ירושלם לאמר כה אמר
יהוה זכר חסד נעוריך
אהבת כלולתיך לכתך
אחרי במדבר בארץ לא
זרועה קדש ישראל ל
ליהוה ראשית תבואתה
כל אכליו יאשמו רעה
תבא אליהם נאם יהוה

שמעו דבר יהוה בית יעקב
וכל משפחות בית ישראל
כה אמר יהוה מה מצאו
אבותיכם בי עולה כי רחקו
מעלי וילכו אחרי הבל
ויהבלו ולא אמרו איה
יהוה המעלה אתנו מארץ
מצרים המוליך אתנו
במדבר בארץ ערבה
ושוחה בארץ עיה וצלמות
בארץ לא עברה בה איש
ולא נשב אדם שם ואביא
אתכם אל ארץ הכרמל
לאכל פריה וטובה ובאו
ותטמאו את ארצי
ונחלתי שמתם לתועבה
הכהנים לא אמרו איה
יהוה ותפשי התורה לא
ידעוני והרעים פשעו בי
והנביאים נבאו בבעל
ואחרי לא יועילו הלכו
לכן עוד אריב אתכם
יהוה ואת בני בניכם אריב
כי עברו איי כתיים וראו
וקדר שלחו והבינו מאד
והחמיר גוי אלהיו והמה

ומגע ב׳ בלפי ואמרי ושלח ומחר ס׳ על הגוים ה׳ ומפמטחן ומקדיש ומקדיש אשר אחר מין
חמלכות ד׳ ושאנים ס׳ לעדר ל׳ ומרמטחן ואני חטו מסמך ויעמד שפטים ושרדש לפטוח חומה ה׳ ריבנה:

וקדר ג׳ ומדמעחן וקדר ומדר ואבאל וקדר שלחו
והמטבנו וקדר שלחו והמטבנו ס׳:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

לא אלחיסו עמי המיר ✓
כבודו בלוא יועיל: שמו
שמים עליזאת ושערו ✓
חרבו מארנאס יחוה כי
שתים רעות עשה עמי ✓
אתי עזבו מקור מים חיים
לחצב להם בארות
נשברים אשר לא יכלו
חמיס העבד ישראל אם
ילד בית הוא מדוע היה
לבז: עליו ישאגו כפרים
נתנו קולם וישיתו ארצו
לשמה ערי נציתה מבלי
ישב: גם בני נף וחפנס
ירעוך קדקד: הלוא זאת
תעשה לך עזבך אתיהוה
אלהיך בעת מוליכך בדרך
ועתה מה לך לדרך מצרים
לשתות מי שחור ומה לך
לדרך אשור לשתות מי
נהר: תיסרך רעתך ומשבותיך
תוכיחך ודע וראה כי רע
ומר עזבך אתיהוה אלהיך
ולא פחדתי אליך נאם אדני
יהוה עבאות כי מעולם
שברתי עלך נתקתי מוסרותיך
ותאמר לא אעבד כי על

כל גבעה גבהה ותחת כל
עץ רענן אתה נעתה זנה ✓
ואנכי נטעתיך שרק כלה
זרע אמת ואיך נהפכת לי
סורי הגפן נכריה כי אם
תכבסי בנתר ותרבי לך בורית
נכתם עונך לפני נאם אדני
יהוה אך תאמרי לא ✓
נטמאתי אחרי הבעלים
לא אחלתי ראי דרכך בגיא
דעי מה עשית בכרה קלה
משרכת דרכיה פרח למדבר
מדבר באות נפשו שאפה
רוחתאותה מי ישיבנה כל
מבקשיה לא ייעפו ✓
בחדשה ימצאונה: מנעי
רגלך מיחף וגרונך מצמא
ותאמרי נואש לא כי ✓
אהבתי זרים ואחריהם
אלך: כבשת גנב כי ימצא
כן הבי שו בית ישראל המה
מלכיהם שריהם וכהניהם ✓
ונביאיהם: אמרים לעץ אבי
אתה ולאבן אתה ילדתני כי
פנו אלי ערף ולא פנים ✓
וביעת רעתם יאמרו קומה
והושיענו: ואיה אלהיך ✓

אשר עשית לך יקומו אם
יושיעוך בעת רעתך: כי
מספר עריך היו אלהיך ✓
יהודה: למה תריבו
אלי כלכם פשעתם בי נאם
יהוה: לשוא הכיתי את
בניכם מוסר לא לקחו אכלה
חרבכם נביאיכם כאריה ✓
משחית: הדור אתם ראו
דבר יהוה המדבר היתי ל
לישראל אם ארץ מאפליה
מדוע אמרו עמו רדנו לוא
נבוא עוד אליך: התשכח
בתולה עדיה כלה קשריה
ועמי שכחוני ימים אין מספר
מה תיטיבי דרכך לבקש ✓
אף הם לכן גם אתהרעות
למדתי את דרכיך: גם בכנפיך
נמצאו דם נפשות אביונים
נקיים: לא במחתרת מצאתים
כי על כל אלה: ואמרי כי
נקיתי אך שב אפו ממני ✓
הנני נשפט אתך על אמרך
לא חטאתי: מה תתולי מאד
לשנות את דרכך גם מצרים
תבושי כאשר בושת מאשור
גם מאת זה תצאי ידיך על

מ״ש ב׳ ומיסחון לא אמרה מ״ש פנים ויבלו מזיון ראמר׳ מ״ש מלחכה: ס׳

ואנכי ס׳ ראשי פכוקין ומ״פסוקין עמידתי בחר השמר אשמר ומ״אמר חזוק כלעשיהם ומה שבמשמש רגע
ומלשר ולא אדע נמשכיך שריך אשוקר: ס׳ וכל ומו עשר דמ״מחון: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

וגם׳ ראש פסוק בסיג׳ וגם בבל ואת וגם בוריס החשה וגם אש חשטי חשטל תגי אש חיך מיהנבא וב׳ אלעזר ולוח וגם כל ה׳ ומדיני׳ ס׳ ר׳ עמ׳ ה׳ ואת זנוח לחיך וגדי אשר עמ׳ הן ומקא אבלו ד׳ עמ׳ ס׳ ל׳

וכמאי ג׳ גם מאוזה כי שטרדיגאי מיריה׳ טרבמס׳ בעוי ממעי ג׳ חפ׳ הוסלטיר לפמכם ועבדיך ירא אלוף׳ ס׳

ראשך כי מאס יהוה במבטחך
ולא תצליח לחס׳ לאמר הן
ישלח איש את אשתו ותלכ
מאתו והיתה לאיש אחר
הישוב אליה עוד הלוא חנף
תחנף הארץ ההיא ואת זונת
רעים רבים ושוב אלי נאם
יהוה שא עיניך על שפים
וראי איפה לא שגלת על
דרכים ושבת להם כערבי
במדבר ותחנפי ארץ בזנותיך
וברעתך: ומנעו רבים
ומלקוש לא היה: ומצח
אשה זונה היה לך מאנת
הכלם הלוא מעתה קרא לי
לי אבי אלוף נעורי אתה
הינטר לעולם אם ישמר
לנצח הנה דברתי ותעשי
הרעות ותוכלי:
ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו
המלך הראית אשר עשתה
משבה ישראל הלכה היא
על כל הר גבה ואל תחת כל
עץ רענן ותזני שם: ואמר
אחרי עשותה את כל אלה
אלי תשוב ולא שבה ותראה
בגדה אחותה יהודה: וראה

כי על כל אדות אשה נאפה
משבה ישראל שלחתיה
ואתן את ספר כריתתיה
אליה ולא יראה בגדה יש
יהודה אחותה ותלך ותזן
גם היא: והיה מקל ונתה
ותחנף את הארץ ותנאף
את האבן ואת העץ: וגם
בכל זאת לא שבה אלי
בגדה אחותה יהודה בכל
לבה כי אם בשקר נאם
יהוה:
ויאמר יהוה אלי צדקה
נפשה משבה ישראל מבגדה
יהודה הלך וקראת את
הדברים האלה צפונה ש
ואמרת שובה משבה
ישראל נאם יהוה לא
אפיל פני בכם כי חסיד אני
נאם יהוה לא אטור לעלם:
אך דעי עונך כי ביהוה
אלהיך פשעת ותפזרי את
דרכיך לזרים תחת כל עץ
רענן ובקולי לא שמעתם
נאם יהוה: שובו בנים ש
שובבים נאם יהוה כי אנכי
בעלתי בכם ולקחתי אתכם

אחד מעיר ושנים ממשפחה
והבאתי אתכם צי׳ ונתתי
לכם רעים כלבבי ורעו אתכם
דעה והשכיל: והיה כי תרבו
ופריתם בארץ בימים ההמה
נאם יהוה לא אמרו עוד
ארון ברית יהוה ולא יעלה
על לבו לא יזכרו בו ולא
יפקדו ולא יעשה עוד בעת
ההיא יקראו לירושלם כסא
יהוה ונקוו אליה כל הגוים
לשם יהוה לירושלם ולא
ילכו עוד אחרי שררות לבם
הרע: בימים ההם
ילכו בית יהודה על בית
ישראל ובאו יחדו מארץ
צפון על הארץ אשר הנחלתי
את אבותיכם: ואנכי אמרתי
איך אשיתך בבנים ואתן לך
ארץ חמדה נחלת צבי
צבאות גוים ואמר אבי
תקראי לי ומאחרי לא
תשובי: אכן בגדה אשה
מרעה כן בגדתם בי בית
ישראל נאם יהוה: קול על
שפים נשמע בכי תחנני
בני ישראל כי העוו את

חשכיל ב׳ מל דעה וה שכיל ויבינו ולא בישכיל׳ שבאוזן ג׳ ר׳ מאר׳ כבאוזן לשמי שה׳ פמלון עצו׳ ס׳

ג׳ מחך אוזן קטן לאולא ולא ולא ראבה אל ולא ולשמע לא מם אחד ומאבלון והיה כי ובו׳ ולא יעלה ג׳ ג׳ פריחה ומלה שרפה כי וחה כי וזרבו ופריתם ויה ובואבל אל ש עדי׳ לא ש׳ עמה ג׳ ובקולי לא שמעתם ונן אשר לא שמעתם אומה לא שמ׳ עמה׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

הרבם שכחו את יהוה ׃
אל חיתם שובו בעם שובבים
ארפה משובתיכם הנה אתנו
לך כי אתה יהוה אלהינו ׃
אל נא לשקר מגבעות המון
הרים אכן ביהוה אלהינו
תשועת ישראל׃ והבשת
אבלה את היגיע אבותינו
מנעורינו את צאנם ואת
בקרם את בניהם ואת
בנותיהם׃ נשכבה בבשתנו
ותכסנו כלמתנו כי ליהוה׃
אלהינו חטאנו אנחנו׃
ואבותינו מנעורינו ועד
היום הזה ולא שמענו בקול
יהוה אלהינו׃
אם תשוב ישראל׃
נאם יהוה אלי תשוב ואם
תסיר שקציך מפני ולא
תנוד׃ ונשבעת חי יהוה
באמת במשפט וצדקה
והתברכו גוים בו ובו יתהללו׃
כי כה אמר יהוה
לאיש יהודה וליושבי ירושלם
נירו לכם ניר ואל תזרעו אל
קוצים׃ המולו ליהוה והסירו
ערלות לבבכם אישי יהודה

ויושבי ירושלם פן תצא
כאש חמתי ובערה ואין
מכבה מפני רע מעלליכם
הגידו ביהודה והשמיעו בירושלם
תשמיעו ואמרו ותקעו
שופר בארץ קראו מלא
ואמרו האספו ונבואה
אל ערי המבצר׃ שאו נס
ציונה העזו אל תעמדו
כי רעה אנכי מביא מצפון
ושבר גדול׃ עלה אריה
מסבכו ומשחית גוים נסע
יצא ממקומו לשום ארצך
לשמה עריך תצינה מאין
יושב׃ על זאת חגרו שקים
ספדו והילילו כי לא שב
חרון אף יהוה ממנו׃

והיה ביום ההוא נאם יהוה
יאבד לב המלך ולב השרים
ונשמו הכהנים והנביאים
יתמהו׃ ואמר אהה אדני יהוה
אכן השא השאת לעם הזה
ולירושלם לאמר שלום
והיה לכם ונגעה חרב עד
הנפש׃ בעת ההיא יאמר
לעם הזה ולירושלם רוח

נתה שפיים במדבר דרך בת
עמי׃ לא לזרות ולא
להבר׃ רוח מלא מאלה
יבוא לי עתה גם אני אדבר
משפטים אותם׃ הנה
כעננים יעלה וכסופה
מרכבותיו קלו מנשרים
סוסיו׃ אוי לנו כי שדדנו
כבסי מרעה לבך ירושלם
למען תושעי עד מתי
בקרבך מחשבות אונך׃
קול מגיד מדן ומשמיע און
מהר אפרים׃ הזכירו לגוים
הנה השמיעו על ירושלם
נצרים באים מארץ המרחק
ויתנו על ערי יהודה קולם׃
כשדי היו עליך
מסביב כי את מרתה נאם
יהוה׃ דרכך ומעלליך עשו
אלה לך׃ את רעתך במר
כי נגע עד לבך׃ מעי
מעי אחולה קירות לבי המה
לי לבי׃ לא אחרש כי קול
שופר שמעת נפשי תרועת
מלחמה׃ שבר על שבר
נקרא כי שדדה כל הארץ
פתאם שדדו אהלי רגע

ניר׃ ומשמטתיו בתלמיעזדור ולבנו אתן ולא אבחרו׃ וחבלי עדילכם ירעו לכנו ובאבל ניר רוח שבעבו בישי חכמי׃
פנשרינו ג׳ ושמי יאמרתם אנשי מקדש יצ׳ עאמתינו שקבכה בבצרתנו נבואה ג׳ ב׳ מל׳ וחרחמי ומימנו יעמד
לכו ונבואה ותרו בביתיהודה ובירושלם נבו אחר למשבעתיכם קרא חל

ניבבתיכם ב׳ מל׳ אדרע אשרופעלליכם מרבתיכם
ובסוסה מרכתיכם׃ בדיוקר ב׳ בחל׳ ל׳ ויבאו מרת
כי איכי מרשד

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ירמיה ב׳ חארכלו ירמי חארכות רומה מיקר
פרש ודמדק שתבני אפריים נושדי ירמי:

בל קדמיה חדשות בית בעב ובאו קדמתחעתק וחדשות תשרמו לרבי רמשק ובל ומה דכתוב מהחצות ב
במלא שחשבתו רמלך ירדשלם מכזמה בל שסה לך וחכמיתה וחכמיתה אתבביל אחאב חכמיתו אותם: פ ו ס:

ירי[ע]תי עדמתן ארא[ח]
נסא שלעה קוקשופר
כי אויל עמי אותי
לא רעובנים סכלים המה
ל אנבונים המה חכמים
חמה להרע ולהיטיב לא ידעו
ראיתי את הארץ והנה תהו
ובהו אל השמים ואין אורם
ראיתי ההרים והנה רעשים
וכל הגבעות התקלקלו
ראיתי והנה אין אדם וכל
עוף השמים נדדו ראיתי
והנה הכרמל המדבר וכל
עריו נתצו מפני יהוה מפני
חרון אפו כי כה אמר
יהוה שממה תהיה כל הארץ
וכלה לא אעשה על זאת
תאבל הארץ וקדרו השמים
מעל על כי דברתי זמותי
ולא נחמתי ולא אשוב ממנה
מקול פרש ורמה קשת
ברחת כל העיר באו בעבים
ובכפים עלו כל העיר עזובה
ואין איש שב בהן איש ואתי
שדוד מה תעשי כי תלבשי
שני כי תעדי עדי זהב כי
תקרעי בפוך עינך לשוא

תתיפי מאס אהביך עגבים
נפשך בקשו כי קול כחולה
שמעתי צרה כמבכירה קול
בת ציון תתפח תפרש
כפיה אוי נא לי כי עיפה
נפשי להרגים
שוטטו בחוצות ירושלם
וראו נא ודעו ובקשו
ברחובותיה אם תמצאו
איש אם יש עשה משפט
מבקש אמונה ואסלח לה
ואם חי יהוה אמרו לכן
לשקר ישבעו יהוה עינך
הלוא לאמונה הכיתה אתם
ולא חלו כלתם מאנו קחת
מוסר חזקו פניהם מסלע
מאנו לשוב ואני אמרתי
אך דלים הם נואלו כי לא
ידעו דרך יהוה
אלהיהם אלכה לי אל
הגדלים ואדברה אותם
כי המה ידעו דרך יהוה
משפט אלהיהם אך המה
יחדו שברו על נתקו
מוסרות עלבו הכם ארוה
מיערו אב ערבות ישדם
נמר שקד על עריהם כל

היו נאמנה יטרף כי רבו
פשעיהם עצמו משבותיהם
אילזאת אסלח לך בניך
עזבוני וישבעו בלא אלהים
ואשבע אותם ויאפו ובית
זונה יתגדדו סוסים מיזנים
משכים היו איש אל אשת
רעהו יצהלו על אלה
לוא אפקד נאם יהוה ואם
בגוי אשר כזה לא תתנקם
נפשי עלו בשרותיה
ושחתו וכלה אל תעשו
הסירו נטיו שותיה כי לוא
ליהוה המה כי בגדו בי נאם
ביבית ישראל ובית יהודה
נאם יהוה כחשו ביהוה
ויאמרו לא הוא ולא תבוא
עלינו רעה וחרב ורעב לא
נראה והנביאים יהיו לרוח
והדבר אין בהם כה יעשה
להם לכן כה אמר
יהוה אלהי צבאות יען
דברכם את הדבר הזה הנני
נתן דברי בפיך לאש והעם
הזה עצים ואכלתם הנני
מביא עליכם גוי ממרחק
בית ישראל נאם יהוה גוי

משבותיהם ל
בגוי ל
ירמי ל

לזאת ג׳ וקיימנהון אי לזאת אשלח לך
בנך עמדן עד לכן קדיאתי ולא שוב לם:

אקדיב ג׳ ואל השמים ראין אדיים ויבנ׳ פרש״ם אוירים מ׳ כוכבי ד׳ שמים ומ׳ ל׳ לחדיעאו
לחשיב ולא מנו אלהים לחדיע עשדי כאשר זמרו חבמ׳ ד׳ דחמה לחדיע אנכ׳ דמחל לחדיע נשבע ולא:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

פסח ד׳ וכל כלי אשפתו בקבר קבר פיסח שרשו
פסח ובשוא ג׳ לחשא בחטא הבפחבים ואבל ל
ק׳ ניחך:

חק עולם ה׳ וריחני יחידים ורבלותם כל לוכיבבני אחרין ותחזיון ויחוקה לאחרין
דאחרני לאחרייאו באמיס: ו׳ ומה תעשו ב׳ ומה תעשו לאחרוהה ומדרעשר לשם פקודים: ו׳:

אתה הוא גוים מעולם הוא
גוי לא תדע לשנו ולא ש״
תשמע מחרי דבר אשפתו
כקבר פתוח כלם גבורים
ואבלקי ירד ולחמך ״
יאכלו בנין ובנותיך יאכל
צאנך ובקרך יאכל גפנך
ותאנתך ורשש ערי״
מבצרך אשר אתה בוטח
בחנה בחרב וגם בימים
חמים נאם יהוה לא אעשה
אתכם כלה והיה ביום אמרו
תחת מה עשה יהוה אלהינו
לנו את כל אלה ואמרת
אליהם כאשר עזבתם
אותי ותעבדו אלהי נכר
בארצכם כן תעבדו זרים
בארץ לא לכם
הגידו זאת בבית
יעקב ותשמיעו ביהודה
לאמר: שמעו נא זאת עם
סכל ואין לב עינים לחם
ולא יראו אזנים לחם ולא
ישמעו: הלאותי לא תיראו
נאם יהוה אם מפני לא
תחילו אשר שמתי חול
גבול לים חק עולם ולא

ולא אשוב ה׳ עד כלותם חבל ולא נחמיו
בטיס אליו ולא אשוב: ו׳:

ויעברנהו ויתגעשו ולא
יוכלו והמו גליו ולא יעברנהו:
ולעם הזה היה לב סורר
ומורה סרו וילכו ולא אמרו
בלבבם נירא נא את יהוה
אלהינו הנתן גשם יורה
ומלקוש בעתו שבעות
חקות קציר ישמר לנו:
עונותינם הטו אלה ״
וחטאותיכם מנעו הטוב ״
מכם מנמצאו בעמי רשעים
ישור כיקש ריקושים הציבו
משחית אנשים ולכדו:
כלוב מלא עוף כן בתיהם
מלאים מרמה על כן גדלו
וי״ עשירו: שמנו עשתו גם
עברו דברי רע דין לא דנו
דין יתום ויצליחו ומשפט
אביונים לא שפטו: הלעל
אלה לא אפקד נאם יהוה
אם בגוי אשה הבוה״ לא
תתנקם נפשי
שמה ושערורה
נהיתה בארץ הנביאים
נבאו בשקר והכהנים ירדו
על ידיהם ועמי אהבו כן
ומה תעשו לאחריתה הדעו

בנבנימן מקלבו ירושלם
ובתקוע תקעו שופר ועל
בית הכרם שאו משא תכי
רעה כי שקף מצפון שבר
גדול הנה וחבל עגום מתי
בת ציון אליה נבאוך עם
ועלהיהם תקעו עליה
אחליס סביבו עשו אש
אבו ידי קדשו עליה״
מלחמה קומו ונעלה בצהרים
אוי לנו כי פנה היום כי ינטו
צלל ערב קומו ונעלה
בלילה ונשחיתה ארמנותיה
כי כה אמר יהוה
עצו את כרתו עצו ושפכו
על ירושלם סלה היא
העיר הפקד כלה עשק
בקרבה כחקיר בור מימיה
כן חקרה רעה חמס ושד
ישמע בה על פני תמיד חלי
ומכה: הוסרי ירושלם פן
תקע נפשי ממך פן אשימך
שממה ארץ לא נושבה
כה אמר יהוה עצו את עולל
יעוללו בגפן שארית״
ישראל השב ידך כבוצר

שבעות ד׳ חקות ק׳ מי חדוה לבנו בקלבו תגשבשת ומנמשוק: ו׳: העזו ב׳ חד חס וקר מ״ל ה׳ עזון
אל וכעמיד הלוה בני בבמון: ו׳: ולא הרשמע ד׳ ואכיומנו יבקי ולאוכאבה הבנו מבוא עליכם עני אנשים:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ל״ו ו׳ סת״ו ו׳ פ׳ משמנך ר״ל ר״ל שנוסד בפסוק שיוך ודיבור ודעה ושלא ודיבור הנוי כלו׳ וכל אורחות ומטבחות כולם׳
שמשם ג׳ ב׳ חס״ו חס״ל ו׳ וקרחו שהיו עשרים ותרא אדם אחרון ותרשומים ותקומתו עליהם קדמי אבאר ודא הנעל
אמור חמה׳ ו׳ :

שיק ל׳ בתעמי חנוי שק ומיוב ל בחלמי לבוש
וכל בשק ואתנה ושוב פסוק ד׳ כזרמתן ו׳ :

עַל־סְלָלוֹת עַל־מִי אַרְבָּרוּ
וְאַעֲדֵה וּשְׁמַעְתִּנוּ עֵדָה
אֲנָם וּלְאוּבֵל לְחָקֵן שֵׂיחַ
הִנֵּה דְּבַר־יְהוָה הָיָה לָהֶם לְ
לְחָרְפָה לְאִיחָפְצוּ בוֹ וְאֶת
חֲמֹתֵיתוּחַ מָלְאוּ נָלְאֹתִי
הָכֵל שָׁפֵךְ עַל־עֵדֶל בַּחוּץ
וְעַל־סוֹד בַּחוּרִים יַחְדָּו כִּי גַם
אִישׁ עִם־אִשָּׁה יִלָּכְדוּ זָקֵן
עִם־מְלֵאֹמִים וְנִסְבוּ בָתֵּיהֶם
לַאֲחֵרִים שָׂדוֹתָם גַּם־שִׁיסַחְדָּו
כִּי־אֶטֶה אֶת־יָדִי עַל־שְׁכֵי
הָאָרֶץ נְאֻם־יְהוָה כִּי מִקְּטַנָּם
וְעַד־גָּדוֹל כֻּלּוֹ בֶּצַע בֶּצַע
וּמִנָּבִיא וְעַד־כֹּהֵן כֻּלּוֹ עֹשֶׂה
שָׁקֶר וַיִּרְפְּאוּ אֶת־שֶׁבֶר עַמִּי
עַל־נְקַל לֵאמֹר שָׁלוֹם
שָׁלוֹם וְאֵין שָׁלוֹם הֹבִישׁוּ
כִּי־תוֹעֵבָה עָשׂוּ גַּם־כִּי שֹׁלֹא
יֵבוֹשׁוּ גַּם הַכְּלִמָּה לֹא יָדְעוּ
לָכֵן יִפְּלוּ בַּנֹּפְלִים בְּעֵת
פְּקֻדָּתָם יִכָּשְׁלוּ אָמַר יְהוָה
כֹּה אָמַר יְהוָה
עִמְדוּ עַל־דְּרָכוֹת וּרְאוּ וְשַׁאֲלוּ
לְנְתִבוֹת עוֹלָם אַיֵּה דֶרֶךְ
הַטּוֹבָה וּלְכוּ בָהּ וּמְצָאוּ
מַרְגֵּעַ לְנַפְשְׁכֶם וַיֹּאמְרוּ

לֹא נֵלֶךְ וְהַקְמֹתִי עֲלֵיכֶם
צֹפִים הַקְשִׁיבוּ לְקוֹל שׁוֹפָר
וַיֹּאמְרוּ לֹא נַקְשִׁיב לָכֵן
שִׁמְעוּ הַגּוֹיִם וּדְעִי עֵדָה
אֶת־אֲשֶׁר־בָּם שִׁמְעִי
הָאָרֶץ הִנֵּה אָנֹכִי מֵבִיא
רָעָה אֶל־הָעָם הַזֶּה פְּרִי
מַחְשְׁבוֹתָם כִּי עַל־דְּבָרַי לֹא
הִקְשִׁיבוּ וְתוֹרָתִי וַיְמָאֲסוּ
בָהּ לָמָּה זֶּה לִי לְבוֹנָה
מִשְּׁבָא תָּבוֹא וְקָנֶה הַטּוֹב
מֵאֶרֶץ מֶרְחָק עֹלָתֵיכֶם
לֹא לְרָצוֹן וְזִבְחֵיכֶם לֹא
עָרְבוּ לִי לָכֵן כֹּה
אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶל־הָעָם
הַזֶּה מִכְשֹׁלִים וְכָשְׁלוּ בָם
אָבוֹת וּבָנִים יַחְדָּו שָׁכֵן וְרֵעַ
יֹאבֵדוּ
כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה עַם בָּא
מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְגוֹי גָּדוֹל יֵעוֹר
מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ קָשֶׁת וְכִידוֹן
יַחֲזִיקוּ אַכְזָרִי הוּא וְלֹא
יְרַחֵמוּ קוֹלָם כַּיָּם יֶהֱמֶה וְעַל
סוּסִים יִרְכָּבוּ עָרוּךְ כְּאִישׁ
לַמִּלְחָמָה עָלַיִךְ בַּת־צִיּוֹן
שָׁמַעְנוּ אֶת־שְׁמֻעָתָהּ רָפוּ
יָדֵינוּ צָרָה הֶחֱזִיקַתְנוּ חִיל

כַּיּוֹלֵדָה אֲלַתִּי אֵלֶיהָ שָׂדֶה
וּבַדֶּרֶךְ אַל־תֵּלְכִי כִּי חֶרֶב
לְאֹיֵב מָגוֹר מִסָּבִיב בַּת־עַמִּי
חֲגוֹרִי שַׂק וְהִתְפַּלְּשִׁי בַּאֵפֶר
אֵבֶל יָחִיד עֲשִׂי לָךְ מִסְפֵּד
תַּמְרוּרִים כִּי פֶתְאֹם יָבֹא
הַשֹּׁדֵד עָלֵינוּ בָּחוּן נְתַתִּיךְ
בְּעַמִּי מִבְצָר וְדַעְתָּ וּבָחַנְתָּ
אֶת־דַּרְכָּם כֻּלָּם סָרֵי סוֹרְרִים
הֹלְכֵי רָכִיל נְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל
כֻּלָּם מַשְׁחִיתִים הֵמָּה נָחוֹר
מָפֵחַ מֵאֶשׁ תֻּם עֶפְרַת לְשָׁוְא
צָרַף צָרוּף וְרָשָׁע לֹא נִתָּקוּ כֶּסֶף
מְאָסוּם קְרָאוּ לָהֶם כִּי מָאַס
יְהוָה בָּהֶם
הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ
מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר עֲמֹד
בְּשַׁעַר בֵּית יְהוָה וְקָרָאתָ
שָׁם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְאָמַרְתָּ
שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה כָּל־יְהוּדָה
הַבָּאִים בַּשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה
לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַיהוָה
כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֵיטִיבוּ
דַרְכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם וְאַשְׁכִּנָה
אֶתְכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה אַל־
תִּבְטְחוּ לָכֶם אֶל־דִּבְרֵי

אמר ריחה׳ ל׳ מזמ׳ פסוק פקדיהם פקדיהם קבל ר״ש על־חיי מסדר וכבא שחיר אל כל ולחשב עמו וכשא בשאר רבי־עקיבה לא ירעב ולא נגם מדם אקרא ויחזה מיר חדש ישראל עמון מקאב
ובבלם שרבל מלכ קדמיאל ובכרמל עלו בתכאל חדרי ואחרי אמפכם ואיקרא ו׳ חס׳ בלשון עתיד ויחזיקונו חיל שמה ויחזיקונו בחילה ויחזיקה ויחזיקה בעלוהם ואל דעם חדרי אלהים׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

חשקר לא מרחוק לחנות
היכל יתוח היבר יתוח חמה
ביאה חיטוב תיטבו את
דרכיכם ואת מעלליכם
אם ישוב תעשוה ופט
בין איש לרעהו גר
תי סוא לגוים לא תעשקו
ורי נקי אל תשפכו מקום
הזה ואחרי אלהים אחרים
לא תלכו לרע לכם ושבתי
אתכם במקום הזה בארץ
אשר נתתי לאבותיכם
למן עולם ועד עולם הנה
אתם בטחים לכם על
דברי השקר לבלתי הועיל:
הן גנב רצח ונאף ושבע
לשקר וקטר לבעל והלך
אחרי אלהים אחרים אשר
לא ידעתם ובאתם ועמדתם
לפני בבית הזה
אשר נקרא שמי עליו
ואמרתם נצלנו לעשות את
כל התועבות האלה
המערת פרץ עשה הבית
הזה אשר נקרא שמי עליו
בעיניכם גם אנכי הנה
ראיתי נאם יהוה

כי לשנא אל
מקומי אשר בשילו אשר
שכנתי שמי שם בראשונה
וראו את אשר עשיתי
לו מפני רעת עמי ישראל
ועתה יען עשותכם את
כל המעשים האלה נאם
יהוה וארבר אליכם
השכם ודבר ולא שמעתם
ואקרא ולא עניתם
ועשיתי לבית אשר נקרא
שמי עליו אשר אתם
בטחים בו ולמקום אשר
נתתי לכם ולאבותיכם
כאשר עשיתי לשלו
והשליכתי אתכם מעל
פני כאשר השלכתי את
כל אחיכם את כל זרע
אפרים ואתה אל
תתפלל בעד העם הזה
ואל תשא בעדם רנה
ותפלה ואל תפגע בי כי
אינני שמע אתך האינך
ראה מה הם עשים
בערי יהודה וברחבות
ירושלם בנים מלקטים
עצים והאבות מבערים

את האש והנשים לשות
בצק לעשות כונים
למלכת השמים והסך
נסכים לאלהים אחרים
למען הכעסני האתי הם
מכעסים נאם יהוה הלוא
אותם למען הכעיס
לכן כה אמר
אדני יהוה הנה אפי וחמתי
נתכת אל המקום הזה על
האדם ועל הבהמה ועל
עץ השדה ועל פרי האדמה
ובערה ולא תכבה
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל עלותיכם
ספו על זבחיכם ובלו
בשר כי לא דברתי את
אבותיכם ולא צויתים ביום
הוציאי אותם מארץ מצרים
על דברי עולה וזבח ביום
אתה דבר הזה צויתי אתם
לאמר שמעו בקולי והיה
לכם לאלהים ואתם תהיו
לי לעם והלכתם בדרך
אשר אצוה אתכם למען
ייטב לכם ולא שמעו
ולא הטו את אזנם וילכו

black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ואמרתי אלהים כה אמר יהוה ה׳ בחסדא דיפלו ולא יקמו ותהוה כי יאמרו אליך אנא נטא אנני ממלא אחל כל
ושבני אנו לא ושמעון ׃ ולא יקמו ב׳ הנשבעים באש מרות ׃ ותהיה ב׳ יסו ואמרה המומים אשרנו מהפוחה
בחכמה ׃

ולאישוב ן תהיה אשתבע ונפל אריה
אחיכו גרוחן ׃

במ׳ עות בשררות לבם
הרעו יחיו לאחור ולא
לפנים למוסיס אשר יצאו
אבותיכם מארץ מצרים
ערחיסה זה ואשלח
אליכם את כל עבדי
הנביאים ושכם ושלח
ולא שמעו אליו ולא הטו
אזנם ויקשו את עפם
הרעו מאבותם ודברת
אליהם את כל הדברים
האלה ולא שמעו אליך
וקרא אליהם ולא
יענוכה ואמרת אליהם
זה הגוי אשר לא שמעו
בקול יהוה אלהיו ולא
לקחו מוסר אבדה האמונה
ונכרתה מפיהם
גזו נזר והשליכי
ושא על שפי מזמה כי
מאס יהוה ויטש את דור
עברתו כי עשו בני יהודה
הרע בעיני נאם יהוה שמו
שקוציהם בבית אשר
נקרא שמי עליהו לטמאו
ובנו במות התפת אשר בגיא
בן הנם לשרף את בניהם

ואת בנותיהם באש אשר
לא צויתי ולא עלתה על
לבי לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ולא יאמר
עוד התפת ולגיא בן הנם כי
אם גיא החרגה וקברו
בתפת מאין מקום והיתה
נבלת העם הזה למאכל
לעוף השמים ולבהמת
הארץ ואין מחריד והשבתי
מערי יהודה וחוצות
ירושלם קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול
כלה כי לחרבה תהיה
הארץ בעת ההיא נאם
יהוה ויוציאו את עצמות
מלכי יהודה ואת עצמות
שריו ואת עצמות הכהנים
ואת עצמות הנביאים ואת
עצמות ישבי ירושלם
מקברותם ושטחום לשמש
ולירח ולכל צבא השמים
אשר אהבום ואשר עבדום
ואשר הלכו אחריהם ואשר
דרשום ואשרה שתחוו
להם לא יאספו ולא יקברו
לדמן על פני האדמה יהיו

ונבחר מות מחיים לכל ש
אר יתר הנשארים מן
המשפחה הרעה הזאת
בכל המקומות הנשארים
אשר הדחתים שם נאם
יהוה צבאות

ואמרת אליהם כה
אמר יהוה הן יפל ולא יקומו
אם ישוב ולא ישוב מדוע
שובבה העם הזה ירושלם
משובה נצחת החזיקו
בתרמית מאנו לשוב
הקשבתי ואשמע לוא כן
דברו אין איש נחם על
רעתו לאמר מה עשיתי
כל הה שב במרוצתם כסוס
שוטף במלחמה גם
חסידה בשמים ידעה
מועדיה ותור וסוס וגגור
שמרו את עת בואנה ועמי
לא ידעו את משפט יהוה
איכה תאמרו חכמים
אנחנו ותורת יהוה אתנו
אכן הנה לשקר עשה עט
שקר סופרים הביש
חכמים חתו ולכדו הנה
בדבר יהוה מאסו וחכמת

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מה לחם לכו אתנו
את נשי חם לאחריס
שרותיכם לוד שיש כי
מקטון ער גדול כל חבצע
בצע מגי ועד כהן כלה
עשה שקר ורפו את
שברת עמי על נקלה
לאמר שלום שלום ואין
שלום חבשו כיתו עבה
עשו גם בוש לא בשו
וחכל לא ידעו לבוש פלו
בנפלים בעת פקדתם
יכשלו אמר יהוה
אסף אסיפם נאם
יהוה אין ענבים בגפן ואין
תאנים בתאנה והעלה
נבלו אתן לחם יעברום
עד מה אנחנו ישבים
האספו ונבא אל ערי
המבצר ונדמה שם כי יהוה
אלהינו הדמנו וישקנו מי
ראש כי חטאנו ליהוה
קוה לשלום ואין טוב לעת
מרפא והנה בעתה
נשמע נחרת סוס מנקול
מצהלות אביריו רעשה
כל הארץ ובואו ואכלו

ארץ וקרית עיר ושבי
בה כי הנני
משלח בכם נחשים
צפענים אשר אין להם
לחש ונשכו אתכם נאם
יהוה
מבלי גיתי עלי
יגון עלי לבי דוה
שועת בת עמי מארץ
מרחקים היהוה אין בציון
אם מלך אין בה מדוע
הכעסוני בפסלים בהבלי
נכר עבר קצר ציר בלה קיץ
ואנחנו לא נושענו על
שברת עמי חשברתי
קדרתי שמה חזקתני
תצרי איו כגלעד אם רפא
אין שם מדוע לא
עלתה ארכת בת עמי מי
יתן ראשי מים ועיני מקור
דמעה ואבכה יומם ולילה
את חללי בת עמי
במדבר מלון ארחים
ואעזבה את עמי ואלכה
מאתם כי כלם מנאפים
עצרת בגדים ומדרכות
לשונם קשתם שקר ולא

לאמונה גברו בארץ כי
מרעה אל רע יצאו ואתי
לא ידעו נאם יהוה
איש מרעהו
השמרו ועל כל אח אל
תבטחו כי כל אח עקוב
יעקב וכל רע ילך רכיל
ואיש ברעהו יהתלו ואמת
לא ידברו למדו לשונם
דבר שקר העוה נלאו
שבת תוך מרמה במרמה
מאנו דעת אותי נאם יהוה
לכן כה אמר
יהוה צבאות הנני צרפם
ובחנתים כי איך אעשה
מפני בת עמי חץ שוחט
לשונם מרמה דבר בפיו
שלום אתו עם רעהו ובקרבו
ובקרבו ישים ארבו העל
אלה לא אפקד בם נאם
יהוה אם בגוי אשר כזה
לא תתנקם נפשי
על ההרים אשא
בכי ונהי ועל נאות מדבר
קינה כי נצתו מבלי איש
עבר ולא שמעו קול מקנה
מעוף השמים ועד בהמה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

נדדו חלבו נתתי את׳ ׃
ידו שלם לגלים מעון תמים ׃
ואת ערי יהודה אתן שממה
מבלי יושב ׃
מי האיש החכם ויבן
את זאת אשר דבר פי יהוה
אלו ונגדה על מה אבדה ׃
הארץ נגדה כמדבר מבלי
עבר׃ ויאמר
יהוה על עזבם את תורתי ׃
אשר נתתי לפניהם ולא שמעו
בקולו ולא הלכו בה׃
אחרי שרדות לבם ואחרי
הבעלים אשר למדום ׃
אבותם׃ לכן כה
אמר יהוה צבאות׃ אלהי
ישראל הנני מאכיל את
העם הזה לענה והשקיתים
מי ראש׃ והפצותים בגוים
אשר לא ידעום המה ואבותם
ושלחתי אחריהם את החרב
עד כלותי אותם׃
כה אמר יהוה צבאות ׃
התבוננו וקראו למקוננות
ותבואנה ואל החכמות ׃
שלחו ותבואנה׃ ותמהרנה
ותשנה עלינו נהי ותרדנה
עינינו דמעה ועפעפינו ׃
יזלו מים׃ כי קול נהי נשמע
מציון איך שדדנו בשנו ׃
מאד כי עזבנו ארץ׃ כי ׃
השליכו משכנותינו׃
כי שמעה נשים ׃
דבר יהוה ותקח אזנכם ׃
דבר פיו ולמדנה בנותיכם׃
נהי׃ ואשה רעותה קינה׃
עלה מות בחלונינו בא ׃
בארמנותינו להכרית עולל
מחוץ בחורים מרחבות׃
דברה נאם יהוה ונפלה גויה
הארם כדמן על פני השדה ׃
וכעמיר מאחרי הקצר׃ ואין
מאסף׃ כה אמר
יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו
ואל יתהלל הגבור בגבורתו ׃
אל יתהלל עשיר בעשרו׃
אם בזאת יתהלל המתהלל׃
השכל וידע אותי׃ כי אני יהוה
עשה חסד משפט וצדקה ׃
בארץ׃ כי באלה חפצתי׃ נאם
יהוה׃ הנה ימים באים
נאם יהוה ופקדתי על כל מול
בערלה׃ על מצרים׃ ׃
והדום׃ ועל ארם׃ ועל בני עמון
ועל מואב׃ ועל כל קצוצי
פאה׃ הישבים במדבר׃ כי כל
הגוים ערלים׃ וכל בית ישראל
ערלי לב׃
שמעו את הדבר אשר
דבר יהוה עליכם בית ישראל
כה אמר יהוה׃ אל דרך הגוים
אל תלמדו׃ ומאותות השמים ׃
אל תחתו׃ כי יחתו הגוים מהמה
כי חקות העמים׃ הבל הוא׃ כי
עץ מיער כרתו מעשה׃ ידי
חרש במעצד׃ בכסף ובזהב
יפהו׃ במסמרות׃ ובמקבות׃
יחזקוהו׃ ולא יפיק׃ כתמר
מקשה המה׃ ולא׃ ידברו׃ נשוא
ונשוא׃ כי לא׃ יצעדו׃ אל׃ ׃
תיראו׃ מהם׃ כי לא׃ יש׃ וגם
היטיב׃ אין אותם׃
מאין׃ כמוך׃ יהוה גדול
אתה׃ וגדול שמך׃ בגבורה׃ מי
לא׃ יראך׃ מלך הגוים׃ כי לך ׃
ואתה׃ בכל חכמי הגוים׃ ׃
ובכל מלכותם׃ מאין׃ כמוך׃ ׃
ובאחת׃ יבערו׃ ויכסלו׃ מוסר
הבלים׃ עץ הוא׃ כסף מרקע
מתרשיש׃ יובא׃ והזהב׃ מאופז
מעשה חרש׃ וידי׃ צורף תכלת

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

וארגמן לבוש מעשה חכמים
כלם ייהוה אלהים אמת הוא
אלהים חיים ומלך עולם
מקיום תרעשה הארץ ולא
יכלו גוים זעמו
כדבה תאמרון להם
אלהים אשר שמים וארץ לא
עבדו יאבדו מארצא וכן
תחות שמי אלה
עשה ארץ בכחו
מכין תבל בחכמתו ובתבונתו
נטה שמים לקול תתו המון
מים בשמים ונשא נצים מאפס
ארץ ירים למטר
עשה ויוצא רוח מאצרותיו
נבער כל אדם מדעת יבש
כל צורף מפסל מסכה שקר
נסכו ולא רוח בם הבל המה
מעשה תעתעים בעת
פקדתם יאבדו לא כאלה
חלק יעקב כיוצר הכל הוא
וישראל שבט נחלתו יהוה
צבאות שמו
אספי מארץ
כנעתך ישבת במצור
כי כה אמר יהוה הנני
קולע את ישבי הארץ בפעם

הזאת ואמצא אותם למען
ימצאו אוי לי על
שברי נחלה מכתי ואני אמרתי
אך זה חלי ואשאנו אחלי
שדדו כלי ואין נטה יריעתי
נאנו בנים אין נשה עוד
אהלי ומקימי יריעתי כי נבערו
הרעים ולא בקשו את יהוה לא
השכילו על כן לא יצלחו כל
מרעיתם נפוצה
קול שמועה הנה
באה ורעש גדול מארץ צפון
לשים את ערי יהודה שממה
מעון תנים
ידעתי יהוה כי לא
לאדם דרכו לא לאיש יהלך
והכיתי אתצ ערי יסרתני יהוה
אך במשפט אל כאפך פן
תמעטני שפך חמתך על
הגוים אשר לא ידעוך ועל
משפחות אשר בשמך לא
קראו כי אכלו את יעקב
ואכלהו וכלהו וארנהו
השמם
הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר שמעו את
דברי הברית הזאת ודברתם
אל איש יהודה ועל יושבי
ירושלם ואמרת אליהם כה
אמר יהוה אלהי ישראל
ארור האיש אשר לא ישמע
את דברי הברית הזאת
אשר צויתי את אבותיכם
ביום הוציאי אותם מארץ
מצרים מכור הברזל לאמר
שמעו בקולי ועשיתם אותם
ככל אשר אנה אתכם
והייתם לי לעם ואנכי אהיה
לכם לאלהים למען הקים
את השבועה אשר נשבעתי
לאבותיכם לתת להם ארץ
זבת חלב ודבש כיום הזה
ואענו ואמר אמן יהוה
ויאמר יהוה אלי
קרא את כל הדברים האלה
בערי יהודה וברחבות ירושלם
לאמר שמעו את דברי הברית הזאת
ועשיתם אותם כי העד העדתי
באבותיכם ביום העלותי אותם
מארץ מצרים עד היום הזה
השכם והעד לאמר שמעו
בקולי ולא שמעו ולא הטו
את אזנם וילכו איש בשרירות
לבם הרע ואביא עליהם את

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

כל דברי הכריתי את אשר
עיתי לעשותו לא עשו
ויאמרו יהוה אלי
גם נאקש רבאיש יהודה
וביושבי ירושלם שבו על
עונת אבותם הראשנים אשר
מאנו לשמע את דברי ויהם
הלכו אחרי אלהים אחרים
לעבדם חפרו בית ישראל
ובית יהודה את בריתי אשר
כרתי את אבותם
לכן כה אמר יהוה
הנני מביא אליהם רעה אשר
לא יוכלו לצאת ממנה ועקו
אלי ולא אשמע אליהם
והלכו ערי יהודה וישבי
ירושלם וזעקו אל האלהים
אשר הם מקטרים להם
והושע לא יושיעו בעת
רעתם כי מספר ערך היו
אלהיך יהודה וכמספר חצות
ירושלם שמתם מזבחות
לבשת מזבחות לקטר לבעל
ואתה אל תתפלל
בעד העם הזה ואל תשא
בעדם רנה ותפלה כי איננו
שמע בעת קראם אליכם בעד

רעתם מה לידידי
בביתי עשותה חמומתה
הרבים ובשר קדש יעברו
מעליך כי רעתך אז תעלזי
זית רענן יפה פרי יקרא
יהוה שמך לקול המולה
גדלה הציתה אש עליה ורעו
דליותיו ויהוה צבאות הנטע
אותך דבר עליך הרעה בגלל
רעת בית ישראל ובית
יהודה אשר עשו להם
להכעיסני לקטר לבעל
ויהוה הודיעני
ואדעה אז הראיתני מעלליהם
ואני כבש אלוף יובל לטבוח
ולא ידעתי עליהם
מה חשבו נשחיתה עץ
בלחמו ונכרתנו מארץ חיים
ושמו לא יזכר עוד ויהוה
יבחן אות שפט צדיק בחן
כליות ולב אראה נקמתך
מהם כי אליך גליתי את ריבי
לכן כה אמר יהוה
על אנשי ענתות המבקשים
את נפשך לאמר לא תנבא
בשם יהוה ולא תמות בידנו
לכן כה אמר יהוה

עבאותה הנני פקד עליהם
הבחורים ימתו בחרב בניהם
ובנותיהם ימתו ברעב
ושארית לא תהיה להם כי
אביא רעה אל אנשי ענתות
שנת פקדתם
צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים
אדבר אותך מדוע דרך
רשעים צלחה שלו בגדו
בגד נטעתם גם שרשו ילכו
גם עשו פרי קרוב אתה
בפיהם ורחוק מכליותיהם
ואתה יהוה ידעתני תראני
ובחנת לבי אתך תקסם כצאן
לטבחה והקדש שם ליום הרגה
עד מתי תאבל
הארץ ועשב כל השדה
יבש רעת ישביה ספתה
בהמות עוף כי אמרו לא
יראה את אחריתנו כי את
רגלים רצתה ויאלוך ואיך
תתחרה את הסוסים ובארץ
שלום אתה בוטח ואיך תעשה
בגאון הירדן כי גם אחיך ובית
אביך גם הם בגדו בך גם הם
קראו אחריך מלא תאמן

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

בס כי ידברו אליך טובות:
עזבת את אביך
נטשתי את נחלתי נתתי את
ידידות נפשי בכף אויביה:
היתה לי נחלתי כאריה ביער
נתנה עלי בקולה על כן
שנאתיה: העיט עכו ענחלתי
ליה עיט סביב עליה לכו:
אספו כל חית השדה התיו
לאכלה: רעים רבים שחתו
כרמי בוסו את חלקתי נתנו
[illegible]
שמה לשממה אבלה על
שממה נשמה כל הארץ כי
אין איש שם על לב: על כן
שפים במדברות באו שודדים
כי חרב ליהוה אכלה מקצה
ארץ ועד קצה הארץ אין
שלום לכל בשר:
זרעו חטים וקוצים
קצרו נחלו לא יועילו ובשו
מתבואתיכם מחרון אף יהוה:
כה אמר יהוה על
כל שכני הרעים הנגעים
בנחלה אשר הנחלתי את
עמי את ישראל הנני נתשם
מעל אדמתם ואת בית
יהודה אתוש מתוכם: והיה
אחרי נתשי אותם אשוב
ורחמתים והשבתים איש
לנחלתו ואיש לארצו: והיה
אם למד ילמדו את דרכי
עמי להשבע בשמי חי
יהוה כאשר למדו את עמי
להשבע לבעל ונבנו בתוך
עמי: ואם לא ישמעו:
ונתשתי את הגוי ההוא עקור
ואבד נאם יהוה:
כה אמר יהוה אלי
הלוך וקנית לך אזור פשתים
ושמתו על מתניך ובמים
לא תבאהו: ואקנה את
האזור כדבר יהוה ואשם
על מתני:
ויהי דבר יהוה אלי
שנית לאמר: קח את האזור
אשר קנית אשר על מתניך
וקום לך פרתה וטמנהו שם
בנקיק הסלע: ואלך ואטמנהו
בפרת כאשר צוה יהוה אותי:
ויהי מקץ ימים רבים ויאמר
יהוה אלי קום לך פרתה וקח
משם את האזור אשר צויתיך
לטמנו שם: ואלך פרתה
ואחפר ואקח את האזור
מן המקום אשר טמנתיו שם
והנה נשחת האזור לא
יצלח לכל:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
כה אמר יהוה בכה אשחית
את גאון יהודה ואת גאון
רב רעים הזה: העם הזה
הרע המאסים לשמוע את
דברי המהלכים בשרירות לבם
וילכו אחרי אלהים אחרים
לעבדם ולהשתחות להם:
ויהיו כאזור הזה אשר לא
יצלח לכל: כי כאשר ידבק
האזור אל מתני איש כן
הדבקתי אלי את כל בית
ישראל ואת כל בית יהודה
נאם יהוה להיות לי לעם ולשם
ולתפארת ולא שמעו: ואמרת
אליהם את הדבר הזה
כה אמר יהוה אלהי
ישראל כל נבל ימלא יין
ואמרו אליך הלוא ידע נדע
כי כל נבל ימלא יין: ואמרת
אליהם כה אמר יהוה הנני
ממלא את כל יושבי הארץ
הזאת ואת המלכים הישבים

ואשר ב׳ בסיס לשב׳ וחזר אם למד למדו שבועתי ס׳ פקד שם הראיתי ב׳ בלבל שמשם בחרבם לקול ומם חמתו מלא ומשם:
למד ב׳ בסיס לשב׳ וחזר אם למד למדו שבועתי ס׳ פקד שם הראיתי ב׳ בלבל שמשם בחרבם לקול ומם חמתו מלא ומשם:
כאשר ומלכי ומלכי ומלכי

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לדוד על כסאו ואת הכהנים
ואת הנביאים ואת כל יושבי
ירושלם שברון ונפיתים
איש אל אחיו ותאבות וחבנים
יחבו נאם יהוה לא אחמול
ולא אחוס ולא ארחם ש
מה שחיתם:
שמעו והאזינו אל
תגבהו כי יהוה דבר: תנו ל
ליהוה אלהיכם כבוד בטרם
יחשך ובטרם יתנגפו רגלכם
על הרי נשף וקויתם לאור ין
ושמה לצלמות שיתה לערפל
ואם לא תשמעו זאת במסתרים
תבכה נפשי מפני גאה ודמע
תדמע עיתך עינה דמע עה כי
נשבה עדר יהוה:
אמר למלך וגבירה
השפילו שבו כי ירד מראשתכם
עטרת תפארתכם: ערי הנגב
סגרו ואין פתח הגלת יהודה
כלה הגלת שלומים:
שאי עינלכם וראו
הבאים מצפון איה הערר נתן
לך צאנ תפארתך: מה
תאמרי כי יפקדן עלוך אתי
למדת אתם עליך אלפים ל

לך אשה לא חבלים יאחזוך
כמו אשה לדה כי תאמרי
בלבבך מדוע קראנו אלה
ברב עונך נגלו שוליך נחמסו
עקביך היחפך כושי עורו
ונמר חברבורתו גם אתם תוכלו
להיטיב למדי הרע ואפ עם
כקש עובר לרוח מדבר זה
גורלך מנתמדך מאתי נאם
יהוה אשר שכחת אותי ש
ותבטחי בשקר וגם אני ש
חשפתי שולך על פנך ש
ונראה קלונך נאפיך ש
ומעה לתון זמת זנותך על
גבעות בשדה ראיתי שקוצך
אוי לך ירושלם לא תטהרי
אחרי מתי עד
אשר תהה דבר יהוה אל ירמיה
על דברי הבצרות אבלה
יהודה ושעריה אמללו קדרו
לארץ עוה ירושלם עלתה
ואדריהם שלחו צעיריהם ל
המים באו עד גמים לא מצאו
מים שבו כליהם ריקם בשו
והכלמו וחפו ראשם בעבור
האדמה חתה כי לא היה גשם
בארץ בשו אכרים חפו ש

ראשם: כי גם אילת בשדה
ילדה עזבי לא החיה דשא
ופראים עמדו על שפים ש
שאפו רוח כתנים כלו עיניהם
כי אין עשב אם שננו עונו
בנו יהוה עשה למען שמך
כי רבו משובתינו לך חטאנו
מקוה ישראל מושיעו בעת
צרה למה תהיה כגר בארץ
וכארח נטה ללון למה תהיה
כאיש נדהם כגבור לא יוכל
להושיע ואתה בקרבנו יהוה
ושמך עלינו נקרא אל תנחנו
כה אמר יהוה ל
לעמ הזה חבו לנע ש
רגליהם לא חשכו ויהוה לא
רצם עתה יזכר עונם ויפקד
חטאתם: ויאמ
יהוה אלי אל תתפלל בעד
העם הזה לטובה: כי יצמו
אינני שמע אל רנתם וכי ל
יעלו עלה ומנחה אינני רצם
כי כחרב וכדבר אנכי מכלה אותם:
ואמר אהה ארני
יהוה הנה הנבאים אמרים
להם לא תראו חרב ורעב

ואדריהם ב חד חס וחד מל ואדיריהם שלחו עבדיהם ואדיריהם לא ובאו שרם: ואשר אריים שרידו כמ ש: ס:
חצורה בתים אדרים חס דאסל ושאר שלה ירושלם: וחפו ב חפר אשר ראשו בשו אפרים וחפו וכסו ולבן חדו וחפו חפו בשו
וחבלים: ס:

אילת ב כי גם אילת בשדה עלאילת ושחור
אילת אחתים ה עלה: חסיר בכאים ב ורעב
אשרי ולכיה מרשיבים מסכל: ס:

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

לא יוחלה לבסבי שלום אבת
אתו לבם מקום חזה׃
ויאמר יהוה אל
שקר הנבאים נבאים בשמי
לא שלחתים ולא צויתים
ולא דברתי אליהם חזון שקר
וקסם ואלול ותרמות לבם
הנמה מתנבאים לכם
לכו כה אמר יהוה
על הנבאים הנבאים בשמי
ואני לא שלחתים נאם יהוה
אמרים חרב ורעב לא יהיה
בארץ הזאת בחרב וברעב
יתמו הנבאים האלה׃ ועם
אשר הם נבאים להם יהיו
משלכים בחוצות ירושלם
מפני הרעב והחרב ואין מקבר
להם המה נשיהם ובניהם
ובנתיהם ושפכתי עליהם את
רעתם ואמרת אליהם את
הדבר הזה תאמרו אלי עינו
דמעה לילה ויומם ואל
תדמנה כי שבר גדול נשברה
בתולת בת עמי מכה נחלה
מאד׃ אם יצאתי השדה
והנה חללי חרב ואם באתי
העיר והנה תחלואי רעב כי
גם נביא גם כהן סחרו אל
ארץ ולא ידעו׃
המאס מאסת את
יהודה אם בציון געלה נפשך
מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא
קוה לשלום ואין טובה לעת
מרפא והנה בעתה יבעתנו
יהוה חטאנו לך אל תנאץ למען
שמך אל תנבל כסא כבודך
זכר אל תפר בריתך אתנו
הישבו בהבלי הגוים מגשמים
ואם השמים יתנו רבבים ל
הלא אתה הוא יהוה אלהינו
ונקוה לך כי אתה עשית את
כל אלה׃
ויאמר יהוה אלי אם יעמד
משה ושמואל לפני אין נפשי
אל העם הזה שלח מעל פני
ויצאו והיה כי יאמרו אליך
אנה נצא ואמרת אליהם כה
אמר יהוה אשר למות למות
ואשר לחרב לחרב ואשר
לרעב לרעב ואשר לשבי
לשבי׃ ופקדתי עליהם ארבע
משפחות נאם יהוה את החרב
להרגו ואת הכלבים לסחב
ואת עוף השמים ואת בהמת
הארץ לאכל ולהשחית׃
ונתתים לזועה לכל ממלכות
הארץ בגלל מנשה בן חזקיהו
מלך יהודה על אשר עשה
בירושלם׃ כי מי יחמל עליך
ירושלם ומי ינוד לך ומי נסור
לשאל לשלום לך׃ אתם נטשת
אתי נאם יהוה אחור תלכי׃
ואט את ידי עליך ואשחיתך
נלאיתי הנחם׃ ואזרם במזרה
בשערי הארץ שכלתי׃ שמתי
אבדו את עמי מדרכיהם
לוא שבו׃ עצמו לי אלמנתו
מחול לי׃ שים חבלתי להם׃
על אם בחור שודד בצהרים
הפלתי עליה פתאם עיר
ובהלות אמללה ילדת׃ ש
חשבעה נפחה נפשה בא
שמשה בעוד יומם בושה
וחפרה ושאריתם לחרב
אתן לפני איביהם נאם יהוה׃
אויל אמי כי
ילדתני איש ריב ואיש מדון
לכל הארץ לא נשיתי ולא
נשו בי כלהם מקללני׃
אמר יהוה אם

אמר יהוה ב ראשו פסוק אמר לא שריתיך לטוב
מפשן אשרב אשרב חנני פקדו׃ ס׃

הכה הכ ומשמתיך האנשים ומשב פרש וסרב ומעו לא אעשה לגבאו׃ בנישר אל הנביאים חזקיו ושמם בנוגש
ולן ושוחר נגנוב ומוב׃ ובמרום המרמרב ג ובבא ווראבאשו חז עון אשר ולהמשרש׃ ס׃

ל גם נביא גם כהן ב ומשמתיך חללהרבו׃ באדמי
הלא ידעו ב ומשמתיך חללהרבו׃ באדמי
העיר חז שרים ולא ידעו׃ ס׃

ב ראש פסוק ומחזיק אל אל אל אל אל אל
לעמן שמך אל תנבל למען אל תכמשו בכסאך׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ה׳ פסוק ובכל ובכל נעשה מעשה אינם כנגלים חילל ואי אפשר ובאו וטו בלם בטחלו ובכל מרוטו ומרוטו ומרוטו
אמטו ומרוטו׳ והאיב ה׳ רוזקה ישן אמרו אויב חרבות לבטח לעשר לעולם ותבעמיקו׳ :

עלות ב׳ מרוטבלת על מרו ולא תשמרו לחרו׳ :
על אמור ב׳ ועשתמיט לעמרו ראמטו ומרוטו׳ :

לא שרותך לטוב אסלוא
חפצעתי לך בעתרעה
ובעת צרה אתחאיב חירע
ברזל ברזל מצפון ונחשת
חיל הוא ערותיך לבו אתו
לא במחיר ובכל חטאותיך
ובכל גבוליך והעברתי את
איביך בארץ לא ידעת כי
אש קדחה באפי עליכם
תוקד אתה ידעת
יהוה זכרני ופקדני והנקם
לרדפי אל לארך אפך
תקחני לא עשאתי עליך
חרפה נמצאו דבריך ואכלם
והי דבריך לי לששון
ולשמחת לבי כי נקרא
שמך עלי יהוה אלהי צבאות
לא ישבתי
בסוד משחקים ואעלז מפני
ידך כדד ישבתי בדד עם
מלאתני לבה תיה
כי אם בעצבון אמשך
מאע הרפא אהיה תהיה לי
כמו אכזב מים לא נאמנו
לכן כה אמר יהוה
אם תשוב ואשיבך לפני
תעמד ואם תוציא יקר

מזקל כפי תהיה ישבו המה
אלהיו אתה לא תשוב אל
אלהים ונתתיך לעם חזק
לחומת נחשת בצורה על
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך
כי אתך אני להושיעך
ולהצילך נאם יהוה
והצלתיך מיד רעים
מכף עריצים
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
לא תקח לך אשה ולא
יהיו לך בנים ובנות במקום
הזה כי כה אמר יהוה על
הבנים ועל הבנות הילדים
במקום הזה ועל אמתם
הילדות אותם ועל אבותם
המולדים אותם בארץ
הזאת ממותי חלאים
ימותו לא יספדו ולא יקברו
לדמן על פני אדמה יהיו
ובחרב וברעב יכלו והיתה
גבתם למאכל לעוף
השמים ולבהמת הארץ
כי כה אמר יהוה
אל תבא בית מרזח אל
תלך לספד ואל תנד להם
כי אספתי את שלומי את

העם הזה נאם יהוה את
חסדו ואת הרחמים ומתו
גדלים וקטנים בארץ
הזאת לא יקברו ולא
יספדו להם ולא יתגדרו ולא
יקרחו להם ולא יפרסו לחם
על אבל לנחמו על
מתו ולא ישקו אותם כוס
תנחומים על אביו ועל
אמו ובית משתה לא
תבוא לשבת אתם
לאכל ולשתות
כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
הנני משבית מהמקום
הזה לעיניכם ובימיכם קול
ששון וקול שמחה קול
חתן וקול כלה ותיה כן
תגיד לעם הזה את כל
הדברים האלה ואמרו
אליך על מה דבר יהוה
עלינו את כל הרעה
הגדולה הזאת ומה עונו
ומה חטאתנו אשר חטאנו
ליהוה אלהינו ואמרת
אליהם על אשר עזבו
אבותיכם אותי נאם יהוה

בדד ה׳ בלומי אשרי ושמו ואיך ושכן ושראל כי עוד
קומו ושמו אמרו ושבו ישבו׳ :

וחכלו אל לקום אמרו עמו ויחשק עמו ומלומו ומלומו גמישיהו רשע ומה מלו׳ : כי סך ל׳ בטע׳ ב׳ ומשמרון מרון ובטע
מיהו בלעי ומלך רע משמטו׳ : ובחיי ומרעב ב׳ מקרוב מה לאכל תרע אן חדלו׳ :

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ויאמרו ז׳ פעמים והקפרים. והקפריו קסם ונעיניהם שמשבע רבלמ׳ עשרו דמשמרו ב׳ מזה ראשונה ומבאר היאם:
ויאמרו ט׳ זקנך לילי ומזמר כלים ומאמל ומכוחי ומשרי בגוים • לדשם ב׳ לעשם מרוים ושרשם סמוכים ומיוסי: ב׳:
במזמרך ג׳. הזה ומה מה מ״ל ומדמשמרון אדיך נפלו בגבורים ונבכרי ישראל ומרוי בשחרה:

ויֵלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃
וַיַּעַבְדוּם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וְאֹתָם׃
עָזְבוּ וְאֶת תּוֹרָתִי לֹא שָׁמָרוּ׃
וְאֶתְּכֶם הֵרֵעוֹתֶם לַעֲשׂוֹת׃
מֵאֲבוֹתֵיכֶם וְהִנְּכֶם הֹלְכִים׃
אִישׁ אַחֲרֵי שְׁרִרוּת לִבּוֹ הָרָע׃
לִבְלְתִּי שְׁמֹעַ אֵלָי׃ וְהִטַּלְתִּי
אֶתְכֶם מֵעַל הָאָרֶץ הַזֹּאת׃
עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם׃
אַתֶּם וַאֲבוֹתֵיכֶם וַעֲבַדְתֶּם׃
שָׁם אֶת אֱלֹהִים אֲחֵרִים יוֹמָם׃
וָלָיְלָה אֲשֶׁר לֹא אֶתֵּן לָכֶם׃
חֲנִנָּה׃ לָכֵן הִנֵּה׃
יָמִים בָּאִים נְאֻם יְהוָה וְלֹא׃
יֵאָמֵר עוֹד חַי יְהוָה אֲשֶׁר׃
הֶעֱלָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ כִּי אִם חַי׃
יְהוָה אֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת בְּנֵי׃
יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ צָפוֹן וּמִכָּל׃
הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדִּיחָם שָׁמָּה׃
וְהֲשִׁבֹתִים עַל אַדְמָתָם׃
אֲשֶׁר נָתַתִּי לַאֲבוֹתָם׃
הִנְנִי שֹׁלֵחַ לְדַוָּגִים׃
רַבִּים נְאֻם יְהוָה וְדָיָגוּם׃
וְאַחֲרֵי כֵן אֶשְׁלַח לְרַבִּים׃
צַיָּדִים וְצָדוּם מֵעַל כָּל הַר׃
וּמֵעַל כָּל גִּבְעָה וּמִנְּקִיקֵי׃

הדיחה שמה
ל
והיה כי יבא
כי אם חי (יב)
קדמי אוכיר
אלהיהם שבאי
ישקב יבא

הַסְּלָעִים׃ כִּי עֵינַי עַל כָּל׃
דַּרְכֵיהֶם לֹא נִסְתְּרוּ מִפָּנָי׃
וְלֹא נִצְפַּן עֲוֹנָם מִנֶּגֶד עֵינָי׃
וְשִׁלַּמְתִּי רִאשׁוֹנָה מִשְׁנֶה׃
עֲוֹנָם וְחַטָּאתָם עַל חַלְלָם אֶת׃
אַרְצִי בְּנִבְלַת שִׁקּוּצַיהֶם׃
וּתֹעֲבוֹתֵיהֶם מָלְאוּ אֶת׃
נַחֲלָתִי׃ יְהוָה עֻזִּי
וּמְעוּזִּי וּמִנוּסִי בְּיוֹם צָרָה אֵלֶיךָ׃
גּוֹיִם יָבֹאוּ מֵאַפְסֵי אָרֶץ׃
וְאָמְרוּ אַךְ שֶׁקֶר נָחֲלוּ׃
אֲבוֹתֵינוּ הֶבֶל וְאֵין בָּם מוֹעִיל׃
הֲיַעֲשֶׂה לּוֹ אָדָם אֱלֹהִים וְהֵמָּה׃
לֹא אֱלֹהִים׃ לָכֵן הִנְנִי מוֹדִיעַ אֶת׃
בַּפַּעַם הַזֹּאת אוֹדִיעֵם אֶת׃
יָדִי וְאֶת גְּבוּרָתִי וְיָדְעוּ כִּי שְׁמִי׃
יְהוָה׃ חַטַּאת׃
יְהוּדָה כְּתוּבָה בְּעֵט בַּרְזֶל׃
בְּצִפֹּרֶן שָׁמִיר חֲרוּשָׁה עַל לוּחַ׃
לְבָם וּלְקַרְנוֹת מִזְבְּחוֹתֵיכֶם׃
כְּזִכְרָם בְּנֵיהֶם מִזְבְּחוֹתָם וַאֲשֵׁרֵיהֶם׃
עַל עֵץ רַעֲנָן עַל גְּבָעוֹת׃
הַגְּבֹהוֹת׃ הָרֵי בְשָׂדֶה חֵילֵךְ׃
כָּל אוֹצָרוֹתֶיךָ לַבַּז אֶתְּנָה׃
בְּחַטָּאתְךָ בְּכָל גְּבוּלֶיךָ׃ וְשַׁלַּחְתָּה
וּבְךָ מִנַּחֲלָתְךָ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ׃
וְהַעֲבַדְתִּיךָ אֶת אֹיְבֶיךָ בָּאָרֶץ׃

אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ כִּי אֵשׁ׃ קָדְחָה בְאַפִּי עַד עוֹלָם׃
תּוּקָד׃ כֹּה אָמַר יְהוָה׃
אָרוּר הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח׃
בָּאָדָם וְשָׂם בָּשָׂר זְרֹעוֹ וּמִן׃
יְהוָה יָסוּר לִבּוֹ׃ וְהָיָה כְּעַרְעָר׃
בָּעֲרָבָה וְלֹא יִרְאֶה כִּי יָבוֹא׃
טוֹב וְשָׁכַן חֲרָרִים בַּמִּדְבָּר׃
אֶרֶץ מְלֵחָה׃ וְלֹא תֵשֵׁב׃
בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר׃
יִבְטַח בַּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מִבְטָחוֹ׃
וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל מַיִם׃ וְעַל
יוּבַל יְשַׁלַּח שָׁרָשָׁיו וְלֹא יִרְאֶה׃
כִּי יָבוֹא חֹם וְהָיָה עָלֶהוּ רַעֲנָן׃
וּבְשְׁנַת בַּצֹּרֶת לֹא יִדְאָג וְלֹא׃
יָמִישׁ מֵעֲשׂוֹת פְּרִי׃ עָקֹב הַלֵּב׃
מִכֹּל וְאָנֻשׁ הוּא מִי יֵדָעֶנּוּ׃
אֲנִי יְהוָה חֹקֵר לֵב בֹּחֵן כְּלָיוֹת׃
וְלָתֵת לְאִישׁ כְּדַרְכּוֹ כְּפִרִי׃
מַעֲלָלָיו׃ קֹרֵא דָגָר׃
וְלֹא יָלַד עֹשֶׂה עֹשֶׁר וְלֹא׃
בְּמִשְׁפָּט יָמָיו יַעַזְבֻנוּ׃
וּבְאַחֲרִיתוֹ יִהְיֶה נָבָל׃ כְּסִא׃
כָּבוֹד מָרוֹם מֵרֵאשׁוֹן מִקְוֹם׃
מִקְדָּשׁנוּ׃ מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל׃
יְהוָה כָּל עֹזְבֶיךָ יֵבוֹשׁוּ׃ יְסוֹרֵי׃
בָּאָרֶץ יִכָּתֵבוּ כִּי עָזְבוּ מָקוֹר

ולא ומיש ב׳ ומיסרון ולא ומישו מעשות
ולא ומיש מרחבה וקי ומרשדי׳ • :

שפע יא׳ ואם בוחן שמע. הזה שמע ב׳ בזאון כרשיש ומדבנה חזנגם ויקן שו ט׳ וקשו ומחקו ואקראמיוש
חסקר ג׳ נמלון ל׳ ואלוה אשרי אך שקר בנמל מכשיר סרולמיים • : משמר ל׳ ומוכב ומכוכב ושלמוני אילקטו: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בבפשוטבמ ב׳ מל׳ השמרו בנפשותיכם כי חומעמיש בנפשותיכם וסיין חל אנ׳ מחשת חטטאים ואלו חסר
לרמסי׳ ארצו׳ למה אותנו עבשים בנפשותיכם חל׳ ושאמר בנפשותיכם׳ ס׳

וכל מלאכה ב׳ ומימסרון וחיה לכם ר׳ אחרימול
שפ׳ווד כפיים׳ ולא ורביאו ולשאו׳ ס׳

מִיסֹ חַיֵּיסֹ אֹתִיחוָה׃
רַפֵּאנִי יחוָה וְאֵרָפֵא
חוֹשִׁיעֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה כִּיתְהִלָּתִי
אַתָּה׃ הִנֵּחַמְתָּה אֹמְרִיס אֵלַי ׃
אֵיחִרְבֵּר יחוָה וְבוֹאוּ אֲנִי
לֹאאֲנִעוּתִי מִרֹעָה אֲחַרֵיבוּוֹס
אָנוּשׁ לֹאחִתְאַוִּיתִי אַתָּה ׃
יָדַעְתָּ מוֹצָא שִׁפְתַּי נֹכַחפָּנֶיךָ
הָיָה׃ אַל תְּהִיחִי לִי לְמַחְתָּה ׃
מַחְסִי אַתָּה בְּיוֹסֹ רָעָה׃ יְכַשּׁוּ
רִדְפַּיוֹאל אֹבֵשָׁה אָנִי יחוָה
הוֹמָהוֹאל אַחְתָּה אָנִי חַבִּיא ׃
עֲלֵיחֶסֹ וֹיס רָעָהוּגִי שֶׁנָּה שִׁבְרוֹן
שָׁבְרֵס׃ סה אָמַרְיחוָה
אֵלַיחֵלֶדוֹ עָמַדתָּבשַׁעֲרֵבְנֵי
עָס אֲשֶׁרֵיבָאוּבוֹמִלְכֵי יהוּדָה
וַאֲשֶׁרֵיצָאוּבוֹ וּבְכָל שַׁעֲרֵי
יְרוּשָׁלָם׃ וְאָמַרתָּאֲלֵיהֶס שִׁ
שְׁמָעוּדְבַר יחוָה מַלְכֵי יהוּדָה
וְכָל יהוּדָה וְכָל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָם
הַבָּאִיסבַּשְׁעָרִיס הָאֵלֶּה
כֹּה אָמַרְיחוָה
הִשָּׁמְרוּבְנַפְשׁוֹתֵיכֶס וְאַל
תִּשְׂאוּמַשָּׂאבְּיוֹסֹ הַשַּׁבָּת
וְהֵבֵאתֶסבְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלָם׃
וְלֹאתוֹצִיאוּמַשָּׂאמִבָּתֵיכֶס
בְּיוֹסֹ הַשַּׁבָּת וְכָל מְלָאכָה׃

לבשוטו ל׳ וחיה וחוה מבשוטו אשרי וחבר אשר שמ
ובריב עבריש מבשוטו נרטלן מאריל׳ ס׳

לֹא תַעֲשׂוּ וְקִדַּשְׁתֶּס אֶת־
יוֹס הַשַּׁבָּת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־
אֲבוֹתֵיכֶס׃ וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא
הִטּוּ אֶת־אָזְנָם וַיַּקְשׁוּ אֶת־צַ
עֲרָפָס לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ וּבְלֹתִי
קַחַת מוּסָר׃ וְהָיָה אִס שָׁמֹעַ
תִּשְׁמְעוּ אֵלַי נְאֻס יחוָה ׃
לְבִלְתִּי הָבִיא מַשָּׂא בְּשַׁעֲרֵי
הָעִיר הַזֹּאת בְּיוֹסֹ הַשַּׁבָּת׃ וְ
וְקִדַּשְׁתֶּס אֶת־יוֹס הַשַּׁבָּת לְבִלְתִּי
עֲשׂוֹת בּוֹ כָּל־מְלָאכָה׃ וּבָאוּ
בְּשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת מְלָכִיס
וְשָׂרִיס יֹשְׁבִיס עַל־כִּסֵּא דָוִד
רֹכְבִיס בָּרֶכֶב וּבַסּוּסִיס הֵמָּה
וְשָׂרֵיהֶס אִישׁ יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלָם׃ וְיָשַׁב הָעִיר הַזֹּאת
לְעוֹלָם׃ וּבָאוּ מֵעָרֵי יְהוּדָה
וּמִסְּבִיבוֹת יְרוּשָׁלִם וּמֵאֶרֶץ
בִּנְיָמִן׃ וּמִן־הַשְּׁפֵלָה וּמִן־הָהָר
וּמִן־הַנֶּגֶב מְבִאִיס עֹלָה וּזְבָחִ
וּמִנְחָה וּלְבוֹנָה וּמְבִאִי תוֹדָה ׃
בֵּית יחוָה׃ וְאִסלֹאתִשְׁמְעוּ
אֵלַי לְקַדֵּשׁ אֶת־יוֹס הַשַּׁבָּת׃
וּלְבִלְתִּי שְׂאֵת מַשָּׂא וּבָא ׃
בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלִם בְּיוֹס הַשַּׁבָּת
וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּשַׁעֲרֶיהָ וְאָכְלָה
אַרְמְנוֹת יְרוּשָׁלִם׃ וְלֹא תִכְבֶּה׃

פ

הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ
מֵאֵת יחוָה לֵאמֹר׃ קוּס ׃
וְיָרַדתָּבֵית הַיּוֹצֵר וָשָׁמָּה
אַשְׁמִיעֲךָ אֶת־דְּבָרָי׃ וָאֵרֶד
בֵּית הַיּוֹצֵר וְהִנֵּהוּ עֹשֶׂה ׃
מְלָאכָה עַל־הָאֲבָנָיִס׃ וְנִשְׁחַת
הַכְּלִי אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה בַּחֹמֶר
בְּיַד הַיּוֹצֵר׃ וְשָׁבוּ וַיַּעֲשֵׂהוּ כְּלִי
אַחֵר כַּאֲשֶׁר יָשַׁר בְּעֵינָיו ׃
הֲיוֹ יָכֹל לַעֲשׂוֹת
וַיְהִי דְבַריחוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
הֲכָיוֹ לֹא תֹזֵל לַעֲשׂוֹת
לָכֶס בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻס יחוָה
הִנֵּה כַּחֹמֶר בְּיַד הַיּוֹצֵר׃ ׃
אַתֶּס בְּיָדִי בֵּית יִשְׂרָאֵל
רֶגַע אֲדַבֵּר עַל־גּוֹי
וְעַל־מַמְלָכָה לְנָתוֹשׁ וּלְנַתֹּץ
וּלְהַאֲבִיד׃ וְשָׁב הַגּוֹי הַהוּא ׃
מֵרָעָתוֹ אֲשֶׁר דִּבַּרתִּי עָלָיו
וְנִחַמתִּי עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר
חָשַׁבתִּי לַעֲשׂוֹת לוֹ׃
וְרֶגַע אֲדַבֵּר עַל־גּוֹי
וְעַל־מַמְלָכָה לִבְנוֹת וְלִנְטֹעַ
וְעָשָׂה הָרַע בְּעֵינַי לִבְלִתִּי ׃
שְׁמֹעַ בְּקוֹלִי׃ וְנִחַמתִּי עַל־
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אָמַרתִּי לְהֵיטִיב

רשם ה׳ ושמ׳ ישקב עלל׳ וכיים ושב בשמי במדיבמיטו ושמ׳ בשרי חטא שריכן כמוס חדרו ושמ׳ אריך׳ ס׳ ולפן יחוה
ב׳ ומן יחוה ישרי בבו ומיחוה אלמיי׳ ס׳ וכלישבי ה׳ ישמ׳ע וקימט ויעל דמ׳לב פשחוי בשרעיים שלוא כשדך
תלוים׳ ס׳

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

אותו׃ ויעתח אמר
נא אל־אשׁ יהוה־לו ועלו שבו
ירושלם׃ ראמר כה אמר יהוה
תנה אנכיו־צר עליכם־רעה
והשב עליכם מחשבת שובו
נא איש מדרכו הרע׃ ע
והיטיבו דרכיכם ומעלליכם׃
ראמרו אשׁר כי־אחרי׃ ע
מחשׁבתינו נלכו איש׃ ע
שררות לבו הרע נשה׃ ע
לכן כה אמר יהוה
שאלו־נא בגוים מי שמע׃ ע
כי־אלה שעשׂתה עשתרות מאד׃
בת־בתולת ישראל׃ תעשה מעוד
שדי שלג לבנון אם־יעזב משׁ
מים זרים קרים נולים׃ כי
שכחני עמי לשוא יקטרו׃
ויכשלו בדרכיהם שבילי
עולם׃ ללכת בנתיבות לא
סלולה׃ לשׂום ארצם לשמה
שרקות עולם כל־עובר׃ שריקות
עליה ישׂה ויניד בראשו׃
כרוח קדים אפיצם לפני׃
אויב ערף ולא־פניהם אראם
ביום אידם׃ ע
ויאמרו לכו ונחשבה
עליו־מחשבות אל־תנבא
פתח שקר־רועה אתו׃ ראו

תורה מכהן ועצה מחכם׃
ודבר מנביא לכו ונכהו בלשון
ואל־נקשיבה אל־כל־דבריו׃
תקן שובה יהוה אליו ושמע
לקול־ריבי׃ הישלם תחת
טובה רעה כי־כרו שוחה ל
לנפשׁי זכר עמדי לפניך ע
לדבר עליהם טובה להשיב׃
אתחמתך מהם׃ לכן תן את
בניהם לרעב והגר על־ידי׃
חרב ותהיינה נשיהם שכלות
ואלמנות ואנשיהם יהיו׃
חרוגי מות כחורי־יהם מכיחרב
בחלחמה׃ תשמע עועקה מ
מבתיהם כי־תביא עליהם׃
גרו־רפתאם כי־כרו שיחה ל׃
ללכדני ופחים טמנו לרגלי׃
ואתה יהוה ידעת את־כל
עצתם עלי־למות אל־תכפר
על־עונם וחטאתם מלפניך
אל־תמח ויהיו מכשלים ל׃
לעת אפך עשה בהם׃
כה אמר יהוה אל־תלוך
ובקמתך בקבץ יום־רעה חרש׃ ע
ומזקני העם ומזקני הכהנים׃
ונאת אל־גיא בן־הנם אשר
פתח שערי־חרס ואת־קרא

ושמתי אתה עיר־הזאת׃ ל

ע״ל ומקרא ב׳ עליהם לאויב. על מאין ואין ואין אבדי כשלום ראפשרים ומאסם אלוה ט׳ לא ויים לנסך שדודי בסתרי׃ ס׃
ובמיא יב׳ זם ומקמים לאויב. על מאין ואין אבדי כשלום ראפשרים ומאסם אלוה ט׳ לא ויים לנסך שדודי בסתרי׃ ס׃
ה׳ ולסר כאמרת׃ ס׃

אמנו׃ ט׳ ראמר יהוה אל שלהאל אשר לבן כה אמר יהוה אלהי ישראל והחיה בדי־אמתה ואמרתי שמיע
דבר יהוה׃ ס׃ ולא תקרא ב׳ עוד אתשמקן אבינם לפקדם יהוה עוד ואל כשר ב׳ ואבלים אתכשרי ואתבשרי
ילפר׃ ס׃

ולא זבחיהם׃ ב׳ ראמרו יהוה אלי שקדו אבינו
ובבו אוב בסתרי הבעל׃ ס׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ואמרת אלהים כי אמי ויחוה עבאות ב׳ מלה
אשתי שוב שבו אלה׳ ס׳

אוקי ט׳ מ״ל בלשון זכר ואמרמעה ואומר תפטה לך ותבא ט׳ קיקיחו ושמיתו בבקר לעמי ואשה בן אביו ומשו
עבל שם יד מזיחו לך שנאו ועלוה כשו אזה ומיבר אלי׳ ס׳ גמלמוד ב׳ חד חס וחד מל אשר קטרו עלי וחבירו׳ ס׳
קדמי חסדי׳ ס׳

לשמה ולשרקה בל עבר
עליה ישם ושרק עלבל׳
מכתה והאבלתים את בשר
בנהם ואת בשר בנתיהם ש׳
ואישבשרו עחו יאכלו מ׳
במצור ומצוק אשר יציקו
להם אויביהם ומבק שינפשם
ושברתה בקבק לעינ׳ מ׳
האנשים החללים אותו׳
ואמרתאליהם כה אמר יחוה
עבאות אלהים אשר אתה עש
המזה ארצה הזאת באשר
ישבו אתבליחיו ער אשר
לא יובל להרפה עוד ובתפת
יקברו מאין מקום לקבור׳
כי אעשה למקום הזה נאם
יחוה ויו שבו ורלתה את
הערי הזאת בתפת ויחו בתי
ירושלם ובתי מלכי יחודה
כמקום התפת הטמאים לבל
הבתים אשר קטרו על׳
גגותיהם לכל צבא השמים
ויסך נסכים לאלהים אחרים

ויבא ירמיהו מהתפת אשר
שלחו יוה נבא מ׳
ויעמד בחצר בית יחוה ויאמר

ואת כלו׳ ב׳ אוכל חסן דעוד
ויזאה ויבא משה׳ ס׳

אלכל העם
כה אמר יחוה צבאות
אלהי ישראל הנני מביא אל
הערי הזאת ועל כל עריה
את כל הרעה אשר דברתי
עליה כי הקשו את ערפם
לבלתי שמוע את דברי׳ ש
וישמע פשחור בן אמר הכהן
והוא פקיד נגיד בבית יחוה
את ירמיהו נבא את הדברים
האלה ויכה פשחור את
ירמיהו הנביא ויתן אתו על
המהפכת אשר בשער בנימן
העליון אשר בבית יחוה׳
ויהי ממחרת ויצא פשחור
את ירמיהו ויאמר אליו ירמיהו לא
פשחור קרא יהוה שמך כי
אם מגור מסביב׳
כי כה אמר יחוה הנני נתנך
למגור לך ולכל אהביך ונפלו
בחרב אויביהם ועיניך ראות
ואת כל יהודה אתן ביד מלך
בבל והגלם בבלה והכם בחרב
ונתתי את כל חסן העיר הזאת
ואת יגיעה ואת כל יקרה
ואת כל אוצרות מלכי׳ מ׳

ולקחום ב׳ ומל ובזזום ולקחום והביאום
ולקחום עמים והביאום אל מקומם׳ ס׳

יהודה אתן ביד אויביהם׳ מ׳
וכזזום ולקחום והביאום
בבלה ואתה פשחור וכל׳
ישבי בביתך׳ כי כשבי ובבל
תבוא ושם תמות ושם תקבר
אתה וכל אהביך אשר׳ מ׳
נבאת להם בשקר׳
פתיתני יהוה ואפת
חזקתני ותוכל היית לשחוק
כל היום כל׳ ל׳ עגלי כי מרי
אדבר אזעק חמס ושד׳ מ׳
אקרא אמר חיל ודבון יהוה ל
לחרפה ולקלס כל היום
ואמרתי ל׳ לא אזכרנו׳ ולא
אדבר עוד בשמו׳ והיה בלבי
כאש בערת עצר בעצמתי
ונלאיתי כלכל ולא אוכל
כי שמעתי דבת רבים מגור
מסביב הגידו ונגידנו כל
אנשי שלומי שמרי צלעי
אולי יפתה ונוכלה לו ונקחה
נקמתנו ממנו׳ ויהוה אתי
כגבור ערץ על כן רדפי
יכשלו ולא יכלו בושו מאד
כי לא השכילו כלמת עולם
לא תשכח׳ ויהוה צבאות בחן
צדיק ראה כליות ולב אראה

ותביאום ב׳ ומסמרים לפשע אשר הזיאו מה
ולקחום עמים והשאום הזיזום ולקחום׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

נקמתך מהם כי אליך גליתי
את ריבי שירו ליהוה
הללו את יהוה כי הציל את
נפש אביון מיד מרעים
ארור היום אשר
ילדתי בו יום אשר ילדתני
אמי אל יהי ברוך ארור
האיש אשר בשר את אבי
לאמר ילד לך בן זכר שמח
שמחהו והיה האיש ההוא
כערים אשר הפך יהוה ולא
נחם ושמע זעקה בצהרים
ותרועה בעת עתים אשר
לא מותתני מרחם ויהי לי
אמי קברי ורחמה הרת עולם
לראות יגון ויגיע
עמל ויגון ויכלו בבשת ימי

הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה בשלח אליו
המלך צדקיהו את פשחור
בן מלכיה ואת צפניה בן
מעשיה הכהן לאמר דרש
נא בעדנו את יהוה כי
נבוכדראצר מלך בבל
נלחם עלינו אולי יעשה
יהוה אותנו ככל נפלאותיו

ויעלה מעלינו
ויאמר ירמיהו
אליהם כה תאמרון אל
צדקיהו כה אמר יהוה אלהי
ישראל הנני מסב את כלי
המלחמה אשר בידכם אשר
אתם נלחמים בם את מלך
בבל ואת הכשדים הצרים
עליכם מחוץ לחומה ואספתי
אותם אל תוך העיר הזאת
ונלחמתי אני אתכם ביד
נטויה وبזרוע חזקה وبאף
وبחמה וקצף גדול והכיתי
את יושבי העיר הזאת את
האדם ואת הבהמה בדבר
גדול ימותו ואחרי כן נאם
יהוה אתן את צדקיהו מלך
יהודה ואת עבדיו ואת העם
ואת הנשארים בעיר הזאת
מן הדבר מן החרב ומן הרעב
ביד נבוכדראצר מלך בבל
וביד אויביהם וביד מבקשי
נפשם והכם לפי חרב לא
יחוס עליהם ולא אחמול ולא
ירחם ואל העם הזה תאמר
כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם
דרך החיים וגם דרך המות

ב׳ נשבעתי כאשר יהוה ד׳ ל׳ ומשמרון ויאמרו בי
נשבעתי נאם יהוה ואמרי לא ושמעתי ס׳:

ומי מלא בר׳ עמיתו כי ישחו במשמרת שלא ר׳ ישלם ס׳ ומי עמי כרשה חס׳ ח׳ס׳ ואל תעלומה וחבטן מל׳ ויחס
ושכחו פעמים: טוב ר׳ שאר קדוש מעבדת מלכים ל׳ פסוק מן ומלן וכן ויעש ויהיה כיום מישור ס׳ יקריב מלכם
ומשרתיה בני ישראל ואחרים באמרי׳ ס׳:

ראה ד׳ עם ל׳ ומימנה ודרש ארבר ד׳ ד׳ ד׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ועמו ו׳ כי עשוה עשוה. ואל יקיחה מלך חזוה׳ אבוהו לבני עמון כה אמר חזוה׳ הבמה תראו ועמו
אמו ערני בחיל ושי בחיל אמור ועמו ובא ועמו ובא ושרשפטו ועמו׳ ס׳

ועמוד ב׳ חס׳ ומינו שאול אוי עבדיו כיאם
עשוהו עשו׳ ס׳

ועמך חכאים בשערים ׃
חאלה כחאמר
יתוה עשומ שפטו ערקה
והיצלו גוזמיר עשוקורל
ותוסו אלמנה אלתנו אל
תחמסו ורס גלי אלתשפכו
במקומס חוח כי אס עשו ׃
תעשו אתחברחזה ובאו
בשערי הבית הזה מלכים
ישבים לדוד על כסאו ׃
רכבים ברכב ובסוסים הוא
ועבדיו ועמו ואלא ׃
תשמעו אתחבריס האה
כי נשבעתי נאס יחוה כי
לחרבה יהיה הבית הזה
כי כה אמר יחוה
על בית מלך יהודה גלעד ׃
אתה לי ראש חלבנון אס
לא אשיתך מדבר ערים לא
נשבה יקדשתי עליך מ
משחתים איש וכליו וכריתו
מבחר ארזיך והפילו על
האש ועברו גוים רבים ׃
עלה עיתה זאת ואמרו
איש אל רעהו על מה ׃
עשה יחוה ככה לעיר הגדולה
הזאת ואמרו על אשר ׃

עזבו אתברית יחוה אלהיהם
וישתחוו לאלהים אחרים
ויעבדום אלתבכו
למתו ואל תנודו לו בכו בכו
לחלך כי לא ישוב עוד ראה
את ארץ מולדתו
כי כה אמר יחוה אל
שלם בן אשיחו מלך יהודה
המלך תחת יאשיחו אביו ׃
אשר יצא מן המקום הזה לא
ישוב שם עוד כי במקום ׃
אשר הגלו אתו שם ימות ׃
ואת הארץ הזאת לא יראה
עוד הוי בנה ביתו
בלא צדק ועליותיו בלא
משפט בר עשהו עבד חנם
ופעלו לא יתן לו האמר ׃
אבנה לו בית מדות ועליות
מרוחים וקדר עלו חלונים ׃
וספן בארז ושחב בשש׳
התמלך כי אתה מתחרה
בארז אבוך חלו אכל ׃
ושתה ועשה משפט וצדקה
אז טוב לו דן דין שני ואבון
אז טוב חלו אחי אחד ת
אתי נאס יחוה כי אין עיניך
ולבך כי אס על בצעך ועל

דם הנקי לשפך ועל ׃
העשק ועל המרי עת לעשות
לכן כה אמר יחוה
אל יהויקים בן יאשיחו מלך
יהודה לא יספדו לו הוי אחי
והוי אחות לא יספדו לו הוי
אדון והוי הדר קבר יתחמור
יקבר סחוב ושלך מחל אה
לשערי ירושלם
עלי תלבנון ויצעקי
ובבשן תני קולך ויצעקי
מעברים כי נשברו כל מ
מאהביך דברתי אליך ש
בשלותיך אמרת לא אשמע
זה דרכך מנעוריך כי לא
שמעת בקולי כל רעיך ׃
תך עהרוח ומאתכך בשבי
ולכו כי אז תבשו ונכלמת
מכל רעתך ישבת בלבנון
מקננתי באלזים מחנחת מ
בכאלך תבלים חיל כילדה
חיאנ נאס יחוה כי אס יחוה
בנים בן יהויקים מלך ׃
יהודה חותם עליו ומינבי
משם אתקנך ונתתיך ביד
מבקשי נפשך וביד אשר ׃
אתה יגור מפניהם ובי

ראה חדרין ז׳ מחזיר אשר בסמי לאקרוחו ודיא מסחוד פי סוב ראה חדרין
ומחרוון דראה חישמי לא דיאה עדי׳ ס׳ וכל אנשי שמי ראות הארץ ומלוהרן ׃ ס׳

אחות ב׳ מלל לא בשלוך אלהוי קדים אלי קסמה ומדר מלאוהיך אשר ׃ ס׳ ין ג׳ בלשון
ישוה נמס את הנר אשר אין דין עלי ואמון אין דן דיקי למוד ׃ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

גבוכדרא׳ מלך בבל׃
ובית הכשדים׃ והטלתי אתכם
ואת אמך אשר ילדתכם׃ אל
הארץ אחרת׃ אשר
ילדתם שם ושם תמותו׃
ועל הארץ אשר הם נשאים
את נפש לשוב שם שמה
לא ישובו׃ הלעג
נבזה נפוץ הם איש הם בנחו
אסכלו אין חפץ בו מדוע
הוטלו הוא וזרעו והשלכו
על הארץ אשר לא ידעו׃
ארץ ארץ ארץ שמעי דבר
יהוה׃ כה אמר
יהוה כתבו את האיש הזה
ערירי גבר לא יצלח בימיו
כי לא יצלח מזרעו איש
ישב על כסא דוד ומשל
עוד ביהודה׃ הורעים
מאבדים ומפצים את צאן
מרעיתי נאם יהוה׃ לכן
כה אמר יהוה אלהי ישראל
על הרעים הזנים את עמי
אתם הפצתם את צאני
ותדחום ולא פקדתם אתם
הנני פקד עליכם את רע
מעלליכם נאם יהוה׃ ואני
אקבץ את שארית צאני
מכל הארצות אשר הדחתי
אתם שם והשבתי אתם׃ ן
על נוהם ופרו ורבו׃ והקמתי
עליהם רעים ורעום ולא
יראו עוד ולא ייחתו׃ ולא
יפקדו נאם יהוה׃
הנה ימים באים׃
נאם יהוה׃ והקמתי לדוד
צמח צדיק ומלך מלך׃
והשכיל ועשה משפט׃
ויעדקה בארץ׃ בימותיו׃
יושע יהודה׃ וישראל ישכן לבטח
והשם אשר יקראו יהוה׃
צדקנו׃ לכן הנה
ימים באים נאם יהוה׃ ולא
יאמרו עוד חי יהוה אשר
העלה את בני ישראל׃
מארץ מצרים׃ כי אם חי׃
יהוה אשר העלה ואשר׃
הביא את זרע בית ישראל
מארץ צפון׃ ומכל הארצות
אשר הדחתים שם׃ ושבו
על אדמתם׃
לנביאים נשבר לבי
בקרבי רחפו כל עצמותי
היותי כאיש שכור וכגבר
עברו מפני יהוה ומפני
דברי קדשו׃ כי מנאפים
מלאה הארץ׃ כי מפני אלה
אבלה הארץ׃ יבשו נאות
מדבר׃ והיתה מרוצתם רעה
וגבורתם׃ לא כן׃ כי גם נביא
גם כהן חנפו׃ גם בביתי
מצאתי רעתם׃ נאם יהוה׃
לכן יהיה דרכם להם׃
כחלקלקות באפלה׃ ידחו
ונפלו בה׃ כי אביא עליהם
רעה שנת פקדתם׃ נאם׃
יהוה׃ ובנביאי שומרון ראיתי
תפלה הנבא בבעל ויתעו
את עמי את ישראל׃
ובנביאי ירושלם׃ ראיתי
שערורה׃ נאוף׃
וחלך בשקר וחזקו׃ ידי
מרעים לבלתי שבו איש
מרעתו׃ היו לי כלם כסדם׃
ויושביה כעמרה׃
לכן׃ אמר יהוה
צבאות׃ על הנביאים׃ הנני
מאכיל אותם לענה׃
והשקיתים מי׃ אשכימה׃
כי מאת׃ ירושלם׃ יצאה חנפה
לכל הארץ׃

בקרבי׃ לא׳ על מי אין אלהי בקרבי׃ ארל בקרבי אוטל אף הוזה בקרבי׃ לשמאום בשבר לבי׃ יש לביבקרבי חדש
בקרבי׃ וחדל בקרבי׃ כל אמרי יהוה׃ עם שוי׃ ועשה משפט׃ ביקרה בארץ׃ ב׳ ותקמתי לדוד׳ א׳ עמיהו לדוד׳ עמה׃
באפלה׃ ב׳ מאשר מ׳ ששם הדעתי לבן חדוה
אמם חזה דרך ישעתי באפלה׃ ס׳.

ולא יאמרו׃ ב׳ ומרשמרון כי שי׳ הוא לבן חטא
ומשם באים בגם׃ יחזה דאשר אעלה׃ ס׳.

והנבואה׃ ב׳ חפורין ומרמטרון ובנבאי הוא שלא הראוי ומלמעלה בנביאי ומנא לבב הבמה וחם בלוש׃ ס׳.
ולא יאמרו׃ ב׳ פרכם מחר לכן חטא רמשם באוש׃ ומלך ב׳ ומלך מלך וחש ומלך מ׳ עליהם׃ ס׳.

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

כה אמר יהוה צבאות אל
תשמעו על־דברי הנביאים
הנבאים לכם מחבלים המה
אתכם חזון לבם דברו לא
מפי יהוה אמרים אמור ׃
למנאצי דבר יהוה שלום
יהיה לכם כל הלך בשררות
לבו אמרו לא תבוא עליכם
רעה כי מי עמד בסוד יהוה
וירא וישמע את־דברו מי
הקשיב דברו וישמע ׃
הנה סערת יהוה ׃
חמה יצאה וסער מתחולל
על־ראש רשעים יסיחול לא
ישוב אף־יהוה עד־עשותו
ועד־הקימו מזמות לבו ׃
באחרית הימים תתבונו בה ׃
בינה׃ לא שלחתי את ׃
הנבאים והם רצו לא דברתי
אליהם והם נבאו׃ ואם עמדו
בסודי ישמעו דברי את ׃
עמי וישבום מדרכם הרע
ומרע מעלליהם ׃
האלהים מקרב אני
נאם־יהוה׃ ולא אלהים מרחק ׃
אם יסתר איש במסתרים ׃
ואני לא אראנו נאם־יהוה

הלוא את־השמים ואת ׃
הארץ אני מלא נאם־יהוה׃
שמעתי את אשר אמרו ׃
הנבאים הנבאים בשמי ׃
שקר לאמר חלמתי חלמתי ׃
עד־מתי היש בלב הנבאים
נבאי השקר ונבאי תרמת
לבם׃ החשבים להשכיח
את־עמי שמי בחלומתם ׃
אשר יספרו איש לרעהו
כאשר שכחו אבותם את
שמי בבעל׃ הנביא אשר
אתו חלום יספר חלום ׃
ואשר דבר אתו יגיד דברי
אמת מה לתבן את־הבר ׃
נאם־יהוה׃ הלוא כה דברי
כאש נאם־יהוה׃ וכפטיש
יפוצץ סלע׃
לכן הנני על
הנבאים נאם יהוה׃ מגנבי
דברי איש מאת רעהו׃
הנני על־הנבאים נאם ׃
יהוה׃ הלקחים לשונם ׃
וינאמו נאם׃ הנני על ׃
נבאי חלמות שקר נאם
יהוה׃ וספרום והתעו את
עמי בשקריהם ובפחזותם

ואנכי לא שלחתים ולא
צויתים והועיל לא יועילו
לעם הזה נאם־יהוה׃ וכי־
ישאלך העם הזה׃ או
הנביא או־כהן לאמר׃ מה
משא יהוה׃ ואמרת אליהם׃
את־מה המשא׃ ונטשתי ׃
אתכם נאם־יהוה׃ והנביא
והכהן והעם אשר־יאמר׃
משא יהוה׃ ופקדתי על
האיש׃ ועל־ביתו׃
כה תאמרו׃ איש אל־רעהו׃
ואיש אל־אחיו׃ מה ענה׃
יהוה׃ ומה דבר יהוה ׃
ומשא יהוה׃ לא תזכרו׃
עוד׃ כי המשא׃ יהיה׃ לו ׃
לאיש דברו׃ והפכתם את
דברי׃ אלהים חיים׃ יהוה
צבאות׃ אלהינו׃ כה ׃
תאמר׃ אל־הנביא׃ מה
ענך יהוה׃ ומה־דבר יהוה׃
ואם־משא יהוה׃ תאמרו׃
לכן׃ כה אמר יהוה׃ יען
אמרכם׃ את־הדבר׃ הזה
משא יהוה׃ ואשלח ׃
אליכם׃ לאמר׃ לא תאמרו׃
משא יהוה׃ לכן הנני ׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ונשיתי אתכם נשא ונטשתי
אתכם ואת העיר אשר
נתתי לכם ולאבותיכם מ״י
פני ונתתי עליכם חרפת
עולם וכלמות עולם אשר
לא תשכח
הראני יהוה והנה
שנים דודאים תאנים מן עריס
לפני היכל יהוה אחרי הגלות
נבוכדרא״ר מלך בבל את
יכניה בן יהויקים מלך
יהודה ואת שרי יהודה
ואת החרש ואת המסגר
מירושלם ויביאם בבל
הדיר אחד תאנים טובות
מאד כתאנים הבכרות והדיר
אחד תאנים רעות מאד
אשר לא תאכלנה מרע
ויאמר יהוה אלי
מה אתה ראה ירמיה
ואמר תאנים התאנים
הטובות טובות מאד והרעות
רעות מאד אשר לא
תאכלנה מרע
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
כה אמר יהוה אלהי ישראל
כתאנים הטובות האלה כן

אכיר את גלות יהודה אשר
שלחתי מן המקום הזה
ארץ כשדים לטובה ושמתי
עיני עליהם לטובה והשבתים
על הארץ הזאת ובניתים
ולא אהרס ונטעתים ולא
אתוש ונתתי להם לב
לדעת אתי כי אני יהוה
והיו לי לעם ואני אהיה
להם לאלהים כי ישבו אלי
בכל לבם
וכתאנים הרעות
אשר לא תאכלנה מרע
כי כה אמר יהוה כן אתן
את צדקיהו מלך יהודה
ואת שריו ואת שארית
ירושלם הנשארים בארץ
הזאת והיושבים בארץ
מצרים ונתתים לזועה ל
לרעה לכל ממלכות הארץ
לחרפה ולמשל לשנינה
ולקללה בכל המקומות
אשר אדיחם שם ושלחתי
בם את החרב את הרעב
ואת הדבר עד תמם מעל
האדמה אשר נתתי להם
ולאבותיהם

הדבר אשר היה על ירמיהו
על כל העם יהודה בשנה
הרבעית ליהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה היא
השנה הראשונה לנבוכדראצר
מלך בבל אשר דבר ירמיהו
הנביא על כל העם יהודה
ואל כל יושבי ירושלם
לאמר מן שלש עשרה
שנה ליאשיהו בן אמון
מלך יהודה ועד היום הזה
זה שלש ועשרים שנה
היה דבר יהוה אלי ואדבר
אליכם השכם ודבר ולא
שמעתם ושלח יהוה
אליכם את כל עבדיו
הנביאים השכם ושלח ולא
שמעתם ולא הטיתם את
אזנכם לשמע לאמר שובו
נא איש מדרכו הרעה
ומרע מעליליכם ושבו על
האדמה אשר נתן יהוה לכם
ולאבותיכם למן עולם ועד עולם
ואל תלכו אחרי אלהים
אחרים לעבדם ולהשתחות
להם ולא תכעיסו אותי
במעשה ידיכם ולא ארע

שמוק לבם ג׳ והשיבו אל לבם ימ״ל מרשעו אלי בכל לבם ישבו אליך בכל לבבם ימ״ל: ס׳ והיו שבים ב׳
בארץ מצרים והיו שבים מהרוגים הראשונים אשר״ס אות ה׳ אחרי״ע ב׳ ושלחתי בם אלף מ״ש לחרב
אל אחרים: ס׳

ואתשה ב׳ ודם עמרה ומלכם ומראנו יהוה
ותמה שני ויעבר ויחדיל בעיניהו דבר ימ״ל: ס׳

ואכלנה ל׳ ודרתי אחרי ל׳ אחרון ואשרביום אשר לא ואהלאנם: ס׳ אשרים דשמים ב׳ מל ומשמרה
פיד שלש עשרה ואשרה ראלנגב מאמר ישלחו: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויקן ג׳ בטרם אשר כלא אחדי אשר לא שמע
אשר בחזה: ; ארץ ב׳ כולא אחיה ולא אריע: ;

גדולים ו׳ כל גדולים חקרי לב כי עבדו בם גם חמה כי מרמא ואין אמצאים גדולים לחזה ובחים ועשרומי
אחבירומים ; ומעשר ל׳ ומאשרין בעקן אשר יעבד חיים גבו ומחל: ;

לכם ולא שמעתם אלי׃
נאם יהוה לבעוכם לעסוני
במעשה ידיכם לרעלכם׃
לכן כה אמר׃
יהוה צבאות יען אשר לא
שמעתם את דברי הנני שלח
ולקחתי את כל משפחות
צפון נאם יהוה ואל׃
נבוכדראצר מלך בבל׃
עבדי והבאתים על הארץ
הזאת ועל שביה ועל
כל הגוים סביב׃
והחרמתים ושמתים׃
לשמה ולשרקת חרבות
עולם והאבדתי מהם ל
קול ששון וקול שמחה
קול חתן וקול כלה קול
רחים וארור׃ והיתה כל
הארץ הזאת לחרבה
לשמה ועבדו הגוים׃
את מלך בבל׃
שבעים שנה׃ והיה׃
כמלאת שבעים שנה
אפקד על מלך בבל ועל
הגוי ההוא נאם יהוה את
עונם ועל ארץ כשדים
ושמתי אתו לשממות׃
ו׳ פקוקין ראש אות ואות ואת אות גרוש ואולמראב ארת הקמי אות ערץ במסין ואת בין אוכיסות חמשכן אות אוין חיטחיג אות בטי במסאב בארץ ; ר׳ ראש פסוק איש בחוון אות ואות
ואות אות בבדי ודשרי ואת דש לחן אוכבל בלון אות אשר ושוא גוי ; אל בלושבי ואדרץ ב׳ חזיד כדרכים ועמד ממשן שמטו ודשבזה ודשרן עלל לשבו ואדרץ מלעמן ומטו
חדעה

ועתה
אמר
יהוה
צבאות
אל
אלהי ישראל
אל אלי קח
את כוס היין החמה הזאת
מידי ותשקית אתו את
כל הגוים אשר אנכי
שלח אותך אליהם׃
ושתו והתגעשו והתהללו
מפני החרב אשר אנכי
שלח בינתם׃ ואקח את
הכוס מידי יהוה ואשקה
את כל הגוים אשר שלחני
יהוה אליהם׃ אמרו שלם
ואת ערי יהודה ואת
מלכיה את שריה לתת
אתם לחרבה לשמה ל
לשרקה לקללה כיום
הזה׃ אתפרעה מלך׃
מצרים ואת עבדיו ואת
ואת אמי
שריו ואת כל עמו׃ ואת
כל ערב ואת כל מלכי
ארץ העוץ׃ ואת כל מלכי
ארץ פלשתים׃ ואת
אשקלון ואת עזה׃ ואת
עקרון ואת שארית׃
אשדוד׃ אדום ואת
מואב׃ ואת בני עמון׃ ואת
כל מלכי צור׃ ואת כל מלכי
מדון׃ ואת מלכים׃ אשר
בעבר הים׃ ואת דדן׃ ואת
תימא׃ ואת בוז׃ ואת כל
קצוצי פאה׃ ואת כל מלכי
ערב׃ ואת כל מלכי הערב
השכנים במדבר׃ ואת כל
מלכי זמרי׃ ואת כל מלכי
עילם׃ ואת כל מלכי מדי׃
ואת כל מלכי צפון׃
הקרבים והרחקים׃ איש
אל אחיו׃ ואת כל ממלכות
הארץ׃ אשר על פני׃
האדמה׃ ומלך ששך׃
ישתה אחריהם׃ ואמרת
אליהם׃ כה אמר׃
יהוה צבאות אלהי ישראל
שתו׃ ושכרו׃ וקיאו׃ ונפלו׃
ולא תקומו׃ מפני החרב׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אשר אנכי שלח בינכם ׃
והיה כי מאנו לקחת הנים
מידך לשתות ואכרת ׃
אליהם כה אמר יהוה צבאות
שתות תשתו כי הנה בעיר
אשר נקרא שמי עליה ׃
אנכי מחל להרע ואתם
הנקה תנקו לא תנקו כי חרב
אני קרא על כל ישבי הארץ
נאם יהוה צבאות ואתה
תנבא אליהם את כל הדברים
האלה ואמרת אליהם יהוה
ממרום ישאג ומן משון קדשו
יתן קולו שאג ישאג על
נויה יהוה כדרכים יענה אל
כל ישבי הארץ באשון
ערקעה ועד קצה הארץ כי ריב
ליהוה בגוים נשפט הוא לכל
בשר הרשעים נתנם לחרב
נאם יהוה כה אמר
יהוה הנה רעה יצאת
מגוי אל גוי וסערה גדולה עורה
מירכתי ארץ ויהיו חללי
יהוה ביום ההוא מקצה
הארץ ועד קצה הארץ לא
יספדו ולא יאספו ולא
יקברו לדמן על פני האדמה

יהיו הילילו רעים והזעקו
והתפלשו אדירים צאן כי
מלאו ימיכם לטבוח
ותפוצותיכם ונפלתם כאלה חמדה
ואבד מנוס מן רעים
ופליטה מן אדירים צאן
קול זעקת הרעים וילל
אדירים צאן כי שדד יהוה
את מרעיתם ונדמו נאות
השלום מפני חרון אף יהוה
עזב כסכיר מעונו כי היתה
ארצם לשמה מפני חרון
היונה ומפני חרון אפו

בראשית מעלל כות יהוקים
בן יאשיהו מלך יהודה היה
הדבר הזה מאת יהוה אמר
כה אמר יהוה עמד בחצר
בית יהוה ודברת על כל ערי
יהודה הבאים להשתחות
בית יהוה את כל הדבר אשר
צויתיך לדבר אליהם אל
תגרע דבר אולי ישמעו
ושבו איש מדרכו הרעה
ונחמתי אל הרעה אשר אנכי
חשב לעשות להם מפני רע
מעלליהם אשר עשו

כה אמר יהוה אם לא
תשמעו אלי ללכת בתורתי
אשר נתתי לפניכם לשמע
אל דברי עבדי הנביאים
אשר אנכי שלח אליכם
והשכם ושלוח ולא שמעתם
ונתתי את הבית הזה כשלה
ואת העיר הזאת אתן
לקללה לכל גוי הארץ
ושמעו הכהנים
והנביאים וכל העם את דברי
מדבר את הדברים האלה
בבית יהוה ויהי כאשר כלה
לדבר את כל אשר צוה יהוה
לדבר אל כל העם ותפשו
אתו הכהנים והנביאים וכל
העם לאמר מות תמות ׃
מדוע נבא בשם יהוה לאמר
כשלו הבית הזה כשלה
ויקהל כל העם אל ירמיהו
בבית יהוה ישמעו שרי
יהודה את הדברים האלה
ויעלו מבית המלך בית יהוה
וישבו בפתח שער יהוה
החדש ויאמרו
הכהנים הנביאים אל השרים

black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ואל כל העם לאמר משפט
מות לאישו זה מיעבא אל
חעיר ה׳ אתפאשר שמע עתס
באיגלס ויאמרו יהוה אל
כל השרים ואל כל העם ל
לאמר יהוה שלחני להנבא
אל הבית הזה ואל העיר ״
הואת אתכל הדברים אשר
שמעתם ועתה היטיבו ״
דרכיכם ומעלליכם ושמעו
בקול יהוה אלהיכם וינחם
יהוה אל הרעה אשר דבר
עליכם ואני הנה בידכם עשו
ליכטיב וכישרב עינכם ״
אך ידעתו עוד אנו ממיתים
אתם אתכי אתה נקי אתנו
נתנים עליכם ואל העיר הזאת
ואל שביה כיבאמת שלחני
יהוה עליכי לדבר באזניכם
אתכל הדברים האלה
ויאמרו השרים וכל
העם אל הכהנים ואל הנביאים
אין לאיש הזה מ משפט מות
כיבשם דבר אלהינו הדבר
אליתו ויקמו אנשים מזקני
הארץ ויאמרו אל כל קהל
העם לאמר מיכיה המורשתי
היתנבא בימי חזקיהו מלך
יהודה ויאמר אל כל עם
יהודה לאמר כה אמר יהוה
צבאות ציון שדה תחרש
וירושלם עיים תהיה והר
הבית לבמותי יער ההמת
המתהו חזקיהו מלך יהודה
וכל יהודה הלא ירא את
יהוה ויחל את פני יהוה וינחם
יהוה אל הרעה אשר דבר
עליהם ואנחנו עשים רעה
גדולה על נפשותינו גם אש
היה מתנבא בשם יהוה
אוריה בן שמעיה מקרית
הישרים ועל העיר הזאת
הזאת כדברי ירמיהו ״
כל הדברים אשר צוה
יהוה לדבר אל כל העם ״
ויכל ירמיהו לדבר אל כל העם
אל כל אשר צוה יהוה
אתו לדבר אל כל העם
ויתפשו בו הכהנים והנביאים
השרים וכל העם לאמר
מות יומת כי נבא בשם יהוה
אלהינו כאשר נבא ירמיהו
הזה ״ ויקמו אנשים מן הזקנים
הארץ ויאמרו אל כל קהל
העם לאמר
אל קדר יבנה העם אך יד
אחיקם בן שפן היתה את
ירמיהו לבלתי תת אתו ביד
העם להמיתו
בראשית מלכות יהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה היה הדבר
הזה אל ירמיהו מאת יהוה ״
לאמר כה אמר יהוה אלי
עשה לך מוסרות ומוטות
ונתתם על צוארך ושלחתם
אל מלך אדום ואל מלך מואב
ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך צידון
בידו מלאכים האלה
ירושלם אל מלך יהודה ״
ואל כל הגוים אשר סביבותיכם
אשר עבדו את מלכי בבל
ואתם עבדו את מלכי בבל
ואתם חיו
ולמה תמותו אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר כאשר דבר יהוה אל הגוי אשר לא יעבד את מלך בבל
ודברי יהוה אשר לא ישמעו אל דברי הנביאים אשר אמרו אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל
כי שקר הם נבאים אליכם למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם ולמען הדיח אתכם ונדחתם
ואתם אל תשמעו אל חלמותיכם אשר אתם חלמים
כי אל אנכי שלחתים נאם יהוה ״
ואל הכהנים ואל כל העם לאמר כה אמר יהוה
אל תשמעו אל דברי נביאיכם אשר נבאים לכם לאמר הנה כלי בית יהוה מהרה ישובו מבבל
כי שקר הם נבאים אליכם
אל תשמעו אליהם עבדו את מלך בבל וחיו
למה תהיה העיר הזאת לחרבות
אם נביאים הם ואם יש דבר יהוה אתם
אל נא יפגעו בה״ צבאות אל הכלים הנותרים בבית יהוה ובבית מלך יהודה וירושלם
בבל לקחת אתם בבל
ויאמר אל ירמיהו הנביא אל כל הגולה אשר הגליתי מירושלם בבל
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל כל הגולה אשר שלחתי מירושלם בבל
בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פרים
קחו נשים והולידו בנים ובנות
ורבו שם ואל תמעטו
ודרשו את שלום העיר אשר הגליתי אתכם שמה והתפללו בעדה אל יהוה כי בשלומה יהיה לכם שלום
כי כה אמר יהוה צבאות אל תתנו לנביאיכם אשר בתוככם ולקסמיכם אל תשמעו אל חלמותיכם אשר אתם חלמים
כי שקר נבאים הם בשמי לא שלחתים נאם יהוה
כי כה אמר יהוה כי אם לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקד אתכם ״
ופקדתי עליכם ״ ״ ״

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ארעונס הוא ועבדיו גויס
רבים ומלכים גדלים והיה ׃
תגיו ותמלכה אשר לא עבדו
אתו את עבדיו נגאר מלך בבל
ואת אשר לא אתו את צוארו
בעל מלך בבל בחרב ובדבר ובר
ובדבר אפקד על הגוי ההוא
נאם יהוה עד תמי אתם בידו׃
ואתם אל תשמעו אל נביאיכם
ואל קסמיכם ואל חלמותיכם
ואל ענמיכם ואל כשפיכם אשר
הם אמרים אליכם לאמר לא
תעבדו את מלך בבל׃ כי שקר
הם נבאים לכם למען הרחיק
אתכם מעל אדמתכם והדחתי
אתכם ואבדתם׃ והגוי אשר
יביא את צוארו בעל מלך בבל
ועבדה׃ ויתר נאם יהוה
מלך יהודה דברתי בכל הדברים
האלה לאמר הביאו את
צוארכם בעל מלך בבל׃
ועבדו אתו ועמו וחיו׃ למה
תמותו אתה ועמך בחרב בדבר ובר
כאשר דבר יהוה אל הגוי
אשר לא יעבד את מלך בבל׃
ואל תשמעו אל דברי הנביאים

חאמרים אליכם לאמר לא
תעבדו את מלך בבל׃ כי שקר
הם נבאים לכם׃ כי לא שלחתים
נאם יהוה׃ והם נבאים בשמי
לשקר׃ לא שלחתי אותם׃ נם אתם
אתם והנבאים הנבאים לכם׃
ואל הסתכנו׃ ואל כלה עם הזה
דברתי לאמר כה אמר יהוה
אל תשמעו אל דברי הנביאים
הנבאים לכם לאמר הנה כלי
בית יהוה מושבים מבבל׃
עתה מהרה כי שקר המה׃
נבאים לכם׃ אל תשמעו
אליהם עבדו את מלך בבל
וחיו׃ למה תהיה העיר הזאת
חרבה׃ ואם נביאים הם ואם
ישר דבר יהוה אתם יפגעו נא
ביהוה צבאות לבלתי בוא׃
הכלים הנותרים בבית יהוה׃
ובית מלך יהודה וירושלם
בבלה׃
כי כה אמר יהוה צבאות אל
העמודים ועל הים ועל׃
המכנות ועל יתר הכלים׃
הנותרים בעיר הזאת׃ אשר
לא לקחם נבוכדנאצר מלך
בבל בגלותו את יכניה בן

יהויקים מלך יהודה מירושלם
בבלה׃ ואת כל חרי יהודה׃
וירושלם׃ כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
על הכלים הנותרים בית יהוה
ובית מלך יהודה וירושלם׃
בבלה יובאו שמה יהיו עד יום
פקדי אתם נאם יהוה והעלתים
והשיבתים אל המקום הזה׃

ויהי בשנה החמישית׃
ממלכת צדקיהו מלך יהודה׃
בחדש הרביעי בחמשה לחדש׃
אמר חנניה בן עזור הנביא אשר
מגבעון בבית יהוה לעינ׃
הכהנים וכל העם לאמר׃ כה
אמר יהוה צבאות אלהי׃
ישראל לאמר שברתי את׃
על מלך בבל׃ בעוד שנתים
ימים אני משיב אל המקום׃
הזה את כלי בית יהוה אשר
לקח נבוכדנאצר מלך בבל
מן המקום הזה ויביאם בבל׃
ואת יכניה בן יהויקים מלך
יהודה ואת כל גלות יהודה׃
הבאים בבלה אני משיב אל
המקום הזה נאם יהוה׃ כי אשבר

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

באמור ב חמל על הגלוי אך שפיע נאם:
ולפנך ב ובאו לפני ובחר דמר: ס:

לאבשום ה חרסדוקן וחרן לשבחרס שנקר בפסרוה ולקחוקן אוש לחמי ואון מיפרי עדו נשים והולחין בטס ויקון
לאבשום בנמיו וחרן לכל ידחל ראן כי ידחל ראן: ס: חזי ולין לנשים ראל: ס:

את על מלך בבל ויאמר
ירמיה הנביא אל חנניה
הנביא לעיני הכהנים ולעיני
כל העם העמדים בבית יהוה
ויאמר ירמיה הנביא אמן כן
יעשה יהוה יקים יהוה את
דבריך אשר נבאת להשיב
כלי בית יהוה וכל הגולה
מבבל אל המקום הזה אך
שמע נא הדבר הזה אשר
אנכי דבר באזניך ובאזני
כל העם הנביאים אשר היו
לפני ולפניך מן העולם
ונבאו אל ארצות רבות
ועל ממלכות גדלות
למלחמה ורעה ודבר
הנביא אשר ינבא לשלום
בבא דבר הנביא הנבא
אשר שלחו יהוה באמת
ויקח חננה הנביא את
המוטה מעל צואר ירמיה
הנביא וישברהו ויאמר
חננה לעיני כל העם לאמר
כה אמר יהוה ככה אשבר
את על נבכדנאצר מלך בבל
בעוד שנתים ימים מעל
צואר כל הגוים ונלך ירמיה

הנביא לדרכו
ויהי דבר יהוה אל ירמיה
אחרי שבר חננה הנביא
את המוטה מעל צואר
ירמיה הנביא לאמר ה לך
ואמרת אל חננה לאמר
כה אמר יהוה מטות עץ
שברת ועשית תחתיהן
מטות ברזל כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
עול ברזל נתתי על צואר
כל הגוים האלה לעבד
את נבכדנאצר מלך בבל
ועבדוהו וגם את חית
השדה נתתי לו ויאמר
ירמיה הנביא אל חננה
הנביא שמע נא חננה
לא שלחך יהוה ואתה
הבטחת את העם הזה על
שקר לכן כה אמר יהוה
הנני משלחך מעל פני
האדמה השנה אתה מת
כי סרה דבר תדאל יהוה
ומת חננה הנביא בשנה
ההיא בחדש השביעי

ואלה דברי הספר אשר ש

שלח ירמיה הנביא מירושלם
אל יתר זקני הגולה ואל
הכהנים ואל הנביאים ואל
כל העם אשר הגלה
נבוכדנאצר מירושלם בבלה
אחרי צאת יכניה המלך
והגבירה והסרסים שרי
יהודה וירושלם והחרש
והמסגר מירושלם ביד
אלעשה בן שפן וגמריה בן
חלקיה אשר שלח צדקיה
מלך יהודה אל נבוכדנאצר
מלך בבל בבלה לאמר
כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל לכל
הגולה אשר הגליתי מירושלם
בבלה בנו בתים ושבו ונטעו
גנות ואכלו את פרים קחו נשים
והולידו בנים ובנות וקחו ל
בניכם נשים ואת בנותיכם
תנו לאנשים ותלדנה בנים
ובנות ורבו שם ואל תמעטו
ודרשו את שלום העיר
אשר הגליתי אתכם שמה
והתפללו בעדה אל יהוה
כי בשלומה יהיה לכם שלום

לכן הנה בשרי לשמע ושמחון איש אישכם מכשלות ידיכם ומאכילם ומלך ענמתך החכמים שבתוכם
משלוך ויבא ויחליה אשר אשים מקוריה: ס: אל חסי ב ויל משחד ושבו אל חסי ואלה דברי חספר: ס: ס: ס:

בשקר ב בשרפי ומשמחון וגם בכל האיר לא
שב אמר כי בשקר הוא: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

כי כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל אל תשיאו
לכם נביאיכם אשר בקרבכם
וקסמיכם ואל תשמעו אל
חלמתיכם אשר אתם
מחלמים כי בשקר הם
נבאים לכם בשמי לא
שלחתים נאם יהוה
כי כה אמר יהוה כי
לפי מלאת לבבל שבעים
שנה אפקד אתכם והקמתי
עליכם את דברי הטוב ל
השיב אתכם אל המקום
הזה כי אני יודע את
המחשבת אשר אני חשב
עליכם נאם יהוה מחשבות
שלום ולא לרעה לתת
לכם אחרית ותקוה וקראתם
אתי והלכתם והתפללתם
אלי ושמעתי אליכם
ובקשתם אתי ומצאתם כי
תדרשני בכל לבבכם
ונמצאתי לכם נאם יהוה
ושבתי את שבותכם וקבצתי
אתכם מכל הגוים ומכל
המקומות אשר הדחתי
אתכם שם נאם יהוה והשבתי

אתכם אל המקום אשר
הגליתי אתכם משם כי מ
אמרתם הקיום לנו יהוה
נבאים בבבל
כי כה אמר יהוה אל
המלך היושב אל כסא דוד
ואל כל העם היושב בעיר
הזאת אחיכם אשר לא
יצאו אתכם בגולה כה
אמר יהוה צבאות הנני
משלח בם את החרב את
הרעב ואת הדבר ונתתי
אותם כתאנים הש שרים
אשר לא תאכלנה מרע
ורדפתי אחריהם בחרב
ברעב ובדבר ונתתים לזועה
לכל ממלכות הארץ לאלה
ולשמה ולשרקה ולחרפה
בכל הגוים אשר הדחתים
שם תחת אשר לא שמעו
אלי נאם יהוה אשר
שלחתי אליהם עבדי
הנביאים השכם ושלוח ולא
שמעתם נאם יהוה ואתם
שומעו דבר יהוה כל הגולה
אשר שלחתי מירושלם
בבלה

יהוה צבאות אלהי ישראל
אל צפניה בן מעשיה הכהן ואל
כל הכהנים לאמר יהוה נתן
אתכם כהן תחת יהוידע הכהן להיות
פקדים בית יהוה לכל איש
משגע ומתנבא ונתתה אתו
אל המהפכת ואל הצינק

שפעתו ז׳ הנם איש היה מיעבא המלמי ומדבה המלך ויהי זמן ויחזו זה ב׳ ופיס ועבחים ודלוים וכל
ושמעיהו דשיטון בד לן חד ושמעיה הנביא ס וכל עדא אמחסדון ס׳

משבנ ב׳ ומשדרין ולוטיטון הוויה ממשבנ
לבל איש משבנ מישב אש הוה ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ארסון ב׳ וקטלי אפלחפה מדי בנגיחו ומפקדי חיל לך ו׳ : ס׳ בטרוב ט׳ ארבעי עשר במדים ויאכל חטן למי וכלו
חנה למי ובלו וחבריך וחמדיך חרשיעיב׳ : ו׳ ולר׳ב׳ חס׳ שראלונא וראו אמ מלר׳ולר כמול לשנה לך : ס׳ /

ואין שלוש ה׳ ורשאו ויופר אוק וחטעו אחר
עמו יקולאדיה מבו׳ ו׳ראל׳ : ס׳

ועתה לכה לא גערתי
בירמיהו ח׳ ענתות חמתבא
לכם כי עלכן שלח אלינו
בכל לאמר ארבה תיאבנו
בתסון שבוונטעו גנות
ואכלו אתפריחן ויקרא
עפנה הכחן אתחסקר הדד
באמנו ירמיחו חנביא
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר
שלח עלכל הגלה לאמר כה
אמר יהוה אל שמעיה הנחלמי
יען אשר נבא לכם שמעיה
ואני לא שלחתיו ויבטח
אתכם על שקר לכן כה
אמר יהוה הנני פקד על
שמעיה הנחלמי ועל זרעו לא
יהיה לו איש ישב בתוך העם
הזה ולא יראה הטוב אשר אני
עשה לעמי נאם יהוה כי סרה
דבר על יהוה
הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה לאמר כה
אמר יהוה אלהי ישראל
לאמר כתב לך אתכל הדברים
אשר דברתי אליך אל ספר לי
הנה ימים באים נאם יהוה
ושבתי את שבות עמי ישראל

ויהודה אמר יהוה והשבתים
אל הארץ אשר נתתי לאבותם
וירשוה
ואלה הדברים אשר דבר
יהוה אל ישראל ואל יהודה
כי כה אמר יהוה קול חרדה
שמענו פחד ואין שלום שאלו נא
וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי
כל גבר ידיו על חלציו כיולדה
ונהפכו כל פנים לירקון הוי כי
גדול היום ההוא מאין כמהו
ועת צרה היא ליעקב וממנה
יושע והיה ביום ההוא נאם
יהוה עבאות אשבר עלו על
צוארך ומוסרותיך אנתק
ולא עבדו בו עוד זרים
את יהוה אלהיהם ואת דוד
מלכם אשר אקים להם
ואתה אל תירא
עבדי יעקב נאם יהוה ואל
תחתו ישראל כי הנני מושיעך
מרחוק ואת זרעך מארץ
שבים ושב יעקב ושקט ו
ושאנן ואין מחריד כי אתה
אני נאם יהוה להושיעך כי
אעשה כל הגוים אשר
הפיצותיך שם אך אתך לא

אעשה כלה וסרתיך למשפט
ונקה לא אנקך
כי כה אמר יהוה אנוש שברך
נחלה מכתך אין דן דיני ק
לעמור רפאות תעלה אין לך
כל מאהביך שכחוך אותך
לא יחרשו כי מכת אויב
הכיתיך מוסר אכזרי על רב
עונך עצמו חטאתיך מה
תזעק על שברך אנוש
מרב עונך עצמו
חטאתיך עשיתי אלה לך
לכן אכליך יאכלו וכל
צריך כלם בשבי ילכו והיו
שאסיך למשסה וכל בזזיך
אתן לבז כי אעלה ארכה
לך וממכותיך ארפא נאם
יהוה כי נדחה קרא לך עיון
היא דרש אין לה
כה אמר יהוה הנני שב
שבות אהלי יעקב ומשכנתיו
ארחם ונבנתה עיר על תלה
וארמון על משפטו ישב
ויצאו מהם תודה וקול משחקים
והרביתים ולא ימעטו הכבדתים
ולא יצערו היו כבני בקדם
ועדתו לפני תכון ופקדתי על

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

כלחיו׳ והיה ארורו מגינו׳
ומשלו מקרבו׳ יצא והקרבתו
ונגשאל׳ כי מיהו׳ אזה ערבאת
לבו לגשת אלי נאם יהוה׳
והייתם לי לעם ואני אהיה
לכם לאלהים׳
הנה סערת יהוה חמה
יצאה סער מלתגורר על ראש
רשעים יחיל׳ לא ישוב חרון
אף יהוה עד עשתו ועד׳
הקימו מזמות לבו באחרית
תבינו תתבוננו בה׳ עתה חזיא
נאם יהוה אהיה לאלהים לכל
משפחות ישראל והמה יהיו
לי לעם׳ כה אמר יהוה
מצא חן במדבר עם שרידי
חרב הלוך להרגיע ישראל׳
מרחוק יהוה נראה לו אהבת
עולם אהבתיך על כן משכתיך
חסד׳ עוד אבנך ונבנית׳ ל
בתולת ישראל עוד תעדי׳
תפיך ויצאת במחול משחקים׳
עוד תטעי כרמים בהרי׳ ל
שמרון נטעו נטעים וחללו׳
כי ישוב קראו נצרים בהר
אפרים קומו ונעלה ציון אל
והוה אלהינו׳

מר הוא זה ג׳ שיב אם למו פלל הכצור קדשי׳
אשרי מלאו לבי ס׳ הדשעת ב׳ מ׳ אל עבדך עבדיך׳ ס׳

ושמו ג׳ מל בנו עולה לבלעם לו אבנו עוד כי אדך ומשבו ושנרל ושמם׳ ומרשו ג׳ חמ׳ ויתן לך האלהים ומגן
ומשרש סמכיסוד על ומן הגל הלהרחש׳ ס׳ : ומרכן ומוחן ל׳ מחזר ומשמלין מוח עלין הדי הדקדש
ומשרש ב׳ בעבא מלחם וכל הלבים׳ ס׳

כי הנה אמרי יקוה רגלי עקב
שמחה ו׳ בהלון בר אשתגויס
השמיע עוהל ואמרוהו שע
יתוה את עמך את שארית׳
ישראל הנני מביא אותם
מארץ צפון וקבצתים מירכתי
ארץ יחד פסח הדרה׳
ולדתי יחדו קהל גדול ישובו
הנה בבכי יבאו ובתחנונים
אוביל אולכם אל נחלי
מים בדרך ישר לא יכשלו בה
כי הייתי לישראל לאב׳
ואפריים בכרי הוא׳
שמעו דבר יהוה גוים
והגידו באיים ממרחק ואמרו
מזרה ישראל יקבצנו ושמרו
כרעה עדרו׳ כי פדה יהוה׳
אתי יעקב וגאלו מיד חזק׳
ממנו ובאו ורננו במרום ציון
ונהרו אל טוב יהוה׳ על דגן
ועל תירש׳ ושמן׳ ועל בני
צאן ובקר והיתה נפשם כגן
רוה ולא אוסיפו לדאבה עוד
אז תשמח בתולה במחול׳
ובחרים וזקנים יחדו והפכתי
אבלם לשון ונחמתים׳
ושמחתים מיגונם׳ ורויתי׳

נפש הכהנים דשן ועמי את
טובי ישבעו נאם יהוה׳
כה אמר יהוה קול
ברמה נשמע נהי בכי׳
תמרור׳ יסר רחל מבכה על
בניה מאנה להנחם על בניה
כי אינם׳ כה אמר
יהוה מנעי קולך מבכי׳
ועיניך מדמעה כי יש שכר
לפעלתך נאם יהוה ושבו׳
מארץ אויב׳ ויש תקוה׳ ל
לאחריתך נאם יהוה ושבו׳
בנים לגבולם׳
שמע שמעתי
אפרים מתנודד יסר תיסר אשר
כעגל לא למד׳ הישיבני׳ ל
ואשובה כי אתה יהוה אלהי׳
מאחרי שובי נחמתי ואחר
תוך יסרתי על ירך בשתי
וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת
נעורי׳ הבן יקיר לי אפרים
אם ילד שעשעים כי מדי׳
דברי בו זכר אזכרנו עוד על
כן המו מעי לו רחם ארחמנו
נאם יהוה׳
הציבי לך ציונים שמי
לך תמרורים שתי לבך למסלה

ס׳ מרבי ב׳ ומל אנו אשרי כל מקבי ועמי אות
מרבי ס׳ ומשמרים ב׳ מבשרת ומלמים מעגל׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויקרא ב׳ ואל ישנה בנפש ושנה הבנים כל
אנדים ואשל ולמבל: ס:

ודמקן בשמים אבלו ושמ בנקן • ויחדקאל מה ראבלו ושמי הבנים • וכלנפש ב׳ זאוב ומוריב ומבשר אשר
יקאכל מי ודחיתי • וחזי ולבל נפש ודשר שמ: ס:

ילסנ דרך חלבני שובי בתולת ישראל
ישראל שבי אל עריך אלה
עד מתי תתחמקין הבת השלישית
כי שובב ה׳ את יהוה חדשה
בארץ נקבה תסובב גבר
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל עוד יאמרו
את הדבר הזה בארץ ויחדה
ובעריו כשובי את שבותם
יברכך יהוה נוה צדק הר
הקדש ישכו בה יהודה וכל
עריו יחדו אכרים ונסעו
בערב כי הרויתי נפש עיפה
וכל נפש דאבה מלאתי
ואת חקי עתי ואראה ושנתי
ערבה לי
הנה ימים באים נאם
יהוה וזרעתי את בית ישראל
ואת בית יהודה זרע אדם
וזרע בהמה והיה כאשר
שקדתי עליהם לנתוש
ולנתוץ ולהרס ולהאביד
ולהרע כן אשקד עליהם
לבנות ולנטע נאם יהוה
בימים ההם לא יאמרו עוד
אבות אכלו בסר ושני הבנים
תקהינה כי אם איש בעונו

ומיתת כל האדם האכל הבסר
תקהינה שני
הנה ימים באים נאם
יהוה וכרתי את בית ישראל
ואת בית יהודה ברית חדשה
לא כברית אשר כרתי את
אבותם ביום החזיקי בידם
להוציאם מארץ מצרים
אשר הם הפרו את בריתי
ואנכי בעלתי בם נאם יהוה
כי זאת הברית אשר אכרת
את בית ישראל אחרי הימים
ההם נאם יהוה נתתי את
תורתי בקרבם ועל לבם
אכתבנה והיתי להם לאלהים
והם יהיו לי לעם ולא יספו
עוד איש את רעהו ואיש את
אחיו לאמר דעו את יהוה
כי כולם ידעו אותי למקטנם
ועד גדולם נאם יהוה כי אסלח
לעונם ולחטאתם לא אזכר
עוד כה אמר יהוה
נתן שמש לאור יומם חקות
ירח וכוכבים לאור לילה רוגע
הים ויהמו גליו יהוה צבאות
שמו אם ימישו החקים האלה
מלפני נאם יהוה גם זרע ישראל

ישבתו מהיות גוי לפני כל
הימים כה אמר יהוה
אם ימדו שמים מלמעלה
וחקרו מוסדי ארץ למטה
גם אני אמאס בכל זרע
ישראל על כל אשר עשו
נאם יהוה הנה ימים
נאם יהוה ונבנתה עיר ליהוה
ממגדל חננאל שער הפנה
ויצא עוד קוה המדה נגדו
גבעת גרב ונסב געתה וכל
העמקים הפגרים והדשן כל
השדות עד נחל קדרון עד
פנת שער הסוסים מזרחה
קדש ליהוה לא ינתש ולא
יהרס עוד לעולם
הדבר אשר דבר אל
ירמיהו מאת יהוה בשנת
העשרית לצדקיהו מלך
יהודה היא השנה שמנה
עשרה שנה לנבוכדראצר
ואז חיל מלך בבל צרים על
ירושלם וירמיהו הנביא היה
כלוא בחצר המטרה אשר
בית מלך יהודה אשר כלאו
צדקיהו מלך יהודה לאמר
מדוע אתה נבא לאמר כה

ריש פ׳ וישמעו מי ושמעו ישמעו פש לבש ומכ״ע בו מי אפר הארץ ולא ולמרו עמי ואמר א אוטו ומי ריש לם כל הפלך ואשר ושמרים ריאי׳ חמרים שמסה ומזה ולמרנו
ריש שרינו: ס: ושקוד ב׳ חמרים בחוקת ולבני הן ויחזן ומוריבים כמשפטים הראשונים וכל אנדיחזקא דמחסרון ב׳ א׳ • ולחסמרמר ב׳ ולחומי לעשם לא אזכרי עמי: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

אמר יתרו הנגיעתו אתר׳ אל׳ ב׳ ויקרא אל׳ ד׳ ויקרא אל׳ ה׳ ויקרא אל׳ ו׳ ויקרא אל׳ ז׳ ויקרא אל׳ ח׳ ויקרא אל׳ ט׳ ויקרא אל׳ י׳ ויקרא אל׳ יא׳ ויקרא אל׳ יב׳ ויקרא אל׳ יג׳ ויקרא אל׳ יד׳ ויקרא אל׳ טו׳ ויקרא אל׳ טז׳ ויקרא אל׳ יז׳ ויקרא אל׳ יח׳ ויקרא אל׳ יט׳ ויקרא אל׳ כ׳ ויקרא אל׳ כא׳ ויקרא אל׳ כב׳ ויקרא אל׳ כג׳ ויקרא אל׳ כד׳ ויקרא אל׳ כה׳ ויקרא אל׳ כו׳ ויקרא אל׳ כז׳ ויקרא אל׳ כח׳ ויקרא אל׳ כט׳ ויקרא אל׳ ל׳ ויקרא אל׳ לא׳ ויקרא אל׳ לב׳ ויקרא אל׳ לג׳ ויקרא אל׳ לד׳ ויקרא אל׳ לה׳ ויקרא אל׳ לו׳ ויקרא אל׳ לז׳ ויקרא אל׳ לח׳ ויקרא אל׳ לט׳ ויקרא אל׳ מ׳ ויקרא אל׳ מא׳ ויקרא אל׳ מב׳ ויקרא אל׳ מג׳ ויקרא אל׳ מד׳ ויקרא אל׳ מה׳ ויקרא אל׳ מו׳ ויקרא אל׳ מז׳ ויקרא אל׳ מח׳ ויקרא אל׳ מט׳ ויקרא אל׳ נ׳ ויקרא אל׳ נא׳ ויקרא אל׳ נב׳ ויקרא אל׳ נג׳ ויקרא אל׳ נד׳ ויקרא אל׳ נה׳ ויקרא אל׳ נו׳ ויקרא אל׳ נז׳ ויקרא אל׳ נח׳ ויקרא אל׳ נט׳ ויקרא אל׳ ס׳ ויקרא אל׳ סא׳ ויקרא אל׳ סב׳ ויקרא אל׳ סג׳ ויקרא אל׳ סד׳ ויקרא אל׳ סה׳ ויקרא אל׳ סו׳ ויקרא אל׳ סז׳ ויקרא אל׳ סח׳ ויקרא אל׳ סט׳ ויקרא אל׳ ע׳ ויקרא אל׳ עא׳ ויקרא אל׳ עב׳ ויקרא אל׳ עג׳ ויקרא אל׳ עד׳ ויקרא אל׳ עה׳ ויקרא אל׳ עו׳ ויקרא אל׳ עז׳ ויקרא אל׳ עח׳ ויקרא אל׳ עט׳ ויקרא אל׳ פ׳ ויקרא אל׳ פא׳ ויקרא אל׳ פב׳ ויקרא אל׳ פג׳ ויקרא אל׳ פד׳ ויקרא אל׳ פה׳ ויקרא אל׳ פו׳ ויקרא אל׳ פז׳ ויקרא אל׳ פח׳ ויקרא אל׳ פט׳ ויקרא אל׳ צ׳ ויקרא אל׳ צא׳ ויקרא אל׳ צב׳ ויקרא אל׳ צג׳ ויקרא אל׳ צד׳ ויקרא אל׳ צה׳ ויקרא אל׳ צו׳ ויקרא אל׳ צז׳ ויקרא אל׳ צח׳ ויקרא אל׳ צט׳ ויקרא אל׳ ק׳ ויקרא אל׳ קא׳ ויקרא אל׳ קב׳ ויקרא אל׳ קג׳ ויקרא אל׳ קד׳ ויקרא אל׳ קה׳ ויקרא אל׳ קו׳ ויקרא אל׳ קז׳ ויקרא אל׳ קח׳ ויקרא אל׳ קט׳ ויקרא אל׳ קי׳ ויקרא אל׳ קיא׳ ויקרא אל׳ קיב׳ ויקרא אל׳ קיג׳ ויקרא אל׳ קיד׳ ויקרא אל׳ קטו׳ ויקרא אל׳ קטז׳ ויקרא אל׳ קיח׳ ויקרא אל׳ קיט׳ ויקרא אל׳ קכ׳ ויקרא אל׳ קכא׳ ויקרא אל׳ קכב׳ ויקרא אל׳ קכג׳ ויקרא אל׳ קכד׳ ויקרא אל׳ קכה׳ ויקרא אל׳ קכו׳ ויקרא אל׳ קכז׳ ויקרא אל׳ קכח׳ ויקרא אל׳ קכט׳ ויקרא אל׳ קל׳ ויקרא אל׳ קלא׳ ויקרא אל׳ קלב׳ ויקרא אל׳ קלג׳ ויקרא אל׳ קלד׳ ויקרא אל׳ קלה׳ ויקרא אל׳ קלו׳ ויקרא אל׳ קלז׳ ויקרא אל׳ קלח׳ ויקרא אל׳ קלט׳ ויקרא אל׳ קמ׳ ויקרא אל׳ קמא׳ ויקרא אל׳ קמב׳ ויקרא אל׳ קמג׳ ויקרא אל׳ קמד׳ ויקרא אל׳ קמה׳ ויקרא אל׳ קמו׳ ויקרא אל׳ קמז׳ ויקרא אל׳ קמח׳ ויקרא אל׳ קמט׳ ויקרא אל׳ קנ׳ ויקרא אל׳ קנא׳ ויקרא אל׳ קנב׳ ויקרא אל׳ קנג׳ ויקרא אל׳ קנד׳ ויקרא אל׳ קנה׳ ויקרא אל׳ קנו׳ ויקרא אל׳ קנז׳ ויקרא אל׳ קנח׳ ויקרא אל׳ קנט׳ ויקרא אל׳ קס׳ ויקרא אל׳ קסא׳ ויקרא אל׳ קסב׳ ויקרא אל׳ קסג׳ ויקרא אל׳ קסד׳ ויקרא אל׳ קסה׳ ויקרא אל׳ קסו׳ ויקרא אל׳ קסז׳ ויקרא אל׳ קסח׳ ויקרא אל׳ קסט׳ ויקרא אל׳ קע׳ ויקרא אל׳ קעא׳ ויקרא אל׳ קעב׳ ויקרא אל׳ קעג׳ ויקרא אל׳ קעד׳ ויקרא אל׳ קעה׳ ויקרא אל׳ קעו׳ ויקרא אל׳ קעז׳ ויקרא אל׳ קעח׳ ויקרא אל׳ קעט׳ ויקרא אל׳ קפ׳ ויקרא אל׳ קפא׳ ויקרא אל׳ קפב׳ ויקרא אל׳ קפג׳ ויקרא אל׳ קפד׳ ויקרא אל׳ קפה׳ ויקרא אל׳ קפו׳ ויקרא אל׳ קפז׳ ויקרא אל׳ קפח׳ ויקרא אל׳ קפט׳ ויקרא אל׳ קצ׳ ויקרא אל׳ קצא׳ ויקרא אל׳ קצב׳ ויקרא אל׳ קצג׳ ויקרא אל׳ קצד׳ ויקרא אל׳ קצה׳ ויקרא אל׳ קצו׳ ויקרא אל׳ קצז׳ ויקרא אל׳ קצח׳ ויקרא אל׳ קצט׳ ויקרא אל׳ קק׳ ויקרא אל׳ קקא׳ ויקרא אל׳ קקב׳ ויקרא אל׳ קקג׳ ויקרא אל׳ קקד׳ ויקרא אל׳ קקה׳ ויקרא אל׳ קקו׳ ויקרא אל׳ קקז׳ ויקרא אל׳ קקח׳ ויקרא אל׳ קק

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ואישוחדיה ו׳ ויקחם בחזק ואישוחדיה ובכן במלכם נתנו יאב את מיטפי מקנה ורטמיו ושבו וישלחו ביסדים
ויחזו עצאות על כל ראש בני ישראל ״ בל״ג חד חסי וכ״ מ״ל ב״ל חד בעד ודבר העליון והכנעים בעפים ״ :

לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל ג׳ הנני
מביא רעה על הדעים ושנה לכן : ״ :

חכשדים הנלחמים עליה ״
מפני הדרכו וחר עבו והדבר
ואשר דברת חיה חוה נבראה
ואתה אמרת אל ארני יהוה
קנה לך השדה בכסף והע עד
ערים והעיר נתנה ביד ״ ״ ״
חכשדים ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו לאמר הנה אני יהוה
אלהי כל בשר הממני יפלא
כל דבר לכוכה אמר יהוה
הנני נתן את העיר הזאת ביד
חכשדים וביד נבוכדראצר
מלך בבל ולכדה וכאו חכשדים
הנלחמים עליה מעל העיר ואת
הזאת בחרב ורעב ודבר
הכתים אשר קיטרו על גגותיהם
לבעל והסכו נסכים לאלהים
אחרים לנעון הכעסני כזוי
בני ישראל ובני יהודה אך
עשים הרע בעיני מנעורתיהם
כי בני ישראל אך מבעסים
אתי מעשה ידיהם נאם
יהוה כי על אפי ועל חמתי
היתה לי העיר הזאת למן היום
אשר בנו אותה ועד היום הזה
להסירה מ על פני על כל רעת
בני ישראל ובני יהודה אשר

עשו להכעסני המה מלכיהם
שריהם כהניהם ונביאיהם ואיש
יהודה וישבי ירושלם ויפנו
אלי ערף ולא פנים ולמדו אתם
השכם ולמד ואינם שמעים
לקחת מוסר ושימו שקוציהם
בבית אשר נקרא שמי עליו
לטמאו ויבנו את במות הבעל
אשר בגי א בן הנם להעביר
את בניהם ואת בנותיהם למלך
אשר לא צויתים ולא עלתה
על לבי לעשות את התעבה
הזאת למען החטיא אתיהודה
ועתה לכן כה אמר
יהוה אלהי ישראל אל העיר
הזאת אשר אתם אמרים
נתנה ביד מלך בבל בחרב וברעב
ובדבר הנני נקבץ עם מכל
הארצות אשר הדחתים שם
באפי וחמתי וקצף גדול
והשבתים אל המקום הזה
והשכתים לבטח והיו לי לעם
ואני אהיה להם לאלהים
ונתתי להם לב אחד ודרך אחד
לירא אותי כל הימים לטוב
להם ולבנים אחרי הם וכרתי
להם ברית עולם אשר לא אשוב

מאחריהם להיטיב אותם
ואת יראתי אתן בלבבם לי
לבלתי סור מעלי וששתי
עליהם להטיב אותם ונטעתים
בארץ הזאת באמת בכל לבי
ובכל נפשי
כי כה אמר יהוה אשר
הבאתי אל העם הזה את כל
הרעה הגדולה הזאת כן אני
מביא עליהם את כל הטובה
אשר אני דבר עליהם ונקנה
השדה בארץ הזאת אשר
אתם אמרים שממה היא מאין
אדם ובהמה נתנה ביד הכשדים
שדות בכסף יקנו וכתב בספר
והחתם והעד עדים בארץ
בנימן ובסביבות ירושלם ובערי
יהודה ובערי ההר ובערי
השפלה ובערי הנגב כי אשיב
את שבותם נאם יהוה
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית
והוא עודנו עצור בחצר
המטרה לאמר כה אמר יהוה
עשה יהוה ויצר אותה להכינה
יהוה שמו קרא אליו ענך
ואגדה לך גדלות וכצרות לא
ידעתם כה אמר

אשר ב״ל בסוף לכן הנני אשר בנו אל יהוה
קרני אמני להכינה. ״ :

כל דמיל ואנכי אמרתי לקח ב״ מ״ א ודמי לי לעבד ואני ״ וכל יהו קראל דשמו ב״ מ״ א ואיקשי עליהם מקום ראש ושאר הם
ונם עמדו ג׳ ומבחוצי הלא אחרים ושאלו אחרים א׳ : ודרשו מים ב״ הדמל וחד הם ומרמל על שמרון לבטח : ״ :

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

יהוה אלהי ישראל על־בתי׃
חיר חזאתו ועל־בתי מלכי
יהודה הנתצים אל־הסלות׃
ואל־חחרב באים להלחם את
הכשדים ולמלאם אתם בגדי
האדם אשר־הכיתי באפי׃
וברחמתי ואשר הסתרתי פני׃
מהעיר הזאת על־כל־עונם׃
הנני מעלה ארכה ומרפא
ורפאתים והרתי להם עדת
שלום ואמת׃ ושבתי את־
שבית יהודה ואת שבית ישראל
ובנתים כבראשנה׃ וטהרתים
מכל־עונם אשר חטאו־לי׃
וסלחתי לכל־עונותיהם׃
אשר חטאו־לי ואשר־פשעו
בי׃ והיתה לי לשם ששון ל
לתהלה ולתפארת לכל גוים
הארץ אשר ישמעו את־כל
הטובה אשר אנכי עשה׃
אתם ופחדו ורגזו על־כל־
הטובה ועל־כל־השלום אשר
אנכי עשה לה׃
כה אמר יהוה עוד
ישמע בהמקום הזה אשר׃
אתם אמרים חרבה הוא מאין
אדם ומאין ובהמה בערי׃
יהודה וחוצות ירושלם השמם
מאין אדם ומאין ובהמה׃
עדו יישמע בהמקום הזה החרב
מאין אדם ועד בהמה׃ ובכל־
ערי יהודה ובחוצות ירושלם
בערי החרב בערים שפלה ובערי
הנגב ובארץ בנימן ובסבבי
ירושלם ובערי יהודה עוד
תעברנה הצאן על־ידי מונה
אמר יהוה׃
הנה ימים באים נאם
יהוה והקמתי אתה הדבר הטוב
אשר דברתי אל־בית ישראל
ועל־בית יהודה׃ בהמים ההם
ובעת ההיא אצמיח לדוד צמח
צדקה ועשה משפט וצדקה
בארץ׃ בהמים ההם תושע
יהודה וירושלם תשכון לבטח
וזה אשר־יקרא לה יהוה׃

צדקנו׃ כי־כה אמר
יהוה לא־יכרת לדוד איש׃
ישב על־כסא בית ישראל׃
ולכהנים הלוים לא־יכרת איש׃
מלפני מעלה עולה ומקטיר
מנחה ועשה זבח כל־הימים׃
והיה דבר־יהוה אל־
ירמיהו לאמר׃ כה אמר׃
יהוה אם־תפרו את־בריתי׃
היום ואת־בריתי הלילה ולבלתי
היות יומם ולילה בעתם׃ גם־
בריתי תפר את־דוד עבדי׃
מהיות לו בן־מלך על־כסאו׃
ואת הלוים הכהנים משרתי׃
אשר לא־יספר צבא השמים׃
ולא־ימד חול הים כן ארבה׃
את־זרע דוד עבדי ואת הלוים׃
משרתי אתי׃
והיה דבר־יהוה אל־
ירמיהו לאמר׃ הלא ראית׃
מה העם הזה דברו לאמר׃
שתי המשפחות אשר בחר
יהוה הם זנחם׃ ואת־עמי
יאצו מהיות עוד לפניהם׃
כה אמר יהוה אם׃
לא־בריתי יומם ולילה חקות
שמים וארץ לא שמתי׃ גם־

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויעקוב ל״ל וחכרים אות ס״ס ויעקוב חנע שב
בדרע ויעקוב ושבו ויעקוב ונע לא באלה חלק׃ ס׃

וישחק ל״ל ותקוף במות בדרע ושבו עני הפלס׃ ס׃ אחרו ל״ל בחודה ישוה ושפע הבקר׃ ס׃ בבריתו ה״ל אשלוח
וישמעו כל הרשרים ויעמדו ויבאו ובשנו הרשבו עמו׃ ס׃ ויהי ויעמי׃ ס׃

ד״ע יעקוב ורד עבי אנאס
מקחת מדרעו משליס אל
ד״ע אברהס ישחקוי עקוב
כי אשוב את שבתס ורחמעס
הדבר אשר דבר יהואל
ירמיהו מאת יהוה ונסבר אע
מלך בבל לחיל וכל ממלכות
ארץ ממשלתו וכל העמים
נלחמים עלי ירושלס ועל כל
ערי יהודה הנותרות אל ל
לכישו אל עזקה כי הנה ש
נשארו בערי יהודה ערי א
מבצר
הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה אחרי כרת המלך
צדקיהו ס״ת את בל העם
אשר בירושלס לקרא להס
דרור לשלח איש את עבדו
ואיש את שפחתו עברי
וזה עבריה חפשים לבלתי עבד
בס כי יהודי אחיהו איש ישראל
כל השרים וכל העם אשר
באו בברית לשלח איש את
עבדו ואיש את שפחתו
חפשים לבלתי עבד עוד
וישמע ויושלחו וישובו ואחרי
כן הישבו אתה עבדים ואת
השפחות אשר שלחו חפשים
ויכבשו שוב לעבדים ולשפחות
ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו מאת יהוה לאמר כה

אמר יהוה אלהי ישראל
אנכי כרתי ברית את אבותיכס
ביום הוצאי אותס מארץ
מצרים מבית עבדים לאמר
מקץ שבע שנים תשלחו
איש את אחיו העברי אשר
ימכר לך ועבדך שש שנים
ושלחתו חפשי מעמך ולא
שמעו אבותיכס אלי ולא
הטו את אזנס ותשבו אתם
היום ותעשו את הישר בעיני
לקרא דרור איש לרעהו
ותכרתו ברית לפני בבית אשר
נקרא שמי עליו ותשבו
ותחללו את שמי ותשבו איש
את עבדו ואיש את שפחתו
אשר שלחתס חפשים לנפשס
ותכבשו אתס להיות לכס ל
לעבדים ולשפחות
לכס״ס אמר יהוה
אתס לא שמעתס אלי לקרא
דרור איש לאחיו ואיש לרעהו
הנני קרא לכס דרור נאס יהוה
אל החרב אל הדבר ואל הרעב
ונתתי אתכס לזעה לכל
ממלכות הארץ ונתתי את
האנשים העבריס את ברתי

בבריתו ה״ל ומשפטיו ואנו בבריתו אשלוח ושמעו כל השרים ובאו בבריתו ובשנו הרשבו ושבו ויעבדו אנשים ונשים ויעשו
כל הרע׃ ס׃ מלמד בבריתו לשבר בבריתו כי בבריתו הזאת הא שבע לדו האבא בבריתו׃ ס׃ ויעבדוך ב״ מי תמכר לך אחיך
מקץ שבע שנים הרמיהו׃ ס׃

מקץ שבע שנים ב״ראשתפטרון שנים ועשו
שלשה מקץ שבע שנים תשלחו׃ ס׃

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

אשר לא הקימו את דברי
הברית אשר כרתו לפני עבד
אשר כרתו לשמסו ועברו
ביום עמדי שרי יהוה חושרי
ירושלם הסרסים והכהנים
וכל עם הארץ העברים בין
בתרי עגל ועמדו אותם בדו אבלם
ובין מבקשי נפשם והיתה
נבלתם לאכל לעוף השמים
ולבהמת הארץ ואת עדקיהו
מלך יהודה ואת שריו אתן
ביד איביהם וביד מבקשי
נפשם וביד חיל מלך בבל
העלים מעליכם הנה מעוה
נאם יהוה והושבתים אל הזה
והלחמו עליה ולכדוה
ושרפה באש ואת ערי יהודה
אתן שממה מאין ושב

הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה בימי יהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה לאמר
הלך אל בית הרכבים ודברת
אותם והבאת אתם בית יהוה אל
אחת הלשכות השקיט
אותם יין ואקח את אוניה
בן ירמיהו בן חבצניה ואת

אחיו את כל בניו
בית הרכבים ואבא אתם
בית יהוה אל לשכת בני חנן
בן יגליהו איש האלהים
אשר אצל לשכת השרים
אשר ממעל ללשכת
מעשיהו בן שלם שמר הסף
ואתן לפני בני בית הרכבים
גבעים מלא יין וכוסות ואמר
אליהם שתו יין ואמרו לא
נשתה יין כי יונדב בן רכב
אבינו צוה עלינו לאמר לא
תשתו יין אתם ובניכם עד
עולם ובית לא תבנו וזרע לא
תזרעו וכרם לא תטעו ולא
יהיה לכם כי באהלים תשבו
כל ימיכם למען תחיו ימים
רבים על פני האדמה אשר
אתם גרים שם ונשמע בקול
יהונדב בן רכב אביו לכל
אשר צוה לבלתי שתות יין
כל ימיו אנחנו ונשינו בנינו
ובנתינו ולבלתי בנות בתים
לשבתנו וכרם ושדה וזרע
לא יהיה לנו ונשבנו באהלים
ונשמע ונעשה ככל אשר צוה
יונדב אבינו ויהי בעלות

נבוכדראצר מלך בבל אל
הארץ ונאמר באו ונבוא
ירושלם מפני חיל הכשדים
ומפני חיל ארם ונשב בירושלם:

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו ל
לאמר כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הלך ואמרת
לאיש יהודה ולישבי ירושלם
הלוא תקחו מוסר לשמע
אל דברי נאם יהוה הוקם
את דברי יהונדב בן רכב אשר
צוה את בניו לבלתי שתות
יין ולא שתו עד היום הזה כי
שמעו את מצות אביהם ואנכי
דברתי אליכם השכם ודבר
ולא שמעתם אלי ואשלח
אליכם את כל עבדי הנביאים
השכים ושלוח לאמר שבו נא
איש מדרכו הרעה והיטיבו
מעלליכם ואל תלכו אחרי
אלהים אחרים לעבדם ושבתם
אל האדמה אשר נתתי לכם
ולאבתיכם ולא הטיתם את
אזנכם ולא שמעתם אלי כי
חקמו בני יהונדב בן רכב את
מצות אביהם אשר צוה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אל יהוה ו׳ ושב אליהו ואלה הדברים הנביא לירמיה ויאמר כשלחו אדוניו: ס: לכו וד׳ בטע בסיס אויב
הרכבו נבשליו ערבה פאפי לנו אבלו עמתה הסוחרים שעדיה נשלחו רכבו אשר איש מקודה:

הזה לא שמעו אלי:
לכן כה אמר יהוה
אלהי צבאות אלהי ישראל
הנני מביא אל יהודה ואל כל
ושבי ירושלם את כל הרעה
אשר דברתי עליהם ועל דברתי
אליהם ולא שמעו ואקרא
להם ולא ענו: ולבית הרכבים
אמר ירמיהו כה אמר יהוה
עבאות אלהי ישראל לענו
אשר שמעתם על מצות יהונדב
אביכם ותשמרו את כל מצותו
ותעשו ככל אשר צוה אתכם
לכן כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל לא יכרת
איש ליונדב בן רכב עמד לפני
כל הימים:
ויהי בשנה הרבעית לחזקיה
בן אשיהו מלך יהודה הזה
הדבר הזה אל ירמיהו מאת יהוה
לאמר קח לך מגלת ספר
וכתבת אליה את כל הדברים
אשר דברתי אליך על ישראל
ועל יהודה ועל כל הגוים מיום
דברתי אליך מימי יאשיהו
ועד היום הזה: אולי ישמעו
בית יהודה את כל הרעה אשר
אנכי חשב לעשות להם למען
ישובו איש מדרכו הרעה וסלחתי
לעונם ולחטאתם:
ויקרא ירמיהו את
ברוך בן נריה ויכתב ברוך מפי
ירמיהו את כל דברי יהוה אשר
דבר אליו על מגלת ספר: ויצו
ירמיהו את ברוך לאמר אני
עצור לא אוכל לבוא בית יהוה:
ובאת אתה וקרא מתוך המגלה
אשר כתבת מפי את דברי יהוה
באזני העם בית יהוה ביום צום
וגם באזני כל יהודה הבאים
מערים תקראם אל תנפל
תחנתם לפני יהוה ושבו איש
מדרכו הרע כי גדול האף
והחמה אשר דבר יהוה אל העם
הזה: ויעשה ברוך בן נריה ככל
אשר צוה ירמיהו הנביא לקרא
בספר דברי יהוה בית יהוה:
ויהי בשנה
החמשית ליהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה בחדש התשעי
קראו צום לפני יהוה כל העם
בירושלם וכל העם הבאים
מערי יהודה בירושלם: ויקרא
ברוך בספר את דברי ירמיהו בית
יהוה בל לשכת גמריהו בן שפן
הספר בחצר העליון פתח שער
בית יהוה החדש באזני כל העם
וישמע מלהוה בן גמריהו בן
שפן את כל דברי יהוה מעל
הספר: וירד בית המלך אל
לשכת הספרות והנה שם כל
השרים יושבים אלישמע
הספר ודלהו בן שמעיהו
ואלנתן בן עכבור וגמריהו בן
שפן וצדקיהו בן חנניה וכל
השרים: ויגד להם מיכיהו את
כל הדברים אשר שמע בקרא
ברוך בספר באזני העם:
וישלחו כל השרים אל ברוך
את יהודי בן נתניה בן שלמיה
בן כושי לאמר המגלה אשר
קראת באזני העם קחנה
בידך ולך: קח בידך בן נריה
את המגלה בידו ובא אליהם:
ויאמרו אליו שב נא וקרא אזניך:
באמנו ויקרא ברוך באזנם:
והיה כשמעם את כל הדברים
פחדו איש אל רעהו ויאמרו
אל ברוך הגד נגד למלך את
כל הדברים האלה ואתה ובן
שאלו לאמר הגדנא לנו איך

ותשמע ב׳ חס׳ דקדאו שם הוסעי דבפ׳ ו׳ ושמעו ו׳ ויחזו ותיש אנדל אל ו׳ ויתמדו ויכנעו אחרי לעיב׳ ס׳: ראה ג׳ מי שהיה מה חדש מ׳ גיורל ס׳ עזרה׳
לישרע הוסעי דרבי הדיים: ס׳: נח ומה לוקני הנסטה דרה ו׳ עש ומבחרי עשה מרן פקידים: ס׳:

ובאות ל׳ בטע׳ ודקדקמי ושמע׳ חסתים חסון
ופראת לשלשת ומלה: ס׳:

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

כתבת את כל־הדברים האלה
מפיו ויאמר לחסכרוך מפיו
יקרא אלי את כל־הדברים
האלה ואני כתב על־הספר
כדרוי
ויאמרו חרשים אל־כרוך לך
חסתר אתה ורמיחו ואיש
אליל עאיפה אתם ובאון
אל־המלך ערה ואתה מגלה
הפקדו־בל־שסת אל־שמע
הספר וגדו באזני המלך
את כל־הדברים וישלחו המלך
את־יחוד לקחת את־המגלה
ויקחהמו שסת אל־שמע
הספר ויקראה יחוד באזני
המלך וכאזני כל־השרים
העמדים מעל המלך והמלך
יושב בית החרף בחדש
התשיעי ואת־האח לפניו
מבערת ויהי כקרוא יחודי
שלש דלתות ואבעה
יקדח עוד בתער הספר ויתך שלך
אל־האש אשר על־האח עד
תסכלת המגלה על־האש אשר
על־האח ולא פחדו ולא
קרעו את־בגדיהם המלך
וכל־עבדיו השמעים את כל

הדברים האלה וגם אלנתן
ודלויה וגמריה והפגעו המלך
לבלתי שרף את־המגלה ולא
שמע אליהם וישרף המלך
את־ירחמאל בן־המלך ואת
שריחו בן־עזריאל ואת
שלמיהו בן־עבדאל לקחת
את־ברוך הספר ואת־ירמיהו
הנבי ויסתרם יהוה
ויהי דבר־יהוה אל
ירמיהו אחרי שרף המלך
את־המגלה ואת הדברים
אשר כתב ברוך מפי ירמיהו
לאמר שוב קח לך מגלה
אחרת וכתב עליה את כל
הדברים הראשנים אשר היו
על־המגלה הראשנה אשר
שרף יהויקים מלך־יהודה
ועל־יהויקים מלך־יהודה תאמר
כה אמר יהוה אתה שרפת את
המגלה הזאת לאמר מדוע
כתבת עליה לאמר בא־בא
מלך־בבל יבא ישחית את־הארץ
והאדם ומן־המקנה ארם
לבהמה ולעוף השמים אל־מלך
יהודה אשר־ישב לכסא
לאיהויקים יושב על־הכסא

ודוד ונכלתו הקיהמו שלכת
להרב ביום וקר הבלילה
ופקדתי עליהם ועל־זרעו ועל
עבדיו את עונם והבאתי
עליהם ועל־ישבי ירושלם
ואל־איש יהודה אשר בחרשו
אשר דברתי אליהם ולא
שמעו וירמיהו לקחו
מגלה אחרת ותתנה אל־ברוך
בן־נריהו הספר ויכתב עליה
מפי ירמיהו את כל־דברי
הספר אשר שרף יהויקים
מלך יהודה באש ועוד נוסף
עליהם דברים רבים כהמה
וימלך מלך
ערקיהו בן־אשיהו תחת
כניהו בן־יהויקים אשר המלך
נבוכדראצר מלך־בבל בארץ
יהודה ולא שמע הוא
ועבדיו ועם־הארץ אל־דברי
יהוה אשר דבר בידי ירמיהו
הנבי ויבא המלך ערקיהו

ואת הדברים ב שרף המלך ולבני שמו
שמיי ויהי לו נשאר כאשר: ס:

ולשרף ג שלש דלתות ולהתוך ולעמוד לא
הי עצבים וכי לא יפחדו ל ב בשבריך ולא
ובשוביי אלוהיך: ס

שמ"ע ד' צבאות ושהוא שפ"ע הי עני ירמיה ולו
ובשרטו אליו שמ"ע ויבי לחכ: ס

פקיה א חפ וכל־ישראל המבדרו ה עציה ואת תעצבה הקשיה ובעל־פקדת רשעי וראיתה ויקרקו אוכרימיהו בחצר־
המטרה • כקרוא ב מל ודי אש כקראמ לו ישראל הדרבקרוא הודי: ס: שלש: ס:

וכל עבדיון ב מי ויון יהוה עבמ ואבדון
ופקדתי עליו • ודי פר־רשע קדעם על עבדיו:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ונפגמו ב וקמנדרון ואת עבמיו כמו משנה
ומלכים וישלח ומלך עריריחו ׃

ויעל ב ויעל מעל משכן ה׳ ויעל
מעל ירושלם ׃

ועמדו ד ומרעדתן ומיצנו חשרי ב
ויצ לבו ונשבו על דמשק ׃

ולא נתנו ארון בית חבליא ׃ חבליא
וחיל פרעה יצא ממצרים ׃ קרי וחס
וישמע שבכשרים חצרים ׃
עלו ירושלם את שלעם מ׳ ב
ויעלו מעל ירושלם׃ ב
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא
לאמר כה אמר יהוה אלהי
ישראל כה תאמרו אל מלך ו
יהודה חי שלח אתכם אלי ל
לדרש חנה חיל פרעה יצא
לסעד לעזרה שבו לארצו ׃
מצרים ושבו כשרים ל
ונלחמו על עיר הזאת ולכדה ה
ושרפה באש ׃ חס
כה אמר יהוה אל
תשאו נפשותיכם לאמר הלך
הלכו מעלינו כי שרים הלכו ׃ ג
הלכו כי אם חכים כל חיל
כשרים חנו לחמים אתכם ׃
ונשארו כם אנשים מדקרים ד
איש באהלו וקמו ושרפו ׃
את העיר הזאת באש והיה
בה עלות החיל כשרים מעל
ירושלם מפני חיל פרעה׃
ויצא ירמיהו ו ויאמר
מירושלם ללכת ארצה בנימן קרי
לחלק משם בתוכה עם ויהי ז

הוא בשער בנימן ושם בעל
פקדה ושמו יראיה בן ׃ ש
שלמיה בן חנניה ויתפש את
ירמיהו הנביא לאמר אל ׃ ט
חבשרים אתה נפל ויאמר
ירמיהו שקר אינני נפל׃ על
הכשרים ולא שמע אלו ׃ י
ויתפשו יראיה ובא ירמיהו
אל השרים ויקצפו על ירמיהו
ויכו אתו ויתנו אותו
בית האסור בית יהונתן הספר
כי אתו עשו לבית הכלא׃ כ
ויבא ירמיהו אל בית הכור ואל
חדרות וישב שם ירמיהו ימים
רבים׃
וישלח המלך צדקיהו ויקחהו
וישאלהו המלך בבית בסתר
ויאמר היש דבר מאת יהוה
ויאמר ירמיהו ויאמר ביד
מלך בבל תנתן׃
ויאמר ירמיהו אל
המלך צדקיהו מה חטאתי
לך ולעבדיך ולעם הזה׃ כי
נתתם אותי אל בית הכלא׃
ואיו נביאיכם אשר נבאו לכם
לאמר לא יבא מלך בבל
עליכם ועל הארץ הזאת׃

ועתה שמע נא ארני המלך
תפלנא תחנתי לפניך ואל
תשבני בית יהונתן הספר ואל
אמות שם׃ ויעלה המלך צדקיהו
ויפקדו את ירמיהו בחצר
המטרה ונתנו לו כפר לחם ליום
מחרון האפים עד תם כל הלחם
מן העיר וישב ירמיהו בחצר
המטרה׃ וישמע שפטיה בן
מתן ובן גדליהו ובן פשחור ויכל
בן שלמיהו ובן פשחור בן ל
מלכיה את הדברים אשר
דבר ירמיהו אל כל העם ל
לאמר׃ כה אמר יהוה
הישב בעיר הזאת ימות בחרב
ברעב ובדבר והיצא אל ש
הכשרים יחיה והיתה לו נפשו
לשלל וחי׃ כה אמר
יהוה הנתון תנתן עיר הזאת
ביד חיל מלך בבל ולכדה׃
ויאמרו השרים אל המלך ל
יומת נא האיש הזה כי על
כן הוא מרפא את ידי אנשי
המלחמה הנשארים בעיר ל
הזאת ואת ידי כל העם לדבר
אליהם כדברים האלה כי ל
האיש הזה איננו דרש לשלום

שלמיהו ד וישלחו מלך ושרים ורבנוה הכלא ויקחו ע׳ שמעיה בן פקח ומיכאל בן עזריאל ולמיה ׃ מיקיהו ב וחמיה
ונשאר בם אנשים מקרים וחד ומקרים מלחמה ליום בארץ׃ והבליא ב סב בן וחמיה בר תלתין ושבע׃ ב

ועלמיהו ד ומרעדתן ומיצנו חשרי ב
ויצ לבו ונשבו על דמשק ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

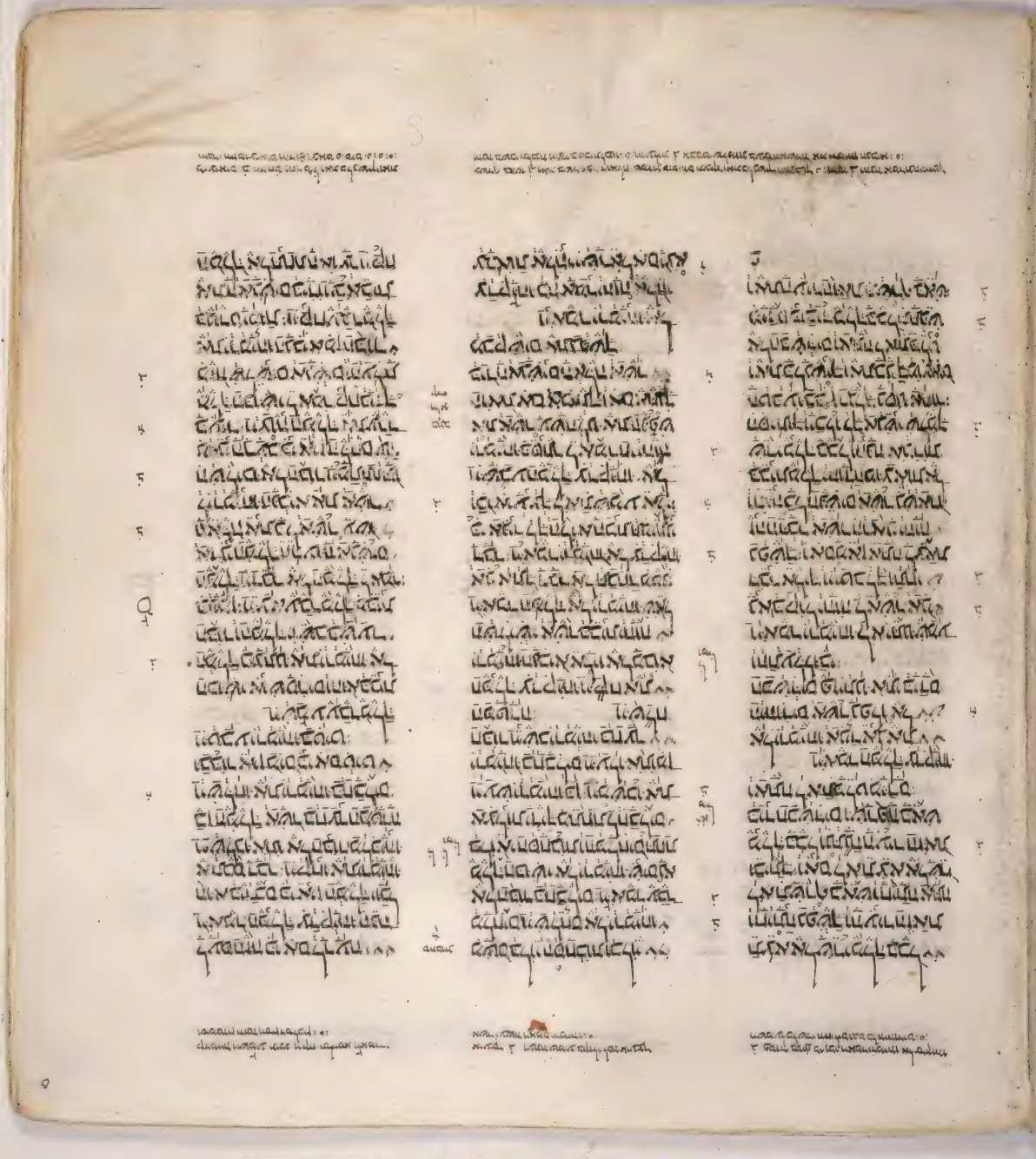

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מחיה ג׳ חס׳ ומעמדתן סחתנו עמוד בחיר
אתנו מבמס אחנו מבמס: ס׳

אל־ירושלם ל״ג בשנת תשאים שפטי חשע סקר מ״ל ואסמרו לא־עלה וחקיל לחקו לאחקלו שבו ויחקבו ושמשור
ומל שרא דסמלוח ב מ״ א ראשון את חנני אחי: ס׳ בישמני ג׳ ויבאהבה עם לשלחו ושרי לפלב מחזק אל: ס׳

ויאמר עדקיחו אל־ירמיחו׳
איש אליך עבדיך יסתאלה
ולא תמות וכל־ישמע עוד שדים
כי דברתו אתו ובאו אליך׳
ואמרו אל־נא חגדה נא לנו מה
דברת אל המלך אל תכחד׳
ממנו ולא נמיתך ומה דבר
אליך המלך׳ ואמרת אל־יחם
מפיל אנא תחנתי לפני המלך
לבלתי השיבני בית יהונתן ל
למות שם׳
ובאו כל־השרים אל־ירמיחו׳
וישאלו אתו ויגד להם ככל
הדברים האלה אשר צוה
המלך׳ ויחרשו ממנו כי לא
נשמע הדבר׳
וישב ירמיחו בחצר המטרה
עד־יום אשר נלכדה ירושלם
והיה כאשר נלכדה
ירושלם
בשנה השתים עשרה לצדקיחו מ
מלך יהודה בחדש הרביעי
נכו חדרא נבוכדנצר מלך־בבל וכל
חילו אל־ירושלם ויצרו עליה׳
בעשתי עשרה
שנה לצדקיחו בחדש הרביעי
בתשעה לחדש החזק עיר

הערו באו כל־שרי מלך־בבל
וישבו בשער התוך ויגרו
שר־אצר סמגר נבו שרסכים
רב־סריס נרגל שר־אצר רב־מג
וכל־שארית שרי מלך־בבל
ויהי כאשר ראם צדקיחו מ
מלך יהודה וכל־אנשי המלחמה
וברחו ויצאו לילה מן־העיר
דרך גן המלך בשער בין החמתים
ויצאו הרדפים ויהרדפו אחרי
צדקיחו בערבות יריחו ויקחו
אתו ויעלהו אל־נבוכדראצר
מלך־בבל רבלתה בארץ חמת
וידבר אתו משפטים׳ וישחט
מלך־בבל את־בני צדקיחו
בדבלה לעיניו ואת־כל־חרי
יהודה שחט מלך־בבל׳ ואת
עיני צדקיחו עור וי־אסרהו
בנחשתים להביאו בבלה׳
ואת־בית המלך ואת־בית העם
שרפו הכשדים באש ואת
חמות ירושלם נתצו׳ ואת
יתר העם הנשארים בעיר
ואת הנפלים אשר נפלו עליו
ואת יתר העם הנשארים
הגלה נבוזראדן רב־טבחים

בבל׳ ומן־העם הדלים אשר
אין להם מאומה השאיר
נבוזראדן רב־טבחים בארץ
יהודה׳ ויתן להם כרמים ושדים
ביום ההוא׳ וי עונבוכדראצר
מלך־בבל על־ירמיחו׳ כיד
נבוזראדן רב־טבחים לאמר׳
קחהו ועינך שים עליו׳ ואל
תעש לו מאומה הרע׳ כי אם
כאשר ידבר אליך כן עשה׳
עמו׳ וישלח נבוזראדן רב
טבחים ונבושזבן רב־סריס
ונרגל שר־אצר רב־מג וכל־רבי
מלך־בבל׳ וישלחו ויקחו את
ירמיחו מחצר המטרה ויתנו
אתו אל־גדליהו בן־אחיקם בן
שפן להוציאהו אל־הבית׳ וישב
בתוך העם׳
ואל־ירמיחו היה הדבר
יהוה בהיותו עצור בחצר׳
המטרה לאמר׳ הלוך ואמרת
לעבד־מלך הכושי לאמר׳
כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני מביא את־דברי
אלהי על־העיר הזאת לרעה ולא
לטובה׳ והיו לפני־כן ביום ההוא׳
וה אצלתיך ביום ההוא נאם־יהוה

וכל שארית ג׳ שמשון אל ביתי יעקב מלך בבל ושמע ויהבבל׳ ס׳ ראמר ב׳ ויאמרו יעקב כאשר יראם ויי כאשרי׳
אל בנוהתאמר ב׳ ביד אל־ישראל הרשעו הולכ שרים׳ על־הרמיחו ל׳ ואמרו לו ונחשבה ה׳ שעות ויקרעו ושהרמ׳

אל ומעש ב׳ ויאמר אל־נא שלח־ידך קחנו
ושמרתי עליו׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ולא תגאה בידך האנשים אשר
ארחיך מפשעים כי מלט
אמלטך ובחרב לא תפל
ותהיה לך נפשך לשלל כי
בטחת בי נאם יהוה
הדבר אשר חזה אל
ירמיהו את יהוה אחר שלח
אתו נבוזר אדן רב טבחים מן
הרמה בקחתו אתו והוא
אסור בא קים בתוך גלות
ירושלם ויהודה המגלים בבל
ויקח רב טבחים לירמיהו
ויאמר אליו יהוה אלהיך
דבר את הדבר הזה אל
המקום הזה ויבא ויעש יהוה
כאשר דבר כי חטאתם
ליהוה ולא שמעתם בקולו
והיה לכם הדבר הזה ועתה
הנה פתחתי היום מן הזה אזקים
אשר על ידך אם טוב בעיניך
לבוא אתי בבבל בא ואשים
את עיני עליך ואם רע בעיניך
לבוא אתי בבבל חדל ראה כל
הארץ לפניך אל טוב ואל
הישר בעיניך ללכת שמה
לך ועודנו לא נשוב ושב
אל גדליהו בן אחיקם בן שפן

אשר הפקיד מלך בבל בערי
יהודה ושב אתו בתוך העם
או אל כל הישר בעיניך
ללכת לך ויתן לו רב טבחים
ארחה ומשאת ושלחהו
ויבא ירמיהו אל גדליהו בן
אחיקם המצפתה ושב אתו
בתוך העם הנשאר בארץ
וישמעו כל שרי
החילים אשר בשדה המה
והאנשים הם הפקיד מלך
בבל את גדליהו בן אחיקם
בארץ וכי הפקיד אתו
אנשים נשים וטף ומדלת
הארץ מאשר לא הגלו בבלה
ויבאו אל גדליהו המצפתה
וישמעאל בן נתניהו ויוחנן
ויונתן בני קרח ושרויה בן
תנחומת ובני עיפי הנטופתי
ויזניה בן המעכתי המה
והאנשים וישבו על הסגדליהו
בן אחיקם בן שפן ואל אנשיהם
לאמר אל תיראו מעבוד
הכשדים שבו בארץ ועבדו
את מלך בבל ויטב לכם
והאני הנני ישב במצפה לעבד
לפני הכשדים אשר יבאו

אלינו ואתם אספו יין וקיץ
ושמן ושמו בכליכם ושבו
בעריכם אשר תפשתם והנה
כל היהודים אשר במואב
ובבני עמון ובארום ואשר
בכל הארצות שמעו כי נתן
מלך בבל שארית ליהודה
וכי הפקיד עליהם את גדליהו
בן אחיקם בן שפן וישבו כל
היהודים מכל המקומות אשר
נדחו שם ובאו ארץ יהודה
אל גדליהו המצפתה ויאספו
יין וקיץ הרבה מאד
ויוחנן בן קרח וכל שרי החילים
אשר בשדה באו אל גדליהו
המצפתה ויאמרו אליו
הידע תדע כי בעליס מלך בני
עמון שלח את ישמעאל בן
נתניה להכות בנפש ולא
האמין להם גדליהו בן אחיקם
ויוחנן בן קרח אמר אל
גדליהו בסתר במצפה לאמר
אלכה נא והכיתי את ישמעאל
בן נתניה ואיש לא ידע עלמה
למה יכה נפש ונפצו כל היהודה
הנקבצים אליך ואבדה
שארית יהודה ויאמר

ג׳ ליה׳ א׳ ולמשמעון ושמה רבצו ויבאו אחר־
הכה׳ זכרי ולהה אשר ויהי אל־עמדו׳ ס׳

יא׳ חסרין ה׳ בי׳ אשר ובירוה קשלל ומבדרינו דהאדוד דשבבה אמא מחלחלך ומלכים בשיר בני דעם
באדלין בדן כדו ארן ודבר המלכים ומשמרתו הדרשנ דבמים׳ ס׳

מלכו ב׳ מילו אמלכך ומחרב ולא־יכולך ותהי
ודאי נחתי נפש ומלכו׳ ס׳ ואל־ירגש ב׳ אלהשלח
קחנו ושמרך׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ב ראשון פסוק ראשון אין ראשון אחר ראשון מוסב ויבלה שם פסוק ראשון מפני ואין כל ויחיו אין אנשי חיל
וחי חילו אולי ואין ואמרכל אין ראשון לפסוק ראשון: ס:

ג ויעשו ל ומנחה אמר ויעשו שקר
ומחי ויעשה לשקר אדם דבר ישראל: ס:

גדליהו בן אחיקם אל יוחנן
בן קרח אל תעש את הדבר
הזה כי שקר אתה דבר אל
ישמעאל: ויחי בחדש
השביעי בא ישמעאל בן
נתניה בן אלישמע ועמו עשרה
אנשים ויכו את גדליהו בן
אחיקם המת בחרב וימת
שסלחם אשר הכה בו מלך
ישראל: ויכה ישמעאל את
היהודים אשר עמו את
גדליה בן אחיקם במצפה
ואת הכשדים אשר נמצאו
שם את אנשי המלחמה:
והיה ביום השני
אחר הכות את גדליה
ואיש לא ידע: ובא אנשים
מן שכם משלו ומן שמרון
שמנים איש מגלחו וקרעים
וקרעי בגדים ומתגדדים
ומנחה ולבונה בידם להביא
בית יהוה: ויצא ישמעאל בן
נתנה לקראתם מן המצפה
הלך הלוך ובכה ויהי כפגשו
אתם ויאמר אליהם באו אל
גדליהו בן אחיקם:
והיו כבואם אל תוך
העיר וישחטם ישמעאל בן
נתניה אל תוך הבור הוא
והאנשים אשר אתו ועשרה
אנשים נמצאו בם ויאמרו
אל ישמעאל אל תמיתנו כי
ישלנו מטמנים בשדה חטים
ושעורים ושמן ודבש ויחדל
ולא המיתם בתוך אחיהם:
והבור אשר השליך שם
ישמעאל את כל פגרי
האנשים אשר הכה בעבור גדליהו
הוא אשר עשה המלך אסא
מפני בעשא מלך ישראל
אתם מלא ישמעאל בן נתניה
חללים: וישבו ישמעאל את
כל שארית העם אשר
במצפה את בנות המלך ואת
כל העם הנשארים במצפה
אשר הפקיד נבוזראדן רב
טבחים את גדליהו בן אחיקם
וישכם ישמעאל בן נתניה
וילך לעבר אל בני עמון:

וישמע יוחנן בן
קרח וכל שרי החילים
אשר אתו את כל הרעה
אשר עשה ישמעאל בן
נתניה: ויקחו את כל
האנשים וילכו להלחם עם
ישמעאל בן נתניה וימצאו
אתו אל מים רבים אשר
בגבעון: והיה כראות כל העם
אשר את ישמעאל את
יוחנן בן קרח ואת כל שרי
החילים אשר אתו וישמחו:
וסבו כל העם אשר שבה
ישמעאל מן המצפה ויפנו וישבו
וילכו אל יוחנן בן קרח:
וישמעאל בן נתניה נמלט
בשמנה אנשים מפני יוחנן
וילך אל בני עמון:
ויקח יוחנן בן קרח
וכל שרי החילים אשר אתו
את כל שארית העם אשר
השיב מאת ישמעאל בן
נתניה מן המצפה אחרי הכה
את גדליה בן אחיקם גברים
אנשי המלחמה ונשים וטף
וסרסים אשר השיב מגבעון:
וילכו וישבו בגרות כמוהם

גדליהו ויעזרו לאישוב ושבה ובא ירמיהו ובא אל בלוח אחר הכה ובריחחר אשר היה: חדר ויוחנן לוה: ס: הכל שרי: ושב אלוף ותנו נגב על יוחנן בן קרח וישמע
יוחנן בן קרח ויקח יוחנן בן קרח ולאשמע יוחנן בן קרח ויקח יוחנן בן כל שרי המלחמה: ס: ואל כל הרעב: ל: ויסמכו ויתנו לך פרעה ויעבדו אתו ושב אחר אגב מלך ושב ישמעאל: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אל אדמתכם ב׳ ומימיכם ולקחתי אותכם
מן הגוים והיה אתכם והשיב אתכם:

וקול שופר ב׳ ונקמתם והיה בימים ההם ישלח לאמר מי ארבע בחיצותיו וקול שופר יחייעו ס׳ ולא ותראו
ב׳ לא תראו ויהי ולא תראו עוד אותה מיקדם הזה: ס׳:

אשר אעל בית לחם לכלכל
לבוא מ׳ ערים מפני הכשדים
כי יראו מפניהם כי יחם
ישמעאל כונתיה את
גדליהו בזאחיקם אשר
הפקיד מלך בבל בארץ
ויגשו כל שרי
החילים ויוחנן בן קרח ויזניה
בן חשוע הוא וכל העם ממקטן
ועד גדול ויאמרו אל ירמיהו
הנא תפל נא תחנתנו לפניך
והתפלל בעדנו אל יהוה
אלהיך בעד כל השארית
הזאת כי נשארנו מעט
מרבים כאשר עיניך ראות
אתנו ונגרלנו יהוה אלהיך
את הדרך אשר נלך בה ואת
הדבר אשר נעשה ויאמר
אליהם ירמיהו הנביא שמעתי
הנני מתפלל אל יהוה אלהיכם
כדבריכם והיה כל הדבר
אשר יענה יהוה אתכם אגיד
לכם לא אמנע ממכם דבר
והמה אמרו אל ירמיהו יהי
יהוה בנו לעד אמת ונאמן
אם לא כבכל הדבר אשר
ישלחך יהוה אלהיך אלינו

כי נעשה אם טוב ואם רע
בקול יהוה אלהינו אשר
אנו שלחים אתך אליו נשמע
למען אשר ייטב לנו כי
נשמע בקול יהוה אלהינו
ויהי מקץ עשרת
הימים ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
ויקרא אל יוחנן בן קרח ואל
כל שרי החילים אשר אתו
ולכל העם למקטן ועד גדול
ויאמר אליהם כה אמר יהוה
אלהי ישראל אשר שלחתם
אתי אליו להפיל תחנתכם
לפניו אם שוב תשבו בארץ
הזאת ובניתי אתכם ולא
אהרוס ונטעתי אתכם ולא
אתוש כי נחמתי אל הרעה
אשר עשיתי לכם אל תיראו
מפני מלך בבל אשר אתם
יראים מפניו אל תיראו מפניו
נאם יהוה כי אתכם אני
להושיע אתכם ולהציל
אתכם מידו ואתן לכם רחמים
ורחם את כם ושיב אתכם
אל אדמתכם ואם אמרים
אתם לא נשב בארץ הזאת
לבלתי שמע בקול יהוה

אלהיכם לאמר לא כי ארץ
מצרים נבוא אשר לא נראה
מלחמה וקול שופר לא
נשמע ולחם לא נרעב
ושם נשב ועתה לכן שמעו
דבר יהוה שארית יהודה
אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל אם אתם שום תשימון
פניכם לבא מצרים ובאתם
לגור שם והיתה החרב אשר
אתם יראים ממנה שם תשיג
אתכם כאר מצרים ומצרים תרעב
אשר אתם דאגים ממנו שם
ידבק אחריכם מצרים ושם
תמותו והיו כל האנשים
אשר שמו את פניהם לבוא
מצרים לגור שם מות יומתו בחרב
ברעב ובדבר ולא יהיה להם
שריד ופליט מפני הרעה
אשר אני מביא עליהם:
כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל כאשר
נתך אפי וחמתי על יושבי
ירושלים כן תתך חמתי עליכם
בבאכם מצרים והיתם לאלה
ולשמה ולקללה ולחרפה
ולא תראו עוד את המקום

כ׳ ראש פסוק
ל׳ ראש פסוק
אשרנו חיי
ל׳ בטע׳
ג׳ בטע׳
ד׳ ראש פסוק
ה׳ ראש פסוק
ו׳ בטע׳
ז׳ ראש פסוק
ח׳ בטע׳
ט׳ ראש פסוק
י׳ ראש פסוק
יא׳ ראש פסוק
יב׳ ראש פסוק
יג׳ ראש פסוק
יד׳ ראש פסוק
טו׳ ראש פסוק
טו׳ בטע׳
יז׳ בטע׳
יח׳ בטע׳
יט׳ ראש פסוק
כ׳ ראש פסוק
כא׳ ראש פסוק

כ׳ ראשי פסוקים ויאמר אליהם עשה חנו מתם: ס׳ חמתי ו׳ ראש פסוק כדם ושבון לקחו
מבוא׳ים מדרשים אבי השמים לארוע עבדו עבד בארים ל שנאו: ס׳:

תשמון ב׳ אם אותם שום תשמון פניכם ולא
תשמון עליו נשוך שו אמו תשמון קדם וה ד
תשלחון לשמה ס׳:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לכל אשר ג׳. והיה מקום לכל אשר יקרא שם ה׳ אלהיכם לשכן שמו שם אליו תביאו את כל אשר
אנכי מצוה אתכם עולותיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו לה׳:

ראתי ירמיהו ב׳ ואת ירמיהו הנביא ויעשה חמשים אלף איש ויקם אבימלך בן יואש ויהי אבימלך מלך תחת אבימלך
כאשר ויעשה הרעה ומה לו בגבעה עבור גם בם בשלחני יעבור מחרה: אל בל יחדו דים ג׳ והיה אשרי ויהי אל ירמיהו
וישלח ספרים וישלח:

חזה דבר יהוה עליכם
שארית יהודה אל תבאו
מצרים ודעתו ביה עדתי
בכסחיום ביחת עתים
בנפשותיכם ביאתם שלחתם
אתי אל יהוה אלהיכם לאמר
התפלל בעדנו אל יהוה אלהינו
וכל אשר יאמר יהוה אלהינו
כן הגד לנו ועשינו ואנד לכם
היש ולא שמעתם בקול
יהוה אלהיכם וכל אשר
שלחני אליכם ועתה ידע
תדעו כי בחרב בכר עכו בדבר
תמיתו במקום אשר חפצתם
לבוא לגור שם
ויהי ככלות ירמיהו
לדבר אל כל העם את כל
דברי יהוה אלהיהם אשר
שלחו יהוה אלהיהם אליהם
את כל הדברים האלה
ויאמר עזריה בן
הושעיה ויוחנן בן קרח וכל
האנשים הזדים אמרים אל
ירמיהו שקר אתה מדבר
לא שלחך יהוה אלהינו לאמר
לא תבאו מצרים לגור שם
כי ברוך בנך את
בנו למען תת אתנו ביד
הכשדים להמית אתנו ו
והגלות אתנו בבל ולא
שמע יוחנן בן קרח וכל שרי
החילים וכל העם בקול יהוה
לשבת בארץ יהודה ויקח
יוחנן בן קרח וכל שרי
החילים את כל שארית
יהודה אשר שבו מכל הגוים
אשר נדחו שם לגור בארץ
יהודה את הגברים ואת
הנשים ואת הטף ואת הבנות
המלך ואת כל נפש אשר
הנה נבוזראדן רב טבחים
את גדליה בן אחיקם
ואת ירמיהו הנביא ואת ברוך
בן נריה ובאו ארץ מצרים
כי לא שמעו בקול יהוה ובאו
עד תחפנחס
ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו בתחפנחס לאמר
קח בידך אבנים גדלות
וטמנתם בטלט במלבן אשר
בפתח בית פרעה בתחפנחס
לעיני אנשים יהודים ואמרת
אל כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני שלח

ולקחתי את נבוכדראצר
מלך בבל עבדי ושמתי כסאו
ממעל לאבני סחאלה אשר
טמנתי ונטה את שפרורו
עליהם ובא והכה את ארץ
מצרים אשר למות למות
ואשר לשבי לשבי ואשר
לחרב לחרב והצתי אש
בבתי אלהי מצרים ושרפם
ושבם ועטה את ארץ מצרים
כאשר יעטה הרעה את בגדו
ויצא משם בשלום ושבר
את מצבות בית שמש אשר
בארץ מצרים ואת בתי אלהי
מצרים ישרף באש
הדבר אשר היה אל
ירמיהו אל כל היהודים
הישבים בארץ מצרים
הישבים במגדל ובתחפנחס
ובנף ובארץ פתרוס לאמר
כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל אתם
ראיתם את כל הרעה אשר
הבאתי על ירושלם ועל כל
ערי יהודה והנם חרבה היום
הזה ואין יושב במפני
רעתם אשר עשו להכעסני

כה אמר ה׳ בטרם ב׳ היעיבו מביא ומשמיע שבריהו ן עדי הלון ראיהם חזקה: ס: ד׳ עבות ג׳. ותעבדון
ודיבאר ומצבות בארצות ש ומעבות שקר: ס: במלבן ב׳ ותמיתון ותעבדו אותם ותמתם: ס:

ואמרתם אליהם ב׳ בדבר בתופיא שמו ושמרו
הנני שלח: ס: ואת בריך ב׳ שאלו לאמר אשר
הנה: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

כל אמ׳ נע פסוק למעו ולמע׳ ב מ׳ ו ולמען לקיים מ׳ יי׳ שמן לפרנס אשר
מי מאות יהוה אלהיכם ואנכי אמנם במקומים חלילה ראשפוק לפרנס פסוק לפרנס
טובה לפרנס ראעבור יעבי׳ ס׳

בפי׳ עפר׳ ראבת ו קודשים מ׳ שפטנו לחדשנו ויקשרו ראבריו ומשי׳ לוה שמוהנני
אחמה יאר בריוס באמנים לא אמרת וגמר׳ א׳ ר׳ הגורת ב כי לא שמיאב לבכו ואנכי
שם ס׳

לא

לְלֶכֶת לִקְטֹר לַעֲבֹד לֵאלֹהִים
אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתֶּם ׃
חֵטְא אַתֶּם וַאֲבֹתֵיכֶם׃ וְאִשָּׁה
אֵלֵיכֶם אֶת כָּל עֲבָדַי הַנְּבִיאִים
הַשְּׁכֵים וְשָׁלֹחַ לֵאמֹר אַל נָא
תַּעֲשׂוּ אֶת דְּבַר הַתֹּעֵבָה
אֲשֶׁר שָׂנֵאתִי׃ וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא
הִטּוּ אֶת אָזְנָם לָשׁוּב מֵרָעָתָם
לִבְלְתִּי קַטֵּר לֵאלֹהִים אֲחֵרִים
וַתִּתַּךְ חֲמָתִי וְאַפִּי וַתִּבְעַר בְּעָרֵי
יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלִָם ׃
וַתִּהְיֶינָה לְחָרְבָה לְשַׁמָּה ׃
כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וְעַתָּה כֹּה
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל לָמָּה אַתֶּם עֹשִׂים
רָעָה גְדֹלָה אֶל נַפְשׁוֹתֵיכֶם
לְהַכְרִית לָכֶם אִישׁ וְאִשָּׁה
עוֹלֵל וְיוֹנֵק מִתּוֹךְ יְהוּדָה׃ לִ
בְלִתִּי הוֹתִיר לָכֶם שְׁאֵרִית׃
לְהַכְעִיסֵנִי בְּמַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם ׃
לְקַטֵּר לֵאלֹהִים אֲחֵרִים בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים לָגוּר
שָׁם לְמַעַן הִכָּרֵת לָכֶם וּלְמַעַן
הִיוֹתְכֶם לִקְלָלָה וּלְחֶרְפָּה׃
בְּכֹל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ הֲשִׁכַּחְתֶּם
אֶת רָעוֹת אֲבוֹתֵיכֶם וְאֶת
רָעוֹת מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת רָעוֹת

נָשָׁיו וְאֶת רָעָתְכֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ
נְשֵׁיכֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּאֶרֶץ
יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלִָם׃ לֹא
דֻכְּאוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא ׃
יָרְאוּ וְלֹא הָלְכוּ בְּתוֹרָתִי ׃
וּבְחֻקֹּתַי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם׃
וְלִפְנֵי אֲבוֹתֵיכֶם׃
לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי
שָׂם פָּנַי בָּכֶם לְרָעָה וּלְהַכְרִית
אֶת כָּל יְהוּדָה׃ וְלָקַחְתִּי אֶת
שְׁאֵרִית יְהוּדָה אֲשֶׁר שָׂמוּ
פָנֵיהֶם לָבוֹא אֶרֶץ מִצְרַיִם ׃
לָגוּר שָׁם וְתָמּוּ כֹל בְּאֶרֶץ ׃
מִצְרַיִם יִפְּלוּ בַּחֶרֶב בָּרָעָב ׃
יִתַּמּוּ מִקָּטֹן וְעַד גָּדוֹל בַּחֶרֶב
וּבָרָעָב וְמֵתוּ וְהָיוּ לְאָלָה ׃
לְשַׁמָּה וּלְקִלְלָה וּלְחֶרְפָּה׃
וּפָקַדְתִּי עַל הַיּוֹשְׁבִים בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם כַּאֲשֶׁר פָּקַדְתִּי עַל
יְרוּשָׁלִָם בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדָּבֶר׃
וְלֹא יִהְיֶה פְלֵיטוּ וְשָׂרִיד ׃ לְ
שְׁאֵרִית יְהוּדָה הַבָּאִים לָגוּר
שָׁם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלָשׁוּב ׃
אֶרֶץ יְהוּדָה אֲשֶׁר הֵמָּה ׃ שׂ
מְנַשְּׂאִים אֶת נַפְשָׁם לָשׁוּב
לָשֶׁבֶת שָׁם כִּי לֹא יָשׁוּבוּ כִּי

אִם פְּלֵטִים
וַיִּעֲנוּ אֶת יִרְמְיָהוּ כָּל
הָאֲנָשִׁים הַיֹּדְעִים כִּי מְקַטְּרוֹת
נְשֵׁיהֶם לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וְכָל
הַנָּשִׁים הָעֹמְדוֹת קָהָל גָּדוֹל ׃
וְכָל הָעָם הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ ׃
מִצְרַיִם בְּפַתְרוֹס לֵאמֹר הַדָּבָר
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלֵינוּ בְּשֵׁם יְהוָה
אֵינֶנּוּ שֹׁמֵעַ אֵלֶיךָ׃ כִּי עָשֹׂה
נַעֲשֶׂה אֶת כָּל הַדָּבָר אֲשֶׁר
יָצָא מִפִּינוּ לִקְטֹר לִמְלֶכֶת ׃
הַשָּׁמַיִם וְהַסִּיךְ לָהּ נְסָכִים ׃
כַּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ אֲנַחְנוּ וַאֲבֹתֵינוּ
מְלָכֵינוּ וְשָׂרֵינוּ בְּעָרֵי יְהוּדָה
וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלִָם׃ וַנִּשְׂבַּע לֶחֶם
וַנִּהְיֶה טוֹבִים וְרָעָה לֹא רָאִינוּ׃
וּמִן אָז חָדַלְנוּ לִקְטֹר לִמְלֶכֶת
הַשָּׁמַיִם וְהַסִּיךְ לָהּ נְסָכִים חָסַרְנוּ
כָּל וּבְחֶרֶב וּבָרָעָב תֻּמָּנוּ׃ וְכִי
אֲנַחְנוּ מְקַטְּרוֹת לִמְלֶכֶת
הַשָּׁמַיִם וְלַהֲסִיךְ לָהּ נְסָכִים ׃
הֲמִבְּלִעֲדֵי אַנְשֵׁינוּ עֲשִׂינוּ ׃
לָהּ בְּצוּמֵי לְהָעֵצֵב לָהּ וְהַסִּיךְ לָהּ
נְסָכִים׃
וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל כָּל הָעָם ׃
עַל הַגְּבָרִים וְעַל הַנָּשִׁים וְעַל
כָּל הָעָם הָעֹנִים אֹתוֹ דָּבָר לֵ

לאמר

יז פסוק אית בחתן ולא לא ולא תעלה במעלותיו ולא תחמטו אות הארץ ולא נשאר איש בעיני ולא יהי׳ שמה ולא ואמטמו לשרק ירקלים ובדרו דיסה הימים ולא שמעו
ויקשו הראשעי אל המבחרות ולא יהי׳ פו ולא ולמה עדה ולא ויחי׳ עדה ולא ויקיה הכשרא ולא שמע עמי לקלל ולא בעשות פמה ולא עד אל פרים ולא
שמעמי ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ל לאמר חלו אתחקטר ׃
אשר קטרתם בערי יהודה
ובחוצות ירושלם אתם ׃
ואבותיכם מלכיכם ושריכם
ועמם ארץ אתם וכהניכם
ג ותעלה עלהם ולא אזכל ׃
יהוה עוד לשאת מפני רע
מעללים מפמחתו עבת ׃
אשר עשיתם ואתם ראו עכם
לחרבה ולשמה וקללה ׃
מאין יושב כהיום הזה מפני
אשר קטרתם ואשר חטאתם
ליהוה ולא שמע עתם בקולו
יהוה ובתורתו ובחקתיו ׃
ובעדותיו לא הלכתם עלכן
קרא את אתכם הדעה הזאת
כיום הזה ׃ ויאמר
ירמיהו אל כל העם ואל כל
הנשים שמעו דבר יהוה כל
יהודה אשר בארץ מצרים ׃
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לאמר אתם
ונשיכם ותדברנה בפיכם
ובידיכם מלאתם לאמר
עשה נעשה את נדרינו
אשר נדרנו לקטר למלכת
השמים ולהסך לה נסכים

חקים תקימעה את נדריכם ׃
ועשה תעשונה את נדריכם ׃

לכן שמעו דבר יהוה כל
יהודה הישבים בארץ מצרים
הנני נשבע בשמי הגדול
אמר יהוה אם יהיה עוד שמי
נקרא בפי כל איש יהודה
אמר הי׳ אדני יהוה בכל ארץ
מצרים הנני שקד עלהם
לרעה ולא לטובה ותמו כל
איש יהודה אשר בארץ
מצרים בחרב וברעב עד
כלותם ופליטי חרב ישבו
מזעט מארץ מצרים ארצה יהודה
מתי מספר ודעו שאר יהודה
הבאים לארץ מצרים
לגור שם דבר מי יקום ממני
ומהם ואת לכם האות נאם
יהוה כי פקד אני עליכם ׃
במקום הזה למען תדעו כי
לקום יקומו דברי עליכם לרעה
כה אמר יהוה הנני
נתן את פרעה חפרע מלך
מצרים ביד איביו וביד מבקשי
נפשו כאשר נתתי את צדקיהו
מלך יהודה ביד נבוכדראצר

מלך בבל אויבו ומבקש נפשו ׃
הדבר אשר דבר
ירמיהו הנביא אל ברוך בן
נריה בכתבו את הדברים האלה
על ספר מפי ירמיהו בשנה
הרבעית ליהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה לאמר
כה אמר יהוה אלהי
ישראל עליך ברוך ׃ אמרת
אוי נא לי כי יסף יהוה יגון על
מכאבי יגעתי באנחתי ׃
ומנוחה לא מצאתי
כה תאמר אליו כה
אמר יהוה הנה אשר בנתי
אני הרס ואת אשר נטעתי
אני נתש ואת כל הארץ הזאת
ואתה תבקש לך גדלות אל
תבקש כי הנני מביא רעה
על כל בשר נאם יהוה ונתתי
לך את נפשך לשלל על כל
המקומות אשר תלך שם ׃
אשר היה דבר יהוה
אל ירמיהו הנביא על הגוים
למצרים על חיל פרעה נכו
מלך מצרים אשר היה על
נהר פרת בכרכמיש אשר הכה
נבוכדראצר מלך בבל בשנת

מלכות יאשיהו בן אמון מלך יהודה ׃
רעשה ג׳ ורעשה ורעשתו ורעשה אויש ורעש
לשונם ושמעו וחביריך ׃ ס

מלכות יאשיהו בן אמון מלך יהודה ׃
ראש פסוק ב׳ ראש פסוק ג׳ ראש פסוק ד׳ ראש פסוק ה׳ ראש פסוק ו׳ ראש פסוק ז׳ ראש פסוק ח׳ ראש פסוק ט׳ ראש פסוק י׳ ראש פסוק יא׳ ראש פסוק יב׳ ראש פסוק יג׳ ראש פסוק יד׳ ראש פסוק טו׳ ראש פסוק יז׳ ראש פסוק יח׳ ראש פסוק יט׳ ראש פסוק כ׳ ראש פסוק כא׳ ראש פסוק כב׳ ראש פסוק כג׳ ראש פסוק כד׳ ראש פסוק כה׳ ראש פסוק כו׳ ראש פסוק כז׳ ראש פסוק כח׳ ראש פסוק כט׳ ראש פסוק ל׳ ראש פסוק לא׳ ראש פסוק לב׳ ראש פסוק לג׳ ראש פסוק לד׳ ראש פסוק לה׳ ראש פסוק לו׳ ראש פסוק לז׳ ראש פסוק לח׳ ראש פסוק לט׳ ראש פסוק מ׳ ראש פסוק מא׳ ראש פסוק מב׳ ראש פסוק מג׳ ראש פסוק מד׳ ראש פסוק מה׳ ראש פסוק מו׳ ראש פסוק מז׳ ראש פסוק מח׳ ראש פסוק מט׳ ראש פסוק נ׳ ראש פסוק נא׳ ראש פסוק נב׳ ראש פסוק נג׳ ראש פסוק נד׳ ראש פסוק נה׳ ראש פסוק נו׳ ראש פסוק נז׳ ראש פסוק נח׳ ראש פסוק נט׳ ראש פסוק ס׳ ראש פסוק סא׳ ראש פסוק סב׳ ראש פסוק סג׳ ראש פסוק סד׳ ראש פסוק סה׳ ראש פסוק סו׳ ראש פסוק סז׳ ראש פסוק סח׳ ראש פסוק סט׳ ראש פסוק ע׳ ראש פסוק עא׳ ראש פסוק עב׳ ראש פסוק עג׳ ראש פסוק עד׳ ראש פסוק עה׳ ראש פסוק עו׳ ראש פסוק עז׳ ראש פסוק עח׳ ראש פסוק עט׳ ראש פסוק פ׳ ראש פסוק פא׳ ראש פסוק פב׳ ראש פסוק פג׳ ראש פסוק פד׳ ראש פסוק פה׳ ראש פסוק פו׳ ראש פסוק פז׳ ראש פסוק פח׳ ראש פסוק פט׳ ראש פסוק צ׳ ראש פסוק צא׳ ראש פסוק צב׳ ראש פסוק צג׳ ראש פסוק צד׳ ראש פסוק צה׳ ראש פסוק צו׳ ראש פסוק צז׳ ראש פסוק צח׳ ראש פסוק צט׳ ראש פסוק ק׳ ראש פסוק קא׳ ראש פסוק קב׳ ראש פסוק קג׳ ראש פסוק קד׳ ראש פסוק קה׳ ראש פסוק קו׳ ראש פסוק קז׳ ראש פסוק קח׳ ראש פסוק קט׳ ראש פסוק קי׳ ראש פסוק קיא׳ ראש פסוק קיב׳ ראש פסוק קיג׳ ראש פסוק קיד׳ ראש פסוק קטו׳ ראש פסוק קטז׳ ראש פסוק קטח׳ ראש פסוק קטט׳ ראש פסוק קל׳ ראש פסוק קלא׳ ראש פסוק קלב׳ ראש פסוק קלג׳ ראש פסוק קלד׳ ראש פסוק קלה׳ ראש פסוק קלו׳ ראש פסוק קלז׳ ראש פסוק קלח׳ ראש פסוק קלט׳ ראש פסוק קמ׳ ראש פסוק קמא׳ ראש פסוק קמב׳ ראש פסוק קמג׳ ראש פסוק קמד׳ ראש פסוק קמה׳ ראש פסוק קמו׳ ראש פסוק קמז׳ ראש פסוק קמח׳ ראש פסוק קמט׳ ראש פסוק קנ׳ ראש פסוק קנא׳ ראש פסוק קנב׳ ראש פסוק קנג׳ ראש פסוק קנד׳ ראש פסוק קנה׳ ראש פסוק קנו׳ ראש פסוק קנז׳ ראש פסוק קנח׳ ראש פסוק קנט׳ ראש פסוק קס׳ ראש פסוק קסא׳ ראש פסוק קסב׳ ראש פסוק קסג׳ ראש פסוק קסד׳ ראש פסוק קסה׳ ראש פסוק קסו׳ ראש פסוק קסז׳ ראש פסוק קסח׳ ראש פסוק קסט׳ ראש פסוק קע׳ ראש פסוק קעא׳ ראש פסוק קעב׳ ראש פסוק קעג׳ ראש פסוק קעד׳ ראש פסוק קעה׳ ראש פסוק קעו׳ ראש פסוק קעז׳ ראש פסוק קעח׳ ראש פסוק קעט׳ ראש פסוק קפ׳ ראש פסוק קפא׳ ראש פסוק קפב׳ ראש פסוק קפג׳ ראש פסוק קפד׳ ראש פסוק קפה׳ ראש פסוק קפו׳ ראש פסוק קפז׳ ראש פסוק קפח׳ ראש פסוק קפט׳ ראש פסוק קצ׳ ראש פסוק קצא׳ ראש פסוק קצב׳ ראש פסוק קצג׳ ראש פסוק קצד׳ ראש פסוק קצה׳ ראש פסוק קצו׳ ראש פסוק קצז׳ ראש פסוק קצח׳ ראש פסוק קצט׳ ראש פסוק קק׳ ראש פסוק קקא׳ ראש פסוק קקב׳ ראש פסוק קקג׳ ראש פסוק קקד׳ ראש פסוק קקה׳ ראש פסוק קקו׳ ראש פסוק קקז׳ ראש פסוק קקח׳ ראש פסוק קק

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

הרביעית הרביתי רפאות תעלה אין׃
לה׃ שמ שגוים קרו גרון ועתה
מלאת הארץ כי נגף בור
בשלוח חביו נפלו שונים

חבר אשר דבר יהוה׃ אל
ירמיהו הנביא לכל אנשי יהודה
מלך בבל לתכות את ארץ
מצרים הגיד במצלות תשע
במגדול וחי שמיעו בנף
וכתחפנחס אמרו התיצב
והכון לך כי אכלה חרב סביביך
מדוע נסחף אבירך לא עמד
כי יהוה הדפו׃ הרבה כושל
גם נפל איש אלה עתו איש אמרו
קומה ונשבה אל עמנו ואל
ארץ מולדתנו מפני חרב
היונה קראו שם פרעה מלך
מצרים שאון עבר יתיעד
חי אני נאם המלך יהוה צבאות
שמו כי כתבור בהרים וכברמל
בים יבוא כי נולה עשי לך
יושבת בת מצרים כי נתן לשבה
תהיה ונעתה מאין יושב
עגלה יפה פיה
מצרים קרן מצון בא בא
גם שכריה בקרבה בעגלים

מרבק בגסתמה חפנסו׃
יחדיו לא עמדו כי יום אבדם
בא עליהם עת פקדתם׃
קולה כנחש שולך כי בחיל
ילכו וכקרמות בא לה
כחטבי עצים כרתו יש דמ
נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו
מארבה ואין לה מספר׃
חבי שחבת מצרים נתנה ביד
עם צפון אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני פקד אל
אמון מנו ופרעה ועל
מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה
ועל פרעה ועל הבטחים בו׃
ונתתיכם ביד מבקשי נפשם
וביד נבוכדראצר מלך בבל
ובידי עבדיו ואחרי כן תשכן
כימי קדם נאם יהוה
ואתה אל תירא
עבדי יעקב ואל תחת ישראל
כי הנני מושיעך מרחוק ואת
זרעך מארץ שבים ושב
יעקב ושקט ושאנן ואין
מחריד׃ אתה אל תירא
עבדי יעקב נאם יהוה כי אתך
אני כי אעשה כלה בכל הגוים
אשר הדחתיך שמה ואתך לא

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

יהלל ל׳ פתח וחד קמ״ץ אין שדי יהלל איל לא עפרו עיר איך מלמוד ששך ייצרו ב׳ ושך׳ ג׳ שד׳ ושכר גדול בפלהתם קול בשאר מחדשים שדו ושכר בבלולך׳ ב׳ במדיד ג׳ בתחדין במדיד חדין שיבמים מגיע במדיד׳ ה׳

וחיחוח שמיר ג׳ וחיחוד כי יבאו עליך כי אם חי׳ ויחוד אשרי קדמיהו אחסו אל תגיא׳ ה׳

אעשה כלה ויסרתיך למשפט
ונקה לא אנקך׃
אשר תיחד בריחוה
אלוה מחוה נבי׳ א׳ אל פל שתים
בטרם יבה הפרעה את שמה׃
מה אמר יהוה הנה
מים עלים מצפון והיו לנחל ש
שוטף וישטפו ארץ ומלואה
עיר ושבי בה ויעקוה ארם
והילל כל ישבי ארץ הקול
שעסת פרקות אביר ומרמש
לרבו חכון רגלו לא חפץ
אבות אל בנים מרפי ידים
עליהים הבא לשלוד אתפל
פל שתים הסרית לעיר לעיחן
כל שריד עיר כי ישרד יחוה
את פל שתים שארית אי
כפתור באה קרחה אל עזה
נדמתה אשקלון שארית
עמק עדמתי תגזרי
זו חרב ליהוה עד
אנה לא תשקטי והאצפי אל
תערך חדנני ומי אין
תשקטי ויהוה עזרתי אל
אשקלון ואל חוף הים שם
יערה׃ למו אל בבוד
אמרי יהוה צבאות אלהי ש

ישראל הוי אל נבוכי שרדה
הבישה נלבדה קריתים
הבישה המשגב ומחסה אין
עוד תהלתמו אבחשבון
חשבו עליה רעה לכו ונכריתנה
מגוי גם מדמות תדמי אחריך
תלך חרב קול יעקה מהרוסם
שדו ושדרגדור נשפי חמוא
השמיעו ועקה יעדיה כי
מעלה חלחות בבכי יעלה
בכי כי במורד חורנים צרו
יעקות שבר שמעו נסו
מלטו נפשכם והיה
כערוער בערבה כי יעין
בטחך במעשיך ובאוצרתיך
גם אתה תלכדי ויצא כמיש
גולה הכהנים שריו יחד יבא
שוד אל כל ערי עוד לא
תמלטו אבדו ועמק ונשמד
הנה שור אשר אמר יהוה תעו
עין לנו אבד כי נצאת עצי
ועריה לשמה תה יהמאין
ישובו בתוך ארוד עשה
מלאכתיהוה דרמה ארור
נעאר מדים שלמלאב
מנעור יון שקטו והאל
שמריו ולא חרק מבלי אל

כלו ובעלה לא תהדך ערכן
עמדו עמו ובוריחו אמר
לכן הפוד ימים באו
נאם יהוה ושלחתי לו ינים
וינעהו וכלו ורקו ובליהם
ונפצו ובשמו אבל מסמוש
באשר לשבית ישראל
מבית אל מבטחה איך
ואמרו נבורים אתנו אנשי
חיל למלחמה שדד מואב
ועריה עלה ומבחר בחוריו
ירדו לטבח נאם המלך יהוה
נבאת שריו קרו באיד
מואב לבוא אתי עתו מהרה
מאד ירו ולכל סביביו ל
ה׳ עז שבר ומקל תפארה דלי
משה עז מקל תפארה דלי
מכבי ישבי עמאי ישבת
דיבון כי שדמו אב עלהכ
שחת מבצריך אל דרך עמ
ונפי ושמת ערו שראל
נס נמלטה אמרי מה נעתה
הבישו מאבכי תתה יהלל
ויזיקי הגוחי בארנו כי שדד
מואב ולשפט באל ארץ
המישור אל חלון אל דצה
ועל מפעת ועל דבון ועל

מנעור ב׳ חד מל חדר חשן ומשמון ויה ויחוד
אל ויחוד ויחוד ויחוד אשר מלחמה שאמן מואב׳ ה׳

טעבר ל׳ ומשמון ויחוד טעבר כמעבר על כן עמד טעמו בריחוד וישם אל טעמו בשנחו אחטעמו לפני אבימלך
חוד ושעבר כמשוחד בלבש׳ ה׳ ובש׳ ג׳ חשדרין ר׳ פעיר בר׳ ברבש ובש מלאב מעמדש ויעמדו אמן מואב׳ ה׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

מ׳ עלה ח׳ ומשמנתן שמואל אמיתו שי׳ נ׳ נדיחין דמואב׳ יא׳ וסיק ס׳ ק׳ ובמל׳ ס׳ על יחוד לב׳ ובקר בוסל לכן אסרו אביגם ברכתם ומצוא מרחם בפשע ושמרנו חנלים ומכנו׳
בשוב ודשמיחון וכשמה מלך הרשרים וב שכ׳ ואמ׳ ע׳ ב׳ מ׳ ל׳ בשמבשם ומרו מרו עבו ישרו ודרכנגר ומאו ודשלך שכרו לחמיע לחמיע חבדיו ב׳ בו ראשונה אחלים׳ ס׳

גבו׳ ועל בית הבלתים׳ ועל
קרי׳ הים׳ ועל בית גמול׳ ועל
בית מעון׳ ועל קריות׳ ועל
כערב׳ ועל כל ערי ארץ מואב
הרחקות׳ והקרובות׳ נגד׳ שה׳
קרו מואב׳ ויר׳ שו׳ נשבריה׳
נאם יהוה׳ חשבו׳ רחבי׳ על
יהוה הגדיל׳ וספקו מואב׳
בקיאו׳ והיה לשחק גם הוא׳
ואם לו׳ הא׳ שחק היה לך׳
ישר׳ אל׳ אם בגנבים נמצאה
כי מדי׳ דברך׳ בו׳ התנודד׳
עזבו׳ ערים׳ ושבו בסלע׳
ישבי מואב׳ והיו כיונה׳ תקנן
בעברי פי פחת׳ שמענו׳
גאון מואב׳ גאה מאד׳ גבהו
וגאונו׳ וגאותו׳ ורם לבו׳ אני
ידעתי נאם יהוה׳ עברתו׳ ולא
כן בדיו׳ לא כן עשו׳ על כן
על מואב׳ אילול׳ ולמואב כולה
אזעק׳ אל אנשי קיר חרש׳
יהגה׳ מבלי׳ עור׳ אבכה בך
חנם׳ שבלת׳ נטישתיך׳ עברו
ים׳ עדים׳ נגעו׳ עד יעזר׳
ועל בצמרך׳ שדד נפל׳
ונאספה׳ שמחה׳ וגל מכרמל
ומארץ מואב׳ ואיומיקבים׳

השבתי׳ לא ארדה׳ חידד׳ חידד
לא חיקד׳ מדעקת חשבון׳
עד אלעלה׳ שהיצה נתנו׳ ל
קולם׳ מצער׳ עד הרעים׳
עגלת׳ שלשה׳ מגסמים׳ עד׳
למשמות׳ יהיו׳ וה׳ שבתי׳ ל
למואב׳ נאם׳ יהוה׳ מעלה במה
ומקטיר׳ לאלהיו׳ עלבו׳ לבמי
למואב׳ כחללים׳ יהמה׳ לבי
אל אנשי׳ קיר חרש׳ כחילים
יהמה׳ עלבו׳ ותרת׳ עשה אבדו׳
כי כל׳ ראש׳ קרחה׳ וכל זקן
גדעה׳ על כל ידים׳ גרדת׳ ועל
מתנים׳ שק׳ על כל גבות׳
מואב׳ ובר חבלה כלה׳
מספד׳ כי שברתי׳ את מואב׳
ככל׳ אין חפץ׳ בו׳ נאם יהוה׳
איך חתה׳ ילו׳ איך הפנה
ערף מואב׳ שו׳ והיה מואב׳
לשחק׳ ולמחתה׳ כל סביביו׳
כי כה אמר יהוה׳
הנה כנשר׳ יד׳ אה׳ ופרש כנפיו
אל מואב׳ נלכדה׳ תקריות׳
והמצרות׳ נתפשה׳ והיה׳ לב
גבורי מואב׳ ביום׳ ההוא׳ כלב
אשה מצרה׳ ונשמר מואב׳
מעם׳ כי עליהוה׳ הגדיל׳ פחד

ופחת׳ ופח׳ עליך׳ יושב מואב׳
נאם יהוה׳ הנס מפני פחד׳
יפל אל הפחת׳ והעלה מן׳
הפחת׳ ולכד בפח׳ כי אביא
אליה׳ אל מואב׳ שנת פקדתם
נאם יהוה׳ בצל חשבון עמדו
מכח נסים׳ אשיגה׳
מחשבון׳ ולהבה מבין סיחון
ותאכל פאת מואב׳ וקדקד
בני שאון׳ אוי לך מואב׳ אבד
עם כמוש׳ כי לקחו בנך בשבי
ובנותיך בשביה׳ ושבתי שבות
מואב׳ באחרית הימים׳ נאם
יהוה׳ עד הנה משפט מואב׳
לבני עמון׳ כה אמר
יהוה הבנים׳ אין לו׳ מדו׳ ירש
אם יורש׳ אין לו׳ מדו׳ ירש
מלכם׳ את גד׳ ועמו׳ בעריו׳
ישב׳ לכן הנה׳ ימים׳ באים׳
נאם יהוה׳ והשמעתי׳ תרועת מלחמה
בני עמון׳ תרועת מלחמה׳
והיתה׳ לתל׳ שממה׳ ובנותיה׳
באש׳ תצתנה׳ ובשי׳ ישראל
את׳ ירשיו׳ אמר יהוה׳ הילל
חשבון׳ כי שדדה׳ עי׳ צעקנה
בנות׳ רבה׳ חגרנה׳ שקים׳
ספדנה׳ והתשוטטנה בגדרות

שלשה׳ ג׳ ב׳ המרים׳ וחד׳ מל׳ ומשמרון עגלת
שלשה׳ וחבוה׳ וחיה׳ ושר׳ אל שלשה׳ ס׳

ג׳ פמקין אינן כהין ואם אם ואם מכן ש שיש שנה ואם כמה אינעשה לו׳ אם לא ושחוק׳ וחד לון׳ ישר׳ אל
אם בג׳ ס׳ קדר׳ נעקה מחרבים כל׳ כן מעלה הלוחות וחבורו חורמים מלא עקת חשבון ותלים כל׳ ס׳ מיוחד ב
חדיו כיוצר מיסר ירקנן ויחד אפרים ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

כימי לבם בגולה הלך בחיי׳
ושרו ותרו מהתהלל׳
בעמקים וב עמקך תבת׳
הישובבה חבטחה כאלת תיה
מיובואל חנני מביא׳
עליך פחד נאם ארני יהוה
עבאות מכל סביביו ונדחם
איש לפניו ואין מקבץ לנדד
ואתה יכו אשיב את שבות
בני עמון נאם יהוה׳
לארוס סה אמר
יהוה עבאות האין עוד׳
חכמה בתימן אבדה עצה
מבנים נסרחה חכמתם נסו
חפנוה עמיקו לשבת ישבי
דדן כי איד עשו הבאתי
עליו עת פקדתיו אם׳
בצרים באו לך לא ישארו
עוללות אם גנבים בלילה
השחיתו דיים כי אנים שפתי
את עשו גליתי את מסתריו
ונחבה לא יוכל שוד זרעו
ואחיו ושכניו ואתנו ואינו
יתמיך אני אחיו אל מעניך
עלו תבטחו
כי כה אמר יהוה׳
הנה אשר אין משפטם לשתות

חכוס שתה ישתו ואתה הוא
נקה תנקה לא תנקה כי ש׳
שתה תשתה כי בי נשבעתי
נאם יהוה כי לשמה לחרפה
לחרבה לקללה תהיה בצרה
וכל עריה תהיינה לחרבות׳
עולם שמעו שמע עתלאת
יהוה ויד בגוים שלוחה תקבצו
ובאו עליה וקומו למלחמה
כי הנה קטן נתתיך בגוים בזוי
בארם תפל עתך השיא אתך
זדון לבך שכני בחגוי הסלע
תפשי מרום גבעה כי תגביה
כנשר קנך משם אוריד
נאם יהוה׳ והיתה ארום ל׳
לשמה כל עבר עליה ישם
וישרקו על כל מכותה׳
כמהפכת סדם ועמרה
ושלגיה אמר יהוה לא ישב
שם איש ולא יגור בה בן
ארם הנה כארי יעלה
מגאון הירדן אל נוה איתן
כי ארגיעה ארוצם עליה
ומי בחור אליה אפקד כי מי
כמוני ומי יעדני ומי יזעיר עה
אשר יעמד לפני
לכן שמעו עצת יהוה

אשר רעץ אל ארוס ומחשבותיו
אשר חשב אל ישבי תימן אם
לא יסחבום צעירי צאן אם
לא ישים עליהם נוהם מקום
נפלם רעשה הארץ צעקה
בים סוף נשמע קולה׳ הנה
כנשר יעלה ויד אה ויפרש
כנפיו על בצרה והיה לב
גבורי אדום ביום ההוא׳ נאם
אשה מעדה
לדמשק בשה חמת
וארפד כי שמעו שמע רעה שמעו
נמוגו בים דאגה השקט לא
יוכל רפתה דמשק הפנתה
לנוס ורטט החזיקה צרה ל
וחבלים אחזתה כיולדה אך
לא עזבה עיר תהלה קריה
משושי לבי זיפלו בחוריה
ברחבתיה כל אנשי חמה
ידמו ביום ההוא נאם יהוה
עבאות והיתי אש בחומת
דמשקו ואכלה ארמנות בן
חדד׳
ולמלכות חצור אשר הכה
נבוכדראצר מלך בבל כה
אמר יהוה קומו עלו אל קדר
ושדדו את בני קדם אחיהם

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

וצאנם וקחו ורעו עותיהם
וכלכליהם וגמליהם ישאו
להם וקראו עליהם מגור
מסביב נסו נדו מארח עמיקו
לשבת ישבי חור נאם
והוה כי יין עלילם
ובוגדי אץ מלבבל עצה
וחשך עליהם מחשכה
קומו עלו אל גוי שלו ושכ
לבטח נאם יהוה לא דתים
ולא בריח לבדד ישכנו
והיו גמליהם לבז ותמון
מקניהם לשלל ונדחתי לכל
רוח קצוצי פאה ומכל
עבריו אביא את אידם
נאם יהוה והיתה חצור
למעון תנים שממה ש
עולם לא ישב שם איש ולא
יגור בה בן אדם
אשר היה דבר
יהוה אל ירמיהו הנביא אל
עילם בראשית מלכות
צדקיהו מלך יהודה לאמר
כה אמר יהוה צבאות הנני
שבר את קשת עילם ראשית
גבורתם והבאתי אל עולם
ארבע רוחות מארבע קצות
השמים והפיצותים לכל הרוחות
האלה ולא היה הגוי אשר
לא נבוא אשם נדחי עולם
והחתתי את עלם לפני
איביהם ולפני מבקשי נפשם
והבאתי עליהם רעה את
חרון אפי נאם יהוה ושלחתי
אחריהם את החרב עד
כלותי אותם ושמתי כסאי
בעילם והאבדתי משם מלך
ושרים נאם יהוה והיה
באחרית הימים אשיב את
שבית עילם נאם יהוה
הדבר אשר דבר ירמיהו
אל בבל אל ארץ כשדים
ביד ירמיהו הנביא הגידו
בגוים השמיעו ושאו נס
השמיעו אל תכחדו אמרו
נלכדה בבל הבישל חת
מרדך הבישו עצבתיה חתו
גלוליה כי ערה עליה גוי מצפון
הא אשית את ארצה לשמה
ולא יהיה ישב בה מאדם ועד
בהמה נדו הלכו בי יום ההמה
נבעה הנה הגאנה יהוה יבאו
בני ישראל המה ובני יהודה
יחדו הלוך ובכו ילכו ואת יהוה

אלהיהם יבקשו ציון ש
ישאלו דרך הנה פניהם בא
ולוו אל יהוה ברית עולם לא
תשכח עאן אבדות
היה עמי עיהם התעום
הרים שובבם מהר אל גבעה
הלכו שכחו רבצם כל
מוצאיהם אכלום ואיביהם
אמרו לא נאשם תחת אשר
חטאו ליהוה נוה צדק ומקוה
אבותיהם יהוה
נדו מתוך בבל ומארץ
כשדים יצאו והיו כעתודים
לפני צאן כי הנה אנכי מעיר
ומעלה על בבל קהל גוים
גדלים מארץ צפון וערכו
להם שם תלכד חצי גבור
משכיל לא ישובו ריקם
והיתה כשדים לשלל כל
שוליה ישבעו נאם יהוה כי
תשמחי כי תעלזי שסי נחלתי
כי תפושי כעגלה דשה
ותצהלי כאבירים כושה
אמכם מאד חמה ולדתכם
חנה אחרית גוים מדבר ציה
וצמא ומקצה יהוה לא תשב
והיתה שממה כלה כל עבר

black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לשון חרב חרבו אל קדי בר מן ה׳ על מי ויתן בעיר אשר חרב על בשרתם בחרב ומלו על גבול ישראל
או חרב אבוא חיב עדרי ורעי ריעי ס׳ לשון ב׳ חסרון ה׳ הצב אתן ואראן מקור לרוחה ה׳ס׳ קה׳ ס׳

כל לשון מושם מושן חשוקים על ס׳ מן ב׳
אל ויאמר שפשוחר חיב אל פרקין ס׳

עַל בַּל יִשַּׁם וְיִשְׁרֹץ עָלָיִךְ
מַכּוֹתָיִךְ עַרְטִי עַל בֶּל סָבִיב
כָּל דַּרְכֵּי קֶשֶׁת נְדוּ אֶלֶיהָ אֶל
תֵּחָמְלוּ אֶלֶחָץ כִּי לַיהוָה חָטָאָה
הָרִיעוּ עָלֶיהָ סָבִיב נָתְנָה יָדָהּ
נָפְלוּ אֲשׁוּתֶיהָ פֹּרְסוּ חוֹמוֹתֶיהָ
כִּי נִקְמַת יְהוָה הִיא הִנָּקֵמוּ בָהּ
כַּאֲשֶׁר עָשְׂתָה עֲשׂוּ לָהּ מִהָתוֹ
זְרַע מִבֶּל וְתֹפֵשׂ מַגַּל בְּעֵת
קָצִיר מִפְּנֵי חֶרֶב הַיּוֹנָה אִישׁ
אֶל עַמּוֹ יִפְנוּ וְאִישׁ לְאַרְצוֹ
יָנוּסוּ: שֶׂה פְזוּרָה
יִשְׂרָאֵל אֲרָיוֹת הִדִּיחוּהוּ רִאשׁוֹן
אַכְלוּהוּ מֶלֶךְ אַשּׁוּר זֶה הַאַחֲרוֹן
עַצְמוֹ נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי
פֹּקֵד אֶל מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶל אַרְצוֹ
כַּאֲשֶׁר פָּקַדְתִּי אֶל מֶלֶךְ אַשּׁוּר
וְשַׁבְתִּי אֶת יִשְׂרָאֵל אֶל נָוֵהוּ
וְרָעָה חַכְתֶּל וְהַבָּשָׂן וּבְהַר
אֶפְרַיִם וְהַגִּלְעָד תִּשְׂבַע נַפְשׁוֹ
בַּיָּמִים הַהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם
יְהוָה יְבֻקַּשׁ אֶת עֲוֹן יִשְׂרָאֵל
וְאֵינֶנּוּ וְאֶת חַטֹּאת יְהוּדָה וְלֹא
תִמָּצֶאנָה כִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר
אַשְׁאִיר עַל הָאָרֶץ הַזֹּאת

עֲלֵה עָלֶיהָ וְאֶל יוֹשְׁבֵי פְקוֹד
חֶרֶב וְהַחֲרֵם אַחֲרֶיהָם נְאֻם
יְהוָה וַעֲשֵׂה בְכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ
קוֹל מִלְחָמָה בָּאָרֶץ
וְשֶׁבֶר גָּדוֹל אֵיךְ נִגְדַּע וְנִשְׁבַּר
פַּטִּישׁ כָּל הָאָרֶץ אֵיךְ הָיְתָה
לְשַׁמָּה בָּבֶל בַּגּוֹיִם: יָקֹשְׁתִּי לָךְ
וְגַם נִלְכַּדְתְּ בָבֶל וְאַתְּ לֹא יָדַעַתְּ
נִמְצֵאתְ וְגַם נִתְפַּשְׂתְּ כִּי בַיהוָה
הִתְגָּרִית: פָּתַח יְהוָה אֶת אוֹצָרוֹ
וַיּוֹצֵא אֶת כְּלֵי עֶבְרָתוֹ
הִיא לַאדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת
בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים: בֹּאוּ לָהּ מִקֵּץ
פִּתְחוּ מַאֲבֻסֶיהָ סֹלּוּהָ כָּמֹר
עֲרֵמוֹת וְהַחֲרִימוּהָ אַל תְּהִי לָהּ
שְׁאָרִית: חַרְבוּ כָל פָּרֶיהָ יֵרְדוּ
לַטֶּבַח הוֹי עֲלֵיהֶם כִּי בָא יוֹמָם
עֵת פְּקֻדָּתָם:
קוֹל נָסִים וּפְלֵטִים
מֵאֶרֶץ בָּבֶל לְהַגִּיד בְּצִיּוֹן
אֶת נִקְמַת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
נִקְמַת הֵיכָלוֹ: הַשְּׁמִיעוּ אֶל
בָּבֶל רַבִּים כָּל דֹּרְכֵי קָשֶׁת
חֲנוּ עָלֶיהָ סָבִיב אַל יְהִי פְלֵטָה
שַׁלְּמוּהָ כְּפָעֳלָהּ כְּכֹל אֲשֶׁר
עָשְׂתָה עֲשׂוּ לָהּ כִּי אֶל יְהוָה
זָדָה אֶל קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל לָכֵן

יִפְּלוּ בַּחוּרֶיהָ בְּרְחֹבֹתֶיהָ וְכָל
אַנְשֵׁי מִלְחַמְתָּהּ יִדְּמוּ בַיּוֹם
הַהוּא נְאֻם יְהוָה:
הִנְנִי אֵלֶיךָ זֵדוֹן נְאֻם
אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת כִּי בָא יוֹמֶךָ
עֵת פְּקֹד אֶתְכֶם: וְכָשַׁל זָדוֹן וְנָפַל
וְאֵין לוֹ מֵקִים וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּעָרָיו
וְאָכְלָה כָל סְבִיבוֹתָיו:
כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
עֲשׁוּקִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי
יְהוּדָה יַחְדָּו וְכָל שֹׁבֵיהֶם
חֲזִיקוּם בָּם מָאֲנוּ שַׁלֵּחַם
גֹּאֲלָם חָזָק יְהוָה צְבָאוֹת
שׁוֹ יָרִיב יָרִיב אִתָּם לְמַעַן
הָרְגִּיעַ אֶת הָאָרֶץ וְהִרְגִּיז
לְיֹשְׁבֵי בָבֶל חֶרֶב עַל כַּשְׂדִּים
נְאֻם יְהוָה וְאֶל יֹשְׁבֶיהָ בָבֶל
וְאֶל שָׂרֶיהָ וְאֶל חֲכָמֶיהָ חֶרֶב
אֶל הַבַּדִּים וְנֹאלְלוּ חֶרֶב אֶל
גִּבֹּרֶיהָ וְחַתּוּ חֶרֶב אֶל סוּסָיו
וְאֶל רִכְבּוֹ וְאֶל כָּל הָעֶרֶב
אֲשֶׁר בְּתוֹכָהּ וְהָיוּ לְנָשִׁים חֶרֶב
אֶל אֹצְרֹתָיו וּבֻזּוּ חֹרֶב
אֶל מַיְמֶיהָ וְיָבֵשׁוּ כִּי אֶרֶץ
פְּסִלִים הִיא וּבְאֵימִים יִתְהֹלָלוּ
לְבוּשָׁם עָיֵל אֶת אֵימִים
וְיִשְׁבוּ בִּנְוֹת יַעֲנָה וְלֹא

יגון ב׳ ואותם רגו מחוץ לפחות הדשמיאו אל: ו׳ קדי ולא כתב בני פרק כן בנון עמאות כאיש לו אל אל: ס׳
ואין לו ב׳ ובשל זדון וכתב נשחת: ולא ישבו ל׳ אשה תאשר ארץ מלחה ושבו עמיה ארב עמי שמה: ס׳ : ס׳ : ס׳

ירדו ל׳ ואמר שרה רעלן שכיים ועלו חריים חיים
ישרמוזן עליהם: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

תשב עוד לרצחו׳ ל׳ את׳ ששם
עד דור ודור כמחפסת אל׳ ה׳
את סדם ואת עמרה ואת
שכניה נאם׳ ה׳ לא ישב
שם איש ול׳ א׳ גור בהם בן אדם
חנה עם כאמי צפון וגוי גדול
ומלכים רבים יעורר מירכתי
ארץ קשת וכידון יחזיקו
אכזרי המה ול׳ א׳ ירחמו ל׳
קולם כים יהמה ועל סוסים
ירכבו ערוך כאיש למלחמה
עליך בת בבל שמע עמלך
בבל את שמעם ורפו ידיו
צרה החזיקתה חיל כיולדה
חגה מארים ועלה מגאון
הידרון אל נוה איתן כי
ארגעה ארו עם מעל יהוה מי
בחור אליה אפקד כי מי כמוני
ומי יועדני ומי יאחר עה אשר
יעמד לפני לכן שמע עוד עצת
יהוה אשר יעץ אל בבל
ולחשבותיו אשר חשב אל
ארץ כשדים אם לא יסחבם
צעירי צאן אם לא הישים
עליהם נוה מקום נתפשה
בבל נ׳ ע׳ נשמה ארץ ויעקה
בגוים נשמע
מעיר ער בבל ואל ישבי לב׳
קמיר יחמשתית ישלחתי
לבבל זרים ורוחם ובקקו את
ארצה כיחיו עליה מסביב׳
בזסרעה אל ירך ידך
הדרך קשתו ואל תית על ש
בסרגנו ואל תחמל אל בחריה
חחרימו כל עבאה ונפלו
חללים בארץ כשדים
ומדקרים בחוצותיה כי לא
אלמן ישראל ויהודה מאלהיו
מיהוה צבאות כי ארצם
מלאה אשם מקדוש ישראל
נסו מתוך בבל ומלטו איש
נפשו אל תדמו בעונה כי עת
נקמה היא ליהוה גמול תיא
משלם לה׳ כוסו הבבל ביד
יהוה משכרת כל הארץ מיינה
שתו גוים על כן יתהלכו גוים
פתאם נפלה בבל ותשבר
הילילו עליה קחו צרי ל׳ מ
למכאוב אולי תרפא רפאנו
את בבל ולא נרפתה עזבוה
ונלך איש לארצו כי נגע אל
השמים משפטה ונשא עד
שחקים הוצא יהוה את
צדקתינו בא ונספרה בציון
את מעשה יהוה אלהינו הבה
חדו נס מלאו את שלטים עור
יהוה את רוח מלכי מדי כי ל
על בבל מזמתו לה׳ שחיתה כי
נקמת יהוה היא נקמת היכלו
אל חומת בבל שאו נס חזקו
המשמר הקימו שמרים חכינו
הארבים כי גם זמם יהוה גם
עשה את אשר דבר אל ישבי
בבל שבטי עלים רבים
רבת אוצרת באר קצך אמת
בצעך נשבע יהוה צבאות
בנפשו כי אסמלא אתך אדם
כמלקו ענו עליך הידד
עשה ארץ בכחו
מכין תבל בחכמתו ובתבונתו
נטה שמים לקול תתו המון
מים בשמים ויעל נשאים
מקצה ארץ אבר קים למטר
עשה ויצא רוח מאצרתיו
נבער כל אדם מדעת הבישו
כל צרף מפסל כי שקר נסכו
ולא רוח בם הבל המה מעשה
תעתעים בעת פקדתם
ואכדו לא כאלה חלקי יעקוב
כי יוצר הכל הוא ישראל שבט נחלתו

ד׳ עיר ה׳ צבאות הוא׳ הוא׳ צבאות ביקומו ובשבט
בשבת שוניה׳ ס׳:

ה׳ ישמעיה ואין אורים׳ ס׳:

ה׳ השחיתה ל׳ מ׳ עלבבל מקצה ושבו אל עמו ויהוה עליהם אשרשה ובת הנשים ותן וסו שחיתה׳ ס׳ אל השמים ל׳
ואמרי ת׳ שמ׳ ע׳ השמים אל מקום ושלום כי נגע אל השמים ויקרא אל ה׳ השמים מעל הים ומינו וחד ואל

ישבו ה׳ ושבט נחלתו ושבט עבירתו יכלהו ושבט מ׳ מים ויסד לנו חסד לב׳ בבמרלק׳ ס׳ עקה ל׳ חשמים נבעו־
מ׳ אדם טרטיהו תעטל נקר חדש וחזק חר ש חבו מ׳ מים מסמה׳ ס׳ כל לשון מחשבה על ב׳ ל׳ ב אשר יבקן אל אדום
אשר השב מ׳ ומה שבון אל ה׳ ס׳:

ה׳ ביסה ולא קדו בא אחיריך הפשה בגב אמנון
במקום באשר באל׳ ס׳ ס׳:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

יחזה עבאות שמו׃ מפי אתה לי כלי
מלחמה ונפצתי בך גוים ש
והשחתי בך ממלכות ונפצתי
בך סוס ורכבו ונפצתי בך
רכב ורכבו ונפצתי בך איש
ואשתו ונפצתי בך זקן ונער
ונפצתי בך בחור ובתולה ש
ונפצתי בך עור ועדרו ש
ונפצתי בך אכרי ומרעהו ונפצתי
בך פרחות וסגנים ושלטי
לבבל ולכל ושבי כשדים
את כל רעתם אשר עשו
בציון לעיניכם נאם יהוה׃
הנני אליך הר
המשחית נאם יהוה המשחית
את כל הארץ ונטיתי את
ידי עליך וגרתיך מן ש
הסלע ונתתיך להר שרפה
ולא יקחו ממך אבן לפנה
ואבן למוסדות כי שממות
עולם תהיה נאם יהוה׃ שאו
נס בארץ תקעו שופר ש
בגוים קדשו עליה גוים ש
הושמיעו עליה ממלכות ש
אררט מני ואשכנז פקדו ל
עליה טפסרה עלו סוס כמו ל

סמר קדשיו עליה גוים את
מלכי מדי את פחותיה ואת
כל סגניה ואת כל ארץ ש
ממשלתו ותרעש הארץ ש
ותחל כי קמה על בבל ש
מחשבות יהוה לשום את
ארץ בבל לשמה מאין יושב
חרלו גבורי בבל להלחם ש
נשבתה גבורתם
חדל לשיסה צידו משכנותיה
נשברו בריחיה הרץ לקראת
הרץ ורגיד לקראת מגיד
להגיד למלך בבל כי נלכדה
עיר מקצה וחמת עברות ש
נתפשו ואתה אנשים שרפו
באש ואנשי חמלחמה נבהלו
כי כה אמר יהוה
עבאות אלהי שראל ש
בת בבל כגרן עת חדריכה עוד
מעט ובאה עת חציר לה
אכלנו חממנו נבוכדראצר
מלך בבל חנו כלי ריק
בלענו כתנין מלא כרשו
מעדני חדיחנו חלפו שארי
עלבכל תאמרי שכת עיון
ודמי אל ושבי כשדים תאמר
ירושלם לבוכה אמר

יחזה חנגדב אתריבו ונקמתי
את נקמתך והחרבתי את ש
ים והבשתי את מקורה
והיתה לבל לגלים ועותים
שבה ישרקו מאין יושב
יחדו ככפרים ישאגו נערו
כגרי אריות בחמם אשית
את משתיהם ושכרתים ל
למען יעלזו ושנו שנת עולם
ולא יקיצו נאם יהוה׃ ש
אורידם ככרים לטבוח כאילים
עם עתודים איך נלכדה ש
ששך ותתפש שתה לכל ש
הארץ איך היתה לשמה ש
בבל בגוים עלה ערבבתים
בתמון בגויים נכסתה חתו עליה
לשמה ארץ יצחו ערכה ש
ארץ אישבבה בה כל איש
ולא יעבר בה בן אדם׃ ש
ופקדתי על בבל ועל
את בל עמיו ולא יעמדו
אלו עוד גוים גם חומת בבל
נפלה יצאו מתוכה עמי ש
ומלטו איש את נפשו מחרון
אף יהוה ופן ירך לבבכם ש
ותיראו בשמוע אחרי שמעת
בארץ ובא בשנה ה שמעה

שמר ה׳ בשיטה ד׳ שנו שמנו ישמו שמנ אמ
אמנו שנמנ ממנוקה בדיה שמנ׃ ס׃

פרנגן ת בלשמנן מי ידבר ישלך ה׳ מה׳ לל׳ ומ׳ נאה ומ׳ בלעני ומקמס׃ ס׃ מקמיר ב׳ חד ה׳ ס׳ חד מ׳ ל׳ בלת
את עריתה ומבשתי אינ מקמיר׃ ס׃ בבבל ה׳ ומ׳ מבורר אמבורלקח ופקדתי ומבכל ובגן באדין׃ ס׃ ס׃

ונקמתי ב׳ ונקמתי אני עבדי ונקמתי מאבן ר׳ל׳ טעבר׃ ס׃ מקמיר ב׳ חד מ׳ ל׳ חד ס׳ אמ
מקמיר ומהמבתי אינ ומכמ׃ ס׃ בל ב׳ ופקדתי על בל בבבל ה׳ חד מ׳ ר׳ ר׳ בבל מ׳ ס׃ ס׃ ס׃ ס׃

תמן ב׳ לקבל ונמו חמנון מים לגינן ומנו
במקר מים מדה׃ ס׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ואחריו בשנה השמונה עשרה
בארץ ומשל ארמשל לכן
הנה ימים באים ופקדתי על
פסילי בבל וכל ארצה תבש
כי חלל יפל בתוכה׃ ׃
ורננו על בבל שמים וארץ
וכל אשר בהם כי מצפון
יבוא לה הנשודדים נאם יהוה
גם כסל לנפל חלל בבל ישראל
גם לבבל נפלו חללי כל׃ ׃
הארץ פלטה מחרבה הלמו
אל תעמדו הרוכי חוקאת
מן זהו ורו שלם תשלה של
לבבם בשונם שמעו׃ ׃
חרפה כסתה בלמה פניומי
באו ורים על מקדשי בית
יהוה׃ לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ופקדתי פ
פסיליה וכל אר עץ ינק
חלל מתעלה הבל׃ שמים
וריתב ערבר וכ עזה מאת
ובאו שודדים לה נאם יהוה
קול ועקה
מבבל רשבר גדול מארץ׃ ׃
בשקים בישורדיהוה את
בבל וא בר מנמה קול גדול
והמו גליהם כמים רבים נתן

שאון קולם כבבא עליה על
כמל שודד וגל כרוגבורה׃ ׃
חתתה ק שתתם כיא רגלות
יהוה שלם ושלם והשבתי
שריה וחכמיה פחותיה וסגניה
וגבוריה וישנו שנת עולם׃ ׃
ולא יקיצו נאם מלך יהוה
צבאות שמו׃
כה אמר יהוה צבאות
חמות בבל הרחבה ערערה׃ ׃
תתערערו ישעריה הגבהים
באשו יצעו וגעו עמים בדי׃ ׃
ריק ולאמים כי יגעו׃ ׃
הדבר אשר צוה׃ ׃
ירמיה יחנריא את שריה בן
נריה בן מחסיה בלכתו את
צדקיהו מלך יהודה בבל׃ ׃
בשנת הרבעית למלכו שריה
שר מנוחה ומתי ירמיהו את
כל הרעה אשר תבוא אל
בבל אל ספר אחד את כל
הדברים האלה׃ ׃
ואמרת יהוה אתה דברת אל
המקום הזה להכרתו לבלתי היות בו

ויהי כל אדם ובהמה כי
שממות עולם תהיה׃ ׃
והיה ככלתך לקרא את הספר׃ ׃
הזה תקשר עליו אבן׃ ׃
והשלכתו אל תוך פרת׃ ׃
ואמרת ככה תשקע בבל
ולא תקום מפני הרעה אשר
אנכי מביא עליה ועפו עד׃ ׃
הנה דברי ירמיהו׃
בדעשרים ואחת
שנה צדקיהו במלכו ואחת
עשרה שנה מלך בירושלם
ושם אמו חמיטל בת ירמיהו
מלבנה׃ ויעשה הרע בעיני׃ ׃
יהוה ככל אשר עשה יהויקים
כי על אף יהוה היתה בירושלם
ויהוה שדה שליכו אותם מ
מעל פניו ויהי מרד צדקיהו׃ ׃
במלך בבל׃ ויהי בשנה התשעית
למלכו בעשור לחדש שלאן ובא
נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו
על ירושלם׃ ויחן עליה ויבנו
דיק סלים׃ ותצר העיר עד
עת הקיף צדקיהו׃ ׃
בעשתי עשרה שנה׃ ׃
ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם
לעם הארץ׃ ׃
ותבקע העיר ואנשי המלחמה
ויצאו מן העיר לילה׃ ׃
דרך שער בין החומתים אשר
על גן המלך וכשדים
סבים על העיר׃ ׃
ויקחו את המלך׃ ׃
ויעלו אתו אל מלך בבל׃ ׃
ויתן אתו דבלתה׃ ׃
ויכרת מלך בבל׃ ׃
ויכרת מלך בבל׃ ׃
ויכרת מלך בבל׃ ׃
ויכרת מלך בבל׃ ׃
ויכרת מלך בבל׃ ׃
ויכרת מלך בבל׃ ׃
ויכרת מלך בבל׃ ׃
ויכרת מלך בבל׃ ׃
ויכרת מלך בבל׃ ׃
ויכרת מלך בבל׃ ׃
ויכרת מלך בבל׃ ׃
ויכרת מלך בבל׃ ׃
ויכרת מלך בבל׃ ׃
ויכרת מלך בבל׃ ׃
ויכרת מלך בבל׃ ׃
ויכרת מלך בבל׃ ׃
ויכרת מלך בבל׃ ׃
ויכרת מלך בבל׃ ׃
ויכרת מלך בבל׃ ׃
ויכרת מלך בבל׃ ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויחזק חדעבבעיר ולא חיה
לחס לעם הארץ ותבקע
העיר וכל אנשי המלחמה
יברחו ויצאו מהעיר לילה
דרך שער בין החומתים אשר
על גן המלך וכשדים על
העיר סביב וילכו דרך הערבה
וירדפו חיל כשדים אחרי
המלך וישיגו את צדקיהו
בערבות יריחו וכל חילו נפצו
מעליו ויתפשו את המלך
ויעלו אותו אל מלך בבל
רבלתה בארץ חמת וידבר
אתו משפטים ושחטו מלך
בבל את בניו לעיני צדקיהו ולעיני
וגם את כל שרי יהודה שחט
ברבלתה ואת עיני צדקיהו
עוור ויאסר הו בנחשתים
ויבא אתו מלך בבל בבלה
ואת בית המלך שרפו באש
ואת כל בתי הגדול שרף באש
ואת כל חומת ירושלם סביב
נתצו כל חיל כשדים אשר
את רבי הטבחים ומבלות חשמ
ואת יתר העם הנשארים
בעיר ואת הנפלים אשר
נפלו אל מלך בבל ואת יתר
האמון הגלה נבוזראדן רב
טבחים ומדלות הארץ
לשאת נבוזראדן רב טבחים
לקרמים ולגבים ואת עגורי
הנחשת אשר לבית יהוה
ואת המכנות ואת יסודות
אשר בבית יהוה שברו כשדים
וישאו את כל נחשתם בבלה
ואת הסירות ואת הזיעים
המזמרות ואת המזרקות ואת
הכפות ואת כל כלי הנחשת
אשר ישרתו בהם לקחו ואת
הספים ואת המחתות ואת
המזרקות ואת הסירות ואת
המנרות ואת הכפות ואת
הנסכים אשר זהב וזהב אשר
כסף בסף לקח רב טבחים
העמודים שני הים אחד
והבלגן שנים עשר נחשת
אשר תחת המכנות אשר

עשה המלך שלמה לבית
יהוה לא היה משקל
לנחשת כל הכלים האלה
והעמודים שמנה עשרה
אמה קומה העמוד האחד
וחוט שתים עשרה אמה
יסבנו עבה ארבע אצבעות
נבוב וכותרת עליו נחשת
וקולת הכתרת האחת חמש
אמות ושבכה ורמונים על
הכותרת סביב הכל נחשת
וכאלה לעמוד השני ורמונים
ויהיו הרמנים תשעים ושש
רוחה כל הרמון מאה על
השבכה סביב ויקח רב
טבחים את שני הכהנים אש
ואת נפנה כהן המשנה ואת
שלשת שמרי הסף ויהי עוד
לקח סריס אחד אשר היה
פקיד על אנשי זמלחמה
ושבעה אנשי זמר אשר נמצ
מלך אשר נמצאו בעיר
ואת סופר שר הצבא הפקד
את עם הארץ וששים איש
מעם הארץ הנמצאים
בתוך העיר ויקח אותם
נבוזראדן רב טבחים וה

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

לבסא ג׳ מ״ע ל לבסא וחיה לבסא וחיה לבסא כבוד שבת לבסא שפט עניי אשיב לבסא לך ישבו
לבסא לך לבסא פחוד ס׳ שמשון ד׳ מל שמשון ד׳ מלכים בנו ס׳ ירמיה ד׳ ירמיה ד׳ מלכים
שמשון ד׳ מלכים וכל דברי ומלכי ישראל ס׳

אותם אל מלך בבל רבלתה׃
ויכה אותם מלך בבל וימתם
ברבלה בארץ חמת ובל׃
והגלה מעל אדמתו׃ והחל עם
אשר הגלה נבוכדראצר׃
בשנת שבע ויהודיס שלשת
אלפים ועשרים ושלשה׃
בשנת שמונה עשרה׃
לנבוכדראצר מירושלם׃
נפש שמנה מאות שלשים
ושמנה בשנת שלשו ועשרים
לנבוכדראצר הגלה נבוזראדן
רב טבחים יהודים נפש׃
שבע מאות ארבעים׃
וחמשה כל נפש ארבעת
אלפים ושש מאות׃
ויה לי שלשים ושבע שנה
לגלות יהויכין מלך יהודה׃
בשנים עשר חדש בעשרים
וחמשה לחדש נשא אויל
מרדך מלך בבל בשנת׃
מלכו את ראש יהויכין מלך
יהודה ויצא אותו מבית׃
הכליא וידבר אתו טובות
ויתן את כסאו מעל לכסא
מלכים אשר את בבל׃
ושנה את בגדי כלאו ואכל

לחם לפניו תמיד כל ימי חייו׃
ואר רחתו ארחת תמיד נתנה
לו מאת מלך בבל דבר יום׃
ביומו עד יום מותו כל ימי חייו׃

סכום הפסוקים
אלף ושל שמאל
ושמאל נאפגיה

ויהי בשלשים שנה ברביעי
בחמשה לחדש ואני בתוך
הגולה על נהר כבר נפתחו
השמים וארא מראות׃
אלהים בחמשה לחדש הוא
השנה החמישית לגלות המלך
יויכין היה היה דבר יהוה אל
יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ
כשדים על נהר כבר ותהי עליו
שם יד יהוה׃ וארא והנה רוח
סערה באה מן הצפון ענן
גדול ואש מתלקחת ונגה לו
סביב ומתוכה כעין החשמל
מתוך האש׃ ומתוכה דמות
ארבע חיות והמראיהן
דמות אדם להן׃ וארבעה
פנים לאחת וארבע כנפים
לאחת להם׃ ורגליהם רגל ש
ישרה וכף רגליהם ככף עגל

ענגל ונצצים כעין נחשת קלל
ידיהם מתחת כנפיהם על
ארבעת רבעיהם ופניהם׃
וכנפיהם לארבעתם חברות
אשה אל אחותה כנפיהם׃
לא יסבו בלכתן איש אל עבר
פניו ילכו׃ ודמות פניהם פני׃
אדם ופני אריה אל הימין׃
לארבעתם ופני שור מן השמאל
לארבעתם ופני נשר לארבעתן׃
ופניהם וכנפיהם פרודות׃
מלמעלה לאיש שתים חברות
איש שתים מכסות את׃
גויתיהנה׃ ואיש אל עברפניו
ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח
ללכת ילכו לא יסבו בלכתן׃
ודמות החיות מראיהם כגחלי
אש בערות כמראה הלפידים
היא מתהלכת בין החיות ונגה
לאש ומן האש יוצא ברק׃
והחיות רצו ושוב כמראה
הברק׃ וארא החיות והנה׃
אופן אחד בארץ אצל החיות
לארבעת פניו׃ מראה האופנים
ומעשיהם כעין תרשיש ושלשתם
אחד לארבעתן׃ ומראיהם
ומעשיהם כאשר יהיה האופן

לגמרו ה׳ ומראיהן ד׳ ומראיהן ד׳ כאשר ומראיהן שבלן הקישור׳ ראיהן פסוקים ד׳ ומראה איהן המלוכ׳ ס׳ פרוחה ב׳
שניה בפסוקין כבאר לחשר אמר לחנדמנפים׃
ומלכן וכנפיהם מרחה׳ עבשר פרחה יסחה׳ ס׳ : ומראיהן ל׳ ומראיהן ד׳ ע כאשר ומראיהן שבלן הקישור׳ ראיהן פסוקים ד׳ ומראה איהן המלוכ׳ ס׳ פרוחה ב׳

בשנת מלומנו ל׳ בשנא אחיל מיחיל ביולל
ויחל ויחלא אשא ומלקח אמרה׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בתוך האופן על ארבעת ס
רבעיהן בלבתם ולכו לאיקבו
בלבתן ונביהן וגבה לחם ס
ויראה לחם ונבתם מלאת
עינים סביב לארבעתן ובלבת
חחיות ולכן חאופנים אעלם
ובהנשא החיות מן הארץ
ינשאו האופנים על אשר
יהיה שם הרוח ללכת ילכו
שמה הרוח ללכתוה אופנים
ינשאו לעמתם כי רוח החיה
באופנים בלבתם ילכו ס
ובעמדם יעמדו ובהנשאם
מעל הארץ ינשאו האופנים
לעמתם כי רוח החיה באופנים
ודמות על ראשי החיה רקיע
כעין הקרח הנורא נטוי על
ראשיהם מלמעלה: ותחת
הרקיע כנפיהם ישרות אשה
אל אחותה לאיש שתים
מכסות להנה ולאיש שתים
מכסות להנה את גויתיהם
ואשמע את קול כנפיהם
כקול מים רבים כקול שדי
בלבתם קול המלה כקול
בחנה בעמדם תרפינה כנפיהן
ויהי קול מעל לרקיע אשר

על ראשם בעמדם תרפינה
כנפיהן ומעל לרקיע אשר
על ראשם כמראה אבן
ספיר דמות כסא ועל דמות
הכסא דמות כמראה אדם
עליו מלמעלה וארא כעין
חשמל כמראה אשבתה
סביב ממראה מתניו ומעלה
ומראה מתניו ומטה לראות אתו
כמראה אשונגה לו סביב
כמראה הקשת אשר יהיה
בענן ביום הגשם כן מראה
הנגה סביב זה מראה דמות
כבוד יהוה וארא ואפל על
פנו ואשמע קול מדבר

ויאמר אלי בן אדם
עמד על רגליך ואדבר אתך
ותבא בי רוח כאשר דבר
אלי ותעמדני על רגלי
ואשמע את המדבר אלי

ויאמר אלי בן אדם שלח
אני אותך אל בני ישראל
אל גוים המורדים אשר מרדו
בי המה ואבותם פשעו בי עד עצם
היום הזה והבנים קשי פנים
וחזקי לב אני שולח אותך

אליהם ואמרת אליהם כה
אמר אדני יהוה והמה אם
ישמעו ואם יחדלו כי בית
מרי המה ויד עוד כי נביא המה
בתוכם
ואתה בן אדם אל תירא מהם
ומדבריהם אל תירא מהם כי סרבים
וסלונים אותך ואל עקרבים
אתה יושב ומדבריהם אל
תירא ומפניהם אל תחת כי
בית מרי המה ודברת את
דברי אליהם אם ישמעו ואם
יחדלו כי מרי המה
ואתה בן אדם שמע את אשר
אני מדבר אליך אל תהי מרי
כבית המרי פעה פיך ואכל את
אשר אני נתן אליך וארא
והנה יד שלחה אלי והנה בו
מגלת ספר ויפרש אותה לפני
והיא כתובה פנים ואחור וכתב
אליה קינים והגה והי

ויאמר אלי בן אדם
את אשר תמצא אכל אכל
את המגלה הזאת ולך דבר
אל בית ישראל ואפתח את
פי ואכלה את המגלה הזאת
ויאמר אלי בן אדם כטנך

ולארבעתן ד ומעמדן ופרישה נשר ורשש
ובריחן: ס

בקול ה ומעמדן ואשמע ג מן מדבות ב מן המקום ומרקע בסדר ומדמה בתרשיש ומכתשם: ס: ולאישו ב
אשרי ישבב בשל מן שאול שמנו מכשמה: ס ושעיל ב ויעל קדמה ועל דמות וכסא: ס

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

תאכל ומעיך תמלא את׃
המלחמה הזאת אשר אנו נתון
אליהו אכלו ותהי כפי כרש
למתוק׃
ויאמר אליהו ארם לך בא
אל בית ישראל דברת׃
דברי אליחס כי לא אל עם
עמקי שפה ודברי לשון׃
אתה שלוח אל בית ישראל
לא אל עמים רבים עמקי שפה
ודברי לשון אשר לא תשמע
דבריהם אם לא אליחס׃
שלחתיך המה ישמעו אליך
ובית ישראל לא יאבו לשמע
אליך כי אינם אבים לשמע
אלי כי כל בית ישראל חזקי
מצח וקשי לב המה׃
ועתה הנה נתתי את פניך לעמת
פניהם ואת מצחך כשמיר חזק
לעמת מצחם כי שמיר חזק
מצר נתתיו מצחך לא תירא
אותם ולא תחת מפניהם כי
בית מריה המה׃
ואמר אליו ארם כל
דברי אשר אדבר אליך קח
בלבבך ובאזנך שמע ויבא
אל הגולה אל בני עמך

ודברת אליהם ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה אם׃
ישמעו ואם יחדלו ותשאני
רוחו ואשמע אחרי קול רעש
גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו
וקול כנפי החיות משיקות
אשה אל אחותה וקול׃
האופנים לעמתם וקול רעש
גדול׃ ורוח נשאתני ותקחני
ואלך מר בחמת רוחי ויד יהוה
עלי חזקה׃ ואבוא אל הגולה
תל אביב הישבים אל נהר כבר
ואשר המה יושבים שם ואשב
שם שבעת ימים משמים׃
בתוכם ויהי מקץ שבעת
ימים׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם עפה נתתיך לבית
ישראל ושמעת מפי דבר׃
והזהרת אותם ממני באמרי
לרשע מות תמות ולא׃
הזהרתו ולא דברת להזהיר
רשע מדרכו הרשעה להחיותו
הוא רשע בעונו ומותו ודמו
מיד אבקש ואתה מיד הזהרת
רשע ולא שב מרשעו׃
ומדרכו הרעה הוא בעונו

ומות ואתה את נפשך הצלת׃
ובשוב צדיק
מצדקו ועשה עול ונתתי
מכשול לפניו הוא ומות כי
לא הזהרתו בחטאתו ומות
ולא תזכרנה צדקתו אשר
עשה ודמו מידך אבקש׃
ואתה כי הזהרת צדיק לבלתי
חטא צדיק והוא לא חטא
חיו יחיה כי נזהר ואתה את׃
נפשך הצלת׃
והי עליו שם יהוה
ויאמר אלי קום צא אל הבקעה
ושם אדבר אותך׃ ואקום
ואצא אל הבקעה והנה שם
כבוד יהוה עמד ככבוד אשר
ראיתי על נהר כבר ואפל על
פני׃ ותבא בי רוח ותעמדני על רגלי
וידבר את׃ ויאמר אלי בא
הסגר בתוך ביתך׃ ואתה בן
ארם הנה נתנו עליך עבותים
ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם
ולשונך ארביק אל חכך׃
ונאלמת ולא תהיה להם לאיש
מוכיח כי בית מרי המה׃ ובדבר
אותך אפתח את פיך ואמרת
אל יחס כה אמר אדני יהוה׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולא בא ב׳ ויחל שבעת ולא בא כמו כשר
פעל ולא בא עליהם ידקה׳ ס׳

פרשת שר שרב׳ ומאכל אשר יאכלו ומרש
במשחרה ומשתה׳ ס׳

יאכלו׳ ב׳ בעצמן ובגוף שעשיתם׳ ומרמ׳
ב׳ לאבדו מעצרן׳ ס׳

הִשָּׁמֵעַ יִשְׁמַע עוֹד הַחֲרֵל לְחָדֵל
בְּבֵית מְרִיבָה׃

וְאַתָּה בֶּן־אָדָם קַח־לְךָ
לְבֵנָה וְנָתַתָּה אוֹתָהּ לְפָנֶיךָ
וְחָקִיתָ עָלֶיהָ עִיר אֶת־יְרוּשָׁלִָם
וְנָתַתָּה עָלֶיהָ מָצוֹר וּבָנִיתָ
עָלֶיהָ דָּיֵק וְשָׁפַכְתָּ עָלֶיהָ
סֹלְלָה וְנָתַתָּה עָלֶיהָ מַחֲנוֹת
וְשִׂים עָלֶיהָ כָּרִים סָבִיב׃ וְאַתָּה
קַח־לְךָ מַחֲבַת בַּרְזֶל וְנָתַתָּה
אוֹתָהּ קִיר בַּרְזֶל לְבֵינְךָ וּבֵין
הָעִיר וְהֵכִינוֹתָה אֶת־פָּנֶיךָ אֵלֶיהָ
וְהָיְתָה בַּמָּצוֹר וּצַרְתָּ עָלֶיהָ
אוֹת הִיא לְבֵית יִשְׂרָאֵל׃
וְאַתָּה שְׁכַב עַל־
צִדְּךָ הַשְּׂמֹאלִי וְשַׂמְתָּ אֶת־
עֲוֹן בֵּית יִשְׂרָאֵל עָלָיו מִסְפַּר
הַיָּמִים אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו׃
תִּשָּׂא אֶת עֲוֹנָם וַאֲנִי נָתַתִּי
לְךָ אֶת שְׁנֵי עֲוֹנָם לְמִסְפַּר׃
יְמֵי שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וָתֵשַׁע יָמִים
יוֹם וְנָשָׂאתָ עֲוֹן בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְכִלִּיתָ אֵת אֵלֶּה וְשָׁכַבְתָּ עַל־
צִדְּךָ הַיְמִנִי שֵׁנִית וְנָשָׂאתָ
אֶת עֲוֹן בֵּית יְהוּדָה אַרְבָּעִים
יוֹם יָמִים לַשָּׁנָה נָתַתִּיו
לְךָ׃ וְאֶל־מָצוֹר יְרוּשָׁלִָם תָּכִין

פָּנֶיךָ וּזְרֹעֲךָ חָשׂוּפָה וְנִבָּאתָ
עָלֶיהָ׃ וְהִנֵּה נָתַתִּי עָלֶיךָ עֲבֹתוֹת
וְלֹא תֵהָפֵךְ מִצִּדְּךָ אֶל־צִדֶּךָ
עַד כַּלּוֹתְךָ יְמֵי מְצוֹרֶךָ׃ וְאַתָּה
קַח־לְךָ חִטִּין וּשְׂעֹרִים וּפוֹל
וְעָדָשִׁים וְדֹחַן וְכֻסְּמִים וְנָתַתָּה
אוֹתָם בִּכְלִי אֶחָד וְעָשִׂיתָ
אוֹתָם לְךָ לְלֶחֶם כִּמְסַפַּר הַיָּמִים
אֲשֶׁר אַתָּה שׁוֹכֵב עַל־צִדֶּךָ
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וָתֵשַׁע יוֹם׃
תֹּאכְלֶנּוּ וּמַאֲכָלְךָ אֲשֶׁר
תֹּאכְלֶנּוּ בְּמִשְׁקָל עֶשְׂרִים
שְׁקֶל לַיּוֹם מֵעֵת עֵת׃
תֹּאכְלֶנּוּ׃ וּמַיִם בְּמִשּׁוּרָה׃
תִּשְׁתֶּה שִׁשִּׁית הַהִין מֵעֵת עֵת
עֵת תִּשְׁתֶּה׃ וְעֻגַת שְׂעֹרִים׃
תֹּאכְלֶנָּה וְהִיא בַּגְלֵלֵי צֹאַת
הָאָדָם תְּעֻגֶנָּה לְעֵינֵיהֶם׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה כָּכָה
יֹאכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־לַחְמָם
טָמֵא בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר אַדִּיחֵם
שָׁם׃ וַאֲמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי יְהוִה
הִנֵּה נַפְשִׁי לֹא מְטֻמָּאָה וּנְבֵלָה
וּטְרֵפָה לֹא אָכַלְתִּי מִנְּעוּרַי
וְעַד־עַתָּה וְלֹא בָא בְּפִי בָּשָׂר
פִּגּוּל׃ וַיֹּאמֶר
אֵלַי רְאֵה נָתַתִּי לְךָ אֶת־צֵפִעַ

חֲבַקּוּק תַּחַת גְּלֻלֵּי הָאָדָם׃
וְעָשִׂיתָ אֶת־לַחְמְךָ עֲלֵיהֶם׃
וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם
הִנֵּנוּ שֹׁבֵר מַטֵּה לֶחֶם בִּירוּשָׁלִָם
וְאָכְלוּ לֶחֶם בְּמִשְׁקָל וּבְדָאגָה
וּמַיִם בְּמִשּׁוּרָה וּבְשַׁמָּמוֹן׃
יִשְׁתּוּ׃ לְמַעַן יֶחְסְרוּ לֶחֶם׃
וּמַיִם וְנָשַׁמּוּ אִישׁ וְאָחִיו וְנָמַקּוּ
בַּעֲוֹנָם׃
וְאַתָּה בֶּן־אָדָם קַח־לְךָ חֶרֶב
חַדָּה תַּעַר הַגִּלָּבוֹשׁ תִּקָּחֶנָּה לָּךְ
וְהַעֲבַרְתָּ עַל־רֹאשְׁךָ וְעַל־זִקְנֶךָ
וְלָקַחְתָּ לְךָ מֹאזְנֵי מִשְׁקָל
וְחִלַּקְתָּם׃ שְׁלִשִׁית בָּאוּר׃
תָּכִיל בְּתוֹךְ הָעִיר כְּמֹלֹאת
יְמֵי הַמָּצוֹר וְלָקַחְתָּ אֶת׃
הַשְּׁלִשִׁית תַּכֶּה בַּחֶרֶב סָבִיבוֹתֶיהָ
וְאֶת שְׁלִשִׁית תִּזְרֶה לָרוּחַ וְחֶרֶב
אָרִיק אַחֲרֵיהֶם וְלָקַחְתִּי
מְשֹׁךְ מְעַט בְּמִסְפָּר וְצַרְתָּ
אוֹתָם בִּכְנָפֶיךָ וְהָחֵם עוֹד לְ
תֹקֶן חוּם שַׁלְכֶת׃ אוֹתָם אֶל־
תּוֹךְ הָאֵשׁ וְשָׂרַפְתָּ אֹתָם בָּאֵשׁ
מִמֶּנָּה תֵּצֵא אֵשׁ אֶל־כָּל־בֵּית
יִשְׂרָאֵל׃
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה זֹאת
יְרוּשָׁלִַם בְּתוֹךְ הַגּוֹיִם שַׂמְתִּיהָ

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

וסביבותיה ארעות ותמר
את משפטי לרשעה מן
הגוים וארחקותיו הארות
אשר סביבותיהם במה שפטו
מאסו וחקותי לא הלכו
כה אמר
אדני יהוה יען המנכם מד
הגוים אשר סביבותיכם
בחקותי לא הלכתם ואת
משפטי לא עשיתם
ובמשפטי הגוים אשר
סביבותיכם לא עשיתם
לכן כה אמר אדני
יהוה הנני עליך גם אני
ועשיתי בתוכך משפטים
לעיני הגוים ועשיתי בך
את אשר לא עשיתי ואת
אשר לא אעשה כמוהו
עוד יען כל תועבותיך
לכן אבות יאכלו
בנים בתוכך ובנים יאכלו
אבותם ועשיתי בך שפטים
וזריתי את כל שאריתך לכל
רוח
לכן חי אני נאם אדני יהוה
אם לא יען את מקדשי
טמאת בכל שקוציך ובכל

תועבותיך וגם אני אגרע
ולא תחוס עינו וגם אני לא
אחמול שלשתך בדבר
ומותו וברעב יכלו בתוכך
והשלשית בחרב יפלו
סביבותיך והשלשית לכל
רוח אזרה וחרב אריק אחריהם
וכלה אפי והנחתי חמתי בהם
והנחמתי ודעו כי אני יהוה
דברתי בקנאתי בכלותי חמתי
בהם אתנם לחרבה וחרפה
בגוים אשר סביבותיך לעיני
כל עובר והיתה חרפה
וגדופה מוסר ומשמה לגוים
אשר סביבותיך בעשותי
בך שפטים באף ובחמה
וכתבות חמה אני יהוה
דברתי בשלחי את חצי
הרעב הרעים בהם אשר
היו למשחית אשר אשלח
אותם לשחתכם ורעב
אסף עליכם ושברתי לכם
מטה לחם ושלחתי עליכם
רעב וחיה רעה ושכלך ודבר
ודם יעברך וחרב אביא
עליך אני יהוה דברתי

פ

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם שים פניך אל הרי
ישראל והנבא אליהם ואמרת
הרי ישראל שמעו דבר אדני
יהוה כה אמר אדני יהוה
להרים ולגבעות לאפיקים
ולגאיות הנני אני מביא עליכם
חרב ואבדתי במותיכם ונשמו
מזבחותיכם ונשברו חמניכם
והפלתי חלליכם לפני גלוליכם
ונתתי את פגרי בני ישראל
לפני גלוליהם וזרתי את
עצמותיכם סביבות מזבחותיכם
בכל מושבותיכם הערים
תחרבנה והבמות תשמנה
למען יחרבו ויאשמו
מזבחותיכם ונשברו ונשבתו
גלוליכם ונגדעו חמניכם
ונמחו מעשיכם ונפל חלל
בתוככם וידעתם כי אני יהוה
והותרתי בהיותכם פליטי
חרב בגוים בהזרותיכם בארצות
וזכרו פליטיכם אותי בגוים
אשר נשבו שם אשר נשברתי
את לבם הזונה אשר סרה מעלי
ואת עיניהם הזנות אחרי
גלוליהם ונקטו בפניהם

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אל הרעות אשר עשו לכל
תועבותיהם ויד עובי אני
יהוה לא אלחנם רבותי לעשות
להם הרעה הזאת
כה אמר ארני יהוה הנה כבפר
ורקב עבדך ואמר אח אל
כל תוכבות הרעות ביתי ישראל
אשר בם רב בדעבו ורבר
יפל חרחוק ברבם ימות
וחקרו בחרב יפול וחמשאר
ומנעור רבר עבימותו כליתי
חמתי בם ויד עתם כי אני
יהוה בחיותם לליהם בתוך
גלוליהם סביבות מזבחותיהם
אל כל גבעה רמה בכל ראש
הרים ותחת כל עץ רענן
ותחת כל אלה עבתה מקום
אשר נתנו שם ריח מנחה לכל
גלוליהם ונטיתי את ידי
על יהוה ונתתי את הארץ
שממה ומשמה מדבר
דבלתה בכל מושבותיהם
וידעו כי אני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
ואתה בן אדם כה אמר ארני
יהוה לאדמת ישראל קץ
בא הקץ על ארבע כנפות

הקץ עתה הקץ עליך
ושלחתי אפי בך ושפטתיך
כדרכיך ונתתי עליך את כל
תועבותיך ולא תחוס עיני
עליך ולא אחמול כי דרכיך
עליך אתן ותועבותיך בתוכך
תהיינה וידעתם כי אני יהוה
כה אמר ארני יהוה רעה אחת
רעה הנה באה קץ באה
הקץ הקיץ אליך הנה באה
באה הצפירה אליך יושב
הארץ באה עת קרוב היום
מהומה ולא אחד הרים עתה
מקרוב אשפך חמתי עליך
וכליתי אפי בך ושפטתיך
כדרכיך ונתתי עליך את כל
תועבותיך ולא תחוס עיני
ולא אחמול כדרכיך עליך
אתן ותועבותיך בתוכך תהיינה
וידעתם כי אני יהוה מכה
הנה היום הנה באה יצאה
הצפה יצא המטה פרח
הזדון החמס קם למטה רשע
לא מהם ולא מהמונם ולא
מתמה בהם אין בא
העת הגיע היום קרוב אל

ישמח והמוכר אל יתאבל
כי חרון אל כל המונה כי
המוכר אל הממכר לא ישוב
ועוד בחיים חייהם כי חזון אל
כל המונה לא ישוב איש
בעונו חייו לא יתחזקו תקע
בתקון עוהכן תכל ואזן הכל
למלחמה חרוני אל כל
המונה החרב בחוץ והדבר
והרעב בבית אשר בשדה
בחרב ומות ואשר בעיר
רעב ודבר יאכלנו ופליטו
פליטיהם והיו אל הרים
כיונים גאיות כלם המותאיש
בעונו כל הרים תרפינה וכל
ברכים תלכנה מים וחגרו
שקים וכסתה אותם פלצות
ואל כל פנים בושה וכל
ראשיהם קרחה כספם
בחוצות ישליכו וזהבם לנדה
יהיה כספם וזהבם לא יוכל
להצילם ביום עברת יהוה
נפשם לא ישבעו ומעיהם
לא ימלאו כי מכשול עונם
היה ועבי עדיו לגאון שמחו
ועצבי תועבתם שקו עליהם
עשו בם לכן נתתיו להם

black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לעבד ונהפכו בידיכם ורבים לכם
ולא שעיו בארץ לשכל ל״
והיו לחוסבותיו פנמה ס
וחללו את נפוני באדם
פריעם וחללוך
עשה הרעשק כי הארץ ״
מלא המס שפטדמים ואשר
מלא חמס והבא רגזי
גוים ויריעו את בתחס ״
ותשבתי גאון עזים ונחלו
מקדשיהם קפדבא ״
ובקשו שלום ואין והה על
הזה תבוא ושמעה אל שמועה
הדיה ״ ובקשו חזון מנביא
ותורה תבר מכהן ועצה
מזקנים חלך ירבאבל ״
ונשוא אל בשלם חוידי
עם הארץ אתכה לנה מדרכם
אעשה אותם כמשפטיהם
אשפטם ויר עוכי אויהם

ויהי בשנה ששית בשש
בחמשה לחדש אני שב
בבית ה׳ קנ׳ יהוה היו שבים
לפני ונפל עלי שם יד אדני
יהוה ״ וארא והנה דמות
כמראה אש מראה מתני

ולמטה אש ומראה עוד ולמעלה
כמראה זהר כעין החשמלה
וישלח תבנית ויקחני ״
בציצות ראשי ותשא אתי
רוח בין הארץ ובין השמים
ותבא אתי ירושלים ״
במראות אלהים אל פתח
שער הפנימית הפונה צפונה
אשר שם מושב סמל הקנאה
המקנה והנה שם כבוד אלהי
ישראל כמראה אשר ראיתי
בבקעה ויאמר אלי בן אדם
שא נא עינך דרך צפונה ״
ואשא עיני דרך צפונה והנה
מצפון לשער המזבח סמל
הקנאה הזה בבאה ויאמר
אלי בן אדם הראה אתה מה
עשים תועבות גדלות אשר
בית ישראל עשים פה לרחקה
מעל מקדשי ועוד תשוב
תראה תועבות גדלות

ובא אתי אל
פתח החצר וארא והנה
חר אחד בקיר ויאמר אלי
בן אדם חתר נא בקיר ואחתר
בקיר והנה פתח אחד ״ ויאמר לי
ראה את התועבות הרעות

ושמרתה ה חקיר כי לא כזבה ויהי חמתו בדרך
באה עד יהוצאב לרמשק מרשה אל שמה עוסחה: ס

אשר הם עשים פה ואבוא
וארא והנה כל תבנת
רמש ובהמה שקץ וכל גלולי
בית ישראל מחקה על הקיר
סביב סביב ושבעים איש
מזקני בית ישראל ויאזנתו
בן שפן עמד בתוכם עמדים
לפני הסו איש מקטרתו בידו
ועתר ענן הקטרת עלה ״
ויאמר אלי הראית בן אדם
אשר זקני בית ישראל עשים
בחשך איש בחדרי משכיתו
כי אמרים אין יהוה ראה
אזנו עזבי יהוה את הארץ
ויאמר אלי עוד תשוב תראה
תועבות גדלות אשר המה
עשים ״ ובא אתי אל פתח
שער בית יהוה אשר אל
הצפונה והנה שם הנשים
ישבות מבכות את תמוז
ויאמר אלי הראית
בן אדם עוד תשוב תראה
תועבות גדלות מאלה ובא
אתי אל חצר בית יהוה ״
הפנימית והנה פתח היכל
יהוה בין האולם ובין המזבח
כעשרים וחמשה איש ״

ולא נתן שה אחב עיריסה וחנא שמר בכנר מ׳ וחזוק וכמראה המראה
עריא בקיר ס בחקר ב׳ ויראה אמשו מחקר על ודקיר סביב וחד מישר על
המזבח: ס

מישכיות ב׳ חד על וחד חוץ איש מזרח משכיות וכחומה משגבה: ויהנה ש שרה
אמשים באים שלח לעבנו ושלח מיך אשר אתם ומיל רב שרים: ס

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולאלה ב׳ ולאלה דעשראי כל ולאלה אמר
אמרי באמי ולאלה ושרשי ושומרי: ס׳

יחיד ב׳ חס׳ ושנינכם אלוהים עליכם כי
ולאלה אמרי באמני: ס׳

ואמלה ב׳ ויחדי סרבוהם ובאיראי ובבאי מבעמי
וחמלין ולחבוי ודמים: ס׳

אחריחס אל חיכל יחוה ✓
ופנחס קרמה והמחמשתחוותם
קדמה לשמש ויאמר אלו
הראיתם בו ארם חנקל לבית
יחוה מעשות אתהתו עבות
אשר עשופה כימלאו את
הארץ חמס ושבו לחכעיסני
והנס שלחים אתה זמורח אל
אפס וגם אני אעשה בחמה
לא תחוס עינו ולא אחמל ✓
וקראו באזני קול גדול ולא
אשמע אותם ויקרא באזני
קול גדול לאמר קרבו פקדות
העיר ואיש כלי משחתו בידו
והנה ששה אנשים באים ✓
מדרך שער העליון אשר
מפנה צפונה ואיש שברלי מפצו
בידו ואיש אחד בתוכם לבש
בדים וקסת הספר במתנו ✓
ויבאו ויעמדו אצל מזבח ✓
הנחשת וכבוד אלהי ישראל
נעלה מעל הכרוב אשר היה
עליו אל מפתן הבית ויקרא
אל האיש הלבש הבדים ✓
אשר קסת הספר במתנו ✓
ויאמר יחוה אלו
עברבתוך העיר בתוך ✓ ש

ירושלם והתויתתו על מצחות
האנשים הנאנחים והנאנקים
על כל התועבות הנעשות ✓
בתוכה ולאלה אמר באזני
עברו בעיר אחריו והכו על
תחס עינכם ואל תחמלו ✓
זקן בחור ובתולה וטף ונשים
תחרגו למשחית ועל כל ✓
אישׁ אשר עליו התו אל ✓
תגשו וממקדשי תחלו ויחלו
באנשים הזקנים אשר לפני
הבית ויאמר אליהם טמאו
את הבית ומלאו את החצרות
חללים צאו ויצאו והכו בעיר
ויהי כהכותם ואשאר אני
ואפל על פני ואזעק ואמר
אהה ארני יחוה המשחית ✓
אתה את כל שארית ישראל
בשפכך את חמתך על ירושלם
ויאמר אלי עון בית ישראל
ויהודה גדול במאד מאד ✓
ותמלא הארץ דמים והעיר
מלאה משה כי אמרו עזב יחוה
את הארץ ויאין יחוה ראה
וגם אני לא תחוס עינו ולא
אחמל ודרכם בראשם נתתי
והנה האיש לבש הבדים ✓

אשר חקסה במתנו מ שיב
דבר לאמר עשיתי באשר
צויתני וארא והנה
אל הדרקיע אשר על ראש
הכרבים כאבן ספיר כמראה
דמות כסא נראה עליהם ✓
ויאמר אל האיש לבש הבדים
ויאמר בא אל תחת לגלגל אל
תחת לכרוב ומלא חפנך ר
גחלי אש מבינות לכרבים
ויזרק על העיר ויבא לעיני
והכרבים עמדים מימין לבית
בבאו האיש ויהי הענן מלא ✓
את החצר הפנימית וירם
כבוד יחוה מעל הכרוב על
מפתן הבית וימלא הבית ✓
את הענן והחצר נרמלא ✓
את נגה כבוד יחוה ✓ וקול
כנפים הכרובים נשמע ✓ עד
החצר החיצונה כקול אל
שדי בדברו ✓ ויהי כצוה ✓
אותה איש לבש הבדים ✓
לאמר קח אש מבינות ✓
לגלגל מבינות לכרובים ✓
ויבא ויעמד אצל האופן ✓
ושלח הכרוב את ידו מבינת
לכרובים אל האש אשר בינת

כל
אשר
ידי

הזמרה ב׳ וחנכ שלחיך אל הזמרה מדרשה: כבן הקמן: ס׳ לבש בדים ב׳ ואיש אחד בשבט ואש א אקן שמי
ואריא: ס׳ יאמר ב׳ לאמר לאמרים ומראדין בשרשיו ולאלה ס׳ מרני שרשא טוב ומבור: ס׳

בקמי מאד ב׳ ואראבה והשרשים את זרעי קבל
הלשמעיאל במתי ישראל ושמי הבי ישראל: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ל חסרון בלי שמן וחי כנים עקבן ר׳ עזריה בשם ר׳ יעקב בר׳ סיסלה ויבן בלעדו׳ עמו שהיו ולא נמצא אחרון: ואדיע ב׳
ואדיע כי לא אביש ואדיע מדלבש תמלל ואדיע בי׳ ס׳ לרחב ב׳ לרוח מעל שמים: ס׳

ואחזנו ג׳ ב׳ מל וחד אשו׳ עמוד חכמה
ומלטתה רמזה פנים וחבאו קדמי חמלל:

הַכְּרוּבִים וַיִּשָּׂאוּ וַיֵּתֵן אֶל־חֹפְנֵי
לְבַשׁ הַכְּרוּבִים וַיִּקָּחוּ וַיֵּצֵא
וַיֵּרָא לְכְרוּבִים תַּבְנִית יָד אָדָם
תַּחַת כַּנְפֵיהֶם וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה
אַרְבַּעַת אוֹפַנִּים אֵצֶל ׳ ׳
הַכְּרוּבִים אוֹפָן אֶחָד אֵצֶל
הַכְּרוּב אֶחָד וְאוֹפַן אֶחָד
אֵצֶל הַכְּרוּב אֶחָד וּמַרְאֵה
הָאוֹפַנִּים כְּעֵין אֶבֶן תַּרְשִׁישׁ
וּמַרְאֵיהֶם דְּמוּת אֶחָד ׳ ל
לְאַרְבַּעְתָּם כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה
הָאוֹפָן בְּתוֹךְ הָאוֹפָן כְּלֹתָם
אֶל אַרְבַּעַת רִבְעֵיהֶם לְכוּ
לֹא יִסֹּבוּ בְּלֶכְתָּם כִּי־מְקוֹם
אֲשֶׁר יִפְנֶה הָרֹאשׁ אַחֲרָיו
לְכוּ לֹא יִסֹּבוּ בְּלֶכְתָּם וְכָל
בְּשָׂרָם וְגַבּוֹתָם וִידֵיהֶם ׳ ׳
וְכַנְפֵיהֶם וְהָאוֹפַנִּים מְלֵאִים
עֵינַיִם סָבִיב לְאַרְבַּעְתָּם ׳ ׳
אוֹפַנֵּיהֶם לָאוֹפַנִּים לְהֶם ל
קוֹרָא הַגַּלְגַּל בְּאָזְנָי וְאַרְבָּעָה
פָנִים לְאֶחָד פְּנֵי הָאֶחָד פְּנֵי
הַכְּרוּב וּפְנֵי הַשֵּׁנִי פְּנֵי אָדָם ׳
וְהַשְּׁלִישִׁי פְּנֵי אַרְיֵה וְהָרְבִיעִי
פְּנֵי נָשֶׁר וַיָּרֻמוּ הַכְּרוּבִים הִיא
הַחַיָּה אֲשֶׁר רָאִיתִי בִּנְהַר כְּבָר
וּבְלֶכְתָּ הַכְּרוּבִים וְלָכוּ הָאוֹפַנִּים

אֵצֶל וּבְשָׂא אֶת־הַכְּרוּבִים ׳
אֶת־כַּנְפֵיהֶם לָרוּם מֵעַל הָאָרֶץ
לֹא יִסֹּבוּ הָאוֹפַנִּים גַּם־הֵם ׳
מֵאֵצֶל בְּעָמְדָם יַעֲמֹדוּ
וּבְרוּמָם יָרוּמוּ אוֹתָם כִּי רוּחַ
חַיָּה בָּהֶם וַיֵּצֵא כְּבוֹד יְהוָה
מֵעַל מִפְתַּן הַבַּיִת וַיַּעֲמֹד עַל
הַכְּרוּבִים וַיִּשְׂאוּ הַכְּרוּבִים
אֶת־כַּנְפֵיהֶם וַיָּרוּמוּ מִן־הָאָרֶץ
לְעֵינַי בְּיֵצְאָתָם וְהָאוֹפַנִּים ל
לְעֻמָּתָם וַיַּעֲמֹד פֶּתַח שַׁעַר
בֵּית יְהוָה הַקָּדְמוֹנִי וּכְבוֹד ׳
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם ׳ ל
מְלֻמָּעֲלָה הִיא הַחַיָּה אֲשֶׁר
רָאִיתִי תַּחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
בְּנְהַר כְּבָר וָאֵדַע כִּי כְרוּבִים
הֵמָּה אַרְבָּעָה אַרְבַּע פָּנִים
לְאֶחָד וְאַרְבַּע כְּנָפַיִם לְאֶחָד
וּדְמוּת יְדֵי אָדָם תַּחַת כַּנְפֵיהֶם
וּדְמוּת פְּנֵיהֶם הֵמָּה הַפָּנִים ׳
אֲשֶׁר רָאִיתִי עַל־נְהַר כְּבָר ׳
מַרְאֵיהֶם וְאוֹתָם אִישׁ אֶל ׳
עֵבֶר פָּנָיו יֵלֵכוּ וַתִּשָּׂא אֹתִי
רוּחַ וַתָּבֵא אֹתִי אֶל־שַׁעַר בֵּית
יְהוָה הַקָּדְמוֹנִי הַפֹּנֶה קָדִימָה
וְהִנֵּה בְּפֶתַח הַשַּׁעַר עֶשְׂרִים
וַחֲמִשָּׁה אִישׁ וָאֶרְאֶה בְתוֹכָם

אֶת־יַאֲזַנְיָהוּ בֶּן־עַזּוּר וְאֶת ׳ ׳
פְּלַטְיָהוּ בֶּן־בְּנָיָהוּ שָׂרֵי הָעָם
וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם אֵלֶּה
הָאֲנָשִׁים חֹשְׁבִים אָוֶן ׳
וְהִיעֲצִים עֵצָה רָעָה בָּעִיר
הַזֹּאת הָאֹמְרִים לֹא בְקָרוֹב
בְּנוֹת בָּתִּים הִיא הַסִּיר וַאֲנַחְנוּ
הַבָּשָׂר לֵב הֵנָּה עָלֵיהֶם
הִנָּבֵא בֶן־אָדָם וְהִפֵּל עָלָיו
רוּחַ יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלַי אֱמֹר
כֹּה אָמַר יְהוָה כֵּן אֲמַרְתֶּם
בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲלוֹת רוּחֲכֶם
אֲנִי יָדַעְתִּי הִרְבִּיתֶם ׳ ׳
חַלְלֵיכֶם בָּעִיר הַזֹּאת ׳ ׳
וּמְלֵאתֶם חוּצֹתֶיהָ חֲלָלִי

לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה ׳ ל
חַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר שַׂמְתֶּם בְּתוֹכָהּ
הֵמָּה הַבָּשָׂר וְהִיא הַסִּיר ׳
וְאֹתְכֶם הוֹצִיא מִתּוֹכָהּ חֶרֶב
יָרֵאתֶם וְחֶרֶב אָבִיא עֲלֵיכֶם
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה וְהוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מִתּוֹכָהּ וְנָתַתִּי אֶתְכֶם
בְּיַד זָרִים וְעָשִׂיתִי בָכֶם ׳ ׳
שְׁפָטִים בְּחֶרֶב תִּפֹּלוּ עַל
גְּבוּל יִשְׂרָאֵל אֶשְׁפּוֹט אֶתְכֶם

וחמשה אלפים ואדי אפרים באלף מקרא ואדיא אל ורדפשמה בלילה ואדיא אל ועקבן ויאמר אשה בלבנ אשר מרמך ותנה ויקחל עלהים קדים ואדיר בזקנה לה עדית
עלשה ואבא מרשה ואדיא ואדה באמלבעדיד ומלאך ואדה ואיבב ע׳ סחבו ק׳ ואדא מלאך ואדה אל שלשי ואבנים לכרובים ישבמיע ואדיא בגמה: ס׳ ואדי אדיכם בבורה:

ווד עתם

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

281

ו׳ ווכן כן ב׳ קדמאין בשב אחד וחס מלא ותיגינא חס אחר ודקדר מלא אל אחרי ומיא ואתו תעבדי אל
ווהדאלהיך עבדי שמים לא ידעתם עבדי אחרי אמר אלהים דאתרחוק מיעבד מדי חדא ממרי ודרי
מהמיסמ ומאשאר ויחי מרגבאי: ס׳

ירא ג׳ ראשי פסקין ויא מדיבאוך ואיבא של
ירא ד׳ ויחיה אשר לא ישמיעו לכם למיד: ס׳

ויד עתם כי אני יהוה׳ היא
לא תהיה לכם לסיר ואתם
תהיו בתוכה לבשר אל ׃
גבול ישראל אשפט ׃
אתכם ויד עתם כי אני ׃
יהוה אשר בחקי לא ׃
חלכתם ומשפטי לא ׃
עשיתם וכמשפטי הגוים
אשר סביבותיכם עשיתם
ויהי בחנבאיו פל על פני ׃
בניה מתו ואפל על פני ׃
ואזעקן קול גדול ואמר ׃
אמה ארני יהוה כלה אתה
עשה את שארית ישראל׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם אחיך אחיך אנשי
גאלתך ובל בית ישראל ׃
כלה אשר אמרו לחם ׃
ישבי ירושלם רחקו מעל
יהוה לנו הוא נתנה הארץ
למורשה׃ לכן אמר
כה אמר ארני יהוה כי ׃
הרחקתים בגוים וכי ׃
הפיצותים בארצות ואחי
להם למקדש מעט ׃
בארצות אשר באו שם׃

לכן אמר כה אמר
ארני יהוה וקבצתי אתכם
מן העמים ואספתי אתכם
מן הארצות אשר נפוצתם
בהם ונתתי לכם את אדמת ישראל׃
ובאו שמה והסירו את כל
שקוציה ואת כל תועבותיה
ממנה׃ ונתתי להם לב אחד
ורוח חדשה אתן בקרבכם
והסרתי לב האבן מבשרם
ונתתי להם לב בשר למען
בחקותי ילכו ואת משפטי
ישמרו ועשו אתם והיו לי
לעם ואני אהיה להם׃
לאלהים׃ ואל לב שקוציהם
ותועבותיהם לבם הלך׃
דרכם בראשם נתתי נאם
ארני יהוה׃ וישא אותם רוח
את כנפיהם והאופנים׃
לעמתם וכבוד אלהי ישראל
עליהם מלמעלה׃ ויעל׃
כבוד יהוה מעל תוך העיר
ויעמד על ההר אשר מקדם
לעיר׃ ורוח נשאתני ותבאני
כשדימה אל הגולה במראה
ברוח אלהים ויעל מעלי׃
המראה אשר ראיתי׃ ואדבר

אל הגולה את כל דברי׃
יהוה אשר הראני׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם בתוך בית המרי׃
אתה ישב אשר עינים לחם
לראות ולא ראו אזנים׃
להם לשמע ולא שמעו׃
בית מרי הם׃ ואתה בן אדם
עשה לך כלי גולה וגלה׃
יומם לעיניהם ולית מקומך
אל מקום אחר לעיניהם׃
אולי יראו כי בית מרי הם׃
והוצאת כליך ככלי גולה
יומם לעיניהם ואתה תצא
בערב לעיניהם כמו צאי
גולה׃ לעיניהם חתר בקיר׃
בקיר והוצאת בו לעיניהם
על כתף תשא בעלטה׃
תוציא פניך תכסה ולא׃
תראה את הארץ כי מופת
נתתיך לבית ישראל׃ ואעש
כן כאשר צויתי בלי הוצאתי
כלי גולה יומם ובערב׃
חתרתי לי בקיר בידי בעלטה
הוצאתי ערכתי נשאתי׃
לעיניהם׃
ויהי דבר יהוה אלי בבקר׃

ל׳ ראש׳ פסק

ל׳ חס׳ בסמ׳

ל׳ חס׳ בסמ׳

ל׳ חס׳ בסמ׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

כל קהל בני ישראל ב מ״א ובמקום בני ישראל ארשבי הלויה וכל שאר קהל בני ישראל ב מ״א
בתוך בני ישראל כי לא חדל עוד כל חזון שוא ומקסם כזב: מעמל אל ב לעמן ושמה ארצה מעמל אל בתוך ארץ
ארץ מצרים: ס:

ושמה ב חד פסוק חדש קשקש לעמן ושמה ארצה
ואמיפרד לא ושמה: ס: והיה ושמה ארון ומלאה: ס:

לאמר בן אדם הלא אמרו
אלוך בית ישראל בית המרי
מה אתה עשה אמר אליהם
כה אמר אדני יהוה חבשיא
המשא הזה בירושלם ובכל
בית ישראל אשר רזמה
בתוכם אמר אנמ פתבס
כאשר עשית כן יעשה ל
לזס בגלה בשבי ולכו
והנשיא אשר בתוכו אל
כתף ישא בעלמה יצא
ויקיר יחתרו בו ויצא בופנו
עכה יען אשר לא יראה
לעינהו את הארץ לא יראנה
את רשת על יונתש
גם צודתי הבאתי שתו
הבלה ארץ בשחתים ואותה
לא יראה ושם ימות וכל
אשר עבר בוניו עזרה וכל
אנפיו אזרה לכל רוחות
אריק אריריהם ודעו כי
אני יהוה בהפיצי אותם
בגוים וזריתי אותם בארצות
והותרתי מהם אנשים מספר
מרב מרעב ומדבר למען
יספרו את כל תועבותיהם
בגוים אשר באו שם ודעו

כי אני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם הלחמה בדעשת אכל
ומימיך בדגזה ובדאגה ש
תשושה ואמרת אל עם
הארץ כה אמר אדני יהוה
לושבי ירושלם אל אדמת
ישראל לחמם בדאגה
ואכלו ומימיהם בשממון
ושתו למען תשם ארצה
ממלאה מחמס כל הי שבים
בה והערים הנושבות תחרבנה
והארץ שמה תהיה ושם
כי אני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
כן אמרתם משל הזה לכם
על אדמת ישראל לאמר
ימו הימים ואבד כל חזון
לכן אמר אל הם כה אמר
אדני יהוה השבתי את
המשל הזה ולא ימשלו אותו
עוד בישראל כי אם דבר
אליהם קרבו הימים ודבר
כל חזון כי לא יהיה עוד כל
חזון שוא ומקסם חלק
כתוך בית ישראל כי אני
יהוה אדבר את אשר אדבר

דברו יעשה לא תמשך עוד
כי בימיכם בית המרי אדבר
דברו ועשיתיו נאם אדני יהוה

ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם הנה בית ישראל אמרים
החזון אשר הוא לימים
רבים ולעתים רחוקות הוא
נבא לכן אמר אליהם כה
אמר אדני יהוה לא תמשך
עוד כל דברי אשר אדבר
דברו יעשה נאם אדני יהוה
ויהי דבר יהוה אל
לאמר בן אדם הנבא אל
נבואי ישראל הנבאים ו
ואמרת לנבאי מלבם שמעו
דבר יהוה כה אמר אדני
יהוה הוי נבלי הנבלים
אשר הם אחרי רוחם
ולבלתי ראו כשעלים
בחרבותיכם כי איה ישראל היו
לא עליתם בפרצות ותגדרו
גדר על בית ישראל לעמד
במלחמה ביום יהוה חזו שוא
וקסם כזב האמרים נאם יהוה
ויהוה לא שלחם ויחלו לקים
דבר יהל אמחזה שוא וחזות

אמרו ב אמרי מחדר ל הנשרים
השבוים ארל לאנשי ערבי עד הדים קדמי חס
לפנ: ס:

לעמן ב מנה לשנה ב וחד פסוק חדש קשקש לעמן אשר לא יראה: עמיתי ה טרפן פרכן ואעבש ואבש נבאמי: ס:
אחור ב ושמה הנשלשה וכל אגמה ל: ויעמו ב ויקו ויחנו טחר הגדא: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אל בנות ג׳ ודומנדרון אשר יבאו בני האלהים וחלו הישר לומר ואוסר בראים שיום פגידיו:
אל עמי ד׳ אני באיש אל עמי: וחסדי לבד אמר מראחרי מאן שם אוך ס׳ חזו ראל עמרידו: ה׳ ו׳ ז׳:

עליון ז׳ וחנון בדון אשוסטא מיבה חדו ישע ויגמו בנמוח עמקו קנחדון בי הלוים
וכל שחי הכלהוה ראמלו: ס׳ לקיקן ב׳ לבדיון ולחזיק חביות ולחוק הדומרש ב׳
ומיד לבדי ולחזיק ס׳:

ה׳ וקקסס כזב אמרתם ואמרים
נאם יהוה ואני לא דברתי
לכזבה אמראדני
יהוה ישרדבריכם שואוחזיתם
כזב לכוהנני אליכם נאם
ארני יהוה והיותם ירדו אל
ו׳ חזיונם שוא וקסם שרא
וחקסמים כזבים סוד עמי
לא יהיו ובכתב בית ישראל
לא יכתבו ואל אדמת ישראל
לא יבאו ויד עתם כי אני
ארני יהוה ישובי שוחטי
את עמי לאמר שלום ואין
שלום והוא בנה חיץ והנם
טחים אתו תפל אמר אל
טחי תפל ויפל היה גשם
שוטף ואתנה אבני אלגביש
תפלנה ורוח סערות תבקע
והנה נפל הקיר הלוא יאמר
אליכם איה הטיח אשר
טחתם לכוכה אמר
ארני יהוה ובקצפי אתיה רוח
סערות בחמתי וגשם שטף
באפי יהיו ואבני אלגביש
בחמה לכלה והרסתי את
הקיר אשר טחתם תפל
והגעתיו אל הארץ ונגלה

ו׳ וסדו ונפלה וכליתם בתוכה
וידעתם כי אני יהוה וכליתי
את חמתי בקיר ובטחים אתו
תפל ואמר לכם אין הקיר
ואין טחים אתו נביאי
ישראל חנבאים אל ירושלם
והחזים לה חזון שלם ואין
שלם נאם ארני יהוה

ז׳ ואתה בן אדם שים פניך אל
בנות עמך המתנבאות
מלבבן והנבא עליהן ואמרת
כו אמר ארני יהוה הוי
למתפרות כסתות על כל
אצילי ידיו עשות המספחות
על ראש כל קומה לעודד
נפשות הנפשות תצודנה
לעמי ונפשות לבבה תחיינה
ותחללנה אתי אל עמי
בשעלי שעים ובפרוסתי
לחם להמית נפשות אשר לא
תמותנה וליהוה נפשות אשר
לא תחיינה בכזבכם לעמי
שמעים כזב

ח׳ לכן כו אמר ארני
יהוה הנני אל כסתותיכם
אשר אתם מדדות שם

ח׳ אתהנפשות לפרחות וקרעתי
אתם מעל זרועתיכם
ושלחתי אתהנפשות אשר
אתם מעודדות את נפשים
לפרחת וקרעתי את
מספחתיכם והצלתי את
עמי מידכם ולא יהיו עוד
בידכם לציד ויד עתם
אני יהוה יען הכאות לב
צדיק שקרן אני לא
הכאבתיו ולחזק ידי רשע
לבלתי שוב מדרכו הרע
להחיתו לכן שוא לא
תחזו וקסם לא תקסמו
עוד והצלתי את עמי מידכם
ויד עתם כי אני יהוה ויבוא
אלו אנשים מזקני ישראל
וישבו לפני

ט׳ ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם האנשים האלה
העלו גלוליהם על לבם
ומכשול עונם נתנו נגד
פניהם האדרש אדרש
לחם לכן דבר אתם
ואמרת אליהם כה אמר
ארני יהוה איש איש מבית
ישראל אשר יעלה את

מיביה ישראל ו׳ אשר יקקיב קרבנו אשרי יעלה אשרי יעלה אשרי אמלל לו את גלולוי כי איש איש ומה בני
מיעמו מבי ל׳ בנפש ראמלל מכמה ונגפתו לפני ביאיש ויחזקו אר עדו ובאלמיני: ס׳ מחדש חס׳ אשרי בזרו מדרשו:

ואון שלמה ל׳ ומיסבחון ורפאו ורפו ויטעו
קול תרדה נביאי ישראל: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

גדוליו אל לבו ומכשול
עוז וישיש נבחפציו ובא אל
חנביא אני יהוה נגעיתי לו
בה ברב גדוליו למען תפש
את בתי ישראל בלבם
אשר נזרו מעלי בגדוליהם
כלם לכן אמר אל
בית ישראל כה אמר ארני
יהוה שובו והשיבו מעל
גלוליכם ומעל כל תועבותיכם
הישיבו פניכם כי איש איש
מבית ישראל ומהגר אשר
יגור בישראל וינזר מאחרי
ויעל גדוליו אל לבו ומכשול
עון וישיש נבחפציו ובא אל
הנביא לדרש לו בי אני יהוה
נענה לו בי ונתתי פני בזה איש
הזה ואת שמותיהו לאות
ולמשל והכרתיו מתוך
עמי וידעתם כי אני יהוה
והנביא כי יפתה
ודבר דבר אני יהוה פתיתי
את הנביא ההוא ונטיתי
את ידי עליו והשמדתיו
מתוך עמי ישראל ונשאו
עונם כעון הדרש כעון
הנביא יהיה למען לא
תתעו עוד בית ישראל מאחרי
ולא יטמאו עוד בכל
פשעיהם והיו לי לעם ואני
אהיה להם לאלהים נאם
ארני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם ארץ כי תחטא לי
למעל מעל ונטיתי ידי עליה
ושברתי לה מטה לחם ש
והשלחתי בה רעב והכרתי
ממנה אדם ובהמה והיו
שלשת האנשים האלה
בתוכה נח דניאל ואיוב המה
בצדקתם יצילו נפשם נאם
ארני יהוה לו תחיה רעה
אעביר בארץ ושכלתה
והיתה שממה מבלי שובר
מפני חיה שלשתם אנשים
האלה בתוכה חי אני נאם
ארני יהוה אם בנים ואם
בנות יצילו המה לבדם
יצלו והארץ תהיה שממה
או חרב אביא על הארץ
ההיא ואמרתי חרב תעבר
בארץ והכרתי ממנה אדם
ובהמה ושלשת האנשים
האלה בתוכה חי אני נאם
ארני יהוה לא יצילו בנים
ובנות המה לבדם יצלו
דבר אשלח אל הארץ
ההיא ושפכתי חמתי עליה
בדם להכרית ממנה אדם
ובהמה ונח דניאל ואיוב
בתוכה חי אני נאם ארני
יהוה אם בן אם בת יצילו
המה בצדקתם יצילו נפשם
כי כה אמר ארני יהוה אף
כי ארבעת שפטי הרעות
חרב ורעב ותחי רעה ודבר
שלחתי אל ירושלם להכרית
ממנה אדם ובהמה והנה
נותרה בה פלטה המוצאים
בנים ובנות הנם יצאים
אל כם ורואתם את דרכם
ואת עלליותם ונחמתם על
הרעה אשר הבאתי על
ירושלם את כל אשר
הבאתי עליה ונחמו אתכם
כי יראו את דרכם ואת
עלליותם וידעתם כי לא
חנם עשיתי את כל אשר
עשיתי בה נאם ארני יהוה

ז ז

ג׳ ואשלחו אות אישיקי מדי׳ עב׳ והכרו׳ מלי אז אבר׳ ראמר פ׳ר׳ מדי בן דן אבסתר ה׳ שמיים ס׳ וא׳ ואשלחו אותכ׳ לראות ס׳
ראוב׳ ד׳ ונח׳ דניאל ואיוב׳ הבל׳ מבר׳ פ׳ח׳ ואיוב׳ עבדי׳ ס׳ פלטה ב׳ חס׳ ואבל אנו׳ חס׳ ה׳ מ׳ר׳ מ׳ר׳ ב׳ ואבאו
ה׳מ׳ ס׳ :

אשלח ס׳ אות אישיקי מדי׳ עב׳ והכרו׳ מלי אז אבר׳ ראמר פ׳ר׳ מדי בן דן אבסתר ה׳ שמיים ס׳ וא׳ ואשלחו אותכ׳ לראות ס׳
ה׳מ׳ ראש׳ ב׳ ומ׳ר׳ פ׳ר׳ ומנו מ׳ר׳ ב׳ר׳ פ׳ר׳ ומנו מ׳ר׳ ב׳ר׳ ס׳ :

מי כה אמר אדני יהוה ב׳ אף מי ארבעתם ועשיתי אותך אמרים שבעת הרעות עלוהי׳ ויחאני ויחנני מלבד
אל ירי בוסרי רעה ויחיבוה אלהבע בבל ומבו׳ ארק ב׳ ירושלם ב׳ שחאה ונחל נאמר עשרין ועשרת אלף : ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם מה היה עץ הגפן׃
מכל עץ הזמרה אשר היה
בעצי היער׃ היקח ממנו עץ
לעשות למלאכה אם יקחו
ממנו יתד לתלות עליו כל
כלי׃ הן לאש נתן לאכלה
את שני קצותיו אכלה
האש ותוכו נחרה הי צלח׃
למלאכה הן בהיותו תמים
לא יעשה למלאכה אף כי
אש אכלתהו והי׳ נעשה
עוד למלאכה׃ לכן כה אמר
אדני יהוה כאשר עץ הגפן בעצי
היער אשר נתתיו לאש אכלה כן
נתתי את שבי ירושלם ונתתי אתפני
בתוך מחאשי עצאו והאש תאכלם
וידעתם כי אני יהוה בשומי אתפני
בתוך ונתתי את הארץ שממה יען
מעלו מעל נאם אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם הודע את ירושלם
את תועבתיה׃ ואמרתה כה
אמר אדני יהוה לירושלם
מולדתיך ומולדותיך מארץ
כנען אבין האמרי ואמך
חתית׃ ומולדותיך ביום

הולדת אתך לא כרתת שרך
ובמים לא רחצת למשעי
המלח לא המלחת והחתל
לא חתלת׃ לא חסה עליך
עין לעשות לך אחת מאלה
לחמלה עליך׃ ותשלכי אל
פני השדה בגעל נפשך ביום
הולדת אתך׃ ואעבר עליך
וארא אתך מתבוססת בדמיך
ואמר לך בדמיך חיי׃ ואמר
לך בדמיך חיי׃ רבבה כצמח
השדה נתתיך ותרבי ותגדלי
ותבאי בעדי עדיים׃ שדים
נכנו ושערך צמח ואת ערם
ועריה׃ ואעבר עליך ואראך
והנה עתך עת דדים׃ ואפרש
כנפי עליך׃ ואכסה ערותך
ואשבע לך׃ ואבוא בברית
אתך נאם אדני יהוה׃ ותהי
לי׃ וארחץ אתך במים׃ ושטף
דמיך מעליך׃ ואסכך בשמן׃
ואלבשך רקמה׃ ואנעלך
תחש׃ ואחבשך בשש׃
ואכסך משי׃ ואעדך עדי
ואתנה צמידים על ידיך
וחרוז על גרונך׃ ואתן נזם
על אפך׃ ועגילים על

אזניך׃ ועטרת תפארת
בראשך׃ ותעדי׳ וזהב כסף
ומלבושך שש ומשי
ורקמה סלת ודבש ושמן
אכלתי׃ ותיפי במאד מאד
ותצלחי למלוכה׃ ויצא לך
שם בגוים ביפיך כי כליל
הוא בהדר אשר שמתי
עליך נאם אדני יהוה׃
ותבטחי ביפיך׃ ותזני על
שמך׃ ותשפכי את תזנותך
על כל עובר לו׃ ותקחי
מבגדיך׃ ותעשי לך במות
טלאות׃ ותזני עליהם לא
באות׃ ולא היה׃ ותקחי כלי
תפארתך מזהבי וכספי
אשר נתתי לך׃ ותעשי לך
צלמי זכר׃ ותזנבם׃ ותקחי
את בגדי רקמתך׃ ותכסים
ושמני וקטרתי נתתי לפניהם
ולחמי אשר נתתי לך סלת
ושמן ודבש האכלתיך׃
ותתיהו לפניהם לריח מנוחה
והי׳ נאם אדני יהוה׃ ותקחי
את בניך ואת בנותיך אשר
ילדת לי׃ ותזבחים להם
לאכל המעט מזנותיך׃

בברית אוקי׳ ה׳ בלש׳ ואמרא בברית אוקי׳ וכריתי אני אתכם וידעתם כי אני יהוה׳ ואני יהוה׳ ב׳ לשון בברית
יהוה אלהיך ואבא בברית אוקי׳ ועשית חסד עם עבדיך׳ ב׳ יבאו יחבאו ב׳ כיעדי עדיים אל יבאו יחבאו אמרי מל׳ ה׳

מעלך׳ ה׳ ואמרת אלהי עלי מה לזרעי בארמי
הראשון ימיך מ׳ עליך׳ עטה אשמרי מתחרו ה׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויקימותי ג׳ מל׳ ויקימותי לך ברית שלם ויקימותי אתך ריבית חיים מלשון ״ ויראתי ״ ויקימותי
ונולדה בן ויהי מלרבים ומקדת ואר שתיך ומלוה בוים ויהי בשבט ״

דף ב׳ בתי לשון קח על בנים ובנים אם אמור
יקח לך קח ״

עשית
תשבן לקח מתנון שמרון ״
ובנותיה תשבן לקח מתן ״
ואתה ובנותיך תשבנה ל ״
לקח מתכן ולא חיתה סדם
אחותך לשמועה בפיך ביום
גאונך בטרם תגלה רעתך
כמו עת חרפת בנות ארם ״
וכל סביביתיה בנות פלשתים
השאטות אותך מסביב ״
אתן מזמתך ואתה עבותיך
אתה נשאתים נאם יהוה
כי כה אמר אדני
יהוה ועשית אותך כאשר
עשית אשר בזית את הלפר
ברית והכרתי אני את בריתי
אותך בימי נעוריך והקימתי
לך ברית עולם והכרת את
דרכיך ונכלמת בקחתך את
אחותיך הגדלות ממך ואל
הקטנות ממך ונתתי אתן
לך לבנות ול אבריתך ״
והקימותי אני את בריתי ״
אתך וידעת כי אני יהוה ״
למען תזכרי ובשתו לא ״
יהיה לך עוד פתחון פה מפני
כלמתך בכפרי לך לכל אשר
עשית נאם אדני יהוה

ויהי דבר יהוה ״
אל אמר בן אדם חוד
חידה ומשל משל אל בית
ישראל ואמרת כה אמר
אדני יהוה הנשר הגדול הגדל
הכנפים ארך האברת מלא ״
הנוצה אשר לו הרקמה בא
אל הלבנון ויקח את צמרת
הארז את קצה יניקותיו קטף
ויבא אותו אל ארץ כנען בעיר
רכלים שמו ויקחו מזרע הארץ
ויתנהו בשדה זרע קח על
מים רבים צפצפה שמו ״
ויצמח ויהי לגפן סרחת ״
שפלת קומה לפניו דלותיו
אליו שרשיו תהיו ״
ויהי לגפן ועשה סעפים ״
ותשלח פארות ויהי נשר אחד
גדול כנפים רב עצה ״
והנה הגפן הזאת נטפה שרשיה
עליו ודליותיו שלחה לו
להשקות אותה מערוגת
מטעה אל שדה טוב אל
מים רבים תשתל לעשות
ענף ולשאת פרי להיות
לגפן אדרת אמר
כה אמר אדני יהוה הלח

ביאש לא ומדאה כבודו ודאי ואיש אמו אשה ושמה כ שה כבלות ישמטיהם ומצוה לאיש ויקח שמיאל ויחזיקו אשר ושמו ירמיה קראו שם ויסמכבשפרים ויהיה באחרי ותשמאי
ב מקן עליו יש לדקבבמליך גדן אשר לאדיריל כי עמדו מלך בבל ראוה בן אויב רב ל ושבא כעשרים ואל שדי פתחו ה שראפים עמי יגלו ראילי אות יהוה ראם חיבאנו גם היא
ולהו ולקחתי ותשלחה מן ומים כ שהבו יש ושבו מיאותיו ״

דף ב׳ בתי לשון קח על בנים ובנים אם אמור
יקח לך קח ״

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

חלוא את שרשיה ינתקו את
פריחיו קוצם ובשם כל טרפי
עמחה תיבשו כאבר לע
גרוחו וב עסרב לשאות
אותה משרשיה וחנף
שתולה חת עלח חלוא כגת
בה רוח קדים תיבש יבש
עלערגת עמחה תיבש

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
אמרנא לבית המרי חלא
יד עתם מה אלה אמרחנה
באמר הבל ירושלם מקה
את מלכה ואת שריה ובא
אותם אליו בבלה ויקח
מזרע המלוכה ויכרת אתו
בריתו ויבא אתו כאלה ואת
אוליהארץ לקח לחיות
ממלכה שפלה לבלתי ש
חתנשא לשמר את בריתו
לעמדה וימרד בו לשלח
מלאכים מצרים לתת לו
סוסים ועם רב הי עלה המלט
העשה אלה ומפר ברית
ונמלט היאם נאם ארני
יהוה אם לא במקום המלך
הממליך אתו אשר בזה את

אלתו ואשר הפר את בריתו
אתו בתוך בבל ומות ולא
בחיל גדול ובקהל רב יעשה
אותו פרעה במלחמה
בשפך סללה ובבנות דיק
להכרית נפשות רבות ובזה
אלה לחפר ברית וחנה נתן
ידו וכל אלה עשה לא ימלט
לכן כה אמר
ארני יהוה חי אני אם לא את
אשר בזה ואת בריתי אשר הפר
ונתתיו בראשו ופרשתי
עליו שתי ונתפשתי בם עותי
והבאתי אותו בבלה ונשפטתי
אתו שם מעל אשר מעל
בי ואת כל מבריחו בכל
אנפיו בחרב יפלו וחנשארים
לכל רוח יפרשו וידעתם כי
אני יהוה דברתי
כה אמר ארני
יהוה ולקחתי אני מ צמרת
הארז הרמה ונתתי מראש
ינקותיו רך אקטף ושתלתי
אני על הר גבה ותלול בהר
מרום ישראל אשתלנו
ונשא ענף ויעשה פרי והיה
לארז אדיר ושכנו תחתיו

כל עוף כל כנף בענף
דליותיו תשכנה וידעו כל
עצי השדה כי אני יהוה
השפלתי עץ גבה הגבהתי
עץ שפל הגבהתי עץ לח
והחרבתי עץ יבש אני יהוה
דברתי ועשיתי
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
מה לכם אתם משליים את
המשל הזה על אדמת ישראל
לאמר אבות יאכלו בסר
ושני הבנים תקהינה חי אני
נאם ארני יהוה אם יהיה לכם
עוד משל המשל הזה בישראל
הן כל הנפשות לי הנה כנפש
האב כן הנפש החטאת היא תמות
ואיש כי יהיה
צדיק ועשה משפט וצדקה
אל החרים לא אכל ע
לא נשא אל גלולי בית
ישראל את אשת רעהו
לא טמא ואל אשה נדה ל
לא יקרב ואיש לא יונה
חבלתו חובל ישיב עבטה לא
יגזל לחמו לרעבתו יעיר
יכסה בגד ערם לאיתן

כנפש ב׳ ודשרטון בו כעל מחי אשרס
כנפש האב וחי הכנפש ראכו לי הטה׳ :

ואל אשה ב׳ ואל אשה בדי דשמיאהמה לארקקב
ואל אשה גדוה לא ריקיב׳ :

בזה ן מ׳ ראבראקה בזוה לך לעזר לך ומצ״ך
אשר בזוה אכאלוה אבי לא אלהי ראדן אשרריב לא
שיקן פנר׳ :

ידה והקדים ב׳ ולא כבעל בה דוה במקם ראשים ראשאטים מיי דרוקן והקדים ואחרון ודוה והקדים בשא
את הארבה ושלש בחמה לאר׳ן ושלבר׳ :) עמחה ד׳ כי מרפו עמחה כי כמרן מ׳ כלנו עמחה
ונסדק׳ :

ינקותיו ב׳ וכל בן מראש ונקטנו ולמ׳ ומקמן׳ :
שמה א׳ על מוש רבלים שחבא אלון ואד ושמה אלל׳ :

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולא יעשון ב׳ והזהיר אמר ולא יעשון ויסר
מיראה ולא יעשון טרון׃ ס׃

חטאה׃ ועשתה ח׳ את חטאתם ואוכ חטאתם אשר חלכו בכל חטאתם אשר חטא ביחלי ופסוק
ומחיי וילכו בכל חטאתם וכעבד לא שוו ושנו בשבי חדלוי בן חדש ע כי ישובו על אלהוחה ויחדיקים׃ ס׃

וְתַרְבִּית לֹא יִקַּח מֵעוֹל׃
וְיָשַׁבְתָּ מִשְׁפָּטוֹ אֶמֶת׃
יַעֲשֶׂה בֵּן אִישׁ לֹא יָשִׁיב׃
בְּחֻקּוֹתַי יֵחֹלֶךְ וּמִשְׁפָּטַי שָׁמַר
לַעֲשׂוֹת אֱמֶת צַדִּיק הוּא
חָיוֹ יִחְיֶה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃
וְהוֹלִיד בְּסַרְיָס שׁפֵךְ דָּם
וְעֹשֶׂה אָחִיו מֵאֶלֶּה׃
וְהוּא אֶת כָּל אֵלֶּה לֹא עָשָׂה
כִּי גַם אֶל הֶהָרִים אָכַלוּ אֶת
אֵשֶׁת רֵעֵהוּ טִמֵּא׃ עֹנִי
וְאֶבְיוֹן הוֹנָה גָזֵלוֹת גָּזָל חָמָס
לֹא יָשִׁיב וְאֶל הַגִּלּוּלִים נָשָׂא
עֵינָיו תּוֹעֵבָה עָשָׂה׃ בְּנֶשֶׁךְ
נָתַן וְתַרְבִּית לָקָח וְחַי לֹא
יִחְיֶה אֶת כָּל הַתּוֹעֵבוֹת
הָאֵלֶּה עָשָׂה מוֹת יוּמָת דָּמָיו
בּוֹ יִהְיֶה וְהִנֵּה הוֹלִיד בֵּן וַיַּרְא
אֶת כָּל חַטֹּאת אָבִיו אֲשֶׁר
עָשָׂה וָיָרֵא וְלֹא יַעֲשֶׂה׃
כָּהוּ עַל הֶהָרִים לֹא אָכַל׃
וְעֵינָיו לֹא נָשָׂא אֶל גִּלּוּלֵי בֵית
יִשְׂרָאֵל אֶת אֵשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא
טִמֵּא׃ וְאִישׁ לֹא הוֹנָה חָכָל
לֹא חָבַל וּגְזֵלָה לֹא גָזָל לַחְמוֹ
לְרָעֵב נָתָן וְעָרוֹם כִּסָּה בָגֶד׃
מִעֶבֶר שָׁב יָדוֹ מֵשֹׁד וְתַרְבִּית

לֹא לָקַח מִשְׁפָּטוֹ עָשָׂה׃
בְּחֻקּוֹתַי הָלַךְ הוּא לָמוּת
בַּעֲוֹן אָבִיו יָחִיל אָבִיו כִּי
עָשַׁק עֹשֶׁק גָּזֵל גָּזַל אָחִיו אֲשֶׁר
לֹא טוֹב עָשָׂה בְּתוֹךְ עַמּוֹ וְהִנֵּה
מֵת בַּעֲוֹנוֹ׃ וְאָמַרְתֶּם מַדּוּעַ
לֹא נָשָׂא הַבֵּן בַּעֲוֹן הָאָב
וְהַבֵּן מִשְׁפָּט וּצְדָקָה עָשָׂה
אֶת כָּל חֻקּוֹתַי שָׁמַר וַיַּעֲשֶׂה
אֹתָם חָיוֹ יִחְיֶה׃ הַנֶּפֶשׁ
הַחֹטֵאת הִיא תָמוּת בֵּן לֹא
יִשָּׂא בַּעֲוֹן הָאָב וְאָב לֹא יִשָּׂא
בַּעֲוֹן הַבֵּן צִדְקַת הַצַּדִּיק
עָלָיו תִּהְיֶה וְרִשְׁעַת הָרָשָׁע
עָלָיו תִּהְיֶה׃ וְהָרָשָׁע
כִּי יָשׁוּב מִכָּל חַטֹּאתָיו אֲשֶׁר
עָשָׂה וְשָׁמַר אֶת כָּל חֻקּוֹתַי
וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה חָיוֹ
יִחְיֶה לֹא יָמוּת׃ כָּל פְּשָׁעָיו
אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא יִזָּכְרוּ לוֹ׃
בְּצִדְקָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה יִחְיֶה׃
הֲחָפֹץ אֶחְפֹּץ מוֹת רָשָׁע׃
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה הֲלוֹא בְּשׁוּבוֹ
מִדַּרְכָּיו וְחָיָה׃
וּבְשׁוּב צַדִּיק מִצִּדְקָתוֹ
וְעָשָׂה עָוֶל כְּכֹל הַתּוֹעֵבוֹת
אֲשֶׁר עָשָׂה הָרָשָׁע וַעֲשָׂה

וְחַיָּה כָּל צִדְקֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
לֹא תִזָּכַרְנָה בְּמַעֲלוֹ אֲשֶׁר
מָעַל וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר
חָטָא בָּם יָמוּת׃ וַאֲמַרְתֶּם
לֹא יִתָּכֵן דֶּרֶךְ אֲדֹנָי שִׁמְעוּ
נָא בֵּית יִשְׂרָאֵל הֲדַרְכִּי לֹא
יִתָּכֵנוּ הֲלֹא דַרְכֵיכֶם לֹא
יִתָּכֵנוּ׃ בְּשׁוּב צַדִּיק מִצִּדְקָתוֹ
וְעָשָׂה עָוֶל וּמֵת עֲלֵיהֶם׃
בְּעַוְלוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה יָמוּת׃
וּבְשׁוּב רָשָׁע
מֵרִשְׁעָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וְעָשָׂה
מִשְׁפָּט וּצְדָקָה הוּא אֶת
נַפְשׁוֹ יְחַיֶּה׃ וַיַּרְא וַיָּשָׁב
מִכָּל פְּשָׁעָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
חָיוֹ יִחְיֶה לֹא יָמוּת׃ וְאָמַרְתָּ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא יִתָּכֵן דַּרְכִּי
אֲדֹנָי הֲדַרְכֵיכֶם לֹא יִתָּכֵנוּ בֵּית
יִשְׂרָאֵל הֲלֹא דַרְכֵיכֶם לֹא
יִתָּכֵנוּ׃ לָכֵן אִישׁ כְּדַרְכָּיו
אֶשְׁפֹּט אֶתְכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה שׁוּבוּ׃
וְהַשִּׁיבוּ מִכָּל פְּשָׁעֵיכֶם וְלֹא
יִהְיֶה לָכֶם לְמִכְשׁוֹל עָוֹן׃
הַשְׁלִיכוּ מֵעֲלֵיכֶם אֶת כָּל
פְּשָׁעֵיכֶם אֲשֶׁר פְּשַׁעְתֶּם בָּם
וַעֲשׂוּ לָכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ

ויחי׳ ד׳ ד׳ ד

חדשה ולמה תמותו בית
ישראל כי לא אחפץ במות
המת נאם ארני יהוה ושיבו
והיו
ואתה שאקינה אל נשיא
ישראל ואמרת מה אמך
לביא בין ארות תביה
בתוך כפירים רבתה גורה
ותרבה אחד מגוריה כפירים היתה
ילמד לטרף טרף אדם
אכל ישרצו ארמנותיו
נשמו ערים ארצו ואכלה
בחרמה אל ארץ מצרים
ותראבינו ותחל אבדה
תקותה ותקח אחד מגוריה
כפיר שמתהו ויתהלך בתוכ
אריות ויהי לכפיר וילמד
לטרף טרף אדם אכל
וידע אלמנותיו ואת עריהם
החריב ותשם ארץ וגאליה
מקול שאגתו ויתנו עליו
עמים סביב מדינות ויפרשו
עליו רשתם בשחתם נתפש
ויתנהו בסוגר בחחים ויבאהו
אל מלך בבל יביאהו במצדות
למען לא ישמע עוד קולו על
הרי ישראל

חזקיש ב מל׳ חזקיש פריה חזקיש קרוש
הלו יחש ערדמסדון: ס:

אמך כגפן בדמך על מים
שתולה פריתן וענפה היתה
ממים רבים ויהי לה מטות
עז לשבטי משלים ותגבה
קומתו עלבין עבתים וירא
בגבהו ברב דליותיו ותתש
בחמה לארץ חשלכה ורוח
הקדים חובש פריה הועקרו
ויבשו מטה עזה אש אכלתהו
ועתה שתול במדבר בארץ
ציה ויצא אש מטה אשר אכלה
בריה פרה אכלה ולא נמצא
בה מטה עז שבט לנשיל
קינה היא ותהי לקינה
ויהי בשנת השבע עשרה בחמשה
בעשור לחדש באו אנשים
מזקני ישראל לדרש את
יהוה ויישבו לפני

20,2 ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם דבר את זקני
ישראל ואמרת אליהם כה
אמר אדני יהוה הלדרש
אתי אתם באים חי אני אם
אדרש לכם נאם אדני יהוה
הן שפט אתם את שפט בן
אדם את תועבת אבותם
הודיעם ואמרת אליהם כה

אמר אדני יהוה ביום בחרי
בישראל ואשא ידי לזרע
בית יעקב ואודע אליהם
בארץ מצרים ואשא ידי
להם לאמר אני יהוה אלהיכם
ביום ההוא נשאתי ידי להם
להוציאם מארץ מצרים
אל הארץ אשר תרתי להם
זבת חלב ודבש צבי היא
לכל הארצות ואמר אליהם
איש שקוצי עיניו השליכו
ובגלולי מצרים אל תטמאו
אני יהוה אלהיכם ומרדו
בי ולא אבו לשמע אלי איש
את שקוצי עיניהם לא
השליכו ואת גלולי מצרים
לא עזבו ואמר לשפך חמתי
עליהם לכלות אפי בהם
בתוך ארץ מצרים ואעש
למען שמי לבלתי החל לעיני
הגוים אשר המה בתוכם אשר נודעתי
אליהם לעשות להוציאם
מארץ מצרים ואוציאם
מארץ מצרים ואבאם אל
המדבר ואתן להם את חקותי
ואת משפטי הודעתי אותם
אשר יעשה אותם האדם

חזקיש ג מל׳ חזקיש בן אבשלום האבנה בחדש
פולג ושליח החזקישי: ס:

חדשטו ג מל׳ חדשטו בן אנאס אוגאחלה
אשרדשטו אות: ס:

ז פסוק בסוף ולמען יחלל שם אני נסה לך ונשתנה עין ביתו ומלחמה אוכ אליה ומאראות עין בינתיהיה ונטמי מני באיש ההיא ונטמי אחרפני מדרש ומגד אני נשאתי
ידי לחם בעמיהו גם אמר בשאתי ידי לחם ומחזיקני לב האמן מבשרם ומשרדם אוכ לב האמן מבשרם ואמרי אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ואמרו אליהם איש אוכשקוצי: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

יחזק׳ ז׳ ונשואיכם ויהיו מיכם בלוחות ויהיו מיכם בלוחי יקומלין יחזר עליהם ויהיו וכל שפטים לאיחיו אבותיכם איה
הם מיהו ע׳ רשעים ויהיו׳ : והאמים שם ב׳ והאמים שם בשלח כלה חבמה : ס׳ :

יחזק׳ ח׳ ומיצאו ויעמידים במלנותכם ושמיע
ועבדו רחד ברית שרים וריחם ב׳ פרו ורחד קמיע׳ :

בחס ונם את שבתותי נתתי
להם להיות לאות ביני
וביניהם לדעת כי אני יחוה
מקדשם וימרו בי בית ישראל
במדבר בחקותי לא הלכו
ואת משפטי לא עשו
מאסו אשר יעשה אדם
וחי בהם את שבתותי חללו מאד ואמר
לשפך חמתי עליהם במדבר
לכלותם ואעשה למען שמי
לבלתי החל לעיני הגוים אשר
הוצאתים לעיניהם וגם אני
נשאתי ידי להם במדבר
לבלתי הביא אותם הארץ
אשר נתתי זבת חלב ודבש
עביהיא לכל הארצות כי
במשפטי מאסו ואת חקותי
לא הלכו ואת שבתותי
חללו כי אחרי גלוליהם הלכו
חדל ותחס עיני עליהם
משחתם לא עשיתי אותם
כלה במדבר ואמר אל
בניהם במדבר בחוקי
אבותיכם אל תלכו ואת
משפטיהם אל תשמרו
וגלוליהם אל תשקו אני

יחוה אלהיכם בחקותי למען
ואת משפטי שמרו ועשו
אותם ואת שבתותי קדשו
והיו לאות ביני וביניכם לדעת
כי אני יחוה אלהיכם וימרו
בי הבנים בחקותי לא הלכו
ואת משפטי לא שמרו
לעשות אותם אשר יעשה
אותם האדם וחי בהם את
שבתותי חללו ואמר לשפך
חמתי עליהם לכלות אפי
בם במדבר ואעש למען שמי לבלתי
החל לעיני הגוים אשר
הוצאתי אותם לעיניהם
גם אני נשאתי אתידי להם
במדבר להפיץ אתם בגוים
ולזרות אותם בארצות כי
משפטי לא עשו וחקותי
מאסו ואת שבתותי חללו
ואחרי גלולי אבותם היו
עיניהם וגם אני נתתי להם
חקים לא טובים ומשפטים
לא יחיו בהם ואטמא אותם
במתנותם בהעביר כל פטר
רחם למען אשמם למען
אשר ידעו אשר אני יחוה

לכן דבר אל בית
ישראל כה אמרתי
אליהם כה אמר ארני יחוה
עוד זאת גדפו אותי אבותיכם
במעלם בי מעל ואביאם
אל הארץ אשר נשאתי
אתידי לתת אותה להם
וירא כל גבעה רמה וכל עץ
עבתות וזבחו שם את זבחיהם
ויתנו שם כעס קרבנם
וישימו שם ריח ניחוחיהם
ויסיכו שם את נסכיהם
ואמר אליהם מה הבמה אשר
אתם הבאים שמה ויקרא
שמה במה עד היום הזה לכן
אמר אל בית ישראל כה
אמר ארני יחוה הדרך
אבותיכם אתם נטמאים
ואחרי שקוציהם אתם זנים
ובשאת מתנותיכם בהעביר
בניכם באש אתם נטמאים
לכל גלוליכם עד היום ואני
אדרש לכם בית ישראל חי
אני נאם ארני יחוה אם לא אדרש
לכם ויד עלה על רוחכם אשר
לא תהיה אשר אתם אמרים
נהיה כגוים כמשפחות

20,27

גם ב׳ האש פסוק בטעם גם את שאני בלמיקו
גם אני נשאתי גם הרשאתי : ס׳ :

יעבו ג׳ הזקיכם והרשתמיד ישמי ומטי־עבר ולמדו ואשמרא נאם תפלה ושמיע דאבדה ולו שיתה וחזה לטעמן
עיתנו : ס׳ : הכל עיין ל׳ חדעדים ולאיתכם רנו ישמיעו לו׳ ער הנגב וא׳ ביאם : ס׳ :

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

הארצות לשרת עץ ואבן׃
חי אני נאם ארני יהוה אם
לא בידה חזקה ובזרוע
נטויה ובחמה שפוכה
אמלוך עליכם׃ והוצאתי
אתכם מזה עמים וקבצתי
אתכם מזה הארצות אשר
נפוצתם בם בידה חזקה
ובזרוע נטויה ובחמה
שפוכה׃ והבאתי אתכם
אל מדבר העמים ונשפטתי
אתכם שם פנים אל פנים
כאשר נשפטתי את
אבותיכם במדבר ארץ
מצרים כן אשפט אתכם
נאם ארני יהוה׃ והעברתי
אתכם תחת השבט והבאתי
אתכם במסורת הברית׃
וברותי מכם המרדים והפושעים
בי מארץ מגוריהם אוציא
אותם ואל אדמת ישראל
לא יבאו ויד עתם כי אני
יהוה׃ ואתם בית ישראל
כה אמר ארני יהוה איש
גלוליו לכו עבדו ואחר׃
אם אינכם שמעים אלי׃
ואת שם קדשי לא תחללו
עוד במתנותיכם ובגלוליכם׃
כי בהר קדשי שם בהר מרום׃
ישראל נאם ארני יהוה שם
יעבדני כל בית ישראל כלה
בארץ שם ארצם ושם
ארים׃ את תרומתיכם
ואת ראשית משאותיכם
בכל קדשיכם׃ בריח ניחח
ארצה אתכם בהוצאי
אתכם מזה עמים וקבצתי
אתכם מן הארצות אשר
נפוצתם בם ונקדשתי
לעיני הגוים׃ וידעתם כי אני
יהוה בהביאי אתכם אל אדמת
ישראל לארץ אשר נשאתי
את ידי לתת אותה לאבותיכם׃
וזכרתם שם את דרכיכם
ואת כל עלילותיכם אשר
נטמאתם בם ונקטתם׃
בפניכם בכל רעותיכם אשר
עשיתם׃ וידעתם כי אני
יהוה בעשותי אתכם למען
שמי לא כדרכיכם הרעים
וכעלילותיכם המשחתות
בית ישראל נאם ארני
יהוה׃
והיה דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם שים פניך דרך
תימנה והטף אל דרום והנבא
אל יער השדה נגב׃ ואמרת
ליער הנגב שמע דבר יהוה
כה אמר ארני יהוה הנני
מצית בך אש ואכלה בך
כל עץ לח וכל עץ יבש לא
תכבה להבת שלהבת׃
ונצרבו בה כל פנים מנגב
עד צפון׃ וראו כל בשר כי
אני יהוה בערתיה לא תכבה׃
ואמר אדני יהוה אלי לאמר׃
בן אדם הלא ממשל
משלים הוא׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם שים פניך אל
ירושלם והטף אל מקדשים
והנבא אל אדמת ישראל׃
ואמרת לאדמת ישראל
כה אמר יהוה הנני אליך׃
והוצאתי חרבי מתערה
והכרתי ממך צדיק ורשע׃
אשר הכרתי ממך צדיק ורשע׃
לכן תצא חרבי מתערה
מנגב עד צפון׃ וידעו כל בשר
כי אני יהוה הוצאתי חרבי מתערה לא

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ב פסוק כל כל וכל עלמה אשה נאמה וחגלה
את מלוה שלם ואחז׳ ׃

אמרים לו ב׳ הלא מעשל שלום ישמון על עבדא בשחמר שמשון באמרי לו ׃ ביא ג׳ ודי ביא בריאש
ויך שנים בפמקן וביא אושלן ׃ וחד לבי לבב ׃ ואת רחודה ב׳ ואת רחודה שלח לפנו אחן ביד מלך בבל
ביו ישלם ׃

תָּשׁוּב עוֹד׃ וְאַתָּה
בֶּן אָדָם הֲאֻנַּח כְּשִׁבְרוֹן
מָתְנַיִם וּבְמַרִּירוּת תֵּאָנַח
לְעֵינֵיהֶם׃ וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ
אֵלֶיךָ עַל מָה אַתָּה נֶאֱנָח
וְאָמַרְתָּ אֶל שֵׁמֶץ עֲרָכִי
בָּא וְנָמֵס כָּל לֵב וְרָפוּ כָל
יָדַיִם וְכָהָתָה כָּל רוּחַ וְכָל
בְּרָכַיִם תֵּלַכְנָה מַיִם הִנֵּה
בָּא וְנִהְיָתָה נְאֻם אֲדֹנָי
יְהוָה׃
וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
בֶּן אָדָם הִנְּבָא וְאָמַרְתָּ כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי אָמֹר חֶרֶב חֶרֶב
הוּחָדָּה וְגַם מְרוּטָה׃ לְמַשְׁ
טֵבַח טָבֹחַ הוּחַדָּה לְמַעַן
הְיוֹת לָהּ בָּרָק מֹרֵטָה אוֹ׃
נָשִׂישׂ שֵׁבֶט בְּנִי מַאֵס כָּל
עֵץ׃ וּנְתָנָהּ לְמָרְטָה
לְתָפֹשׂ בַּכַּף הוּא הוּחַדָּה
חֶרֶב הוּא מֹרֵטָה לְתִתָּהוּ
בְּיַד הוֹרֵג׃ זֶעֱקִי וְהֵילִילִי בֶּן
אָדָם כִּי הוּא הָיְתָה בְּעַמִּי
הוּא בְּכָל נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל
מְגֹרֵי אֶל חֶרֶב הָיוּ אֶת עַמִּי
לָכֵן סְפֹק אֶל יָרֵךְ מִבְחָן
וּמָה אִם גַּם שֵׁבֶט מָאֵסָת

לֹא יִהְיֶה גַּם אֵדֶנָּ יְהוָה׃

וְאַתָּה בֶּן אָדָם הִנָּבֵא וְהַךְ
כַּף אֶל כַּף וְתִכָּפֵל חֶרֶב׃
שְׁלִישִׁתָה חֶרֶב חֲלָלִים הִיא
חֶרֶב חֲלָלִים הַגְּדוֹלָה הַחֹדֶרֶת׃
לַחַשׁ׃ לְמַעַן לְמוּג לְבָב וְהַרְבֵּה
הַמִּכְשֹׁלִים עַל כָּל שַׁעֲרֵיהֶם
נָתַתִּי אִבְחַת חֶרֶב אָח עֲשׂוּיָה
לְבָרָק מְשׁוּחָה לְטֶבַח׃
הִתָּאַחֲזִי הֵילְכִי הַשְׂכִּילִי׃
אָנָה פְּנֵי מַעֲרֹת׃
וְגַם אֲנִי אַכֶּה כַפִּי אֶל כַּפִּי׃
וְהַנַּחְתִּי חֲמָתִי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃
וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
וְאַתָּה בֶּן אָדָם שִׂים לְךָ שְׁנַיִם
דְּרָכִים לָבוֹא חֶרֶב מֶלֶךְ בָּבֶל
מֵאֶרֶץ אֶחָד יֵצְאוּ שְׁנֵיהֶם
וְיָד בָּרִא פְּרַשׂ דֶּרֶךְ עִיר
בָּרִא׃ דֶּרֶךְ תָּשִׂים לָבוֹא
חֶרֶב אֶת רַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן וְאֶת
יְהוּדָה בִּירוּשָׁלִם בְּצוּרָה׃ כִּי
עָמַד מֶלֶךְ בָּבֶל אֶל אֵם
הַדֶּרֶךְ בְּרֹאשׁ שְׁנֵי הַדְּרָכִים
לִקְסֹם קְסָם קָסָם לְחַצֵּם
שָׁאַל הַתְּרָפִים רָאָה בַּכָּבֵד

בִּימִינוֹ הָיָה הַקֶּסֶם יְרוּשָׁלִם
לָשִׂים כָּרִים לִפְתֹּחַ פֶּה בְּרֶצַח
לְהָרִים קוֹל בִּתְרוּעָה לָשִׂים
כָּרִים עַל שְׁעָרִים לִשְׁפֹּךְ
סֹלְלָה לִבְנוֹת דָּיֵק׃ וְהוּא׃ לְ
לַחַשׁ כִּקְסָמִים שָׁוְא בְּעֵינֵיהֶם
שְׁבֻעֵי שְׁבוּעוֹת לָהֶם וְהוּא
מַזְכִּיר עָוֹן לְהִתָּפֵשׂ׃
לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה יַעַן
הַזְכַּרְכֶּם עֲוֹנְכֶם בְּהִגָּלוֹת׃
פְּשַׁעֵיכֶם לְהֵרָאוֹת חַטֹּאתֵיכֶם
בְּכָל עֲלִילוֹתֵיכֶם יַעַן הִזָّכַרְכֶּם
בַּכַּף תִּתָּפְשׂוּ׃
וְאַתָּה חָלָל רָשָׁע נָשִׂיא
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּא יוֹמוֹ בְּעֵת
עֲוֹן קֵץ׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יְהוָה הָסֵר הַמִּצְנֶפֶת וְהָרֵם
הָעֲטָרָה זֹאת לֹא זֹאת׃
הַשְׁפֵל הַגָּבֹהַּ וְהַגְבֵּהַּ
הַשְׁפֵל׃ עָוָה עָוָה עָוָה׃
אֲשִׂימֶנָּה גַּם זֹאת לֹא הָיְתָה
עַד בֹּא אֲשֶׁר לוֹ הַמִּשְׁפָּט׃
וּנְתַתִּיהוּ׃
וְאַתָּה בֶּן אָדָם הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה אֶל בְּנֵי
עַמּוֹן וְאֶל חֶרְפָּתָם וְאָמַרְתָּ
חֶרֶב חֶרֶב פְּתוּחָה לְטֶבַח׃

כפו ׃ ושמה כפי עליך והשקיתי אות כפי ואשים נפשו ואשמיה ונגו אמ אסה כפי שנים בפסוקה על ב׳ עיר על
מיה בבפי ושיר׃ טריגו ב׳ לפתיה בה כפי עה טריגה בעצמוהי ׃

שבעות. ד׳ הזימסון אקות קדיר שבעי תג שבעיה
המים שבעיה מלוהי ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

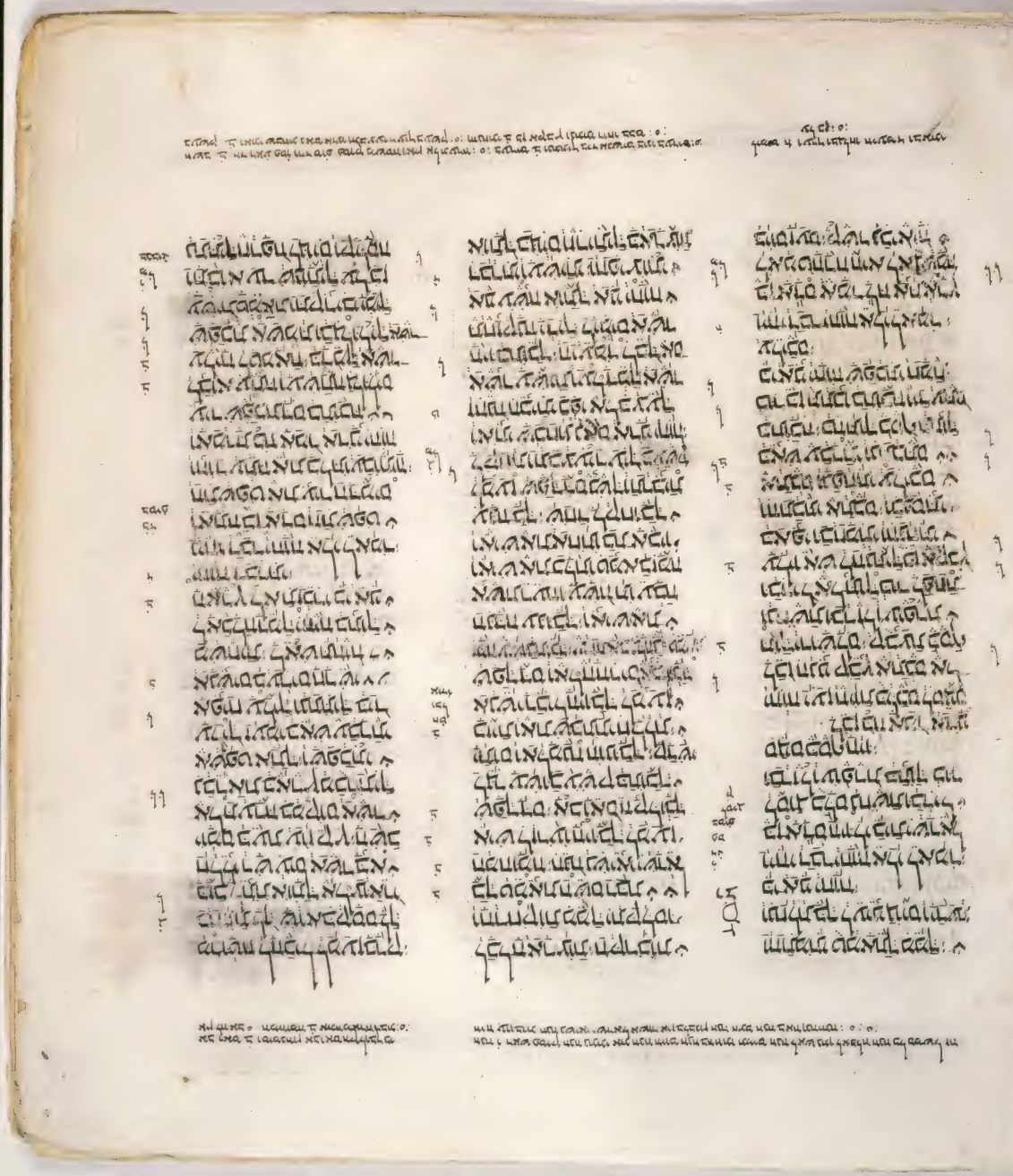

black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בתובה כארי שואג טורף
נפש אבלו חסו ויקר יקרו
אלמנותיו חרבו בתובה
כהנים חמסו תורתיו וחללו
קדשיו בזו קדש לחללא
הכרילו וביום חטא לא טהור
לא הודיעו ומשכבתו
העלימו עיניהם ואחל בתוכם
שריה בקרבה כזאבים
טרפי טרף לשפך דם לאבד
נפשות למען בצע בצע
ונביאיה טחו לחם תפל חזיס
שוא ויקסמים לחם כזב
אמרים כה אמר אדני יהוה
ויהוה לא דבר עם הארץ
עשקו עשקון וגזלו עני
ואביון הונו אתה גר עשקו
בלא משפט ואבק שמלה
אישגדר הר ועלה בפרץ
לפני בעד הארץ לבלתי
שחתה ולא מצאתי ואשפך
עליהם זעמי באש עברתי
כליתים דרכם בראשם נתתי
נאם אדני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם שתים נשים בנות
אם אחת היו ותזנינה במצרים

בנעוריהן זנו שמה מעכו
שריהן ושם עשו דדיהן
ושמותן אהלה הגדולה
ואהליבה אחותה ותהיינה לי
ותלדנה בנים ובנות ושמותן
שמרון אהלה ורושלם
אהליבה ותזן אהלה תחתי
ותעגב עלמאהביה אל
אשור קרובים לבשי תכלת
פחות וסגנים בחורי חמד כלם
פרשים רכבי סוסים
תזנותיה עליהם מבחר בני
אשור בכלם ובכל אשר עגבה
בכל גלוליהם נטמאה ואת
תזנותיה ממצרים לא עזבה
כי אותה שכבו בנעוריה
והמה עשו דדי בתוליה
וישפכו תזנותם עליה לכן
הנתיה בידם אהביה בידבני
אשור אשר עגבה עליהם
המה גלו ערותה בניה ובנותיה
לקחו ואותה בחרב הרגו
ותהי שם לנשים ושפוטים
עשו בה וגם אחותה
אהליבה ותרא שחת עגבתה
ממנה ואת תזנותיה מזנונים
אחותה ארבנו אשר עגבה

פחות וסגנים קרבים לבשי
מכלול פרשים רכבי סוסים
בחורי חמד כלם ואראה כי
נטמאה דרך אחד לשתיהן
ותוסף אל תזנותיה ותרא
אנשים מחקה על הקיר צלמי
כשדיים חקקים בשני
חגורי אזור במתעיהם סרוחי
טבולים כראי שלשיהם מראה
שלישים כלם דמות בני בבל
כשדים ארץ מולדתם ותעגב
עליהם למראה עיניה ותשלח
מלאכים אליהם כשדימה
ובאו אליה בדוד בבל למשכב
ודיום ויטמאו אותה בתזנותם
ותטמא אבם ותקע נפשה מהם
ותגל תזנותיה ותגל ערותה
ותקע נפשי מעליה כאשר קעה
נפשי מעל אחותה ותרב
את תזנותיה לזכר את ימי
נעוריה אשר זנתה בארץ
מצרים ותעגב על פלגשיהם
אשר בשר חמורים בשרם
וזרמת סוסים זרמתם
ותפקד את מזמת נעוריך
בעשות ממצרים דדיך למען
שדי נעוריך

ובבל אשור ה׳ ותרש ושמדיו רשע אל תשאלך
אשר ותגע עגבו: ס׳

לבשיה ב׳ רבע ומזמנים אל תתן לבשיה חילך ומשרי שלם לבשרם: ס׳ אשקף ב׳ מ׳ל ומזמנים המלאמה אל
ומסתיה אשתרי: ס׳ חמודים ר׳ מ׳ל עמדו מרכבים מרכבאי ואמרי תגלך ומרמתו ורשבן מסתאים: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

לָכֵן אַחֲלִיפָה כֹּחַ
אָמַר אֲדֹנָי יְהוֹחָנָן מֵעִיר
אֶתְמְאַתַּיִךְ עָלַיִךְ אֶת אֲשֶׁר
נָקְעָה נַפְשֵׁךְ מִתֶּם וַחֲבָאתֶם
עָלַיִךְ מִסָּבִיב בְּיָם כֹּכָל וְכָל
כַּשּׂוּרִים פְּקוּדוֹן שֹׁעֲוָקוּעַ
כָּל בְּנֵי אַשּׁוּר אִתָּם בָּחוּרֵי
חֶמֶד פַּחוֹת וּסְגָנִים כֻּלָּם
שָׁלִישִׁים וְקָרוּאִים רֹכְבֵי
סוּסִים כֻּלָּם וּבָאוּ עָלַיִךְ חָיָן
רֶכֶב וּגְלַל וּבְקָהָל עַמִּים
צִנָּה וּמָגֵן וְקוּבַע עָשִׂימוּ עָלַיִךְ
סָבִיב וְנָתַתִּי לְפָנַיִךְ מִשְׁפָּט
וְשָׁפְטוּךְ בְּמִשְׁפְּטֵיהֶם וְנָתַתִּי
קִנְאָתִי בָךְ וְעָשׂוּ אוֹתָךְ
בְּחֵמָה אַף וְאָזְנֵךְ וְסִירוּ
וְאַחֲרִיתֵךְ בְּחֶרֶב תִּפֹּל חֵמָה
בָּנַיִךְ וּבְנֹתַיִךְ יִקָּחוּ וְאַחֲרִיתֵךְ
תֵּאָכֵל כָּאֵשׁ וְחִפְשׂוּךְ
אֶת בְּגָדַיִךְ וְלָקְחוּ כְּלִי תִפְאַרְתֵּךְ
וְהִשְׁבַּתִּי זִמָּתֵךְ מִמֵּךְ וְגַם
זְנוּתֵךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא
תִשְׂאִי עֵינַיִךְ אֲלֵיהֶם וּמִצְרַיִם
לֹא תִזְכְּרוּ עוֹד
כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי
יְהוֹחָנָן הִנְנִי נֹתֵן בְּיַד אֲשֶׁר
שָׂנֵאת בְּיַד אֲשֶׁר נָקַע נַפְשֵׁךְ

מֵהֶם וְעָשׂוּ אוֹתָךְ בְּשִׂנְאָה
וְלָקְחוּ כָל יְגִיעֵךְ וְעָזְבוּךְ
עֵרֹם וְעֶרְיָה וְנִגְלָה עֶרְוַת
זְנוּתֵךְ וְזִמָּתֵךְ וְזִנּוּתֵךְ עֲשׂוּה
אֵלֶּה לָךְ בְּזַנּוֹתֵךְ אַחֲרֵי גּוֹיִם
עַל אֲשֶׁר נִטְמֵאת בְּגִלּוּלֵיהֶם
בְּדַרְכָּךְ אֲחוֹתֵךְ הָלַכְתְּ וְנָתַתִּי
כוֹסָהּ בְּיָדֵךְ כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יְהוֹחָנָן כּוֹס אֲחוֹתֵךְ תִּשְׁתִּי
הָעֲמֻקָּה וְהָרְחָבָה תִּהְיֶה לְ
לְעֵחֹק וְלָלַעַג מַרְבָּה תָכִיל
שִׂכָּרוֹן וְיָגוֹן תִּמָּלֵא כּוֹס שַׁמָּה
וּשְׁמָמָה כּוֹס אֲחוֹתֵךְ שֹׁמְרוֹן
וְשָׁתִית אוֹתָהּ וּמָצִית וְאֶת
חַרְשִׂיהָ תְּנַדֶּמִי וְשָׁדַיִךְ תִּנָּתֵקִי
כִּי אֲנִי דִּבַּרְתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוֹחָנָן
לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יְהוֹחָנָן שַׁכַּחַת אוֹתִי
וַתַּשְׁלִיכִי אוֹתִי אַחֲרֵי גַּוֵּךְ וְגַם
אֶת שִׂאִי זִמָּתֵךְ וְאֶת זִנּוּתֵךְ
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
בֶּן אָדָם הֲתִשְׁפּוֹט אֶת אָהֳלָה
וְאֶת אָהֳלִיבָה וְהַגֵּד לָהֶן אֶת
תּוֹעֵבוֹתֵיהֶן כִּי נָאֲפוּ וְדַם
בִּידֵיהֶן וְאֶת גִּלּוּלֵיהֶן נָאָפוּ
וְגַם אֶת בְּנֵיהֶן אֲשֶׁר יָלְדוּ לִי
הֶעֱבִירוּ לָהֶם לֶאֱכֹל עוֹד
מִדְּרֵיהֶן כִּי כֹה אָמַר

זֹאת עָשׂוּ לִי טִמְּאוּ אֶת
מִקְדָּשִׁי בַּיּוֹם הַהוּא וְאֶת
שַׁבְּתוֹתַי חִלְּלוּ וּבְשַׁחֲטָם
אֶת בְּנֵיהֶם לְגִלּוּלֵיהֶם וַיָּבֹאוּ
אֶל מִקְדָּשִׁי בַּיּוֹם הַהוּא
לְחַלְּלוֹ וְהִנֵּה כֹּה עָשׂוּ בְּתוֹךְ
בֵּיתִי וְאַף כִּי תִּשְׁלַחְנָה רְ
לְאֲנָשִׁים בָּאִים מֵמֶּרְחָק אֲשֶׁר
מַלְאָךְ שֻׁלַּח אֲלֵיהֶם וְהִנֵּה
בָּאוּ לַאֲשֶׁר רָחַצְתְּ כָּחָלְתְּ
עֵינַיִךְ וְעָדִית עָדִי וְיָשַׁבְתְּ עַל
מִטָּה כְּבוּדָה וְשֻׁלְחָן עָרוּךְ
לְפָנַיִךְ וְקִטַּרְתְּ שַׁמְנִי שַׁמְתִּ
עָלָיו וְקוֹל הָמוֹן שַׁלְוָה
וְאֶל אֲנָשִׁים מֵרֹב אָדָם
מוּבָאִים סֹבְאִים מִמִּדְבָּר
וַיִּתְּנוּ צְמִידִים אֶל יְדֵיהֶן
וַעֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת עַל רָאשֵׁיהֶן
וָאֹמַר לִבְלֵה נֹאֲפִים עַתָּה יִזְנוּ
תַּוְּתָהּ הֵן וְהִיא וַיָּבוֹא אֵלֶיהָ
כְּבוֹא אֶל אִשָּׁה זוֹנָה בְּזֹאת
אֶל אָהֳלָה וְאֶל אָהֳלִיבָה
אִשְׁתֵּי הַזִּמָּה וַאֲנָשִׁים
צַדִּיקִים הֵמָּה יִשְׁפְּטוּ אוֹתָם
מִשְׁפַּט נֹאֲפוֹת וּמִשְׁפַּט
שֹׁפְכוֹת דָּם כִּי נֹאֲפוֹת הֵנָּה וְדָם
בִּידֵיהֶן כִּי כֹה אָמַר

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ארני יהוה העלה עליהם
קהל ונתן אתהן לזעוה ולבז
ותמלא עליהן אבן קהל ותמלא
אותהן בחרבותם בניהם
ובנותיהם יהרגו ובתיהן יבאש
ישרפו והשבתי זמה מן
הארץ ויוסרו כל הנשים ולא
תעשינה כזמתכנה ותהי
זמתכנה עליכן וחטאי
גיליכן תשאנה וידעתם
כי אני ארני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי בשנה
השתי עשר בחדש השבעי
בעשור לחדש לאמר בן
אדם כתוב לך את שם
היום את עצם היום הזה סמך
מלך בבל אל ירושלם
בעצם היום הזה ומשל אל
בית המרי משל ואמרת
אליהם כה אמר ארני יהוה
שפת הסיר שפת ובה יקבו
מים אסף נתחיה אליה כל
נתח טוב ירך וכתף מבחר
עצמים מלא מבחר צאן
לקוח וגם רדד העצמים
תחתיה רתחו רתחיה גם
בשלו עצמיה בתוכה

לכן כה אמר
ארני יהוה אוי עיר הדמים
סיר אשר חל אתה בה
וחל אתה לא יצאה ממנה
לנתחיה לנתחיה הוציאה
לא נפל עליה גורל כי דמה
בתוכה היה על ראש הסלע
שמתהו לא שפכתהו על
הארץ לכסות עליו עפר
להעלות חמה לנקם נקמתי
את דמה על ראש הסלע
לבלתי הכסות
לכן כה אמר ארני יהוה אוי עיר
הדמים גם אני אגדיל המדורה הרבה
העצים הדליקו האש התם
הבשר והרקח המרקחה
והעצמות תיחרו והעמידה
על גחליה ריקה למען תתחם
והחרה נחשתה ונתכה בתוכה
טמאתה תתם חלאתה
תאכל חלאתו לא תצא
ממנה רבת חלאתה באש
חלאתה בטמאתך מזמתיך
טהרתיך ולא טהרת מטמאתך
לא תטהרי עוד עד הניחי
את חמתי בך אני יהוה דברתי
באה ועשיתי לא אפרע

ולא אחוס ולא אנחם כדרכיך
וכעלילותיך שפטוך נאם
ארני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם הנני לקח ממך את
מחמד עינך במגפה ולא
תספד ולא תבכה ולוא
תבוא דמעתך האנק דם
מתים אבל לא תתעטה
פארך חבוש עליך ונעליך
תשים ברגליך ולא תעטה
על שפם ולחם אנשים לא
תאכל ואדבר אל העם
בבקר ותמת אשתי בערב
ואעשה בבקר כאשר צויתי
ויאמרו אלי העם הלא
תגיד לנו מה אלה לנו כי אתה
עשה ואמר אליהם דבר
יהוה היה אלי לאמר אמר
לבית ישראל כה אמר ארני
יהוה הנני מחלל את מקדשי
גאון עזכם מחמד עיניכם
ומחמל נפשכם ובניכם
ובנותיכם אשר עזבתם
בחרב יפלו ועשיתם כאשר
עשיתי על שפם לא תעטו
ולחם אנשים לא תאכלו

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ופארכם ערל אשיכם ונערלכם
ברגליכם לא תספדו ולא
תבכו ונמקתם בעונתיכם
ונהמתם איש אל אחיו ומתה
יחזקאל לכם למופת ככל
אשר עשתי עשו בבאה
וידעתם כי אני אדני יהוה
ואתה בן אדם ה
הלוא ביום קחתי מהם את
מעוז משוש תפארתם את
מחמד עיניהם ואת משא
נפשם בניהם ובנותיהם ביום
ההוא יבוא הפליט אליך
להשמיעת אזנים ביום ההוא
יפתח פיך את הפליט ודברת
ולא תאלם עוד והיית להם
למופת ויודעו כי אני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם שים פניך אל
בני עמון והנבא עליהם
ואמרת לבני עמון שמעו דבר
אדני יהוה כה אמר אדני יהוה
יען אמרך האח אל מקדשי
כי נחלו אדמת ישראל
כי נשמה הו אל בית יהודה כי
הלכו בגולה לכן הנני נתנך
לבני קדם למורשה ושכנו

טירותיהם בך ונתנו בך משכנותם
חמר יאכלו פריך וחמר ישתו
חלבך ונתתי את רבתך לנוה
גמלים ואת בני עמון למרבץ
צאן וידעתם כי אני יהוה
כי כה אמר אדני
יהוה יען מחאך יד ורקעך
ברגל ותשמח בכל שאטך
בנפש אל אדמת ישראל
לכן הנני נטיתי את ידי עליך
ונתתיך לבז לגוים והכרתיך
מן העמים והאבדתיך מן
הארצות אשמידך וידעת
כי אני יהוה
כה אמר אדני יהוה
יען אמר מואב ושעיר הנה
כבית יהודה לכן
הנני פותח את כתף מואב
מהערים מעריו מקצה עון בני
ארץ בית הישימות בעל
מעון וקריתים לבני קדם
ערבני עמון ונתתיה לעורשה
למען בני עמון
בגוים ובני אביהם שפטים
וידעו כי אני יהוה
כה אמר אדני יהוה
יען עשות אדום בנקם נקם

לבית יהודה ויאשמו אשום
ונקמו מהם לכן כה אמר אדני
יהוה ונטתי ידי על אדום
והכרתי ממנה אדם ובהמה
ונתתיה חרבה מתימן ודדנה
בחרב יפלו ונתתי את נקמתי
באדום ביד עמי ישראל
ועשו באדום כאפי וכחמתי
וידעו את נקמתי נאם אדני
יהוה
כה אמר אדני יהוה יען
עשות פלשתים בנקמה
וינקמו נקם בשאט נפש
למשחית אבת עולם לכן
כה אמר אדני יהוה הנני
נוטה ידי על פלשתים
והכרתי את כרתים והאבדתי
את שארית חוף הים ועשיתי
בם נקמות גדלות בתוכחות
חמה ודעו כי אני יהוה
בתתי את נקמתי בם
ויהי בעשרים
שנה באחד לחדש היה
דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם צור אשר אמרה עי
לירושלם האח נשברה
דלתות העמים נסבה אלי

מחל ב׳ חד קמץ וחד קמה אלמלא אשר כי נחל אשר נחל משקה: ס׳ הישרמה ל׳ ויחתו על מדין עד יום כניחל
הביא פעמו ואשרחה לכן הנני פוטח את: ס׳ אשתו ב׳ חד מל וחד חס אשה אשתי ואשמו ונקמו: ס׳

ואשמו ב׳ על כן אלה אבלו חרון ואשמו
אשתו ונקמו בחם חדו למען ורחבו ואשמו

אלות ב׳ בסופה נשמה הן עשות אלהן ובלקיה דבו יקרון ס׳ ואת בני עמון ב׳ אוכאים ואת מואב
ונתתי אתיבאל לחה גמלים: ס׳ ואוכ׳ ב׳ אלהים ר׳ מ׳ מרבים הוכעמות צ׳ קיחוה ושלמים לכן עד
אויב עמון ושה ויחי אמוב: ס׳

חבוש ב׳ ב׳ חסרון וא מל בזום חבש פאוך
סמינם בעפר: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

חמות ה׳ בטרם יבר ושחתיך שבר אביהם ברישנך בת חורין ובזרחה מיבחו׳ וכ׳ לדיקמיתו דמוסרון בלא ב
חומת שדיה דיבשרל נבלה: ס׳ עלשי ב׳ ואומר בן אדם שא על צר קינה בדיבנן האזל עלעד׳ ס׳

בזרעלוה בן עלך אבא ואמרהם אבא אלוהי
בם עבדה ח עלה ודאל דבהי עלתי: ס׳

אמלאה החרבה לכן כה׳
אמר אדני יהוה חנני עליך
צרותם עליתי עלון גוים רבים
כה עלות הים לגליו ושחתו
חמות צר והרסו מגדליה
וסחתי עפרה ממנה ונתתי
אותה לצחיח סלע משטח
חרמים תהיה בתוך הים כי אני
דברתי נאם אדני יהוה והיתה
לבז לגוים ובנותיה אשר
בשדה בחרב תהרגנה וידעו
כי אני יהוה
כי כה אמר אדני יהוה חנני
מביא אל צר נבוכדראצר
מלך בבל מצפון מלך מלכים
בסוס וברכב ובפרשים וקהל
ועם רב בנתך בשדה בחרב
יהרג ונתן עליך דיק ושפך
עליך סללה והקים עליך
צנה ומגן יתן כחמותיך
ומגדלתיך יתץ בחרבותיו
משפעת סוסיו יכסה אבקם
מקול פרשים וגלגל ורכב
תרעשנה חומותיך בבא אל
בשעריך כמבואי עיר
מבקעה בפרסות סוסיו
ירמס את כל חוצותיך עמך

בחרב יהרגו מצבות עזך ל
לארץ תרד ושללו חילך
ובזזו רכלתך והרסו חומותיך
ובתי חמדתיך יתצו ואבניך
ועציך ועפרך בתוך מים
ושימו והשבתי המון שיריך
וקול כנוריך לא ישמע עוד
ונתתיך לצחיח סלע משטח
חרמים תהיה לא תבנה עוד
כי אני יהוה דברתי נאם אדני
יהוה כה אמר אדני
יהוה לעיר הלא מקול
מפלתך באנק חלל בהרג
הרג בתוכך הירעשו האיים
וירדו מעל כסאותם כל
נשיאי הים והסירו את
מעיליהם ואת בגדי רקמתם
יפשטו חרדות לבשו על
הארץ ישבו וחרדו לרגעים
ושממו עליך ונשאו עליך
קינה ואמרו לך איך אבדת
נושבת מימים עיר הוללה
אשר היתה חזקה בים היא
ושכניה אשר נתנו חתיתם
לכל יושבי עתה יחרדון
האיים יום מפלתך ונבהלו
האיים אשר בים מצאתך

כי כה אמר אדני
יהוה כתתי אתך עיר
נחרבת כערים אשר לא
נושבו כהעלות עליך את
תהום וכסוך המים הרבים
והורדתיך אתי ורדי בור
אל עם עולם והושבתיך
בארץ תחתיות כחרבות
מעולם את יורדי בור למען
לא תשבו ונתתי צבי בארץ
חיים כלהות אתכם ואינך
ותבקשי ולא תמצאי עוד
לעולם נאם אדני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר ואתה בן אדם שא
על צר קינה ואמרת לצור
היושבת על מבואת הים רכלת
העמים אל איים רבים כה
אמר אדני יהוה צור אתה
אמרת אני כלילת יפי בלב
ימים גבולך בלב ימים כללוך יפיך
ברושים משני בנו לך את
כל לחתים ארז מלבנון לקחו
לעשות תרן עליך אלונים
מבשן עשו משוטיך תרשיש
עשו שן בת אשורים מאיי
כתים שש שבר קצה ממצרים

בזרעלוה בן עלך אבא ואמרהם אבא אלוהי
בם עבדה ח עלה ודאל דבהי עלתי: ס׳

חומותיך ל׳ מל׳ וכ׳ ועשנה חומותיך ושללה חילך ובזו בני ארדו חולך שנה בפסיקה דומנו בני נכרי חומתיך
חם דחלן ושאר חומתיך מל׳: ס׳ יהלמות ל׳ ומל׳ מרבי שהנכי הוריקלך רבנו שמיה נחה עלים קדאוני שמך:

חשרדי ג׳ בו חשרדי ומצנן חכלת ושבוכן ושבוכן
מרשמן חמשחה ריקמתך: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בכסף הוי בכסף מדלא בנכסיה דבשר לא כי קיט אקשר וחבורו ואכנאר בוב דמלך אשרי מאו וחנה צרפתיך
חנם נמכרתם וגו׳ וגם ויפשוה בכסף בדיל דקשקרו ו׳ עלאר מלכדינו ובשאחדי מ׳ נעבו מ׳ ס׳ :

אלישה ב׳ ובני יון אלישה ותרשיש ותים
מדאי אלישה ותרשיש ישמה מלך ארץ אבלה
ושבעה חוכים ס׳ :

חיה מפרשך לחיות לך לנס
תכלת וארגמן מאיי אלישה
חיה מכסך ישבי צידון
ואדור חיו ששיסלך חכמיך
עוד חיובך חמה חכליך
זקני גבל וחכמיה חיובך
מחזיקי בדקך כל אניות
חיס ומלחיחס חיובך ק׳
לעבמערכך פרס ולוד
ופוט חיו בחילך אנשי
מלחמתך מגן וכובעתלו
בך חמה נתנו הדרך בני
ארוד וחילך על חומותיך
סביבוגמדים במגדלותיך
חיו שלטיהס תלו על
חומותיך סביב חמה כללו
יפיך תרשיש סחרתך מכ
כל הון בכסף ברזל בדיל
ויופרת נתנו עבונך חבזוכנה
ועדן רכל שבא אשר בלמך
תכ ומשך חמה רכליך
בנפש אדם וכלי נחשת
נתנו מערבך מביות תורמה
סוסים ופרשים ופרדים
נתנו עבונך בני דדן
רכליך איסרבים סחרתך
קרנות שן וחבנים חשיכ
אשכרך ארם סחרתך

מרב מעשיך בנפך ארגמן
ורקמה וכתן ורמתוכדכ
נתנו בעבונך יהודה וארץ
ישראל המה רכלך בחטי
מנית ופנג ודבש ושמן וצרי
נתנו מערכך דמשק סחרתך
ברב מעשיך מרב כל הון
במין חלבון ועמר צחר ורן
ומן מאזל בעבונך נתנו
ברזל עשות קדה וקנה
בני עבדתיה ודדן רכלתך
בגדי חפש לרכבה ערב
וכלבשיא קדר המה סחרי
ידך בברים ואילים ועתודים
בס סחריך רכלי שבא
ורעמה חמה רכליך בם אש
כלבשס ובכל אבן יקרה
וזהב נתנו עבונך חבזוכנה
ערן רכלי שבא אשר בלמך
רכלתך חמה רכליך במכלים
בגלומי תכלת ורקמה ובגנזי
ברמים מחבלים חבשים
וארזים במרכלתך אניות
תרשיש שוטה מערבך ותמלא
ותכבדי מאד בלב ימים
במים רבים חביאוך השטים
אתך רוחקדים שברך

בלב ימים הונך ועבונך
מעבדך מלחיך וחבליך
מחזיקי בדקך ורעבי מעבך
וכל אנשי מלחמתך אשר
בך ובכל קהלך אשר בתוכך
יפלו בלב ימים ביום מפלתך
בוס מפלתך לקול ועקת
חבליך ירעשו מגרשות
וירדו מאניותיהס כל תפשי
משוט מלחים כל חבלי הים
אל הארץ יעמדו והשמיעו
עליך בקולם ויזעקו מרה
ויעלו עפר על ראשיהס
באפר יתפלשו והקריחו
אליך קרחה וחגרו שקים
ובכו אליך במר נפש מספד
מי נשאו אליך בעיהס
קינה וקונו עליך מי כעיר
כרמה בתוך הים בעצאת
עבונך מימים הבעת
עמים רבים ברב הונך
ומעבדיך העשרת מלכי
ארץ עת נשברת מימים
בעמקי מים מעבדיך וכל
קהלך בתוכך נפלו בל
ישבי האיים שממו עליך
ומלכיהס שערו שערעמו

אשרוחים ק׳ ואת עבודיך הראנים לעמודים ועמדיהם אבדעך ואת אל השבעים יהודה בבוא הסער המוחל
עלי אשרי הדרים ויהבו ישראלים ותשמיע עליך ולא ישמעו לי ובלהוכבו ישבשי ולו מר הקרו שאר אדם ס׳ :

מלכי ארץ ב׳ הרעשתי לא דאמרינו מלכי ארץ
הכל ולים דמהל ב מל א אתמכמדיך ס׳ :

פנים

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בחרב ה׳ כי לא בחרב אותך בא אל בחרב ואותו הרגת בחרב במי ושלחתי בו ואני נתנך למצור ונשלחתיו
ובלחמו ובמי אשתי בחרב והרגת מושיב ויחד בקן שור ובחרב ״ שפכיהם ג׳ ואחרי הגוים אשר רלא יחדו עדי
ושלאורים ״ :

פנים סחרים בעמים שרקו
עליך בלהותחיית ואינך
עד עולם
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם אמר לנגיד
צר כה אמר אדני יהוה ״
יען גבה לבבך ותאמר אל
אמ מושב אלהים ישבתי
בלב ימים ואתה אדם ולא
אל ותתן לבבך כלבב אלהים
הנה חכם אתה מדניאל כל
סתום לא עממוך חכמתך
ובתבונתך עשית לך חיל ״
ותעש זהב וכסף באוצרותיך
ברב חכמתך בסחרתך ״ ״
הרבית חילך ויגבה לבבך
בחילך לכן כה אמר אדני
יהוה יען תתך את לבבך
כלבב אלהים לכן הנני מביא
עליך זרים עריצי גוים ״
והריקו חרבותם על יפי ״
חכמתך והחללו יפעתך ל
לשחת יורדו ומתו ממותי
חלל בלב ימים ״ המאמר
תאמר אלהים אני לפני ״
הרגיו ואתה אדם ולא אל
ביד מחלליך מותי ערלים

ובמו אויך ג׳ בלשון ״ כל לשון ובבזיון עולם ״ ג׳
בבחרבי ישראל אל שאול ישא תמלך אנכי ירדו ובכו
אויך ״ :

תמות ביד זרים כי אני דברתי
נאם אדני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם שא קינה
על מלך צור ואמרת לו
כה אמר אדני יהוה אתה
חותם תכנית מלא חכמה
וכליל יפי בעדן גן אלהים
היית כל אבן יקרה מסכתך
אדם פטדה ויהלם תרשיש
שהם ויشפה ספיר נפך ״
וברקת וזהב מלאת תפיך
ונקביך בך ביום הבראך ״
כרוב ממשח אתך סוכך
הר קדש היית בתוך אבני
אש התהלכת תמים אתה
בדרכיך מיום הבראך עד
נמצא עולתה בך חטא ״
רב סחרתך מלו תוכך חמס ״
ותחטא ואחלל מהר אלהים
ואבדך כרוב הסך מתוך
אבני אש גבה
לבבך ביפיך שחת חכמתך על
יפעתך על ארץ הטלתיך
לפני מלכים נתתיך לראות
בך מרב עונך בעול ״ ״

קינה מיה לי ואדני ואני עשיתי הנביאו ראוני
ליו אני עשיתי ״ ״ :

רכלתך חללת מקדשיך
ואוצא אש מתוכך היא
אכלתך ואתנך לאפר על
הארץ לעיני כל ראיך כל
יודעיך בעמים שממו עליך
בלהות היית ואינך עד עולם
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם שים פניך אל עדון
והנבא עליה ואמרת כה
אמר אדני יהוה הנני עליך
צידון ונכבדתי בתוכך וידעו
מי אני יהוה בעשותי בה
שפטים ונקדשתי בה ״
ושלחתי בה דבר ודם ״ ״
בחוצותיה ונפלל חלל בתוכה
בחרב עליה מסביב ויד עו
כי אני יהוה ולא יהיה עוד
לבית ישראל סלון ממאיר
וקוץ מכאב מכל סביביהם
השאטים אותם ויד עוכי
אני אדני יהוה
כה אמר אדני יהוה
בקבצי את בית ישראל
מן העמים אשר נפצו בם
ונקדשתי בם לעיני הגוים
וישבו על אדמתם אשר

גבה ד׳ לבך ביפיך אמר לנגיד צר ולא בגבהלבך ומחזיקתי שדי תמר עלחיך ותחזיר לא גפרי ״ : ממחוך ב׳ ומלאתם
לפנותי ותחלואים עד לשם ״ : על מרלי ט׳ בחיר ביום כפר עד דרלך ומלכו ביכא יחזיקין ונשאתי בפרלאנו שראיקינו
רשי בחרש עבדי ובפתים ותחים ״ :

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

נתתי לעברו לי עקב וישמ
עליה לבטח ובנו בתים ונטעו
כרמים ושבו לבטח בעשות
שפטים בבל השאטים
אתם מסביבותם ורעו עוכי
אני יהוה אלוהיהם
בשנה הי עשרות
בעשור בשנים עשר לי
לחדש שתים דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם שים פניך
על פרעה מלך מצרים
והנבא עליו על מצרים
כלה דבר ואמרת כה
אמר אדני יהוה הנני עליך
פרעה מלך מצרים התנים
הגדול הרבץ בתוך יאריו
אשר אמר לי יאר יאר ואני
עשיתני ותתי חיים
בלחיי דוגיך בקשקשת יאריך
ואעלך בקשקשת יאריך
והעליתיך מתוך יאריך ואת
כל דגת יאריך בקשקשתיך
תדבק ונטשתיך המדבר
אותך ואת כל דגת יאריך
על פני השדה תפול לא
תאסף ולא תקבץ לחית
הארץ ולעוף השמים
נתתיך לאכלה ויד עוכל
ישבי מצרים כי אני יהוה
יען היותם משענת קנה
לבית ישראל בתפשם
בכפך תרצון ובקע עתלתם
כל כתף ובהשענם עליך
תשבר והעמדת לחם כל
מתניהם לכן כה אמר
אדני יהוה הנני מביא עליך
חרב והכרתי ממך אדם
ובהמה והיתה ארץ מצרים
לשממה וחרבה וידעו כי
אני יהוה יען אמר יאר לי
ואני עשיתי לכן הנני
אליך ואל יאריך ונתתי
את ארץ מצרים לחרבות
חרב שממה ממגדל סונה
ועד גבול כוש לא תעבר
בה רגל אדם ורגל בהמה
לא תעבר בה ולא תשב
ארבעים שנה ונתתי את
ארץ מצרים שממה בתוך
ארצות נשמות ועריה
בתוך ערים מחרבות
תהיין שממה ארבעים
שנה והפצתי את מצרים
בגוים וזרותים בארצות

פ

כי כה אמר אדני יהוה
מקץ ארבעים שנה
אקבץ את מצרים מן
העמים אשר נפצו שמה
ושבתי את שבות מצרים
והשבתי אתם ארץ פתרוס
על ארץ מכורתם והיו
שם ממלכה שפלה מן
הממלכות תהיה שפלה
ולא תתנשא עוד על
הגוים והמעטתים לבלתי
רות בגוים ולא יהיה עוד
לבית ישראל למבטח
מזכיר עון בפנותם אל יחס
יד עוכי אני אדני יהוה

ויהי בעשרים ושבע שנה
בראשון באחד לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם נבוכדראצר מלך
בבל העביד את חילו עבדה
גדלה אל נגד צר ראש
מקרח וכל כתף מרוטה
ושכר לא היה לו ולחילו
עלה עבדה אשר עבד עליה
לכן כה אמר אדני

ואני גבול לי מן השחרור ושלמה היודע
ויהי בדשל במגדול סונה : פ :

תרגום ב מלל בתפשם בך בכפן בוכב מי לא
לקלים המרדך ולא לבבוחים : פ :

בראשון ה ויהי באחוד באחרשת ויבשון את הפסח ויהי ב עשרים ויהי באחוד עשרה שנה אמר יהוה
בראשון באחרשת ושבעת ובני עלה בדלה . שמה ל יום פסוק נטיפ מלך ערבעים ראפל ב עשרים ותשרש
ושם הינו ירחים : פ :

על הגוים ה ראה והקדוקיך שפך המיין ויהל
אשר היה הבריחות ותנשא הישראלנים . פ :

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויקרב ר׳ ויקרב לבוא עמו כי קרוב יום
ויקרב לשמע ויקרב שמקן׳ ס׳

ומחרוטה ב׳ חד מלוחה חס׳ ותורס ומסדרותה וכאב לשדיעה דקמנה׳ ס׳ ויקרוב ר׳ ומרמנתון באלמנתנו
כי קרוב ומדינו לך אלהים ויקרוב לשמע׳ ס׳ מהבאים ב׳ ומל׳ע דבר הכמקא מהבאים מבאים מרבאים׳ ס׳ ס׳

יהוה חננו נתן לנבוכדראצר
מלך בבל את ארץ מצרים
ונשא חמונו ושל שלל
וכיזבו והיתה שכר לחילו
פעלתו אשר עבד בה נתתי
לו את ארץ מצרים אשר
עשו לי נאם ארני יהוה׳
ביום ההוא אעמיח
קרן לבית ישראל ולך אתן
פתח בתוכם ודעו כי
אני יהוה׳
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם הנבא ואמרת
כה אמר ארני יהוה הילילו
הה היום כי קרוב יום וקרוב
יום יהוה יום ענן עת גוים
יהיה ובא חרב במצרים
והיה חלי בכוש כנפל
חלל במצרים לקחו המונה
ונהרסו יסודתיה כל שופיט
ולוד וכל הערב וכוב ובני
ארץ הברית אתם בחרב
יפלו׳
כה אמר יהוה ונפלו סמכי
מצרים ורד גאון עזה ממגדל
סונה בחרב יפלו בה נאם
ארני יהוה׳ ושמו בתוך

ארצות נשמות ועריו בתוך
ערים נחרבות תהיינה ורעו
כי אני יהוה בתתי אש
במצרים ונשברו כל עזריה
ביום ההוא יצאו מלאכים
מלפני לחחרד את
כוש בטחה היתה חלחלה
פחם כיום מצרים כי הנה
באה כה אמר
ארני יהוה והשבתי את המון
מצרים ביד נבוכדראצר
מלך בבל הוא ועמו אתו
עריצי גוים מובאים לשחת
הארץ והרקו חרבותם על
מצרים ומלאו את הארץ
חלל ונתתי יארים חרבה
ומכרתי את הארץ ביד
רעים והשמתי ארץ זר
ומלאה בידו זרים אני יהוה
דברתי כה אמר
ארני יהוה והאבדתי גלולים
והשבתי אלילים מנף ונשיא
מארץ מצרים לא יהיה עוד
ונתתי יראה בארץ מצרים
והשמתי את פתרוס ונתתי
אש בצען ועשיתי שפטים
בנא ושפכתי חמתי על סין

מעוז מצרים והכרתי את
המון נא ונתתי אש במצרים
חול תחיל סין ונאתה היה
להכרת עונף מצרים׳
בחורי און ופיבסת בחרב
יפלו והנה בשבית תלכנה׳
ובתה פנוסה השך חיים
בשברשם את מטות
מצרים ונשבתה בה גאון
עזה היא ענן יכסנה ובנותה
בשבית תלכנה׳ ועשיתי
שפטים במצרים וידעו כי
אני יהוה׳
ויהי באחת עשרה שנה
בראשון בשבעה לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם את זרוע פרעה
מלך מצרים שברתי והנה
לא חבשה לתת רפאות
לשום חתול לחבש
לתפש בחרב׳
לכן כה אמר אני
יהוה הנני אל פרעה מלך
מצרים שברתי את זרעתיו
את החזקה ואת השברת
והפלתי את החרב מידו׳
והפצתי את מצרים בגוים

ליום ב׳ נכנס ונתן ריח בשיא ואמרתי כאלהי ריחו ומאכלך חילילו שבעון ושבעת ב׳ בי וכבש אחה וחילו לעזרה ב׳ בי פרשגו פרשגן׳ ס׳ ויצאו ויל יצאנו ואחריכן עלמרונאן
בדרך אחרינו ולקראתנו בכורות שרשל ונתנם שרם חלוב בשעי דיבמים מלאכים מחקדש מ׳ עיר׳ ס׳ ואו ויצאו הגבעונים׳ ס׳ כה אמר ה׳ בע׳ בשיל ותכל הישתך והאבדתי פשיתו׳
האוסר רכ לכם הרגשיא׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

וזרעתם בארעות וחזקתי את
זרעות מלך בבל ונתתי את
חרבי בידו ושברתי את
זרעות פרעה ונאקן נאקות
חלל לפניו וחזקותי את
זרעות מלך בבל וזרעות
פרעה תפלנה ויד עוכיאני
יהוה בתוכתי חרבי ביד
מלך בבל ונטה אותה אל
ארץ מצרים והפציתי את
מצריים בגוים והריתי אותם
בארעות ויד עוכיאני יהוה
ויהי באחית עשרה
שנה בשל שיב אחד לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם אמר אל פרעה
מלך מצרים ואל המונו
אלמי רמית בגדלך הנה
אשור ארז בלבנון יפת ענף
וחרש מצל וגבה קומה ובין
עבתים היתה צמרתו מים
גידלהו תהום רממתהו
את נהרותיה הלך סביבות
מטעה ואת תעלתיה שלחה
אל כל עצי השדה עלכן
גבה קומתו מכל עצי
השדה ותרבינה סרעפתיו
ותארכנה פארותיו ממים רבים
בשלחו בסעפתיו קננו כל
עוף השמים ותחת פארותיו
ילדו כל חית השדה ובצלו
ישבו כל גוים רבים ויף
בגדלו באריך דליותיו כי היה
שרשו אל מים רבים ארזים
לא עממוהו בגן אלהים
ברושים לא דמו אל סעפתיו
ערמנים לא היו כפארותיו כל
עץ בגן אלהים לא דמה אליו
ביפיו יפה עשיתיו בהבי
דליותיו וילקנאהו כל עצי
עדן אשר בגן האלהים
לכן כה אמר אדני
יהוה יען אשר גבהת בקומה
ויתן צמרתו אל בין עבותים
ורם לבבו בגבהו ואתנהו
ביד איל גוים עשו יעשה
לו כרשעו גרשהו מכרתיו
ורים ערי גוים ויטשהו שחוא
חרים ובכל נחלותיו נפלו
ידליותיו ותשברנה פארותיו
בכל אפיקי הארץ וירדו
מעם כל עמי הארץ וישתהו
על מפלתו ישכנו כל עוף
השמים ואל פארתיו היו
כל חיתה שדה לעצו אשר
לא יגבהו בקומתם כל
עצי המים וקל אותם
ערמנים לא דמו אל בין
עבתים ולא עמדו אליהם בגבהם כל
שתי מים כי כלם נתנו למות
אל ארץ תחתית בתוך בני
אדם אל יורדי בור
כה אמר אדני יהוה
ביום רדתו שאלה האבלתי
כסתי עליו את תהום ואמנע
נהרותיה וכלאו מים רבים
ואקדיר עליו לבנון וכל עצי
השדה עליו עלפה מקול
מפלתו הרעשתי גוים בהורדי
אתו שאלה את יורדי בור
ונחמו בארץ תחתיות כל
עצי עדן מבחר וטוב לבנון
כל שתי מים נסחם אתו ירדו
שאלה אל חלל חרב וזרע
ישבו בצלו בתוך גוים אלמי
רמיתה בכבוד ובגדל
בעצי עדן והיו את עצי
עדן אל ארץ תחתיות בתוך
ערלים תשכב את חלל
חרב הוא פרעה והמונה
נאם אדני יהוה

פארותיו

המשל ד׳ בל מצאל מי דמית בגדלך ארזים ראה אוכ בתרמל וחסמים ודאא: שלחה ו׳ ואמר ודהיה אל ישראל ויאמר שלחה אליו שלחה נא לו של חוד וקחתי ולוחמו ראוכ מעלימיה: ◦

בתוך ערלים ג׳ ותאכב ותשבר ותשכבוה שכב בתוך ו׳ בתוך חללים בתוך חללים נתנו שביב בשוקיה: ◦

לכן ה׳ בטע בטיפי המקבה ושבוטי תנשיך כסיומבטע ושמנו אלה בטע בטיפי שמיפריעו למעבנכם ותרוטים המוכבות מל של דזרעיתו ויוזעו כיבב ושאר ירוטים ◦ בגילך ב׳ אשר פיחת אל מי דמיוכ בגילך: ◦

וחזקתי ב׳ וחזקתי את לב פרעה ודיף אזה
את זרעות ואת וחזקתי אות: ◦

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

פסוק ג׳ ופראים עמדו על שפתים ואותה בתבל בימינו אעשה מספד בתנים: ס׳ איתן הארץ ל׳ ויעש אלהים את
חיתו הארץ ולכל הקרקעות הארץ ומה אכבד והתקבל מיהוה על ואנכי לבשר שמים בעמיקה פני פחתו ונגשתיך ומתאוה עוד
בזולתי ולכפן: ס׳

ישעיה ב׳ חד כתל שין וחד כתל ס׳ ומתנחמין
ומלשהתם ושעדיו עליהן וס עוד להפרעני: ס׳

ויחלבשתי עשרה
שנה בשני עשר חדש ✓
באחז לחדש תיחדו בי יהוה
אלו לאמר בדאגים שא ✓
קינה על פרעה מלך מצרים
ואמרת אליו כפיר גוים ✓
נדמיתה ואתה כתנים בימים
ותנח כנחתיך ותדר לחמים
ברגליך ותרפס נהרותם
אמר אדני יהוה ופרשתי
עליך את רשתי בקהל עמים
רבים ותעלוך בחרמי ✓
ונטשתיך בארץ על פני
השדה אטילך ותשכנתיו
עליך כל עוף השמים ✓
ותשבעתי ממך חית כל
הארץ ונתתי את בשרך על
ההרים ומלאתי הגאיות תרמתך
ותשקיתי ארץ צפחתך מדמך
אל ההרים ואפקים ימלאו
ממך וכסיתי בכבותך שמים
והקדרתי את כוכביהם שמש
בענן אכסנו ורח לא יאיר
אורו כל מאורי אור בשמים
אקדירם עליך ונתתי חשך
על ארצך נאם אדני יהוה
והכעסתי לב עמים רבים ✓

בהביאי שברך בגוים על
ארצות אשר לא ידעתם
והשמותי עליך עמים רבים
ומלכיהם ישערו עליך שער
בעופפי חרבי על פניהם ✓
וחרדו לרגעים איש לנפשו
ביום מפלתך:
כי כה אמר אדני יהוה XXXII, 11
חרב מלך בבל תבוא ✓
בחרבות גבורים אפיל המון
עריצי גוים כלם ושדדו את
גאון מצרים ושמם כל המונה
והאבדתי את כל בהמתה
מעל מים רבים לא תדלחם
רגל אדם עוד ופרסות בהמה
לא תדלחם אז אשקיע
מימיהם ונהרותם כשמן ✓
אוליך נאם אדני יהוה ✓
בתתי את ארץ מצרים ש
שממה וגשמה ארץ ממלאה
בהכותי את כל יושבי בה ✓
ורדעו כי אני יהוה קינה היא
וקוננוה בנות הגוים תקוננה
אותה על מצרים ועל כל
המונה תקוננה אותה נאם
אדני יהוה
ויהי בשתים עשרה שנה ✓

בחמשה עשר לחדש היה
דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם נהה על המון מצרים
והורדהו אותה ובנות גוים
אדרים אל ארץ תחתיות
את יורדי בור ממי נעמת ✓
רדחוה שכבה את ערלים
כתוך חללי חרב יפלו חרב ✓
נתנה משכו אותה וכל
המונה ודברו לו אלי גבורים
מתוך שאול את עזריו ירדו
שכבו הערלים חללי חרב
שם אשור וכל קהלה ✓
סביבותיו קבריה כלם ✓
חללים הנפלים בחרב ✓
אשר נתנו קבריה במרתי
בורות קהלה סביבות ✓
קבריה כלם חללים נפלים
בחרב אשר נתנו חתית ✓
בארץ חיים שם עולם וכל
המונה סביבות קבריה כלם
חללים הנפלים בחרב אשר
ירדו ערלים אל ארץ ✓
תחתיות אשר נתנו חתיתם
בארץ חיים וישאו כלמתם
את יורדי בור בתוך חללים
נתנו משכב לה בכל המונה

נתנו ו׳ דגש חזק לפרוש אחיש שמלתו קום הומה
ידמי המשש כיבבסות: ס׳

המונתה ז׳ סיסנני שתני וחדרוטן רגו שמים נחה עולם קראוני שמך: ס׳ סביבותיו ל׳ סל שם אשור משכב
שם פשוק מכתי דחלתם: ס׳. קבריה ל׳ וחס ר׳ רבב ר׳ מנבר ר׳ חדי קחלה: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ולאשר ה׳ בדרך בא המלאך בא עד אלהים
מחאורת ה׳ זוהרה: ט׳

עדיקו ה׳ עשה עדיקות הנביאים ומלכי ישראל • ויעדיקו ו׳ מהר שקר ועדיקו אמר אלבנו עמך הוגדו
עפלה ויה בתשך אור חנון ויוה ומקרוסיק ילבש לוח בשרע איש כעבי מטה בל חומה: ס׳

סביבותיו קברתה כל ערלים
חללי חרב כי נתנו חתיתם
בארץ חיים ישאו כלמתם
את יורדי בור בתוך חללים
נתנו שם משכב תבל וכל
המונה סביבותיו קברותיה
כל ערלים מחללי חרב כי
נתנו חתתם בארץ חיים
ולא ישכבו את גבורים
נפלים מערלים אשר ירדו
שאול בכלי מלחמתם ותנו
את חרבותם תחת ראשיהם
ותהי עונתם על עצמותם
כי חתת גבורים בארץ
חיים ואתה בתוך ערלים
תשכב ותשכב את חללי
חרב שגה ארוס מלכיה
וכל נשיאיה אשר נתנו
בגבורתם את חללי חרב
הנה את ערלים ישכבו
ואתה ירדתי בור שאה נסיכי
צפון כלם וכל עדני אשר
ירדו את חללים בחתתם
מגבורתם נבשים וישכבו
ערלים את חללי חרב ישאו
כלמתם את יורדי בור אותם
ירא וזפר עהונחם על כל

המונה חללי חרב פרעה והוכל
חילו נאם ארני יהוה כי נתתי
את חתתו בארץ חיים שכב
בתוך ערלים את חללי חרב
פרעה וכל המונה נאם ארני
יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם הספד על המון מצרים והורד
אליהם ארץ תחתית אל ירדי
חרב בלקחו עם הארץ איש
אחד מקרב גויהם ותנו אתו להם
לנפה ורעו אתה חרב בארץ
על הארץ ותקן עם בשופר
והזהיר ארתה עם ישמע
השמע את קול השופר ולא
נזהר ותבוא חרב ותקח אתו
דמו בראשו יהיה את קולו
השופר שמע ולא נזהר דמו
בו יהיה והוא נזהר נפשו מלט
והרעפה כי ראה את החרב
באה ולא תקע בשופר והעם
לא נזהר ותם אחרב ותקח
מהם נפש הוא בעונו נלקח
ודמו מידי צפה ארדש
ואתה בן אדם
צפה נתתיך לבית ישראל
ושמעת מפי דבר והזהרת

אתם ממני באמרי לרשע
רשע עמות תמות ולא דברת
להזהיר רשע מדרכו הוא
רשע בעונו ימות ודמו מידך
אבקש ואתה כי הזהרת
רשע מדרכו לשוב ממנה
ולא שב מדרכו הוא בעונו
ימות ואתה נפשך הצלת
ואתה בן אדם אמר
אל בית ישראל כן אמרתם
לאמר כי פשעינו וחטאתינו
עלינו ובם אנחנו נמקים
ואיך נחיה אמר אליהם חי
אני נאם ארני יהוה אם
אחפץ במות הרשע כי אם
בשוב רשע מדרכו וחיה
שובו שובו מדרכיכם הרעים
ולמה תמותו בית ישראל

ואתה בן אדם אמר אל בני
עמך צדקת הצדיק לא
תנילנו ביום פשעו ורשעת
הרשע לא יכשל בה ביום
שובו מרשעו ועזיקו לא יוכל
לחיות בה ביום חטאתו
באמרי לצדיק חיו יחיה הוא
בטח על צדקתו ועשה עול

נחם ו׳ פתח על אמתן מימיה אותם וראו טרשי נחם וחזה על זאת והבינו מי הוא ישוב ונחם ערה עליהם וכל
ישרעתה ובחטאתה • שמה ה׳ ראש פסוק שמה קבר ו׳ שמה מיכי שמה אריה שבר רשפי קשת קנאה: ס׳:

עמה ה׳ נסמך וחמרו עמה רשע פני דמשק
עמה אפרים עם אלהי: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אשפוט ב׳ כל ושמרתם בחיב ונפלו איש מרחבו
המעט ב׳ והמזרון לבלתי נגוזו ומטורו׳ ס׳:

ועבנכם ב׳ חד חס׳ חד מל׳ ועמיכם ושאנו אל בנו לוכם ועמיכם ומראובן ואומנם׳ ואחי חלוץ אל ישוש שנכם׳ ס׳:
חמשיאתי ב׳ את חחה לבו ואמלו כי חבר אנכי מקלים ד׳ עמד׳ ס׳:

כל יגיד קונו לא תזכרנה וכל
אשר עשה בומות וכאמרו
לרשע מות תמות ושב
מחטאתו ועשה משפט
וצדקה חבל ישיב רשע
גזלה ישלם בחקות החיים
חלך לבלתי עשות עול חיו
יחיה לא ימות כל חטאתו
אשר חטא לא תזכרנה לו
משפט וצדקה עשה חיו
יחיה ואמרו בני עמך לא
יתכון דרך אדני והמה דרכם
לא יותכון בשוב צדיק
מצדקתו ועשה עול ומת
בהם וכשוב רשע מרשעו
ועשה משפט וצדקה עליהם
הוא יחיה ואמרתם לא יתכן
דרך אדני איש כדרכיו ש
אשפוט אתכם בית ישראל

והי בשת עשרה שנה ש
בעשרים בחמשה לחדש
לגלותנו באלף חמשים
מירושלם לאמר הכתה העיר
ויד יהוה היתה אלי ובערב לפני
בואת הפליטה ויפתח את פי עד
בואי אל בבקר ויפתח פי ולא

נאלמתי עוד
ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם שבי החרבות האלה
על אדמת ישראל אמרים
לאמר אחד היה אברהם
וירש את הארץ
ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ
למורשה
לכן אמר אל יחסכה
אמר אדני יהוה על הדם
תאכלו ועיניכם תשאו אל
גלוליכם ודם תשפכו וארץ
תירשו עמדתם על חרבכם
עשיתם תועבה ואיש את
אשת רעהו טמאתם וארץ
תירשו כה תאמר
אלהים כה אמר אדני יהוה חי
אם אנו לא אשר בחרבות
בחרב יפלו אשר על פני
השדה לחיה נתתיו לאכלה
ואשר במצדות ובמערות
בדבר ימותו ונתתי את הארץ
שממה ומשמה ושבתה גאון
עזה ושממו הרי ישראל
מאין עבר ויד עוברים
יתוה בתתי את הארץ שממה
ושמה על כל תועבתם

אשר עשו
ואתה בן אדם בני
עמך הנדברים בך אצל
הקירות ובפתחי הבתים ודבר
אחד את אחד איש את אחיו
לאמר באו נא ושמעו מה
הדבר היוצא מאת יהוה
ויבואו אליך כמבוא עם
וישבו לפניך עמי ושמעו
את דבריך ואותם לא יעשו
כי עגבים בפיהם המה עשים
אחרי בצעם לבם הלך ואתה
להם כשיר עגבים יפה קול
ומטיב נגן ושמעו את דבריך
ועשים אינם אותם וכבא
הנה באה ויד שוכיני בתוכם
בתוכם
והיו דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם חנבא על
רועי ישראל הנבא ואמרת
אל הם לרועים כה אמר אדני
יהוה הוי רעי ישראל אשר
היו רעים אתם הלא הצאן
ירעו הרעים את החלב
תאכלו ואת עמר תלבשו
הבריאה תזבחו הצאן לא
תרעו את הנחלות לא

אלוה כלו חס ובביאור הקרא יהושע וחבר דרש לאמשל ושל אחרון לבד חקרו ושל אחרון לפו הקרו ושל עוזיה אל אחז ויראו אל בלשראל ויעקן ויקבון ופל המכלו אין
מזר מ׳ מצפה הלא אמרה ולכל שרו ורכב סדום ויקן בין ירוחא מחזר קדם ורקא אלהים אלהים הגלים עמחך שר ויקמי שאל שקרי מה תבנה על ראש ושל אחרון מבי אלהים ראש פסיק ואמרת
אלהים ראש פסיק ואמרי אלהים ראש פסיק ראש סיה׳ ס׳

חזקתם ואתה חולה לא
רפאתם ולנשברת לא
חבשתם ואת חנדחת לא
השבתם ואת אבדת לא
בקשתם ובחזקה רדיתם
אתם ובפרך ותפוגינה
מבלי רעה ותחיינה לאלה
לבלחתך שחרותפוגינה
ישנו יגאנו בכל החריסו על
כל גבעה רמה ועל כל הר
הארץ נפגו יגאנו ואין
דורש ואין מבקש לכן
רעים שמעו את דבר יהוה
חי אני נאם אדני יהוה אם
לא יען היות יגאנו לכן
ותהיינה יגאנו לאכלה לכל
חית השדה מאין רועה ולא
דרשו רעי את יגאנו ורעו
הרעים אותם ואת יגאנו
לא רעו

לכן הרעים שמעו
דבר יהוה כה אמר אדני
יהוה הנני אל הרעים
ודרשתי את יגאנו מידם
והשבתים מרעות יגאן
ולא ירעו עוד הרעים
אותם והצלתי יגאנו מפיהם
ולא תהיין לחם לאכלה

כי כה אמר אדני
יהוה הנני אני ודרשתי את
יגאנו ובקרתים בבקרת
רעה עדרו ביום היותו בתוך
יגאנו נפרשות כן אבקר
את יגאנו והצלתי אתהם
מכל המקומות אשר נפצו
שם ביום ענן וערפל
והוצאתים מן העמים
וקבצתים מן הארצות
והביאתים אל אדמתם
ורעיתים אל הרי ישראל
באפיקים ובכל מושבי
הארץ במרעה טוב ומרעה שמן
אתם ובהרי מרום ישראל
יהיה נוחם שם תרבצנה
במנוה טוב ומרעה שמן
תרעינה אל הרי ישראל
אני ארעה יגאנו ואני
ארביצם נאם אדני יהוה
את האבדת אבקש ושואת
הנדחת אשיב והנשברת
אחבש ואת החולה אחזק
ואת השמנה ואת החזקה
אשמיד ארענה במשפט

ואתה יגאנו כה אמר אדני
יהוה הנני שפט בין שה לשה
לאילים ולעתודים המעט
מכם המרעה הטוב תרעו
ויתר מרעיתכם תרמסו ברגליכם
ומשקע המים תשתו ואת
המים ברגליכם תרפשון
ויגאנו מרמס רגליכם תרעה
ומרפש רגליכם תשתינה

לכן כה אמר אדני
יהוה אליהם הנני אני
ושפטתי בין שה בריה ובין
שה הרזה ישנו בעבר ובכתף
תנחו ופקדתם בקרן עד אשר הפיצותם
אותנה אל החוץ עד והושעתי
לגאנו ולא תהיינה עוד
לבז ושפטתי בין שה לשה
והקמתי עליהם רעה אחד
ורעה אתהן את עבדי דוד
הוא ירעה אתם והוא יהיה
להם לרעה ואני יהוה אהיה
להם לאלהים ועבדי דוד
נשיא בתוכם אני יהוה דברתי
וכרתי להם ברית שלום
והשבתי חיה רעה מן הארץ
וישבו במדבר לבטח וישנו
בערים ונתתי אותם וסביבות

ויעלו לפני ל׳ אריה הכבד והדב עבר והנמר על כל ישנו יגאנו ומשי שאול עשה: אמרתם ה׳ ושבבם הזהרות והרים
בסקרות ישראל דרבוי ומרם: אל הדיר ה׳ בסוגר ורעשם שמרעו שוקפנך הנכא: ואנו הטיסים ל והזמקביים
אל הרעשים: ס:

ויגאנו ב׳ האדנה הרעמן ואונגה יגאנו אבני
אלבשש: ס:

ס׳ פסוק אמרתם בהרן ואנו ואין ומרעתמון ראו כי קשרתיכם הנחה ויקחה וחמ׳ לא ומנמלי הפשט והחיא עם ביתו ושמה
ראוראו ואבנים הרעמנו ושבנו כי ואמרתי ושבנו: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ותמן ובולה ד׳ ובנקר דאיר פריטי והארץ ותמן ובולה ואדרמו ותמן ובולה ארקן נינוה ובולה ס׳ עכידה בחרם ג׳ בליש
אשרי עבדיך ברוכ׳ לעולם בחרם ועבדיו וזו לחסד מיון הרעבוים ס׳ איטבו עולם ב׳ בשאש בבקש לשחוחה וקרא אליכבי
ישראל ס׳

ואוי שחוי ן ומשמו חשחוי עלוה ויקים בלילה חזקא
ואוי שחוי קדמה וחביין ויקים ויחיד ן ענן אמרין ולי
שחוי חלוחה דנוה ס׳

גבעות ברכה וזרדתיך גשם
בעתו גשמי ברכה יהיו ✓
ונתן עץ יבולו ותבואת ארצו
ארץ תתן יבולה והיו
על אדמתם לבטח ויד שו
כי אני יהוה בשברי את
מטות עלם וה׳ תמיסמיך
ח׳ עבדים כחים ולא יהיו ✓
עוד כי לגוים וחיתה ארץ
לא תאכלם ושכו לבטח
ואין מחריד ותקמתי לחם
למטע לשם ולא יהיו עוד
אספיר עב בארץ ולא
ישאו עוד כלמת הגוים ✓
ויד עוכי אני יהוה אלהיהם
אתם והמה עמי בית ✓ ש
ישראל נאם אדני יהוה
ואתן נאני צאן מרעיתי
אדם אתם אני אלהיכם ✓
נאם אדני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם שים פנך על הר
שעיר והנבא עליו ואמרת
לו כה אמר אדני יהוה הנני
אלך הר שעיר ונטיתי ידי
עליך ונתתיך שממה ✓
ומשמה עריך חרבה ✓

ירדה אשים ואתה
שממה תהיה ויד עת כי אני
יהוה ישוחיות לך איבת ✓
עולם ותגר את בני ישראל
על ידי חרב בעת אידם בעת
עון קץ לכן חי אני נאם ✓
אדני יהוה כי לדם אעשך
ודם ירדפך אם לא דם ✓
שנאתו ודם ירדפך ונתתי ✓
את הר שעיר לשממה ✓
ושממה והכרתי ממנו עבר
ושב ומלאתי את חרביו ✓
חללי גבעותיך ואותיך כל
אפיקיך חללי חרב יפלו ✓
בחם שממות עולם אתנך
ועריך לא תשבנה ויד עתם
כי אני יהוה נאם אמרך ✓
את שני הגוים ואת שתי
הארעות לי תהיינה ויד שם
ויהוה שם הייה לכן חי אני
נאם אדני יהוה ועשיתי ✓
כאפך וכקנאתך אשר
עשיתם משנאתיך בם ✓
ונודעתי בם כאשר אשפטך
ויד עת כי אני יהוה שמעתי
את כל נאצותיך אשר ✓
אמרת על הרי ישראל ✓

לאמר שממה לנו נתנו ✓ שמות ו
לאכלה ותגדילו עלי ✓ ✓ ✓ ✓
בפיכם והעתרתם עלי ✓ ✓ ✓
דבריכם אני שמעתי
כה אמר אדני יהוה
כשמחה כל הארץ שממה
אעשה לך כשמחתך
לנחלת בית ישראל על
אשר שממה כן אעשה לך
שממה תהיה הר שעיר וכל
אדום כלה הוא ע כי אני יהוה

ואתה בן אדם הנבא אל הרי
ישראל ואמרת הרי ישראל
שמעו דבר יהוה כה אמר
אדני יהוה יען אמר האויב
עליכם הא ובמות עולם
למורשה היתה לנו לכן
הנבא ואמרת כה אמר
אדני יהוה יען בעבור שמות
ושאף אתם מסביב להיותכם
מרשה לשאריית הגוים ✓
ותעלו על שפת לשון הדבת
עם לכן הרי ישראל ✓ ✓
שמעו דבר אדני יהוה כה
אמר אדני יהוה להרים ✓
ולגבעות לאפיקים ולגיאות

XXXIII

ס׳ ל׳ בסים

ג׳ בסים

תשבנה ל׳

ל׳

ל׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ולחרבות ח שממות ולעריס
חנעזבות אשר היו לבז ט
ולעג לשארית הגוים
אשר מסביב
לכן כה אמר אדני
יהוה אם לא באש קנאתי
דברתי על שארית הגוים
ועל אדום כל אשר
נתנו את ארצי לחס לך
למורשה בשמחת כל לב
בשאט נפש למען מגרשה
לבז לכן התנבא על אדמת
ישראל ואמרת להרים
ובעות לאפיקים ולגאיות
כה אמר אדני יהוה הנני
בקנאתי ובחמתי דברתי יען
כלמת גוים נשאתם לכן
כה אמר אדני יהוה אני
נשאתי את ידי אם לא
הגוים אשר לכם מסביב
המה כלמתם ישאו ואתם
הרי ישראל ענפכם תתנו
ופריכם תשאו לעמי ישראל
כי קרבו לבוא כי הנני
אליכם ופניתי אליכם ועבדתם
ונזרעתם עליכם
ארם כל בית ישראל כלה

ונשבו הערים והחרבות
תבנינה והרביתי עליכם
ארם והחמה ורבו ופרו והושבתי
אתכם כקדמותיכם והטבתי
מראשתיכם ויד עתם כי אני
יהוה והולכתי עליכם ארם
את עמי ישראל ויר שוך
והיית להם לנחלה ולא ל
תוסף עוד לשכל
כה אמר אדני יהוה
יען אמרים לכם אכלת
ארם אתה ומשכלת גויך
היית לבן ארם לא תאכל
עוד וגויך לא תכשל עוד
נאם ארני יהוה ולא אשמיע
אליך עוד כלמת הגוים ל
וחרפת עמים לא תשא
עוד וגויך לא תכשל עוד
נאם ארני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן ארם בית ישראל
ישבים על אדמתם וטמאו
אותה בדרכם ובעלילותם
כטמאת הנדה היתה דרכם
לפני ואשפך חמתי עליהם
על הדם אשר שפכו על
הארץ וגלוליהם טמאוה

ואכלם ל בגרם קדש ישראל ומטבון שבוטו: ס:
קדבו ב כי קדטו לבוא כי קדטו מטנוו: ס: ס:

באמר ג וחס באמר ויהי אלי דקדהל באמר לחם עבו ויהוה אלוד אלד כל הדבר אויה אלהיך: ס: וחד ויהי באמר
אל אדמתכם וה שבו אוכלם אל אדמתכם ותשאלי אותכם אל אדמתכם: ס:

ולא אפין אתם בגוים ויחרף
בארצותיכם ובעלילותם
שפטתים ויבו אל הגוים
אשר באו שם ויחללו את
שם קדשי באמר להם
עם יהוה אלה ומארצו
יצאו ואחמל על שם ל
קדשי אשר חללוהו בית
ישראל בגוים אשר באו
שמה לכן אמר
לבית ישראל כה אמר אדני
יהוה לא למענכם אני עשה
בית ישראל כי אם לשם
קדשי אשר חללתם בגוים
אשר באתם שם וקדשתי
את שמי הגדול המחלל ל
בגוים אשר חללתם בתוכם
וידעו הגוים כי אני יהוה נאם
ארני יהוה בהקדשי בכם ל
לעיניהם ולקחתי אתכם
מן הגוים וקבצתי אתכם
מכל הארצות והבאתי ל
אתכם אל אדמתכם וזרקתי
עליכם מים טהורים וטהרתם
מכל טמאותיכם ומכל
גלוליכם אטהר אתכם ונתתי
לכם לב חדש ורוח חדשה

ביאה שם הב: ויזהר הוסאלם מי על דבריכם בבו ויכשו לבלי ישראל ותהי בכאר הגבעה אל חמי עיה ולא בדחי
עלבי הנוי לחם לכ קדש לבעבן ולפרו מה ואמר באמר לחם אשר ישרץ לבעבנכם: ס: ס: ס:

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19
black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויצאו ח׳ ושערו שאול לשלום ב׳ בו וישבעתם
וירדיבו מראש ואמו ותחללו׳ ס׳

והרבות ב׳ הויסף כגון עדין כיצאן ס׳ ; ואמר אלי ט׳ בטרם בטרם שאנו עמיה ויאמר הנה אפל ויאמר אחד אוסר חומר
נא בקיר הנבא והיה והנה הקיר ונטה הקיר׳ ס׳ ; ומחמי ב׳ ומל ביום הבקר עד אל הדבנה׳ ס׳

אתן בקרבכם וחסרתי את
לבב האבן מבשרכם ונתתי
לכם לב בשר ואת רוחי׳
אתן בקרבכם ועשיתי את
אשר בחקי תלכו ומשפטי
תשמרו ועשיתם ויושבתם
בארץ אשר נתתי לאבתיכם
והיותם לי לעם ואנכי אהיה
לכם לאלהים והושעתי
אתכם מכל טמאותיכם
וקראתי אל הדגן והרביתי
אתו ולא אתן עליכם רעב׳
והרביתי את פרי העץ ל
ותנובת השדה למען אשר
לא תקחו עוד חרפת רעב
בגוים וזכרתם את דרכיכם
הרעים ומעלליכם אשר
לא טובים ותקצטם בפניכם
על עונתיכם ועל תועבותיכם׳
לא למענכם אני עשה׳
נאם אדני יהוה ידע עליכם
בושו וחפרו מדרכיכם בית
ישראל׳ כה אמר
אדני יהוה ביום טהרי אתכם
מכל עונותיכם והושבתי את
הערים ונבנו החרבות והארץ
הנשמה תעבד תחת אשר

היתה שממה לעיני כל עוברי׳
ואמרו הארץ ההיא לה׳ נשמה
היתה כגן עדן והערים ״
החרבות והנשמות והנהרסות
בצורות ישבו׳ וידעו הגוים
אשר ישארו סביבותיכם כי
אני יהוה בניתי הנהרסות נטעתי
הנשמה אני יהוה דברתי ״
ועשיתי׳ כה אמר
אדני יהוה עוד זאת אדרש
לבית ישראל לעשות להם׳
ארבה אתם כצאן אדם ״
כצאן קדשים כצאן ש״ל
ירושלם במועדיה כן תהיינה
הערים החרבות מלאות ״
צאן אדם ויד׳ע כי אני יהוה׳
היינו עליו׳ היה
ויוצאני ברוח יהוה וינחני ״
בתוך הבקעה והוא מלא׳
עצמות׳ והעבירני עליהם
סביב סביב והנה רבות מאד
על פני הבקעה והנה יבשות
מאד׳ ויאמר אלי בן אדם׳
התחיינה העצמות האלה׳ ואדני
יהוה אתה ידעת׳ ויאמר אלי
הנבא על העצמות האלה
ואמרת אליהם העצמות

היבשות שמעו דבר יהוה׳
כה אמר אדני יהוה לעצמות׳
הנה אני מביא בכם
רוח וחייתם ונתתי עליכם
גדים והעלתי עליכם בשר
וקרמתי עליכם עור ונתתי
בכם רוח וחייתם וידעתם
מי אני יהוה׳ ונבאתי כאשר
צויתי ויהי קול כהנבאותי
רעשות׳ והקרבו עצמות עצם
אל עצמו׳ וראיתי והנה
עליהם גדים ובשר עלה
ויקרם עליהם עור׳ מלמעלה
ורוח אין בהם׳ ויאמר אלי
הנבא אל הרוח הנבא בן
אדם׳ ואמרת אל הרוח כה
אמר אדני יהוה מארבע
רוחות בא׳ הרוח ופחי׳ ל
בהרגים האלה׳ ויחיו׳ ל
והנבאתי כאשר צויתני׳ ל
ויבא בהם הרוח׳ ויעמדו על
רגליהם חיל גדול מאד׳ מאד׳
ויאמר אלי בן
אדם העצמות האלה כל בית
ישראל׳ הנה אמרים
יבשו עצמותינו ואבדה
תקותנו נגזרנו לנו׳ לבד׳ ונא

והארץ ח׳ ראש פסוקים ודרוש יסרו ובחרו המלכו לעמיתיה ועבד בדרום ארץ וחרים חנגבל חנגבל חנגבל חנשמה חנשמה ● חדר הנגרין אשר אמר אמור׳ ס׳ ; ויאמרו יב׳ ופסחומי חנגרים בדרום לעניל
נכון ולדון ס׳ ארן שוב כשרון אות כל מרעשה נו אימכה ב׳ בו ויצאל דיסאל׳ ס׳ ואמרה ב׳ חמתוק חכמיה שנאמר ויקרבו׳ ס׳ ; ובחל הנר אני מביא בכם ודרמתים עליכם
ונתתי רוחו בכם׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ואמרת אל יהוה כה אמר
ארני יהוה הנה אני פותח
את קברותיכם והעליתי
אתכם מקברותיכם עמי
והבאתי אתכם אל אדמת
ישראל וידעתם
כי אני יהוה בפתחי את
קברותיכם ובהעלותי
אתכם מקברותיכם עמי
ונתתי רוחי בכם וחייתם
והנחתי אתכם על אדמתכם
וידעתם כי אני יהוה דברתי
ועשיתי נאם יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
ואתה בן אדם קח לך עץ
אחד וכתב עליו ליהודה
ולבני ישראל חברו ולקח
עץ אחד וכתב עליו ליוסף
עץ אפרים וכל בית ישראל
חברו וקרב אתם אחד
אל אחד לך לעץ אחד והיו
לאחדים בידך והאישה
יאמרו אליך בני עמך לאמר
הלוא תגיד לנו מה אלה לך
דבר אלהם כה אמר ארני
יהוה הנה אני לקח את עץ
יוסף אשר ביד אפרים
ושבטי ישראל חברו ונתתי
אותם עליו את עץ יהודה
ועשיתים לעץ אחד והיו
אחד בידי והיו העצים
אשר תכתב עליהם בידך
לעיניהם ודבר אליהם כה
אמר ארני יהוה הנה אני
לקח את בני ישראל מבין
הגוים אשר הלכו שם
וקבצתי אתם מסביב והבאתי
אותם אל אדמתם ועשיתי
אתם לגוי אחד בארץ בהרי
ישראל ומלך אחד יהיה ל
לכלם למלך ולא יהיו עוד
לשני גוים ולא יחיו עוד ל
לשתי ממלכות עוד ולא
יטמאו עוד בגלוליהם
ובשקוציהם ובכל פשעיהם
והושעתי אתם מכל
מושבותיהם אשר חטאו
בהם וטהרתי אותם והיו לי
לעם ואני אהיה להם ל
לאלהים ועבדי דוד מלך
עליהם ורועה אחד יהיה
לכלם ובמשפטי ילכו
וחקתי ישמרו ועשו אותם
וישבו על האדמה אשר נתתי
לעבדי ליעקב אשר ישבו
בה אבותיכם וישבו עליה
המה ובניהם ובני בניהם
עד עולם ודוד עבדי נשיא
להם לעולם וכרתי להם
ברית שלום ברית עולם
יהיה אותם ונתתים והרביתי
אותם ונתתי את מקדשי
בתוכם לעולם והיה משכני
עליהם והיתי להם לאלהים
והמה יהיו לי לעם וידעו
הגוים כי אני יהוה מקדש
אתי שראל בהיות מקדשי
בתוכם לעולם
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם שים פניך
אל גוג ארץ המגוג נשיא
ראש משך ותבל והנבא
עליו ואמרת כה אמר
ארני יהוה הנני אליך גוג
נשיא ראש משך ותבל
ושבבתיך ונתתי חחים
בלחייך והוצאתי אותך
ואת כל חילך סוסים ופרשים
לבשי מכלול כלם קהל רב
צנה ומגן תפשי חרבות כלם
פרס כוש ופוט אתם כלם

בחורי ישראל ב׳ מסר׳ מיחיד בחורי שמיון
בחורי ישר׳ אל בחורי ומדיח ׃

black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

מגן ולובע גמרו כל אנפיה
בית תומרמה ירכתי צפון
וארבל אנפיו עמים רבים
אתך חכון הכינו לך אתה
וכל קהלך הנקהלים עליך
והיית להם למשמר ממש
רבים תפקד באחרית
השנים תבוא אל ארץ
משובבת מחרב מקבצת
מעמים רבים על הרי
ישראל אשר היו לחרבה
תמיד והיא מעמים הוצאה
ושבו ולבטח כלם ועלית
כשאה תכסו אבן לכסות
הארץ תהיה אתה וכל
אנפיך ועמים רבים
אותך כה אמר
ארני יהוה והיה ביום ההוא
יעלו דברים על לבבך
וחשבת מחשבת רעה
ואמרת אעלה על ארץ
פרזות אבוא אל השקטים
ישבי לבטח כלם ישבים
באין חומה ובריח ודלתים
אין להם לשלל שלל
ולבז בז להשיב ידך על
חרבות נושבות ואל עם

מאסף מגוים עשה מקנה
וקנין ישבי על טבור הארץ
שובא ודרן וסחר יתך שיש
וכל כפריך יאמרו לך
חל שלל שלל אתה בא
הלבזו הקהלת קהלך
לשאת כסף וזהב לקחת
מקנה וקנין לשלל שלל
גדול לכן הנבא
בן אדם ואמרת אל גוג כה
אמר ארני יהוה הלוא ביום
ההוא בשבת עמי ישראל
לבטח תדע ובאת ממקומך
מירכתי צפון אתה ועמים
רבים אתך רכבי סוסים
כלם קהל גדול וחיל רב
ועלית על עמי ישראל
כענן לכסות הארץ
באחרית הימים תהיה
והבאותיך על ארצי למען
דעת הגוים אתי בהקדשי
בך לעיניהם גוג
כה אמר ארני
יהוה האתה הוא אשר
דברתי בימים קדמונים ביד
עבדי נביאי ישראל הנבאים
בימים ההם שנים להביא

אתך עליהם
והיה ביום ההוא
ביום בוא גוג על אדמת
ישראל נאם ארני יהוה
תעלה חמתי באפי ובקנאתי
באש עברתי דברתי אם לא
ביום ההוא היה רעש
גדול על אדמת ישראל
ורעשו מפני דגי הים ועוף
השמים וחית השדה וכל
הרמש הרמש על האדמה
וכל האדם אשר על פני
האדמה ונהרסו ההרים
ונפלו המדרגות וכל חומה
לארץ תפול וקראתי
עליו לכל הרי חרב נאם
ארני יהוה חרב איש באחיו
תהיה ונשפטתי אתו
בדבר ובדם ובגשם שוטף
ואבני אלגביש אשגיר
אמטיר עליו ועל אגפיו
ועל עמים רבים אשר אתו
והתגדלתי והתקדשתי
והודעתי לעינים רבים
וידעו כי אני יהוה
ואתה בן אדם הנבא
על גוג ואמרת כה אמר

ג פסוק בסוף כל וכל וכל וכל
ד פסוק
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

בשבת ב ישראל עמי ישראל: על אדמת ב
כי גוג שלה באחריות הימים ומחזיר: ס

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

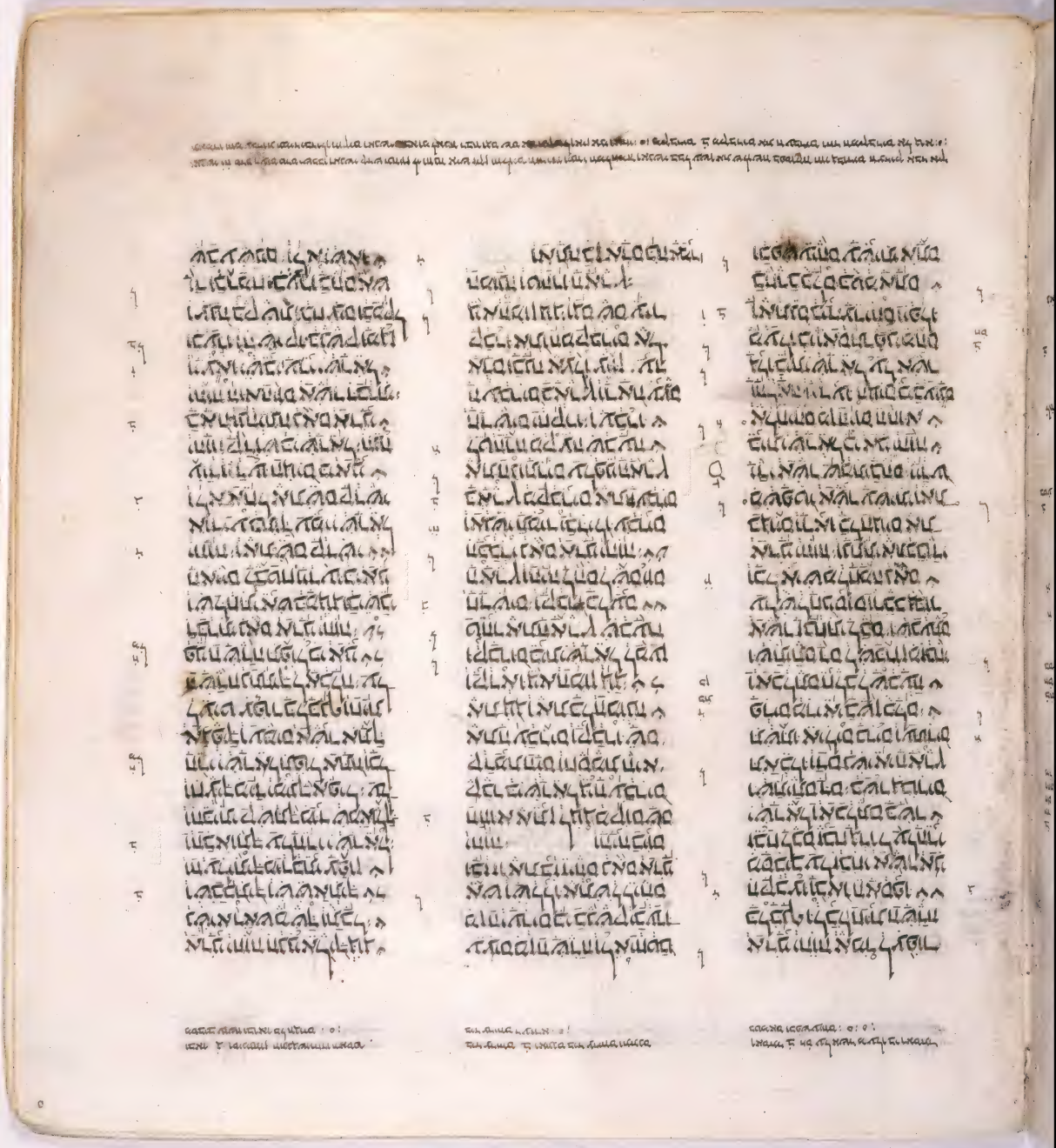

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אולם דמיטרון אולם ב בנגיא בסריים
ואולם ועמודיהם ומזבח אחת ל אולם: ס

כל עמודי הבית דיוקאל אל פני בני מן ל עלפנו ועלפנו חשעי דאמימון מי אקן חל שקות וחמישות אלפים
חמשי בריחב חמשי לשראל מעיין דפקוקא ס: וכל קדיחה דסיטרון ב מ ט אל פני האלפני: ס

ואסתר פני מחס׳
לבוסה אמר ארני׳
יחזה עתה אשיב את שבית
ויעקב ורחמתי כל בית ש
ישראל וקנאתי לשם ל
קרשי ונשואת כלמתם
ואת כל מעל אשר מעלו
ביבשתם על אדמתם ל
לבטח ואין מחריד בשובבי
אותם מן עמים וקבצתי
אתם מארצות איביהם
ונקדשתי בם לעיני הגוים
רבים וידעו כי אני יהוה
אלהיהם בהגלותי אתם אל
הגוים וכנסתים על אדמתם
ולא אותיר עוד מהם שם
ולא אסתיר עוד פני מהם
אשר שפכתי את רוחי על
בית ישראל נאם ארני יהוה:

בעשרים וחמש שנה לגלותנו
בראש השנה בעשור לחדש
בארבע עשרה שנה אחר
אשר הכתה העיר בעצם
היום ההוא היתה עליו יהוה
ויבא אתי שמה במראות
אלהים הביאנה ארץ

ישראל ויניחני אל הר גבה
מאד ועליו כמבנה עיר מ
מנגב ויבא אותי שמה והנה
איש מראהו כמראה הנחשת
ופתיל פשתים בידו וקנה
המדה והוא עמד בשער
וידבר אליו האיש בן אדם
ראה בעינך ובאזנך שמע
ושים לבך לכל אשר אני
מראה אותך כי למען
הראותך הבאתה הנה
תגד את כל אשר אתה ראה
לבית ישראל והנה חומה
מחוץ לבית סביב סביב
וביד האיש קנה המדה
שש אמות באמה וטפח
וימד את רחב הבנין קנה
אחד וקומה קנה אחד
ויבוא אל שער אשר פנו
דרך הקדים ויעל במעלותיו
וימד את סף השער קנה
אחד רחב ואת סף אחד
קנה אחד רחב והתאים
אחד ארך וקנה אחד רחב
ובין התאים חמש אמות
וסף השער מאצל אולם
השער מהבית קנה אחד

וימד את אולם השער מ׳
מהבית קנה אחד וימדת
אולם השער שמנה אמות
ואלו שתים אמות ואולם
השער מהבית ותא׳ השער
דרך תשקדים שלשה מפה
ושלשה מפה מדה אחת
לשלשתם ומדה אחת ל
לאולם מפה ומטו ומדת
רחב פתחה השער עשר
אמות ארך השער שלוש
עשרה אמות וגבול לפני
התאות אמה אחת ואמה
אחת גבול מפה והתאים שש
אמות מפו שש אמות מפו
וימד את השער מגג התא
לגגו רחב עשרים וחמש
אמות פתח נגד פתח ועש
את אולם שש שים אמה
ואל איל חזרה השער
סביב סביב ועל פנה השער
היאתון על לפני אולם
השער הפנימי חמשים
אמה וחלונות אטמות אל
התאים ואל אליהמה ל
לפנימה לשער סביב
סביב וכן לאלמות וחלונות

אולם ה כל בסיס כל עמודי הבית אולם חס ברכין ק ומשמעתין וקף הישעי ועגן עגן ושל אחרין ובא הנשיא דרך
אולם השער ובא הנשיא: ס: חראותיה ב חד מל וחד חס ואולם בעבודי כי למען הראותכה בחיי מל ס:

במראות ל ב מל וב חס חלונות הינבאדות
הרושלמה במראות אלהים: ס

Centimeters © Bruce E. Zuckerman

סביב סביב לפניה ואל
איל תמרים ויביאני אל
חצר עליונה והנה לשכות
ורצפה עשוי לחצר סביב
סביב שלשים לשכות אל הרצפה
וחצר הרצפה אל כתף השערים
לעמת ארך השערים
חרצפה התחתונה ומר
רחב מלפני השער התחתונה
לפני החצר הפנימי מחוץ
מאה אמה הקדים וחצפון
והשער אשר פניו דרך
חצפון לחצר החיצונה
מדד ארכו ורחבו ותאו
שלשה מפו ושלשה מפו
ואילו ואלמותיה כמדת
השער הראשון חמשים
אמה ארכו ורחב חמש
ועשרים באמה וחלונו
ואלמו ותמרו כמדת השער
אשר פניו דרך הקדים
ובמעלות שבע יעלו בו
ואלמו לפניהם ושער לחצר
הפנימי נגד השער לצפון
ולקדים ומדד משער אל
שער מאה אמה ויולכני
דרך הדרום והנה גם הוא
כמדות האלה ותאו ואלו

הדרוס ומדד אלו ואלמו
כמדות האלה וחלונים לו
ואלמו סביב סביב
כחלונות האלה חמשים
אמה ארך ורחב חמש
ועשרים אמה ומעלות
שבעה עלותו ואלמו לפניהם
ותמרים לו אחד מפו ואחד
מפו אל אולו ושער לחצר
הפנימי דרך הדרום ומדד
משער אל שער דרך
הדרום מאה אמות ויביאני
אל חצר הפנימי בשער
הדרום ומדד את השער
הדרום כמדות האלה ותאו
ואילו ואלמו כמדות האלה
וחלונות לו ול אלמו סביב
סביב חמשים אמה ארך
ורחב עשרים וחמש אמות
ואלמות סביב סביב ארך
חמש ועשרים אמה ורחב
חמש אמות ואלמו אל
חצר החיצונה ותמרים אל
אילו ומעלות שמונה מעלו
ויביאני אל החצר הפנימי
דרך הקדים ומדד את השער
כמדות האלה ותאו ואלו

ואלמו כמדותיה אלה וחלונות
לו ואלמו סביב סביב ארך
חמשים אמה ורחב חמש
ועשרים אמה ואלמו ל
לחצר החיצונה ותמרים
אל אלו מפו ומפו ושמנה
מעלות מעלו ויביאני אל
שער הצפון ומדד כמדות
האלה תאו אלו ואלמו
וחלונות לו סביב סביב
ארך חמשים אמה ורחב
חמשה ועשרים אמה ואלו
לחצר החיצונה ותמרים
אל אלו מפו ומפו ושמנה
מעלות מעלו ויביאני אל
שער הדרום ומדד כמדות
האלה תאו אלו ואלמו
וחלונות לו סביב סביב
ארך חמשים אמה ורחב
חמשה ועשרים אמה ואלו
לחצר החיצונה ותמרים
מפה ואלמו ל
ומעלות שבע מעלו
ואלמו לפניהם ותמרים
אל אלו מפו ומפו ושמנה
מעלות מעלו ואלמו ל
לחצר הפנימית בשער
הדרום ומדד כמדות
האלה ותאו ואלו
ואלמו כמדות
אלה וחלונות
לו ואלמו סביב
סביב ארך
חמשים אמה
ורחב חמש
ועשרים אמה
ומעלות שבע
מעלו ואלמו
לפניהם ותמרים
אל אלו מפו
ומפו ושמנה
מעלות מעלו
ואלמו ל
לחצר הפנימית
בשער הדרום
ומדד כמדות
האלה ותאו
ואלו ואלמו
כמדות אלה
וחלונות לו
ואלמו סביב
סביב ארך
חמשים אמה
ורחב חמש
ועשרים אמה
ואלמו ל
לחצר הפנימית
בשער הדרום
ומדד כמדות
האלה ותאו
ואלו ואלמו
כמדות אלה
וחלונות לו
ואלמו סביב
סביב ארך
חמשים אמה
ורחב חמש
ועשרים אמה
ומעלות שבע
מעלו ואלמו
לפניהם ותמרים
אל אלו מפו
ומפו ושמנה
מעלות מעלו

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

וראיתי כל את הדרום וראיתי מהר והנה שור לך וראיתי והנה עקדים בדדים וראיתי לבוש וראיתי אני שושי הגיון
וראיתי כל אין טבו וראיתם אני אתכל עמדי את כל מעשה הראוהם כי אי אפשר אוכל ב בו וראיתי אני דניאל והנה: ס:

ופוטן ה ופיתה והיכסה ופתנו אהל ניעי ופתנו
הדגלים ופעמי הבגדים ולהיותו הבגדים: ס:

לְכַתֶּף הַשַּׁעַר שְׁמֹנֶה אַמּוֹת
שְׁלֹחָנוֹת אֲלֵיהֶם יִשְׁחָטוּ׃
וְאַרְכָּעָה שְׁלֹחָנוֹת לָעֹלָה
אֶבֶן גָּזִית אָרְךְ אַמָּה אַחַת
וְחֵצִי וְרֹחַב אַמָּה אַחַת וָחֵצִי
וְגֹבַהּ אַמָּה אַחַת אֲלֵיהֶם
וַיַּנִּיחוּ אֶת הַכֵּלִים אֲשֶׁר
יִשְׁחֲטוּ אֹתָהּ עוֹלָה בָּם וּזְבָחִים׃
וְהַשְּׁפָתַיִם טֶפַח אֶחָד מִחֹבֶשׁ
בַּבַּיִת סָבִיב סָבִיב וְאֶל
הַשְּׁלֹחָנוֹת בְּשַׂר הַקָּרְבָּן׃
וּמִחוּץ אֶל שַׁעַר הַפְּנִימִי לִשְׁכוֹת שָׁרִים בְּחַצֵּר הַפְּנִימִי
אֲשֶׁר אֶל פֶּתַח שַׁעַר הַצָּפוֹן
וּפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם אֶחָד
אֶל כֶּתֶף שַׁעַר הַקֶּדֶם פְּנֵי
דֶרֶךְ הַצָּפוֹן וַיֹּאמֶר אֵלַי זֶה
הַלִּשְׁכָּה אֲשֶׁר פָּנֶיהָ דֶרֶךְ
הַדָּרוֹם לְכֹהֲנֵי שֹׁמְרֵי
מִשְׁמֶרֶת הַבָּיִת׃ וְהַלִּשְׁכָּה
אֲשֶׁר פָּנֶיהָ דֶרֶךְ הַצָּפוֹן לְכֹהֲנֵי
לְכֹהֲנֵי שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת
הַמִּזְבֵּחַ הֵמָּה בְּנֵי צָדוֹק
הַקְּרֹבִים מִבְּנֵי לֵוִי אֶל יְהוָה
לְשָׁרְתוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֹתוֹ חַי צוּר
אֹרֶךְ מֵאָה אַמָּה וְרֹחַב מֵאָה
אַמָּה מְרֻבָּעַת וְהַמִּזְבֵּחַ לִפְנֵי

חֲבִית׃ וּבָאנוּ אֶל אֵלֶּה חֲבִית
וַיָּמֹד אֶל אֵלֶּה חֵמֶשׁ אַמּוֹת
מִפֹּתַח וְחֵמֶשׁ אַמּוֹת מִפֹּתַח
וְרֹחַב הַשַּׁעַר שֶׁלֶשׁ אַמּוֹת
מִפֹּתוֹ שֶׁלֶשׁ אַמּוֹת מִפֹּתוֹ׃
אֹרֶךְ הָאֵלֶּה עֶשְׂרִים אַמָּה
וְרֹחַב עֶשְׂתֵּי עֶשְׂרֵה אַמָּה
וּבְמַעֲלוֹת אֲשֶׁר יַעֲלוּ אֵלָיו
וַעֲמֻדִים אֶלְהָאֵילִים אֶחָד
מִפֹּה וְאֶחָד מִפֹּה וַיֹּאמֶר
אֵלַי הַחֵיכָל הוּא קֹדֶשׁ
שֹׁשִׁ אַמּוֹת רֹחַב מִפֶּתַח
אַמּוֹת רֹחַב מִפֶּתַח הָאֹהֶל
וְרֹחַב הַפֶּתַח עֶשֶׂר אַמּוֹת
וְכִתְפוֹת הַפֶּתַח חֲמֵשׁ אַמּוֹת
מִפֹּה וְחֵמֶשׁ אַמּוֹת מִפֹּה וַיָּמֶד
אֶת אָרְכּוֹ אַרְבָּעִים אַמָּה וְרֹחַב
עֶשְׂרִים אַמָּה וּבָא לִפְנִימָה
וַיָּמֶד אֵת הַפֶּתַח שְׁתַּיִם אַמּוֹת
וְהַפֶּתַח שֵׁשׁ אַמּוֹת וְרֹחַב
הַפֶּתַח שֶׁבַע אַמּוֹת וַיָּמֶד
אֶת אָרְכּוֹ עֶשְׂרִים אַמָּה
וְרֹחַב עֶשְׂרִים אַמָּה אֶל פְּנֵי
הַהֵיכָל וַיֹּאמֶר אֵלַי זֶה קֹדֶשׁ
הַקֳּדָשִׁים׃ וַיָּמֶד קִיר הַבַּיִת
שֵׁשׁ אַמּוֹת רֹחַב הַצֵּלָע אַרְבַּע אַמּוֹת
וְרֹחַב הַצֵּלָע אַרְבַּע אַמּוֹת

סָבִיב סָבִיב לַבַּיִת סָבִיב׃
וְהַצְّלָעוֹת צֵלָע אֶל צֵלָע
שְׁלוֹשׁ וּשְׁלוֹשִׁים פְּעָמִים
וּבָאוֹת בַּקִּיר אֲשֶׁר לַבַּיִת
לַצְּלָעוֹת סָבִיב סָבִיב לְהִיוֹת
אֲחֻזִּים וְלֹא יִהְיוּ אֲחֻזִּים
בְּקִיר הַבַּיִת׃ וְרֹחַב הַנִּסְבָּה
לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה לַצְּלָעוֹת
כִּי מוֹסֵב הַבַּיִת לְמַעְלָה׃
לְמַעְלָה סָבִיב סָבִיב לַבַּיִת׃
עַל כֵּן רֹחַב לַבַּיִת לְמַעְלָה
וְכֵן הַתַּחְתּוֹנָה נַעֲלֶה עַל
הַעֶלְיוֹנָה לַתִּיכוֹנָה׃ וְרָאִיתִי
לַבַּיִת גֹּבַהּ סָבִיב סָבִיב׃
מִיסְדוֹתֵי צֵלָעוֹת מְלוֹא
הַקָּנֶה שֵׁשׁ אַמּוֹת אֲרֻכָּה
רֹחַב הַקִּיר אֲשֶׁר לַצֵּלָע
אֶל הַחוּץ חֲמֵשׁ אַמּוֹת׃
וַאֲשֶׁר מֻנַּחַ בַּיִת צְלָעוֹת׃
אֲשֶׁר לַבַּיִת וּבֵן הַלִּשְׁכּוֹת
רֹחַב עֶשְׂרִים אַמָּה סָבִיב
לַבַּיִת סָבִיב סָבִיב וּפֶתַח׃
הַצֵּלָע לַמֻּנַּחַ פֶּתַח אֶחָד
דֶּרֶךְ הַצָּפוֹן וּפֶתַח אֶחָד לְ
דָרוֹם וְרֹחַב מְקוֹם הַמֻּנָּח
חֲמֵשׁ אַמּוֹת סָבִיב סָבִיב׃
וְהַבִּנְיָן אֲשֶׁר אֶל פְּנֵי הַגְּזֵרָה

כל דמיהוא דבמשמנא וכל דבמנא ובכל דבמנא וכל
מלא ואתו חד וכל שוחטא קודש: ס:

וה ל ומשמנתון ה עדי הלל לשהון ה לשהון וחד אחר בל עמדו ולשמרה נמיתו ובמרלך זה לעמדו עדותי ויהבשלו
ויך ויעד ב מאל עבדי הדרון: ס: אשר ע ל ה ושרתו ועשתה ושבל ה ועשרתיהם לך הבא אתי ומהה ה הבנדה
המלאכה: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ב חל בלש׳ ארעא חסרונה כי יוכלו אויקים
מחנה מחסרונות: ס:

ויקל כנפי הכרובים ושבעו ויזבחו על המלאכה החיצונה סיב ואלמו אל ויעי החיצון וגאר אשר לחוץ מי
ה׳ לשכות החיצונה ביכל ס ומיטות חל שמאל החיצון כיבו ושאר א׳ החיצונה ביכל: ס:

פ אתו רחב המזבח ורחב שבע עמ
אמה וקיר הבנין חמש
אמות רחב סביב סביב
ואורכות שש עמ אמה ומדד
אתהבי ארך מאה אמה
והגזרה והבנה וקירותיה
ארך מאה אמה ורחב
פני הבית והגזרה לקדשים
מאה אמה ומדד ארך
הבנין אל פני הגזרה אשר
על אחריה ואתוקיהא
מפו ומפו מאה אמה והחיל
הפנימי ואלמי החצר והספים
והחלונים והאטמות
והאתיקים סביב לשלשתם
נגד הסף שחים עץ סביב
סביב הארץ עד החלונות
והחלונות מכסות ועל
הפתחו עד הבית הפנימי
ולחוץ אל כל חדר סביב
סביב בפנימי ובחיצון מדות
ועשו כרובים ותמרים ותמר
בין כרוב לכרוב שנים פנים
לכרוב יפני ארם אל התגרה
מפו ופני כפיר אל התמרה
מפו עשו אל כל הבית סביב
סביב מהארץ עד מעל

הפתח הסרובים והתמרים
עשו עוסקיר הזיכל החיכל
מזוזת רבעה ופני הקדש
המראה כמראה המזבח
עץ שלוש אמות גבה
וארכו שתים אמות
ומקצעותיו לו וארכו
וקירתיו עץ ויאמר אליו
השלחן אשר לפני יהוה
ושתים דלתות לחיכל ולקדש
ושתים דלתות לדלת
מושיות הדלות שתים לדלת אחות
שתי דלתות לאחת ויעשו
אליהן אל דלתות החיכל
כרובים ותמרים כאשר
עשו לקירות ועב עבן
אל פני האולם מחוץ
והחלונים אטמות ותמרים
מפו ומפו אל כתפות האולם
ועל עוזתיתיו עביס
ויוצאנו אר הזוצר הזוי עונה
הדרך הרה הצפון ויבאנו
אל הלשכה אשר נגד
הגזית ואשר נגד הבנין אל
הצפון אל פני ארך אמות
חמאה פתח הצפון והרחב
חמש אמות נגדה עשרים

אשר לחצר הפנימית נגד
רצפה אשר לחצר החיצונה
אתיק אל פני אתיק
בשלשים ולפני הלשכות
מהלך עשר אמות רחב
אל הפנימית הדרך אמה
אחת ופתחיהם לצפון
והלשכות העליונות קצרות
כי יוכלו אתיקים מהנה
מתחתונות ומחתבנות בנין
כי משלשות הנה ואין להן
עמודים כעמודי החצרות
על כן נאצל מהתחתונות
ומהתיכנות מהארץ ונגדו
אשר לחוץ לעמת
הלשכות לדרך רוחב
חוזעונה אל פני הלשכות
ארכו חמשים אמה כי
ארך הלשכות אשר לחצר
החיצונה חמשים אמה והנה
על פני החיכל מאה אמה
ומתחתה לשכות האלה
המבואה מהקדים בבאו
להנות מהחצר החיצונה
ברוחב גדר החצר דרך
הקדים אל פני הגזרה ואל
פני הבנין לשכות ודרך

מחנה ז מקחוק ירדן ושמרון ס׳ שלשה בעזרה בשבעה בשבעה לה ואמצעי נא ואחר נא ב׳ כו
פנאמצוקן לשלחן בית צלפחד תינג ופסקן חדרה הפיל חדשה ומקלמתי ר׳ שלשה כ׳ בנאן איתבר ומים בשר.
חנן מלוה: ס:

מלאיה ז אשר הראה בהר ופני הקדש
ומרוחה ב׳ בן: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בבאם ג׳ חמ׳ כל אזן ראה בבאם וכהנים אשר לא נטמה לישראל לבוא בתוכם׳ ס׳:

קדש ו׳ ב׳ חמרין וכשלה אוכ בשרין והמתי מיטר וכהנו הכהנים בל אשרי יגע בנפש אשר יגע ולדשונה קדמי דפטר ורוחה לארון ולבמן בל מי נזרו ולסלק עליהן ואמר אלו ואמרי נזמיה הדלוס מיהשרים׳ ובמיה ב׳ ארוה חורמה׳ ס׳

לפניהם כמר אח חל שכות
אשר ברך חצפון כארכנן
רחבו וכל מוצאיהן וכמשפטיהן
וכפתחיהן וכפתחי חל שכות
אשר ברך חברוס פתח
בראשו ברך ברך בפני
חגרת חגנה ברך חקדיס
בבואן ויאמר אל ילשטות
חיצפון לשכות חברוס אשר
אלפנו חגזרה חנה ל שכות
חקדש אשר יאכלו שם
הכהנים אשר קרובים ליהוה
קדשי הקדשים שם יניחו
קדשי הקדשים וחמנחה
וחחטאת וחאשם כי
המקום קדש בבאם
הכהנים ולא יצאו מהקדש
אל חחצר החיצונה ושם
יניחו בגדיהם אשר ישרתו
בהן כי קדש הנה ולבשו
בגדים אחרים וקרבו אל
אשר לעם וכלה אתמדות
הבית והפמוחדי אמדרך
חשער אשר פנו דרך
חקדים ומדרום סביב סביב
מזרח רוח חקדים בקנה
המדה חמש אמות נחנם

בקנה חמדה סביב מדר
רוח חצפון חמש אות
קנם בקנה המדה סביב
את רוח חדרום מדר חמש
מאות קנם בקנה המדה
סבב אל רוח תים מדר חמש
מאות קנם בקנה המדה
לארבע רוחות מדרו חומה
לרוס סביב ארך חמש
מאות ורחב חמש מאות
להבדיל בין חקדש לחל
ויולכני אל חשער שער
אשר פנו דרך חקדים
וחנה כבוד אלהי ישראל
באמדרך חקדים וקולו
כקול מים רבים והארץ
האירה מכבודו וכמראה
המראה אשר ראיתי
כמראה אשר ראיתי בבא
לשחת את חעיר ומראות
כמראה אשר ראיתי אל נהר
כבר ואפל אל פני וכבוד
יהוה בא אל הבית דרך
שער אשר פניו דרך חקדים
ותשאני רוח ותבאני אל
חחצר הפנמי והנה מלא
כבוד יהוה חבית ואשמע

מדבר אלי מהבית ואיש
היה עמד אצלי ויאמר
אלי בן אדם את מקום
כסאי ואת מקום כפות
רגלי אשר אשכן שם
בתוך בני ישראל עולם
ולא יטמאו עוד בית
ישראל שם קדשי המה
ומלכיהם בזנותם ובפגרי
מלכיהם במותם בתתם
ספם את ספי ומזוזתם
אצל מזוזתי וחקיר ביני
וביניהם וטמאו את שם
קדשי בתועבותם אשר
עשו ואכל אתם באפי
עתה ירחקו את זנותם
ופגרי מלכיהם מני
ושכנתי בתוכם לעולם
אתה בן אדם
חגד את בית ישראל את
הבית ויכלמו מעונותיהם
ומדדו את תכנית זאת
נבלמו מכל אשר עשו
צורת הבית ותכונתו ומוצאו
ומובאיו וכל צורתו ואת
כל חקותיו וכל תורתיו וכל
הורתיו הודע אותם וכתב

ראש ה׳ ומעמדו דן אנכי על פי בדיקת אחד לקרא אמנו בטוב שרלו ונפשה קנים חיים בשרעי ירושם מלאכים מדקדש מרגלי הו ויראו הגבהים׳ ס׳ ומרשפו יחזק ל ומטלהחזן ס הנפלחו ל רכפתחו ס כעיף ל בעיף ס׳:

ראש ה׳ ב׳ ברמיכבוד ב׳ בן ורעב ומעוריע
ראנו כבוד הכבוד׳ ס׳:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ומשאת ב׳ ומשמרון ומשאת על המזבח
ומשאת אתי ומשאתם אתי המקדש׳ ס׳

כל לשון שפוך שמש שפך על גבי׳ אל גבם לא׳ אל שפשר ב׳ שהבני והדר אל שפרי משמש אל שמש עבדלבב
שמש מבמי׳ ראל שמקדי׳ ס׳ אל פנ׳ ב׳ ומבראל ומראה ומראה ובראם דרך רעצון׳ ופרבן פקד ב׳ ומקרבתם עלהלהם
שבעת ומים׳ ס׳

לעונם ויזכר לו את כל
עונתו ואת כל חקותיו
ועשו אותם זאת תורת
הבית על ראש חר׳ כל
גבול סביב סביב קדש ל
קדשים הנה זאת תורת
הבית ואלה מדות המזבח
באמות אמה אמה וטפח
וחיק האמה ואמה רחב
וגבולה אל שפתה סביב
זרת האחד זה גב המזבח
ומחיק הארץ שרש עורה
המחתה שתים אמות
ורחב אמה אחת ומעזרה
הקטנה שרש עורה הגדולה
ארבע אמות ורחב האמה
ומזרח אל ארבע אמות
ומהאריאל ולמעלה
הקרנות ארבע ומהאריאל
שתים עשרה ארך בשתים
עשרה רחב רבוע אל
ארבעת רבעיו הן עזרה
ארבע עשרה ארך בארבע
עשרה רחב אל ארבעת
רבעיה והגבול סביב אמה
חציה אמה וחיקה אמה
סביב ומעלתו פעמת קדים

ויאמר אלי בן אדם כה אמר
ארני יהוה אלה חקות
המזבח ביום עשותו אל
להעלות עליו עולה ולזרק
עליו דם ונתתה אל הכהנים
הלוים אשר הם מזרע
צדוק הקרבים אלי נאם
ארני יהוה לשרתני פר בן
בקר לחטאת ולקחת
מדמו ונתתה על ארבע
קרנתיו ואל ארבע פנות
העזרה ואל הגבול סביב
וחטאת אותו וכפרתה
ולקחת את הפר החטאת
ושרפו במפקד הבית מחוץ
למקדש שבים המה שנית תקדש
שעיר עזים תמים לחטאת
וחטאו את המזבח כאשר
חטאו בפר בכל ותכם מחטא
תקחו כפר בבקר תמים
ואיל מן הצאן תמים׳ ס׳
והקרבתם לפני יהוה
והשליכו הכהנים עליהם
מלח והעלו אותם עלה
ליהוה שבעת ימים תעשה
שעיר חטאת ליום ופר בן
בקר ואיל מן הצאן תמימים

ועשו שבעת ימים וכפרו
את המזבח וטהרו אתו
ומלאו ידו ויכלו את הימים
והיה ביום השמיני
והלאה יעשו הכהנים על
המזבח את עולתיכם
ואת שלמיכם ורצאתי
אתכם נאם ארני יהוה׳ ס׳
וישב אתי דרך
שער המקדש החיצון
הפנה קדים והוא סגור׳
ויאמר אלי יהוה השער
הזה סגור יהיה לא יפתח
ואיש לא יבא בו כי יהוה
אלהי ישראל בא בו והיה
סגור׳ את הנשיא נשיא
הוא ישב בו לאכל לחם
לפני יהוה מדרך אלם
השער יבוא ומדרכו יצא׳
ויביאני דרך שער הצפון
אל פני הבית וארא והנה
מלא כבוד יהוה את בית
יהוה ואפל אל פני׳ ס׳ ויאמר
אלי יהוה בן אדם שים לבך
וראה בעינך ובאזנך שמע
את כל אשר אני מדבר אתך
לכל חקות בית יהוה ולכל

ס׳ כו

ופשה ה׳ ואמרי אלי ויהי ובוים הרשבמיפמו
ומזמו הדרש וסגרעי איש חנה בטרמי בין לאו׳ ס׳

תורתו

ומסעם אלהים יב׳ ובאת אל הבהנים והלוים משבט לוי ושמרבנגע הוא׳ עמוכל ישראל הקפו ומסקנו אל המשמרת
ומזמו שבים הראשנים הוא׳ עמראל ומשכן יהודה׳ ב׳ פקדיהם ומשמרם אתהשמ׳ ומקם עמיא ומנדולות הפלגו ושאר
העם ישראל׳ ישראל׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

תורתו ושמתם לבבכם ונפשכם וקשרתם לאות על ידכם והיו לטטפות בין עיניכם ולמדתם אותם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ

כל מצוה אשר אני מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורבתם וגו׳ ובאת ונרשת את הגוים הרבים ממך אשר אינם יכולים לעמד לפניך כי אם לנסות אותך ולדעת אם תלך בדרכיו אשר הלך אבותיך אם לא ואם לא

ומצוה ב׳ ומלמדתם ודרשתם אותם ושננתם לבניכם ודברתם בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך

ומצוה ג׳ ועשיתם ציצית בכנפות בגדיכם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת וגו׳ ראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אותם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והיו קדשים לאלהיכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם אמת

ומצוה ד׳ ויאמר יהוה אל משה לאמר דבר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו כי אם לשארו הקרב אליו אשר לו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא לא יבעל בעמיו לחלל את זרעו בעמיו כי אם לאשה בתולה מעמו לא יקחו לא יחללו כי אם בעמיו לא יקרחו קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא יגודדו קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו את שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבים ולא יזנו אשה זונה וגרושה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם ואיש כי יזנה בת אביו חלל הוא באש תשרף ואיש אשר ישכב את אשת אחיו ערות אחיו גלה חרפה הם יערירים יהיו ואשה אל אחותו לא תקח נדה תהיה בחיה ואיש אשר יקח את אחותו בת אביו ובת אמו וראה את ערותה וגו׳ ואיש אשר יקח אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אותו ואתן אותם ואיש אשר יתן זרעו לגר לא יומת ואם עלם יעלים עין עם הארץ מעמו בתתו מזרעו למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי ואם לא יסתרו עם הארץ מעמו בתתו מזרעו למלך ולמולך לזנות אחרי מולך ונתתי אני פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אותו ואת כל הזונים אחרי מולך מקרב עמם ואיש אשר יפנה אל האבות ואל הידעני לזנות אחרי הם ונתתי פני באיש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו ואיש איש כי יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו ואיש אשר ינאף את אשת איש אשת רעהו מות יומת הנאף ונאפת ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו שניהם תבל הם דמיהם בם ואיש אשר יקח אשה ואת אמה הרעה הוא וגו׳ ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת והרגתם את הבהמה ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אותה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בם ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה וגו׳ ואיש אשר ישכב אל אשת נדה וגלה את ערותה וגו׳ ואת ערות אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה עונם יסבלו ואיש אשר ישכב את דודתו ערות דודו גלה חטאם יסבלו ערירים ואיש אשר יקח את אשת אחיו דודה הוא ערת דוד אחיו חרפה הם ערירים יהיו ואיש אשר יקח אשה ואת בתה לא תבאו את בת בנה ובת בתה לא תקח לגלות ערותה שאר הנה זמה הם ואיש אשר יקח אשה אל אחותה לצרר לגלות ערותה בחיה ואיש אשר ישכב אל אשת נדתו וגלה ערותו וגו׳ ואל ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא ערות אחיך לא תגלה ואיש אשר ישכב את אשת אחיו נדת אחיו גלה ערת אחיו ערערים יהיו ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא ערת אחיו לא יבנו ואיש אשר יקח אשה ואת אמה לא יהיו בתכם לא תקחו לבן בנך ובת בתך לא תקח לגלות ערותן שאר הנה זמה הם ואיש אשר יקח אשה ואת אחותה בת אביו או בת אמו וראה את ערותה וגו׳ ואיש אשר ישכב אל אשת אחיו ערת אחיו גלה חטא יחטאו ערירים יהיו ואיש אשר יקח אשה ואת אחותה חרפה הוא וגו׳ ואיש אשר ישכב אל אשת נדה וגלה את ערותה וגו׳ ואת ערות אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה עונם יסבלו ואיש אשר ישכב את דודתו ערות דודו גלה חטאם יסבלו ערירים יהיו ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדת אחיו גלה ערת אחיו ערערים יהי

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מתכנתו ב אל חמד וחיה ויעביר אתביתו
האלהים • והי ובמתכנתו: •

אחד בה׳ הישיחום וחדשים עם כתבים ולדיו שבם מבנו שבם הבנמי מחרב אחים מימיהו אבנחן ומי
מיק הדקים לא נעבדו שפטו בנפש שבשמו בנפש ו והיו בא ארמי ואין ואבירו המבריחים לעמות
מריב אל: •

הַפְּנִמִּית לְשָׁרֹת בְּקֹדֶשׁ
יִקְרִיבוּ חַטָּאתוֹ נָאם אֲדֹנָי יְהוִה׃
וְהִיוָּה לָהֶם לְנַחֲלָה אֲנִי
נַחֲלָתָם וְאֲחֻזָּה לֹא תִתְּנוּ לָהֶם
בְּיִשְׂרָאֵל אֲנִי אֲחֻזָּתָם׃ הַמִּנְחָה
וְהַחַטָּאת וְהָאָשָׁם הֵמָּה
יֹאכֵלוּם וְכָל חֲרֶם בְּיִשְׂרָאֵל
לָהֶם יִהְיֶה׃ וְרֵאשִׁית כָּל בִּכּוּרֵי
כָל וְכָל תְּרוּמַת כָּל מִכָּל
תְּרוּמוֹתֵיכֶם לַכֹּהֲנִים יִהְיֶה
וְרֵאשִׁית עֲרִסוֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ
לַכֹּהֵן לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתֶךָ׃
כָּל גְּבֻלָה וּטְרֻפָה מִזֶּה עוֹף
וּמִן הַבְּהֵמָה לֹא יֹאכְלוּ הַכֹּהֲנִים׃

וּבְחַפְּלֵכֶם אֶת הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה
תָּרִימוּ תְרוּמָה לַיהוָה קֹדֶשׁ
מִן הָאָרֶץ אֹרֶךְ חֲמִשָּׁה
וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְרֹחַב
עֲשֶׂרֶת אֶלֶף קֹדֶשׁ הוּא בְּכָל
גְּבוּלָהּ סָבִיב׃ יִהְיֶה מִזֶּה אֶל
הַקֹּדֶשׁ חֲמֵשׁ מֵאוֹת בַּחֹמֶשׁ
מֵאוֹת בְּרֹבַע סָבִיב וַחֲמִשִּׁים
אַמָּה מִגְרָשׁ לְסָבִיב׃ וּמִדָּה
הַמִּדָּה תִּמְדֹּד אֶת אֹרֶךְ
חֲמֵשֶׁת וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְרֹחַב
עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים וּבוֹ יִהְיֶה

הַמִّקְדָּשׁ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים׃
קֹדֶשׁ מִן הָאָרֶץ הוּא לַכֹּהֲנִים
מְשָׁרְתֵי הַמִּקְדָּשׁ יִהְיֶה׃
הַקְּרֵבִים לְשָׁרֵת אֶת יְהוָה
וְהָיָה לָהֶם מָקוֹם לְבָתִּים
וּמִקְדָּשׁ לַמִּקְדָּשׁ׃ וְחֲמִשָּׁה
וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אֹרֶךְ וְעֶשֶׂרֶת
אֲלָפִים רֹחַב יִהְיֶה לְלֻוִּם
מִשְׂרָתֵי הַבַּיִת לָהֶם לַאֲחֻזָּה
עֶשְׂרִים לְשָׁתֹת וְאֲחֻזָּתְכֶם
תִּתְּנוּ חֲמִשָּׁת אֲלָפִים רֹחַב
וְאֹרֶךְ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף
לְעֻמַּת תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ לְכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה׃ וְלַנָּשִׂיא
מִזֶּה וּמִזֶּה לְתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ
וְלַאֲחֻזַּת הָעִיר אֶל פְּנֵי תְרוּמַת
הַקֹּדֶשׁ וְאֶל פְּנֵי אֲחֻזַּת הָעִיר
מִפְּאַת יָם וּמִפְּאַת קָדְמָה
קָדִימָה וְאֹרֶךְ לְעֻמּוֹת אֲחַד
הַחֲלָקִים מִגְּבוּל אֶל גְּבוּל
הַיָּם לְאֶרֶץ יִהְיֶה לוֹ׃
לְאֲחֻזָּה בְּיִשְׂרָאֵל וְלֹא יוֹנוּ
עוֹד נְשִׂיאֵי אֶת עַמִּי וְהָאָרֶץ
יִתְּנוּ לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְטֵיהֶם׃
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
רַב לָכֶם נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל חָמָס
וְשֹׁד הָסִירוּ וּמִשְׁפָּט וּצְדָקָה

עֲשׂוּ הָרִימוּ גֵרְשֹׁתֵיכֶם מֵעַל
עַמִּי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ מֹאזְנֵי
צֶדֶק וְאֵיפַת צֶדֶק וּבַת צֶדֶק
יִהְיֶה לָכֶם׃ הָאֵיפָה וְהַבַּת תִּכֹּן
אֶחָד יִהְיֶה לִשְׂאֵת מַעֲשַׂר
הַחֹמֶר הַבַּת וַעֲשִׂירִת הַחֹמֶר
הָאֵיפָה אֶל הַחֹמֶר יִהְיֶה׃
מָתְכֹּנְתּוֹ וְהַשְּׁקֶל עֶשְׂרִים גֵּרָה
עֶשְׂרִים שְׁקָלִים חֲמִשָּׁה
וְעֶשְׂרִים שְׁקָלִים עֲשָׂרֶה
וְחֲמִשָּׁה שְׁקָל תְּמוּנָה יִהְיֶה
לָכֶם׃ זֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר
תָּרִימוּ שִׁשִּׁית הָאֵיפָה מֵחֹמֶר
הַחִטִּים וְשִׁשִּׁיתָם הָאֵיפָה
מֵחֹמֶר הַשְּׂעֹרִים׃ וְחֹקֶת הַשָّמֶן
הַבַּת הַשָּׁמֶן מַעֲשַׂר הַבַּת מִן
הַכֹּר עֲשֶׂרֶת הַבַּתִּים חֹמֶר כֹּר
עֲשֶׂרֶת הַבַּתִּים חֹמֶר׃ וְשֶׂה
אַחַת מִן הַצֹּאן מִן הַמָּאתַיִם
מִמַּשְׁקֵה יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה
וּלְעֹלָה וּלְשְׁלָמִים לְכַפֵּר
עֲלֵיהֶם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ כָּל
הָעָם הָאָרֶץ יִהְיוּ אֶל הַתְּרוּמָה
הַזֹּאת לַנָּשִׂיא בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְעַל
הַנְּשִׂיא יִהְיֶה הָעֹלוֹת וְהַמִּנְחָה
וְהַנֶּסֶךְ בַּחַגִּים וּבְחָדָשִׁים׃
וּבַשַּׁבָּתוֹת בְּכָל מוֹעֲדֵי בֵית

מן ב׳ ויאמר פטוק בוטו מן ואורין והדא מן הכומה מן חשמים • וכל בגיאוה דכאשון בין מן ה׳ ומן ויאמר פטוק ומן ז העם הדילים ומן ז ישרי והבנין ומן אז ומן המלוה׳
ועל דנגיד ועשיהו ואמר חדשים דמשרדין בר מן הר מן קדמי והסדנים דעזיא השלשה הראשונה הראשון פרץ שמעון ולוי חמל הנדכאים הבנאים וכל שאר קדיש מן ראש פטו׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ישראל חוא ויעשה את
החטאת ואת המנחה ואת
העולה ואת השלמים לכפר
בעד בית ישראל
כאשר צוה יהוה
ברא׳ שון באחד לחדש תקח
פר בן בקר תמים וחטאת
המקדש ולקח מדם הפר
החטאת ונתן אל מזוזת הבית
ואל ארבעה פנות העזרה ל
המזבח ועל מזוזות שער החיצ
הפנימית וכן תעשה בשבעה
בחדש מאת שגגה ומפתי
ובפרתם את הבית בראשון
בארבעה עשר יום לחדש
יהיה לכם הפסח חג שבעות
ימים מצות יאכל ועשה
הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד
כל עם הארץ פר חטאת
ושבעת ימי החג יעשה עולה
ליהוה שבעת פרים ושבעת
אילים תמימם ליום שבעת
תמים וחטאת שעיר עזים
ליום ומנחה איפה לפר
ואיפה לאיל יעשה ושמן הין
לאיפה בשמן עלי בחמשה
עשר יום לחדש בחג יעשה

כאלה שבעת הימים כחטאת
כעלה וכמנחה וכשמן
כה אמר אדני יהוה
שער החצר הפנימית הפנה
קדים יהיה סגור ששת ימי
המעשה וביום השבת יפתח
וביום החדש יפתח ובא
הנשיא דרך אולם השער
מחוץ ועמד על מזוזת השער
ועשו הכהנים את עלתו
ואת שלמיו והשתחוה על
מפתן השער ויצא והשער
לא יסגר עד הערב והשתחוו
עם הארץ פתח השער
החוא בשבתות ובחדשים
לפני יהוה והעלה אשר
יקרב הנשיא ליהוה ביום
השבת ששה כבשים
תמימם ואיל תמים ומנחה
איפה לאיל ולכבשים מנחה
מתת ידו ושמן הין לאיפה
וביום החדש פר בן בקר
תמימם וששת כבשים ואיל
תמימם יהיו ואיפה לפר
ואיפה לאיל יעשה מנחה
ולכבשים כאשר תשיגנו
ושמן הין לאיפה ובבוא

הנשיא דרך אולם השער
יבוא ובדרכו יצא ובבוא עם
הארץ לפני יהוה במועדים
הבא דרך שער צפון לה
השתחות יצא דרך שער
נגב והבא דרך שער נגב
יצא דרך שער צפונה לא
ישוב דרך השער אשר בא
בו כי נכחו יצא והנשיא
בתוכם בבוא יבוא ובצאתם
יצאו ובחגים ובמועדים תהיה
המנחה איפה לפר ואיפה ל
לאיל ולכבשים מתת ידו
ושמן הין לאיפה
וביום עלה הנשיא
נדבה עולה או שלמים נדבה
ליהוה ופתחו לו את השער
הפנה קדים ועשה את עלתו
ואת שלמיו כאשר יעשה
ביום השבת ויצא וסגר את
השער אחרי צאתו וכבש
בן שנתו תמים תעשה עולה
ליום ליהוה בבקר בבקר
תעשה אתו ומנחה תעשה
עליו בבקר בבקר ששית
האיפה ושמן שלישית ההין
לרס את הסלת מנחה ליהוה

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

חקות עולם תמיד׃ ועשו
את חבבשו את המנחה ׃
ואת השמן בבקר בבקר ׃
עולת תמיד׃ ב׃ כ׃
כה אמר אדני יהוה כי יתן ׃
הנשיא מתנה לאיש מבניו
נחלתו היא לבניו תהיה ׃׃
אחזתם היא בנחלה׃ וכי יתן
מתנה מנחלתו לאחד משריו
והיתה לו עד שנת הדרור ׃
ושבת לנשיא אך נחלתו בניו
להם תהיה׃ ו׃ ואיקח הנשיא
מנחלת העם לחנתם ׃׃
מאחזתם מאחזתו ינחל ׃
אתבני למען אשר לא ׃
יפיצו עמי איש מאחזתו ׃
ויביאני במבוא אשר על ׃
פתח השער אל הלשכות
הקדש אל הכהנים הפנות
צפונה והנה שם מקום ׃׃
בירכתם ימה׃ ׃
ויאמר אלי זה ׃מ׃
המקום אשר יבשלו שם
הכהנים את האשם ואת
החטאת אשר יאפו את
המנחה לבלתי הוציא אל החצר
החיצונה לקדש את העם׃
ויוציאני אל החצר החיצונה
ויעבירני אל ארבעת ׃
מקצעות החצר והנה חצר
במקצעת החצר חצר במקצעת
החצר׃ בארבעת מקצעות
החצר חצרות קטרות ׃׃
ארבעים ארך ושלשים ׃
רחבה מדה אחת לארבעתם
מחקצעות׃ וטור סביב בהם
סביב לארבעתם ומבשלות
עשוי מתחת הטורות סביב׃
ויאמר אלי אל הבית ׃
המבשלים אשר יבשלו׃
שם משרתי הבית את זבח
העם׃ ז׃ שבע אלפתים הבית
והנה מים יצאים מתחת ׃׃
מפתן הבית קדימה כיפני
הבית קדים והמים ירדים ׃
מתחת מכתף הבית הימנית
מנגב למזבח ויוצא דרך
שער צפונה וסבני דרך ׃
חוץ אל שער החוץ דרך
הפונה קדים והנה המים ׃׃
מפכים מן הכתף הימנית׃
בצאתה אשה קדים וקו ׃
בידו ומדד אלף באמה ׃מ׃
ויעבירני במים מי אפסים׃

ויוציאני אל החצר החיצונה
ויעבירני אל ארבעת ׃
מקצעות החצר והנה חצר
במקצעת החצר חצר במקצעת
החצר׃ בארבעת מקצעות
החצר חצרות קטרות ׃׃
ארבעים ארך ושלשים ׃
רחבה מדה אחת לארבעתם
מחקצעות׃ וטור סביב בהם
סביב לארבעתם ומבשלות
עשוי מתחת הטורות סביב׃
ויאמר אלי אל הבית ׃
המבשלים אשר יבשלו׃
שם משרתי הבית את זבח
העם׃ ז׃ שבע אלפתים הבית
והנה מים יצאים מתחת ׃׃
מפתן הבית קדימה כי פני
הבית קדים והמים ירדים ׃
מתחת מכתף הבית הימנית
מנגב למזבח ויוצא דרך
שער צפונה וסבני דרך ׃
חוץ אל שער החוץ דרך
הפונה קדים והנה המים ׃׃
מפכים מן הכתף הימנית׃
בצאתה אשה קדים וקו ׃
בידו ומדד אלף באמה ׃מ׃
ויעבירני במים מי אפסים׃

ומדד אלף ויעבירני במים ׃
מים ברכים ומדד אלף ויעבירני
מי מתנים׃ ומדד אלף נחל ׃
אשר לא אוכל לעבר׃ מי
באו המים מי שחו נחל ׃׃
אשר לא יעבר׃ ויאמר אלי
הראית בן אדם׃ ויולכני ׃
וישבני שפת הנחל׃ בשובני
והנה אל שפת הנחל׃ עץ
רב מאד מזה ומזה׃ ויאמר
אלי המים האלה יוצאים ׃
אל הגליל הקדמונה וירדן
על הערבה ובאו הימה אל
המים׃ והיה כל נפש חיה׃
אשר ישרץ אל כל אשר
יבוא שם הנחלים׃ והיה והיה
הדגה רבה מאד כי באו שמה
המים האלה׃ ורפאו והיו כל
אשר יבוא שמה הנחל׃
והיה עמדו עליו דגים ׃
מעין גדיו ועד עין עגלים ׃
משטוח לחרמים יהיו׃ ל׃
למינהם תהיה דגתם כדגת ׃
הים הגדול רבה מאד׃ ׃
בצאתי וגבאיו לא יתרפאו׃
למלחת׃ ויעלו הנה׃ ליעלה

לאחד׃ ו׃ ס׳ ויהי מדת לאחד מהם מקצה אחד אל קצה ומן מעבר לזה אמות נעבר בן ס׃
עולה תמיד׃ ז׃ ועשו אחד בחדש סיון עולת תמיד לדורותם עשה אתה כבש ראשון בן עולת תמיד׃ ס׃

ולא יקח ג׃ אשר לא ישא פנים ולא יקח מכף בשדה כשל ולא יקח ומשיא׃ ס׃

עולת ג׃ מל׃ וסימנהון עלעלת המקמוד דפסח
ועשו את הכבש לחטאת המשיחים לשמחה׃ ס׃

ובזר פנוי ה׃ הבשרי עדיעת בן שמהם מהה כלנפש חיה אשר בשרי ועמדו עליו ויקם ובקבוק ומלון
עדי ויהי מקדוד שביעת אלש שנן׃ ס׃ ב׃ פתח אוכל בזון בל כל ולוחה כל נפש חיה אשר בו עשי׳ ויעבני
ב׃ וחס בלים אל פעלה ומבלה מן ולכני׃ ס׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

לפאת נגבו ג׳ ונגבו קדימה ים המלח ויחרו
להם הגבול ווה גבול: ס׳

ותפלן ו׳ חס בלתי לעבוד בסון ולבפל מדי רק הפלה לישראל ופלא גדולה ופל רשון ודיוד ופלא אחוסד
בנחלה באשי פלא בבמדריה ומפלי פרי חזא הגדול ס׳ אחזלו ב׳ חד חס וחד מל וגנ מבנו הוא שבים הגיים בשסבל ס׳

עַל שִׁפְרוֹ מִזֶּה וּמִזֶּה כַּלְעֵץ
מַאֲכָל לֹא יָבוֹל עָלָיו לֹא
יִתֹּם פִּרְיוֹ לְחֹדֶשׁ וּבְכֹר כִּי
מֵימָיו מִן הַמִּקְדָּשׁ הֵמָּה
וְיִהְיוּ פִרְיוֹ לְמַאֲכָל
וְעָלָיו לִתְרוּפָה׃
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
גַּם זֶבוּל אֲשֶׁר תִּתְנַחֲלוּ אֶת
הָאָרֶץ לִשְׁנֵי עָשָׂר שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל יוֹסֵף חֲבָלִים׃ וְנַחֲלְתֶּם
אוֹתָהּ אִישׁ כְּאָחִיו אֲשֶׁר
נָשָׂאתִי אֶת יָדִי לָתֵת לָהֶם
לַאֲבֹתֵיכֶם וְנָפְלָה הָאָרֶץ
הַזֹּאת לָכֶם בְּנַחֲלָה׃ וְזֶה גְּבוּל
הָאָרֶץ לִפְאַת צָפוֹנָה מִן הַיָּם
הַדֶּרֶךְ חֶתְלֹן לְבוֹא
צְדָדָה חֲמָת בֵּרוֹתָה סִבְרַיִם׃
אֲשֶׁר בֵּין גְּבוּל דַּמָּשֶׂק וּבֵין
גְּבוּל חֲמָת עִיר הַתִּיכוֹן אֲשֶׁר
אֶל גְּבוּל חַוְרָן׃ וְהָיָה גְּבוּל מִן
הַיָּם חֲצַר עֵינוֹן גְּבוּל דַּמָּשֶׂק
וְצָפוֹן צָפוֹנָה וּגְבוּל חֲמָת
וְאֶת פְּאַת צָפוֹן וּפְאַת קֶדֶם
מִבֵּין חַוְרָן וּמִבֵּין דַּמָּשֶׂק
וּמִבֵּין הַגִّלְעָד וּמִבֵּין אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל הַיַּרְדֵּן מִגְּבוּל עַל
הַיָּם הַקַּדְמוֹנִי תַּמְדִּידוּ אֵת

פְּאַת קֶדֶם יָמָה וּפְאַת נֶגֶב
תֵּימָנָה מִתָּמָר עַד מְרִיבוֹת
קָדֵשׁ נַחֲלָה אֶל הַיָּם הַגָּדוֹל
וְאֶת פְּאַת תֵּימָנָה נֶגְבָּה
וּפְאַת תֵּימָן הַגָּדוֹל מִגְּבוּל
עַד נֹכַח לְבוֹא חֲמָת זֹאת
פְּאַת תֵּימָן׃ וְחֵלֶק לְכֶם לְשִׁבְטֵי
הָאָרֶץ הַזֹּאת לְכֶם לְשִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וְהָיָה תַּפִּלוּ אוֹתָהּ
בְּנַחֲלָה לָכֶם וּלְהַגֵּרִים הַגָּרִים
בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בָנִים
בְּתוֹכְכֶם וְהָיוּ לָכֶם כְּאֶזְרָח
בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִתְּכֶם יִפְּלוּ
בְּנַחֲלָה בְּתוֹךְ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
וְהָיָה בַשֵּׁבֶט אֲשֶׁר גֵּר
אִתּוֹ שָׁם תִּתְּנוּ נַחֲלָתוֹ נְאֻם
אֲדֹנָי יְהוִה׃
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַשְּׁבָטִים
מִקְצֵה צָפוֹנָה אֶל יַד דֶּרֶךְ
חֶתְלֹן לְבוֹא חֲמָתָה חֲצַר עֵינָן
גְּבוּל דַּמָּשֶׂק צָפוֹנָה אֶל יַד
חֲמָת וְהָיוּ לוֹ פְּאַת קֶדֶם הַיָּם
דָּן אֶחָד׃ וְעַל גְּבוּל דָּן מִפְּאַת
קֶדֶם עַד פְּאַת תֵּימָן אֲשֶׁר
אֶחָד׃ וְעַל גְּבוּל אֲשֵׁר

מִפְּאַת קֶדֶם יָמָה וְעַד פְּאַת תֵּימָן
וְמֵה נַפְתָּלִי אֶחָד׃ וְעַל גְּבוּל

נַפְתָּלִי מִפְּאַת קֶדֶם יָמָה עַד
פְּאַת תֵּימָן אֶחָד׃ וְעַל
גְּבוּל מְנַשֶּׁה מִפְּאַת קֶדֶם יָמָה
עַד פְּאַת תֵּימָן אֶפְרַיִם אֶחָד׃
וְעַל גְּבוּל אֶפְרַיִם מִפְּאַת
קֶדֶם וְעַד פְּאַת תֵּימָן רְאוּבֵן
אֶחָד׃ וְעַל גְּבוּל רְאוּבֵן
מִפְּאַת קֶדֶם עַד פְּאַת תֵּימָן
יְהֻנָּה אֶחָד׃ וְעַל גְּבוּל
יְהוּדָה מִפְּאַת קֶדֶם עַד פְּאַת
יָמָה תִּהְיֶה הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר
תָּרִימוּ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף
רֹחַב וְאֹרֶךְ כְּאַחַד הַחֲלָקִים
מִפְּאַת קֶדֶם עַד פְּאַת תֵּימָן
וְהָיָה הַמִּקְדָּשׁ בְּתוֹכוֹ׃ הַתְּרוּמָה
אֲשֶׁר תָּרִימוּ לַיהוָה אֹרֶךְ
חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְרֹחַב
עֶשֶׂרֶת אֲלָפִים׃ וְלַלְּוִיִּם
תִּהְיֶה תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ לַלְּוִיִּם
צְפוֹנָה חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף
וְיָמָה רֹחַב עֶשֶׂרֶת אֲלָפִים
וְקָדִימָה רֹחַב עֶשֶׂרֶת אֲלָפִים
וְנֶגְבָּה אֹרֶךְ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים
אֶלֶף וְהָיָה מִקְדַּשׁ יְהוָה
בְּתוֹכוֹ׃ לַכֹּהֲנִים הַמְקֻדָּשִׁים
מִבְּנֵי צָדוֹק אֲשֶׁר שָׁמְרוּ
מִשְׁמַרְתִּי אֲשֶׁר לֹא תָעוּ

אלוה ח׳ ואלה שמות השבטים שנים בו חצר מעבר עבריים שנים בו עמד מלך אלוה ושרד וכל מעלה ישראל מ״א עלה ומתן הלבוש: כאשר יב הדן ואמיץ יחיד דן הדין עמו
חלוקו ודיוקו כשהו ומצו ואלהם לשרו ועשר אל קלים בלו מכבו חלק חבלים חלקם בו אשר ומלאכן אשר חלק ראבדו ומיל ס׳ ואחד וכאחד הדשדים ופלון ס׳

בתעות בני ישראל אשר
תעו חלוים׃
והיתה לחם תרומה
מתרומת הארץ קדש׃
קדשים אל גבול הלוים׃
והלוים לעמת גבול הכהנים
חמשו ועשרים אלף ארך
ורחב עשרת אלפים כל ארך
חמשה ועשרים אלף ורחב
עשרת אלפים ולא ימכרו
ממנו ולא ימר ולא יעבור
ראשית הארץ כי קדש
ליהוה׃ וחמשת אלפים
הנותר ברחב על פני חמשה
ועשרים אלף חלהוא׃
לעיר למושב ולמגרש׃
והיתה העיר בתוכה ואלה
מדותיה פאת צפון חמש
מאות וארבעת אלפים׃
ופאת נגב חמש חמש מאות
וארבעת אלפים ומפאת
קדים חמש מאות וארבעת
אלפים ופאת ים חמש׃
מאות וארבעת אלפים׃
והיה מגרש לעיר צפונה
חמשים ומאתים ונגבה׃
חמשים ומאתים וקדימה
חמשים ומאתים וימה׃
חמשים ומאתים׃ והנותר
בארך לעמת תרומת׃
הקדש עשרת אלפים׃
קדימה ועשרת אלפים׃
ימה והיה לעמת תרומת׃
הקדש והיתה תבואתה׃
ללחם לעבדים עיר והעבד
העיר יעבדוהו מכל שבטי
ישראל׃ כל חתרומה׃
חמשה ועשרים אלף׃
בחמשה ועשרים אלף׃
רבועות תרימו את תרומת
הקדש אל אחוזת העיר׃
והנותר לנשיא מזה ומזה׃
לתרומת הקדש ולאחוזת
העיר אל פני חמשה ועשרים
אלף תרומה עד גבול קדימה
וימה על פני חמשה ועשרים
אלף על גבול ימה לעמת
חלקים לנשיא והיתה׃
תרומת הקדש ומקדש׃
הבית בתוכה ומאחזת׃
הלוים ומאחזתם ערבתוך
אשר לנשיא והיה בין גבול
יהודה ובין גבול בנימן לנשיא
יהיה׃ ויתר השבטים מפאת
קדימה עד פאת ימה בנימן
אחד׃ ועל גבול בנימן׃
מפאת קדימה עד פאת
ימה שמעון אחד׃ ועל
גבול שמעון מפאת קדימה
עד פאת ימה יששכר אחד׃
ועל גבול יששכר מפאת
קדימה עד פאת ימה זבולן
אחד׃ ועל גבול זבולן
מפאת קדמה עד פאת ימה
גד אחד׃ ועל גבול גד אל
פאת נגב תימנה והיה גבול
מתמר מי מריבת קדש נחלה
על הים הגדול׳ זאת הארץ
אשר תפילו מנחלה לשבטי
ישראל׳ ואלה מחלקותם׃
נאם אדני יהוה׃
ואלה תוצאת העיר מפאת
צפון חמש מאות וארבעת
אלפים מדה׃ ושערי העיר
על שמות שבטי ישראל׃
שערים שלשה צפונה׃
שער ראובן אחד שער
יהודה אחד שער לוי אחד׃
ואל פאת קדימה חמש
מאות וארבעת אלפים׃
ושערים שלשה׃ ושער

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

נגבון ד׳ בסופר והומלטרון ואות פאוך והמלטר
הלאלוחיוה מיגרש ומאות ל״פ: ס׳

ובמן ישראל הי׳ רצאים בזרעמה אז ישוד משה כיבא סמם מכון עשרים ומאמאו אות המלכל אשרי חסדיחיו
כסלוחת מישוד עבדיוחוה אמרו נטשה חנשוד אדיה ללון לבבענש ונקבו מיגבו חחדש ישבי בחופיה: ס׳

ל׳ ויוסף אחר שער בנימן
אחד שערדן אחד ופאת
נגבה חמשמאות וארבעת
אלפים מדה ושערים שלשה
שער שמעון אחד שער
ישששכר אחד שער זבולן
אחד פאתימה חמש
מאות וארבעת אלפים
שערים שלשה שער
גד אחד שער אשר אחר
שער נפתלי אחד סביב
שמנה עשר אלף ושם
העיר מיום יהוה שמה:

סכום הפסוקים
אלף ומאתים
ושבעים ושלשה

ל׳ דבר יהוה אשר היה אל ש
חושע בן בארי בימי עזיה
יותם אחז יחזקיה מלכי
יהודה ובימי ירבעם בן יואש
מלך ישראל תחלת דבר
יהוה בהושע
ויאמר יהוה אל הושע לך
קח לך אשת זנונים וולדי
זנונים כי זנה תזנה הארץ
מאחרי יהוה וילך ויקח את

גמר בת דבלים ותהר ותלד
לו בן ויאמר יהוה אליו
קרא שמו יזרעאל כי עוד
מעט ופקדתי את דמי
יזרעאל על בית יהוא
והשבתי ממלכות בית
ישראל והיה ביום ההוא
ושברתי את קשת ישראל
בעמק יזרעאל ותהר עוד
ותלד בת ויאמר לו קרא
שמה לא רחמה כי לא
אוסיף עוד ארחם את בית
ישראל כי נשא אשא להם
ואת בית יהודה ארחם
וחשתים ביהוה אלהיהם
ולא אושיעם בקשת ובחרב
ובמלחמה בסוסים ובפרשים
ותגמל את לא רחמה ותהר
ותלד בן ויאמר קרא שמו
לא עמי כי אתם לא עמי
ואנכי לא אהיה לכם
והיה מספר בני
ישראל כחול הים אשר
לא ימד ולא יספר והיה
במקום אשר יאמר להם
לא עמי אתם יאמר להם
בני אל חי ונקבצו בני

יהודה ובני ישראל יחדו
ושמו להם ראש אחד
ועלו מן הארץ כי גדול יום
יזרעאל אמרו לאחיכם
עמי ולאחותיכם רחמה
ריבו באמכם ריבו כי היא
לא אשתי ואנכי לא
אישה ותסר זנונים מפניה
ונאפופיה מבין שדיה
פן אפשיטנה ערמה
והצגתיה כיום תולדה
ושמתיה כמדבר ושתתה
כארץ ציה והמתיה
בצמא ואת בניה לא
ארחם כי בני זנונים המה
כי זנתה אמם הביישה
הורתם כי אמרה אלכה
אחרי מאהבי נתני לחמי
ומימי צמרי ופשתי שמני
ושקוי לכן הנני שך את
דרכך בסירים וגדרתי את
גדרה ונתיבותיה לא תמצא
ורדפה את מאהביה ולא
תשיגם ובקשתם ולא
תמצא ואמרה אלכה
ואשובה אל אישי הראשון
כי טוב לי אז מעתה והיא

ל׳ וכל ראש פסוק המלכל

ל׳ ראש פסוק

ל׳ ראש פסוק

ל׳ חס

ל׳ ראש פסוק

ל׳ סוף פסוק

ל׳ ל׳ ל׳

West Semitic Research Project

Centimeters © Bruce E. Zuckerman

לאיר שח כי אנכי נתתי
לה חדגן ותירוש ושמן ערך
וכסף הרביתי לה וזהב
עשו לבעל לכן אשוב
ולקחתי דגני בעתו ותירושי
במועדו וחצלתי צמרי
ופשתי לכסות את ערותה
ועתה אגלה את נבלתה
לעיני מאהביה ואיש לא
יצילנה מידי והשבתי כל
משוש חגה חדשה ושבתה
וכל מועדה והשמתי גפנה
ותאנתה אשר אמרה
אתנה המה לי אשר נתנו
לי מאהבי ושמתים ליער
ואכלתם חית השדה
ופקדתי עליה את ימי
הבעלים אשר תקטיר ל
להם ותעד נומה והלכה
ותלך אחרי מאהביה ואתי
שכחה נאם יהוה
לכן הנה אנכי מפתיה
והלכתיה המדבר ודברתי
על לבה ונתתי לה את
כרמיה משם ואת עמק
עכור לפתח תקוה וענתה
שמה כימי נעורה וכיום
עלתה מארץ מצרים
והיה ביום ההוא
נאם יהוה תקרא אישי ש
ולא תקרא אלי עוד בעלי
והסרתי את שמות הבעלים
מפיה ולא יזכרו עוד בשמם
וברתי להם ברית ביום
ההוא עם חית השדה ועם
עוף השמים ורמש האדמה
וקשת וחרב ומלחמה
אשבור מן הארץ והשכבתים
לבטח וארשתיך לי
לעולם וארשתיך לי בצדק
ובמשפט ובחסד וברחמים
וארשתיך לי באמונה
וידעת את יהוה
והיה ביום ההוא
אענה נאם יהוה אענה
את השמים והם יענו את
הארץ והארץ תענה את
הדגן ואת התירוש ואת
היצהר והם יענו את יזרעאל
וזרעתיה לי בארץ ורחמתי
את לא רחמה ואמרתי ל
לא עמי אתה והוא
יאמר אלהי
ויאמר יהוה אלי עוד לך

אהב אשה אהבת רע
ומנאפת כאהבת יהוה את
בני ישראל והם פנים אל
אלהים אחרים ואהבי אשישי
ענבים ואכרה לו בחמשה
עשר כסף וחומר שעורים ל
ולתך שעורים ואמר אליה
ימים רבים תשבי לי לא תזני
ולא תהיי לאיש ואני
אליך כי ימים רבים ישבו בני
ישראל אין מלך ואין שר
ואין זבח ואין מצבה ואין
אפוד ותרפים אחר ישבו בני
ישראל ובקשו את יהוה
אלהיהם ואת דוד מלכם
ופחדו אל יהוה ואל טובו
באחרית הימים
שמעו דבר יהוה בני ישראל
כי ריב ליהוה עם ישבי הארץ
כי אין אמת ואין חסד ואין
דעת אלהים בארץ אלה
וכחש וגנב ונאף פרצו
ודמים בדמים נגעו על כן
תאבל הארץ ואמלל כל
יושב בה בחית השדה ועוף
השמים וגם דגי הים יאספו
אך איש אל ריב ואל יוכח איש

עלוסה ג ב מל מיה עלוסה ב׳עלוסה את
אישה ומיום עלוסה: ס׳

רשבי ס׳ לעד חדשב בארץ בלסחי נשמכם אוחיש בשמכם ריבשם בם עפמו עצמם מיומים בארץ יחזה וקמם
ורשם כי ישחו אך מיקים עדי עד סמל בומיה לארץ: ס׳

ואמרה ח ואמיתו אלהים שוקה ואמרה הנשה אמן אמן ואמרה מאמן ובמרו ועשה ואמרה בכה ואמרה אלהה
ואשבה ואסרי לב ואמרה לו ומשמרי לא פעלתי אות ובמו שרי ג׳ מל ויעשה בנו ישראל לכן אמתב: ס׳ס׳ס׳

ותמרוש ג׳ ותהא לא ידשי ויבן מחזה ואמר
לעמו ומלחמה הביאו מעשה מלאכן: ס׳ס׳ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ועמה ב׳ אפרים ואשר אשמה בל׳ חזנו מפך
ומד אוש לבם הלשנר: ס

בפנו ה׳ ויישר בפנו וחלמ בפלו מיעל רגלו ושרו נאמן ישראל בפנו וחביר הרעא ישרישע בפנו: ס: ס:
ויעמ ג׳ עשל וריעב יחוה גרו ויקבל אורישר כיאמן לשאול שמו מוכרעב: ומדוריעב ס: ס: ס:

ועמה במרכבי כחו ובשלת
חיים ובשל גם נביא עמך
לילה ורמיתי אמך ערמו
עמי מבל׳ חדעת כי אתה
חדעת מאסת ואמאס אתכם
מכהן לי ותשכח תורת אלהיך
אשכח בנך גם אני כלם כן
חטאו לי כבודם בקלון אמיר
חטאת עמי יאכלו ואל שונם
ישאו נפשו וחיה כעם כהן
ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו
אשיבלו ויאכלו ולא ישבע
חזנו לא יפר נו כי אתיהוה
עזבו לשמר ונותו ויזותיו ירוש
יקחו לב עמי בעצו ישאל
ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים
התעה ויזנו מתחת אלהיהם
על ראשי ההרים ובחרו על
הגבעות יקטרו תחת אלון
ולבנה ואלה כי טוב צלה
על כן תזנה בנותיכם ל
וכלותיכם תנאפנה לא
אפקוד על בנותיכם כי
תזנה ועל כלותיכם כי
תנאפנה כי היה עם הזנות
ופרדו עם הקדשות שוחט
יזבחו עם לאוביו ולבטי

אם זנה אתה ישראל אל
יאשם יהודה ואל תבאו
הגלגל ואל תעלו בית און
ואל תשבעו חי יהוה כי
כפרה סררה סרר ישראל
עתה ירעם יהוה כבכש
במרחב יהבוה עי עבים
אפרים חבר לעצבים
חזנה חזנו אהבו הבו קלון
מגנה ערדריה אותה
בכנפיה ויבשו מזבחותם
שמעו זאת
הכהנים והקשיבו בית
ישראל ובית המלך האזינו
כי לכם המשפט כי פח
היתם למצפה ורשת
פרושה על תבור ושחטה
שטים העמיקו ואני מוסר
לכלם אני ידעתי אפרים
וישראל לא נחבא ממני
עתה הזנית אפרים נטמא
ישראל לא יתנו מעלליהם
לשוב אל אלהיהם כי
רוח זנונים בקרבם ואת
יהוה לא ידעו ועונה גאון
ישראל בפניו ישראל
ואפרים יכשלו בעונם כשל

גם יהודה עמם בצאנם מ
ובבקרם ילכו לבקש את
יהוה ולא ימצאו חל יזמם
בי יהוה בגדו כי בנים זרים
ילדו עתה יאכלם חדש ל
את חלקיהם
תקעו שופר
בגבעה חצצרה ברמה מ
הריעו בית און אחריך
בנימין אפרים לשמה
תהיה ביום תוכחה בשבטי
ישראל הודעתי נאמנה
היו שרי יהודה כמסיגי גבול
עליהם אשפוך כמים עברתי
עשוק אפרים רצוץ משפט
כי הואיל הלך אחרי צו
ואני כעש לאפרים וכרקב
לבית יהודה וירא אפרים
את חלו ויהודה את מזרו
וילך אפרים אל אשור
וישלח אל מלך רב והוא
לא יוכל לרפא לכם ולא
יגה מכם מזור כי אני
כשחל לאפרים וכבפיר
לבית יהודה אני אני אטרף
ואלך אשא ואין מציל
אלך אשובה אל מקומי

אפרים ל׳ קמיע למשה אפרים ויחי אשר אחרי אפרים ירוה חבור עבמיע ולא איכנו וחזב פמוק דמוק ס
ואיל ויהוה ... אישון חורים בישלהוש חדעמם עברי אנבי אלך ובכו:

ועמ ג׳ ומלשחמים לא מבון אם ומלק בשופרים:
כטון ב׳ ומיהו בעם כטון ומיהו כעם: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

עד אשר יאשמו ובקשו פני
ב בעד לחם ישחרנני לבו
ונשובה אל יהוה ביהואטרף
ורפאנו יוחבשנו וחיינו
מימים ביומם שלשו יקימנו
ונחיה לפניו ונדעה נרדפה
לדעת את יהוה כשחר נכון
מוצאו ובואו אכמש לנו
כמלקוש יורה ארץ מה
אעשה לך אפרים מה אעשה
לך יהודה וחסדכם כענן
בקר וכטל משכים חלף
על כן חצבתי בנביאים
הרגתים באמרי פיומשפטיך
אור יצא כי חסד חפצתי
ולא זבחות את אלהים
מעלות והמה כאדם עברו
גרית שם בגדו בי גלעד
קרית פעלי און עקבה מ
מדם וכהני איש גדודים
חברים הנים דרך יר גחו
שכמה כי זמה עשו בית
ישראל ראיתי שערוריה
שם זנות לאפרים נטמא
ישראל גם יהודה שת
קציר לך בשובי שבות עמי
ברפא לישראל ונגלה
עון אפרים ורעת שמרון
כי פעלו שקר וגנב יבוא
פשט גדוד בחוץ ובלאמו
ללבבם כל רעתם זכרתי
עתה סבבום מעלליהם נגד
פני היו ברעתם ישמחו מלך
ובכחשיהם שרים כלם
מנאפים כמו תנור בערה
מאפה ישבות מעיר מלש
בצקו עד חמצתו הוסמלכנו
החלו שרים חמת יין משך
ידו את לצים כי קרבו
כתנור לבם בארבם כל
הלילה נשן אפהם בקר
הוא בער כאש להבה כל
יתמו כתנור ואכלו את
שפטיהם כל מלכיהם נפלו
אין קרא בהם אלי אפרים
בעמים הוא יתבולל אפרים
הוה עגה בלי הפוכה אכלו
זרים כחו והוא לא ידע גם
שיבה זרקה בו והוא לא
ידע ועונו בגאונו שר אל
בפנו ולא שבו אל יהוה
אלהיהם ולא בקשהו
בכל זאת ויהי אפרים כיונה

פותה אין לב מצרים קראו
אשור הלכו באשר ילכו
אפרוש עליהם רשתי
כעוף השמים אורידם
איסרם כשמע לעדתם
אוי להם כי נדדו
ממני שד להם כי פשעו בי
ואני אפדם והמה דברו
עלי כזבים ולא זעקו אלי
בלבם כי יילילו על משכבותם
על דגן ותירוש יתגוררו
יסורוני ואני יסרתי חזקתם
זרועתם ואלי יחשבו רע
ישובו לא על היום
רמיה יפלו בחרב שריהם
מזעם לשונם זו לעגם
בארץ מצרים אל חבל
שפר בגשר עלבית יהוה
יען עברו בריתי ועל תורתי
פשעו לי ונו עקו אלהי
יד ענוך ישראל זנחו ישראל
טוב אויב ירדפו הם המליכו
ולא ממני השרו ולא
ידעתי כספם וזהבם עשו
להם עצבים למען יכרת
זנח עגלך שמרון חרה אפי
בם עד מתי לא יוכלו נקיון

ונשובה ז ומשמוש נמצא ראש חשר באן ובמה מ"ש לב מקשה אל שובני יהוה הוא מלה סל ונשובה: ח

ומא א תמצאנו שחיר ה"ש ומה פשוט ונישר בפנו מלך ובמדב ב שאו שאו ל מעז מל: מאדם ג ומעמ ומעוזו) אם מדרש: ס שרב ל קמ"ל ס שת ל אלהים ומן פב עו גם מחזה בטחון הכמל: ס

עשון ל ג מל והמות מס ששם ביטחים פרי אדמיק עשון אפריב אחר עשק כחם נפש: חזו ומרמלו גזו למלי עשון: ס בנבראים ה ומחי כלו ורע ואיש שם ששם ומשטגם הוא גם בחלמחר גם בחאחיי על כזה אבול: ס

טרף ב קמ"ל ומגד עלה ומה בי הוא מרים: ס מלוצאו ב כשהר מ"ן ט ומשמים קדי חמיד: ס

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

כִּי מִי שְׂרָאֵל הוּא חָרַשׁ ✓
עָשָׂהוּ וְלֹא אֱלֹהִים הוּא׳ כִּי
שְׁבָבִים יִהְיֶה עֵגֶל שֹׁמְרוֹן׳
כִּי רוּחַ יִזְרָעוּ וּסוּפָתָה ✓ לָ
יִקְצְרוּ קָמָה אֵין לוֹ צֶמַח בְּלִי
יַעֲשֶׂה קֶמַח אוּלַי יַעֲשֶׂה ✓
זָרִים יִבְלָעֻהוּ נִבְלַע יִשְׂרָאֵל
עַתָּה הָיוּ בַגּוֹיִם כְּכְלִי אֵין חֵפֶץ
בּוֹ׳ כִּי הֵמָּה עָלוּ אַשּׁוּר פֶּרֶא
בּוֹדֵד לוֹ אֶפְרַיִם הִתְנוֹאֲחֻבִּים
גַּם כִּי הִתְּנוּ בַגּוֹיִם עַתָּה ✓ לָ
אֶקְבְּצֵם וְיָחֵלוּ מְעַט מִמַּשָּׂא
מֶלֶךְ שָׂרִים׳ כִּי הִרְבָּה אֶפְרַיִם
מִזְבְּחוֹת לַחֲטֹא הָיוּ לוֹ מִזְבְּחוֹת
לַחֲטֹא׳ אֶכְתֹּב לוֹ רֻבֹּי תּוֹרָתִי
כְּמוֹזָר נֶחְשָׁבוּ׳ זִבְחֵי הַבְּהָבִי
יִזְבְּחוּ בָשָׂר וְאֹכְלוּ׳ יְהוָה לֹא
רָצָם עַתָּה יִזְכֹּר עֲוֹנָם וִיפְקֹד
חַטֹּאתָם הֵמָּה מִצְרַיִם יָשׁוּבוּ׳
וְיִשְׁכַּח יִשְׂרָאֵל אֶת עֹשֵׂהוּ
וַיִּבֶן הֵיכָלוֹת וִיהוּדָה הִרְבָּה ✓
עָרִים בְּצָרוֹתָיו שֹׁלַחְתִּי אֵשׁ
בְּעָרָיו וְאָכְלָה אַרְמְנוֹתָיו׳ 9.1
אַל תִּשְׂמַח
יִשְׂרָאֵל אַל גִּיל כָּעַמִּים כִּ
זְנִיתָ מֵעַל אֱלֹהֶיךָ אָהַבְתָּ ✓
אֶתְּנָן עַל כָּל גָּרְנוֹת דָּגָן׳ גֹּרֶן

וַיִּקֹּב לֹא יִרְעֶם וְתִירוֹשׁ ✓
יְכַחֵשׁ בָּהּ׳ לֹא יֵשֵׁב בְּאֶרֶץ
יְהוָה וְשָׁב אֶפְרַיִם מִצְרַיִם ✓
וּבְאַשּׁוּר טְמֵאִים יֹאכֵלוּ׳ לֹא
יִסְּכוּ לַיהוָה יַיִן וְלֹא יַעַרְבוּ
לוֹ׳ זִבְחֵיהֶם כְּלֶחֶם אוֹנִים לָ
לָהֶם כָּל אֹכְלָיו יִטַּמָּאוּ׳ כִּי
לַחְמָם לְנַפְשָׁם לֹא יָבוֹא ✓
בֵּית יְהוָה׳ מַה תַּעֲשׂוּ לְיוֹם
מוֹעֵד וּלְיוֹם חַג יְהוָה׳ כִּי הִנֵּה
הָלְכוּ מִשֹּׁד מִצְרַיִם תְּקַבְּצֵם
מֹף תְּקַבְּרֵם מַחֲמַד לְכַסְפָּם
קִמּוֹשׁ יִירָשֵׁם חוֹחַ בְּאָהֳלֵיהֶם׳
בָּאוּ יְמֵי הַפְּקֻדָּה בָּאוּ יְמֵי ✓
הַשִׁّלֻּם יֵדָע יִשְׂרָאֵל אִוֶּל
הַנָּבִיא מְשֻׁגָּע אִישׁ הָרוּחַ
עַל רֹב עֲוֹנְךָ וְרַבָּה מַשְׂטֵמָה׳
צָפָה אֶפְרַיִם עִם אֱלֹהָי ✓
נָבִיא פַּח יָקוּשׁ עַל כָּל דְּרָכָיו
מַשְׂטֵמָה בְּבֵית אֱלֹהָיו׳ ✓
הֶעְמִיקוּ שִׁחֲתוּ כִּימֵי הַגִּבְעָה
יִזְכֹּר עֲוֹנָם יִפְקֹד חַטֹּאתָם׳
כַּעֲנָבִים בַּמִּדְבָּר ✓
מָצָאתִי יִשְׂרָאֵל כְּבִכּוּרָה ✓
בְּתְאֵנָה בְּרֵאשִׁיתָהּ רָאִיתִי
אֲבוֹתֵיכֶם חָמַדְתִּי בָאוּ בַעַל ✓
פְּעוֹר וַיִּנָּזְרוּ לַבֹּשֶׁת וַיִּהְיוּ ✓

שִׁקּוּצִים כְּאַהֲבָם׳ אֶפְרַיִם
כָּעוֹף יִתְּעוֹפָף כָּבוֹדָם ✓
מִלֵּדָה וּמִבֶּטֶן וּמֵהֵרָיוֹן׳ כִּי
אִם יְגַדְּלוּ אֶת בְּנֵיהֶם ✓
וְשִׁכַּלְתִּים מֵאָדָם כִּגַּם אוֹי
לָהֶם בְּשׁוּרִי מֵהֶם׳ אֶפְרַיִם
כַּאֲשֶׁר רָאִיתִי לְצוֹר שְׁתוּלָה
בְּנָוֶה וְאֶפְרַיִם לְהוֹצִיא אֶל
הָרֵג בָּנָיו׳ תֵּן לָהֶם יְהוָה מַה
תִּתֵּן תֵּן לָהֶם רֶחֶם מַשְׁכִּיל
וְשַׁדַּיִם עֹמְקִים בֶּלֶד שָׁדָם
בְּגִלְגַּל מִשָּׁם שְׂנֵאתִים עַל
רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם מִבֵּיתִי ✓
אֲגָרְשֵׁם לֹא אוֹסִיף אַהֲבָתָם
כָּל שָׂרֵיהֶם סָרֵרִים הֵמָּה ✓
אֶפְרַיִם שֹׁדֵשׁ נָכֶה פְּרִי
בַּלִּי יַעֲשׂוּן גַּם כִּי יוֹלִידוּן ✓
וְהֵמִתִּי מַחֲמַדֵּי בִטְנָם׳
יִמְאָסֵם אֱלֹהַי כִּי
לֹא שָׁמְעוּ לוֹ וְהָיוּ נֹדְדִים ✓
בַּגּוֹיִם׳ גֶּפֶן בּוֹקֵק
יִשְׂרָאֵל פֵּרִי יַשְׁוֶה לוֹ כִּי ✓
לְפִרְיוֹ הִרְבָּה לְמִזְבְּחוֹת נֵיטִיב
לְאַרְצוֹ הֵיטִיבוּ מַצֵּבוֹת ✓
חָלַק לִבָּם עַתָּה יֶאְשָׁמוּ ✓
הוּא יְעָרֵף מִזְבְּחוֹתָם יְשֹׁדֵד
מַצֵּבֹתָם׳ כִּי עַתָּה יֹאמְרוּ ✓

אין מלך לנו כי לא יראנו את
יהוה והמלך מה יעשה לנו ׃
דברו דברים אלות שוא כרת
ברית ופרח כראש משפט ׃
על תלמי שדי לעגלות בית
און יגורו שכן שמרון כי ׃
אבל עליו עמו וכמריו עליו
יגילו על כבודו כי גלה ממנו ׃
גם אותו לאשור ובל מנחה
למלך ורב שנה אפרים יקח
ויבוש ישראל מעצתו ׃
נדמה שמרון מלכה כי צף
על פני מים ונשמדו במות ׃
אף חטאת ישראל קון ׃
ורדו יעלה על מזבחותם
ואמרו להרים כסונו ולגבעות
נפלו עלינו ׃ מימי
הגבעה חטאת ישראל שם
עמדו לא תשיגם בגבעה ׃
מלחמה על בני עולה באותי
ואסרם ואספו עליהם עמים
באסרם לשתי עונתם ׃
ואפרים עגלה מלמדה ׃
אני עברתי
אעבר על טוב צוארה ארכיב ׃
אפרים יחרש יהודה יעבד
ישראל יחרד לו יעקב ׃ זרעו
לי ערקוה קיצו ולפיחסד ׃
נירו לכם ניר ועת לדרוש
את יהוה עד יבא ויורה ׃
צדק לכם חרשתם רשע
עלתם קציר אכלתם ׃
פריבחש מבטחתך בדרכך
ברב גבוריך וקם שאון ׃
בעמך ושדד כל מבצריך ישוד
כשד שלמן בית ארבאל מיום
מלחמה אם על בנים רטשה אם
עשה לכם בית אל מפני רעת
רעתכם בשחר נדמה נדמה
מלך ישראל בי נער ישראל
ואהבהו וממצרים קראתי
לבני קראו להם כן הלכו
מפניהם לבעלים יזבחו ׃
ולפסלים יקטרון ואני
תרגלתי לאפרים קחם על
זרועתיו ולא ידעו כי רפאתים
בחבלי אדם אמשכם ׃
בעבתות אהבה ואהיה להם
כמרימי על לחיהם ואט
אליו אוכיל לא ישוב אל
ארץ מצרים ואשור הוא
מלכו כי מאנו לשוב וחלה
חרב בעריו וכלתה בדיו ואכלה
ממעצותיהם ועמי תלואים
למשובתי ואל על יקרא אחד
יחד לא ירומם איך אתנך
אפרים אמגנך ישראל
איך אתנך כארמה אשימך
כצבאים נהפך עלי לבי יחד
נכמרו נחומי לא אעשה
חרון אפי לא אשוב לשחת
אפרים מאל אנכי ולא
איש בקרבך קדוש ולא
אבוא בעיר ׃ אחרי יהוה
ילכו כאריה ישאג כי יהוא
ישאג ויחרדו בנים מים ׃
יחרדו כצפור ממצרים
וכיונה מארץ אשור ׃ ושבתים
יהוה ׃ סבבני
בכחש אפרים ובמרמה בית
ישראל ויהודה שרד עם
אל ועם קדושים נאמן ׃
אפרים רעה רוח ורדף קדים
כל היום כזב ושד ברבה וכרית
עם אשור וכרתו ושמן ל׳ מ׳
למצרים יובל ׃ ריב ליהוה
עם יהודה לפקד על יעקב
כדרכו כמעלליו ישיב לו ׃
בבטן עקב את אחיו ׃
ובאונו שרה את אלהים ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

א דכתב ון מטו תכל ישראל ושפטו ישלח אלהו בן דוד ושמו יוסף אמרחבנים לאוסף: סלוך ●
לשמו ג כל מהו הרשעי לעמדו ואקדי נלא יוכן מלכי הגבורים: בנדרים ב הגבו שמוש שחוקי ישראל ●:

אפרים ד ק מ ל לשמרוהו אישבמרי אפרים
ריהו עמן אפרים תבוי בעמים אפרוים: ט:

ותשר אל מלאך ויבל בכה
ויתחנן לו בית אל ימצאנו
ושם ידבר עמנו ויתוה
אלהים צבאות יהוה זכרו
ואתה באלהיך תשוב חסד
ומשפט שמר וקוה אל
אלהיך תמיד כנעו בידו
מאזנים מרמה לעשק אהב
ויאמר אפרים אך עשרתי
מצאתי און לי כל יגיעי לא
ימצאו לי עון אשר חטא
ואנכי יהוה אלהיך מארץ
מצרים עד אושיבך באהלים
כימי מועד ודברתי על
חנביאים ואנכי חזון והרביתי
וביד חנביאים אדמה אם
גלעד און אך שוא היו
בגלגל שורים זבחו גם עגם
מזבחותם כגלים על תלמי
שדי ויברחו יעקב שדה
ארם ויעבד ישראל באשה
ובאשה שמר ובנביא העלה
יהוה את ישראל ממצרים
ובנביא נשמר הכעס
אפרים תמרורים ודמיו
עליו יכוש חרפתו ישיב
לואדני כדבר אפרים חתת

נשא אתו אבישר אל ואשם
בבעל ומת ועתה וסף
לחטא ויעשו להם מסכה
מכספם כתבונם עצבים
מעשה חרשים כלה להם
הם אמרים זבחי אדם
עגלים ישקון לבן יהיו
בענבי קרו בטל משכים
תלך כמץ יסער מגרן
וכעשן מארבה ואנכי
יהוה אלהיך מארץ מצרים
ואלהים זולתי לא תדע
ומושיע אין בלתי אני
רעתיך במדבר בארץ
תלאבות כמרעיתם וישבעו
שבעו וגרם לבם על כן
שכחוני ואחי לחם כמו שחל
כנמר על דרך אשור
אפגשם כדב שכול ואקרע
סגור לבם ואכלם שם
כלביא חיתי תשרפם תבקע
שחתך ישראל כי בי בעזרך
אחי מלכך אפו איו שעך
בכל עריך ושפטיך אשר
אמרת תנה לי מלך ושרים
אתן לך מלך באפי ואקח
בעברתי צרור עון

אפרים עפונה חטאתו
חבקיו ולדה ובאו לו חוא
בן לא חכם כי עת לא יעמד
במשבר בנים מיר שאול
אפדם ממות אגאלם אחי
דבריך מות אחי קטבך
שאול נחם יסתר מעיני כי
חוא בן אחים ופריא ובא
קדים רוח יהוה ממדבר עלה
ויבש מקורו ויחרב מעינו
חוא ישסה אוצר כל כלי
חמדה תאשם שמרון כי
מרדה באלהיה בחרב יפלו
עלליהם ירטשו והריותיו
יבקעו
שובה ישראל עד יהוה אלהיך
כי כשלת בעונך קחו עמכם
דברים ושובו אל יהוה אמרו
אליו כל תשא עון וקח טוב
ונשלמה פרים שפתינו
אשור לא יושיענו על סוס
לא נרכב ול אנאמר עוד
אלהינו למעשה ידינו אשר
בך ירחם יתום ארפא
משובתם אחבם נדבה כי שב
אפי ממנו אהיה כטל לישראל
לישראל יפרח כשושנה

שמול ב ומדי נפש קמה קרוב שכול אפגשם
כדב פגוש דב שכול באיש: ה: ה: כ: ה:

על דרך ה ומנד בני אלמוזה רכבי אתנות ושרפן תפרוזן ואדי לחם אחז ויקשב לקשבו: ה: ה
ואלוהים ז ראמרו ויסף אל אחזו ואלוקי מרמעלו ואלהים ורוחמו ואלוהים אמרי לבחולו ואלוהים מלבי
מקדש פרעי ושרעתה ●:

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

ויקרא ד׳ כ׳ גוי עליך ואין מעצר לעבד שם
רמשו איש מפרחוחיה אמרו מבאר: ס:

ויקרא ד׳ ד׳ ויאמר ויאצו ויאמר ויאצו ואחיו לא זקף זקף חזון עליכם: וכל אחיהם דבמסרון בר
מן ב׳ איב׳ עם וכמו ב׳ שר׳ פיר׳ ב׳ זקף מחלו ובשון וכל אחיהם אמרו ב׳ ס׳ ב׳ פרי מדבריה אנ הנגד
וחבירו

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

קבץ ב׳ וראמי שמואל אמרו עמ׳ ודר ובקבו
מלכי ישראל מלה׳ ׳:

ונורא ׳ לא מיעיין מצאתי כי גדול אני ויהוה אין תור אחרא כי גדול הוה הלל אמרי דמי ומים אל נעדין
מיאוס שלחו לעזן ולדשמן בדלי׳. אנשי מלחמה ג׳ וחד כאנשי מלחמה כל אלה כי חמה דאיבדי יעוס
ומלאכה דמה כאנשי מלחמה׳:

כמראה סוסים מראה אחו׳ ש׳
וכפרשים כן הם רצים כקול ש׳
מרכבות על ראש יחרדון
ורקדון כקול להב אש אכלה ב
קש כעם עצום עלון ל׳
מלחמה מפני יחילו עמים
כל פנים קבצו פארור ל׳
כגבורים ירוצון כאנשי מל
מלחמה יעלו חומה ואיש ל
בדרכיו ילכון ולא יעבטון ג
ארחותם ואיש אחיו לא
ירחקון גם במסלתו ילכון
ובעד חשלה יפלו לא יבעו ל
בעיר ישקון בחומה ירוצון ל
בבתים יעלו בעד חלונים
ובאו כגנב לפנים רגזה ארץ
רעשו שמים שמש ירח
קדרו וכוכבים אספו נגהם ו ח
ויהוה נתן קולו לפני חילו כי
רבה מאד מחנהו כי עצום ג
עשה דברו כי גדול יום יהוה
ונורא מאד ומי יכילנו וגם
עתה נאם יהוה שבו עדי ל
בכל לבבכם ובצום ובבכי
ובמספד וקרע לבבכם
ואל בגדיכם שובו אל יהוה
אלהיכם כי חנון ורחום הוא

ארך אפים ורב חסד ונחם
על הרעה מי יודע ישוב
ונחם והשאיר אחריו ברכה
מנחה ונסך ליהוה אלהיכם

תקעו שופר בציון קדשו צום
קראו עצרה אספו עם
קדשו קהל קבצו זקנים
אספו עוללים ויונקי שדים
יצא חתן מחדרו וכלה
מחפתה ביתו ואולם ולמזבח
יבכו הכהנים משרתי יהוה
ויאמרו חוסה יהוה על עמך
ואל תתן נחלתך לחרפה
למשל בם גוים למה יאמרו
בעמים איה אלהיהם
ויקנא יהוה לארצו וחמל
על עמו וענו ויאמר
לעמו הנני שלח לכם את
הדגן והתירוש והיצהר
ושבע עתם אתו ולא אתן
אתכם עוד חרפה בגוים
ואת הצפוני ארחיק
מעליכם והדחתיו אל ארץ
ציה ושממה את פניו אל
הים הקדמוני וסוף אל הים
האחרון ועלה באשו

ותעל צחנתו וביה הגדיל ל
לעשות אל תיראי אדמה
גילי ושמחי כי הגדיל יהוה
לעשות אל תיראו בהמות
שדי כי דשאו נאות מדבר
כי עץ נשא פריו תאנה
וגפן נתנו חילם ובני ציון
גילו ושמחו ביהוה אלהיכם
כי נתן לכם את המורה ל
לצדקה ויורד לכם גשם
מורה ומלקוש בראשון
ומלא הגרנות ברוח שיקו
היקבים תירוש ויצהר
ושלמתי לכם את השנים
אשר אכל הארבה הילק
והחסיל והגזם חילי הגדול
אשר שלחתי בכם ואכלתם
אכול ושבע והללתם את
שם יהוה אלהיכם אשר
עשה עמכם להפליא ולא
יבשו עמי לעולם ויד עתם
כי בקרבי ישראל אני ואני
יהוה אלהיכם ואין עוד
ולא יבשו עמי לעולם
והיה אחריכן ש
אשפוך את רוחי על כל בשר
ונבאו בניכם ובנותיכם

ויאמרו ט זקנים ולחלוקה כלו אמת ומשמיר ומשמיר כנגדים קנני׳ ׳ על נבי ל אחוי ולא יחוי ׳׳ עמו ח׳ ענב
לנגד ר׳ וקנקנו ויהוה דיקס דבר אלי׳ ׳ ואיזיר ש׳ ל׳ ומלל ומרא ולא ׳ ויבריר בן ויהוה יכל מחשבה׳׳

ודרש ר׳ וקנקטון ויהודה ויהוה אמר ח׳ ענב
לכב אחרלך דיב יכ בנדרוהמים עדמב׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ומלו יג׳ ושומעתיו ונפש לגבורא דשכא שסיה נגיקיהון חלאו ועדין דפ״שם כי מחא ושדקיל
במיכאל • והבאתיו ב׳ ולמה הבאתיו כי מבן אוקב אחז זה וכחנדי דכתבום • נעליה ב׳ ואל בעליה
אשר הזנו חלגאלים •:

זקנמכם חלמות יחלמו ׃
בחורכם חזיות יראו וגם
עלהעבדים ועלהשפחות
בימים ההמה אשפוך את
רוחי ונתתי מופתים בשמים
ובארץ דם ואש ותימרות
עשן השמש יהפך לחשך
והירח לדם לפני בוא יום
יהוה הגדול והנורא והיה
כל אשר יקרא בשם יהוה
ומלט כי בהר ציון ובירושלם
תהיה פליטה כאשר אמר
יהוה ובשרידים אשר יהוה
קרא כי היה בהר ציון ובירושלם
ובעת ההיא אשר אשוב
את שבות יהודה וירושלם
וקבצתי את כל הגוים ׃
והורדתים אל עמק יהושפט
ונשפטתי עמם שם על עמי
ונחלתי ישראל אשר פזרו
בגוים ואת ארצי חלקו ׃
ואל עמי ידו גורל וינתנו
הילד בזונה והילדה מכרו
ביין וישתו וגם מה אתם ׃
לי צרו צידון וכל גלילות ׃
פלשת הגמול אתם עלי ׃
ואם גמלים אתם עלי
קל מהרה אשיב גמלכם
בראשכם אשר רכשפי ׃
והבלי לקחתם ומתמדינ ׃
וטבים הבאתם להיכלים
ובני יהודה ובני ירושלם מ
מכרתם לבני היונים למען
הרחיקם מעל גבולם הנני
מעירם מהמקום אשר
מכרתם אתם שמה והשבתי
גמלכם בראשכם ומכרתי
את בניכם ואת בנותיכם ביד
בני יהודה ומכרום לשבאים
אל גוי רחוק כי יהוה דבר ׃
קראו זאת בגוים
קדשו מלחמה עוררו
הגיעו הגבורים יגשו יעלו
כל אנשי המלחמה כתו ׃
אתיכם לחרבות ומזרותיכם
לרמחים החלש יאמר גבור
אני עשיר ובאו כל הגוים
מסביב ונקבצו שמה חישו
יהוה גבוריך ׃ עוררו ויעלו
הגוים אל עמק יהושפט
כי שם אשב לשפט את כל
הגוים מסביב שלחו מגל כי
בשל קציר באו רדו כי ׃
מלאה הגת חשו יקבים

כי רבה רעתם המה רבים
בעמק החרוץ כי קרוב יום
יהוה בעמק החרוץ שמש
וירח קדרו וכוכבים אספו ׃
נגה יהוה מציון ישאג
ומירושלם יתן קולו ורעשו
שמים וארץ ויהוה מחסה
לעמו ומעוז לבני ישראל ׃
וידעתם כי אני יהוה אלהיכם
שכן בציון הר קדשי והיתה
ירושלם קדש וזרים לא
יעברו בה עוד ׃
והיה ביום ההוא יטפו
ההרים עסיס והגבעות תלכנה
חלב וכל אפיקי
יהודה תלכנה מים ומעין מבית
יהוה יצא והשקה את נחל
השטים מערבה ׃
מצרים לשממה
תהיה ואדום למדבר שממה
מחמס בני יהודה
אשר שפכו דם נקי בארצם ׃
ויהודה לעולם תשב
וירושלם לדור ודור ׃ ונקיתי
דמם לא נקיתי ויהוה שכן
בציון ׃

שביעי דשלשה
פטירה

ומשה ב׳ ומשה לבני ישראל וכרגן ישראל
כשיהיה: • ויהיה ב׳ ראל מתי לשלומשבו
בא על הכרגנה •:

מעמה ה׳ בלשון קדמה לבני מרחבי אחון אלהים מרחמה לגי אלהים לן ואמרו כהלי עם מאב לאמור ומחבן
אשר באבני וכל אחמה דמוהלתן ב׳ מ׳ א׳ ובגל מפיר אמה • ולשקה ב׳ ואידי ועלה אולהאשר אתשרל
ה׳ שבים מדי ולשקה אות המים •:

ואש ב׳ יקרא ומשמשון ומחוה המיטרי
על דרים ונשמים כפשם בארץ •:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

שמרה ו׳ קרע אל בעיניה ושמרה אותם משמרתן וחזה שמרו ואותם עצמו ואזהרתיה לא שמרה ועיניהם לא
שמרה׃ ט׳ עפר ארץ ב׳ ואשה יקם ושאפם על הרשתם מפחיה עפר׃ ט׳

מסרת ג׳ ואנו מיעוד בשחר על הכרים בנקב
ואינה בחוק׃ ט׳

דברי עמוס אשר היה׃
בנקדים מן הנקד אשר חזה
על ישראל בימי עזיה מלך
יהודה ובימי ירבעם בן יואש
מלך ישראל שנתים לפני
הרעש׃ ויאמר יהוה מציון
ישאג ומירושלם יתן קולו
ואבלו נאות הרעים ויבש
ראש הכרמל׃
כה אמר יהוה על שלשה
פשעי דמשק ועל ארבעה
לא אשיבנו על דושם׃
בחרוצות הגלעד׃
ושלחתי אש בחזאל
ואכלה ארמנות בן הדד׃
ושברתי בריח דמשק׃
והכרתי יושב מבקעת און
ותומך שבט מבית עדן׃
וגלה עם ארם קירה אמר
יהוה׃
כה אמר יהוה על שלשה
פשעי עזה ועל ארבעה
לא אשיבנו על הגלותם
גלות שלמה לסגר לאדום׃
ושלחתי אש בחומת עזה
ואכלה ארמנותיה׃
ושבתי מאשדוד ותומך שבט

מאשקלון ושיבותי ידי
על עקרון ואבדו שארית
פלשתים אמר אדני יהוה׃
כה אמר יהוה על שלשה
פשעי עזה ועל ארבעה
לא אשיבנו על הגלותם
בגלות שלמה לאדום׃
ושלחתי אש בחומת צר
ואכלה ארמנותיה׃
כה אמר יהוה על שלשה
פשעי צר ועל ארבעה
לא אשיבנו על אחיות
ולא זכרו ברית אחים׃
ושלחתי אש בחומת צר
ואכלה ארמנותיה׃
כה אמר יהוה על שלשה
פשעי אדום ועל ארבעה
לא אשיבנו על רדפו בחרב
אחיו ושחת רחמיו ויטרף
לעד אפו עברתו שמרה
נצח׃ ושלחתי אש בתימן
ואכלה ארמנות בצרה׃
כה אמר יהוה על שלשה
פשעי בני עמון ועל ארבעה
לא אשיבנו על בקעם
הרות הגלעד למען הרחיב
את גבולם׃ והצתי אש
בחומת רבה ואכלה
ארמנותיה בתרועה ביום
מלחמה בסערה ביום סופה

והלך מלכם בגולה הוא
ושריו יחדו אמר יהוה׃
כה אמר יהוה על שלשה
פשעי מואב ועל ארבעה
לא אשיבנו על שרפו
עצמות מלך ארום לשיד׃
ושלחתי אש במואב
ואכלה ארמנות קריות
ומת במשאון מואב בתרועה
בקול שופר׃ והכרתי
שופט מקרבה וכל שריו
אהרוג עמו אמר יהוה׃
כה אמר יהוה על שלשה
פשעי יהודה ועל ארבעה
לא אשיבנו על מאסם את
תורת יהוה וחקיו לא שמרו
ותתעם כזביהם אשר הלכו
אבותם אחריהם׃ ושלחתי
אש ביהודה ואכלה ארמנות
ירושלם׃
כה אמר יהוה על שלשה
פשעי ישראל ועל ארבעה
לא אשיבנו על מכרם
בכסף צדיק ואבון בעבור
נעלים׃ השאפים על עפר

ולא יסיו ב׳ בני ישראל בית אחיה בגלאוקן׃
עין ד׳ חדר מלוה ומלו ושמרה חרן וכנה׃ ט׳

אחיזב ב׳ הוי מל וחזיחם ומשמרון וכל שרוד אחריהם עמו ואחריתה בחרב׃ ט׳ ולעטנו אש ל׳ בעיניה
ושאר עמון ושלחתי אש׃ ט׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ארץ ברא׳ שדלים ורדה׳
ענוים יטוו׳ ישו׳ אביון׳ ולם
אל תנערה למ׳ עוחל את
שם קדשי׳ ועל בגדים
חבלים יטו׳ ועל כל מזבח
ויין ענו׳ שיש׳ שותו׳ בית
אל היחס׳ ואל יה שמרתי
ארתה אמיר מפניהם אשר
בגבה ארזים גבהו׳ חסן
הו׳ אבאלונים ואשמידפרו
מפעל ושם שיו מתחת
ואנכי העליתי אתכם
מארץ מצרים ואולך
אתכם במדבר ארבעים
שנה לרשת את ארץ אמ
האמרי ואקים מבנכם
לנבי׳ ומבחורי׳ כם ל
לנזרים האף אין את בני
ישראל נאם יהוה ותשקו
את הנזרים יין ועל הנביאים
צויתם לאמר לא תנבאו
הנה אנכי מעיק תחתיכם
כאשר תעיק העגלה
המלאה לה עמיר ואבד
מנוס מקל ותוק לא יאמץ
כחו וגבור לא ינצל נפשו
ותפשה הקשת לא יעמד
וקל ברגליו לא ימלט ורכב
הסוס לא ימלט נפשו
ואמיץ לבו בגבורים ערום
ינוס ביום ההוא נאם יהוה

שמעו את הדבר הזה אשר
דבר יהוה עליכם בני ישראל
על כל המשפחה אשר
העליתי מארץ מצרים ל
לאמר רק אתכם ידעתי
מכל משפחות האדמה
על כן אפקד עליכם את
כל עונותיכם הילכו שנים
יחדו בלתי אם נועדו
הי שאג אריה ביער טרף
אין לו הי נתן כפיר קולו
ממענתו בלתי אם לכד
התפל צפור על פח הארץ
ומוקש אין לה הי עלה פח
מן האדמה לכוד לא יעלה
אם יתקע שופר בעיר ועם
לא יחרדו אם תהיה רעה
בעיר ויהוה לא עשה: כי
לא יעשה אדני יהוה דבר
כי אם גלה סודו אל עבדיו
הנביאים אריה שאג מי לא
ירא אדני יהוה דבר מי לא

ינבא הי׳ שמעו על ארמנות
באשדוד ועל ארמנות
בארץ מצרים ואמרו
האספו על הרי שמרון וראו
מהומות רבות בתוכה ועשקים
בקרבה ולא ידעו עשות
נכחה נאם יהוה הא׳ ארים
חמס ושד בארמנותיהם

לכן כה אמר אדני יהוה צר
וסביב הארץ והורד ממך
עזך ובזו ארמנותיך כה
אמר יהוה כאשר יציל הרועה
מפי הארי שתי כרעים או
בדל אזן כן יינצלו בני ישראל
הישבים בשמרון בפאת
מטה וברמשק ערש שמע
והעידו בבית יעקב נאם
אדני יהוה אלהי הצבאות
כי ביום פקדי פשעי ישראל
עליו ופקדתי על מזבחות
בית אל ונגדעו קרנות המזבח
ונפלו לארץ והכיתי בית
החרף על בית הקיץ ואבדו
בתי השן וספו בתים רבים
נאם יהוה
שמעו הדבר הזה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לאמיתו ב לשלך פירוש והאמרת לאמתם ·
חתנו ב עלי מאד מהר ומין באו בתיאלה:

והביאו ו אתכם הקטן נגלי חזקתם באו בתיקלו ושרעו לבו מפרי ארבשה אל גשר וחביאו
ראשרי שמרעו ש: תביאה ג תביאה לו שדי האמרת לאמתם תביאו לעשר לבך: חדר חתביאה לו ס:

פָּרוּת הַבַּשָּׂן אֲשֶׁר בְּהַר שְׁמִרוֹן
הָעֹשְׁקוֹת דַּלִּים הָרֹצְצוֹת
אֶבְיוֹנִים הָאֹמְרוֹת לַאֲדֹנֵיהֶם
הָבִיאָה וְנִשְׁתֶּה: נִשְׁבַּע אֲדֹנָי
יְהוִה בְּקָדְשׁוֹ הִנֵּה יָמִים
בָּאִים עֲלֵיכֶם וְנִשָּׂא אֶתְכֶם
בְּצִנּוֹת וְאַחֲרִיתְכֶן בְּסִירוֹת
דּוּגָה: וּפַרְצְתֶּן נָאֹנָה אִשָּׁה
נֶגְדָּהּ וְהִשְׁלַכְתֶּנָה הַרְמֹנָה
נְאֻם יְהוָה: בֹּאוּ בֵית אֵל וּפְשָׁעוּ
וּפְשָׁעוּ הַגִּלְגָּל הַרְבּוּ לְפַשֵּׁעַ
וְהָבִיאוּ לַבֹּקֶר זִבְחֵיכֶם לְ
לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים מַעְשְׂרֹתֵיכֶם
וְקַטֵּר מֵחָמֵץ תּוֹדָה וְקִרְאוּ
נְדָבוֹת הַשְׁמִיעוּ כִּי כֵן אֲהַבְתֶּם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה:
וְגַם אָנֹכִי נָתַתִּי לָכֶם נִקְיוֹן
שִׁנַּיִם בְּכָל עָרֵיכֶם וְחֹסֶר לֶ
לֶחֶם בְּכָל מְקוֹמֹתֵיכֶם וְלֹא
שַׁבְתֶּם עָדַי נְאֻם יְהוָה: וְגַם
אָנֹכִי מָנַעְתִּי מִכֶּם אֶת הַגֶּשֶׁם
בְּעוֹד שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים לַ
לַקָּצִיר וְהִמְטַרְתִּי עַל עִיר
אֶחָתוֹ עַל עִיר אַחַת לֹא
אַמְטִיר חֶלְקָה אַחַת תִּמָּטֵר
וְחֶלְקָה אֲשֶׁר לֹא תַמְטִיר תִּיבָשׁ
עֵלֶיהָ וְנָעוּ שְׁתַּיִם שְׁ

שָׁלֹשׁ עָרִים אֶל עִיר אַחַת
לִשְׁתּוֹת מַיִם וְלֹא יִשְׂבָּעוּ
וְלֹא שַׁבְתֶּם עָדַי נְאֻם יְהוָה:
הִכִּיתִי אֶתְכֶם בַּשִּׁדָּפוֹן
וּבַיֶּרֶקוֹן הַרְבּוֹת גַּנּוֹתֵיכֶם
וְכַרְמֵיכֶם וּתְאֵנֵיכֶם וְזֵיתֵיכֶם
יֹאכַל הַגָּזָם וְלֹא שַׁבְתֶּם
עָדַי נְאֻם יְהוָה:
שִׁלַּחְתִּי בָכֶם דֶּבֶר
בְּדֶרֶךְ מִצְרַיִם הָרַגְתִּי בַחֶרֶב
בַּחוּרֵיכֶם עִם שְׁבִי סוּסֵיכֶם
וְאַעֲלֶה בְּאַשְׁמַנֻּכֶם
וּבְאַפְּכֶם וְלֹא שַׁבְתֶּם עָדַי
נְאֻם יְהוָה: הָפַכְתִּי בָכֶם
כַּמְהַפֵּכַת אֱלֹהִים אֶת סְדֹם
וְאֶת עֲמֹרָה וַתִּהְיוּ כְּאוּד
מֻצָּל מִשְּׂרֵפָה וְלֹא שַׁבְתֶּם
עָדַי נְאֻם יְהוָה:
לָכֵן כֹּה אֶעֱשֶׂה לְ
יִשְׂרָאֵל עֵקֶב בְּזֹאת
אֶעֱשֶׂה לָךְ הִכּוֹן לִקְרַאת
אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל: כִּי הִנֵּה
יֹצֵר הָרִים וּבֹרֵא רוּחַ וּמַגִּיד
לְאָדָם מַה שְׁחוֹ עֹשֵׂה שַׁחַר
עֵיפָה וְדֹרֵךְ עַל בָּמֳתֵי אָרֶץ
יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת שְׁמוֹ:
שְׁמַע אֶת הַדָּבָר

חָזוּק אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹשֵׂא
עֲלֵיכֶם קִינָה בֵּית יִשְׂרָאֵל
נָפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוּלַת
יִשְׂרָאֵל נִטְּשָׁה עַל אַדְמָתָהּ
אֵין מְקִימָה כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי
יְהוִה הָעִיר יֹצֵאת אֶלֶף
תִּשְׁאִיר מֵאָה וְהַיֹּצֵאת
מֵאָה תִּשְׁאִיר עֲשָׂרָה לְבֵית
יִשְׂרָאֵל: כִּי כֹה אָמַר
יְהוָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל דְּרֹשׁוּנִי
וְחְיוּ: וְאַל תִּדְרְשׁוּ בֵית אֵל
וְהַגִּלְגָּל לֹא תָבֹאוּ וּבְאֵר
שֶׁבַע לֹא תַעֲבֹרוּ כִּי הַגִּלְגָּל
גָּלֹה יִגְלֶה וּבֵית אֵל יִהְיֶה
לָאוֶן: דִּרְשׁוּ אֶת יְהוָה וְחְיוּ
פֶּן יִצְלַח כָּאֵשׁ בֵּית יוֹסֵף
וַאֲכָלָהוּ וְאֵין מְכַבֶּה לְבֵית אֵל:
הַהֹפְכִים לְלַעֲנָה מִשְׁפָּט
וּצְדָקָה לָאָרֶץ הִנִּיחוּ: עֹשֵׂה
כִימָה וְכְסִיל וְהֹפֵךְ לַבֹּקֶר
צַלְמָוֶת וְיוֹם לַיְלָה הֶחְשִׁיךְ
הַקּוֹרֵא לְמֵי הַיָּם וְשָׁפְכָם
עַל פְּנֵי הָאָרֶץ יְהוָה שְׁמוֹ:
הַמְּבַלִּיג שֹׁד עַל
עָז וְשֹׁד עַל מִבְצָר יָבוֹא:
שָׂנְאוּ בַשַּׁעַר מוֹכִיחַ וְדֹבֵר
תָּמִים יְתָעֵבוּ: לָכֵן יַעַן

ה פסוק לך לך חלילה לך ע״עשות עם אשר תברא ואמרי עשו ודרש ביהוא״ל ישר״ל עם ישראל
לאשרא ובוסרי שלחו לפרעה הדרים בחר לך חזוכיך לכן כה אעשה לך אם גמרים באו לך כל הארץ
ישלחו לך לדרים לך: ·

יסקר ד ובאר שב ע״מחרוזה ובאר אולם
יהלוקה ובאר שבע לא תעברו ובאר שיחה ·

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

בושסכם עלדלומ שאת
בל תקחו ממנו בתי בזית
בעיתם ולא תשבו בסכות
חמר נטעתם ולא תשתו
אתיינם כי יד עתה רבים
פשעיכם ועצמים חטאתיכם
ערדי צדיק לקחו כפר
ואביונים בשער הטו לבן
המשכיל בעת ההיא ידם
כי עת רעה היא דרשו
טוב ואל רע לבעו תחיו
ויהי כן יהוה אלהי צבאות
אתכם כאשר אמרתם
שנאו רע ואהבו טוב
והציגו בשער משפט
אולי יחנן יהוה אלהי
צבאות שארית יוסף
לכן כה אמר יהוה
אלהי צבאות אדני בכל
רחבות מספד ובכל חוצות
יאמרו הו הו וקראו אכר
אל אבל ומספד אל יודעי
נהי ובכל כרמים מספד
כי אעבר בקרבך אמר
יהוה הוי המתאוים
את יום יהוה למה זה לכם
יום יהוה חשך הוא ולא

אור כאשר ינוס איש
מפני הארי ופגעו הדב
ובא הבית וסמך ידו על
הקיר ונשכו הנחש הלא
חשך יום יהוה ולא אור
ואפל ולא נגה לו שנאתי
מאסתי חגיכם ולא אריח
בעצרתיכם כי אם תעלו
לי עלות ומנחתיכם לא
ארצה ושלם מריאיכם לא
לא אביט חסד מעלו
המון שריך ומה נבליך
לא אשמע ויגל כמים
משפט ויצדקה כנחל
איתן הזבחים ומנחה
הגשתם לי במדבר ארבעים
שנה בית ישראל ונשאתם
את סכות מלככם ואת כיון
צלמיכם כוכב אלהיכם
אשר עשיתם לכם והגליתי
אתכם מחלאה לדמשק
אמר יהוה אלהי צבאות
שמו

הוי המשאננים בציון והבטחים
בהר שמרון נקבי ראשית
הגוים ובאו לחם בית ישראל
עברו כלנה וראו ולכו משם

חמת רבה ורדו פלשתים
מגת הטובים מן הממלכות האלה
אם גבולם מגבולכם
המנדים ליום רע ותגישון
שבת חמס המשכבים על מטות
שן וסרחים על ערש שתם
ואכלים כרים מצאן
ועגלים מתוך מרבק
הפרטים על פי הנבל
כדוד חשבו להם כלי
שיר השתים במזרקי יין
וראשית שמנים ימשחו
ולא נחלו על שבר יוסף
לכן עתה יגלו בראשונים
וסר מרזח סרוחים
נשבע אדני יהוה בנפשו
נאם יהוה אלהי צבאות
מתאב אני את גאון
יעקב וארמנותיו שנאתי
והסגרתי עיר ומלאה והיה
אם יותרו עשרה אנשים
בבית אחד ומתו ונשאו
רודו ומסרפו להוציא
עצמים מן הבית ואמר
לאשר בירכתי הבית עוד
עמך ואמר אפס ואמר
הס כי לא להזכיר בשם יהוה

ומדריך ה׳ על ראש הרעה ונתנו לו על
ראש קדקדו על ראשה הרעה הדקה׳ ס׳

ועצמים ג׳ חס׳ ולמעטן כי יד עתי רבים פשעיכם כי רבים חללים קטלו וחזקיה לבדו עצמים׳ ועל
אודיה והבוטחים ב׳ מ׳ א שבעה גויים רבים ועשמים׳ כל לשון אמילה על ב׳ פ׳ ב׳ אל ולא יקם שמראל
ויאמרו׳ אל שמו אל ומראו אמר אל אבל׳ ס׳

אויה ג׳ ולא אויה בחית נחמנו ביבשיכם
ליום שן ב׳ אשר ישמאל והם ידאבקם׳

ומה׳ ה׳ קדש ודקיקים הם אחר מיר עליהם הבדיר ולא ישאו שן ואמרשר לחם ולא יבאו ליראת מדרשיהם
אוב הראים את שמרים הוא אמר אמרו׳ נמה׳ ל׳ רא׳ מלל ישאל ישמרו ומבורו אליהם ע׳ אם ומדרים

כ׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ואחרש ג׳ פל׳ ארכוב אפריים יהודש מחיד
אם יחרוש בבקרים: ס׳

אנמי ה׳ פלל׳ מי עמים אנמי לא איש ארים לו׳ אעבי בן ימינעי מ׳ עמי בוקר לעמחלק לחמיך: ס׳ וכל אמ׳
ודקל ומרוק פמזיך דמחמין ב׳ מ׳ א׳ ו׳ אב׳ בלי׳ ש׳ ע׳ קפ אנב׳ ובנין ובטרך ג׳ ראמרו האשרים אל לחם ואת חוד
המשטר לכן: ס׳

ביהנה יחזה מ׳ ציון וחסה
תבית חבר׳ ל׳ ר׳ סיסים וחבית
חקטן בקרעים חור׳ ציון ל׳
בסלע סוסים אסיחרו ש
בבקרים כיחפצתם לראש
מ׳ שפט ופרי ערקח לל׳ עח
ה׳ שמחים ל׳ ל׳ ארבר האמרים
חלוא בחזקנו לקחני לנו
קרנים מיחנמ׳ מקים ל׳
עליכם בית ישראל נאם
יחזה אל היה עבאות גוי
ולחצי אתכם מלבו אחמת
ערנחל הערבה׳

כה הראני ארני ל׳
יחזה וחנה יו צר גבים עתת
עלות חלקל ש׳ וחנה לקש
אחר גזי חמלך׳ והיה אס׳
כלה לאכל את עשב׳ ל׳
הארץ ואמר ארני יחוה
סלחנא מי יקום יעקב כי
קטן הוא׳ נחם יחוה על׳
זאת לא תהיה אמר יחזה׳
כה הראני ארני יחוה׳ וחנה
קרא לרב באש ארני ל׳
יחוה ותאכל את תהום׳
רבה ואכלה את החלקה׳
ואמר ארני יחוה חדל נא

מי יקום יעקב כי קטן׳
הוא׳ נחם יחוה על זאת גם
היא לא תהיה אמר ארני
יחוה׳

כה הראני וחנה ארני ל׳
נצב על חומת אנך ובידו׳ ל׳
אנך ויאמר יחוה אלי מה
אתה ראה עמוס ואמר׳
אנך ויאמר ארני חנם׳ ל׳ ש׳
אנך בקרב עמי ישראל׳ ל׳
לא אוסיף עוד עבור לו׳
ונשמו במות ישחקו מקדש׳ ל׳
ישראל יחרבו וקמתי על
בית ירבעם בחרב׳

וישלח אמציה כהן בית אל
אל ירבעם מלך ישראל׳ ל׳
לאמר קשר עליך עמוס בקרב
בית ישראל לא תוכל הארץ לכלכל
את כל דבריו כי כה אמר
עמוס בחרב ימות ירבעם
וישראל גלה יגלה מ׳
ארמתו׳

ואמר
אמציה אל עמוס חוזה לך
ברח לך אל ארץ יהודה׳ ל׳
ואכל שם לחם ושם תנבא
ובית אל לא תוסיף עוד׳ ל׳
לתנא כי מקדש מלך׳ ל׳

חוא ובית ממלכה הוא׳

ויען עמוס ויאמר
אל אמציה לא נביא אנכי
ולא בן נביא אנכי כי בוקר
אנכי ובולס שקמים ויקחני
יחוה מאחרי הצאן ויאמר׳ ל׳
אלי יחוה לך התנבא אל עמי
ישראל׳ ועתה שמע דבר
יחוה אתה אמר לא תתנבא
על ישראל ולא תטיף על
בית יצחק׳ לכן כה אמר
יחוה אשתך בעיר תזנה׳ ל׳
ובניך ובנותיך בחרב יפלו׳ ל׳
ואדמתך בחבל תחלק׳ ל׳
ואתה על אדמה טמאה׳ ל׳
תמות וישראל גלה יגלה מ׳
מעל אדמתו׳

כה הראני ארני יחוה
וחנה כלוב קיץ ויאמר מה
אתה ראה עמוס ואמר כלוב
קיץ ויאמר יחוה אלי בא׳ ל׳
הקץ אל עמי ישראל לא
אוסיף עוד עבור לו׳ ל׳
והילולו שירות היכל ביום
ההוא נאם ארני יחוה רב׳ ל׳
הפגר בכל מקום השליך׳
הס׳

ישראל ג׳ ראש פנדק עלה בל׳ לא אבר לעשות ריב׳ ס׳ לבב א׳ חזה מי יבאו אכחה בסב לחיב בת ראמו אל רבא אמ חזק׳ ס׳ בא לפ׳ אסם יחוה ולריב׳ ס׳ ושקד ד׳ לא יכוסף
ונשלכו בחיב גם מיבי עקב ושבר עמון ראלים׳ אמרדה ס׳ חזה בן שמעת אז שלח בשמע עמיריה ושבו ע׳ ועדיריה הוא ש׳ קדיריה ושבבב כן ח׳ שבות ר׳ שחר ראמר ויקנא׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

שמ״ב ל״ד מ״ב. ובל אשר על הרעשי הערישק
ולעולמו בחלוטה וכל אשר רמס אדוק ירמולו.

ביום ל״ד ותהנמוט ולאמן לשא ויוד מנגן ביזן והדוסב מוס מיין פן אפ שישטר מיצא ויחוד כי אלף שנים
אל יקשה לבכם ואחרי אלה דנה ותהל מאחו ישקיא כמוו מיצד: ובוין בשיל ב ויאמרו אמשרם אל לוט
ואחיתוזה ותנעטר לכן: ס:

ב שבעו ארתה שאפים אכיון
ל עמי ולשבות עניאריץ לאמר
ל מתי יעבר הרוח שונשבמה
ל שכרוח שבתונפרחחבה
ל לחקטין אפחו לחגיל
שקלול עתמאזנימומח
לקנות בכסף דליים ואכיון
ב ל בעבור נעלים ונפל בר
נשביר משבע יתוה בגאון
יעקב אם אשבח לנצחפל
מעשיחם תעל ואתלא
ל תרגזה ארץ ואבל כל
יושב בה ועלתה כאר כלה
ונשרשו ונגרשו חוש שחה מיאוד
ל מצרים ותיחבים
ו בערב בעיפ
ל החוא נאם ארניהוה
וחכאתו השמש בצחרים
ל וחשכתי לארץ ביום אור
ג פסוק ואמר ואמ ותפכתי חגיכם לאבל וכל
פסוק ל שיריכם לקינה והעליתי
ל ל עלכל מתנים שקו על כל
ראש קרחה ושמתיה
כאבל יחיד ואחריתה ביום
ו מר הנה נמים באים נאם
ארני יהוה והשלחתי רעב
ל ל בארץ לא רעב ללחם
ל ולא עמא לשתים כי אם
ל

ל שמע את דברי יהוה
ל ונעו מים עד ים ומצפון
פסו עד ועד ל ועד רמזרח ישוטטו לבקש
ב ל את דבר יהוה ולא ימצאו
ביום ההוא תתעלפנה
ל בתולת היפות והבחורים
ל בצמא הנשבעים באשמת
שמרון ואמרו חי אלהיך
ל דן וחי דרך באר שבע ונפלו
ולא יקומו עוד
ראלוני את ארני
ל נצב על המזבח ויאמר הך
ל הכפתור וירעשו הספים
ל וב צעם בראש כלם
ואחריתם בחרב אהרג לא
ל ינוס להם נס ולא ימלט להם
פליט אם יחתרו בשאול
ל משם תקחם ואם יעלו
ח פסוק ואמ ואמ השמים משם אורידם ואם
ל יחבאו בראש הכרמל משם
אחפשם ולקחתים ואם
ל ל ל יסתרו מנגד עיני בקרקע
ל הים משם אצוה את הנחש
ל וישכם ואם ילכו בשבי
לפני איביהם משם אצוה
ל את החרב והרגתם ושמתי
ל עיני עליהם לרעה ולא ל

ח לטובה ויארבו ויוחחיצבאות
ל ל חנוגע בארץ ותמוג ואבלו
ל כל ישבי בה ועלתה כיאר
כלה ושקעה כיאר מצרים
ל פסוק ל חבונה בשמים מעלותו
ל ואגדתו על ארץ יסדה
ל ל היקרא למים הים וישפכם
ל על פני הארץ יהוה שמו
ל הלוא כבני כושיים אתם ל
בני ישראל נאם יהוה הלוא
ל ל ראש ל את ישראל העליתי מארץ
ל מצרים ופלשתים מכפתור
פסוק ל וארם מקיר הנה עיני ארני
ל יהוה בממלכה החטאה
ב ל ל והשמדתי אתה מעל פני
ל ל האדמה אפס כי לא השמיד
ל ל ל אשמיד את בית יעקב נאם
יהוה כי הנה אנכי מצוה
ל ל והנעותי בכל הגוים את בית
ל ל ישראל כאשר ינוע בכברה
ל ל ולא יפול צרור ארץ בחרב
ב ל ל ימותו כל חטאי עמי האמרים
ל לא תגיש ותקדים בעדינו
חרעה ביום ההוא אקים
ל את סכת דויד הנפלת ופרצתי
ל ל את פרצ יהן והרסתיו אקים
ל ל ובנותיה כימי עולם לעד

לאמר ט ויגש פלריה לאמוריה ויה ישאלה לאבי ארץ ערוע לן אדון חמריה אל והמרגין מהי רעמור שוטו נא
אלוהים עמנו: ס: לחמו ל ויהי ויגיע בנים מיו הוא ונחיעב כל ארץ מצרים ודרטר לחם וא ולחמלא מיעב: ס:

ישוטטו ב חדי לוא ויל לבקש הבים בעיני חמ: ס:
ואמר ג. ויא מלו בפים ויבאנו ולכן מישפחתעריים ס

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

כמנו ג׳ הלא כמנו כשיחל בגבעת בני־מאן
וחבירו: ס׳

ויעל הגויים מן וחבירו וכל הגויים לעיגן
וירשו אמן שראיל: ס׳

אחיך ב׳ וכל משם אחיך וחבירו וחבי
ואחיך אל הגויים ה׳: ס׳

ל

ירשו את שארית ארום
וכל חגיים אשר נקרא שמי
עליהם נאם יהוה עשה זאת

הנה ימים באים נאם יהוה
ונגש חורש בקצר ודרך
ענבים במשך חזרע והטיפו
ההרים עסיס ולכל הגבעות
תתמוגגנה ושבתי את
שבות עמי ישראל ובנו
ערים נשמות וישבו ונטעו
כרמים ושתו את יינם ועשו
גנות ואכלו את פריהם
ונטעתים על אדמתם ולא
ינתשו עוד מעל אדמתם
אשר נתתי להם אמר יהוה
אלהיך

מאמר ראה כעשר
ושישה:

חזון עבריה כה אמר אדני
יהוה לארום שמע שמעו
מאת יהוה ציר בגוים שלח
קומו ונקומה עליה למלחמה
הנה קטן נתתיך בגוים בזוי
אתה מאד ודון לבך השיאך
שכני בחגוי סלע מרום שבתך

אמר בלבבו מי יורדני ארץ
אם תגביה כנשר ואם בין
כוכבים שים קנך משם
אוריד נאם יהוה אם
גנבים באו לך אם שודדי
לילה איך נדמיתה חלוא
יגנבו דים אם בצרים באו
לך הלוא נשאירו עללות
איך נחפשו עשו נבעו
מי עפמו ער חגבול שלחוך
כל אנשי בריתך השיאוך
ובלו לך אנשי שלמך לחקך
ישימו מזור תחתיך אין
תבונה בו הלוא מים הרוא
נאם יהוה והאבדתי חכמים
מארום ונבוני מדקה עשו
וחתו גבוריך תימן למען
יכרת איש מהר עשו מקשל
מחמס אחיך יעקב תכסה
בושה ונכרת לעולם ביום
עמדך מנגד ביום שבות
זרים חילו ונכריים באו שערו
ועל ירושלם ידו גורל גם
אתה כאחד מהם ואל תרא
ביום אחיך ביום נכרו ואל
תשמח לבני יהודה ביום
אבדם ואל תגדל פיך ביום

עבה אל תבוא בשער
עמי ביום אידם אל תרא
גם אתה בר עמם ביום אידו
ואל תשלחנה בחילו ביום
אידו ואל תעמד על הפרק
להכרית את פליטיו ואל
תסגר שרידיו ביום צרה
כי קרוב יום יהוה על כל
הגוים כאשר עשית
יעשה לך גמלך ישוב
בראשך כי כאשר
שתיתם על הר קדשי
ישתו כל הגוים תמיד ושתו
ולעו והיו כלו אחיו כיהד
עיון תהיה פליטה והיה
קדש ונר שו בית יעקב
את מורשיהם ירשו בית
יעקב אשו בית יוסף להבה
ובית עשו לקש ולקו
בהם ואכלום ולא יהיה שריד
לבית עשו כי יהוה דבר
וירשו הנגב את הר עשו
והשפלה את פלשתים
וירשו את שדה אפרים
ואת שדה שמרון ובנימן
את הגלעד וגלת החרלה
לבני ישראל אשר בנעים

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

עד־עָרְפָּת וְגַלְּתִּירוּ שָׁלֵם׃
אֲשֶׁר בְּסִפְרֵי יִרְשׁוּ אֶת־עָרֵי
חֲנָנִי וְעַל־מוּשׁ שֵׁם בְּחֹר
צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת־הָהָר עֵשָׂו
וְהָיְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה׃

פרוס אמרים
עשרים ואחד

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה בֶּן
אֲמִתַּי לֵאמֹר׃ קוּם לֵךְ אֶל
נִינְוֵה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וְקְרָא
עָלֶיהָ כִּי עָלְתָה רָעָתָם לְפָנָי
וַיָּקָם יוֹנָה לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה
מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמְצָא
אֳנִיָּה בָאָה תַּרְשִׁישׁ וַיִּתֵּן
שְׂכָרָהּ וַיֵּרֶד בָּהּ לָבוֹא עִמָּהֶם
תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה׃
וַיהוָה הֵטִיל רוּחַ גְּדוֹלָה אֶל
הַיָּם וַיְהִי סַעַר גָּדוֹל בַּיָּם
וְהָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה לְהִשָּׁבֵר׃
וַיִּרְאוּ הַמַּלָּחִים וַיִּזְעֲקוּ אִישׁ
אֶל־אֱלֹהָיו וַיָּטִלוּ אֶת־הַכֵּלִים
אֲשֶׁר בָּאֳנִיָּה אֶל־הַיָּם לְהָקֵל
מֵעֲלֵיהֶם וְיוֹנָה יָרַד אֶל־
יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב
וַיִּרְדָּם׃ וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב
הַחֹבֵל וַיֹּאמֶר לוֹ מַה לְּךָ
נִרְדָּם קוּם קְרָא אֶל־אֱלֹהֶיךָ
אוּלַי יִתְעַשֵּׁת הָאֱלֹהִים
לָנוּ וְלֹא נֹאבֵד׃ וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לְכוּ וְנַפִּילָה
גּוֹרָלוֹת וְנֵדְעָה בְּשֶׁלְּמִי
הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ וַיַּפִּלוּ
גּוֹרָלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹרָל עַל־יוֹנָה׃
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידָה נָא לָנוּ
בַּאֲשֶׁר לְמִי־הָרָעָה הַזֹּאת
לָנוּ מַה־מְּלַאכְתְּךָ וּמֵאַיִן
תָּבוֹא מַה אַרְצֶךָ וְאֵי מִזֶּה
עַם אָתָּה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
עִבְרִי אָנֹכִי וְאֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי
הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרֵא אֲשֶׁר עָשָׂה
אֶת־הַיָּם וְאֶת־הַיַּבָּשָׁה׃
וַיִּרְאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה
גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־זֹּאת
עָשִׂיתָ כִּי־יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי
מִלִּפְנֵי יְהוָה הוּא בֹרֵחַ מִהִגִּיד
לָהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־נַּעֲשֶׂה
לְךָ וְיִשְׁתֹּק הַיָּם מֵעָלֵינוּ כִּי הַיָּם
הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
שָׂאוּנִי וְהַטִּילֻנִי אֶל־הַיָּם
וְיִשְׁתֹּק הַיָּם מֵעֲלֵיכֶם כִּי יוֹדֵעַ
אֲנִי כִּי בְשֶׁלִּי הַסַּעַר הַגָّדוֹל
הַזֶּה עֲלֵיכֶם׃ וַיַּחְתְּרוּ הָאֲנָשִׁים
לָשׁוּב אֶל־הַיַּבָּשָׁה וְלֹא יָכֹלוּ
כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר עֲלֵיהֶם׃
וַיִּקְרְאוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ
אָנָּה יְהוָה אַל־נָא נֹאבְדָה
בְּנֶפֶשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאַל־תִּתֵּן
עָלֵינוּ דָּם נָקִי כִּי אַתָּה
יְהוָה כַּאֲשֶׁר חָפַצְתָּ עָשִׂיתָ׃
וַיִּשְׂאוּ אֶת־יוֹנָה וַיְטִלֻהוּ אֶל
הַיָּם וַיַּעֲמֹד הַיָּם מִזַּעְפּוֹ׃
וַיִּרְאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה
אֶת־יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ זֶבַח לַיהוָה
וַיִּדְּרוּ נְדָרִים׃ וּמָן יְהוָה הֵכִין
דָּג גָּדוֹל לִבְלַע אֶת־יוֹנָה וַיְהִי יוֹנָה
בְּמֵעֵי הַדָּג שְׁלֹשֶׁת יָמִים
וּשְׁלֹשֶׁת לֵילוֹת׃ וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה
אֶל־יְהוָה אֱלֹהָיו מִמְּעֵי הַדָּגָה׃
וַיֹּאמֶר קָרָאתִי מֵעָנְיִי אֶל־
יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי מִבֶּטֶן שְׁאוֹל
שִׁוַּעְתִּי שָׁמַעְתָּ קוֹלִי׃
וַתַּשְׁלִיכֵנִי מְצוּלָה בְּלֵב
יַמִּים וּנְהָר יְסֹבְבֵנִי כָּל־מִשְׁבָּרֶיךָ
וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ׃ וַאֲנִי אָמַרְתִּי
נִגְרַשְׁתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אַךְ
אוֹסִיף לְהַבִּיט אֶל־הֵיכַל
קָדְשֶׁךָ׃ אֲפָפוּנִי מַיִם עַד
נֶפֶשׁ תְּהוֹם יְסֹבְבֵנִי סוּף חָבוּשׁ
לְרֹאשִׁי׃ לְקֵצְבֵי הָרִים יָרַדְתִּי
הָאָרֶץ בְּרִחֶיהָ בַּעֲדִי

ולא מוצא ב׳ ויעשו כן החרשים ויצא
מלך מואב כי חזק ממנו וישב אל־אדום׃ פ׳ ה׳

שלשה ריקם ד׳ ויעבר לו מלאכה לבן עד
הבקר שר שלשה ימים ושבע ויחזור לב גדול׃ ה׳

ויעשו לבנים ב׳ מן הראש פסוק וחרטום פסוק
ויעשו לבנים בדרך לה כי נשאלתי׃ ה׳ ה׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

לראשה׳ לכן שמה לראשון סוף הפשט לה׳
סמוכה לראשון בזוגו בשק ששאלו קדמיה׳ ס׳ :

בחזקה׳ ל׳ ויחזק ראש לא לקחתיו בחזקה והוא לחין אמר בני ישראל ויקראו אל אלהים ס׳ ומה׳
ובחזקה׳ דיזעקו אמר׳ ס׳ : ולא עשה׳ ל׳ ולפי בשרה בן בן עשרים ראחזו ומברה ויראו אלהים ס׳ :

לשולם ותעל משחת חיים
יהוה אלהי בחתת עשף עלו
נפשי את יהוה וכל תיותבא
אליך תפלתי אל היכל קדשך
משמרים הבלי שוא חסדם
ואנכי בקול תודה אזבחה
אזבחה לך אשר נדרתי
אשלמה ישועתה ליהוה
ויאמר יהוה לדג
ויקא את יונה אל היבשה

ויהי דבר יהוה אל יונה שנית
לאמר קום לך אל נעוה
הגדולה וקרא אליה
את הקריאה אשר אנכי
דבר אליך ויקם יונה וילך
אל נינוה כדבר יהוה ונינוה
היתה עיר גדולה לאלהים
מהלך שלשת ימים ויחל
יונה לבוא בעיר מהלך יום
אחד ויקרא ויאמר עוד
ארבעים יום ונינוה נהפכת
ויאמינו אנשי נינוה באלהים
ויקראו צום וילבשו שקים
מגדולם ועד קטנם ויגע
הדבר אל מלך נינוה ויקם
מכסאו ויעבר אדרתו מ׳

מעליו ויכס שק וישב על
האפר ויזעק ויאמר בנינוה
מטעם המלך ורבליו לאמר
האדם והבהמה הבקר וצאן
אל יטעמו מאומה אל ירעו
ומים אל ישתו ויתכסו שק
שקים האדם והבהמה
ויקראו אל אלהים בחזקה
וישבו איש מדרכו הרעה
ומן החמס אשר בכפיהם
מיום הוא ונחם אל ס׳
האלהים ושב מחרון אפו
ולא נאבד ויראה האלהים
את מעשיהם כי שבו ס׳
מדרכם הרעה ויתנחם אלהים
על הרעה אשר דבר לעשות
להם ולא עשה וירע אל
יונה רעה גדולה ויחר לו ס׳
ויתפלל אל יהוה ויאמר
אנה יהוה הלוא זה דברי ס׳
עד היותי על אדמתי על כן
קדמתי לברח תרשיש שהכי
ידעתי כי אתה אל חנון ס׳
ורחום ארך אפים ורב חסד
ונחם על הרעה ועתה יהוה
קחנא את נפשי ממני כי
טוב מותי מחיי

ויאמר יהוה
ההיטב חרה לך ויצא ס׳
יונה מן העיר וישב מקדם ס׳
לעיר ויעשה לו שם סכה ש
וישב תחתיה בצל עד אשר
יראה מה יהיה בעיר ומן
יהוה אלהים קיקיון ויעל
מעל ליונה להיות צל על
ראשו להצל לו מרעתו
וישמח יונה על הקיקיון ס׳
שמחה גדולה ומן האלהים
תולעת בעלות השחר ל
למחרת ויכה את הקיקיון
ויבש ויהי כזרח השמש
ומן אלהים ריח קדים ס׳ ש
חרישית ויך על
ראש יונה ותתעלף וישאל
את נפשו למות ויאמר טוב
מותי מחיי ויאמר אלהים ס׳
אל יונה ההיטב חרה לך על
הקיקיון ויאמר היטב חרה
לי עד מות ויאמר יהוה אתה
חסת על הקיקיון אשר לא
עמלת בו ולא גדלתו שבן
לילה היה ובן לילה אבד ס׳
ואני לא אחוס על נינוה
העיר הגדולה אשר ישבה

ואמרי אלהים כלו ומי אחד ומי ריקם ומי מארץ תרבא והאדון ושאר ארון ושדיו חמשה בעשר אלף הנה נטמי לכם קדן כלבשר ואל שנו ארון ארון ואדמות חבריהן וחבריהן
שרי אשוקר אבל שרוה אשתן אל רע כעשרן ואתה אתבריהי קוס עלה במדי ארבע הלילה אחרה אל בלעם שאל שאלהי לבמה אל ונבן שאלהי דרשי ומה : ס : ס׳ :

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ולא ולמד ב׳ ולא ילמדו בחזקות חדו׳ ולא ילמד
רומה׳ מתים ב׳ רפ׳ בלתם מ׳ בריש תמוה׳ ס׳ ;

ולא ישבו ב׳ לשון עמד עשתה ארון לאות ס׳ וכתיב ב׳
מבקר לעבד ובכל׳ ס׳ ; ישרפו ב׳ בראש שרוף וכלא מגנה
שהלל לשלאחרון ס׳ ;

ולשמרו ב׳ רפ׳ בלתם מ׳ בריש תמוה׳ ס׳ ;
ולשמרו ב׳ רפ׳ בלתם מ׳ בריש תמוה׳ ס׳ ;

אריבעות
ושמונה
פמודים

דברי יחוה אשר חנה אל
מובח המרשתי בעמין
יותם אחז יחזקיה מלכי
יהודה אשר חזה על
שמרון וזרו ירושלם שמעו
עמים כלם הקשיבי
ארץ ומלאה ויהי אדני
יהוה בכם לעד ארני
מהיכל קדשו כי הנה יהוה
יצא ממקומו וירד ודרך
על במותי ארץ ונמסו
ההרים תחתיו והעמקים
יתבקעו כדונג מפני האש
כמים מגרים במורד
בפשע יעקב כל זאת
ובחטאות בית ישראל המי
פשע יעקב חלוא שמרון
ומי במות יהודה חלוא
יקום שלם ישמתי שמרון
לעומת שדה למטעי כרם
והגרתי לגל אבניה ויסדיה

אגלה וכל פסילהן יכתו
וכל אתנניה ישרפו באש
וכל עצביה אשים שממה
כי מאתנן זונה קבצן ועד
אתנן זונה ישובו עד זאת
אספדה ואילילה אולכה
שולל ערום ואעשה
מספד כתנים ואבל כבנות
יענה כי אנו שחמכותיה
כי באה עד יהודה נגע עד
שער עמי עד ירושלם
בגת אל תגידו בבכו אל תבכו
בבית לעפרה עפר
התפלשתי עברי לכם
יושבת שפיר עריה בשת
לא יצאה יושבת צאנן
מספד בית האצל יקח ממכם
עמדתו כי חלה לטוב
יושבת מרות כי ירד רע
מאת יהוה לשער ירושלם
רתם המרכבה לרכש
יושבת לכישר אשית
חטאתיא לבת עיון כי
נמצאו פשעי ישראל לכן
תתני שלוחים על מורשת
גת כזיב אכזיב לאכזב לי
למלכי ישראל עד הירש

אגלח וכל פסילהן יכתו
וכל אתנניה ישרפו באש
וכל עצביה אשים שממה
כי מאתנן זונה קבצן ועד
אתנן זונה ישובו עד זאת
אספדה ואילילה אולכה
שולל ערום ואעשה
מספד כתנים ואבל כבנות
יענה כי אנו שחמכותיה
כי באה עד יהודה נגע עד
שער עמי עד ירושלם
בגת אל תגידו בבכו אל תבכו
בבית לעפרה עפר
התפלשתי עברי לכם
יושבת שפיר עריה בשת
לא יצאה יושבת צאנן
מספד בית האצל יקח ממכם
עמדתו כי חלה לטוב
יושבת מרות כי ירד רע
מאת יהוה לשער ירושלם
רתם המרכבה לרכש
יושבת לכישר אשית
חטאתיא לבת עיון כי
נמצאו פשעי ישראל לכן
תתני שלוחים על מורשת
גת כזיב אכזיב לאכזב לי
למלכי ישראל עד הירש

אכי לך ושבת מרשה
ערעבר לם נבוא בבוד
ישראל קרחי וגזו עלבנו
תעגנך חרחבי קרחתך
כנשר כי גלו ממך
חוי חשבי און
ופעליך עלמשבותם
באוך חבלך יעשוה כיוש
לאלים וחמדו שדות
וגזלו ובתים ונשאו ועשקו
גבר וביתו ואיש ונחלתו

לכן כה אמר יהוה הנני
חשב על המשפחה הזאת
רעה אשר לא תמישו
משם צואר תיכם ולא
תלכו רמה כי עת רעה היא
ביום ההוא נשא עליכם
משל ונהה נהיה אמר
שדוד נשדנו חלק עמי
ימיר איך ימיש לי לשובב
שדינו יחלק לכן לא
יהיה לך משליך חבל בגורל
בקהל יהוה אל תטפו
נטיפון לא יטפו לאלה לא
יסג כלמות האמור בית
יעקב הקצר רוח יהוה אם

עד לד׳ הנמרים ומקבלתון כל מי שראשיכם ואשלחו שלשה אחיב ונגחדו לרגאן ריל אושמבך חיר ישבאן
ישבו אמריקה אמילחה׳ ס׳ ; בבית ן אתרינקבו ואמשיך אשר עמו ומשיב אשר ישב שם ר׳ בשלון בבר ומתון ועד
האלוהים ושבו׳ ס׳ ;

ן פ׳ ולא קדי ובאנו אלון ואחא חלן ומחוינים
אמלילים אריב׳ עאד ואז עמרי׳ ס׳ ;

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולא תלכו ב׳ ולא תלכו בחקות הגוי ולא יומלכו
חשר׳ ׃ ׃

פרש ג׳ עלה חטא ין ובוית אבותיהם טרנו כי
שליחו חמר ישל׳ ׃

ואהבו ל׳ אשר שיעבדו שמאי טוב ואהבו
שלו ישכנו ראהבו עשוה חטיב׳ ׃

אלה מעללי חלואה דברי
ויטיבו עם חישר חולך׃ ׃
ואתמול עמי לאויב יקומם
ממול שלמה אדר תפשטון
מעם יסבטח שובי מלחמה
נשי עמי תגרשון מבית׃
תענגתם מעל עלליה תקחו
חברי לעולם קומו ולכו׃
לא זאת המנוחה בעבור׃
טמאה תחבלו וחבל נמרץ׃
לו אישה חלך רוח ושקר כזב
אטף לך לין ולשכר ויין
מטיף העם חזה אסף׃
אאסף יעקב כלה קבץ
אקבץ שארית ישראל׃
יחד אשימנו כצאן בצרה
בערד בתוך תבל רוח תחימעה
מאדם עלה חפרץ לפניהם
פרצו ויעברו שערו ויצאו
בו ויעבר מלכם לפניהם׃
ויתוה בראשם׃
ואמר שמעו נא ראשי׃
יעקב וקצינו בית ישראל
הלוא לכם לדעת את׃ מ
חמשפט שנאי טוב ואתבי
רעה גזלו עורם מעליהם
ושארם מעל עמותם׃

ואשר אכלו שאר עמי
ועורם מעליהם הפשיטו
ואת עצמתיהם פצחו׃ ע
ופרשו באשר בסיר וכבשר
בתוך קלחת׃ אז יזעקו׃
אליהוה ולא יענה אותם
ויסתר פניו מהם בעת ההיא
כאשר הרעו מעלליהם׃

כה אמר יהוה על הנביאים
המתעים את עמי הנשכים
בשניהם וקרא שלום ואשר׃
לא נתן על פיהם וקדשו׃ ל
עליו מלחמה׃ לכן לילה
לכם מחזון וחשכה לכם
מקסם ובאה השמש על
הנביאים וקדר עליהם היום
ובשו החזים וחפרו הקסמים
ועטו על שפם כלם כי אין
מענה אלהים׃ ואולם אנכי
מלאתי כח את רוח יהוה׃ ש
ומשפט וגבורה להגיד לעקב
פשעו ולישראל חטאתו׃
שמעו נא זאת׃
ראשי בית יעקב וקצינו
בית ישראל המתעבים׃
משפט ואת כל הישרה׃

ויעקשו בנה ציון בדמים
וירושלם בעולה׃ ראשיה׃
בשחד ישפטו וכהנה במחיר
יורו ונביאיה בכסף יקסמו׃
ועל יהוה ישענו לאמר׃ ל
הלוא יהוה בקרבנו׃ לא
תבוא עלינו רעה׃ לכן׃
בגללכם ציון שדה תחרש
וירושלם עיים תהיה והר׃
הבית לבמות יער׃
והיה באחרית הימים יהוה
הר בית יהוה נכון בראש׃
ונהרו אליו עמים׃ והלכו׃ ל
גוים רבים ואמרו לכו ונעלה
אל הר יהוה׃ ואל בית אלהי
יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה
בארחתיו כי מציון תצא
תורה ודבר יהוה מירושלם׃
ושפט בין עמים רבים׃
והוכיח לגוים עצמים׃ עד
רחוק וכתתו חרבתיהם׃ ל
לאתים וחניתתיהם למזמרות
לא ישא גוי אל גוי חרב׃
ולא ילמדו עוד מלחמה׃
וישבו איש תחת גפנו ותחת
תאנתו׃ ואין מחריד כי פי׃

חרבותיהם ב׳ ווחנ׳ וכתתו חרבותיהם ואת עבודו
את הרעב׳ הלמדים ב׳ אשר הלמדים לראות אבני
ושפט׃ ׃

ולישראל ל׳ ב׳ שנו ואמר ובו לאמר הרב ישראל ע׳ קרוי להדבר לי׳ עקב ביום השמי׳ חמיל׃ ׃ ונהרו ב׳ אליו עלה
עמים אל שוב׃ ׃ מלחמה ב׳ ואת חמת יהוה ואולם אנכי ביפלוט מליט׃ ׃ פעמה ב׳ חאורמה ומרגל באמרמה׃ ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

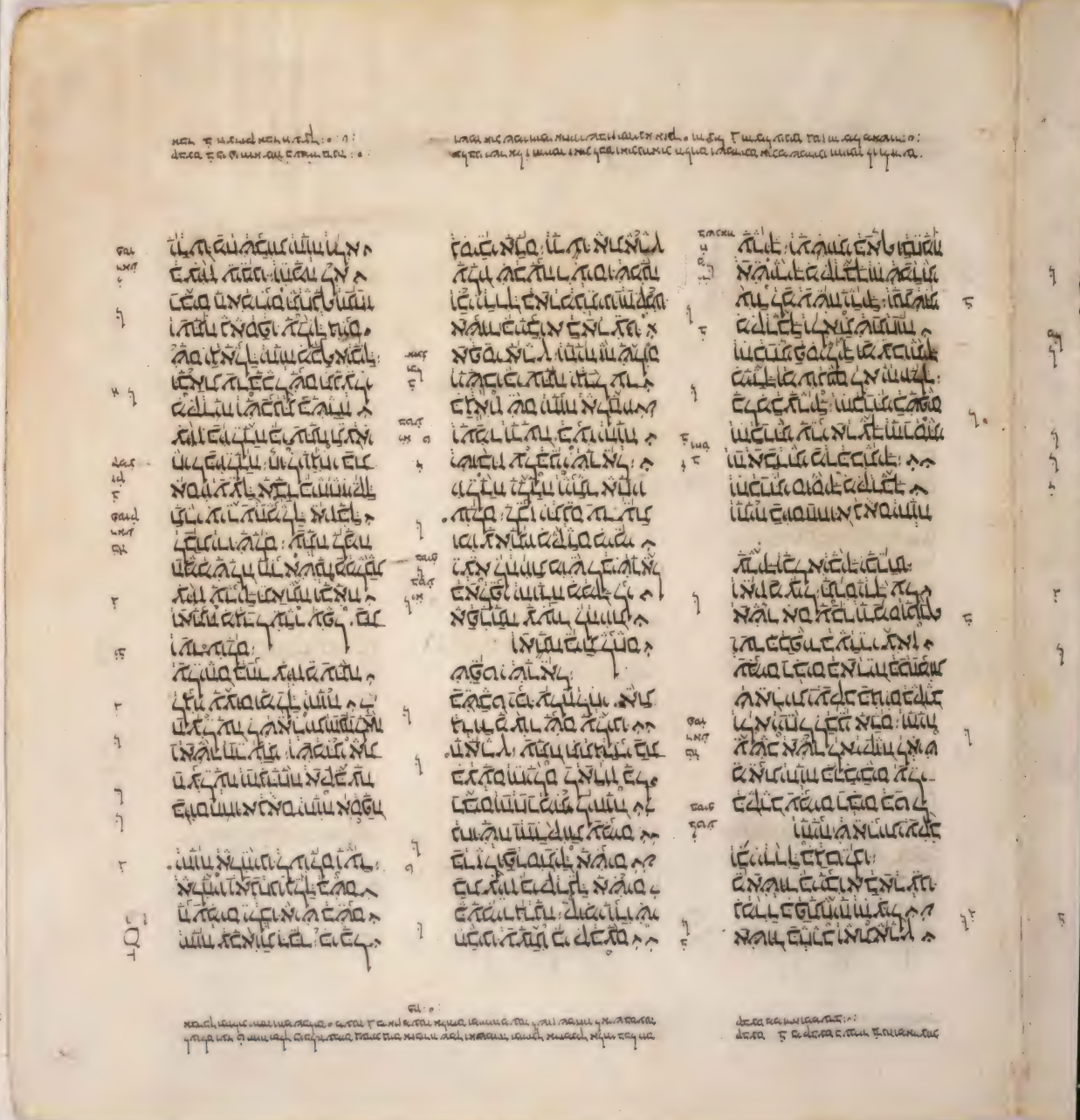

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

מזמור ח׳ קדיש׳ שיר־עלות־שיר חדש אפנו ואמר אקדיש אודך ובמזמור ואודך אכפר׳ ואודך ומזמור אכפר׳ ׃

תרגום ח׳ חזק כל המלכות כל־יקרתו אמונה נרדיך ואזכר במחלוקת שהל תמרן׳ וכל למי עשה ג׳ עמיר־אחאב תקפי׳ ׃ ולשונם ד׳ עשרה לבאי יהדל ריבקיר׳ ׃

נָקֹם אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא
שָׁמָעוּ׃ שִׁמְעוּ־נָא
אֶת אֲשֶׁר־יְהוָה אֹמֵר קוּם
רִיב אֶת־הֶהָרִים וְתִשְׁמַע עֲנָה
הַגְּבָעוֹת קוֹלֶךָ׃ שִׁמְעוּ־הָרִים
אֶת־רִיב יְהוָה וְהָאֵתָנִים מֹסְדֵי
אָרֶץ כִּי־רִיב לַיהוָה׃
עַם־עַמּוֹ וְעִם־יִשְׂרָאֵל אוֹתָכַח׃
עַמִּי מַה־עָשִׂיתִי לָךְ וּמָה
הֶלְאֵתִיךָ עֲנֵה־בִי׃ כִּי הֶעֱלִיתִךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִבֵּית עֲבָדִים
פְּדִיתִיךָ וָאֶשְׁלַח
לְפָנֶיךָ אֶת־מֹשֶׁה אַהֲרֹן מִ
וּמִרְיָם׃ עַמִּי זְכָר־נָא מַה־יָּעַץ
בָּלָק מֶלֶךְ־מוֹאָב וּמַה עָנָה
אֹתוֹ בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר מִן־
הַשִּׁטִּים עַד־הַגִּלְגָּל לְמַעַן
דַּעַת צִדְקוֹת יְהוָה׃ בַּמֶּה
אֲקַדֵּם יְהוָה אִכַּף לֵאלֹהֵי
מָרוֹם הַאֲקַדְּמֶנּוּ בְעֹלוֹת
בַּעֲגָלִים בְּנֵי שָׁנָה׃ הֲיִרְצֶה
יְהוָה בְּאַלְפֵי אֵילִים בְּרִבְבוֹת
נְחָלֵי שָׁמֶן הַאֶתֵּן בְּכוֹרִי
פִּשְׁעִי פְּרִי בִטְנִי חַטָּאת
נַפְשִׁי׃ הֻגַּד לְךָ אָדָם מַה
טּוֹב וּמַה־יְהוָה דּוֹרֵשׁ מִמְּךָ
כִּי אִם־עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט׃

וְאַהֲבַת חֶסֶד וְהַצְנֵעַ לֶכֶת
עִם־אֱלֹהֶיךָ׃
קוֹל יְהוָה לָעִיר יִקְרָא׃ וְ
תוּשִׁיָּה יִרְאֶה שְׁמֶךָ שִׁמְעוּ
מַטֶּה וּמִי יְעָדָהּ׃ עוֹדְ אֵשׁ
בֵּית רָשָׁע אֹצְרוֹת רֶשַׁע׃
וְאֵיפַת רָזוֹן זְעוּמָה׃ הַאֲזַכֶּה
בְּמֹאזְנֵי רָשָׁע וּבְכִיס אַבְנֵי
מִרְמָה׃ אֲשֶׁר עֲשִׁירֶיהָ׃
מָלְאוּ חָמָס וְיֹשְׁבֶיהָ דִּבְּרוּ
שָׁקֶר וּלְשׁוֹנָם רְמִיָּה בְּפִיהֶם׃
וְגַם־אֲנִי הֶחֱלֵתִי הַכּוֹתֶךָ׃
הַשְּׁמֵם עַל־חַטֹּאתֶךָ׃ אַתָּה
תֹאכַל וְלֹא תִשְׂבָּע וְשִׁחֲךָ
בְּקִרְבֶּךָ׃ תִּסְגֹּר וְלֹא תְפַלִּיט
וַאֲשֶׁר תְּפַלֵּט לַחֶרֶב אֶתֵּן׃
אַתָּה תִּזְרַע וְלֹא תִקְצוֹר׃
אַתָּה תִּדְרֹךְ זֵיתִים וְלֹא תָסוּךְ
שָׁמֶן וְתִירוֹשׁ וְלֹא תִשְׁתֶּה
יָיִן׃ וְיִשְׁתַּמֵּר חֻקּוֹת עָמְרִי
וְכֹל מַעֲשֵׂה בֵית אַחְאָב׃
וְתֵלְכוּ בְּמֹעֲצוֹתָם לְמַעַן
אֶתֵּן אֹתְךָ לְשַׁמָּה וְיֹשְׁבֶיהָ
לִשְׁרֵקָה וְחֶרְפַּת עַמִּי תִּשָּׂאוּ׃

אֱלֹהֵי מִי הֵיתִי כְּאַסְפֵי
קַיִץ כְּעֹלְלוֹת בָּצִיר אֵין

אֲשֶׁכּוֹל לֹא אֶבּוֹל בִּכּוּרָה׃ שָׁ
אִוְּתָה נַפְשִׁי׃ אָבַד חָסִיד
מִן־הָאָרֶץ וְיָשָׁר בָּאָדָם אָיִן
כֻּלָּם לְדָמִים יֶאֱרֹבוּ אִישׁ
אֶת־אָחִיהוּ יָצוּדוּ חֶרֶם׃ עַל
הַרַּע כַּפַּיִם לְהֵיטִיב הַשָּׂר
שָׁאֵל וְהַשֹּׁפֵט בַּשָּׁלוֹם׃ וְ
הַגָּדוֹל הוּא־בָר הַוַּת נַפְשׁוֹ הוּא
וַיְעַבְּתוּהָ׃ טוֹבָם כְּחָרֶדֶק יָשָׁר
מִסּוֹכַךְ יוֹם מְפִיצֵי פִקְדָּתְךָ
בָּאָה עַתָּה תְּהִי מְבוּכָתָם׃
אַל־תַּאֲמִינוּ בְרֵעַ אַל־תִּבְטְחוּ
בְּאַלּוּף מִשְׁכֶּבֶת חֵיקֶךָ שְׁ
מֹר פְּתָחֶיךָ׃ כִּי־בֵן מְנַבֵּל
אָב בַּת קָמָה בְאִמָּהּ כַּלָּה
בַּחֲמֹתָהּ אֹיְבֵי אִישׁ אַנְשֵׁי
בֵיתוֹ׃ וַאֲנִי בַּיהוָה אֶצְפֶּה
אוֹחִילָה לֵאלֹהֵי יִשְׁעִי שָׁ
מַע אֵלָי אֹיְבָתִי׃ אַל־תִּשְׂמְחִי
אֹיַבְתִּי לִי כִּי נָפַלְתִּי קַמְתִּי
כִּי אֵשֵׁב בַּחֹשֶׁךְ יְהוָה אוֹר
לִי׃ זַעַף יְהוָה
אֶשָּׂא כִּי חָטָאתִי לוֹ עַד אֲשֶׁר
יָרִיב רִיבִי וְעָשָׂה מִשְׁפָּטִי
יוֹצִיאֵנִי לָאוֹר אֶרְאֶה׃
בְּצִדְקָתוֹ׃ וְתֵרֶא אֹיַבְתִּי׃
וְתְכַסֶּהָ בוּשָׁה הָאֹמֶרֶת אֵלַי

אחיתן ה׳ לבלוני שבריבי איש אמנ אחיתו ושמרע אחיתו אקש באחיתו ויבשקי׳ ׃ חשר ל׳ פרנה שראל שמחתו הדיהו ובנניה ה׳ שר הטרשא מיכאל׳ ׃ אחיהל ל׳ ויאמר ויאבד מרנו לארלחי׳ ׃

לאמר ל׳ ומשכיחון ויקרא אשמנ נקדיד ויראמנו בבלקר יקום עלמרי׳ ׃

black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

אֵלֶיךָ יְהוָה אֶשָּׂא עֵינָי׃
תְּרָאֵינִי נָחָה עַתָּה תִּחְיֶה לִּי
לְמַרְמֵס כָּל־טִיט חוּצוֹת׃ יוֹם
לְבָנוֹת גְּדֵרֶיךָ יוֹם אֶחְיֶה לִי
יִרְחַק חֹק׃ יוֹם הוּא עָרֶיךָ
יָבוֹא לְמִנִּי אַשּׁוּר וְעָרִים עוֹד
וּלְמִנִּי מְצוֹר וְעַד נָהָר יוֹם׃
מִיָּם וְעַד הָר׃ וְהִיתָה הָאָרֶץ
לְשַׁמָּה עַל־יוֹשְׁבֶיהָ׃ מִפְּרִי
מַעֲלְלֵיהֶם׃
רְעֵה עַמְּךָ בְּשִׁבְטֶךָ
צֹאן נַחֲלָתֶךָ שֹׁכְנִי לְבָדָד
יַעַר בְּתוֹךְ כַּרְמֶל יִרְעוּ בָשָׁן
וְגִלְעָד כִּימֵי עוֹלָם׃ כִּימֵי
צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃
אַרְאֶנּוּ נִפְלָאוֹת׃ יִרְאוּ גוֹיִם
וַיֵּבֹשׁוּ מִכֹּל גְּבוּרָתָם יָשִׂימוּ
יָד עַל־פֶּה אָזְנֵיהֶם תֶּחֱרָשְׁנָה׃
יְלַחֲכוּ עָפָר כַּנָּחָשׁ בְּזֹחֲלֵי
אֶרֶץ יִרְגְּזוּ מִמְּסִגְרוֹתֵיהֶם
אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִפְחָדוּ׃׃
וְיָרְאוּ מִמֶּךָּ׃ מִי־אֵל כָּמוֹךָ׃
נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע
לִשְׁאֲרִית נַחֲלָתוֹ לֹא׃
הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ
חֶסֶד הוּא׃ יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ׃
יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ׃

בְּמִצְלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאתָם׃
תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד
לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם׃

מאה וחמשה
פזורים

מַשָּׂא נִינְוֵה סֵפֶר חֲזוֹן נַחוּם
הָאֶלְקֹשִׁי׃ אֵל קַנּוֹא וְנֹקֵם
יְהוָה נֹקֵם יְהוָה וּבַעַל חֵמָה
נֹקֵם יְהוָה לְצָרָיו וְנוֹטֵר
הוּא לְאֹיְבָיו׃ יְהוָה אֶרֶךְ
אַפַּיִם וּגְדוֹל כֹּחַ וְנַקֵּה לֹא
יְנַקֶּה יְהוָה בְּסוּפָה וּבְשַׂעֲרָה
דַּרְכּוֹ וְעָנָן אֲבַק רַגְלָיו׃
גֹּעֵר בַּיָּם וַיְבַשֵּׁהוּ׃׃ וְכָל
הַנְּהָרוֹת הֶחֱרִיב אֲמַלֵּל
בָּשָׁן וְכַרְמֶל וּפֶרַח לְבָנוֹן
אֻמְלַל׃ הָרִים רָעֲשׁוּ מִמֶּנּוּ
וְהַגְּבָעוֹת הִתְמוֹגָגוּ וַתִּשָּׂא
הָאָרֶץ מִפָּנָיו וְתֵבֵל וְכָל
יֹשְׁבֵי בָהּ׃ לִפְנֵי עֶבְרָתוֹ מִי
יַעֲמוֹד וּמִי יָקוּם בְּחֲרוֹן
אַפּוֹ חֲמָתוֹ נִתְּכָה כָאֵשׁ׃
וְהַצֻּרִים נִתְּצוּ מִמֶּנּוּ׃ טוֹב
יְהוָה לְמָעוֹז בְּיוֹם צָרָה׃
וְיֹדֵעַ חֹסֵי בוֹ׃ וּבְשֶׁטֶף עֹבֵר

כְּלָה נַעֲשֶׂה מְקוֹמָהּ׃׃
וְאֹיְבָיו יִרְדֹּף חֹשֶׁךְ׃ מַה
תַּחְשְׁבוּן אֶל־יְהוָה כָּלָה׃
הוּא עֹשֶׂה לֹא תָקוּם׃׃
פַּעֲמַיִם צָרָה׃ כִּי עֲדֵרִים
סְבֻכִים וּכְסֻבָּאָם סְבוּאִים
אֻכְּלוּ כְּקַשׁ יָבֵשׁ מָלֵא׃
מִמְּךָ יֵצֵא חֹשֵׁב עַל־יְהוָה
רָעָה׃ יֹעֵץ בְּלִיָּעַל׃
כֹּה אָמַר יְהוָה אִם
שְׁלֵמִים וְכֵן רַבִּים וְכֵן נָגֹזוּ
וְעָבַר וְעִנִּיתִךָ לֹא אֲעַנֶּךָּ׃
עוֹד׃ וְעַתָּה אֶשְׁבֹּר מֻטֵּהוּ
מֵעָלֶיךָ וּמוֹסְרֹתֶיךָ אֲנַתֵּק
וְעוֹד עָלֶיךָ יְהוָה לֹא יִזְרַע
מִשְׁמְךָ עוֹד מִבֵּית אֱלֹהֶיךָ
אַכְרִית פֶּסֶל וּמַסֵּכָה׃׃
אֲשִׂים קִבְרְךָ כִּי קַלּוֹתָ׃

הִנֵּה עַל־הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׂר
מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם חֲגֵי יְהוּדָה
חָגֶיךָ שַׁלְּמִי נְדָרֶיךָ כִּי לֹא
יוֹסִיף עוֹד לַעֲבֹר בָּךְ׃
בְּלִיַּעַל כֻּלֹּה נִכְרָתָה׃ עָלָה
מַפִּיץ עַל־פָּנֶיךָ נָצוֹר מְצוּרָה
צַפֵּה דֶרֶךְ חַזֵּק מָתְנַיִם׃
אַמֵּץ כֹּחַ מְאֹד׃ כִּי שַׁבָּ

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

חזק ל׳ אומ׳ חזק בחזקא ולבלתי חזק עסד דרך רשעה חזק אחז ידיו׳ ולא נשקיע ב׳ ונלחמ׳ בירושלם
ולא נשחית קולו מל אסכה׳ ומשקה ל׳ חטאו משקה לשפך המסך׳ וכל כלי חבוריו׳ ס׳

חקר שו ג׳ חזי אמיר לעבן שוחה לחמו לבקר
כל הבנים׳ יי׳ יומיל ב׳ שבי יומיל עדי לאבם׳

חוה את גאון יעקב כגאון
ישראל כי בקקים בקקים
וזמריהם שחתו מגן גבריהם
מאדם אנשיהם ולמתלעים
באשפלרות הרכב ביום
תכינו והבר שיסחר עלו
בחוצות יתהוללו הרכב
ישתקשקון ברחבות
מראיהם כלפידים כברקים
ירוצון יזכרו אדיריו
יכשלו בהלכתם ומהרו
חומתה וחכנם סכך שערי
הנהרות נפתחו והיה היכל
נמוג והעבר גלתה ערתה
ואמהתיה מנהגות כקול
יונים מתפפות על לבבהן
ומנוה כברכת מים מימי
היא והמה נסים עמדו
עמדו ואין מפנה בזו כסף
בזו והבו אין קצה לתכונה
כבד מכל כלי חמדה
בוקה ומבוקה ומבלקה
ולבנמס ופק ברכים
וחלחלה בכל מתנים ופני
כלם קבצו פארור איה
מעון ארות ומרעה הוא
לכפרים אשר הלך

ארוה לביא שם גור אריה
ואין מחריד ארוה טרף
בדי גרותיו ומחנק לבאתיו
ומלא טרף חריו ומעונתיו
טרפה הנני אליך נאם
יהוה צבאות והבערתי
בעשן רכבה וכפירך
תאכל חרב והכרתי מארץ
טרפך ולא אשמע עוד
קול מלאכיך
הוי עיר דמים
כלה כחש פרק מלאה
לא ימיש טרף קול שוט
וקול רעש אופן וסוס דהר
ומרכבה מרקדה פרש
מעלה להב חרב וברק
חנית ורב חללים וכבד פגר
ואין קצה לגויה יכשלו
בגויתם מרבן נינו זונה
טובת חן בעלת כשפים
המכרת גוים בזנונים
ומשפחות בכשפיה הנני
אליך נאם יהוה צבאות
וגליתי שולך על פניך
והראיתי גוים מערך
וממלכות קלונך והשלכתי
עליך שקץ ונבלתיך

ושמתיך כראי ותיה כל
ראיך ידוד ממך ואמר
שדדה נינוה מי ינוד לה
מאין אבקש מנחמים לך
חתיטבי מנא אמון הישבה
ביארים מים סביבה
אשר חיל ים מים חומתה
כוש עצמה ומצרים ואין
קצה פוטו ולובים היו
בעזרתך נסחיא לגלה
הלכה בשבי גם עלליה
ירטשו בראש כל חוצות
ועל נכבדיה ידו גורל וכל
גדוליה רתקו בזקים גם
את תשכרי תהי נעלמה
גם את תבקשי מעוז
מאויב כלמב עריך תאנים
עם בכורים אם ינועו ונפלו
על פי אוכל תנע עמך
נשים בקרבך לאויבך פתוח
נפתחו שערי ארצך
אכלה אש ברחיך מי
מצור שאבי לך חזקי
מבצריך באי בטיט ורמסי
בחמר החזיקי מלבן
תאכלך אש תכרתך חרב
תאכלך כילק התכבדי כילק

ד׳ ומבל אשר אמרתי אליכם תשמרו ובשם אלהים לא תזכרו אמר
מקרים הזה וחנוהו מעב ותשבעי המון שריך קול מלאכה גם בביאתם ולא ינקתם׳ וחזי ויתשע
מקולם׳ ס׳

דומם ל׳ שבי דומם ירחם לארון׳ ס׳ וחזון
ל׳ ב׳ מל וחד אל בתר כי כמה ומשנך והנחלו
שם׳ ס׳

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

הִתְקַבְּרִי כַּאַרְבֶּה הִרְבִּיתִ ל
רְכָלַיִךְ מִכּוֹכְבֵי שָׁמַיִם יָלַק
פָּשַׁט וַיָּעָף מְנָזֵרוּ כָּאַרְבֶּה
וְטַפְסְרַיִךְ כְּגֹב גְּבִי חֲנוּנִים
בַּגְּדֵרוֹת בַּיּוֹם קָרָה שָׁמֶשׁ
זָרְחָה וְנוֹדַד וְלֹא נוֹדַע
מְקוֹמוֹ אַיִן נָעוּ רֹעֶיךָ מֶלֶךְ
אַשּׁוּר יִשְׁכְּנוּ אַדִּירֶיךָ נָפְשׁוּ
עַמְּךָ עַל הֶהָרִים וְאֵין מְקַבֵּץ
אֵין כַּהֶה לְשִׁבְרֶךָ נַחְלָה
מַכָּתְךָ כָּל שֹׁמְעֵי שִׁמְעֲךָ
תָּקְעוּ כַּף עָלֶיךָ כִּי עַל מִי
לֹא עָבְרָה רָעָתְךָ תָּמִיד

איוב׳ ים ושבעה
פטוקים

הַמַּשְׂא אֲשֶׁר חָזָה חֲבַקּוּק
הַנָּבִיא עַד אָנָה יְהוָה שִׁוַּעְתִּי
שָׁוְעַתִּי וְלֹא תִשְׁמָע אֶזְעַק
אֵלֶיךָ חָמָס וְלֹא תוֹשִׁיעַ
לָמָּה תַרְאֵנִי אָוֶן וְעָמָל
תַּבִּיט וְשֹׁד וְחָמָס לְנֶגְדִּי
וַיְהִי רִיב וּמָדוֹן יִשָּׂא עָלָן
תֵּפוּג תּוֹרָה וְלֹא יֵצֵא לָנֶצַח
מִשְׁפָּט כִּי רָשָׁע מַכְתִּיר
אֶת צַדִּיק עַל כֵּן יֵצֵא
מִשְׁפָּט מְעֻקָּל רָאוּבֵנוּס

וְהַבִּיטוּ וְהִתְמַהְמָהוּ מִי
פֹעֵל פֹּעֵל בְּיָמֵיכֶם לֹא תַּאֲמִינוּ כִּי יִסָּפֵר כִּי יֵחָנֵנוּ
מֵקִים אֶת הַכַּשְׂדִּים הַגּוֹי
הַמַּר וְהַנִّמְהָר הַהֹלֵךְ לְרֶחָבֹת
לָרֶחֶב אֶרֶץ לָרֶשֶׁת מְ
שֻׁכָּנוֹת לֹא לוֹ אֵיתוֹ וְנוֹרָא
הוּא מִמֶּנּוּ מִשְׁפָּטוֹ שְׂאֵתוֹ
יֵצֵא וְקַלּוּ מִנְּמֵרִים סוּסָיו
וְחַדּוּ מִזְּאֵבֵי עֶרֶב וּפָשׁוּ
פָּרָשָׁיו וּפָרָשָׁיו מֵרָחוֹק
יָבֹאוּ יַעֲפוּ כְּנֶשֶׁר חָשׁ
לֶאֱכוֹל כֻּלָּה לְחָמָס יָבוֹא
מְגַמַּת פְּנֵיהֶם קָדִימָה
וַיֶּאֱסֹף כַּחוֹל שְׁבִי וְהוּא
בַּמְّלָכִים יִתְקַלָּס וְרָזְנִים
מְשַׂחֵק לוֹ הוּא לְכָל מִבְצָר
יִשְׂחָק וַיַּעֲבֹר עֲפַר וַיִּלְכֹּד
אָז חָלַף רוּחַ וַיַּעֲבֹר וְאָשַׁם
זוּ כֹחוֹ לֵאלֹהוֹ חִלּוּ אַתָּה
מִקֶּדֶם יְהוָה אֱלֹהַי קְדֹשִׁי
לֹא נָמוּת יְהוָה לְמִשְׁפָּט
שַׂמְתּוּ וּצוּר לְהוֹכִיחַ יִסַּרְתּוּ
טְהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת רָע
וְהַבִּיט אֵל עָמָל לֹא תוּכַל
לָמָּה תַּבִּיט בּוֹגְדִים תַּחֲרִישׁ
בְּבַלַּע רָשָׁע צַדִּיק מִמֶּנּוּ

וַתַּעֲשֵׂהוּ אָדָם כְּדָגֵי הַיָּם שֶׁ
רֶמֶשׁ לֹא מָשַׁל בּוֹ כֻּלּוֹ
בְּחַכָּה הֶעֱלָה וּגְרָרוֹ בְּחֶרְמוֹ
וַיֶּאֱסְפֵהוּ בְּמִכְמַרְתּוֹ עַל
כֵּן יִשְׂמַח וְיָגִיל עַל בֵּן
יִזְבַּח לְחֶרְמוֹ וַיַּקְטֵר לְמִ
כְמַרְתּוֹ כִּי בָהֵמָּה שָׁמֵן
חֶלְקוֹ וּמַאֲכָלוֹ בְּרִאוּחַ
הֲעַל כֵּן יָרִיק חֶרְמוֹ וְתָמִיד
לַהֲרֹג גּוֹיִם לֹא יַחְמוֹל

עַל מִשְׁמַרְתִּי
אֶעֱמֹדָה וְאֶתְיַצְּבָה עַל
מָצוֹר וְאֶצְפֶּה לִרְאוֹת מַה
יְדַבֵּר בִּי וּמָה אָשִׁיב עַל
תּוֹכַחְתִּי וַיַּעֲנֵנִי יְהוָה
וַיֹּאמֶר כְּתוֹב חָזוֹן וּבָאֵר
עַל הַלֻּחוֹת לְמַעַן יָרוּץ
קוֹרֵא בוֹ כִּי עוֹד חָזוֹן
לַמּוֹעֵד וַיָּפַחַ לַקֵּץ וְלֹא
יְכַזֵּב אִם יִתְמַהְמַהּ חַכֶּה
לוֹ כִּי בֹא יָבֹא לֹא יְאַחֵר
הִנֵּה עֻפְּלָה לֹא יָשְׁרָה שֶׁ
נַפְשׁוֹ בּוֹ וְצַדִּיק בֶּאֱמוּנָתוֹ
יִחְיֶה וְאַף כִּי הַיָּיִן בּוֹגֵד
גֶּבֶר יָהִיר וְלֹא יָנוּחַ אֲשֶׁר
הִרְחִיב כִּשְׁאוֹל נַפְשׁוֹ
וְהוּא כַּמָּוֶת וְלֹא יִשְׂבַּע

קבין ה׳ אלמבט אחריך למה תסיט מוגרים למה תראני און ראיסה ריק בעינך ס׳ ׳ ועשה ל׳ ומלך ומעשה
לך אלהים אחרי כ׳ ומעשה כרבי אלו ומעשה לך שם הרמשה ומעשה אדים ׳ ויא נפה ב׳ לר אות בקר
אעבדך לה׳ ס׳:

כשאול ב׳ אשר הרחיב כשאול נפש
בשאול חיים קשה כשאול קשה׳ ס׳:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

כמחת ב׳ והא כמחת כי עוד כמעט אחבה קשה מחרון שכלה חובב בכיל׳ ס׳ משקה א׳ מלרמ׳ מים ובלבלו׳
ותבורה הוה הוה מ׳משקה ישראל׳ ס׳ ח׳ עצ׳ ב׳ רבא טרד חגדו׳ ס׳

הודו׳ ה׳ הוי אתון הוה ולבו נקדמרוהי מחו
שמים כחוש על ישראל׳ ל׳ טל הודון ו׳ טל
הודוד׳ ס׳

ויאסף אליו כל הגוים ׃
ויקבץ אליו כל העמים׳
חלוא אלה כלם עליו משל
ושאו מליצה חידות׳ לו
ויאמר הוי המרבה לא לו׳
עד מתי ומכביד עליו ׃
עבטיט חלואפתעיקומו׳
נשכים ויקיצו מזעזעיך׃
והיית למשסות למו׳ כי׳
אתה שלות גוים רבים ׃
ושלוך כל יתר עמים מדמי
ארם וחמס ארץ קריה וכל
יושבי בה׃
הוי בצע בצע רע לביתו׳
לשום במרום קנו להנצל
מכף רע׳ יעצת בשת׳ ל׃
לביתך קצות עמים רבים
וחוטא נפשך׳ כי אבן ׃
מקיר תזעק וכפיס מעץ
יענה׃
הוי בנה עיר בדמים וכונן
קריה בעולה׃ הלוא הנה
מאת יהוה צבאות ויגעו
עמים בדי אש ולאמים׃
בדי דיק ועפו׃ כי תמלא
הארץ לדעת את כבוד׃
יהוה כמים יכסו עלים׃

הוי משקה
רעהו מסף חמתך ואף
שכר למען הביט על מ׳
מעוריהם׃ שבעת קלון׃
מכבוד שתה גם אתה׃ ל׃
והערל תסוב עליך כוס
ימין יהוה וקיקלון׃ על
כבודך׃ כי חמס לבנון׃ ׃
ושד בהמות יחיתן
מדמי אדם וחמס ארץ׃ ל׃
קריה וכל יושבי בה׃
מה הועיל פסל
כי פסלו יצרו מסכה ומורה
שקר כי בטח יצר יצרו׃
עליו לעשות אלילים׃ ׃
אלמים׃ הוי אמר
לעץ הקיצה עורי לאבן
דומם הוא יורה הנה הוא
תפוש זהב וכסף וכל רוח׃
אין בקרבו׃ ויהוה בהיכל
קדשו׃ הס מפניו כל הארץ׃
תפלה לחבקוק הנביא על
שגיונות׃ יהוה שמעתי׃ ׃
שמע עבדך אתיו׃ יהוה פעלך
בקרב שנים חיהו׃ בקרב
שנים תודיע׃ ברגז רחם

תזכור׃ אלוה מתימן׃ זיבא
וקדוש מהר פארן׃ סלה׃
כסה שמים הודו׃ ותהלתו
מלאה הארץ׃ ונגה כאור
תהיה קרנים מידו׃ לו׃ שם
חביון עזו׃ לפניו׃ הלך דבר
ויצא רשף לרגלו׃ עמד׃
וימדד ארץ ראה ויתר׃ ׃
גוים ויתפצעו׃ הרי עד׃
שחו גבעות עולם׃ הליכות
עולם׃ לו׃ תחת און ראיתי
אהלי כושן׃ ירגזון׃ ירעשות
ארץ מדין׃
הבנהרים חרה׃
יתוה אם בנהרים אפך׃
אם בים עברתך׃ כי תרכב
על סוסיך׃ מרכבתיך׃ ׃ש
ישועה׃ עריה תעור׃ ל׃
קשתך שבעות מטות׃
אמרי סלה׃ נהרות תבקע׃
ארץ ראוך׃ יחילו הרים׃
זרם מים עברתו׃ תהום
קול׃ רום ידיהו נשא׃ ׃ש
שמש׃ ירח עמד זבלה׃ ל׃
לאור חציך׃ יתלכו׃ לנגה
ברק חניתך׃ בגעם תצעד
ארץ באף תדרוש גוים׃

לבן ב׳ ומעטקן הוי אמרי לבן אמרו
לבן אמר כי ישלבן׃ ס׃

אמר׃ חסך שבעות מטות יהוה׃ יבי׳ אמרי ארן ים׃ יהוה יזכן אמרי תמב שרות׃ עבא
גמי אמר לחרוה חנגר אמרי׃ ס׃ חומר ב׳ שבי חמים שרי לאבן׃ ס׃

ב יַעַן אַתָּה לוֹשֵׁעַ עַמְּךָ לוֹשֵׁעַ
אֶת מְשִׁיחֶךָ מָחַצְתָּ רֹאשׁ
מִבֵּית רָשָׁע עֲרוֹת יְסוֹד
עַד צַוָּאר סֶלָה׳
ג נָקַבְתָּ בְמַטָּיו רֹאשׁ פְּרָזָיו
יָסְעֲרוּ לְהָפִיץ עָלַי עַלִּיצָתָם
כְּמוֹ לֶאֱכֹל עָנִי בַּמִּסְתָּר׳
דָּרַכְתָּ בַיָּם סוּסֶיךָ חֹמֶר׳
מַיִם רַבִּים שָׁמַעְתִּי וַתִּרְגַּז
ד בִּטְנִי לְקוֹל צִלְצָלוּ שְׂפָתָי׳
יָבוֹא רָקָב בְּעַצְמָי וְתַחְתַּי
אֶרְגַּז אֲשֶׁר אָנוּחַ לְיוֹם׳
צָרָה לַעֲלוֹת לְעַם גְּדוּדֵנוּ׳
ה כִּי תְאֵנָה לֹא תִפְרַח וְאֵין
יְבוּל בַּגְּפָנִים כָּחַשׁ שְׁמַעֲשֵׂה
זַיִת וּשְׂדֵמוֹת לֹא עָשָׂה׳
אֹכֶל גֵּדֶר מִמַּכְלֹאָה נָצוּ׳
ו וְאֵין בָּקָר בָּרְפָתַיִם וְאֵנִי׳
בַּיהוָה אֶעֱלוֹזָה אָגִילָה לְ׳
בֵּאלֹהֵי יִשְׁעִי יְהוָה אֲדֹנָי
חֵילִי וַיָּשֶׂם רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת
ז וְעַל בָּמֹתַי יַדְרִיכֵנִי לַמְנַצֵּחַ
בִּנְגִינוֹתָי׳

חמישי ושישי
פסוקים

ד דְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר הָיָה אֶל׳

ב עפניה בזכו שיבוגדליה
בו אמריה בו חזקיה בימי
יאשיהו בו אמון מלך׳
ג יחוזרח׳ אסף אסף כלמעל
פני האדמה נאם יהוה׳
אסף אדם ובהמה אסף׳
עוף השמים ודגי הים׳
ד והמכשלות את הרשע
והכרתי את האדם מעל
פני האדמה נאם יהוה׳
ונטיתי ידי על יהודה ועל
כל יושבי ירושלם והכרתי
מן המקום הזה את שאר
הבעל את שם הכמרים
עם הכהנים ואת המשתחוים
על הגגות לצבא השמים
ואת המשתחוים הנשבעים
ליהוה והנשבעים במלכם
ואת הנסוגים מאחרי יהוה
ואשר לא בקשו את יהוה
ולא דרשהו׳ הס מפני׳
ארני יהוה כי קרוב יום יהוה
כי הכין יהוה זבח הקדיש
קרא׳ והיה ביום זבח׳
יהוה ופקדתי על השרים
ועל בני המלך ועל כל׳
הלבשים מלבוש נכרי׳

ופקדתי על כל הדולג על
המפתן ביום ההוא הממלאים
בית אדניהם חמס ומרמה׳
והיה ביום ההוא
נאם יהוה קול צעקה׳
משער הדגים ויליל מן
המשנה ושבר גדול׳
מהגבעות הילילו ושבו
המכתשים כי נדמה כל עם
כנען נכרתו כל נטולי כסף׳
והיה בעת ההיא אחפש
את ירושלם בנרות׳
ופקדתי על האנשים
הקפאים על שמריהם׳
האמרים בלבבם לא׳
ייטיב יהוה ולא ירע׳ והיה
חילם למשסה ובתיהם׳
לשממה ובנו בתים ולא
ישבו ונטעו כרמים ולא
ישתו את יינם קרוב יום
יהוה הגדול קרוב ומהר
מאד קול יום יהוה מר׳
צרח שם גבור יום עברה
היום ההוא יום צרה ומצוקה
יום שאה ומשואה יום חשך ואפלה
יום ענן וערפל׳ יום שופר
ותרועה על הערים׳

בבמיא

על האנשים הקפאים על הלא על האנשים וחבריהם ופקדתי על האנשים ולבו ויצרו לרוע על׳
ומרגיו׳ ה׳ המלאים אישי דיני ומרשיו הבריים מי אין ומדינה ולא יפיש מי חבה הלך ומרשיהם אנשי דמים׳

המלאים ב׳ בית אדוניהם אז עבד שריהם
ואדו והמלאים לדני מעמך׳ ה׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

כסיים ד׳ לולי מחיך עבאתה וחטא אתנו כסיים
חזק ליכלס כי פיאבו׳ ס׳

על גבולם ב׳ ובחרישה יעמיד על גבולם
ויגדילו עד גבולם׳ ס׳

ויחיקן ג׳ בטרם בנבראו ותחיה תמצידה כיים
אין אבל חבלי חיים נחנו׳ ס׳

חַבְּצָרוֹת וְעַל הַפְּנוֹת הַגְּבֹהוֹת׃
וְחָזִיתִי לְאַדֹּם וְחָלְכוּ׃
כְּעוֹרִים כִּי לֵיהוָה חָטָאוּ׃
וְשֹׁפֶךְ דָּמָם כָּעָפָר יוּלְחָמֵס
כְּגֵדְלִים גַּם כַּסְפָּם גַּם זְהָבָם
לֹא יוּכַל לְהַצִּיל בְּיוֹם׃
עֶבְרַת יְהוָה וּבְאֵשׁ קִנְאָתוֹ
תֵּאָכֵל כָּל הָאָרֶץ כִּי כָלָה
אַךְ נִבְהָלָה יַעֲשֶׂה אֶת כָּל
יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃

חִתְקוּ שְׁוּבוּ גוֹי
חֲפוּי לֹא נִכְסָף׃ בְּטֶרֶם לֵדֶת
חֹק כַּמֹּץ עָבַר יוֹם בְּטֶרֶם
לֹא יָבוֹא עֲלֵיכֶם חֲרוֹן אַף
יְהוָה בְּטֶרֶם לֹא יָבוֹא עֲלֵיכֶם
יוֹם אַף יְהוָה׃ בַּקְּשׁוּ אֶת
יְהוָה כָּל עַנְוֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר
מִשְׁפָּטוֹ פָּעָלוּ בַּקְּשׁוּ צֶדֶק
בַּקְּשׁוּ עֲנָוָה אוּלַי תִּסָּתְרוּ
בְּיוֹם אַף יְהוָה׃ כִּי עַזָּה
עֲזוּבָה תִּהְיֶה וְאַשְׁקְלוֹן
לְשַׁמָּמָה אַשְׁדּוֹד בַּצָּהֳרַיִם
יְגָרְשׁוּהָ וְעֶקְרוֹן תֵּעָקֵר׃

הוֹי יֹשְׁבֵי חֶבֶל
הַיָּם גּוֹי כְּרֵתִים דְּבַר יְהוָה
עָלֵיכֶם כְּנַעַן אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
וְהַאֲבַדְתִּיךְ מֵאֵין יוֹשֵׁב׃

וְהָיְתָה חֶבֶל הַיָּם נְטִת כְּרֹת׃
רֹעִים וּגְדֵרוֹת צֹאן׃ וְהָיָה
חֶבֶל לִשְׁאֵרִית בֵּית יְהוּדָה
עֲלֵיהֶם יִרְעוּן בְּבָתֵּי׃
אַשְׁקְלוֹן בָּעֶרֶב יִרְבָּצוּן
כִּי יִפְקְדֵם יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
וְשָׁב שְׁבוּתָם׃ שְׁמַעְתִּי׃
חֶרְפַּת מוֹאָב וּגְדוּפֵי בְנֵי
עַמּוֹן אֲשֶׁר חֵרְפוּ אֶת עַמִּי
וַיַּגְדִּילוּ עַל גְּבוּלָם׃ לָכֵן
חַי אָנִי נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי מוֹאָב
כְּסְדֹם תִּהְיֶה וּבְנֵי עַמּוֹן׃
כַּעֲמֹרָה מִמְּשַׁק חָרוּל׃
וּמִכְרֵה מֶלַח וּשְׁמָמָה עַד
עוֹלָם שְׁאֵרִית עַמִּי יְבוּזוּם
וְיֶתֶר גּוֹיִי יִנְחָלוּם׃ זֹאת לָהֶם
תַּחַת גַּאֲוָתָם כִּי חֵרְפוּ׃
וַיַּגְדִּילוּ עַל עַם יְהוָה צְבָאוֹת׃
נוֹרָא יְהוָה עֲלֵיהֶם כִּי רָזָה
אֶת כָּל אֱלֹהֵי הָאָרֶץ׃
וְיִשְׁתַּחֲווּ לוֹ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ
כָּל אִיֵּי הַגּוֹיִם׃ גַּם אַתֶּם׃
כּוּשִׁים חֲלָלַי תַּרְבִּיחֵמוֹ
וְיָט יָדוֹ עַל צָפוֹן וְיֹאבֵד
אֶת אַשּׁוּר וְיָשֵׂם אֶת נִינְוֵה
לְשַׁמָּמָה׃ צִיָּה כַּמִּדְבָּר׃

וְרַבְּעוּ בְתוֹכָהּ עֲדָרִים כָּל
חַיְתוֹ גוֹיִם גַּם אַתֶּם קָפוֹ
בְּכַפְתֹּרֵיהָ יָלִינוּ קוֹל יְשׁוֹרֵר
בַּחַלּוֹן חֹרֶב בַּסַּף כִּי אַרְזָהּ
עֶרֶה׃ זֹאת הָעִיר הָעַלִּיזָה
הַיֹּשֶׁבֶת לָבֶטַח הָאֹמֶרֶת
בִּלְבָבָהּ אֲנִי וְאַפְסִי עוֹד׃
אֵיךְ הָיְתָה לְשַׁמָּה׃ מַרְבֵּץ
לַחַיָּה כָּל עוֹבֵר עָלֶיהָ יִשְׁרֹק
יָנִיעַ יָדוֹ׃

הוֹי מֹרְאָה וּנְגֹאָלָה
הָעִיר הַיּוֹנָה׃ לֹא׃ שָׁמְעָה
בְּקוֹל לֹא לָקְחָה מוּסָר׃
בַּיהוָה לֹא בָטָחָה אֶל׃
אֱלֹהֶיהָ לֹא קָרֵבָה׃ שָׂרֶיהָ
בְּקִרְבָּהּ אֲרָיוֹת שֹׁאֲגִים׃
שֹׁפְטֶיהָ זְאֵבֵי עֶרֶב לֹא גָרְמוּ
לַבֹּקֶר׃ נְבִיאֶיהָ פַּחֲזִים אַנְשֵׁי
בֹגְדוֹת כֹּהֲנֶיהָ חִלְּלוּ קֹדֶשׁ
חָמְסוּ תּוֹרָה׃ יְהוָה צַדִּיק׃
בְּקִרְבָּהּ לֹא יַעֲשֶׂה עָוֶל
בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר מִשְׁפָּטוֹ יִתֵּן
לָאוֹר לֹא נֶעְדָּר׃ וְלֹא הוֹדַע
עָוֶל בֹּשֶׁת׃ הִכְרַתִּי גוֹיִם עָם
נָשַׁמּוּ פִנּוֹתָם הֶחֱרַבְתִּי׃ אֵין
חוּץ עוֹתָם מִבְּלִי עוֹבֵר׃ נִצְּדוּ
עָרֵיהֶם מִבְּלִי אִישׁ מֵאֵין

ח פשוק לא לא לא תרצחון ושמיה ואיש כי ישבו אחר אשר ומלקיקן ביום חלוקן אחיקן אל תמיים לא אכל
ארזיוס לא עמוזו לא שני עלבקול כי חנה אנבי פקיס רעה לאמר לא אבשן בבטרי אשקלון ואיני עשיתם

בקישו ז בעלה אחב עמי ואמרן ב בו הרשו
יהוה והבריד פני׃ ס׳ וחד הבקשו ב׳ הבריחה׃ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

יושב׃ אמרתי אל־תירא
אותי תקחו מוסר ולא׃
יבדתי מעונך כל אשר׃
פקדתי עליך אכזרות שפמו
חשחותו כל עלילותיך׃
לכן חכו לו נאם יהוה לויס
קומי לערב ימי שפטי׃
לאסף גויס לקבצי׃ מ׃
ממלכות לשפך עליהם
זעמי כל חרון אפי׃ כי
באש קנאתי תאכל כל
הארץ׃ כי־אז אהפך אל
עמים שפה ברורה לקרא
כלם בשם יהוה לעבדו
שכם אחד׃ מעבר לנהרי
כוש עתרי בתפוצי יובלון
מנחתי׃ ביום ההוא׃ לא
תבושי מכל עלילותיך
אשר פשעת בי כי־אז׃
אסיר מקרבך עליזי׃
גאותך׃ ולא־תוספי לגבה
עוד בהר קדשי׃ והשארתי
בקרבך עם ענו ודל וחסו
בשם יהוה׃ שארית ישראל
לא יעשו עולה ולא־ידברו כזב
ולא־ימצא בפיהם לשון
תרמית כי־הם ירעו׃

ולשון׃ ילד בגם הוא ולתוקי ואחור מענים׃
מעניך ב הולכי אליך שחוח׃ ס׃
שמה אלהיך׃ כי לשמלה זאת תשרה אשרי ע׳ בקרבך וכל סוף פסוק דמתיל ב מ׳ א׳ ונשמעים על־אדמה׃
הלא ומרבר ל׳ במסמר בפתחנו שאבוסים ושב פסוק׃ ס׃

ורבצו ואין מחריד׃
רני בת־ציון׃ ל׃
חדי־שי ושמחי׃ ל׃
ועליזי בכל־לב בת־ירושלם׃
הסיר יהוה משפטיך פנה
אויבך מלך ישראל יהוה
בקרבך לא־תיראי רע׃
עוד׃ ביום ההוא׃ יאמר
לירושלם אל־תיראי׃
ציון אל־ירפו ידיך׃ יהוה׃
אלהיך בקרבך גבור׃
יושיע׃ ישיש עליך׃ ש׃
בשמחה יחדיש באהבתו
יגיל עליך ברנה׃ נוגי׃
ממועד אספתי ממך היו
משאת עליה חרפה׃ א׃
הנני עשה את־כל־מעניך
בעת ההיא׃ והושעתי׃
את־הצלעה והנדחה׃
אקבץ ושמתים לתהלה
ולשם בכל־הארץ בשתם׃
בעת ההיא אביא אתכם
ובעת קבצי אתכם כי־אתן
אתכם לשם ולתהלה׃
בכל עמי הארץ בשובי
את־שבותיכם לעיניכם
אמר יהוה׃

חמישה חלשי
פטירן

בשנת שתים לדריוש׃
המלך בחדש הששי׃ ב
אחד לחדש היה דבר׃
יהוה ביד חגי הנביא׃ אל
זרבבל בן־שאלתיאל׃
פחת יהודה׃ ואל־יהושע׃
בן־יהוצדק הכהן הגדול׃
לאמר׃ כה אמר יהוה׃
עבאות לאמר העם הזה
אמרו׃ לא עת־בא עת־בית
יהוה להבנות׃
ויהי דבר־יהוה ביד חגי׃ ב׃
הנביא לאמר׃ העת׃ לכם׃
אתם לשבת בבתיכם׃
ספונים והבית הזה חרב׃ א׃
ועתה כה אמר יהוה צבאות
שימו לבבכם על־דרכיכם׃
זרעתם הרבה והבא מעט
אכול ואין לשבעה שתו
ואין לשכר לבוש ואין
לחם לו וחמם שתכר מי שתכר
אל־צרור נקוב׃
כה אמר יהוה צבאות שימו
לבבכם על־דרכיכם׃ עלו

ולא יכבה׃ ל׃ כל־בשר ושפר אחרים מישמחל כרית שמה חמה׃ כ׃ · וישמו ד׳ פ׳ ישאר יהוה את נינוה עיר לפנו
ראמר לא אמר ד׳ שמפנו ודבריה׃ ס׃ ; ביום אחר לחדש ב בשנת שתים דקבה ערכל אנשי ודאיה׃ ס׃

שאלתיאל ב בשנת שנים בחוש ודאיה ואמר
יהוה ובני יכמה אמר׳ וכל עמא ובמחלחן׃ ס׃ ס׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ונשחתו ב׳ וקנסתי אתכם והבאתים תביה
ואתן בעדיו לשמן׃ ס׃

לא׳ ח׳ לא תגרשו בעבור לזרע הבבוהל ולא אבד עמדר ליתרכסף ולא תחבל לו בלעבר קדמיות ולא
תהבריו הבורבני ולו מה ידקרו דשן אל׃ ס׃ ולא אמלא ד׳ ואני אמיצא אחריך ומלאתי הגואמתן ובלאתי אתכם חדיה
אין תביות תאר׃ ס׃

חֵחֶרוּ וְחַבְּאֹתָם עֵץ׃ וּבְנוּ
חַבִּיתוֹ וְאַר עֶדְבּוֹ וְאַבְּבוֹ
אָמַר יְהוָה פְּנֵה אֶל חַדְבִּיחוּ
וְהִנֵּה לְמַעְטוּ חַבְּאֹתָם חַבִּית
וְנִפְרַחְתִּי בוֹ יַעַן מָה נְאֻם
יְהוָה עֲבָאוֹת יַעַן בֵּיתִי
אֲשֶׁר הוּא חָרֵב וְאַתֶּם
רָצִים אִישׁ לְבֵיתוֹ עַל כֵּן
עָלֵיכֶם כָּלְאוּ שָׁמַיִם מִטָּל
וְהָאָרֶץ כָּלְאָה יְבוּלָהּ׃
וָאֶקְרָא חֹרֶב עַל הָאָרֶץ
וְעַל הֶהָרִים וְעַל הַדָּגָן
וְעַל הַתִּירוֹשׁ וְעַל הַיִּצְהָר
וְעַל אֲשֶׁר תּוֹצִיא הָאֲדָמָה
וְעַל הָאָדָם וְעַל הַבְּהֵמָה
וְעַל כָּל יְגִיעַ כַּפָּיִם׃

וַיִּשְׁמַע זְרֻבָּבֶל בֶּן
שַׁלְתִּיאֵל וִיהוֹשֻׁעַ בֶּן
יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְכָל
שְׁאֲרִית הָעָם בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם וְעַל דִּבְרֵי חַגַּי
הַנָּבִיא כַּאֲשֶׁר שְׁלָחוּם יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם וַיִּירְאוּ הָעָם
מִפְּנֵי יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר חַגַּי מַ
לְאַךְ יְהוָה בְּמַלְאֲכוּת
יְהוָה לָעָם לֵאמֹר אֲנִי
אִתְּכֶם נְאֻם יְהוָה׃ וַיָּעַר

ואבביה

יְהוָה אֶת רוּחַ זְרֻבָּבֶל בֶּן
שַׁלְתִּיאֵל פַּחַת יְהוּדָה׃
וְאֶת רוּחַ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן יְהוֹצָדָק
הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶת רוּחַ כָּל
שְׁאֲרִית הָעָם וַיָּבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ
מְלָאכָה בְּבֵית יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵיהֶם׃
בְּיוֹם עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה ל
לַחֹדֶשׁ בַּשִּׁשִּׁי בַּשָּׁנָה׃ ש
שְׁתַּיִם לְדָרְיָוֶשׁ הַמֶּלֶךְ׃
בַּשְּׁבִיעִי בְּעֶשְׂרִים וְאֶחָד
לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר יְהוָה בְּיַד
חַגַּי הַנָּבִיא לֵאמֹר׃
נָא אֱמֹר לְזְרֻבָּבֶל בֶּן שַׁלְתִּיאֵל
פַּחַת יְהוּדָה וְאֶל יְהוֹשֻׁעַ בֶּן
יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶל
שְׁאֲרִית הָעָם לֵאמֹר מִי
בָכֶם הַנִּשְׁאָר אֲשֶׁר רְאָה
אֶת הַבַּיִת הַזֶּה בְּכְבוֹדוֹ ש׃
הֲרְאִשׁוֹן וּמַה אַתֶּם רֹאִים
אֹתוֹ עַתָּה הֲלוֹא כְמֹהוּ׃
כְּאַיִן בְּעֵינֵיכֶם׃ וְעַתָּה חֲזַק
זְרֻבָּבֶל נְאֻם יְהוָה׃ וְחֲזַק
יְהוֹשֻׁעַ בֶּן יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן
הַגָּדוֹל וְחֲזַק כָּל עַם הָאָרֶץ
נְאֻם יְהוָה וַעֲשׂוּ כִּי אֲנִי
אִתְּכֶם נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת

מיטו
בטע

אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר כָּרַתִּי
אִתְּכֶם בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם
וְרוּחִי עֹמֶדֶת בְּתוֹכְכֶם אַל
תִּירָאוּ׃ כִּי כֹה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת עוֹד אַחַת מְ
מְעַט הִיא וְאֲנִי מַרְעִישׁ
אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
וְאֶת הַיָּם וְאֶת הַחָרָבָה׃
וְהִרְעַשְׁתִּי אֶת כָּל הַגּוֹיִם
וּבָאוּ חֶמְדַּת כָּל הַגּוֹיִם׃ מ
וּמָלֵאתִי אֶת הַבַּיִת הַזֶּה׃
כָּבוֹד אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃
לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נְאֻם׃
יְהוָה צְבָאוֹת׃ גָּדוֹל יִהְיֶה
כְּבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הָאַחֲרוֹן
מִן הָרִאשׁוֹן אָמַר יְהוָה׃
וּבַמָּקוֹם הַזֶּה אֶתֵּן
שָׁלוֹם נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃

בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה ל׳ ש׃
לַחֹדֶשׁ בְּתִשְׁעִי בַּשָּׁנָה׃ שְׁתַּיִם
לְדָרְיָוֶשׁ הָיָה דְבַר יְהוָה
אֶל חַגַּי הַנָּבִיא לֵאמֹר׃ כֹּה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שְׁאַל
נָא אֶת הַכֹּהֲנִים תּוֹרָה׃ ל
לֵאמֹר׃ הֲן יִשָּׂא אִישׁ בְּשַׂר
קֹדֶשׁ בִּכְנַף בִּגְדוֹ׃ וְנָגַע

ואת חיטו ו׳ לאל חיים ואיחד ואתרחים נתן
תקיישלון דמלכים ואת חדרו ואמרו עי שלאת
חיש נתן דבריהל׃ ס׃

ועל אשר לא אנשו פשטם ואת תבבשה תגם בוזיחזא ואזריא חיבי׃ ס׃ וכל שאריית ב׳ שרעיאל מלרבבל ויעו׃ ס׃
מ׳ עבד ל׳ קדר׳ ל׳ ושאריתם ואדמטר תנרב ביט פורד רן ציף רקן חסרנים ומיזין כ׳ סרדן לרבעם וכל אילתא ומדפסד
ומיסלון׃ ס׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

נכנפו אל חלחס ואל
חניך ואל חניון ואל שמן
ואל בל מאכל היקר ש
ויענו חכמים ויאמרו לא
ויאמר חני אם יבעטמא
נפש בבל אל חיטמא
ויענו חכמים ויאמרו
יטמא ויענו חכמים ויאמר
כן העם הזה וכן הגוי הזה
לפני נאם יהוה וכן כל מ
מעשה ידיהם ואשר
יקריבו שם טמא הוא
ועתה שימו נא לבבכם
מן היום הזה ומעלה
מטרם שום אבן אל אבן
בהיכל יהוה מהיותם כא
אל ערמת עשרים והיתה
עשרה באל היקב ל
לחשף חמשים פורח
והיתה עשרים הכיתי
אתכם בשדפון וביריקון
ובברד את כל מעשה
ידיכם ואין אתכם אל
נאם יהוה שימו נא
לבבכם מן היום הזה
ומעלה מיום עשרים
וארבעה לתשעי למן

היום אשר יסד היכל יהוה
שימו לבבכם העוד הזרע
במגורה ועד הגפן והתאנה
והרמון ועץ הזית לא נשא
מן היום הזה אברך
ויהי דבר יהוה שנית
אל חגי בעשרים וארבעה
לחדש לאמר אמר
זרבבל פחת יהודה לאמר
אני מרעיש את השמים
ואת הארץ והפכתי כסא
ממלכות והשמדתי חזק
ממלכות הגוים והפכתי
מרכבה ורכביה וירדו
סוסים ורכביהם איש
בחרב אחיו ביום ההוא
נאם יהוה צבאות אקחך
זרבבל בן שאלתיאל
עבדי נאם יהוה ושמתיך
כחותם כי בך בחרתי נאם
יהוה צבאות

פרשה שלישית
פסוקים ט

בחדש השמיני בשנת ש
שתים לדריוש היה דבר
יהוה אל זכריה בן ברכיה

בן עדו הנביא לאמר קצף
יהוה על אבותיכם קצף ואמרת
אלהם כה אמר יהוה צבאות שובו
אלי נאם יהוה צבאות ואשובה
אליכם אמר יהוה צבאות
אל תהיו כאבתיכם אשר
קראו אליהם הנביאים
הראשנים לאמר כה אמר
יהוה צבאות שובו נא
מדרכיכם הרעים ומעליליכם הרעים
ומעלליכם הרעים ולא
שמעו ולא הקשיבו אלי
נאם יהוה אבותיכם איה
הם והנביאים חיים לעולם
יחיו אך דברי וחקי אשר
צויתי את עבדי הנביאים
הלוא השיגו אבתיכם
וישובו ויאמרו כאשר זמם
יהוה צבאות לעשות לנו
כדרכינו וכמעלליו כן
עשה אתנו

ביום עשרים
וארבעה לעשתי עשר
חדש הוא חדש שבט ל
בשנת שתים לדריוש היה
דבר יהוה אל זכריה בן
ברכיה בן עדו הנביא

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

אריאל ב פרק אנכי ארא מה חמה אלה אלו הארץ אשר אינך ראה ואינאמר לו ואמרו: ס: וחנה כל ה וחנה כל
איש ישראל ישראל חנה כל הדרך חנה כל הבשים חנה כל הכנית וחנה כל וחנית כל הארץ: ס:

אחיניב בן שיא עיר אטב ס ביזס עשרים
ואיבעה ובל עזר אעיר אטב ושאיא עיו
כתב: ס:

לאמר ר אותי הלילה וחנה
איש רכב על סוס אדם
והוא עמד בין ההדסים
אשר במצלה ואחריו
סוסים אדמים שרקים ל
ולבנים ואמר מה אלה אדני
ויאמר אלי המלאך הדבר
בי אני אראך מה המה אלה
ויענו האיש העמד בין ההדסים
ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך
בארץ ויענו את המלאך יהוה העמד
בין ההדסים ויאמרו התהלכנו בארץ
והנה כל הארץ יושבת שקטת ויענו
מלאך יהוה צבאות ויאמר יהוה
מתי אתה לא תרחם את ירושלם
ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה
שבעים שנה ויענו יהוה
את המלאך הדברי אל
דברים טובים דברים נחמים
ויאמר אלי המלאך הדבר
בי קרא לאמר כה אמר ל
יהוה צבאות קנאתי ל ש
לירושלם ול ציון קנאה ל
גדולה וקצף גדול אני
ק צף על הגוים השאנים
אשר אני ק צפתי מעט ל
והמה עזרו לרעה לבוכה

אמר יהוה שבתי לירושלם
ברחמים בתי יבנה בה
נאם יהוה צבאות וקוה
ינטה על ירושלם עוד ל
קרא לאמר כה אמר יהוה
צבאות עוד תפוצינה ערי
מטוב ונחם יהוה עוד את
ציון ובחר עוד בירושלם
ואשא את עיני
וארא והנה ארבע קרנות
ואמר אל המלאך הדבר
בי מה אלה ויאמר אלי אל
אלה הקרנות אשר זרו
את יהודה את ישראל
וירושלם
וירא אני יהוה ארבעה
חרשים ואמר מה אלה
באים לעשות ויאמר לאמר
אלה הקרנות אשר זרו את
יהודה בפי איש לא נשא
ראשו ובאו אלה להחריד
אתם לידות את קרנות
הגוים הנשאים קרן אל
ארץ יהודה לזרותה
ואשא עיני וארא
והנה איש שובו חבל מדה
ואמר אנה אתה הלך ויאמר

אלי למד את ירושלם ל
לראות כמה רחבה וכמה
ארכה והנה המלאך
הדבר בי יצא ומלאך אחר
יצא לקראתו ויאמר
אלוך דבר אל הנער הזה
לאמר פרזות תשב אל ש
ירושלם מרב אדם ובהמה
בתוכה ואני אהיה לה נאם
יהוה חומת אש סביב ל
ולכבוד אהיה בתוכה
הוי הוו ונסו מארץ צפון
נאם יהוה כי כארבע רוחות
השמים פרשתי אתכם
נאם יהוה הוי ציון המלטי
יושבת בת בבל
כי כה אמר יהוה
צבאות אחר כבוד שלחני
אל הגוים השללים אתכם
כי הנגע בכם נגע בבת
עינו כי הנני מניף את ידי
עליהם והיו שלל לעבדיהם
וידעתם כי יהוה צבאות
שלחני רני ושמחי
בת ציון כי הנני בא ושכנתי
בתוכך נאם יהוה ונלוו גוים

כארבע ל ויקבצו אלף ו יבלו אחרי ידו
ויקצץ מלך ישראל אלהים ודי ודי: ס:

עיו ה ותנה לאותה הנער לאמור לאמור לאמור עמד לחפש ירושלים ויסר באחוז בגן בבית עיני וכל
יקר ראמה עמו בי יום בטיש עמו לאנשבע ישר ס:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויראשן ז׳ והיו פלטים ויקרת חלב עיס והקמתי אני ונחלת בן ואבשלום ולוו גויים ביקיר ויהי בשכם ס׳ ס׳
ובלוו ל׳ ובלוו גויים רבים ובלוו עליון ושמיד באו ובלוו אל יחוה ולוו עליהם רבים סוקלקוות: ס׳

וגם אותו ג׳ ויאמר אבימלך וגם אותה
ידעתי אוכ אשר וגם אתה תלין אותי: ס׳

רבים אל יחוה ביום ההוא ל
והיו לי לעם ושבתי בתוכך
ונדעת כי יחוה צבאות שלחני
אליך ועתה כה אמר יחוה
חלקו על ארמתה קדש
ובחר עוד בירושלם הסכל
בשר מפני יחוה כי נעור מ׳
ממעון קדשו
וראמי את יחוה שבע
חבתון הגדול עמד לפני
מלאך יחוה והשטן עמד ל
עלומינו לשטנו ויאמר
יחוה אלה שטן ויגער יחוה בך
בחר שטן ויגער יחוה בך
הכחר בירושלם הלוא זה
אוד מצל מאש ויהושע
היה לבש בגדים עואים
ועמד לפני המלאך ויען
ויאמר אל הנעמדים לפניו
לאמר הסירו הבגדים ל
הנאים מעליו ויאמר אליו
ראה העברתי מעליך
עונך והלבש אתך מחלצות
ואמרתי שימו צניף
טהור על ראשו ויתלבשהו
בגדים ומלאך יחוה עמד

ויעד ב׳ בשרי אל בחוחיו מלאך יחוה
בחשני סו אלהב בט ב׳ אם בדרכי שב
תשמיע: ס׳

ויעל ל׳ ויעל ל׳ ויעל ל׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ואשא עיני וראיתי ג׳ פרגלין עמדו ארבע
מישבורך וחצר אל אחזו׳ ס׳

אחזו׳ ו׳ יקנה פתח קיח צנצנת ויטבו אתו ויעיר ויחלק ביניהן איש אשתו׳ וכל חוקה מיהו שנה ויחיה איכותון ב׳ ל׳ יחד
נקי ויחיה לבתנו שנה אחת׳ וכל אונגה ומיפ׳ פסיק דסיטרון׳ ס׳

מה שני חזיתיס חאלה על
תליון חמערחו על שמאלה׳
ואענו שנית ואמר אלו
מה שתי שבלי חזיתיס
אשר ביד שני ענתרות
תזחב חמריקיס מעליחס
תזחב׳ ויאמר אלי לאמר
חלו איך עתה מה אלה
ואמר לא ארני ויאמר
אלה שני בני יחי יצחר אמ׳
חעמדיס על ארון כל
חארץ ואשוכו אשאל
עינו׳ וראה וחנחמגלה
עפה ויאמר אלי מה
אתה ראה ואמר אני ראה
מגלה עפה ארכה עשריס
באמה ורחבה עשר באמה׳
ויאמר אלי זאת חאלה
חיו יצאת על פני כל חארץ
כי כל חגנב מזה כמיחנקת
וכל חנשבע מזה כמוה
נקה׳ הו יצאתיה נאם יהוה
צבאות ובאה אל בית
חגנב ואל בית חנשבע׳
בשמי לשקר ולנחבתוך
בית וכלתו ואת עציו
ואת אבניו ויצאחמלאך

חדבר בי ויאמר אלי שא
נא עינך ורא מה חחיו יצאת
חזאת׳ ואמר מה חחיא
ויאמר זאת חאפה
חיו יצאת ואמר זאת עינס
בכל חארץ׳ וחנה ככר
עפרת נשאת וזאת אשה
אחת יושבת בתוך חאיפה׳
ויאמר זאת חרשעה
וישלך אתה אל תוך
חאיפה וישלך את אבן
חעפרת אל פיה׳
ואשא עיני ואראה
וחנה שתיס נשיס יוצאות
ורוח בכנפיהס ולהנה
כנפיס ככנפי החסידה
ותשאנה את חאיפה בין
חארץ ובין חשמיס׳
ואמר אל חמלאך חדבר
ביאנה המה מולכות את
חאיפה ויאמר אלי
לבנות לה בית בארץ
שנער והוכן והניחה שם
על מכנתה׳
ואשב ואשא עיני
וארא׳ וחנה ארבע
מרכבות יצאות מבין

שני החרים והחרים חרי
נחשת במרכבה חראשנה
סוסים אדמים ובמרכבה
חשנית סוסים שחורים
ובמרכבה חשלשית
סוסים לבנים ובמרכבה
חרבעית סוסים ברדים
אמיצים ואעון ואמר אל
חמלאך חדבר בי מה
אלה אדני ויען חמלאך
ויאמר אלי אלה ארבע
רוחות השמים יוצאות
מחתיצב על אדון כל
חארץ אשר בה חסוסים
חשחרים יצאים אל ארץ
צפון ובחלבנים יצאו אל
אחריהם והברדים יצאו
אל ארץ חתימן ותאמצים
יצאו ובקשו ללכת
לחתהלך בארץ ויאמר
לכו התהלכו בארץ
ותתהלכנה בארץ׳
ויזעק אתי ויבר אלי
לאמר ראה חיו יצאים
אל ארץ צפון חניחו את
רוחי בארץ צפון׳
ויהי דבר יהוה אלי

לה׳ ג׳ לגר מפקן ה׳ ויקרא לה נבח לבניל
לה׳ ביתל ואמרי לה בעיו׳ ס׳

נשאת׳ ג׳ אם בשאת נשא לנו ויקח בסר עפרת מי נשא ארלי עלה מלכותו׳ ס׳ חוכן ג׳ ב׳ גל הא חסיסיס
בסא חתיאה שני חכוסל׳ ואל בוין ג׳ בכסל חרצאתיה ב׳ בו הביאה אחכל חרבעה׳ ס׳ ויסמוך ב׳ ל׳
חסוסים ויחרים׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ובארת ז בטע׳ ובארת וירשת ובארלו ושחת
ארז חז אל ובארת ביניאשיח׳ ס׳

ב ראש פסוק בטע׳ ולי ומיתאכלו ומגישון שרי׳ כמה ב׳ שרכמהעשיו ומבירבאשר עשיתי׳ ס׳
וימיט ה׳ כל אלפנו וימיט אלנסד ומנומטיגי שפטו דל׳ כ׳ א מלש ענו׳ ס׳ ויחיד ג׳ ב חס׳ ומדי מל המאט
לחזקשבב הלידד היא ודדירת הנער בחס׳ ס׳

לאמר׳ לקוחמאתהגולה
מחיד׳ ומאת טוביה׳ ס׳
ומאתיך עיוו וכאתאתה
ביום חלוא ובאתבית׳ ס׳
יאשיה בן עפניה אשר בא
מבבל׳ ולקחתכסף וזהב
ועשית עטרות ושמת׳ ס׳
בראש יהושע בן יהוצדק
הכהן הגדול׳ ואמרתאליו
לאמר כה אמר יהוה צבאות
לאמר הנה איש שמו
ומתחתיו יצמח׳ ובנה את
היכל יהוה׳ והוא יבנה את
היכל יהוה׳ והוא ישא הוד
ונשב ומשל על כסאו׳ ס׳
והיה כהן על כסאו׳ ועצת
שלום תהיה ביו שניהם׳ ס׳
והעטרת תהיה לחלם׳ ס׳
ולטוביה ולידעיה׳ ולחן
בן עפניה לזכרון בהיכל
יהוה׳ ורחוקים יבאו ובנו
בהיכל יהוה׳ וידעתם׳ כי
יהוה צבאות שלחני׳ ס׳
אליכם והיה אם׳ שמוע
תשמעון בקול יהוה׳ ס׳
אלהיכם׳
ויהי בשנת ארבע

לדריוש המלך׳ היה דבר
יהוה אל זכריה בארבעה
לחדש התשעי בכסלו׳ ס׳
וישלח בית אל שר אצר
ורגם מלך ואנשיו לחלות
את פני יהוה׳ לאמר׳ אל
הכהנים אשר לבית יהוה
צבאות ואל הנביאים׳ ס׳
לאמר האבכה בחדש׳
החמשי הנזר כאשר׳ ס׳
עשיתי זה כמה שנים׳ ס׳

ויהי דבר יהוה צבאות אלי
לאמר׳ אמר אל כל עם
הארץ ואל הכהנים לאמר
כי צמתם וספוד בחמישי
ובשבעי׳ ס׳ וזה שבעים׳ ס׳
שנה הצום צמתני אני׳ ולי
תאבלו כי תשתו׳ הלוא׳
אתם האכלים ואתם׳ ס׳
השתים׳ הלוא אתה הדברים
אשר קרא יהוה ביד׳ ס׳
הנביאים הראשנים בהיות
ירושלם׳ ישבת ושלוה׳ ס׳
וערים סביבתיה והנגב׳ ס׳
והשפלה׳ ישב׳
ויהי דבר יהוה אל זכריה

לאמר׳ כה אמר יהוה׳ ס׳
צבאות לאמר משפט׳
אמת שפטו וחסד ורחמים
עשו׳ איש את אחיו׳ ס׳
ואלמנה יתום גר ועני׳ אל
תעשקו ורעת איש אחיו
אל תחשבו בלבבכם׳ ס׳
ומאנו להקשיב׳ ותתנו׳ ס׳
כתף סררת׳ ואזנים׳ ס׳
הכבידו משמוע׳ ולבם׳
שמו שמיר׳ מ׳ שמוע את
התורה׳ ואת הדברים׳ אשר
שלח יהוה צבאות ברוחו
ביד הנביאים הראשנים׳ ס׳
ויהי קצף גדול מאת׳ ס׳
יהוה צבאות׳ ויהי כאשר
קרא׳ ולא אשמע׳ אמר׳ יהוה
צבאות׳ ואסערם׳ על כל
הגוים׳ אשר לא ידעום׳ ס׳
והארץ נשמה אחריהם׳
מעבר ומשב׳ ושמו ארץ
חמדה לשמה׳
ויהי דבר יהוה צבאות׳ ס׳
לאמר׳ כה אמר יהוה׳ ס׳
צבאות קנאתי לציון׳ ס׳
קנאה גדולה׳ וחמה גדולה

תשעשון ג עקב עקב אם שמוע׳ אם שמוע׳ בעינא בעינא׳ ס׳ לאמר׳ ט׳ ראש פסוק לאמרים הן ישלח
לא אריך לך אלן חבירו אל הכהנים מהיי עבר שהבו נראיש לשמר אלהים עבדו ולמן ושם שחרו׳ ס׳

משמרע׳ ב מל׳ ושמרכחון אתו עד טעו
ואזמרתי שמי שמיר׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בימים האלו ה׳ תהי׳ קצתיכם וצבאותיכם חומים האלה על כן קראו לערים האלה וחומים האלה
נוטרים כן שמרנו אמרתו • אל תעבדו אנא וחטא אללי לבני הוחתי ואש עשים ואמלו ראחד ושם לרגיאל
בלטשאצר •:

ר״ע ג׳ ב׳ קמ״ג וכי תבאו מלחמה ולוקא
ולבא אין שלום כי אין ר״ע •: וגקרא״ה ב
ירושלם כי אשתפך •:

קִנְאַתִּי לָהּ׳ כֹּה אָמַר יְהוָה
שָׁבְתִּי אֶל־צִיּוֹן וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ
יְרוּשָׁלִַם וְנִקְרְאָה יְרוּשָׁלִַם
עִיר הָאֱמֶת וְהַר־יְהוָה
צְבָאוֹת הַר הַקֹּדֶשׁ׃
כֹּה אָמַר יְהוָה
עוֹד יֵשְׁבוּ זְקֵנִים
וּזְקֵנוֹת בִּרְחֹבוֹת יְרוּשָׁלִַם
וְאִישׁ מִשְׁעַנְתּוֹ בְּיָדוֹ מֵרֹב
יָמִים׃ וְרְחֹבוֹת הָעִיר יִמָּלְאוּ
יְלָדִים וִילָדוֹת
מְשַׂחֲקִים בִּרְחֹבֹתֶיהָ׃
כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת כִּי יִפָּלֵא בְּעֵינֵי
שְׁאֲרִית הָעָם הַזֶּה בַּיָּמִים
הָהֵם גַּם בְּעֵינַי יִפָּלֵא נְאֻם
יְהוָה צְבָאוֹת׃
כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
הִנְנִי מוֹשִׁיעַ אֶת עַמִּי
מֵאֶרֶץ מִזְרָח וּמֵאֶרֶץ
מְבוֹא הַשָּׁמֶשׁ׃ וְהֵבֵאתִי
אֹתָם וְשָׁכְנוּ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלִַם
וְהָיוּ לִי לְעָם וַאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם
לֵאלֹהִים בֶּאֱמֶת׃
וּבְצֶדֶק׃ כֹּה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת תֶּחֱזַקְנָה
יְדֵיכֶם הַשֹּׁמְעִים בַּיָּמִים

בטע
ראש
פסוק

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טע
טו
טז

הָהֵם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
מִפִּי הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בְּיוֹם
יִסַּד בֵּית יְהוָה צְבָאוֹת ל
הַהֵיכָל לְהִבָּנוֹת׃ כִּי לִפְנֵי
הַיָּמִים הָהֵם שְׂכַר הָאָדָם
לֹא נִתְּנוּ וּשְׂכַר הַבְּהֵמָה ל
אֵינֶנָּה וְלַיּוֹצֵא וָבָא׃ אֵין
שָׁלוֹם מִן־הַצָּר וַאֲשַׁלֵּחַ
אֶת־כָּל־הָאָדָם אִישׁ בְּרֵעֵהוּ׃
וְעַתָּה לֹא כַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים
אֲנִי לִשְׁאֲרִית הָעָם הַזֶּה
נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃ כִּי זֶרַע
הַשָּׁלוֹם הַגֶּפֶן תִּתֵּן פִּרְיָהּ
וְהָאָרֶץ תִּתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טַלָּם וְהִנְחַלְתִּי
אֶת שְׁאֲרִית הָעָם הַזֶּה אֶת
כָּל־אֵלֶּה׃ וְהָיָה כַּאֲשֶׁר ל
הָיִיתֶם קְלָלָה בַּגּוֹיִם בֵּית
יְהוּדָה וּבֵית יִשְׂרָאֵל׃ כֵּן
אוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וְהְיִיתֶם׃
בְּרָכָה אַל־תִּירָאוּ תִּתְחַזַּקְנָה
יְדֵיכֶם׃ כִּי־כֹה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת כַּאֲשֶׁר
זָמַמְתִּי לְהָרַע עֲלֵיכֶם ל
בְּהַקְצִיף אֲבֹתֵיכֶם אֹתִי
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְלֹא
נִחַמְתִּי׃ כֵּן שַׁבְתִּי זָמַמְתִּי

בטע

בַּיָּמִים הָאֵלֶּה לְהֵיטִיב
אֶת־יְרוּשָׁלִַם וְאֶת־בֵּית
יְהוּדָה אַל־תִּירָאוּ׃ אֵלֶּה
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ
דַּבְּרוּ אֱמֶת אִישׁ אֶת־
רֵעֵהוּ אֱמֶת וּמִשְׁפַּט שָׁלוֹם
שִׁפְטוּ בְּשַׁעֲרֵיכֶם׃ וְאִישׁ
אֶת־רֵעַת רֵעֵהוּ אַל־
תַּחְשְׁבוּ בְּלִבְבְכֶם וּשְׁבֻעַת
שֶׁקֶר אַל־תֶּאֱהָבוּ כִּי׃ אֶת
כָּל־אֵלֶּה אֲשֶׁר שָׂנֵאתִי
נְאֻם יְהוָה׃
וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
צְבָאוֹת אֵלַי לֵאמֹר׃ כֹּה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ צוֹם
חֲרִבִיעִי וְצוֹם חֲמִישִׁי׃
וְצוֹם שְׁבִיעִי וְצוֹם ל
הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה לְבֵית־
יְהוּדָה לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה
וּלְמוֹעֲדִים טוֹבִים׃ וְהָאֱמֶת
וְהַשָּׁלוֹם אֹהֵבוּ׃
כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹד
אֲשֶׁר יָבֹאוּ עַמִּים וְיֹשְׁבֵי
עָרִים רַבּוֹת׃ וְהָלְכוּ יֹשְׁבֵי
אַחַת אֶל־אַחַת לֵאמֹר ל
נֵלְכָה הָלוֹךְ לְחַלּוֹת אֶת־פְּנֵי
יְהוָה וּלְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה

בטע

ולבקש ה׳ ויקק אדם לדרשן והלכו רשעים
לבקש פאי אללים ולבקש מלפניו •:

ישבו ל׳ ומשמחון לגי׳ חושב כאיגן בטבורנ׳ נשיקבו אחוק נשיקבו קנגו עיום רבים באריאו
יקומים רבעבי רבעים ושכן ישחו ישרים עמי עדי כתוב לארץ •: מימים ה׳ חשבו בקרשו ומשו ואשמנו
ויאשמנו כמרים אשרטו •:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

עבאות אלהי חסדי אני׃ ובאו עמים רבים׃ וגויים
עצומים לבקש את יהוה
צבאות בירושלם ולחלות
את פני יהוה׃ כה אמר יהוה צבאות
בימים ההמה אשר יחזיקו
עשרה אנשים מכל׃ לשנות הבטיחון וחזיקו׃
בכנף איש יהודי לאמר
נלכה עמכם כי שמענו׃
אלהים עמכם׃ משא ארץ חדרך ודמשק׃
מנחתו כי ליהוה עין אדם
וכל שבטי ישראל׃ וגם
חמת תגבל בה צר וצידון
כי חכמה מאד׃ ותבן צר
מצור לה׃ ותצבר כסף׃
כעפר וחרוץ כטיט׃
חוצות׃ הנה אדני יורשנה
והכה בים חילה והיא׃
באש תאכל׃ תראה׃
אשקלון ותירא׃ וגזה
ותחיל מאד׃ וגם עקרון׃ כי
הביש מבטחו׃ ואבד מלך
מעזה׃ ואשקלון לא תשב׃
קשת מלאתי אפרים׃

ויישב ממזר באשדוד׃
והכרתי גאון פלשתים׃
והסרתי דמיו מפיו׃ ושקצו
מבין שניו׃ ונשאר גם הוא
לאלהינו׃ והיה כאלף׃
ביהודה׃ ועקרון׃ כיבוסי׃
וחניתי לביתו׃ מעבה׃
מעבר ומשב׃ ולא יעבר
עליהם עוד׃ נגשי׃ עתה
ראיתי בעיני׃
גילי מאד בת ציון
הרעי בת ירושלם׃ הנה
מלכך יבוא לך׃ צדיק
ונושע הוא׃ עני׃ ורכב
על חמור׃ ועל עיר׃ בן
אתנות׃ והכרתי׃ רכב
מאפרים׃ וסוס׃ מירושלם׃
ונכרתה קשת׃ מלחמה
ודבר שלום לגוים׃ ומשלו
מים׃ עד׃ ים׃ ומנהר׃ עד׃
אפסי ארץ׃ גם את ברית
בריתך׃ שלחתי אסיריך׃
מבור׃ אין מים׃ בו׃ שובו
לבצרון׃ אסירי׃ התקוה
גם היום׃ מגיד׃ משנה׃ אשיב
לך׃ כי דרכתי׃ לי יהודה׃
קשת׃ מלאתי׃ אפרים׃

ועוררתי בניך׃ ציון׃ על
בניך׃ יון׃ ושמתיך׃ כחרב
גבור׃ ויתוה׃ עליהם׃ ראה
ויצא׃ כברק׃ חצו׃ וארני׃
יהוה׃ בשופר׃ יתקע׃ והלך
בסערות׃ תימן׃ יהוה׃
צבאות׃ יגן׃ עליהם׃ ואכלו
ורבשו׃ אבני׃ קלע׃ ושתו
המו׃ כמו׃ יין׃ ומלאו׃ כמזרק
כזויות׃ מזבח׃ וחושיעם׃
יהוה׃ אלהיהם׃ ביום׃ ההוא
כצאן׃ עמו׃ כי אבני׃ נזר
מתנוססות׃ על אדמתו׃
כי מה טובו׃ ומה יפיו׃ דגן
בחורים׃ ותירוש׃ ינובב׃
בתולת׃ שאלו׃ מיהוה׃ מטר
בעת׃ מלקוש׃ יהוה׃ עשה
חזיזים׃ ומטר׃ גשם׃ יתן׃
לחם׃ לאיש׃ עשב׃ בשדה׃
כי התרפים׃ דברו׃ און׃
וקוסמים׃ חזו׃ שקר׃
והלמות׃ השוא׃ ידברו׃
הבל׃ ינחמון׃ על כן׃ נסעו
כמו׃ צאן׃ ענו׃ כי׃ אין׃ רעה׃
עלהר׃ עיס׃ תרה׃ אפיך׃ על
הגעות׃ ים׃ אפקוד׃ כי׃ פקד׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ומוטמו ג׳ ומטמונו אות הארץ ומוטמו
הרבותם ומוטים הרבותיהם ס׳:

וידעו ז׳ כי עדמים הם וימעלו בה בל הלילה כי ארון יהוה וידעו כלה עם ונפרבוים הרוא בעשותה ס׳:
חוקן ע׳ ל׳ חוקן ר׳ נפשרדשם חוקן ע׳ נפשו ותקן ר׳ נפשו נפשו לטוב: ס׳:

יהוה ׳נבאות את ערדו׳
את בית יהודה ושם אותם
בסוס חודו במלחמה ממנו
פנה מפנו ותר מפנו קשת
מלחמה ממנו יצא כל
נוגש יחדו והיו כגבורים
בוסים בטיט חוצות
במלחמה ונלחמו כי יהוה
עמם וחכי שור רכביסוסים
וגברתי את בית יהודה
ואת בית יוסף אושיע
והשבותים כי רחמתים
והיו כאשר לא זנחתים כי
אני יהוה אלהיהם ואענם
והיו כגבור אפרים ושמח
לבם כמו יין ובניהם יראו
ושמחו ונגל לבם ביהוה
אשר קה להם ואקבצם
כי פדיתים ורבו כמו רבו
ואזרעם בעמים ובמרחקים
יזכרוני וחיו את בניהם
ושבו ושבתים ממצרים
מצרים ומאשור אקבצם
ואל ארץ גלעד ולבנון
אביאם ולא ימצא להם
ועבר בים צרה והכה בים
גלים והבישו כל מצולות

יאר ונחור באון אשור ש
ושבט מצרים יסור ר׳
וגברתים ביהוה ובשמו ל
יתהלכו נאם יהוה
פתח לבנון דלתיך
ותאכל אשבארזיך חיל
ברוש כי נפל ארז אשר
אדרים שדדו הילילו ל
אלוני בשן כי ירד יער
הבצור קול ילל לתתר עם
כי שדדה אדרתם קול
שאגת כפירים כי שדד
גאון תירדן
כה אמר יהוה אלהי
רעה את צאן ההרגה
אשר קניהן יהרגו ולא
יאשמו ומכריהן יאמר
ברוך יהוה ואעשיר ל
ורעיהם לא יחמול עליהן
כי לא אחמול עוד על
ישבי הארץ נאם יהוה
והנה אנכי מסגיר את
האדם איש ביד רעהו
ובידי מלכו וכתתו את
הארץ ולא אציל מידם
וארעה את צאן ההרגה
לכן עניי הצאן ואקח לי

שני מקלות לאחד קראתי
נעם ולאחד קראתי חבלים
וארעה את הצאן ואכחד
את שלשת הרעים ביום
אחד ותקץ נפשי בהם
וגם נפשם בחלבי ואמר
לא ארעה אתכם המתה
תמות והנכחדת תכחד
והנשארות תאכלנה
אשה את בשר רעותה
ואקח את מקלי נעם
ואגדע אתו להפיר
את בריתי אשר כרתי את
כל העמים ותפר ביום
ההוא ויד עני הצאן
הנצאן השמרים אתי כי
דבר יהוה הוא ואמר
אליהם אם טוב בעיניכם
הבו שכרי ואם לא חדלו
וישקלו את שכרי ל׳
שלשים כסף ויאמר
יהוה אלי השלכהו אל
היוצר אדיר היקר אשר
יקרתי מעליהם ואקח
שלשים הכסף ואשליך
אתו בית יהוה אל היוצר
ואגדע את מקלי היחשני

ובשמו ג׳ ושבע ושבע וגבורים ביהוה ובשמו ס׳ ותנאכל ז׳ רפ׳ אריו אבוסלך בבו ויעבר ויגן פיתה ס׳
ע׳ ושבו ושבו ה׳ ותמצו ויבוסים אמרנא ופקידים כאשר נקר ולה שמיר מרעא טעון: ס׳:

הינה אנכי ה׳ ונקמתיהן ושמרתיך ורדתם
לפני מלי ציא הולך ודוס מלמני תלאו: ס׳:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

את חחבלים להפר את
חאחוה בין יהודה ובין
ישראל ויאמר
יהוה אלי עוד קח לך כלי
רעה אולי מיחנה אנכי
מקיסר עה בארץ
חנכחלות ואיפקד הנער
לא יבקש וחנשברת ולא
ירפא חנצבה לא יכלכל
ובשר הבריאה יאכל
ופרסיהן ויפרק
חויר עין חאלול
עוביה צאן חרב עלרועו
ועל עין ימינו זרוע ימינו יבש
תיבש עין ימינו כהה
תכהה מן שאר דבר
יהוה על ישראל נאם
יהוה נטה שמים ויסד
ארץ ויצר רוח אדם
בקרבו
הנה אנכי שם את ירושלם
סף על לבלה עמים
סביב וגם על יהודה יהיה
במצור על ירושלם והיה
ביום ההוא אשים את
ירושלם אבן מעמסה
לכל העמים כל עמסיה
שרוט ישרטו ונאספו
עליה כל גויי הארץ ביום
ההוא נאם יהוה אכה כל
סוס בתמהון ורכבו בשגעון
ועל בית יהודה אפקח
את עיני וכל סוס עמים
אכה בעורון ואמרו אלפי
יהודה בלבם אמץ לי
ישבי ירושלם ביהוה
צבאות אלהיהם ביום
ההוא אשים את אלפי
יהודה כיור אש בעצים
וכלפיד אש בעמיר ואכלו
על ימין ועל שמאול את
כל העמים סביבו ושבת
ירושלם עוד תחתיה
בירושלם
והושיע יהוה את אהלי
יהודה בראשנה למען לא
תגדל תפארת בית דוד
ותפארת ישב ירושלם
על יהודה ביום ההוא ביום
יהוה בערו ישב ירושלם
והלה הנכשל בהם ביום
ההוא כדוד ובית דוד
כאלהים כמלאך יהוה
לפניהם והיה ביום ההוא
אבקש להשמיד את כל
הגוים הבאים על ירושלם
ושפכתי על בית דוד
ועל יושבי ירושלם רוח
חן ותחנונים והביטו אלי
את אשר דקרו וספדו
עליו כמספד על היחיד
והמר עליו כהמר על
הבכור ביום ההוא יגדל
המספד בירושלם כמספד
הדדרמון בבקעת מגדון
וספדה הארץ משפחות
משפחות לבד משפחת
בית דוד לבד ונשיהם
לבד משפחת בית נתן
לבד ונשיהם לבד משפחת
בית לוי לבד ונשיהם לבד
משפחת שמעי לבד
ונשיהם לבד כל המשפחות
הנשארות משפחת
לבד ונשיהם לבד
ביום ההוא יהיה
מקור נפתח לבית דוד
ולישבי ירושלם לחטאת
ולנדה והיה ביום ההוא
נאם יהוה צבאות אכרית
את שמות העצבים מן

ויהושע ב תוי חלפ וחדמיל וחושיע את עמי
ביום ההוא ומחוה אל אהלי יהודה: ס:

כדוד ג ומי בכל עביריך כדוד חפרשים עלפי הנבל ובית דוד כאלהים וכלכ דוד אביו דכותהון: ס:
גויי ג מל וחיתה לי לשם ששון ונאמעליה כל גוי חארץ וקפיים כתב לחרף וכל אדריל דכותהון: ס:
וידעי ב מל ומחוה ויעו חיב עתי על: ס:

חלישבי ג ב חס וחי: ס: חלך ואמרי אלא:
מודיה חויה מקוד גם אזלך אמרי חקוה:

ארץ לי חיכבוי עלמרי שהאלהכינו אבל לנו ורעו וגשיה חשף חנשתה נחי הנני עמי נמשא בחרבה
וכל אחנוו ומלקם פמלקם כותב מ לי רגעי ק עמי עמיס רגזו: ס: חמ״ו אחד ב חטבחי ובשר: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ולקחם ח׳ חבית מלאה לו וחדשים לו ואחינם ובלחקו ומשמרתו
מלך חנגבו׳: ויסח ג׳ ויחלה אמר אל אמציה אחרי מעקדון ואמר כל אשר יגע
הנבל עודה ויחסם׳:

ונסתם ב׳ ובסתם ואין דרך אחרבמ ומסתם גיא אחרי מי שיגיע בסתרמה׳:
ליבמאר ח׳ ואשר חולו ויעשו שלמה ויסכן לעלך מבמרע׳ ויאמר פרוש׳:

הָאָרֶץ וְלֹא יִזְכְּרוּ עוֹד׳
וְגַם אֶת הַנְּבִיאִים וְאֶת׳
רוּחַ הַטֻּמְאָה אַעֲבִיר מִן
הָאָרֶץ׳ וְהָיָה כִּי יִנָּבֵא אִישׁ
עוֹד וְאָמְרוּ אֵלָיו׳ לֹא תִחְיֶה׳ כִּי
וְאָמוּ וְלָדָיו לֹא תִחְיֶה׳ כִּי
שֶׁקֶר דִּבַּרְתָּ בְּשֵׁם יְהוָה׳
וּדְקָרוּהוּ אֲבִיהוּ וְאִמּוֹ וְלָדָיו
בְּהִנָּבְאוֹ׳ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
יֵבֹשׁוּ הַנְּבִיאִים אִישׁ מֵחִזְיוֹ
בְּהִנָּבְאָתוֹ וְלֹא יִלְבְּשׁוּ׳
אַדֶּרֶת שָׂעָר לְמַעַן כַּחֵשׁ׳
וְאָמַר לֹא נָבִיא אָנֹכִי אִישׁ
עֹבֵד אֲדָמָה אָנֹכִי כִּי אָדָם
הִקְנָנִי מִנְּעוּרָי׳ וְאָמַר׳ אֵל
אֵלּוּ מֵה הַמַּכּוֹת הָאֵלֶּה
בֵּין יָדֶיךָ וְאָמַר אֲשֶׁר׳
הֻכֵּיתִי בֵּית מְאַהֲבָי׳
חֶרֶב עוּרִי עַל רֹעִי
וְעַל גֶּבֶר עֲמִיתִי נְאֻם יְהוָה׳
צְבָאוֹת הַךְ אֶת הָרֹעֶה׳
וּתְפוּצֶינָה הַצֹּאן וְהָשִׁבֹתִי
יָדִי עַל הַצְּעִירִים׳ וְהָיָה׳ ל
בְּכָל הָאָרֶץ נְאֻם יְהוָה׳ כִּי
שְׁנַיִם בָּהּ יִכָּרְתוּ גָּוְעוּ׳ אל
וְהַשְׁّלִשִׁית יִוָּתֵר בָּהּ׳ אל
וְהֵבֵאתִי אֶת הַשְּׁלִשִׁית

בָּאֵשׁ וְצָרַפְתִּים כִּצְרֹף׳ ב
אֶת הַכֶּסֶף וּבְחַנְתִּים כְּבֹחַן
אֶת הַזָּהָב הוּא יִקְרָא׳ שֵׁם
בְּשִׁמִּי וַאֲנִי אֶעֱנֶה׳ אֹתוֹ
אָמַרְתִּי עַמִּי הוּא וְהוּא׳ אמ
יֹאמַר׳ יְהוָה אֱלֹהָי׳

הִנֵּה יוֹם בָּא לַיהוָה
וְחֻלַּק שְׁלָלֵךְ בְּקִרְבֵּךְ׳ ב
וְאָסַפְתִּי אֶת כָּל הַגּוֹיִם אֶל
יְרוּשָׁלִַם לַמִּלְחָמָה וְנִלְכְּדָה
הָעִיר וְנָשֹׁסוּ הַבָּתִּים׳ ש
וְהַנָּשִׁים תִּשָּׁגַלְנָה וְיָצָא׳ ב
חֲצִי הָעִיר בַּגּוֹלָה וְיֶתֶר׳
הָעָם לֹא יִכָּרֵת מִן הָעִיר׳
וְיָצָא יְהוָה וְנִלְחַם בַּגּוֹיִם׳ ל
בַּיּוֹם הַהוּא כְּיוֹם הִלָּחֲמוֹ בְּיוֹם קְרָב׳
וְעָמְדוּ רַגְלָיו בַּיּוֹם הַהוּא׳ ל
עַל הַר הַזֵּיתִים אֲשֶׁר עַל
פְּנֵי יְרוּשָׁלִַם מִקֶּדֶם וְנִבְקַע
הַר הַזֵּיתִים מֵחֶצְיוֹ מִזְּרָחָה
וּמַעְרָבָה גֵּיא גָדוֹל הַר מְאֹד׳ ש
וּמָשׁ חֲצִי הָהָר צָפוֹנָה׳ ש
וְחֶצְיוֹ נֶגְבָּה׳ וְנַסְתֶּם גֵּיא ג
הָרַי כִּי יִגַּע גֵּיא הָרַי׳ אל
אֶצְלוֹ וְנַסְתֶּם כַּאֲשֶׁר נַסְתֶּם
מִפְּנֵי הָרַעַשׁ בִּימֵי׳ עֻזִּיָּה
מֶלֶךְ יְהוּדָה וּבָא יְהוָה אֱלֹהָי

כָּל קְדֹשִׁים עִמָּךְ׳ וְהָיָה׳ ל
בַּיּוֹם הַהוּא לֹא יִהְיֶה אוֹר
וְקָרוֹת וְקִפָּאוֹן׳ וְהָיָה׳ יוֹם יקפאון
אֶחָד הוּא יוֹדֵעַ לַיהוָה לֹא
יוֹם וְלֹא לָיְלָה וְהָיָה לְעֵת
עֶרֶב יִהְיֶה אוֹר׳ וְהָיָה בַּיּוֹם
הַהוּא יֵצְאוּ מַיִם חַיִּים׳ ש
מִיְּרוּשָׁלִַם חֶצְיָם אֶל הַיָּם
הַקַּדְמוֹנִי וְחֶצְיָם אֶל הַיָּם
הָאַחֲרוֹן בַּקַּיִץ וּבַחֹרֶף׳ ל
יִהְיֶה׳ יְהוָה לְמֶלֶךְ׳ ל
עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא׳ ותשבבנה
יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ׳ ש
אֶחָד׳ יָסוֹב כָּל הָאָרֶץ׳ ל
כָּעֲרָבָה מִגֶּבַע לְרִמּוֹן׳ ב
נֶגֶב יְרוּשָׁלִַם וְרָאמָה׳ ש
וְיָשְׁבָה תַחְתֶּיהָ לְמִשְׁעָר׳ ל
בִּנְיָמִן עַד מְקוֹם׳ שַׁעַר
הָרִאשׁוֹן עַד שַׁעַר הַפִّנּוֹת
וּמִגְדַּל חֲנַנְאֵל עַד יִקְבֵּי
הַמֶּלֶךְ׳ וְנִשְׁבּוּ בָהּ וְחֶרֶם׳ ל
לֹא יִהְיֶה עוֹד׳ וְיָשְׁבָה׳ ש
יְרוּשָׁלִַם לָבֶטַח׳ וְזֹאת׳ ראש
תִּהְיֶה הַמַّגֵּפָה אֲשֶׁר יִגֹּף׳ פשוק
יְהוָה אֶת כָּל הָעַמִּים׳ אשר
צָבְאוּ עַל יְרוּשָׁלִַם הַמַּק׳ ל
בָּשָׂרוֹ וְהוּא עֹמֵד עַל רַגְלָיו׳ ל

וחציו׳ ל׳ וחציכם אחרים שוה ודבוטה אל
אל אשר דקרה׳ ולא׳ מבטיו׳ וחציו אליהם׳
הבינו אדוהו׳:

כאלוהים ג׳ והוסרם כאלוהים ויעו וצוק ויעו כאלוהים מי אלוהים׳ אמיתה ג׳ אמיתה רבוים מן בישה מלבא
ויהי רקיעה׳ ר אשוה׳ המחטיר ב׳ ונגע עיפעו ובחטיר כמחן׳ ונסתם ג׳ ואין דרך הבא יהוה ב בון׳:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

רגליהן עינו תמקנה בחוריהן
ולשונו תמק בפיהם ׃
והיה ביום ההוא תהיה
מהומת יהוה רבה בהם
והחזיקו איש ביד רעהו
ועלתה ידו על יד רעהו
וגם יהודה תלחם בירושלם
וכנסו חיל כל הגוים סביב
זהב וכסף ובגדים לרב מאד׃ וכן
תהיה מגפת הסוס הפרד
הגמל והחמור וכל הבהמה
אשר יהיה בהמחנות האלה
כמגפה הזאת׃ והיה כל הנותר
מכל הגוים הבאים על
ירושלם ועלו מדי שנה
בשנה להשתחות למלך
יהוה צבאות ולחג את חג
הסכות׃ והיה אשר לא
יעלה מאת משפחות
הארץ אל ירושלם ל
להשתחות למלך יהוה
צבאות ולא עליהם
יהיה הגשם׃ ואם לא ש
משפחת מצרים לא אל
תעלה ולא באה׃ ולא

ב׳ הה כתב זה והה כתב זה ומיעטרון לכנ
הכהנים ב״ה שמו בזה דרכיו ומל׳ ס׳ :

ב׳ בתי אישכנעני ישמרשוב ולא והיה בנעני : ס׳ ר״ב מאה ה׳ ואמר חל לל מנוסי ויגיע שלמה
ויזלן למלך מ׳ מצרעי ואסף ירושלם : ס׳ באה וא בטע״ל מלה״ מקשיחם שמיעה
ויקם מאל משמיעה תחלבזה בקבו ס׳ :

ב׳ על בל״ש בי אדני מלכה אשר אדוני שבו ואבי אדוני אבי אחו ושבו אדוני הלים אלהיאדוניהם
כשני ביל אדוני ויבא כח ס׳ נוסל ב׳ הה כל נו והה כתב נא בפרי עבן הבן לחמלי נאכל השמלינגנב שהאיר
מלל ושבשריה ס׳ :

ב׳ ושנבכם ב׳ הה מל חל ועגנבכם ותראיה
הענבים ושאר אל בלהוכם

ב׳ עשו שני אתי ואשים
את חרון שמלה ׃ ואת
נחלתו לתנות מדבר מ
תאמר ארוס רשעו
ונשובו נבנה חרבותיכם
אמר יהוה צבאות המה
יבנו ואני אהרוס וקראו
להם גבול רשע והוא עם
אשר זעם יהוה עד עולם
ועיניכם תראינה ואתם
תאמרו יגדל יהוה מעל
לגבול ישראל׳ בן ובכבד
אבו עבד ארניו אם אב
אני איה כבודי ואם אדוני
אני איה מורא אמר יהוה
צבאות לכם הכהנים בוזי
שמי אמרתם במה בזינו
את שמך׳ מגישים על
מזבחי לחם מגאל ואמרתם
במה גאלנוך׳ באמרכם
שלחן יהוה נבזה הוא׳ וכי
תגשון עור לזבח אין רע
וכי תגשו פסח והלה אין
רע הקריבהו נא לפחתך
היר עבאותיך׳ פנך
אמר יהוה צבאות׳ ועתה
חלו נא פני אל ויחנני מידכם

ויאמרים
ואחר עשר

ס משא דבר יהוה אל ישראל
ביד מלאכי׳ אהבתי
אתכם אמר יהוה ואמרתם
במה אהבתנו הלוא אח
עשו לעקב נאם יהוה׳
ואהב את יעקב׳ ואת

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מגשש ב׳ ב׳ מל׳ וא׳ חל׳ ויאיר מרמקק׳ על מגשש מגשל מגשל: ס׳ מגבחו׳ ח׳ בפרעלהב׳ בעדלהב׳ ובחורי אוכי אכיהל
ומבאוחים כל׳ נאצן וכאיר מגשש: ס׳

טחוזרה ח׳ הבחמה הטחוזרה הבחמה כל׳
יצפרי הראיה ירוזה ומליזרה שרש וא׳ וטחוזה: ס׳

חיתה זאת הישא׳ מכם
פנים אמר יהוה צבאות:
מיגם בכם ויסגר דלתים׳
ולא תאירו מזבחי חנם אין
לי חפץ בכם אמר יהוה׳
צבאות ומנחה לא אקר עה
מידכם כי ממזרח שמש
ועד מבואו גדול שמי׳
בגוים ובכל מקום מקטר
מגש לשמי ומנחה טהורה
כי גדול שמי בגוים אמר
יהוה צבאות ואתם׳
מחללים אותו באמרכם
שלחן אדני מגאל׳ הוא
וניבו נבזה אכלו ואמרתם
הנה מתלאה והפחתם׳
אותו אמר יהוה צבאות׳
והבאתם גזול ואת הפסח
ואת החולה והבאתם את
המנחה הארצה אותה׳
מידכם אמר יהוה׳
וארור נוכל ויש
בעדרו זכר ונדר וזבח
משחת לארני כי מלך׳
גדול אני אמר יהוה צבאות
ושמי נורא בגוים׳ ועתה
אליכם המצוה הזאת׳

המכהנים אם לא תשמעו׳
ואם לא תשימו על לב
לתת כבוד לשמי אמר
יהוה צבאות ושלחתי בכם
את המארה וארותי את
ברכותיכם וגם ארותיהם כי
אינכם שמים על לב׳ הנני
גער לכם את הזרע׳
וזריתי פרש על פניכם׳
פרש חגיכם ונשא אתכם
אליו׳ וידעתם כי שלחתי
אליכם את המצוה הזאת
להיות בריתי את לוי אמר
יהוה צבאות׳ בריתי היתה
אתו החיים והשלום׳
ואתנם לו מורא ויירא אני
ומפני שמי נחת הוא׳ תורת
אמת היתה בפיהו ועולה
לא נמצא בשפתיו בשלום
ובמישור הלך את ורבים
השיב מעון׳ כי שפתי׳
כהן ישמרו דעת ותורה׳
יבקשו מפיהו כי מלאך
יהוה צבאות הוא׳ ואתם
סרתם מן הדרך הכשלתם
רבים בתורה שחתם ברית
הלוי אמר יהוה צבאות׳

וגם אני נתתי אתכם נבזים
ושפלים לכל העם׳ כפי
אשר אינכם שמרים את
דרכי ונשאים פנים בתורה:

חלוא אב אחד לכלנו׳
חלוא אל אחד בראנו׳
מדוע נבגד איש באחיו׳
לחלל ברית אבתינו׳ בגדה
יהודה ותועבה נעשתה
בישראל וביר׳ שלם׳ כי
חלל יהודה קדש׳ ויהודה
אשר אהב ובעל בת אל
נכר׳ יכרת יהוה׳ לאיש׳
אשר יעשנה ערר ועונה׳
מאהלי יעקב ומגיש׳
מנחה ליהוה צבאות׳

וזאת שמיתת עשו׳ כסות
דמעה את מזבח יהוה בכי
ואנקה מאין עוד פנות׳
את המנחה ולקחת רצון
מידכם׳ ואמרתם על מה
על כי יהוה׳ עד׳ בינך׳
וביז אשת נעוריך אשר׳
אתה בגדת בה והיא׳
חברתך ואשת בריתך׳ ולא

מלאכי ב׳ ושמעתן׳ ס׳ ואגיעשו ב׳ ואמרן
שנאתי ואשיב׳ ס׳

אם לא ח׳ ראש פסוק אם לא אלמות אמר אם לא אוכיא אם לא ותשמר אם לא אדר דמי אם ותשכיבו אם לא ישוב
אם לא שויתי אמר לא ודיעי׳ וכל איוב הטוטר ב׳ מ׳ ואם לא אטהר ואם לא אטהר׳ ואם לא ושכיעו׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אחר עשה ושארו רוח
לו ומה האחד מבקש
זרע אלהים ונשמרתם
ברוחכם ובאשת נעוריך
אל תבגד כי שנא שלח
אמר יהוה אלהי ישראל
וכסה חמס על לבושו
אמר יהוה צבאות
ונשמרתם ברוחכם ולא
תבגדו
יהוה בדבריכם ואמרתם במה
חוגענו באמרכם כל עשה
רע טוב בעיני יהוה ובהם
הוא חפץ או איה אלהי
המשפט הנני שלח מלאכי
ופנה דרך לפני ופתאם
יבוא אל היכלו האדון א
אשר אתם מבקשים
ומלאך הברית אשר אתם
חפצים הנה בא אמר
יהוה צבאות ומי מכלכל
את יום בואו ומי העמד
בהראותו כי הוא כאש
מצרף וכבורית מכבסים
וישב מצרף ומטהר כסף
וטהר את בני לוי וזקק
אתם כזהב וככסף והיו

ליהוה מגישי מנחה ל
בצדקה וערבה ליהוה
מנחת יהודה וירושלם
כימי עולם וכשנים קדמוניות
וקרבתי אליכם למשפט
והיותי עד ממהר במכשפים
ובמנאפים ובנשבעים
לשקר ובעשקי שכר
שכיר אלמנה ותתום ומטי
גר ולא יראוני אמר יהוה
צבאות כי אני יהוה לא
שניתי ואתם בני יעקב
לא כליתם למימי אבתיכם
סרתם מחקי
ולא שמרתם שובו אלי
ואשובה אליכם אמר
יהוה צבאות ואמרתם
במה נשוב היקבע אדם
אלהים כי אתם קבעים
אתי ואמרתם במה
קבענוך המעשרות והתרומה
במארה אתם נארים
ואתי אתם קבעים הגוי
כלו הביאו את כל המעשר
אל בית האוצר ויהי טרף
בביתי ובחנו נא בזאת
אמר יהוה צבאות אם לא

אפתח לכם את ארבות
השמים והריקותי לכם
ברכה עד בלי די
לכם באכל ולא ישחית
לכם את פרי האדמה
ולא תשכל לכם הגפן
בשדה אמר יהוה צבאות
ואשרו אתכם כל הגוים
כי תהיו אתם ארץ חפץ
אמר יהוה צבאות
חזקו עלי
דבריכם אמר יהוה מה
ואמרתם מה דברנו עליך
אמרתם שוא עבד אלהים
ומה בע כי שמרנו מ
משמרתו וכי הלכנו
קדרנית מפני יהוה צבאות
ועתה אנחנו מאשרים
זדים גם נבנו עשי רשעה
גם בחנו אלהים וימלטו
אז נדברו יראי יהוה איש
את רעהו ויקשב יהוה
וישמע ויכתב ספר זכרון
לפניו ליראי יהוה ולחשבי
שמו והיו לי אמר יהוה
צבאות ליום אשר אני
עשה סגלה וחמלתי

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בואת ג׳ ובחנוכה נא לא לפני בואת ויחד
בואת קצף וחד ובואת עליך קיצף: ס׳

עָלֶיהָם כַּאֲשֶׁר חָמַל אִישׁ
עַל בְּנוֹ הָעֹבֵד אֹתוֹ׃ יט
וְשַׁבְתֶּם וּרְאִיתֶם בֵּין צַדִּיק
לָרָשָׁע בֵּין עֹבֵד אֱלֹהִים
לַאֲשֶׁר לֹא עָבָדוֹ׃
כִּי הִנֵּה הַיּוֹם בָּא׃
בֹּעֵר כַּתַּנּוּר וְהָיוּ כָל זֵדִים
וְכָל עֹשֵׂה רִשְׁעָה קַשׁ׃
וְלִהַט אֹתָם הַיּוֹם הַבָּא׃
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר
לֹא יַעֲזֹב לָהֶם שֹׁרֶשׁ וְעָנָף׃
וְזָרְחָה לָכֶם יְרֵאֵי שְׁמִי׃
שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא׃
בִּכְנָפֶיהָ וִיצָאתֶם וּפִשְׁתֶּם
כְּעֶגְלֵי מַרְבֵּק׃ וַעֲשׂוֹתֶם
רָשָׁע עַל כַּפּוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם אֲשֶׁר
אֲנִי עֹשֶׂה אָמַר יְהוָה׃
צְבָאוֹת׃
זִכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי׃
אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְּחֹרֵב
עַל כָּל יִשְׂרָאֵל חֻקִּים׃
וּמִשְׁפָּטִים׃ הִנֵּה אָנֹכִי׃
שֹׁלֵחַ לָכֶם אֵת אֵלִיָּה׃
הַנָּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה
הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא׃ וְהֵשִׁיב
לֵב אָבוֹת עַל בָּנִים וְלֵב

ב׳ פסוק בין בין

ג׳ פסוק בין בין

ד׳

ה׳

ו׳

ז׳

ח׳

ט׳

י׳

יא׳

יב׳

יג׳

יד׳

טו׳

בין ב׳ ל׳ ג׳ ל׳ ד׳ ל׳ ה׳ ל׳ ו׳ ל׳ ז׳ ל׳ ח׳ ל׳ ט׳ ל׳ י׳ ל׳ יא׳ ל׳ יב׳ ל׳ יג׳ ל׳ יד׳ ל׳ טו׳ ל׳ ב׳ ל׳ ג׳ ל׳ ד׳ ל׳ ה׳ ל׳ ו׳ ל׳ ז׳ ל׳ ח׳ ל׳ ט׳ ל׳ י׳ ל׳ יא׳ ל׳ יב׳ ל׳ יג׳ ל׳ יד׳ ל׳ טו׳ ל׳

אחשה ז׳ ולכן מראבי ומלאך ויהוה אחור ויבן
ודבר אנבי שלח וכי מעלי ויבוטחו בבי חדש׃

בָּנִים עַל אֲבוֹתֵיהֶם פָּן אָבוֹא
וְהִכִּיתִי אֶת הָאָרֶץ חֵרֶם׃

ב׳ פסוק פרוק

חמשים
ואחשה
פסוקים

מספר הפסוקים שלבראשית יהושע׃
שופטים ואיוב וחמשים ושש׃ וסדרים
לו׳ וה׳ ברוך שבנו׃

סדרים

ויהי אחרי מות	א	אחר לך
לך עוד רגע	ב	ויקם יהואש
ויאמר אליה	ג	וכל ישראל
ויאמר אליהו	ד	ואת בלהמי
ויהי שנים	ה	
ויקרבו לפני	ו	ושם חמון
אלה הנחלות	ז	ויצל אלה
ויקראו בני	ח	ויקם לשון

שפטים

שש מאות ושמונה עשר	ט	ואחר
ושדרש יד	י	ויבוז עצו ויריצו
והיו אחרית	א	ועבדה שם
ואחרון שלו	ב	ויאבדו
ויעשו לחם	ג	
ויגרו לה	ד	ויקם אחרי
ויעקרו	ה	ומלך הראשה
וישכב שבע	ו	ויאמר הנה
ויאמר הנה	ז	ויאבלבמש

שמואל

אלף וחמש מאות		
ושלשים ארבעה		ישר
ויהי איש	א	יהוה
ויקנאל	ב	ותעבלו
ולוחיך בן	ג	ויאמר אמון
מלאכים	ד	ויעשו
ויצר שנוא	ה	ויקרא
ויאמר ויהי	ו	ומה
הנער חרש	ז	ויאמר
ויקם שלוחי	ח	ויעשו

ב׳ פסוק פרוק

ויאמר שאול ויאמר שאול יח
ראשה נגד יט ויהי מחוים כ
ושרה תחזקה כא ויאמר אבני כל
ולא ויהי לך כב ונאמן כיתך כג
חזק ונעזרה כד ויאמר לעמו כה
ויאמר לו אני כו ויבא ויאב כז
ויבא חרשו כח ויבאו עבדי כט
ויאמר הנקה ל ויעבר לחיש ל
ויחמל המלך לב מגדול ישי עד לד

מלכים

אלף וחמש מאות ושלשים וארבעה
פסוקים וסדרים שלשים וחמש ושלשה ומצוה
ויקבץ מלך ישראל

והנה יחד	א	וגם נמה אשר
והמלך שלמה	ב	והיה ישראל
ושבעים בשנים	ג	ויקם אתדע
ראיכן	ד	לחטות לבבו
ויהי יאחיה	ה	ותאשר הביעם
כימה אשר לא	ו	ויהי אחרי קטו
ובשנת עשרים	ז	בשנת עשרים
ויאמר האשה	ח	ויראה אלהים
והנה נמוא	ט	ויהי דבר
ולך בדרך	י	ויראו מבית
עשה רעה	א	ויאמר הדם
ויאמר אשר	ב	ויקם ויקחו
ולך משם	ג	ויעש ויהוש
ויחזו אשר	ד	ויעש הטוב
וישכב עזיה	ה	ויהי בעת
וישכב אחז	ו	ויבקש אחיה
ויעמד לשונו	ז	ויא הדרך
ויעש הישר	ח	ומה לאחזיה

ט׳ בשנת עשרים

ישעיה

אלף ומאתים ועשרים ואחד פסוקים
ועליהם עשרים ושלשה ומצוה אחת
שמואל

חזון הנשאר	א	
לקבוצה	ב	
הלקשים שמש	ג	
אשר אשר	ד	

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

אדם שת אנוש קינן מ
מהללאל ירד חנוך ל״
מתושלח למך נח שם ״
חם ויפת בני יפת
גמר ומגוג ומדי ויון ותבל
ומשך ותירס
ובני גמר אשכנז
וריפת ותוגרמה ובני יון
אלישה ותרשישה כתים
ורודנים בני חם כוש
ומצרים פוט וכנען ובני
כוש סבא וחוילה וסבתא
ורעמא וסבתכא ובני רעמא
שבא ודדן וכוש
ילד את נמרוד הוא החל
להיות גבור בארץ
ומצרים ילד את
לודים ואת ענמים ואת
להבים ואת נפתחים ואת
פתרוסים ואת כסלחים ״
אשר יצאו משם פלשתים
ואת כפתרים
וכנען ילד את
צידון בכרו ואת חת ואת
היבוסי ואת האמרי ואת
הגרגשי ואת החוי ואת
הסיני ואת הארוד ואת
הצמרי ואת החמתי
אחר נפצו משפחות הכנעני
ויהי גבול הכנעני מצידן בא
גררה עד עזה בא סדמה
ועמרה ועד לשע
אלה בני חם למשפחתם
לשנתם בארצתם בגוים
ושם ילד גם הוא אבי כל בני עבר
אחי יפת הגדול
בני שם עילם
ואשור וארפכשד ולוד וארם ועוץ וחול וגתר
ומשך וארפכשד
ילד את שלח ושלח ילד
את עבר ולעבר ילד שני
בנים שם האחד פלג כי
בימיו נפלגה הארץ ושם
אחיו יקטן ויקטן ילד
את אלמודד ואת שלף
ואת חצרמות ואת ירח
ואת הדורם ואת אוזל ואת
דקלה ואת עובל ואת
אבימאל ואת שבא ואת
אופיר ואת חוילה ואת
יובב כל אלה בני יקטן
שם ארפכשד
שלח עבר פלג רעו שרוג
נחור תרח אברם הוא
אברהם בני אברהם
יצחק ויעקב ויעקב
אלה תולדות בכור
ישמעאל נביות וקדר
ואדבאל ומבשם ומשמע
ודומה ומשא חדד ותימא
יטור נפיש וקדמה אלה הם
בני ישמעאל ובני
קטורה פילגש אברהם ל
ילדה את זמרן ויקשן ומדן
ומדין ושבק ושוח ובני ״
יקשן שבא ודדן
ובני מדין עיפה
ועפר וחנוך ואבידע ״ל
ואלדעה כל אלה בני ״
קטורה וילד אברהם
את יצחק בני יצחק
עשו וישראל
בני עשו אליפז
רעואל ויעוש ויעלם וקרח
בני אליפז תימן
ואומר צפו וגעתם קנז
ותמנע ועמלק
בני רעואל נחת
זרח שמה ומזה
ובני שעיר לוטן
ושובל וצבעון וענה ודישן
ואצר ודישן ובני לוטן חרי
והומם ואחות לוטן תמנע
בני שובל עלון
ומנחת ועיבל שפו ואונם
ובני צבעון איה
וענה בני ענה דישון
ובני דישון חמרן
בני אצר בלהן וזעון ועקן
אלה בני חור ראשון לדרותם
ואלה מלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל
ויבן אדם את חוה אשתו ויהי כל ימי חוה
תשע מאות שנה ושלשים שנה ותמת
ויחי שת חמש שנים ומאת שנה
ויולד את אנוש
ויחי שת אחר הולידו את אנוש
שבע שנים ושמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי שת
שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה
וימת
ויחי אנוש תשעים שנה
ויולד את קינן
ויחי אנוש אחר הולידו את קינן
חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי אנוש
חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה
וימת
ויחי קינן שבעים שנה
ויולד את מהללאל
ויחי קינן אחר הולידו את מהללאל
ארבעים שנה ושמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי קינן
עשר שנים ותשע מאות שנה
וימת
ויחי מהללאל חמש ושישים שנה
ויולד את ירד
ויחי מהללאל אחר הולידו את ירד
שלשים שנה ושמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי מהללאל
חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה
וימת
ויחי ירד שתים ושישים שנה
ויולד את חנוך
ויחי ירד אחר הולידו את חנוך
שמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי ירד
שתים ושישים שנה ותשע מאות שנה
וימת
ויחי חנוך חמש וששים שנה
ויולד את מתושלח
ויתהלך חנוך את האלהים
אחר הולידו את מתושלח
שלש מאות שנה
ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי חנוך
חמש וששים שנה ושלש מאות שנה
ויתהלך חנוך את האלהים
ואיננו כי לקח אתו אלהים
ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה
ומאת שנה ויולד את למך
ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך
שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה
ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי מתושלח
תשע ושישים שנה ותשע מאות שנה
וימת
ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה
ויולד בן
ויקרא את שמו נח לאמר
זה ינחמנו מן מעשנו ומעצבון ידינו
מן האדמה אשר אררה יהוה
ויחי למך אחרי הולידו את נח
חמש וחמשים שנה וחמש מאות שנה
ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי למך
שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה
וימת
ויהי נח בן חמש מאות שנה
ויולד נח את שם את חם ואת יפת
ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה
ובנות ילדו להם
ויראו בני האלהים את בנות האדם
כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו
ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם
בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה
הנפלים היו בארץ בימים ההם
וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם
ויולדו להם הם הגבורים אשר מעולם אנשי השם
ויראה יהוה כי רבה רעת האדם בארץ
וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום
וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ
ויתעצב אל לבו
ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה
מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים
כי נחמתי כי עשיתם
ונח מצא חן בעיני יהוה
אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו
את האלהים התהלך נח
ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת
ותשחת הארץ לפני האלהים
ותמלא הארץ חמס
וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה
כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ
ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני
כי מלאה הארץ חמס מפניהם
והנני משחיתם את הארץ
עשה לך תבת עצי גפר
קנים תעשה את התבה
וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר
וזה אשר תעשה אתה
שלש מאות אמה אורך התבה
חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה
צהר תעשה לתבה
ואל אמה תכלנה מלמעלה
ופתח התבה בצדה תשים
תחתים שנים ושלישים תעשה אתה
כי אני הנני מביא את המבול מים על הארץ
לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים
כל אשר בארץ יגוע
והקמתי את בריתי אתך
ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך
ומכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו
ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו
גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה
לחיות זרע על פני כל הארץ
כי לימים עוד שבעת הימים אנכי ממטיר על הארץ
ארבעים יום וארבעים לילה
ומחיתי את כל הון אשר עשיתי מעל פני האדמה
ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים
ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ
ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה
מפני מי המבול
מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהורה
ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה
שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח
ויהי מקץ שבעת הימים ומי המבול היו על הארץ
בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום בחדש
ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה
וארבת השמים נפתחו
ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה
בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בניו ואשת נח
ושלש נשי בניו אתם אל התבה
הם וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה
וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו
וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף
ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים
והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים
ויסגר יהוה בעדו
ויהי המבול ארבעים יום על הארץ
ויגברו המים וישאו את התבה
ותגבה מעל הארץ
ויגברו המים וירבו מאד על הארץ
ותלך התבה על פני המים
והמים גברו מאד מאד על הארץ
ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים
חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים
ויגוע כל בשר הרמש על הארץ
בעוף ובבהמה ובחיה ובשרץ השרץ על הארץ
וכל האדם
כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו
וימח את כל היקום אשר על פני האדמה
מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים
ויגרעו מן הארץ
ויגבר המים על הארץ חמשים ומאת יום
ויזכר אלהים את נח
ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה
ויעבר אלהים רוח על הארץ
ויגרעו המים
ותכסה עין תהום ומזרקות השמים
ויכלאו הגשם מן השמים
ויגרעו המים מקצה חמשים ומאת יום
ותנח התבה בחדש השביעי
בשבעה עשר יום לחדש
על הרי אררט
והמים היו הלוך וחסר עד החדש העשירי
בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים
ויהי מקץ ארבעים יום
ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה
ויבחן את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ
ויחל עוד שבעת ימים אחרים
ויצא את יונה מאתו לראות המים הקלו מעל פני האדמה
ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה
ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ
ויחל עוד שבעת ימים אחרים
ותבא אליו היונה לעת ערב
והנה עלה זית טרף בפיה
ויחל נח לבלתי אל הארץ
ויחל עוד שבעת ימים אחרים
ותלך לא שבה אליו עוד
ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה
ויבש המים מעל הארץ
ויסר נח את מכסה התבה
ויחרב הארץ
ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש
יבשה הארץ
ויאמר אלהים אל נח לאמר
צא מתבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך
כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ
הוצא אתך
ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו
כל החיה כל הרמש וכל העוף
כל רומש על הארץ למשפחתיהם
יצאו מן התבה
ויבן נח מזבח ליהוה
ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור
ויעל עלות במזבח
ויריח יהוה את ריח הניחח
ויאמר יהוה אל לבו לא אוסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם
כי יצר לב האדם רע מנעריו
ולא אוסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי
עד כל ימי הארץ
זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף
לא ישבתו
ויברך אלהים את נח ואת בניו
ויאמר אלהים אל נח ואל בניו
פרו ורבו ומלאו את הארץ
ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ
ועל כל עוף השמים
בכל אשר תרמש האדמה
ובכל דגי הים
בידכם נתנו
כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה
כירק עשב נתתי לכם את כל
אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו
ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש
מיד כל חיה אדרשנו
ומיד האדם
מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם
שופך דם האדם באדם דמו יישפך
כי בצלם אלהים עשה את האדם
ואתם פרו ורבו
שרצו בארץ ורבו בה
ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר
והנני מקים את בריתי אתכם
ואת זרעכם אחרי כם
ואת כל נפש החיה אשר אתכם
בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם
מכל יצאי התבה לכל חית הארץ
והקמתי את בריתי אתכם
ולא יכרת כל בשר עוד
מים המבול
ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ
ויאמר אלהים
זאת אות הברית אשר אני נתן
ביני וביניכם
וביני בין הארץ
בעבת הקשת בענן
והיתה הקשת בענן
וראיתי אותה לזכר ברית עולם
בין אלהים
ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ
ויאמר אלהים אל נח
זאת אות הברית אשר הקמתי
ביני ובין כל בשר אשר על הארץ
ובני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת
וחם הוא אבי כנען
שלשה אלה בני נח
ומאלה נפצה כל הארץ
ויחל נח איש האדמה
ונטע כרם
ויתן מן היין
ויתכר
ויגל בתוך אהלו
וירא חם אבי כנען
את ערות אביו
ויגד לשני אחיו בחוץ
ויקח שם ויפת
את השמלה
וישימו על שכמם
וילכו אחרנית
ויכסו את ערות אביהם
ופניהם אחרנית
לא ראו את ערות אביהם
ויקץ נח מיינו
וידע את אשר עשה לו בנו הקטן
ויאמר ארור כנען
עבד עבדים יהיה לאחיו
ויאמר ברוך יהוה אלהי שם
ויהי כנען עבד למו
יפת אלהים ליפת
ויגר באהלי שם
ויחי נח אחר המבול
שלש מאות שנה וחמשים שנה
ויהי כל ימי נח
תשע מאות שנה וחמשים שנה
וימת
ואלה תולדות בני נח שם חם ויפת
ויולדו בנים אחרי המבול
בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון
ותבל ומשך ותירס
ובני גמר אשכנז
וריפת ותוגרמה
ובני יון אלישה ותרשישה כתים ודודנים
מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש לשונו למשפחתם בגוים
ובני חם כוש ומצרים פוט וכנען
ובני כוש סבא וחוילה וסבתא
ורעמא וסבתכא
ובני רעמא שבא ודדן
וכוש ילד את נמרוד
הוא החל להיות גבור בארץ
ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת
להבים ואת נפתוחים ואת
פתרוסים ואת כסלוחים
אשר יצאו משם פלשתים
ואת כפתרים
וכנען ילד את צידון בכרו ואת חת
ואת היבוסי ואת האמרי ואת
הגרגשי ואת החוי ואת
הסיני ואת הארוד ואת
הצמרי ואת החמתי
ואחר נפוצו משפחות הכנעני
ויהי גבול הכנעני מצידן בא
גררה עד עזה בא סדמה
ועמרה ועד לשע
אלה בני חם למשפחתם
לשנתם בארצתם בגוים
גם לשם ילדו אבי כל בני עבר
אחי יפת הגדול
בני שם עילם
ואשור וארפכשד ולוד וארם
ובני ארם עוץ וחול וגתר ומשך
וארפכשד ילד את שלח
ושלח ילד את עבר
ולעבר ילדו שני בנים
שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ
ושם אחיו יקטן
ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף
ואת חצרמות ואת ירח
ואת הדורם ואת אוזל ואת
דקלה ואת עובל ואת
אבימאל ואת שבא ואת
אופיר ואת חוילה ואת
יובב כל אלה בני יקטן
ויהי מושבם מישא בבאך
ספרה הר הקדם
אלה בני שם למשפחתם
לשנתם בארצתם לגוים
אלה משפחות בני נח
לתולדתם בגוים
ומאלה נפרדו הגוים בארץ
אחר המבול
ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים
ויהי בנסעם מקדם
ויאמרו איש אל רעהו
הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה
ותהי להם הלבנה לאבן
והחמר היה להם לחמר
ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל
ראשו בשמים
ונעשה לנו שם
פן נפוץ על פני כל הארץ
וירד יהוה לראות את העיר
ואת המגדל אשר בנו בני האדם
ויאמר יהוה הן עם אחד
ושפה אחת לכלם
וזה החלם לעשות
ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות
הבה נרדה ונבלה שם שפתם
אשר לא ישמעו איש שפת רעהו
ויפץ יהוה אותם משם
ויחדלו לבנות העיר
ולא יכלו עוד לבנות
ויקרא שמה בבל
כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ
ומשם הפיצם יהוה
ואלה תולדות שם
שם בן מאת שנה
ולא יסף עוד
ויולד את ארפכשד
ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד
חמש שנים ומאת שנה
ויולד בנים ובנות
ויחי ארפכשד חמש ושלשים שנה
ויולד את שלח
ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח
שלש שנים וארבע מאות שנה
ויולד בנים ובנות
ויחי שלח שלשים שנה
ויולד את עבר
ויחי שלח אחרי הולידו את עבר
שלש שנים וארבע מאות שנה
ויולד בנים ובנות
ויחי עבר ארבע ועשרים שנה
ויולד את פלג
ויחי עבר אחרי הולידו את פלג
שלשים שנה ותשע מאות שנה
ויולד בנים ובנות
ויחי פלג שלשים שנה
ויולד את רעו
ויחי פלג אחרי הולידו את רעו
תשע שנים ומאתים שנה
ויולד בנים ובנות
ויחי רעו שתים ושלשים שנה
ויולד את שרוג
ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג
שבע שנים ומאתים שנה
ויולד בנים ובנות
ויחי שרוג שלשים שנה
ויולד את נחור
ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור
מאתים שנה
ויולד בנים ובנות
ויחי נחור תשע ועשרים שנה
ויולד את תרח
ויחי נחור אחרי הולידו את תרח
מאה שנה ותשע עשרה שנה
ויולד בנים ובנות
ויחי תרח שבעים שנה
ויולד את אברם את נחור ואת הרן
ואלה תולדות תרח תרח הוליד את אברם
אברם נחור והרן
והרן הוליד את לוט
ויקח אברם ונחור נשים
שם אשת אברם שרי
ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה
ותהי שרי עקרה אין לה ולד
ויקח תרח את אברם בנו
ואת לוט בן הרן בן בנו
ואת שרי כלתו אשת אברם בנו
ויצאו אתם מאור כשדים
ללכת ארצה כנען
ויבאו עד חרן
ויחדלו שם
ויהי ימי תרח
חמש שנים ומאתים שנה
ויולד בנים ובנות
ויחי תרח שבעים שנה
ויולד את אברם
ויחי תרח אחרי הולידו את אברם
מאתים שנה
ויולד בנים ובנות
ויחי תרח חמש וש

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

חושם ל׳ ב חס׳ וב מל׳ וסימטו׳ ויסות יובב ושלאו׳ דאחריות חס׳ ברי מיס׳ כל׳ עלוה ב׳ ושמ׳ אלוף עלוה אלוף עלוה מלוכה לעבר אלוף עלוה כול עלוה קרי׳ : ס׳ מחיטבאל ב׳ ומיטחון ושמ׳ אשתו ראוה וחביל דאמר באדמי בית שמ׳ עניה : ס׳ עלבני שרוך : ס׳ ולמדינו אלוף עלוה כול עלוה קרי׳ : ס׳

ואשבן ויתרן וכרן׃
בְּנֵי אֵצֶר בִּלְהָן
וְזַעוָן וַעֲקָן בְּנֵי דִישׁוֹן׃
עוּץ וָאָרָן׃
וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ
בְּאֶרֶץ אֱדוֹם לִפְנֵי מְלֹךְ מֶלֶךְ
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל בֶּלַע בֶּן בְּעוֹר וְשֵׁם עִירוֹ
דִּנְהָבָה׃ וַיָּמָת בֶּלַע וַיִּמְלֹךְ
תַּחְתָּיו יוֹבָב בְּזֶרַח מִבָּצְרָה׃
וַיָּמָת יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו
חוּשָׁם מֵאֶרֶץ הַתֵּימָנִי׃ וַיָּמָת
חוּשָׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַד בֶּן
בְּדַד הַמַּכֶּה אֶת מִדְיָן בִּשְׂדֵה
מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ עֲוִית׃
וַיָּמָת הֲדַד וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שַׁמְלָה
שַׁמְלָה מִמַּשְׂרֵקָה׃ וַיָּמָת שַׁמְלָה
וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שָׁאוּל מֵרְחֹבוֹת הַנָּהָר׃
וַיָּמָת שָׁאוּל וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בַּעַל חָנָן בֶּן
עַכְבּוֹר׃ וַיָּמָת בַּעַל חָנָן בֶּן עַכְבּוֹר וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו
הֲדַר וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוּ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ
מְהֵיטַבְאֵל בַּת מַטְרֵד בַּת
מֵי זָהָב׃ וַיָּמָת הֲדַר
וַיִּהְיוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם
אַלּוּף תִּמְנָע אַלּוּף עַלְוָה׳
אַלּוּף יְתֵת׃ אַלּוּף אָהֳלִיבָמָה
אַלּוּף אֵלָה אַלּוּף פִּינֹן׃
אַלּוּף קְנַז אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף

מִבְצָר׃ אַלּוּף מַגְדִּיאֵל׃
אַלּוּף עִירָם אֵלֶּה אַלּוּפֵי׃
אֱדוֹם
אֵלֶּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּבֵן׃
שִׁמְעוֹן לֵוִי וִיהוּדָה יִשָּׂשכָר
וּזְבֻלוּן׃ דָּן יוֹסֵף וּבִנְיָמִן׃ נַפְתָּלִי גָּד וְאָשֵׁר׃
בְּנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן
וְשֵׁלָה שְׁלוֹשָׁה נוֹלַד לוֹ׃
מִבַּת שׁוּעַ הַכְּנַעֲנִתּוּ וְהֵי עֵר
בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָה
וַיְמִיתֵהוּ׃ וְתָמָר
כַּלָּתוֹ יָלְדָה לוֹ אֶת פֶּרֶץ וְאֶת
זָרַח כָּל בְּנֵי יְהוּדָה חֲמִשָּׁה
בְּנֵי פֶרֶץ חֶצְרוֹן
וְחָמוּל׃ וּבְנֵי זֶרַח זִמְרִי
וְאֵיתָן וְהֵימָן וְכַלְכֹּל וְדָרַע
כֻּלָּם חֲמִשָּׁה׃ וּבְנֵי כַרְמִי
עָכָר עוֹכֵר יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
מָעַל בַּחֵרֶם׃ וּבְנֵי אֵיתָן
עֲזַרְיָה׃ וּבְנֵי חֶצְרוֹן אֲשֶׁר
נוֹלַד לוֹ אֶת יְרַחְמְאֵל וְאֶת
רָם וְאֶת כְּלוּבָי׃ וְרָם הוֹלִיד
אֶת עַמִּינָדָב׃ וְעַמִּינָדָב
הוֹלִיד אֶת נַחְשׁוֹן נְשִׂיא בְּנֵי
יְהוּדָה׃ וְנַחְשׁוֹן הוֹלִיד אֶת
שַׂלְמָא וְשַׂלְמָא הוֹלִיד אֶת

בֹּעַז׃ וּבֹעַז הוֹלִיד אֶת עוֹבֵד
וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת יִשָׁי׃ וְאִישַׁי
הוֹלִיד אֶת בְּכֹרוֹ אֶת אֱלִיאָב
וַאֲבִינָדָב הַשֵּׁנִי׃ שִׁמְעָא׃
הַשְּׁלִישִׁי׃ נְתַנְאֵל הָרְבִיעִי׃
רַדַּי הַחֲמִישִׁי׃ אֹצֶם הַשִּׁשִּׁי׃
דָּוִיד הַשְּׁבִיעִי׃ וַאֲחָיוֹתֵיהֶם
צְרוּיָה וַאֲבִיגַיִל וּבְנֵי צְרוּיָה
אַבְשַׁי וְיוֹאָב וַעֲשָׂהאֵל
שְׁלֹשָׁה׃ וַאֲבִיגַיִל יָלְדָה׃
אֶת עֲמָשָׂא וַאֲבִי עֲמָשָׂא
יֶתֶר הַיִּשְׁמְעֵאלִי׃ וְכָלֵב בֶּן
חֶצְרוֹן הוֹלִיד אֶת עֲזוּבָה
אִשָּׁה וְאֶת יְרִיעוֹת וְאֵלֶּה
בָנֶיהָ יֶשֶׁר וְשוֹבָב וְאֹרְדֹן׃
וַתָּמָת עֲזוּבָה׃ וַיִּקַּח לוֹ כָלֵב
אֶת אֶפְרָת וַתֵּלֶד לוֹ אֶת חור
וְחוּר הוֹלִיד אֶת אוּרִי׃ אוּרִי
הוֹלִיד אֶת בְּצַלְאֵל׃
וְאַחַר בָּא חֶצְרוֹן
אֶל בַּת מָכִיר אֲבִי גִלְעָד וְהוּא
לָקְחָהּ וְהוּא בֶּן שִׁשִּׁים שָׁנָה
וַתֵּלֶד לוֹ אֶת שְׁגוּב׃ וְשְׁגוּב
הוֹלִיד אֶת יָאִיר וְהָיוּ לוֹ
עֶשְׂרִים וְשֵׁלֹשׁ עָרִים׃
בְּאֶרֶץ הַגִּלְעָד׃ וַיִּקַּח גְּשׁוּר
וַאֲרָם אֶת חַוֹּת יָאִיר מֵאִתָּם

בסקאיה רוב בנ׳ פרץ בני שמ׳ לאנשי טיב ומן נסחלי בנ׳ פרץ בני שמ׳ מיאדיך : ס׳
שלושה ב׳ מל׳ ומ׳ מלכו בני יהודה עד ראוהיר ורדו ואבו שנים בסדוק ושלאוריו שנים בסדוקלו שמ׳ ויהיו שמ׳ עם דוד בני מרשי ומה שלשה דעמק ומיס
רבוזיוס : פרעוה ב׳ ובבר בן זרח ראמר וחביל דאמר ימים מי זה בא מאדום : ס׳ מלך מלך ב׳ לפני מלך מלך בני ישראל וחברדו וחדרמר לך מלך : מי זה בא ב׳ מחיטבאל ומחיטבאל
ואיטון ב׳ מלין : ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

את קינתו ואת בנותיה ששים
עיר כל אלה בני מכיר אבי
גלעד ואחר מותה ירון
בכלב אפרתה ואשת
חצרון אביה ותלד לו את
אשחור אבי תקוע ויהיו
בני ירחמאל בכור חצרון
הבכור רם וכונה וארן
ואעם אחיה ותהי אשה
אחרת לירחמאל שמה
עטרה היא אם אונם
ויהיו בני רם בכור
ירחמאל מצע וממין ועקר
ויהיו בני אונם שמי ורדע
ובני שמי נדב ואבישור
ושם אשת אבישור
אביהיל ותלד לו את אחבן
ואת מולד ובני נדב סלד
ואפים ומת סלד לא
בנים ובני אפים ישעי ובני
ישעי ששן ובני ששן
אחלי ובני רדע אחי שמי
יתר ויונתן ומת יתר לא
בנים ובני יונתן פלת
וזזא אלה היו בני ירחמאל
ולאחיה לששן בנים כי
אסבתות לששן עבד

מצרי ושמו רחע ויתן
ששן את בתו לרחע עבדו
לאשה ותלד לו את עתי
ועתי הליד את נתן ונתן
הוליד את זבד וזבד הוליד
את אפלל ואפלל הוליד
את עובד ועובד הוליד
את יהוא ויהוא הוליד את
עזריה ועזריה הליד את
חלץ וחלץ הוליד את צ
אלעשה ואלעשה הליד
את ססמי וססמי הליד את
שלום ושלום הוליד את
יקמיה ויקמיה הליד את
אלישמע ובני כלב אחי
ירחמאל מישע בכרו וחוא
אביזיף ובני מרשה אבי
חברון ובני חברון קרח
ותפח ורקם ושמע ושמע
הוליד את רחם אבי ירקעם
ורקם הוליד את שמי ובן
שמי מעון ומעון אבית
צור ועיפה פילגש כלב
ילדה את חרן ואת מוצא
ואת גזו וחרן הליד את גזו
ובני יהדי רגם ויותם
וגשן ופלט ועיפה ושעף

פלגש כלב מעכה ילדה
שבר ואת תרחנה ותלד
שעף אבי מדמנה את
שוא אבי מכבנה ואבי
גבעה ובת כלב עכסה
אלה היו בני כלב
בן חור בכור אפרתה
שובל אבי קרית יערים
שלמא אבי בית לחם חרף
אבי בית גדר ויהיו בני
לשובל אבי קרית יערים
הראה חצי המנחות
ומשפחות קרית יערים
היתרי והפותי והשמתי
והמשרעי ומאלה יצאו
הצרעתי והאשתאלי
בני שלמא בית לחם
ונטופתי עטרות בית יואב
וחצי המנחתי הצרעי
ומשפחות סופרים ישבו
יעבץ תרעתים שמעתים
שוכתים המה חקינים הבאים
מחמת אבי בית רכב
ואלה היו בני דויד
אשר נולד לו בחברון הבכור
אמנן לאחינעם יזרעאלית
שני דניאל לאביגיל הכרמלית

Centimeters © Bruce E. Zuckerman

חדש ה׳ ומרמיגדון וישלחו וכעו חרבב ויחקשרו ב׳ בו ובשנתו אחות ויקחו וחשבע ויחי בנו
ואחזו בב׳ בעינוגם ויגע דפסוק ופאלהים קרמי דפנוק ומן ובשנה המש שראלישע דסוק ב׳ מ׳ ב׳:

טלוי ב׳ ומל ואלה טלוי לבריאשלם אל
טלוד ולחמא בבנו׳:

הַשְׁלִשִׁי לַאֲבִשָׁלוֹם בֶּן
מַעֲכָה בַּתְתַּלְמַי מֶלֶךְ
גְּשׁוּר הַרְבִּיעִי אַדֹנִיָּה בֶן
חַגִּית הַחֲמִישִׁי שְׁפַטְיָה
לַאֲבִיטָל הַשִּׁשִּׁי יִתְרְעָם
לְעֶגְלָה אִשְׁתּוֹ שִׁשָּׁה נָלַד
לוֹ בְּחֶבְרוֹן וַיִּמְלֹךְ שָׁם שֶׁבַע
שָׁנִים וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים וְ׳ל
וְשָׁלֹשִׁים וְשֹׁלֹשׁ שָׁנָה
מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם
וְאֵלֶּה נוֹלְדוּ לוֹ
בִּירוּשָׁלִָם שִׁמְעָא וְשׁוֹבָב
וְנָתָן וְשְׁלֹמֹה אַרְבָּעָה לְבַת
שׁוּעַ בַּת עַמִּיאֵל וְיִבְחָר
וְאֱלִישָׁמָע וֶאֱלִיפֶלֶט
וְנֹגַהּ וְנֶפֶג וְיָפִיעַ וֶאֱלִישָׁמָע
וֶאֱלִיָּדָע וֶאֱלִיפֶלֶט תִּשְׁעָה
כָּל בְּנֵי דָוִיד מִלְּבַד בְּנֵי
פִילַגְשִׁים וְתָמָר אֲחוֹתָם
וְכוֹשָׁלַמְחַר חַבְעִים אָבִיחַ
בְּנוֹ אָסָא בְּנוֹ יְהוֹשָׁפָט בְּנוֹ
יוֹרָם בְּנוֹ אֲחַזְיָהוּ בְּנוֹ יוֹאָשׁ
בְּנוֹ אֲמַצְיָהוּ בְּנוֹ עֲזַרְיָה
בְּנוֹ יוֹתָם בְּנוֹ אָחָז בְּנוֹ
חִזְקִיָּהוּ בְּנוֹ מְנַשֶּׁה בְּנוֹ
אָמוֹן בְּנוֹ יֹאשִׁיָּהוּ בְּנוֹ וּבְנֵי

יֹאשִׁיָּהוּ הַבְּכוֹר יוֹחָנָן
הַשֵּׁנִי יְהוֹיָקִים הַשְּׁלִישִׁי
צִדְקִיָּהוּ הָרְבִיעִי שַׁלּוּם
וּבְנֵי יְהוֹיָקִים בְּנוֹ
צִדְקִיָּהוּ בְּנוֹ וּבְנֵי יְכָנְיָה
אַסִּר שְׁאַלְתִּיאֵל בְּנוֹ
וּמַלְכִּירָם וּפְדָיָה וְשֶׁנְאַצַּר
יְקַמְיָה הוֹשָׁמַע וּנְבַדְיָה
וּבְנֵי פְדָיָה זְרֻבָּבֶל וְשִׁמְעִי
וּבְנֵי זְרֻבָּבֶל מְשֻׁלָּם וַחֲנַנְיָה
וּשְׁלֹמִית אֲחוֹתָם וַחֲשֻׁבָה
וְאֹהֶל וּבֶרֶכְיָה וַחֲסַדְיָה
יוּשַׁב חֶסֶד חֲמֵשׁ וּבְנוֹ
חֲנַנְיָה פְּלַטְיָה וְיֶשַׁעְיָה בְּנֵי
רְפָיָה בְּנֵי אַרְנָן בְּנֵי עֹבַדְיָה
בְּנֵי שְׁכַנְיָה וּבְנֵי שְׁכַנְיָה
שְׁמַעְיָה וּבְנֵי שְׁמַעְיָה
חַטּוּשׁ וְיִגְאָל וּבָרִיחַ וּנְעַרְיָה
וְשָׁפָט שִׁשָּׁה וּבְנֵי נְעַרְיָה
אֶלְיוֹעֵינַי וַחִזְקִיָּהוּ וַעֲזִרִיקָם
שִׁבְעָה וּבְנֵי אֶלְיוֹעֵינַי
חֹדַוְיָהוּ וְאֶלְיָשִׁיב וּפְלָיָה
וְעַקּוּב וּיְחֹנָן וּדְלָיָה וַעֲנָנִי
שִׁבְעָה בְּנֵי יְהוּדָה
פֶּרֶץ חֶצְרוֹן וְכַרְמִי וְחוּר
וְשׁוֹבָל וְרָאיָה בֶּן שׁוֹבָל
הוֹלִיד אֶת יַחַת וְיַחַת הוֹלִיד

אֶת אַחוּמַי וְאֶת לַהַד אֲלֶה
מִשְׁפְּחוֹת הַצָּרְעָתִי
וְאֵלֶּה אָבִי עֵיטָם
יִזְרְעֶאל וְיִשְׁמָא וְיִדְבָּשׁ
וְשֵׁם אֲחוֹתָם הַצְּלֶלְפּוֹנִי
וּפְנוּאֵל אֲבִי גְדוֹר וְעֶזֶר אֲבִי
חוּשָׁה אֵלֶּה בְּנֵי חוּר בְּכוֹר
אֶפְרָתָה אֲבִי בֵית לָחֶם
וְלַאשְׁחוּר אֲבִי תְקוֹעַ
שְׁתֵּי נָשִׁים חֶלְאָה וְנַעֲרָה
וַתֵּלֶד לוֹ נַעֲרָה אֶת אֲחֻזָּם
וְאֶת חֵפֶר וְאֶת תֵּימְנִי וְאֶת
הָאַחַשְׁתָּרִי אֵלֶּה בְּנֵי נַעֲרָה
וּבְנֵי חֶלְאָה יָרֶת יָעָר
וְאֶתְנָן וְקוֹץ וְהוֹלִיד אֶת
עָנוּב וְאֶת הַצֹּבֵבָה וְ׳ל
וּמִשְׁפְּחוֹת אֲחַרְחֵל בֶּן
חָרוּם וַיָּבֵץ נְבָבֶד
מֵאֲחִיוּ אֲמוֹ קָרָאָה שְׁמוֹ
יַעְבֵּץ לֵאמֹר כִּי יָלַדְתִּי בְּעֶצֶב
וַיִּקְרָא יַעְבֵּץ לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר אִם בָּרֵךְ תְּבָרְכֵנִי וְהִרְבִּיתָ אֶת
גְּבוּלִי וְהָיְתָה יָדְךָ עִמִּי וְעָשִׂיתָ מֵרָעָה
לְבִלְתִּי עֶצְבִּי וַיָּבֵא אֱלֹהִים אֶת
אֲשֶׁר שָׁאָל וּכְלוּב אֲחִי שׁוּחָה
הוֹלִיד אֶת מְחִיר הוּא אֲבִי
אֶשְׁתּוֹן וְאֶשְׁתּוֹן הוֹלִיד

לאלהי ישראל ל׳ ונתנם לאלהי ויקריא
ישבעיגם מבני הבאים מדשבי בני: ס׳ ס׳

ישבע ל׳ ומשמון ומשפ חוזן ושבי ושבע ישבע ווחי ישבע שקמ בפסוק ויקריא ישבע: ס׳ עבעי ב׳ ומיל בן ואמר
ונעבי ופשיתמי רעה: ס׳ וקרן ג׳ ומל ודרדר מלאכת חדודים מלי שוב ס׳ מ׳: שכניה ב׳ ובן פלשיה ושעמי
ובני שכניה שמעיה: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

שאל ג׳ על־פי יהוה נתנו לו ויחי־בו שקל ממיזהב ויקריא־יעבץ׳ ס׳ שופר ג׳ ל׳ אות חבר אמי־ראת
בחיצוני ופלשתים פשטו׳ ס׳ ב׳ חסרי בלשון ושבו׳ לחם לשפחות מרשבו אלוה חסרי׳ ס׳

ומכן ב׳ ומון ומכן ועשן ומכן לבמיס
ותמנו׳ ואינון ב׳ לשמין׳ ס׳

אֶתבֵּית רַפָּא וְאֶתפָּסֵח ׃
וְאֶתתַּחֲנָה אֲבִי עִיר נָחָשׁ
אֵלֶּה אַנְשֵׁי רֵכָה וּבְנֵי
קֵנִי עַתְנִיאֵל וּשְׂרָיָה וּבְנֵי עַתְנִיאֵל
חַתַּת וּמְעוֹנָתַי הוֹלִיד אֶת
עֵפְרָה וּשְׂרָיָה הוֹלִיד אֶת
יוֹאָב אֲבִי גֵּיא חֲרָשִׁים כִּי
חֲרָשִׁים הָיוּ
וּבְנֵי כָלֵב בֶּן יְפֻנֶּה עִירוּ ׃
אֵלֶּה וְנֵעַס וּבְנֵי אֵלֶּה קְנַז
וּבְנֵי יְהַלְלֵאל זִיף וְזִיפָה
תִּירִיא וַאֲשַׂרְאֵל וּבֶן ׃
עֲזָרָה יָתֵר וּמֶרֶד וָעֵפֶר ׃
וְיָלוֹן וַתַּחַר אֶתמְרִים וְאֶת
שַׁמַּיו אֶתיִשְׁבַּח אֲבִי ׃
אֶשְׁתְּמֹעַ וְאֶשְׁתּוֹ הַיְּהוּדִיָּה יָלְדָה
אֶתיָרֶד אֲבִי גְדוֹר וְאֶת
חֶבֶר אֲבִי שוֹכוֹ וְאֶת ׃
וְקוּתִיאֵל אֲבִי זָנוֹחַ וְאֵלֶּה
בְּנֵי בִתְיָה בַּתְּפַרְעֹה אֲשֶׁר
לָקַח מֶרֶד ׃
וְכֵן אֶשְׁתּוּמֹעַ יָדוּעַ ׃
אֲחוֹת נַחַם אֲבִי קְעִילָה ׃
הַגַּרְמִי וְאֶשְׁתְּמֹעַ הַמַּעֲכָתִי ׃
וּבְנֵי שִׁימוֹן אַמְנוֹן וְרִנָּה בֶּן
חָנָן וְתִילוֹן וּבְנֵי יִשְׁעִי זוֹחֶת
וּבֶן זוֹחֶת בְּנֵי שֵׁלָה בֶּן ׃

יְהוּדָה עֵר אֲבִי לֵכָה וְעֵדָה
אֲבִי מָרֵשָׁה וּמִשְׁפְּחוֹת ׃
בֵּית עֲבֹדַת הַבֻּץ לְבֵית ׃
אַשְׁבֵּעַ וּמִקְשֵׁי וְאַנְשֵׁי
כֹזֵבָא וְיוֹאָשׁ וְשָׂרָף אֲשֶׁר
בָּעֲלוּ לְמוֹאָב וְיָשֻׁבִי לָחֶם
וְהַדְּבָרִים עַתִּיקִים הָמָּה
הַיּוֹצְרִים וְיֹשְׁבֵי נְטָעִים ׃
וּגְדֵרָה עִם הַמֶּלֶךְ בִּמְלַאכְתּוֹ
יָשְׁבוּ שָׁם בְּנֵי שִׁמְעוֹן
נְמוּאֵל וּמִין וְיָרִיב זֶרַח ׃
שָׁאוּל שַׁלֻּם בְּנוֹ מִבְּשָׂם
בְּנוֹ מִשְׁמַע בְּנוֹ וּבְנֵי ׃
מִשְׁמַע חַמּוּאֵל בְּנוֹ זַכּוּר
בְּנוֹ שִׁמְעִי וּבְנוֹ וְשִׁמְעִי ׃
בָּנִים שִׁשָּׁה עָשָׂר וּבָנוֹת ׃
שִׁשָּׁה לְאָחִיו אֵין בָּנִים ׃
רַבִּים וְכֹל מִשְׁפַּחְתָּם לֹא
הִרְבּוּ עַד בְּנֵי יְהוּדָה
וַיֵּשְׁבוּ בְּבֵאֵר שֶׁבַע
וּמוֹלָדָה וְחַצַר שׁוּעָל ׃
וּבִלְהָה וּבְעֶצֶם וְתוֹלָד ׃
וּבְתוּאֵל וְחָרְמָה וּבְצִיקְלַג
וּבְבֵית מַרְכָּבוֹת וּבַחַצַר ׃
סוּסִים וּבְבֵית בִּרְאִי וּבְשַׁעֲרִים
אֵלֶּה עָרֵיהֶם עַד מְלֹךְ דָּוִיד
וְחַצְרֵיהֶם עֵיטָם וְעַיִן וְרִמּוֹן

וְתֹכֶן וְעַשְׁן עָרִים חָמֵשׁ
וְכָלֹת חַצְרֵיהֶם אֲשֶׁר סְבִיבוֹת
הָעָרִים הָאֵלֶּה עַד בַּעַל
זֶאת מוֹשְׁבֹתָם וְהַרְחָשׁ
לָהֶם וּמִשְׁנָבָם וּמַלְאָךְ ׃
וּוֹשֶׁה בְּוֹאמַנִיוָה וּוֹוֹאל
וַיְהוֹאבְּזוּן שַׁבְּיָהוּ בְּשָׂרָיָה
בְּזַעֲשִׁיאֵל וְאֵלוּעֵנַי ׃
וְיַעֲקֹבָה וְיִשׁוֹחָיָה וְעַשָּׂיָה
וְעַדִּיאֵל וְיִשִׁימִאֵל וּבְנָיָה
וְזִיזָא בֶּן שִׁפְעִי בֶּן אַלּוֹן ׃
בֶּן דָּוִיָּה בֶּן שִׁמְרִי בֶּן ׃
שְׁמַעְיָה אֵלֶּה הַבָּאִים ׃
בְּשֵׁמוֹת נְשִׂיאִים בְּמִשְׁפְּחוֹתָם
וּבֵית אֲבוֹתֵיהֶם פָּרָצוּ לָרֹב
וַיֵּלְכוּ לְמִלּוּאגֶדֶר עַד ׃
לְמִזְרַח הַגַּיְא לְבַקֵּשׁ מִרְעֶה
לְצֹאנָם וַיִּמְצְאוּ מִרְעֶה ׃
שָׁמֵן וָטוֹב וְהָאָרֶץ רְחָבַת
יָדַיִם וְשָׁקֵטָה וְשַׁלְוָה כִּימָן
חָם הַיֹּשְׁבִים שָׁם לְפָנִים ׃
וַיַּכּוּ אֵלֶּה הַכְּתוּבִים בְּשֵׁמוֹת
בִּימֵי יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
וַיַּכּוּ אֶתאָהֳלֵיהֶם וְאֶת
הַמְּעוּנִים אֲשֶׁר נִמְצְאוּ שָׁם ׃
שַׁמָּה מִיַּחֲרִימִים עַד הַיּוֹם
הַזֶּה וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּיהֶם כִּי

פרש ג׳ ע״ל ארץ לוחב כי מעלילות חרישתם׳ ס׳

הגיון אבוקיאנו׳ ב׳ בלש אליה חבאיה בשמרון ואחיהנו לבית אבוקיאם לתו לרחקו ותשיב
אלה בני לוד׳ בני מרשו מה לו ואלה פקדונם ואזלו מרחוש׳ ס׳ ותאב ה׳ וטליה בחדיאפרא ואשבח
חכמה׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

יוסף בן ישראל ב׳ נוגנו בכרמו באלה ושבה׳ ס׳
פלטה ב׳ חס׳ וסמוך אחר בין וחנה נוסיף בה מכו
אחר שאר יל׳ ס׳

באיה ל׳ ג׳ ששם אחיה אחד ששה בנים ישראל וכל אשר לו ומשה באיה הוא הבאר ונבט
ויחנם ויביאם ולך באיה בנו לבטרו ישוה גשם׳ ס׳ ועל כלפי ל׳ ישקף על ודרעב חשוב ישנו
יאני בכל ובמי שאול׳ ס׳

מרעה לעגנם שש ומחסם׳ ו׳ ח׳ חס׳
מזבני שמעון חלכו לחד׳
שעיר אנשים חמשמאות׳ נ׳
ופלטה נערה ורפיה׳
ועויאל בני ישעיבראשם׳ ח׳
ובני אתשארית פלטה׳ נ׳ חס׳
לעמלק ושבו שם עד׳ מ׳ ל׳
חיום חזק ובני ראובן בכור׳ ר׳ ל׳ חס׳
ישראל כי הוא הבכור׳
ובחללו יצועי אביו נתנה׳ ל׳ ומל׳
בכרתו לבני יוסף בן׳ ע׳
ישראל ולא להתיחש׳ ל׳ ב׳
לבכרה כי יהודה גבר׳ ל׳
באחיו ולנגד ממנו הכבה׳ ל׳
ליוסף בני ראובן׳ מ׳ ר׳ ל׳ ח׳
בכור ישראל חנוך ופלוא׳ פס׳ מא׳
חצרון וכרמי בני יואל׳ ר׳ פס׳
שמעיה בנו גוג בנו שמעי׳ ל׳ במ׳
בנו מיכה בנו ראיה בנו׳ ל׳
בעל בנו באר הבנו אשר׳ ל׳
חגלת תלגת פלנאסר מלך׳ ג׳ ל׳ אנש
אשר הוא נשיא לראובני׳ ל׳ חס׳
ואחיו למשפחתיו׳ ל׳ ל׳
בהתיחש לתולדותם׳ ל׳ ל׳
חראש יעואל וזכריה׳ ל׳ ל׳
וכל עבן עזז בדשמע׳ ל׳
בזיואל הוא אושב׳ ל׳

בער ערוער נבו ובעל׳ ל׳
מעון ולמזרח ישב׳ עד׳ ל׳ ל׳
לבוא מדברה למזרח נהר׳ ל׳ כו׳
פרת כי מקנים רבו בארץ׳ ל׳
גלעד ובימי שאול עשו׳ ל׳
מלחמה עם ההגראים ויפלו׳ ל׳
בידם וישבו באהליהם׳ ל׳
על כל פני מזרח לגלעד׳ ל׳ ל׳

ובני גד לגדם ישבו בארץ׳ ל׳
הבשן עד סלכה יואל׳ ל׳ ל׳
הראש ושפם חמשנה׳ ל׳
ויעני ושפט בבשן ואחיהם׳ ל׳
לבית אבתיהם מיכאל׳ ל׳
ומשלם ושבע ויריו ועבן׳ ל׳
וזיע ועבר שבעה׳ ל׳

אלה בני אביחיל בן׳
חורי בן אלרוח בן גלעד׳ בן׳ ל׳
מיכאל בן ישישי בן יחדו׳ ל׳
בן בוז אחי בן עבדיאל בן׳
גוני ראש לבית אבותם׳ ל׳
וישבו בגלעד בבשן׳ ל׳
ובבנותיה ובכל מגרשיו׳ ל׳
שרון על תוצאותם כלם׳ ל׳ ומל׳
התיחשו בימי יותם מלך׳ ל׳
יהודה ובימי ירבעם מלך׳ ל׳
ישראל׳ ל׳

בני ראובן גדיחיעי שבט׳ מ׳ ה׳ ל׳
מנשה מזבני אנשים׳ ל׳ פס׳
נשאי מגן וחרב ודרכי׳ ל׳ במ׳
קשת ולמודי מלחמה׳ ל׳ ומל׳
ארבעים וארבעה אלף׳ ל׳
ושבעמאות וששים יצאי׳ ל׳
צבא ויעשו מלחמה עם׳ ל׳
ההגריאים ויטור ונפיש׳ ל׳ מל׳
ונדב ויצחק עליהם ויתנו׳ ל׳
בידם ההגריאים וכל׳ ל׳ ל׳
שעמהם כי לאלהים זעקו׳ ל׳ ל׳ ל׳
במלחמה ונעתר להם כי׳ ל׳ ומל׳
בטחו בו וישכן מקנים׳ ל׳ ט׳
גמליהם חמשים אלף ויצאו׳ ל׳
מאתים וחמשים אלף׳ ל׳
וחמורים אלפים ונפש׳ ל׳
אדם מאה אלף מחללים׳ ל׳
רבים נפלו כי מהאלהים המלחמה׳ ל׳ ב׳
וישבו תחתיהם עד הגלה׳ ל׳ ל׳ חס׳

ובני חצי שבט מנשה׳ ל׳
ישבו בארץ מבשן עד׳ ל׳
בעל חרמון ושניר והר׳ ל׳ נמצ׳
חרמון המה רבו׳ ל׳ ל׳ ל׳
ראשי בית אבותם ועפר׳ ל׳ ל׳
וישעיה ואליאל ועזריאל׳ ל׳ ל׳ במ׳
ויריבה והדוה ויחדיאל׳ ל׳

לשמחתם׳ ל׳ ויעשו בם ישראל כל לישמעו משה את הענבטו ויקרא את שמו אחיו לנשמחתם׳ ערעי ח׳ חס׳ לאשר בערעי ולאשר ויחנן בערעי מקחדרין
בזבורת שיי ערעי ונלע בן עזו בן שמעו וכל אחריהם דמחדרון חס׳ ס׳ ובנבוניה ל׳ ב׳ מל׳ ונ׳ חס׳ בשמנישראל בהשבון ובבטמה ב׳ בפסדון ובעקלב וישם בגלעד
ושיין קרמ מל׳ ב׳ טמי חס׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אנשים גבורי חיל אנשי
שמותר אשים לריחי ׃
לבית אבותם ומעלו ׃
באלהי אבותיהם ויזנו ׃
אחרי אלהי עמי הארץ
אשר השמיד אלהים ׃
מפניהם ויער אלהים ׃ ש
ישר אל את רוח פול מלך
אשור ואת רוחת לגת פ ל
פלנסר מלך אשור ויגלם
לראובני ולגדי ולחצי שבט
מנשה ויביאם לחלח ׃
וחבור והרא ונהר גוזן עד
היום הזה׃
בני לוי גרשון קהת ומררי
ובני קהת עמרם יצהר
וחברון עזיאל
ובני עמרם אהרן
ומשה ומריים
ובני אהרן נדב
ואביהוא אלעזר ואתמר
אלעזר הוליד
את פנחס פינחס הוליד את
אבישוע ואבישוע
הוליד את בקי ובקי הוליד
את עזי ועזי הוליד את
זרחיה וזרחיה הוליד את
מרירות מריות הוליד את
אמריה ואמריה הוליד
את אחיטוב ואחיטוב
הוליד את צדוק וצדוק
הוליד את אחימעץ
ואחימעץ הוליד את
עזריה ועזריה הוליד את
יוחנן ויוחנן הוליד את
עזריה הוא אשר כהן
בבית אשר בנה שלמה
בירושלם ויולד עזריה
את אמריה ואמריה הוליד
את אחיטוב ואחיטוב
הוליד את צדוק וצדוק
הוליד את שלום ושלום
הוליד את חלקיה וחלקיה
הוליד את עזריה ועזריה
הוליד את שריה ושריה
הוליד את יהוצדק
ויהוצדק הלך בהגלות יהוה
את יהודה וירושלם ביד
נבכדנאצר
בני לוי גרשם קהת
ומררי ואלה שמות בני
גרשום לבני ושמעי ובני
קהת עמרם ויצהר וחברון
ועזיאל בני מררי מחלי
ומושי אלה משפחות ל
הלוי לאבותיהם לגרשום
לבני בנו יחת בנו זמה בנו
יואח בנו עדו בנו זרח בנו
יאתרי בנו בני קהת
עמינדב בנו קרח בנו אסיר
בנו אלקנה בנו ואביסף
בנו ואסיר בנו תחת בנו
אוריאל בנו עזיה בנו
ושאול בנו ובני אלקנה
עמשי ואחימות אלקנה
בני אלקנה צופי בנו נחת
בנו אליאב בנו ירחם בנו
אלקנה בנו ובני שמואל
הבכר ושני ואביה
בני מררי מחלי
לבני בנו שמעי בנו עזה
בנו שמעא בנו חגיה בנו
עשיה בנו
ואלה אשר העמיד דויד
על ידי שיר בית יהוה
ממנוחה ארון ויהיו
משרתים לפני משכן
אהל מועד בשיר עד
בנות שלמה את בית
יהוה בירושלם ויעמדו
כמשפטם על עבודתם

ומיטו ב׳ ויקריא אהרן ומרים ואשלח לפניך
את משה ובני עמרם אהרן ומשה ׃ ס׃

הולד יג חס ושני ויולא רעוריה ב׳ בן ואלעשה ב׳ בן ויקריה הולד אות אלי שמיע את נוז ו׳ איתיבן שמכל
ב׳ בן פרפנחס וחד חס ורד ויקחת הולדי אות ישרוק ושאר מ׳ ס׃

ויעד ב׳ חיעד ויזכבל ויעד יחוד עליהרים ס׃
ויעד אלהי ישראל ׃

חלקיה ו׳ ובא אלקים בן חלקיה ויצמי חלקיה ושרון בעי׳ דעסוק ובי שפז חסר לחלקיה בן חמל
אות חלקיה ביד אי׳ עשרה בן שפן ושלום חלקיה ב׳ בעסוקן ועזריה בן חלקיה בן חשבה ושריה לסבה ל׳ ס׃

ואלה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

כל אשר עשה ב׳ שנה ג׳ וחבונים נשאר הארון ואהרן וכמו ד׳ משה עבד האלהים ה׳ וכל ישראל מקשרים
מחזיקים מישראל עמודיהן בית האלהים ו׳ נתנו יס לכל עם ארץ חיל ס״ר מדינו עמים כל אלה חזקו ויתנו
ובכל מעשה אשר החל ז׳:

ואחרון ובמו ב׳ ריח ע״ד מנוח וחקנים לפני
תמשכן מקשרים על מגבח ע״ל:

ואלה העמדים ובניהם ב׳
מבני הקהתי הימן המשורר
בן יואל בן שמואל בן ל׳
אלקנה בן יריחם בן אליאל
בן תוח בן צוף בן אלקנה
בן מחת בן עמשי בן אלקנה
בן יואל בן עזריה בן צפניה
בן תחת בן אסיר בן אביסף
בן קרח בן יצהר בן קהת בן
לוי בן ישראל ואחיו אסף
העמד על ימינו אסף בן
ברכיהו בן שמעא בן ל׳
מיכאל בן בעשיחו בן מלכיה
בן אתני בן זרח בן עדיה בן
אתני בן זמה בן שמעי בן
יחת בן גרשם בן לוי
ובני מרדי אחיהם
על יד שמאול איתן בן
קישיהו בן עבדי בן מלוך בן
חשביה בן אמציה בן
חלקיה בן אמצי בן בני בן
שמר בן מחלי בן מושי בן
מררי בן לוי
ואחיהם הלוים
נתונים לכל עבודת משכן
בית האלהים ואהרן ובניו
מקטירים על מזבח העולה

ועל מזבח הקטרת לכל ל׳
מלאכת קדש הקדשים
ולכפר על ישראל לכל ל׳
אשר צוה משה עבד ל׳
האלהים
ואלה בני אהרן אלעזר בנו
פינחס בנו אמשיה בנו
בקי בנו עזי בנו זרחיה בנו
מרעות בנו אמריה בנו ל׳
אחיטוב בנו צדוק בנו ל׳
אחימעץ בנו
ואלה מושבותם
לטירותם בגבולם לבני אהרן
למשפחת הקהתי כי להם
היה הגורל ויתנו להם את
חברון בארץ יהודה ואת
מגרשיה סביבתיה ואת ל׳
שדה העיר ואת חצרה
נתנו לכלב יפנה
ולבני אהרן נתנו את
ערי המקלט את חברון ואת
לבנה ואת מגרשיה ואת ל׳
יתיר ואת אשתמע ואת ל׳
מגרשיה ואת חלון ואת ל׳
מגרשיה ואת דביר ואת ל׳
מגרשיה ואת עשן ואת
מגרשיה ואת בית שמש ל׳

ואת מגרשיה
ומטה בנימן את
גבעון ואת מגרשיה ואת ל׳
עלמת ואת מגרשיה ואת ל׳
ענתות ואת מגרשיה כל
ערי הכהנים שלש עשרה עיר
בתוך משפחות יהודה
ולבני קהת הנותרים
ממשפחת המטה ממחצית
המטה חצי מנשה בגורל ל׳
ערים עשר
ולבני גרשום
למשפחותם ממטה יששכר
וממטה אשר וממטה נפתלי
וממטה מנשה בבשן ערים
שלש עשרה
לבני מרדי למשפחותם
ממטה ראובן וממטה גד ל׳
וממטה זבולן בגורל ערים
שתים עשרה ויתנו בני
ישראל ללוים את הערים
ואת מגרשיהם ויתנו בגורל
ממטה בני יהודה וממטה
בני שמעון וממטה בני ל׳
בנימן את הערים האלה ל׳
אשר יקרא אתהם בשמות
ומשפחות בני קהת

ערי המקלט ל׳ ואת הערים ויבו אל בני
ישראל ללוים ולבני אהרן נתנו וינתנו לחם:

עשו ה׳ שוב קריה ענו ומון ועדם לבנו ושקי ולאשר בסד זמן וחכן ואת עשן ואת דיב ולו:
בגורל ו׳ ובשון פ״ש מנשה בגורל בגלילו ובפ״ש ובשאר פרטו ואמנון ד׳ פוסו בו׳ ישנים: ס׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויהי ערי גבולם ממטה
אפרים ויתנו להם את ערי
חמקלט את שכם ואת
מגרשיה בהר אפרים ואת
גזר ואת מגרשיה ואת
יקמעם ואת מגרשיה
ואת בית חורון ואת מגרשיה
ואת אילון ואת מגרשיה
ואת גתרמון ואת מגרשיה

וממחצית מטה מנשה את
ענר ואת מגרשיה ואת
בלעם ואת מגרשיה
למשפחת לבני קהת
הנותרים
לבני גרשום ממשפחתי
מטה מנשה את גולן בבשן
ואת מגרשיה ואת עשתרות
ואת מגרשיה
ומטה יששכר
את קדש ואת מגרשיה
את דברת ואת מגרשיה
ואת רמות ואת מגרשיה
ואת ענם ואת מגרשיה
ומטה אשר את
משל ואת מגרשיה ואת
עבדון ואת מגרשיה

חוקק ואת מגרשיה ואת
רחב ואת מגרשיה ומטה
נפתלי את קדש בגליל
ואת מגרשיה ואת חמון
ואת מגרשיה ואת קרתים
ואת מגרשיה
לבני מררי נותרים
ממטה זבולן את רמונו ואת
מגרשיה את תבור ואת
מגרשיה ומעבר לירדן
יריחו למזרח הירדן ממטה
ראובן את בצר במדבר
ואת מגרשיה ואת יהצה
ואת מגרשיה ואת קדמות
ואת מגרשיה ואת מיפעת
ואת מגרשיה ומטה גד
את ראמות בגלעד ואת
מגרשיה ואת מחנים ואת
מגרשיה ואת חשבון ואת
מגרשיה ואת יעזיר ואת
מגרשיה
ולבני יששכר תולע
ופואה ישוב ושמרון וארבעה
ובני תולע עזי ורפיה
ויריאל ויחמי ויבשם ושמואל
ראשים לבית אבותם
לתולע גבורי חיל לתולדותם

מספרם בימי דויד עשרים
ושנים אלף ושש מאות
ובני עזי יזרחיה
ובני יזרחיה מיכאל ועבדיה
ויואל ישויה חמשה
ראשים כלם ועליהם
לתולדותם לבית אבותם
גבורי עצם חמלחמה
שלשים ושש אלף כי
הרבו נשים ובנים ואחיהם
לכל משפחות יששכר
גבורי חיל שמונים ושבעה
אלף חותם חשם לכל
בנימן בלע ובכר ויד יעאל
שלשה ובני בלע אעבון
ועזיאל ויריעמות ואחי
חמשה ראשי בית אבות
גבורי חיל וחתם חשם
עשרים ושנים אלף ושלשים
וארבעה ובני בכר
זמירה ויועש ואליעזר
ואליועיני ועמרי וירמות
ואביה וענתות ועלמת
כל אלה בני בכר וחתם חשם
לתולדותם ראשי בית
אבותם גבורי חיל עשרים
אלף ומאתים

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ובני ירעאל בלהן
ובני בלהן ויעוש ובנימן
ואהוד וכנענה וזיתן ושתן
ואלה בני ירעאל לראשי
אבות גבורי חיל שבעים
עשר אלף ומאתים יצאו
צבא למלחמה ושפסו
בני עדן שם בני אחר בני
נפתלי חיצי אל ונוני ויצר
ושלום בני בלהה
בני מנשה אשריאל אשר
ילדה פילגשו הארמיה
ילדה את מכיר אבי גלעד
ומכיר לקח אשה לחפים
ולשפים ושם אחתו מעכה
ושם השני צלפחד ולצלפחד
לא היו בנות ותלדנה מעכה
אשת מכיר בן ותקרא שמו
פרש ושם אחיו שרש ובניו
אולם ורקם ובני אולם בדן
אלה בני גלעד בן מכיר בן
מנשה ואחותו המלכת ילדה
את אשהוד ואת אבי עזר
ואת מחלה ויהי בני שמידע
אחיאן ושכם ולקחי ואמי עם
פ

ובני אפרים שותלח ובכר
בנו ותחת בנו ואלעדה בנו
ותחת בנו ובכר בנו שותלח
בנו ועזר ואלעדה ותחת בנו
אנשי ארץ הנולדים בארץ
כי ירדו לקחת את מקניהם
ויתאבל אפרים אביהם
ומים רבים ובאו אל אשתו ותהר
ותלד בן ויקרא את שמו
בריעה כי ברע היה בביתו
ובתו שארה ותבן את בית
חורון התחתון ואת העליון
ואת אזן שארה ורפח בנו
ורשף ותלח בנו ותחן בנו
לעדן בנו עמיהוד בנו
אלישמע בנו נון בנו יהושע
בנו ואחזתם ומשכותם
בית אל ובנותיה ולמזרח נערן
ולמערב גזר ובנותיה שכם
ובנותיה עד עזה ובנותיה עד
יד ובני מנשה בית שאן
ובנותיה תענך ובנותיה מגדו
ובנותיה דור ובנותיה בעלה
ישבו בני יוסף בן ישראל
בני אשר ימנה ישוה וישוי

ובריעה ושרח אחותם
ובני בריעה חבר ומלכיאל
הוא אבי ברזות והבל
הוליד את תפלטו את שומר
ואת חותם ואת שוע אחותם
ובני יפלט פסח
ובמל ועשות אלה בני
יפלט ובני שמר אחיו רוהגה
יחבה וארם ובוחלם אחיו
עופה וימנע ושלשעמל
בני עופח סיחו וחרנפר
ושועל וברי ומלכה בת
ותמר ושמע ושלשה ויתן
ובארע ובני יתר יפשוף וכלפה
ואבא ובני עלא ארח
וחני אל ורעיא כל אלה
בני אשר ראשי בית אבות
ברורים גבורי חיל ראשי
הנשיאים והתיחש לסבא
במלחמה מספרם אנשים
עשרים ושש אלף
ובנימן הוליד את
בלע בכרו אשבל השני
ואחרח השלישי נחה
הרבעי ורפא החמישי
ויהיו בנים לבלע
אדר וגרא ואבי הוד ואבישע

בני אפרים שותלח ובכר
בנו ותחת בנו ואלעדה בנו
ותחת בנו ובכר בנו שותלח
בנו עזר ואלעדה ותחת בנו
אנשי ארץ הנולדים בארץ
כי ירדו לקחת את מקניהם
ויתאבל אפרים אביהם
ומים רבים ובאו אל אשתו ותהר
ותלד בן ויקרא את שמו
בריעה כי ברע היה בביתו
ובתו שארה ותבן את בית
חורון התחתון ואת העליון
ואת אזן שארה ורפח בנו
ורשף ותלח בנו ותחן בנו
לעדן בנו עמיהוד בנו
אלישמע בנו נון בנו יהושע
בנו ואחזתם ומשכותם
בית אל ובנותיה ולמזרח נערן
ולמערב גזר ובנותיה שכם
ובנותיה עד עזה ובנותיה עד
יד ובני מנשה בית שאן
ובנותיה תענך ובנותיה מגדו
ובנותיה דור ובנותיה בעלה
ישבו בני יוסף בן ישראל
בני אשר ימנה ישוה וישוי

Your Cornell Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

ונעמן ואחוח וגרא׃ ש
ושפופן וחורם ואלה בני
אחוד אלה חסר ראשי׃ ל
אבות לישבי גבעון גבעון
אלמנחת ונעמן ואחיה
וגרא הוא יגלם והוליד
את עזא ואת אחיהוד׃
ושחריים הולידו בשדה
מואב מן שלחו את חושים
ואת בערא נשיו הולד׃
מן חושים אשתו את יובב׃
ואת צבא ואת מישא׃
ואת מלכם׃ ואת יעוץ ואת
שכיה ואת מרמה אלה בני
ראשי אבות מחשים׃
הולידו את אביטוב ואת
אלפעל׃ ובני אלפעל עבר
ומשעם ושמר הוא בנה
את אונו ואת לד ובנותיה
ובריעה ושמע עבד ראשי
הם אבות לישבי אילון׃
המה חברו את ירושבי׃
גת׃ ואחיו ששק ורמות׃
וזבדיה וערדן ערד׃ ל
ומיכאל ושפה ויוחא בני
ברעה׃ וזבדיה ומשלם׃
וחזקי וחבר וישמרי׃ ל

ויזליאה ויובבני אלפעל׃
ויקים וזכרי וזבדי׃ ואליעני׃
ויצלתי ואליאל׃ ועדיה׃
וברוכה ושמרת בני שמעי׃
וישפן ועבדון אליאל׃ ועדון׃
וזכרי וחנן וחנניה׃ ועילם׃
ענתתיה ופדיה ופני אל׃
בני ששק׃ ושמשרי׃
ושחריה ועתליה׃ ויעשיה׃
ואליה וזכריה׃ ומרחים׃ אלה
ראשי אבות לתולדותם׃
ראשים אלה ישבים בירושלם׃
וגבעון נשבו׃
אבי גבעון ושם אשתו׃
מעכה׃ ובנו חבדון עבדון׃
וצור וקיש ובעל ונדב׃
וגדור׃ ואחיו וזכר׃ ומקלות׃
הולידו את שמאם׃ ואחיהם׃
נגד אחיהם׃ שבו בירושלם׃
עם אחיהם׃
ונר הולידו את קיש׃
וקיש הולידו את שאול׃
ושאול הולידו את יהונתן׃
ואת מלכישוע׃ ואת אבינדב׃
ואת אשבעל׃ ובן יהונתן׃
מריבעל׃ ומריבעל הולידו
את מיכה׃

פיתון ומלך׃ ותארע׃ ואחז׃
ואחז הוליד את יהוערה׃
ויהוערה הוליד את עלמת׃
ואת עזמות׃ ואת זמרי׃ וזמרי׃
הוליד את מצא׃ ומוצא׃
הוליד את בנעא׃ רפה׃ בנו׃
אלעשה בנו׃ אצל בנו׃
ולאצל׃ ששה בנים׃ ואלה׃
שמותם עזריקם׃ בכרו׃
וישמעאל׃ ושעריה׃
ועבדיה׃ וחנן׃ כל אלה בני
אצל׃ ובני עשק׃ אחיו׃
אולם בכרו׃ ישבו׃ שני׃
ואליפלט׃ שלשה׃ ויחיאל׃
בני אולם אנשים גבורי חיל
דרכי קשת׃ ומרבים בנים
ובנים מאתים׃ שים׃
כל אלה מבני בנימן׃
וכל ישראל התיחשו׃ והנם
כתובים על ספר מלכי׃ ש׃
ישראל׃ ויהודה הגלו לבבל
במעלם׃ והם׃ ישבים
הראשנים׃ אשר באחזתם
בעריהם׃ ישראל הכהנים׃
הלוים׃ והנתינים׃ בירושלם׃
ישבו׃ מן בני יהודה׃ ומן בני
בנימן׃ ומן בני אפרים׃ ומנשה׃

ואלה בני׃ יז ישראל׃ ש אל אחלכשוה שובל׃ שבעון׃ עמה׃ קמרון׃ בני שוחלה בני אחיון׃ ואלה בני אחוד
בני בעיה בת טרעה בת חמדיות קרמיה׃ ואלה בני בנעלן כלוא׃ ט׃ ויחיא׃ ב חד׃ מל׃ ודד׃ חס׃ ויחיא׃ בני
בריעה׃ ויחיא אחיו׃ הקיעי׃ ס׃

שלחו׃ ג ושמטתן מן שלחו אותם׃ ואיש
שלחו׃ ביד אישה שלחו חשים׃ ש׃

שלמה׃ ג ושלמה׃ ומלא מלכת על הארץ׃ והביר׃ וחשש׃ ע׃ ומלכים׃ ונקף׃ ע׃ ומלכו׃ ושמשרי׃
ושחריה׃ ומבני עילם׃ ישרעיה׃ ס׃ ומלך׃ ה׃ ודד׃ ע׃ אחז׃ ודד׃ ע׃ אחז׃ ובני׃ מיכה׃ ובני׃ מיכה׃ ויא׃ אחיהוה׃
בנומלך׃ ס׃

רפה׃ ב׃ טל׃ ה׃ חנן׃ נגר׃ רפה׃ ומרעאיהלהשמ
והרוזיה׃ אפיקים׃ והרעיה׃ שבייה׃ בישה׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ואשי חטה ד׳ סלה נג׳ לשון בשעה׳ המלך מיבשיבם אלהים למדינה מבעוד׳ : לשבעת הימים ב׳ וחזו לשבעת הימים ואחרים בחרשים : ושתא שבעת הימים : ו׳

גבורי ה׳ חש׳ ואחזתם מ׳ באמונה ומה ומן הגדי בדבר ויחזו מלאכי הנה מלחמה : חרש ב׳ בשון ושלחו ושלח ושע ובקבקר : לאחד ב׳ ועשות מכסה ויעשו מכסה שמיני חסלים : ט׳

עוֹלִיבֵן עַמִּיהוּד בֶּן עַמְרִי
בֶּן אַמְרִי בּוֹבְנֵי מִבְּנֵי פָרֶץ
בְּיִהוּדָה וּמִזֶּה שֶׁיָּלְדוּ שִׁשָּׁה
הַבְּכוֹר וּבָנָיו וּמִבְּנֵי זֶרַח
יְעוּאֵל וַאֲחֵיהֶם שִׁשִּׁמָאוֹת
וְתֵשַׁע מֵאוֹת וּמִבְּנֵי בִנְיָמִן
סַלּוּא בֶּן מְשֻׁלָּם בֶּן הוֹדַוְיָה
בֶּן הַסְּנוּאָה וִיבִנְיָה בֶּן יְרֹחָם
וְאֵלָה בְּנוֹ וּבוֹ מַלְכִּי וּמְשֻׁלָּם
בֶּן שְׁפַטְיָה בֶּן רְעוּאֵל בֶּן
יִבְנִיָּה וַאֲחֵיהֶם לְתֹלְדוֹתָם
תֵּשַׁע מֵאוֹת וְחַמִּשִׁים וְשִׁשָּׁה
כֹּל אֵלֶּה אַנְשֵׁי רָאשֵׁי
אָבוֹת לְבֵית אֲבֹתֵיהֶם
וּמִן הַכֹּהֲנִים
יְדָעְיָה וְיָהוֹיָרִיב וְיָכִין
וְעַזַרְיָה בֶּן חִלְקִיָּה בֶּן מְשֻׁלָּם
בֶּן צָדוֹק בֶּן מְרָיוֹת בֶּן
אֲחִיטוּב נְגִיד בֵּית הָאֱלֹהִים
וַעֲדָיָה בֶּן יְרֹחָם בֶּן
פַּשְׁחוּר בֶּן מַלְכִּיָּה וּמַעֲשַׂי
בֶּן עֲדִיאֵל בֶּן יַחְזֵרָה בֶּן
מְשֻׁלָּם בֶּן מְשִׁלֵּמִית בֶּן אִמֵּר
וַאֲחֵיהֶם רָאשֵׁי בֵית
אֲבוֹתָם אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת
וְשִׁשִּׁים גִּבּוֹרֵי חַיִל מְלֶאכֶת
עֲבוֹדַת בֵּית הָאֱלֹהִים וּמִן

הַלְוִיִּם שְׁמַעְיָה בֶּן חַשּׁוּב בֶּן
עַזְרִיקָם בֶּן חַשַּׁבְיָה מִבְּנֵי
מְרָרִי וּבַקְּבַקַּר חֶרֶשׁ וְגָלָל
וּמַתַּנְיָה בֶּן מִיכָא בֶּן זִכְרִי בֶּן
אָסָף וְעֹבַדְיָה בֶּן שְׁמַעְיָה
בֶּן גָּלָל בֶּן יְדוּתוּן וּבֶרֶכְיָה בֶּן
אֶלְקָנָה הַיֹּשֵׁב
בְּחַצְרֵי נְטוֹפָתִי וְתֵשַׁע רִיש
שְׁלוֹם וְעַקּוּב וְטַלְמוֹן וַאֲחִימָן
וַאֲחִיהֶם שַׁלּוּם הָרֹאשׁ וְעַד
הֵנָּה בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ מִזְּרָחָה
הֵמָּה הַשְּׁעָרִים לְמַחֲנוֹת בְּנֵי
לֵוִי וְשַׁלּוּם בֶּן קוֹרֵא בֶּן
אֶבְיָסָף בֶּן קֹרַח וְאַחָיו לְבֵית
אָבִיו הַקָּרְחִים עַל מְלֶאכֶת
הָעֲבוֹדָה שֹׁמְרֵי הַסִּפִּים
לָאֹהֶל וַאֲבוֹתֵיהֶם עַל מַחֲנֵה
יְהוָה שֹׁמְרֵי הַמָּבוֹא וּפִינְחָס
בֶּן אֶלְעָזָר נָגִיד הָיָה עֲלֵיהֶם
לְפָנִים יְהוָה עִמּוֹ זְכַרְיָה בֶּן
מְשֶׁלֶמְיָה שֹׁעֵר פֶּתַח לָאֹהֶל
מוֹעֵד כֹּלָּם הַבְּרוּרִים
לְשַׁעֲרִים בַּסִּפִּים מָאתַיִם
וּשְׁנֵים עֲשֹׂר הֵמָּה בְּחַצְרֵיהֶם
הִתְיַחֵשׂ שֵׁם הֵמָּה יִסַּד דָּוִיד
וּשְׁמוּאֵל הָרֹאֶה בֶּאֱמוּנָתָם
וְהֵם וּבְנֵיהֶם עַל הַשְּׁעָרִים

לְבֵית יְהוָה לְבֵית הָאֹהֶל
לְמִשְׁמָרוֹת לְאַרְבַּע
רוּחוֹת יִהְיוּ הַשְּׁעָרִים
מִזְרָח וָמֵה יָמָּה וְצָפוֹנָה וְנֶגְבָּה
וְאַחֵיהֶם בְּחַצֵּרֵיהֶם לָבוֹא
לְשִׁבְעָתָיִם מִיָּמִים עִם אֵל
עֵת עִם אֵלֶּה בִּיבָאמוּנָה
הֵמָּה אַרְבַּעַת גְּבֹרֵי הַשְּׁעָרִים
הַסְּדֻרִים וְהֵם עַל הַלְּשָׁכוֹת
וְעַל הָאֲצָרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים
וּסְבִיבוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים יָלִינוּ
כִּי עֲלֵיהֶם מִשְׁמֶרֶת וְהֵם עַל
הַמַּפְתֵּחַ וְלַבֹּקֶר לַבֹּקֶר
וּלְהֵם עַל כְּלֵי הָעֲבוֹדָה כִּי
בְּמִסְפָּר יְבִיאוּם וּבְמִסְפָּר
יוֹצִיאוּם וְהֵם מְמֻנִּים
עַל הַכֵּלִים וְעַל כָּל כְּלֵי
הַקֹּדֶשׁ וְעַל הַסֹּלֶת הַיַּיִן
וְהַשֶּׁמֶן וְהַלְּבוֹנָה וְהַבְּשָׂמִים
וּמִבְּנֵי הַכֹּהֲנִים רְקִחֵי
תַּמְרוּקַחַת לַבְּשָׂמִים וּמַתַּתְיָה
מִן הַלְּוִיִּם הוּא הַבְּכוֹר לְ
שַׁלֻּם הַקָּרְחִי בֶּאֱמוּנָה
עַל מַעֲשֵׂה הַחֲבִתִּים וּמִן
בְּנֵי הַקְּהָתִי מִן אֲחֵיהֶם עַל
לֶחֶם הַמַּעֲרֶכֶת לְהָכִין שַׁבָּת
שַׁבָּת וְאֵלֶּה הַמְשֹׁרְרִים

וראשי אבותם בבמב ובמי בלע אחיו ואבותיהם ואלה הראשים כל אלה אנשים ואלה המשרתים
ויקרבו אלה הנחלתם ב׳ מקרי ב׳ מלכי אותה שכן ראלה בן ענו ו׳ מלאכת הרבה ב׳ וכל אשר נמשה
ושלום בן קוראא ה׳

סלוא ג׳ חד כתי לוא [illegible] וחד כתי לא
מישלם משלם עמוד ה׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ראשי אבות לוחם בלשכת
פטורים כיומם ולילה עליהם
במלאכה אלה ראשי
האבות ללוים לתלדותם
ראשים אלה ישבו בירושלם
ובגבעון ישבו בני חותם ואביעון ומעכה ושם אבי גבעון ומעכה שם אשתו ובנו אבדון ומן וקיש וגדור
ואחיו זכר וחנן ומקלות
ומקלות הוליד את שמאם
ואלה נגד אחיהם ישבו
בירושלם עם אחיהם
ונר הוליד את קיש
וקיש הוליד את שאול
ושאול הוליד את יהונתן
ואת מלכי שוע ואת
אבינדב ואת אשבעל
ובן יהונתן מריב בעל ומריבעל
הוליד את מיכה ובני
מיכה פיתון ומלך ותחרע
ואחז הוליד את עמדה
ועמדה הוליד את עמית
ואת עלת ואת זמרי
וזמרי הוליד את מוצא
ומוצא הוליד את בנעא
ורפיה בנו אלעשה בנו אצל
בנו ולאצל ששה בנים
ואלה שמותם עזריקם
בכרו וישמעאל ושריה
ועבדיה וחנן אלה בני אצל
ופלשתים נלחמו בישראל
ונס איש ישראל מפני
פלשתים ויפלו חללים סחר
גלבע ויתכקו פלשתים
אחרי שאול ואחרי בניו
ויכו פלשתים את יונתן ואת
אבינדב ואת מלכי שוע
בני שאול ותכבד המלחמה
על שאול וימצאהו המורים
בקשת ויחל מהמורים
ויאמר שאול אל נשא כליו
שלף חרבך ודקרני בה פן
יבאו הערלים האלה
והתעללו בי ולא אבה נשא
כליו כי ירא מאד
ויקח שאול את
החרב ויפל עליה וראו נשא
כליו כי מת שאול ויפל גם
הוא על החרב וימת
וימת שאול ושלשת
בניו וכל בית מתו
ויראו כל איש ישראל
אשר בעמק כי נסו וכי מתו
שאול ובניו ויעזבו עריהם
וינסו ויבאו פלשתים וישבו
בהם ויהי ממחרת
ויבאו פלשתים לפשט
את החללים וימצאו את
שאול ואת בניו נפלים בהר
גלבע ויפשטהו ויקחו את ראשו
ואת כליו ישלחו
בארץ פלשתים סביב
לבשר את עצביהם ואת
העם וישימו את כליו בית
אלהיהם ואת גלתו תקעו
ביתדגון וישמעו
כל יבישגלעד את כל
אשר עשו פלשתים
לשאול ויקומו כל איש
חיל וישאו את גופת שאול
ואת גופת בניו ויביאום
יבישה ויקברו את עצמותיהם
תחת האלה ביבשה ויצומו
שבעת ימים ויומת שאול
במעל אשר מעל ביהוה
על דבר יהוה אשר לא שמר
וגם לשאול באוב לדרוש
ולא דרש ביהוה וימיתהו

לשבת בלשכת ג חמ׳ וחמשו אנשים עשרים לשבת בלשכת פטורים. ה׳ בני ישראל ויקרעו אל ויפל
ובגבעון ישבו בני חותם ואשתו ומעכה ושם אבי גבעון ומעכה אל אצל: ב׳ בני אלה בני אבי ואביעזר ובני ע׳ ב׳ חרים אל אצל:
ובכל בחיים: ובכל בחיים:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויסב את המלוכה לדויד
בן ישי
ויקבצו כל ישראל אל דויד
חברונה לאמר הנה עצמך
ובשרך אנחנו גם תמול גם
שלשום גם בהיות שאול
מלך אתה המוציא והמביא את
ישראל ויאמר יהוה אליך
לך אתה תרעה את עמי
את ישראל ואתה תהיה
נגיד על עמי ישראל ויבאו
כל זקני ישראל אל המלך
חברונה וכרת להם דויד
בריתם בחברון לפני יהוה
וימשחו את דויד למלך
על ישראל כדבר יהוה ביד
שמואל וילך דויד
וכל ישראל ירושלם היא
יבוס ושם היבוסי ישבי
הארץ ויאמרו ישבי יבוס
לדויד לא תבוא הנה וילכד
דויד את מצדת ציון היא
עיר דויד ויאמר דויד כל
מכה יבוסי בראשונה יהיה
לראש ולשר ועל בראשונה
עלה יואב בן צרויה ויהי
לראש ויעל בראשונה
וישב דויד במצד על כן

קרא לה עיר דויד ויבן
העיר מסביב מן המלוא
ועד הסביב ויואב יחיה את
שארית העיר ויהלך דויד הלוך
וגדול ויהוה צבאות עמו
ואלה ראשי הגבורים אשר
לדויד המתחזקים עמו
במלכותו עם כל ישראל
להמליכו כדבר יהוה על
ישראל ואלה
מספר הגבורים אשר לדויד
לדויד ישב בחכמוני
ראש השלשים הוא עורר
את חניתו על שלש מאות
חלל בפעם אחת ואחריו
אלעזר בן דודו האחוחי
הוא בשלשה הגבורים
הוא היה עם דויד בפס
דמים והפלשתים נאספו
שם למלחמה ותהי חלקת
השדה מלאה שעורים
והעם נסו מפני הפלשתים
ויתיצבו בתוך החלקה
ויציליה ויכו את הפלשתים
ויושע יהוה תשועה גדולה
וירדו שלשה מן השלשים

ראש על הל׳ עדר דויד ויבאו אל מערת
עדלם ומחנה פלשתים
חנה בעמק רפאים ודויד
אז במצודה ונציב
פלשתים אז בבית לחם
ויתאו דויד ויאמר מי
ישקנו מים מבור בית לחם
אשר בשער ויבקעו
השלשה במחנה פלשתים
וישאבו מים מבור בית
לחם אשר בשער וישאו
ויבאו אל דויד ולא אבה
דויד לשתותם ויסכך אתם
ליהוה ויאמר חלילה לי
מאלהי מעשות זאת
הדם האנשים האלה
אשתה בנפשותם כי
בנפשותם הביאום ולא
אבה לשתותם אלה עשו
שלשת הגבורים ואבשי
אחיו אבי הוא המהלך ראש
השלושה והוא עורר את
חניתו על שלש מאות
חלל ולו אשם בשלושה
מן השלושה בשם נכבד
ויהי להם לשרו ער
השלושה לא בא

ב׳ מל׳ ה׳ ד׳ ל׳ ל׳ ל

בְּנֵיחַ בְּזִיחוּרֵיעַ
בְּזֹאת יִשְׁחוּל רַבְּפְעָלוֹס
מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל הִוא חֵכָה אֶת
שְׁנֵי אֲרִיאֵל מוֹאָבוֹחוּא
וַיַּרְוּהוּ כָּה אֶת הָאַרְיֵבִשְׁוֹר
תַּכּוֹר בְּיוֹם הַשֶּׁלֶג וְהוּא
הִכָּה אֶת אִישׁ הַמִּצְרִי
אִישׁ מִדָּה חֲמֵשׁ בָּאַמָּה
וּבְיַד הַמַּעֲרִיחֲנִית הַמַּעֲרוֹר
אַרְגִּים וַיֵּרֶד אֵלָיו בַּשֶּׁבֶט
וַיִּגְזֹל אֶת הַחֲנִית מִיַּד
הַמַּעֲרִיו וַיַּהַרְגֵהוּ בַּחֲנִיתוֹ
אֵלֶּה עָשָׂה בְּנָיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע
וְלוֹ שֵׁם בְּשָׁלוֹשָׁה הַגִّבֹּרִים
מִדַּת שָׁלוֹשׁ שִׁיחִים הָמָּה נִכְבָּד
הוּא וְאֵל הַשָּׁלוֹשָׁה לֹא
בָּאוּ שִׁיחוּדוֹרוּ עַל
מִשְׁמַעְתּוֹ וְגִבּוֹרֵי
הַחֵילִים עָשָׂה אֶל אַחִי
יוֹאָב אֶל הַחֵנוּ בְּזוּזוּמִבִּית
לֶחֶם שַׁמּוֹת הַחֲרוֹרִי
חֶלֶץ הַפְּלוֹנִי עִירָא
בֶּן עֵקֶשׁ הַתְּקוֹעִי אֲבִיעֶזֶר
הָעַנָּתוֹתִי סִבְּכַי
הַחֻשָׁתִי עִילַי הָאַחוֹחִי
מַהְרַי הַנְּטֹפָתִי
חֶלֶד בֶּן בַּעֲנָה הַנְּטוֹפָתִי

מִגִּבְעַת בְּנֵי בִנְיָמִן
בְּנָיָה הַפִּרְעָתוֹנִי
חוּרַי מִנַּחֲלֵי גָעַשׁ
אֲבִיאֵל הָעַרְבָתִי
עַזְמָוֶת הַבַּחֲרוּמִי
אֶלְיַחְבָּא הַשַّעַלְבֹנִי
בְּנֵי הָשֶׁם הַגִּזּוֹנִי
יוֹנָתָן בֶּן שָׁגֵה הַהֲרָרִי
אֲחִי אָם בּוֹ שָׁכָר הַהֲרָרִי
אֱלִיפֶלֶט בֶּן אוּר
חֵפֶר הַמֵּכֵרָתִי
אֲחִיָּה הַפְּלֹנִי
חֶצְרוֹ הַכַּרְמְלִי
נַעֲרַי בֶּן אֶזְבָּי
יוֹאֵל אֲחִי נָתָן
מִבְּחַר בְּזוּגָרוֹ
עֶלֶק הָעַמּוֹנִי
נַחְרַי הַבְּרוֹתִי נֹשֵׂא כְּלֵי
יוֹאָב בֶּן צְרוּיָה
עִירָא הַיִּתְרִי
גָּרֵב הַיִּתְרִי
אוּרִיָּה הַחִתִּי
זָבָד בֶּן אַהְלָי
עֲדִינָא בֶּן שִׁיזָא
חָנָן בֶּן מַעֲכָה וְרֹאשׁ לָרְאוּבֵנִי
וְעַל לוֹ שְׁלוֹשִׁים

אִתָּי בְּזַרְעִבִּי
מִגִּבְעַת בְּנֵי בִנְיָמִן
בְּנָיָה הַפִּרְעָתוֹנִי
חוּרַי מִנַּחֲלֵי גָעַשׁ
אֲבִיאֵל הָעַרְבָתִי
עַזְמָוֶת הַבַּחֲרוּמִי
אֶלְיַחְבָּא הַשַّעַלְבֹנִי
בְּנֵי הָשֶׁם הַגִּזּוֹנִי
יוֹנָתָן בֶּן שָׁגֵה הַהֲרָרִי
אֲחִי אָם בּוֹ שָׁכָר הַהֲרָרִי
אֱלִיפֶלֶט בֶּן אוּר
חֵפֶר הַמֵּכֵרָתִי
אֲחִיָּה הַפְּלֹנִי
חֶצְרוֹ הַכַּרְמְלִי
נַעֲרַי בֶּן אֶזְבָּי
יוֹאֵל אֲחִי נָתָן
מִבְּחַר בְּזוּגָרוֹ
עֶלֶק הָעַמּוֹנִי
נַחְרַי הַבְּרוֹתִי נֹשֵׂא כְּלֵי
יוֹאָב בֶּן צְרוּיָה
עִירָא הַיִּתְרִי
גָּרֵב הַיִּתְרִי
אוּרִיָּה הַחִתִּי
זָבָד בֶּן אַהְלָי
עֲדִינָא בֶּן שִׁיזָא
חָנָן בֶּן מַעֲכָה וְרֹאשׁ לָרְאוּבֵנִי
וְעַל לוֹ שְׁלוֹשִׁים

חָנָן בֶּן מַעֲכָה
וַיּוֹשָׁפָט חַמִּתְנִי
עֻזִּיָּא הָעַשְׁתְּרָתִי
שָׁמָע וְיוֹעֵאל
בְּנֵי חוֹתָם הָעַרֹעֵרִי
וְרִיעַאל בֶּן שִׁמְרִי
וִיחִיאֵל אֲחִיו הַתִּיצִי
אֱלִיאֵל הַמַּחֲוִים
וְיַרִיבַי וְיוֹשַׁוְיָה בְּנֵי אֶלְנָעָם
וְיִתְמָה הַמּוֹאָבִי אֱלִיאֵל
וְעוֹבֵד וְיַעֲשִׂיאֵל הַמְּצֹבָיָה
וְאֵלֶּה הַבָּאִים אֶל דָּוִד
לִיצִיקְלַג עוֹד עָצוּר מִפְּנֵי
שָׁאוּל בֶּן קִישׁ וְהֵמָּה
בַּגִּבּוֹרִים עֹזְרֵי הַמִّלְחָמָה
נֹשְׂקֵי קֶשֶׁת מְיַמִּינִים
וּמַשְׁמִאלִים בָּאֲבָנִים וּבַחִצִּים
בְּקֶשֶׁת מֵאַחִי שָׁאוּל
מִבִּנְיָמִן הָרֹאשׁ אַחִי עֶזֶר
וְיוֹאָשׁ בְּנֵי שְׁמָעָה הַגִּבְעָתִי
וְיֶזִיאֵל וּפֶלֶט בְּנֵי עַזְמָוֶת
וּבְרָכָה וְיֵהוּא הָעֲנָתוֹתִי
וְיִשְׁמַעְיָה הַגִּבְעוֹנִי גִּבּוֹר
בַּשְּׁלֹשִׁים וְעַל הַשְּׁלֹשִׁים
וְיִרְמְיָה וְיַחֲזִיאֵל וְיוֹחָנָן
וְיוֹזָבָד הַגְּדֵרָתִי אֶלְעוּזַי

בנה ב׳ ויוחב ויחי כתנבאר ואלו שנים מן קצעל הרבים ומי עשתה עשה אדם ויחיו אל ולא שיראו כתוב: ס: ויאמרו ה׳ מל לאמר שבו עמוד ויאמר אלוהים מדש עליך העמדני דרשו חיל וטובים ה׳ עבד ה׳ עמוד קדמיו: ס: ודוד ח׳ כל דיקים אחרי אפיו לך ויאמר שאדל ואחריו אל עשו דרבי ומיט ונשאו דוון ומלדון: ס:

חדרי ב׳ ומשמנון שמה חדרי מנאן בן שגה ושל אחריו: ס:

ומשמנון גיב חיתרי ושמרון מבירו על גבעת גיב: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ופני אויביהם פנחס וצבאות על אלוהיו לאדבעמה: ולויד ב לשלום מזה ארץ שלל חשבון על
הוריש: ושלום ח ושיר מתנפחה בן בלה לך שלום שלום לך חסדו ראמית נפשו ושלום שמו לרי:

ויהיו ב נשמעו בטומי בספרים נמין
בראשית ויעבר אחאבבן קדשה וכל עד
דטרסון: ס:

ויורמות וב עליהו ושמריהו
ושפטיהו החריפי אלקנה
ויושביהו ועזר אלריו עזר
וישבעם הקרחים
ויו עאלחו וזבדיה בני ירחם
מן הגדור ומדה הגדי נבילו
אל דויד למצד מדברה
גבריי החיל אנשי עצא
למלחמה ערכי צנה ורמח
ופני אריה פני חסן וכצבאים
על הרים למהר
עזר חד אש עם ריה
חשני אליאב השלשי
מ שמעה הרבעי ירמיה
חתמ שי עתי השש
אליאל השבעי ויחנן
השמיני אלזבד התשיעי
ירמיהו העשירי
מכבני עשתי עשר
אלה מבני גד ראשי הצבא
אחד למאה הקטן והגדול
לאלף אלה הם אשר
עברו את הירדן בחדש
הראשון והוא מלא על
כל גדותיו ויבריחו את
כל העמקים למזרח ומערב
ויבאו מן דבר

בעמז ויהונתן ויזבד
לדויד ויצא דויד לפגשם
ויען ויאמר להם אם לשלום
באתם אלי לעזרני יהי
לב עלי כם לבב לחד ואם
לרמותני לעריב לא חמס
בכפי יראה אלהי אבותינו
ורוח לבשה
את עמשי ראש שלשים
לדבריך עמך בן ישי
שלום שלום לך ושלום
לעזרך כי עזרך אלהיך
ויקבלם דויד ויתנם בראשי
הגדוד
ומנשה נפלו על דויד
בבאו עם פלשתים על
שאול למלחמה ולא
עזרם כי בעצה שלחו
סרני פלשתים לאמר
בראשנו יפול אל אדניו
שאול בלכתו אל צקלג
נפלו עליו ממנשה ערנה
ויזבד ידיעאל ומיכאל
ויזבד ואליהו ויעלתי
ראשי חמש אלפים אשר למנשה
והמה עזרו עם דויד על
הגדוד כי גבורי חיל כלם

ויהיו שרים בעצא כי
לעת בוא בו אל
דויד לעזרו עד למחנה
גדול במחנה אלהים

ואלה מספרי ראשי
חילין לעצבאו על
דויד חבלון לתסכמלחמת
שאול אליו פי יהוה
בני יהודה נשאי
ענה ורמח שש אלפים
ושמנה מאות חלוצי עצא
מזבני שמעון
גבורי חיל לעצא שבעת
אלפים ומאה מזבני
חלוי ארבעת אלפים ושש
מאות ויהוידע
הנגיד לאהרן ועמו ש
שלשת אלפים ושבע
מאות וצדוק נער
גבור חיל ובית אביו שרים
עשרים ושנים
ומזבני בנימן
אחי שאול שלשת
אלפים עד הנה רבית
שמרים משמרת בית
שאול ומזבני אפרים

ושלשון ח ומכלה רחון ויקמן דוד ויפרו
ויכו ויעשו ונכבד המלחמה ומסגשה: ס:

וחמש ו ראש ממרר ומשמר שרים ושבטן לדוד אך אשר לבואתם ארשו כמשרתם דמלך מדוד ובעבר אחריהם
אמרו אלהים אל ישמעו ואמרו לו בראש שמה ביות לא יד ערמה שמה ולהוד ושהיעם דוד על ומלוד
לשרות רבקשו: ס:

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

עשרים אלף ושמונה
מאות גבורי חיל נושאי
שמות לבית אבותם
ומן הצמטה מנשה
שמונה עשר אלף אשר
נקבו בשמות לבוא ל
להמליך את דויד
ומבני יששכר
יודעי בינה לעתים לדעת
מה יעשה ישראל ל
ראשיהם מאתים וכל
אחיהם על פיהם
מזבלון יוצאי צבא
ערכי מלחמה בכלי לי
מלחמה חמשים אלף ל
ולעזר ביאל בלב
ומנפתלי שרים
אלף ועמהם כ׳ עם חנית
שלשים ושבעה אלף
ומן הדני ערכי
מלחמה עשרים ושמונה
אלף ושש מאות
ומאשר יוצאי
צבא לערך מלחמה ל
ארבעים אלף
ומעבר לירדן מן
הראובני והגדי וחצי שבט
מנשה בכל כלי צבא
מלחמה מאה ועשרים אלף
כל אלה אנשי מלחמה
עדרים ערכה בלבב שלם
באו חברונה להמליך את
דויד על כל ישראל וגם
כל שאר ישראל לב אחד
להמליך את דויד ויהיו שם
עם דויד ימים שלושה
אכלים ושותים כי הכינו
להם אחיהם וגם הקרובים
אליהם עד יששכר וזבלון
ונפתלי מביאים לחם על
בחמורים וכגמלים ובפרדים
ובבקר מאכל קמח דבלים
וצמוקים ויין ושמן ובקר
וצאן לרב כי שמחה בישראל

ויעבר דויד עם שרי אלפי
האלפים והמאות לכל נגיד
ויאמר דויד לכל קהל
ישראל אם עליכם טוב ומן
יהוה אלהינו נפרצה
נשלחה על אחינו הנשארים
בכל ארצות ישראל ועמהם
הכהנים והלוים בערי אש
מגרשיהם ויקבצו אלינו
ונסבה את ארון אלהינו
אלינו כי לא דרשנוהו בימי
שאול ויאמר כל הקהל
לעשות כן כי ישר בעיני
בעיני כל העם ויקהל דויד
את כל ישראל מן שיחור
מצרים ועד לבוא חמת ל
הכיא את ארון האלהים
מקרית יערים ועל דויד
וכל ישראל בעלתה אל
קרית יערים אשר ליהודה
ליהוה לה׳ עלותה משם את
ארון האלהים יהוה יושב
הכרובים אשר נקרא שם
וירכבו את ארון האלהים
על עגלה חדשה מבית
אבינדב ועזא ואחיו נהגים
בעגלה ודויד וכל ישראל
משחקים לפני האלהים
בכל עז ובשירים ובכנרות
ובנבלים ובתפים ובמצלתים
ובחצצרות ובאו עד גרן
כידון וישלח עזא את ידו ל
לאחז את הארון כי שמטו
הבקר ויחרא לו ויכהו בשעה
ויכהו על אשר שלח ידו ל
על הארון וימת שם לפני

ויחר אף יהוה בעזא ויכהו שם על השל ויקרא המקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה ויירא דויד מאת יהוה ביום ההוא לאמר איך אבוא אלי ארון יהוה ולא הסיר דויד את ארון יהוה אליו אל עיר דויד ויטהו בית עובד הגתי ויהי ארון יהוה בבית עובד הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את בית עובד הגתי ואת כל אשר לו ויגד למלך חירם מלך צור לאמר הנה אני אדיך בכלי נכל אני אחי ומעי וגם בעלאסר נביאים העמדתי לקיא כל הארץ שואל כל עמיך וגם בדרך שואל אלהיהם עד גם עמיהם שלום ושם אל הדרך הפראשה :

וגם כ׳ בראש פלוח בטמא ויקרביה אלוהים אחלי מקדש גבלך נטמדאנו ביורשלם אל מנכרי לוים אין וגם מעטה וגם עלה לרב וגם עבדי וגם עבדי יקנו ושרשה

ויעמדו ב׳ אחיו וגבו אשר ויאמר ויחר לכל קהל : ס׳

יא מלכים ל׳ אמפקרים א׳ כאמר בנ׳ ושבחו ומימנו ומן את שאל ומהרנו חיל שמו אל ומהרי לו ישמע הלעגן פלסד פלסד מ׳ שיש השמוש כל שדיק קראים אל ומחה : מדי על ד׳ מל ומים ומסטר אל ודרעי נמר ושבני ישע וישלח לו חדיס ויבטחו בו : ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויטחו ג׳ וסומטזון ומטחו וראבן אל ומך
השרע עבר אליס הוגט ושמואל וחבירו ס׳

נשאתן ג׳ וסומטזון אס בשאר נשא בו נשאתן
למשרה ומנר בכר שערים ס׳

ויה עזיה ה׳ וסומטזון ויולך דוד ושרשאיף
דשמואל ויקחו דוד ב׳ בן ס׳

אֱלֹהִים וַיַּחַר לְדָוִד בַּיָּפָרֶץ
יְהוָה פָּרֶץ בְּעֻזָּא וַיִּקְרָא
לַמָּקוֹם הַהוּא פָּרֶץ עֻזָּא
עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּירָא דָוִד
אֶת הָאֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא
לֵאמֹר אֵיךְ אָבִיא אֵלַי אֶת
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְלֹא הֵסִיר
דָּוִד אֶת הָאָרוֹן אֵלָיו אֶל
עִיר דָּוִד וַיַּטֵּהוּ אֶל בֵּית עֹבֵד
אֱדֹם הַגִּתִּי וַיֵּשֶׁב אֲרוֹן
הָאֱלֹהִים עִם בֵּית עֹבֵד
אֱדֹם בְּבֵיתוֹ שְׁלֹשָׁה יָרֵחִים
וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת
בֵּית עֹבֵד אֱדֹם וְאֶת כָּל
אֲשֶׁר לוֹ׃
וַיִּשְׁלַח חִירָם מֶלֶךְ צֹר מַלְאָכִים
אֶל דָּוִיד וְעֵצִי אֲרָזִים וְחָרָשֵׁי
קִיר וְחָרְשֵׁי עֵצִים לִבְנוֹת
לוֹ בָּיִת וַיֵּדַע דָּוִיד כִּי הֱכִינוֹ
יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל כִּי
נִשֵּׂא תְּלַעְלָה מַלְכוּתוֹ
בַּעֲבוּר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃
וַיִּקַּח דָּוִיד עוֹד נָשִׁים
בִּירוּשָׁלִַם וַיּוֹלֶד דָּוִיד עוֹד
בָּנִים וּבָנוֹת׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
הַיְלוּדִים אֲשֶׁר הָיוּ לוֹ
בִּירוּשָׁלִַם שַׁמּוּעַ וְשׁוֹבָב
נָתָן וּשְׁלֹמֹה׃ וְיִבְחָר וֶאֱלִישׁוּעַ
וֶאֱלִפֶלֶט׃ וְנֹגַהּ וְנֶפֶג וְיָפִיעַ
וֶאֱלִישָׁמָע וּבְעֶלְיָדָע וֶאֱלִיפֶלֶט׃
כִּי שָׁמַע פְּלִשְׁתִּים כִּי מָשְׁחוּ
דָוִיד לְמֶלֶךְ עַל
כָּל יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ כָל
פְּלִשְׁתִּים לְבַקֵּשׁ אֶת דָּוִיד
וַיִּשְׁמַע דָּוִיד וַיֵּצֵא לִפְנֵיהֶם׃
וּפְלִשְׁתִּים בָּאוּ וּפָשְׁטוּ
בְּעֵמֶק רְפָאִים׃ וַיִּשְׁאַל דָּוִיד
בֵּאלֹהִים לֵאמֹר הַאֶעֱלֶה
עַל פְּלִשְׁתִּים וּנְתַתָּם בְּיָדִי
וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה עֲלֵהוּ וְנָתַתִּים
בְּיָדֶךָ׃ וַיַּעֲלוּ בְבֹעַל פְּרָצִים
וַיַּכֵּם שָׁם דָּוִיד וַיֹּאמֶר דָּוִיד
פָּרַץ אֱלֹהִים אֶת אוֹיְבַי
בְּיָדִי כְּפֶרֶץ מָיִם עַל כֵּן קָרְאוּ
שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא׃ בְּעַל
פְּרָצִים׃ וַיַּעַזְבוּ שָׁם אֶת
אֱלֹהֵיהֶם וַיֹּאמֶר דָּוִיד וְנִשְׂרְפוּ
בָאֵשׁ׃
וַיֹּסִיפוּ עוֹד פְּלִשְׁתִּים וּפָשְׁטוּ
בְּעֵמֶק׃ וַיִּשְׁאַל עוֹד דָּוִיד
בֵּאלֹהִים וַיֹּאמֶר לוֹ הָאֱלֹהִים
לֹא תַעֲלֶה אַחֲרֵיהֶם הַסֵּב
מֵעֲלֵיהֶם וּבָאתָ אֲלֵיהֶם מִמּוּל
הַבְּכָאִים׃ וְהָיָה כְּשָׁמְעֲךָ אֶת
קוֹל צְעָדָה בְּרָאשֵׁי
הַבְּכָאִים אָז תֵּצֵא כִּי אָז
יָצָא אֱלֹהִים לְפָנֶיךָ
לְהַכּוֹת אֶת מַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים׃
וַיַּעַשׂ דָּוִיד כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ
הָאֱלֹהִים וַיַּכּוּ אֶת מַחֲנֵה
פְלִשְׁתִּים מִגִּבְעוֹן וְעַד
גָּזֶרָה׃ וַיֵּצֵא שֵׁם דָּוִיד בְּכָל
הָאֲרָצוֹת וַיהוָה נָתַן אֶת
פַּחְדּוֹ עַל כָּל הַגּוֹיִם׃ וַיַּעַשׂ
לוֹ בָתִּים בְּעִיר דָּוִיד׃ וַיְכַן
מָקוֹם לַאֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֵּט
לוֹ אֹהֶל׃ אָז אָמַר דָּוִיד לֹא
לֵשֵׂאת אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
כִּי אִם הַלְוִיִּם כִּי בָם בָּחַר
יְהוָה לָשֵׂאת אֶת אֲרוֹן׃
וְיהוֹנָתָן עַד עוֹלָם׃
וַיִּקְהֵל דָּוִיד אֶת
כָּל יִשְׂרָאֵל אֶל יְרוּשָׁלִַם׃
לְהַעֲלוֹת אֶת אֲרוֹן יְהוָה אֶל
מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר הֵכִין לוֹ׃ וַיַּאֲסֹף
דָּוִיד אֶת בְּנֵי אַהֲרֹן וְאֶת
הַלְוִיִּם׃ לְבְנֵי קְהָת אוּרִיאֵל
הַשָּׂר וְאַחִיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים
לִבְנֵי מְרָרִי עֲשָׂיָה
הַשָּׂר וְאַחִיו מָאתַיִם וְעֶשְׂרִים
לִבְנֵי גֵרְשׁוֹם יוֹאֵל

ווריא כ״ב ווריא ואמר מה בדיא ויעקב מאי דיעי לו ואמר מי שפן לאיש חיקיא שמואל אל יחזא ווריא
שאול מלכי דוד מעני אבי יש מלך בת וחדרה לבו מאד ווריא דוד אזיות חרון חבריו מדבריו שמואל ושמריע
אדיחזו ווריא אנחנו ווישפטו ס׳

ויאמר לו יהוה ד׳ ומסמל לכון כל חדיג קיון
שלוח לך אלוהיא פר הישוי עלה ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

חשרו׳ ואחיו לאחוש לשיר׃
לבני אלי׳ עפן
שמעיה חשרו׳ ואחיו׃ א׃
מאתים לבני חכרון ב
אליאל השר׳ ואחיו שמונים
לבני עזיאל א
עמינדב השר׳ ואחיו מאה
ושנים עשר׃
ויקרא דויד לצדוק
ולאביתר הכהנים וללוים
לאוריאל עשיה ׃ ויואל
שמעיה ואליאל ועמינדב
ויאמר להם אתם ראשי
האבות ללוים התקדשו
אתם ואחיכם והעליתם
את ארון יהוה אלהי אש
ישראל אל הכינותי לו כי
למבראשונה לא אתם ׃
פרץ יהוה אלהינו בנו כי
לא דרשנהו במשפט׃ א
ויתקדשו הכהנים והלוים
להעלות את ארון יהוה
אלהי ישראל׃ וישאו בני־
הלוים את ארון האלהים
כאשר צוה משה כדבר
יהוה בכתפם במטות א׃
עליהם׃

ויאמר דויד לשרי הלוים
להעמיד את אחיהם׃ א
המשררים בכלי שיר ה
נבלים וכנרות וצלתים
משמיעים לקול
לשמחה׃
ויעמידו הלוים את הימן
בן יואל ומן אחיו אסף בן
ברכיהו ומן בני מרדי
אחיהם איתן בן קושיהו׃
ועמהם אחיהם המשנים
וזכריה בן יעזיאל ואלי׃
ושמירמות ויחיאל ועני
אליאב ובנינהו ועזיהו
ומתתיה ואליפלהו ומקנ׃
ומקנה ועבד אדם ואי׃
ויעזיאל השערים׃ אמש
והמשררים הימן׃ אסף
ואיתן ובמצלתים נחשת
להשמיע׃ וזכריה ועזיאל
ושמירמות ויחיאל ועני
ואליאב ומעשיהו ובניהו
בנבלים על עלמות׃ אלא
ומתתיה ואליפלהו ומקנ׃
ועבד אדם ויעיאל ועזיהו
בכנרות על השמינית ל׃
לנצח וכנניהו שר הלוים

במשא׳ אקה׳ א׃ דוד לנגינה ולאביתר וכל הלוים המוכנים ל׃ א׃ אב
מחמד אקה׳ לכתנים׃ ׃ לנגן ה׃ וה׃ אנשים עשרים באמונה ואליפלהו ואליפלהו ומשמיעים ד׃ ש׃ נזיר לאמר
ויעמדו ישראל׃ ס׃

ומקנה׳ ד׃ ומשמיעים בו׳ נתן

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לפני האלהים ׀ והשחוק הארץ ורקו ורקו ואסף חזקיה ויבא הרעב ויהי בלבוש ישראל ויקרבם עליהם וכל קהלם
ישרוק ׃ ס אחרן בריות והאלהים לו ישאלו בם ושראל ישלחו רעב שלחו רעבו. ישמדון עריהן ומגדלן ובנו ומזבחו ואמאל
ולוחות ב. חד מל׳ בב חל ויהי לפני ארון ומזבח
ואחר כאמר לכן בנעלים ולא שרריהם ויעבד
קדמי מל׳ ׃ ס.

מִקְקָדוֹשׁ שַׁחַק וּתְבוֹ לוֹ׳ ל׳ ב׳
בִּלְבָּח׃
וַיַּרְאוּ אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
וַיַּעֲנוּ אוֹתוֹ בְּתוֹךְ הָאֹהֶל׃
אֲשֶׁר נָטָה לוֹ דָּוִיד וַיַּקְרִיבוּ
עֹלוֹת וּשְׁלָמִים לִפְנֵי אֱלֹהִים׃
תֵּאֲלָהוּם וּכְלָדוֹד אַמָּה
לָה עֲלוֹתָה עֲלָהוּה שְׁלָמִים
וַיְבָרֶךְ אֶת הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה׃
וַיַּחֲלֹק לְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל
מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה לְאִישׁ׳
כִּכַּר לֶחֶם וְאֶשְׁפָּר וְאִשִּׁה׃
וַיִּתֵּן לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה מִן׳ ל׳
הַלְוִיִּם מְשָׁרְתִים וּלְהַזְכִּיר
וּלְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לַיהוָה׃ ׃
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
אָסָף הָרֹאשׁ וּמִשְׁנֵהוּ זְכַרְיָה
יְעִיאֵל וּשְׁמִירָמוֹת וִיחִיאֵל
וּמַתִּתְיָה וְאֱלִיאָב וּבְנָיָהוּ׃
וְעֹבֵד אֱדֹם וְיעִיאֵל בְּכִנּוֹרוֹת
נְבָלִים וּבְכִנּרוֹת וְאָסָף בְּצִלְצָל
בְּמִצְלְתַּיִם מַשְׁמִיעַ׃ וּבְנָיָהוּ
וְיַחֲזִיאֵל הַכֹּהֲנִים בַּחֲצֹצְרוֹת
תָּמִיד לִפְנֵי אֲרוֹן בְּרִית׃ א
הָאֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא אָז נָתַן
דָּוִיד רֹאשׁ לְהוֹדוֹת לַיהוָה
בְּיַד אָסָף וְאַחָיו׃

חוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בִשְׁמוֹ
שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ
הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ
דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעֻזּוֹ
זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ
בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו
הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו׃
זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ
דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר׃
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם
וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק׃
וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם׃
לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן
חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם׃
בִּהְיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר
כְּמְעַט וְגָרִים בָּהּ׃
וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי
וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר׃
לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם
וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים׃
אַל תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי
וּבִנְבִיאַי אַל תָּרֵעוּ׃

שִׁירוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ
בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם אֶל יוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃ ספרו׃ א
בַּגּוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ
בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאֹתָיו׃ כי גדול יהוה
וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא
עַל כָּל אֱלֹהִים׃ כי כל אלהי עמים
אֱלִילִים וַיהוָה שָׁמַיִם עָשָׂה׃ הוד והדר לפניו עז וחדוה במקומו
הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים
הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃ הבו ליהוה כבוד שמו
הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה
וּבֹאוּ לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה׃ ב׳
בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ׃ אמרו בגוים יהוה מלך
אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט׃
יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ
וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְהוָה מָלָךְ׃
יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ עֲלֵי זָם שָׂדֶה
וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ׃
עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יְהוָה כִּי בָא לִשְׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ׃ הודו ליהוה
טוֹבוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ל ואמרתיך ג׳ ויאמר לך ואמרתיך לעבד וזה
לך ואמרתיך אל דוד עבדי וחבירין: ◆

מאחל ל׳ וכא לבן באחל רעקב ויקיא אל מ׳ שה מי לא שבעה בבחר ויעשיב חזוק ומחן כאחל ל׳: ס׳:
הסרחתי ב׳ כאשר ויחה לפנך מעבל שנמו׳ ס׳ ויקחמתי ג׳ מל ויסיתי אנ אותיי ויחה כיל אויסיך ס׳:

ח׳ ניל מ׳ מזהבו׳ ס׳ לדרות לשס קדשך
ט׳ להשתבח בתהלתך
ל׳ (ט) ברוך יחוה אלהי ישראל
מ׳ מיום עולם ועד עולם
נ׳ ויאמרו כל העם אמן והלל
ליחוה׳
נ׳ ויעזב שם לפני ארון ברית
א׳ יחוה לאסף ולאחיו לשרת
לפני הארון תמיד לדבר יום
ב׳ ביומו ועבד אדם ואחיהם
ג׳ ששים ושמונה ועבד אדם
ד׳ בורותון וחסה לשערים׳
ה׳ ואת נדוקחכהן ואחיו
ו׳ הכהנים לפנים משכן יחוה
ז׳ בבמה אשר בגבעון להעלות
ח׳ עלות ליחוה על מזבח העלה
ט׳ תמיד לבקר ולערב ולכל
י׳ הכתוב אשר צוה יחוה אשר
יא׳ נתן על ישראל ועל חמ׳
יב׳ הימים ויד׳ ושאר יוברורים
יג׳ אשר נקבו בשמות להדות
יד׳ ליחוה כי לעולם חסדו׳ ס׳
טו׳ ועמהם הימנים וחצצרות
טז׳ וכל כלי שירים לאלהים
יז׳ שיר אלהים בני ידיתון
יח׳ לשערי ויל בן איש
לבתו ויסב דויד לברך את
בתו׳
ל׳ מן אחרי הארון ויחה נגד
ל׳ ישראל ויחכן לו בית
ל׳ אוהל בתוך ירושלים ויעל
ל׳ לשבת׳ ביום ההוא ס׳
ל׳ כבלות מזמור אשר העלתי
ל׳ אתי ישראל ער הנום הזה
ל׳ ואחיה מאהל אל אוהל
ל׳ ומן שלמן בכל אשר ס׳
ל׳ התהלכתי בכל ישראל
ל׳ הדבר דברתי את אחד ש
ל׳ שפטיו ישראל אשר צויתי
ל׳ לרעות את עמי לאמר ל
ל׳ למה לא בניתם לי בית
ל׳ ארזים׳ ועתה כה תאמר
ל׳ לעבדי לדויד
ל׳ כה אמר יחוה צבאות
לבתי ויסב דויד לברך את
בתי׳
ל׳ ויחי כאשר נשב דויד בביתו
ל׳ ויאמר דויד אל נתן הנביא
ל׳ הנה אנכי יושב בבית׳
ל׳ חארזים וארון ברית יחוה
ל׳ תחת יריעות׳ ויאמר נתן
ל׳ אל דויד כל אשר בלבבך
ל׳ עשה כי האלהים עמך׳
ל׳ ויהי בלילה ההוא
ל׳ ויהי דבר אלהים אל נתן
ל׳ לאמר׳ לך ואמרת אל
ל׳ דויד עבדי כה אמר יחוה
ל׳ לא אתה תבנה לי הבית
ל׳ לשבת׳ כי לא ישבתי
ל׳ בבית מיום אשר העליתי
ל׳ אתי ישראל עד היום הזה
ל׳ ואהיה מאהל אל אוהל
ל׳ ומן שלמן בכל אשר
ל׳ התהלכתי בכל ישראל
ל׳ הדבר דברתי את אחד ש
ל׳ שפטיו ישראל אשר צויתי
ל׳ לרעות את עמי לאמר ל
ל׳ למה לא בניתם לי בית
ל׳ ארזים׳ ועתה כה תאמר
ל׳ לעבדי לדויד
ל׳ כה אמר יחוה צבאות
אני לקחתיך מן הנוה אל
ל׳ מן אחרי הצאן להיות נגיד
ל׳ על עמי ישראל׳ ואהיה
ל׳ עמך בכל אשר הלכת׳ א
ל׳ ואכרית את כל אויביך
ל׳ מפניך ועשיתי לך שם כשם
ל׳ הגדולים אשר בארץ׳ ש
ל׳ ושמתי מקום לעמי ישראל
ל׳ ונטעתיהו ושכן תחתיו ל
ל׳ ולא ירגז עוד ולא יוסיפו
ל׳ בני עולה לענותו כאשר א
ל׳ ברא׳שונה׳ ולמן הימים אשר
ל׳ צויתי שפטים על עמי׳ א
ל׳ ישראל והכנעתי את כל
ל׳ אויביך׳ ואגיד לך׳ כי בית
ל׳ לך יחוה׳ והיה כי ימלאו ימיך
ל׳ ללכת עם אבותיך והקימותי
ל׳ אתו׳ זרע אחריך אשר ל
ל׳ יהיה מבניך׳ והכינותי את
ל׳ מלכותו׳ הוא יבנה לי בית
ל׳ ובננתי את כסא מלכותו ע
ל׳ אני אהיה לו לאב׳ והוא
ל׳ יהיה לי לבן׳ וחסדי לא אסיר
ל׳ מעמו כאשר הסירותי מ
ל׳ מאשר היה לפנך׳ והעמדתיו
ל׳ בביתי ובמלכותי עד העולם
ל׳ וכסא׳ יהיה נכון עד עולם

אמרי חשב ח׳ ואשבע בעמוחה חשבעמאצ
בבחר ארוים ועלב חב ולחבה׳ ס׳

לאמרי חב בחמר ג׳ ויעבר שם לפני ארון ברית יחוה׳ ס׳ ויסב ב׳ ויסבב מלחם ויסבחה
חלל שמואל הנחמן ב׳ מ׳ ויסב אחר עמשאה׳ ס׳ ובני אלהים ג׳ ויחבר אלהים דבר ומ׳ ויאמר
אמרי ואשמיעך אמרי אלהיך׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

וראיתם סמוך הארם וקול חמור נשמע אלין
שלש שמואל ומהומתיך צורי ומים מהומתיך ׃

וישמע אל כל ישראל חלם אלהים לעם לו שם ׃ ז ובחר ומים בכל ישראל חלו אלהים עבר לו שבו ׃ ט
ונו אויב טל כן שם ש לו הנה דשמאל חבו ד ודבר ומים ׃ ונביר בין כ באלהים כמלאך עבלין ׃ ט ׃

כֹּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וּכְכָל
הַחָזוֹן הַזֶּה כֵּן דִּבֶּר נָתָן אֶל
דָּוִיד׃
וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ דָּוִיד וַיֵּשֶׁב לִפְנֵי
יְהוָה וַיֹּאמַר מִי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהִים וּמִי בֵיתִי כִּי הֲבִיאֹתָנִי
עַד הֵלֶם׃ וַתִּקְטַן זֹאת בְּעֵינֶיךָ
אֱלֹהִים וַתְּדַבֵּר עַל בֵּית עַבְדְּךָ
לְמֵרָחוֹק וְרָאִיתָנִי
כְּתוֹר הָאָדָם הַמַּעֲלָה יְהוָה
אֱלֹהִים׃ מַה יּוֹסִיף עוֹד דָּוִיד
אֵלֶיךָ לְכָבוֹד אֶת עַבְדֶּךָ׃
וְאַתָּה אֶת עַבְדְּךָ יָדָעְתָּ׃
יְהוָה בַּעֲבוּר עַבְדְּךָ וּכְלִבְּךָ
עָשִׂיתָ אֶת כָּל הַגְּדֻלָּה׃
הַזֹּאת לְהוֹדִיעַ אֶת כָּל׃
הַגְּדֻלּוֹת׃ יְהוָה אֵין כָּמוֹךָ וְאֵין
אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ בְּכֹל אֲשֶׁר
שָׁמַעְנוּ בְּאָזְנֵינוּ׃ וּמִי כְעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ׃
אֲשֶׁר הָלְכוּ הָאֱלֹהִים לִפְדּוֹת
לוֹ עָם לָשׂוּם לוֹ שֵׁם גְּדֻלּוֹת
וְנוֹרָאוֹת לְגָרֵשׁ מִפְּנֵי עַמְּךָ׃
אֲשֶׁר פָּדִיתָ מִמִּצְרַיִם גּוֹיִם
וֵאלֹהָיו׃ וַתִּתֵּן אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְךָ
לְעָם עַד עוֹלָם וְאַתָּה יְהוָה
הָיִיתָ לָהֶם לֵאלֹהִים׃ וְעַתָּה

יְהוָה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
עַל עַבְדְּךָ וְעַל בֵּיתוֹ יָאֻמַן
עַד עוֹלָם וַעֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ׃ וְיֵאָמֵן וְיִגְדַּל שִׁמְךָ
עַד עוֹלָם לֵאמֹר׃ יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל וּבֵית׃
דָּוִיד עַבְדְּךָ נָכוֹן לְפָנֶיךָ׃
כִּי אַתָּה אֱלֹהַי גִּלִּיתָ אֶת
אֹזֶן עַבְדְּךָ לִבְנוֹת לוֹ בָּיִת
עַל כֵּן מָצָא עַבְדְּךָ לְ׃
הִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ׃ וְעַתָּה
יְהוָה אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים
וּתְדַבֵּר עַל עַבְדְּךָ הַטּוֹבָה
הַזֹּאת׃ וְעַתָּה הוֹאַלְתָּ לְ׃
לְבָרֵךְ אֶת בֵּית עַבְדְּךָ לְ
לִהְיוֹת לְעוֹלָם לְפָנֶיךָ כִּי
אַתָּה יְהוָה בֵּרַכְתָּ וּמְבֹרָךְ
לְעוֹלָם׃
וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיַּךְ דָּוִיד׃
אֶת פְּלִשְׁתִּים וַיַּכְנִיעֵם׃
וַיִּקַּח אֶת גַּת וְאֶת בְּנֹתֶיהָ מִיַּד
פְּלִשְׁתִּים׃ וַיַּךְ אֶת מוֹאָב
וַיִּהְיוּ מוֹאָב עֲבָדִים לְדָוִיד
נֹשְׂאֵי מִנְחָה׃ וַיַּךְ דָּוִיד׃
אֶת הֲדַדְעֶזֶר מֶלֶךְ צוֹבָה׃
חֲמָתָה בְּלֶכְתּוֹ לְהַצִּיב

יָדוֹ בְּנַהַר פְּרָת׃ וַיֵּלֶךְ
דָּוִיד מִמֶּנּוּ אֶלֶף רֶכֶב
וְשִׁבְעַת אַלְפִים פָּרָשִׁים
וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ לְ׃
רַגְלִי׃ וַיְעַקֵּר דָּוִיד׃ אֶת
כָּל הָרֶכֶב וַיּוֹתֵר מִמֶּנּוּ׃
מֵאָה רָכֶב׃ וַיָּבֹא אֲרַם׃
דַּרְמֶשֶׂק לְעֶזֶר לַהֲדַדְעֶזֶר
מֶלֶךְ צוֹבָה׃ וַיַּךְ דָּוִיד׃ אֶל
בְּאֲרַם עֶשְׂרִים׃ שְׁנַיִם׃
אֶלֶף אִישׁ׃ וַיָּשֶׂם דָּוִיד׃
בַּאֲרַם דַּרְמֶשֶׂק וַיְהִי׃
אֲרָם לְדָוִיד עֲבָדִים׃ שׁ
נֹשְׂאֵי מִנְחָה׃ וַיֹּשַׁע׃ יְהוָה
לְדָוִיד בְּכֹל אֲשֶׁר הָלָךְ׃
וַיִּקַּח דָּוִיד׃ אֶת שִׁלְטֵי׃
הַזָّהָב אֲשֶׁר הָיוּ עַל עַבְדֵי
הֲדַדְעֶזֶר׃ וַיָּבִיא אֹתָם׃
יְרוּשָׁלִָם׃ וַיַּךְ דָּוִיד׃ אֶת בֶּרַע׃
מֶלֶךְ סְדֹם׃ וְאֶת בֵּרוֹתַי׃
וּמִטִּבְחַת וּמִכְּתוּן עָרֵי׃ אֲ
הֲדַדְעֶזֶר׃ עָשָׂה לְקַחֲדָוִיד׃ שׁ
נְחֹשֶׁת רַבָּה׃ מְאֹד בָּהּ׃ שׁ
עָשָׂה שְׁלֹמֹה אֶת יָם׃ שׁ
הַנְّחֹשֶׁת וְאֶת הָעַמּוּדִים
וְאֶת כְּלֵי הַנְّחֹשֶׁת׃
וַיִּשְׁמַע תֹּעוּ מֶלֶךְ חֲמָת׃
כִּי הִכָּה דָוִיד׃ אֶת כָּל חֵיל
הֲדַדְעֶזֶר׃ מֶלֶךְ צוֹבָה׃ שׁ

לבוך ס ומי שאשר כלה רסתן אלה יעמוד לכך את ז עבודה לו שיקל ודקדוקיא בלעב כיסבב ראמבל
אשה נמלונבי כאו עבוד המלך לסלך ושבב ודד לבוך את בית ולסי כל דשב ועמה מאלה ׃ ׃

מעלה הפלבלה ׃ קמ ונדו אנשי מיאנעשמי
ראנים ׃ שלום ישראל ב ודקד ודה ואמלה ׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ויִשְׁלַח אֶת־חֲדוֹרָם בְּנוֹ אֶל
הַמֶּלֶךְ דָּוִיד לִשְׁאָל־לוֹ ל
לְשָׁלוֹם וְלִבָרְכוֹ עַל־אֲשֶׁר
נִלְחַם בְּתֹדַע עוֹר וַיַּכֵּהוּ כִּי
אִישׁ מִלְחֲמוֹתֹת הָיָה
תֹּדַע עוֹר וְכֹל כְּלֵי זָהָב אר
וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת גַּם אֵתָּם ׃
הִקְדִּישׁ הַמֶּלֶךְ דָּוִיד לַיהוָה
עִם הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב אֲשֶׁר
נָשָׂא מִכָּל הַגּוֹיִם מֵאֲדוֹם
וּמִמּוֹאָב וּמִבְּנֵי עַמּוֹן אר
וּמִפְּלִשְׁתִּים וּמֵעֲמָלֵק ל
וְאַבְשַׁי בֶּן־צְרוּיָה הִכָּה אֶת
אֲדוֹם בְּגֵיא הַמֶּלַח שְׁמוֹנָה
עָשָׂר אָלֶף וַיָּשֶׂם בֶּאֱדוֹם
נְצִיבִים וַיְהִי כָל־אֱדוֹם ׃
עֲבָדִים לְדָוִיד וַיוֹשַׁע אר
יְהוָה אֶת־דָּוִיד בְּכֹל אֲשֶׁר
הָלָךְ וַיִּמְלֹךְ דָּוִיד עַל־כָּל
יִשְׂרָאֵל וַיְהִי עֹשֶׂה מִשְׁפָּט
וּצְדָקָה לְכָל־עַמּוֹ׃ וְיוֹאָב
בֶּן־צְרוּיָה עַל־הַצָּבָא אש
וִיהוֹשָׁפָט בֶּן־אֲחִילוּד אם
מַזְכִּיר׃ וְצָדוֹק בֶּן־אֲחִיטוּב
וַאֲבִימֶלֶךְ בֶּן־אֶבְיָתָר כֹּהֲנִים
וְשׂוֹשָׁא סוֹפֵר׃ וּבְנָיָהוּ בֶן
יְהוֹיָדָע עַל־הַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי

ובְנֵי דָוִיד הָרִאשֹׁנִים לְיַד
הַמֶּלֶךְ׃
וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיָּמֹת נָחָשׁ
מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּמְלֹךְ בְּנוֹ
תַּחְתָּיו׃ וַיֹּאמֶר דָּוִיד אש
אֶעֱשֶׂה חֶסֶד עִם־חָנוּן בֶּן
נָחָשׁ כִּי עָשָׂה אָבִיו עִמָּדִי
חָסֶד וַיִּשְׁלַח דָּוִיד לְנַחֲמוֹ
לְנַחֲמוֹ עַל־אָבִיו וַיָּבֹאוּ
עַבְדֵי דָוִיד אֶל־אֶרֶץ בְּנֵי
עַמּוֹן אֶל־חָנוּן לְנַחֲמוֹ׃ אש
וַיֹּאמְרוּ שָׂרֵי בְּנֵי עַמּוֹן
לְחָנוּן הֲמְכַבֵּד דָּוִיד אָת
אָבִיךָ בְּעֵינֶיךָ כִּי שָׁלַח
לְךָ מְנַחֲמִים הֲלֹא בַעֲבוּר
לַחְקֹר וְלַחְפֹּר וּלְרַגֵּל אֶת
הָאָרֶץ בָּאוּ עֲבָדָיו אֵלֶיךָ׃

וַיִּקַּח חָנוּן אֶת־עַבְדֵי דָוִיד
וַיְגַלַּח וַיִּכְרֹת אֶת־מַדֵּיהֶם
בַּחֲצִי עַד־הַמַּפָּשָׁעָה אש
וַיְשַׁלַּחֵם׃ וְהֵם הָלְכוּ וַיַּגִּידוּ
לְדָוִיד עַל־הָאֲנָשִׁים אש
וַיִּשְׁלַח לִקְרָאתָם כִּי הָיוּ
הָאֲנָשִׁים נִכְלָמִים מְאֹד
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׁבוּ בִירִחוֹ
עַד אֲשֶׁר יִצְמַח זְקָנְכֶם ש

וְשַׁבְתֶּם׃ וַיִּרְאוּ בְּנֵי עַמּוֹן כִּי
הִתְבָּאֲשׁוּ עִם־דָּוִיד וַיִּשְׁלַח
חָנוּן וּבְנֵי עַמּוֹן אֶלֶף כִּכַּר־
כֶּסֶף לִשְׂכֹּר לָהֶם מִן־אֲרַם
נַהֲרַיִם וּמִן־אֲרַם מַעֲכָה אש
וּמִן־צוֹבָה רֶכֶב וּפָרָשִׁים שְׁ׳
וַיִּשְׂכְּרוּ לָהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים
אֶלֶף רֶכֶב וְאֶת־מֶלֶךְ מַעֲכָה
וְאֶת־עַמּוֹ וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי
מֵידְבָא וּבְנֵי עַמּוֹן נֶאֱסְפוּ
מֵעָרֵיהֶם וַיָּבֹאוּ לַמִּלְחָמָה׃
וַיִּשְׁמַע דָּוִיד וַיְשַׁלַּח אֶת־
יוֹאָב וְאֶת־כָּל־צְבָא הַגִّבֹּרִים׃
וַיֵּצְאוּ בְּנֵי עַמּוֹן וַיַּעַרְכוּ
מִלְחָמָה פֶּתַח הָעִיר אר
וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר בָּאוּ לְבַדָּם
בַּשָּׂדֶה׃ וַיַּרְא יוֹאָב כִּי אר
הָיְתָה פְנֵי הַמִּלְחָמָה אֵלָיו
פָּנִים׃ מֵאַחוֹר וּמִלְּחָם מִכָּל אר
בְּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעַרְךְ ל
לִקְרַאת אֲרַם׃ וְאֶת־יֶתֶר
הָעָם נָתַן בְּיַד אֲבִישַׁי אָחִיו
וַיַּעַרְכוּ לִקְרַאת בְּנֵי עַמּוֹן׃
וַיֹּאמֶר אִם־תֶּחֱזַק מִמֶּנִּי אר
אֲרָם וְהָיִיתָ לִי לִתְשׁוּעָה אר
וְאִם־בְּנֵי עַמּוֹן יֶחֱזְקוּ
מִמְּךָ וְהוֹשַׁעְתִּיךָ׃ חֲזַק אר

ל׳ פסוק בקרי׳ דאיכ׳ בחון שלאל׳ ואיר חזון על הדסיו הרוח הקיבוש ובחרון לעין אשר־ביאנו מדי ישראל
ויהי בשר עם שלח הרעים ומעדו מרבים אל לבבו ויש־ע לבבלך הישלח בנים לרגלים ולקחת ארצו ומאנו
בביאנו ויהי שלו שוי ויאמר דוד אל־בשלם ואמר לכל׳ ס׳

מן אשם ב׳ ומנה בלקיל מלאה מן ארם
נהריים דוד ומן אשם מעבה׳ ס׳

על־ראשיהם ה׳ ובבי הקבוצה הלא על דמלכ חמוד
הישרשה ופקדיהו עד ולכו הגדיו לדוד עד׳ ס׳

ושב עמו ו׳ ואסר־אתרכבו וחלש ויחרש־ע־רע הרים מלך וישמיו תמבינים יחזקיהו׳ אשמגאל הלא בעבור
חקר ארנד־עד הלינלה הלחפטו׳ אסר־ומים הלא בעבור לחקר ולחפר ולרגל׳ דשמ׳ ויבא את הדם ויקם הבי
ישב ובליאם בחרבי שי חמפשרעה׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ונתחזקה בעד עמנו ובעד
ערי אלהינו והוה יעשה הטוב בעיניו
ויעש ויצו את העם
אשר עמו לפני ארם ל״א
למלחמה ויסו מפניו ובני
עמון ראו כי נס ארם ויניסו
גם הם מפני אבשי אחיו
ויבאו עירה ובא אבן
ירושלם
וירא ארם כי נגף לפני
ישראל וישלחו מלאכים
ויוציאו את ארם אשר
מעבר הנהר ושופך שר
צבא הדדעזר לפניהם
ויגד לדוד ויאסף את כל
ישראל ויעבר הירדנה
אלחמה וערך אלהם
ויערך דויד לקראת ארם
מלחמה וילחמו עמו ויגש
ארם מלפני ישראל וירגו
דויד מארם שבעת אלפים
אלף איש רכב ארבעים
אלף איש רגלו ואת שופך
שרה עבא המית וירא
עבדי הדדעזר כי נגפו
לפני ישראל וישלמו
דויד ועבדהו ולא אבו

ויחנו ה׳ ושמרון אוהל ויבא אתכל עמו
אתכל מקום אחרהל הרבא אתכל עמו ׃ ס׃

אלם להושיע את בני עמון
עוד׃
ויהי לעת תשובת השנה ל
לעת צאת המלכים ויגנב
ויאב את הלה צבאו ישחתו את
ארץ בני עמון ויבא ויצר
את רבה ודויד ישב בירושלם
ודויד אב את רבה ויהרסה
ויקח דויד את עטרת מלכם
מעל ראשו ומצא בה ש״ל
משקל ככר זהב ובה אבן
יקרה ותהי על ראש דויד
ושלל העיר הוציא הרבה
מאד ואת העם אשר בה
הוציא וישר כמגרות וכגרזנות
דויד לכל ערי בני עמון ש
וישב דויד ובל העם ש״ר
ירושלם׃
ויהי אחרי כן ותעמד מלחמה
בגזר עם פלשתים ויכה
סבכי החשתי את ספי א״
מילדי הרפאים ויכנעו ר
ותהי עוד מלחמה את פ״ש
פלשתים ויך אלחנן בן
יער את לחמי אחי גלית
חגתי ועץ חניתו כמנור א״ר

ארגים ותהי עוד מלחמה
בגת ויהי איש מדה א״ש
ואצבעתיו ששו ששים ש
עשרים וארבע ועגם הוא
נולד להרפא ויחרף את
ישראל ויכהו יונתן בן
שמעא אחי דויד׃ אלה
נולדו להרפא בגת ויפלו
ביד דויד ובד עבדיו
ויעמד שטן על ישראל
ויסת את דויד למנות את
ישראל ויאמר דויד אל
יואב ואל שרי העם לכו
ספרו את ישראל מבאר
שבע ועד דן והביאו אלי
ואדעה את מספרם ש״ר
ויאמר יואב יוסף יהוה על
עמו כהם מאה פעמים ע״ר
הלא אדני המלך׃ כלם
לאדני לעבדים למה יבקש
זאת ארני למה יהיה ל״ש
לאשמה לישראל׃ ודבר
המלך תזק עליו יואב ויצא
יואב ויתהלך בכל ישראל
ובא ירושלם׃ ויתן יואב
את מספר המפקד העם אל
דויד ויהי כל ישראל אלף

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

נטעב ב׳ בקמ׳ וחד טק׳ ואיסד השלות
מקדרן אף מ׳ נטעב ונאלח מ׳ נטעב אבר׳ ס׳:

בעני׳ האלהים ב׳ אל ליראי בעני׳ האלהים
וידעבעני׳ וחב׳ בעני׳ אלהים ואוזן ס׳:

נמצא ב׳ ראש שלשה חדשים מצר ויש
בטל ביא משפט׳ ס׳:

אַלְפַיִם וּמֵאָה אֶלֶף אִישׁ׃
שֹׁלֵף חֶרֶב יְהוּדָה אַרְבָּעִים
מֵאוֹת וְשִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ
שֹׁלֵף חֶרֶב וְלוּיִם בְּנִימִן לֹא
פָקַד בְּתוֹכָם כִּי נִלְאָה עֲבָדָיו׃
וַיַּעֲלוּ אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
וַיִּרְעַב עַמּוֹ עַד הַבָּר הַזֶּה׃
וּבְאֹהֶל אֶת יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל הָאֱלֹהִים׃
חָטָאתִי מְאֹד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְעַתָּה הָעֲבֶר
נָא אֶת עֲוֹן עַבְדְּךָ כִּי נִסְכַּלְתִּי מְאֹד׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל גָּד חוֹזֵה דָוִיד
לֵאמֹר׃ לֵךְ וְדִבַּרְתָּ אֶל דָּוִיד
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה שָׁלוֹשׁ
אֲנִי נֹטֶה עָלֶיךָ בְּחַר לְךָ׃
אַחַת מֵהֶנָּה וְאֶעֱשֶׂה לָךְ׃
וּבָא גָד אֶל דָּוִיד וַיֹּאמֶר לוֹ
כֹּה אָמַר יְהוָה קַבֵּל לְךָ׃ אִם
שָׁלוֹשׁ שָׁנִים רָעָב וְאִם׃
שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים נִסְפֶּה מִפְּנֵי
צָרֶיךָ וְחֶרֶב אוֹיְבֶךָ לְמַשֶּׂגֶת
וְאִם שְׁלֹשֶׁת יָמִים חֶרֶב יְהוָה
וְדֶבֶר בָּאָרֶץ וּמַלְאַךְ יְהוָה
מַשְׁחִית בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל
וְעַתָּה רְאֵה מָה אֶשִׁיב אֶת
שֹׁלְחִי דָּבָר׃
וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל גָּד עַד לִי׃
מְאֹד אֲפֹלָה נָא בְיַד יְהוָה כִּי
רַבִּים רַחֲמָיו מְאֹד וּבְיַד אָדָם
אַל אֶפֹּל וַיִּתֵּן יְהוָה דֶּבֶר עַל
בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּפֹּל מִיִּשְׂרָאֵל
שִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ׃ וַיִּשְׁלַח
הָאֱלֹהִים מַלְאָךְ הָלוּרוּשָׁלִם׃
לְהַשְׁחִיתָהּ וּכְהַשְׁחִיתָהּ רָאָה
יְהוָה וַיִּנָּחֶם עַל הָרָעָה וַיֹּאמֶר
לַמַּלְאָךְ הַמַּשְׁחִית רַב עַתָּה
הֶרֶף יָדֶךָ וּמַלְאַךְ יְהוָה עֹמֵד
עִם גֹּרֶן אָרְנָן הַיְבוּסִי׃
וַיִּשָּׂא דָוִיד אֶת 21,16
עֵינָיו וַיַּרְא אֶת הַמַּלְאָךְ יְהוָה
עֹמֵד בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין
הַשָּׁמַיִם וְחַרְבּוֹ שְׁלוּפָה בְיָדוֹ
נְטוּיָה עַל יְרוּשָׁלִם׃ וַיִּפֹּל
דָּוִיד וְהַזְּקֵנִים מְכֻסִּים׃
בַּשַּׂקִּים עַל פְּנֵיהֶם׃ וַיֹּאמֶר
דָּוִיד אֶל הָאֱלֹהִים הֲלֹא אָנִי
אָמַרְתִּי לִמְנוֹת הָעָם וַאֲנִי
הוּא אֲשֶׁר חָטָאתִי וְהָרֵעַ
הָרֵעוֹתִי אֵלֶּה הַצֹּאן מָה׃
עָשׂוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תְּהִי נָא יָדְךָ
בִּי וּבְבֵית אָבִי וּבְעַמְּךָ לֹא לְמַגֵּפָה׃
וַיֹּאמֶר מַלְאַךְ יְהוָה אֶל גָּד
אֶל דָּוִיד לֵאמֹר לְדָוִיד כִּי׃
יַעֲלֶה דָוִיד לְהָקִים מִזְבֵּחַ
לַיהוָה בְּגֹרֶן אָרְנָן הַיְבוּסִי׃
וַיַּעַל דָּוִיד בִּדְבַר הַגָּד אֲשֶׁר
דִּבֶּר בְּשֵׁם יְהוָה׃ וַיָּשָׁב אָרְנָן
וַיַּרְא אֶת הַמַּלְאָךְ וְאַרְבַּעַת
בָּנָיו עִמּוֹ מִתְחַבְּאִים וְאָרְנָן
דָּשׁ חִטִּים׃ וַיַּבֵּט אָרְנָן וַיַּרְא אֶת
דָּוִיד וַיֵּצֵא מִן הַגֹּרֶן וַיִּשְׁתַּחוּ
לְדָוִיד אַפַּיִם אַרְצָה׃ וַיֹּאמֶר
דָּוִיד אֶל אָרְנָן תְּנָה לִי׃
מְקוֹם הַגֹּרֶן אֲבָנָה בוֹ מִזְבֵּחַ
לַיהוָה בְּכֶסֶף מָלֵא תִּתְּנֵהוּ לִי׃
וְתֵעָצֵר הַמַّגֵּפָה מֵעַל הָעָם׃
וַיֹּאמֶר אָרְנָן אֶל דָּוִיד קַח׃
לְךָ וְיַעַשׂ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב
בְּעֵינָיו רְאֵה נָתַתִּי הַבָּקָר׃
לָעֹלוֹת וְהַמּוֹרָג לָעֵצִים׃
וְחִטִּים לַמִּנְחָה הַכֹּל נָתַתִּי׃
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ דָּוִיד לְאָרְנָן׃
לֹא כִי קָנֹה אֶקְנֶה בְכֶסֶף׃
מָלֵא כִי לֹא אַעֲלֶה אֲשֶׁר לְךָ׃
לַיהוָה וְהַעֹלָה עֹלוֹת חִנָּם׃
וַיִּקְנוּ דָוִיד לְאָרְנָן בְּמִשְׁקַל שֵׁשׁ׃
שְׁקָלִים זָהָב מִשְׁקַל שֵׁשׁ׃
מֵאוֹת בֶּכֶף שֶׁקֶל׃ וַיִּבֶן דָּוִיד מִזְבַּח

חזק ה׳ פרק וכל הארץ בא ויקן ויסף אדם כל לעמוד כי ריבו ויחי ט׳ חזק ויאמר לך אדם ויחי חמלך חזקיה׳
עזרן ל׳ מל בלוש ובשיטים ערון ון בעמון חול לתם ודעבר בא ארשלון עליך ודיבי ותמ׳ שמעון ולבו אחל׳ ס׳:

חלא אני ב׳ ומשעמון מבלעדה חלא אנעמושר
למעחיבוב דודבי ומיבי׳ ס׳:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ליהוה ויעל עלותיו שלמים
ויקרא אל יהוה ויענהו
באש מזבח שמים על המזבח
העלה
ויאמר יהוה למלאך וישב
חרבו אל נדנה בעתה היא
בר אות דויד כי ענהו יהוה
בגרן ארנן היבוסי ויזבח שם
ומשכן יהוה אשר עשה
משה במדבר ומזבח העלה
בעתהיא בבמה בגבעון
ולא יכל דויד ללכת לפניו
לדרש אלהים כי נבעת
מפני חרב מלאך יהוה
ויאמר דויד זה
הוא בית יהוה האלהים וזה
מזבח העלה לישראל
ויאמר דויד לכנוס
את הגרים אשר בארץ
ישראל ויעמיד חצבים לחצו
לחעוב אבני גזית לבנות
בית האלהים וכרזל הרבה
למסמרים לדלתות שערי
השערים ולמחברות הכין
דויד ונחשת הרבה איזמשקל
ועצי ארזים לא אין מספר כי
הביאו הצידנים והצרים עצי

ובנית בית יהוה אלהיך אש
כאשר דבר עליך אל יתו
לביתה של כל בני נה ויונך
על ישראל לקשור את
תורת יהוה אלהיך אז
תעליח אם תשמר לעשות
את החקים ואת המשפטים
אשר צוה יהוה את משה
על ישראל חזקו ואמצו אל
תיראו ואל תחת והנה בעני
תכינותי לבית יהוה ... והלך
בכרים מאה אלף וכסף אלף
אלפים ככרים ולנחשת
ולברזל אין משקל כי לרב
היה ועצים ואבנים הכינותי
ועליחם תוסיף ועם הרב
עשים מלאכה חצבים
וחרשי אבן ועצים וכל חכם
בכל מלאכה לזהב לכסף
ולנחשת ולברזל אין מספר
קום ועשה והי יהוה עמך
ויצו דויד לכל שרי ישראל
לעזר לשלמה בני הלא
יהוה אלהיכם עמכם והניח
לכם מסביב כי נתן בידי את
ישבי הארץ ונכבש הארץ
לפני יהוה ולפני עמו עתה

ארזים לדוד:
ויאמר דויד
לשלמה בני אני היה עם
לבבי לבנות בית לשם יהוה
אלהי ויהי עלי דבר יהוה
לאמר דם לרב שפכת
ומלחמות גדלות עשית
לא תבנה בית לשמי כי מ
דמים רבים שפכת ארצה
לפני הנה בן נולד לך הוא
יהיה איש מנוחה והנחותי
לו מכל אויביו מסביב כי
שלמה יהיה שמו ושלום
ושקט אתן על ישראל
בימיו הוא יבנה בית לשמי
והוא יהיה לי לבן ואנכי לו
לאב והכנותי כסא ממלכתו
על ישראל עד עולם עתה
בני יהי יהוה עמך והצלחת

נבעתה ב׳ טו׳ בעוד מלפני יותמו נבעת: ס׳:
בראתה ב׳ חד מל׳ בעוד הדוא המכבו: ס׳:
ל׳ שמה ה׳ מלבוא אל ס׳ ולבשי אמתו ואיה אם דשמע ב׳ ל׳ שלמה במקום לשמה לכוהלהים עד לשמה׳:
עמה׳ מל׳ חד בומה ומי ועלהים חל׳ עבא ועמך לבב עשו מלאכה ומנו עליו עשה ומנו דפקון ומיכו
אתהכסף ומעשן עשי ועלעשי
מלאכלו:
מלו ב׳ קפ׳ הנה בן מלו לבנה דוד ואשתוחו
שמו הנה בן מלו לו מלו מלו מעשה:

נבעתה ב׳ טו׳ בעוד מלפני יותמו נבעת: ס׳:
בראתה ב׳ חד מל׳ בעוד הדוא המכבו: ס׳:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולבדך ל׳ ונגשו הכהנים בני לוי יקרבו כי בם בחר יהוה אלהיך לשרת אתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע׳ ׃

בני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל איבעה וחד פעמ סימן הארן עבדים ד׳ שמחה ד׳ ישו אלהים וחזו׳ ׃

עשרים שנה ומעלה ג׳ בר׳ בחצוי ירח פלגי חוניה שנו ושלאחריו׳ ׃

תְּנוּ לֵאלֹהֵיכֶם וְנַפְשֹׁתֵיכֶם לִדְרוֹשׁ
לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וּקוּמוּ וּבֹאוּ
אֶת מִקְדַּשׁ יְהוָה אֱלֹהִים׳
לְהָבִיא אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה
וּכְלֵי קֹדֶשׁ הָאֱלֹהִים לַבַּיִת
הַנִּבְנֶה׳׳׳ לְשֵׁם יְהוָה׃

וַיַּרְא דָּוִיד וְזִקְנֵי שָׂרֵי עֲמָמִים וַמְלָכִים
אֶת שֶׁלֹּמֹה בְּנוֹ עָלוּ שָׁרוּ יִשְׂרָאֵל׃
וַיֶּאֱסֹף אֶת כָּל שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל
וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְּוִיִּם׃ וַיִּסָּפְרוּ לְ
הַלְּוִיִּם מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וָמַעְלָה וַיְהִי מִסְפָּרָם לְ אִישׁ
לְגֻלְגֻּלְתָּם לִגְבָרִים שְׁלֹשִׁים
וְשִׁמּוֹנָה אֶלֶף׃ מֵאֵלֶּה לְנַצֵּחַ
עַל מְלֶאכֶת בֵּית יְהוָה׃ ר״ש
עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה׃ אֶלֶף
וְשִׁטְרִים וְשֹׁפְטִים׃ שֵׁשֶׁת
אֲלָפִים׃ וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים
שְׁעָרִים׃ וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים׃
מְהַלְלִים לַיהוָה בְּכֵלִים׳ אֲ
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְהַלֵּל׃ אֲ
וַיְחַלְּקֵם דָּוִיד מַחְלְקוֹת
לִבְנֵי לֵוִי לְגֵרְשׁוֹן
קְהָת וּמְרָרִי׃ לְגֵרְשֹׁנִי
לַעֲדָן וְשִׁמְעִי׃ בְּנֵי
לַעֲדָן הָרֹאשׁ יְחִיאֵל וְזֵתָם

וַיֹּאֶל שְׁלִשָׁה׃ בְּנֵי שִׁמְעִי
שְׁלֹמִית וְחִזִּיאֵל וְהָרָן שְׁלֹשָׁה
אֲלֵהֶם רָאשֵׁי אָבוֹת לְלַעְדָּן׃
וּבְנֵי שִׁמְעִי׃ יַחַת
וְזִינָא וְיעוּשׁ וּבְרִיעָה׃ אֵלֶּה
בְּנֵי שִׁמְעִי׃ אַרְבָּעָה׃ וַיַּחַת
יַחַת הָרֹאשׁ וְיִזְחָה הַשֵּׁנִי׃ ש
וְיעוּשׁ וּבְרִיעָה לֹא הִרְבּוּ׃
בָּנִים׃ וַיִּהְיוּ לְבֵית אָב׃ לְ׳ אֶחָד
לְפָקְדָה אֶחָת׃
בְּנֵי קְהָת עַמְרָם׃
יִצְהָר חֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל׃ לְ
אַרְבָּעָה׃ בְּנֵי עַמְרָם
אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה וַיִּבָּדֵל אַהֲרֹן
לְהַקְדִּישׁוֹ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים
הוּא וּבָנָיו עַד עוֹלָם לְהַקְטִיר
לִפְנֵי יְהוָה לְשָׁרְתוֹ וּלְבָרֵךְ
בְּשִׁמוֹ עַד עוֹלָם׃ וּמֹשֶׁה
אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּנָיו יִקָּרְאוּ
עַל שֵׁבֶט הַלֵּוִי׃ בְּנֵי מֹשֶׁה
גֵּרְשֹׁם וֶאֱלִיעֶזֶר׃ בְּנֵי גֵרְשׁוֹם
שְׁבוּאֵל הָרֹאשׁ׃ וַיִּהְיוּ בְנֵי
אֱלִיעֶזֶר רְחַבְיָה הָרֹאשׁ וְלֹא
הָיָה לֶאֱלִיעֶזֶר בָּנִים אֲחֵרִים
וּבְנֵי רְחַבְיָה הַרְבֵּה מְאֹד׃ בְּנֵי
יִצְהָר שְׁלֹמִית הָרֹאשׁ׃
בְּנֵי חֶבְרוֹן יְרִיָּהוּ

הָרֹאשׁ אֲמַרְיָה הַשֵּׁנִי׃ יְאַ
יַחֲזִיאֵל הַשְּׁלִישִׁי וְיָקְמְעָם
הָרְבִיעִי׃ בְּנֵי עֻזִּיאֵל מִיכָה
הָרֹאשׁ וְיִשִּׁיָּה הַשֵּׁנִי׃
בְּנֵי מְרָרִי מַחְלִי
וּמוּשִׁי בְּנֵי מַחְלִי אֶלְעָזָר
וְקִישׁ׃ וְלֹא מֵת אֶלְעָזָר וְלֹא
הָיוּ לוֹ בָנִים כִּי אִם בָּנוֹת׃ יְאַ
וַיִּשְׂאוּם בְּנֵי קִישׁ אֲחֵיהֶם׃
בְּנֵי מוּשִׁי מַחְלִי וְעֵדֶר׳ אֲ
וְיְרִמוֹת׳ שְׁלֹשָׁה׃ אֵלֶּה בְּנֵי׳
לֵוִי לְבֵית אֲבֹתֵיהֶם רָאשֵׁי׳
הָאָבוֹת לְפִקּוּדֵיהֶם׃ בְּמִסְפַּר
שֵׁמוֹת לְגֻלְגֻּלְתָּם׃׃׃ עֹשֵׂה
מְלֶאכֶת לַעֲבֹדַת בֵּית יְהוָה
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה׃
כִּי אָמַר דָּוִיד הֵנִיחַ יְהוָה׳ אֲ
אֶל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַמּוֹ וְיִשְׁכֹּן
בִּירוּשָׁלִָם עַד לְעוֹלָם׃ וְגַם
הַלְּוִיִּם אֵין לָשֵׂאת אֶת׳ אֲ
תָּמִיד שִׁבְּוֹ אֹתוֹ לְבַדּוֹ׃ לֹ׳
לַעֲבֹדָתוֹ כִּי בְדָבָרֵי דָוִיד׃
הָאַחֲרֹנִים חֻמָּה מִסְפַּר בְּנֵי
לֵוִי מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה׳ וָ
וּלְמַעְלָה׃ כִּי מַעֲמָדָם לְ
בְנֵי אַהֲרֹן לַעֲבֹדַת בֵּית׳ יְ
יְהוָה עַל הַחֲצֵרוֹת׃׃ וְעַל

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

הלשכות ועל הטהרת לכל
קדש ומעשה עבדת
בית אלהים: וללחם
המערכת ולסלת למנחה
ולדקיקי חמץ ציתו למחבת
ולמרבכת ולכל מדה ושרח
ורדה ולעמוד בבקר ערב
בכל להודות והללויהוה
וכן לערב: ולכל העלות
עלות ליהוה לשבתות
לחדשים ולמועדים
במספר כמשפט עליהם
תמיד לפני יהוה: ושמרו
את משמרת אהל מועד
ואת משמרת הקדש
ומשמרת בני אחיהם
לעבדת בית יהוה:
ולבני אהרן מחלקותם
בני אהרן נדב ואביהוא
אלעזר ואיתמר ומת
נדב ואביהוא לפני אביהם
ובנים לא היו להם ויכהנו
אלעזר ואיתמר: ויחלקם
דוד צדוק מבני אלעזר
ואחימלך מבני איתמר
לפקדתם בעבודתם: ויהי מבני
אלעזר רבים לראשים ומבני

מבני איתמר ויחלקום לבני
אלעזר ראשים לבית אבות ששה
עשר ולבני איתמר לבית אבותם
שמונה: ויחלקו בגורלות אלה
אלה כי היו שרי הקדש ושרי
האלהים מבני אלעזר ומבני
איתמר: ויכתבם
שמעיה בן נתנאל הסופר מן
הלוים לפני המלך והשרים וצדוק
הכהן ואחימלך בן אביתר וראשי
האבות לכהנים וללוים בית
אב אחד יאחז לאלעזר ואחד
יאחז לאיתמר:
ויצא הגורל הראשון ליהויריב
ליד עיה השני לידעיה
השלישי לשעים
הרבעי למלכיה
החמישי למיימן ששי
לחקוץ השבעי
לאבי תשמיני לישוע
התשעי לשכניהו
העשירי לאלישיב
עשתי עשר ליקים
שנים עשר לחפה
שלשה עשר לישבאב
ארבעה עשר לבלגה
חמשה עשר לאמר

ששה עשר לחזיר
שבעה עשר לחפצץ
שמונה עשר לפתחיה
תשעה עשר ליחזקאל
העשרים לדאין אחד
ועשרים לגמול שנים
ועשרים לדלתיהו שלשה
ועשרים למעזיהו
ארבעה ועשרים:
אלה פקדתם לעבודתם
לבוא לבית יהוה כמשפטם
ביד אהרן אביהם כאשר
צוהו יהוה אלהי ישראל
ולבני לוי הנותרים לבני
עמרם שובאל לבני שובאל
יחדיהו לרחביהו לבני
רחביהו הראש ישיה
לי צחרי שלומות
לבני שלומות נחת
ובני יריהו אמריהו
השני יחזיאל השלישי
יקמעם הרביעי
בני עזיאל מיכה
לבני מיכה שמיר אחי מיכה
מיכה ישיה לבני ישיה
זכריהו בני מרדי

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

מחליומושי בני עזיחו
בני בני מרר לעזיחו
בנו שחס וזמיר ועברי
יחיה לובנים לקיש
בני קישי רחמיאל
ובני מושי מחליועדר
וירימות אלחבני חלוים לי
לבית אבתיחם ופילוגם
חס גורלות לעמת אחיחם
בנם אחרון לפני דוד המלך
ויגלוקו אחימלך ורחשו
חצבות לכתנים ולדוים
אבות הראש לעמת אחיו
חקטן ובדלדוד
ושרוחי בא לעבדה לבני
אסף והיגו ודותון וחמיאס
בכנרות בנבלים ובמצלתים
ויחי מספרם אנשים מלאכה
לעבדתם לבני אסף זמיר
ויסף וגתניה ואשרלה
בני אסף על יד אסף
חנבא עלידי המלך
לידותון בני ידותון גדליהו
ויצרי הגורל הראשון לאסף
לוסף גדליהו השני הוא
ואחיו ובניו שנים עשר

מחליומושי בני עזיחו
בני בני מרר לעזיחו
בנו שחס וזמיר ועברי
למחלי אל עזר ולא
יחיה לובנים לקיש
בני קישי רחמיאל
ובני מושי מחליועדר
וירימות אלחבני חלוים לי
לבית אבתיחם ופילוגם
חס גורלות לעמת אחיחם
בנם אחרון לפני דוד המלך
ויגלוקו אחימלך ורחשו
חצבות לכתנים ולדוים
אבות הראש לעמת אחיו
חקטן ובדלדוד
ושרוחי בא לעבדה לבני
אסף והיגו ודותון וחמיאס
אסף וידותון זוחמיגו
ויחי מספרם עם אחיחם
מלמדי שיר ליחוה כל
המבינים שמונים
ושמונה ופילו גורלות
משמרת לעמת בקטן
כגדול מבין עם תלמיד

ויצא הגורל הראשון לאסף
לוסף גדליהו השני הוא
ואחיו ובניו שנים עשר

עלהדותון וחלל ליחנך
לחימן ובני חימן
ביקנהו מתניהו עזיאל
שבואל ורימות חנניה
חנני אלעתה גדלתי
ורממתי עזר ושבקשה
מלותי הותיר מחזיאות
כל אלה בנים לחימן חוזה
חנך לדברי האלהים לי
לתרים קרן ויתן האלהים
לחימן בנים ארבעה עשר
ובנות שלוש כל אלה
עלידי אביהם בשיר בית
יהוה במצלתים נבלים
וכנרות לעבדת בית
האלהים עלידי המלך
אסף וידותון וחימן
ויהי מספרם עם אחיחם
מלמדי שיר ליחוה כל
המבינים שמונים
ושמונה ופילו גורלות
משמרת לעמת בקטן
כגדול מבין עם תלמיד

ואחיו ובניו שנים עשר
בני בני בני
בני בני בני
בני בני בני

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ושכר ב בארון לשנין ומיטתחון ושבר לא
היה לו ולחולין ושכר חבריע: ס: ז:

ברכו ד ושמטם עשה אותו עקב ראה היה
בני אשר ברכו ואחזו עצאחזי עגליאל: ס: ה:

כל סדר דברי הימים מן בני ומן בני בר מן
ז מבני ומבני מלוינן: ס:

בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר׃
לְשִׁבְעָה עָשָׂר לְנִשְׁבְּקָשָׁה
בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר׃
לְשִׁמוֹנָה עָשָׂר לַחֲנָנִי
בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר׃
לְתִשְׁעָה עָשָׂר לְמַלּוֹתִי
בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר׃
לְעֶשְׂרִים לְאֵלִיעָתָה
בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר׃
לְאַחַר וְעֶשְׂרִים לְהוֹתִיר
בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר׃
לְשְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים לְגִדַּלְתִּי
בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר׃
לְשְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים
לְמַחֲזִיאוֹת בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנַיִם
עָשָׂר׃ לְאַרְבָּעָה
וְעֶשְׂרִים לְרוֹמַמְתִּי עֶזֶר
בָּנָיו וְאֶחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר׃
לְמַחְלְקוֹת לְשִׁשָּׁה וְעֶשְׂרִים
לְקַרְחִים מִשְּׁלֶמְיָה בֶּן קוֹרֵא
מִן בְּנֵי אָסָף׃ וְלִמְשֶׁלֶמְיָה
בָּנִים זְכַרְיָה וּבְכוֹר׃
יְדִיעֵאל חֲמִשָּׁה זְבַדְיָה׃
חֲשַׁלְיָה נְתַנְאֵל חֲרֵבִיעִי׃
עִלַּאי חֲמִישִׁי יְהוֹחָנָן׃
חֲשִׁשִׁי אֶלְיְהוֹעֵינַי הַשְּׁבִיעִי׃

וְלִעֹבֵד אֱדֹם בָּנִים שְׁמַעְיָה
הַבְּכוֹר יְהוֹזָבָד הַשֵּׁנִי יוֹאָח
הַשְּׁלִישִׁי וְשָׂכָר הָרְבִיעִי׃
וְנְתַנְאֵל הַחֲמִישִׁי׃ עַמִּיאֵל
הַשִּׁשִּׁי יִשָּׂשכָר הַשְּׁבִיעִי׃
פְּעֻלְּתָיְ הַשְּׁמִינִי כִּי בֵרְכוֹ׃
אֱלֹהִים׃
וְלִשְׁמַעְיָה הָבְנוּ וְלָדִים בָּנִים
הַמְּמִשְׁלִים לְבֵית אָבִיהֶם׃
כִּי גִבּוֹרִים הֵם לְחָיִל׃ בְּנֵי שְׁמַעְיָה
שְׁמַעְיָה עָתְנִי וְרָפָאֵל׃
וְעֹבֵד אֵל זָבָד אֶחָיו בְּנֵי חָיִל
אֱלִיהוּ וּסְמַכְיָהוּ׃ כָּל אֵלֶּה
מִבְּנֵי עֹבֵד אֱדֹם הֵם וּבְנֵיהֶם
וְאַחֵיהֶם אַנְשֵׁי חַיִל׃
בָּקָח לַעֲבֹרָה שִׁשִּׁים וּשְׁנַיִם
לְעֹבֵד אֱדֹם׃ וּלְמִשְׁלֶמְיָהוּ
בָּנִים וְאַחִים בְּנֵי חָיִל׃ שְׁמוֹנָה
עָשָׂר׃ וּלְחוֹסָה מְרָרִי
בְּנֵי מְרָרִי בָּנִים שִׁמְרִי׃
חֵרֹשׁ כִּי לֹא הָיָה בְכוֹר
וַיְשִׂימֵהוּ אָבִיהוּ לְרֹאשׁ׃
חִלְקִיָּהוּ הַשֵּׁנִי טְבַלְיָהוּ
הַשְּׁלִישִׁי זְכַרְיָהוּ הָרְבִיעִי׃
כָּל בָּנִים וְאַחִים לְחוֹסָה׃ שְׁלֹשָׁה עָשָׂר׃
שְׁלֹשָׁה עָשָׂר׃ לְאֵלֶּה
מַחְלְקוֹת הַשְּׁעָרִים׃

לְרָאשֵׁי הַגְּבָרִים מִשְׁמָרוֹת
לְעֻמַּת אֲחִיהֶם לְשָׁרֵת׃
בְּבֵית יְהוָה וַיַּפִּילוּ גֹרָלוֹת
כַּקָּטֹן כַּגָּדוֹל לְבֵית אֲבוֹתָם
לַשְּׁעָרִים׃
וַיִּפֹּל הַגּוֹרָל מִזְרָחָה לְשֶׁלֶמְיָה
וּלְזְכַרְיָהוּ בְנוֹ שֵׂכֶל הַפִּילוּ גֹרָלוֹת
וַיֵּצֵא גוֹרָל צָפוֹנָה׃
לְעֵבֶר אֶרֶם נֶגְבָּה
וּלְבֵית הָאֲסָפִים לַשַּׁפִּים
וּלְחוֹסָה לַמַּעֲרָב עִם שַׁעַר
שַׁלֶּכֶת בַּמְּסִלָּה עוֹלָה׃
מִשְׁמָר לְעֻמָּת מִשְׁמָר׃
לַמִּזְרָחָה לְוִים שִׁשָּׁה׃
לַצָּפוֹנָה לְיוֹם אַרְבָּעָה׃
לַנֶּגְבָּה לְיוֹם אַרְבָּעָה׃
וְלָאֲסָפִים שְׁנַיִם שְׁנַיִם׃
לַפַּרְבָּר לַמַּעֲרָב אַרְבָּעָה
לַמְּסִלָּה שְׁנַיִם לַפַּרְבָּר׃
אֵלֶּה מַחְלְקוֹת הַשְּׁעָרִים
לִבְנֵי קֹרַחִי וּלְבְנֵי מְרָרִי׃
וְחַלּוּיִם אָחִיהָ עַל אוֹצָרוֹת
בֵּית הָאֱלֹהִים וְעַל אֹצְרוֹת
הַקֹּדֶשׁים׃ בְּנֵי לַעְדָּן
בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי לַלַּעְדָּן הָרִאשֹׁנִי
חֲאֲבוֹת לַלַּעְדָּן הַגֵּרְשֻׁנִּי

יוחנן ו עילם חמישי ואליהוענאי ז הודויה ושבעה ז ושם עמרי יהוסן זקחמיה ד עדדיה עתי אנשים וקמי אנשים
מיראש: ס: ותרל עזרא נחל ב ל ג ויהוחנן ומלכישוע יוחנן בן ורקשן בן לו ראשי האבות כסנים המלוכ
בסמי אלישיב ואיר ויוחנן: ס:

בסן ל דבשרן קמינל יחזה מאמרי בבסן
מילך אנש חיל לחזדוה: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ומרא ל חזבריא חבקא חזבר טטבב מבבר
בעדר בלעי בקשחזל ובקשחזל: ס:

המכשר למנשה ל בחלק אחר בי במזבר ונקח את אי עם בן חזירן ופקידים. ס כל עמק ועל מחלקיה
ב מ ב ומחלקים דורי הראחזר מיאבחזר: ס: וראשונה ל בבטבל המחלקים הראשון חזא בשנת אחד
למלכו: ס:

ב יחיאלי בני יחיאלי זתם:
ג ויואל אחיו על אצרות:
ד בית יהוה לעמדם לי יצחק:
ה לחברוני לעזיאלי ושלאל
בן גר שוסבזמשחנגר על
ו הארצות ואחיו לאליעזר
ז רחביהו בנו ישעיהו בנו
ח ויולס בנו ויחריבנו שלמות
ט בנו הוא שלמות ואחיו
י על כל אצרות הקדשים
אשר הקדיש דויד המלך
יא ואשיה האבות לשרי
יב האלפים והמאות ושרי
יג העבא מלחמות ומן
הקשל הקדישו לחזק ל
יד לבית יהוה וכל ההקדיש
טו שמיואל הראה ושאול בן
קיש ואבנר בן נר ויואב
בן צרויה כל המקדיש
טז על יד שלמית ואחיו:

יז ליעהיאל בני נחוכני למלאכ
יח חחיצונה על ישראל לש
יט לשטרים ולשפטים לש
כ לחברוני חשביהו ואחיו ר
כא בני חיל אלף ושבע מאות
כב לעדיאל אלף ושבע מאות
אשר הקים דויד המלך
כג ואשיה הקים דויד המלך
כד ואשיה בני ותגרן
וחצי שבט המנשה לכל
כה דברי האלהים ודבר המלך

ובני ישראל למספרם
ראשיהאבות ושרי
האלפים ומאותם שטריהם
המשרתים את המלך לכל
דבר המחלקות הבאה
ותיצאת חדש בחדש לכל
חדשי השנה המחלקת
האחת עשרים וארבעה
אלף: על המחלקת
הראשונה לחדש הראשון
ישבעם בן זבדיאל: ועל
מחלקתו עשרים וארבעה
אלף: מן בני פרץ הראש
לירדן מערבה לכל מלאכת
יהוה ול עבדת המלך: ל
לחברוני יוחדאש
לחברוני לתלדתיו לאבות
בשנת הארבעים למלכות
דויד נדרשו ומן עזאבחס
גבורי חיל בעוזיר גל עד
ואחיו בני חיל אלפים
ושבע מאות ראשי
האבות פקדים דויד
המלך על הראובני ובני
וחצי שבט המנשה לכל
דבר האלהים ולדבר המלך

ל ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד טו טז יז יח יט כ כא כב כג כד כה

ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד טו טז יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט ל

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לוי ב׳ וחד רלוק אלכן לא מחיה ללוי
בעיום חשבוה׳ וללוי אמרי מבריכות ומחה:

קמואל ב׳ ואת קמואל אביאדם קמואל
בן שפטן ללוי חשבוה בן: ס׳

ליבר לוחם כסיל בן בטעבחה וקלה אחיהל
כתב׳ ב׳ זכרני בני לאל בני זבדו: ס׳

כל חשבי עי חלץ חפלונם מן
בני אפרים ועלמחלקתו
עשרים וארבעה אלף:
חשמיני לחדש
חשמינו סבבי החשתי
לזרחיו ועלמחלקתו
עשרים וארבעה אלף
חתשיעי לחדש
חתשיעי אבי עזרח ענתתי
לבמימיו ועלמחלקתו
עשרים וארבעה אלף
העשירי לחדש
העשירי מחבי חנטופתי
לזרחיו ועלמחלקתו
עשרים וארבעה אלף:
עשתי עשר לעשתי
עשר חחר שבנה חפרעתני
מבני אפריסו ועלמחלקתו
עשרים וארבעה אלף:
חשנים עשר לשנים
עשר חחר שחלבי חנטופתי
לעתנאי ועלמחלקתו
עשרים וארבעה אלף:
ועלשבטיו שראל לראובני
נגיד אלי עזרבד זכרי
לשמעוני שפטיחו

בזמעבה: ללוי
חשביה בן קמואל לאחרון
עדוק: לזחורה אליחו
מאחי רויד ליששכר לי
עמרי בן מיכאל
לזבולון ישמעיחו
בן עבדיחו לנפתלי ירימות
בן עזרי אל לבני
אפרים הושע בן עזיחו
לחצי שבטמנשה ואל בן
פדיחו: לחצי חמנשה
גלעד ידו בן זכריחו
לבנימן עשיאל בן
אבנר: לדן עזראל בן
ירחם אלה שרי שבטי
ישראל דוד אל אנשי אדוד
מספרם למבן עשרים שנה
ולמטה כי אמר יחוה להרבות
את ישראל ככוכבי השמים
יואב בן צרוה החל למנות
ולא כלה ויבן אתם עפל
ישראל ולא עלה המספר
במספר דברי הימים למלך
דוד: ועל אצרות
המלך עזמות בן עדיאל
ועל אצרות
בשדה בערים ובכפרים

ובמגדלות יחונתן בן עזיחו
ועל עשומ לארכת
הישרה לעבדת הארמה
עזרי בן כלוב ועל הכרמים
שמעי הרמתי ועל שבמים
לאצרות היין זבדי השפמי
ועל הזיתים
ויתשקמים אשר בשפלה
בעל חנן הגדרי
ועל אצרות השמן
יועש: ועל הבקר
הרעים בשרון שטרי
השרונים ועל הבקרים בעמקים
שפט בן עדלי
ועל הגמלים
אובל הישמעאלי ועל
האתנות יחדיה המרונתי
ועל הצאן יזיז
ההגרי כל אלה שרי הרכוש
אשר למלך דוד: ויחונתן
דוד דודיו עץ אשמבין
וסופר הואו יחיאל בן
חכמוני עם בני המלך:
ואחיתפל יועץ למלך
וחושי הארכי רע
המלך ואחרי אחיתפל
ויהוידע בן בניהו ואביתר

לשפטיה ב׳ הד אל וחד מל נשואבירקאב לשמעון שפטיחו: ולאנשראב חיל פדיראל
זוארן דוד: בלעיה ב׳ ולכן בנו מסדי לחמ׳ המנשה: עבדיחו ב׳ לזבולן ואנשמע וטלנבא ישמעאל
ברמן חיל חזון עבריחו:

בזאת ב׳ חזר תבואק הבאו אזכרלחמ׳ נשי
ואבכן עדיחה הזד לשטוק ולא סה לא לכמו
הבזאת עליה:

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

ושר עבאל מלך יואב

ויקחל דויד את כל שרי
ישראל שרי השבטים ושרי
המחלקות המשרתים את
המלך ושרי האלפים ושרי
המאות ושרי כל רכוש
ומקנה לבדולבניו עם
הסריסים והגבורים וכל
גבור חיל אל ירושלם ויקם
דויד המלך על רגליו ויאמר
שמעו אחיו עמי אני עם
לבבי לבנות בית מנוחה
לארון ברית יהוה ולהדם
רגלי אלהינו והכינותי
לבנות והאלהים אמר לי
לא תבנה בית לשמי כי
איש מלחמות אתה ודמים
שפכת ויבחר יהוה אלהי
ישראל בי מכל בית אבי
להיות למלך על ישראל
לעולם כי ביהודה בחר לנגיד
ובית יהודה בית אבי ובבני
אבי ביר צה להמליך על
כל ישראל ומכל בני כי רבים
בנים נתן לי יהוה ויבחר
בשלמה בני לשבת על כסא
ממלכת יהוה על ישראל
ויאמר לי שלמה בנך הוא
יבנה ביתי וחצרותי כי
בחרתי בו לי לבן ואני אהיה
לו לאב והכינותי את
מלכותו שהלעולם אם
יחזק לעשות מצותי
ומשפטי כיום הזה ועתה
לעיני כל ישראל קהל
יהוה ובאזני אלהינו שמרו
ודרשו כל מצות יהוה
אלהיכם למען תירשו את
הארץ הטובה והנחלתם
לבניכם אחריכם עד עולם
ואתה שלמה בני דע את
אלהי אביך ועבדהו בלב
שלם ובנפש חפצה כל
לבבות דורש יהוה וכל יצר
מחשבות מבין אם תדרשנו
ימצא לך ואם תעזבנו
יזנחך לעד ראה עתה כי
יהוה בחרך לבנות בית
למקדש חזק ועשה

ויתן דויד לשלמה בנו את
תבנית האולם ואת בתיו
ואצרותיו ועליתיו וחדריו
ובית הכפרת
ותבנית כל אשר היה ברוח
עמו לחצרות בית יהוה
ולכל הלשכות סביב לאצרות
בית האלהים ולאצרות
הקדשים ולמחלקות
הכהנים והלוים ולכל
מלאכת עבודת בית יהוה
ולכלי עבודת בית יהוה
לזהב במשקל לזהב לכל
כלי עבודה ועבודה לכל
כלי הכסף במשקל לכל
כלי עבודה ועבודה ומשקל
למנרות הזהב ונרתיהם
זהב במשקל למנורה ומנורה
ונרתיה ולמנורות הכסף
במשקל למנורה ונרותיה
בעבודת מנורה ומנורה
ואת הזהב משקל לשלחנות
המערכת לשלחן שלחן
וכסף לשלחנות הכסף
והמזלגות והמזרקות
והקשות הזהב טהור ולכפורי
הזהב במשקל לכפור וכפור
ולכפורי הכסף במשקל
לכפור וכפור ולמזבח

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בטיב ב. בטיפו׳ מסיק הכל בטיב כסאב אודיד ואמרי חורים מלך ישי׳: סטרי זהב ב. שלשה אלפים סטרי
זהב מזהב ויחי משקל הזהב׳: שמה ב. הנה דוד המלך שמח לכן שמח שם מעשים בצאמים׳ ו׳ ס׳:

ל דמעקרים בארץ ועם נמה ישראל לבטח
בטחים וחזקה והחזיר שי׳ נעה׳ ד׳ נ׳ ס׳:

הקטרת זהב מזקק כמשקל
ולתבנית המרכבה הכרובים
זהב לפרשים וסכים על
ארון ברית יהוה תכל בכתב
מיד יהוה עליו השכיל כל
מלאכות התבנית׳
ויאמר דויד לשלמה בנו
חזק ואמץ ועשה אל תירא
ואל תחת כי יהוה אלהים
אלהי עמך לא ירפך ולא
יעזבך עד לכלות כל מלאכת
עבודת בית יהוה׳ והנה
מחלקות הכהנים והלוים
לכל עבודת בית האלהים
ועמך בכל מלאכה לכל
נדיב בחכמה לכל עבודה
והשרים ולכל העם לכל
דבריך׳
ויאמר דויד המלך לכל
הקהל שלמה בני אחד
בחר בו אלהים נער ורך
והמלאכה גדולה כי לא
לאדם תבירה כי ליהוה
אלהים׳ וכל כחי כינותי
לבית אלהי מזהב לזהב ל
והכסף לכסף והנחשת ל
לנחשת הברזל לברזל ל

והעצים לעצים אבני שהם
ומלואים אבני פוך ורקמה
וכל אבן יקרה ואבני שיש
לרב׳ ועוד ברצותי בבית׳
אלהי ושלי סגלה זהב וכסף
נתתי לבית אלהי למעלה
מכל הכינותי לבית הקדש׳
שלשת אלפים ככרי זהב
מזהב אופיר ושבעת אלפים
ככרי כסף מזקק לטוח׳
קירות הבתים׳ לזהב לזהב
ולכסף לכסף ולכל מלאכה
ביד חרשים׳ ומי מתנדב
למלא ידו היום ליהוה׳
ויתנדבו שרי האבות ושרי
שבטי ישראל ושרי אלפים
וחמאות ושרי המלאכת׳
המלך׳ ויתנו לעבודת בית
האלהים זהב ככרים חמשת
אלפים וארבעים רבוא וכסף
ככרים עשרת אלפים וזהשת
רבוא ושמונת אלפים ככרים
וברזל מאת אלף ככרים׳
והנמצא אתו אבנים נתנו
לאוצר בית יהוה׳ על יד
יחיאל הגרשני׳ ויי שמחו
העם׳ על התנדבם כי בלב

שלם התנדבו ליהוה׳ וגם
דויד המלך שמח שמחה
גדולה׳
ויברך דויד את יהוה לעיני
כל הקהל׳ ויאמר דויד ברוך
אתה יהוה אלהי ישראל
אבינו מעולם ועד עולם׳
לך יהוה הגדלה והגבורה
והתפארת והנצח וההוד
כי לך בשמים ובארץ׳ לך
יהוה הממלכה והמתנשא
לכל לראש׳ והעשר׳
והכבוד מלפניך ואתה׳
מושל בכל׳ וביד כחך וגבורה
וביד׳ לגדל ולחזק לכל׳
ועתה אלהינו מודים אנחנו
לך ומהללים לשם תפארתך׳
וכי מי אני וכי מי עמי כי נעצר
כח להתנדב כזאת׳ כי ממך
הכל ומידך נתנו לך׳ כי
גרים אנחנו לפניך׳ ותושב
ככל אבתינו כי צלו ימינו
על הארץ ואין מקוה׳
יהוה אלהינו כל ההמון׳
הזה אשר הכנו לבנות לך
בית לשם קדשך׳ מידך
היא ולך הכל׳ וגם עתה׳

ויכתבם ואלוה ל ויעלו ארון אלהים ואמרי רוי לכל קהל ישראל ויסן ד׳ שור והסנים ואלוה לקוים ולמה מהלקים הלא מהר מהלקים ד׳ ישראל׳ ויהיה ד׳ ישראל
ואזקיהו ואמר לעם לישבו׳ ויהי רשו ויהי הסנים ומן ד׳ עבדו בשבת שמת לבאים ד׳ ל׳ ומנם ישראל שקד׳ ד׳ שמרו הקבל׳ הסנים וישבו הסנים מן
ובכל הדשים נאספו ואלה ישראל המריטה ואלה הטבדים ואלוים אשר ב׳ עם הבבל ד׳ ס׳ הדרים הסנים ואלוים ומחדר׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

אלהי כי אתה בחן לבב׃
ומישרים תרעה אני בישר
לבבי התנדבתי כל אלה׃
ועתה עמך המצאו פה
ראיתי בשמחה להתנדב׃
לך יהוה אלהי אבותינו׃
יעקב וישראל אבותינו׃
שמרה זאת לעולם ליצר
מחשבות לבב עמך והכן
לבבם אליך׃ וקשלמה׃
בנתתי לבב שלם לשמור
מצותיך עדותיך וחקיך׃
ולעשות הכל לבנת הבירה
אשר הכינותי׃

ויאמר דויד לכל הקהל׃
ברכו נא את יהוה אלהיכם
ויברכו כל הקהל ליהוה׃
אלהי אבותיהם ויקדו׃
וישתחוו ליהוה למלך׃
ויזבחו ליהוה׃ ויעלו
עלות ליהוה למחרת היום
ההוא פרים אלף אילים
אלף כבשים אלף ונסכיהם
וזבחים לרב לכל ישראל׃
ויאכלו וישתו לפני יהוה
ביום ההוא בשמחה גדולה
וימליכו שנית לשלמה בן

דויד ויצו שחו ליהוה לנגיד
ולצדוק לכהן ולשבנא לסופר
על כסא יהוה למלך תחת
דויד אביו ויצלחו׃ וישמע
אליו כל ישראל׃ וכל׃
השרים והגבורים וגם כל בני
המלך דויד נתנו יד תחת
שלמה המלך׃ ויגדל יהוה
את שלמה למעלה לעיני
כל ישראל׃ ויתן עליו הוד
מלכות אשר לא היה על
כל מלך לפניו על ישראל׃

ודויד בן ישי מלך על כל
ישראל׃ וימים אשר
מלך על ישראל ארבעים
שנה בחברון מלך שבע
שנים ובירושלם מלך׃ ש
שלשים ושלש׃ ומלת׃
בשיבה טובה שבע ימים
עשר וכבוד וימלך שלמה

בנו תחתיו׃ ודברי דויד המלך
הראשנים והאחרנים הנם
כתובים על דברי שמואל
הראה ועל דברי נתן הנביא
ועל דברי גד החזה׃ עם כל
מלכותו וגבורתו ועתים

אשר עברו עליו על ש
ישראל׃ ועל כל ממלכות
הארצות׃
ויתחזק שלמה בן דויד׃
על ממלכתו׃ ויהוה אלהיו
עמו ויגדלהו למעלה׃
ויאמר שלמה לכל ישראל
לשרי האלפים והמאות׃
ולשפטים ולכל נשיאי כל
ישראל אבות׃
ויבלו שלמה וכל הקהל
עמו לבמה אשר בגבעון
כי שם היה אהל מועד׃
האלהים אשר עשה משה
עבד יהוה במדבר׃ אבל
ארון האלהים העלה דויד
מקריית יערים כהכין לו
דויד כי נטה לו אהל׃
בירושלם׃ ומזבח הנחשת
אשר עשה בצלאל בן
אורי בן חור שם לפני׃ ש
משכן יהוה ויבקשהו
שלמה׃ ויעל ש
שלמה שם על מזבח׃ ש
הנחשת לפני יהוה אשר
לאהל מועד׃ ויעל עליו
עלות אלף׃ בלילה ההוא

אביהם ויחזק וישראל׃ ל׃ ולפי לאשיהם וחזו
בעלות הקטרת שחבו אל יהוה׃ ס׃

ט׳ל שטעמי בבא מקא ויש כמה וכרכו וחזרבו וסי׳ל שטעמי בביא לא מקא ויש לא משמע כמו ברמו
נא וחשבו בו׃ וחסכו בו׃ ס׃ ול׳ שלמה ז׳ שנים עשרה ל׳ שלמה אחז דא קדיא ל׳ שלמה עבדך לא
הן לבב שלם וכתוב עשרים׃ ס׃

וכל השרים ב׳ וחזרבו המלך אל ו׳ ישרי ע׳ המלך וחזקיהו וכלה שם זכוהו גדולים׃ ס׃ על כל ישראל ח׳
בגלל שהיה כיעבשהו בירושלם ומלך ויחזיר המלך שלמה לנגר על כל ישראל ח׳ ישראל וחזקיהו׃ ס׃

מגלבוא ואד׳ נאז׳ ל׳ וד׳ עמים אשר ו׳ ר׳
עטרתו ו׳ ר׳ פרד ו׳ ר׳ פרי׃ ס׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ב פסוק מ״ט ומשלמתו ואומרבה ה׳ עמה שלם ומיטבה התחשת של קדשיה במתי שש ושמנה ש׳ ס׳
ואת נפש ל׳ ויקד אדם לריש ויבא ו׳ אבי אל אחיך ועטה לבי מעבר ואמר שלמה לאחזים הבה מי

יראיו ל׳ ומעלה ומבא אל לבים ורעלו ומאמר
ארבה ומי אחי בעמאל ומלבם ס׳

נִרְאָה אֱלֹהִים לְשָׁלֹמֹה ש׳ מִלְּפָנֶיךָ אֶחֱלֹמוֹ עֵרֹבַיִם לְךָ ש׳ מִלֶּה־נָּא לֵאמֹר כַּאֲשֶׁר ש׳
וַיֹּאמֶר לוֹ שֶׁאֱלָנָּה אֶתָּן עָשִׂית עִם דָּוִיד אָבִי ש׳ ל׳
לֵךְ וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה לֵאלֹהִים וַתִּשְׁלַחֵנוּ אֲרָזִים לִבְנוֹת לוֹ
אַתָּה עָשִׂיתָ עִם דָּוִיד אָבִי בַּיִת לְשֶׁבֶת בּוֹ הִנֵּה אֲנִי בוֹנֶה ג׳ ל׳ ראש מלל
חֶסֶד גָּדוֹל וְהִמְלַכְתָּנִי תַּחְתָּיו בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָי ל׳ ש׳ פסוק במיל
וחד
עַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים יָאֻמַן לְהַקְטִיר לְפָנָיו
כי אמרת ותמלא
וְדָבָר עִם דָּוִיד אָבִי כִּי אַתָּה קְטֹרֶת סַמִּים עֵרֶךְ לַחֶם תָּמִיד וְעֹלוֹת לַבֹּקֶר וָעָרֶב
הִמְלַכְתָּנִי עַל עַם רַב כַּעֲפַר הָאָרֶץ עַתָּה חָכְמָה וּמַדָּע ל׳ ל׳ ל׳

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

ואמר רבי שלום בר יוסי גם שלשתם קליטה דפתן דברי חכמים ומחזה נפרט כמו ראמר בחלום: ס

ואמר רבי שלום בר יוסי גם שלשתם קליטה דפתן דברי חכמים ומחזה נפרט כמו ראמר בחלום: ס

ואמר רבי יוסי בר חלפתא

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ומשקל למסמרות ריש
לשקליים חמשים זהב
והעלות חפה זהב ויעש
בבית קדש הקדשים כרובים
שנים מעשה צעצעים
ויצפו אתם זהב וכנפי
הכרובים ארכם אמות ש
עשרים כנף האחת לאמות
חמש מגעת לקיר הבית
והכנף האחרת אמות
חמש מגיע לכנף הכרוב
האחר וכנף הכרוב האחד
אמות חמש מגיע לקיר
הבית והכנף האחרת אמות
חמש רבקה לכנף הכרוב
האחר כנפי הכרובים
האלה פרשים אמות
עשרים ועמדים על
רגליהם ופניהם לבית
ויעש את הפרוכת
תכלת וארגמן ותולעת שני
ובוץ ויעל עליו כרובים
ויעש לפני הבית
עמודים שנים אמות
שלשים וחמש ארך
וה צפת אשר על ראשו
אמות חמש

ויעשו שרשות
בדביר ויתן על ראש
העמודים ויעשו רמונים
מאה ויתן בשרשות
ויקם את העמודים לפני
היכל אחד מימין ואחד
משמאל ויקרא שם
הימנו כנין שם המאלי
בעז ויעשו כן
נחשת עשרים אמה ארכו
ועשרים אמה רחבו עשר
אמות קומתו
ויעש את הים
מוצק עשר באמה מן שפתו
אל שפתו עגול סביב ש
וחמש באמה קומתו וקו
שלשים באמה יסב אתו
סביב ודמות בקרים תחת
לו סביב סביב סובבים אתו
עשר באמה מקיפים את
הים סביב שנים טורים
הבקר יצוקים בצק צקתו
עומד על שנים עשר בקר
שלשה פנים צפונה ושלשה
פנים ימה ושלשה פנים
נגבה ושלשה פנים מזרחה
והים עליהם מלמעלה

וכל אחריהם בביתה ועבדו
טפחו שפתו כמעשה
שפת כוס פרח שושן שנים
מחזיק בתים שלשת
אלפים וכל
ויעש כיורים
עשרה ויתן חמשה מימין
וחמש שמאול לרחץ בה
כהם את מעשה העולה
יריחו בם והים לרחץ בו
לכהנים בו ויעש
את מנרות הזהב עשר
כמשפטם ויתן בהיכל
חמש מימין וחמש
משמאל ויעש
שלחנות עשרה ויתן
בהיכל חמשה מימין
וחמשה משמאל ויעש
מזרקי זהב מאה ויעש
חצר הכהנים והעזרה
הגדולה והדלתות לעזרה
ודלתותיהם עפה נחשת
ואת הים נתן מכתף
הימנית קדמה מימול נגבה
ויעשו חורם את הסירות
ואת הציעים ואת המזרקות
ויכל חירם לעשות

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

אתחמי לאמה אשר עשה
לעלה שלמה בית אלהים
עמודים שנים וחגלות
והכתרות על ראש העמודים
שתים ורשתות שתים
לכסות את שתי גלות
הכתרות אשר על ראש
העמודים ואת הרמונים
ארבע מאות לשתי
הרשתות שנים טורים
רמונים לשבכה האחת
לכסות את שתי גלות
הכתרות אשר על פני
העמודים ואת המכונות
עשה ואת הכירות עשה
על המכונות את הים אחד
ואת הבקר שנים עשר
תחתיו ואת הסירות ואת
היעים ואת המזלגות ואת
כל כליהם עשה חורם
אביו למלך שלמה לבית
יהוה נחשת מרוק בבכר
הירדן יצקם המלך בעבי
האדמה בין סכות ובין
צרתה ויעש שלמה כל
הכלים האלה לרב מאד
כי לא נחקר משקל
הנחשת
ויעש שלמה את כל הכלים
אשר בית האלהים ואת
מזבח הזהב ואת שלחן
ועליהם לחם הפנים ואת
חמני הורתיחם לבערם כמשפט
לפני הדביר זהב סגור
והפרח והנרות והמלקחים
זהב היא מכלות זהב
והמזמרות והמזרקות
והכפות והמחתות זהב
סגור ופתח הבית לקדשי קדשים
הפנימית לקדש הקדשים
ודלתי הבית להיכל זהב
ותשלם כל המלאכה
אשר עשה שלמה לבית
יהוה ויבא שלמה
את קדשי דויד אביו ואת
הכסף ואת הזהב ואת
כל הכלים נתן בארות
בית האלהים
אז יקהל שלמה את זקני
ישראל ואת כל ראשי
המטות נשיאי האבות לבני
ישראל אל ירושלם
להעלות את ארון ברית
יהוה מעיר דוד היא עיון
הלחות אשר נתן משה

ויקהלו אל המלך כל איש
ישראל בחג הוא החדש
השביעי ויבאו כל זקני
ישראל הלוים
את הארון ויעלו את
הארון את אהל מועד
ואת כל כלי הקדש אשר
באהל העלו אתם הכהנים
הלוים והמלך שלמה וכל
עדת ישראל הנועדים
עליו לפני הארון מזבחים
צאן ובקר אשר לא
יספרו ולא יימנו רב
ויביאו הכהנים את ארון
ברית יהוה אל מקומו אל
דביר הבית אל קדש
הקדשים אל תחת כנפי
הכרובים ויהיו הכרובים
פרשים כנפים על מקום
הארון ויכסו הכרובים על
הארון ועל בדיו מלמעלה
ויאריכו הבדים ויראו
ראשי הבדים מן הארון
על הדביר ולא יראו
החוצה ויהי שם עד היום
הזה אין בארון רק שני
הלחות אשר נתן משה

מן ר״א פ״ל ראבין ו״ג ביד פמוק ומעתן לסמת ונטמן וכתוב. ואמבן ומ״כן וחבן ובתן. ועבדון ורחב וחמון וקמו. ושמשיה ודוגים וחזיקיה וגדיקיה.
ולבאמות ולהים ועין ורמון. ואלמלך ועמעד ומשאל ומבן. וחבש ואמאה ויצאן ושמוט. ומשמה ואחל ובלבה ומדדיה. ומלמה ומה אחל ומחזן
ומחוכי. ומחמזמה וזוכ חוכיו ומכלי ומחמלמה:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

בחרב אשר ברת יהוה׃ עם בני ישראל בעתם מני ערים׃ ויחיב עתה בחנים מן׃ הקדש כיכל הבחנים׃ חנני׳ נאים התקדשו׃ אין לשמור למחלקות והלוים המשרתים לכל אלהימן לידות ולבניהם ולאחיהם מלבשים בוץ במעלתים ובעלים וכנרות עמדים׃ מזרח למזבחו עם יחס מחנים למאה ועשרים מחעיים מחעיים בחצרות ויהיב אחר׃ למחצי ערים ולמשרתים׃ לחשמיע קול אחד להלל ולהודות ליהוה ובהרים קול בחצרות ובמעלתים ובכל השיר ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא ענן בית יהוה׃ ולא יכלו׃ חנכים לעמוד לשרת׃ מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית האלהים׃

אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל׃ ואני בנתי

בית זבל לך ומכון לשבתך׃ עולמים׃ ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל׃ ישראל׃ ויאמר ברוך יהוה׃ אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דויד אבי ובידיו׃ מלא לאמר׃ מן היום אשר הוצאתי את עמי מארץ מצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ולא׃ בחרתי באיש להיות נגיד על עמי ישראל׃ ואבחר בירושלם להיות שמי שם׃ ואבחר בדויד להיות׃ על עמי ישראל׃ ויהי עם לבב דויד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל׃ ויאמר יהוה אל דויד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית׃ לשמי היטיבות כי היה עם לבבך׃ רק אתה לא תבנה הבית כי בנך היוצא מחלציך הוא יבנה הבית לשמי׃ ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקום תחת דויד אבי

ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה׃ ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל׃ ואשים שם את הארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל׃ ויעמד לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל׃ ויפרש כפיו׃ כי עשה שלמה כיור נחשת ויתנהו בתוך העזרה חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו ואמות שלוש קומתו׃ ויעמד עליו ויברך על ברכיו נגד כל קהל ישראל׃ ויפרש כפיו׃ השמים׃ ויאמר׃ יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ובארץ׃ שמר הברית והחסד׃ לעבדיך׃ ההלכים לפניך בכל לבם׃ אשר שמרת׃ לעבדך דויד אבי את׃ אשר דברת לו ותדבר׃ בפיך ובידך מלאת כיום הזה׃ ועתה יהוה אלהי׃ ישראל שמר לעבדך׃ דויד אבי את אשר דברת

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

לו לאמר לא יכרת לך איש
מלפני יושב על כסא ׃
ישראל רק אם ישמרו ׃
בניך את דרכם ללכת ׃
בתורתי כאשר הלכת לפני
ועתה יהוה אלהי ישראל
יאמן דברך אשר דברת ׃
לעבדך לדויד כי האמנם
ישב אלהים את האדם ׃
על הארץ הנה השמים ׃
ושמי השמים לא יכלכלוך
אף כי הבית הזה׳ אשר
בניתי ופנית אל תפלת ׃
עבדך ואל תחנתו׳ יהוה
אלהי לשמע אל הרנה
ואל התפלה אשר עבדך
מתפלל לפניך היום ׃
עינך פתחות אל הבית׳
הזה יומם ולילה אל המקום
אשר אמרת לשום שמך
שם לשמו׳ ע׳ אל התפלה
אשר יתפלל עבדך אל
המקום הזה׳ ושמעת׳
אל תנני׳ עבדך ועמך
ישראל אשר יתפללו׳ ׃
אל המקום הזה׳ ושמעת׳
אתה׳ ׃ ׃ ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולדעת ה׳ ודעת אחכא בנריבן טי ב׳ בפקוד מי שמר נקדיא ואבקרו ולד עתר שרב כמל׳ נשבו ה׳ ויבא
יוד ואנשו ושמו נשי דוד כשבו וחכרופ לטלכי אחלוח שנים אל לבבם ו׳ ו׳ ו׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ל׳ישראל׳ ו׳ושמע׳ומיד׳סרן מדין זה׳ראמר׳לרעקב׳שמחים׳ושמח׳לב׳ומביר׳ואחלם
אמבינל׳אמיכה׳ וטובי׳ ג׳שמחים׳ומשמח׳לב׳המלכים׳ומבדו׳ולרים׳אשר׳אינבחם׳ פ׳

ב׳ פסוקין׳דמיטע׳בטעמיהון׳חד׳לחבריה׳
עמי׳אשר׳סרו׳אשלי׳ישלח׳בעמי׳אשר׳נקריא׳
שמי׳ ישלחו׳

בכל׳אשר׳שמעתי׳ל׳ואת׳שבן׳ופשחה׳על
הארץ׳מחמס׳ואחלנו׳אמר׳ומלך׳ומבדו׳ פ׳

ואת׳הבית׳ה׳וקרע׳מבית׳סביב׳אשרה׳קרשתו׳ומבדו׳ויאמר׳מחר׳קטר׳עבן׳בדשמים׳ ואתבשם׳ו׳ויבא
ומחזר׳ארבע׳רגל׳מי׳ידעתך׳לפרעה׳אשר׳ישר׳ויעבדו׳ויעבדו׳אתהמלך׳ולשלמה׳שנים׳עשר׳בעיבים׳בעת׳שלמה
ומה׳דבר׳חמש׳ומדד׳מידן׳עשרים׳ פ׳

ל׳ישראל׳ ו׳ושמע׳ומיד׳סרן מדין זה׳ראמר׳לרעקב׳שמחים׳ומשמח׳לב׳ומביר׳ואחלם
אמבינל׳אמיכה׳ וטובי׳ ג׳שמחים׳ומשמח׳לב׳המלכים׳ומבדו׳ולרים׳אשר׳אינבחם׳ פ׳

ב׳ פסוקין׳דמיטע׳בטעמיהון׳חד׳לחבריה׳
עמי׳אשר׳סרו׳אשלי׳ישלח׳בעמי׳אשר׳נקריא׳
שמי׳ ישלחו׳

בכל׳אשר׳שמעתי׳ל׳ואת׳שבן׳ופשחה׳על
הארץ׳מחמס׳ואחלנו׳אמר׳ומלך׳ומבדו׳ פ׳

ואת׳הבית׳ה׳וקרע׳מבית׳סביב׳אשרה׳קרשתו׳ומבדו׳ויאמר׳מחר׳קטר׳עבן׳בדשמים׳ ואתבשם׳ו׳ויבא
ומחזר׳ארבע׳רגל׳מי׳ידעתך׳לפרעה׳אשר׳ישר׳ויעבדו׳ויעבדו׳אתהמלך׳ולשלמה׳שנים׳עשר׳בעיבים׳בעת׳שלמה
ומה׳דבר׳חמש׳ומדד׳מידן׳עשרים׳ פ׳

ל׳ישראל׳ ו׳ושמע׳ומיד׳סרן מדין זה׳ראמר׳לרעקב׳שמחים׳ומשמח׳לב׳ומביר׳ואחלם
אמבינל׳אמיכה׳ וטובי׳ ג׳שמחים׳ומשמח׳לב׳המלכים׳ומבדו׳ולרים׳אשר׳אינבחם׳ פ׳

ב׳ פסוקין׳דמיטע׳בטעמיהון׳חד׳לחבריה׳
עמי׳אשר׳סרו׳אשלי׳ישלח׳בעמי׳אשר׳נקריא׳
שמי׳ ישלחו׳

בכל׳אשר׳שמעתי׳ל׳ואת׳שבן׳ופשחה׳על
הארץ׳מחמס׳ואחלנו׳אמר׳ומלך׳ומבדו׳ פ׳

ואת׳הבית׳ה׳וקרע׳מבית׳סביב׳אשרה׳קרשתו׳ומבדו׳ויאמר׳מחר׳קטר׳עבן׳בדשמים׳ ואתבשם׳ו׳ויבא
ומחזר׳ארבע׳רגל׳מי׳ידעתך׳לפרעה׳אשר׳ישר׳ויעבדו׳ויעבדו׳אתהמלך׳ולשלמה׳שנים׳עשר׳בעיבים׳בעת׳שלמה
ומה׳דבר׳חמש׳ומדד׳מידן׳עשרים׳ פ׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ואון עדי׳ ז׳ חמשכנות דמלכים שנעשה בזאת בעלות דברי ימים ונשמר אורים ותמים
ראש פסוק מה הנגע מצוה אשר ועמדה׳ ׃ ט׳

ואול בת ה׳ ושמעתון הי׳ענה והבירו אות בקבצו אתבנטה
והמלך שלמה אהבו את בת פר׳ שד ד׳עלה׳ ׃ ו׳

ויבא את בית חורו׳ עליון
ואת בית חורון תחתון׃ ט׳
ערים צור חומות דלתים
ובריח׃ ואת בעלת ואת׃ ט׳
בלעדי המסכנות אשר חיו
לשלמה ואת כל ערי המרכב
ואת ערי הפרשים ואת כל
חשק שלמה אשר חשק
לבנות בירושלם ובלבנון׃
ובכל ארץ ממשלתו׃ כל׃ ט׳
העם הנותר מן החתי והאמרי
והפרזי והחוי והיבוסי אשר
לא מבני ישראל המה׃ מן׃ ט׳
בניהם אשר נותרו אחריהם
בארץ אשר לא כלום בני
ישראל ויעלם שלמה למס
עד היום הזה׃ ומן עבדי׃ ט׳
ישראל לא שם שלמה לעבדים
שלמה כי אנשי מלחמה׃
ובי׳ שריו שלשים ושני׳ רכבו
ופרשיו׃
ואלה שרי הנצבים אשר
למלך שלמה חמש׃ ט׳
ומאתים המרדים העם׃ ואת
בת פרעה עלה שלמה׃ ט׳
מעיר דוד לבית אשר בנה

לה כי אמר לא תשב אשה
לאבית דויד מלך ישראל
כי קדש המה אשר בא׃ ט׳
אליהם ארון יהוה׃
אז העלה שלמה עלות
ליהוה על מזבח יהוה אשר
בנה לפני האולם׃ ובדבר
יום ביום להעלות כמצות
משה לשבתות ולחדשים
ולמועדות שלשת פעמים
בשנה בחג המצות׃ ובחג
השבעות׃ ובחג הסכות׃ ט׳
ויעמד כמשפט דויד אבין
את מחלקות הכהנים על
עבודתם והלוים על׃ ט׳
משמרותם להלל ולשרת
נגד הכהנים לדבר יום ביומו
ושערים במחלקותם׃
לשער ושער כי כן מצות
דויד איש האלהים׃ ולא׃ ט׳
סרו מצות המלך על׃ ט׳
הכהנים והלוים לכל דבר
ולאצרות׃ ותכונו כל מלאכת
שלמה עד היום מיסד בית
יהוה ועד כלתו שלם בית
יהוה׃ אז הלך
שלמה לעציון גבר ואל

אילות על שפת הים בארץ
ארום׃ וישלח לו חורם ביד
עבדיו אניות ועבדים׃ ט׳
ויבאו עם עבדי׃ ט׳
שלמה אופירה ויקחו משם
ארבע מאות וחמשים ככר
זהב ויבאו אל המלך שלמה׃

ומלכת שבא שמעה את׃ ט׳
שמע שלמה ותבא לנסות
את שלמה בחידות׃ ביה׳ שלם
בחיל לכבד מאד וגמלים׃ ט׳
נשאים בשמים ורהב לרב
ואבן יקרה ותבוא׃ אל׃ ט׳
שלמה ותדבר עמו את כל
אשר היה עם לבבה׃ ויגד
לה שלמה את כל דבריה
ולא נעלם דבר משלמה׃
אשר לא הגיד לה׃ ותרא
מלכת שבא את חכמת׃
שלמה והבית אשר בנה׃
ומאכל שלחנו ומושב׃ ט׳
עבדיו ומעמד משרתיו
ומלבושיהם ומשקיו׃ ט׳
ומלבושיהם ועלותו אשר
יעלה בית יהוה ולא היה
עוד בה רוח׃ ותאמר אל

כמשפט׃ ה׳ טת׳ ומשמה ואש לבנו ובאו לישה
אל יהוה הזה הראש ויעבר ומעבר ארון תחבולה׃

ר׳ מן דסט ע דפלי שמ׳ שלמה לשון יהוה לשמו חטיפי אלו הקרבים בעלם דעולם הא מיהבר
עוד היה חדבר ואמטמו לחבריה חזוני הדוסקה׃ חטי חיפיפי שמ׳ע שלמה חנגרא למזוזה חסיבי עמה הא
נעלם דבר ר׳ עליהם ולא אחר עוד סר׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

המלך אמת הדבר אשר
שמעתי בארצי על דברך
ועל חכמתך׃ ולא האמנתי
לדבריהם עד אשר באתי׃
ותראינה עיני והנה לא הגד
לי חצי מרבית חכמתך׃
יסף עלה שמועה אשר
שמעתי׃ אשרי אנשיך
ואשרי עבדיך אלה עמדים
לפניך תמיד השמעים את
חכמתך׃ יהי יהוה אלהיך
ברוך אשר חפץ בך לתתך
על כסא ולמלך׃ ליהוה׃
אלהיך באהבת אלהיך את
ישראל לעמדו לעולם
ויתנך עליהם למלך לעשות
משפט וצדקה׃ ותתן׃
למלך מאה ועשרים ככר
זהב ובשמים לה מאד׃
ואבן יקרה ולא היה כבשם
ההוא אשר נתנה מלכת׃
שבא למלך שלמה׃ וגם
עבדי חירם ועבדי שלמה
אשר הביאו זהב מאופיר
הביאו עצי אלגומים׃
ואבן יקרה׃ ויעש המלך
את עצי האלגומים׃

מסלות לבית יהוה ולבית
המלך וכנרות ונבלים לשרים
ולאנשי הכתים׃
בארץ יהודה׃ והמלך׃
שלמה נתן למלכת שבא
את כל חפצה אשר שאלה
מלבד אשר הביאה׳ אל
המלך׃ ותפן ותלך׃
לארצה היא ועבדיה׃
ויהי משקל הזהב אשר
באה שלמה בשנה אחת
ששים ומאות וששים׃ וששת
ככרי זהב׃ לבד מאנשי׃
הסחרים והסחרים מביאים
וכל מלכי ערב ופחות׃
הארץ מביאים זהב וכסף
לשלמה׃ ויעש המלך ש
שלמה מאתים ענה זהב׃
שחוט ששמאות זהב׃
שחוט יעלה על הצנה׃
האחת׃ ושלשמאות׃
מגנים זהב שחוט שלש׃
מאות זהב יעלה על המגן
האחת׃ ויתנם המלך בבית
יערת הלבנון׃
ויעש המלך כסא גדול
ויעפהו זהב טהור׃ וששת

מעלות לכסא ורכש בזהב
לכסא מאחזים ורדות מזה
ומזה על המקום המשבת׃
ושנים ארות עמדים אצל
הידות׃ ושנים עשר ארות
עמדים שם על הששת׃
המעלות מזה ומזה לא
נעשה כן לכל ממלכה׃
וכל כלי משקה המלך ש
שלמה זהב וכל כלי בית
יערת הלבנון זהב סגור אין
כסף נחשב בימי שלמה
למאומה׃ כי אניות למלך
הלכות תרשיש עם עבדי
חורם אחת לשלש שנים
תבאנה אניות תרשיש׃
נשאות זהב וכסף שנהבים
וקופים ותכיים׃
ויגדל המלך שלמה מכל
מלכי הארץ לעשר׃
והמלך׃ וכל מלכי הארץ
מבקשים את פני שלמה
לשמע את חכמתו אשר

נתן האלהים בלבו׃ ויהם
מביאים איש מנחתו כלי
כסף וכלי זהב ושלמות
נשקוב שמים סוסים׃

ראש פסוק

ראש פסוק

ראש פסוק

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ופרדים דבר שנה בשנה׃
ויהי לשלמה ארבעת אלפים ארות סוסים ומרכבות ושנים עשר אלף פרשים וינחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם׃ ויהי מושל בכל המלכים מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים׃ ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב׃ ומוצאים סוסים ממצרים לשלמה ומכל הארצות׃ ושאה דברי שלמה הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים על דברי נתן הנבא ועל נבואת אחיה השילוני ובחזות עדו החזה על ירבעם בן נבט׃ וימלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה׃ ויישן שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר אביו דויד ויملך רחבעם בנו תחתיו׃

וילך רחבעם שכמה כי שכם באו כל ישראל להמליך אתו׃ והי כשמע ירבעם בן נבט והוא במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם ממצרים וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר׃ אבינו העמיס את עלנו ועתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו המכבד אשר נתן עלינו ונעבדך׃ ויאמר אלהם עוד שלשת ימים ושובו אלי וילך העם׃ ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים לפני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב לעם הזה דבר׃ וידברו אליו לאמר אם תהיה לטוב לעם הזה ורצית אלהם ודברת אלהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים׃ ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצו אתו׃ ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו עמדים לפניו׃ ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העול אשר נתן אביך עלינו׃ וידברו אתו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר אל העם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכבד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר אלהם קטני עבה ממתני אבי׃ ועתה אבי העמיס עליכם עול כבד ואני אסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים׃ ובא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלשי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלשי׃ וענם המלך קשה ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים׃ וידבר

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אחותו ה׳ ומשמרתו ואחור אמרך אל אחותו והתיבשקע אחותו ונעשתן
אשתו ויבעט ויקטיר אותו בי הוסרטבה מעבד ויאלהים׃ :

אמטף ו׳ חק ומזעטו ויאבר אלהים דמלכים ושטו אבו ויעמיד פלטר ויחטי אלהים
לדוד דמלכים להוידבלעיי אחזור אוסר׃ כעבד דאלהים ב׳ מיגנבו וחיבי כיחוסר
נמבטו מעבד׃ :

אלהים כי עצתה הילדים ע׳
לאמר אבביד את עלכם
ואני אסיף עלו אביסר
את תכם בשוטים ואני ע׳
בעקרבים ול אשמע עתמלך
אלהם עם כי יחיתה נסבה ע׳
מעסה אלהים למעוקיס
יהוה את דברו אשר דבר
ביד אחיהוה שלונ׳ אל
ירבעם בזנבט וכל ישראל
כי לא שמע המלך לחס
וישיבוהעם את המלך ע׳
לאמר מה לנו חלק בדוד
ולא נחלה בבן ישי איש
לאהליו ישראל עתה ע׳
ראה בית דויד ונלך כל
ישראל לאהליו׃
ובני ישראל
הישבים בערי יהודה וימלך
עליהם רחבעם וישלח
המלך רחבעם את הדרס ע׳
אשר עלהמס וירגמו בו בני
ישראל אבו וימת והמלך
רחבעם התאמץ לעלות
במרכבה לנוס ירושלם
ויפשעו ישראל
בבית דויד עד היום הזה׃

ויבא רחבעם
ירושלם ויקהל את בית
יהודה ובנימן מאה ע׳ ש
ושמונים אלף בחור עשת
מלחמה להלחם עם ע׳
ישראל להשיב׳׳ את
הממלכה לרחבעם׃

ויהי דבר יהוה אל שמעיה
איש האלהים לאמר׃ ע׳
אמר אל רחבעם׳׳ בן
שלמה מלך יהודה ואל
כל ישראל ביהודה ובנימן
לאמר כה אמר יהוה׃
לא תעלו ולא תלחמו׃
עם אחיכם שובו איש
לביתו כי מאתי נהיה ע׳
הדבר הזה וישמעו את
דברי יהוה וישבו מלכת
אל רבעם׃
וישבר רחבעם בירושלם
ויבן ערים למצור ביהודה
ויבן את בית לחם ואת
עיטם ואת תקוע ואת
בית צור ואת שוכו ואת
עדלם ואת גת ואת מרשה
ואת זיף ואת אדורים ע׳

ואת לכיש ואת עזקה׃
ואת צרעה ואת אילון
ואת חברון אשר ביהודה
ובבנימן ערים מצרות׃ ע׳
ויחזק את המצרות ע׳
ויתן בהם נגדים ואצרות
מאכל ושמן ויין׃ ובכל
עירו עיי ענות ורמחים
ויחזקם להם מאד ויהי
ליהודה ובנימן׃
והכהנים והלוים
אשר בכל ישראל התיצבו
עליו מכל גבולם׃ כי עזבו
הלוים את מגרשיהם
ואחזתם ובאו ליהודה ל
ולירושלם כי הזנחם ע׳
ורבעם ובניו מנעו הכהן ליהוה
ויעמד לו כהנים לבמות
ולשעירים ולעגלים אשר
עשה׃ ואחרי כן מכל
שבטי ישראל הנתמס
את לבבם לבקש׃ את
יהוה אלהי ישראל באו
ירושלם לזבח ליהוה ע׳
אלהי אבותיהם׃ ויחזקו
את מלכות יהודה ויאמיצו
את רחבעם בן שלמה׃

שמעשה ה׳ ואל שמעיהו הנבלפי ונגם איש חרוד מינגבא ויריבית בית תשלך וחוד דבריהוה ועמרהוע הלוים
שמעיהו׃ ולא ולחמו ב׳ דמיר ג׳ לפני אביהם כה אמר יהוה דאמר הימנגן׳ וחוד כה אמר יהוה לא
תעלו ולא תלחמו לדמלכה׃ :

לחרבה ג׳ ולא הכרשים והלוביים ובכל עד
ועד עצות ולהלוים ומן׃ עבודתם ומים׃ :

לשנים

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולשעירים לשעירים ב׳ כל ושעירים וקדו שם לבמות ולשעירים: ויחזיקו ב׳ אומלות
מחזיקה ויחזיק לעבוד: ס׳. ויאמרו א׳ ב׳ בית א׳ וקדיבת ל׳ וחזא בן שפני ומרי ומרכזראש ואמרא
ואמרשליט: ס׳

חומשיקן ג׳ כל ומטטון עלה שישק
מצרים לגזוז המלך ומכין: ס׳

לשנים שלוש כיחלכו ׃ ג׳
בדרך דוד ושלמה לשנים
שלוש ויקחו רחבעם ׃ ד׳
אשה את מחלת בן ירימות
בן דויד ואביחיל בת אליאב
בן ישי: ותלד לו בנים ׃ את
יעוש ואת שמריה ואת
זחם: ואחריה לקח את ׃ ה׳
מעכה בת אבשלום ותלד
לו את אביה ואת עתי ׃ ו׳
ואת זיזא ואת שלמית ׃
ויאהב רחבעם את מעכה
בת אבשלום מכל נשיו ׃ ז׳
ופילגשיו כי נשים שמונה
עשרה נשא ופילגשים
ששים וילד עשרים ׃
ושמונה בנים וששים בנות ׃
ויעמד לראשרחבעם ׃ ח׳
את אביה בזמאכה לנגיד
באחיו כי להמליכו: ויכן ׃ ט׳
ויפרץ מכל בניו לכל ׃ י׳
ארצות יהודה ובנימן לכל
ערי המצרות ויתן להם ׃ יא׳
חמזון לרב וישאל תמלון ׃
נשים ויהי כהכין מלכות
רחבעם וכחזקתו עזב ׃ יב׳
את תורת יהוה וכל ישראל
עמו: ׃ יג׳
ויהי בשנת חמש עשרה ׃ יד׳
למלך רחבעם עלה שישק
מלך מצרים על ירושלם ׃ טו׳
כי מעלו ביהוה באלף ׃
ומאתים רכב ובששים ׃ טז׳
אלף פרשים ואין מספר ׃ יח׳
לעם אשר באו עמו ׃ יט׳
ממצרים לובים סכיים ׃ כ׳
וכושים וילכד את ערי ׃ כא׳
המצרות אשר ליהודה ׃
ויבא עד ירושלם: ׃ כב׳
ושמעיה הנביא בא
אל רחבעם ושרי יהודה ׃ כג׳
אשר נאספו אל ירושלם ׃ כד׳
מפני שישק ויאמר להם ׃ כה׳
כה אמר יהוה אתם עבתם
אתי ואף אני עזבתי אתכם
ביד שישק: ויכנעו שרי ׃ כו׳
ישראל והמלך ויאמרו ׃
צדיק יהוה: וברא את יהוה
כי נכנעו היו דבר יהוה אל ׃ כז׳
שמעיה לאמר נכנעו לא
אשחיתם ונתתי להם כמעט ׃
לפליטה ולא תתך חמתי ׃ כח׳
בירושלם ביד שישק: כי ׃ כט׳
יהיו לו לעבדים וידעו עבודתי ׃ ל׳

ל׳ ל׳ ל׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

• וַיַּסְכֵּתוּבִים בְּדִבְרֵי שְׁמַעְיָה
הַנָּבִיא וְעִדּוֹ הַחוֹזֶה לְהִתְיַחֵשׁ
וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו רְחַבְעָם וַיִּבְנֶה עָם
בְּיָהוּדָה וַיָּשֶׁב רְחַבְעָם
עָם אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּעִיר
דָּוִיד וַיִּמְלֹךְ אֲבִיָּה בְּנוֹ תַּחְתָּיו
בִּשְׁנַת שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לַמֶּלֶךְ
יָרָבְעָם וַיִּמְלֹךְ אֲבִיָּה עַל
יְהוּדָה: שָׁלוֹשׁ שָׁנִים מָלַךְ
בִּירוּשָׁלִַם וְשֵׁם אִמּוֹ מִיכָיָהוּ
בַּת אוּרִיאֵל מִגִּבְעָה וּמִלְחָמָה
הָיְתָה בֵּין אֲבִיָּה וּבֵין יָרָבְעָם:
וַיֶּאְסֹר אֲבִיָּה אֶת הַמִּלְחָמָה
בְּחֵיל גִּבּוֹרִים מִלְחָמָה אַרְבַּע
מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ בָּחוּר
וְיָרָבְעָם עָרַךְ עִמּוֹ
מִלְחָמָה בְּשְׁמוֹנֶה מֵאוֹת
אֶלֶף אִישׁ בָּחוּר גִּבּוֹר חָיִל:
וַיָּקָם אֲבִיָּה מֵעַל
לְהַר צְמָרַיִם אֲשֶׁר בְּהַר
אֶפְרָיִם וַיֹּאמַר שְׁמָעוּנִי
יָרָבְעָם וְכָל יִשְׂרָאֵל הֲלֹא
לָכֶם לָדַעַת כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל נָתַן מַמְלָכָה לְדָוִיד
עַל יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם לוּ וְלִבָנָיו
בְּרִית מֶלַח:

שהמה אף יהודה ב׳ לא ישבו אף יהודה קדמיות
ובהכנעו שבו מעט ושאר קדיד הדרון אף יהודה׳:

ריקים ג׳ חס׳ להגלות נגלות כלים ריקים
אליהם עמדו איך בני מלו אנשים ריקים׳:

ומקטרים ב׳ חד׳ ראש׳ פסוק׳ וחד׳ סוף פסוק
ומקטרים לעולה ולהוקדלה משרתים׳:

וַיָּקָם יָרָבְעָם בֶּן
נְבָט עֶבֶד שְׁלֹמֹה בֶּן דָּוִיד
וַיִּמְרֹד עַל אֲדֹנָיו: וַיִּקָּבְצוּ
עָלָיו אֲנָשִׁים רֵקִים בְּנֵי
בְלִיַּעַל וַיִּתְאַמְּצוּ עַל
רְחַבְעָם בֶּן שְׁלֹמֹה וּרְחַבְעָם
הָיָה נַעַר וְרַךְ לְבָב וְלֹא
הִתְחַזֵּק לִפְנֵיהֶם וְעַתָּה
אַתֶּם אֹמְרִים לְהִתְחַזֵּק
לִפְנֵי מַמְלֶכֶת יְהוָה בְּיַד בְּנֵי
דָוִיד וְאַתֶּם הֲמוֹן רַב וְעִמָּכֶם
עֶגְלֵי זָהָב אֲשֶׁר עֲשָׂה לָכֶם
יָרָבְעָם לֵאלֹהִים הֲלֹא
הִדַּחְתֶּם אֶת כֹּהֲנֵי יְהוָה אֶת
בְּנֵי אַהֲרֹן וְהַלְּוִיִּם וַתַּעֲשׂוּ
לָכֶם כֹּהֲנִים כְּעַמֵּי הָאֲרָצוֹת
כָּל הַבָּא לְמַלֵּא יָדוֹ בְּפַר בֶּן
בָּקָר וְאֵילֹם שִׁבְעָה וְהָיָה
כֹהֵן לְלֹא אֱלֹהִים:
וַאֲנַחְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְלֹא עֲזַבְנֻהוּ וְכֹהֲנִים מְשָׁרְתִים
לַיהוָה בְּנֵי אַהֲרֹן וְהַלְּוִיִּם
בְּמְלֶאכֶת: וּמַקְטִרִים
לַיהוָה עֹלוֹת בַּבֹּקֶר וַבָּעֶרֶב
וּבֶשֶׂם סַמִּים וּמַעֲרֶכֶת לֶחֶם עַל הַשֻּׁלְחָן
הַטָּהוֹר וּמְנֹרַת הַזָּהָב

וְנֵרֹתֶיהָ לְבַעֵר בָּעֶרֶב בָּעֶרֶב
כִּי שֹׁמְרִים אֲנַחְנוּ אֶת
מִשְׁמֶרֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאַתֶּם עֲזַבְתֶּם אוֹתוֹ: וְהִנֵּה
עִמָּנוּ בְרֹאשׁ הָאֱלֹהִים
וְכֹהֲנָיו וְחֲצֹצְרוֹת הַתְּרוּעָה
לְהָרִיעַ עֲלֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אַל תִּלָּחֲמוּ עִם יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתֵיכֶם כִּי לֹא תַצְלִיחוּ:
וְיָרָבְעָם הֵסֵב אֶת הַמַּאֲרָב
לָבוֹא מֵאַחֲרֵיהֶם וַיְהִי לִפְנֵי
יְהוּדָה וְהַמַּאֲרָב מֵאַחֲרֵיהֶם:
וַיִּפְנוּ יְהוּדָה וְהִנֵּה לָהֶם
הַמִּלְחָמָה פָּנִים וְאָחוֹר
וַיִּצְעֲקוּ לַיהוָה וְהַכֹּהֲנִים
מַחְצְצְרִים בַּחֲצֹצְרוֹת
וַיָּרִיעוּ אִישׁ יְהוּדָה וַיְהִי
בְּהָרִיעַ אִישׁ יְהוּדָה וַיְהִי
נִגֹּף אֶת יָרָבְעָם וְכָל יִשְׂרָאֵל
לִפְנֵי אֲבִיָּה וִיהוּדָה וַיְנוּסוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי יְהוּדָה
וַיִּתְּנֵם אֱלֹהִים בְּיָדָם: וַיַּכּוּ
בָּהֶם אֲבִיָּה וְעַמּוֹ מַכָּה רַבָּה
וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים מִיִּשְׂרָאֵל
חֲמֵשׁ מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ
בָּחוּר: וַיִּכָּנְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
בָּעֵת הַהִיא וַיֵּאָמְצוּ בְנֵי

בראש ב׳ ומזמפלון אמנון ורוב בראש ומנה
ועמו בראש׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

יחודה כי נשענו עליתוה
אלהי אבותיהם וירדף
אבית אחרי ירבעם וילכד
ממנו ערים את בית אל ואת
בנותיה ואת שנה ואת
בנותיה ואת עפרון ובנותיה
ולא עצר כח ירבעם עוד
בימי אביהו ויגפהו יהוה
וימת
ויתחזק אביהו וישא לו
נשים ארבע עשרה ויולד
עשרים ושנים בנים וששת
עשרה בנות
ויתר דברי אביה
ודרכיו ודבריו כתובים
במדרש הנביא עדו
וישכב אביה עם אבתיו
ויקברו אתו בעיר דוד
וימלך אסא אבנותתיו
בימיו שקטה הארץ עשר
שנים
ויעש אסא הטוב והישר
בעיני יהוה אלהיו ויסר
את מזבחות הנכר והבמות
וישבר את המצבות וגדע
את האשרים ויאמר
ליהודה לדרוש את יהוה

אלהי אבותיהם ולעשות
התורה והמצוה ויסר מכל
ערי יהודה את הבמות ואת
החמנים ותשקט הממלכה
לפניו ויבן ערים בארץ יהודה
כי שקטה הארץ ואין
עמו מלחמה בשנים
האלה כי הניח יהוה לו
ויאמר ליהודה נבנה את
הערים האלה ונסב חומה
ומגדלים דלתים וברחים
עודנו הארץ לפנינו כי
דרשנו את יהוה אלהינו
דרשנו ונחלנו מסביב ויבנו
ויצלחו
ויהי לאסא חיל נשא ענה
ורמח מיהודה שלשמאות
אלף ומבנימן נשאי
מגן ודרכי קשת מאתים
ושמונים אלף כל אלה גבורי
חיל ויצא אליהם זרח
הכושי בחיל אלף אלפים
ומרכבות שלשמאות ובא
עד מרשה ויצא אסא לי
לפניו ויערכו למלחמה בגיא
צפתה למרשה ויקרא
אסא אל יהוה אלהיו ואמר

יהוה אין עמך לעזור בין
רב לאין כח עזרנו יהוה
אלהינו כי עליך נשענו
ובשמך באנו על המון
הזה יהוה אלהינו אתה אל
יעצר עמך אנוש
ויגף יהוה את
הכושים לפני אסא ולפני
יהודה וינסו הכושים
וירדפם אסא ועם אשר
עמו עד לגרר ויפלו כושים
לאין להם מחה כי נשברו
לפני יהוה ולפני מחנהו
וישאו שלל הרבה מאד
ויכו את כל הערים סביבות
גרר כי היה פחד יהוה עליהם
ויבזו את כל הערים כי בזה
רבה היתה בהם וגם אהלי
מקנה הכו וישבו ירושלם
וגמלים וישבו ירושלם
ועזריהו בן עודד
היתה עליו רוח אלהים
ויצא לפני אסא ויאמר
לו שמעו אסא וכל
יהודה ובנימן יהוה עמכם
בהיותכם עמו ואם תדרשהו
ימצא לכם ואם תעזבהו

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ויעזב אתכם׃
וימים רבים לישראל
ללא אלהי אמת וללא
כהן מורה וללא תורה׃
וישב בצר לו ליהוה
אלהי ישראל ויבקש שחו׃
וימצא אלהים ובעתים החם
אין שלום ליוצא ולבא כי
מהומת רבות על כל יושבי
הארצות וכתתו גוי בגוי
ועיר בעיר כי אלהים המם
בכל צרה ואתם חזקו ואל
ירפו ידיכם כי יש שכר
לפעלתכם׃ וכשמע
אסא אחדברים האלה
והנבואה עדד הנביא
התחזקו ויעבר השקוצים
מכל ארץ יהודה ובנימן
ומן הערים אשר לדר מהר
אפרים ויחדש את מזבח יהוה
אשר לפני אולם יהוה ויקבץ
את כל יהודה ובנימן והגרים
עמהם מאפרים ומנשה
ומשמעון כי נפלו עליו׃
מישראל לרב בראתם כי
יהוה אלהיו עמו׃
ויקבצו שיו בית האלהים כסף
וזהב וכלים ומלחמה לא׃

ויעזב אתכם׃ ויעזב אתכם בקרשתו ובקרשתו מלא יצא לחם בקרשתו ובכן שחדבו ומצא נצא מטעב אשר חצד מבבו חבמנים בישראל ש״ם׃ בראשונה ב׳ חס וחלו מלו ויהי בשולה יכל ארשי ישראל בראלסם מיהוה אלהיו׃ ס׃

ויעזב אתכם׃ חדשים ד׳ קמ״ג וסמיסה ויחזקו שבות הארץ וגם מבבו חדש שבים ומיה ועפ״ל ומקבץ אתי׃ ס׃

לבאים ב׳ ומיסנה הלבבי ישראל ויחלק לכל הדעה דשמואל וכל אשר לא ודרש׃ ס׃

בשנת שלשים
ושש למלכות אסא עלה
בעשא מלך ישראל על
יהודה ויבן את הרמה ר
לבלתי תת יוצא ובא לאסא
מלך יהודה׃ ויצא אסא אבקש
וזחב מאוצרות בית יהוה ובית
המלך ויושלח אל בן הדד
מלך ארם הישב בדרמשק
לאמר׃ ברית בינו ובינך ובין
אבי ובין אבי הנה שלחתי
לך כסף וזהב לך הפר בריתך
את בעשא מלך ישראל
ויעלה מעלי׃ וישמע בן הדד
אל המלך אסא וישלח
את שרי החילים אשר לו
אל ערי ישראל ויכו את
עיון ואת דן ואת אבל מים
ואת כל מסכנות ערי נפתלי
והי כשמע בעשא ויחדל
מבנות את הרמה וישבת
את מלאכתו׃
ואסא המלך לקח
את כל יהודה׃ וישאו את
אבני הרמה ואת עציה אשר

בשנת שלשים ושש ב׳ וסיסנה הלבבי ישראל ויחלק לכל הדעה דשמואל וכל אשר לא ודרש׃ ס׃

חיתה עד שנת שלשים
וחמש למלכות אסא׃
ויזכרו
ליהוה בימים החם אמ שלל
חבי אבקר שבעמאות
ויצאו שבעת אלפים ובאו
בברית לדרוש את יהוה׃
אלהי אבותיהם בכל לבבם
ובכל נפשם׃ וכל אשר לא
ידרש ליהוה אלהי ישראל
יומת למן קטן ועד גדול
למאיש ועד אשה׃ וישבעו
ליהוה בקול גדול ובתרועה
ובחצצרות ובשופרות׃
וישמחו כל יהודה על
השבעה כי בכל לבבם
נשבעו ובכל רצונם בקשהו
ויצא להם ויניח יהוה להם
מסביב׃ וגם מעכה אם אסא
המלך הסירה מגבירה אשר
עשתה לאשרה מפלצת
ויכרת אסא את מפלצתה
ויבער בנחל קדרון׃
והבמות לא סרו מישראל
רק לבב אסא היה שלם כל
ימיו׃ ויבא את קדשי אביו
וקדשי הבית הכסף
והזהב והכלים׃ ומלחמה לא

חיתה עד שנת שלשים ב׳ ומיסנה הלבבי ישראל ויחלק לכל הדעה דשמואל וכל אשר לא ודרש׃ ס׃

חזשים ד׳ קמ״ג וסמיסה ויחזקו שבות הארץ וגם מבבו חדש שבים ומיה ועפ״ל ומקבץ אתי׃ ס׃

מן הערים ומן הערים ג׳ ומומ לנם ראו וכהיל ויאסף בנ בנימן אשר לכו׃ ס׃ ס׃

ויעזב אתכם׃ ויעזב אתכם בקרשתו ובקרשתו מלא יצא לחם בקרשתו ובכן שחדבו ומצא נצא מטעב אשר חצד מבבו חבמנים בישראל ש״ם׃ בראשונה ב׳ חס וחלו מלו ויהי בשולה יכל ארשי ישראל בראלסם מיהוה אלהיו׃ ס׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בָּנָה בְעַשָּׁא וַיִּבְזַבְחֵס אֶת
גִּבְעוֹן אֶת חֲמַת עָפָה׃
וּבַעְשָׁא חָלָה אֶת אָסָא מַלְכָּא
תְּנֵי חֲרָאָה אֶל אָסָא מַלְכָּא מִלְּכָּא
יְהוּדָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִבָּשֵׁעַ
עֲלֵמֶלֶךְ אֲרָם וְלֹא נִשְׁעַנְתָּ
עֲלֵיהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל כֵּן נִמְלַט
חֵיל מֶלֶךְ אֲרָם מִיָּדֶךָ הֲלֹא
הַכּוּשִׁים וְהַלּוּבִים הָיוּ לְחַיִל
לְרֹב לְרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים לְהַרְבּוֹ
מְאֹד וּבְהִשָּׁעֲנְךָ עַל יְהוָה
נְתָנָם בְּיָדֶךָ׃ כִּי יְהוָה עֵינָיו
מְשׁוֹטְטוֹת בְּכָל הָאָרֶץ
לְהִתְחַזֵּק עִם לְבָבָם שָׁלֵם
אֱלֹו נְסַכְלְתָּ עַל זֹאת כִּי
מֵעַתָּה יֵשׁ עִמְּךָ מִלְחֲמוֹת׃
וַיִּכְעַס אָסָא אֶל הַרְאֶה
וַיִּתְּנֵהוּ בֵּית הַמַּהְפֶּכֶת כִּי
בוֹעֵף עִמּוֹ עַל זֹאת וַיַּרְעֵץ
אָסָא מִן הָעָם בָּעֵת הַהִיא
וְהִנֵּה דִּבְרֵי אָסָא הָרִאשֹׁנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים הִנָּם כְּתוּבִים עַל
סֵפֶר הַמְּלָכִים לִיהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל
וַיַּחֲלֶא אָסָא בְּשֶׁנַת שְׁלֹשִׁים
וְתֵשַׁע לְמַלְכוֹתוֹ חֳרִי עַד
לְמַעְלָה הַחֳלִי וְגַם בְּחֳלִיוֹ לֹא

חָרַשׁ אֶת יְהוָה כִּי בָרְפָאִים׃
וַיִּשְׁכַּב אָסָא עִם אֲבֹתָיו וַיָּמָת
בְּשֶׁנַת אַרְבָּעִים וְאַחַת לְמָלְכוֹ׃
וַיְקַבְּרֻהוּ בְקִבְרֹתָיו
אֲשֶׁר כָּרָה לוֹ בְּעִיר דָּוִיד
וַיִּשְׁכְּבֻהוּ בַּמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר
מָלֵא בְשָׂמִים וּזְנִים מְרֻקָּחִים
בְּמִרְקַחַת מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ וַיַּשְׂרְפוּ
לוֹ שְׂרֵפָה גְּדוֹלָה עַד לִמְאֹד׃
וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשָׁפָט בְּנוֹ תַּחְתָּיו
וַיִּתְחַזֵּק עַל יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּתֵּן
חַיִל בְּכָל עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת
וַיִּתֵּן נְצִיבִים בְּאֶרֶץ יְהוּדָה
וּבְעָרֵי אֶפְרַיִם אֲשֶׁר לָכַד
אָסָא אָבִיו׃ וַיְהִי יְהוָה עִם
יְהוֹשָׁפָט כִּי הָלַךְ בְּדַרְכֵי
דָוִיד אָבִיו הָרִאשֹׁנִים וְלֹא
דָרַשׁ לְבַעֲלִים כִּי לְאֱלֹהֵי
אָבִיו דָּרַשׁ וּבְמִצְוֹתָיו הָלָךְ
וְלֹא כְמַעֲשֵׂה יִשְׂרָאֵל׃ וַיָּכֵן
יְהוָה אֶת הַמַּמְלָכָה בְּיָדוֹ
וַיִּתְּנוּ כָל יְהוּדָה מִנְחָה
לִיהוֹשָׁפָט וַיְהִי לוֹ עֹשֶׁר
וְכָבוֹד לָרֹב׃ וַיִּגְבַּהּ לְבָבוֹ בְּדַרְכֵי
יְהוָה וְעוֹד הֵסִיר אֶת הַבָּמוֹת
וְאֶת הָאֲשֵׁרִים מִיְּהוּדָה

וּבִשְׁנַת שְׁלֹשׁ לְמַלְכוֹ שָׁלַח
לְשָׂרָיו לְבֶן חַיִל וּלְעֹבַדְיָה
וּלְזַכַּרְיָה וּלְנְתַנְאֵל וּלְמִיכָיְהוּ
לְלַמֵּד בְּעָרֵי יְהוּדָה׃ וְעִמָּהֶם
הַלְוִיִּם שְׁמַעְיָהוּ וּנְתַנְיָהוּ׃
וּזְבַדְיָהוּ וַעֲשָׂהאֵל וּשְׁמִרָמוֹת
וִיהוֹנָתָן וַאֲדֹנִיָּהוּ וְטוֹבִיָּהוּ
וְטוֹב אֲדוֹנִיָּה הַלְוִיִּם וְעִמָּהֶם
אֱלִישָׁמָע וִיהוֹרָם הַכֹּהֲנִים׃
וַיְלַמְּדוּ בִיהוּדָה וְעִמָּהֶם
סֵפֶר תּוֹרַת יְהוָה וַיָּסֹבּוּ בְכָל
עָרֵי יְהוּדָה וַיְלַמְּדוּ׃
וַיְהִי פַחַד יְהוָה עַל כָּל
מַמְלְכוֹת הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר
סְבִיבוֹת יְהוּדָה וְלֹא נִלְחֲמוּ
עִם יְהוֹשָׁפָט׃ וּמִן פְּלִשְׁתִּים
מְבִיאִים לְיְהוֹשָׁפָט מִנְחָה
וְכֶסֶף מַשָּׂא גַּם הַעֲרַבִיִּים
מְבִיאִים לוֹ צֹאן אֵילִים
שִׁבְעַת אֲלָפִים וּשְׁבַע
מֵאוֹת וּתְיָשִׁים שִׁבְעַת
אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת׃
וַיְהִי יְהוֹשָׁפָט הֹלֵךְ וָגָדֵל עַד
לְמַעְלָה וַיִּבֶן בִּיהוּדָה בִּירָנִיּוֹת
וְעָרֵי מִסְכְּנוֹת׃ וּמְלָאכָה רַבָּה
הָיָה לוֹ בְּעָרֵי יְהוּדָה וַאֲנָשִׁי

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

מלחמה גבורי חיל בירושלם
ואלה פקודתם לבית
אבותיהם ליהודה שרי
אלפים עדנה הראש ועמו
גבורי חיל שלשמאות אלף
ועל נדו ויהודנן
השרו עמו מאתים שמונים
אלף ועל נדו
עמסיה בן זכרי המתנדב
ליהוה ועמו מאתים אלף
גבור חיל ומזבנמין
גבור חיל אליד ועמו
נשקי קשת ומגן מאתים
אלף ועל נדו יהוזבד
ועמו מאה חמשים אלף
חלוצי צבא
אלה המשרתים את
המלך מלבד אשר נתן
המלך בערי המבצר בכל
יהודה
ויהי ליהושפט עשר וכבוד
לרב ויתחתן לאחאב וירד
לקץ שנים אל אחאב
לשמרון ויזבח לו אחאב
צאן ובקר לרב לו ולעם אשר
עמו ויסיתהו לעלות
רמות גלעד ויאמר אחאב
מלך ישראל אל יהושפט
המלך יהודה הילך עמי
רמת גלעד ואמר לו
כמוני כמוך וכעמך עמי
ועמך במלחמה ויאמר
יהושפט אל מלך ישראל
דרשנא כיום את דבר
יהוה ויקבץ מלך ישראל
את הנביאים ארבע מאות
איש ויאמר אלהם הנלך
אל רמת גלעד למלחמה
אם אחדל ויאמרו עלה
ויתן הא אלהים ביד המלך
ויאמר היש שפטה אין פה
נביא ליהוה עוד ונדרשה
מאתו ויאמר מלך ישראל
אל יהושפט עוד איש אחד
לדרוש את יהוה מאתו
ואני שנאתיהו כי איננו
מתנבא עלי לטובה כי אם
ימיו לרעה הוא מיכיהו בן
ימלא ויאמר יהושפט אל
יאמר המלך כן ויקרא
מלך ישראל אל סריס אחד
ויאמר מיהר מיכיהו בן ימלא
ומלך ישראל ויהושפט
מלך יהודה יושבים איש על
כסאו מלבשים בגדים
ויושבים בגרן פתח שער
שמרון וכל הנבאים מתנבאים
לפניהם ויעש לו צדקיהו
בן כנענה קרני ברזל ויאמר
כה אמר יהוה באלה תנגח
את ארם עד כלותם וכל
הנבאים נבאים כן לאמר
עלה רמת גלעד והצלח
ונתן יהוה ביד המלך והמלאך
אשר הלך לקרא למיכיהו
דבר אליו לאמר הנה דברי
הנבאים פה אחד טוב אל
המלך והיינא דברך כאחד
מהם ודברת טוב ויאמר
מיכיהו חי יהוה כי את אשר
יאמר אלהי אתו אדבר
ויבא אל המלך ויאמר
המלך אליו מיכיה התנלך אל
רמת גלעד למלחמה אם
אחדל ויאמר עלו ותצלחו
וינתן בידכם ויאמר אליו
המלך עד כמה פעמים אני
משביעך אשר לא תדבר
אלי רק אמת בשם יהוה
ויאמר ראיתי את כל
ישראל נפוצים על החרים

ויאמר ה׳ בטרם ומיכיהו רעב מחודש ע
יהוה חזה ראה ש׳ לכסאו ועל עזר:

ויקם בן. ומיכיה לראות מעודה הנה נפלה לך את ברכות אבותיהם לך ואל לחוש יהוה אחרו מוכבו מלא
ידעתי אשר הטוטיהוה בפי אדוני ישראל אמרי נא מיקבין ויחי ויקם לרוחיה עבד עלוחה ומדבר ומחל
ויאמן אחד ישראל: ט.

ומן פ׳ לשמם ב׳ עביאים לוחשבו ולא מעטים ומן חצמי ה׳ ויהי שם ב׳ ומה
עיה מאתים ומי שרים בשרים בפרח ערבאים ט.

שרים קשרב ב׳ ומשמם ומובנמין בנוחיל מיכיהו ומשמאלים
כאכבל ט. ומ׳ל ל׳ ומשמ׳ ומי ומה שפט ומל לה׳ איש דיעמון ושמ׳ל.

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויעלו ריפין בטה אדוטו ופטה ומטר מיבקר כה אמר כושש: ס. לגלה ח קרעין ומוש חלנטכי
תמלוך לא אדנים ומבדיו אל המשיבו ושיפון: ס. רפל ב. ושמע ויעל ומל אמלכו ואב אמי אלטחיו ומל
ומל: ס

דבר יעליך ב. ומימנהון ויעטה חטה עמן מ
ומבר ומרעלהון ובמהון: ס.

כצאן אשר אין להם רעה
ויאמר יהוה לא אדנים ל
לאלה ישובו איש לביתו
בשלום ויאמר מלך ש
ישראל אל יהוה שפט חלא
אמרתי אליך לא תנבא
עלי טוב כי אם לרע
ויאמר לכן שמעו
דבר יהוה ראיתי את יהוה
יושב על כסאו וכל צבא
השמים עמדים עליו
משמאלו ויאמר יהוה מי
יפתה את אחאב מלך ש
ישראל ויעל ויפל ברמות
גלעד ויאמר זה אמר כה
וזה אמר כה ויצא הרוח
ויעמד לפני יהוה ויאמר
אני אפתנו ויאמר יהוה אליו
במה ויאמר אצא והייתי
רוח שקר בפי כל נביאיו
ויאמר תפתה וגם תוכל
צא ועשה כן ועתה הנה נתן
יהוה רוח שקר בפי נביאיך
אלה ויהוה דבר עליך רעה
ויגש צדקיהו בן
כנענה ויך את מיכיהו על
הלחי ויאמר איזה הדרך
עברה רוח יהוה מאתי לדבר
אתך ויאמר מיכיהו הנך
ראה ביום ההוא אשר
תבוא חדר בחדר להחבא
ויאמר מלך ישראל קחו
אתמיכיהו והשיבהו אל
אמון שרה עיר ואל יואש
בן המלך ואמרתם כה אמר
המלך שימו זה ביית הכלא
והאכילהו לחם לחץ ומים
לחץ עד שובי בשלום
ויאמר מיכיהו אם שוב
תשוב בשלום לא דבר יהוה
בי ויאמר שמעו עמים
כלם
ויעל מלך ישראל ויהושפט
מלך יהודה אל רמת גלעד
ויאמר מלך ישראל אל
יהושפט התחפש ובא
במה אתה לבש
בגדיך ויתחפש המלך
ישראל ובא במלחמה
ומלך ארם צוה את שרי
הרכב אשר לו לאמר לא
תלחמו את הקטן את
ישראל לבדו ויהי כראות

שרי הרכב את יהושפט
והמה אמרו מלך ישראל
הוא ויסבו עליו לחם
ויזעק יהושפט ויהוה
עזרו ויסיתם אלהים ממנו
ויהי כראות שרי הרכב כי
לא היה מלך ישראל ש
וישבו מאחריו ואיש ש
משך בקשת לתמו ויך
את מלך ישראל בין ש
הדבקים ובין השריון ויאמר
לרכב הפך ידיך והוצא אתני
מן המחנה כי חלתי ש
ותעל המלחמה ביום ההוא
ומלך ישראל הועמד עמיד
במרכבה נכח ארם עד ש
הערב ומת לעת בוא ש
השמש ויצא דם ויהי שפט
מלך יהודה אל ביתו ש
בשלום לירושלם ויצא
אל פני יהוא בן חנני החוזה
ויאמר אל המלך יהושפט
הלרשע לעזר ולשנאי
יהוה תאהב ובזאת עליך
קצף מלפני יהוה: אבל
דברים טובים נמצאו עמך
כי בערת האשרות מן הארץ

מיכיה. ד"מ ע"ין קחו את מיכיהו ושרשהו
קחו את מיכיהו ושרשהו: ס.

ומלך. יד והתנכרתי אל מלכו ונא ו עבדיעדך שנים ס אם פרעשכון לשלומיכם בשלום ומשל
ישמרון ומקיימיו עליהם כי פשע שלו יעד. ומלך מלכו נשיאו ומלא תקיר ותשפטו כראוי דיב לא
אך לא כמו יום ומאל:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ותכינות לבבך לדרש׃ ל
ב הָאֱלֹהִים וַיָּשָׁב יְהוֹשָׁפָט
בִּירוּשָׁלִָם וַיָּשָׁב
יא וַיֵּצֵא בָעָם מִבְּאֵר שֶׁבַע׃
ג עַד הָר אֶפְרַיִם וַיָּשִׁיבֵם אֶל
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם׃ ׃
יב וַיַּעֲמֵד שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ׃
בְּכָל עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת
יג לְעִיר וָעִיר׃ וַיֹּאמֶר אֶל
יד הַשֹּׁפְטִים רְאוּ מַה אַתֶּם׃
עֹשִׂים כִּי לֹא לָאָדָם תִּשְׁפְּטוּ
ב כִּי לַיהוָה וְעִמָּכֶם בַּדָּבָר׃ ׃
בטעמ׳ מִשְׁפַּט וְעַתָּה יְהִי פַחַד יְהוָה
ב עֲלֵיכֶם שִׁמְרוּ וַעֲשׂוּ כִּי אֵין
עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַוְלָה וּמַשָּׂא
ט פָּנִים וּמִקַּח שֹׁחַד׃ וְגַם
ראש׳ בִּירוּשָׁלִָם הָעֲמִיד יְהוֹשָׁפָט
פטוק׳ מִן הַלְּוִיִּם וְהַכֹּהֲנִים וּמֵרָאשֵׁי
יא הָאָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּט
יב יְהוָה וְלָרִיב וַיָּשֻׁבוּ יְרוּשָׁלִָם׃
יג וַיְצַו עֲלֵיהֶם לֵאמֹר כֹּה
בסס׳ תַּעֲשׂוּן בְּיִרְאַת יְהוָה בֶּאֱמוּנָה
יד וּבְלֵבָב שָׁלֵם׃ וְכָל רִיב אֲשֶׁר
יָבוֹא עֲלֵיכֶם מֵאֲחֵיכֶם׃ ׃
הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵיהֶם כִּין דָּם
לְדָם בֵּין תּוֹרָה לְמִצְוָה חֻקִּים
ל וּמִשְׁפָּטִים וְהִזְהַרְתֶּם אֹתָם׃
פמ׳ אַבְתִּינוּ הֲלֹא אַתָּה הוּא׃

ושבו הארץ הזאת ב׳ ואמנם לא יכרוך בחיי
הנביאים אומכל השבי הלא אתה אלהינו
לדעתיהו לישבו׃ ׃

הוא אלהים ד׳ ונשמע עוד לבטמין עמו
ת׳ עבש הארץ ד׳ שיבי מחוד הוא ויאמר
יהוה אלהי׃ ׃

נבל המלא יין מזד נעשה כי עלוך ד׳ ׃ ׃
לא נגיע ב׳ ומומנה ואמנה לא נעשה מל

ד׳ שפטים ל׳ וחרשו ואמרו ויהי בעבר כמה חדר שפטים ׃ והלוקים ומסתנים ד׳ גם בחיבור הנבר
וגם בחיבור ולעבד ומחלוקים ׃ ומקום הלקח ויקח ומדיקה אלין מחזיקין ׃

בחיבון ב׳ הר אם ומר מל ומעמון
וגם את ה׳ אמרי יחתנא בחיבון מלה׃ ׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

לא ב׳ בראש פסוק ומיעטום, לא לפס
הלהם בואת לא תנוח לאיש לעשקם׳:

לדשנותה לאחה ב׳ ומומנה עמדי בשער בחמאחה ומקנן ויחדשפט׳: ויקחמיס ג׳ ומכרנה ומדע
ויקחמיס ויקבו אלוים פנבני ואבשים עשיס׳: פ׳ לאלוים ג׳ ומומעה דשן במלחמה כי לא לפס
ומלחמה מגני ארץ׳:

יהודה עמדים לפני יהוה וגם
טפס נשיהם ובניהם׳
ויחזו אל בן זכריה בן בניה
בן יעיאל בן מתניה הלוים
בני אסף היה עליו רוח
יהוה בתוך הקהל׳ ויאמר
הקשיבו כל יהודה וישבי
ירושלם ומלך יהושפט
כה אמר יהוה לכם אתם
אל תיראו ואל תחתו מפני
המון הרב הזה כי לא לכם
המלחמה כי אם לאלהים׳ מחר
רדו עליהם הנה עלים
במעלה הציץ ומצאתם
אתם בסוף הנחל פני מדבר
ירואל לא לכם להלחם׳
בזאת התיצבו עמדו וראו
את ישועת יהוה עמכם
יהודה וירושלם אל תיראו
ואל תחתו מחר צאו לפניהם
ויהוה עמכם׳ ויקד יהושפט
אפים ארצה וכל יהודה
וישבי ירושלם נפלו לפני
יהוה להשתחות ליהוה׳
ויקמו הלוים מן בני הקהתים
ומן בני הקרחים להלל
ליהוה אלהי ישראל בקול

גדול למעלה׳ וישכימו
בבקר ויצאו למדבר תקוע
וכצאתם עמד יהושפט
ויאמר שמעוני יהודה
וישבי ירושלם האמינו
ביהוה אלהיכם ותאמנו
האמינו בנביאיו והצלחו׳
ויועץ אל העם׳ וישר עמד
משררים ליהוה ומהללים
להדרת קדש בצאת לפני
החלוץ ואמרים הודו ליהוה
כי לעולם חסדו׳ ובעת
החלו ברנה ותהלה נתן יהוה
מארבים על בני עמון מואב
והר שעיר הבאים ליהודה
וינגפו׳ ועמדו בני עמון
ומואב על יושבי הר שעיר
להחרים ולהשמיד וכאשר
כשו ישבי שעיר עזרו איש
בר עהו למשחית׳ ויהודה
בא על המצפה למדבר׳
ויפנו אל המון והנה פגרים
נפלים ארצה ואין פליטה׳
ויבא יהושפט ועמו לבז
את שללם ויעצו בהם
רב ורכוש ופגרים׳ וכלי
חמדות ונעלה להם׳ ולא

מצא ויהיו ימים שלושה
בזזים את השלל מרב הוא׳
וביום הרבעי נקהלו לעמק
ברכה כי שם ברכו את יהוה
על כן קרא את שם המקום
ההוא עמק ברכה עד היום׳
ישבו כל איש יהודה
וירושלם ויהושפט בראשם
לשוב אל ירושלם בשמחה
כי שמחם יהוה מאויביהם׳
ובאו ירושלם בנבלים
ובכנרות ובחצצרות אל בית
יהוה׳ ויהי פחד אלהים על
כל ממלכות הארצות
כשמע כי נלחם יהוה עם
אויבי ישראל׳ ותשקט
מלכות יהושפט ונח לו
אלהיו מסביב׳
וימלך יהושפט על יהודה
בן שלשים וחמש שנה
במלכו ועשרים וחמש
שנה מלך בירושלם ושם
אמו עזובה בת שלחי׳ וילך
בדרך אביו אסא ולא סר
ממנה לעשות הישר בעיני
יהוה׳ אך הבמות לא סרו
ועוד העם לא הכינו לבם

ולקשמיה ד׳ ומשמם מ׳ על האדמה והסזרי להחדים ויעט׳: מעפה המצפה ב׳ ויקרא אגרוה ויקויה
ולהודשע כמשע ב׳ מ׳ א בארץ המעמה׳: שמיחס ב׳ ומאויבהם מי ה אלהים שמחם ומשבלב
מלך אשור׳:

ישועת ה׳ פקו חוגרצבו ראה חשן אחה
מי יתן קדמי לא לכם אם חסדיו ואמונתו

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

לאלהי אבותיהם׃ ויתר דברי
יהושפט הראשנים ואחרנים
הנם כתובים בדברי יהוא בן
חנני אשר העלה על ספר
מלכי ישראל׃ ואחריכן
אתחבר יהושפט מלך
יהודה עם אחזיה מלך
ישראל הוא הרשיע לעשות׃
לעשות אניות ללכת
תרשישה ויעשו אניות
בעציון גבר׃ ויתנבא אליעזר
בן דודיהו מרשה על
יהושפט לאמר כהתחברך
עם אחזיהו פרץ יהוה את
מעשיך׃ וישברו אניות ולא
עצרו ללכת אל תרשישה׃
וישכב יהושפט עם אבתיו
ויקבר עם אבתיו בעיר דויד
וימלך יהורם בנו תחתיו׃ ולו
אחים בני יהושפט עזריה
ויחיאל וזכריהו ועזריהו
ומיכאל ושפטיהו כל אלה
בני יהושפט מלך ישראל׃
ויתן להם אביהם מתנות
רבות לכסף ולזהב ולמגדנות
עם ערי מבצר ביהודה׃
ויקם יהורם על ממלכות אביו
ויתחזק הרגו את כל אחיו
בחרב וגם מן שרי ישראל׃
בן שלשים שנה יהורם במלכו
שנים מלך בירושלם׃ וילך
בדרך מלכי ישראל כאשר
עשו בית אחאב כי בת
אחאב היתה לו אשה ויעש
הרע בעיני יהוה׃ ולא אבה
יהוה להשחית את בית דויד
למען הברית אשר כרת
לדויד וכאשר אמר לתת
לו נר ולבניו כל הימים׃ בימיו
פשע אדום מתחת נר
ויהודה וימליכו עליהם מלך׃
ויעבר יהורם עם שריו וכל
הרכב עמו ויהי קם לילה
ויך את אדום הסובב אליו
ואת שרי הרכב׃ ויפשע
אדום מתחת יהודה עד
היום הזה אז תפשע לבנה
בעת ההיא מתחת ידו כי
עזב את יהוה אלהי אבתיו׃
גם הוא עשה במות בהרי
יהודה ויזן את ישבי ירושלם
וידח׃ ויבא אליו מכתב מאליהו
הנביא לאמר כה אמר
יהוה אלהי דויד אביך
תחת אשר לא הלכת
בדרכי יהושפט אביך
ובדרכי אסא מלך יהודה׃
ותלך בדרך מלכי ישראל
ותזנה את יהודה ואת
ישבי ירושלם כהזנות בית
אחאב וגם את אחיך בית
אביך הטובים ממך הרגת׃
הנה יהוה נגף מגפה גדולה
בעמך ובבניך ובנשיך וכל
רכושך׃ ואתה בחליים
רבים במחלה מעיך עד
יצא מעיך מן החלי ימים
על ימים׃ ויער יהוה׃ על
יהורם את רוח הפלשתים
והערבים אשר על יד
כושים׃ ויעלו ביהודה
ויבקעו אתה וישבו את כל
הרכוש הנמצא לבית המלך
וגם בניו ונשיו ולא נשאר
לו בן׃ אם יהואחז קטן
בניו׃ ואחרי כל את נגפו׃

מלכים ב׳ יא׳ לא׳ ראשון אמרי לו לאמר לבנו ויקי חזאיהו׳ ס׳ בית׳ ב׳ בית׳ במיפ׳ ויבאמ׳ו
מנה׳ ב׳ ראש׳ פסוק במיפ׳ ומקפמ׳ו

מנה׳ א׳ בונה מיר׳ ומקפמ׳ו נקף בן מלה׳ ס׳

ד׳ עלה׳ ב׳ ע׳ ומיבה הבמ׳ע׳ על ספר מלכי׳ ס׳
ותמיזון ב׳ ויקים ומרוס ע׳ ממלכת אביו ובן
את כל החזקה וכל מחזיק בו׳ ס׳

אחזיה ו׳ ומיכאיהו ויכל ביום הבא ותפן ויתיצ׳ ויפ׳ מיכ׳ ויכיב אחיו אש אחוז עשרה אמתיר׳ ס׳
ויריח ב׳ ומיכאיהו ויחיה ויבשנה אנו ויש׳ ארי יהודיאל׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

יחוה במעיו לחלי לאין ׃
מרפא ויהי לומים מימים ׃
ובעת אתחזק לומים ׃
שנים יצאו מעיו עסחלון
ומת בתחלאים רעים ולא
עשו לו עמו שרפה ׃ ש
כשרפת אבותיו כן ׃ ר
שלשים ושתים היה במלכו
ושמונה שנים מלך ׃
בירושלם וילך בלא חמדה
ויקברוהו בעיר דויד ולא
בקברות המלכים ׃ ומליכו
יושבי ירושלם את אחזיהו
בנו הקטן תחתיו כי כל ׃
הראשנים הרג הגדוד הבא
בערבים למחנה וימלך ׃
אחזיהו בן יהורם מלך ׃
יהודה ׃
בן ארבעים ושתים שנה
אחזיהו במלכו ושתים שנה
מלך בירושלם שם אמו
עתליה בת עמרי גם הוא
הלך בדרכי בית אחאב כי
אמו היתה רעתו להרשיע
ויעשה הרע בעיני יהוה כבית
אחאב כי יהי לו ׃
יועציה אחרי מות אביו

למשחית לו גם בעצתם
הלך וילך את יהורם בן
אחאב מלך ישראל ל
למלחמה על חזאל מלך
ארם ברמות גלעד ויכו
הרמים את יורם ויישב ׃
להתרפא ביזרעאל כי ׃
המכים אשר הכהו ברמה
בהלחמו את חזאל מלך ׃
ארם ועזריהו בן יהורם ׃
מלך יהודה נרד לראות ׃
את יהורם בן אחאב ׃ ר
ביזרעאל כי חלה הוא ׃
ומאלוהים היתה תבוסת
אחזיהו לבוא אל יורם ׃ ן
ובבאו יצא עם יהורם אל
יהוא בן נמשי אשר משחו
יהוה להכרית את בית ׃
אחאב ויהי כהשפט את יהוא
עם בית אחאב וימצא ׃
את שרי יהודה ובני אחי
אחזיהו משרתים לאחזיהו
ויתרגם ויבקש את אחזיהו
וילכדהו והוא מתחבא ש
בשמרון ויביאהו אל יהוא
ויומתהו ויקברהו כי אמרו
בן יהושפט הוא אשר דרש

את יהוה בכל לבבו ואין ׃
לבית אחזיהו לעצר כח ׃
לממלכה ועתליהו אם
אחזיהו ראתה כי מת בנה
ותקם ותדבר את כל זרע
הממלכה לבית יהורם ׃
ותקח יהושבעת בת המלך
את יואש בן אחזיהו ותגנב
אתו מתוך בני המלך ׃ ש
המומתים ותתן אתו את
מינקתו בחדר המטות ׃
ותסתיר אתו יהושבעת בת
המלך יהורם אשת יהוידע
הכהן כי היא אחות
אחזיהו מפני עתליהו ולא
המיתתהו ויהי אתם בבית
האלהים מתחבא ששת
ועתליה מלכת על הארץ ׃

ובשנה השבעית התחזק
יהוידע ויקח את שרי ׃
המאות לעזריהו בן ירחם
ולישמעאל בן יהוחנן ׃
ולעזריהו בן עובד ואת
מעשיהו בן עדיהו ואת ׃
אלישפט בן זכרי עמו ׃
בברית ויסב ביהודה ׃

יצאו יד ושיטתן וגם אנו הגיו ולפם אל עדי חמרן הנהר ארבעים ואחת ומבטל ואמרו עשרים ומבטל ואמרו עשרים ושתים בשעה אחת בם הרעב קשה אדמה לקמאים מהקדש
מים חדש ואמה בחליים על הרשעים ׃ ומזי מבאר שלם ויצאו ׃ ומזי ויצאו ארבעה ומחנות ׃ ולא בשו ה ושיב חסילות הבעל ולא שלחו מבחוץ ויחיו לשאל

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ויקבצו אתהלוים מכל ערי
יהודה ויאספו מאת בני
לישראל לבאו לירושלם
ויברות כל הקהל בבית
האלהים עם המלך ויאמר
להם חנה בן המלך ימלך
באשר דבר יהוה על בני
דויד וזה הדבר אשר תעשו
השלשית מכם באי השבת
לכהנים וללוים לשערי
הספים וה שלשית בבית
המלך וה שלשית בשער
היסוד וכל העם בחצרות
בית יהוה ואל גבו בית
יהוה כי אם הכהנים
והמשרתים ללוים המה
יבאו כי קדש המה וכל
העם ישמרו משמרת יהוה
והקיפו הלוים את המלך
איש וכליו בידו והבא
אל הבית יומת והיו את המלך
בבאו ובצאתו ויעשו
הלוים וכל יהודה ככל אשר
צוה יהויע הכהן ויקחו
איש את אנשיו הבאים ביום השבת
עם יוציאים השבת כי לא
פטר יהויע הכהן את
המחלקות ויתן יהויע
הכהן לשרי המאות את
החנית ואת המגנות ואת
השלטים אשר למלך דויד
אשר בית האלהים ויעמד
את כל העם ואיש שלחו
בידו מכתף הבית הימנית
עד כתף הבית השמאלית
למזבח ולבית על המלך
סביב ויוציאו את בן המלך
ויתנו עליו את הנזר ואת
העדות וימליכו אתו
וימשחהו יהוידע ובניו
ויאמרו יחי המלך
ותשמע עתליהו
את קול העם הרצים
והמהללים את המלך ותבא
אל העם בית יהוה ותרא
והנה המלך עומד על עמודו
במבוא והשרים והחצצרות
על המלך וכל עם הארץ
שמחתו תוקעים בחצצרות
והמשוררים בכלי השיר
ומורים להלל ותקרע
עתליהו את בגדיה ותאמר
קשר קשר:
ויוצא יהויע הכהן
את שרי המאות פקודי
החיל ויאמר אלהם הוציאו
אל מבית השדרות והבא
אחריה יומת בחרב כי אמר
הכהן לא תמיתוה בית יהוה
וישימו לה נתיבים ותבוא אל
מבוא שער הסוסים בית
המלך וימיתוה שם
ויכרת יהויע ברית בינו ובין
כל העם ובין המלך להיות
לעם ליהוה ובין כל העם
בית הבעל ויתצוהו את
מזבחתיו ואת צלמיו שברו
ואת מתן כהן הבעל חרגו
לפני המזבחות וישם יהויע
פקדת בית יהוה ביד הכהנים
הלוים אשר חלק דויד על
בית יהוה להעלות עלות
יהוה ככתוב בתורת משה
בשמחה ובשיר על ידי דויד
ויעמד השערים על שערי
בית יהוה ולא יבא טמא
לכל דבר ויקח את שרי
המאות ואת האדירים
ואת המושלים בעם ואת
כל עם הארץ ויורד את
המלך מבית יהוה ויבאו

ויקבצו אתהלוים מכל ערי יהודה ויאספו מאת בני לישראל לבאו לירושלם ויברות כל הקהל בבית האלהים עם המלך ויאמר להם חנה בן המלך ימלך באשר דבר יהוה על בני דויד וזה הדבר אשר תעשו השלשית מכם באי השבת לכהנים וללוים לשערי הספים וה שלשית בבית המלך וה שלשית בשער היסוד וכל העם בחצרות בית יהוה ואל גבו בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים ללוים המה יבאו כי קדש המה וכל העם ישמרו משמרת יהוה והקיפו הלוים את המלך איש וכליו בידו והבא אל הבית יומת והיו את המלך בבאו ובצאתו ויעשו הלוים וכל יהודה ככל אשר צוה יהויע הכהן ויקחו איש את אנשיו הבאים ביום השבת עם יוציאים השבת כי לא פטר יהויע הכהן את המחלקות ויתן יהויע הכהן לשרי המאות את החנית ואת המגנות ואת השלטים אשר למלך דויד אשר בית האלהים ויעמד את כל העם ואיש שלחו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב ויוציאו את בן המלך ויתנו עליו את הנזר ואת העדות וימליכו אתו וימשחהו יהוידע ובניו ויאמרו יחי המלך

ותשמע עתליהו את קול העם הרצים והמהללים את המלך ותבא אל העם בית יהוה ותרא והנה המלך עומד על עמודו במבוא והשרים והחצצרות על המלך וכל עם הארץ שמחתו תוקעים בחצצרות והמשוררים בכלי השיר ומורים להלל ותקרע עתליהו את בגדיה ותאמר קשר קשר:

ויוצא יהויע הכהן את שרי המאות פקודי החיל ויאמר אלהם הוציאו אל מבית השדרות והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמיתוה בית יהוה וישימו לה נתיבים ותבוא אל מבוא שער הסוסים בית המלך וימיתוה שם ויכרת יהויע ברית בינו ובין כל העם ובין המלך להיות לעם ליהוה ובין כל העם בית הבעל ויתצוהו את מזבחתיו ואת צלמיו שברו ואת מתן כהן הבעל חרגו לפני המזבחות וישם יהויע פקדת בית יהוה ביד הכהנים הלוים אשר חלק דויד על בית יהוה להעלות עלות יהוה ככתוב בתורת משה בשמחה ובשיר על ידי דויד ויעמד השערים על שערי בית יהוה ולא יבא טמא לכל דבר ויקח את שרי המאות ואת האדירים ואת המושלים בעם ואת כל עם הארץ ויורד את המלך מבית יהוה ויבאו

ויקבצו אתהלוים מכל ערי יהודה ויאספו מאת בני לישראל לבאו לירושלם ויברות כל הקהל בבית האלהים עם המלך ויאמר להם חנה בן המלך ימלך באשר דבר יהוה על בני דויד וזה הדבר אשר תעשו השלשית מכם באי השבת לכהנים וללוים לשערי הספים וה שלשית בבית המלך וה שלשית בשער היסוד וכל העם בחצרות בית יהוה ואל גבו בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים ללוים המה יבאו כי קדש המה וכל העם ישמרו משמרת יהוה והקיפו הלוים את המלך איש וכליו בידו והבא אל הבית יומת והיו את המלך בבאו ובצאתו ויעשו הלוים וכל יהודה ככל אשר צוה יהויע הכהן ויקחו איש את אנשיו הבאים ביום השבת עם יוציאים השבת כי לא פטר יהויע הכהן את המחלקות ויתן יהויע הכהן לשרי המאות את החנית ואת המגנות ואת השלטים אשר למלך דויד אשר בית האלהים ויעמד את כל העם ואיש שלחו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב ויוציאו את בן המלך ויתנו עליו את הנזר ואת העדות וימליכו אתו וימשחהו יהוידע ובניו ויאמרו יחי המלך

ותשמע עתליהו את קול העם הרצים והמהללים את המלך ותבא אל העם בית יהוה ותרא והנה המלך עומד על עמודו במבוא והשרים והחצצרות על המלך וכל עם הארץ שמחתו תוקעים בחצצרות והמשוררים בכלי השיר ומורים להלל ותקרע עתליהו את בגדיה ותאמר קשר קשר:

ויוצא יהויע הכהן את שרי המאות פקודי החיל ויאמר אלהם הוציאו אל מבית השדרות והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמיתוה בית יהוה וישימו לה נתיבים ותבוא אל מבוא שער הסוסים בית המלך וימיתוה שם ויכרת יהויע ברית בינו ובין כל העם ובין המלך להיות לעם ליהוה ובין כל העם בית הבעל ויתצוהו את מזבחתיו ואת צלמיו שברו ואת מתן כהן הבעל חרגו לפני המזבחות וישם יהויע פקדת בית יהוה ביד הכהנים הלוים אשר חלק דויד על בית יהוה להעלות עלות יהוה ככתוב בתורת משה בשמחה ובשיר על ידי דויד ויעמד השערים על שערי בית יהוה ולא יבא טמא לכל דבר ויקח את שרי המאות ואת האדירים ואת המושלים בעם ואת כל עם הארץ ויורד את המלך מבית יהוה ויבאו

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

שלחו ג׳ ומימינ מן שלחו אחדנו
איש שלחו הלוים וימימי אות כלים׳

בתוך שערי עלוו בית
המלך וישיבו אתו המלך
על כסא המלכות׳ ויש
וישמחו כל עם הארץ
והעיר ששקטה אחר עתליה
המיתו בחרב׳
בן שבע שנים
יואש במלכו וארבעים
שנה מלך בירושלם ושם
אמו צביה מבאר שבע׳
ויעש יואש הישר בעינו
יהוה כל ימי יהויעדע כהנו
ויואש לו יהויעדע נשים׳
שתים ויולד בנים ובנות׳
ויהי אחרי כן היה עם לב
יואש לחדש את בית יהוה׳
ויקבץ את הכהנים והלוים
ויאמר אלהם יצאו לערי
יהודה וקבצו מכל ישראל
כסף לחזק את בית אלהיכם
מדי שנה בשנה ואתם
תמהרו לדבר הזה׳ ולא מהרו
הלוים ויקרא המלך
ליהויעדע הראש ויאמר
לו מדוע לא דרשת על
הלוים להביא מיהודה
ומירושלם את מס משה
עבד יהוה וקהל ישראל
למשכן העדות׳
כי עתליהו המרשעה
פרצו את בית האלהים וגם
כל קדשי בית יהוה עשו ל
לבעלים׳ ויאמר המלך
ויעשו ארון אחד ויתנהו
בשער בית יהוה חוצה׳
ויתנו קול ביהודה וברושלם
להביא ליהוה מס משה
עבד האלהים על ישראל
במדבר׳ וישמחו כל השרים
וכל העם ויביאו וישליכו
לארון עד כלה׳
ויהי מיד אשר יראו כי רב המס
הסופר ואיש פקדת
המלך בא עם פקיד כהן הראש
ויערו את הארון ויריקו את המס
הרב אל מקומו כה עשו
יום ביום ויאספו כסף הרב׳
ויתנהו המלך ויהויעדע
אל עושי מלאכת עבודת בית
יהוה ויחזיקו שכרים חצבים
וחרשים לחדש בית יהוה
וגם לחרשי ברזל ונחשת
לחזק את בית יהוה׳ ויעשו

עשי המלאכה ותעל ארוכה
למלאכה בידם ויעמידו את
בית האלהים על מתכנתו
ויאמצו׳ וכל לותם הביאו
לפני המלך ויהויעדע׳ את
שאר הכסף ויעשהו כלים
לבית יהוה כלי שרת ועלות
וכפות וכלי זהב וכסף׳ ויהיו
מעלים עלות בבית יהוה
תמיד כל ימי יהויעדע׳

ויזקן ויחלש יהויעדע׳
ומת בן מאה ושלשים שנה
במותו׳ ויקברהו בעיר דוד
עם המלכים כי עשה טוב
בישראל עם האלהים ובתו׳
ואחרי מות יהויעדע
באו שרי יהודה׳ ויתחוו
למלך אז שמע המלך
אלהם׳ ויעזבו את בית יהוה
אלהי אבותיהם ויעבדו
את האשרים ואת העצבים
ויהי קצף על יהודה
וירושלם׳ ויעד בהם
וישלח נביאים להשיבם
אל יהוה ויעידו בם ולא
האזינו׳ ורוח אלהים

משאל ו׳ ומומשחון ומיב משאול ב׳ נימן משאול א׳ ובשן משאול המלך משאול עבדיו
משאול משאל עבד האלהים כל חדר משאול בפי מלחמה עבר׳ פרמ ג׳ עלה הפרץ פרצו ויעבדו
ומיואבתמיה פרעו בי עליהו׳

אלהים ג׳ כמשה חוקשיעוק וחזקיה הנביאים שפטני וחזקי המלך ואמרתי לא יעלה אז
יקחל ודבר ויעלו ויקחל הבוד ויעבו ויעשם הישרעמה ושל עדה וכל עדה הכהל ב׳ מל א׳ הארעדה׳

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

לבשה אתזכריה בן יהוידע
הכהן ויעמד מעל לעם
ויאמר להם כה אמר האלהים
למה אתם עברים את מצות
יהוה ולא תצליחו כי עזבתם
את יהוה ויעזב אתכם ׃
ויקשרו עליו וירגמהו אבן
במצות המלך בחצר בית
יהוה ולא זכר יואש המלך
החסד אשר עשה יהוידע
אביו עמו ויהרג את בנו
ובמותו אמר יראה יהוה
וידרש
ויהי לתקופת השנה עלה
עליו חיל ארם ויבא אל יהודה
וירושלם וישחיתו את כל שרי
העם מעם ויכל שללם
שלחו למלך דרמשק כי
כמו יצר אנשים באו חיק
ארם ויתנו בידם חיל
לרבים מאד כי עזבו את יהוה
אלהי אבותיהם ואת יואש
עשו שפטים ובלבתם
ממנו כי עזבו אתו בחלוים
רבים התקשרו עליו עבדיו
בדמי בני יהוידע הכהן
וירגחו על מטתו וימת
ויקברו אתו בעיר דוד ולא
קברהו בקברות המלכים
ואלה המתקשרים
עליו זבד בן שמעת העמונית
ויהוזבד בן שמרית המואבית
ובניו ורב המשא עליו
ויסד בית האלהים חנם
כתובים על מדרש ספר
המלכים וימלך אמציהו
בנו תחתיו
בן עשרים וחמש שנה
מלך אמציהו עשרים
ותש עשנה מלך בירושלם
ושם אמו יהועדן מירושלם
ויעש הישר בעינני יהוה רק
לא בלבב שלם והיה כאשר
חזקה הממלכה עליו ויהרג
את עבדיו המכים את
המלך אביו ואת בניהם לא
המית כי כתוב בתורה
בספר משה אשר צוה יהוה
לאמר לא ימותו אבות על
בנים ובנים לא ימותו על
אבותם כי איש בחטאו ימותו
ויקבץ אמציהו את יהודה
ויעמידם לבית אבות לשרי
אלפים ולשרי המאות
לכל יהודה ובנימן ׃
ויפקדם למקבו עשרים
שנה ומעלה ויקצאם
שלשים אלף בחור
יוצא צבא אחז רמח
וצנה וישכר מישראל
מאה אלף גבור חיל במאה
כסרכסף ואיש האלהים
בא אליו לאמר תמלך
גם אבא עמך גבא ישראל
כי אין יהוה עם ישראל
כל בני אפרים כי אסבא
אתה עשה חזק למלחמה
יכשילך האלהים לפני
אויב כי יש כח באלהים
לעזור ולהכשיל ויאמר
אמציהו לאיש האלהים
ומה נעשות למאת הככר
אשר נתתי לגדוד ישראל
ויאמר איש האלהים יש
ליהוה לתת לך הרבה מזה
ויבדילם אמציהו לגדוד
אשר בא אליו מאפרים
הלכת למקומם בחרי אף
מאד ביהודה ונשובו
למקומם בחרי אף

ויקצף אמציהו מאד ויאמר לאיש האלהים אם כן עבדתי את גדוד ישראל לא יבא עמי אל אפרים כי יהוה אמר לי לך עבור מן ישראל כל בני אפרים ואם לא תעבור אמץ לבך לקראת המלחמה ויכשלך האלהים לפני אויב כי יש כח באלהים לעזור ולהכשיל ויאמר אמציהו לאיש האלהים ומה לעשות לגדוד אשר נתתי לו ויאמר איש האלהים יש ליהוה לתת לך הרבה מזה מאלה ויבדל אמציהו לגדוד אשר בא אליו מאפרים לשוב אל מקומם ויחר אף מאד ביהודה ויפלו מן הגדוד אשר בא אל מקומם בחרי אף

ומן הגדוד אשר בא אל מקומם בחרי אף ויפלו מן הגדוד אשר בא אל מקומם בחרי אף

ומן הגדוד אשר בא אל מקומם בחרי אף ויפלו מן הגדוד אשר בא אל מקומם בחרי אף

ומן הגדוד אשר בא אל מקומם בחרי אף ויפלו מן הגדוד אשר בא אל מקומם בחרי אף

ומן הגדוד אשר בא אל מקומם בחרי אף ויפלו מן הגדוד אשר בא אל מקומם בחרי אף

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ג דבר לך ויקר לבה ומיד לך בא אמר
אליך ונקיבה רשעה בוראנו: ס:

ולחם ה ומשמרון ואשה קרו לרע שרמו לו לבריו וטפבכ אשר אמר יעם כי הוא ויקרוהו ועלו ולמקום
ישראלוה כי הטהרו הכהנים מ לבני עבדיהם ואמהותיהם וה ברוך: ס: ולפמיהם ב בבל ווקם והלל
ישראלוו ולהם יקטורי: ס:

ל

ואמר עזיהו הזקיק ויזנחך ל
את עמו וילך גיא המלח ל
ויבן את בני שעיר עשרת
אלפים ועשרת אלפים ל
חיים שבו בני יהודה ביאוש ל בטע
לראש הסלע ויפלו מראש הסלע ג
ובני הגדוד אשר
הקשיב אמציהו מלבת עמו
למלחמה ויפשטו בערי ל
יהודה משמרון ושבית
חורון ויכום הס שלשת ל בסל
אלפים ויב זוזה רבה ל בטע
ויהי אחרי כוא
אמציהו מהכות את ארום ל
ויבא את אלהי הבני שעיר
ויעמידם לו לאלהים ל
ולפניהם ישתחוה ולהם ג ח
יקטר ויחרא אף יהוה ל
באמציהו וישלח אליו
נבי אומר לו למה דרשת
את אלהי העם אשר לא
הצילו את עמם מידך ל
ויהי בדברו אליו ויאמר לו
הליועץ למלך נתוך חדל לך ל
למה יכוך ויחדל הנביא ל
ויאמר לו עתה כי יעץ אלהים

לתשחיתך כי עשית זאת לעיר
ולא שמע עתה לעצתי
ויעץ אמציהו מלך יהודה
וישלח אל יואש בן יהואחז
בן יהוא מלך ישראל ל
לאמר לך הבנתה את פנים לבא
וישלחו יואש מלך ישראל
אל אמציהו מלך יהודה
לאמר החוח אשר בלבנון
שלח אל הארז אשר
בלבנון לאמר תנה את
בתך לבני לאשה ותעבר
חית השדה אשר בלבנון
ותרמס את החוח אמרת
הנה הכית את ארום ונשאך
לבך להתכבד עתה שב
בביתך למה תתגרה ברעה
ונפלת אתה ויהודה עמך
ולא שמע אמציהו כי
מהאלהים היא למען תתם
בידכי דרשו את אלהי
ארום ויעל יואש מלך
ישראל ויתראו פנים הוא
ואמציהו מלך יהודה בבית
שמש אשר ליהודה ויגף
יהודה לפני ישראל וינסו
איש לאהליו ואת אמציהו

מלך יהודה בן יואש בן
יהואחז תפשו יואש מלך
ישראל בבית שמש
ויביאהו ירושלם ויפרץ
בחומת ירושלם משער
אפרים עד שער הפנה ל
ארבע מאות אמה וקל
הזהב והכסף ואת כל
הכלים הנמצאים בבית ל
האלהים עם עבד ארום ל
ואת אצרות בית המלך ל
ואת בני התערבות ושב
שמרון
ויחי אמציהו בן יואש
מלך יהודה אחרי מות
יואש בן יהואחז מלך ש
ישראל חמש עשרה שנה
ויתר דברי אמציהו ש
הראשנים והאחרונים הלא ל
הנם כתובים על ספר מלכי
יהודה וישראל ומשת ש
אשר סר אמציהו מאחרי
יהוה ויקשרו עליו קשר
בירושלם וינס לכישה ש
וישלחו אחריו לכישה
וימיתהו שם וישאהו על
הסוסים ויקברו אתו עם

ואת בני ו: וחזא נעי אוכבי ולפת כיהשלמה אזל יהודה ע הדע עבדוהי דנילבנון וחבוד אחרי אתיר אתיר
תמלוכ מקשרו עלין אריב עמין רבה ויוה אזוב אחרי: כל אלהים דבקרמל הל דמלכי לעבא אלהם
חמיר בלי א יעב עבדי אלהים ל:

אמרה ב. בראשית פרוזיר אלי אבנר שמעתי
אמרה ארי מלי מישלא יהוה: ס: שלם:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ויבנה ג׳ וסמנחון את הערי וישב בה׳
אזה האבנים עריס׳ ס׳:

לרשו ל׳ חל׳ וסימנו ויאכלו ביעזרא ולאומה לדוד כי בעבורת הארשות בימי זכרשה ובכל מעשה
וכן במלי׳ ומול אריאל ובני הכומחון בר מן ג׳ בלבנון שרי ובוא׳ ס׳:

אבתיו בעיר יהודה ויקחו
כל עם יהודה את עזיהו
והוא בן שש עשרה שנה
וימליכו אתו תחת אביו
אמציהו הוא בנה את
אילות וישיבה ליהודה
אחרי שכב המלך עם
אבתיו
בן שש עשרה שנה עזיהו
כמלכו חמשים ושתים
שנה מלך בירושלם ש
ושם אמו יכליה מן
ירושלם ויעש הישר
בעיני יהוה ככל אשר
עשה אמציהו אביו
ויהי לדרש אלהים בימי
זכריהו המבין בראות
האלהים ובימי דרשו
את יהוה הצליחו אלהים
ויצא וילחם
בפלשתים ויפרץ את
חומת גת ואת חומת
יבנה ואת חומת אשדוד
ויבנה ערים באשדוד
ובפלשתים ויעזרהו
האלהים על פלשתים
ועל הערבים הישבים

בגורבעל והמעונים ש
ויתנו עמונים מנחה
לעזיהו ויהל שמו עד
לבוא עד מצרים כי חזיק
עד למעלה ויכן עזיהו
מגדלים בירושלם על
שער הפנה ועל שער
הגיא ועל המקצוע
ויחזקם ויבן מגדלים
במדבר ויחצב בורות ש
רבים כי מקנה רב היה לו
ובשפלה ובמישור ש
אכרים וכרמים בהרים
ובכרמל כי אהב אדמה
היה ויהי לעזיהו
חיל עשה מלחמה יצא
צבא לגדוד במספר ש
פקדתם ביד יעואל
הסופר ומעשיהו השוטר
על יד חננהו משרי
המלך: כל מספר ראשי
האבות לגבורי חיל ש
אלפים ושש מאות ועל
ידם חיל צבא שלש ש
מאות אלף ושבעת
אלפים וחמש מאות ש
עושי מלחמה בכח חיל

לעזר למלך על האויב
ויכן לחם עזיהו לכל הצבא
מגנים ורמחים וכובעים
ושריונות וקשתות ואבני
קלעים ויעשו בירושלם
חשבנות מחשבת חושב
להיות על המגדלים ועל
הפנות לירות בחצים
ובאבנים גדולות ויצא
שמו עד למרחוק כי
הפלא אלהי עזר עד כי
חזק ובחזקתו גבה לבו
עד להשחית וימעל
ביהוה אלהיו ויבא אל
היכל יהוה להקטיר על
מזבח הקטרת ויבא
אחריו עזריהו הכהן ש
ועמו כהנים ליהוה ש
שמונים בני חיל ויעמדו
על עזיהו המלך ויאמרו
לו לא לך עזיהו להקטיר
ליהוה כי לכהנים בני
אהרן המקדשים להקטיר
עאמ והמקדש שבי
מעלתו אל לכבוד
מיהוה אלהים ויזעף
עזיהו ובידו מקטרת

ו׳ בלוש׳ ושמשו׳ ויאמר הוזר אל משה אמר אל הכהנים כי לכוהנים בני אהרן המקדשים ואחר
הכינו לדם שמש בפתרן: ס׳ אדוניה לא וקרן הדיר מזבח אדשה בשרא עבדי פרדים פרדי ואמרון
שדי ישחדו טלאה ביאדיב אדיפה׳ ס׳

גבו ג׳ מיפקד אמר לנגדי עי לבקי ביפקד
ולא בגמל עליו חס עלות מדוה: ס׳ ס׳:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

להקטיר ובזעפו עם
חכהנים ורעת ורחה
כמעחו לפני הכהנים בבית
יהוה מעל למזבח הקטרת
ויפן אליו עזריהו הכהן
הראשו וכל הכהנים והנה
הוא מנרע במעחו
ויבהלו הומשם וגם הוא
נדחף לצאת כי נגעו
יהוה ויהי עזיהו המלך
מצרע עדיום מותו וישב
בית החפשות מצרעי
נגזר מבית יהוה ויותם בנו
על בית המלך שופט את
עם הארץ ויתר דברי
עזיהו הראשנים והאחרנים
כתבים שעיהו בן אמוץ
הנביא וישכב עזיהו עם
אבתיו ויקברו אתו עם
אבתיו בשדה הקברות
אשר למלכים כי אמרו
מצרע הוא וימלך יותם
בנו תחתיו
בן עשרים וחמש שנה
יותם במלכו ששעשרה שנה
מלך בירושלם
עם אבתיו ויקברו אתו בעיר
דויד ויملך אחז בנו תחתיו

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

שלש ו׳ חס׳ ושרשו ושלש ואחרי וחשרעריס רף פסוק שלש בנו חזאו מבטרי ומחזיקחו בו שלום אל
חלידה חנבואה וכול מביאיהו דכתיב ב מ׳ ב׳ שלום בן מבש ויקבל ויקבר׳ ס׳:

אלהי אבותיה׳ ו׳ לעין ואמינו ואמרו
עזבו דרשתו ותהיה ר׳ עזבו בעשבים׳ ו׳:

28.8 ט וישבו בני ישראל
מאחיהם מאתים אלף ש׳
נשים בנים ובנות וגם שלל
רב בזזו מהם ויביאו את ש
השלל לשמרון׳
ו׳ שם היה נביא ליהוה
עדד שמו ויצא לפני ש׳
ה׳ נבא אל שמרון ש׳
ויאמר להם הנה בחמת ש׳
יהוה אלהי אבותיכם על
יהודה נתנם בידכם ותהרגו
בם בזעף עד לשמים הגיע
ועתה בני יהודה וירושלם
אתם אמרים לכבש ש׳ ל
לעבדים ולשפחות לכם
הלא רק אתם עמכם ש׳
אשמות ליהוה אלהיכם׳
ועתה שמעו וחשיבו ש׳
השבים אשר שביתם ש׳
מאחיכם כי חרון אף יהוה
עליכם׳ ויקמו
אנשים מראשי בני ש׳
אפרים עזריה בן יהוחנן
ברכיה ובן שלמות ש׳
ויחזקיה בן שלם ועמשא
בן חדלי עלי הבאים מן הצבא
ויאמרו להם לא תבאו
את תהשבי׳ הנה כי ש׳
לאשמתינו יהוה עלינו אתם
אמרים להסיף על חטאתינו
ועל אשמתינו כי רבה
אשמה לנו וחרון אף על
ישראל׳ ויעזבו
החלוצים את השבים ואת
הכבוה לפני השרים וכל
הקהל ויקמו האנשים
אשר נקבו בשמות ש׳
ויחזיקו בשבים וכל
מערמיהם הלבישו׳ מן
השלל ולבשום וינעלום
ויאכלום וישקום וסכום
וינהלום בחמרים לכל ש
כושלים ביאום ירחו עיר
התמרים אל אחיהם׳
וישובו שמרון׳
בעת ההוא אשלח המלך
אחז על מלכי אשור ש׳ ר
לעזר לו׳ ועוד אדומים׳
באו ונכו ביהודה וישבו ש
שבי׳ ופלשתים פשטו ש׳
בערי השפלה והנגב ש׳ ר
ליהודה וילכדו את בית ש
שמש ואת אילון׳ ואת
תגדרות ואת שוכו ובנותיה
ואת תמנה ובנותיה ואת
גמזו ואת בנותיה ויושבו
שם׳ כי הכניע יהוה את
יהודה בעבור אחז מלך׳
ישראל כי הפרע ביהוה
ומעול מעל ביהוה׳ ויבא
עליו תלגת פלנאסר מלך
אשור ויצר לו ולא חזקו
כי חלק אחז את בית יהוה
ואת בית המלך ושרים
ויתן למלך אשור ולא ל
לעזרה לו׳ ובעת צר לו
יוסף למעל ביהוה הוא
המלך אחז׳ ויזבח לאלהי
דרמשק המכים בו׳ ויאמר
כי אלהי מלכי ארם׳ חס
מעזרים אותם לחם ש׳
אזבחו עזרוני וחסו חיו לי
לחבשי ולכל ישראל׳
ויאסף אחז את כלי בית
האלהים ויקצץ את כלי
בית האלהים ויסגר׳ את
דלתות בית יהוה ויעש לו
מזבחות בכל פנת בירושלם׳
ובכל עיר ועיר ליהודה ל
עשות במות לקטר ר׳
לאלהים אחרים ויכעס ש׳

ו׳ פסוק בקריה ואמיתיהם אדם ואת ואת ואת ואת ואת ואמ׳ ואת׳ ויקח אשר אמרו ויקח את חמר
וזה הבו תרמיל מלמד שלך ישראל ונלשתים פשטו׳ ס׳. לכבוש ב חד ואל חדר מל ל׳ עבדימל שמות:

ועמשא ה׳ קריה בן אמש ושמו אמש
מתנה לבדיו לא נשאר בא לפרוסה׳ ס׳:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בעוטנו ל׳ כל המעטמין לא נוכל כחוזרת
וחנו נפלו ואנחנו נשבענו ׃

ומקטרים ב׳ מה ראש פקדון ומה מופת כל
ומקטרים ליהוה ולמחנה לו משרתים ׃ ס׃

פנומיה ן׳ ומזמ ה׳ן לא אובא ויקוא ה׳ש עשיט
ואורא אל הביכל ובראו ככוהה ׃ ס׃

אתיהוה אלהי אבתיו ׃ ס
ויתר דבריו וכל דרכיו ׃ ס
הראשנים והאחרונים ׃ ס
הנם כתובים על ספר מלכי
יהודה וישראל׃ וישכב
אחז עם אבתיו ויקברהו
בעיר בירושלם כי לא ׃ ס
חבי אחז לקברי מלכי ׃ ס
ישראל וימלך יחזקיהו
בנו תחתיו ׃
יחזקיהו מלך בן עשרים
וחמש שנה ועשרים ׃ ס
ותשע שנה מלך בירושלם
ושם אמו אביה בת זכריהו׃
ויעש הישר בעיני יהוה
ככל אשר עשה דויד אביו׃
הוא בשנה הראשונה ל
למלכו בחדש הראשון ׃ ס
פתח את דלתות בית יהוה
ויחזקם׃ ויבא את הכהנים
ואת הלוים ויאספם לרחוב
המזרח׃ ויאמר להם שמעוני ׃
הלוים עתה התקדשו ׃ ס
וקדשו את בית יהוה אלהי
אבותיכם והוציאו את ׃ ס
הנבלה מן הקדש׃ כי מעלו
אבתינו ועשו הרע בעיני

ויעלוף ב׳ בקדוש ה׳ פסלון בוזרה׳ ומיוה והסלף לבן אתכם לרוש אושר אל שעיר ומל רעקב לצוא שבעטל אריש הלא נתן סיחון א׳ בוחרש׳ ובוחרש׳ ובבשן
אלוף אתבמ׳ ולא תאמין ב׳ בשנאתו ויבן לדוד ואתכלה ענ שלמה רבבו ורשיש אחז ומשכב חזקיהו ישראלה המלך׃ ס׃
אלבני אחרן ואני לדוד אתכל שחד ישראל שלמה רבבו ורשיש אחז ומשכב חזקיהו ישראלה המלך׃ ס׃

יהוה אלהינו ויעזבהו ויסבו ג
פניהם ממשכן יהוה ויתנו ל
ערף׃ גם סגרו דלתות ׃ ס
האולם ויכבו את הנרות ל
וקטרת לא הקטירו ועלה ב
לא העלו בקדש לאלהי
ישראל׃ ויהי קצף יהוה
על יהודה וירושלם ויתנם
לזועה לשמה ולשרקה
כאשר אתם ראים בעיניכם׃ לזעוה
והנה נפלו אבותינו בחרב ך
ובנינו ובנותינו ונשינו ׃ ס
בשבי על זאת עתה עם ל
לבבי לכרות ברית ליהוה
אלהי ישראל ושב ממנו
חרון אפו׃ בני עתה אל
תשלו כי בכם בחר יהוה׃ ס
לעמד לפניו לשרתו ולהיות ב
לו משרתים ומקטרים׃
ויקמו הלוים מחת
בן עמשי ויואל בן עזריהו
מבני הקהתים ומבני מרארי
קיש בן עבדי ועזריהו בן
יהללאל ומן הגרשני יואח
בן זמה ועדן בן יואח׃ ומן
בני אליצפן שמרי ויעאל
ומן בני אסף זכריהו ומתניהו׃

ומן בני הימן ג
יחיאל
יחיאל ושמעי ומן בני
ירותון שמעיה ועזיאל׃ ך
ויאתון שמעיה ועזיאל׃ ו
ויאספו את אחיהם ׃ ס
ויתקדשו ובאו כמצות ב״ר
המלך בדברי יהוה לטהר ומשנ
בית יהוה ויבאו הכהנים
לפנים לבית יהוה לטהר
ויוציאו את כל הטמא ב״ל
אשר מצאו בהיכל יהוה
לחצר בית יהוה ויקבלו
הלוים להוציא לנחל ׃ ס
קדרון חוצה׃ ויחלו באחד ד״ל
לחדש הראשון לקדש ס״ג
וביום שמונה לחדש באו
לאולם יהוה ויקדשו את ל
בית יהוה לימים שמונה ׃
וביום ששה עשר לחדש ס״ד
הראשון כלו׃ ב״ל
ויבאו אפנמה אל ג״ל
חזקיהו המלך ויאמרו ׃ ס
טהרנו את כל בית יהוה ל״ל
את מזבח עולה ואת כל ל״ל
כליו את שלחן המערכת ג״ל
ואת כל כליו׃ ואת כל ל
הכלים אשר הזניח המלך
אחז במלכותו במעלו׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

הכנו וחקד שנו והנס לפני
מזבח יהוה׃ וישכם
יחזקיהו המלך ויאסף את
שרי העיר ויעל בית יהוה׃
ויביאו פרים שבעה ואילים
שבעה וכבשים שבעה׃
וצפירי עזים שבעה׃ לחטאת
על המלכה׃ ועל המקדש ועל יהודה
ויאמר לבני אהרן הכהנים
לעלות על מזבח יהוה׃
וישחטו הבקר ויקבלו
הכהנים את הדם ויזרקו
המזבחה׃ וישחטו האילים
ויזרקו הדם המזבחה׃
וישחטו הכבשים ויזרקו
הדם המזבחה׃ וגם שחטו את
שעירי החטאת לפני המלך
והקהל ויסמכו ידיהם׃
עליהם׃ וישחטום הכהנים׃
ויחטאו את דמם המזבחה
לכפר על כל ישראל כי
לכל ישראל אמר המלך
העולה והחטאת׃ ויעמד
את הלוים בית יהוה כמצות
בנבלים ובכנרות ובמצלתים
דויד וגד חוזה המלך׃ ונתן
הנביא מצות יהוה ביד הלוים׃
ויעמדו הלוים בכלי
דויד והכהנים בחצצרות׃
ויאמר חזקיהו
להעלות העלה על המזבח׃
ובעת החל העלה החל׃
שיר יהוה והחצצרות על
ידי כלי דויד מלך ישראל׃
וכל החקהל משתחוים והשיר
משורר והחצצרות חצצרות
הכל עד לכלות העלה׃
וכלות העלות לקרבן׃
המלך וכל הנמצאים אתו
וישתחוו׃ ויאמר יחזקיהו
הללו ליהוה בדברי דויד
ואסף החוזה ויהללו עד
לשמחה ויקדו וישתחוו׃

ויענו יחזקיהו ויאמר עתה
מלאתם ידכם ליהוה גשו
והבאו זבחים ותודות לבית
יהוה׃ ויבא הקהל זבחים
ותודות וכל נדיב לב עלות׃
ויהי מספר העלה אשר
הביא הקהל בקר שבעים
אילים מאה כבשים מאתים
לעלה ליהוה הכל אלה׃
והקדשים בקר ששמאות
וצאן שלשת אלפים רק
הכהנים היו למעט ולא
יכלו להפשיט את כל העלות
ויחזקום אחיהם הלוים׃
עד כלות המלאכה ועד
יתקדשו הכהנים כי הלוים
ישרי לבב להתקדש׃
מהכהנים וגם עלה לרב
בחלבי השלמים ובנסכים
לעלה ותכון עבודת בית
יהוה׃ וישמח יחזקיהו וכל
העם על ההכין אלהים
לעם כי בפתאם היה הדבר
וישלח יחזקיהו על כל
ישראל ויהודה וגם אגרות
כתב על אפרים ומנשה׃
לבוא לבית יהוה בירושלם
לעשות פסח ליהוה אלהי
ישראל׃ ומן עצת המלך׃
ושריו וכל הקהל בירושלם
לעשות הפסח בחדש
השני׃ כי לא נכלו לעשתו
בעת ההיא כי הכהנים לא
התקדשו

ויעשו ג׳ ויעשו שלמים כל העם איש
שוה אחרשעיר וחלו ויעשו ויעשו לבו׳ ס׳

ותקבוה ה׳ ומזמטחון וה׳ עלה הסדן אחרה עלה ואותחמטחה וישחטוס ויעשו הבקר שלשה בגד׳
וכל הקטרה לכשחון ב׳ מ׳ ב׳ בקמ׳ ותרמאו אלין חטטה׳ ס׳ וגר ב׳ ותרואחבן ותרשבטר׳ ס׳
ובריחזר המלך׳ ס׳

ואחלה ל׳ ומזמטחון אמר אל פרעראת
אלהיהם עד לשמאו אחרון׳ ס׳ ס׳

לעלה ה׳ דאין חוטרה לעלה כל הבקר לעלה ואבקר עה הגם כלה לבב ראוה הבקר לעלה׳ ס׳
הם ראל ג׳ מלוים ומזקאון ואמרי הבאמרה אמרה׳ ס׳ וכל הקהל ה׳ ראשונים ו׳ נאב ואלם
ורעבלי׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

חתקדשו למדו והעם לא
נאספו לירושלם מישר
חדבר בעיני המלך ובעיני
כל הקהל ויעמידו דבר
להעביר קול בכל ישראל
מבאר שבע ועד דן לבוא
לעשות פסח ליהוה אלהי
ישראל בירושלם כי לא
לרב עשו ככתוב ויכלו
הרצים באגרות מיד המלך
ושריו בכל ישראל ויהודה
וכמצות המלך לאמר בני
ישראל שובו אל יהוה אלהי
אברהם יצחק וישראל
ויסב אל הפליטה הנשארת
לכם מכף מלכי אשור ואל
תהיו כאבותיכם וכאחיכם
אשר מעלו ביהוה אלהי
אבותיהם ויתנם לשמה
כאשר אתם ראים עתה אל
תקשו ערפכם כאבותיכם
תנו יד ליהוה ובאו לקדשו
אשר הקדיש לעלם ועבדו
את יהוה אלהיכם ושב מכם
חרון אפו מיכם כשובכם אליהוה
אחיכם ובניכם לרחמים לפני
שוביהם לשוב לארץ הזאת

כי חנון ורחום יהוה אלהיכם
ולא יסיר פניו מכם אם
תשובו אליו
ויהי חרצים עברים מעיר
לעיר בארץ אפרים ומנשה
ועד זבלון ויהיו משחיקים
עליהם ומלעגים בם אך
אנשים מאשר ומנשה
ומזבלון נכנעו ובאו
לירושלם גם ביהודה היתה
יד האלהים לתת להם לב
אחד לעשות מצות המלך
וחשרים בדבר יהוה ויאספו
ירושלם עם רב לעשות את
חג המצות בחדש השני
קהל לרב מאד ויקמו
וישירו את המזבחות אשר
בירושלם ואת כל המקטרות
הסירו וישליכו לנחל קדרון
וישחטו הפסח בארבעה
עשר לחדש השני והכהנים
והלוים נכלמו ותקדשו
ויביאו עלות בית יהוה
ויעמדו על עמדם כמשפטם
תורת משה איש האלהים
הכהנים זרקים את הדם מיד
הלוים כי רבת בקהל אשר

לא התקדשו והלוים על
שחיטת הפסחים לכל לא
טהור להקדיש ליהוה כי
מרבית העם רבת מאפרים
ומנשה יששכר וזבלון לא
הטהרו כי אכלו את הפסח
בלא כתוב כי התפלל
יחזקיהו עליהם לאמר יהוה
הטוב יכפר בעד כל לבבו
הכין לדרוש האלהים יהוה
אלהי אבותיו ולא כטהרת
הקדש וישמע
יהוה את יחזקיהו וירפא את
העם ויעשו בני
ישראל הנמצאים בירושלם
את חג המצות שבעת ימים
בשמחה גדולה ומהללים
ליהוה יום יום הלוים
והכהנים בכלי עז ליהוה
ודבר יחזקיהו על
לב כל הלוים המשכילים
שכל טוב ליהוה ויאכלו
את המועד שבעת השבעות
מזבחים זבחי שלמים
ליהוה אלהי אבותיהם
ויתיעצו כל הקהל
לעשות שבעת ימים אחרים

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

וחכמים. וחלוים ה׳ ושתיבה ואלף ותמיבו חפצה ויעל בעשה ויקמו לא בנבר לו רעעו: ס: רבן
תמיד ב׳ ומזמטה ואכל פרי בהמיקר ופרי וכפרק הובר: ס: תמשלים ב׳ מל שכל סחב ומן וחמש:

ראנן ל׳ וכל מעשה בקרי ראנן בנרחם
מעשה ובזבח בלק בקרי ראנן גם מקצה:

ויעשו שבעת ימים שמחה
כי יחזקיהו נדיב לרב יהודה חריס
לקהל אלף פרים ושבעת
אלפים צאן
והשרים הרימו לקהל
פרים אלף וצאן עשרת
אלפים ויתקדשו כהנים
לרב וישמחו כל הקהל
יהודה והכהנים והלוים וכל
הקהל הבאים מישראל
והגרים הבאים מארץ
ישראל והיו שבים ביהודה
ותהי שמחה גדולה בירושלם
מימי שלמה בן דויד
מלך ישראל לא כזאת
בירושלם ויקמו
הכהנים הלוים ויברכו את
העם וישמע בקולם ותבוא
תפלתם למעון קדשו ל
שמים
וכל אשר נמצא בירושלם
ישראל הנמצאים לערי
יהודה ויסרו הבמות
ויכרתו האשרים ויתצו
את הבמות ואת המזבחות
מכל יהודה ובנימן ובאפרים
ומנשה עד לכלה ויסובו כל
בני ישראל איש לאחזתו
לעריהם ויעמד
יחזקיהו את מחלקות
הכהנים והלוים ערמחלקותם
איש כפי עבדתו לכהנים
וללוים לעלה ולשלמים
לשרת ולהדות ולהלל
בשערי מחנות יהוה
ומנת המלך מן
רכושו לעלות לעולת הבקר
והערב עלות לשבתות
ולחדשים ולמועדים כנתוב
בתורת יהוה ויאמר לעם
ליושבי ירושלם לתת מנת
הכהנים והלוים למען יחזקו
בתורת יהוה וכפרץ הדבר
הרבו בני ישראל ראשית דגן
תירוש ויצהר ודבש וכל
תבואת שדה ומעשר הכל
לרב הביאו ובני ישראל
ויהודה היושבים בערי
יהודה גם הם מעשר בקר
וצאן ומעשר קדשים
המקדשים לה׳ אלהיהם
הביאו וישתו ערמות ערמות
בחדש השלשי
החלו הערמות ליסוד ובחדש

השביעי כלו
ויבאו
יחזקיהו והשרים וראו את
הערמות ויברכו את יהוה
ואת עמו ישראל
וידרש יחזקיהו על הכהנים
והלוים על הערמות ויאמר
אליו עזריהו הכהן הראש
לבית צדוק ויאמר מהחל
התרומה לבא בית יהוה
אכול ושבוע והותר עד
לרוב כי יהוה ברך את עמו
והנותר את החמון הזה
ויאמר יחזקיהו
להכין לשכות בבית יהוה
ויכינו ויביאו את התרומה
והמעשר והקדשים באמונה
ועליהם נגיד כונניהו הלוי
ושמעי אחיו משנה
ויחיאל ועזיהו ונחת
ועשהאל ויריכות ויזכר
ואליאל ויסמכיהו ומחת
ובניהו פקידים מיד כונניהו
ושמעי אחיו במפקד
יחזקיהו המלך ועזריהו
נגיד בית האלהים וקורא בן
ימנה הלוי השוער למזרחה
על נדבות האלהים לתת

ג׳ ולדן ויסבלן על מעמדה ויקעלן אל
אל תלמון על הקרמים: ס:

אחיהו ל׳ ומימטה ושל ע אחיהו עזיו הוסף לבלתו עבדבם ויסבלו: ס: במשמרותם כמו לקרמותם
ויהי מן במשמרותם כמו לקרמותם ומאכן ב׳ ב׳ בל: פקיאים ל׳ הוס המכשרו ועשה פי ערד
הכלי הלוי ארע מיד כונניהו:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

על הרעב ח ובחרי משה אנשי חיל וחזקי מרים וידרך על הרעב ויכפר פחד יהוה ליחד בן חכם חזא
אבר עלי שרי מלחמה וכתו עורא ויפחדו: ט. וחזק ח חדשה חרש עור ומלוא חמ עזיזו וסל
המפיך לעדכי אבחסדו: ט.

ופנין ל. מפני עשטה חנוכתו מסר שיש
ופנין למלחמה עליהו שלם: ט.

תרומת יהוה וקדשי ל
חקדשים ועל ירו עדן
ומגלו ויהושע ושמע עיהו
אמריהו ושפניהו בערי
הכהנים באמונה לתת ל
לאחיהם במחלקות כגדול
כקטן מלבד התיחשם
לזכרים מבן שלוש שנים
ולמי עלה לבית אל
יחנה לדבר היום ביומו
לעבודתם במשמרותם
במחלקותיהם ואתהתיחש
הכהנים לבית אבותיהם
והלוים מבן עשרים שנה
ולמעלה במשמרותיהם
במחלקותם ולחתיחש
בכל טפם נשיהם ובניהם
ובנותיהם לכל קהל כי
באמונתם יתקדשו קדש
ולבני אהרן הכהנים בשדי
מגרש עריהם בכל עיר ועיר
אנשים אשר נקבו בשמות
לתת מנות לכל זכר בכהנים
ולכל התיחש בלוים ויעש
כזאת יחזקיהו בכל יהודה
ויעש הטוב והישר והאמת
לפני יהוה אלהיו ובכל ל

מעשה אשר החל בעבודת
בית האלהים ובתורה ובמצוה
לדרש לאלהיו בכל לבבו
עשה והצליח:
אחרי הדברים ואמתה האלה
באסנחריב מלך אשור
ויבא ביהודה ויחן על הערים
הבצרות ויאמר לבקעם
אליו וירא יחזקיהו כי בא
סנחריב ופניו למלחמה על
ירושלם ויועץ עם שריו
וגבוריו לסתום את מימי
העינות אשר מחוץ לעיר
ויעזרוהו ויקבצו עם רב
ויסתמו את כל המעינות
ואת הנחל השוטף בתוך
הארץ לאמר למה יבואו
מלכי אשור וימצאו מים
רבים ויתחזק ויבן את כל
החומה הפרוצה ויעל על
המגדלות ולחוצה אל החומה
אחרת ויחזק את המלוא
עיר דוד ויעש שלחים רב
ומגנים ויתן שרי מלחמות
על העם ויקבצם אליו אל
רחוב שער העיר וידבר על
לבבם לאמר חזקו ואמצו

אל תיראו ואל תחתו מפני
מלך אשור ומלפני כל המון
אשר עמו כי עמנו רב מעמו
עמו זרוע בשר ועמנו
יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם
מלחמתנו ויסמכו העם על
דברי יחזקיהו מלך יהודה:
אחר זה שלח סנחריב מלך
אשור עבדיו ירושלים
והוא על לכיש וכל
ממשלתו עמו אל יחזקיהו
מלך יהודה ועל כל יהודה
אשר בירושלם לאמר כה
אמר סנחריב מלך אשור
על מה אתם בטחים ישבים
במצור בירושלם: הלא
יחזקיהו מסית אתכם לתת
אתכם למות ברעב ובצמא
לאמר יהוה אלהינו יצילנו
מכף מלך אשור הלא הוא
יחזקיהו הסיר את במתיו
ואת מזבחתיו ויאמר ל
ליהודה ולירושלם לאמר
לפני מזבח אחד תשתחוו
ועליו תקטירו: הלא תדעו
מה עשיתי אני ואבותי כל

ולירושלם ח וכי תאמרו אלי אל והבטחתן שישעיהו יחזקיהו בעון הזה בעון יאמר כי בטל אמרי יחזקיהו ואל תדאגו ואל תחתו ר"ש הלא הוא יחזקיהו
כי עבדו הלוים אמן מגרשיהם: יבואד ל מל הערים ר"שמואל מלכי אשור ר"ישעיהו לפני יהוה: ; והאמיל ל ורשלם אחנו ר"ע"ש בוא אחרי הדברים.

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

עמי הארצות היכול יכלו
אלהי גוי הארצות להציל
את ארצם מידי כי בכל
אלהי הגוים האלה אשר
החרימו אבותי אשר יכול
להציל את עמו מידי כי
יוכל אלהיכם להציל אתכם
מידי ועתה אל ישיא
אתכם חזקיהו ואל יסיתכם
אתכם כזאת ואל תאמינו
לו כי לא יוכל כל אלהי כל
גוי וממלכה להציל עמו
מידי ומיד אבותי אף כי
אלהיכם לא יציל אתכם
מידי ועוד דברו עבדיו על
יהוה האלהים ועל יחזקיהו
עבדו וספרים כתב להרף
ליהוה אלהי ישראל ש
ולאמר עליו לאמר כאלהי
גוי הארצות אשר לא
הציל עמם מידיכן לא
יציל אלהי יחזקיהו עמו
מידי וקראו בקול גדול
יהודית על עם ירושלם
אשר על החומה לרא
ולבהלם למען ילכדו את
העיר וידברו אל אלהי
ירושלם כעל אלהי עמי
הארץ מעשה ידי אדם
ויתפלל יחזקיהו
המלך וישעיהו בן אמוץ
הנביא על זאת ויזעקו
השמים
וישלח יהוה מלאך ויכחד
כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה
מלך אשור וישב בבשת
פנים לארצו ויבא בית
אלהיו ומיצאו שם
הפילהו בחרב ויושיעיהו
את יחזקיהו ואת ישבי
ירושלם מיד סנחריב מלך
אשור ומיד כל ונהלם
מסביב ורבים מביאים
מנחה ליהוה לירושלם
ומגדנות ליחזקיהו מלך
יהודה ונשא לעינים כל הגוים
מאחריכן
בימים ההם חלה
יחזקיהו עד למות ויתפלל
אליהוה ויאמר לו ומופת
נתן לו ולא כגמל עליו
השיב יחזקיהו כי גבה לבו
ויהי עליו קצף ועל יהודה
וירושלם ויכנע יחזקיהו
בגבה לבו הוא וישבו
ירושלם ויהי בימי יחזקיהו
קיץ יהוה בימי יחזקיהו
ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד
הרבה מאד ואצרות עשה
לו לכסף ולזהב ולאבן
יקרה ולבשמים ולמגן
ולכל כלי חמדה ומסכנות
לתבואת דגן ותירוש
ויעצרו ארות לכל בהמה
ובהמה ועדרים לאורות
ערים עשה לו ומקנה צאן
ובקר לרב כי נתן לו אלהים
רכוש רב מאד והוא
יחזקיהו סתם את מוצא
מימי גיחון העליון וישרם
למטה מערבה לעיר דויד
ויצלח יחזקיהו בכל
מעשהו וכן במלכי בני ישראל
בכל המם שלחים עליו
לדרש המופת אשר היה
בארץ עזבו האלהים
לנסותו לדעת כל בלבבו
ויתר דברי יחזקיהו וחסדיו
הנם כתובים בחזון ישעיהו
בן אמוץ הנביא על ספר
מלכי יהודה וישראל

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ואל שון ב׳ המשמרון ודיבי יהוה אל מנשה שרי בהוה קהלוהודיו׳ ויאמרוהו ג׳ ומשמו בשטיק וילכו׳ אמקבשה ויאזינו׳ בטלי מל׳ ס׳ חלה ב׳ ובעריות שון ואוכרלאה אשר הסרם לן ס׳ אמרי אלהים ר׳ ולטה שומעי כלי יב שר בשרה פר שר פרל ולרשע׳ ס׳

ויעמן ה׳ לעבד המשמרון ואיש אר אשה ואם הבו הכאמר הנשה ומזא הרעאי׳ ס׳

ויִשְׁכַּב יְחִזְקִיָּהוּ עִם אֲבֹתָיו
וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּמַעֲלֵה קִבְרֵי בְנֵי
דָוִיד וְכָבוֹד עָשׂוּ לוֹ בְּקוֹתוֹ כָּל
יְהוּדָה וִירוּשָׁלִַם וַיִּמְלֹךְ
מְנַשֶּׁה בְּנוֹ תַּחְתָּיו
בֶּן שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה מְנַשֶּׁה
בְּמָלְכוֹ וַחֲמִשִּׁים וְחָמֵשׁ שָׁנָה
מָלַךְ בִּירוּשָׁלִַם וַיַּעַשׂ הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה כְּתוֹעֲבוֹת הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיָּשָׁב וַיִּבֶן אֶת
הַבָּמוֹת אֲשֶׁר נִתַּץ יְחִזְקִיָּהוּ
אָבִיו וַיָּקֶם מִזְבְּחוֹת לַבְּעָלִים
וַיַּעַשׂ אֲשֵׁרוֹת וַיִּשְׁתַּחוּ לְכָל
צְבָא הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבֹד אֹתָם׃
וּבָנָה מִזְבְּחוֹת בְּבֵית יְהוָה
אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה בִּירוּשָׁלִַם
יִהְיֶה שְׁמִי לְעוֹלָם׃ וַיִּבֶן
מִזְבְּחוֹת לְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם
בִּשְׁתֵּי חַצְרוֹת בֵּית יְהוָה׃ וְהוּא
הֶעֱבִיר אֶת בְּנָיו בָּאֵשׁ בְּגֵי בֶן
הִנֹּם וְעוֹנֵן וְנִחַשׁ וְכִשֵּׁף וְעָשָׂה
אוֹב וִידְּעוֹנִי הִרְבָּה לַעֲשׂוֹת
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ׃
וַיָּשֶׂם אֶת פֶּסֶל הַסֶּמֶל אֲשֶׁר
עָשָׂה בְּבֵית הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
אָמַר אֱלֹהִים אֶל דָּוִיד וְאֶל

שְׁלֹמֹה בְנוֹ בַּבַּיִת הַזֶּה׃ ש״ין
וּבִירוּשָׁלִַם אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי מִכֹּל
שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אָשִׂים אֶת
שְׁמִי לְעוֹלָם׃ וְלֹא אוֹסִיף
לְהָסִיר אֶת רֶגֶל יִשְׂרָאֵל
מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר הֶעֱמַדְתִּי
לְאֲבֹתֵיכֶם רַק אִם יִשְׁמְרוּ
לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתִים
לְכֹל הַתּוֹרָה וְהַחֻקִּים׃ ״
וְהַמִּשְׁפָּטִים בְּיַד מֹשֶׁה׃ וַיַּתַּע
מְנַשֶּׁה אֶת יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלִַם לַעֲשׂוֹת רַע׃ מִן
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד יְהוָה
מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מְנַשֶּׁה וְאֶל
עַמּוֹ וְלֹא הִקְשִׁיבוּ׃ וַיָּבֵא
יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת שָׂרֵי צְבָא
אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ אַשּׁוּר וַיִּלְכְּדוּ
אֶת מְנַשֶּׁה בַּחֹחִים וַיַּאַסְרֻהוּ
בְנְחֻשְׁתַּיִם וַיּוֹלִיכֻהוּ בָבֶלָה׃
וּכְהָעֵר לוֹ חִלָּה אֶת פְּנֵי יְהוָה
אֱלֹהָיו וַיִּכָּנַע מְאֹד מִלִּפְנֵי
אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו׃ וַיִּתְפַּלֵּל אֵלָיו
וַיֵּעָתֶר לוֹ וַיִּשְׁמַע תְּחִנָּתוֹ
וַיְשִׁיבֵהוּ יְרוּשָׁלִַם לְמַלְכוּתוֹ
וַיֵּדַע מְנַשֶּׁה כִּי יְהוָה׃ הוּא
הָאֱלֹהִים׃ וְאַחֲרֵי כֵן בָּנָה חוֹמָה

חִיצֹנָה לְעִיר דָּוִיד מַעְרָבָה
לְגִיחוֹן בַּנָּחַל וְלָבוֹא בְּשַׁעַר
הַדָּגִים וְסָבַב לָעֹפֶל וַיַּגְבִּיהֵהוּ
מְאֹד וַיָּשֶׂם שָׂרֵי חַיִל בְּכָל
הָעֲרִיסֵי הַבְּצֻרוֹת בִּיהוּדָה׃
וַיָּסַר אֶת אֱלֹהֵי הַנֵּכָר וְאֶת
הַסֶּמֶל מִבֵּית יְהוָה וְכָל״
הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בְּהַר
בֵּית יְהוָה וּבִירוּשָׁלִַם וַיַּשְׁלֵךְ
חוּצָה לָעִיר׃ וַיָּכֵן אֶת מִזְבַּח
יְהוָה וַיִּזְבַּח עָלָיו זִבְחֵי״
שְׁלָמִים וְתוֹדָה וַיֹּאמֶר ל
לִיהוּדָה לַעֲבוֹד אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ אַבָל עוֹד
הָעָם זֹבְחִים בַּבָּמוֹת׃ רַק
לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי
מְנַשֶּׁה וּתְפִלָּתוֹ אֶל אֱלֹהָיו
וְדִבְרֵי הַחֹזִים הַמְדַבְּרִים״
אֵלָיו בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי״
יִשְׂרָאֵל הִנָּם עַל דִּבְרֵי מַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וּתְפִלָּתוֹ וְהֵעָתֶר
לוֹ וְכָל חַטָּאתוֹ וּמָעָלוֹ״
וְהַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בָהֶם
בָּמוֹת וְהָעֲמִידָה אֲשֵׁרִים
וְהַפְּסִלִים לִפְנֵי הִכָּנְעוֹ הִנָּם
כְּתוּבִים עַל דִּבְרֵי חוֹזָי׃״
וַיִּשְׁכַּב מְנַשֶּׁה עִם אֲבֹתָיו

ג׳ ברכ כף וחיי ב׳ ומשמר במלכן מכא׳ ר שלי
וכן מכבלבה ואחר חזא ובין דרמי קלי׳ ס׳

ולנוא ה׳ ומשמרון לא אדכל עדיני ותמנו חזק לשוב אוקי בשער הדגים׳ ס׳ מרעבות ב׳ מל ותנו בכפר
מלי שבריך יקרים דיבורי תרמוים׳ ס׳ ב׳ מלכ תלשבוק אחז אחז בגם מל שרי ואדוה ושאר מרעבות מלכ נלקי׳ ס׳

ויקברוהו ביתו וימלך אמון
בן תחתיו:
בן עשרים ושתים שנה
אמון בן מלכו ושתים שנים
מלך בירושלם ויעש
הרע בעיני יהוה כאשר
עשה מנשה אביו ולכל
הפסילים אשר עשה
מנשה אביו זבח אמון
ויעבדם ולא נכנע לפני
יהוה כהכנע מנשה אביו
כי הוא אמון הרבה אשמה
ויקשרו עליו עבדיו
וימיתהו בביתו ויכו עם
הארץ את כל הקשרים
על המלך אמון וימליכו
עם הארץ את יאשיהו
בנו תחתיו:
בן שמונה שנים יאשיהו
במלכו ושלשים ואחת
שנה מלך בירושלם
ויעש הישר בעיני יהוה
וילך בדרכי דויד אביו
ולא סר ימין ושמאול
ובשמונה שנים למלכו
והוא עודנו נער החל
לדרוש לאלהי דויד אביו
ובשתים עשרה שנה החל
לטהר את יהודה וירושלם
מן הבמות והאשרים
והפסילים והמסכות
וינתצו לפניו את מזבחות
הבעלים והחמנים אשר
למעלה מעליהם גדע
והאשרים והפסלים
והמסכות שברו והדק
ויזרק על פני הקברים
הזבחים לחם ועצמות
כהנים שרף על מזבחותיהם
ויטהר את יהודה ואת
ירושלם ובערי מנשה
ואפרים ושמעון ועד
נפתלי בחרבותם סביב
וינתץ את המזבחות ואת
האשרים והפסלים כתת
להדק כל החמנים גדע
בכל ארץ ישראל וישב
לירושלם:
ובשנת שמונה עשרה
למלכו לטהר הארץ והבית
שלח את שפן בן אצליהו
ואת מעשיהו שר העיר
ואת יואח בן יואחז המזכיר
לחזק את בית יהוה אלהיו
ויבאו אל חלקיהו הכהן
הגדול ויתן את הכסף
המובא בית אלהים אשר
אספו הלוים שמרי הסף
מיד מנשה ואפרים ומכל
שארית ישראל ומכל
יהודה ובנימן וישבי ירושלם
ויתנו על יד עשה המלאכה
המפקדים בבית יהוה ויתנו
אתו עושי המלאכה אשר
עשים בבית יהוה לבדוק
ולחזק הבית ויתנו לחרשים
ולבנים לקנות אבני מחצב
ועצים למחברות ולקרות
את הבתים אשר השחיתו
מלכי יהודה והאנשים
עשים באמונה במלאכה
ועליהם מפקדים יחת
ועבדיהו הלוים מן בני מררי
וזכריהו ומשלם מן בני
הקהתים לנצח והלוים כל
מבין בכלי שיר ועל הסבלים
ומנצחים לכל עשה מלאכה
לעבודה ומן הלוים
סופרים ושטרים ושערים
ובחו עיאס את הכסף
המובא בית יהוה מצא

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

חלקיהו הכהן את ספר ׃
תורת יהוה בית יהוה ויש
חלקיהו ויאמר אל שפן
הסופר ספר התורה מצאתי
בבית יהוה ויתן חלקיהו
את הספר אל שפן ויבא
שפן את הספר אל המלך
וישב עוד את המלך דבר
לאמר כל אשר נתן ביד
עבדיך הם עשים ויתיכו
את הכסף הנמצא בבית
יהוה ויתנוהו על יד עשי ׃
המפקדים ועל יד עשי ׃
המלאכה ויגד שפן הסופר
למלך לאמר ספר נתן לי
חלקיהו הכהן ויקרא בו
שפן לפני המלך ויהי ׃
כשמע המלך את דברי
התורה ויקרע את בגדיו
ויצו המלך את חלקיהו
ואת אחיקם בן שפן ואת
עבדון בן מיכה ואת שפן
הסופר ואת עשיה עבד
המלך לאמר לכו דרשו
את יהוה בעדי ובעד ׃
הנשארים בישראל וביהודה
על דברי הספר אשר נמצא

כי גדולה חמת יהוה אשר
נתכה בנו על אשר לא ׃
שמרו אבותינו את דבר
יהוה לעשות ככל הכתוב
על הספר הזה ׃
וילך חלקיהו ואשר המלך
אל חלדה הנביאה אשת ׃
שלם בן תקוה בן חסרה
שומר הבגדים והיא ׃
יושבת בירושלם במשנה
וידברו אליה כזאת ׃
ותאמר להם כה אמר
יהוה אלהי ישראל אמרו
לאיש אשר שלח אתכם
אלי ׃ כה אמר יהוה
הנני מביא רעה על המקום
הזה ועל יושביו את כל
האלות הכתובות על הספר
אשר קראו לפני מלך ׃
יהודה תחת אשר עזבוני
וקטרו לאלהים אחרים
למען הכעיסני בכל מעשי
ידיהם ותתך חמתי במקום
הזה ולא תכבה ׃ ואל המלך
יהודה השלח אתכם לדרוש ׃
כה יהוה כה תאמרו אליו
כה אמר יהוה אלהי

ישראל הדברים אשר
שמעת ׃ יען רך לבבך ׃
ותכנע מלפני אלהים ׃
בשמעך את דבריו על ׃
המקום הזה ועל יושביו ׃
ותכנע לפני ותקרע את
בגדיך ותבך לפני וגם אני
שמעתי נאם יהוה הנני ׃
אספך אל אבתיך ונאספת
אל קברתיך בשלום ולא
תראינה עיניך בכל הרעה
אשר אני מביא על המקום
הזה ועל יושביו וישיבו את
המלך דבר ׃
וישלח המלך ויאסף את ׃
כל זקני יהודה וירושלם ׃
ויעל המלך בית יהוה וכל
איש יהודה ויושבי ירושלם
והכהנים והלוים וכל העם
מגדול ועד קטן ויקרא
באזניהם את כל דברי ספר
הברית הנמצא בית יהוה ׃
ויעמד המלך על עמדו ׃
וכרת את הברית לפני יהוה
ללכת אחרי יהוה ושמור
את מצותיו עדותיו וחקיו
בכל לבבו ובכל נפשו לעשות

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

אתדברי הברית הכתובים
על הספר הזה ויעל דאת
כל הנגע צאבירו שלם
ובגלמן ויעשו שביריו שלם
כברית אלהים אלהי אבותם
ויסר ראשיהו אתכל הותעבות
מכל הארצות אשר לבני
ישראל ויעבד אתכל הנמצא
בישראל לעבוד אתיהוה
אלהיהם כל ימיו לא סרו
מאחרי יהוה אלהי אבותיהם
ויעשו יאשיהו בירושלם
פסח ליהוה ויזבחו הפסח
בארבעה עשר לחדש
הראשון ויעמד הכהנים
על משמרותם וחזקם
לעבודת בית יהוה ויאמר
ללוים המבינים לכל ישראל
הקדושים ליהוה תנו את
ארון הקדש בבית אשר
בנה שלמה בן דויד מלך
ישראל אין לכם משא
בכתף עתה עבדו את
יהוה אלהיכם ואת עמו
ישראל והכינו לבית
אבותיכם כמחלקותיכם
בכתב דויד מלך ישראל
ובמכתב שלמה בנו ועמדו
בקדש לפלגות בית אבות
לאחיכם בני העם וחלקת
בית אב ללוים ושחטו
הפסח והקדשו והכינו ל
לאחיכם לעשות כדבר
יהוה בידמשה
ותרם יאשיהו לבני העם
עז כבשים ובני עזים הכל
לפסחים לכל הנמצא
למספר שלשים אלף
ובקר שלשת אלפים
אלה מרכוש המלך
ושריו לנדבה
לעם לכהנים וללוים הרימו
חלקיהו וזכריהו ויחיאל
נגידי בית האלהים לכהנים
נתנו לפסחים אלפים ושש
מאות ובקר שלשמאות
וכונניהו ושמעיהו ונתנאל
אחיו וחשביהו ויעיאל
ויוזבד שרי הלוים הרימו
ללוים לפסחים חמשת
אלפים ובקר חמשמאות
ותכון העבודה ויעמדו
הכהנים על עמדם והלוים
על מחלקותם כמצות
המלך וישחטו הפסח
ויזרקו הכהנים מידם
והלוים מפשיטים ומסירו
העלה לתתם למפלגות
לבית אבות לבני העם ל
להקריב ליהוה ככתוב
בספר משה וכן לבקר
ויבשלו הפסח באש ע
כמשפט והקדשים בשלו
בסירות ובדודים ובצלחות
וירוצו לכל בני העם
ואחר הכינו להם ולכהנים
כי הכהנים בני אהרן
בהעלות העלה והחלבים
עד לילה הלוים הכינו
להם ולכהנים בני אהרן
והמשרדים בני אסף על
מעמדם כמצות דויד
ואסף והימן וידתון חוזה
המלך והשערים לשער
ולא יסור איש מעל עבדתם כי אחיהם
הלוים הכינו להם אתכון
כל עבודת יהוה ביום ההוא
לעשות הפסח והעלות
עלות על מזבח יהוה כמצות

ושחטו הפסח : ט׳

ירמ׳ ח׳ הצדיק – פשוט אות ו׳ ובמשנה ודיק קרי׳ פשיחו: ט׳ ושבמחו ושבחוהו ב׳ לירושלים בנו וירושלים והבריו ובנגיחו: י׳ ושחטה ב׳ פעמו ומחמתהון בשבדקיהו וכל׳ ירמ׳ ח׳ הצדיק – פשוט אות ו׳ ובמשנה ודיק קרי׳ פשיחו: ט׳ ושבמחו ושבחוהו ב׳ לירושלים בנו וירושלים והבריו ובנגיחו: י׳ ושחטה ב׳ פעמו ומחמתהון בשבדקיהו וכל׳

שלמה עליהם – כי בראשון ו׳ ואמרו ואשלמה ואשלמה ט׳: ודעתי ה׳ ויחזק כי ימי ושבעה ושבעה אז ויעבר הארון בפלאות ראשה דאשבריל ובשבו אשמיו ט׳. ושעמה ב׳ ויחזק כי ימי ושבעה ושבעה אז ויעבר הארון בפלאות יבו יחזה בפיהמלכו ט׳.

שבטיפון ב׳ ב הפ׳ ומה מל אז ויעבר הארון שמא עוד עוסה ומארץ מל׳ ט׳.

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויהו ב׳ ויחרו המורים על ויחר המורים חל׳ ו׳
ויחרים ב׳ ושל מן הרוחים ומן המורים ו׳

ולקו׳ ומשמחין ושלח ומרדו המלכים אל
אלהיהן ויאמרו אל שר ב׳ ישראל אלה: ה׳ ב׳

ומקונן ב׳ חס׳ ואחר כל המשמרן ויקונן
ויחיד ויקונן המלך ומקונן ברבים בלי מלה׳:

הַמֶּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ וַיִּנָּשֹׁ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים
אֶת הַפֶּסַח בָּעֵת הַהִיא
וְאֶת חַג הַמַּצּוֹת שִׁבְעַת
יָמִים וְלֹא נַעֲשָׂה פֶסַח
כָּמֹהוּ בְּיִשְׂרָאֵל מִיְּמֵי
שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא וְכָל מַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל לֹא עָשׂוּ כַּפֶּסַח
אֲשֶׁר עָשָׂה יֹאשִׁיָּהוּ
וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְכָל יְהוּדָה
וְיִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים יוֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלִָם׃
בִּשְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה
שָׁנָה לַמְּלוּכַת יֹאשִׁיָּהוּ
נַעֲשָׂה הַפֶּסַח הַזֶּה׃ אַחֲרֵי
כָּל זֹאת אֲשֶׁר הֵכִין יֹאשִׁיָּהוּ
אֶת הַבַּיִת עָלָה נְכוֹ מֶלֶךְ
מִצְרַיִם לְהִלָּחֵם בְּכַרְכְּמִישׁ
עַל פְּרָת וַיֵּצֵא לִקְרָאתוֹ
יֹאשִׁיָּהוּ׃ וַיִּשְׁלַח אֵלָיו
מַלְאָכִים לֵאמֹר מַה לִּי
וְלָךְ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא עָלֶיךָ
אַתָּה הַיּוֹם כִּי אֶל בֵּית
מִלְחַמְתִּי וֵאלֹהִים אָמַר
לְבַהֲלֵנִי חֲדַל לְךָ מֵאֱלֹהִים
אֲשֶׁר עִמִּי וְאַל יַשְׁחִיתֶךָ׃
וְלֹא הֵסֵב יֹאשִׁיָּהוּ פָּנָיו

מִמֶּנּוּ כִּי לְהִלָּחֵם בּוֹ
וְהִתְחַפֵּשׂ וְלֹא שָׁמַע אֶל
דִּבְרֵי נְכוֹ מִפִּי אֱלֹהִים
וַיָּבֹא לְהִלָּחֵם בְּבִקְעַת מְגִדּוֹ׃
וַיֹּרוּ הַיֹּרִים לַמֶּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַעֲבָדָיו
הַעֲבִירוּנִי כִּי הֳחֲלֹתִי מְאֹד
וַיַּעֲבִירוּהוּ עֲבָדָיו מִזֶּה
וַיַּרְכִּבֵהוּ וַיַּרְכִּיבֵהוּ עַל
רֶכֶב הַמִּשְׁנֶה אֲשֶׁר לוֹ
וַיּוֹלִיכֻהוּ וַיָּרֻשָׁלִָם וַיָּמֹת
וַיִּקְבְּרוּ בְּקִבְרוֹת אָבֹתָיו
וְכָל יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם׃
אֶת אֲבֵלִים עַל יֹאשִׁיָּהוּ׃
וַיְקוֹנֵן יִרְמְיָהוּ עַל יֹאשִׁיָּהוּ
וַיֹּאמְרוּ כָל הַשָּׁרִים
וְהַשָּׁרוֹת בְּקִינוֹתֵיהֶם עַל
יֹאשִׁיָּהוּ עַד הַיּוֹם וַיִּתְּנוּם
לְחֹק עַל יִשְׂרָאֵל וְהִנָּם
כְּתוּבִים עַל הַקִּינוֹת׃ וְיֶתֶר
דִּבְרֵי יֹאשִׁיָּהוּ וַחֲסָדָיו
כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת יְהוָה וּדְרָכָיו
הַרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרֹנִים הִנָּם
כְּתוּבִים עַל סֵפֶר מַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה׃ וַיִּקְחוּ
עַם הָאָרֶץ אֶת יְהוֹאָחָז

בֶּן יֹאשִׁיָּהוּ וַיַּמְלִיכוּהוּ תַּחַת
אָבִיו בִּירוּשָׁלִָם׃ בֶּן שָׁלוֹשׁ
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה יוֹאָחָז
בְּמָלְכוֹ וְשֹׁלֶשֶׁת חֳדָשִׁים
מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וּשְׁמֹ אִמּוֹ
מָלֶךְ מֵעָרִיס בִּירוּשָׁלִָם׃
וַיַּעֲנֵשׁ אֶת הָאָרֶץ מֵאָה
כִּכַּר כֶּסֶף וְכִכַּר זָהָב׃ וַיַּמְלֵךְ
מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֶת אֶלְיָקִים
אָחִיו עַל יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם
וַיַּסֵּב אֶת שְׁמוֹ יְהוֹיָקִים
וְאֶת יוֹאָחָז אָחִיו לָקַח נְכוֹ
וַיָּבֹא חֲמָתָה׃
בֶּן עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה
יְהוֹיָקִים בְּמָלְכוֹ וְאַחַת
עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
אֱלֹהָיו עָלָיו עָלָה׃
נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
וַיַּאסְרֵהוּ בַּנְחֻשְׁתַּיִם׃
לְהוֹלִיכוֹ בָבֶלָה׃ וּמִכְלֵי בֵית
יְהוָה הֵבִיא נְבוּכַדְנֶאצַּר
לְבָבֶל וַיִּתְּנֵם בְּהֵיכָלוֹ בְּבָבֶל׃
וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹיָקִים וְתֹעֲבֹתָיו
אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּם נִמְצָאִים עַל
הִנָּם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר מַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה וַיִּמְלֹךְ יְהוֹיָכִין

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

בְּנוֹ תַחְתָּיו׃
בֶּן שְׁמוֹנֶה שָׁנִים יְחוֹיָכִין
כְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים
וַעֲשֶׂרֶת יָמִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃
וְלִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה שָׁלַח
הַמֶּלֶךְ נְבוּכַדְנֶאצַּר וַיְבִאֵהוּ
בָּבֶלָה עִם כְּלֵי חֶמְדַּת בֵּית
יְהוָה וַיַּמְלֵךְ אֶת צִדְקִיָּהוּ
אָחִיו עַל יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם׃

בֶּן עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה
צִדְקִיָּהוּ כְּמָלְכוֹ וְאַחַת
עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
אֱלֹהָיו לֹא נִכְנַע מִלִּפְנֵי
יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא מִפִּי יְהוָה׃
וְגַם בַּמֶּלֶךְ נְבוּכַדְנֶאצַּר
מָרַד אֲשֶׁר הִשְׁבִּיעוֹ
בֵּאלֹהִים וַיֶּקֶשׁ אֶת עָרְפּוֹ
וַיְאַמֵּץ אֶת לְבָבוֹ מִשּׁוּב
אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ גַּם
כָּל שָׂרֵי הַכֹּהֲנִים וְהָעָם הִרְבּוּ
לִמְעוֹל עַל בְּכָל תּוֹעֵבוֹת
הַגּוֹיִם וַיְטַמְּאוּ אֶת בֵּית יְהוָה
אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ בִּירוּשָׁלִָם׃
וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם

עֲלֵיהֶם בְּיַד מַלְאָכָיו שָׁכֹם
הַשְׁכֵּם וְשָׁלוֹחַ כִּי חָמַל
עַל עַמּוֹ וְעַל מְעוֹנוֹ׃
וַיְהִי מְלָאֲכֵי הָעֲבִיתִים בְּמַלְאָכֵי
הָאֱלֹהִים וּבוֹזִים דְּבָרָיו
וּמְלַעֵגִים בִּנְבִיאָיו
עַד עֲלוֹת חֲמַת יְהוָה
בְּעַמּוֹ עַד לְאֵין מַרְפֵּא׃
וַיַּעַל עֲלֵיהֶם אֶת מֶלֶךְ
כַּשְׂדִּיִּים וַיַּהֲרֹג בַּחוּרֵיהֶם
בַּחֶרֶב בְּבֵית מִקְדָּשָׁם
וְלֹא חָמַל עַל בָּחוּר וּבְתוּלָה
זָקֵן וְיָשֵׁשׁ הָכָל נָתַן בְּיָדוֹ׃
וְכֵלֵי בֵית הָאֱלֹהִים
הַגְّדֹלִים וְהַקְّטַנִּים וְאֹצְרוֹת
בֵּית יְהוָה וְאֹצְרוֹת הַמֶּלֶךְ
וְשָׂרָיו הַכֹּל הֵבִיא בָבֶלָה׃
וַיִּשְׂרְפוּ אֶת בֵּית הָאֱלֹהִים
וַיְנַתְּצוּ אֶת חוֹמַת יְרוּשָׁלִָם
וְכָל אַרְמְנוֹתֶיהָ שָׂרָפוּ
בָּאֵשׁ וְכָל כְּלֵי מַחֲמַדֶּיהָ שִׁ
לְהַשְׁחִית׃
וְהַגֶּלֶה שְׁאֵרִית
מִן הַחֶרֶב אֶל בָּבֶל וַיִּהְיוּ לוֹ
וּלְבָנָיו לְעֲבָדִים עַד מְלֹךְ
מַלְכוּת פָּרָס לְמַלֹּאת דְּבַר
יְהוָה בְּפִי יִרְמְיָהוּ עַד רָצְתָה
הָאָרֶץ אֶת שַׁבְּתוֹתֶיהָ כָּל
יְמֵי הַשְּׁמָמָה שָׁבָתָה לְמַלֹּאת
שִׁבְעִים שָׁנָה׃
וּבַשָּׁנָה אַחַת לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ
פָּרָס לְכִלּוֹת דְּבַר יְהוָה בְּפִי
יִרְמְיָהוּ הֵעִיר יְהוָה אֶת רוּחַ
כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרָס וַיַּעֲבֵר קוֹל
בְּכָל מַלְכוּתוֹ וְגַם בְּמִכְתָּב
לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר
כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרָס כָּל
מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ נָתַן לִי
יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהוּא
פָקַד עָלַי לִבְנוֹת לוֹ בַיִת
בִּירוּשָׁלִָם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה׃
מִי בָכֶם מִכָּל עַמּוֹ יְהוָה
אֱלֹהָיו עִמּוֹ וְיַעַל׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אשרי ד׳ בטע׳ ודומיטרון גבריא גבר׳א בינשא שפ׳ע׳ל׳ ושוב ה׳ קמ׳ינון נא עליך ומבטח׳ עיר בעמת
רשעים וחזון לעבו׳ל רשב ישבנא אפ׳ו׳ ומחסיק׳ ; ובריך ד׳ ומ׳ראשר אשר מזאר מחזה בריך׳ ומיון ובריך
אפ׳ו׳ ב׳ בטחיך חטאים׳ ;

ושלמן ב׳ ומחמ׳ן ועל דמטל ועלה לאיבל
במ׳ן ב׳ ומלי׳ן ובעיר׳ בפ׳ן מ׳ומ׳ בא׳ ;

אשרי׳ה איש אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים
לא ישב׳ כי אם בתורת יהוה חפצו׳ ;
ובתורתו יהגה יומם ולילה והיה כעץ שתול
על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ;
ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה
יצליח לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר
תדפנו רוח על כן לא יקמו רשעים
במשפט וחטאים בעדת צדיקים כי
יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד ;

ב

למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק יתיצבו ;
מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה
ועל משיחו ננתקה את מוסרותימו
ונשליכה ממנו עבתימו יושב בשמים ישחק
אדני ילעג למו אז ידבר אליהם באפו
ובחרונו יבהלמו ואני נסכתי מלכי ;
על ציון הר קדשי אספרה אל חק יהוה אמר
אלי בני אתה אני היום ילדתיך שאל
מאתי ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי
ארץ תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם
ועתה מלכים השכילו הוסרו שפטי ארץ
עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה ;
נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער
כמעט אפו אשרי כל חוסי בו ;

ג

מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו ;

יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי רבים אמרים
לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה ;
ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים
ראשי קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר
קדשו סלה אני שכבתי ואישנה ;
הקיצותי כי יהוה יסמכני לא אירא
מרבבות עם אשר סביב שתו עלי קומה ;
יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל אויבי
לחי שני רשעים שברת ליהוה הישועה על
עמך ברכתך סלה ;

למנצח בנגינות מזמור לדוד בקראי ענני
אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע
תפלתי בני איש עד מה כבודי לכלמה תאהבון
ריק תבקשו כזב סלה ודעו כי הפליא
יהוה חסיד לו יהוה שמע בקראי
אליו רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על
משכבכם ודמו סלה זבחו זבחי צדק
ובטחו אל יהוה רבים אמרים מי יראנו
טוב נסה עלינו אור פניך יהוה נתת שמחה
בלבי מעת דגנם ותירושם רבו בשלום
יחדו אשכבה ואישן כי אתה יהוה
לבדד לבטח תושיבני ;

למנצח אל הנחילות מזמור לדוד
אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי הקשיבה לקול
שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל ;
יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך לך
ואצפה כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך

לבדד ג׳. כי אמרו הזן עם לבדי רשכן ויעד עמך בשבטך׳ ומזמ׳ ב׳
חד בת סת וחד ט׳ע׳ שא רבים אמרים מי יראנו אל בעקא ואין חד ונשא אמרון
ויחזאו׳ ; ותזטאו ב׳ ומ׳מ׳ון רגזו ואל תחטאו ע׳ קנטכו לבלים יחטאו׳

טל לשון פולק על קדרין ב׳ מ׳ ג׳ אל ומ׳מ׳מון ס׳ לון בומ׳מ׳ עי עוסד ואלמ׳
ושעונו אל בחלונכי׳ ; לבבכם אל תכמו אלהכמ׳ לוכב׳ ; מסמ׳ ב׳ בטע׳ בכלי ומ׳מ׳מ׳ ובמ׳ ומבנ׳
ואנו כיסד שלעד מוד ובמ׳ד ל׳ במ׳ראמ׳ ;

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

רע׃ לאיתי עבו הוללים לבגד עונך שנאת כל
פעלי און׃ תאבד דברי כזב איש דמים
ומרמה יתעב יהוה׃ ואנכי ברב חסדך
אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך
יהוה נחני בצדקתך למענ שוררי ישר
לפני דרכך׃ כי אין בפיהו נכונה קרבם
הוות קברפתוח גרונם לשונם יחליקון׃ ש
האשימם אלהים יפלו ממעצותיהם
ברב פשעיהם חדיחמו כי מרו בך׃ וישמחו
כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עלימו ויעלצו
בך אהבי שמך׃ כי אתה תברך צדיק
יהוה כצנה רצון תעטרנו׃ ו
למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד
יהוה אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני
חנני יהוה כי אמלל אני רפא אני יהוה כי
נבהלו עצמי׃ ונפשי נבהלה מאד׃ ש
ואתה יהוה עד מתי׃ שובה יהוה חלצה נפשי
הושיעני למען חסדך׃ כי אין במות׃ ש
זכרך בשאול מי יודה לך׃ יגעתי באנחתי
אשחה בכל לילה מטתי ברמעתי ערשי אמיסה
עששה מכעס עיני׃ עתקה בכל צוררי
סרו ממני כל פעלי און׃ כי שמע יהוה קול
בכיי׃ שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקח׃ ש
יבשו ויבהלו מאד׃ כל אויבי ישבו ויבשו
רגע׃
שגיון לדוד׃ ו
אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימיני יהוה

פז׳ טרף כארי׃ פרק ו׳ אין מי׳ ע׳ ל׳
יהוה אלהי׃ אם עשיתי זאת אם יש׳
עול בכפי׃ אם גמלתי שלם׃ ר׳ ע׳ ואחלצה
צוררי ריקם׃ ירדף אויב נפשי וישג׃
ויתבוס לארץ חיי׃ וכבודי לעפר ישכן׃
סלה׃ קומה יהוה באפך הנשא בעברות צוררי
ועורה אלי׃ משפט צויתה׃ ועדת לאמים
תסובבך׃ ועליה למרום שובה׃ יהוה ש
ידין עמים שפטני יהוה כצדקי׃ וכתמי עלי׃
יגמר נא׃ ע רשעים׃ ותכונן צדיק׃ ובחן
לבות וכליות׃ אלהים׃ צדיק׃ מגני על׃
אלהים׃ מושיע׃ ישרי לב׃ אלהים שופט צדיק׃
ואל זעם בכל יום׃ אם לא׃ שוב חרבו׃ ש
ילטוש קשתו דרך׃ ויכוננה׃ ולו הכין
כלי מות חציו לדלקים יפעל׃ הנה יחבל ש
און והרה עמל׃ וילד שקר׃ כור כרה
ויחפרהו׃ ויפל׃ בשחת יפעל׃ ישוב עמלו
בראשו׃ ועל קדקדו חמסו׃ ירד׃ אודה יהוה
כצדקו׃ ואזמרה׃ שם יהוה עליון׃

ו
למנצח על הגתית׃ מזמור לדוד׃
יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ׃ אשר
תנה הודך׃ על השמים׃ מפי עוללים
ויונקים׃ יסדת עז למען צוריך׃ לשבת
אויב ומתנקם׃ כי אראה שמיך מעשי
אצבעתיך׃ ירח וכוכבים׃ אשר כוננתה׃ מה־

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ובן אדם ה׳ ומשמעתיו ולא איש אל איבוד אשרי אנוש ועשה ואתרוכן
מה אנוש כי תזכרנו אף בי אנוש רמה ויוסף לבדו עבר אלוה : ס : ס

לפרא ן ומשמעתיו ומקרעיהו ויסר בקמיקם באמת מלוכה הגבעוני פו
משמעו לפרא תעלבים נשבע ידוד לדוד אפ ישמרו במקן : ס : ס

אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו ותחסרהו
מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו
תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת
רגליו ענה ואלפים כלם וגם בהמות שדי
עפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים
יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ

למנצח על מות לבן מזמור לדוד
אודה יהוה בכל לבי אספרה כל נפלאותיך
אשמחה ואעלזה בך אזמרה שמך עליון
בשוב אויבי אחור יכשלו ואבדו מפניך
כי עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט
עדק גערת גוים אבדת רשע שמם
מחית לעולם ועד האויב תמו חרבות
לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה ויהוה
לעולם ישב כונן למשפט כסאו והוא
ישפט תבל בצדק ידין לאמים במישרים
ויהי יהוה משגב לדך משגב לעתות בצרה
ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת
דרשיך יהוה זמרו ליהוה ישב ציון
הגידו בעמים עלילותיו כי דרש דמים אותם
זכר לא שכח צעקת ענים חנני יהוה
ראה עניי משנאי מרוממי משערות
למען אספרה כל תהלתיך בשערי בת ציון
אגילה בישועתך טבעו גוים בשחת
עשו ברשת זו טמנו נלכדה רגלם נתלע
יהוה משפט עשה בפעל כפיו נוקש רשע

הגיון סלה ישובו רשעים לשאולה כל גוים
שכחי אלהים כי לא לנצח ישכח אביון
תקות ענוים תאבד לעד קומה יהוה אל תעז
אל יעוז אנוש ישפטו גוים על פניך שיתה
יהוה מורה למה יד לעגו גוים אנוש שתמה
סלה

למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות צר
בגאות רשע יצת עני יתפשו
במזמות זו חשבו כי הלל רשע על תאות
נפשו ובצע ברך נאץ יהוה רשע בגבה אפו
בלי דרש אין אלהים כל מזמותיו יחילו
דרכו בכל עת מרום משפטיך מנגדו
כל עוריו יפיחם אמר בלבו בל
אמוט לדר ודר אשר לא אבע אלה פיהו מלא
ומרמות ותך תחת לשונו עמל ואון
ישב כמארב חצרים במסתרים יהרג נקי
עיניו לחלכה יצפנו ארב במסתר כאריה בסכה
ארב לחטף עני חטף עני במשכו
ברשתו ודכה ישחון ונפל בעצומיו חלכאים
אמר בלבו שכח אל הסתיר פניו בל ראה
לנצח קומה יהוה אל נשא יד אל
תשכח ענים עלמה נאץ רשע אלהים
אמר בלבו לא תדרש אתה כי אתה
עמל וכעס תביט לתת בידך עליך יעזב
חלכה יתום אתה היית עזר שבר זרוע רשע
ורע תדרוש רשעו בלתי מצא יהוה מלך
עולם ועד אבדו גוים מארצו תאות ענוים

טבעו ב ביאשפע גוים בשחות עשוך כתבעו בארץ ארדוש ישע בגבראפו : ס : מגבה ב אשר כבגבה אדרוש ישע בגבראפו : ס : ה בלים כל ומכו ומקן ודיכיו ומקנוחון ולא
חלבו בגמן ומחוזדר לבל ודיכיך משמכל ומוסלגיש ומזלו ודרכיו חן אלוה ק׳מיל ודיכיך : לשון מחזר : ה הכעמיר בריחק ומזטן גפשי ומשדמי לנעז ומאנף לנגוח : ס : ב

שמע עתיהוה תכין לבם תקשיב אזנך׃ לשפט
יתומים ודך ביום יעוד לעני ואביון
מזה ארץ׃ לנצח לדוד
ביהוה חסיתי איך תאמרו לנפשי נודו הרכם
צפור׃ כי הנה הרשעים ידרכון קשת
כונני חץ על יתר׃ לירות במו אפל׃
לישרי לב׃ כי השתות יהרסון צדיק מה פעל׃
יהוה בהיכל קדשו יהוה בשמים כסאו׃
עיניו יחזו׃ עפעפיו יבחנו בני אדם׃
יהוה צדיק יבחן ורשע ואהב חמס שנאה׃
נפשו׃ ימטר על רשעים פחים אש
וגפרית׃ ורוח זלעפות מנת כוסם׃ כי
צדיק יהוה צדקות אהב ישר יחזו פניו׃

לנצח על השמינית מזמור לדוד׃ הושיעה
יהוה כי גמר חסיד׃ כי פסו אמונים׃
מבני אדם׃ שוא ידברו איש את רעהו׃
שפת חלקות׃ בלב ולב ידברו׃ יכרת
יהוה כל שפתי חלקות׃ לשון מדברת
גדלות׃ אשר אמרו ללשננו נגביר שפתינו
אתנו מי אדון לנו׃ משד עניים מאנקת
אביונים עתה אקום׃ יאמר יהוה אשית
בישע יפיח לו׃ אמרות יהוה אמרות טהרות
כסף צרוף׃ בעלול לארץ מזקק׃
שבעתים׃ אתה יהוה תשמרם׃
תצרנו מן הדור זו לעולם׃ סביב רשע יתנו

יתהלכון כרם זלות לבני אדם׃
למנצח מזמור לדוד׃
עד אנה יהוה תשכחני נצח עד אנה׃
תסתיר את פניך ממני׃ עד אנה אשית
עצות בנפשי׃ יגון בלבבי יומם עד
אנה ירום אויבי עלי׃ הביטה ענני יהוה
אלהי האירה עיני׃ פן אישן המות׃
פן אמר אויבי יכלתיו׃ צרי יגילו כי
אמוט׃ ואני בחסדך בטחתי יגל לבי׃
בישועתך׃ אשירה ליהוה כי גמל
עלי׃

למנצח לדוד׃ אמר נבל בלבו׃ אין
אלהים השחיתו׃ התעיבו עליליה׃
אין עשה טוב׃ יהוה משמים השקיף על
בני אדם׃ לראות היש משכיל דרש
את אלהים׃ הכל סר יחדו נאלחו׃
אין עשה טוב׃ אין גם אחד׃ הלא יודעו
כל פעלי און׃ אכלי עמי אכלו׃
לחם יהוה׃ לא קראו׃ שם פחדו פחד
כי אלהים בדור צדיק׃ עצת עני תבישו
כי יהוה מחסהו׃ מי יתן מציון ישועת
ישראל בשוב יהוה׃ שבות עמו יגל
יעקב ישמח ישראל׃
מזמור לדוד׃
יהוה מי יגור באהלך׃ מי ישכן בהר קדשך׃
הולך תמים׃ ופעל צדק ודבר אמת
בלבבו׃ לא רגל על לשונו לא עשה רע

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לרעהו רעה וחרפה לאנשא על קרבו׃
נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יהוה
יכבד נשבע להרע ולא ימר כספו׃
לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח
עשה אלה לא ימוט לעולם׃
מכתם לדוד
שמרני אל כי חסיתי בך׃ אמרת ליהוה
אדני אתה טובתי בלעדיך׃ לקדושים
אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי׃
בם׃ ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך
נסכיהם מדם ובל אשא את שמותם
על שפתי׃ יהוה מנת חלקי וכוסי אתה
תומיך גורלי׃ חבלים נפלו לי בנעמים אף
נחלת שפרה עלי׃ אברך את יהוה
אשר יעצני׃ אף לילות יסרוני כליותי׃
שויתי יהוה לנגדי תמיד׃ כי מימיני בל אמוט׃
לכן שמח לבי ויגל כבודי אף
בשרי ישכן לבטח׃ כי לא תעזב
נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות
שחת׃ תודיעני ארח חיים שבע
שמחות את פניך נעמות בימינך׃
נצח
תפלה לדוד שמע יהוה צדק הקשיבה
רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה׃
מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים׃
בחנת לבי פקדת לילה צרפתני בל
תמצא זמתי בלי יעברני׃ לפעלות אדם

בדבר שפתיך אני שמרתי׃ ארחות פריץ׃
תמך אשרי במעגלותיך בלי נמוטו׃
פעמי׃ אני קראתיך כי תענני אלוה
אזנך לי שמע אמרתי׃ הפלה חסדיך מושיע
חוסים ממתקוממים׃ במינך שמרני
כאישון בת עין בצל כנפיך תסתירני׃
מפני רשעים׃ זשדוני אויבי בנפש יקיפו׃
עלבי׃ חלבמו סגרו׃ פיהם דברו בגאות
אשרינו עתה סבבוני׃ עיניהם׃ שיתו׃
לנטות בארץ׃ דמיון כאריה יכסוף לטרף
וככפיר׃ ישב במסתרים׃ קומה יהוה׃
קדמה פניו הכרעהו׃ פלטה נפשי
מרשע חרבך׃ ממתים ידך יהוה׃ ממתים
מחלד חלקם בחיים׃ וצפינך תמלא בטנם
ישבעו בנים׃ והניחו׃ יתרם לעוליהם׃
אני בצדק אחזה פניך׃ אשבעה בהקיץ׃
תמונתך׃
למנצח׃ לעבד יהוה לדוד׃ אשר דבר
ליהוה׃ את דברי׃ השירה הזאת ביום
הציל יהוה אותו מכף כל איביו ומיד
שאול׃ ויאמר׃ ארחמך יהוה חזקי׃
יהוה׃ סלעי ומצודתי׃ ומפלטי׃ אלי
צורי׃ אחסה בו מגיני וקרן׃ ישעי׃ משגבי׃
מהלל אקרא׃ יהוה׃ ומן׃ איבי׃ אושע׃
אפפוני׃ חבלי׃ מות׃ ונחלי׃ בליעל׃ יבעתוני׃
חבלי׃ שאול׃ סבבוני׃ קדמוני׃ מוקשי׃ מות׃
בצר׃ לי׃ אקרא׃ יהוה׃ ואל׃ אלהי׃ אשוע׃ ישמע

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו
ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי ההרים
ירגזו ויתגעשו כי חרה לו עלה עשן
באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו
ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו
וירכב על כרוב ויעף וירא על כנפי
רוח ישת חשך סתרו סביבותיו סכתו חשכת
מים עבי שחקים מנגה נגדו עביו
עברו ברד וגחלי אש ויך עם כשמים
יהוה ועליון יתן קולו ברד וגחלי אש וישלח
חציו ויפיצם וברקים רב ויהמם
וירא אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל
מגערתך יהוה מנשמת רוח אפך ישלח
ממרום יקחני ומשני ממים רבים
יציל מאיבי עז ומשנאי כי אמצו
ממני יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה למשען
לי ויוצא אני למרחב יחלצני כי חפץ
בי יגמלני יהוה כצדקי כברר ידי ישיב
לי כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי
מאלהי כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו
לא אסיר ממני ואהי תמים עמו
ואשתמר מעוני וישב יהוה לי כצדקי
כבר ידי לנגד עיניו עם חסיד תתחסד
עם גבר תמים תתמם עם נבר תתברר
ועם עקש תתפתל כי אתה עם עני תושיע
ועינים רמות תשפיל כי אתה תאיר נרי
יהוה אלהי יגיה חשכי כי בך ארץ גדוד אל

ויעף ג׳ וירכב על כרוב ויעף ישמוד והבדיל דוחלא ולקן פשע ויעף׳ ס׳
וראו ל׳ אפיקי׳ מ׳ אפיקי מים ראשי הבחים והבדיל וראו לפנין מרל׳ ס׳

מבינותיו ל׳ מל שנר אשור משכב לך שם מישר ישרת אשר׳ ס׳ ותחבא ג׳
יחתן לבני ישראל ותחר שמראל ויישלח ר׳ נגי׳ ס׳

ותקראהו אל תמים דרכו אמרת
יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו
כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור
זולתי אלהינו האל המאזרני חיל ויתן תמים
דרכי משוה רגלי כאילות ועל במתי
יעמידני מלמד ידי למלחמה ונחתה
קשת נחושה זרועתי ותתן לי מגן ישעך
וימינך תסעדני וענותך תרבני תרחיב
צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי ארדוף
אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם אמחצם
ולא אוכלו קום יפלו תחת רגלי ותאזרני
חיל למלחמה תכריע קמי תחתי
ואויבי נתתה לי ערף ומשנאי אצמיתם
ישעו ואין מושיע על יהוה ולא ענם
ואשחקם כעפר על פני רוח כטיט חוצות
אריקם תפלטני מריבי עם תשימני לראש
גוים עם לא ידעתי יעבדוני לשמע
אזן ישמע לי בני נכר יכחשו לי בני
נכר יבלו ויחרגו ממסגרותיהם חי יהוה וברוך
צורי וירום אלוהי ישעי האל הנותן
נקמות לי וידבר עמים תחתי מפלטי
מאיבי אף מקמי תרומם מאיש חמס
תצילני על כן אודך בגוים יהוה ס׳
ולשמך אזמרה מגדל ישועות מלכו
ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם
ס׳ ט׳
למנצח מזמור לדוד השמים מספרים

ובדוק ג׳ מנה ראש פרוץ ובדוק אל עלון ובדוק עמקן ובוטקאנ ובדוק שם כנוקן בשדה ביאוקי צוקי צמיר׳ ס׳ ישועה ג׳ ואמן מדשיע אולין ישועה מזרע
רשע לא ישרש כי אמרים׳ ס׳ אלהי ג׳ מל ביי׳ ע׳ הי יהוה לעולם ל׳ עשהלר כרנן הסדלדוד׳ ס׳ ישעיאל כי אתה נר׳ יהוה ויחזה ושלום כי אתה ואמר נר׳ יהוה׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

עמיך ן׳ ורומם לה׳ הדעת לעבדך המקרא בעלו ויעשהו חסד ולא אמר לשלח כי אמר המבורלוסב לך בגבורתיו ובלאמבל הוא פרוך ויכול ב מי׳ חי טהר עשות
עם עמיך׳ ויבא ב דמשק ומשמרון לחרי יבא מ עדן וחדא כוולן והביר׳ ׳

כָּכוֹר אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ יוֹם ׳
לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יְחַוֶּה ׳
דֵּעָת׳ אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע
קוֹלָם׳ בְּכָל הָאָרֶץ יָצָא קַוָּם וּלְקֵצֶה תֵבֵל
מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם אָהֳלוֹ בָהֶם׳ וְהוּא
כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ
אָרַח׳ מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל
קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ׳ תּוֹרַת יְהוָה
תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה
מַחְכִּימַת פֶּתִי׳ פִּקּוּדֵי יְהוָה יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי
לֵב מִצְוַת יְהוָה בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם׳ יִרְאַת
יְהוָה טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד מִשְׁפְּטֵי
יְהוָה אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו׳ הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפָּז
רָב וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים׳ גַּם ׳
עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב׳
שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי׳ גַּם מִזֵּדִים
חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ אַל יִמְשְׁלוּ בִּי אָז אֵתָם ׳
וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב׳ יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי
וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ׳ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי׳
לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׳ כ
יַעֲנְךָ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה׳ יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי ׳
יַעֲקֹב׳ יִשְׁלַח עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן
יִסְעָדֶךָּ׳ יִזְכֹּר כָּל מִנְחֹתֶךָ וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה׳ יִתֶּן לְךָ כִּלְבָבֶךָ׳ וְכָל עֵצָתְךָ
יְמַלֵּא׳ נְרַנְּנָה בִּישׁוּעָתֶךָ׳ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ
נִדְגֹּל׳ יְמַלֵּא יְהוָה כָּל שְׁאֹלֹתֶיךָ׳ עַתָּה
יָדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מְשִׁיחוֹ׳ יַעֲנֵהוּ מִשְׁמֵי
קָדְשׁוֹ בִּגְבוּרוֹת יֶשַׁע יְמִינוֹ׳ אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה
בַסּוּסִים׳ וַאֲנַחְנוּ׳ בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר׳
הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָלוּ׳ וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ וְנִתְעוֹדָד׳
יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ׳ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ׳
כא
לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׳ יְהוָה בְּעֻזְּךָ
יִשְׂמַח מֶלֶךְ׳ וּבִישׁוּעָתְךָ מַה יָּגֵל מְאֹד׳
תַּאֲוַת לִבּוֹ נָתַתָּה לוֹ׳ וַאֲרֶשֶׁת שְׂפָתָיו
בַּלְתָּ עֲצָתָה סֶלָה׳ כִּי תְקַדְּמֶנּוּ בִּרְכוֹת טוֹב תָּשִׁית
לְרֹאשׁוֹ עֲטֶרֶת פָּז׳ חַיִּים שָׁאַל מִמְּךָ׳ נָתַתָּה לוֹ אֹרֶךְ יָמִים
עוֹלָם וָעֶד׳ גָּדוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתֶךָ׳ הוֹד וְהָדָר תָּשִׂים עָלָיו׳ כִּי
תְשִׁיתֵהוּ בְרָכוֹת לָעַד׳ תְּחַדֵּהוּ בְשִׂמְחָה
אֶת פָּנֶיךָ׳ כִּי הַמֶּלֶךְ בֹּטֵחַ בַּיהוָה וּבְחֶסֶד
עֶלְיוֹן בַּל יִמּוֹט׳ תִּמְצָא יָדְךָ לְכָל אֹיְבֶיךָ׳
יְמִינְךָ תִּמְצָא שֹׂנְאֶיךָ׳ תָּשִׁיתֵמוֹ כְּתַנּוּר
אֵשׁ לְעֵת פָּנֶיךָ׳ יְהוָה בְּאַפּוֹ יְבַלְּעֵם׳
וְתֹאכְלֵם אֵשׁ׳ פְּרִימוֹ מֵאֶרֶץ תֹּאבֵד וְזַרְעָם
מִבְּנֵי אָדָם׳ כִּי נָטוּ עָלֶיךָ רָעָה׳ חָשְׁבוּ
מְזִמָּה בַּלּוּ׳ לְכָן׳ כִּי תְשִׁיתֵמוֹ שֶׁכֶם ׳
בְּמֵיתָרֶיךָ תְּכוֹנֵן׳ עַל פְּנֵיהֶם׳ רוּמָה יְהוָה בְּעֻזֶּךָ
נָשִׁירָה וּנְזַמֵּרָה׳ גְּבוּרָתֶךָ
כב
לַמְנַצֵּחַ׳ עַל אַיֶּלֶת הַשַّחַר׳ מִזְמוֹר לְדָוִד׳
אֵלִי׳ אֵלִי׳ לָמָה עֲזַבְתָּנִי׳ רָחוֹק מִיְּשׁוּעָתִי
דִּבְרֵי שַׁאֲגָתִי׳ אֱלֹהַי אֶקְרָא׳ וְלֹא תַעֲנֶה׳ וָלַיְלָה׳ וְלֹא דוּמִיָּה לִי׳ וְאַתָּה קָדוֹשׁ

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ו׳ ושבתה לות ישראל בבטחו אבתינו בטחו
ותפלטמו אליך זעקו ונמלטו בך
בטחו ולא בשו ואנכי תולעת ולא
איש חרפת אדם ובזוי עם כל ראי ילעיגו לי
יפטירו בשפה יניעו ראש גל אל יהוה
יפלטהו יצילהו כי חפץ בו כי אתה
גחי מבטן מבטיחי על שדי אמי עליך
השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה
אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין
עוזר סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני
פעו עלי פיהם ארי טרף ושאג
כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי
היה לבי כדונג נמס בתוך מעי יבש כחרש
כחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר
מות תשפתני כי סבבוני כלבים עדת
מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי אספר כל
עצמותי המה יביטו ירא בי יחלקו
בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל
ואתה יהוה אל תרחק אלוהי לעזרתי חושה
חיילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי
חושיעני מפי אריה ומקרני רמים
עניתני אספרה שמך לאחי בתוך קהל
אחללך ירא יהוה הללוהו כל זרע
יעקב כבדוהו גורו ממנו כל זרע ישראל
כי לא בזה ולא שקץ עוות עני ולא
הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע
מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד
יראיו יאכלו ענוים ישבעו יהללו יהוה
דרשיו יחי לבבכם לעד יזכרו ונשבו אל
יהוה כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל
משפחות גוים כי ליהוה המלוכה ומשל בגוים
אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו
כל יורדי עפר ונפשו לא חיה זרע
יעבדנו יספר לאדני לדור יבאו ויגידו
עדקתו לעם נולד כי עשה

מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר בנאות
דשא ירבצני על מי מנחות ינהלני נפשי
ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו גם
כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי
אתה עמדי שבטך ומשענתך המה
ינחמני תערך לפני שלחן נגד צרי רשנת
בשמן ראשי כוסי רויה אך טוב וחסד
ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יהוה
לארך ימים

לדוד

מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה
כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה
מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום
קדשו נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא
נפשי ולא נשבע למרמה ישא ברכה
מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו זה דור
דרשו מבקשי פניך יעקב סלה שאו
שעריכם ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויבא ויא ריקו ב מזמור מל ומעמטחן בקובנו דעויתו מעמון פוטן שעריים ויבא שוידו ונירעה נוידטר עמוו מלך ארצטן ותעדה מנשי ב בן שאו שעריים: ובגבור ב
חדיע נגן לא מלנו מחזל עדון ובגבור: ה: ושא ג ומשיטחון אוכ מטפר שמחלכ ושאר שמרן ומלכו עמנטנו ושא לבו חטאותו: ה:

מלך חכבוד מי זה מלך הכבוד יהוה עזו וגבור
יהוה גבור מלחמה שאו שערים
ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך
הכבוד מי זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא
מלך הכבוד סלה
לדוד כה
אליך יהוה נפשי אשא אלהי בך בטחתי אל
אבושה אל יעליזו אויבי לי גם כל קויך
לא יבושו יבשו הבוגדים ריקם דרכיך יהוה
הודיעני ארחותיך למדני
ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי
כל היום זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי
מעולם המה חטאות נעורי ופשעי אל תזכר
כחסדך זכר לי אתה למען טובך יהוה
טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך
ידרך ענוים במשפט ולמד ענוים דרכו כל
ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו
ועדותיו למען שמך יהוה וסלחת
לעונו כי רב הוא מי זה האיש ירא יהוה יורנו
בדרך יבחר נפשו בטוב תלין וזרעו
יירש ארץ סוד יהוה ליראיו
וברית להודיעם עיני תמיד אל יהוה כי הוא
יוציא מרשת רגלי פנה אלי וחנני כי
יחיד ועני אני צרות לבבי הרחיבו
מצוקותי הוציאני ראה עניי ועמלי ושא
לכל חטאותי ראה אויבי כי רבו ושנאת
חמס שנאוני שמרה נפשי והציליני אל

אבושה כי חסיתי בך תסן ישר וצדק כי
קויתיך פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו
לדוד כו
שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי וביהוה
בטחתי לא אמעד בחנני יהוה ונסני
צרופה כליותי ולבי כי חסדך לנגד
עיני והתהלכתי באמתך לא ישבתי עם
מתי שוא ועם נעלמים לא אבוא
שנאתי קהל מרעים ועם רשעים
לא אשב ארחץ בנקיון כפי ואסבבה את
מזבחך יהוה לשמע בקול תודה
ולספר כל נפלאותיך יהוה אהבתי
מעון ביתך ומקום משכן כבודך אל
תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי
דמים חיי אשר בידיהם זמה וימינם
מלאה שחד ואני בתמי אלך פדני וחנני
רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה
לדוד כז
יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי
ממי אפחד בקרב עלי מרעים לאכל
את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו
ונפלו אם תחנה עלי מחנה לא ירא לבי אם
תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח
אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש
שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם
יהוה ולבקר בהיכלו כי יצפנני בסכה
ביום רעה יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה
באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה
ליהוה שמע יהוה קולי אקרא וחנני
ועני לב אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה
אבקש אל תסתר פניך ממני אל תט
באף עבדך עזרתי היית אל תטשני ואל
תעזבני אלהי ישעי כי אבי ואמי עזבוני
ויהוה יאספני הורני יהוה דרכך ונחני
בארח מישור למען שוררי אל
תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח
חמס לולא האמנתי לראות בטוב
יהוה בארץ חיים קוה אל יהוה חזק
ויאמץ לבך וקוה אל יהוה

לדוד

אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני
פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי
בור שמע קול תחנוני בשוני אליך
בנשאי ידי אל דביר קדשך אל תמשכני
עם פעלי און ומעשי שקר
עם דברי שלום ורעה בלבבם תולתם כפעלם
וכרעם עליליהם כמעשה ידיהם תולתם
השב גמול להם כי לא יבינו אל פעלת
יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם
ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני יהוה עזי
ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבי
ומשירי אהודנו יהוה עוז למו ומעוז
ישועות משיחו הוא הושיעה את עמך

וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה
כבוד ועז הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו
ליהוה בהדרת קדש קול יהוה על המים
אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים קול יהוה
בכח קול יהוה בהדר קול יהוה שבר
ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון
וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן רמים
קול יהוה חצב להבות אש קול יהוה יחיל
מדבר יחיל יהוה מדבר קדש קול יהוה
יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר
כבוד יהוה למבול ישב ויושב יהוה מלך
לעולם יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו
בשלום

מזמור שיר חנכת הבית לדוד ארוממך
יהוה כי דליתני ולא שמחת אויבי לי יהוה
אלהי שועתי אליך ותרפאני יהוה העליתי
מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור
זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו כי
רגע באפו חיים ברצונו ערב ילין בכי ולבקר
רנה ואני אמרתי בשלוי בל אמוט
לעולם יהוה ברצונך העמדת להרי
עז הסתרת פניך היתי נבהל אליך יהוה
אקרא ואל אדני אתחנן מה בצע
בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד
אמתך שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי

חפצת

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ב פסוק בכתב מעט קדמיה האמירה מפני הרשיעם בחטיהן ושיעבד בחטיהן ה׳ ב׳ ע׳ן מומחון: ה׳ והבל שוא ב׳ משמרים שמאמר
דשמרים. ה׳ שלעמיד ב׳ ועשוהו חלקי האמיתי: ס׳: בן אשרי מכל עדרי ולשבני: בן נפלאי מכל עדרי ולשבני: ס׳:

חָפַרְתָּ מִסְפְּדִי לְמַחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי ב׳
וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד
וְלֹא יִדֹּם יְהוָה אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: ג׳
רחט׳

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: בְּךָ יְהוָה חָסִיתִי אַל
אֵבוֹשָׁה לְעוֹלָם בְּצִדְקָתְךָ פַּלְּטֵנִי: הַטֵּה אֵלַי
אָזְנְךָ מְהֵרָה הַצִּילֵנִי הֱיֵה לִי לְצוּר מָעוֹז ב׳
לְבֵית מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי סַלְעִי ג׳
וּמְצוּדָתִי אָתָּה וּלְמַעַן שִׁמְךָ תַּנְחֵנִי וּתְנַהֲלֵנִי
תּוֹצִיאֵנִי מֵרֶשֶׁת זוּ טָמְנוּ לִי כִּי אַתָּה ד׳
מָעוּזִּי בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אֹתִי ג׳
אֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת שָׂנֵאתָ הַשֹּׁמְרִים הַבְלֵי ב׳
שָׁוְא וַאֲנִי אֶל יְהוָה בָּטָחְתִּי אָגִילָה
וְאֶשְׂמְחָה בְּחַסְדֶּךָ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת ב׳
עָנְיִי יָדַעְתָּ בְּצָרוֹת נַפְשִׁי וְלֹא הִסְגַּרְתַּנִי בְּיַד ג׳
אוֹיֵב הֶעֱמַדְתָּ מֶרְחָב רַגְלִי חָנֵּנִי יְהוָה ד׳
כִּי צַר לִי עָשַׁשׁ בְּכַעַס עֵינִי נַפְשִׁי וּבִטְנִי
כִּי כָלוּ בְיָגוֹן חַיַּי וּשְׁנוֹתַי בַּאֲנָחָה כָּשַׁל
בַּעֲוֹנִי כֹחִי וְעַצְמוֹתַי עָשְׁשׁוּ מְכָל עוֹרְרַי ב׳
חָיִיתִי חֶרְפָּה וְלִשְׁכֵנַי מְאֹד וּפַחַד לִמְיוֹדְעָי רְאוּ
בַחוּץ נָדְדוּ מִמֶּנִּי נִשְׁכַּחְתִּי כְּמֵת מִלֵּב הָיִיתִי
כְּכְלִי אֹבֵד: כִּי שָׁמַעְתִּי דִּבַּת רַבִּים ד׳
מָגוֹר מִסָּבִיב בְּהִוָּסְדָם יַחַד עָלַי לָקְחָת נַפְשִׁי
זָמָמוּ: וַאֲנִי עָלֶיךָ בָטַחְתִּי יְהוָה אָמַרְתִּי
אֱלֹהַי אָתָּה: בְּיָדְךָ עִתֹּתָי הַצִּילֵנִי מִיַּד ב׳
אֹיְבַי וּמִרֹדְפָי הָאִירָה פָנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ
הוֹשִׁיעֵנִי בְּחַסְדֶּךָ: יְהוָה אַל אֵבוֹשָׁה כִּי אֶ ג׳

קָרָאתִיךָ יַבְשׁוּ רְשָׁעִים יִדְּמוּ לִשְׁאוֹל: ל׳
תֵּאָלַמְנָה שְׂפָתֵי שָׁקֶר הַדֹּבְרוֹת עַל
צַדִּיק עָתָק בְּגַאֲוָה וּבוּז: מַה רַּבְּתוּבְךָ
אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירֵאֶיךָ פָּעַלְתָּ לַחוֹסִים בָּךְ נֶגֶד
בְּנֵי אָדָם: תַּסְתִּירֵם בְּסֵתֶר פָּנֶיךָ מֵרֹכְסֵי
אִישׁ תִּצְפְּנֵם בְּסֻכָּה מֵרִיב לְשֹׁנוֹת: בָּרוּךְ יְהוָה
כִּי הִפְלִיא חַסְדּוֹ לִי בְּעִיר מָצוֹר וַאֲנִי ל׳
אָמַרְתִּי בְחָפְזִי נִגְרַזְתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אָכֵן
שָׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ: אֶחֱבַוָּאת
יְהוָה כָּל חֲסִידָיו אֱמוּנִים נֹצֵר יְהוָה ל׳
וּמְשַׁלֵּם עַל יֶתֶר עֹשֵׂה גַאֲוָה חִזְקוּ
וְיַאֲמֵץ לְבַבְכֶם כָּל הַמְיַחֲלִים לַיהוָה:
לְדָוִד מַשְׂכִּיל אַשְׁרֵי נְשׂוּי פֶשַׁע כְּסוּי ב׳
חַטָּאָה אַשְׁרֵי אָדָם לֹא יַחְשֹׁב יְהוָה לוֹ עָוֹן וְאֵין
בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: כִּי הֶחֱרַשְׁתִּי בָלוּ עֲצָמַי
בְּשַׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם: כִּי יוֹמָם וָלַיְלָה תִּכְבַּד
עָלַי יָדֶךָ נֶהְפַּךְ לְשַׁדִּי בְּחַרְבֹנֵי קָיִץ סֶלָה ל׳
חַטָּאתִי אוֹדִיעֲךָ וְעֲוֹנִי לֹא כִסִּיתִי
אָמַרְתִּי אוֹדֶה עָלַי פְּשָׁעַי לַיהוָה וְאַתָּה נָשָׂאתָ
עֲוֹן חַטָּאתִי סֶלָה: עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל
חָסִיד אֵלֶיךָ לְעֵת מְצֹא רַק לְשֵׁטֶף ל׳
מַיִם רַבִּים אֵלָיו לֹא יַגִּיעוּ: אַתָּה סֵתֶר לִי מִצָּר
תִּצְּרֵנִי רִנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה: אַשְׂכִּילְךָ
וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוּ תֵּלֵךְ אִיעֲצָה עֲלֵיךָ עֵינִי
אַל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפֶרֶד אֵין הָבִין בְּמֶתֶג וָרֶסֶן
עֶדְיוֹ לִבְלוֹם בַּל קְרַב אֵלֶיךָ: רַבִּים מַכְאוֹבִים

ולא ה׳ ויאשרי פסוק בכתב ומשמשו ולא נסוג ולא שמיע מיד ולא שוחר ולא אמרתי ולא אמרו
ולא שיר אלי ולא נשיר ולא נמשיך ולא שמעתי ולא ידעתי ולא ידעתי חכמה ולא נשמיענו ולא שמיענו:
ומל דבר ויבוא בכתב ולא חנוה לעבר: ס׳

ומשלם ג׳ ומקשרון לשנאו אלפנו ומשלם
עון אשרו ומשלם עם מסי עשה גאוה: ס׳ ה׳:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לרשע וחכו׳ טחבי׳ יהוה חסד וסובבנו שמחו
ביהוה וגילו עדיקים והרנינו כל ישרי לב׃
רננו עדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה׃
הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו לו׃
שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה׃ כי
ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה׃
אהב עדקה ומשפט חסד יהוה מלאה
הארץ׃ בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל
צבאם׃ כנס כנד מי הים נתן באצרות
תהומות׃ ייראו מיהוה כל הארץ ממנו
יגורו כל ישבי תבל׃ כי הוא אמר ויהי הוא צוה
ויעמד׃ יהוה הפיר עצת גוים הניא׃
מחשבות עמים׃ עצת יהוה לעולם
תעמד מחשבות לבו לדור ודר׃ אשרי הגוי
אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו׃
משמים הביט יהוה
ראה את כל בני
אדם׃ ממכון שבתו השגיח אל כל ישבי
הארץ׃ היצר יחד לבם המביו אל כל
מעשיהם׃ אין המלך
לא ינצל ברב כח׃ שקר הסוס לתשועה וברב
חילו לא ימלט׃ הנה עין יהוה אל יראיו
למיחלים לחסדו׃ להציל ממות נפשם
ולחיותם ברעב׃ נפשנו חכתה ליהוה עזרנו
ומגננו הוא׃ כי בו ישמח לבנו כי בשם
קדשו בטחנו׃ יהי חסדך יהוה עלינו
כאשר יחלנו לך׃

לדוד
בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו
וילך׃ אברכה את יהוה בכל עת תמיד
תהלתו בפי׃ ביהוה תתהלל נפשי
ישמעו ענוים וישמחו׃ גדלו ליהוה אתי
ונרוממה שמו יחדו׃ דרשתי את יהוה
וענני ומכל מגורותי׃ הצילני׃ חביטו
אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו׃ זה עני קרא
ויהוה שמע׃ ומכל צרותיו הושיעו׃
חנה מלאך יהוה׃ סביב ליראיו ויחלצם׃
טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי׃ הגבר יחסה
בו׃ יראו את יהוה קדשיו׃ כי אין מחסור
ליראיו׃ כפירים רשו ורעבו׃ ודרשי
יהוה לא יחסרו כל טוב׃ לכו בנים שמעו לי
יראת יהוה׃ אלמדכם׃ מי האיש החפץ
חיים אהב ימים׃ לראות טוב׃ נצר
לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה׃ סור
מרע ועשה טוב׃ בקש שלום ורדפהו׃
עיני יהוה׃ אל צדיקים ואזניו אל
שועתם׃ פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ
זכרם׃ צעקו׃ ויהוה שמע ומכל צרותם
הצילם׃ קרוב יהוה לנשברי לב ואת
דכאי רוח יושיע׃ רבות רעות צדיק ומכלם
יצילנו יהוה׃ שומר כל עצמותיו אחת
מהנה לא נשברה׃ תמותת רשע רעה
ושנאי צדיק יאשמו׃ פדה יהוה נפש
עבדיו ולא יאשמו כל החסים בו׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מול לשון חיק חיקש חיקר אל קדרין ביסו ושלמכי וחבלוני על חרקיסו: ושאלוני בי משפטי עיניך אשר לא ירשעו: ◦ ביבר ב ומעמנוהו בבר ובני חזקה עיגוד
אחלקו ◦ שק א קמ״ע ויצאנוהו וכל אשר רע לעליר בוכ עמדו חנו שיך חר עלהי על כל מדנים ואני בחלמה וכול אמינו ומוע פמוקיטבל וכול בשיך דיבול יו:

לדוד

רבה יהוה את־יריבי לחס את־לחמי׳ חחזיק
מגן ועצה׳ יקומה בעזרתי׳ וחרק
חנית וסגר׳ לקראת רדפי אמר
לנפשי׳ ישעתך אני׳ יבשו ויכלמו מבקשי׳
נפשי׳ יסגו אחור׳ ויחפרו חשבי רעתי׳
יהיו כמץ׳ לפני רוח׳ ומלאך יהוה דוחה׳
יהי דרכם חשך וחלקלקות׳ ומלאך יהוה
רדפם׳ כי חנם טמנו לי׳ שחת רשתם׳
חנם חפרו לנפשי׳ תבואהו שואה׳ לא
ידע ורשתו אשר טמן תלכדו׳ בשואה יפל בה׳
ונפשי׳ תגיל ביהוה׳ תשיש בישועתו׳
כל עצמותי׳ תאמרנה יהוה מי כמוך׳
מציל עני מחזק ממנו׳ ועני׳ ואביון מגזלו׳
יקומון עדי חמס׳ אשר לא ידעתי׳
ישאלוני׳ ישלמוני רעה תחת טובה
שכול לנפשי׳ ואני בחלותם לבושי שק׳ עניתי
בצום נפשי׳ ותפלתי על חיקי תשוב׳
כרע כאח לי׳ התהלכתי כאבל אם
קדר שחותי׳ ובעל׳ שמחו׳ ונאספו׳ נאספו
עלי נכים׳ ולא ידעתי׳ קרעו׳ ולא דמו׳
בחנפי לעגי מעוג׳ חרק עלי שניהמו׳ ארני
כמה תראה׳ השיבה נפשי׳ משאיהם׳ מכפירים
יחידתי׳ אודך׳ בקהל רב׳ בעם עצום׳
אחללך׳ אל ישמחו לי׳ איבי שקר׳
שנאי חנם׳ יקרצו עין׳ כי לא שלום׳
ידברו׳ ועל רגעי ארץ׳ דברי מרמות׳ יחשבו׳

ויפתחו עלי פיהם׳ אמרו הא הא׳ ראתה
עינינו׳ ראית׳ יהוה׳ אל תרחק׳ ס
אל תרחק ממני׳ ה׳ עזרה׳ והקיצה ל
משפטי׳ אלהי׳ ואדני׳ לריבי׳ שפטני׳ כצדקך
יהוה אלהי׳ ואל שמחו לי׳ אל יאמרו׳
בלבם׳ האח נפשנו׳ אל יאמרו׳
בלענוהו׳ יבשו ויחפרו׳ יחדו שמחי רעתי׳
ילבשו בשת׳ וכלמה׳ המגדילים עלי׳
רנו׳ ושמחו׳ חפצי׳ צדקי׳ ואמרו תמיד
יגדל יהוה׳ החפץ שלום עבדו׳ ולשוני תהגה
צדקך׳ כל היום תהלתך׳

למנצח לעבדי יהוה לדוד׳ נאם פשע לרשע
בקרב לבי׳ אין פחד אלהים לנגד עיניו׳
כי החליק אליו בעיניו׳ למצא עונו׳ לשנא׳
לשונו׳ דברי פיו׳ און ומרמה׳ חדל להשכיל
להיטיב׳ און יחשב על משכבו׳ יתיצב
על דרך לא טוב׳ רע לא מאס׳ ס
בה שמים חסדך׳ אמונתך׳ עד שחקים׳
צדקתך׳ כהרי אל׳ משפטיך תהום רבה
אדם ובהמה תושיע יהוה׳ מה יקר
חסדך אלהים׳ ובני אדם׳ בצל כנפיך׳
יחסיון׳ ירוון מדשן ביתך׳ ונחל עדניך תשקם׳
כי עמך׳ מקור חיים׳ באורך נראה אור׳
משך חסדך׳ לדעיך׳ וצדקתך׳ לישרי
לב׳ אל תבואני׳ רגל גאוה׳ וידי רשעים׳
אל תנדני׳ שם נפלו פעלי און׳ הדחו׳ ולא יכלו׳

ליב פסוק ראיון בחון אל אל ומרמיטחון אל ומבו אל ובחרו בנוב ומיראי כי עמך אם אל ראמרנו ומכון ר״ראשמיר ר״ראמו ר״ראמו מבני אל ואמרי בחרעיב אל
ושלחני אל ובואני אל ראמרו ומשלחני אל ובו שה אל חנן לחדון ומלך אל ראמב אל ומשרה אל כלים אל ומחל עמך אל ומעמ לעמיהוה מאמ
אל ומלב בגול עולם ◦

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

קוּם׃ לדוד׃ אל־תתחר במרעים אל־תקנא׃
בעשי עולה׃ כי־מהר יגזרו ומו׃ כלו׃
וכירק דשא יבולון׃ בטח ביהוה ועשה טוב׃
שכן־ארץ׃ ורעה אמונה׃ והתענג׃
על־יהוה׃ ויתן־לך משאלת לבך׃ גול׃
על־יהוה דרכך׃ ובטח עליו׃ והוא יעשה׃ והוציא׃
כאור צדקך׃ ומשפטך כצהרים׃ דום׃
ליהוה׃ והתחולל׃ אל־תתחר במצליח׃
דרכו׃ באיש עשה מזמות׃ חדל מאף׃ ועזב׃
חמה׃ אל־תתחר׃ אך להרע׃ כי מרעים׃
יכרתון׃ וקוי יהוה׃ המה יירשו־ארץ׃
ועוד מעט׃ ואין רשע׃ והתבוננת על־מקומו׃
ואיננו׃ וענוים׃ ירשו־ארץ׃ והתענגו׃
על־רב שלום׃ זמם רשע׃ לצדיק׃ וחרק׃
עליו שניו׃ אדני׃ ישחק־לו׃ כי־רא׃ כי־יבא׃
יום׃ חרב׃ פתחו רשעים׃ ודרכו קשתם׃
להפיל׃ עני׃ ואביון׃ לטבח׃ ישרי־דרך׃
חרבם׃ תבוא׃ בלבם׃ וקשתותם׃ תשברנה׃ טוב׃
מעט׃ לצדיק׃ מהמון רשעים׃ רבים׃
כי־זרועות׃ רשעים׃ תשברנה׃ וסומך׃
צדיקים׃ יודע׃ ימי׃ תמים׃ ונחלתם׃
לעולם׃ תהיה׃ לא־יבשו׃ בעת־רעה׃ ובימי׃
רעבון׃ ישבעו׃ כי־רשעים׃ אבדו׃ ואיבי׃
יהוה׃ כיקר כרים׃ כלו׃ בעשן׃ כלו׃ הלוה׃ רשע׃
ולא־ישלם׃ וצדיק׃ חונן׃ ונותן׃ כי׃
מברכיו׃ יירשו־ארץ׃ ומקללו׃ יכרתו׃ מיהוה׃

מי־יעלה׃ בהר־כונו׃ ומי־יקום׃ במקום׃ קדשו׃
נקי׃ כפים׃ ובר־לבב׃ אשר׃ לא־נשא׃ לשוא׃ נפשי׃
ולא־נשבע׃ למרמה׃ ישא׃ ברכה׃ מאת׃ יהוה׃
וצדקה׃ מאלהי׃ ישעו׃ זה׃ דור׃ דרשיו׃
מבקשי׃ פניך׃ יעקב׃ סלה׃ שאו׃ שערים׃ ראשיכם׃
והנשאו׃ פתחי׃ עולם׃ ויבא׃ מלך׃ הכבוד׃
מי׃ זה׃ מלך׃ הכבוד׃ יהוה׃ עזו׃ וגבור׃
יהוה׃ גבור׃ מלחמה׃ שאו׃ שערים׃ ראשיכם׃
והנשאו׃ פתחי׃ עולם׃ ויבא׃ מלך׃ הכבוד׃
מי׃ הוא׃ זה׃ מלך׃ הכבוד׃ יהוה׃ צבאות׃
הוא׃ מלך׃ הכבוד׃ סלה׃ לדוד׃ אליך׃
אשא׃ נפשי׃ אלהי׃ בך׃ בטחתי׃ אל־אבושה׃
אל־יעלצו׃ אויבי׃ לי׃ גם׃ כל־קויך׃
לא־יבשו׃ יבשו׃ הבגדים׃ ריקם׃
דרכיך׃ יהוה׃ הודיעני׃ נתיבותיך׃
למדני׃ באמתך׃ והדריכני׃ כי־אתה׃
אלהי׃ ישעי׃ אותך׃ קויתי׃ כל־היום׃
זכר־רחמיך׃ יהוה׃ וחסדיך׃ כי־מעולם׃
הם׃ חטאות׃ נעורי׃ ופשעי׃ אל־תזכר׃
כחסדך׃ זכר־לי׃ אתה׃ למען׃ טובך׃
יהוה׃ טוב׃ וישר׃ על־כן׃ יורה׃ חטאים׃
בדרך׃ ידרך׃ ענוים׃ במשפט׃ וילמד׃
ענוים׃ דרכו׃ כל־ארחות׃ יהוה׃ חסד׃
ואמת׃ לנצרים׃ ברתו׃ ועדותיו׃
למען׃ שמך׃ יהוה׃ וסלחת׃ לעונו׃
כי־הוא׃ רב׃ מי׃ זה׃ האיש׃ ירא׃
יהוה׃ יורנו׃ דרך׃ יבחר׃
נפשו׃ בטוב׃ תלין׃ וזרעו׃
יירש־ארץ׃ סוד׃ יהוה׃ ליראיו׃
ובריתו׃ להודיעם׃ עיני׃ תמיד׃
אל־יהוה׃ כי־הוא׃ יוציא׃ מרשת׃
רגלי׃ פנה׃ אלי׃ וחנני׃ כי־יחיד׃
ועני׃ אני׃ צרות׃ לבבי׃ הרחיבו׃
מצוקותי׃ הוציאני׃ ראה׃ עניי׃
ועמלי׃ ושא׃ לכל־חטאתי׃ שמרה׃
נפשי׃ והצילני׃ אל־אבוש׃ כי־חסיתי׃
בך׃ תם׃ וישר׃ יצרוני׃ כי־קויתיך׃
פדה׃ אלהים׃ את־ישראל׃ מכל׃ צרותיו׃
לדוד׃ שפטני׃ יהוה׃ כי־אני׃ בתמי׃
אני׃ וביהוה׃ בטחתי׃ לא׃ אמעד׃
בחני׃ יהוה׃ ונסני׃ צרפה׃ כליותי׃
ולבי׃ כי׃ חסדך׃ לנגד׃ עיני׃
והתהלכתי׃ באמתך׃ לא־ישבתי׃
עם־מתי׃ שוא׃ ועם׃ נעלמים׃
לא־אבוא׃ שנאתי׃ קהל׃ מרעים׃
ועם׃ רשעים׃ לא־אשב׃ ארחץ׃
בנקיון׃ כפי׃ ואסבבה׃ את־מזבחך׃
יהוה׃ לשמע׃ בקול׃ תודה׃
ולספר׃ כל־נפלאותיך׃ יהוה׃
אהבתי׃ מעון׃ ביתך׃ ומקום׃
משכן׃ כבודך׃ אל־תאסף׃
נפשי׃ עם־חטאים׃ ואנשי׃
דמים׃ אשר׃ בידם׃ זמה׃
וימינם׃ מלאה׃ שחד׃
ואני׃ בתמי׃ אלך׃ פדני׃
ורחמני׃ רגלי׃ עמדה׃
במישור׃ במקהלים׃
אברך׃ יהוה׃
לדוד׃ יהוה׃ אורי׃
וישעי׃ ממי׃ אירא׃
יהוה׃ מעוז׃ חיי׃
ממי׃ אפחד׃ בקרב׃
עלי׃ מרעים׃ לאכל׃
את־בשרי׃ צרי׃
ואיבי׃ לי׃ המה׃
כשלו׃ ונפלו׃
אם־תחנה׃ עלי׃
מחנה׃ לא־ירא׃
לבי׃ אם־תקום׃
עלי׃ מלחמה׃
בזאת׃ אני׃
בטח׃ אחת׃
שאלתי׃ מאת׃
יהוה׃ אותה׃
אבקש׃ שבתי׃
בבית׃ יהוה׃
כל־ימי׃ חיי׃
לחזות׃ בנעם׃
יהוה׃ ולבקר׃
בהיכלו׃ כי׃
יצפנני׃ בסכה׃
ביום׃ רעה׃
יסתירני׃ בסתר׃
אהלו׃ בצור׃
ירוממני׃ ועתה׃
ירום׃ ראשי׃
אויבי׃ סביבותי׃
ואזבחה׃ באהלו׃
זבחי׃ תרועה׃
אשירה׃ ואזמרה׃
ליהוה׃ שמע׃
יהוה׃ קולי׃
אקרא׃ וחנני׃
ועניני׃ לך׃
אמר׃ לבי׃
בקשו׃ פני׃
את־פניך׃ יהוה׃
אל־תסתר׃
פניך׃ ממני׃
אל־תט׃
באף׃ עבדך׃
עזרתי׃ אל־
תטשני׃ ואל־
תעזבני׃ אלהי׃
ישעי׃ כי׃
אבי׃ ואמי׃
עזבוני׃ ויהוה׃
יאספני׃ הורני׃
יהוה׃ דרכך׃
ונחני׃ באורח׃
מישור׃ למען׃
שוררי׃ אל־
תתנני׃ בנפש׃
צרי׃ כי־קמו׃
בי׃ עדי־שקר׃
ויפח׃ חמס׃
לולא׃ האמנתי׃
לראות׃ בטוב׃
יהוה׃ בארץ׃
חיים׃ קוה׃
אל־יהוה׃ חזק׃
ויאמץ׃ לבך׃
וקוה׃ אל־יהוה׃
לדוד׃ אליך׃
יהוה׃ אקרא׃
צורי׃ אל־
תחרש׃ ממני׃
פן־תחשה׃
ממני׃ ונמשלתי׃
עם־יורדי׃
בור׃ שמע׃
קול׃ תחנוני׃
בשוועי׃
אליך׃ בנשאי׃
ידי׃ אל־
דביר׃ קדשך׃
אל־תמשכני׃
ואל־תסחבני׃
עם־פעלי׃
און׃ הדברים׃
עם־רעיהם׃
ורע׃ במעלליהם׃
כמעשה׃
ידיהם׃ תן׃
להם׃ גמולם׃
אשר׃ הם׃
פעלים׃ אל׃
יבינו׃ אל־
יהוה׃ ואל׃
מעשה׃ ידיו׃
יהרסם׃ ולא׃
יבנם׃ ברוך׃
יהוה׃ כי׃
שמע׃ קולי׃
תחנוני׃ יהוה׃
עזי׃ ומגני׃
בו׃ בטח׃
לבי׃ ועזרתי׃
ועלץ׃ לבי׃
ומשירי׃ אודנו׃
יהוה׃ עז׃
למו׃ ומעוז׃
ישועות׃ משיחו׃
הוא׃ הושיעה׃
את־עמך׃ וברך׃
את־נחלתך׃
ורעם׃ ונשאם׃
עד־העולם׃
מזמור׃ לדוד׃
הבו׃ ליהוה׃
בני׃ אלים׃
הבו׃ ליהוה׃
כבוד׃ ועז׃
הבו׃ ליהוה׃
כבוד׃ שמו׃
השתחוו׃
ליהוה׃ בהדרת׃
קדש׃ קול׃
יהוה׃ על־
המים׃ אל־
הכבוד׃ הרעים׃
יהוה׃ על־
מים׃ רבים׃
קול׃ יהוה׃
בכח׃ קול׃
יהוה׃ בהדר׃
קול׃ יהוה׃
שברים׃ וישבר׃
יהוה׃ את־
ארזי׃ הלבנון׃
וירקיד׃
כמו׃ עגל׃
לבנון׃ ושריון׃
כמו׃ בן־רמים׃
קול׃ יהוה׃
חצב׃ להבות׃
אש׃ קול׃
יהוה׃ יחיל׃
מדבר׃ יהוה׃
יחיל׃ מדבר׃
קדש׃ קול׃
יהוה׃ יחולל׃
אילות׃ וחשף׃
יערות׃ ובהיכלו׃
כלו׃ אמר׃
כבוד׃ יהוה׃
לבדו׃ יהוה׃
מבול׃ ישב׃
ויהוה׃ יושב׃
מלך׃ לעולם׃
יהוה׃ עז׃
לעמו׃ יתן׃
יהוה׃ יברך׃
את־עמו׃
בשלום׃
מזמור׃ לדוד׃
ארוממך׃
יהוה׃ כי׃
דלית׃ ולא׃
שמחת׃ אויבי׃
לי׃ יהוה׃
אלהי׃ שועתי׃
אליך׃ ותרפאני׃
יהוה׃ העלית׃
מן־שאול׃
נפשי׃ חייתני׃
מיורדי׃
בור׃ זמרו׃
חסידיו׃
והודו׃ לזכר׃
קדשו׃ כי׃
רגע׃ באפו׃
חיים׃ ברצונו׃
בערב׃ ילין׃
בכי׃ ולבקר׃
רנה׃ ואני׃
אמרתי׃ בשלוי׃
בל־אמוט׃
לעולם׃ יהוה׃
ברצונך׃ העמדתה׃
להרי׃ עז׃
הסתרת׃ פניך׃
הייתי׃ נבהל׃
אליך׃ יהוה׃
אקרא׃ ואל׃
אדני׃ אתחנן׃
מה׃ בצעי׃
ברדתי׃ אל־
שחת׃ היודך׃
עפר׃ הגיד׃
אמתך׃ שמע׃
יהוה׃ וחנני׃
יהוה׃ היה׃
עזר׃ לי׃
הפכת׃ מספדי׃
למחול׃ לי׃
פתחת׃ שק׃
ואגרתני׃
שמחה׃ למען׃
יזמרך׃ כבוד׃
ולא׃ ידום׃
יהוה׃ אלהי׃
לעולם׃ אודך׃
לנצח׃
לדוד׃ ביהוה׃
חסיתי׃ אל־
אבושה׃ לעולם׃
בצדקתך׃ פלטני׃
הטה׃ אלי׃
אזנך׃ מהרה׃
הצילני׃ היה׃
לי׃ לצור׃
מעוז׃ לבית׃
מצודות׃ להושיעני׃
כי׃ סלעי׃
ומצודתי׃ אתה׃
ולמען׃ שמך׃
תנחני׃ ותנהלני׃
תוציאני׃ מרשת׃
זו׃ טמנו׃
לי׃ כי׃
אתה׃ מעוזי׃
בידך׃ אפקיד׃
רוחי׃ פדיתה׃
אתה׃ יהוה׃
אל׃ אמת׃
שנאתי׃ השמרים׃
הבלי׃ שוא׃
ואני׃ ביהוה׃
בטחתי׃ אגילה׃
ואשמחה׃ בחסדך׃
אשר׃ ראית׃
את־עניי׃ ידעת׃
בצרות׃ נפשי׃
ולא׃ הסגרתני׃
ביד׃ אויב׃
העמדת׃ במרחב׃
רגלי׃ חנני׃
יהוה׃ כי׃
צר׃ לי׃
כעס׃ עיני׃
נפשי׃ ובטני׃
כי׃ כלו׃
בעצב׃ חياתי׃
ושנותי׃ באנחה׃
כשל׃ בעוני׃
כחי׃ ועצמותי׃
עששו׃ מכל׃
חרפתי׃ ומאד׃
לשכני׃ ומפחד׃
לידעי׃ חוץ׃
נדדו׃ מני׃
נשכחתי׃ כמת׃
מלב׃ הייתי׃
כאבד׃ כי׃
שמעתי׃ דבת׃
רבים׃ מגור׃
מסביב׃ בהוסדם׃
יחדו׃ עלי׃
לקחת׃ נפשי׃
ואני׃ בטחתי׃
בך׃ יהוה׃
אמרתי׃ אלהי׃
אתה׃ בידיך׃
עתותי׃ הצילני׃
מיד׃ אויבי׃
ומרדפי׃
הארה׃ פניך׃
עבדך׃ הושיעני׃
בחסדך׃ יהוה׃
אל־אבושה׃
כי־קראתיך׃
יבשו׃ רשעים׃
וידמו׃ לשאול׃
תאלמנה׃ שפתי׃
שקר׃ הדברות׃
על־צדיק׃ עתק׃
בגאון׃ ובוז׃
מה־רב׃ טובך׃
אשר׃ צפנת׃
ליראיך׃ פעלת׃
לחוסים׃ בך׃
נגד׃ בני׃
אדם׃ תסתירם׃
בסתר׃ פניך׃
מרגזי׃ אדם׃
תצפנם׃ בסכה׃
מריב׃ לשונות׃
ברוך׃ יהוה׃
כי׃ הפלא׃
חסדו׃ לי׃
בעיר׃ מצור׃
ואני׃ אמרתי׃
בחפזי׃ נגזרתי׃
מנגד׃ עיניך׃
אל־יהוה׃
אל־אדני׃
אל־אבושה׃
אל־אבושה׃
אל־אבושה׃
אל־אבושה׃
אל־אבושה׃
אל־אבושה׃
אל־אבושה׃
אל־אבושה׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

כמשא כבד יכבדו ממני חטאתי: נעוותי שחתי עד
מאד כל היום קדר הלכתי: כי כסלי
מלאו נקלה ואין מתם בבשרי: נפוגותי
ונדכיתי עד מאד שאגתי מנהמת
לבי: אדני נגדך כל תאותי ואנחתי
ממך לא נסתרה: לבי סחרחר עזבני כחי
ואור עיני גם הם אין אתי: אהביי ורעי
מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחק:
עמדו וינקשו המבקשי נפשי ודרשי רעתי
דברו הוות ומרמות כל היום יהגו:
ואני כחרש לא אשמע ובאלם לא
יפתח פיו: ואהי כאיש אשר לא שמע ואין
בפיו תוכחות: כי לך יהוה הוחלתי:
אתה תענה אדני אלהי: כי אמרתי
פן ישמחו לי במוט רגלי עלי הגדילו לי:
ליצלעגם ומלאוכי נגה: תמיד כי
עוני אגיד אדאג מחטאתי: ואיבי
חיים עצמו ורבו שנאי שקר: ומשלמי רעה
תחת טובה ישטנוני תחת רדפי טוב:
אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני:
חושה לעזרתי אדני תשועתי:
למנצח לידותון מזמור לדוד:
אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני
אשמרה לפי מחסום בעוד רשע
לנגדי נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי

נעכר: חם לבי בקרבי בהגיגי תבער אש
דברתי בלשוני הודיעני יהוה קצי
ומדת ימי מה היא אדעה מה חדל אני:
הנה טפחות נתתה ימי וחלדי כאין נגדך אך
כל הבל כל אדם נצב סלה אך בצלם
יתהלך איש אך הבל יהמיון: עבר
ועתה מה קויתי ארני
תוחלתי לך היא: מכל פשעי הצילני
חרפת נבל אל תשימני: נאלמתי לא
אפתח פי כי אתה עשית: הסר מעלי נגעך
מתגרת ידך אני כלותי: בתוכחות על
עון יסרת איש ותמס כעש חמודך
חבל כל אדם סלה: שמעה תפלתי יהוה
ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש
כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי:
חדל ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני:

למנצח לדוד מזמור: קוה קויתי יהוה
ויט אלי וישמע שועתי: ויעלני מבור
שאון מטיט היון ויקם על סלע רגלי כונן
אשרי ויתן בפי: שיר חדש תהלה
לאלהינו יראו רבים ויירא ויבטחו
ביהוה: אשרי הגבר אשר שם יהוה מבטחו
ולא פנה אל רהבים ושטי כזב: רבות
עשית אתה יהוה אלהי נפלאתיך
ומחשבתיך אלינו אין ערך אליך
אגידה ואדברה עצמו מספר: זבח ומנחה לא

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

חפצת אזניס כרית לי עולה וחטאה לא ש
שאלת אז אמרתי הנה באתי ״ ״
במגלת ספר כתוב עלי לעשות רצונך
אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי בשרתי
ערק בקהל רב הנה שפתי לא אכלא
יהוה אתה ידעת צדקתך לא כסיתי
בתוך לבי אמונתך ותשועתך אמרתי לא
כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב ״
אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני
חסדך ואמתך תמיד יצרוני כי אפפו
עליך רעות עד אין מספר השיגוני עונתי
ולא יכלתי לראות עצמו משערות
ראשי ולבי עזבני רצתי יהוה לחיצלני
יהוה לעזרתי חושה יבשו ויחפרו
יחד מבקשי נפשי לספותה יסגו אחור
ויכלמו חפצי רעתי ישמו על עקב
בשתם המרים לי האח האח ישישו
וישמחו בכל מבקשיך ישקיו אמרו תמיד ״
יגדל יהוה אהבי תשועתך ואני עני
ואביון אדני יחשב לי עזרתי ״
ומפלטי אתה אלהי אל תאחר

למנצח מזמור לדוד 1 אשרי משכיל
אל דל ביום רעה ימלטהו יהוה
ישמרהו ויחיהו אשר בארץ ואל יתנהו
בנפש איביו יתומך על ערש דוי
כל משכבו הפכת בחליו אני אמרתי

יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך אויבי
יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו
ואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ
און לו יצא החוצה יחד עלי יתלחשו
כל שנאי עלי יחשבו רעה לי דבר
בליעל יצוקבו ואשר שכב לא יוסיף
לקום גם איש שלומי אשר בטחתי בו
אוכל לחמי הגדיל עלי עקב ואתה
יהוה חנני והקימני ואשלמה להם
בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא ירע אויבי
עלי ואני בתמי תמכת בי ותציבני ל
לפניך לעולם ברוך יהוה אלהי ישראל
מן העולם ועד העולם אמן ואמן

ספר ב

למנצח משכיל לבני קרח
כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג
אליך אלהים צמאה נפשי לאלהים
לאל חי מתי אבוא ואראה פני
אלהים היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה
באמר אלי כל היום איה אלהיך אלה
אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר
בסך אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה
המון חוגג מה תשתוחחי נפשי ותהמי
עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות
פני אלהי עלי נפשי תשתוחח על

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

כִּי אֶזְכֹּר מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מִצְעָר׃
תָּחוּס אֱלֹהִים קוֹרֵא לְקוֹל
צוּרֶיךָ כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלָי
עָבָרוּ׃ יוֹמָם יְצַוֶּה יְהוָה חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירָה
עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי׃ אוֹמְרָה לְאֵל
סַלְעִי לָמָּה שְׁכַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר אֵלֵךְ
בְּלַחַץ אוֹיֵב׃ בְּרֶצַח בְּעַצְמוֹתַי חֵרְפוּנִי
צוֹרְרָי בֵּאמָרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אַיֵּה
אֱלֹהֶיךָ׃ מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי
וּמַה תֶּהֱמִי עָלַי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד
אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו וֵאלֹהָי׃

שָׁפְטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי לֹא חָסִיד
מֵאִישׁ מִרְמָה וְעַוְלָה תְּפַלְּטֵנִי׃ כִּי אַתָּה
אֱלֹהֵי מָעוּזִּי לָמָּה זְנַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר
אֶתְהַלֵּךְ׃ בְּלַחַץ אוֹיֵב׃ שְׁלַח אוֹרְךָ
וַאֲמִתְּךָ הֵמָּה יַנְחוּנִי יְבִיאוּנִי אֶל הַר קָדְשְׁךָ
וְאֶל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ׃ וָאָבוֹאָה אֶל מִזְבַּח
אֱלֹהִים אֶל אֵל שִׂמְחַת גִּילִי וְאוֹדְךָ
בְּכִנּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהָי׃ מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי
וּמַה תֶּהֱמִי עָלַי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי
עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו וֵאלֹהָי׃

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מַשְׂכִּיל אֱלֹהִים
בְּאָזְנֵינוּ שָׁמַעְנוּ אֲבוֹתֵינוּ סִפְּרוּ לָנוּ
פֹּעַל פָּעַלְתָּ בִימֵיהֶם בִּימֵי קֶדֶם אַתָּה

וְתִשְׁלַחְסֵ כִּי לֹא בְּחַרְבָּם יָרֵשׁוּ אָרֶץ׃
וּזְרוֹעָם לֹא הוֹשִׁיעָה לָמוֹ כִּי רִצִּיתָם אַתָּה
וְזִרְעֲךָ וְאוֹר פָּנֶיךָ כִּי רִצִּיתָם׃ אַתָּה
הוּא מַלְכִּי אֱלֹהִים צַוֵּה יְשׁוּעוֹתֵי יַעֲקֹב בְּךָ
צָרֵינוּ נְנַגֵּחַ בְּשִׁמְךָ נָבוּס קָמֵינוּ
כִּי לֹא בְקַשְׁתִּי אֶבְטָח וְחַרְבִּי לֹא
תוֹשִׁיעֵנִי׃ כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ וּמְשַׂנְאֵינוּ
הֱבִישׁוֹתָ׃ בֵּאלֹהִים הִלַּלְנוּ כָל הַיּוֹם
וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נוֹדֶה סֶלָה׃ אַף זָנַחְתָּ
וַתַּכְלִימֵנוּ וְלֹא תֵצֵא בְּצִבְאוֹתֵינוּ
תָּשִׁיבֵנוּ אָחוֹר מִנִּי צָר׃ וּמְשַׂנְאֵינוּ שָׁסוּ לָמוֹ
תִּתֵּנוּ כְּצֹאן מַאֲכָל׃ וּבַגּוֹיִם זְרִיתָנוּ
תִּמְכֹּר עַמְּךָ בְּלֹא הוֹן׃ וְלֹא רַבִּיתָ
בִּמְחִירֵיהֶם תָּשִׂימֵנוּ חֶרְפָּה לִשְׁכֵנֵינוּ לַעַג
וָקֶלֶס לִסְבִיבוֹתֵינוּ׃ תָּשִׂימֵנוּ מָשָׁל בַּגּוֹיִם
מְנוּדָה רֹאשׁ בַּלְאֻמִּים כִּלְּמָתִי
נֶגְדִּי וּבֹשֶׁת פָּנַי כִּסָּתְנִי׃ מִקּוֹל מְחָרֵף וּמְגַדֵּף
מִפְּנֵי אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם׃ כָּל זֹאת בָּאָתָנוּ
וְלֹא שְׁכַחֲנוּךָ׃ וְלֹא שִׁקַּרְנוּ בִּבְרִיתֶךָ
לֹא נָסוֹג אָחוֹר לְבָבֵנוּ׃ וְתֵט אֲשֻׁרֵינוּ מִנִּי אָרְחֶךָ
כִּי דִכִּיתָנוּ בְּמְקוֹם תַּנִּים׃ וַתְּכַס עָלֵינוּ בְּצַלְמָוֶת
אִם שָׁכַחְנוּ׃ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ וַנִּפְרֹשׂ כַּפֵּינוּ
לְאֵל זָר׃ הֲלֹא אֱלֹהִים יַחְקֹר זֹאת כִּי הוּא יֹדֵעַ
תַּעֲלֻמוֹת לֵב׃ כִּי עָלֶיךָ הֹרַגְנוּ כָל הַיּוֹם
נְחְשַׁבְנוּ׃ כְּצֹאן טִבְחָה׃ עוּרָה לָמָּה
תִישַׁן אֲדֹנָי׃ הָקִיצָה אַל תִּזְנַח לָנֶצַח
לָמָּה פָנֶיךָ תַּסְתִּיר תִּשְׁכַּח עָנְיֵנוּ וְלַחֲצֵנוּ׃ כִּי

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

שׂוּחַ לְעַפֶּר נַפְשֵׁנוּ דָּבְקָה לָאָרֶץ בִּטְנֵנוּ׃
קוּמָה עֶזְרָתָה לָּנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃

לַמְנַצֵּחַ עַל־שֹׁשַׁנִּים לִבְנֵי קֹרַח מַשְׂכִּיל שִׁיר
יְדִידֹת׃ רָחַשׁ לִבִּי דָּבָר טוֹב אֹמֵר אֲנִי
מַעֲשַׂי לְמֶלֶךְ לְשׁוֹנִי עֵט סוֹפֵר מָהִיר׃
יָפִיפִיתָ מִבְּנֵי אָדָם הוּצַק חֵן בְּשִׂפְתוֹתֶיךָ׃
עַל־כֵּן בֵּרַכְךָ אֱלֹהִים לְעוֹלָם׃ חֲגוֹר
חַרְבְּךָ עַל־יָרֵךְ גִּבּוֹר הוֹדְךָ וְהָדָרֶךָ׃
וְהַדְרְךָ צְלַח רְכַב עַל־דְּבַר אֱמֶת וְעָנְוָה צֶדֶק
וְתוֹרְךָ נוֹרָאוֹת יְמִינֶךָ׃ חִצֶּיךָ שְׁנוּנִים
עַמִּים תַּחְתֶּיךָ יִפְּלוּ׃ בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ׃
כִּסְאֲךָ אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד שֵׁבֶט מִישֹׁר שֵׁבֶט
מַלְכוּתֶךָ׃ אָהַבְתָּ צֶדֶק וְתִשְׂנָא רֶשַׁע
עַל־כֵּן מְשָׁחֲךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן מֵחֲבֵרֶיךָ׃
מָר וַאֲהָלוֹת קְצִיעוֹת כָּל־בְּגָדֶיךָ מִן־שֵׁנֵי הֵיכְלֵי שֵׁן
בְּנוֹת מְלָכִים בִּיקָרוֹתֶיךָ נִצָּבָה שֵׁגַל
לִימִינְךָ בְּכֶתֶם אוֹפִיר׃ שְׁמַעִי בַת וּרְאִי וְהַטִּי
אָזְנֵךְ וְשִׁכְחִי עַמֵּךְ וּבֵית אָבִיךְ׃ וְיִתְאַו
הַמֶּלֶךְ יָפְיֵךְ כִּי הוּא אֲדֹנַיִךְ וְהִשְׁתַּחֲוִי
לוֹ׃ וּבַת־צֹר בְּמִנְחָה פָּנַיִךְ יְחַלּוּ עֲשִׁירֵי עָם׃
כָּל־כָּבוֹד בַּת־מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת
זָהָב לְבוּשָׁהּ׃ לְרִקְמוֹת תּוּבַל לַמֶּלֶךְ
בְּתוּלוֹת אַחֲרֶיהָ רֵעוֹתֶיהָ מוּבָאוֹת
לָךְ׃ תּוּבַלְנָה בְּשִׂמְחָה וָגִיל תָּבֹאנָה
בְּהֵיכַל מֶלֶךְ׃ תַּחַת אֲבוֹתֶיךָ יִהְיוּ בָנֶיךָ תְּשִׁיתֵמוֹ

לְשָׂרִים בְּכָל־הָאָרֶץ׃ אַזְכִּירָה שִׁמְךָ בְּכָל־
דֹּר וָדֹר עַל־כֵּן עַמִּים יְהוֹדוּךָ לְעֹלָם וָעֶד׃

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח עַל־עֲלָמוֹת שִׁיר׃ אֱלֹהִים
לָנוּ מַחֲסֶה וָעֹז עֶזְרָה בְּצָרוֹת נִמְצָא מְאֹד׃
עַל־כֵּן לֹא־נִירָא בְּהָמִיר
אֶרֶץ וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב יַמִּים׃ יֶהֱמוּ
יִחְמְרוּ מֵימָיו יִרְעֲשׁוּ הָרִים בְּגַאֲוָתוֹ׃
סֶלָה׃ נָהָר פְּלָגָיו יְשַׂמְּחוּ עִיר
אֱלֹהִים קֹדֶשׁ מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן׃ אֱלֹהִים
בְּקִרְבָּהּ בַּל־תִּמּוֹט יַעְזְרֵהָ אֱלֹהִים׃
לִפְנוֹת בֹּקֶר׃ הָמוּ גוֹיִם מָטוּ מַמְלָכוֹת
נָתַן בְּקוֹלוֹ תָּמוּג אָרֶץ׃ יְהוָה צְבָאוֹת
עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃
לְכוּ חֲזוּ מִפְעֲלוֹת יְהוָה אֲשֶׁר־שָׂם
שַׁמּוֹת בָּאָרֶץ׃ מַשְׁבִּית מִלְחָמוֹת
עַד־קְצֵה הָאָרֶץ קֶשֶׁת יְשַׁבֵּר וּקְצַץ
חָנִית עֲגָלוֹת יִשְׂרֹף בָּאֵשׁ׃ הִרְפּוּ וְדְעוּ
כִּי־אָנֹכִי אֱלֹהִים אָרוּם בַּגּוֹיִם אָרוּם
בָּאָרֶץ׃ יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר׃ כָּל־הָעַמִּים
תִּקְעוּ כָּפָיִם הָרִיעוּ לֵאלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה׃
כִּי־יְהוָה עֶלְיוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל
כָּל־הָאָרֶץ׃ יַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ
וּלְאֻמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ׃ יִבְחַר לָנוּ אֶת
נַחֲלָתֵנוּ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר אָהֵב סֶלָה׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

לבבו ג׳ ופיעטחון ויקחהו פחליחם וקם עזרו וראיתם ושש לבבם
שחטו לבבם לחוליה עם: על בית ב׳ מלראלהים על בית נתיעל
לארץ חולש: ס׳

קחי ב׳ ופיעטחון וחזי עוד לנעה דרשי אלהים ואוף לבבכם ותרוחמון
לד מיחב שבא ומחוד פיס: פריון ב׳ חד חס חדר מל ומלי אוסמר
ויקר טריון בפשש: ס׳

עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְהוָה בְּקוֹל שוֹפָר׃
זַמְּרוּ אֱלֹהִים זַמֵּרוּ זַמְּרוּ לְמַלְכֵנוּ זַמֵּרוּ׃
כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ
מָשַׁל אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם אֱלֹהִים יָשַׁב עַל כִּסֵּא קָדְשׁוֹ׃
נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עַם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם כִּי לֵאלֹהִים מָגִנֵּי אָרֶץ מְאֹד נַעֲלָה׃

שִׁירוּ מִזְמוֹר לְבְנֵי קֹרַח׃ גָּדוֹל יְהוָה
וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ׃ יָפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ הַר
צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב׃
אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב׃
כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו׃ הֵמָּה
רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נָחְפָּזוּ רְעָדָה
אָחֲזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃ בְּרוּחַ קָדִים
תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ׃ כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ
כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנָהּ עַד עוֹלָם
סֶלָה׃ דָּמִינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ׃
כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל קְצֵי אָרֶץ
צֶדֶק׃ יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ׃
סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ׃
שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָהּ פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ
לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן׃ כִּי זֶה
אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יַנְהֲגֵנוּ׃

עֲלוּמוֹת׃ לְבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר׃ שִׁמְעוּ זֹאת
כָּל הָעַמִּים הַאֲזִינוּ כָּל יוֹשְׁבֵי חָלֶד גַּם
בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ יַחַד עָשִׁיר
וְאֶבְיוֹן׃ פִּי יְדַבֵּר חָכְמוֹת וְהֶגְיוֹן לִבִּי
תְבוּנוֹת׃ אַטֶּה לְמָשָׁל אָזְנִי אֶפְתַּח
בְּכִנּוֹר חִידָתִי׃ לָמָּה אִירָא בִּימֵי רָע
עֲוֹן עֲקֵבַי יְסוֹבְבֵנִי׃ הַבֹּטְחִים עַל חֵילָם
וּבְרֹב עָשְׁרָם יִתְהַלָּלוּ׃ אָח לֹא פָדֹה
יִפְדֶּה אִישׁ לֹא יִתֵּן לֵאלֹהִים כָּפְרוֹ׃
וְיֹקַר פִּדְיוֹן נַפְשָׁם וְחָדַל לְעוֹלָם׃ וְיִחְיֶה עוֹד
לָנֶצַח לֹא יִרְאֶה הַשָּׁחַת׃ כִּי יִרְאֶה
חֲכָמִים יָמוּתוּ יַחַד כְּסִיל וּבַעַר יֹאבֵדוּ
וְעָזְבוּ לַאֲחֵרִים חֵילָם׃ קִרְבָּם בָּתֵּימוֹ לְעוֹלָם
מִשְׁכְּנֹתָם לְדֹר וָדֹר קָרְאוּ בִשְׁמוֹתָם עֲלֵי
אֲדָמוֹת׃ וְאָדָם בִּיקָר בַּל יָלִין נִמְשָׁל
כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃ זֶה דַרְכָּם כֶּסֶל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם
בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֶלָה׃ כַּצֹּאן לִשְׁאוֹל שָׁתוּ
מָוֶת יִרְעֵם וְיִרְדּוּ בָם יְשָׁרִים לַבֹּקֶר
וְצוּרָם לְבַלּוֹת שְׁאוֹל מִזְּבֻל לוֹ׃ אַךְ אֱלֹהִים
יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שְׁאוֹל כִּי יִקָּחֵנִי סֶלָה׃
אַל תִּירָא כִּי יַעֲשִׁר אִישׁ כִּי יִרְבֶּה כְּבוֹד
בֵּיתוֹ׃ כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא יֵרֵד אַחֲרָיו
כְּבוֹדוֹ׃ כִּי נַפְשׁוֹ בְּחַיָּיו יְבָרֵךְ וְיוֹדְךָ כִּי
תֵיטִיב לָךְ׃ תָּבוֹא עַד דּוֹר אֲבוֹתָיו עַד
נֶצַח לֹא יִרְאוּ אוֹר׃ אָדָם בִּיקָר וְלֹא
יָבִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

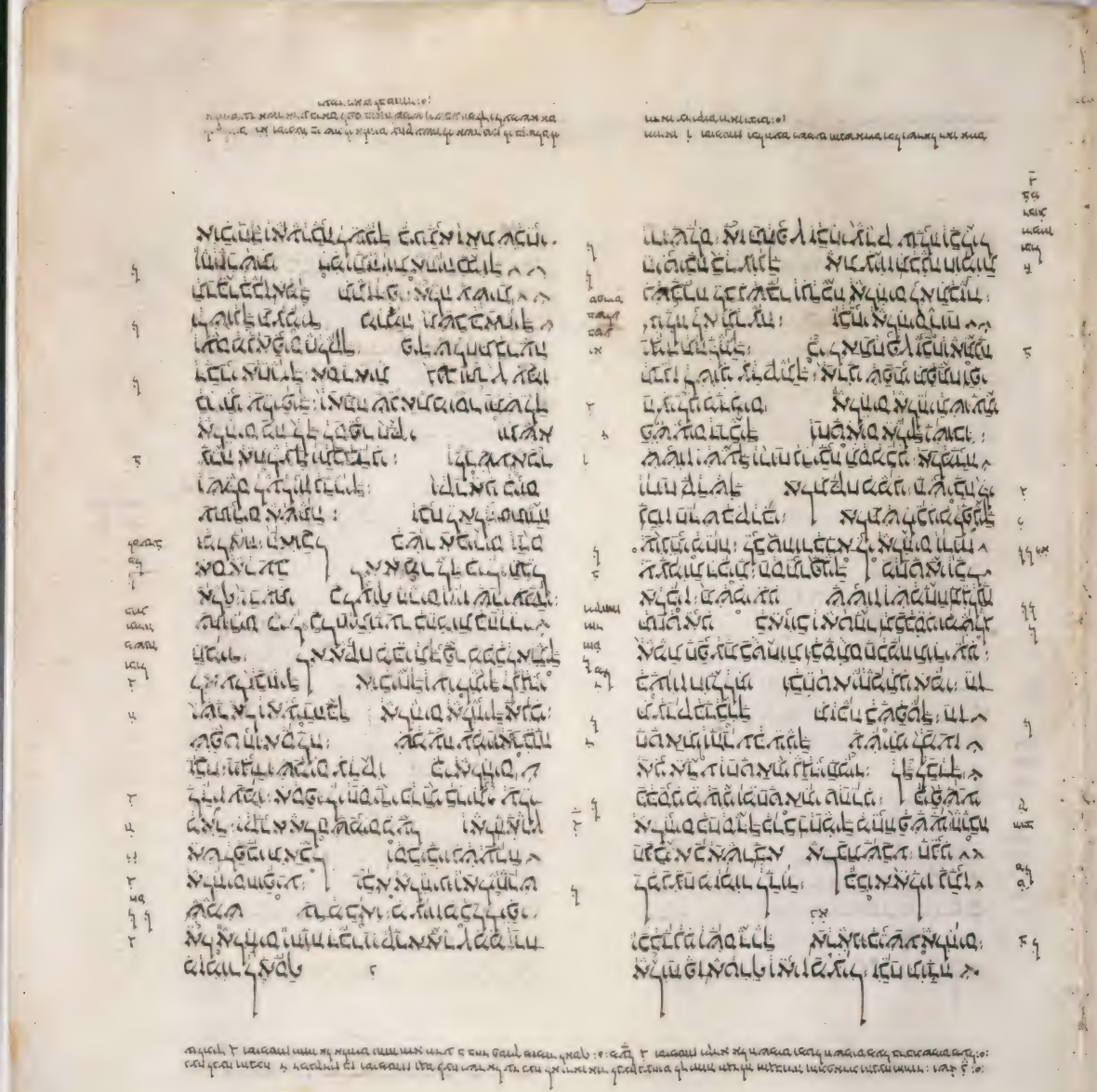

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

אלהים ׃ בטרם בראש כרא פסוק בקיש וקימבחרו שרפט עריך בשמך
הושיעני ונחונני פרשרנו שמע תפלתי אלהים מלבי מקרים בקדש
דרכך ׃ ס ׃

בבית אלהים ב׳ ואני קוויתי רענן נחלך בגשם ׃ מחלוקה וקימטחון
ויקל עשה אל ישמעאל למנצח למנצח דיקה לו חזב עשה אשה ׃ ס ׃

אָז יַעֲלוּ עַל מִזְבַּחֲךָ פָרִים ׃

נ״ב

לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃ בְּבֹא דוֹאֵג
הָאֲרַמִּי וַיַּגֵּד לְשָׁאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ בָּא דָוִד
אֶל בֵּית אֲחִימֶלֶךְ׃ מַה תִּתְהַלֵּל בָּרָע הַגִּבּוֹר
חֶסֶד אֵל כָּל הַיּוֹם׃ הוֹוֹת תַּחְשֹׁב ׃ ש
לְשׁוֹנֶךָ כְּתַעַר מַלְטֵשׁ עֹשֵׂה רְמִיָּה׃
אָהַבְתָּ רָע מִטּוֹב שֶׁקֶר מִדַּבֵּר צֶדֶק סֶלָה׃
אָהַבְתָּ כָל דִּבְרֵי בָלַע לָשׁוֹן מִרְמָה׃ גַּם
אֵל יִתֹּצְךָ לָנֶצַח יַחְתְּךָ וְיִסָּחֲךָ מֵאֹהֶל
וְשָׁרְשְׁךָ מֵאֶרֶץ חַיִּים סֶלָה׃ וִיר֗אוּ צַדִּיקִים
וְיִרָאוּ וְעָלָיו יִשְׂחֲקוּ׃ הִנֵּה הַגֶּבֶר לֹא
יָשִׂים אֱלֹהִים מָעוֹזוֹ וַיִּבְטַח בְּרֹב עָשְׁרוֹ
יְעוֹזְּבְתוֹ׃ וַאֲנִי כְּזֵית רַעֲנָן בְּבֵית אֱלֹהִים ׃
בָּטַחְתִּי בְחֶסֶד אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד׃ אוֹדְךָ
לְעוֹלָם כִּי עָשִׂיתָ׃ וְאַקְוֶה שִׁמְךָ
כִּי טוֹב׃ נֶגֶד חֲסִידֶיךָ׃

נ״ג

לַמְנַצֵּחַ עַל מָחֲלַת׃ מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃ ש
אָמַר נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ הִתְעִיבוּ
עָוֶל אֵין עֹשֵׂה טוֹב׃ אֱלֹהִים מִשָּׁמַיִם ׃
הִשְׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת הֲיֵשׁ ׃ ש
מַשְׂכִּיל דֹּרֵשׁ אֶת אֱלֹהִים׃ כֻּלּוֹ סָג יַחְדָּו ׃ ש
נֶאֱלָחוּ אֵין עֹשֵׂה טוֹב׃ אֵין גַּם אֶחָד׃
הֲלֹא יֵדְעוּ פֹעֲלֵי אָוֶן אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ
לֶחֶם אֱלֹהִים לֹא קָרָאוּ׃ שָׁם פָּחֲדוּ
פַחַד לֹא הָיָה פָחַד כִּי אֱלֹהִים בְּדוֹר צַדִּיק ׃

חֹנֶךְ חָבַשְׁתָּה כִּי אֱלֹהִים מְאָסָם׃ מִי יִתֶּן מִצִּיּוֹן
יְשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב אֱלֹהִים שְׁבוּת
עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל׃

נ״ד

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת׃ מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃ ש
בְּבֹא הַזִּיפִים וַיֹּאמְרוּ לְשָׁאוּל הֲלֹא דָוִד
מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ׃ אֱלֹהִים בִּשְׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי
וּבִגְבוּרָתְךָ תְּדִינֵנִי׃ אֱלֹהִים שְׁמַע תְּפִלָּתִי
הַאֲזִינָה לְאִמְרֵי פִי׃ כִּי זָרִים קָמוּ עָלַי וְעָרִיצִים
בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי׃ לֹא שָׂמוּ אֱלֹהִים לְנֶגְדָּם ׃
סֶלָה׃ הִנֵּה אֱלֹהִים׃ עֹזֵר לִי אֲדֹנָי בְּסֹמְכֵי
נַפְשִׁי׃ יָשֹׁב הָרַע לְשֹׁרְרָי בַּאֲמִתְּךָ הַצְמִיתֵם׃
בְּנִדְבָה אֶזְבְּחָה לָּךְ׃ אוֹדֶה שִׁמְךָ יְהוָה כִּי
טוֹב׃ כִּי מִכָּל צָרָה הִצִּילָנִי וּבְאֹיְבַי רָאָתָה עֵינִי׃

נ״ה

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת׃ מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃ ש
הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי וְאַל תִּתְעַלַּם מֵתְּחִנָּתִי׃
הַקְשִׁיבָה לִּי וַעֲנֵנִי אָרִיד בְּשִׂיחִי וְאָהֱמָה׃
מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי עָקַת רָשָׁע כִּי יָטּוּ עָלַי אָוֶן וּבְאַף יִשְׂטְמוּנִי׃ לִבִּי יָחִיל בְּקִרְבִּי
וְאֵימוֹת מָוֶת נָפְלוּ עָלָי׃ יִרְאָה וָרַעַד בָּאוּ בִי
וַיְכַסֻּנִי פַּלָּצוּת׃ וָאֹמַר מִי יִתֶּן לִי אֵבְרָה כַּיּוֹנָה אָעוּפָה וְאֶשְׁכֹּנָה׃ הִנֵּה אַרְחִיק
נֹד אֶלְיוֹן כַּמִּדְבָּר סֶלָה׃ אָחִישָׁה מִפְּלָט
לִי מִרּוּחַ סֹעָה מִסָּעַר׃ בַּלַּע אֲדֹנָי פַּלֵּג
לְשׁוֹנָם כִּי רִיתִי חָמָס וְרִיב בָּעִיר׃ יוֹמָם
וָלַיְלָה יְסוֹבְבֻהָ עַל חוֹמֹתֶיהָ וְאָוֶן וְעָמָל בְּקִרְבָּהּ׃

שרוי ב׳ חש בלוש וקימנ׳ ושבט חורע לשרי ירושלים ור׳ אני בשרי׳ אשר שרי׳ דאבשלום ׃ פ׳ פוזר ב׳ ומרומטון אחבור אעפר ואשרבטר ׃ בבית אלהים ב׳ רוזי
ואני כזית רשן אשר יחזר במרגיק סודי ׃ חרע ב׳ וקימטחון על חרע בטרם לחשבר ישיב הרע לשרי ׃ פ׳ סל ישחב ויקל ישרוב ויקל הזמנוחא דגמלא גישא ׃

Centimeters © Bruce E. Zuckerman
West Semitic Research Project

חזיון ל׳ ותרגומה רחיקת ועוז בגויים ואומר בן אדם שים לך ולשונך חרב חדה מאד מלעגה קלי
שון קדמה : ולשונך ל׳ אשר עשתה מלאו המה נפשו בוטח לצאת שחלו בשלום פרחם קדל בני זיתם :

גדל ב׳ חס׳ ותרגומה בקשו בגדל תשמישן
ובמדא גדל כי גדל עד שמים : ס׳ :

חוות כ׳ בקרבה ולא אמיש מרחבה תך ומרמה :
כי לא אויב יחרפני ואשא לא משנא
עלי הגדיל ואסתר ממני ואתה
אנוש כערכי אלופי ומיודעי אשר יחדו
נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש
ישימות עלימו ורדו שאול חיים כי
רעות במגורים בקרבם אני אל אלהים
אקרא ויהוה יושיעני ערב ובקר
וצהרים אשיחה והמה וישמע קולי
פדה בשלום נפשי מקרבי כי ברבים היו
עמדי ישמע אל ויענם ושב קדם
סלה אשר אין חליפות למו ולא יראו
אלהים שלחו ידיו בשלמיו חלל בריתו :
חלקו מחמאת פיו וקרב לבו רמו דבריו
משמנו מחמאות ודברו חשלך עליהוה
ויכלכלהו לא יתן לעולם מוט :
לצדיק ואתה אלהים תורדם לבאר
שחת אנשי דמים ומרמה לא יחיו
ימיהם ואני אבטח בך :

נו

למנצח על יונת אלם רחקים לדוד מכתם
בהאחז אתו פלשתים בגת חננני אלהים
כי שאפני אנוש כל היום לחם ילחצני שאפו
שוררי כל היום מרבים לי מרום
יום אירא אני אליך אבטח באלהים
אהלל דברו באלהים בטחתי לא אירא
מה יעשה בשר לי כל היום דברי יעצבו
כל עצבותם לרע יגורו יעפינו המה
יצפנו עקבי ישמרו כאשר קוו נפשי על
און פלט למו באף עמים הורד אלהים
נודי ספרתה אתה שימה דמעתי
בנאדך הלא בספרתך אז ישובו
אויבי אחור ביום אקרא זה ידעתי
כי אלהים לי באלהים אהלל דבר ביהוה
אהלל דבר באלהים בטחתי לא אירא
מה יעשה אדם לי עלי אלהים נדריך
אשלם תודות לך כי חלצת נפשי ממות הלא
רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור
החיים

נז

למנצח אל תשחת לדוד מכתם בברחו
מפני שאול הבמערה חננני אלהים חננני
כי בך חסה נפשי ובצל כנפיך אחסה עד
יעבר הוות אקרא אל אלהים עליון
לאל גמר עלי ישלח משמים ויושיעני
חרף שאפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו
נפשי בתוך לבאים אשכבה להטים בני
אדם שניהם חניתו עץ ולשונם חרב
חדה רומה על השמים אלהים על כל הארץ
כבודך רשתה הכינו לפעמי כפף נפשי
כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה נכון
לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה עורה
כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר
אודך בעמים ארנן אזמרך בלאמים
כי גדל עד שמים חסדך ועד שחקים אמתך

ויקרא ב׳ חד׳ מל׳ חזי חס׳ ותרגומה אמריה ושבר שתרון ושתיא אל
ותענה חוי שבר קדיה : ס׳

ותרגומה עמוד ה׳ עון ורמך קושטך דאמרל מקלקולו לא ישיש
ולא ימיש מעשה טוב ארך ומדיש לה לא ימיש טרף ולא ומישי מיתה כלו :

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ס ח רוּמָה עַל־שָׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃
לְמַנְצֵחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם׃ הַאֲמָנָם
אֵלֶּם עֵדֶק תְּדַבֵּרוּן מִישָׁרִים תִּשְׁפְּטוּ
בְּנֵי אָדָם׃ אַף בְּלֵב עַוְלָתוֹת תִּפְעָלוּן׃
בָּאָרֶץ חֲמָס יְרִיכֶם תְּפַלְּסוּן׃ זָרוּ רְשָׁעִים
מֵרָחֶם תָּעוּ מִבָּטֶן דַּבְּרֵי כָזָב׃ חֲמַת־לָמוֹ
כִּדְמוּת חֵמַת נָחָשׁ כְּמוֹ פֶתֶן חֵרֵשׁ׃
אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע לְקוֹל מְלַחֲשִׁים
חוֹבֵר חָבָרִים מְחֻכָּם׃ אֱלֹהִים חַרֵּס שִׁנָּמוֹ
בְּפִימוֹ מַלְּתָעוֹת כְּפִירִים נַתֵּץ יְהוָה׃
יִמָּאֲסוּ כְּמוֹ מַיִם יוֹתְכוּ לְמוֹ יַדְרֵךְ חִצָּיו כְּמוֹ־
יִתְמוֹלָלוּ׃ כְּמוֹ שַׁבְּלוּל תָּמֵס יַהֲלֹךְ נֹפֶל׃
אֵשֶׁת בַּל־חָזוּ שָׁמֶשׁ׃ בְּטֶרֶם יָבִינוּ סִירֹתֵיכֶם
אָטָד כְּמוֹחִי כְּמוֹ חָרוֹן יְשֵׂעֲרֵנוּ׃ יִשְׂמַח׃
צַדִּיק כִּי־חָזָה נָקָם פְּעָמָיו יִרְחַץ בְּדַם
הָרָשָׁע׃ וְיֹאמַר אָדָם אַךְ־פְּרִי לַצַּדִּיק
אַךְ יֵשׁ אֱלֹהִים שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ׃

ס

לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם׃ בִּשְׁלֹחַ
שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ׃ הַצִּילֵנִי
מֵאֹיְבַי אֱלֹהָי׃ מִמִּתְקוֹמְמָי תְּשַׂגְּבֵנִי׃
הַצִּילֵנִי מִפֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וּמֵאַנְשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי׃
כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עַזִּים
לֹא פִשְׁעִי וְלֹא חַטָּאתִי יְהוָה׃ בְּלִי עָוֹן
יָרוּצוּ וְיָכוּנוּן׃ עוּרָה לִקְרָאתִי וּרְאֵה׃
וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃

הגהות ז פתח ורמטרון וכפריס והקהל וכפריס בריחטאות קדם מדי וכדי חשעות חצעיריס חזדיה סרמטר סרמטר סיסד דאור שפומעך ודרל הערע נדול ב ל״א דיסד הערבתרי׃

ב לַמְנַצֵּחַ עַל־שוֹשַׁן עֵדוּת מִכְתָּם לְדָוִד׃
לְלַמֵּד׃ בְּהִצּוֹתוֹ אֶת־אֲרַם נַהֲרַיִם וְאֶת־אֲרַם
צוֹבָה וַיָּשָׁב יוֹאָב׃ וַיַּךְ אֶת־אֱדוֹם בְּגֵיא
מֶלַח שְׁנֵים עָשָׂר אָלֶף׃ אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ׃
פָּרַצְתָּנוּ אָנַפְתָּ תָּשׁוּבֶ֫נוּ׃ הִרְעַשְׁתָּה אָרֶץ
פִּצַּמְתָּהּ רְפָה שְׁבָרֶיהָ כִּי־מָטָה׃ הִרְאִיתָה
עַמְּךָ קָשָׁה הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן תַּרְעֵלָה׃
נָתַתָּה לִירֵאֶיךָ נֵס לְהִתְנוֹסֵס מִפְּנֵי קֶשֶׁט סֶלָה׃

הגהות ב פתח ורמטרון מעשה שושן באן לי לעכמו ע״ל שושן עדות רפה ב מה כתל פה חדד טל פא ומעטר אל נא דפא נא לה דטה שבשיל׃ ס

ג הַקְשִׁיבָה לְקוֹלִי לְשִׂיחִי וְמַלְכִּי׃ כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׃
יְהוָה בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ־לְךָ וַאֲצַפֶּה׃
כִּי לֹא אֵל חָפֵץ רֶשַׁע אָתָּה לֹא יְגָרְךָ רָע׃
לֹא־יִתְיַצְּבוּ הוֹלְלִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ שָׂנֵאתָ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
תְּאַבֵּד דֹּבְרֵי כָזָב אִישׁ דָּמִים וּמִרְמָה יְתָעֵב יְהוָה׃
וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל־קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃
יְהוָה נְחֵנִי בְצִדְקָתְךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ׃
כִּי אֵין בְּפִיהוּ נְכוֹנָה קִרְבָּם הַוָּה קֶבֶר פָּתוּחַ גָּרוֹנָם לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן׃
הַאֲשִׁימֵם אֱלֹהִים יִפְּלוּ מֵעֲצוֹתֵיהֶם בְּרֹב פִּשְׁעֵיהֶם הַדִּיחֵמוֹ כִּי מָרוּ בָךְ׃
וְיִשְׂמְחוּ כָל־חוֹסֵי בָךְ לְעוֹלָם יְרַנֵּנוּ וְתָסֵךְ עֲלֵיהֶם וְיַעֲלְזוּ בְךָ אֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃
כִּי אַתָּה תְּבָרֵךְ צַדִּיק יְהוָה כַּצִּנָּה רָצוֹן תַּעֲטְרֶנּוּ׃

ד לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר׃ בְּנִגְּנוֹתָי׃ אֱלֹהִים חָנֵּנוּ וּבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ׃ סֶלָה׃
לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל־גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ׃
יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃
יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישֹׁר וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם׃ סֶלָה׃
יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃
אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ׃
יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ׃
לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר׃ אֱלֹהִים יָחֹנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ׃ סֶלָה׃
לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל־גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ׃
יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃
יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישֹׁר וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם׃ סֶלָה׃
יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃
אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ׃
יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

לַמְנַצֵּחַ יַחְלִיצוּן וְדִיכָא חוֹשִׁיעָה וּמִינְהוֹן עָנְיָנוּ
אֱלֹהִים דִּבַּר בְּקָדְשׁוֹ אֶעֱלֹזָה אֲחַלְּקָה
שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד לִי גִלְעָד
וְלִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה
מְחֹקְקִי מוֹאָב סִיר רַחְצִי עַל אֱדוֹם
אַשְׁלִיךְ נַעְלִי עָלַי פְּלֶשֶׁת הִתְרֹעָעִי
מִי יַבְלֵנִי עִיר מָצוֹר מִי נָחָנִי עַד אֱדוֹם הֲלֹא
אַתָּה אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ וְלֹא תֵצֵא אֱלֹהִים
בְּצִבְאוֹתֵינוּ הָבָה לָנוּ עֶזְרָת מִצָּר
וְשׁוְא תְּשׁוּעַת אָדָם בֵּאלֹהִים
נַעֲשֶׂה חָיִל וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ

לַמְנַצֵּחַ עַל נְגִינַת לְדָוִד שְׁמַע אֱלֹהִים
רִנָּתִי הַקְשִׁיבָה תְּפִלָּתִי מִקְּצֵה הָאָרֶץ
אֵלֶיךָ אֶקְרָא בְּעָטְף לִבִּי בְּצוּר רוֹמְמֵנִי
תַּנְחֵנִי כִּי הָיִיתָ מַחְסֶה לִי מִגְדַּל שֹׁמֶף מִפְּנֵי
אוֹיֵב אָגוּרָה בְאָהֳלֶךָ עוֹלָמִים
אֶחְסֶה בְּסֵתֶר כְּנָפֶיךָ סֶלָה כִּי אַתָּה אֱלֹהִים
שָׁמַעְתָּ לִנְדָרָי נָתַתָּ יְרֻשַּׁת יִרְאֵי שְׁמֶךָ
יָמִים עַל יְמֵי מֶלֶךְ תּוֹסִיף שְׁנוֹתָיו
כְּמוֹ דֹר וָדֹר יֵשֵׁב עוֹלָם לְפְנֵי אֱלֹהִים חֶסֶד
וֶאֱמֶת מַן נְצֻרֵהוּ כֵּן אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ
לָעַד לְשַׁלְּמִי נְדָרַי יוֹם יוֹם

לַמְנַצֵּחַ עַל יְדוּתוּן מִזְמוֹר לְדָוִד אַךְ
אֶל אֱלֹהִים דּוּמִיָּה נַפְשִׁי מִמֶּנּוּ יְשׁוּעָתִי
אַךְ הוּא צוּרִי וְיִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי לֹא אֶמּוֹט
רַבָּה עַד אֲנָה תְּחוֹתְתוּ עַל אִישׁ תְּרַצְּחוּ
כֻּלְּכֶם כְּקִיר נָטוּי גָּדֵר הַדָּחוּיָה אַךְ
מִשְּׂאֵתוֹ יָעֵצוּ לְהַדִּיחַ יִרְצוּ בְּזוּב בִּפְיוּ
וּבְרִבּוֹ יוֹקִירוּ סֶלָה אַךְ אֶל אֱלֹהִים
דּוֹמִי נַפְשִׁי כִּי מִמֶּנּוּ תִקְוָתִי אַךְ
הוּא צוּרִי וְיִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי לֹא
אֶמּוֹט עַל אֱלֹהִים יֵשׁ יְשׁוּעָתִי וְכְבוֹדִי צוּר עֻזִּי
מַחְסִי בֵּאלֹהִים בְּטְחוּ בוֹ כָל עֵת
עָם שְׁפְכוּ לְפָנָיו לְבַבְכֶם אֱלֹהִים מַחְסֶה
לָנוּ סֶלָה אַךְ הֶבֶל בְּנֵי אָדָם כָּזָב בְּנֵי אִישׁ
בְּמֹאזְנַיִם לַעֲלוֹת חֲמַת מֵחֶבֶל יַחְדָּו
אַל תִּבְטְחוּ בָעֹשֶׁק וּבְגָזֵל אַל תֶּהְבְּלוּ
חַיִל כִּי יָנוּב אַל תָּשִׁיתוּ לֵב אַחַת דִּבֶּר
אֱלֹהִים שְׁתַּיִם זוּ שָׁמָעְתִּי כִּי עֹז
לֵאלֹהִים וְלְךָ אֲדֹנָי חָסֶד כִּי אַתָּה
תְּשַׁלֵּם לְאִישׁ כְּמַעֲשֵׂהוּ

מִזְמוֹר לְדָוִד בִּהְיוֹתוֹ בְּמִדְבַּר יְהוּדָה
אֱלֹהִים אֵלִי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָּ צָמְאָה
לְךָ נַפְשִׁי כָּמַהּ לְךָ בְּשָׂרִי בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעָיֵף
בְּלִי מָיִם כֵּן בַּקֹּדֶשׁ חֲזִיתִיךָ לִרְאוֹת
עֻזְּךָ וְכָבוֹדֶךָ כִּי טוֹב חַסְדְּךָ מֵחַיִּים
שְׂפָתַי יְשַׁבְּחוּנֶךָ כֵּן אֲבָרֶכְךָ בְּחַיָּי בְּשִׁמְךָ
אֶשָּׂא כַפָּי כְּמוֹ חֵלֶב וָדֶשֶׁן תִּשְׂבַּע
נַפְשִׁי וְשִׂפְתֵי רְנָנוֹת יְהַלְלוּ פִי אִם
זְכַרְתִּיךָ עַל יְצוּעָי בְּאַשְׁמֻרוֹת אֶהְגֶּה בָךְ
כִּי הָיִיתָ עֶזְרָתָה לִּי וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ אֲרַנֵּן

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

שריסו ג׳ וסימנטון קדמון עזרוטה לנו כי הוא עזרוסה לי לדלי ומוך עזרוסה לי: ס; ראה ב׳ חד בוכ׳ ח׳ וחד טל׳ ל׳ ומסמנטון ומנטיאו כלראה בם שבעה שרי: ס,
לדוד ב׳ מזמור חד חס׳ לחדוד במו אמל לשרי לחדוד במסמנטיאו ומה: ס:

הדבקה נפשי אחריך ביתמכה ימינך׳ והמה
לשואה ובקשו נפשי׳ ובאו בתחתיות
הארץ׳ ונגרו על ידי חרב מנת שעלים
יחיו׳ והמלך׳ ישמח באלהים יתהלל
כל׳ השבע בו כי יסכר פי דוברי שקר׳

סד

למנצח מזמור לדוד׳ שמע אלהים
קולי בשיחי׳ מפחד אויב תצר חיי׳
תסתירני מסוד מרעים מרגשת פעלי׳
און׳ אשר שננו׳ כחרב לשונם דרכו
חצם דבר מר׳ לירות במסתרים תם׳
פתאם ירהו ולא ייראו׳ יחזקו למו דבר
רע יספרון׳ לטמון מוקשים אמרו
מי יראה למו׳ יחפשו עולות תמנו׳
חפש מחפשו קרב איש ולב עמק ורוס
אלהים חץ פתאום׳ היו מכותם׳
ויכשילוהו עליהם לשונם׳ יתנודדו כל
ראה בם׳ ויירא אובל אדם ויגידו פעל׳
אלהים׳ ומעשהו השכילו׳ ישמח
צדיק ביהוה׳ וחסה בו׳ ויתהללו כל
ישרי לב׳

סה

למנצח מזמור לדוד שיר׳ לדמית
תהלה אלהים בציון׳ ולך ישלם נדר׳
שמע תפלה עדיך כל בשר׳ באו׳ דברי
עונות גברו ממני׳ פשעינו אתה תכפרם׳
אשרי תבחר ותקרב׳ ישכן חצריך׳
נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך׳ נוראות

בצדק תענם אלהי ישענו מבטח כל
קצוי ארץ׳ וים רחקים׳ מכין הרים
בכחו נאזר׳ בגבורה משביח שאון
ימים שאון גליהם והמון לאמים׳ ויירא׳
ישבי קצות׳ מאותיך מוצאי בקר
וערב תרנן׳ פקדת הארץ ותשק קלקה
רבת תעשרנה פלג אלהים מלא מים׳
תכין דגנם׳ כי כן תכינה׳ תלמיה רוה
נחת גדודיה׳ ברביבים תמגגנה׳
צמחה תברך׳ עטרת שנת טובתך׳
ומעגליך׳ ירעפון דשן׳ ירעפון אות
מדברות גיל׳ גבעות תחגרנה׳ לבשו
כרים צאן׳ עמקים יעטפו ברר׳ תרועע
אף ישירו׳

סו

למנצח שיר מזמור׳ הריעו לאלהים
כל הארץ׳ ומרו כבוד שמו שימו
כבוד תהלתו׳ אמרו לאלהים מה נורא׳
מעשיך׳ ברב עוז יכחשו לך אויביך׳
כל הארץ׳ ישתחוו לך ויזמרו לך׳
יזמרו שמך׳ סלה׳ לכו וראו מפעלות׳
אלהים׳ נורא עלילה על בני אדם׳
הפך ים ליבשה׳ בנהר יעברו ברגל׳
שם נשמחה בו׳ משל בגבורתו עולם׳
עיניו בגוים תצפיה׳ המורים אל
ירוממו למו סלה׳ ברכו עמים אלהינו
והשמיעו קול תהלתו׳ השם נפשנו
בחיים ולא נתן למוט רגלנו׳ כי בחנתנו׳

עריך ג׳ וסימנטון ואונו מגאל עריו שמע תפלה כי עמה ובאו אליך
וחלא׳ וחד יום חוא ועיך׳ מבטח ג׳ כ׳ יקל נוראות בעיך מבטח מגר ביראת
ויחוד מבטח עד׳ ס:

עריך ל׳ וסימנטון כלהיפר עמחד ומנש על ערגות עמחד כי באדון ומרמ
עמחד מרבים ומגונד עמחד עמיך׳ ס:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

אלהים ערפתנו כ׳ערף כסף׃ הבאתנו במ׳עוֹדה
שמתמו עקה במתנינו׃ הרכבת אנוש׃
לראשנו באנו באש ובמים׃ ותוציאנו׃
לרוויה׃ אבוא ביתך בעולות אשלם לך נדרי׃
אשר פצו שפתי׃ ודברו פי בצרתי׃ עלות
מחים אעלה לך׃ עם קטרת אילים׃
אעשה בקר עם עתודים סלה׃ לכו שמעו׃
ואספרה׃ כל ירא אלהים אשר עשה׃
לנפשי׃ אליו פי קראתי רומם תחת
לשוני׃ און׃ אם סדאיתי בלבבי לא ישמע׃
אדני׃ אמנם שמע אלהים׃ הקשיב בקול
תפלתי׃ ברוך אלהים׃ אשר לא הסיר
תפלתי׃ וחסדו מאתי׃

ס׳ ז׳

למנצח בנגינות׃ מזמור שיר׃ אלהים חננו׃
ויברכנו׃ יאר פניו אתנו סלה׃ לדעת בארץ
דרכך בכל גוים׃ ישועתך׃ יודוך׃
עמים׃ אלהים׃ יודוך׃ עמים כלם׃ ש׳
ישמחו ורננו לאמים׃ כי תשפט עמים מישור
ולאמים׃ בארץ תנחם סלה׃ יודוך עמים׃
אלהים׃ יודוך עמים כלם׃ ארץ׃ ש׳
נתנה יבולה׃ יברכנו אלהים אלהינו׃ יברכנו
אלהים׃ ויראו אותו׃ כל אפסי ארץ׃

ס׳ ח׳

למנצח לדוד׃ מזמור שיר׃
יקום אלהים יפוצו׃ ונסו׃ משנאיו
מפניו׃ כהנדף עשן׃ תנדף כהמס דונג

מפני אש׃ אבדו רשעים מפני אלהים׃
וצדיקים׃ ישמחו יעלצו׃ לפני אלהים׃
וישישו בשמחה׃ שירו לאלהים׃ ש׳
זמרו׃ שמו׃ סלו לרכב בערבות׃ ביה שמו׃
ועלזו לפניו׃ אבי יתומים׃ ודין אלמנות׃
אלהים׃ במעון קדשו׃ אלהים׃ ש׳
מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים׃
במשרות׃ אך סוררים׃ שכנו צחיחה׃
אלהים׃ בצאתך׃ לפני עמך׃ בצעדך׃
בישימון סלה׃ ארץ רעשה׃ אף שמים׃
נטפו׃ מפני אלהים׃ זה סיני׃ מפני אלהים׃
אלהי ישראל׃ גשם נדבות תניף׃
אלהים נחלתך׃ ונלאה אתה כוננתה׃ חיתך׃
ישבו בה׃ תכין בטובתך׃ לעני אלהים׃
אדני יתן אמר׃ המבשרות צבא רב׃
מלכי צבאות׃ ידדון׃ ידדון׃ ונות בית תחלק׃
שלל׃ אם תשכבון׃ בין שפתים׃
כנפי יונה נחפה בכסף׃ ואבר׳ותיה׃
בירקרק חרוץ׃ בפרש שדי מלכים׃ בה׃
תשלג׃ בצלמון׃ הר אלהים׃ הר בשן׃
הר גבנים׃ הר בשן׃ למה תרצדון׃
הרים גבנים׃ ההר חמד׃ אלהים לשבתו׃ ש׳
אף יהוה׃ ישכן לנצח׃ רכב אלהים׃
רבתים׃ אלפי שנאן׃ אדני בם׃ סיני׃
בקדש׃ עלית׃ למרום׃ שבית׃ שבי׃
לקחת מתנות׃ באדם׃ אף סוררים׃
לשכן׃ יה אלהים׃ ברוך אדני׃ יום׃ יום יעמס׃ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

במיזמורלקט ב׳ ובוסי׳ן לשון אחד הם ואחד מל׳ ומיסטרין ואחנו במקרלות
במיזמורלוזב בירמי אלהים׳ ס׳.

קיין פסוקין דמיטענן מוזר ומיחסי לאחוי ובנוי לבני אקרי כי בן דיאלי
לאבי׳ ס׳: מקדשיך ממקדשיך ב׳ מל מדב שומר בעל נדרא אלהים׳ ס׳:

לנו הָאל ישוּעָתֵנוּ סֶלָה הָאל לָנוּ אל׳ ל
לְמוֹשָׁעוֹת וליהוה אדני לַמָּוֶת׳ ס׳
תוֹצָאוֹת׳ אַךְ אֱלֹהִים יְמַחֵץ רֹאשׁ
אֹיְבָיו קָדְקֹד שֵׂעָר מִתְהַלֵּךְ בַּאֲשָׁמָיו׳ אָמַר
אֲדֹנָי מִבָּשָׁן אָשִׁיב׳ אָשִׁיבֵמִצֹּלֹת
יָם׳ לְמַעַן תִּמְחַץ רַגְלְךָ׳ בְּדַם לְשוֹן׳ ס׳
כְּלָבֶיךָ מֵאֹיְבִים מִנֶּהוּ׳ רָאוּ הֲלִיכוֹתֶיךָ
אֱלֹהִים הֲלִיכוֹת אלי מַלְכִּי בַקֹּדֶשׁ׳ קִדְּמוּ
שָׁרִים אַחַר נוֹגְנִים׳ בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת
תֹּפְפוֹת׳ בַּמַּקְהֵלוֹת׳ בָּרְכוּ אֱלֹהִים יְהוָה
מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל׳ שָׁם בִּנְיָמִן נַעַר רֹדֵם
שָׂרֵי יְהוּדָה רִגְמָתָם׳ שָׂרֵי זְבֻלוּן שָׂרֵי
נַפְתָּלִי׳ צַוֵּה אֱלֹהֶיךָ עֻזֶּךָ׳ עֹז אֱלֹהִים
זוּפַעֲלְתָּ לָנוּ׳ מֵהֵיכָלְךָ עַל יְרוּשָׁלִַם לְךָ׳ ס׳
יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׁי׳ גְּעַר חַיַּת קָנֶה עֲדַת
אַבִּירִים בְּעֶגְלֵי עַמִּים׳ מִתְרַפֵּס בְּרַצֵּי
כֶסֶף בֹּזֵר עַמִּים׳ קְרָבוֹת יְחָפֵצוּ׳ יָאֲתָיוּ
חַשְׁמַנִּים מִנֵּי מִצְרַיִם׳ כּוּשׁ תָּרִיץ יָדָיו׳ ס׳
לֵאלֹהִים׳ מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ׳ שִׁירוּ
לֵאלֹהִים׳ זַמְּרוּ אֲדֹנָי סֶלָה׳ לָרֹכֵב
בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז׳
תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים׳ עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ
וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים׳ נוֹרָא אֱלֹהִים׳ ס׳
מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן עֹז וְעָצוּמוֹת
לָעָם׳ בָּרוּךְ אֱלֹהִים׳ ס׳ ס׳
לַמְנַצֵּחַ עַל שׁוֹשַׁנִּים לְדָוִד׳ הוֹשִׁיעֵנִי
אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מַיִם עַד נָפֶשׁ׳ טָבַעְתִּי בִּיוֵן

מִצּוֹלָה וְאֵין מָעֳמָד׳ בָּאתִי בְמַעֲמַקֵּי יַמִּים׳ ב
וְשִׁבֹּלֶת שִׁטְּפָתְנִי׳ יָגַעְתִּי בְקָרְאִי
נִחַרְגְּרוֹנִי כָּלוּ עֵינָי׳ מְיַחֵל לֵאלֹהָי׳
רַבּוּ מִשְׂעֲרוֹת רֹאשִׁי שֹׂנְאַי חִנָּם עָצְמוּ
מַצְמִיתַי׳ אֹיְבַי שֶׁקֶר אֲשֶׁר לֹא׳
גָזַלְתִּי אָז אָשִׁיב׳ אֱלֹהִים אַתָּה יָדַעְתָּ
לְאִוַּלְתִּי וְאַשְׁמוֹתַי׳ מִמְּךָ לֹא נִכְחָדוּ׳ אַל
יֵבֹשׁוּ בִי קֹוֶיךָ׳ אֲדֹנָי יְהוָה צְבָאוֹת׳
אַל יִכָּלְמוּ בִי מְבַקְשֶׁיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׳
כִּי עָלֶיךָ נָשָׂאתִי חֶרְפָּה׳ כִּסְּתָה כְלִמָּה
פָנָי׳ מוּזָר הָיִיתִי לְאַחָי׳ וְנָכְרִי לִבְנֵי
אִמִּי׳ כִּי קִנְאַת בֵּיתְךָ אֲכָלָתְנִי׳ וְחֶרְפּוֹת
חוֹרְפֶיךָ׳ נָפְלוּ עָלָי׳ וָאֲבַכֶּה בַצּוֹם נַפְשִׁי
וַתְּהִי לַחֲרָפוֹת לִי׳ וָאֶתְּנָה לְבוּשִׁי שָׂק
וָאֶהְיֶה לָהֶם לְמָשָׁל׳ יָשִׂיחוּ בִי יֹשְׁבֵי׳
שָׁעַר וּנְגִינוֹת שׁוֹתֵי שֵׁכָר׳ וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ׳
יְהוָה עֵת רָצוֹן׳ אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ׳
עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׳ הַצִּילֵנִי מִטִּיט׳
וְאַל אֶטְבָּעָה אִנָּצְלָה מִשֹּׂנְאַי וּמִמַּעֲמַקֵּי
מָיִם׳ אַל תִּשְׁטְפֵנִי׳ שִׁבֹּלֶת מַיִם וְאַל
תִּבְלָעֵנִי מְצוּלָה׳ וְאַל תֶּאְטַר עָלַי׳ ס׳
בְּאֵר פִּיהָ׳ עֲנֵנִי יְהוָה כִּי טוֹב חַסְדֶּךָ׳ כְּרֹב
רַחֲמֶיךָ׳ פְּנֵה אֵלַי׳ וְאַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ׳
מֵעַבְדֶּךָ׳ כִּי צַר לִי מַהֵר עֲנֵנִי׳ קָרְבָה
אֶל נַפְשִׁי גְּאָלָהּ׳ לְמַעַן אֹיְבַי פְּדֵנִי׳ אַתָּה
יָדַעְתָּ חֶרְפָּתִי וּבָשְׁתִּי׳ וְכִלְמָתִי נֶגְדְּךָ׳ כָּל
צוֹרְרָי׳ חֶרְפָּה שָׁבְרָה לִבִּי׳ וָאָנוּשָׁה׳ וָאֶקְוֶה

מן זוגן דמיטען בטיל דבריו ומימי הם והמה בלבים בי חב וחמיר׳ ס׳ ומדלוק וראמיה בזמדיך עדיני בחמדיך׳ ס׳ עוד אשפיחה עזיאקמרון׳ ס׳ מזור מדרוש לבניאמי
מי בן דיאלי לפני אמרים׳ משלי שדנו לשוד לבן בטרדוש בשפרי בטון לבי חעד לב׳ ס׳ לשון חכמים ומשחב ד׳ עיל ומי כמיים יביע אדליך לב בטון ובקיש דשל ומי ממל
ויעבר אמלה׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בזוה״ן ומימטרון כי זברו״ה אלמי אלהי בזה לך לעבד לך וחבירו
כי לא בזה ואת אמיריו ל״ אבזה אחז ותפלתי וח״ ל״ רבזיד אלהי :סלה:

ודשוה״ ל״ ומימטרון קאו״ ויקטרו״ בחירי אשרי טמאי לעבודתם ודרשוה
וישבו״ ששם ודרשוה :סלה:

לְנוּדוּ וְאֵין וְלַמְנַחֲמִים וְלֹא מְצָאתִי: וַיִּתְּנוּ
בְּרוֹתִי רֹאשׁ וְלִיגְמָאִי יַשְׁקוּנִי חֹמֶץ:
יְהִי שֻׁלְחָנָם לְפָנֵיהֶם לְפָח וּלְשִׁלּוּמִים
לְמוֹקֵשׁ: תֶּחְשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם מֵרְאוֹת וּמָתְנֵיהֶם
תָּמִיד הַמְעַד: שְׁפָךְ עֲלֵיהֶם זַעְמֶךָ
וַחֲרוֹן אַפְּךָ יַשִּׂיגֵם: תְּהִי טִירָתָם
נְשַׁמָּה בְּאָהֳלֵיהֶם אַל יְהִי יֹשֵׁב: כִּי אַתָּה
אֲשֶׁר הִכִּיתָ רָדָפוּ וְאֶל מַכְאוֹב חֲלָלֶיךָ
יְסַפֵּרוּ: תֶּן עָוֹן עַל עֲוֹנָם וְאַל
יָבֹאוּ בְּצִדְקָתֶךָ: יִמָּחוּ מִסֵּפֶר חַיִּים וְעִם
צַדִּיקִים אַל יִכָּתֵבוּ: וְאֲנִי עָנִי וְכוֹאֵב
יְשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים תְּשַׂגְּבֵנִי: אֲהַלְלָה
שֵׁם אֱלֹהִים בְּשִׁיר וַאֲגַדְּלֶנּוּ בְּתוֹדָה:
וְתִיטַב לַיהוָה מִשּׁוֹר פָּר מַקְרִן וְמַפְרִיס:
רָאוּ עֲנָוִים יִשְׂמָחוּ דֹרְשֵׁי אֱלֹהִים וִיחִי לְבַבְכֶם:
כִּי שֹׁמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים יְהוָה
וְאֶת אֲסִירָיו לֹא בָזָה: יְהַלְלוּהוּ שָׁמַיִם
וָאָרֶץ יַמִּים וְכָל רֹמֵשׂ בָּם: כִּי אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ
צִיּוֹן וְיִבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה וְיָשְׁבוּ שָׁם
וִירֵשׁוּהָ: וְזֶרַע עֲבָדָיו
יִנְחָלוּהָ וְאֹהֲבֵי שְׁמוֹ יִשְׁכְּנוּ בָהּ:

לְמַנְצֵחַ לְדָוִד לְהַזְכִּיר: אֱלֹהִים לְהַצִּילֵנִי
יְהוָה לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה: יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ
מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיִכְלְמוּ חֹפְצֵי רָעָתִי:
יָשׁוּבוּ עֵקֶב בָּשְׁתָּם הָאֹמְרִים אֶחָא
הֶאָח: יָשִׂישׂוּ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ כָּל מְבַקְשֶׁיךָ
וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל אֱלֹהִים אֹהֲבֵי יְשׁוּעָתֶךָ:
וַאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן אֱלֹהִים חוּשָׁה לִּי
עֶזְרִי וּמְפַלְטִי אַתָּה יְהוָה אַל תְּאַחַר:

בְּךָ יְהוָה חָסִיתִי אַל אֵבוֹשָׁה לְעוֹלָם: בְּצִדְקָתְךָ
תַּצִּילֵנִי וּתְפַלְּטֵנִי הַטֵּה אֵלַי אָזְנְךָ
וְהוֹשִׁיעֵנִי: הֱיֵה לִי לְצוּר מָעוֹז לָבוֹא
תָּמִיד צִוִּיתָ לְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי סַלְעִי וּמְצוּדָתִי
אָתָּה: אֱלֹהַי פַּלְטֵנִי מִיַּד רָשָׁע מִכַּף
מְעַוֵּל וְחוֹמֵץ: כִּי אַתָּה תִקְוָתִי אֲדֹנָי
יְהוָה מִבְטַחִי מִנְּעוּרָי: עָלֶיךָ נִסְמַכְתִּי מִבָّטְנ
מִמְּעֵי אִמִּי אַתָּה גּוֹזִי בְּךָ תְהִלָּתִי תָמִיד:
כַּמּוֹפֵת הָיִיתִי לָרַבִּים וְאַתָּה מַחְסִי עֹז:
יִמָּלֵא פִי תְהִלָּתֶךָ כָּל הַיּוֹם תִּפְאַרְתֶּךָ: אַל
תַּשְׁלִיכֵנִי לְעֵת זִקְנָה כְּכַלּוֹת כֹּחִי אַל
תַּעַזְבֵנִי: כִּי אָמְרוּ אֹיְבַי לִי וְשֹׁמְרֵי
נַפְשִׁי נוֹעָצוּ יַחְדָּו: לֵאמֹר אֱלֹהִים עֲזָבוֹ רְדֻפוּ
וּתְפְשׂוּהוּ כִּי אֵין מַצִּיל: אֱלֹהִים אַל
תִּרְחַק מִמֶּנִּי אֱלֹהַי לְעֶזְרָתִי חִישָׁה:
יֵבֹשׁוּ כְלוּ שֹׂטְנֵי נַפְשִׁי יַעְטוּ חֶרְפָּה וּכְלִמָּה
מְבַקְשֵׁי רָעָתִי: וַאֲנִי תָּמִיד אֲיַחֵל
וְהוֹסַפְתִּי עַל כָּל תְּהִלָּתֶךָ: פִּי יְסַפֵּר
צִדְקָתֶךָ כָּל הַיּוֹם תְּשׁוּעָתֶךָ כִּי לֹא יָדַעְתִּי
סִפֹּרוֹת: אָבוֹא בִּגְבֻרוֹת אֲדֹנָי יְהוָה
אַזְכִּיר צִדְקָתְךָ לְבַדֶּךָ: אֱלֹהִים לִמַּדְתַּנִי
מִנְּעוּרָי וְעַד הֵנָּה אַגִּיד נִפְלְאוֹתֶיךָ: וְגַם
עַד זִקְנָה וְשֵׂיבָה אֱלֹהִים אַל תַּעַזְבֵנִי עַד

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

אגיד זרוע אלהיך לדור לכל הבא׃ גבורתך׃
ויערקתה אלהים׃ עד מרום אשר׃
עשית גדלות׃ אלהים מי כמוך׃ אשר
הראיתני צרות רבות ורעות תשוב תחיינו׃
ומתהמות הארץ׃ תשובתעלני׃ תרב
גדלתי ותסב תנחמני׃ גם אני אודך׃
בכלי נבל אמתך׃ אלהי אזמרה לך׃ בכנור
קדוש ישראל׃ תרננה שפתי׃ כי
אזמרה לך׃ ונפשי אשר פדיתי׃ גם׃
לשוני כל היום תהגה צדקתך׃ כי בשו כי׃
חפרו מבקשי רעתי׃
לשלמה׃
אלהים משפטיך׃ למלך תן ויצדקתך׃
לבן מלך׃ ידין עמך בצדק ועניך במשפט׃
ישאו ההרים׃ שלום לעם וגבעות׃
בצדקה׃ ישפט עניי עם׃ יושיע לבני
אביון׃ ודכא עשק׃ יראוך עם שמש׃
ולפני ירח׃ דור דורים׃ ירד כמטר על גז
כרביבים׃ זרזיף ארץ׃ יפרח בימיו צדיק
ורב שלום עד בלי ירח׃ וירד מים עד ים׃
ומנהר עד אפסי ארץ׃ לפניו יכרעו
עיים ואויביו׃ עפר ילחכו׃ מלכי תרשיש׃
ואיים מנחה׃ ישיבו׃ מלכי שבא וסבא׃
אשכרו יקריבו׃ וישתחוו לו כל מלכים׃ כל
גוים יעבדוהו׃ כי יצעיק אביון ומשוע
ועני׃ ואין עוזר לו׃ יחס על דל ואביון
ונפשות אביונים׃ יושיע׃ מתוך ומחמס׃

יגאל נפשם׃ ויקר דמם בעיניו׃ והיו יתרון
מזהב שבא׃ ויתפלל בעדו תמיד כל
היום׃ ברכנהו׃ יהי פסת בר בארץ
בראש הרים׃ ירעש כלבנון פריו׃ ויצצו
מעיר כעשב הארץ׃ יהי שמו לעלם׃
לפני שמש׃ ינון שמו׃ ויתברכו בו כל
גוים׃ יאשרוהו׃ ברוך יהוה אלהים אלהי
ישראל׃ עשה נפלאות לבדו׃ וברוך׃
שם כבודו לעולם׃ ויملא כבודו את׃
כל הארץ׃ אמן ואמן׃ כלו תפלות׃
דוד בן ישי׃

מזמור לאסף׃
אך טוב לישראל אלהים לבדי לבב׃ ואני
כמעט נטו רגלי׃ כאין שפלה אשרי׃
כי קנאתי׃ בהוללים שלום רשעים׃
ארחה׃ כי אין חרצבות למותם ובריא׃
אולם׃ בעמל אנוש אינמו׃ ועם אדם׃
לא ינגעו׃ לכן׃ ענקתמו גאות יעטף׃
שית חמס למו׃ יצא מחלב עינמו׃
עברו משכיות לבב׃ ימיקו ודברו ברע עשק׃
למרום ידברו׃ שתו בשמים פיהם׃
ולשונם תהלך בארץ׃ לכן ישוב עמו הלם׃
ומי מלא ימצו למו׃ ואמרו איכה ידע׃
אלוה׃ ויש דעה בעליון׃ הנה אלה רשעים׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולא אריע ג׳ חד פ׳ו׳ל קפ׳ל ורמ׳סרון ולא אשב אלמנה ואני ב׳ש׳ר ולא
אריע נפ׳לאר׳ נמ׳מי ולא אריע׳ ס׳

ניקון בנקיון ג׳ בלו׳ש ומ׳מ׳נ׳ו׳ן עי׳ מ׳מו׳ ולא מ׳כ׳ל׳נ׳קיון ארו׳ן
בנקיון כפי ואו׳ו׳ן בנקיון כפי קדמ׳ ח׳ל׳ ס׳

וְשַׁלּוּ עוֹלָם חִשְׁגִּיחֵיל אַדִּיק זְכִיתִי לְבָבִי
וָאַרְחָץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי וָאֶחֱיֶנֶּוּעַ כָּל־
חַיּוֹס וְתוֹבַחְתִּי לַבִּקָּרִים אֹס אֶמְרוּתִי
אֶסַּפְּרָה כְּמוֹ חִנָּם דּוֹר בְּנֶדֶּ בָּגַדְתִּי
וְאַחְשְׁבָה לְדַעַת זֹאת עָמֶל הִיא בְּעֵינַי
עַד אֲבוֹא אֶל־מִקְדְּשֵׁי אֵל אָבִינָה
לְאַחֲרִיתָם אַךְ בַּחֲלַקּוֹת תָּשִׁית לָמוֹ
הִפַּלְתָּם לְמַשּׁוּאוֹת אֵיךְ הָיוּ לְשָׁמָּה
כָּרֶגַע סָפוּתָמוּ מִזִּבְלָחוֹת כַּחֲלוֹסְמַקְּיִץ
אֲרָנָיְ כְּשׁוּר עֲלֶמֶס תְּבֹזֶה כִּי יִתְחַמֵּץ לְ
לְבָבִי וְכִלְיוֹתַי אֶשְׁתּוֹנָן וְאָנֹכִי בַּר וְלֹא
אֵדַע בְּהֵמוֹת הָיִיתִי עִמָּךְ וְאָנֹכִי תָּמִיד
עִמָּךְ אָחַזְתָּ בִּימִינִי בַּעֲצָתְךָ תַּנְחֵנִי
וְאַחַר כָּבוֹד תִּקָּחֵנִי מִיָּדִי כְּשָׁמַיִם עִמָּךְ
לֹא חָפַצְתִּי בָאָרֶץ כֻּלָּה שֹׁאֵרִי וּלְבָבִי
צוּר לְבָבִי וְחֶלְקִי אֱלֹהִים לְעוֹלָם כִּיחֹנָה
רְחַקֶּיךָ יֹאבֵדוּ הִצְמַתָּה כָּל־זוֹנֶה מִמֶּךָּ וַאֲנִי
קִרְבַת אֱלֹהִים לִי־טוֹב שַׁתִּי בְאֲדֹנָי יְהוָה
מַחְסִי לְסַפֵּר כָּל־מַלְאֲכוֹתֶיךָ

מַשְׂכִּיל לְאָסָף לָמָּה אֱלֹהִים זָנַחְתָּ לָנֶצַח
יֶעְשַׁן אַפְּךָ בְּצֹאן מַרְעִיתֶךָ זְכֹר עֲדָתְךָ
קָנִיתָ קֶדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר־צִיּוֹן זֶה
שָׁכַנְתָּ בּוֹ הָרִימָה פְעָמֶיךָ לְמַשָּׁאוֹת
נֶצַח כָּל־הָרַע אוֹיֵב בַּקֹּדֶשׁ שָׁאֲגוּ
צָרֶיךָ בְּקֶרֶב מוֹעֲדֶךָ שָׂמוּ אֹתֹתָם
אֹתוֹת יוֹדֵעַ כְּמַבִּיא לְמַעְלָה כְּסַבְּכֵי עֵץ

ושמו
ב׳ל׳ו׳ש׳
ב׳ל׳ו׳ש׳
ראש
פסוק
חיוא
ד׳
ל׳
ל׳
ל

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אשפט נמגים ארץ וכל־ישביה אנכי
תכנתי עמודיה סלה אמרתי
להוללים אל־תהללו ולרשעים אל
תרימו קרן אל־תרימו למרום קרנכם
תדברו בצוארר עתק כי לא
ממוצא וממערב ולא ממדבר
הרים כי־אלהים שפט זה ישפיל וזה
ירים כי־כוס ביד־יהוה ויין חמר
מלא מסך ויגר מזה אך־שמריה
ומצו ישתו כל־רשעי־ארץ ואני אגיד
לעולם אזמרה לאלהי יעקב
וכל־קרני רשעים אגדע תרוממנה
קרנות צדיק
למנצח בנגינת מזמור לאסף שיר
נודע ביהודה אלהים בישראל
גדול שמו ויחי בשלם סכו ומעונתו
בציון שם שבר רשפי קשת מגן
וחרב ומלחמה סלה נאור אתה
אדיר מהרי־טרף אשתוללו אבירי
לב נמו שנתם ולא מצאו כל־אנשי
חיל ידיהם מגערתך אלהי יעקב
נרדם ורכב וסוס אתה נורא אתה
ומי יעמד לפניך מאז אפך משמים
השמעת דין ארץ יראה ושקטה בקום
למשפט אלהים להושיע כל־ענוי
ארץ סלה כי־חמת אדם תודך
שארית חמות תחגר נדרו ושלמו ליהוה

אלהיכם כל־סביביו יוביל־שי למורא
יכצר רוח נגידים נורא למלכי־ארץ
למנצח על־ידיתון לאסף מזמור
קולי אל־אלהים ואצעקה קולי אל
אלהים והאזין אלי ביום צרתי
אדני דרשתי בלילה נגרה ולא
תפוג מאנה הנחם נפשי אזכרה
אלהים ואהמיה אשיחה ותתעטף רוחי
סלה אחזת שמרות עיני נפעמתי
ולא אדבר חשבתי ימים מקדם
שנות עולמים אזכרה נגינתי בלילה
עם־לבבי אשיחה ויחפש רוחי חלעולמים
יזנח אדני ולא־יסיף לרצות עוד
האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר
ודר הישכח חנות אל אם־קפץ באף
רחמיו סלה ואמר חלותי היא
שנות ימין עליון אזכיר מעלליה
כי־אזכרה מקדם פלאך והגיתי בכל
פעלך ובעלילותיך אשיחה
אלהים בקדש דרכך מי־אל גדול
כאלהים אתה האל עשה פלא הודעת
בעמים עזך גאלת בזרוע עמך
בני יעקב ויוסף סלה ראוך מים
אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו
תהמות זרמו מים עבות קול נתנו
שחקים אף חציך יתהלכו קול

אגיע ב ובריחוביר־זל אגיע וכל־קדוי־רשעים ג וקדוב ד וסומנ
מי קדוב וים וקדוב וים וקדוב לבוא־שטו תדיינו לך אלהים וקדוב
לשפט ה

פתו ג חי בת לדבו וחד בת שבו וחד בת עבו עזב בכפיר עמ ויחי
בשלם ובוריחנ־מבגן מט שחות ה

ולגוסיף ב ערד לבשמ בן ולגוסיף לרשרב עדר ולא־שיף לרשרב עבד עמה ג ודרך ב דסשמרון כי חמות אדני ומדרך כי לא־שאול־שיך מות ד ואמלם שאל־נא־בחמות ושיך
אושיאל לארץ ומדרך ה ומדשמ ב ומדשמ לפנ קבאר לפנ מ אז אפך ה ולא־אחיבר ב ומדמשמרון ואמרתי לא אחבר בפעמות ו מחדדי ב ינחני בלק מלך עובבפפ
מחדדי כרק מחדדי נמרים ה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

רעמך בגל האירו ברקים תבל רגזה
ותרעש הארץ ביום ברכך ושביליך
במים רבים ועקבותיך לא נדעו
נחיתה כצאן עמך ביד משה ואהרן
משכיל לאסף חאזינה עמי תורתי
הטו אזנכם לאמרי פי אפתחה
במשל פי אביעה חידות מני קדם אשר
שמענו וגדעם ואבותינו ספרו
לנו לא נכחד מבניהם לדור אחרון
מספרים תהלות יהוה ועזוזו ונפלאותיו
אשר עשה ויקם עדות ביעקב
ותורה שם בישראל אשר צוה את
אבותינו להודיע עם לבניהם למען ידעו
דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו
לבניהם וישימו באלהים כסלם
ולא ישכחו מעללי אל ומצותיו יצרו
ולא יהיו כאבותם דור סורר ומרה
דור לא הכין לבו ולא נאמן
את אל רוחו בני אפרים נושקי רומי
קשת הפכו ביום קרב לא שמרו
ברית אלהים ובתורתו מאנו ל
ללכת וישכחו עלילותיו ונפלאותיו
אשר הראם נגד אבותם עשה
פלא בארץ מצרים שדה צען
בקע ים ויעבירם ונצב מים כמו נד ויאהם
בענן יומם וכל הלילה באור אש

יבקע צרים במדבר וישק כתהמות רבה
ויוצא נזלים מסלע ויורד כנהרות
מים ויוסיפו עוד לחטא לו למרות
עליון בציה וינסו אל בלבבם לשאל
אכל לנפשם וידברו באלהים אמרו
היוכל אל לערך שלחן במדבר הן
הכה צור ויזובו מים ונחלים ישטפו הגם
לחם יוכל תת אם יכין שאר לעמו
לכן שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה
ביעקב וגם אף עלה בישראל כי לא
האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו
ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים
פתח וימטר עליהם מן לאכל ודגן שמים
נתן למו לחם אבירים אכל איש
עילה שלח להם לשבע ישע קדים
בשמים ינהג בעזו תימן וימטר
עליהם כעפר שאר וכחול ימים
עוף כנף ויפל בקרב מחנהו סביב
למשכנתיו ויאכלו שבע עד מאד
ותאותם לא זרו מתאותם
עוד אכלם בפיהם ואף אלהים עלה בהם
ויהרג במשמניהם ובחורי ישראל
הכרע בכל זאת חטאו עוד ולא
האמינו בנפלאותיו ויכל בהבל
ימיהם ושנותם בבהלה אם הרגם
ודרשוהו ושבו ישחרו אל ויזכרו כי
אלהים עורם ואל עליון גאלם ויפתוהו

לשאל ו׳ חס׳ וסימנו חסדיו נשפטים לשאל לנפשך לשאל לדרשם
לשכרו ד שמואל לשאול לשרש וינבו אל לבבו ולא מרני לחטא רחם׳ ס׳.

וישובו ב׳ רפין וקרב מרגן וישובו על הענינו לא ענן ידאו ידעו
וישובו באלהים בכלל׳ ס׳. חטו ב׳ מדרש מני דרך הטו אזנכם ולבן אלה האמר
עמ׳ ויסרו ויזרו ודטו אוזן לבבם׳ ס׳.

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

בפיהם ובלשונם יכזבו לו ולבם לא
נכון עמו ולא נאמנו בבריתו׃
והוא רחום יכפר עון ולא ישחית
והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו׃
ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא
ישוב׃ כמה ימרוהו במדבר יעציבהו
בישימון׃ וישובו וינסו אל וקדוש ישראל
התוו׃ לא זכרו את ידו יום אשר פדם
מן צר׃ אשר שם במצרים אתותיו
ומופתיו בשדה צען׃ ויהפך לדם
יאריהם ונזליהם בלי שתיו׃ ישלח בהם
ערב ויאכלם ויצפרדע ותשחיתם׃
ויתן לחסיל יבולם ויגיע לארבה׃
יהרג בברד גפנם ושקמותם בחנמל׃
ויסגר לברד בעיר ומקנהם
לרשפים׃ ישלח בהם חרון אפו עברה
וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים׃
יפלס נתיב לאפו לא חשך ממות נפשם
וחיתם לדבר הסגיר׃ ויך כל בכור
במצרים ראשית אונם באהלי חם׃
ויסע כצאן עמו ויתהם כעדר במדבר׃
וינחם לבטח ולא פחדו ואת אויביהם
כסה הים׃ ויביאם אל גבול קדשו
הר זה קנתה ימינו׃ ויגרש מפניהם גוים
ויפילם בחבל נחלה׃ וישכן באהליהם
שבטי ישראל׃ וינסו וימרו את
אלהים עליון ועדותיו לא שמרו׃ ויסגו

ויבגדו באבותם נהפכו כקשת רמיה׃
ויכעיסוהו במותם׃ ובפסיליהם
יקניאוהו׃ שמעו אלהים ויתעבר
וימאס מאד בישראל׃ ויטש משכן
שלו אהל שכן באדם׃ ויתן לשבי עזו
ותפארתו בידי צר׃ וישגר לחרב עמו
ובנחלתו התעבר׃ בחוריו אכלה אש
ובתולתיו לא הוללו׃ כהניו בחרב נפלו
ואלמנתיו לא תבכינה׃ ויקץ כישן
אדני כגבור מתרונן מיין׃ ויך צריו
אחור חרפת עולם נתן למו׃ וימאס באהל
יוסף ובשבט אפרים לא בחר׃
ויבחר את שבט יהודה את הר
ציון אשר אהב׃ ויבן כמו רמים מקדשו
כארץ יסדה לעולם׃ ויבחר בדוד
עבדו ויקחהו ממכלאת צאן׃ מאחר
עלות תביאו לרעות ביעקב עמו ובישראל
נחלתו׃ וירעם כתם לבבו ובתבונות
כפיו ינחם׃

מזמור לאסף

אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל
קדשך׃ שמו את ירושלם לעיים
נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף
חשמים בשר חסידיך לחיתו ארץ׃ שפכו
דמם כמים סביבות ירושלם׃ ואין
קובר׃ היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס
לסביבותינו׃ עד מה יהוה תאנף לנצח׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

תבער כמו אש קנאתך שפך חמתך אל
הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות
אשר בשמך לא קראו כי אכל את
יעקב ואת נוהו השמו אל תזכר לנו עונת
ראשנים מהר יקדמונו רחמיך כי
דלונו מאד עזרנו אלהי ישענו על
דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו
למען שמך למה יאמרו הגוים איה
אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת הדם
עבדיך השפוך תבוא לפניך אנקת אסיר
כגדל זרועך חותר בני תמותה והשב
לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם
אשר חרפוך אדני ואתנו עמך ונצאן
מרעיתך נודה לך לשולם לדר ודר
נספר תהלתך ׃ פ
למנצח על הגתית לאסף ׃ הרנינו
לאלהים עזנו הריעו לאלהי יעקב שאו
זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל ׃
תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו ׃
כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב ׃
עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ
מצרים שפת לא ידע אשמע ׃ הסירותי
מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה ׃
בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר
רעם אבחנך על מי מריבה סלה שמע עמי
ואעידה בך ישראל אם תשמע לי ׃
לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה ׃
לאל נכר אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ
מצרים הרחב פיך ואמלאהו ׃ ולא שמע

ירמיה ל״ו השיבנו והאר ׃ ס ועניבר אלהים צבאות חדאר ׃ • ביסיק
חסר. ״ ״ יהוה צבאות ח שובנו ״ אר • כמה ב בעמ חדיר עליה כמלרם בנד ח״ל לה •

ובשלה ח ובשלה חדיק ובשלה אמרה מבו״ריחוס ק״מ״ר עיקרשלה
רוחק ובראמן וחזי ובשלה מאחיה: • חדיבנו ב חדיבנו ביום עבר לאלהים ׃ ס

בארץ ה ומיכמון כבן יחוה כאר ״ מ״ יום כי ״ בארץ א אשר אוטרבא שמרה כן אפשקנטר שרמה פרשתי חיו אלהן באדרץ ומחה לשלם: • לבה א מל ומשמרהו ולסואמה
מא״אנשר ולסרא אין ב שמיה ר״ה לשר מעטר לה: שעלה לבה ק״נן ומחיבלה • וכל לשון חלישה ריבור ב מ״ ח״ לקבא אומיבלך לן ונקדשה לך נעשאה מביום דוד ומיום: ס

ותמל ארץ כסו חרים עלה ועפיה ארזי
אל תשלח קצירה ארזים ואל נהר
ונקותיה למה פרצת גדריה ואכלוה
כל עברי דרך יכרסמנה חזיר מיער
וזיז שדי יערנה אלהים צבאות שוב
נא חבט משמים וראה ופקד גפן זאת
וכנה אשר נטעה ימינך ועל בן אמצתה
לך שרפה באש כסוחה מגערת פניך
יאבדו תהי ידך על איש ימינך על בן
אנש אמצת לך ולא נסוג ממך תחינו
ובשמך נקרא יהוה אלהים צבאות
השיבנו האר פניך ונושעה ׃

ובשלה ח ובשלה חדיק ובשלה אמרה מבו״ריחוס ק״מ״ר עיקרשלה
רוחק ובראמן וחזי ובשלה מאחיה: • חדיבנו ב חדיבנו ביום עבר לאלהים ׃ ס

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ומסרתיה ב׳ אל וחסדי לא אמיד דיקב׳ חיל׳ מסכל׳ ואעמידיה ר׳ רשין
וכיל׳ רא שרשיה בט׳ אות ר׳ שמעיה עלמי אשבריה ואעביד לי עדיה שמיעה
עמי ראוביריה שפיע עמי רא עדיה׳ ס׳

רלא וכשרשיה ב׳ עדי לפעשי לאלבמי׳ ס׳ רלא אשר ב׳ ושיעטר מחזר
ר׳ שחזיקר לא אשר ובמי ר׳ שריאל לא אשר׳ ס׳

עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָאֲבָה לִי׃ וָאֲשַׁלְּחֵהוּ
בִּשְׁרִירוּת לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם׃
לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ׃
מְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי׃
מְשַׂנְאֵי יְהוָה יְכַחֲשׁוּ לוֹ וַיְהִי עִתָּם לְעוֹלָם׃ וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֵלֶב
חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ׃

מִזְמוֹר לְאָסָף׃ פס׳

אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט׃
עַד מָתַי תִּשְׁפְּטוּ עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים
תִּשְׂאוּ סֶלָה׃ שִׁפְטוּ דַל וָיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ
הַצְדִּיקוּ׃ פַּלְּטוּ דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים
הַצִּילוּ׃ לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֹשֶׁךְ
יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל מוֹסְדֵי אָרֶץ׃ אֲנִי
אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם׃ אָכֵן
כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ׃
קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה
תִּנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם׃

שִׁיר מִזְמוֹר לְאָסָף׃

אֱלֹהִים אַל דֳּמִי לָךְ אַל תֶּחֱרַשׁ וְאַל תִּשְׁקֹט
אֵל׃ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֶהֱמָיוּן וּמְשַׂנְאֶיךָ
נָשְׂאוּ רֹאש׃ עַל עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד׃
וְיִתְיָעֲצוּ עַל צְפוּנֶיךָ׃ אָמְרוּ לְכוּ וְנַכְחִידֵם
מִגּוֹי וְלֹא יִזָּכֵר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד׃ כִּי נוֹעֲצוּ
לֵב יַחְדָּו עָלֶיךָ׃ בְּרִית יִכְרֹתוּ׃ אָהֳלֵי אֱדוֹם
וְיִשְׁמְעֵאלִים׃ מוֹאָב וְהַגְרִים׃ גְּבָל
וְעַמּוֹן וְעֲמָלֵק פְּלֶשֶׁת עִם יֹשְׁבֵי צוֹר׃ גַּם

אַשּׁוּר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זְרוֹעַ לִבְנֵי לוֹט סֶלָה׃
עֲשֵׂה לָהֶם כְּמִדְיָן כְּסִיסְרָא כְיָבִין
בְּנַחַל קִישׁוֹן׃ נִשְׁמְדוּ בְּעֵין דֹּר הָיוּ
דֹּמֶן לָאֲדָמָה׃ שִׁיתֵמוֹ נְדִיבֵמוֹ כְּעֹרֵב וּכְזֵאב
וּכְזַבַּח וּכְצַלְמֻנָּע׃ כָּל נְסִיכֵמוֹ׃ אֲשֶׁר
אָמְרוּ נִירְשָׁה לָּנוּ׃ אֶת נְאוֹת אֱלֹהִים׃
אֱלֹהַי שִׁיתֵמוֹ כַּגַּלְגַּל כְּקַשׁ לִפְנֵי רוּחַ׃ כְּאֵשׁ
תִּבְעַר יָעַר׃ וּכְלַהָּבָה תְּלַהֵט הָרִים׃ כֵּן
תִּרְדְּפֵם בְּסַעֲרָתֶךָ׃ וּבְסוּפָתְךָ תְּבַהֲלֵם׃
מַלֵּא פְנֵיהֶם קָלוֹן וְיְבַקְּשׁוּ שִׁמְךָ יְהוָה׃ יֵבֹשׁוּ
וְיִבָּהֲלוּ עָדֵי עַד׃ וְיַחְפְּרוּ וְיֹאבֵדוּ׃
וְיֵדְעוּ כִּי אַתָּה שִׁמְךָ׃ יְהוָה לְבַדֶּךָ עֶלְיוֹן עַל
כָּל הָאָרֶץ׃ פס׳

לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית׃ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר׃
מַה יְדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת׃ נִכְסְפָה
וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְהוָה לִבִּי וּבְשָׂרִי
יְרַנְּנוּ אֶל אֵל חָי׃ גַּם צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת
וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרֹחֶיהָ אֶת
מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מַלְכִּי וֵאלֹהָי׃
אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ׃ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה׃
אַשְׁרֵי אָדָם עוֹז לוֹ בָךְ מְסִלּוֹת בִּלְבָבָם׃
עֹבְרֵי בְּעֵמֶק הַבָּכָא׃ מַעְיָן יְשִׁיתוּהוּ
גַּם בְּרָכוֹת יַעְטֶה מוֹרֶה׃ יֵלְכוּ מֵחַיִל אֶל
חָיִל יֵרָאֶה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן׃ יְהוָה אֱלֹהִים׃
צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֶלָה׃ מָגִנֵּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים וְהַבֵּט
פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃ כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצֵרֶיךָ מֵאָלֶף בָּחַרְתִּי

הסתופף בכנפיך אלהי מדור באהליך שעה
כי שמך שומגז יהוה אלהים חזק וכבוד
ותן יהוה לא ימנע טוב לחלכים
בתמים יהוה עבאות אשרי אדם בטחכך

למנצח לבני קרח מזמור פה

רעיתך יהוה ארצך שבת שבות יעקב
נשאת עון עמך כסיתה כל חטאתם
סלה אספת כל עברתך השיבות
מחרון אפך שובנו אלהי ישענו והפר
כעסך עמנו הלעולם תאנף בנו
תמשך אפך לדר ודר הלא אתה
תשוב תחינו ועמך ישמחו בך הראנו
יהוה חסדך וישעך תתן לנו אשמעה
מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום
אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו לכסלה
אך קרוב ליראיו ישעו לשכן
כבוד בארצנו חסד ואמת נפגשו
צדק ושלום נשקו אמת מארץ תצמח
וצדק משמים נשקף גם יהוה יתן
הטוב וארצנו תתן יבולה צדק לפניו
והלך וישם לדרך פעמיו

תפלה לדוד פו

הטה יהוה אזנך ענני כי עני ואביון אני
שמרה נפשי כי חסיד אני הושע
עבדך אתה אלהי חבטח אליך
חנני אדני כי אליך אקרא כל היום שמח
נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא
כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל
קראיך האזינה יהוה תפלתי והקשיבה
בקול תחנונותי ביום צרתי אקרא כי
תענני אין כמוך באלהים אדני ואין
כמעשיך כל גוים אשר עשית יבאו
וישתחוו לפניך אדני וכבדו לשמך כי
גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים
לבדך הורני יהוה דרכך אסלך באמתך
יחד לבבי ליראה שמך אודך אדני אלהי
בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם כי
חסדך גדול עלי והצלת נפשי
משאול תחתיה אלהים זדים קמו עלי
ועדת עריצים בקשו נפשי ולא
שמוך לנגדם ואתה אדני אל רחום
וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת פנה אלי
וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך
עשה עמי אות לטובה ויראו שנאי
ויבשו כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני

לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהרי
קדש אהב יהוה שערי ציון מכל
משכנות יעקב נכבדות מדבר בך
עיר האלהים סלה אזכיר רהב ובבל לדעי
הנה פלשת וצור עם כוש זה ילד
שם ולציון יאמר איש ואיש ילד בה
והוא יכוננה עליון יהוה יספר בכתוב

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ובבל׳ ז׳ ומיכמתון ואחר משחור וכל׳ ושבי׳ בחכי׳ ובבל׳ ילכו׳ את שיקיחו
ובבל׳ וטבוא אחכי׳ ראהב ט׳ ולימון ב׳ ומיכמתון לקחתי לירושלים ולעזון
יאמר אישראל׳ ט׳

בקבי ב׳ ב׳ פוס׳ וחר קל׳ ולימשחור ומיכמתון אז בבקר במחני׳ וקשיתם
אחכי׳ חוסקו׳ בקבי׳ חסיך׳ מיגער ג׳ עני׳ אני הגו׳ מגער רשע בשרו
מפגר ממני עבדי׳ ט׳

עַמִּים זְחִילוּ שֵׁם סֶלָה׃ וְשָׁרִים
כְּחָלִיל כָּלוּ עֵינֵיכֶם׃

שִׁיר מִזְמוֹר לְבְנֵי קֹרַח׃ פ׳ ח׳
לַמְנַצֵּחַ עַל מָחֲלַת לַעֲנוֹת מַשְׂכִּיל
לְהִימָן הָאֶזְרָחִי׃ יְהוָה אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתִי יוֹם
צָעַקְתִּי בַלַּיְלָה נֶגְדֶּךָ׃ תָּבוֹא לְפָנֶיךָ
תְּפִלָּתִי הַטֵּה אָזְנְךָ לְרִנָּתִי׃ כִּי שָׂבְעָה
בְרָעוֹת נַפְשִׁי וְחַיַּי לִשְׁאוֹל הִגִּיעוּ׃ נֶחְשַׁבְתִּי
עִם יוֹרְדֵי בוֹר הָיִיתִי כְּגֶבֶר אֵין אוֹל׃
בַּמֵּתִים חָפְשִׁי כְּמוֹ חֲלָלִים שֹׁכְבֵי
קֶבֶר אֲשֶׁר לֹא זְכַרְתָּם עוֹד וְהֵמָּה מִיָּדְךָ
נִגְזָרוּ׃ שַׁתְּנִי בְּבוֹר תַּחְתִּיּוֹת בְּמַחֲשַׁכִּים
בְּמְצֹלוֹת׃ עָלַי סָמְכָה חֲמָתֶךָ
וְכָל מִשְׁבָּרֶיךָ עִנִּיתָ סֶלָה׃ הִרְחַקְתָּ מְיֹדְעַי
מִמֶּנִּי שַׁתָּנִי תוֹעֵבוֹת לָמוֹ בְּלֵא אוּלָא
אֵעוֹר׃ עֵינִי דָּאֲבָה מֵעֹנִי קָרָאתִיךָ
יְהוָה בְּכָל יוֹם שִׁטַּחְתִּי אֵלֶיךָ כַּפָּי׃ הֲלַמֵּתִים
תַּעֲשֶׂה פֶלֶא אִם רְפָאִים יָקוּמוּ׃
יוֹדוּךְ סֶלָה׃ הֲיְסֻפַּר בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ
אֱמוּנָתְךָ בַּאֲבַדּוֹן׃ הֲיוּדַע בַּחֹשֶׁךְ פִּלְאֶךָ
וְצִדְקָתְךָ בְּאֶרֶץ נְשִׁיָּה׃ וַאֲנִי אֵלֶיךָ
יְהוָה שִׁוַּעְתִּי וְבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי׃
תִּקְדָּמֶךָ׃ לָמָּה יְהוָה תִּזְנַח נַפְשִׁי תַּסְתִּיר
פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי׃ עָנִי אֲנִי וְגוֹסֵס מִנְּעוּרַי נָשָׂאתִי
אֵמֶיךָ אָפוּנָה׃ עָלַי עָבְרוּ חֲרוֹנֶיךָ
בִּעוּתֶיךָ צִמְּתוּתְנִי׃ סַבּוּנִי כַמַּיִם כָּל הַיּוֹם

חִקִּיפוּ עָלַי יַחַד׃ הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אֹהֵב
וְרֵעַ מְיָדָעַי׃ חֹשֶׁךְ׃ פ׳
מַשְׂכִּיל לְאֵיתָן הָאֶזְרָחִי׃
חַסְדֵּי יְהוָה עוֹלָם אָשִׁירָה לְדוֹר וָדוֹר׃
אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי׃ כִּי אָמַרְתִּי
עוֹלָם חֶסֶד יִבָּנֶה׃ שָׁמַיִם תָּכִין אֱמוּנָתְךָ
בָּהֶם׃ כָּרַתִּי בְרִית לִבְחִירִי נִשְׁבַּעְתִּי לְדָוִד
עַבְדִּי׃ עַד עוֹלָם אָכִין זַרְעֶךָ וּבָנִיתִי
לְדֹר וָדוֹר כִּסְאֶךָ סֶלָה׃ וְיוֹדוּ שָׁמַיִם
פִּלְאֲךָ יְהוָה אַף אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדֹשִׁים
כִּי מִי בַשַּׁחַק׃ יַעֲרֹךְ לַיהוָה יִדְמֶה
לַיהוָה בִּבְנֵי אֵלִים׃ אֱל נֶעְרָץ בְּסוֹד
קְהֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו׃ יְהוָה
אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חָסִין׃ יָהּ
וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ׃ אַתָּה מוֹשֵׁל
בְּגֵאוּת הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה תַּשְׁבִּיחֵם
אַתָּה דִכִּאתָ כֶחָלָל רָהָב בִּזְרוֹעַ עֻזְּךָ
פִּזַּרְתָּ אוֹיְבֶיךָ׃ לְךָ שָׁמַיִם אַף לְךָ
אֶרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם צָפוֹן
וְיָמִין אַתָּה בְרָאתָם׃ תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן
בְּשִׁמְךָ יְרַנֵּנוּ׃ לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה
תָּעוּז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ׃ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן
כִּסְאֶךָ חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ׃
אַשְׁרֵי הָעָם׃ יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְהוָה
בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן׃ בְּשִׁמְךָ יָגִילוּן כָּל
הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יָרוּמוּ׃ כִּי תִפְאֶרֶת
עֻזָּמוֹ אָתָּה וּבְרֹצֹנְךָ תָּרִים קַרְנֵנוּ׃ כִּי

אויבך ז׳ מל׳ ומיכמתון כן׳ אכיר׳ מל׳ אויבך יהוה וחרב אויבך לפשוגת חשבתם ואכרת את כי חנה
אויבך יהוה׳ בזרוע׳ עקר אשר חרפו אויבך יהוה׳ ט׳

ולקדוש ב׳ ולקדוש ישראל מלך׳ אדיר
חבריך ה׳ קדוש׳ ישראל׳ מלכים ב׳ מל׳ ואיש
חוד ולקדוש חוד

black 3-color white cyan violet magenta primary red yellow green

ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו: אז
דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי
עזר על גבור הרימותי בחור מעם:
מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי שמחתיו
אשר ידי תכון עמו אף זרועי:
תאמץ עמו לא ינגש בו ובן
עולה לא יענהו וכתותי מפניו צריו:
ומשניאיו אגוף ואמונתי וחסדי
עמו ובשמי תרום קרנו: ושמתי בים
ידו ובנהרות ימינו: הוא יקראני אבי אתה
אלי ועור ושיתי: אף אנו
בכור אתנהו עליון למלכי הארץ:
לעולם אשמור לו חסדי וברתי נאמנת
לו: ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי
שמים: אם יעזבו בניו תורתי
ובמשפטי לא ילכון: אם חקתי יחללו
ומצותי לא ישמרו: ופקדתי בשבט
פשעם ובנגעים עונם: וחסדי לא
אפיר מעמו ולא אשקר באמונתי: לא
אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה:
אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד
אכזב: זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש
נגדי: כירח ימון עולם ועד בשחק
נאמן סלה: ואתה זנחת ותמאס
התעברת עם משיחך: נאצת הברית עבדך
חללת לארץ נזרו: פרצת כל גדרתיו
שמת מבצריו מחתה: שסוהו כל עברי

דרך היה חרפה לשכניו: הרימות ימין צריו
השמחת כל אויביו: אף תשיב עזר
חרבו ולא הקימותו במלחמה: השבת
מטהרו וכסא לארץ מגרתה:
הקצרת ימי עלומיו העטית עליו
בושת סלה: עד מה יהוה תסתר לנצח
תבער כמו אש חמתך: זכר אני מה
חלד על מה שוא בראת כל בני אדם:
מי גבר יחיה ולא יראה המות ימלט נפשו
מיד שאול סלה: איה חסדיך הראשונים
אדני נשבעת לדוד באמונתך: זכר
אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל
רבים עמים: אשר חרפו אויביך יהוה אשר
חרפו עקבות משיחך: ברוך יהוה
לעולם אמן ואמן:

תפלה למשה איש האלהים
אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר:
בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל
ומעולם עד עולם אתה אל: תשב אנוש
עד דכא ותאמר שובו בני אדם: כי
אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי
יעבר ואשמורה בלילה: זרמתם שנה יהיו
בבקר כחציר יחלף: בבקר יציץ וחלף
לערב ימולל ויבש: כי כלינו באפך ובחמתך

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

שמעתי ו׳ מלך ומחמתו מיד״ע דמיס שלחו וכשקטו הארץ ראחזו ומשב שמעתי שמה ואד״ב מאחר ומחמתו אשר דמלכ״ו ואם בגבורה הרוחה
אחרעשר ומל דבריו הרמי דכתיב ב״מ א׳ ויכשרמחה: ס. ומנחה ב׳ ע״ח דרעה לשקר ע״ש עבדיך: ס. לנגדך ב׳ ויאמרי נפ״ש ונלמה שיחה ע״נמינו לנגדך: ס.

נִבְחַרְנוּ שַׁתְּ עוֹנָתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵּנוּ לְמָאוֹר׃ ב׳
פָּנֶיךָ: כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ׃ ל׳
כְּמוֹ־הֶגֶה: יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָם עָמָל וָאָוֶן כִּי־גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃ מִי־יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ׃ ל׳
וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃ לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן׃ ל׳
חֲנֵה עוֹנֶא לְבַם חַכְמָה׃ שׁוּבָה יְהוָה עַד־מָתָי׃ בטע׳
וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ׃ שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ׃ ל׳
וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה׃ בְּכָל־יָמֵינוּ׃ שַׂמְּחֵנוּ׃ ל׳
בְּיָמוֹת עִנִּיתָנוּ׃ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃ יֵרָאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ׃ ל׳
פָּעֳלֶךָ וְהַדְרְךָ׃ עַל־בְּנֵיהֶם׃ וְיִהִי נֹעַם אֲדֹנָי׃ ל׳
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ׃ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה׃ ל׳
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ׃ כּוֹנְנֵהוּ׃

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃ אֹמַר לַיהוָה׃ ל׳
מַחְסִי וּמְצוּדָתִי׃ אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ׃ כִּי׃ ב׳
הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ׃ מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃ ל׳
בְּאֶבְרָתוֹ יָסֵךְ לָךְ׃ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה׃ צִנָּה׃ ל׳
וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ׃ לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה׃ ל׳
מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם׃ מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יְהַלֵּךְ׃ ל׳
מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃ יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה׃ ל׳
מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ׃ לֹא יִגָּשׁ׃ רַק בְּעֵינֶיךָ תַּבִּיט׃ סו״ה
וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃ כִּי־אַתָּה יְהוָה׃ ל׳
מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃ לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ׃ בלוע
רָעָה וְנֶגַע׃ לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃ כִּי מַלְאָכָיו ב׳
יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ׃ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ׃ עַל־כַּפַּיִם ל׳
יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃ עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן׃ ל׳

תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃ כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ׃ ב׳ ח׳ ל׳
אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי׃ יִקְרָאֵנִי׃ ל׳
וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ׃ ל׳
אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ׃ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃ ל׳

מִזְמוֹר שִׁיר׃ לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃ ל׳
טוֹב לְהֹדוֹת לַיהוָה׃ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ ל׳
לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ׃ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת׃ בטע׳
עֲלֵי עָשׂוֹר׃ וַעֲלֵי נָבֶל׃ עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃ ב׳
כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְהוָה בְּפָעֳלֶךָ׃ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃ ל׳
מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה׃ מְאֹד עָמְקוּ׃ ל׳
מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃ אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע׃ וּכְסִיל׃ ל׳
לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת׃ בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב׃ ל׳
וַיָּצִיצוּ כָל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד׃ ל׳
וְאַתָּה מָרוֹם׃ לְעֹלָם יְהוָה׃ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ׃ ל׳ חד׳ מאלוה
יְהוָה׃ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ׃ יִתְפָּרְדוּ כָל־ ויעיש ח׳
פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי׃ בַּלִּתִּי בְּשֶׁמֶן ל׳ ל׳ ומל׳ ל׳ מגש׳
רַעֲנָן׃ וְתַבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי׃ בַּקָּמִים עָלַי׃ ל׳
מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃ צַדִּיק כַּתָּמָר׃ ל׳
יִפְרַח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃ שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה׃ ל׳
בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃ עוֹד יְנוּבוּן׃ ל׳
בְּשֵׂיבָה רְשָׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃ לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר שלמה
יְהוָה צוּרִי׃ וְלֹא עַוְלָתָה בוֹ׃ ל׳

יְהוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ׃ לָבַשׁ יְהוָה עֹז הִתְאַזָּר׃ ב׳
אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז׃
מֵעוֹלָם אָתָּה׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת

לא וכריא ו׳ וסדעמנוין אמי ומכר כי וכיא לקלמנו קדמי ומחזה חזא חמלך לפנין בשמיר חזקי ש׳ לאמור אמרמחי ולהא לבמנו מישלב: ס ג׳ פסוקמקרייה
ראחזבחדין ב׳ וראשיפסוק קדמי ומלוק לא נמבון ו׳ וכנוחד נמיב ו׳ ומלי אלהי ואלהי אלהי אמרמחו אלהיחזר כי וכיכי ו׳ נמרי אינני שמיב. עלוועל
עלו עשוחי ועלו: ס.

קולם ישאו נהרות דכים מקלות מים רבים
אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה
עדותיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש
יהוה לארך ימים
אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע חנשא
שפט הארץ השב גמול על גאים
עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלזו
יביעו ודברו עתק יתאמרו כל פעלי
און עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו
אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו
ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב
בינו בערים בעם וכסילים מתי תשכילו
הנטע אזן הלא ישמע אם יצר עין
הלא יביט היסר גוים הלא יוכיח המלמד
אדם דעת יהוה ידע מחשבות אדם
כי המה הבל אשרי הגבר אשר תיסרנו
יה ומתורתך תלמדנו להשקיט לו
מימי רע עד יכרה לרשע שחת כי לא
יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב כי עד
צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב מי
יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם
פעלי און לולי יהוה עזרתה לי כמעט
שכנה דומה נפשי אם אמרתי מטה
רגלי חסדך יהוה יסעדני ברב שרעפי בקרבי
תנחומיך ישעשעו נפשי הישרך
כסא הוות יצר עמל על יחק גדוד
על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו ויהי יהוה

שיר חדש ל ומעמדון ומהלך דישעמה ויתן בפי שירו לו שיר חדש שירו
ליהוה הללויה מזמור שירו ליהוה שיר חדש אשרוהו ל:

הופיע ב אל נקמות יהוה מרגון מכלל אל נקמות יהוה וחד ותרגיע מהרפאין • אשרי הגבר ל ומימטון אשר שם יהוה מבטחו ט עדות אז מיטב
יהוה אשרי הגבר אשר ומסדנוהו אשר מלא אוכ אשרמוע • שיר עפר ב חד פעל וחד קמיע ומשמרון שיבשרעפי בקרבי בחגבי ודרעשיעפי : ס :

לי למשגב ואלהי לצור מחסי וישב עליהם
את אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה
אלהינו
לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו
נקדמה פניו בתודה בזמרות נרנע לו
כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים
אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים
לו אשר לו הים והוא עשהו ויבשת
ידיו יצרו באו נשתחוה ונכרעה
נברכה לפני יהוה עשנו כי הוא אלהינו
ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום
אם בקלו תשמעו אל תקשו
לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר אשר
נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי
ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם
תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי אשר נשבעתי
באפי אם יבאון אל מנוחתי
שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ
שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום ליום
ישועתו ספרו בגוים כבודו בכל
העמים נפלאותיו כי גדול יהוה ומהלל
מאד נורא הוא על כל אלהים כי כל
אלהי העמים אלילים ויהוה שמים
עשה הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו
הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה
כבוד ועז הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה

ארבעים ב רד פס ארבע מי ובנו לא ומה אריב עים שנה אריוש
וחד ואריבעים שנה כל לוש וכול ואריבעים אני אדיניחם ומלוש :

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

מלפני ה׳ ס׳ ויתן לו הדמתן ויקח רוסקן לבית ב׳ בן כמלפני ה׳ הוא ברוח
אז ירננו שדות ס׳ וחבורי ובראשית עליך דעה ולא נבנע חרישטיו ונ׳ ס׳
וכל אשר ד׳ ועוד ב׳ מ׳ ר׳ ס׳.

ובאו לחצרותיו ה׳ שתחוו ליהוה בהדרת
קדש חילו מפניו כל הארץ אמרו
בגוים יהוה מלך אף תכון תבל בל
תמוט ידין עמים במישרים ישמחו
השמים ותגל הארץ ירעם הים
ומלאו יעלץ שדי וכל אשר בו
אז ירננו כל עצי יער לפני יהוה כי בא
כי בא לשפט הארץ ישפט
תבל בצדק ועמים באמונתו

יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים
ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון
כסאו אש לפניו תלך ותלהט סביב
צריו האירו ברקיו תבל ראתה ותחל
הארץ הרים כדונג נמסו מלפני
יהוה מלפני אדון כל הארץ הגידו
השמים צדקו ורא כל העמים כבודו
יבשו כל עבדי פסל המתהללים
באלילים השתחוו לו כל אלהים
שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה
למען משפטיך יהוה כי אתה יהוה
עליון על כל הארץ מאד נעלית
עלה כל אלהים אהבי יהוה שנאו רע שמר
נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם
אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה
שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר
קדשו

מזמור
שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה
הושיעה לו ימינו וזרועו קדשו
הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים
גלה צדקתו זכר חסדו ואמונתו לבית
ישראל ראו כל אפסי ארץ את
ישועת אלהינו הריעו ליהוה כל
הארץ פצחו ורננו וזמרו ליהוה
בכנור בכנור וקול זמרה בחצוצרות
וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה
ירעם הים ומלאו תבל ושבי בה נהרות
ימחאו כף יחד הרים ירננו לפני יהוה
כי בא לשפט הארץ ישפט תבל
בצדק ועמים במישרים

יהוה מלך ירגזו עמים ישב כרובים תנוט
הארץ יהוה בציון גדול והוא על
כל העמים יודו שמך גדול ונורא
קדוש הוא ועז מלך משפט אהב אתה
כוננת מישרים משפט וצדקה
ביעקב אתה עשית רוממו יהוה
אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא
משה ואהרן בכהניו שמואל בקראי
שמו קראים אל יהוה והוא יענם
בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדותיו וחק
נתן למו יהוה אלהינו אתה ענית
אל נשא היית להם ונקם על עלילותם

משפחות יא׳ ויקמיגזין ואחר נסעו משפחות הגרשני הגרשני חגר שני הגרשני נשיא בית אב וחבריו אל אבותיו ויקריבנו ויחד אשר לאחיהם הבראשונה הבראשונה ודרך
וחבריו: ס׳ וכול כל אלה בני הכוזה ב׳ מ׳ ב׳ ויקריבו אבותם ולחיים א׳ וחבריו חיים דכתיב ב׳ מן ב׳ משפחות קהתי ישרגדמות ב׳ מ׳ ג׳
משפחות ויקריב ב׳ בפסדן ס׳.

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו
כי קדוש יהוה אלהינו

מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ
עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו
ברננה דעו כי יהוה
עשנו ולא אנחנו עמו וצאן מרעיתו
באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה
הודו לו ברכו שמו כי טוב יהוה
לעולם חסדו ועד דור ודר אמונתו

לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה
לך יהוה אזמרה אשכילה בדרך
תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי
בקרב ביתי לא אשית לנגד עיני
דבר בליעל עשה סטים שנאתי
לא ידבק בי לבב עקש סור ממני רע
לא אדע מלושני בסתר רעהו אותו
אצמיתה גבה עינים ורחב לבב אתו לא
אוכל עיני בנאמני ארץ לשבת
עמדי הלך בדרך תמים הוא ישרתני
לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דבר
שקרים לא יכון לנגד עיני הרגתי כל
אצמיתה כל רשעי ארץ להכרית מעיר
יהוה כל פעלי און

תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך

ומלל ושמעתון ויחב פרעה אנקמה מאויבי שאב אזבי אל ישלון ביד עשקי ואמרו ריקן כי אפיד אז ושבו בל חוזה פרץ ויאלוהים :ס:ס:
לבקריני ל ושמעתון ויחדו נגדו לך קחנו ואחד נגדע כל חוזה ורוחי ארכמאל בל רשעי ארץ ורשעי לבקריני ס וחדו ויכפדוהו לבקרינל :

ומשמעתון ז ודרמקו ומשמנחון משה עבדי יחוה ובני ישראל
יקרב בשרפו גדול ובמו אליך שחוה בני עמך :ס:

ומשמעתון ז ומשמנחון משה עבדי יחוה ובני ישראל
הכבוד משה ואהרון בתוכו ס ון ומשה רא פסוק ס שרטיט ב חר מוא ש חוריטל
ל ושחוה שרטיט עשה טטיט ס:

שיחו יחוה שמעה תפלתי ושועתי אליך
תבוא אל תסתר פניך ממני ביום צר
לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר
ענני כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד
נחרו הוכה כעשב ויבש לבי כי שכחתי
מאכל לחמי מקול אנחתי דבקה
עצמי לבשרי דמיתי לקאת מדבר היתי
כנוס חרבות שקדתי ואהי כצפור
בודד על גג כל היום חרפוני אויבי
מהוללי בי נשבעו כי אפר כלחם אכלתי
ושקוי בבכי מסכתי מפני זעמך
וקצפך כי נשאתני ותשליכני
ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש ואתה
יחוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר
אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה
כי בא מועד כי רצו עבדיך את אבניה
ואת עפרה יחננו ויראו גוים את
שם יחוה וכל מלכי הארץ את
כבודך כי בנה יחוה ציון נראה בכבודו
פנה אל תפלת ערער ולא בזה
את תפלתם תכתב זאת לדור
אחרון ועם נברא יהלל יה
כי השקיף ממרום קדשו יחוה משמים אל
ארץ הביט לשמע אנקת אסיר
לפתח בני תמותה לספר בציון שם
יחוה ותהלתו בירושלם בהקבץ
עמים יחדו וממלכות לעבד את יחוה עניה

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

בדרך כחו קצר ימי אמר אלי אל
תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך
לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך
שמים המה יאבדו ואתה תעמד וכלם
כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו
ואתה הוא ושנותיך לא יתמו בני
עבדיך ישכונו וזרעם לפניך יכון

לדוד

ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם
קדשו ברכי נפשי את יהוה ואל
תשכחי כל גמוליו הסלח לכל
עונכי הרפא לכל תחלואיכי הגואל משחת
חייכי המעטרכי חסד ורחמים
המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר
נעוריכי עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל
עשוקים יודיע דרכיו למשה לבני
ישראל עלילותיו רחום וחנון יהוה
ארך אפים ורב חסד לא לנצח יריב ולא
לעולם יטור לא כחטאינו עשה לנו
ולא כעונותינו גמל עלינו כי כגבה
שמים על הארץ גבר חסדו עליראיו כרחק
מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו
כרחם אב על בנים רחם יהוה עליראיו
כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו
אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ
כי רוח עברה בו ואיננו ולא ישכירנו עוד

מקומו וחסד יהוה מעולם ועד עולם על
יראיו וצדקתו לבני בנים לשמרי
בריתו ולזכרי פקדיו
בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה
ברכו יהוה מלאכיו גבורי כח עשי דברו
לשמע בקול דברו ברכו יהוה כל
צבאיו משרתיו עשי רצונו ברכו
יהוה כל מעשיו בכל מקומות
ממשלתו ברכי נפשי את יהוה

ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי
גדלת מאד הוד והדר לבשת עטה אור
כשלמה נוטה שמים כיריעה
המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו
המהלך על כנפי רוח עשה מלאכיו
רוחות משרתיו אשלהט יסד ארץ
על מכוניה בלתי תמוט עולם ועד תהום
כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים
מן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון
יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה
יסדת להם גבול שמת בלי יעברון בלתי
שובון לכסות הארץ המשלח
מעינים בנחלים בין הרים יהלכון ישקו כל
חיתו שדי ישברו פראים צמאם
עליהם עוף השמים ישכון מבין עפאים
יתנו קול משקה הרים מעליותיו
מפרי מעשיך תשבע הארץ מעמיח

מנואו ל׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ ושימשון בן מנ׳ נרח שמש׳ אבי ויקרא ארץ
שמש׳ ירעבעאו ודרולוה דוקרא ארץ׳ ס׳

ותשלח ח׳ ושומשון חזקנן יאבלמו שלח ותשלח אמר הקאל מבעיאוס
ותשלח ק׳ נמיחד עדיה ותשלח ותחד הבראון ס׳ וחד ותשלח פאדוכו ס׳

חֲעָזִיר לְבִחְמָה וְעֶשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם׃
לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ׃ וְיַיִן יְשַׂמַּח
לְבַב אֱנוֹשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן׃
וְלֶחֶם לְבַב אֱנוֹשׁ יִסְעָד׃ יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה
אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטָע׃ אֲשֶׁר שָׁם צִפֳּרִים יְקַנֵּנוּ׃ חֲסִידָה בְּרוֹשִׁים בֵּיתָהּ׃
הָרִים הַגְּבֹהִים לַיְּעֵלִים סְלָעִים מַחְסֶה לַשְּׁפַנִּים׃
עָשָׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ׃ תָּשִׁת חֹשֶׁךְ וִיהִי לָיְלָה
בּוֹ תִרְמֹשׂ כָּל חַיְתוֹ יָעַר׃ הַכְּפִירִים שֹׁאֲגִים
לַטָּרֶף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אָכְלָם׃ תִּזְרַח
הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסֵפוּן׃ וְאֶל מְעוֹנֹתָם
יִרְבָּצוּן׃ יֵצֵא אָדָם לְפָעֳלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עָדִי
עָרֶב׃ מַה רַּבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה כֻּלָּם
בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ׃ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ׃
זֶה הַיָּם גָּדוֹל וּרְחַב יָדָיִם שָׁם רֶמֶשׂ וְאֵין
מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדֹלוֹת׃ שָׁם אֳנִיּוֹת
יְהַלֵּכוּן לִוְיָתָן זֶה יָצַרְתָּ לְשַׂחֶק בּוֹ׃
כֻּלָּם אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּן לָתֵת אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃
תִּתֶּן לָהֶם יִלְקֹטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוֹב׃
תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבָּהֲלוּן תֹּסֵף רוּחָם יִגְוָעוּן
וְאֶל עֲפָרָם יְשׁוּבוּן׃ תְּשַׁלַּח רוּחֲךָ
יִבָּרֵאוּן וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה׃ יְהִי כְבוֹד יְהוָה
לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו׃ הַמַּבִּיט
לָאָרֶץ וַתִּרְעָד יִגַּע בֶּהָרִים וְיֶעְשָׁנוּ׃
אָשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי
בְּעוֹדִי׃ יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי אָנֹכִי אֶשְׂמַח
בַּיהוָה׃ יִתַּמּוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים
עוֹד אֵינָם׃ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה׃
הַלְלוּיָהּ׃
הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו׃ שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ שִׂיחוּ
בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו׃ הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם
קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה׃ דִּרְשׁוּ
יְהוָה וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד׃ זִכְרוּ
נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו
וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ׃ זֶרַע אַבְרָהָם עַבְדּוֹ בְּנֵי
יַעֲקֹב בְּחִירָיו׃ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל
הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו׃ זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ
דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר׃ אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם
וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק׃ וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב
לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם׃ לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן
אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם׃ בִּהְיוֹתָם
מְתֵי מִסְפָּר כְּמְעַט וְגָרִים בָּהּ׃ וַיִּתְהַלְּכוּ
מִגּוֹי אֶל גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר׃ לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים׃
אַל תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּלְנְבִיאַי אַל תָּרֵעוּ׃
וַיִּקְרָא רָעָב עַל הָאָרֶץ כָּל מַטֵּה לֶחֶם שָׁבָר׃
שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ לְעֶבֶד נִמְכַּר יוֹסֵף׃
עִנּוּ בַכֶּבֶל רַגְלוֹ בַּרְזֶל בָּאָה נַפְשׁוֹ׃ עַד
עֵת בֹּא דְבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרָפָתְהוּ׃ שָׁלַח
מֶלֶךְ וַיְּתִּירֵהוּ מֹשֵׁל עַמִּים וַיְפַתְּחֵהוּ׃
שָׂמוֹ אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמֹשֵׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ׃
לֶאְסֹר שָׂרָיו בְּנַפְשׁוֹ וּזְקֵנָיו יְחַכֶּם׃ וַיָּבֹא

ב׳ ל׳ ג׳ ל׳ ג׳ ל׳ ל׳ ל

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ומשה אל משה דבר אל בני ישראל ויקחו מאתך תרומה לי מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי: ג: ומשה ב: ובני ישראל ויקחו מאתם תרומה לי מאת כל איש אשר ידבנו לבו לקחת תרומה לי: ד: ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש מלאכתו אשר הם עשים: ה: ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבודה לעבדה את המלאכה אשר צוה יהוה לעשות אותה: ו: ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר אל יעשו עוד איש ואשה מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא: ז: כי המלאכה היתה דיים לכל המלאכה לעשות אתה והותר:

ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: ויפר
את עמו מאד ויעצמו מצריו: ש
חפץ לבם לשנא עמו לחתנכל בעבדיו:
שלחו משה עבדו אהרן אשר בחרבו: ש
שמו בם דברי אתותיו ומפתים בארץ
חם: שלח חשך ויחשך ולא מרו את
דברו: הפך את מימיהם לדם וימת את
דגתם: שרץ ארצם עפרדע עסבחדרי
מלכיהם: אמר ויבא ערב כנם בכל
גבולם: נתן גשמיהם ברד אש להבות: ש
בארצם: ויך גפנם ותאנתם וישבר
עץ גבולם: אמר ויבא ארבה וילק
ואין מספר: ויאכל כל עשב בארצם ויאכל
פרי אדמתם: ויך כל בכור בארצם
ראשית לכל אונם: ויוצאם בכסף ש
וזהב ואין בשבטיו כושל: שמח מצרים
בצאתם כי נפל פחדם עליהם: פרש
ענן למסך ואש להאיר לילה: שאל
ויבא שלו ולחם שמים ישבעם: פתח צור
ויזובו מים הלכו בציות נהר: כי זכר
את דבר קדשו את אברהם עבדו:
ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: ויתן
להם ארצות גוים ועמל לאמים
ירשו: בעבור ישמרו חקיו
ותורתיו ינצרו הללויה:
הללויה: ש
הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: ש

מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו: ש
אשרי שמרי משפט עשה צדקה
בכל עת: זכרני יהוה ברצון עמך
פקדני בישועתך: לראות בטובת בחיריך
לשמח בשמחת גויך להתהלל ש
נחלתך: חטאנו עם אבותינו העינו:
הרשענו: אבותינו במצרים לא
השכילו נפלאותיך לא זכרו את רב ש
חסדיך ומרו על ים בים סוף: ויושיעם
למען שמו להודיע את גבורתו:
ויגער בים סוף ויחרב ויוליכם
בתהמות כמדבר: ויושיעם מיד שונא ש
ויגאלם מיד אויב: ויכסו מים צריהם
אחד מהם לא נותר: ויאמינו בדבריו
ישירו תהלתו: מהרו שכחו מעשיו לא חכו
לעצתו: ויתאוו תאוה במדבר וינסו
אל בישימון: ויתן להם שאלתם
וישלח רזון בנפשם: ויקנאו למשה ש
במחנה לאהרן קדוש יהוה: תפתח
ארץ ותבלע דתן ותכס על עדת
אבירם: ותבער אש בעדתם להבה תלהט
רשעים: יעשו עגל בחרב וישתחוו
למסכה: וימירו את כבודם
שור אכל עשב: שכחו אלוה מושיעם עשה
גדלות במצרים: נפלאות בארץ חם
נורא על ים סוף: ויאמר להשמידם
לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב

מחדו ב: מחדו בנך מחדשיך ולא מחדו חלרש קחדו שבחומעשיו: ס
למשבח ב: ומשה מחדשים לעשות אותה אלהינו שתהיו למשבח: ס

ויאמינו ג: ומשה ויאמינו בדבריו ויאמינו אנשי בינה ויאמינו בדבריו ס
הנפרה אדון ב: ויפרו ישרע ומסרל ריק: בפרץ ב: עמד בפרץ לפני ראמקש
מחדש ארש בדבריו: ס

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

חמתו מהשחית וימאסו בארץ חמדה׃
לא האמינו לדברו וירגנו באהליהם׃
לא שמעו בקול יהוה וישא ידו׃
להם להפיל אותם במדבר׃ ולהפיל זרעם
בגוים ולזרותם בארצות׃ ויצמדו׃
לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים׃
ויכעיסו במעלליהם ותפרץ בהם מגפה׃
ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה׃
ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד עולם׃
ויקציפו על מי מריבה׃ וירע למשה
בעבורם כי המרו את רוחו ויבט׃ א בשפתיו
לא השמידו את העמים אשר אמר׃
יהוה להם׃ ויתערבו בגוים וילמדו
מעשיהם׃ ויעבדו את עצביהם ויהיו להם
למוקש׃ ויזבחו את בניהם ואת
בנותיהם לשדים׃ וישפכו דם נקי׃
דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי
כנען ותחנף הארץ בדמים׃ ויטמאו
במעשיהם׃ ויזנו במעלליהם׃ ויחר אף
יהוה בעמו׃ ויתעב את נחלתו׃
ויתנם ביד גוים׃ וימשלו בהם שנאיהם׃
וילחצום אויביהם׃ ויכנעו תחת ידם׃
פעמים רבות׃ רבים׃ ימרו
בעצתם ומעונם׃ ויראו בצר להם׃
בשמעו׃ את רנתם׃ ויזכר להם׃
בריתו׃ וינחם׃ כרב חסדו׃ ויתן אותם
לרחמים לפני כל שוביהם׃ הושיענו יהוה

ומשעבד ג׳ ופ׳ ומקבלון מלכותה אמיא דיש׳ כי לגרמון צא ומקרב ומאר צא
קבצנו מגויה • ודל מגויה שמש ומל עניה׃ • ויטבע ב אלהים בישר
ואודא ויבנע בעמל לבנו׃

בשמע׳ ג׳ ומסמגחון ובגדר ויאמרו אף בבני ודוד ודלה אזר ריטמו׃ שוביהם ג׳ מל׳ בי ומטאו לך ב׳ בשחבנם ויבנו אמנם ליהמיה׃ ה
אלין מיחלפין בחון ושמבון דם ויגנו בבעלוהי • ושמבון בנם בעלוהי׃ ו

אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם
קדשך לשבח בתהלתך׃ ברוך
יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם׃ ויאמר כל העם אמן הללו יה׃

ספר ד׳

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃
יאמרו גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר׃
ומארצות קבצם מן זרחה ומן מערב מצפון ומים׃ תעו במדבר בישימון דרך עיר
מושב לא מצאו׃ רעבים גם צמאים׃
נפשם בהם תתעטף׃ ויצעקו אל יהוה
בצר להם׃ ממצוקותיהם יצילם׃
וידריכם׃ בדרך ישרה ללכת אל עיר
מושב׃ יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני
אדם׃ כי השביע נפש שקקה ונפש
רעבה מלא טוב׃ ישבי חשך וצלמות
אסירי עני וברזל׃ כי המרו אמרי אל ועצת
עליון נאצו׃ ויכנע בעמל לבם כשלו
ואין עזר׃ ויזעקו אל יהוה בצר להם
ממצוקותיהם יושיעם׃ יוצא מחשך
וצלמות ומוסרותיהם ינתק׃ יודו
ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם
כי שבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע׃
אולים מדרך פשעם ומעונותיהם
יתענו׃ כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד

ויצעקו בצר ומקצרון ויבאו שערי בני ישראל ופ׳ רעב וחלים
וישאו בני ישראל אוכ עמהם וישרב נאתל בינתם כי ויכשרב מאוכ
ויצילם ויצאתו ושנו׃ ו

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אולם ח״ו ריחם ו׳ קדמי ודרמסה אך אולמך שרי צעין כל רעה אולי אולם
מיריך כ״ש רעב אולם ולין אשם ומלטר אולם אמלם: ס׳

באנגוזה ו׳ ודרמנחון ודרשוכן ראוה מ״ריב אז אמרי אדוזהו בז אראב
ומש דיס באעוזה ודנתם מזדרדיס באנזוזה: ס׳

שַׁעֲרֵי מָוֶת׃ וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצַּר לָהֶם׃
מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם׃ יוֹשִׁיעֵם׃ יִשְׁלַח־דְּבָרוֹ
וַיְרַפְּאֵם׃ וִיחַלֵּט מִשְּׁחִיתוֹתָם׃ יוֹדוּ׳
לַיהוָה חַסְדּוֹ׃ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם׃ וְיִזְבְּחוּ׃
זִבְחֵי תוֹדָה׃ וִיסַפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה׃ ס׳
יוֹרְדֵי הַיָּם׃ בָּאֳנִיּוֹת עֹשֵׂי מְלָאכָה׃ מ׳
בְּמַיִם רַבִּים׃ הֵמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה׃ וְנִפְלְאוֹתָיו׃
בִּמְצוּלָה׃ וַיֹּאמֶר׃ וַיַּעֲמֵד רוּחַ׃ סְעָרָה׃ פסוק
וַתְּרוֹמֵם גַּלָּיו׃ יַעֲלוּ שָׁמַיִם׃ יֵרְדוּ׃ מ׳
תְּהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוֹגָג׃ יָחוֹגוּ׃
וַיָּנוּעוּ כַּשִּׁכּוֹר׃ וְכָל־חָכְמָתָם׃ תִּתְבַּלָּע׃
וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְהוָה׃ בַּצַּר לָהֶם׃ מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם׃
יַצְעִיד׃ סְעָרָה לְדְמָמָה׃ וַיַּחֲשׁוּ גַלֵּיהֶם׃
וַיִּשְׂמְחוּ כִי יִשְׁתְּקוּ׃ וַיַּנְחֵם אֶל־מְחוֹז
חֶפְצָם׃ יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ׃ וְנִפְלְאוֹתָיו׃
לִבְנֵי אָדָם׃ וִירוֹמְמוּהוּ׃ בִּקְהַל עָם׃
וּבְמוֹשַׁב זְקֵנִים׃ יְהַלְלוּהוּ׃ יָשֶׂם נְהָרוֹת׃ ס׳
לְמִדְבָּר׃ וּמֹצָאֵי מַיִם׃ לְצִמָּאוֹן׃ אֶרֶץ
פְּרִי לְמְלֵחָה׃ מֵרָעַת יֹשְׁבֵי בָהּ׃ יָשֶׂם׃ פסוק
מִדְבָּר לַאֲגַם מָיִם׃ וְאֶרֶץ צִיָּה לְמוֹצָאֵי
מָיִם׃ וַיּוֹשֶׁב שָׁם רְעֵבִים׃ וַיְכוֹנְנוּ עִיר מוֹשָׁב׃
וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת׃ וַיִּטְּעוּ כְרָמִים׃ וַיַּעֲשׂוּ׃
פְרִי תְבוּאָה׃ וַיְבָרְכֵם׃ וַיִּרְבּוּ מְאֹד׃ ס׳
וּבְהֶמְתָּם׃ לֹא יַמְעִיט׃ וַיִּמְּעֲטוּ וַיָּשׁוּחוּ מֵעֹצֶר
רָעָה וָיָגוֹן׃ שֹׁפֵךְ בּוּז עַל־נְדִיבִים׃ ס׳
וַיַּתְעֵם בְּתֹהוּ לֹא דָרֶךְ׃ וַיְשַׁגֵּב אֶבְיוֹן׃ ס׳
מֵעֹנִי׃ וַיָּשֶׂם כַּצֹּאן מִשְׁפָּחוֹת׃ יִרְאוּ יְשָׁרִים׃

וַיִּשְׂמְחוּ וְכָל־עַוְלָה קָפְצָה פִיהָ׃ מִיַּחֲכָם׃ ס׳
וְיִשְׁמֹר אֵלֶּה׃ וְיִתְבּוֹנְנוּ חַסְדֵי יְהוָה׃ ל׳ ומל׳
דלת
שִׁיר מִזְמוֹר לְדָוִד׃ נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים׃ ס׳ ג׳
אֲשִׁירָה וַאֲזַמֵּרָה׃ אַף־כְּבוֹדִי׃ עוּרָה בנעל בלש
הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר אָעִירָה׃ שָׁחַר׃ אוֹדְךָ בָעַמִּים׃ ל׳
יְהוָה וַאֲזַמֶּרְךָ׃ בַּלְאֻמִּים׃ כִּי־גָדוֹל מֵעַל
שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ׃ וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ׃
רוּמָה עַל־שָׁמַיִם אֱלֹהִים׃ וְעַל כָּל־הָאָרֶץ׃ ס׳
כְּבוֹדֶךָ׃ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ׃ הוֹשִׁיעָה ג׳
יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי׃ אֱלֹהִים דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ׃ ג׳ ב׳
אֶעֱלֹזָה אֲחַלְּקָה שְׁכֶם׃ וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד׃ חס׳ ב׳
לִי גִלְעָד׃ לִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם׃ מְעוֹז
רֹאשִׁי יְהוּדָה׃ מְחֹקְקִי׃ מוֹאָב סִיר
רַחְצִי עַל אֲדוֹם׃ אַשְׁלִיךְ נַעְלִי׃ עָלַי פְּלֶשֶׁת
אֶתְרוֹעָע׃ מִי יוֹבִלֵנִי עִיר מָבֹצָר׃ מִי ל׳ ב׳ ומל׳ וחס׳
נָחַנִי עֲדֹם׃ הֲלֹא אֱלֹהִים זָנַחְתָּנוּ׃ ו׳ ג׳
תֵּצֵא אֱלֹהִים בְּצִבְאֹתֵינוּ׃ הַבְּטַחְנוּ עֶזְרַת
מִצָּר וְשׁוְא׃ תְּשׁוּעַת אָדָם׃ בֵּאלֹהִים׃
נַעֲשֶׂה חָיִל׃ וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ׃
דלת
לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר׃ אֱלֹהִים תְּהִלָּתִי אַל׃ ד׳ ל׳
תֶּחֱרַשׁ כִּי פִי רְשַׁע׃ וּמִרְמָה עָלַי פָּתָחוּ׃ ה׳
דִּבְּרוּ אִתִּי לְשׁוֹן שָׁקֶר׃ וּדְבָרֵי שִׂנְאָה סְבָבוּנִי׃ ג׳ פסוק
וַיִּלָּחֲמוּנִי חִנָּם׃ תַּחַת אַהֲבָתִי יִשְׂטְנוּנִי׃
וַאֲנִי תְפִלָּה׃ וַיָּשִׁיתוּ עָלַי רָעָה תַּחַת׃ ל׳ ד׳
טוֹבָה׃ וְשִׂנְאָה תַּחַת אַהֲבָתִי׃ הַפְקֵד עָלָיו׃ ב׳ פסוק

ומש״ו ב׳ בריא פסוקים ומשוקים ודברי דוד המלך ודברי הנביא חדר אנשים ודברי שנאה סבבוני ס׳ חפקד ב׳ ושמלבה ואיסה חפקד אחכחלים חפקד עליו רשע: ס׳
קדמייה נכון לבי אלהים נסן לבי ואמרה ס׳ עורה כבודי עוררה אזמרך עד שמים ושמה על־הארץ דלו מבשה עלי חוסדיבע עוי מ״שר חלא אוסה אחוי: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

בחשפטו ב׳ חד ר״א פסד וחד כיוף פסיק ושמע בחשפטו ר״א רשע ולא ויקרעינו׳ מעברסר ב׳ וכימל יחוד ישוד עלכן אבריך מעבוש׳ ס׳ לחדיא
ואחות אחבשמי ושטחנני כיל ושטנוני ל״ך ולפ״ע ב׳ ושטנוני טל וכן יק״ס׳. מ״ע ב׳ ומעמד ויעבו כמעשל קנאה ויעבו כמעל בשלש׳ ס׳ ויבשר ב׳ ומשל
וישבחון קשרי יד קמו ובשו׳ ס׳:

1

ב רָשָׁע וְשָׁטָן יַעֲמֹד עַל יְמִינוֹ׃ בְּהִשָּׁפְטוֹ
ג יֵצֵא רָשָׁע וּתְפִלָּתוֹ תִּהְיֶה לַחֲטָאָה׃
ד יְהִי יָמָיו מְעַטִּים פְּקֻדָּתוֹ יִקַּח אַחֵר׃
ה יִהְיוּ בָנָיו יְתוֹמִים וְאִשְׁתּוֹ אַלְמָנָה׃ וְנוֹעַ
ו יָנוּעוּ בָנָיו וְשִׁאֵלוּ וְדָרְשׁוּ מֵחָרְבוֹתֵיהֶם׃
ז יִנָּקֵשׁ נוֹשֶׁה לְכָל אֲשֶׁר לוֹ וּבְזוּ׃
ח זָרִים יְגִיעוּ אַל יְהִי לוֹ מָשֵׁךְ חָסֶד
ט וְאַל יְהִי חוֹנֵן לְיְתוֹמָיו׃ יְהִי אַחֲרִיתוֹ לְהַכְרִית
י בְּדוֹר אַחֵר יִמַּח שְׁמָם׃ יִזָּכֵר עֲוֹן
יא אֲבוֹתָיו אֶל יְהוָה וְחַטַּאת אִמּוֹ אַל
יב תִּמַּח׃ יִהְיוּ נֶגֶד יְהוָה תָּמִיד וִיכָרֵת מֵאֶרֶץ
יג זִכְרָם׃ יַעַן אֲשֶׁר לֹא זָכַר עֲשׂוֹת חָסֶד
יד וַיִּרְדֹּף אִישׁ עָנִי וְאֶבְיוֹן׃ וְנִכְאֵה לֵב
טו לְמוֹתֵת׃ וַיֶּאֱהַב קְלָלָה וַתָּבוֹא אֵלָיו׃ וְלֹא
טז חָפֵץ בְּבְרָכָה וַתִּרְחַק מִמֶּנּוּ׃ וַיִּלְבַּשׁ
יז קְלָלָה כְּמַדּוּ׃ וַתָּבֹא כַמַּיִם בְּקִרְבּוֹ
יח וְכַשֶּׁמֶן בְּעַצְמוֹתָיו׃ תְּהִי לוֹ כְּבֶגֶד יַעְטֶה
יט וּלְמָזַח תָּמִיד יַחְגְּרֶהָ׃ זֹאת פְּעֻלַּת
כ שְׂטָנַי מֵאֵת יְהוָה וְהַדֹּבְרִים רָע עַל
כא נַפְשִׁי׃ וְאַתָּה יְהוָה אֲדֹנָי עֲשֵׂה אִתִּי לְמַעַן
כב שְׁמֶךָ כִּי טוֹב חַסְדְּךָ הַצִּילֵנִי׃ כִּי עָנִי
כג וְאֶבְיוֹן אָנֹכִי וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי׃ כְּצֵל
כד כְּנָטוּתוֹ נֶהֱלָכְתִּי נִנְעַרְתִּי כָּאַרְבֶּה׃ בִּרְכַּי
כה כָּשְׁלוּ מִצּוֹם וּבְשָׂרִי כָּחַשׁ מִשָּׁמֶן׃
כו וַאֲנִי הָיִיתִי חֶרְפָּה לָהֶם׃ יִרְאוּנִי יָנִיעוּן
כז רֹאשָׁם׃ עָזְרֵנִי יְהוָה אֱלֹהָי הוֹשִׁיעֵנִי
כח כְּחַסְדֶּךָ׃ וְיֵדְעוּ כִּי יָדְךָ זֹאת אַתָּה יְהוָה׃

2

כט עֲשִׂיתָהּ׃ יְקַלְלוּ הֵמָּה וְאַתָּה תְּבָרֵךְ קָמוּ׃
ל וַיֵּבֹשׁוּ וְעַבְדְּךָ יִשְׂמָח׃ יִלְבְּשׁוּ שׂוֹטְנַי
לא כְּלִמָּה וַיַּעֲטוּ כַמְעִיל בָּשְׁתָּם׃ אוֹדֶה
לב יְהוָה מְאֹד בְּפִי וּבְתוֹךְ רַבִּים אֲהַלְלֶנּוּ׃
לג כִּי יַעֲמֹד לִימִין אֶבְיוֹן׃ לְהוֹשִׁיעַ
לד מִשֹּׁפְטֵי נַפְשׁוֹ׃
לה לְדָוִד מִזְמוֹר׃
לו נְאֻם יְהוָה לַאדֹנִי שֵׁב לִימִינִי עַד אֲשִׁית
לז אֹיְבֶיךָ הֲדֹם לְרַגְלֶיךָ׃ מַטֵּה עֻזְּךָ
לח יִשְׁלַח יְהוָה מִצִּיּוֹן׃ רְדֵה בְּקֶרֶב אֹיְבֶיךָ׃
לט עַמְּךָ נְדָבֹת בְּיוֹם חֵילֶךָ בְּהַדְרֵי קֹדֶשׁ מֵרֶחֶם
מ מִשְׁחַר לְךָ׃ טַל יַלְדֻתֶיךָ׃ נִשְׁבַּע יְהוָה
מא וְלֹא יִנָּחֵם׃ אַתָּה כֹהֵן לְעוֹלָם׃ עַל
מב דִּבְרָתִי מַלְכִּי צֶדֶק׃ אֲדֹנָי עַל יְמִינֶךָ מָחַץ
מג בְּיוֹם אַפּוֹ מְלָכִים׃ יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא
מד גְוִיּוֹת מָחַץ רֹאשׁ׃ עַל אֶרֶץ רַבָּה׃
מה מִנַּחַל בַּדֶּרֶךְ יִשְׁתֶּה עַל כֵּן׃ יָרִים רֹאשׁ׃
מו הַלְלוּיָהּ׃
מז אוֹדֶה יְהוָה בְּכָל לְבָב׃ בְּסוֹד יְשָׁרִים וְעֵדָה׃
מח גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה׃ דְּרוּשִׁים לְכָל חֶפְצֵיהֶם׃
מט הוֹד וְהָדָר פָּעֳלוֹ׃ וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד׃
נ זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאֹתָיו׃ חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה׃
נא טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו׃ יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ׃ כֹּחַ מַעֲשָׂיו
נב הִגִּיד לְעַמּוֹ׃ לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם׃ מַעֲשֵׂי
נג יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט׃ נֶאֱמָנִים כָּל פִּקּוּדָיו׃
נד סְמוּכִים לָעַד לְעוֹלָם׃ עֲשׂוּיִם בֶּאֱמֶת
נה וְיָשָׁר׃ פְּדוּת שָׁלַח לְעַמּוֹ׃ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ׃

ב׳ פסוקין בטיס דשטיע חד לחבריה קדמיה דאמיר פגיע על עבדך
חדשיעני בחסדך עזרני חדשיעני בחסדך ורומין לחון ח״ב ע״ר׃ ס׳

בחוזיה רובה מבאה לבב לפרוסק אזר בגיר חזיר ופרוספרת
שנאתיו׃ ס׳ ופיג עליה מלכות׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מבורך. ב׳ וחד ומבורך וטוב ברוך עבד אלהים אשר יחזה מבורך מ׳ שסר יחד שם מבורך ראיוב: ומבורך לעולם: ס׳:

מהלל ב׳ ושמעה מהלל אקרא ויקום וחבורו מעורה שמשראל: ס׳ לישרים ב׳ ומלו לישרים מאלה ויטלה מה בא שלך אחר: מבן לישרים ושרים: ס׳:

קדוש ונורא שמו׳ ראשית חכמה יראת
יהוה שכל טוב׳ לכל עשיהם׳
תהלתו עמדת לעד׳
הללויה׳
אשרי איש ירא את יהוה׳ במצותיו חפץ׳
מאד׳ גבור בארץ׳ יהיה זרעו דור׳
ישרים יברך׳ הון ועשר בביתו׳
וצדקתו עמדת לעד׳ זרח בחשך אור׳
לישרים׳ חנון ורחום וצדיק׳ טוב איש
חונן ומלוה׳ יכלכל דברים במשפט׳
כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק׳
משמועה רעה׳ לא ייראנ כון לבו׳
בטוח ביהוה׳ סמוך לבו לא ייראה עד
אשר יראה בצריו׳ פזר נתן לאביונים׳
צדקתו עמדת לעד׳ קרנו תרום
בכבוד׳ רשע יראה׳ ויכעס שניו׳
ישחק ונמס׳ תאות רשעים תאבד׳
הללויה׳
הללו עבדי יהוה׳ הללו את שם יהוה׳
יהי שם יהוה מברך׳ מעתה ועד עולם׳
ממזרח שמש עד מבואו׳ מהלל שם יהוה׳
רם על כל גוים יהוה׳ על השמים כבודו׳
מי כיהוה אלהינו׳ המגביהי לשבת׳
המשפילי לראות׳ בשמים ובארץ׳
מקימי מעפר דל׳ מאשפת ירים אביון׳
להושיבי עם נדיבים׳ עם נדיבי עמו׳
מושיבי עקרת הבית׳ אם הבנים שמחה׳

הללויה׳
בצאת ישראל ממצרים׳ בית יעקב מעם׳
לעז׳ היתה׳ יהודה לקדשו׳ ישראל׳
ממשלותיו׳ הים ראה וינס׳ הירדן׳
יסב לאחור׳ ההרים רקדו כאילים׳ גבעות׳
כבני צאן׳ מה לך הים כי תנוס׳ הירדן׳
תסב לאחור׳ ההרים תרקדו כאילים׳
גבעות כבני צאן׳ מלפני אדון חולי ארץ׳
מלפני׳ אלוה יעקב׳ החפכי הצור׳
אגם מים׳ חלמיש למעינו מים׳ לא
לנו יהוה לא לנו׳ כי לשמך תן כבוד׳ על חסדך׳
על אמתך׳ למה יאמרו הגוים׳ איה׳
נא אלהיהם׳ ואלהינו בשמים כל׳
אשר חפץ עשה׳ עצביהם כסף וזהב מעשה׳
ידי אדם׳ פה להם ולא ידברו׳ עינים׳
להם ולא יראו׳ אזנים להם ולא ישמעו׳
אף להם ולא יריחון׳ ידיהם ולא ימישון׳
רגליהם׳ ולא יהלכו׳ לא יהגו בגרונם׳
כמוהם׳ יהיו עשיהם׳ כל אשר בטח בהם׳
ישראל בטח ביהוה׳ עזרם ומגנם הוא׳
בית אהרן בטחו ביהוה׳ עזרם ומגנם הוא׳
יראי יהוה בטחו ביהוה׳ עזרם ומגנם הוא׳
יהוה זכרנו יברך׳ יברך׳ את בית ישראל יברך׳
את בית אהרן׳ יברך יראי יהוה הקטנים׳
עם הגדלים׳ יסף יהוה עליכם׳ עליכם ועל׳
בניכם׳ ברוכים אתם ליהוה׳ עשה שמים׳
וארץ׳ השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני

ופיה׳ לשון ושפר ומיטבה ואחריו לא יקם עד שני ויקם יקום אלהיך מקום מקום על עמו בחל ויקם יהוה שלום׳ וכל אחריו ויטוש ב׳ כ׳ ב׳ אחרעוס הבנן לאדוקים ב׳ בפחיך׳ ס׳ ברוכים ב׳ ב׳ מל׳ חדי חל׳ ומרמסדון ושלח חדו מל׳ אלמי שאול׳ ירדון ב׳ חד חל׳ וחד מל׳ ומלכה ושבריסם ששי׳ ס׳ ומבורך ומבורך ל׳ ברוך ל׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

אדם׃ לא תמתים יהללו יה ולא כל ירדי דומה׃
ואנחנו נברך יה׃ מעתה ועד עולם׃
הללויה׃

אהבתי כי ישמע יהוה׃ את קולי תחנוני׃
כי הטה אזנו לי׃ ובימי אקרא׃ אפפוני׃
חבלי מות ומצרי שאול מצאוני׃ צרה
ויגון אמצא׃ ובשם יהוה אקרא׃ אנה
יהוה מלטה נפשי׃ חנון יהוה וצדיק׃
ואלהינו מרחם׃ שמר פתאים יהוה דלותי
ולי יהושיע׃ שובי נפשי למנוחיכי׃ כי
יהוה גמל עליכי׃ כי חלצת נפשי ממות׃
את עיני מן דמעה׃ את רגלי מדחי׃
אתהלך לפני יהוה׃ בארצות החיים׃
האמנתי כי אדבר׃ אני עניתי מאד׃ אני
אמרתי בחפזי׃ כל האדם כזב׃ מה אשיב
ליהוה כל תגמולוהי עלי׃ כוס ישועות
אשא ובשם יהוה אקרא׃ נדרי ליהוה
אשלם נגדה נא׃ לכל עמו׃ יקר בעיני׃
יהוה המותה לחסידיו׃ אנה יהוה כי אני
עבדך אני עבדך׃ בן אמתך פתחת ל
מוסרי׃ לך אזבח׃ זבח תודה ובשם יהוה
אקרא׃ נדרי ליהוה אשלם נגדה נא׃
לכל עמו׃ בחצרות בית יהוה בתוככי ירושלם׃
הללויה׃

הללו את יהוה כל גוים׃ שבחוהו כל האמים׃
כי גבר עלינו חסדו׃ ואמת יהוה לעולם׃
הללויה׃

הודו ליהוה כי טוב׃ כי לעולם חסדו׃
יאמר נא ישראל׃ כי לעולם חסדו׃
יאמרו נא בית אהרן׃ כי לעולם חסדו׃
יאמרו נא יראי יהוה׃ כי לעולם חסדו׃
מן המצר קראתי יה׃ ענני במרחב יה׃
יהוה לי לא אירא׃ מה יעשה לי אדם׃
יהוה לי בעזרי׃ ואני אראה בשנאי׃
טוב לחסות ביהוה׃ מבטח באדם׃
טוב לחסות ביהוה׃ מבטח בנדיבים׃
כל גוים סבבוני׃ בשם יהוה כי אמילם׃
סבבוני גם סבבוני׃ בשם יהוה כי אמילם׃
סבבוני כדבורים׃ דעכו כאש קוצים בשם׃
יהוה כי אמילם׃ דחה דחיתני לנפל׃
ויהוה עזרני׃ עזי וזמרת יה ויהי לי׃
לישועה׃ קול רנה וישועה באהלי׃
צדיקים ימין יהוה׃ עשה חיל׃ ימין יהוה
רוממה ימין יהוה׃ עשה חיל׃ לא אמות
כי אחיה׃ ואספר׃ מעשי יה׃ יסר יסרני׃
יה ולמות לא נתנני׃ פתחו לי שערי צדק
אבא בם אודה יה׃ זה השער ליהוה
צדיקים יבאו בו׃ אודך כי עניתני׃
ותהי לי לישועה׃ אבן מאסו הבונים׃
היתה לראש פנה׃ מאת יהוה היתה
זאת היא נפלאת בעינינו׃ זה היום
עשה יהוה׃ נגילה ונשמחה בו׃ אנא
יהוה הושיעה נא׃ אנא יהוה הצליחה נא׃
ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אחריו ג׳ ומל׳ ושמעתון ושמה אחיוהם אשר בעיר זרים אדוניו ואם
בני האדם אחריהם חמ׳ ׃ ואמרתי ב׳ ושמעתון חנה ואמרתי ואמרתי ל׳ ע׳ ׃

ל׳ פמוין באלפא ביתא מן דל מלין ושמעתון בפקודיך אשיחה
ואשתעשע במצותיך דעבדת שבאמרי קדאמתך חדשרבני ׃ ס׳ ׃

אל יהוה נא אל נא אסרוחג בעבדתיס שמקרשת גל מעבלי חרפה ובוז כי ערתיך נצרתי
המזבח אלי אתה ואודך אלהי ארוממך גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך
הודו ליהוה כי טוב גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי
כי לעולם חסדו קדוש

אשריתמימי דרך החלכים בתורת יהוה דבקה לעפר נפשי חיני כדברך
אשרי נצרי עדותיו בכל לבב דרשוהו דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך
אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו ׃ דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך
אתה צויתה פקודיך לשמר מאד גלה נפשי מתוגה קימני כדברך
אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני
אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי
אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני
את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי

במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב
בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב
בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי
ברוך אתה יהוה למדני חקיך הטה לבי אל עדותיך ואל אל בצע
בשפתי ספרתי כל משפטי פיך ב׳ דעבר עיני מראות שוא בדרכך חיני
בדרך עדותיך ששתי כעל כל הון אשר לרעתך
בפקודיך אשיחה ואביטה ארחתיך הדעבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים
בחקותיך אשתעשע לא אשכח דברך הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חיני

גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך ויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך
גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך כי בטחתי בדברך
גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך ואל תצ מפזבאמת שרמא כי לא שפטיך יחלתי
גרסה נפשי תאבה אל משפטיך בכל עת ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד
גערת זדים ארורים השגים ממצותיך ואתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי

יגרוני ל׳ וחס׳ ושמעתון כי יגרו ימשבו האף וחזה מה דעבר חרפתי אשר יגרתי ואשר יגרו ריבא לי ועניתי בלעגוחם ב׳ בוט׳ ׃ דיבר ג׳ חס׳ ושמעתון מדרי ענגנא
בי אנו ובעליה אזל דיקר ואנו ובשבילי דעבר לעבר מד אזדר שרבאנו ׃ אורך ל׳ ב׳ מל׳ דיד חס׳ וחדרפה ארך ביבטה אורך גדר דשמה דשמה כיבן ארן דחל דרך ב׳ מחסן
דאשלוט חד ׃ ס׳ ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש׃
ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי׃
ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה
בחקיך׃
זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני׃
זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני׃
זדים חליצני עד מאד מתורתך לא נטיתי׃
זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם׃
זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך׃
זמרות היו לי חקיך בבית מגורי׃
זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך׃
זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי׃
חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך׃
חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך׃
חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך׃
חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך׃
חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי׃
חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׃
חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃
חסדך יהוה מלא הארץ חקיך למדני׃
טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך׃
טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי׃
טרם אענה אני שוגג ועתה אמרתך שמרתי׃
טוב אתה וטיב למדני חקיך׃
טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך׃

טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי׃
טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך׃
טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף׃
ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃
יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃
ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה ענתני׃
יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃
יבאוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשועי׃
ישן עתה תורתך׃
יחילבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃
בלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי׃
כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃
כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי׃
כמה הימים עבדך מתי תעשה ברדפי משפט׃
כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך׃
כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃
כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך׃
כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך׃
לעולם יהוה דברך נצב בשמים׃
לדור ודור אמונתך כוננת ארץ ותעמד׃
למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃
לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי׃
לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני׃

פקודיך ו חסדיך ומשפט אמונתיך פקודיך ונצר ומצותיך ואתחלטר
ביחבח זאת חיתה לי בגרעם בלוגם בארץ ינלש אמרי׃

שעשע ו חסד וכיפטחון בב עדותיך שעשועים ובו אזני ראמיך לחר
תמיד עד ומיעוך מיגאתי ומאמתי לשמעך ושעשע אוכבני אדני׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בזנפולו לבאתי לבחון בבוא אליו אילו וכול הדומה לחם
בשלום מפריס בנעמה ושומר לשלם: בן אשרי לראני לראנבה אילוכי
הדומה להם בבנו: ס:

גבלה ב טל״ה וחל בוא א ושרמטחון כי הדומה לא ובלה לכל תכלה ראותי
אמרהחה לא ובלא: ב: חיותני ב חד פלוחד קלי חיותנו מירדיבור
כיבב חיותני: כ:

לך אני חושיענו כי פקודיך דרשתי
לן קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן
לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד
מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי
מאויבי תחכמנו מצותך כי לעולם היא לי
מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי
מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי
מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך
ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני
מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי
מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר
נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי
נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך
נענותי עד מאד יהוה חיני כדברך
נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני
נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי
נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי
נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה
נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב
סעפים שנאתי ותורתך אהבתי
סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי
סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי
סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי
סעדני ואוושעה ואשעה חוקיך תמיד
סלית כל שוגים מחקיך כי שקר תרמיתם
סגים שבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיך
סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי
עשיתי משפט וצדק בל תניחני לעשקי
ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים
עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך
עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני
עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך
עת לעשות ליהוה הפרו תורתך
על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז
על כן כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי
פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי
פתח דבריך יאיר מבין פתיים
פיפערתי ואשאפה כי למצותיך יאבתי
פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך
פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און
פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך
פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך
פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך
צדיק אתה יהוה וישר משפטיך
צויתה צדק עדותיך ואמונה מאד
צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי
צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה
צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי

ואדיעה ו ומישמט ט לא מרגלים אותם ועצה חזרה עריקי מעריק מקיטקא יחוד דבר עבי ואדיעה אמר מסתרים כי אין אחוק לאמל: מל אל בוא איוב בבול פחק אמרה
ואבוד ושמח ואדון משפט ופיקוד ושא ואחזה חוקיב ואמונה לבן לעשהוה ודבריב ב מ חד שרב עבדך לטוב: ס ממון באלף בחוק אחר בחון קם מדון ומני
מדיעים עשאולו מ שפט ודיין: ס

מן ראש מתפר עד אלף בית הבוכא חנני וחנני׃ ותן ראשה ראלף בוכ׳ עד סופה אמתן חנני ב מ׳ ב׳ חנני ושמשתון דרך הדרממני חלוקת פנין כבל לב
פנה אלוהנני׃ אלהבה ב׳ ושמשתון מאהבה אשר אהבה סופה אמריקי מאד׃ מן ומדרין ל׳ ואמרי ממה ואמדבא ובדרך נבצאן ובדרקו ואבלם

ג׳ עֲדֹ֫תֶ֥יךָ עָדֹ֥ק לְעוֹלָ֑ם וְתוֹרָתְ֝ךָ אֱמֶֽת׃
צַרוּנִי וְקוּנִי מִצְוֹתֶ֑יךָ מַעֲשֹׂתֶ֝יךָ שַׁעֲשָׁעָֽי׃ ו׳ וחס׳
עֲדֹ֥ת עֵדְוֹתֶ֑יךָ לְעוֹלָ֑ם הֲבִינֵ֥נִי וְאֶחְיֶֽה׃

קָרָ֥אתִי בְכָל־לֵ֑ב עֲנֵ֥נִי יְהוָ֑ה חֻקֶּ֖יךָ אֶצֹּֽרָה׃
קְרָאתִ֥יךָ הוֹשִׁיעֵ֑נִי וְאֶשְׁמְרָ֥ה עֵדֹתֶֽיךָ׃
ב׳ ח׳ קדמו באלף ביתא
קִדַּמְתִּי בַנֶּ֫שֶׁף וַאֲשַׁוֵּ֥עָה לְדְבָרֶ֑יךָ יִחַלְתִּֽי׃ לדבריך ל׳ נב׳
קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶֽךָ׃
קוֹלִי שְׁמַעָה כְּחַסְדֶּ֑ךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶ֝ךָ חַיֵּֽנִי׃
קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּ֑ה מֵתוֹרָתְ֝ךָ רָחָֽקוּ׃ ב׳ חטא
ל׳ קָרוֹב אַתָּה יְהוָ֑ה וְכָל־מִצְוֹתֶֽיךָ אֱמֶֽת׃
ב׳ ג׳ אחר קָדַ֥ם יָדַ֫עְתִּי מֵעֵדֹתֶ֑יךָ כִּי לְעוֹלָ֥ם יְסַדְתָּֽם׃
ל׳ ראֵ֥הָ עָנְיִ֑י וְחַלְּצֵ֫נִי כִּ֥י תוֹרָתְ֝ךָ לֹא שָׁכָֽחְתִּֽי׃
ל׳ רִיבָ֥הּ רִיבִי וּגְאָלֵ֑נִי לְאִמְרָתְ֝ךָ חַיֵּֽנִי׃
רָחוֹק מֵרְשָׁעִ֑ים יְשׁוּעָ֥ה כִּ֝חֻקֶּ֗יךָ לֹא דָרָֽשׁוּ׃
ל׳ פסו׳ רַחֲמֶ֥יךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטְ֝ךָ חַיֵּֽנִי׃ וחד ובלשון
ל׳ רַבִּים רֹדְפַ֥י וְצָרָ֑י מֵעֵדְוֹתֶ֝ךָ לֹא נָטִֽיתִי׃
ל׳ רָאִ֥יתִי בֹגְדִ֑ים וָאֶתְקוֹטָטָ֗ה אֲשֶׁר אִמְרָתְ֝ךָ לֹא שָׁמָֽרוּ׃
ל׳ ראֶ֥ה כִּי־פִקּוּדֶ֑יךָ אָהָ֫בְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּ֥ךָ חַיֵּֽנִי׃
ג׳ ראֹ֥שׁ דְּבָרְ֑ךָ אֱמֶת וּלְעוֹלַ֥ם כָּל־מִשְׁפַּט־צִדְקֶֽךָ׃ ל׳ ראש פסוק

שָׂרִ֥ים רְדָפוּנִי חִנָּ֑ם וּ֝מִדְּבָרֶ֗יךָ פָּחַד לִבִּֽי׃ ומדבריך ל׳ נב׳
ה׳ נב׳ שָׂ֥שׂ אָנֹ֑כִי עַל־אִמְרָתֶ֝ךָ כְּמוֹצֵ֥א שָׁלָל רָֽב׃ ט׳
ל׳ שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וְאֵתָ֑עֵבָה תּוֹרָתְ֝ךָ אָהָֽבְתִּֽי׃
ל׳ שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶֽךָ׃
שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶ֑ךָ וְאֵין־לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃

ל׳ פסוק׳ ראיתי בוז׳ לבגדים׳ תקלה לך מעבשרה עם אשר ומרבא ואמר עשו
ומה ברבוא רשע ישראל לא ועדר לך ומטטר עליהון למען ולקיים אוקי
בחדרן ומבי לבן ומטר אעשה אם גבורים כל הארץ מה דוקן לה׳׃ ס׳׃

ל׳ שִׁבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְ֑ךָ יְהוָה וּ֝מִצְוֹתֶ֗יךָ עָשִֽׂיתִי׃
ב׳ שָׁמְרָ֥ה נַפְשִׁ֑י עֵדֹתֶ֝יךָ וַאֲהַבְּֽם מְאֹֽד׃ ב׳ במס׳ חמיד אנ׳
שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶ֑יךָ וְעֵדֹתֶ֝יךָ כִּי כָל־דְּרָכַ֥י נֶגְדֶּֽךָ׃

תִּקְרַ֥ב רִנָּתִ֑י לְפָנֶ֝יךָ יְהוָה כִּדְבָרְ֥ךָ הֲבִינֵֽנִי׃
תָּבוֹא תְחִנָּתִ֑י לְפָנֶ֝יךָ כְּאִמְרָתְ֥ךָ הַצִּילֵֽנִי׃ ל׳
ל׳ תַּבַּעְנָה שְׂפָתַ֫י תְּהִלָּ֥ה כִּי תְלַמְּדֵ֥נִי חֻקֶּֽיךָ׃
תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶ֑ךָ כִּי כָל־מִצְוֹתֶֽיךָ צֶֽדֶק׃
תְּהִי־יָדְ֥ךָ לְעָזְרֵ֑נִי כִּ֝פִקּוּדֶ֗יךָ בָּחָֽרְתִּֽי׃
תָּאַ֥בְתִּי לִישׁוּעָתְ֑ךָ יְהוָה וְתוֹרָתְ֥ךָ שַׁעֲשֻׁעָֽי׃ ח׳ חס׳
ל׳ תְּחִי־נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶ֑ךָּ וּ֝מִשְׁפָּטֶ֗יךָ יַעֲזְרֽוּנִי׃ ב׳ חס׳
ב׳ ג׳ אחר תָּעִ֥יתִי כְשֶׂה אֹבֵ֑ד בַּקֵּ֥שׁ עַבְדֶּ֝֗ךָ כִּי מִצְוֹתֶ֥יךָ לֹא שָׁכָֽחְתִּֽי׃ קרוט

שִׁ֥יר הַמַּֽעֲלוֹת׃
אֶל־יְהוָה בַּצָּרָתָ֥ה לִּי קָרָ֑אתִי וַיַּעֲנֵֽנִי׃
יְהוָה הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת־שֶׁקֶר לְשׁוֹן רְמִיָּֽה׃ ל׳ מה יתן לך ומה יסיף לך לשון רמיה׃ פסוק׳ ג׳ איש
חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחֲלֵי רְתָמִים׃ ב׳ בחיון לקח׳ לך׃
אוּיָה־לִּי כִּי־גַרְתִּי מֶשֶׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם אָהֳלֵי קֵדָר׃ ל׳ חס׳
רַבַּת שָׁכְנָה־לָּ֫הּ נַפְשִׁי עִם שׂוֹנֵא שָׁלוֹם׃ ל׳
אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הֵמָּה לַמִּלְחָמָֽה׃ ל׳

שִׁ֥יר לַמַּֽעֲלוֹת׃ ל׳ נב׳
אֶשָּׂא עֵינַי אֶל־הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִֽי׃ נב׳ ב׳ ומל׳ ויחזקאל דמות במ׳ ב׳
עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ ל׳
אַל־יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶ֑ךָ אַל־יָנוּם שֹׁמְרֶֽךָ׃
הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃

מעבי יהוה ס׳ בבל אשר מן יש בבנו ושמע ביה שאל לך אחוב ומנה אנני
גר ראית מעשי מעבי מחוה עב אחוב עבדי מעבדוהו ושלם יהוה ומן ראש
ומלא עבדי ודיא כל ישראל בוז׳׃ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ו׳ ראש פרוק מילה חדוק ופטוק שמוד ומימסן ונאמטרשמה וטרעיימ
לנב שמוד וחבאמסב ומיחוד שמוד ובאוב שמוד ולשלחשמה ובאן שמוד
בי שרמדו ישבו׳ ס׳

בן אשר חנה כמנו עבדים ששים עון שבטוק בן נפילו חנה ששה׳ ס׳
נחלה ב׳ בטוע בטוק נחלה מיניים ועולב חבבול נחלה עבר על נפשנו׳ ס׳

יהוה שמרך יהוה עלך על יד ימינך׳
יומם השמש לא יכבה וירח בלילה׳
יהוה ישמרך מכל רע ישמר את
נפשך׳ יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה
ועד עולם׳

קכא

שיר המעלות לדוד׳
שמחתי באמרים לי בית יהוה נלך׳
עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלם׳
ירושלם הבנויה כעיר שחברה לה יחדו׳
שששם עלו שבטים שבטיה עדות
לישראל להודות לשם יהוה כי
שמה ישבו כסאות למשפט כסאות
לבית דויד׳ שאלו שלום ירושלם
ישליו אהביך יהי שלום בחילך
שלוה בארמנותיך׳ למען אחי ורעי
אדברה נא שלום בך׳ למען בית
יהוה אלהינו אבקשה טוב לך׳

קכב

שיר המעלות׳
אליך נשאתי את עיני הי שבי בשמים׳
הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם׳
כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו
אל יהוה אלהינו עד שיחננו חננו׳
יהוה חננו כי רב שבענו׳ רבת שבעה
לה נפשנו הל עג השאנים הכז
לגאיונים׳

קכג

שיר המעלות לדוד׳
לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל
לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם׳
אז חיים בלעונו בחרות אפם בנו׳
אז המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו׳
אז עבר על נפשנו המים הזידונים׳
ברוך יהוה שלא נתנו טרף לשניהם׳
נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים׳
הפח נשבר ואנחנו נמלטנו׳
עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ

שיר המעלות

הבטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט
לעולם ישב׳ ירושלם הרים סביב
לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד
עולם׳ כי לא ינוח שבט הרשע על גורל
הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים
בעולתה ידיהם׳ היטיבה יהוה לטובים
ולישרים בלבותם׳ והמטים עקלקלותם
יולכם יהוה׳ את פעלי און שלום
על ישראל׳

קכד

שיר המעלות׳
בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים׳
אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז
יאמרו בגוים׳ הגדיל יהוה לעשות
עם אלה׳ הגדיל יהוה לעשות עמנו
היינו שמחים׳ שובה יהוה את
שבותנו כאפיקים בנגב׳ הזרעים
בדמעה ברנה יקצרו׳ הלוך ילך ובכה נשא
משך הזרע בא יבוא ברנה נשא אלמתיו׳

ודמיינם׳ ו׳ ופיבל אחלים חפשים אחלי ומחמדים כי לא ישוק שבט שמר בו רשע מבל אשר נעשה על הארץ כי אם כל זה נטשמ׳ ס׳ בגדל ומגדל ל׳ פטר וסימנים
אוסטרא אחוסטרא ובמלן טיקלא׳ ס׳ בן נפולי לה לחוחד שקוד לנו קיקמוד מ׳ מאיך ומיי ב׳ שופר שחוד׳ ר׳ ס׳ ו׳ בן אשר וסיומן בשחפרוחל׳ ר׳ ס׳ ו׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

שיר המעלות לשלמה

אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו
אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד
שומר׳ שוא אלם׳ מ׳ שכמי קום מאחרי
שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנה
הנה נחלת יהוה בנים שכר פרי הבטן
כחצים ביד גבור כן בני הנעורים
אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו ממנה
לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער׳
שיר המעלות

אשרי כל יראי יהוה המהלך בדרכיו
יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך
אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך
כשתלי זיתים סביב לשלחנך הנה
כי כן יברך גבר ירא יהוה יברכך יהוה
מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך
וראה בנים לבניך שלום על ישראל׳
שיר המעלות

רבת צרוני מנעורי יאמר נא ישראל
רבת צרוני מנעורי גם לא יכלו לי
על גבי חרשו חרשים האריכו למענותם
יהוה צדיק קצץ עבות רשעים
יבשו ויסגו אחור כל שנאי ציון יהיו
כחציר גגות שקדמת שלף יבש שלא
מלא כפו קוצר וחצנו מעמר ולא
אמרו העברים ברכת יהוה אליכם
ברכנו אתכם בשם יהוה׳

אם יהוה לא׳ ב׳ ריש פסוק ומיהו אם לא אלבוש אבל אם לא׳ ומיהו אם לא׳ וכשמר לשומר אבל דמי דבמרוב אם לא׳ וכשמרנו אם לא׳ לגשמוב חוטי שומר׳ ומשמרנו אם לא׳ ומיהו׳ ס׳

ולא אמר׳ ומיהו ב׳ מ׳ ב׳ ואם לא׳ ומיהו׳ ושמעה ושמעה בשלם אפיא מיהו ומיהו׳ ס׳

אמיצים ב׳ ב׳ מלא רב חל ומיהו מראשם מטרו ומיהו לא׳ ומיהו מי ומיהו׳ אמר אמיצים ובלומשנות שבאמצים׳ אשרמר ב׳ מקבר פטוח אשרי הגבר אשרמלא תבר אשרמלא תבר׳ ס׳

שיר המעלות לדוד

ממעמקים קראתיך יהוה׳ אדני שמע בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול
תחנוני׳ אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד׳ כי עמך הסליחה למען תורא׳
קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו חוחלתי׳ נפשי לאדני משמרים לבקר
שמרים לבקר׳ יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות׳ והוא
יפדה את ישראל מכל עונתיו׳
שיר המעלות לדוד

יהוה לא גבה לבבי ולא רמו עיני ולא הלכתי
בגדלות ובנפלאות ממני׳ אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמל עלי אמו כגמל
עלי נפשי׳ יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם׳
שיר המעלות

זכור יהוה לדוד את כל עניתו׳ אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב׳ אם
אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי׳ אם אתן שנת לעיני לעפעפי
תנומה׳ עד אמצא מקום ליהוה׳ משכנות לאביר יעקב׳ הנה שמענוה
באפרתה מצאנוה בשדי יער׳ נבואה למשכנותיו׳ נשתחוה להדם רגליו
קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך׳ כהנך ילבשו צדק וחסידיך ירנו׳ בעבור

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

דוד עבדך אל תשב פני משיחך׃ נשבעתי
יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי
בטנך אשית׃ לבסאך׃ אם ישמרו
בניך בריתי ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי־
עד׃ ושבו לבסאך׃ כי בחר יהוה בציון
אוה למושב לו׃ זאת מנוחתי עדי־עד
פה אשב כי אותיה׃ צידה ברך אברך
אביונה׃ אשביע לחם׃ וכהניה׃
אלבישו ישע׃ וחסידיה רנן ירננו׃ שם
אצמיח קרן לדוד׃ ערכתי נר למשיחי׃
אויביו אלבישם בשת׃ ועליו יציץ נזרו׃
שיר המעלות לדוד׃

הנה מה טוב ומה נעים׃ שבת אחים גם יחד׃
כשמן הטוב׃ על הראש׃ יורד על הזקן׃
זקן אהרן׃ שיורד׃ על פי מדותיו׃ כטל
חרמון שיורד׃ על הרי ציון׃ כי שם צוה
יהוה את הברכה׃ חיים עד העולם׃
שיר המעלות׃

הנה ברכו את יהוה׃ כל עבדי יהוה׃ העמדים
בבית יהוה׃ בלילות׃ שאו ידכם קדש
וברכו את יהוה׃ יברכך יהוה׃ מציון׃ עשה
שמים וארץ׃
הללויה׃

הללו את שם יהוה׃ הללו עבדי יהוה׃
שעמדים בבית יהוה׃ בחצרות בית אלהינו׃
הללויה׃ כי טוב יהוה׃ זמרו לשמו׃ כי נעים׃ כי
יעקב בחר לו יה׃ ישראל לסגלתו׃

כי אני ידעתי׃ כי גדול יהוה׃ ואדנינו׃ מכל
אלהים׃ כל אשר חפץ׃ יהוה עשה
בשמים׃ בארץ׃ בימים׃ ובכל תהומות׃
מעלה נשאים׃ מקצה הארץ׃ ברקים
למטר עשה׃ מוצא רוח׃ מאוצרותיו׃
שהכה בכורי מצרים׃ מאדם׃ עד בהמה׃
שלח אתות ומפתים׃ בתוכך מצרים׃
בפרעה׃ ובכל עבדיו׃ שהכה גוים רבים׃
והרג מלכים עצומים׃ לסיחון מלך
האמרי׃ ולעוג מלך הבשן׃ ולכל ממלכות
כנען׃ ונתן ארצם׃ נחלה׃ נחלה
לישראל עמו׃ יהוה שמך לעולם׃
יהוה זכרך לדר ודר׃ כי ידין יהוה עמו׃ ועל
עבדיו יתנחם׃ עצבי הגוים׃ כסף
וזהב׃ מעשה ידי אדם׃ פה להם ולא
ידברו׃ עינים להם ולא יראו׃ אזנים להם
ולא יאזינו׃ אף אין רוח בפיהם׃
כמוהם יהיו עשיהם׃ כל אשר בטח בהם׃
בית ישראל׃ ברכו את יהוה׃
בית אהרן׃ ברכו את יהוה׃
בית הלוי׃ ברכו את יהוה׃
יראי יהוה׃ ברכו את יהוה׃
ברוך יהוה מציון׃ שכן ירושלם׃ הללויה׃

הודו ליהוה כי טוב׃ כי לעולם חסדו׃
הודו לאלהי האלהים׃ כי לעולם חסדו׃
הודו לאדני האדנים׃ כי לעולם חסדו׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו
לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו
לרקע הארץ על המים כי לעולם חסדו
לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו
את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו
למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו
ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו
ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו
לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו
והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו
ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו
למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו
למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו
ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו
לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו
ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו
ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו
נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו
שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו
ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו
נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו
הודו לאל השמים כי לעולם חסדו

על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו
בזכרנו את ציון על ערבים בתוכה
תלינו כנרותינו כי שם שאלונו שובינו דברי

שיר ותולינו שמחה שירו לנו משיר ציון
איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר
אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני
תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא
אעלה את ירושלם על ראש שמחתי
זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלם
האמרים ערו ערו עד היסוד בה בת בבל
השדודה אשרי שישלם לך את גמולך
שגמלת לנו אשרי שיאחז ונפץ את
עלליך אל הסלע
לדוד
אודך בכל לבי נגד אלהים אזמרך אשתחוה
אל היכל קדשך ואודה את שמך על
חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך
אמרתך ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי
עז יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו
אמרי פיך וישירו בדרכי יהוה כי גדול
כבוד יהוה כי רם יהוה ושפל יראה וגבה
ממרחק יודע אם אלך בקרב צרה
תחיני על אף איבי תשלח ידך והושיעני
ימיני יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך
לעולם מעשי ידיך אל תרף
למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע
אתה ידעת שבתי וקומי בינתה לרעי
מרחוק ארחי ורבעי זרית וכל דרכי
הסכנתה כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

אנה ב בטע בנין ורימנון אנר אנחנו עוד אנר אלך מחר ולא
אחזי ב ורימנון במי ראן עבדך הלא אחר בשה ושאר רוח הבלולא
בת ולו קלי חדרמי מלן כאחד :ס:

ולילה ו ומשמנים בשמני אשר האיר לחם בפחשך לאור חשוך ואמר איך
חשך ושופט אילה לילה מחוד ר עב :ס: חיעת ג לישע ארש משכב זט
ונפרי ידי עת מאד :ס:

כַּלֵּה אַחוֹר וְקַדֵּם צַרְתָּנִי וַתָּשֶׁת עָלַי כַּפֶּכָה׃
פְּלִאִיתָה דַעַת מִמֶּנִּי נִשְׂגְּבָה לֹא אוּכַל
לָהּ׃ אָנָה אֵלֶךְ מֵרוּחֶךָ וְאָנָה מִפָּנֶיךָ אֶבְרָח׃
אִם אֶסַּק שָׁמַיִם שָׁם אָתָּה וְאַצִּיעָה שְׁאוֹל
הִנֶּךָּ׃ אֶשָּׂא כַנְפֵי שָׁחַר אֶשְׁכְּנָה בְּאַחֲרִית
יָם׃ גַּם שָׁם יָדְךָ תַנְחֵנִי וּתֹאחֲזֵנִי יְמִינֶךָ׃
וַאֹמַר אַךְ חֹשֶׁךְ יְשׁוּפֵנִי וְלַיְלָה אוֹר בַּעֲדִנִּי׃
גַּם חֹשֶׁךְ לֹא יַחְשִׁיךְ מִמֶּךָּ וְלַיְלָה כַּיּוֹם יָאִיר
כַּחֹשְׁכָהּ כָּאוֹרָהּ׃ כִּי אַתָּה קָנִיתָ כִלְיָתִי
תְּסָכֵנִי בְּבֶטֶן אִמִּי׃ אוֹדְךָ עַל כִּי
נוֹרָאוֹת נִפְלֵיתִי נִפְלָאִים מַעֲשֶׂיךָ וְנַפְשִׁי
יֹדַעַת מְאֹד׃ לֹא נִכְחַד עֶצְמִי מִמְּךָ אֲשֶׁר עֻשֵּׂיתִי
בַּסָּתֶר רֻקַּמְתִּי בְּתַחְתִּיּוֹת אָרֶץ׃ גָּלְמִי
רָאוּ עֵינֶיךָ וְעַל סִפְרְךָ כֻּלָּם יִכָּתֵבוּ יָמִים
יֻצָּרוּ וְלֹא אֶחָד בָּהֶם׃ וְלִי מַה יָּקְרוּ רֵעֶיךָ
אֵל מַה עָצְמוּ רָאשֵׁיהֶם׃ אֶסְפְּרֵם מֵחוֹל
יִרְבּוּן הֲקִיצוֹתִי וְעוֹדִי עִמָּךְ׃ אִם תִּקְטֹל
אֱלוֹהַּ רָשָׁע וְאַנְשֵׁי דָמִים סוּרוּ מִנִּי׃
אֲשֶׁר יֹאמְרוּךָ לְמִזְמָה נָשְׂאוּ לַשָּׁוְא עָרֶיךָ׃
הֲלוֹא מְשַׂנְאֶיךָ יְהוָה אֶשְׂנָא וּבְתַקּוֹמְמֶיךָ
אֶתְקוֹטָט׃ תַּכְלִית שִׂנְאָה שָׂנֵאתִים
לְאוֹיְבִים הָיוּ לִי׃ חָקְרֵנִי אֱלוֹהַּ וְדַע
לְבָבִי בְּחָנֵנִי וְדַע שַׂרְעַפָּי׃ וּרְאֵה אִם
דֶּרֶךְ עֹצֶב בִּי וּנְחֵנִי בְּדֶרֶךְ עוֹלָם׃

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ כלט
חַלְּצֵנִי יְהוָה מֵאָדָם רָע מֵאִישׁ חֲמָסִים׃

תִּנְצְרֵנִי׃ אֲשֶׁר חָשְׁבוּ רָעוֹת בְּלֵב כָּל־יוֹם
יָגוּרוּ מִלְחָמוֹת׃ שָׁנְנוּ לְשׁוֹנָם כְּמוֹ נָחָשׁ
חֲמַת עַכְשׁוּב׃ תַּחַת שְׂפָתָיו מוֹ סֶלָה׃ שָׁמְרֵנִי
יְהוָה מִיַּד רָשָׁע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי׃
אֲשֶׁר חָשְׁבוּ לִדְחוֹת פְּעָמָי׃ טָמְנוּ גֵאִים
פַּח לִי וַחֲבָלִים׃ פָּרְשׂוּ רֶשֶׁת לְיַד מָעְגָּל
מֹקְשִׁים שָׁתוּ לִי סֶלָה׃ אָמַרְתִּי לַיהוָה אֵלִי
אָתָּה הַאֲזִינָה יְהוָה׃ קוֹל תַּחֲנוּנָי יְהוָה׃
אֲדֹנָי עֹז יְשׁוּעָתִי׃ סַכֹּתָה לְרֹאשִׁי בְּיוֹם
נָשֶׁק׃ אַל תִּתֵּן יְהוָה מַאֲוַיִּךְ רָשָׁע זְמָמוֹ אַל
תָּפֵק יָרוּמוּ סֶלָה׃ רֹאשׁ מְסִבָּי עָמָל
שְׂפָתָימוֹ יְכַסֻּמוּ׃ יִמּוֹטוּ עֲלֵיהֶם גֶּחָלִים
בָּאֵשׁ יַפִּלֵם בְּמַהֲמֹרוֹת בַּלִּיקוּמוּ׃ אִישׁ לָשׁוֹן
בַּל־יִכּוֹן בָּאָרֶץ׃ אִישׁ חָמָס רָע יְצוּדֶנּוּ
לְמַדְחֵפֹת׃ יָדַעְתִּי כִּי־יַעֲשֶׂה יְהוָה דִּין
עָנִי מִשְׁפַּט אֶבְיֹנִים׃ אַךְ צַדִּיקִים יוֹדוּ
לִשְׁמֶךָ יֵשְׁבוּ יְשָׁרִים אֶת־פָּנֶיךָ׃

קמ
מִזְמוֹר לְדָוִד׃ יְהוָה קָרָאתִיךָ חוּשָׁה לִּי
הַאֲזִינָה קוֹלִי׃ בִּקְרֹא אֵלֶיךָ׃ תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי
קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ מַשְׂאַת כַּפַּי מִנְחַת עָרֶב׃ שִׁיתָה
יְהוָה שָׁמְרָה לְפִי׃ נְצֹר עַל־דַּל שְׂפָתָי׃
אַל־תַּט לִבִּי לְדָבָר־רָע׃ לְהִתְעוֹלֵל עֲלִלוֹת
בְּרֶשַׁע אֶת־אַנְשֵׁי פֹעֲלֵי אָוֶן וּבַל־אֶלְחַם
בְּמַנְעַמֵּיהֶם׃ יַכֵּנִי צַדִּיק חֶסֶד
וְיוֹכִיחֵנִי׃ שֶׁמֶן רֹאשׁ אַל־יָנֵא רֹאשִׁי כִּי
עוֹד וּתְפִלָּתִי בְּרָעוֹתֵיהֶם׃ נִשְׁמְטוּ בִידֵי סֶלַע

משאת ל פוס ומרב מישאר בנמלן חיב לדעלהם ומיכא אחזיהן קריא המלך לחודיע ויהי קול בחודיע וכמן ומלמי קטיהיה חזר ומשאוכבר וקרוו מלני
ויחזר אדני ה ומוסרמחן חולרגן ושרעמי כי אליך ויחיו ראל לן אל למשרטיה עבשר אמרי :ס: ליאשור ד ומוסרמחן לבן שמר לראשרי מלא חבוש לראשי סטרטר
לראשי שמאלך ומזוז קדעסדי :ס:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

שפטיהם ושמעו אמרי כי נעמו׃ כמו פלח
ובקע בארץ נפזרו עצמינו לפי׃ ס
שאול כי אליך יהוה אדני עיני בכה
חסיתי אל תערו נפשי׃ שמרני מיד
פח יקשו לי ומקשות פעלי און׃ יפלו
במו רשעים יחד אנכי עד אעבור׃ ס

קמא

משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה׃
קולי אל יהוה אזעק׃ קולי אל יהוה
אתחנן׃ אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו׃
אגיד׃ בהתעטף עלי רוחי ואתה
ידעת נתיבתי׃ בארח זו אהלך טמנו
פח לי׃ הביט ימין וראה ואין לי מכיר אבד
מנוס ממני׃ אין דורש לנפשי׃ זעקתי
אליך יהוה׃ אמרתי אתה מחסי חלקי
בארץ החיים׃ הקשיבה אל רנתי כי דלותי
מאד הצילני מרדפי׃ כי אמצו ממני׃
הוצאה ממסגר נפשי׃ להודות את שמך
ביי יכתרו צדיקים׃ כי תגמל עלי׃ ס

מזמור לדוד קמב

יהוה שמע תפלתי׃ האזינה אל תחנוני
באמנתך ענני׃ בצדקתך׃ ואל תבוא
במשפט את עבדך׃ כי לא יצדק לפניך כל
חי׃ כי רדף אויב נפשי׃ דכא לארץ חיתי
הושיבני במחשכים׃ כמתי עולם׃
ותתעטף עלי רוחי׃ בתוכי ישתומם לבי׃
זכרתי ימים מקדם׃ הגיתי בכל פעלך׃

בטעמ׳ ב׳ מל׳ ויקרא ויקרא עמו׳ ומשמאלו׳ ומפלשתי מרחבי עמי והודיעו עמי ואחרוה׳ ומיקר שמוק לכל עמי׃ ס אלהי ב׳ מל׳ הדקלי ודו׳ פתח לפניך לעשות רצונך
ג׳ מעבדין עמיה ודקי עמו׳ ומשמאלו׳ ומפלשתי מרחבי עמי והודיעו עמי ואחרוה׳ ומיקר שמוק לכל עמי׃ ס אלהי ב׳ מל׳ הדקלי ודו׳ פתח לפניך לעשות רצונך
כי אמתו אדמקלי׃ ס ; חנוכן א׳ מל׳ ומרמצה הנוכן ודומים חנוכן בנו־דיקן דאל׳ ומקרא נקמוכ׳ לי הנוכן ומשמעו׳ ד׳ מל׳ נשבעתי לחם לאי
מכל במרמצה בחוכ׳ ומנה בפלו אבוכמו באוכב׃ ס ;

בארץ חיים׃ ג׳ ומשמאלו אמרתי לו אתה אלוה ואל תלקח בארץ החיים׃ ס
פרשתי ג׳ ומשמאלו כי כאריב ודוחק ומשמים פרשתי ידי בלחיים אל
עם מורדי אליך׃ ס ;

במעשה ידיך אשוחח׳ פרשתי ידי אליך
נפשי כארץ עיפה לך׳ סלה׃ מהר ענני
יהוה כלתה רוחי׃ אל תסתר פניך׃
ממני ונמשלתי׃ עם ורדי בור׃ השמיעני
בבקר חסדך כי בך בטחתי׃ הודיעני דרך זו
אלך כי אליך׃ נשאתי נפשי׃ הצילני
מאיבי יהוה׃ אליך כסיתי׃ למדני
לעשות רצונך׃ כי אתה אלוהי רוחך טובה
תנחני בארץ מישור׃ למען שמך יהוה
תחיני בצדקתך׃ תוציא מצרה נפשי׃
ובחסדך תצמית אויבי׃ והאבדת כל צוררי
נפשי׃ כי אני עבדך׃

לדוד קמג

ברוך יהוה צורי׃ המלמד ידי לקרב אצבעותי
למלחמה׃ חסדי ומעוזי׃ משגבי
ומפלטי לי׃ מגני ובו חסיתי׃ הרודד עמי
תחתי׃ יהוה מה אדם׃ ותדעהו בן אנוש׃
ותחשבהו׃ אדם להבל דמה׃ ימיו כצל
עובר׃ יהוה הט שמיך׃ ותרד גבעות׃
ויעשנו׃ ברוק ברק ותפיצם׃ עם שלחיך׃
ותחמם׃ שלח ידיך׃ מרום פצני׃ הצילני
ממים רבים׃ מיד בני נכר׃ אשר פיהם
דבר שוא׃ וימינם׃ ימין שקר׃ אלהים שיר
חדש אשירה לך׃ בנבל עשור אזמרה
לך׃ הנותן תשועה׃ למלכים׃ הפצה את
דוד עבדו׃ מחרב רעה׃ פצני והצילני
מיד בני נכר׃ אשר פיהם דבר שוא׃ וימינם׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ימין שקר: אשר בנינו כנטעים מגדלים
בנעוריהם: בנותינו כזויות מחטבות
תבנית היכל: מזוינו מלאים מפיקים
מזון אלון צאונינו מאלפות מרבבות בחוצותינו
אלופינו מסבלים איפר ואין יוצאת
ואין עזבה ברחבותינו: אשרי העם
שכך לו אשרי העם שיהוה אלהיו:
תהלה לדוד: ארוממך אלוהי המלך
ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכך
ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יהוה
ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור
לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו: הדר
כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה:
ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתיך אספרנה:
זכר רב טובך יביעו ועל צדקתך ירננו:
חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד:
טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו:
יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה:
כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו:
להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד
הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים
וממשלתך בכל דור ודור: סומך יהוה לכל
הנפלים וזוקף לכל הכפופים: עיני כל
אליך ישברו ואתה נותן להם את
אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע
לכל חי רצון: צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד
בכל מעשיו: קרוב יהוה לכל קוראיו לכל
אשר יקראוהו באמת: רצון יראיו
יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם:
שומר יהוה את כל אהביו ואת כל
הרשעים ישמיד: תהלת יהוה ידבר פי
ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
הללויה
הללו נפשי את יהוה:
אהללה יהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי:
אל תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין
לו תשועה: תצא רוחו ישב לאדמתו ביום
ההוא אבדו עשתונתיו: אשרי שאל
יעקב בעזרו שברו על יהוה אלהיו:
עשה שמים וארץ את הים ואת כל
אשר בם השמר אמת לעולם: עשה משפט
לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה
מתיר אסורים: יהוה פקח עורים יהוה
זקף כפופים יהוה אהב צדיקים: יהוה שמר
את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך
רשעים יעות: ימלך יהוה לעולם
אלהיך ציון לדר ודר הללויה:
הללויה
כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה
תהלה: בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס:
הרפא לשבורי לב ומחבש לעצבותם:
מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא:
גדול אדוננו ורב כח לתבונתו אין מספר:

יהוה ה בטע׳ בית אש פסוק׳ ושומרטון נחמ׳ ב׳ ירושלים ט׳ לעו׳ ר׳ ש׳ ר׳ אמו׳
שי׳ ומגני׳ ומחיל קדשך מרבבות חסדיך פרוש עדיין שמרי אדם ביום׳:

ואמרו ג׳ ומיעטון ואת חי׳ יחוה ואמרו ועזוז נו׳ אותך שאמרו כבוד מלכותך ואמרו׳: גבורותיך ג׳ לחיי׳ בלבני האדם ואדם ד׳ ש׳ בבוד׳ ולהודיע בגבורות׳:
ומיעטון ומיעטון ומיעטון דרוש המלך ומיעטון ומיעטון ומיעטון

מי עודך עניים יהוה מי שפיל ר שעים עד
ארץ ענו ליהוה בתודה זמרו
לאלהינו בכנור המכסה שמים בעבים
המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר
נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר
יקראו לא בגבורת הסוס יחפץ לא
בשוקי האיש ירצה יהוה את
יראיו את המיחלים לחסדו שבחי
ירושלם את יהוה הללי אלהיך ציון כי
חזק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך
המשים גבולך שלום חלב חטים ישביעך
המשלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו
הנתן שלג כצמר כפור כאפר יפזר
משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד
ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו
מים מגיד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו
לישראל לא עשה כן לכל גוי
ומשפטים בל ידעום. הללויה
הללויה
הללו את יהוה מן השמים הללוהו במרומים
הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאו
הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי
אור הללוהו שמי השמים והמים
אשר מעל השמים יהללו את שם
יהוה כי הוא צוה ונבראו ויעמידם
לעד לעולם חקם ולא יעבור
הללו את יהוה מן הארץ תנינים וכל תהומות

ומשרה ב ב מל׳ וחד חס׳ ושיר קשה ל אף מרומים משרה ל׳ ע׳ ארץ וזה הוא עבא חזה מ׳ משה ל בלי חס׳ : ס׳

מצוה בני ב׳ אמקדין כי ומעטה ומשלו בונ׳ שלמה ובונ׳ בונה ירושלם ושאר לשנה בונה הנה בוכלה מיוקד : ס׳

במלבב ב׳ ובית ומחזיק ובקיר במלכה ומשבב עם במלכנו ושמיון ישראל בעשרה ; ושובב ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ הללוהו בקצה ונגב אמר כלוכשי בנור ושבב : ס׳
במוט ונגב ונגב לקחל בנים אלקחמלי : ס׳ משכבחמם ל׳ מל׳ ומומטחן ובא שרוב נוחו חזי חשבי אמן ולא ועקן ארלי בלבם בי יולדו על משבחאמר ל׳ שלו
חמדיים בבבוא : ס׳

הללויה
הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע
עזו הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו
הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור
הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב
הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי
תרועה כל הנשמה תהלל יה הללויה

סליק תהלים שלפר
אלפיים ושמאות ומ״ו
ושבעה פסוקים : ס׳

אשובר שלג וקיטור ריחם עדה עשה דברו
יחרים ובלבעות עץ פרי וכל ארזים חיה
וכל בהמה רמש ועוף כנף מלכי ארץ וכל
לאמים שרים וכל שפטי ארץ בחורים וגם
בתולות זקנים עם נערים יהללו את שם
יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים
ורם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני
ישראל עם קרבו הללויה
הללויה
שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים
ישמח ישראל בעשיו בני ציון יגילו
במלכם יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו
לו כי רצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה
יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם
רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם
לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים
לאסר מלכיהם בזיקים ונכבדיהם בכבלי ברזל
לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל
חסידיו הללויה
הללויה אל בקדשו הללוהו ברקיע
עזו הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו
הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור
הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב
הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי
תרועה כל הנשמה תהלל יה הללויה

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים
ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע
ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן ויקרא אלהים לרקיע שמים
ויהי ערב ויהי בקר יום שני ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים
אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקרא אלהים ליבשה ארץ
ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים תדשא הארץ
דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ
ויהי כן ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו
למינהו וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי ויאמר אלהים
יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת
ולמועדים ולימים ושנים והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ
ויהי כן ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדול לממשלת
היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים ויתן אתם אלהים
ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור
ובין החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי ויאמר אלהים
ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים
ויברא אלהים את התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים
למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב ויברך אתם אלהים
לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ ויהי ערב ויהי בקר
יום חמישי ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ
למינה ויהי כן ותוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה וכל רמש האדמה למינהו
וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו
וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש
הרמש על הארץ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים
ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר
אלהים להם פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים
ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ ויאמר אלהים
הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ
ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה
ולכל חיתו הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ
אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן
ויראו אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב
ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם
ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
ויבדל אלהים ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה
ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת
מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

1

אִישׁ חַיָּה בָּאָרֶץ שׁוּעַ אִיּוֹב
שְׁמוֹ וְהָיָה הָאִישׁ הַהוּא
תָּם וְיָשָׁר וִירֵא אֱלֹהִים וְסָר
מֵרָע׳ וַיִּוָּלְדוּ לוֹ שֶׁבַע
בָּנִים וְשָׁלוֹשׁ בָּנוֹת׳ וַיְהִי
מִקְנֵהוּ שִׁבְעַת אַלְפֵי צֹאן
וְשֶׁלֶשֶׁת אַלְפֵי גְמַלִּים
וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת עֶמֶד בָּקָר
וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת אֲתוֹנֹת
וַעֲבֻדָּה רַבָּה מְאֹד
וַיְהִי הָאִישׁ הַהוּא גָּדוֹל
מִכָּל בְּנֵי קֶדֶם׳ וְהָלְכוּ בָנָיו
וְעָשׂוּ מִשְׁתֵּה בֵית אִישׁ יוֹמוֹ
וְשָׁלְחוּ וְקָרְאוּ לִשְׁלֹשֶׁת
אַחְיוֹתֵיהֶם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת
עִמָּהֶם׳ וַיְהִי כִּי הִקִּיפוּ יְמֵי
הַמִּשְׁתֶּה וַיִּשְׁלַח אִיּוֹב
וַיְקַדְּשֵׁם וְהִשְׁכִּים בַּבֹּקֶר
וְהֶעֱלָה עֹלוֹת מִסְפַּר כֻּלָּם
כִּי אָמַר אִיּוֹב אוּלַי חָטְאוּ
בָנַי וּבֵרְכוּ אֱלֹהִים בְּלִבָּם
כָּכָה יַעֲשֶׂה אִיּוֹב כָּל
הַיָּמִים׳
וַיְהִי הַיּוֹם וּבָאוּ בְנֵי
הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל
יְהוָה וְגַם הַשָּׂטָן בָּא
בְּתוֹכָם׳ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
הַשָּׂטָן מֵאַיִן תָּבֹא׳ וַיַּעַן
הַשָּׂטָן אֶת יְהוָה וַיֹּאמַר
מִשּׁוֹט בָּאָרֶץ וּמֵהִתְהַלֵּךְ
בָּהּ׳ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
הַשָּׂטָן הֲשַׂמְתָּ לִבְּךָ עַל
עַבְדִּי אִיּוֹב כִּי אֵין כָּמֹהוּ
בָּאָרֶץ אִישׁ תָּם וְיָשָׁר
יְרֵא אֱלֹהִים וְסָר מֵרָע׳
וַיַּעַן הַשָּׂטָן אֶת יְהוָה
וַיֹּאמַר הֲחִנָּם יָרֵא אִיּוֹב
אֱלֹהִים׳ הֲלֹא אַתָּה שַׂכְתָּ
בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל
אֲשֶׁר לוֹ מִסָּבִיב מַעֲשֵׂה
יָדָיו בֵּרַכְתָּ וּמִקְנֵהוּ פָּרַץ
בָּאָרֶץ׳ וְאוּלָם שְׁלַח נָא
יָדְךָ וְגַע בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ
אִם לֹא אֶל פָּנֶיךָ יְבָרְכֶךָּ׳
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׂטָן
הִנֵּה כָל אֲשֶׁר לוֹ בְּיָדֶךָ רַק
אֵלָיו אַל תִּשְׁלַח יָדֶךָ׳ וַיֵּצֵא הַשָּׂטָן
מֵעִם פְּנֵי יְהוָה׳ וַיְהִי הַיּוֹם
וּבָנָיו וּבְנֹתָיו אֹכְלִים וֹשְׁתִים
יַיִן בְּבֵית אֲחִיהֶם הַבְּכוֹר׳
וּמַלְאָךְ בָּא אֶל אִיּוֹב
וַיֹּאמֶר הַבָּקָר הָיוּ חֹרְשׁוֹת
וְהָאֲתֹנוֹת רֹעוֹת עַל יְדֵיהֶם׳
וַתִּפֹּל שְׁבָא וַתִּקַּח אֹתָם וְאֶת
הַנְּעָרִים הִכּוּ לְפִי חָרֶב
וָאִמָּלְטָה רַק אֲנִי לְבַדִּי
לְהַגִּיד לָךְ׳ עוֹד זֶה מְדַבֵּר
וְזֶה בָּא וַיֹּאמַר אֵשׁ
אֱלֹהִים נָפְלָה מִן הַשָּׁמַיִם
וַתִּבְעַר בַּצֹּאן וּבַנְּעָרִים
וַתֹּאכַלֵם וָאִמָּלְטָה רַק
אֲנִי לְבַדִּי לְהַגִּיד לָךְ׳ עוֹד
זֶה מְדַבֵּר וְזֶה בָּא וַיֹּאמַר
כַּשְׂדִּים שָׂמוּ שְׁלֹשֶׁת
רָאשִׁים וַיִּפְשְׁטוּ עַל
הַגְּמַלִּים וַיִּקָּחוּם׳ וְאֶת
הַנְּעָרִים הִכּוּ לְפִי חָרֶב
וָאִמָּלְטָה רַק אֲנִי לְבַדִּי
לְהַגִּיד לָךְ׳ עַל זֶה מְדַבֵּר
וְזֶה בָּא וַיֹּאמַר בָּנֶיךָ
וּבְנֹתֶיךָ אֹכְלִים וֹשְׁתִים
יַיִן בְּבֵית אֲחִיהֶם הַבְּכוֹר׳
וְהִנֵּה רוּחַ גְּדוֹלָה בָּאָה
מֵעֵבֶר הַמִّדְבָּר וַתִּגַּע
בְּאַרְבַּע פִּנּוֹת הַבַּיִת וַיִּפֹּל
עַל הַנְּעָרִים וַיָּמוּתוּ׳
וָאִמָּלְטָה רַק אֲנִי לְבַדִּי
לְהַגִּיד לָךְ׳ וַיָּקָם אִיּוֹב
וַיִּקְרַע אֶת מְעִלוֹ וַיָּגֵז
אֶת רֹאשׁוֹ וַיִּפֹּל אַרְצָה
וַיִּשְׁתָּחוּ׳ וַיֹּאמֶר עָרֹם

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

יא וַתִּמְאַס בִּטְנִי אֵמוֹ עָרַם אָשׁוּב שָׁמָּה יְהוָה
נָתַן וַיְהוָה לָקָח יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ׃ בְּכָל
יב זֹאת לֹא חָטָא אִיּוֹב וְלֹא נָתַן תִּפְלָה
לֵאלֹהִים׃
2 יא וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל
לא יְהוָה וַיָּבֹא גַם הַשָּׂטָן בְּתוֹכָם לְהִתְיַצֵּב עַל
ב יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׂטָן אֵימָה הִתְהַלָּךְ
פסוק ראשון בטעם ויאמר ויאמר
וַיַּעַן הַשָּׂטָן אֶת יְהוָה וַיֹּאמַר מִשּׁוֹט בָּאָרֶץ
ג וּמֵהִתְהַלֵּךְ בָּהּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׂטָן
הֲשַׂמְתָּ לִבְּךָ אֶל עַבְדִּי אִיּוֹב כִּי אֵין כָּמֹהוּ
בָּאָרֶץ אִישׁ תָּם וְיָשָׁר יְרֵא אֱלֹהִים וְסָר
מֵרָע עוֹדֶנּוּ מַחֲזִיק בְּתֻמָּתוֹ וַתְּסִיתֵנִי בּוֹ׃
לְבַלְּעוֹ חִנָּם׃ וַיַּעַן הַשָּׂטָן אֶת יְהוָה וַיֹּאמַר
עוֹר בְּעַד עוֹר וְכֹל אֲשֶׁר לָאִישׁ יִתֵּן בְּעַד
נַפְשׁוֹ׃ אוּלָם שְׁלַח נָא יָדְךָ וְגַע אֶל עַצְמוֹ
ראשון פסוק בטעם
וְאֶל בְּשָׂרוֹ אִם לֹא אֶל פָּנֶיךָ יְבָרְכֶךָּ׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל הַשָּׂטָן הִנֵּה בְיָדֶךָ אַךְ אֶת נַפְשׁוֹ
שְׁמֹר׃ וַיֵּצֵא הַשָּׂטָן מֵאֵת פְּנֵי יְהוָה וַיַּךְ
ג אֶת אִיּוֹב בְּשְׁחִין רָע מִכַּף רַגְלוֹ עַד
קָדְקֹדוֹ׃ וַיִּקַּח לוֹ חֶרֶשׂ לְהִתְגָּרֵד בּוֹ וְהוּא
יָשַׁב בְּתוֹךְ הָאֵפֶר׃ וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ עוֹדְךָ
מַחֲזִיק בְּתֻמָּתְךָ בָּרֵךְ אֱלֹהִים וָמֻת׃ וַיֹּאמֶר
אֵלֶיהָ כְּדַבֵּר אַחַת הַנְּבָלוֹת תְּדַבֵּרִי גַּם אֶת
הַטּוֹב נְקַבֵּל מִן הָאֱלֹהִים וְאֶת הָרָעָה לֹא
נְקַבֵּל׃ בְּכָל זֹאת לֹא חָטָא אִיּוֹב בִּשְׂפָתָיו׃
פסוק בטעם
וְיִשְׁמְעוּ שְׁלֹשֶׁת רֵעֵי אִיּוֹב אֶת כָּל הָרָעָה

ד׳ פסוק בקדמא דאיוב בחזון ויאמר ויאמר ומתרגמין ואמרו הכי קרא שמי הנן אלהא את עביד ויעקב ודיליה אשתי הנן אלהא ודאנן בני בני חס אשתי בגין לי אלוה ויאמרו מישכן השכנו השכנו׃ ה׳ וחלופיו ב׳ פסוק ויאמר ויאמר ויאמר ויסף עוד לדבר אלהי ויעל ויעל ויעל

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אמריה ב׳ ויתן שד בגוד וחשוה כרוביא אמתרים בבשרותיה וחדי באמתריה
שאגנו׳ בגל ב׳ וחד יגיל אל ותשמח ישראל אל בל חשמחים אל ובל גל
יגל אבי ציון ואל בבשרה׳ ס׳

חגמה ב׳ חגמה ובו אן חכמה בבבל אלהים׳ ס׳ מגשמיה ב׳ וראש פטרך אלוה
אל ולמן קדיה׳ ס׳ לעמל עמל ח׳ למה יתן לעמל נפש עמל כליה׳ה
ביקה׳לה׳ ס׳

ויעצי ארץ חבנים חרבות למו׳ אוי עם
שרים זחב לחם חמס לאיש בתיחם׳
כסף אוכלנפל טמון לאאחיהם
כעלרים לארו אור׳ שסרש עסחדלו
רגו ושסונוחו׳ יבעי כח׳ חד אסירים
שאגנו לא שמעו׳ קול נגש קטן׳
ובדול שסחוא עבר חפשו מארנו׳ למה
יתן לעמל אור׳ וחיים למרי נפש׳
המחכים למות ואינם ויחפרהו ממטמונים׳
הישמחים אל גל׳ ישושו כי ימצאו
קבר׳ לגבר׳ אשר דרכו נסתרה ויסך
אלוה בעדו׳ כי לפני לחמי אנחתי׳ תבא
ויתכו כמים שאגתי׳ כי פחד פחדתי
ויאתיני ואשר ירחתי׳ יבאלי׳ לא׳
שלותי ולא שקטתי ולא נחתי ובא רגז׳

ויען אליפז התימני׳ ויאמר׳
הנסה דבר אליך תלאה׳ ועצר במלין
מי יוכל חנה׳ יסרתרבים ובידים רפות
תחזק׳ כושל׳ יקימון מליך׳ וברכים
כרעות תאמץ׳ כי עתה תבוא אליך׳
ותלא תגע עליך׳ ותבהל׳ הלא
יראתך כסלתך׳ תקותך׳ ותם דרכיך׳
זכר נא מי הוא נקי׳ אבד׳ ואיפה ישרים׳
נבחרו׳ כאשר ראיתי׳ חרשי און׳
וזרעו עמל יקצרהו׳ מנשמת אלוה
יאבדו ומרוח אפו יכלו׳ שאגת אריה וקול

שחל ושני כפירים נתעו׳ לוש אבד׳
מבלי טרף׳ ובני לביא יתפרדו׳
ואל דבר גנב׳ ותקח אזני שמץ׳
מנוחו׳ בשעפים מחזיונות לילה׳ בנפל
תרדמה על אנשים׳ פחד קרא׳ני׳
ורעדה ורב עצמותי׳ הפחיד׳ ורוח
על פני יחלף׳ תסמר שערת בשרי׳
יעמד׳ ולא אכיר מראהו׳ תמונה לנגד
עיני׳ דממה׳ וקול אשמע׳ האנוש
מאלוה יצדק׳ אם מעשהו יטהר׳
גבר׳ חן בעבדיו׳ לא׳ יאמין׳ ובמלאכיו
ישיים תהלה׳ אף שכנים בתי חמר׳ אשר
בעפר יסודם׳ ודכאום לפני עש׳
מבקר׳ לערב יכתו׳ מבלי משים לנצח
יאבדו׳ חלאם עותרם בם׳ ומותו׳ ולא
בחכמה׳ קראנא׳ הישן עונך׳ אלמי
מקדשים תפנה׳ כי לאויל יתרג׳
כעש ופתה תמית קנאה׳ אני ראיתי
אויל משרש׳ ואקונה פתאם׳
ירחקו בניו׳ מישע׳ ודכאו בשער׳
ואין מציל׳ אשר קצירו׳ עבי אכלו׳ ואל
מצנם יקחהו׳ ושאף עמים חילם׳
כי לא יצא מעפר און׳ ומאדמה לא
יצמח עמל׳ כי אדם לעמל יולד׳ ובני
רשף יגביהו עוף׳ אולם אני אדרש
אל׳ ואל אלהים׳ אשים דברתי׳
עשה גדלות׳ ואין חקר׳ נפלאות עד אין

כעש ד׳ כת׳ ש׳ ומימסך כי לאמל חדיב כיבש לו שרשל ושקל וטיבב עשך עמרי תכנה מעבש עני׳ ס׳ נמיס ב׳ ושאנף עמוס וחדון עלון עמיס׳ ס׳ דמעיה ב׳
ואחר חאש דמלחה ודקל׳ ס׳ ראלי ב׳ ואלי חשבר ריע ואלי זברי נגב ואלי אגשטו כל חרדיו׳ ס׳ למיהו ושאנף עמיס חולם כת׳ ושאנף חדו למעיב ושאנף׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

מספר חנתו מטר ערפי ארץ ושלחמים
ערפני חוצות לשוס שפלים למרוס
וקדרים שובו משע מפר מחשבות
ערומים ולא תעשינה ודיהם תושיע
לכך חכמים בערמם ועצת נפתלים
נמהרה יומם יפגשו חשך ובלילה
ימשו בצהרים ויש עמחר במפיחם
ומעל חזק אביון ותהי לדל תקוה
ועלתה קפצה פיה הנה אשרי אנוש
יוסרנו אלוה ומוסר שדי אל תמאס
כי הוא יכאב ויחבש ימחץ וידו תרפינה
בששה צרות יציל ובשבע לא יגע
בדבע ברעב פדה ממות ובמלחמה
מידי חרב בשוט לשון תחבא ולא
תירא משד כי יבוא לשד ולכפות תשחק
ומחית הארץ אל תירא כי עם אבני
השדה ברית לך וחיתה שדה חי שלמה
לך וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך
ולא תחטא וידעת כי רב זרעך
וצאצאיך כעשב הארץ תבוא
בבלה אל קבר כעלות גדיש בעתו חבה
זאת חקרנוה כן היא שמענה ואתה
דעהו לך

ויען איוב ויאמר
לו שקול ישקל כעשו והיתי כמאזנים
ישאו יחד כי עתה מחול ימים יכבד
על כן דברי לעו כי חיצי שדי עמדי אשר

חמתם שתה רוחי בעותי אלוה יערכוני
חינה תקפא עליד שא אם יגעה שור
על בילו הי אכל תפל מבלי מלח אם
ישטעם בריר חלמות מאנה לגעת
נפשי המה כדלון לחמי מיתתן תבואשאלתי
ותקותי יתן אלוה ויאל אלוה וידכאני
יתר ידו ויבצעני ותהי עוד נחמתי
ואם לדה בחיל לא יחמול כי לא כחדתי
אמרי קדוש מחכחי כי אתחל ומה
קצי כי אם ארך נפשי אם כח אבנים
כחי אם בשרי נחוש חאם אין עזרתי
בי ותושיה נדחה ממני למס מרעהו חסד
ויראת שדי יעזוב אחי בגדו כמו
נחל כאפיק נחלים יעברו הקדרים מני
קדח עלימו יתעלם שלג בעתיזרנו
נצמתו בחמו נדעכו ממקומם
יגלפתו ארחות דרכם יעלו בתהו ויאבדו
הביטו ארחות תמא חליכת שבא
קוו למו בשו כי בטח באו עליה
ויחפרו כי עתה היתם לא תראו חתת
ותירא או הכי אמרתי תבוני ומכחכם
שחדו בעדי ומלטוני מיד צר ומיד
עריצים תפדוני הורונו ואני אחרישו ומה
שגיתי הבינו לי מה נמרצו אמרי ש
ישר ומה יוכיח הוכח מכם הלהוכח
מלים תחשבו ולרוח אמרי נאש אף
על יתום תפילו ותכרו על רעכם ועתה

ולא תעשיטר ב׳ ועשיר כל אנשים ולא תעשיטו ידיהם ישרשיר ס׳
ידיהם עשה בעגולים נאין חקר נפלאות בלי מספר עבי אין ונפלאות
וזה פרוץ פשון וכנרמש עד׳ ס׳

הנה אשרי מוכיח אלוה ומוכחנו אלוה אל תמאס אמרים אמר אביו ידע
אלין חקלי ל׳ אשרי מכיון מחוה לבן אדם אמר ומכיון לעשרו לכסוף בת הקל׳ ס׳

ומשמר אמרי לא יחמול כי לא כחדתי אמרי אמר אמר אמר

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

חוֹאִילוּ פְנוּבֵי וְצִלְפְּנֵיהֶם אִם אֲבַזֵּב שִׁבוֹ
נָא אַל תְּהִי עוֹלָה וְשָׁבִי עוֹד צִדְקִיָּה
הֵישִׁיבוּ לְשוֹנִי עוֹלָה אִם חִכִּי לְאַבִּין
חִוּוֹת הֲלֹא עֲבָא לָאֱנוֹשׁ עַל אָרֶץ וְכִימֵי
שְׁכִירִימָיו כְּעֶבֶד יִשְׁאַף צֵל וּכְשָׂכִיר
יְקַוֶּה פְּעֻלּוֹ כֵּן הִנְחַלְתִּי לִי יַרְחֵי שָׁוְא
וְלֵילוֹת עָמָל מִנּוּלִי אִם שָׁכַבְתִּי וְאָמַרְתִּי
מָתַי אָקוּם וּמִדַּד עָרֶב וְשָׂבַעְתִּי
נְדָדִים עַד נְשֶׁף לָבַשׁ בְּשָׂרִי רִמָּה
וְגִישׁ עָפָר עוֹרִי רָגַע וּמָאַס יָמַי
קַלּוּ מִנִּי אָרֶג וַיִּכְלוּ בְּאֶפֶס תִּקְוָה זְכֹר
כִּי רוּחַ חַיַּי לֹא תָשׁוּב עֵינִי לִרְאוֹת טוֹב לֹא
תְּשׁוּרֵנִי עֵין חֹזִי אַי עֵינֶיךָ בִּי וְאֵינֶנִּי
כָּלָה עָנָן וַיֵּלֶךְ כֵּן יוֹרֵד שְׁאוֹל לֹא יַעֲלֶה
לֹא יָשׁוּב עוֹד לְבֵיתוֹ וְלֹא יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ
גַּם אָנִי לֹא אֶחְשָׂךְ פִּי אֲדַבְּרָה בְּצַר
רוּחִי אָשִׂיחָה בְּמַר נַפְשִׁי חַיָּם אָנִי אִם
תַּנִּין בִּי תָשִׂיתָ עָלַי מִשְׁמָר כִּי אָמַרְתִּי
תְּנַחֲמֵנִי עַרְשִׂי יִשָּׂא שִׂיחִי מִשְׁכָּבִי
וְחִתַּתְּנִי בְּחֶלְמוֹת וּמֵחֲזִיוֹת תְּבַעֲתַנִּי
וַתִּבְחַר מַחְנַק נַפְשִׁי מָוֶת מֵעַצְמוֹתָי
מָאַסְתִּי לֹא לְעֹלָם אֶחְיֶה חֲדַל מִמֶּנִּי
כִּי הֶבֶל יָמָי מַה אֱנוֹשׁ כִּי תְגַדְּלֶנּוּ
וְכִי תָשִׁית אֵלָיו לִבֶּךָ וּתְפָקְדֶנּוּ לְבָקָרִים
לְרָגָעִים תִּבְחָנֶנּוּ כַּמָּה לֹא תָשִׁיעָה
מִמֶּנִּי לֹא תַרְפֵּנִי עַד בְּלִעִי רִקִּי חֲטָאתִי
מַה אֶפְעַל לְךָ נֹצֵר הָאָדָם לָמָּה שַׂמְתָּנִי

מ״ע ל״ד חסר נא תשעי חזאת קדבר ב׳ בפעוה חורמנינ מחי מ״ע
ואזיר ראשוניל מ״ע: וכחש ב׳ וכחש בעמיש ולחשו ביח ובחש בו לא״ס:

לְמִפְגָּע לָךְ וָאֶהְיֶה עָלַי לְמַשָּׂא וּמַדּוּעַ
לֹא תִשָּׂא אֶפְשָׁעִי וְתַעֲבִיר אֶת עֲוֹנִי
כִּי עַתָּה לֶעָפָר אֶשְׁכָּב וְשִׁחַרְתַּנִי וְאֵינֶנִּי

וַיַּעַן בִּלְדַּד הַשּׁוּחִי וַיֹּאמַר
עַד אָן תְּמַלֵּל אֵלֶּה וְרוּחַ כַּבִּיר
אִמְרֵי פִיךָ הַאֵל יְעַוֵּת מִשְׁפָּט וְאִם
שַׁדַּי יְעַוֵּת צֶדֶק אִם בָּנֶיךָ חָטְאוּ לוֹ
וַיְשַׁלְּחֵם בְּיַד פִּשְׁעָם אִם אַתָּה תְּשַׁחֵר
אֶל אֵל וְאֶל שַׁדַּי תִּתְחַנָּן אִם זַךְ
וְיָשָׁר אָתָּה כִּי עַתָּה יָעִיר עָלֶיךָ וְשִׁלַּם
נְוֵה צִדְקֶךָ וְהָיָה רֵאשִׁיתְךָ מִמְּעַט
וְאַחֲרִיתְךָ יִשְׂגֶּה מְאֹד כִּי שְׁאַל
נָא לְדֹר רִאשׁוֹן וְכוֹנֵן לְחֵקֶר אֲבוֹתָם כִּי
תְמוּל אֲנַחְנוּ וְלֹא נֵדַע כִּי צֵל יָמֵינוּ
עַל הָאָרֶץ הֲלֹא הֵם יוֹרוּךָ יֹאמְרוּ לָךְ
וּמִלְּבָם יוֹצִיאוּ מִלִּים הֵיגֵא אֹחֶז גֹּמֶא בְּלִי
בִּצָּה יִשְׂגֶּה אָחוּ בְּלִי מָיִם עֹדֶנּוּ
בְּאִבּוֹ לֹא יִקָּטֵף וְלִפְנֵי כָל חָצִיר יִיבָשׁ
כֵּן אָרְחוֹת כָּל שֹׁכְחֵי אֵל וְתִקְוַת חָנֵף
תֹּאבֵד אֲשֶׁר יִקְוֹט כְּסִלּוֹ וּבֵית שָׁבָיִשׁ
מִבְטַחוֹ יִשָּׁעֵן עַל בֵּיתוֹ וְלֹא יַעֲמֹד
יַחֲזִיק בּוֹ וְלֹא יָקוּם רָטֹב הוּא לִפְנֵי שָׁמֶשׁ
וְעַל גַּנָּתוֹ יִנְקוֹתֵיהָ תֵּצֵא עַל גַּל
שָׁרָשָׁיו יִסְבֹּכוּ בֵּית אֲבָנִים יֶחֱזָק אִם
יְבַלְּעֶנּוּ מִמְּקוֹמוֹ וְכָחַשׁ בּוֹ לֹא רְאִיתִיךָ
הִנֵּה הוּא מְשׂוֹשׂ דַּרְכּוֹ וּמֵעָפָר אַחֵר

ע״ל מ״ט ח׳ ומ״ע אם ולא ולא ב׳ בפעוה חורמנינ מחי מ״ע
ואזיר ראשוניל מ״ע: וכחש ב׳ וכחש בעמיש ולחשו ביח ובחש בו לא״ס:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ומזמו ל׳ חסקו׳ למ׳ עריב אשרי מלכו׳ ומזמו ו׳ ושלח אבנר מלאכים
אמ׳ עשה׳ אל אחיהו אלוה׳ לא ישיבו אפו׳ ס׳ ולגו׳ ר׳ ב׳ מחורו אל
חמ׳ עמיך חדיו׳ ס׳

לריב ה׳ וחד ולריב ומיעטי וחיוה כי נבאו אמיתיה נגיב לריב וחזוה בא
חראנו אמ׳ ויחמן לריב עמו אל ובא לריב מיחד וחד לשפטו וחרוב׳ ס׳

יעמחו׳ הזאל לאיש אסתם ולא יחזיק
בדרמר עיס׳ עדימלה שחוק פיך
ושפתיך תרועה׳ שנאיך ילבשו
בשת ואהל רשעים איננו׳

ויענו איוב ואמר׳

אמנם ידעתי כן ומה יצדק אנוש עם
אל׳ אם יחפץ לריב עמו׳ לא יענו
אחת מאלף׳ חכם לב ואמיץ כח
מי הקשה אליו ושלם׳ המעתיק הרים
ולא ידעו׳ אשר הפכם באפו׳
המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצו׳
האמר לחרס׳ לא תזרח ובעד כוכבים
יחתם׳ נטה שמים לבדו ודרך על
במתיים׳ עשה עש כסיל וכימה
וחדרי תימן׳ עשה גדולות עד אין חקר
ונפלאות׳ עד אין מספר׳ הן יעבר
עלי ולא אראה׳ ויחלף ולא אצ׳ בינו
הן יחתף מי ישיבנו מי יאמר אליו מה
תעשה׳ אלוה׳ לא ישיב אפו׳
תחתו׳ שחחו׳ עזרי רחב׳ אף כי
אנכי אענו אבחרה דברי עמו׳ אשר
אם צדקתי׳ לא אענה למשפטי
אתחנן׳ אם קראתי ויענני לא
אאמין כי יאזין קולי׳ אשר בשערה
ישופני וחרבה פצעי חנם׳ לא הניחני
השיב רוחו כי ישבעני מרריס׳ אם

לכח אמיץ הנה׳ ואם למשפט מי יעידני׳
אם אעתיק׳ פי ירשיעני׳ תם אני
ויעקש שמי׳ תם אני לא אדע׳
נפשי אמאס חיי׳ אחת היא עלכן׳
אמרתי תם ורשע׳ הוא מכלה׳ אם
שוט ימית פתאם׳ למסת נקיים ילעג
ארץ נתנה ביד רשע׳ פני שפטיה
יכסה אם לא אפו אמי הוא׳ ומי קלו׳
מנדע ברחו׳ לא דאו טובה׳ חלפו׳
עם אניות אבה׳ כנשר יטוש עלי
אכל׳ אם אמרתי׳ אשחה שיחי
אעזבה פני ואבליגה׳ ורתי כלעגתי
יבעתי כי לא תנקני׳ אנכי ארשע
למה זה הבל איגע׳ אם התרחצתי׳
במו שלג וחזות יבר כפי׳ אז בשחת
תטבלני׳ ותעבוני שלמותי׳ כי לא
איש כמני אענו׳ נבוא יחדו במשפט׳
לא יש בינינו מוכיח׳ ישת ידו על שנינו׳
יסר מעלי שבטו׳ ואמתו אל תבעתני׳
אדברה׳ ולא אירא׳ כי לא כן אנכי
עמדי׳ נקטה נפשי בחיי אעזבה
עלי שיחי אדברה במר נפשי׳ אמר אל
אלוה׳ אל תרשיעני׳ הודיעני על
מה תריבני׳ הטוב לך כי תעשק׳
תמאס יגיע כפיך׳ ועל עצת רשעים׳
הופעת׳ העיני בשר לך אם כראות
אנוש תראה׳ הכימי אנוש ימיך׳ אם

יגיעו ל׳ וחל׳ ומישנתון כי יגיעו מפני הרעבי חדפוני אשר יגרוני ואשר יגיעו הבא ל יגיעו כל עצמי׳ ס׳ אחרי׳ ב׳ ומשנתון אנס אשרי אשתאו שיחי עד
אם אמרי אלינו׳ ס׳ הרשיע ה׳ וחטיאני מעתה יגאיקו הרשע יען אשר הכריעו מעתה יגיקו הרשע ורשע ואחב חמת אחוז חיא על כן אמרתי הרשע ובאיש
ויחפדו׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

חמש ב בראש פסוק חמש שאל ממרגטעון לו חמש וחסד עשית עמדו למושן חלקות גיבא כמו ובא אל לפשב ואמא אל ומן קדי :ס
ולמה ד בראש פסוק דגשון ומרמטלון ולפדר ומראמן אמלב ולמה ומבדון ארמ לבבים לא שמע ביקל ומחד ולמה מרחם ד מאמנו ולמה ומש אור בומבוחון :ס

שנותיך כימי דור׃ כי תבקש לעוני ל
ולחטאתי תדרוש׃ עלד עתה כי
לא ארשע׃ ואין מיד המציל׃ ידיך עצבוני ויעשוני יחד סביב ותבלעני׃
זכר נא כי כחמר עשיתני׃ ואל עפר
תשיבני׃ הלא כחלב תתיכני׃ ותקפיאני׃ עור ובשר תלבישני׃ ובעצמות
וגידים תסככני׃ חיים וחסד עשית׃ עמדי ופקדתך׃ שמרה רוחי׃ ואלה
צפנת בלבבך׃ ידעתי כי זכרת עמך׃ אם
חטאתי ושמרתני׃ ומעוני לא תנקני׃ אם רשעתי׃ אל לי׃
ועצרתי לא אשא ראשי׃ שבע קלון
וראה עניי׃ ויגאה כשחלת צודני׃
ותשבתם לאלי׃ תחדש עדיך׃
נגדי ותרב כעשך׃ עמדי חליפותי צבא
עמי׃ ולמה מרחם׃ ח׳ עאתנן אגוע
ועין לא תראני׃ באשר לא חיתי׃
אהיה מבטן לקבר אובל׃ הלא מעט
ימי יחדל׃ ושית ממני ואבליגה׃
מעט בטרם אלך׃ ולא אשוב אל
ארץ חשך וצלמות׃ ארץ עופתה כמו
אפל צלמות׃ ולא סדרים ותפע כמו אפל׃

ויען צפר הנעמתי׃ ויאמר׃
הרב דברים׃ לא יענה׃ ואם איש
שפתים יצדק׃ בדיך מתים יחרישו׃ ותלעג

ואמר׃ ב׃ ואמר איש׃ עמי חוא ואם איש אלוהים אמי ואמר איש
שפטים ירשיע׃ :׃ איש׃ ג׃ וחס׃ כי עי׳ כן שלח אליו חסדי חלחמה
מארץ מדין׃ :׃

ואין מכלים׃ ות אמרוך לקחי ובר חיתי
בעינך׃ ואולם מי יתן אלוה דבר
ופתח שפתיו עמך׃ ויגד לך
תעלמות חכמה׃ כי כפלים לתושיה ודע
כי ישה לך אלוה׃ מעונך׃ החקר
אלוה תמצא׃ אם עד תכלית שדי
תמצא׃ גבהי שמים מה תפעל עמקה
משאול מה תדע׃ ארכה מארץ
מדה ורחבה מנים׃ אם יחלף ויסגיר
ויקהיל ומי ישיבנו׃ כי הוא ידע
מתי שוא וירא און׃ ולא יתבונן׃ ואיש
נבוב ילבב׃ ועיר פרא אדם יולד׃
אם אתה׃ הכינות לבך ופרשת
אליו כפיך׃ אם און בידך הרחיקהו׃ ואל
תשכן באהליך עולה׃ כי אז תשא
פניך ממום׃ והיית מעצק ולא תירא׃
כי אתה עמל תשכח כמים עברו תזכר׃
וכל צהרים׃ יקום חלדת עפה כבקר׃
תחיה׃ ובטחת׃ כי יש תקוה והפרת
לבטח תשכב׃ ורבצת׃ ואין מחריד׃ וחלו
פניך רבים׃ ועינו רשעים תכלינה
ומנוס אבד מנהם׃ ותקותם מפחתפש׃

ויען איוב ויאמר׃
אמנם כי אתם עם׃ ועמכם תמות חכמה׃
גם לי לבב׃ כמוכם לא נפל אנכי׃
מכם׃ ואת מי אין כמו אלה׃ שחק לרעהו׃

יחלף ד׃ ושמעון ומלמלוש כלל יחלף דרמיש שטר חדיר אם חלף
ושמר ורוח שלפני יחלף׃ :׃ כמיד ג׃ לפיין וסיל כמיש מגדיש כמיש
עבדיו ומלון גלחמן כמיש רבים׃ :׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ומעט ב׳ וקימטמון ומעט כמו ולא חמנו ומעט בחט עד ל׳ ומעט ושעטה ובלשון ד׳ נח נא איש צדיק שחוזק צדיק ושמים: ויעזרך ב׳
ויגשון שאל נא ושל אחזיה: עמו ל׳ בראש ברא פסוק עמודי אובני ואבני עמו זרע בשר עמודו כמה וגבורה עמד עד חשלשוה: ס׳: ל׳ מ׳

אהיה קרא לאלוה ויענהו שחוק עדיק
תמים לפיד בוז לעשתות שאנן
נכון למועד רגל ושלו אהלים
לשודדים ובטחות למרגיזי אל
לאשר הביא אלוה בידו ואולם שאל
נא בהמות ותרד ועוף השמים
ויגד לך או שיח לארץ ותרה
ויספרו לך דגי הים מי לא ידע בכל אלה
כי ידיתוה עשתה זאת אשר
בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש:
הלא אזן מלין תבחן וחך אכל יטעם
לו בישישים חכמה ואורך ימים
תבונה עמו חכמה וגבורה לו עצה
ותבונה הן יהרס ולא יבנה יסגר
על איש ולא יפתח הן יעצר במים
ויבשו וישלחם ויהפכו ארץ עמו
עז ותושיה לו שגג ומשגה לו
מולך ועצים שולל ושפטים יהולל
מוסר מלכים פתח ויאסר אזור
במתנים מולך כהנים שולל ואתנים
וסלף מסיר שפה לבאמנים וטעם
זקנים יקח שופך בוז על נדיבים
ומזיח אפיקים רפה מגלה עמקות
מני חשך ויצא לאור צלמות
משגיא לגוים ויאבדם שטח לגוים
ויתם מסיר לב ראשי עם הארץ
ויתעם בתהו לא דרך ימשו חשך

וקרא ד׳ קום לך אל נמוה לך אל נמשה וקרא שם בבחת לחם וקרא
האנכי אעבדו: והשאבני ב׳ אד אדבר והשיבני לך נא ראה אזן שלום:

ולא אור ויתעם כשכור חזק כל ראתה
עיני שמעה אזני ותבן לה כדעתכם
ידעתי גם אני לא נפל אנכי מכם
אולם אמר אל שדי ארבר והוכח אל
אל אחפץ ואולם אתם טפלי
שקר רפאי אלל כלכם מי יתן
תחרש תחרישון ותהי לכם לחכמה:
שמעו נא תוכחתי וריבות שפתי
חקו שיבו חלא תדברו עולה
ולו תדברו רמיה חפנו תשאון
אם לא תריבון חטוב כי יחקר אתכם
אם כהתל באנוש תתחללו הוכח
יוכיח אתכם אם בסתר פנים
תשאון חלא שאתו תבעת אתכם
ופחדו יפל עליכם וכרנכם משלי אפר
לגבי חמר גביכם: החרו שומו לי
ואדברה אני ויעבר עלי מה: על
מה אשא בשרי בשני ונפשי אשים
בכפי הן יקטלני לא איחל אך
דרכי אל פניו אוכיח: גם הוא לי
לישועה כי לא לפניו חנף יבוא שמעו
שמוע מלתי ואחותי באזניכם
חנה נא ערכתי משפט ידעתי כי אני
אצדק מי הוא ריב עמדי כי עתה
אחרישו אגוע אך שתים אל
תעש עמדי אז מפניך לא אסתר
כפם מעלי הרחק ואל תבעתני

ר׳ עבר ג׳ אמר לבשר ויעבר לעטה ויעבר אחד מה ע׳ ש׳ ויקחה
ויעבר עמו: ד׳ חבורת ה׳ חלי בחיל ולא תבנה עליו ריב כיבש עמדי
ליב באש תבעות שפתו ויבב לא ויישמו ו׳ ס׳:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ישעיה ב׳ ל׳ חס׳ וחד׳ ל׳ ומיתמוון וגו׳ ברבוד יעוו מרבוי מרבוי אדיר יעוו ולא יעוו ולא יעוו ולא

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ובכיון בכל׳ ס׳

ושמרים ל ב קמ׳ ובו פת ומימה אם בינעבר ותאלה ואיסו ושלמת
מקצוך בנגר טרעב נעשב דכרי ומלל׳ ולא יבין ב איש ביקי ויאמרו
ושמרים בזרעונכן ושמרים לא זכו בעשון ס׳

1

וכי יערק לה׳ אשה הזבק דשו׳ל איזמין בקדשו
ושמים ל׳ אל כי בעינינו אתכרת תעב ל
ונאלח אשתה רמים עולה אחוה ל
שמעלי וחטאתי ואסרה ל
אשר כרים גיון ולא נקיו ל
מאכלתם לחס לבים נתנה הארץ ולא ל
עבי יוה בתוכם בלמירשע הוא ל
מתחוללו כי פר שנים ונצפנו לעריון א ב
קולפחים באזנו בשלוס שורד ובו אנו ב
לא אמיו שוב כצרחשך נפוחוא ירחף
אל ורב נרד הו אלחס איה נלע ירמש
כי נטן בינו יוכחשר ובעתהו צרור עוקן ב
תן זפחו כמלך ע ידו ידור כיתעתאל ב ב
אל דוא לשרי יתעב רון ואליו ב
בצור רעי שבי גבי מגנו כיכשוהגנו ב
בחלבו ויעשפימה עלי לס וישכח ל
ערס עבחרות ובוים לא איבו למו ב
אשר הת עתרו לגלים לא עשיך ל ג
ילאלקום חילו ולא יטה לארעגלבה לא א
ומורמו חשך נקתו ונבשלהבת
ויסוד ברוח פיו אל אמן כשונתשה
כי שוא תהיה תמורתו בלא זונו תמלא
וכפתל ארעגה יחמס כגפן בסרו ל
ונשלך כוית נעתו כי עדת חנף גלמוד ב
ואש אכלה אהלי שחד הרה עמלו ולד ולא
און ובטנם תכין מרמה
ויען אוב ויאמר

בקדשו
ל
ל
ל

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויעש ה׳ וישמעון לאמר הן ישלח איש את אשתו להלך ינד ויעש אישדעת לחמיו רב באוני לבני
אחותי כלה הזן ושקף ויעשו כדבר: ס: ואיהך ב בראש פסוק ראשון אלוהיך אשר ואיה נביאיהם אשר נבאו
לכם ואיה אבן ושדמיה: ס:

ואבח לא אשוב אחלך רוחי חבלה ימי
נזעכו קברים לי אם לא התלים עמדי
ובמרותם תלן עיני שימה נא
ערבני עמך מי הוא לידי יתקע כי לבם
עצמו נשכל על כן לא תרמם
לה יגדר עיום ועיני בניו תכלנה
וזעגנו למשל עמים ותפת לפנים אהיה
ותנה נכעש עיני ויצר כיגל כלו
ישמו ישרים על זאת ונקי על חנף
ותעור ויאחז צדיק דרכו וטהור ידיים
יסיף אמץ אולם כלם תשבו
ובאו נא ולא אמצא בכם חכם ימי
עברו ומתי נתקו מורשי לבבי לילה לוסו
ישימו אור קרוב מפני חשך אם
אקוה שאול ביתי חשך רפדתי
יעתי לשחת קראתי אביאתה אמי
ואחתי לרמה ואיה אם תקותי תקותי מי
ישורנה בדי שאול תרדנה הנחד
על עפר נחת

ויען בלדד השוחי ויאמר
עד אנה תשימון קנצי למלין
עבינו ואורנדבר מדוע נחשבנו כבהמה
נטמינו בעיניכם טרף נפשו באפו
הלמענך תעזב ארץ ויעתק צור
ממקומו גם אור רשעים ידעך ולא יגה
שביב אשו אור חשך באהלו ונרו
עליו ידעך יצרו צעדי אונו תשלכהו

עצתו כי שלחו כרשת ברגליו ועל
שבכה יתהלך יאחזו עקב פח
יתזק עליו צמים טמון בארץ
חבלו מלכדתו עלי נתיב סבב עתה
בלהות והפיצהו לרגליו ויחיד על
אבון אזיר נבון לנגעו יאכל בדי
עורו יאכל בדי בכור מות ינתק מאהלו
מבטחו ותצעדהו למלך בלהות
תשכן באהלו מבלי לו יזרה על
נוהו גפרית מזרות שרשיו יבשו וממעל
יקצר נצרו זכרו אבד מני ארץ
ולא שם לו על פני חוץ יחדפהו מאור
אל חשך ומתבל ינדהו לא נין לו
ולא נכד בעמו ואין שריד בגורו
על יומו נשמו אחרנים וקדמנים אחזו
שערי אדאלו משכנות על זה
מקום לא ידע אל

ויען איוב ויאמר
עד אנה תוגון נפשי ותדכאונני במלים
זה עשר פעמים תבלימוני לא תבשו
תהסרו לי ואם אמנם שגיתי אתי
תלין משוגתי אם אמנם עליתי גדלו
ותוכיחו עלי חרפתי דעו אפו כי אלוה
עותני ומיעדו עלי חקיפו הן
אצעק חמס ולא אענה אשוע ואין
משפט ארחיגדר ולא אעבור נתיבותי חשך
נתיבותי חשך שים כבודי מעלי

ד ד
ג
ד
ד
ד

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

הפשיט ויסר עטרת ראשי׃ יתצני סביב
ואלך ויסע כעץ תקותי׃ ויחר עלי
אפו ויחשבני לו כצריו׃ יחדו יבאו׃
גדודיו ויסלו עלי דרכם ויחנו סביב לאהלי׃
אחימעלי הרחיק׃ וידעי אך זרו׃
ממני חדלו קרובי׃ ומיודעי שכחוני׃
גרי ביתי ואמהתי לזר תחשבני נכרי היותי׃
בעיניהם׃ לעבדי קראתי ולא יענה׃
במו פי אתחנן לו׃ רוחי זרה לאשתי׃
וחנתי לבני בטני׃ גם עוילים מאסו בי׃
אקומה׃ וידברו בי׃ תעבוני כל מתי׃
סודי זה אהבתי׃ נחפכו בי׃ בעורי
ובבשרי דבקה עצמי׃ ואתמלטה
בעור שני׃ חנני אתם׃ רעי׃ כי יד אלוה
נגעה בי׃ למה תרדפוני כמו אל׃
ומבשרי׃ לא תשבעו׃ מי יתן אפו
ויטבעון מלי מי יתן בספר ויחקו׃ בעט
ברזל ועפרת׃ לעד בצור יחצבון׃
ואני ידעתי׃ גאלי חי ואחרון על עפר
יקום׃ ואחר עורי נקפו זאת ומבשרי׃
אחזה אלוה׃ אשר אני אחזה לי׃
ועיני ראו ולא זר׃ כלו כליותי בחקי׃
כי תאמרו מה נרדף לו׃ ושרש דבר נמצא
בי׃ גורו לכם׃ מפני חרב כי חמת עונות חרב
למען תדעון שדין׃
ויען צפר הנעמתי ויאמר׃
לכן שעפי ישיבוני׃ ובעבור חוש בי׃ מוסר

כלמתי אשמע רוח מבינתי׃ יענני הנשמת
ידעת מני עד׃ מני שים אדם עלי׃
ארץ׃ כי רננת רשעים מקרוב׃
ושמחת חנף עד רגע׃ אם יעלה׃
לשמים שאו׃ וראשו לעב יגיע׃
כגללו לנצח יאבד׃ ראיו יאמרו
איו׃ כחלום יעוף ולא ימצא׃ וידד
כחזיון לילה׃ עין שזפתו ולא
תוסיף׃ ולא עוד תשורנו מקומו׃ בני
ירצו דלים׃ וידיו תשבנה אונו׃ עצמותיו
מלאו עלומו׃ ועמו על עפרת שכב׃
אם תמתיק בפיו רעה׃ יסחירנה תחת
לשונו׃ יחמל עליה׃ ולא יעזבנה
ויתמנעה בתוך חכו׃ לחמו במעיו נהפך׃
מרורת פתנים בקרבו׃ חיל בלע׃
ויקאנו מבטנו׃ יורשנו אל ראש
פתנים׃ יינק תהרגנו לשון אפעה׃ אל
יראה בפלגות׃ נהרי נחלי דבש׃
וחמאה׃ משיב יגיע ולא יבלע׃ כחיל
תמורתו ולא יעלס׃ כי רצץ עזב דלים
בית גזל׃ ולא יבנהו׃ כי לא ידע
שלו בבטנו׃ בחמודו לא ימלט׃
אין שריד לאכלו׃ על כן לא יחיל טובו׃
במלאת שפקו׃ יצר לו כל עמל
תבואנו׃ יהי למלא בטנו׃ ישלח
בו חרון אפו׃ וימטר עליו בלחומו׃
יברח מנשק ברזל׃ תחלפהו קשת׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

שאתו ב׳ שאתנו ורטרולדמי שראתו ואכבי מיבי: ס׳ תשכל ב׳ ולא תשכל לסי ופלט פרוש ולא תשכל: ס׳ וחזר מחזיק ושכל חדב: ס׳ דאמנמי ב׳ דאמנמי לאיש שיחוי
לאדם שיחוי: ס׳ אבדי ג׳ ומיש עדרי עדרי אבדיה כד מדי אבדיבו ואחר דברי מלעיג: ס׳ הרקדון ב׳ ומשמשתן בקדל מרכבות ושלחו כיאן עמלוחי: ס׳ ס׳:

נחושה: שרפו יוצא מגוה וברק ממרומתו
יחלך עליו אמיס: כרחשך טמון
לעפונו תאכלהו: אש לא תנפח
רע שריד באהלו: יגרו שמים עונו
וארץ מתקוממה לו: יגל בולו
בתונגרות ביום אפו: זה חלק אדם
רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל:

ויען איוב ויאמר:

שמעו שמוע מלתי ותהי זאת
תנחומותיכם: שאונו אנכי אדבר
ואחר דברי תלעג: האנכי לאדם שיחי
ואם כן קוצר לא תוקן רוחי:
פנו אלי והשמו ושימו על פה:
ואם זכרתי ונבהלתי ואחז בשר יפלצות:
מדוע רשעים יחיו עתיקו גם גברו
חיל זרעם נכון לפניהם עמם
ויצאצאיהם לעיניהם בתיהם
שלום מפחד ולא שבט אלוה עליהם
שורו עבר ולא נעל תפלט פרתו
ולא תשכל ישלחו כצאן
עוילדיהם ורקדון ישאו כתף
וכנור ושמחו לקול עוגב ובלו
בטוב ימיהם וברגע שאול יחתו
ואמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיך
לא חפצנו מה שדי כי נעבדנו
ומה נועיל כי נפגעהו חן לא בידם

טובם עצת רשעים רחקה ממני כמה
נר רשעים ידעך ויבא עליהמו אידם
חבלים יחלק באפו: יהיו כתבן
לפני רוח וכמץ גנבתו סופה: אלוה
יצפן לבנו אונו ישלם אליו
ויראו עינו כידו ומחמת
שדי ישתה: כי מה חפצו בביתו
אחריו ומספר חדשיו חצצו:
הלאל ילמד דעת והוא רמים
ישפוט זה מות בעצם תמו: בלו
שלאנן ושלו עטיניו מלאו חלבומח
עצמותיו ישקה: וזה מות בנפש
מרה ולא אכל בטובה: יחד על
עפר ישכבו ורמה תכסה עליהם: הן
ידעתי מחשבותיכם ומזמות עול
תחמסו: כי תאמרו איה בית נדיב
ואיה אהל משכנות רשעים הלא
שאלתם עוברי דרך ואותתם לאותם
כי לקום איד יחשך ע לום עברות
יובל: מי יגיד על פניו דרכו והוא
עשה מי ישלם לו: והוא לקברות יובל
ועל גדיש ישקוד: מתקו לו רגבי
נחל ואחרי כל אדם ימשוך ולפניו אין
מספר: ואיך תנחמו הבל ותשובתיכם
נשאר מעל:

ויען אליפז התמני ויאמר:
הלאל יסכן גבר כי יסכן עלימו משכיל:

ותין ל׳ חנשיאים ואין מיעוט בלחוד ממקר עליה וקמון ותחד עלוחי חון
ומר אני סטרי לוחם אבמיכם אחד ותר ותכבי אחר מדיך ל׳ ושרעת ותחון: ס׳ ס׳:

ושמשי ג׳ קמל עדיה ושכבו חשר אחר עדי לם ושכבו ותחר על עפר ושבבו: ס׳
ומיתון מל בגל תמיל מי לאמרו שבשיה מה שמשיה חדרי שיי מה שבו: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

החפץ ל׳ וסומכין חפץ לחזה בשולחן ובחזים חפץ לשוק ס׳ וכנגיך אם עשיר ישן ועל משפטו: ס׳ עשיר ל׳ ומל ומחמצרוח ויחיו שנאיה שרוחים ונגר
עדומים: ס׳ עף ל׳ ומלו ובא עשרמן חשיה הלעשני נא מחאמרי אין עקר ואין בשל לאמים עקר תשקה ותקרן ותנה עקר אשר ידיך מיחך ויחיב לך: ס׳ ס׳ ס׳:

הַחֲפֵץ לְשַׁרְיָכִית צְרִיק וְאַסְבְּיָע כִּיתַתֵּם
דַּרְכֵּיךָ הַמִּרְאֶתֶךָ יָכִיחֲךָ יָבוֹא עִנְּךָ
בַּמִּשְׁפָּט הֲלֹא עִתְּךָ נִבְהָ וְאוֹן
קֵץ לַעֲוֹנֹתֶיךָ כִּי תִתְבֹּל אֶחָיךָ חִנָּם וּבִגְדֵי
עֲרוּמִּים תַּפְשִׁיטוּ לֹא מַיִם עָיֵף
תִּשְׁקֶה וּמִרָעָב תִּמְנַעְלֶחֶם וְאִישׁ
זְרוֹעַ לוֹ הָאָרֶץ וּנְשׂוּאָ פָנִים יֵשֵׁב בָּהּ
אַלְמָנוֹת שִׁלַּחְתָּ רִיקָם וּזְרֹעוֹת יְתוֹמִים
יְרֻכָּאוּ עָלֵכֶן סְבִיבוֹתֶיךָ פַּחִים
וַיְבַהֲלֶךָ פַּחַד פִּתְאֹם אוֹ חֹשֶׁךְ לֹא תִרְאֶה
וְשִׁפְעַת מַיִם תְּכַסֶּךָ הֲלֹא אֱלוֹהַּ גָּבֹהַּ
שָׁמַיִם וּרְאֵה רֹאשׁ כּוֹכָבִים כִּי רָמוּ וְאָמַרְתָּ
מַה יָּדַעְתָּ אֵל הֲבֶעָד עֲרָפֶל יִשְׁפּוֹט
עָבִים סְתָרוֹ לֵילָה אֶחוּג
שָׁמַיִם יִתְהַלָּךְ הֲאֹרַח עוֹלָם תִּשְׁמֹר אֲשֶׁר
דָּרְכוּ מֵתֵי אָוֶן אֲשֶׁר קֻמְּטוּ וְלֹא עֵת
נָהָר יוּצַק יְסוֹדָם הָאֹמְרִים לָאֵל סוּר
מִמֶּנּוּ וּמַה יִּפְעַל שַׁדַּי לָנוּ וְהוּא מִלֵּא בְּרָכוֹת
טוּבוֹ וְעֹצַת רְשָׁעִים רָחֲקָה מֶנִּי יָרֵאוּ
צַדִּיקִים וּשְׂמֵחוּ וְנָקִי יִלְעַג לָמוֹ אִם
לֹא נִכְחַד קִיָּמֵנוּ וְיִתְרָם אֵשׁ הִסְבִּישָׁ
עִמּוֹ וּשְׁלֹם בֵּהוּ תְּבוֹאֶתְךָ טוּבָה לְחָ
נָא מִפִּיו תּוֹרָה וְשִׂים אִמְרוֹתָיו לְבָבֶךָ
אִם תָּשׁוּב עַד שַׁדַּי תִּבָּנֶה תַּרְחִיק עַוְלָה
מֵאָהֳלֶךָ וְשִׁית עַל עָפָר בְּצוּר וּבְצוּר
נַחֲלִים אוֹפִיר וְהָיָה שַׁדַּי בְּצָרֶיךָ וְכֶסֶף
תּוֹעַפוֹתֶיךָ כִּי אָז עַל שַׁדַּי תִּתְעַנָּג וְתִשָּׂא

אחיו ב׳ ומומ׳ ואל אחיו ושמו והנוי אחיב׳ ידינות ולא נבח שמאל בעשמו
ולא אחיו: ס׳ ולא אראה ב׳ ועגלף ימין הזיעמי עלי ולא אראה: ס׳ ס׳:

אֶל אֱלוֹהַּ פָּנֶיךָ תַּעְתִּיר אֶלְיוֹן וְשַׁמְּעֶךָ וְנָדַרְתָּ
תְּשַׁלֵּם וְתִגְזַר אֹמֶר וַיָּקָם לָךְ וְעַל
דְּרָכֶיךָ נֹגַהּ אוֹר כִּי הִשְׁפִּילוּ וַתֹּאמַר גֵּוָה
וְשַׁח עֵינַיִם יוֹשִׁיעַ יְמַלֵּט אִי נָקִי וְנִמְלַט בְּבֹר
כַּפֶּיךָ:

וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמַר
גַּם הַיּוֹם מָרִי שִׂיחִי יָדִי כָּבְדָה עַל אַנְחָתִי
מִי יִתֵּן וְדַעְתִּי וְאֶמְצָאֵהוּ אֲבוֹא עַד
תְּכוּנָתוֹ אֶעֱרֹךְ לְפָנָיו מִשְׁפָּט וּפִי אֲמַלֵּא
תּוֹכָחוֹת אֶדְעָה מִלִּים יַעֲנֵנִי וְאָבִינָה
מָה אֹמַר לִי הִפְרַבְּחֵרִיב עִמָּדִי
לֹא אַךְ הוּא יָשִׂם בִּי שָׁם יִשְׁלַח עָמוֹ
וְאִתְּלַטֶּה נֶצַח מִשְׁפָּט וְזִכְּדָם
אֵהֶלֶךְ אֵינֶנּוּ וְאָחוֹר וְלֹא אֶבְחַן לוֹ
שְׂמֹאל בְּעַשְׂתּוֹ וְלֹא אֶחֱזֶה יַטְתִּימִין וְלֹא
אֶרְאֶה כִּי יִבְחָן דֶּרֶךְ עִמָּדִי בְּחָנַנִי כַּזָּהָב
אֵצֵא בְּאֶשְׁרוֹ אָחֲזָה רַגְלִי דַּרְכּוֹ
שָׁמַרְתִּי וְלֹא אָסוּר מִצְוַת שְׂפָתָיו וְלֹא אָמִישׁ
מֵחֻקִּי צָפַנְתִּי אִמְרֵי פִיו וְהוּא בָּאֶחָד
וּמִי יְשִׁיבֶנּוּ וְנַפְשׁוֹ אִוָּתָה וְעָשָׂה כִּי
יַשְׁלִים חֻקִּי וְכָהֵנָּה רַבּוֹת עִמּוֹ עָלָיו
מִפָּנָיו אֶבְהָל אֶתְבּוֹנֵן וְאֶגְתָּרֵם מִמֶּנּוּ וְאֵל
הוֹן לִבִּי וְשַׁדַּי הִבְהִילָנִי כִּי לֹא נִצַּמְתִּי
מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וּמִפְּנֵי כִסָּה אֹפֶל מִדּוּעַ
מִשַּׁדַּי לֹא נִצְפְּנוּ עִתִּים וְיֹדְעָיו לֹא חָזוּ יָמָיו
גְּבֻלוֹת יַשִּׂיגוּ גָּזְלוּ וְרָעוּ חָמֹר
יְתוֹמִים יִנְהָגוּ יַחְבְּלוּ שׁוֹר אַלְמָנָה יַעֲבוֹטוּ

גיח ב׳ ומומ׳ ואם לגוא שמרגוח בעשמיטיו כי השפילו ומאמר בגדוחו
מגבר יכמרוו: ושרע ב׳ בחס ושח שעיק בעמיגנו עפנו: ס׳ ומריך ב׳
ריק קדשיך ונריך ומשלם: ס׳:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

מרה יחד חבאו ענייארץ הזפראיס במדבר
יעאו בפעלנו משחרי לטרף ערבה
לו לחם לנערים בשדה בלילו יקציר
וסרס רשע ילקשו ערום ולינו מבלי לבוש
ואין כסות בקרה מזרם חרים ירטבו
ומבלי מחסה ובקו צור יגדלו משך
יתוש ועל עני חבלי ערום הלבו בלי לבוש
ורעבים נשאו עמר בין שורתם יעהירו
וקבים דרכו יעצאו מן עיהמולים יגאקו
ונפש חללים תשוע ואלוה לא ישים תפלה
המה היו במרדי אור לא הכירו דרכיו
ולא ישבו בנתיבתיו לא ורקום רועה
יקטל עני ואביון ובלילה יהי כגנב זיון
נאף שמרה נשף לאמר לא תשורני עין
וסתר פנים ישים חתר בחשך בתים
יומם חתמו למו לא ידעו אור כי יחדו בקר
למו צלמות כי יכיר בלהות צלמות קל
הוא על פני מים תקלל חלקתם בארץ
לא יפנה דרך כרמים ציה גם חם תגזל מימי
שלג שאול חטאו ישכחהו רחם
מתקו רמה עוד לא יזכר ותשבר כעץ
עולה רעה עקרה לא תלד ואלמנה לא
ייטיב ומשך אביריס בכחו יקום ולא
יאמין בחיין יתן לו לבטח וישען
ועיניהו על דרכיהם רומו גע מעט ואינם
והמלו כל יקפצון כראש שבלת יחלו
ואם לא אפו מי יכזיבני וישם לאל מלתי

וקשב לדת שחיו יאמר
המשל לפחה עמו עשה שלום במרומיו
תישמע ספר לגדודיו ועל מי לא יקום
אורחו ומחי יצדק אנוש עם אל ומה יזכה
ילוד אשה הן עד ירח ולא יאחיל
ובוכבים לא זכו בעיניו אף כי נאוש
ומה בן אדם תולעה

ויען איוב ויאמר
מה עזרת ללא כח הושעת זרוע לא עז
מה יעצת ללא חכמה ותושיה לרב
הודעת את מי ונשמת מי יצאה
ממך הרפאים יחולל מתחת מים
ושכניהם ערים שאול נגדו ואבדון
לא כסה נטה צפון על תהו תלה ארץ
עלבלי מה ערמים כעבו ולא נבקע
ענן תחתם לא אחז פני כסה מראה עליו
ענני חק חג על פני מים עד תכלית
אור עם חשך עמו דן שמים ירופפו ויתמהו
מגערתו בכחו ורגעים ותבונתו
מחץ ראב ברוחו שמים שפרה חלה
ידו נחש ברח הוא אלתקן עת ירכו ומה
שמע דבר נשמע עבור עם גבורתו
מי יתבונן
ויסף איוב שאת משלו ויאמר
חי אל אשר מרה משפטו ושדי המר נפשי
כי לא עוד נשמתי בי ורוח אלוה באפי אם

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ג תדברנה שפתי עולה ולשוני אסיחגה רמיה
חלילה לי אם אעניק אתכם עד
אגוע לא אסיר תמתי ממני בעדקתי
בצדקתי ולא ארפה לא יחרף לבבי ממי
יהי כרשע איבי ומתקוממי כעול
כי מה תקות חנף כי יבצע כי ישל אלוה
נפשו הצעקתו ישמע אל כי תבוא
עליו צרה אם על שדי יתענג יקרא אלוה
בכל עת אורה אתכם ביד אל אשר
עם שדי לא אכחד הודאתם כלכם
חייתם ולמה זה הבל תהבלו זה חלק
אדם רשע עם אל ונחלת עריצים משדי
יקחו אם ירבו בניו למו חרב וצאצאיו
לא ישבעו לחם שרידיו במות יקברו
ואלמנתיו לא תבכיה אם יצבר
כעפר כסף וכחמר יכין מלבוש יכין
וצדיק ילבש וכסף נקי יחלק
בנה כעש ביתו וכסכה עשה נצר
עשיר ישכב ולא יאסף עיניו פקח ואינו
ונשיגהו כמים בלהות לילה גנבתו סופה
ישאהו קדים וילך וישערהו ממקומו
וישלך עליו ולא יחמל מידו ברוח ברח
ישפק עליו כפימו וישרק עליו
ממקומו כיש לכסף מוצא ומקום לזהב
יזקו ברזל מעפר יקח ואבן נצוק
נחושה קץ שם לחשך ולכל תכלית
הוא חקר אבן אפל וצלמות פרץ נחל

מעם גר חנשכחים מנדגל דלומאנו שנשו
ארץ מגעה יצאלחם ותחתיה נהפכמו
אש מקום ספיר אבניה ועפרת זהב לו
נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה
לא חדריכהו בני שחץ לא עלה עליו שחל
בחלמיש שלח ידו הפך משרש הרים
בצורות יאריס בקע וכל יקר ראתה
עינו מבכי נהרות חבש ותעלמה יצא אור

והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום
בינה לא ידע אנוש ערכה ולא תמצא
בארץ החיים תחום אמר לא ביתי
יש אמר אין עמדי לא יתן סגור תחתיה
ולא ישקל כסף מחירה לא תסלה בכתם
אופיר בשהם יקר וספיר לא יערכנה
והב וזכוכית ותמורתה כלי פז
ראמות ונביש לא יזכר ומשך חכמה
מפנינים ולא יערכנה פטדת כוש
בכתם טהור לא תסלה

והחכמה מאין תבוא ואי זה מקום בינה
ונעלמה מעינים כל חי ומעוף השמים
נסתרה אבדון ומות אמרו באזנינו
שמענו שמעה אלהים הבין דרכה והוא
ידע את מקומה כי הוא לקצות הארץ
יביט תחת כל השמים יראה לעשות
לרוח משקל ומים תכן בחמדה בעשתו

ולשוני ג ומשנתון ומהגון כי יקיקה ומהגה ציקה אם חמדה ומשר : ס : ש
בינקיה ב המאמי ומשך החזקתי ולא אעזבה : ס ארפה ב בצדקתי החזק
לפה יכבד הצלאשה : ס

ולמה חו ב ומשם לי בסיום חרא לך עם הזבר אזה הבל והבלהבלו : ס : ס :
יחלק ב ופקח מזיחלק ומשך אחלק נחלה : ומשלך ב כמו כשמי עליו
ולא ומשלו : ס :

יחן ג. חד טוב ו ב קמיץ ומקמטון ומקחנא מעמיד גם שבי גבור רקח בריזלפעסר ויקח : ס : ואי זה ל ומשמטון הישמעאל כעאו ומחכמה ומחכמה נשרר
מלאו לבו : ס ומקום ב לבמלים לחזב ויקן : ס) דלה ב שמי למיחל דלן מאנרש כמו : ס מעדי ל ומשמרת ומחר אם מעמי העדה ונעלם מעונו אשה ונעלם מצו

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

פתוח ד׳ ודומסחון וכל כלי טמא אשר אשפוט נקבר טמא קבר פתוח בגיגע שלשה פתוח אלף פיר׳ ׃ וקחו ל׳ ב׳ ובתי לשן וכחול לאחרי
ציש ׃ ויחלו ב׳ לקרש דברי בפטר ל׳ אשכון ואשמוד ב׳ מל מחזק וקדש אשמן ואשב ב׳ראש ׃ ואשב ב׳ ואשב בחי מדעי ראש ׃ ׃ ׃ ׃ ׃

לַמַּטָּרָחָק וְדֶרֶךְ לַחַיִּים קְלוֹת אֹרָאָה
וַיִּסְפְּרָה הַכֹּנָה וְגַם חַקְרָהּ וַיֹּאמֶר׃
לְאַדֹּנִי חֵן וְרָאֵת אֲדֹנָי הִיא חָכְמָה וְסוּר מֵרָע
בִּינָה׃
וַיֹּסֶף אִיּוֹב שְׂאֵת מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר׃
מִי יִתְּנֵנִי כְיַרְחֵי קֶדֶם כִּימֵי אֱלוֹהַּ יִשְׁמְרֻנִי׃
בְּהַלּוֹ נֵרוֹ עֲלֵי רֹאשִׁי לְאוֹרוֹ אֶלֶךְ חֹשֶׁךְ׃
כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי בִּימֵי חָרְפִּי בְּסוֹד אֱלוֹהַּ עֲלֵי אָהֳלִי׃
בְּעוֹד שַׁדַּי עִמָּדִי סְבִיבוֹתַי נְעָרָי׃ בְּרָחֵץ
חֲלִיבִי בְּחֵמָה וְצוּר יָצִיק עִמָּדִי פַלְגֵי
שָׁמֶן׃ בְּצֵאתִי שַׁעַר עַל קָרֶת בָּרְחוֹב אָכִין
מוֹשָׁבִי׃ רָאוּנִי נְעָרִים וְנֶחְבָּאוּ וִישִׁישִׁים
קָמוּ עָמָדוּ׃ שָׂרִים עָצְרוּ מִלִּים וְכַף
יָשִׂימוּ לְפִיהֶם׃ קוֹל נְגִידִים נֶחְבָּאוּ וּלְשׁוֹנָם
לְחִכָּם דָּבֵקָה׃ כִּי אָזֶן שָׁמְעָה וַתְּאַשְּׁרֵנִי
וְעַיִן רָאָתָה וַתְּעִידֵנִי׃ כִּי אֲמַלֵּט עָנִי
מְשַׁוֵּעַ וְיָתוֹם וְלֹא עֹזֵר לוֹ׃ בִּרְכַּת אֹבֵד
עָלַי תָּבוֹא וּלְב אַלְמָנָה אַרְנִן׃ צֶדֶק לָבַשְׁתִּי
וַיִּלְבָּשֵׁנִי כְּמְעִיל וְעֲנָיָה מִשְׁפָּטִי׃ עֵינַיִם
הָיִיתִי לְעִוֵּר וְרַגְלַיִם לַפִּסֵּחַ אָנִי׃ אֲבִי אֶבְיוֹנִים
לְאֶבְיוֹנִים וְרִב לֹא יָדַעְתִּי אֶחְקְרֵהוּ׃ וָאֶשְׁבְּרָה
מְתַלְּעוֹת עָוֶל וּמִשִּׁנָּיו אַשְׁלִיךְ טָרֶף׃
וָאֹמַר עִם קִנִּי אֶגְוָע וְכַחוֹל אַרְבֶּה יָמִים׃
שָׁרְשִׁי פָתוּחַ אֶל מָיִם וְטַל לִין בְּקִצִּי׃
כְּבוֹדִי חָדַשׁ עִמָּדִי וְקַשְׁתִּי בְיָדִי תַחֲלִיף׃
לִי שָׁמְעוּ וְיָחִלוּ וְדֹמְמוּ לְמוֹ עֵצָתִי׃ אַחֲרֵי
דְבָרִי לֹא יִשְׁנוּ וְעֲלֵימוֹ תִּטַּף מִלָּתִי׃ וְחִכּוּ

כַּמָּטָר לִי וּפִיהֶם פָּעְרוּ לְמַלְקוֹשׁ׃ אֶשְׂחַק
אֶלֵהֶם לֹא יַאֲמִינוּ וְאוֹר פָּנַי לֹא יַפִּילוּן׃
אֶבְחַר דַּרְכָּם וְאֶשֶׁב רֹאשׁ וְאֶשְׁכֹּן׃
כְּמֶלֶךְ בַּגְּדוּד כַּאֲשֶׁר אֲבֵלִים יְנַחֵם׃ וְעַתָּה
שָׂחֲקוּ עָלַי צְעִירִים מִמֶּנִּי לְיָמִים׃
אֲשֶׁר מָאַסְתִּי אֲבוֹתָם לָשִׁית עִם כַּלְבֵי
צֹאנִי׃ גַּם כֹּחַ יְדֵיהֶם לָמָה לִי עֲלֵימוֹ אָבַד
כֶּלַח׃ בְּחֹסֶר וּבְכֶפֶן גַּלְמוּד הָ עֹרְקִים׃
צִיָּה אֶמֶשׁ שֹׁאָה וּמְשֹׁאָה הַקְּטֹפִים׃
מְלוּחַ עֲלִי שִׂיחַ וְשֹׁרֶשׁ רְתָמִים לַחְמָם׃
מִזְּגוּ וְגֵרְשׁוּ יָרִיעוּ עָלֵימוֹ כַּגַּנָּב׃
בְּעֲרוּץ נַחֲלִים לָשֶׁכֶן חֹרֵי עָפָר וְכֵפִים בּוּן
שִׂיחִים יִנְהָקוּן תַּחַת חָרוּל יִסָּפֵחוּ׃ בְּנֵי
נָבָל גַּם בְּנֵי בְלִי שֵׁם נְכֹאוּ מִן הָאָרֶץ׃
וְעַתָּה נְגִינָתָם הָיִיתִי וְאֶהִי לָהֶם לְמָלָה׃
תָּעֲבוּנִי רָחֲקוּ מִנִּי וּמִפָּנַי לֹא חָשְׂכוּ רֹק׃
מִי יִתֵּן וּפִתְחוּ וְיַעֲנֵנִי וְרִסֶן מִפָּנַי
שִׁלְחוּ׃ עֲלֵימוֹ פָּרְחָה וְקוֹמוֹ רָגְלוּ שִׁלְחוּ
וַיִּסְלוּ עָלַי אָרְחוֹת אֵידָם נָתְסוּ׃
נָתִיבָתִי לְהוּתָּם יַעֲלוּ לֹא עֹזֵר לָמוֹ כִּפְרֵץ
רָחָב יָאֹתוּ׃ תַּחַת שֹׁאָה הִתְגַּלְגָּלוּ הָתְפָּוֹ
עָלַי בַּלָּהוֹת תִּרְדֹּף כָּרוּחַ נְדִבָתִי וּכְעָב
עָבְרָה יְשׁוּעָתִי׃ וְעַתָּה עָלַי תִּשְׁתַּפֵּךְ נַפְשִׁי
יֹאחֲזוּנִי יְמֵי עֹנִי׃ לַיְלָה עֶצְמֹתַי נִקַּר מֵעָלַי
וְעֹרְקַי לֹא יִשְׁכָּבוּן׃ בְּרֹב כֹּחַ יִתְחַפֵּשׂ
לְבוּשִׁי כְּפִי כְּתָנְתִּי יַאַזְּרֵנִי׃ הֹרַנִי לַחֹמֶר
וָאֶתְמַשֵּׁל כֶּעָפָר וָאֵפֶר׃ אֲשַׁוַּע אֵלֶיךָ וְלֹא

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

תענני עמדתי ותתבוננו׳ תתפר לאכזר
לו׳ בעצם ידך תשטמנו׳ תשאמי אל
רוח תרכיבנו׳ ותמגגני תושיה׳ כי
ידעתי מות תשיבני׳ ובית מועד לכל
חי׳ אך לא בעי׳ ישלח יד אם בפידו לזה
שוע׳ אם לא בכיתי לק שוה יום
עגמה נפשי׳ לא ביון׳ כי טובקותי
ויבאר עואיחלה לאור ויבא אפל׳ מיי
רוחי ירא ציני׳ קומיני מיעני׳ קחד
הלכתי בראחמה׳ קמיתי בקהל׳ ש
אשוע׳ אח חייתי לתנים ור׳ עלבוותני עצה
עורי שחר מעלי׳ ועצמי יחרו מיחרב
יוזי לאבל כנדי׳ ועגבי לקול כנים׳
ברית כרתי לעיני׳ ומה אתבונן על
בתולה׳ ומה חלק אלוה מעל ותחת שדי
מרומים׳ הלא איד לעול׳ ונכר
לפעלי און׳ הלא הוא יראה דרכי
וכל צעדי יספור׳ אם הלכתי עם שוא ש
ותחש על מרמה רגלי׳ ישקלני ש
במאזני צדק׳ ויבע אלוה תמתי׳ אם
נטה אשרי מן הדרך׳ ואחר עיני הלך לבי
ובכפי׳ דבק מאום׳

אזרעה ואחר יאכל׳ ויעקר׳ ישרשו׳
אם נפתה לבי על אשה׳ ועל פתח רעי
ארבתי׳ תטחן לאחר אשתי׳ ועלי יכרעו
אחרים׳ כי זמה׳ והיא עון פלילים׳

כי אש היא עד אבדון תאכל׳ ובכל תלי אתי
תשרש׳ אם אמאס משפט עבדי׳
ואמתי ברבם עמדי׳ ומה אעשה כי יקום
אלוקי׳ ופקוד מה אשיבנו׳ הלא בבטן עשנו
עשהו׳ וכונן ברחם אחד׳ אם אמנע
מחפץ דלים׳ ועינו אלמנה אכלה׳ ואכל
פתי לבדי׳ ולא אכל יתום ממנה׳ כי מנעורי
גדלני כאב׳ ומבטן אמי אנחנה׳ אם
אראה אובד׳ מכלי לבוש׳ ואין כסות
לאביון׳ אם לא ברכוני חלציו׳ ומגז כבשי׳ ש
יתחמם׳ אם הניפותי עלי תום ידי׳ כי
אראה בשער׳ עזרתי בתפי׳ משכמה
תפול׳ ואזרעי׳ מקנה תשבר׳ כי פחד אלי׳ ש
איד אל׳ ומשאתו׳ לא אוכל׳ אם שמתי
זהב כסלו׳ ולכתם׳ אמרתי מבטחי׳ אם
אשמח כי רב חילו׳ וכי לבי מצא הון׳ אם
אראה אור׳ כי יהל׳ וירח יקר הלך׳ ש
ויפת בסתר לבי׳ ותשק ידי לפי׳ גם הוא
עון פלילי׳ כי כחשתי לאל ממעל׳ אם אשמח
בפיד משנאי׳ ואחתי עורר כי מצאו
רע׳ ולא אתתי לחטא חכי לשאל׳ באלה
נפשו׳ אם לא אמרו׳ מתי אהלי מי יתן
מבשרו לא נשבע׳ בחוץ לא לין
דלתי לארח אפתח׳ אם כסיתי כאדם ש
פשעי׳ לטמון בחבי עוני׳ כי אערוץ
המון רבה׳ ובוז משפחות יחתני׳ ואדם
לא אצא פתח׳ מי יתן לי שמע לי הן תוי׳

ומגגני ג׳ חס׳ בלש׳ וחגביתיה ומלגגני ברבבים מגגנה עמוה
ובריך ומלגגני ושיחה׳ ; ותסר ב׳ ולא ותסר מרגלך אל עיך ואפך
לאכזר לו׳ : ;

ורגל לרגל ח׳ וממעי ויבוך ויחד אחר ר׳ לרגל ועבד במטו ורגל על
מטה רגלי באשרי אחזה רגלי עקבה בלי שור אמ שו ואחרש עמ׳ : ;
וטל ממן איש רגל דמיה רגל׳ : ;

כאדם ג׳ ומיעלי אם כמיהי כאדם כשרגי ומאיר כאדם עבד ברוך אבדכאדם ומחוקן : ; ולא נטה ב׳ מעבר לפה לחטאוכי : ; בחוץ ג׳ דגש פמרוך ומומנחון
ביין ועמדי בחוץ לא ולין ביו : ; ולא אכל ד׳ ומעמסי וקדי מחוקן מ׳ על השלחן ובא אחאב אל ביתי בבקש מיהו ואבדם לבוי : ; בבטן ג׳ דגש בתרש אמ׳ בבטן
בבטן עקב אח אחיו הלא בבטן עשהו : ;

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בתחילה רובה ובשלשה רעו ובשלשה רעו לבעל טצריה ובשלשה רעו לבעל טטייה: כו לפערב עד
ותחזיקון מלין למזנה עבד ותחזיקון מליה טל וכן קדין ושמדין מליה נא: ואיריא ב ומשלמתון כי עבדת אנתי על כן זחלת ואמרא מחוה ואמרא מלאכי: ס:

שַׁדַּי יַעֲנֻנִי וְסֵפֶר כָּתַב אִישׁ רִיבִי׃ אִם לֹא
עַל שִׂכְמִי אֶשָּׂאֵנוּ אֶעְנְדֶנּוּ עֲטֶרֶת
לִי׃ מִסְפַּר צְעָדַי אַגִּידֶנּוּ כְּמוֹ נָגִיד׃
אִקְרָבֵנוּ אִם עֲרֵלִי אַל מַתְּנוֹתֶיךָ וְאַחַד
תְּלַמֵּיד יְכַבְּוֵן אִם כֹּחַ אֲכָלְתִּי בְּלִי כֶסֶף׃
וְנָפַשׁ בְּעָלֶיהָ הָפַחְתִּי׃ תַּחַת חִטָּה יֵצֵא
חוֹחַ וְתַחַת שְׂעֹרָה בָּאֹשָׁה תַּמּוּ דִבְרֵי
אִיּוֹב׃
וַיִּשְׁבְּתוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה׃
מֵעֲנוֹת אֶת אִיּוֹב כִּי הוּא צַדִּיק בְּעֵינָיו׃
וַיִּחַר אַף׃ אֱלִיהוּא בֶּן בַּרַכְאֵל הַבּוּזִי
מִמִּשְׁפַּחַת רָם בְּאִיּוֹב חָרָה אַפּוֹ עַל
צַדְּקוֹ נַפְשׁוֹ מֵאֱלֹהִים׃ וּבְשְׁלֹשֶׁת רֵעָיו
חָרָה אַפּוֹ עַל אֲשֶׁר לֹא מָצְאוּ מַעֲנֶה
וַיַּרְשִׁיעוּ אֶת אִיּוֹב׃ וְאֱלִיהוּ חִכָּה אֶת
אִיּוֹב בְּדְבָרִים כִּי זְקֵנִים הֵמָּה מִמֶּנּוּ לְיָמִים׃
וַיַּרְא אֱלִיהוּא כִּי אֵין מַעֲנֶה בְּפִי
שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים וַיִּחַר אַפּוֹ׃
וַיַּעַן אֱלִיהוּא בֶן בַּרַכְאֵל הַבּוּזִי וַיֹּאמַר
צָעִיר אָנֹכִי יָמִים וְאַתֶּם יְשִׁישִׁים עַל
כֵּן זָחַלְתִּי וָאִירָא מֵחַוֹת דַּעִי אִתְּכֶם׃
אָמַרְתִּי יָמִים יְדַבֵּרוּ וְרֹב שָׁנִים יוֹדִיעוּ
חָכְמָה׃ אָכֵן רוּחַ הִיא בָאֱנוֹשׁ וְנִשְׁמַת שַׁדַּי
תְּבִינֵם׃ לֹא רַבִּים יֶחְכָּמוּ וּזְקֵנִים
יָבִינוּ מִשְׁפָּט׃ לָכֵן אָמַרְתִּי שִׁמְעָה לִּי אַחֲוֶה

דַּעִי אַף אָנִי׃ הֵן חִוַּחְלְתִּי לְדִבְרֵיכֶם אָזֵן
עַד תְּבִינוֹתֵיכֶם עַד תַּחְקְרוּן מִלִּין
וְעַד תִּכְלוּ אֶתְבּוֹנָן וְהִנֵּה אֵין לְאִיּוֹב
מוֹכִיחַ עוֹנֶה אֲמָרָיו מִכֶּם׃ פֶּן תֹּאמְרוּ
מָצָאנוּ חָכְמָה אֱלוֹהַּ נִדְּפֶנּוּ לֹא אִישׁ׃
וְלֹא עָרַךְ אֵלַי מִלִּין וּבְאִמְרֵיכֶם לֹא
אֲשִׁיבֶנּוּ׃ חַתּוּ לֹא עָנוּ עוֹד הֶעְתִּיקוּ
מֵהֶם מִלּוֹת׃ וְחִוַּחְלְתִּי כִּי לֹא יָדַבְּרוּ
כִּי עָמְדוּ לֹא עָנוּ עוֹד׃ אַף אָנִי אֶתְאָנֶה
וְלֹא אֶחְוֶה דַּעִי אַף אָנִי׃ כִּי מָלֵאתִי מִלִּים
הֲנִיקַתְנִי רוּחַ בִּטְנִי׃ הִנֵּה בִטְנִי כְּיַיִן
לֹא יִפָּתֵחַ כְּאֹבֹת חֲדָשִׁים יִבְקָע׃
אֲדַבֵּרָה וְיִרְוַח לִי אֶפְתַּח שְׂפָתַי וְאֶעֱנֶה׃
אַל נָא אֶשָּׂא פְנֵי אִישׁ וְאֶל אָדָם
לֹא אֲחַנֵּף׃ כִּי לֹא יָדַעְתִּי אַחֲנִיף
כְּמַעַט יַעֲשֵׂנִי עֹשִׂי׃ וְאוּלַם שְׁמַע נָא
אִיּוֹב מִלָּי וְכָל דְּבָרַי הַאֲזִינָה׃ הִנֵּה
נָא פָתַחְתִּי פִי דִּבְּרָה לְשׁוֹנִי בְחִכִּי׃
יְשָׁרֵי לִבִּי אֲמָרַי וְדַעַת שְׂפָתַי בְּרוּר מִלֵּלוּ׃
רוּחַ אֵל עֲשָׂתְנִי וְנִשְׁמַת שַׁדַּי תְּחַיֵּנִי׃
אִם תּוּכַל הֲשִׁיבֵנִי עָרְכָה לְפָנַי
הִתְיַצָּבָה הִנֵּה אֲנִי כְּפִיךָ לְאֵל מֵחֹמֶר קָרַצְתִּי
גַּם אָנִי חֹנֵף אֲמִתִּי לֹא תַבְעֶתְךָ וְאֵלְפִי
עָלַיִךְ לֹא יִכְבָּד׃ אַךְ אָמַרְתָּ בְאָזְנָי
וְקוֹל מִלִּין אֶשְׁמָע׃ זַךְ אָנִי בְּלִי פָשַׁע
חַף אָנִי וְלֹא עָוֹן לִי׃ הֵן תְּנוּאוֹת
עָלַי יִמְצָא יַחְשְׁבֵנִי לְאוֹיֵב לוֹ׃ יָשִׂם בַּסְּד

מלוש ב חד חק וב מל ומעלל ראקל חכיל הוזד מלאלוי ואנלל אנכי מלאלוי
מא כי מלאלי מלוש: ביאבוינ ב אלוהי חשד ארד אחוב באבריס לא זדקוא:

ומלמוד ב ומעלב אלעיזהקנחות ומזדי ומלמוד ובמדון: בחוד ב אף בחוד
אמלוי לא תקף ומקר כחוד לרן: חן אמי ד שרל שמשוי בשמשוי לבריס
יבש כפר לאל ליחמר: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

רַגְלִי שָׁמַר כָּל אָרְחֹתָי הֹזַזְתִּי לֹא׃
עֲדַקְתִּי אֶעֱנֶךָּ כִּי הִרְבֵּתָה אֱלוֹהַּ מֵאֱנוֹשׁ
מָדוּעַ אֵלָיו רִיבוֹתָ כִּי כָל דְּבָרָיו לֹא
יַעֲנֶה׃ כִּי פַּעַם אַחַת יְדַבֵּר אֵל וּבִשְׁתַּיִם לֹא
יִשְׁוֶרֶנָּה׃ בַּחֲלוֹם חָזִיוֹן לַיְלָה בִּנְפֹל
תַּרְדֵּמָה עַל אֲנָשִׁים בִּתְנוּמוֹת
עַל מִשְׁכָּב׃ אָז יִגְלֶה אֹזֶן אֲנָשִׁים וּבְמוּסָרָם
יַחְתֹּם׃ לְהָסִיר אָדָם מַעֲשֶׂהוּ וְגֵוֶה
מִגֶּבֶר יְכַסֶּה׃ יַחְשֹׂךְ נַפְשׁוֹ מִנִּשְׁחַת
וְחַיָּתוֹ מֵעֲבֹר בַּשֶּׁלַח׃ וְחוֹכַח בְּמַכְאוֹב
עַל מִשְׁכָּבוֹ וְרִיב עֲצָמָיו אֵתָן׃ שֵׂל
וַחֲמֻדָתוֹ תַּיְתוֹ לֶחֶם וְנַפְשׁוֹ מַאֲכַל
תַּאֲוָה׃ יִכְלֶה בְשָׂרוֹ מֵרֹאִי וְשָׁפוּ עַצְמוֹתָיו
לֹא רֹאוּ׃ וַתִּקְרַב לַשַּׁחַת נַפְשׁוֹ וְחַיָּתוֹ
לַמְמִתִים׃ אִם יֵשׁ עָלָיו מַלְאָךְ
מְלִיץ אֶחָד מִנִּי אֶלֶף לְהַגִּיד לָאָדָם
יָשְׁרוֹ׃ וַיְחָנֵּנוּ וַיֹּאמַר פְּדֵהוּ
מֵרֶדֶת שָׁחַת מָצָאתִי כֹפֶר׃ יִשַּׁ
רְטַפַּשׁ בְּשָׂרוֹ מִנֹּעַר יָשׁוּב לִימֵי עֲלֻמָיו
יַעְתֵּר אֶל אֱלוֹהַּ׃ וַיִּרְצֵהוּ וַיַּרְא פָּנָיו
בִּתְרוּעָה וַיָּשֶׁב לָאֱנוֹשׁ צִדְקָתוֹ׃ יָשֹׁר
עַל אֲנָשִׁים׃ וַיֹּאמַר חָטָאתִי וַיָּשָׁר שָׁ
חָעִיתִי וְלֹא שָׁוָה לִי׃ פָּדָה נַפְשִׁי מֵעֲבֹר
בַּשַּׁחַת וְחַיָּתִי׃ בְּאוֹר תִּרְאֶה חֲזִיזֵי אֵלֶה
פְּעָמַיִם שָׁלוֹשׁ עִם גָּבֶר׃ ד
לְהָשִׁיב נַפְשׁוֹ מִנִּשְׁחַת לְאוֹר בְּאוֹר
הַחַיִּים׃ הַקְשֵׁב אִיּוֹב שְׁמַע לִי הֶחֱרֵשׁ וַאֲנִי

אֲדַבֵּר׃ אִם יֵשׁ מִלִּין הָשִׁיבֵנִי דַּבֵּר כִּי חָפַצְתִּי
צַדְּקֶךָ׃ אִם אַיִן אַתָּה שְׁמַע לִי הֶחֱרֵשׁ
וַאֲאַלֶּפְךָ חָכְמָה׃ ב
וַיַּעַן אֱלִיהוּא וַיֹּאמַר׃
שִׁמְעוּ חֲכָמִים מִלָּי וְיֹדְעִים הַאֲזִינוּ לִי׃
כִּי אֹזֶן מִלִּין תִּבְחָן וְחֵךְ יִטְעַם לְאָכֹל׃
מִשְׁפָּט נִבְחְרָה לָּנוּ נֵדְעָה בֵינֵינוּ מַה טּוֹב׃
כִּי אָמַר אִיּוֹב צָדַקְתִּי וְאֵל הֵסִיר
מִשְׁפָּטִי׃ עַל מִשְׁפָּטִי אֲכַזֵּב אֲנוּשׁ חִצִּי
בְלִי פָשַׁע׃ מִי גֶבֶר כְּאִיּוֹב יִשְׁתֶּה
לַעַג כַּמָּיִם׃ וְאָרַח לַחֲבֹרָה עִם פֹּעֲלֵי
אָוֶן וְלָלֶכֶת עִם אַנְשֵׁי רֶשַׁע׃ כִּי אָמַר לֹא
יִסְכֹּן גֶּבֶר בְּרֹצוֹתוֹ עִם אֱלֹהִים׃ לָכֵן
אַנְשֵׁי לֵבָב שִׁמְעוּ לִי חָלִילָה לָאֵל
מֵרֶשַׁע וְשַׁדַּי מֵעָוֶל׃ כִּי פֹעַל אָדָם יְשַׁלֵּם
לוֹ וּכְאֹרַח אִישׁ יַמְצִיאֶנּוּ׃ אַף אָמְנָם
אֵל לֹא יַרְשִׁיעַ וְשַׁדַּי לֹא יְעַוֵּת׃
מִשְׁפָּט׃ מִי פָקַד עָלָיו אָרֶץ וּמִי שָׂם
תֵּבֵל כֻּלָּהּ׃ אִם יָשִׂים אֵלָיו לִבּוֹ רוּחוֹ
וְנִשְׁמָתוֹ אֵלָיו יֶאֱסֹף׃ יִגְוַע כָּל בָּשָׂר
יַחְדָּו וְאָדָם עַל עָפָר יָשׁוּב׃ וְאִם בִּינָה
שְׁמַע זֹאת הַאֲזִינָה לְקוֹל מִלָּי׃
הַאַף שׂוֹנֵא מִשְׁפָּט יַחְבֹּשׁ וְאַךְ עָרִיץ
כַּבִּיר תַּרְשִׁיעַ׃ הַאֹמֵר לְמֶלֶךְ בְּלִיַּעַל
רָשָׁע אֲרַנְדִּיבִים׃ אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא פְנֵי
שָׂרִים וְלֹא נִכַּר שָׁע לִפְנֵי דַל כִּי מַעֲשֵׂה
יָדָיו כֻּלָּם׃ רֶגַע יָמוּתוּן וַחֲצוֹת לַיְלָה יִגְעַשׁוּ

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

עם וי עברו ויסירו אביר לאביך כי עינו
על דרכי איש וכל יעדיו יראה
איזחשך ואין עלמתך לחסתר שם
פעלו און כי לא על איש ישים עוד לב
לחלך אל אל במשפט יגר עבריס לא
חקרו עמד אחריס תחתס לכן יכיר
מעבדיהס והפך לילה ויהכאו תחת
רשעיס ספקס במקום ראיס אשר על
כן סרו מאחריו וכל דרכיו לא השכילו
להביא עליו עצקת דל ועצקת עניס
ישמע וחוא ישלט ומי יורשנו
ויסתר פניס ומי שורנו
ורוח ממלך אדס חנף ממקש עם כראל
אלה אמר נשאתי לא אחבל
בלעדי אחזה אתה חרני אס עול
פעלתי לא אסיף חמעמך ישלמנה כי
מאסת כי אתה תבחר ולא אני ומה
ידעת דבר אנשי לבב יאמרו לי
וגבר חכם שמעלי איוב לא דבר עת ודבר
ודבריו לא כחשכיל אבי יבחן איוב
עד נצח על תשבת באנשי און
כי יסיף על חטאתו פשע בינינו יספוק
ורב אמריו לאל
ויען אליחו ויאמר
הזאת חשבת למשפט אמרת צדקי
מאל כי תאמר מחיסכולך מחטאתי
אני אשיבך מלין ואת רעיך

עמך חבט שמים ורא אח ושור שחקים
גבהו ממך אם חטאת מה תפעל
בו ורבו פשעיך מה תעשה לו אם
צדקת מה תתן לו או מה מידך יקח
לאיש כמוך רשעך ולבן אדם צדקתך
מרב עשוקים יזעיקו ישוע מזרוע
רבים ולא אמר איה אלוה עשי נתן
זמרות בלילה מלפנו מבחמות ארץ
ומעוף השמים יחכמנו שם יצעקו
ולא ענה מפני גאון רעים אך שוא
לא ישמע אל ושדי לא ישורנה
אף כי תאמר לא תשורנו דין לפניו
ותחיל לו ועתה כי אין פקד אפו
ולא ידע בפשמאה ואיוב חבל
יפצה פיהו בבלי דעת מלין יכבר
ויסף אליחו ויאמר
כתרלין עוד לו אחוך כי עוד לאלוה מלים
אשא דעי למרחוק ולפעלי אתן
צדק כי אמנס לא שקר מלי תמים
דעות עמך חן אל כבר ולא ימאס כביר
כח לב לא יחיה רשע ומשפט
ענים יתן לא יגרע מצדיק עינו
ואת מלכים לכס אושיבם לנצח ונגבהו
ואם אסורים בזקים ילכדון בחבלי
עני ויגד לחם פעלם ופשעיהם כי
יתגברו ויגל אזנם למוסר ויאמר כי

לחלך ד קחק ומשמחון ואנרי ירעני בי לא מי מאנזחוה לקטי להלך אלאל
בנשפט לחלך נגי חחזיק :מ: ישלשר ג ומכח בחזקי ישרלטנה ומכסה נפש
בחעמה ושלטנה ומישעקך ישלטנה :מ:

ושפק ג ומעמטון אם ישפק עמי ישמיון ושפק עלמו כפשו :מ:
בחשכיל ב מל כי יזכיר על חטאו פשע וחטיר לא בחשכיל :מ:

עניים ב ומעמטו מחלכם ומיכאו וענים מרודים מכיא בחיכו ומשפט עניים ומן וכל אן ראיה ריב לשון דל ואבין ומשמש ב מי ב ומשמן עניים בחזה ישראלטנה על
עמי ארץ : ומשמה בחיב ענים ומן ענוים ומרמטו כי דרשו דמיב קדמה ומחר אל נשא אם למשפט הוא מלון בי לי שוה ומשמא טוב שפל ומן אמרעניים :מ: למחיה
ושחיני בל ושחרינו חי לפעריב ועשרינו בל וכזק :מ:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ישבו מאון אם ישמעו ויעבדו יכלו
ימיהם בטוב ושנותם בנעימים ואם
לא ישמעו בשלח יעברו ויגועו
בבלי דעת וחנפי לב ישימו אף לא
ישועקו אסרם תמת בנערנפשם
וחיתם בקדשים יחלץ ענבעניו ויגל
בלחץ אזנם ואף חסית ממפיעד
רחב לא מיצק תחתיה ונחת שלחיך
מלא דשן ודור שעמלאת דין
ומשפט יתמכו כי חמה פזם סיתך
רשפקורב בפר אל יטך הערך שועך
לא בערוכל מאמציכח אל תשאף
תלילה לגלות עמים תחתם השמר
אל תפן אל און כי על זה בחרת מעני
הן אל נשגיב בכחו מי כמהו מורה מיפקד
עליו דרכו ומי אמר פעל עשלה
זכר כי תשגיא פעלו אשר שרו
אנשים כל ארם חזוהו אנוש נביט
מרחוק הן אל שגיא ולא נדע מספר
שניו ולא נוקר כי נבע נסתרים
ויקרבו לאור אשר יזלו
שחקים ירעפו עלי אדם רב אף אם יכין
מיפר שיעב תשאות סכתו הזפרש
עלו אורו ושרשיהם כסה
כיבס ודיז ענמים ותן אכל למכבור
עלכפים כסה אור ויצו עליח במפגיע
גיד עליו ראו מקנה אף על עולה

ושבחו מאון אם ישמעו ויעבדו יכלו
ימיהם בטוב ושנותם בנעימים ואם
לא ישמעו בשלח יעברו ויגועו
בבלי דעת וחנפי לב ישימו אף לא
ישועקו אסרם תמת בנערנפשם
וחיתם בקדשים יחלץ ענבעניו ויגל
בלחץ אזנם ואף חסית ממפיעד
רחב לא מיצק תחתיה ונחת שלחיך
מלא דשן ודור שעמלאת דין
ומשפט יתמכו כי חמה פזם סיתך
רשפקורב בפר אל יטך הערך שועך
לא בערוכל מאמציכח אל תשאף
תלילה לגלות עמים תחתם השמר
אל תפן אל און כי על זה בחרת מעני
הן אל נשגיב בכחו מי כמהו מורה מיפקד
עליו דרכו ומי אמר פעל עשלה
זכר כי תשגיא פעלו אשר שרו
אנשים כל ארם חזוהו אנוש נביט
מרחוק הן אל שגיא ולא נדע מספר
שניו ולא נוקר כי נבע נסתרים
ויקרבו לאור אשר יזלו
שחקים ירעפו עלי אדם רב אף אם יכין
מיפר שיעב תשאות סכתו הזפרש
עלו אורו ושרשיהם כסה
כיבס ודיז ענמים ותן אכל למכבור
עלכפים כסה אור ויצו עליח במפגיע
גיד עליו ראו מקנה אף על עולה

אף לזאת יחרד לבי ויתר ממקומו שמעו
שמוע ברגז קולו והגה מפיו יצא
תחת כל השמים ישרהו אורו על
כנפות הארץ אחריו ישאג קול ירעם
בקול גאונו ולא יעקב כי ישמע קולו
ירעם אל בקולו נפלאות עשה גדלות
ולא נדע כי לשלג יאמר הוא ארץ
וגשם מטר וגשם מטרות עזו בידכל אדם
יחתום לדעת כל אנשי מעשהו
ותבא חיה במו ארב ובמעונתיה תשכן
מן החדר תבוא סופה וממזרים קרה
מנשמת אלוה יתן קרח ורחב מים במוצק
אף בריטר יטריח עב יפיץ ענן אורו
והוא מסבות נתהפך בתחבולתו
לפעלם כל אשר יצום על פני תבל ארצה
אם לשבט אם לארצו אם לחסד
ומצאהו והאזינה זאת איוב עמד
והתבונן נפלאות אל התר עבשום
אלוה עליהם והופיע אור עננו חדע
עלמפלשי עב מפלאות תמים
דעים אשר בגדיך חמים בהשקט
ארץ מדרום תרקיע עמו לשחקים
חזק כראי מוצק הודיענו מה
נאמר לו לא נערך מפני חשך היספר לו
כי אדבר אם אמר איש כי בלע
ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים
ורוח עברה ותטהרם מצפון זהב יאתה

ולשמואל ל׳ תשיבה ג׳ פלאו עמי הוציא אות ומופת ומיד ושאחר ושאחר סכמו
ותשאות סבמו לא מערע: ס׳ שניו ב׳ כפי שנו ישיב אמר מחלים מלפני שנה
ולא חיה ויבש שהלק מאיבמן: ס׳

ענן ל׳ ומיטטיון כי ענן ויחוד עליהם ישכן ומשל וכמיך ענן ויקשיר ושטר
ענן ל׳ ומיטטיון כי ענן אויר: ס׳ | וחד דענן ויחוד עליהם: ס׳ ס׳ ס׳:

ל׳ בראשי פסוק כי חלק מדלן וכי עשיר ומי ומרמן כל פסוק ה׳ מילין ומרמנין מי ועלה בחר וחזר מיפקד עלן ארמו מיפקד עלן ארמו: ס׳ אל תכן ב׳ אלמנאה
לא חמדי אל לשמה ערחה ושמה אל תכן אל: ס׳ ישמה ב׳ ומעמחן נפשי מחיי שרים ואתו נפשו עם פלשתים ומעיר בבעי כפ שמו וחד ומעיר בעמיא: ס׳ ס׳:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ויסך ד׳ ומשמנתיך על ארון הברית ויקם דוד מהאהל ויהי כן ושכן אלוה
בעליון ויקרב ביהודיה: ופח ב חרבות ה׳ וחרבות א׳ ופח אשלך לכסי:

ב פסוק ביקרוה ראיות בחרון אפו אפ אפ ומשמשתן אפ ג בכיסא באולם
אפ לשבטי אפ לארצו: ס ובליע ב חד פוס וחד קמי פן ובלע למלך אפ אמר
אישי כי ובליע: ס

עַל אֱלוֹהַּ נוֹרָא הוֹד׃ שַׁדַּי לֹא מְצָאנֻהוּ שַׁגִּיא
כֹחַ וּמִשְׁפָּט וּרֹב צְדָקָה׃ לֹא יְעַנֶּה׃
לָכֵן יִרְאֻהוּ אֲנָשִׁים לֹא יִרְאֶה כָּל חַכְמֵי לֵב׃

וַיַּעֲנוּ יְהוָה אֶת אִיּוֹב מִנִּיתֹךְ סְעָרָה וַיֹּאמַר׃
מִי זֶה מַחְשִׁיךְ עֵצָה בְּמִלִּין בְּלִי דָעַת׃
אַזְּרָנָא כְּגֶבֶר חֲלָצֶיךָ וְאֶשְׁאָלְךָ וְהוֹדִיעֵנִי׃
אֵיפֹה הָיִיתָ מִיסַּד אָרֶץ הַגֵּד אִם יָדַעְתָּ׃
בִּינָה מִישֵׁם מְמַדֶּיהָ מִי הוּא מָתַח עָלָיו קָו׃
עַל מָה אֲדָנֶיהָ הָטְבָּעוּ אוֹ מִי יָרָה
אֶבֶן פִּנָּתָהּ׃ בְּרֹן יַחַד כּוֹכְבֵי בֹקֶר וַיָּרִיעוּ
כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים׃ וַיִּסְכֹּךְ בְּדָלָתַיִם יָם בְּגִיחוֹ
מֶרְחָם יָצָא׃ בְּשׂוּמִי עָנָן לְבוּשׁוֹ וַעֲרָפֶל׃
חֻתֻלָּתוֹ׃ וָאֶשְׁבֹּר עָלָיו חֻקִּי וָאָשִׁית
בְּרִיחַ וְדָלָתַיִם׃ וָאֹמַר עַד פֹּה תָּבוֹא
וְלֹא תֹסִיף וּפֹא יָשִׁית בְּגַאֲוֹנֶיךָ חֲמֻלֶיךָ׃
עַיִתָּ בְקַדּ׃ יְנִיעֹתָם שַׁחַרְתָּ מְקֹמוֹ לֵאחֹז
בִּכְנָפוֹת הָאָרֶץ וְיִנָּעֲרוּ רְשָׁעִים מִמֶּנָּה׃
תִּתְהַפֵּךְ כַּחֹמֶר חוֹתָם וְיִתְיַצְּבוּ כְּמוֹ לְבוּשׁ
וְיִמָּנַע מֵרְשָׁעִים אוֹרָם וּזְרוֹעַ רָמָה תִּשָּׁבֵר׃
הֲבָאתָ עַד נִבְכֵי יָם וּבְחֵקֶר תְּהוֹם
הִתְהַלֶּכְתָּ׃ הֲנִגְלוּ לְךָ שַׁעֲרֵי מָוֶת וְשַׁעֲרֵי
צַלְמָוֶת תִּרְאֶה׃ הִתְבּוֹנַנְתָּ עַד רְחָבֵי אָרֶץ הַגֵּד
אִם יָדַעְתָּ כֻּלָּהּ׃ אֵיזֶה הַדֶּרֶךְ יִשְׁכָּן אוֹר
וְחֹשֶׁךְ אֵיזֶה מְקוֹמוֹ׃ כִּי תִקָּחֶנּוּ אֶל גְּבוּלוֹ וְכִי תָבִין
נְתִיבוֹת בֵּיתוֹ׃ יָדַעְתָּ אָז תִּוָּלֵד וּמִסְפַּר
יָמֶיךָ רַבִּים׃ הֲבָאתָ אֶל אֲצָרוֹת שֶׁלֶג וְאֲצָרוֹת

בָּרָד תִּרְאֶה׃ אֲשֶׁר חָשַׂכְתִּי לְעֵת צָר לְיוֹם
קְרָב וּמִלְחָמָה׃ אֵיזֶה הַדֶּרֶךְ יֵחָלֵק
אוֹר וּפָץ קָדִים עַל הָאָרֶץ׃ מִי פִלַּג שְׁטֶף
תְּעָלָה וְדֶרֶךְ לְחִיזִ קֹלוֹת לַמְּטִיר
עַל אֶרֶץ לֹא אִישׁ מִדְבָּר לֹא אָדָם
בּוֹ׃ לְהַשְׁבִּיעַ שְׁאָה וּמְשֹׁאָה וּלְהַצְמִיחַ
מֹצָא דֶשֶׁא׃ הֲיֵשׁ לַמָּטָר אָב אוֹ מִי
הוֹלִיד אֲגַלֵּי טָל׃ מִבֶּטֶן מִי יָצָא הַקָּרַח
וְכֻפֹר שָׁמַיִם׃ מִי יְלָדָן בְּאֶבְזַיִם יִתְחַבָּאוּ
וּפְנֵי תְהוֹם יִתְלַכָּדוּ׃ הֲתִקְשֹׁר מַעֲדַנּוֹת כִּימָה
אוֹ מוֹשְׁכוֹת כְּסִיל תְּפַתֵּחַ׃ הֲתוֹצִיא
מַזָּרוֹת בְּעִתּוֹ׃ וְעָיִשׁ עַל בָּנֶיהָ תַּנְחֵם׃
הֲיָדַעְתָּ חֻקּוֹת שָׁמַיִם אִם תָּשִׂים מִשְׁטָרוֹ
בָּאָרֶץ׃ הֲתָרִים לַעֲנָן קוֹלֶךָ וְשִׁפְעַת
מַיִם תְּכַסֶּךָּ׃ הֲתְשַׁלַּח בְּרָקִים וְיֵלְכוּ
וְיֹאמְרוּ לְךָ הִנֵּנוּ׃ מִי שָׂת בַּטֻּחוֹת הַכֶּסֶה
אוֹ מִי נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה׃ מִי יִסְפַּר שְׁחָקִים
בְּחָכְמָה וְנֹבְלֵי שָׁמַיִם יַשְׁכִּיב׃
בְּצֶקֶת עָפָר לְמוֹצָק וּרְגָבִים יִדָּבֵקוּ׃
הַתְצוּד עַד לְבִיא טַרְפָּךְ וְחַיַּת כְּפִירִים תְּמַלֵּא
כִּי יָשְׁחוּ בַּמְּעוֹנוֹת יֵשְׁבוּ בַּסֻּכָּה לָרֹב
עָרֵב מִי יָכִין לַעֹרֵב׃ כִּי יְלָדָיו יְשַׁוְּעוּ אֶל
אֵל שׁוֹטֵט תֵּתַע לְבִלְתִּי אֹכֶל׃ הֲיָדַעְתָּ עֵת לֶדֶת
יַעֲלֵי סָלַע׃ חִלָּתוֹ אֲיָלוֹת תִּשְׁמֹר׃ תִּסְפֹּר
יְרָחִים תְּמַלֵּאוּן׃ וְיָדַעְתָּ עֵת לִדְתָּן
תִּכְרַעְנָה יַלְדֵיהֶן תְּפַלַּחְנָה׃ חֲבָלֵיהֶם יְשַׁלֵּחוּן
תִּשְׁלַחְנָה׃ יֶחֱלַמּוּ בָנֵיהֶם יִרְבּוּ בַבָּר׃ לֹא שָׁבוּ אֵלָיו

שוב ד׳ יקיץ כי ישוב לי אלוהים ולשאול לבו גם לזאת גם יחידה שחק עליה לך מי שחק בטחות ולחרפיה מעצא ישראל מן מרעא דמר: ס וחזי אחרי מלפיה
ומעיסו אלון חס: ס ולחרי ב ומעיסוהו ואיה אחד עשר פלוגי מי בראשם פלוגי לדוד בני ולחרי אל אל ולשרעו: ס: ל אחיהוד במקרא ולחזוק ויחזיקו בן ברשם בן מ׳ שמה
ומישמשת חזדי מי לר מע׳ רד רשעים: ס

פרא ך ה טא א וחר טא ה ומיסטון וחזא יהיה פרא אשר פרא בזיד לו וחנוקפרא על ישראל ועמי פרא אויב ירלו מישלא פרא חפשי פרא לחי מדבר חלי
כלו : ס ישרד ב בלישע ומרמלכ חכל ומא עגלוכא קדודא : ס

שבו למו מישלח פרא חפשי ומסרות ו
ערוד מיפתח אשר שמתי ערבה ביתו ג
ומשכנותיו מלחה ישחק להמון ב
קריה תשאות נוגש לא ישמע יתור ג
חריס מרעהו ואחר כל ירוק ידרוש ד
חיאבחרים עבדך אסלין על אבוסך ה
חתק שרריס בתלס עבתו אס ישרד ו
עמקים אחריך התבטחבו כרבמחו ז
ותעזב אליו יגיעך חתאמין בו כי ישוב ח
זרעך וגרנך יאסף כנף דגנס ט
נעלסה אס אברה חסידה ונעה כי י
תעוב לארץ ביתה ועל עפר תחמס יא
ותשכח כי דגל תזורה וחתת שקה יב
תדושה חק שיחבנה ל אלה לריק יג
יגעה בליפחד כי הישה אלוה סכמה יד
ולא חלק להבינה כעת במרוס תמהיא טו
תשחק לסוס ולרכבו חתתו לסוס טז
גבורה חתלבש עוארור עמה חתר ישנו יז
באר בה הוד נחרו אימה יחפרו יח
בעמק וישש בכחו יצא לקראת
נשק ישחק לפחד ולא יחת ולא ישוב יט
מפני חרב עליו תרנה אשפה להב כ
חנית וכידון ברעשורגז יגמ ארץ
ולא יאמין ביקול שופר כדי שפה יאמר כא
הא חומרחוק ריחמי לחמה רעם
שריס ותרועת חנתך יאברנץ כב
יפרש כנפו לתימן אס עלפיך יגביה נשר כג

וכי ריס קנו סלעו ישכנו ותלנן על שוסלע כד
ומצודה משם חפר אכל למרחוק כה
עינו ביטו ואפרחו יעלעודס ובאשר כו
חלליס שם הוא כז

ויען יהוה את איוב ויאמר כח
חרב עס שדי יסור מוכיח אלוה יענהו כט

ויען איוב את יהוה ויאמר ל
חן קלתי מה אשיב לך ידי שמתי למופי לא
אחת דברתי ולא אענה ושתים ולא אוסיף לב

ויען יהוה את איוב מן סערה ויאמר לג
אזר נא כגבר חלציך אשאלך לד
והודיעני חאף תפר משפטי תקשיעני לה
למען תצדק ואס זרוע כאל לך ובקול לו
כמוחו תרעם עדה נא גאון וגבה לז
והוד ותדר תלבש הפץ עברות אפך לח
וראה כל גאה והשפילהו ראה כל גאה לט
הכנעהו והדך רשעים תחתס מ
טמנס בעפר יחד פניהס חבש בטמון מא
וגם אני אודך כי תושע לך ימינך הנו מב
נא בהמות אשר עשיתי עמך חציר כבקר מג
יאכל חנתנא כחו במתניו ואונו בשרירי מד
בטנו יחפץ זנבו כמו ארז גידי פחדו מה
ישרגו עצמיו אפיקי נחושת גרמיו מו
כמו טיל ברזל הואר אשית דרכי אל העשו מז

ל חזון מן ג ב בחר שמין קדמיה נטיב וב ומשיגו ומלוה לא נטיב ג ומיומנון

ושמי טחדיס	ויעש אות והעמדיס	ואס בגוי	תעל אלה לא אפ בט	ודיא אלהיס	אוש יחד בארץ	ואשאלך	אודנא	: ס : ס :
שמי טחדיס	ופקעוני מחוה לשמ	אס בגוי	תשאלוה לא אפ בט	ודיא אלהיס	ויאמרוהו אל	אשאלך	אודנא	: ס : ס :
שמי טחדיס	ואת ודשיטס אדב ב	אס בגוי	תעל אלה חבירו	ויא אלהיס	ויאמרו לו ל ה ישמן	אשאלך	שמעא	: ס : ס :

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

יגש חרבו כיבול חרים ישאולו וכל חית ש
חשדה ישחקו שש תחת צאליס ישכב
בסתר קנה וביצה יסכחו צאליס צלו
יסבוהו ערבי נחל חזו עשק נחר לא
יחפו יבטח כי יגיח ירדן אל פיהו בעיניו
יקחנו במוקשים ינקב אף תמשך
לוית בחכה ובחבל תשקע לשנו
חתשים אגמון באפו ובחוח תקוב לחיו
הירבה אליך תחנונים אם ידבר אליך רכות
הכרת ברית עמך תקחנו לעבד עולם
חתשחק בו כצפור ותקשרנו לנערותיך
יכלו עליו חברים יחציו בין כנענים ש
חתמלא בשבת עורו ובצל דגים ראש
שים עליו כפך זכר מלחמה אל תוסף
תוחלתו נכונה חגם אל מראיו יסל
לא אכזר כי יעורנו ומי יעמד לפני יתיצב
מי הקדימני ואשלם תחת כל השמים לי
הוא לא אחרישבדים ודבר גבורות
וחין ערכו מי יגלה פני לבושו בכפל
רסנו מי יבוא דלתי פניו מי פתח סביבות ש
שני איומה גאוה אפיקי מגנים ש
סגור חותם צר אחד באחד נגשו ורוח
לא יבוא ביניהם איש באחיהו ודבקו ש
יתלכדו ולא יתפרדו עטישתיו תהל
אור עיניו כעפעפי שחר מפיו לפידים
והלכו כידודי אש יתמלטו מנחיריו
יצא עשן כרוד נפיחו אגמן נפשו גחלים

תלהט ולהב מפיו יצא בעוארו ילין עז
ולפניו תרוץ דאבה מפליבשרו
דבקו יצוק עליו בלי יזמוט לבו
יצוק כמו אבן ויצוק כפלח תחתית משתו
ויגורו אליס משברים יתחטאו ש
משיגהו חרב בלי תקום חנית מסע
ושריון יחשב לתבן כברזל לעץ רקבון
נחושה לא יבריחנו בן קשת לקש
נהפכו לו אבני קלע כקש נחשבו
תותח וישחק לרעש כידון תתהין
חדודי חרש ירפד חרוץ עליטיט ירתיח
כסיר מעולה ים ישים כמרקחה ש
אחריו נאיר נתיב יחשב תהום לשיבה
אין ערך עפר משלו העשו לבלי חת
את כל גבה יראה הוא מלך על כל בני
שחץ

ויענו איוב את יהוה ויאמר

ידעת כי כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה
מי זה מעלים עצה בלי דעת לכן חברתי
ולא אבין נפלאות ממני ולא אדע ש
שמע נא ואנכי אדבר אשאלך
והודיעני לשמע באזן שמעתיך ועתה עיני
ראתך ע״כן אמאס ונחמתי על עפר ואפר

ויהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה אל
איוב ויאמר יהוה אל אליפז התימני חרה
אפי בך ובשני רעיך כי לא דברתם אלי ש

ב דשדא ידשא וקדין ודעוכי ומשנה ודעבד מי דעשה ווהי דין עבי דעבד מי דלוסלי ׳ עיטו ב׳ דמנחרין ודעבדו ארש עיטו ארש בקה נפשרל שאר דמי
גבוריה וחין עבדו וחד אישי צעדו בגשו ׳ מעע ב אבן שלמה מלע חנמל מלע ושדרה

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ויחזה ו בטע. בראש פסוק ושישתון חמטר על סדר מטיל הוה גדולה אלהים נתן חכמה לשלמה טעם קדול לפני הלוש שב אות שבוע אחב ביך אחת אחדיות
עפר ואפר ב ושמעתו ואנכי עפר ואפר ש: ס: יבו כל חדרעו ב ואנכי הסדר אשרמור פע וגם בוד ויחיא בן חנני ויסיר לו ונחמו אחד: ס: לשנה ב ומקף ויחזה אח:
ואנכי אחיד לך למשנה: ס:

נכונה כי נבזיו אתה קחו לכם
שבעו פרוט ושכיה אולים לכו אל עבדי
אויב ון ילתם עלה בעדכם ואוב עבדי
ותבל עלוכם ביאס פגון אשר לבלתון
עשות עמכם נבלה כי לא רבו תוה אלו
נלוה הביבו אויב וילכו אלפז הבינו
ובלדר קשוחי עמר הנעמתו ויעשו אשר
דבר אליהם יהוה וישא יהוה אתפו ואוב
ויהוה שב תשבית אויב בהפלו בשד
רשה ויסן יהוה ארבל אשר לאיוב מאשה
ובאו אליו כל אחיו וכל אחיותיו וכל ידעו
לפנים ויאכלו עמו לחם בביתו ונדו לו
ונחמו אתו על כל הרעה אשר הבא יהוה
עליו ויתנו לו איש קשיטה אחת ואיש
נזם זהב אחד: ויהוה נתן אתאחרת
איוב מראשתו ויהי לו ארבעת אלפי שאן
צאן ושש אלפים גמלים ואלף צמד בקר
ואלף אתונות ויהי לו שבעה בנים ושלוש
בנות ויקרא שם האחת ימימה ושם השנית
קציעה ושם השלישית קרן הפוך: לא
נמצאו נשים יפות כבנות איוב בכל הארץ
ויתן להם אביהם נחלה בתוך אחיהם
ויחי איוב אחר זאת
מאה וארבעים שנה ויראה את בניו ואת
בני בניו ארבעה דורות וימת איוב זקן
ושבע ימים:

מכון הפסוקים
שלמה איוב
אלף ושבעים
מזמור אלא

משל לשלמה בן דוד מלך ישראל
לדעת חכמה ומוסר לחכין אמרי בינה
להקיז מוסר השכל צדק ומשפט
ומישרים להתן לפתאים ערמה
לנער דעת ומזמה ישמע חכם ויוסף
לקח ונבון תחבלות יקנה להבין משל
ומליצה דברי חכמים וחידתם יראת
יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו:
שמע בני מוסר אביך ואל תטש
תורת אמך כי לוית חן הם לראשך
וענקים לגרגרתיך בני אם יפתיך
חטאים אל תבא אם יאמרו לכה אתנו
נארבה לדם נצפנה לנקי חנם
נבלעם כשאול חיים כמו ירדי בור
להון יקר נמצא נמלא בתינו שלל
גורל תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה
כלנו בני אל תלך בדרך אתם מנע
רגלך מנתיבתם כי רגליהם לרע ירוצו
וימהרו לשפך דם כי חנם מזרה
הרשת בעיני כל בעל כנף והם לדמם
יארבו יצפנו לנפשתם כי ארחות כל
בצע בצע את נפש בעליו יקח

לרע ז ושיבתון לא רבקד בן קטוב לרע בן בלחם לרע ויורו. ושרע חדר
ואשריהם לרע טוב מי הבלחם לרע ומשלו: ס: ואמר ב כבל אשר ואמר
בפטור שרעים בעור: ס:

ושבע ב ויחדע ראשון ויאמר ויאלף אל עמון אדם ולוי אשר ומלכאיוב
בן דוד מלכי ישראל ב משלי שלמה ומסרי שלמה בגלה הנו את ארון
הקדש: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

פ

חכמות בחוץ תרנה ברחבות תתן קולה׃
בראש המיות׃ תקרא בפתחי שערים
בעיר אמריה תאמר׃ עד מתי פתיים
תאהבו פתי׃ ולצים לעון חמדו ולחסר
כסילים ישנאו דעת׃ תשובו לתוכחתי
הנה אביעה לכם רוחי׃ אודיעה דבריי
אתכם׃ יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי
ואין מקשיב׃ ותפרעו כל עצתי
ותוכחתי לא אביתם׃ גם אני באידכם
אשחק אלעג׃ בבא פחדכם׃ בבא
כשואה פחדכם׃ ואידכם כסופה יאתה
בבא עליכם צרה וצוקה׃ אז יקראוני
ולא אענה׃ ישחרוני ולא ימצאוני׃
תחת כי שנאו דעת׃ ויראת יהוה לא
בחרו׃ לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי׃
ואכלו מפרי דרכם׃ וממעצותיהם
ישבעו׃ כי משובת פתיים תהרגם׃
ושלות כסילים תאבדם׃ ושמע אלי
ישכן בטח ושאנן׃ מפחד רעה׃

בני אם תקח אמרי׃ ומצותי תצפן אתך׃
להקשיב לחכמה׃ תטה לבך׃
לתבונה׃ כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן
קולך׃ אם תבקשנה כבסף׃
וכמטמונים תחפשנה׃ אז תבין יראת
יהוה ודעת אלהים תמצא׃ כי יהוה יתן

חכמה מפיו דעת ותבונה׃ יצפן לישרים
תושיה מגן׃ להלכי תם׃ לנצר ארחות
משפט׃ ודרך חסידיו ישמר׃ אז
תבין צדק ומשפט׃ ומישרים כל־
מעגל טוב׃ כי תבוא חכמה בלבך׃
ודעת לנפשך ינעם׃ מזמה תשמר
עליך תבונה תנצרך׃ להצילך מדרך
רע מאיש המדבר תהפכות׃ המעזבים
ארחות ישר׃ ללכת בדרכי חשך׃
השמחים לעשות רע׃ יגילו בתהפכות
רע׃ אשר ארחותיהם עקשים ונלוזים
במעגלותם׃ להצילך מאשה זרה
מנכריה׃ אמריה החליקה׃ העזבת
אלוף נעוריה׃ ואת ברית אלהיך
שכחה׃ כי שחה אל־מות ביתה׃ ואל
רפאים מעגלותיה׃ כל־באיה לא
ישובון ולא ישיגו׃ ארחות חיים׃
למען תלך בדרך טובים׃ וארחות
צדיקים תשמר׃ כי ישרים ישכנו־ארץ
ותמימים יותרו בה׃ ורשעים מארץ
יכרתו ובוגדים׃ יסחו ממנה׃

בני תורתי אל תשכח׃ ומצותי יצר
לבך׃ כי ארך ימים׃ ושנות חיים ושלום
יוסיפו לך׃ חסד ואמת אל יעזבך׃
קשרם על גרגרותיך׃ כתבם על לוח לבך׃
ומצא חן ושכל טוב׃ בעיני אלהים ואדם׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בטח אל יהוה בכל לבך ואל בינתך׃
אל תשען׃ בכל דרכיך דעהו והוא
יישר ארחתיך׃ אל תהי חכם בעיניך׃
ירא את יהוה וסור מרע׃ רפאות
תהי לשרך ושקוי לעצמותיך׃ כבד
את יהוה מהונך׃ ומראשית כל
תבואתך׃ וימלאו אסמיך שבע
ותירוש יקביך יפרצו׃

מוסר יהוה בני אל תמאס׃ ואל תקץ
בתוכחתו׃ כי את אשר יאהב׃
יהוה יוכיח׃ וכאב את בן ירצה׃
אשרי אדם מצא חכמה׃ ואדם יפיק
תבונה׃ כי טוב סחרה מסחר כסף׃
ומחרוץ תבואתה׃ ויקרה היא
מפנינים׃ וכל חפציך׃ לא ישוו בה׃ ארך
ימים בימינה׃ בשמאלה עשר וכבוד׃
דרכיה דרכי נעם׃ וכל נתיבותיה שלום׃
עץ חיים היא למחזיקים בה׃ ותמכיה מאשר׃

יהוה בחכמה יסד ארץ׃ כונן שמים
בתבונה׃ בדעתו תהומות נבקעו
ושחקים׃ ירעפו טל׃ בני אל תרחק
מעיניך נצר תושיה׃ ומזמה׃ והיו
חיים לנפשך׃ וחן לגרגרתיך׃ אז
תלך לבטח דרכך׃ ורגלך לא תגוף׃ אם

תשכב לא תפחד׃ ושכבתו ערבה׃
שנתך׃ אל תירא׃ מפחד פתאם
ומשאת רשעים׃ כי תבא׃ כי יהוה
יהיה בכסלך׃ ושמר רגלך׃ מלכד
אל תמנע טוב׃ מבעלים בהיות לאל
ידיך׃ לעשות׃ אל תאמר לרעך׃
לך ושוב׃ ומחר אתן׃ ויש אתך׃
אל תתחרש על רעך רע׃ והוא יושב
לבטח אתך׃ אל תרוב׃ עם אדם
חנם׃ אם לא גמלך רעה׃ אל תקנא
באיש חמס׃ ואל תבחר בכל דרכיו׃
כי תועבת יהוה נלוז׃ ואתו שרים
סודו׃ מארת יהוה בבית רשע ונוה
צדיקים׃ יברך׃ אם לעיס הוא
ילין׃ ולענוים׃ יתן חן׃ כבוד
חכמים ינחלו׃ וכסילים מרים קלון׃

שמעו בנים מוסר אב׃ והקשיבו לדעת
בינה׃ כי לקח טוב׃ נתתי לכם׃ תורתי
אל תעזבו׃ כי בן הייתי לאבי׃ רך
ויחיד לפני אמי׃ ויורני׃ ואמר לי׃
יתמך דברי לבך׃ שמר מצותי׃ וחיה׃
קנה חכמה׃ קנה בינה׃ אל תשכח׃
ואל תט מאמרי פי׃ אל תעזבה׃
ותשמרך׃ אהבה׃ ותצרך׃ ראשית
חכמה׃ קנה חכמה׃ ובכל קנינך׃ קנה
בינה׃ סלסלהו׃ ותרוממך׃ תכבדך׃ כי

תחבקנה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

תחבקנה תתן לראשך לויות חן עטרת
תפארת תמגנך שמע בני וקח
אמרי וירבו לך שנות חיים ברך
חכמה הרחיב הדרכתיך במעגלי ישר
בלכתך לא יצר צעדך ואם תרוץ לא
תכשל החזק במוסר אל תרף נצרה
כי היא חייך כאר חר שעים אל
תבא ואל תאשר ברך רעים פרעה
אל תעברם שטה מעליו ועבור כי לא
ישנו אם לא יעשו ונגזלה שנתם
אם לא יבל שולו כי ילחמו לחם רשע
ויין חמסים ישתו וארח צדיקים כאור
נגה הולך ואור עד נכון היום דרך רשעים
כאפלה לא ידעו במה יכשלו
בני לדברי חק שיבה לאמרי חט אזנך
אל יזוזו עינך שמרם בתוך לבך
כי חיים הם למצאיהם ולכל בשרו מרפא
מכל משמר נצר לבבך ממנו תצאות
חיים הסר ממך עקש שות פה ולזות
שפתים הרחק ממך עינך לנכח
וביטו רעפעפיך ישרו נגדך פלס מעגל
רגלך וכל דרכיך יכנו אל תט ימין
ושמאל הסר רגלך מרע כי מלכתי
חק שיבה לתבונתי הט אזנך לשמר
מזמות ודעת שפתיך ינצרו כי נפת
תטפנה שפתי זרה וחלק משמן חכה
ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב
פיות רגליה ירדות מות שאול
עשות רגליה אל תחיים פן תפלס
נשמע עגלתיה לא תדע

ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי
פי הרחק מעליהם דרכך ואל תקרב
אל פתח ביתה פן תתן לאחרים הודך
ושנותיך לאכזרי פן ישבעו זרים
כחך ועצביך בבית נכרי ונהמת
באחריתך בכלות בשרך ושארך
ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת
נאץ לבי ולא שמעתי בקול מורי
ולמלמדי לא הטיתי אזן במעט
היה בכל רע בתוך קהל ועדה ש
שתה מים מבורך ונוזלים מתוך בארך
יפוצו מעינתיך חוצה ברחבות פלגי
מים יהיו לך לבדך ואין לזרים
אתך יהי מקורך ברוך ושמח מאשת
נעורך אילת אהבים ויעלת
דדיה ירוך בכל עת באהבתה
תשגה תמיד ולמה תשגה בנכרי
ותחבק חק נכרי כי נכח עיני
יהוה דרכי איש וכל מעגלתי ממפלס
עונותיו ילכדנו אתה רשע ובחבלי
חטאתו יתמך הוא ימות
באין מוסר ורב אולתו ישגה

אל תשרף ג׳ וכושטאן אל תסף ריח קעבדיך פעשרי דיך אל תרף אחיך
בקטרו אל תרקף: נאדר ב׳ ולשון חולדו ואולי נכון היחל שי ראשון חשך ה׳.

ולא ג׳ ברש״ס מקל בכ״ש וכושטאן ולא שמע שני ביחל מחדי ולא זיעבי
ופאיטשו ולא תרחלו חכמיה: ״ מעבדיך עני ששי טל ״ ושמרה פרשות
מעדיך כוש ״.

ב׳ ולשון חולדו ואולי נכון היחל שי ראשון חשך ה׳.

ג׳ ולקל

ד׳ חדר

ה׳ חדר

ו׳ ישראל

ז׳ ראשון

ח׳ בטע

ט׳ בטע בראש פסוקין ולא פסוקין בטע

חדש ה׳ וכושטאן וישמר פי בחרב חדיר ולשונם חרב חדיר ושנן אחדה פיות כעין ואחריתה מרה כלענה ואיש בן ארש קח לך חרב חדה: ״ אילת ג׳ וכושטאן כיגם
אילת בשדה לשנטה על אילת אהבים אילת אהבים ויעלת חן: ״ אהבים ג׳ וכושטאן אעדים חמת אהבים אילת אהבים ויעלת חן: ״

פ

בְּנִי אַל תֵּלֵךְ בְּדֶרֶךְ רָעָה תַּקֵּן עִתְּךָ וְהַרְחֵק מִנְּתִיבוֹתֶיךָ
נִזְקַק שֶׁתִּבָּאֵם רִיפֶיךָ נִלְכַּדְתָּ בְּאִמְרֵי פִיךָ
עֲשֵׂה זֹאת אָפוֹא בְּנִי וְהִנָּצֵל כִּי בָאתָ
בְּכַף רַעֶךָ לֵךְ הִתְרַפֵּס וּרְהַב רֵעֶךָ אַל
תִּתֵּן שֵׁנָה לְעֵינֶיךָ וּתְנוּמָה לְעַפְעַפֶּיךָ
הִנָּצֵל כִּצְבִי מִיָּד וּכְצִפּוֹר מִיַּד יָקוּשׁ

לֵךְ אֶל נְמָלָה עָצֵל רְאֵה דְרָכֶיהָ וְחַכָּם
אֲשֶׁר אֵין לָהּ קָצִין שֹׁטֵר וּמֹשֵׁל
תָּכִין בַּקַּיִץ לַחְמָהּ אָגְרָה בַּקָּצִיר
מַאֲכָלָהּ עַד מָתַי עָצֵל תִּשְׁכַּב מָתַי
תָּקוּם מִשְּׁנָתֶךָ מְעַט שְׁנוֹת מְעַט
תְּנוּמוֹת מְעַט חִבֻּק יָדַיִם לִשְׁכַּב וּבָא
כְּמַהֲלֵךְ רָאשֶׁךָ וּמַחְסֹרְךָ כְּאִישׁ מָגֵן

אָדָם בְּלִיַּעַל אִישׁ אָוֶן הוֹלֵךְ עִקְּשׁוּת
פֶּה קֹרֵץ בְּעֵינָיו מֹלֵל בְּרַגְלָיו מוֹרֶה
בְּאֶצְבְּעֹתָיו תַּחְפֻּכוֹת בְּלִבּוֹ חֹרֵשׁ
רָע בְּכָל עֵת מְדָנִים יְשַׁלֵּחַ עֲלֵיכֶם פִּתְאֹם
יָבוֹא אֵידוֹ פֶּתַע יִשָּׁבֵר וְאֵין מַרְפֵּא

שֵׁשׁ הֵנָּה שָׂנֵא יְהוָה וְשֶׁבַע תּוֹעֵבוֹת
נַפְשׁוֹ עֵינַיִם רָמוֹת לָשׁוֹן שָׁקֶר
וְיָדַיִם שֹׁפְכוֹת דָּם נָקִי לֵב חֹרֵשׁ
מַחְשְׁבוֹת אָוֶן רַגְלַיִם מְמַהֲרוֹת
לָרוּץ לָרָעָה יָפִיחַ כְּזָבִים עֵד שָׁקֶר
וּמְשַׁלֵּחַ מְדָנִים בֵּין אָחִים

נְצֹר בְּנִי מִצְוַת אָבִיךָ וְאַל תִּטֹּשׁ תּוֹרַת
אִמֶּךָ קְשָׁרֵם עַל לִבְּךָ תָּמִיד
עֲנָדֵם עַל גַּרְגְּרֹתֶךָ בְּהִתְהַלֶּכְךָ
תַּנְחֶה אֹתָךְ בְּשָׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ
וְהָקִיצוֹתָ הִיא תְּשִׂיחֶךָ כִּי נֵר מִצְוָה
וְתוֹרָה אוֹר וְדֶרֶךְ חַיִּים תּוֹכַחוֹת מוּסָר
לִשְׁמָרְךָ מֵאֵשֶׁת רָע מֵחֶלְקַת לָשׁוֹן
נָכְרִיָּה אַל תַּחְמֹד יָפְיָהּ בִּלְבָבֶךָ וְאַל תִּקָּחֶךָ
בְּעַפְעַפֶיהָ כִּי בַעַד אִשָּׁה זוֹנָה עַד
כִּכַּר לָחֶם וְאִשֶּׁת אִישׁ נֶפֶשׁ יִקָּרָה תָּצוּד

הֲיַחֲתֶה אִישׁ אֵשׁ בְּחֵיקוֹ וּבְגָדָיו לֹא
תִּשָּׂרַפְנָה אִם יְהַלֵּךְ אִישׁ עַל הַגֶּחָלִים
וְרַגְלָיו לֹא תִּכָּוֶיהָ כֵּן הַבָּא אֶל אֵשֶׁת
רֵעֵהוּ לֹא יִנָּקֶה כָּל הַנֹּגֵעַ בָּהּ לֹא
יִכּוֹז לַגַּנָּב כִּי יִגְנֹב לְמַלֵּא נַפְשׁוֹ כִּי
יִרְעָב וְנִמְצָא יְשַׁלֵּם שִׁבְעָתַיִם אֶת כָּל הוֹן
בֵּיתוֹ יִתֵּן נֹאֵף אִשָּׁה חֲסַר לֵבָב שַׁחֵת
נַפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָּה נֶגַע וְקָלוֹן יִמְצָא
וְחֶרְפָּתוֹ לֹא תִמָּחֶה כִּי קִנְאָה וְזַעַם גֶּבֶר
וְלֹא יַחְמֹל בְּיוֹם נָקָם לֹא יִשָּׂא פְנֵי כֹל
כֹּפֶר וְלֹא יֹאֵה כִּי תַרְבֶּה שֹׁחַד

בְּנִי שְׁמֹר אֲמָרָי וּמִצְוֹתַי תִּצְפֹּן אִתָּךְ
שְׁמֹר מִצְוֹתַי וְחְיֵה וְתוֹרָתִי כְּאִישׁוֹן עֵינֶיךָ

שנא ה׳ ר׳ומ׳ט׳ו׳ן כי כל הו׳ע׳ב׳ר׳ יחוד ולא מקיים לך ולא דבי אבשלום כי שבע שלה ש׳ש׳ר׳ה׳ק שנא יחוד׳ ס׳
ישוה ב׳ אל ו׳ט׳ה׳ד׳ו׳ פ׳ו׳ר׳ לה׳ר׳א׳ו׳ת׳ ה׳ ע׳מ׳י׳ם ה׳ר׳ש׳ר׳ו׳ם׳ ל׳ה׳ו׳ע׳ב׳ ו׳מ׳ל׳ מ׳ש׳ל׳ח׳ל׳ מ׳ע׳ר׳ר׳ ר׳ש׳י׳ש׳ נ׳ב׳ב׳ו׳ד׳ ל׳ר׳ע׳ר׳ש׳ ס׳ ס׳ ;

ו׳ע׳ד׳ר׳ ה׳ ו׳ת׳מ׳ו׳ ו׳ה׳ר׳ד׳ ע׳ל׳ ה׳ח׳ר׳ ו׳ת׳ש׳א׳ כי ש׳ח׳ר׳ ו׳ת׳ר׳ב׳ ה׳א׳ש׳ו׳ן ע׳י׳נ׳ך׳ ס׳
ו׳ק׳ס׳ ע׳ש׳ו׳ת׳ ב׳ש׳ר׳ש׳ ס׳ נ׳ר׳ מ׳ר׳ש׳ה׳ ו׳ת׳ו׳ר׳ה׳ ו׳ת׳ו׳כ׳ח׳ו׳ת׳ מ׳ו׳ס׳ר׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

יבוח ב׳ ב׳ מל׳ ואדרחס ומקמסר לא יבוח לגבר מ׳ שנב בוח יבוח לן בבלא ינבוון לה׳: אחוטו אחת ב׳ ומשטרון אמרי נא אחוטו אות אמרי לחכמה ׳ס׳: ואפלה ב׳ ומיני
ואפלה מכיה באשון לילה ואפלה: ׳ס׳ שבעמיה ר׳ דעת ו׳ב׳ קמי שבעיסים יקים בי שבעיסים יקים ואיך אחר חלבנה באחר חחמה ואשב לשכינינו שבשנים מזיקין
שבמקום ונלא ישלא: ט׳

ק שרס עלאצבעתיך כתבס עלדוחלבך
אמר לחכמה אחתי את ומדע לבינה
תקרא לשמרך מאשה זרה מנכריה
אבריה החליקה ביבחלון ביתי
בעד אשנבי נשקפתי וארא בפתאים
אבינה בבנים נער חסר לב ׳׳ עבר
בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד
בנשף בערבים באישון לילה ואפלה
והנה אשה לקראתו שית זונה
ונצרת לב המיה היא וסררת בביתה
לא שכנו רגליה פעם בחוץ פעם
בחכות ואצל כל פנה תארב וה׳ זקהבו
ונשקה לו העזה פנה אמר לו
נבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי
על כן יצאתי לקראתך לשחר פניך
ואמצאך מרבדים רבדתי ערש
חטבות אטון מצרים נפתים שבבי
מר אהלים וקנמון לכה נרוה דדים עד
הבקר נתעלסה באהבים כי אין
האיש בביתו הלך בדרך מרחוק צרור
הכסף לקח בידו ליום הכסא יבא
ביתו הטה ברב לקחה בחלק שפתיה
תדיחנו הולך אחריה פתאם שור
אל טבח יבוא ובעכס אל מוסר איל
עד יפלח חץ כבדו כמהר צפור
אל פח ולא ידע כי בנפשו הוא
פ

ועתה בנים שמעו לי וחק שיבו לאמרי
אל ישט אל דרכיה לבך אל תתע
בנתיבותיה כי רבים חללים הפילה
ועצומים כל הרגיה דרכי שאול
ביתה ירדות אל חדרי מות

הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה
בראש מרומים על דרך בית נתיבות
נצבה לד׳ שערים לפי קרת מבוא
פתחים תרנה אליכם אישים אקרא
וקולי אל בני אדם חכינו פתאים
ערמה ובסילים הכינו לב שמעו כי
נגידים אדבר ומפתח שפתי ישרים
כי אמת יהגה חכי ותועבת שפתי
רשע בעדק כל אמרי פי אין בהם
נפתל ועקש כלם נכחים לנבין
וישרים למצאת קחו מוסרי
ואל כסף ודעת מחרוץ נבחר כי טובה
חכמה מפנינים וכל חפצים לא
ישוו בה אני חכמה שכנתי ערמה
ודעת מזמות אמצא יראת יהוה שנאת
רע גאה וגאון ודרך רע ופי תהפכות
שנאתי ליעצה ותושיה אני בינה לי
גבורה בי מלכים ימלכו ורוזנים יחקקו צדק
בי שרים ישרו ונדיבים כל
שפטי צדק אני אהביה אהב
ומשחרי ימצאנני עשר וכבוד אתי הון

קחר ה׳ ריגשי פעמיך וסיבנה קחו מאוכלי ומשתיו לחזור קחו לבם מן חשבר
קחו בשמל ומחלה מן בשמל ובמוזל קחר שמלכו דבריה רשובו קחו מוסדי ידאל׳:

אמלא ב׳ ומיפרון אוטרטרון ומקמר אמלא ומי אמלא וטבחיה ואיטיומחס
אמלא ׳ס׳: ומי ראמלא אחל רוח אלהים: לתקיל ב׳ אותכי ומ בחלוקי שמשאל׳:
ותאמר ה׳ דמלרע ומי מלעל ומקרבריך ומיפלל חנך ומעין אמור ואעין אמור
ומאזיקה ל מלעל׳:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

עַתִּיק וּעַרְקָה׃ טוֹבִים פְּרִי מֵחָרוּץ וּמִפָּז׃
וּתְבוּאָתִי מִכֶּסֶף נִבְחָר׃ בְּאֹרַח עַדָּקָה
אֲהַלֵּךְ בְּתוֹךְ׃ נְתִיבוֹת מִשְׁפָּט׃
לְהַנְחִיל אֹהֲבַי יֵשׁ׃ וְאֹצְרוֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא׃

יְהוָה קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ׃ קֶדֶם מִפְעָלָיו׃
מֵאָז׃ מֵעוֹלָם׃ נִסַּכְתִּי מֵרֹאשׁ מִקַּדְמֵי׃
אָרֶץ׃ בְּאֵין תְּהֹמוֹת חוֹלָלְתִּי׃ בְּאֵין
מַעְיָנוֹת נִכְבְּדֵי מָיִם׃ בְּטֶרֶם הָרִים
הָטְבָּעוּ׃ לִפְנֵי גְבָעוֹת חוֹלָלְתִּי׃ עֹדֶנּוּ
עָשׂוֹת אֶרֶץ וְחוּצוֹת׃ וְרֹאשׁ עֲפָרוֹת
תֵּבֵל׃ בְּהָכִינוֹ שָׁמַיִם׃ שָׁם אָנִי בְּחוּקוֹ
חוּג עַל פְּנֵי תְהוֹם׃ בְּאַמְּצוֹ שְׁחָקִים מִמָּעַל
בַּעֲזוֹז עִיְנוֹת תְּהוֹם׃ בְּשׂוּמוֹ לַיָּם חֻקּוֹ
וּמַיִם לֹא יַעַבְרוּ פִיו׃ בְּחוּקוֹ מוֹסְדֵי
אָרֶץ׃ וָאֶהְיֶה אֶצְלוֹ אָמוֹן׃ וָאֶהְיֶה
שַׁעֲשֻׁעִים יוֹם יוֹם׃ מְשַׂחֶקֶת לְפָנָיו
בְּכָל עֵת׃ מְשַׂחֶקֶת בְּתֵבֵל
אַרְצוֹ׃ וְשַׁעֲשֻׁעַי׃ אֶת בְּנֵי אָדָם׃

וְעַתָּה בָנִים שִׁמְעוּ לִי׃ וְאַשְׁרֵי דְרָכַי יִשְׁמֹרוּ׃
שִׁמְעוּ מוּסָר וַחֲכָמוּ׃ וְאַל תִּפְרָעוּ׃
אַשְׁרֵי אָדָם שֹׁמֵעַ לִי׃ לִשְׁקֹד עַל
דַּלְתֹתַי יוֹם יוֹם׃ לִשְׁמֹר מְזוּזוֹת פִּתְחִי׃
כִּי מֹצָאִי מָצָאוּ חַיִּים׃ וַיָּפֵק רָצוֹן מֵיהוָה׃
וְחֹטְאִי חֹמֵס נַפְשׁוֹ׃ כָּל מְשַׂנְאַי
אָהֲבוּ מָוֶת׃

חָכְמוֹת בָּנְתָה בֵיתָהּ׃ חָצְבָה עַמּוּדֶיהָ שִׁבְעָה׃
טָבְחָה טִבְחָהּ׃ מָסְכָה יֵינָהּ׃ אַף עָרְכָה
שֻׁלְחָנָהּ׃ שָׁלְחָה נַעֲרֹתֶיהָ תִּקְרָא
עַל גַּפֵּי מְרֹמֵי קָרֶת׃ מִי פֶתִי יָסֹר הֵנָּה
חֲסַר לֵב אָמְרָה לוֹ׃ לְכוּ לַחֲמוּ בְלַחְמִי׃
וּשְׁתוּ בַיָּיִן מָסָכְתִּי׃ עִזְבוּ פְתָאיִם
וִחְיוּ וְאִשְּׁרוּ׃ בְּדֶרֶךְ בִּינָה׃ יִסַּר לֵץ׃
לֹקֵחַ לוֹ קָלוֹן׃ וּמוֹכִיחַ לְרָשָׁע מוּמוֹ׃ אַל
תּוֹכַח לֵץ׃ פֶּן יִשְׂנָאֶךָּ הוֹכַח לְחָכָם
וְיֶאֱהָבֶךָּ׃ תֵּן לְחָכָם וְיֶחְכַּם עוֹד
חוֹדַע לְצַדִּיק׃ וְיוֹסֶף לֶקַח׃

תְּחִלַּת חָכְמָה יִרְאַת יְהוָה׃ וְדַעַת קְדֹשִׁים
בִּינָה׃ כִּי בִי׃ יִרְבּוּ יָמֶיךָ׃ וְיוֹסִיפוּ לְךָ
שְׁנוֹת חַיִּים׃ אִם חָכַמְתָּ חָכַמְתָּ לָךְ
וְלַצְתָּ לְבַדֶּךָ תִּשָּׂא׃ אִשֶּׁת כְּסִילוּת הֹמִיָּה
פְתָיוּת וּבַל יָדְעָה מָה׃ וַתֵּשֶׁב לְפֶתַח
בֵּיתָהּ עַל כִּסֵּא׃ מְרֹמֵי קָרֶת׃ לִקְרֹא
לְעֹבְרֵי דָרֶךְ׃ הַמְיַשְּׁרִים אָרְחוֹתָם׃ מִי
פֶתִי יָסֹר הֵנָּה׃ וַחֲסַר לֵב אָמְרָה לוֹ׃
מַיִם גְּנוּבִים יִמְתָּקוּ׃ וְלֶחֶם סְתָרִים יִנְעָם׃
וְלֹא יָדַע כִּי רְפָאִים שָׁם׃ בְּעֹמְקֵי שְׁאוֹל
קְרֻאֶיהָ׃

מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה

בֵּן חָכָם יְשַׂמַּח אָב׃ וּבֵן כְּסִיל תּוּגַת אִמּוֹ׃
לֹא יוֹעִילוּ׃ אוֹצְרוֹת רֶשַׁע׃ וּצְדָקָה
תַּצִּיל מִמָּוֶת׃ לֹא יַרְעִב יְהוָה נֶפֶשׁ צַדִּיק

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ג מלון דמשחדין דמרין בחמץ לשנוי ובעשן לענוי: כ וכי ראוהו הוא לענוי ויזכו לנו לענוי: ד וסיימין כי הוא יראה לענוי ומשוך הוא אור וטוב לשנים: ה
צדיקים לו פיטו ומזמר חלקה מחוקקן ספון צדיקה ה צדיק לארצנו ונפש החטאים הוא ומאוחז צדיקים ומשמ ומישר צדיקים ושדו צדיקים עדיקים ומחוו:

ותות רשעים יחדף: ראש עשה כף ש
רמיה ומד חרוצים תעשיר: אגר
בקיץ בן משכיל | נרדם בקצר עדבן
מביש ברכות | לראש צדיק ופי ש
רשעים יכסה חמס: זכר צדיק לברכה
ושם רשעים ירקב | חכם לב ש
יקח מצות | ואויל שפתים ילבט
הולך בתם ילך בטח | ומעקש דרכיו
יודע יקרץ עין | יתן עצבת ואויל
שפתים ילבט: מקור חיים פי צדיק
ופי רשעים יכסה חמס: שנאה תעורר
מדנים | ועל כל פשעים תכסה ש
אהבה: בשפתי נבון תמצא ש
חכמה ושבט לגו חסר לב: חכמים
יצפנו דעת ופי אויל מחתה קרבה: הון
עשיר קרית עזו | מחתת דלים רישם
פעלת צדיק לחיים | תבואת רשע
לחטאת: ארח לחיים שומר מוסר
ועזב תוכחת מתעה: מכסה שנאה
שפתי שקר | ומוצא דבה הוא כסיל
ברב דברים לא יחדל פשע וחשך שפתיו
משכיל: כסף נבחר לשון צדיק
לב רשעים כמעט | שפתי צדיק ש
רעות רבים | ואויליים בחסר לב ימותו:
ברכת יהוה היא תעשיר | ולא יוסף
עצב עמה: כשחוק לכסיל עשות ש
זמה וחכמה לאיש תבונה: מגורת רשע

ומשנאו ג ב פל וחד חס כל הי עבל ותבאנו מאויב רשע ותבאנו ודרש
רעה ותבאנו: ה:

ודשון ד ומימנו אחל גדיל אשר ידרשון אושבנגע לשעז הי עמן כל עמי הארץ
ויבחנון בפלס שפטי צדיק: ה: מדינים ב ולשלחן מדינים שנאר ונעדר:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ואישתבונות יחדיש: הולך רכיל מגלה סוד
ונאמן רוח מכסה דבר: באין
תחבלות יפל עם ותשועה ברב
יועץ: רעה רע כי ערב זר ושנא תקועים
בוטחים: אשת חן תתמך כבוד ושרי
ושרי עים יתמכו עשר: גמל נפשו
איש חסד ועכר שארו אכזרי: נשיא
עשה פעלת שקר וזרע צדקה שכר
אמת: כן צדקה לחיים ומרדף רע עד
למותו: תועבת יהוה עקשי לב ורצונו
תמימי דרך: יד לדור לא ינקה רע
וזרע צדיקים נמלט: נזם זהב באף
חזיר אשה יפה וסרת טעם: תאות
צדיקים אך טוב תקות רשעים עברה:
יש מפזר ועוד יוסף עוד וחושך ממישר
אך למחסור: נפש ברכה תדשן
ומרוה גם הוא יורא: נגיעבר יקבהו לאום
וברכה לראש משביר: שחר טוב
בקש רצון ודרש רעה תבואנו
בוטח בעשרו הוא יפל כעלה צדיקים
יפרחו: עוכר ביתו ינחל רוח: עבד אויל
לחכם לב: פרי צדיק עץ חיים
ולקח נפשות חכם: הן צדיק
בארץ ישלם אף כי רשע וחוטא
אהב מוסר אהב דעת ושנא תוכחת
בער טוב: ויפיק רצון מיהוה ואיש
מזמות ירשיע: לא יכון אדם ברשע
ושרש צדיקים בל ימוט: אשת חיל
עטרת בעלה וכרקב בעצמותיו
מבישה: מחשבות צדיקים משפט
תחבלות רשעים מרמה: דברי רשעים
ארבם ופי ישרים יצילם: חפוך
רשעים ואינם ובית צדיקים יעמד:
לפי שכלו יהלל איש ונעוה לב
יהיה לבוז: טוב נקלה ועבד לו ממתכבד
וחסר לחם: יודע צדיק נפש
בהמתו ורחמי רשעים אכזרי:
עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף ריקים
חסר לב: המזרע שדה יאודר עים
ושרש צדיקים יתן: בפשע שפתים
מוקש רע ויצא מצרה צדיק: מפרי
פי איש ישבע טוב וגמול ידי אדם ישוב
לו: דרך אויל ישר בעיניו ושמע
לעצה חכם: אויל ביום יודע
כעסו וכסה קלון ערום: יגיד אמונה יגיד
צדק ועד שקרים מרמה: יש בוטה
כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא:
שפת אמת תכון לעד ועד אדם
לשון שקר: מרמה בלבבי חרשי רע
ולי עצי שלום שמחה: לא יאנה
לצדיק כל און ורשעים מלא רע:
תועבת יהוה שפתי שקר ורשי אמונה
רצונו: ערום ערים בסחדעת לב
כסילים יקרא אולת: מחרוצים תמשל

ישרש ל׳ ב׳ מלל יחד חס׳ ומשל ובכל אשר יפנה ישרש יצא אמרנה אלא ישרש ואיש נזמות ורשרש וחוזא נשקים ומי ישרש: ס׳ לבוז ב׳ ושמשו פן נחוד לבוז
ונעוה לב ומחוד לבוז: ס׳ ומלת לבוז: ס׳ פת׳ ושמב וקרי ושמב ומשמרתו ומשמרתו זמלא בישא: וב תלוף: ס׳

גמל ב׳ חס׳ ומשל ומסר בגמל ויחיד בגמלנפשו איש: ס׳ ובדרכי ב׳ ויחוא לדעת
משבדי: ס׳ לעוד ב׳ חדרחס׳ ומשל מכעב׳ ויקבהו לאוב ובאנפ לעוד יחד
ולאמר מלאכי ישראל: ס׳

ומוקשים פת׳ ויחד קלי ומשמנד ומקה גדחוא על שנאתו ומקה עלמלוחמה
ישמשאר ומקה עדיו: שבא ל׳ חס׳ ומשל כלמחשבע כי אמיי ושבא ומקעיב
שבאי בעב סלעיד ולל אור דמלאן ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

לא שמע ה׳ ומיעטרון ויעטרן לא ישמע ויירא כל ישראל וכל ישראל לא ישמע גערה וחבורה: ט׳ וישרע ח׳ וסימנו וחזכיות ממך עדיק ויבן אשר הכריתי ממך ואחב
חסד ושם וישרע חזא מכלה ובאיש ושחפה: ט׳:

ורמיה תחיה למס דאגה בלבאיש ישחנה
ודבר טוב ישמחנה יתרמר עחו עדיק
ודרך רשעים תתעם לאחרן רמיה
עידו והוא אדם יקר חרוץ בארח עדקה
חיים ודרך נתיבה אלות בוחכם מיסר אב
ולץ לא שמע גערה מפריפ איש
יאכל טוב ונפש בגדים חמס נער
פיו שומר נפשו פשק שפתיו מחתה
לו מתאוה ואין נפשו עצלו ונפש חרוצים
תדשן דבר שקר ישנא עדיק
ורשע יבאיש ויחפיר ערקה תצר
תסדרך ורשעה תסלף חטאת יש
מתעשר ואין כל מתרוש שוה רב
כפר נפש איש עשרו ורש לא שמע
גערה אור עדיקים ישמח ונר רשעים
ידעך רק בזדון יתן מה ואת תועבה
חכמה הון מחבל ימעט וקבץ על יד
ורבה תוחלת ממשכה מחלה לבן
הים תאוה באה בז לדבר יחבל לו ירא
מצוה הוא ישלם תורת חכם מקור
חיים לסור ממקשימות שכל טוב יתן חן
ודרך בגדים איתן כל ערום יעשה
בדעת וכסיל יפרש אולת מלאך
רשע יפל ברע ויצר אמונים מרפא
רישוק לון טרע מוסר ושומר תוכחת
יכבד תאוה נחה תעבב לנפש
ותועבת כסילים סור מרע הלוך את

חכמים וחכם ורעה כסילים ירוע חטאים
תרדף רעה ואת עדיקים ישלם
טוב טוב ינחיל בנו בנים וצפון
לעדיק חיל חוטא רב אכל נכר ראשים
וישנ נסף בלא משפט חושך
שבטו שונא בנו ואהבו שחרומוסר
עדיק אכל לשבע נפשו וכטון רשעים
תחסר
חכמות נשים בנתה ביתה ואולת
בידיה תהרסנו הלך בישרו ירא אתו ונלוז
דרכיו בזהו בפיאויל חטר גאוה
ושפתי חכמים תשמרם באיו
אלפים אבוס בר ורבת תבואות בכח שור
עד אמונים לא כזב ויפיח כזבים שקר
בקש לץ חכמה ואין ודעת
לנכון נגד לא ישכיל
ובל דעת שפתי דעת חכמת ערום חבין
דרכו ואולת כסילים מרמה אן ליס
ילין אשש ובין שרים רצון לבוזע
מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב
זר בית רשעים ישמדו ואהל ישרים
יפריח יש דרך ישר לפני איש
ואחרית דרכימות גם בשחוק
יכאב לב ואחרית תוגה שמחות תוגה
מדרכיו ישבע סוגלב ומעליו איש טוב
פתי יאמין לכל דבר וערום יבין לאשרו
חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח

מחוה ה׳ יקשה ומשכמון אדני ומעלך כי מאד מרוחה והבורך במחון לא
טוחן שבר הראשון לא ומחה טרו טרוף ומחוה ומעבר ואשלחה אלוהים:

ויש ב׳ ריש וקלון פוריע ראש ועשיר אל יסם לו ריאש מלין אמרון ריקן כמ׳ כ׳:
ומל לשון ורשה אכול ומלו ברש: לדבר ב׳ רע ומעי בן לדבר אלהים לבני: ט׳:

קִצְרַאפַּיִם יַעֲשֶׂה אִוֶּלֶת וְאִישׁ מְזִמּוֹת יְשֹׂנֵא׃
נָחַלוּ פְתָאִים אִוֶּלֶת וַעֲרוּמִּים יַכְתִּרוּ דָעַת׃
שָׁחוֹר עִוֵּת לִפְנֵי טוֹבִים וְרָשָׁעִים עַל שַׁעֲרֵי צַדִּיק׃
יִשָּׂנְאַר גַּם רֵעֵהוּ וְאֹהֲבֵי עָשִׁיר רַבִּים׃
חוֹטֵא מְחוֹנֵן עֲנִיִּים אַשְׁרֵי חֹנֵן דָּל׃
יִתְעוּ חֹרְשֵׁי רָעָה וְחֶסֶד וֶאֱמֶת חֹרְשֵׁי טוֹב׃
בְּכָל עֶצֶב יִהְיֶה מוֹתָר וּדְבַר שְׂפָתַיִם אַךְ לְמַחְסוֹר׃
עֲטֶרֶת חֲכָמִים עָשְׁרָם אִוֶּלֶת כְּסִילִים עִוָּרוֹן׃
נַפְשׁוֹת עֵד אֱמֶת וּיָפֵחַ כְּזָבִים מִרְמָה׃
בְּיִרְאַת יְהוָה מִבְטַח עֹז וּלְבָנָיו יִהְיֶה מַחְסֶה׃
יִרְאַת יְהוָה מְקוֹר חַיִּים לָסוּר מִמֹּקְשֵׁי מָוֶת׃
בְּרֹב עָם הַדְרַת מָלֶךְ וּבְאֶפֶס לְאֹם מְחִתַּת רָזוֹן׃
אֶרֶךְ אַפַּיִם רַב תְּבוּנָה וְקֹצַר רוּחַ מְרִים אִוֶּלֶת׃
בְּשָׂרִים לֵב מַרְפֵּא וְרִקְבוֹן עֲצָמוֹת קִנְאָה׃
עֹשֵׁק דָּל חֵרֶף עֹשֵׂהוּ מְכַבְּדוֹ חוֹנֵן אֶבְיוֹן׃
בְּרָעָתוֹ יִדְחֶה רָשָׁע וְחוֹסֶה בְּמוֹתוֹ צַדִּיק׃
בְּלֵב נָבוֹן תָּנוּחַ חָכְמָה וּבְקֶרֶב כְּסִילִים תִּוָּדַע׃
חֶסֶד לְאֻמִּים חַטָּאת רְעוּת מַלְכִּים׃
לְעֶבֶד מַשְׂכִּיל יִמְשֹׁל וְעֶבְרָתוֹ תְּהִיֶה מֵבִישׁ׃
מַרְפֵּא לְבָבוֹת חַיֵּי בָשָׂר וְרִקְבוֹן עֲצָמוֹת קִנְאָה׃
אַף לְשׁוֹן חֲכָמִים תֵּיטִיב דָּעַת וּפִי כְסִילִים יַבִּיעַ אִוֶּלֶת׃
בְּכָל מָקוֹם עֵינֵי יְהוָה צֹפוֹת רָעִים וְטוֹבִים׃
מַרְפֵּא לְשׁוֹן עֵץ חַיִּים וְסֶלֶף בָּהּ שֶׁבֶר בְּרוּחַ׃
אֱוִיל יִנְאַץ מוּסַר אָבִיו וְשֹׁמֵר תּוֹכַחַת יָעְרוּם׃
בֵּית צַדִּיק חֹסֶן רָב וּבִתְבוּאַת רָשָׁע נֶעְכָּרֶת׃
שִׂפְתֵי חֲכָמִים יְזָרוּ דָעַת וְלֵב כְּסִילִים לֹא כֵן׃
זֶבַח רְשָׁעִים תּוֹעֵבַת יְהוָה וּתְפִלַּת יְשָׁרִים רְצוֹנוֹ׃
תּוֹעֵבַת יְהוָה דֶּרֶךְ רָשָׁע וּמְרַדֵּף צְדָקָה יֶאֱהָב׃
מוּסָר רָע לְעֹזֵב אֹרַח שׂוֹנֵא תּוֹכַחַת יָמוּת׃
שְׁאוֹל וַאֲבַדּוֹן נֶגֶד יְהוָה אַף כִּי לִבּוֹת בְּנֵי אָדָם׃
לֹא יֶאֱהַב לֵץ הוֹכֵחוּ אֶל חֲכָמִים לֹא יֵלֵךְ׃
לֵב שָׂמֵחַ יֵיטִב פָּנָיו וּבְעֶצֶב לֵב רוּחַ נְכֵאָה׃
לֵב נָבוֹן יְבַקֶּשׁ דָּעַת וּפִי כְסִילִים יִרְעֶה אִוֶּלֶת׃
יָרְעוּ אֹרְחוֹת עֲנִי כָּל יְמֵי עֲנִי וְטוֹב לֵב מִשְׁתֶּה תָמִיד׃
טוֹב מְעַט בְּיִרְאַת יְהוָה מֵאוֹצַר רַב וּמְהוּמָה בוֹ׃
טוֹב אֲרֻחַת יָרָק וְאַהֲבָה שָׁם מִשּׁוֹר אָבוּס וְשִׂנְאָה בוֹ׃
אִישׁ חֲמָתִים יְגָרֶה מָדוֹן וְאֶרֶךְ אַפַּיִם יַשְׁקִיט רִיב׃
דֶּרֶךְ עָצֵל כִּמְשֻׂכַת חָדֶק וְאֹרַח יְשָׁרִים סְלֻלָה׃
בֵּן חָכָם יְשַׂמַּח אָב וְכְסִיל אָדָם בּוֹזֶה אִמּוֹ׃
אִוֶּלֶת שִׂמְחָה לַחֲסַר לֵב וְאִישׁ תְּבוּנָה יְיַשֶּׁר לֶכֶת׃
הֲפֵר מַחֲשָׁבוֹת בְּאֵין סוֹד וּבְרֹב יוֹעֲצִים תָּקוּם׃
שִׂמְחָה לְאִישׁ בְּמַעֲנֵה פִיו וְדָבָר בְּעִתּוֹ מַה טּוֹב׃
אָרְחַת חַיִּים לְמַעְלָה לְמַשְׂכִּיל לְמַעַן סוּר מִשְּׁאוֹל לְמָטָּה׃
בֵּית גֵּאִים יְסַחֵה יְהוָה וְיַצֵּב גְּבוּל אַלְמָנָה׃
תּוֹעֲבַת יְהוָה מַחְשְׁבוֹת

מענה במענה ב׳ ושנדרין ומיטרא ט׳ אין מענה אחרים ומיחזה ומיבנה לשון
ששיחה לאיש במענה פיו׃ ס׃

ושובים ג׳ ב׳ מל׳ והדרש ומעיר ומשנה ואחר אחר דשן באזנין ויקיר עבאוק
בעל מקום עמוחוה׃ ס׃ ויסן ב׳ ויעמן ויאמן ויעשון ריט׳ מלך לעבד משכיל
ריגון מלשון שפוט ציוק׃ ס׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

יכפר ד׳ וולארץ לא יכפר אכ יכפרה עון זה לכם לכן בזאת יכפר עון
בחסד ואמת יכפר׳ ׃ בדעת ב׳ מל׳ ומשב׳ עברתו כי מקדשנו ועזו׳ ׃

גאון ג׳ ומשמר גאון שבשמ׳ לחם ושלחו הרשקט לפני שבר גאון ולפני עיון
גא גאון וגבה וחד באה וגאון ויריד ריב׳ ׃ ומאזני ב׳ פלס ומאזני מרמה לא
ומאזני מרמה לא טוב׳ ׃

מה׳ שרוה רע וטחרים אמרי נעם׃ עכר ביתו
בו׳ עבע׳ ושונא מתנות יחיה׃ לב
עדיק וחגה לענות׃ ופי רשעים יבלע
רעות׃ רחוק יהוה מרשעים ותפלת צדיקים
ישמע׃ מאור עינים ישמח לב שמועה
טובה תדשן עצם׃ אזן שמעת תוכחת
חיים בקרב חכמים תלין׃ פורע מוסר
מואס נפשו ושומע תוכחת קונה לב׃
יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד
ענוה׃ לאדם מערכי לב ומיהוה
מענה לשון׃ כל דרכי איש זך בעיניו
ותכן רוחות יהוה׃ גל אל יהוה מעשיך
ויכנו מחשבתיך׃ כל פעל יהוה למענהו
וגם רשע ליום רעה׃ תועבת יהוה כל
גבה לב יד לדר׃ לא ינקה בחסד ואמת
יכפר עון ויראת יהוה סור מרע׃
ברצות יהוה דרכי איש גם אויביו
ישלם אתו׃ טוב מעט בצדקה מרב
תבואות בלא משפט׃ לב אדם יחשב
דרכו ויהוה יכין צעדו׃ קסם על
שפתי מלך׃ במשפט לא ימעל פיו׃
פלס ומאזני משפט ליהוה מעשה כל׃
אבני כיס׃ תועבת מלכים עשות
רשע כי בצדקה יכון כסא׃ רצון מלכים
שפתי צדק׃ ודבר ישרים יאהב׃ חמת
מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה׃ באור

פני מלך חיים ורצונו כענן מלקוש׃ קנה׃
חכמה מה טוב מחרוץ׃ וקנות בינה
נבחר מכסף׃ מסלת ישרים סור מרע
שמר נפשו נצר דרכו׃ לפני שבר גאון
ולפני כשלון׃ גבה רוח׃ טוב שפל רוח׃
את ענים מחלק שלל את גאים׃ משכיל
על דבר ימצא טוב׃ ובוטח ביהוה
אשריו׃ לחכם לב׃ יקרא נבון ומתק
שפתים יסיף לקח׃ מקור חיים שכל בעליו
ומוסר אולים אולת׃ לבחכם נשכיל
פיהו ועל שפתיו׃ יסיף לקח׃ עוף
דבש אמרי נעם׃ מתוק לנפש ומרפא
לעצם׃ יש דרך ישר לפני איש ואחריתה
דרכי מות׃ נפש עמל עמלה לו׃ כי
אכף עליו פיהו׃ איש בליעל כרה
רעה ועל שפתיו׃ כאש צרבת׃ איש
תהפכות׃ שלח מדון ונרגן מפריד אלוף׃
איש חמס׃ יפתה רעהו והולכו בדרך
לא טוב׃ עצה עינים לחשב תהפכות
קרץ שפתיו׃ כלה רעה׃ עטרת
תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא׃ טוב
ארך אפים מגבור׃ ומשל ברוחו
מלכד עיר׃ בחיק יטל אתתגורל
ומיהוה כל משפטו׃ טוב פת חרבה
ושלוה בה מבית׃ מלא זבחי ריב׃
עבד משכיל ימשל בבן מביש ובתוך

משפטו ו׳ ומשמר פה עשוה ידוד וסו משפטו ואמרמן על משפטו ושב אמתו וטרם ואמרמן אשר מ׳ משפטו פעל ויחוד כריך בקרבו בחיק ומקל אל תגדיל א׳ ישמע ד׳ ומשב
ומיסטה איש מי יתישר אדם מחבאב ומבוא איש חפץ ופוסר רעהו׃ ; שטל ב׳ ומימנה כיב שבול בשריה אמפגשם כיב פגש עב שכול באיש ׃ ; ומרפא ג׳ ומשל ומרפא
בבנפשך ויכאיבמר׃ ותנו מעלה לה אריכיר ומרפא מחסך לנפש ׃ ;

אחוס יחלק נחלה: מעדף לכסף וכור
לזהב ובחן לבות יהוה: מרעמק שיב
על שפתאון שקר מזון עלם שון
חות: לעגלרש חרף עשחו שמח לאיד
לא ינקה: עטרת זקנים בני בנים
ותפארת בנים אבותם: לאנאוה
לנבל שפת יתר אף כי לנדיב שפת שקר
אבוהן השחד בעיני בעליו אל כל
אשר יפנה ישכיל: מכסה פשע ש
מבקש אהבה ושנה בדבר מפריד
אלוף: תחת גערה במבין מהכות בכסיל
מאה ארוחי: ובין שדע ונלי
אזרי שלחבו: פוש רשע
באישון: לכסיל באולתו משיבו רעה ות
טובה לא תמיש רעה: מכ תי פוטר
מיגר ראשית מרון: ולפי הה בל תרב
נטוש מצדיק רשע ומרשיע צדיק
תו עבת יהוה: גם שנוזס ימ חזה
מוזיר בינה כסל: לקנות חכמה ולב
אין בכל עת: אהב חר עואה לעזרה
יולד: אדם חסר לב ותוקע ערב ערבה
לפני רעהו: אהב פשע אהב מ עה
מגבוה פתחו: מבקש שבר עקש
לב קאים יצא טוב: ומתך בלשון
ומולדיו: ילדכסיל לתוגה לוולא
ישמוז אבי נבל לב שמח ייטב גהה ורחת

נבאה תיבש גרם שחה מחזיק רשעוקח
לחטות ארחות משפט אתפני
מביז חכמה ועינו כסיל בקצה ארץ
ביעס לאביו בן כסיל ומר לו לדתו גם
ענוש לצדיק לא טוב להכות נדיבים
עלי שר חושך אמריו ודגעדעתו וקר
רוח איש תבונה: גם אויל מחרישש
חכם יחשב אטם שפתיו נכון לתאוה
ובקש נפרד בכל תושיה יתגלע לא
יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות
לבו: בבוא רשע בא גם בוז ועם קלון
חלפה מיס עמיקים דבר פי איש נחל
נבע מקור חכמה שאת פני רשע לא
טוב לחטות צדיק במשפט שפתי
כסיל יבאו בריב ופיו למהלמות יקרא
פי כסיל מחתה לו ושפתיו מוקש נפשו:
דברי רגן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן
גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל
משחית מגדל עז שם יהוה בו ירוץ
עזיק ונשגב חזון עשיר קרית עזו
וכחומה נשגבה במשכיתו לפני שברו יגבה
לבאיש ולפני כבוד ענוה ושוב
דבר בטרם ישמע אולת היא לו
וכלמה רוח איש יכלכל מחלו ווח
נכאה מי ישאנה לבנו ויקנה רעת
ואזן חכמים תבקש דעת מתן ארם

לשון רו ויקינחון ומשמרון פ כבדי פה וכבד לשון מלעג לשון אין בינה עלמי ויקנעבו עלמי בו כשתבשמו כל בלו יו ר בלך עמקי שפה ולעגו על שפה לשון
ובדרכי ודוחי כל שפתיו: מלו מלע לר בשרטו לשון ומאבא אשר לשון בל מכון מריא לשון עץ חיים מדרך חיים בד לשון מכיח אדם אחרי לשונך: ה: ה:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ומיחוד ד׳ לאדם מישרי לב בחיין כוסל אוריחגול מיתרוחן נחלת אכזוב רבים
מבקשיו סמ״מדשל׳ שלבפיר ג׳ עצב בכפיר סכו נחש בכפיר וחזר וכפיר לביל
יחוויאל׳ ס׳

ראל יחוד ב׳ ראשיחד בשיחי רשפטר ויגיע לבו׳ ס׳ ג׳ סבריון ויש וקדי
אישרוקיבחזן אמר אישלחומין ולחשמיל עוד ראישבוריר שבע
אישרעיוס לחמדרעב׳ ס׳

ירחיב לו לפני גדלים ינחנו צדיק חראשון
בריבו יבא רעהו וחקרו מדינים
ישבית הגדל ובין עצומים יפריד אח
נפשע מקדית עז ומדונים כבריח
ארמון מפריפי אישת שבע בטנו תכואת
שפתיו ישבע מות וחיים ביד לשון
ואהביה יאכל פריה מצא אשה
מצא טוב ויפק רצון מיהוה ויחנו מדבר
רשע עשירי יענה עזות אשר עוס
להתרעע ויש אחב דבק מאח טוב
רש הולך בתמו מעקש שפתיו והוא
כסיל גם כל אדעת נפש לא טוב ואין
ברגלים חוטא אורת ארם תסלף
דרכו על יהוה יזעף לבו חוזיסיף רשע
רבים ודלמר עהו יפרד עד שקרים לא
ינקה ויפיח כזבים לא ימלט רבים יחלו
פני נדיב וכל הרע לאיש מתן כל אחיד ש
שנאהו אף כי מרעהו רחקו ממנו
מרדף אמרים לא חמוה קנה לב אוהב
נפשו שמר תבונה למצא טוב עד
שקרים לא ינקה ויפיח כזבים יאבד

לא נאוה לכסיל תענג אף כי לעבד
משל בשרים שכל ארם האריך
אמות פארתו עבר על פשע נחם
כנפיר זעף מלך וכטל על עשב
רעוני חות לאביו בן כסיל ודלף טרד

מדיני אשה בית יהוה נחלת אבות ומיהוה
אשה משכלת עצלה תפיל תרדמה
ונפש רמיה תרעב שמר מצוה שמר
נפשו בוזה דרכיו ומת מלוה יהוה חונן דל
וגמלו ישלם לו יסר בנך כי יש תקוה
ואל המיתו אל תשא נפשך גרל
חמת נשא ענש כי אם תציל ועוד
תוסיף שמע עצה וקבל מוסר למען
תחכם באחריתך רבות מחשבות בלב
איש ועצת יהוה היא תקום תאות
אדם חסדו וטוב רש מאיש כזב יראת
יהוה לחיים ושבע ילין בל יפקד רע
טמון בעל דו בצלחת גם אל פיהו לא
ישובנה לעצתכה ופת נעם ס וחוכיח
לנכון ביודעת משדד אב ביבריחם
בזמר ישומחפיר חר לבני לשמע מוסר
לשגות מאמרי דעת עד בלעדי לין
משפט ופרשעים כל עצון נמונו
לרעים שפטים ומון למות לגו כסילים
לעין חיים מח שכר וכל שגח בו לא יחכם
נחם כרפיר אימת מלך מתעברו
חוטא נפשו כבוד לאיש שבת מרי
וכל אויל יתגלע מחרף עצל לא
יחרש ישאל בקיר ואין מים עמקים
עצה בלב איש ואיש תבונה ידלנה
רב אדם יקרא איש חסדו ואיש
אמונים מי ימצא מתהלך בתמו צדיק

תושיה ב׳ חס׳ ס׳ ותוקעה ולא יוסיף עוד לשכל גדלתמה נשמעגש ובוגיש באדים ומשקה׳ ס׳ נכונו ב׳ חד חס׳ וחד מל שוים נכמו ושרעדן צמח נכון לל״ל שפטים׳ ס׳
ל דכוא ויש ולא דלת ותוקמוון בו עמיחוד ולא שלכוח ואלמיק באן גדלת גדולתמה׳ ס׳ ושבע ב׳ ותוקעדון ומגעומוק אטרחים בשרביד טבבין ושבע
ולין בל יפקדנו׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

אשרי בנו אחריו מלך ושב על כסא
דין מזרח בעיניו כל רע מי יאמר
זכיתי לבי טהרתי מחטאתי אכן
ואכן איפה ואיפה תועבת יהוה
גם שניהם גם במעלליו יתנכר
נער אסוך ואסיר פעלו אזן שמעת
ועינו ראה יהוה עשה גם שניהם
את תאב שנה פזתנרש פקח
עינך שב עלחם רעע ואמר תקונה
ואולו אז יתהלל ישן זהב ורב
פנינים וכלי יקר שפתי דעת
לקחבגדו כי ערב זר ובעד נכריס
חבלהו ערב לאיש לחם שקר
ואחרי מלא פיהו חצץ מחשבות
בעצה תכון ובתחבלות עשה
מלחמה גולה סוד הולך רכיל ופתה
שפתיו לא תתערב . מקלל אביו
ואמו ידעך נרו באישון חשך
נחלה מבחלת בראשנה ואחריתה לא
תברך אל תאמר אשלמה רע
קוה ליהוה וישעך תועבת יהוה
אבן ואבן ומאזני מרמה לא טוב מיהוה
מעשי גבר ואדם מה יבין דרכו
מוקש אדם ילע קדש ואחר
נדרים לבקר מזרח רשעים מלך
חכם ומשבעלוחם אופן . גר יהוה
נשמת אדם חפש כל חדרי בטן חסד

ואמת יצרו מלך וסעד בחסד כסאו
תפארת בחורים כחם וחדר זקנים
שיבה חברות פצע תמריק ברע
ומכות חברו בטן פלגים לבמלך ביד
יהוה על כל אשר יחפץ יטנו כל דרך
איש ישר בעיניו ותכן לבות יהוה
עשה צדקה ומשפט נבחר ליהוה
מזבח רוס עינים ורחב לב נר רשעים
חטאת מחשבות חרוץ אך
למותר ובלא אץ אך למחסור פעל
אוצרות בלשון שקר הבל נדף מבקשי
מות שודד שעים יגורם כי מאנו
לעשות משפט חפכף דרך איש
זר וזך ישר פעלו טוב לשבת על
פנת גג מאשת מדנים ובית חבר נפש
רשע אות תרע לא יחן בעיניו
רעהו בענשלץ יחכם פתי
ובחשכיל לחכם יקח דעת משכיל עדיק
לבית רשע מסלף רשעים לרע
אטם אזנו מזעקת דל גם הוא
יקרא ולא יענה מתן בסתר יכפה
אף ושחד בחק חמה עזה שמחה
לצדיק עשות משפט ומחתה
לפעלי און אדם תועה מדרך
השכל בקהל רפאים ינוח איש מחסור
אהב שמחה אהב יין ושמן לא
יעשיר כפה לעדיק רשע ותחת ישרים

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בוגד׳ טוב שבת בארץ מדבר מאשת
מדנים וכעס׳ אן ערנחמדו ושמן
בנוה חכם׳ וכסיל אדם יבלענו׳
רדף צדקה וחסד׳ ימצא חיים צדקה
וכבוד׳ עיר גבורים עלה חכם׳ ויורד עז
מבטחה שמרפיו׳ ולשונו שמר׳
מצרות נפשו׳ זד יחיר לץ שמו עושה
בעברת זדון׳ תאות עצל תמיתנו׳
כי מאנו ידיו לעשות׳ כל היום התאוה׳
תאוה וצדיק יתן׳ ולא יחשך׳ ובח
רשע עיס תועבה׳ אף כי בזמה יביאנו׳
עד כזבים יאבד׳ איש שומע לנצח יבר׳
העז איש רשע בפניו׳ וישר הוא
יכין דרכיו׳ אין חכמה ואין תבונה
ואין עצה׳ לנגד יהוה׳

סוס מוכן ליום מלחמה׳ וליהוה התשועה׳
נבחר שם׳ מעשר רב מכסף׳
ומזהב חן טוב׳ עשיר ורש נפגשו
עשה כלם יהוה׳ ערום ראה רעה ויסתר
ופתיים עברו ונענשו׳ עקב ענוה
יראת יהוה׳ עשר וכבוד וחיים׳ ענים
פחים בדרך עקש׳ שומר נפשו׳
ירחק ממנה׳ חנך לנער על פי דרכו׳
גם כי יזקין לא יסור ממנה׳ עשיר ברש׳
ומשולו עבד לוה׳ לאיש מלוה׳ זורע
עולה יקצור און׳ ושבט עברתו יכלה׳

טוב עין הוא יברך מיתנו מלחמו לדל׳
גרש לץ׳ ויצא מדון ויש׳ שבת דין
וקלון׳ אהב טהור לב חן שפתיו׳
רעהו מלך׳ עיני יהוה נצרו דעת
ויסלף דברי בגד׳ אמר עצל ארי בחוץ
בתוך רחבות ארצח׳ שוחה עמקה
פי זרות זעוס יהוה׳ יפול שם אולת
קשורה בלבב נער׳ שבט מוסר ירחיקנה
ממנו׳ עשק דל׳ להרבות לו נתן
לעשיר אך למחסור׳ חט אזנך ושמע
דברי חכמים׳ ולבך תשית לדעתי׳
כי נעים כי תשמרם בבטנך יכונו יחדו על
שפתיך׳ להיות ביהוה מבטחך׳
הודעתיך היום אף אתה׳ הלא
כתבתי לך׳ שלשום במועצות ודעת׳
להודיעך קשט׳ אמרי אמת
להשיב אמרים אמת׳ לשלח׳

אל תגזל דל כי דל הוא׳ ואל תדכא עני
בשער׳ כי יהוה יריב ריבם וקבע׳
את קבעיהם נפש׳ אל תתרע את בעל
אף׳ ואת איש חמות׳ לא תבא׳ פן
תאלף ארחתו׳ ולקחת מוקש לנפשך׳
אל תהי בתקע עיבף׳ בערבים משאות׳
אם אין לך לשלם׳ למה יקח משכבך׳
מתחתיך׳ אל תסג גבול עולם׳
אשר עשו אבותיך׳ חזית איש מהיר

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

אכול א׳ מל ושמרת ואשמרה לפניך פתלחס וישכב וישן ויחזו ויוקם את אשר רמ״ע אכול ב בד מי כמו שרעי בנפשו: ס: בנשר ד׳ ושמעתה יעוי יקנו
יעופי בנשרי חשב כנשר יפרש ישוף: ס: ופטרעמיהו ב אל תלחם אל תטאר ראש פס׳ ס׳

בְּמַלְאֲכָתוֹ לְפָנַי מְלָכִים
יִתְיַצֵּב בַּלַּיְלָה לְפָנַי חֲשֻׁכִּים

בְּיוֹם שְׁלָלוֹ אֶת מוּשָׁל בְּיַזְתְּכֵן אֶת
אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ וְשַׁמְתָּ שֹׁכֵן בְּלִבְבֶךָ
אַל בַּעַל נַפְשְׁאָתָה אַל תִּתְאַוֶּן
לְמַטְעַמּוֹתָיו וְהוּא לַחֶם כְּזָבִים אַל
תִּגְעַל לַחֲשֹׁר מְבִינָתְךָ חוֹל תִּתְעַף
עֵינֶיךָ בּוֹ וְאֵינֶנּוּ כִּי עָשֹׂה יַעֲשֶׂה לוֹ כְּנָפַיִם
כְּנֶשֶׁר וְעָף הַשָּׁמַיִם

אַל תַּלְחַם אֶת לַחֲם רַע עַיִן וְאַל תְּאַו
לְמַטְעַמֹּתָיו כִּי כְּמוֹ שַׁעַר בְּנַפְשׁוֹ
הוּא אֲכֹל וְשָׁתֵה אָמַר לְךָ לִבּוֹ
לֵב עָקֹם פְּתַח אַל תִּתְקַן אֲנָחוּשׁוֹת
דְּבָרֶיךָ תִּגְעִימֵם בְּאָזְנֵי כְסִיל אַל תְּדַבֵּר
כִּי יָבוּז לְשֵׂכֶל מִלֶּיךָ אַל תַּסֵּג גְּבוּל
עוֹלָם וּבְשְׂדֵי יְתוֹמִים אַל תָּבֹא כִּי
גֹאֲלָם חָזָק הוּא יָרִיב אִתְּכֶם אִתָּךְ
הֲבִיאָה לְמוּסָר לִבֶּךָ וְאָזְנְךָ לְאִמְרֵי
דָעַת אַל תִּמְנַע מִנַּעַר מוּסָר כִּי תַּכֶּנּוּ
בַּשֵּׁבֶט לֹא יָמוּת אַתָּה בַּשֵּׁבֶט תַּכֶּנּוּ
וְנַפְשׁוֹ מִשְּׁאוֹל תַּצִּיל בְּנִי אִם חָכַם לִבְּךָ
וְשָׂמַח לִבִּי גַּם אָנִי וְתַעֲלֹזְנָה כִלְיוֹתַי
בְּדַבֵּר שְׂפָתֶיךָ מֵישָׁרִים אֲלִיקָנָא
לִבְּךָ בַּחַטָּאִים כִּי אִם בְּיִרְאַת יְהוָה
כָּל הַיּוֹם כִּי אִם יֵשׁ אַחֲרִית וְתִקְוָתְךָ לֹא

תִּכָּרֵת שְׁמַע אַתָּה בְּנִי וְחָכָם וְאַשְּׁרְךָ בַּדֶּרֶךְ
לִבֶּךָ אַל תִּתַּן בְּסִבָּאיִן בְּזוֹלְלֵי בָשָׂר
לְמוֹ כִּי סֹבֵא וְזוֹלֵל יִוָּרֵשׁ וּקְרָעִים
תַּלְבִּישׁ נוּמָה שְׁמַע לְאָבִיךָ זֶה יָלָדְךָ
וְאַל תָּבוּז כִּי זָקַנְתָּ אִמֶּךָ אַל תְּקַנֵּהוּ אֶל
תִּמְכֹּר חָכְמָה וּמוּסָר וּבִינָה גֵּל
יָגוֹל אָבִי צַדִּיק יוֹלֵד חָכָם וַיִּשְׂמַח
בּוֹ יִשְׂמַח אָבִיךָ וְאִמֶּךָ וְתָגֵל יוֹלַדְתֶּךָ
תְּנָה בְּנִי לִבְּךָ לִי וְעֵינֶיךָ דַּרְכַּי תִּרְצֶנָה
כִּי שׁוּחָה עֲמֻקָּה זוֹנָה וּבְאֵר צָרָה נָכְרִיָּה
אַף הִיא כְּחָתֵף תֶּאֱרֹב וּסְגָדִים בָּאָדָם
תּוֹסִיף לְמִי אוֹי לְמִי אָבוֹי לְמִי
מְדוֹנִים לְמִי שִׂיחַ לְמִי פְצָעִים חִנָּם לְמִי
חַכְלִלוּת עֵינָיִם לְמַאֲחֲרִים עַל הַיָּיִן
לְבַאֵּשׁ לַחֲקֹר מִמְּסָךְ אַל תַּרְא אֵיזוֹ
יִזְנָאֲרֶס כְּיֵתֵן בַּכּוּס עֵינוֹ יִתְהַלֵּךְ בְּמֵישָׁרִים
אַחֲרִיתוֹ כַּנָּחָשׁ יִשֹּׁךְ וְכַצִּפְעֹנִי
יִפְרֹשׁ עֵינֶיךָ יִרְאוּ זָרוֹת וּלְבָבְךָ יְדַבֵּר
תִּהְפֹּכוֹת וְהָיִיתָ כְּשֹׁכֵב בְּלֶב יָם וּכְשֹׁכֵב
רֹאשׁ חֶבֶל חִבּוּנִי בְּלֹא חָלִיתִי
הִכּוּנִי בְּלֹא יָדַעְתִּי מָתַי אָקִיץ אוֹסִיף
אֶבְקָשׁ שְׁנוּעָה אַל תִּקְנָא בְּאַנְשֵׁי רָעָה
וְאַל תִּתְאַו לִהְיוֹת אִתָּם כִּי שֹׁד יֶהְגֶּה
לִבָּם וְעָמָל שִׂפְתֵיהֶם תְּדַבֵּרְנָה
בְּחָכְמָה יִבָּנֶה בַיִת וּבִתְבוּנָה יִתְכּוֹנָן
וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמָּלְאוּ כָּל הוֹן יָקָר
וְנָעִים גֹּבַר חָכָם בְּעֹז וְאִישׁ דַּעַת מְאַמֵּץ

בוגדים ה מל ובני בוגדים בגין לפיד ובניו מוגדים ובשו ובוגדי יסריקם
ובוגדים יסחו ממטע עץ חיא כחוקם וכמרב ס: ובאיאה ב לי טור ד׳ אמרת
לאדניהם למוסר וחד וחביאה לי: ס:

ומשרי ה שחי אל ומאלם מקור חיים אמתיקנו ואל תמשי לדעת ידיעותיו:
ובשרי ו כת״ר חדי בגלבע על שדים פרחים ולבני אדנין חשדן על ומקו בטל
ויסרו דרוש חיא וכל רחק דמק ב מן ב: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויא ד׳ ומיומטחון וסור מדע אחר האלהים ויא מחפדני חכל בשמע ויראו
ואחזו בני ומלך ה׳ בישראל אלהים ברין נבוזל ובני מיכה ויא ארכ״ו בנים׃

ואדרן ג׳ ומאלטחון מ׳ חנני בויא בשמים חדשים ואדרן ופעמים חנ״ל שמים
לחוס ואדרן לעמיק וכול שמים ואדרן דכחסו׃ ומנד ב׳ כמו חדים כמדפמן׃ ס׳

כח׃ כי בתחבלות תעשה לך מלחמה
ותשועה ברב יועץ׃ ראמות לאויל
חבמות בשעה׃ לא יפתח פיהו מחשב
להרע׃ לו בעל מזמות יקראו׃ זמת
אולת חטאת׃ ותועבת לאדם לץ׃
תתרפית ביום צרה׃ צר כחך׃ הצל
לקוחים למות׃ ומטים לטבח׃ אם תחשך׃
כי תאמר הן לא ידענו זה׃ הלא תכן לבות
הוא יבין ונצר נפשך׃ הוא ידע׃ השיב
לאדם כפעלו׃ אכל בנו דבש כי טוב׃
ונפת מתוק על חכך׃ כודעת חכמה
לנפשך אם מצאתיש אחרית ותקותך
לא תכרת׃
אל תארב רשע לנוה צדיק׃ אל תשוד
רבצו׃ כי שבע׃ יפול צדיק וקם׃
ורשעים׃ יכשלו ברעה׃ בנפל
איבך אל תשמח׃ ובכשלו אל יגל
לבך׃ פן יראה יהוה ורע בעיניו׃ והשיב
מעליו אפו׃ אל תתחר במרעים׃
אל תקנא ברשעים׃ כי לא תהיה
אחרית לרע׃ נר רשעים ידעך׃ ירא
את יהוה בני ומלך׃ עם שונים אל תתערב׃
כי פתאם יקום אידם׃ ופיד שניהם
מי יודע׃

גם אלה לחכמים

הכר פנים במשפט בל טוב׃ אמר לרשע
צדיק אתה׃ יקבהו עמים יזעמוהו

לאמים׃ ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא
ברכת טוב׃ שפתים ישק משיב
דברים נכחים׃ הכן חוץ מלאכתך
ועתדה בשדה לך׃ אחר ובנית ביתך׃

אל תהי עד חנם ברעך׃ ותפתה בשפתיך׃
אל תאמר כאשר עשה לי׃ כן אעשה
לו אשיב לאיש כפעלו׃ על שדה
איש עצל עברתי׃ ועל כרם אדם
חסר לב׃ והנה׃ עלה כלו קמשונים
כסו פניו חרולים׃ וגדר אבניו נהרסה׃
ואחזה אנכי אשית לבי׃ ראיתי לקחתי
מוסר׃ מעט שנות׃ מעט תנומות מעט
חבק ידים לשכב׃ וכאמתלך
רישך ומחסרך׃ כאיש מגן׃

גם אלה משלי שלמה

אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה׃
כבד אלהים׃ הסתר דבר וכבוד מלכים
חקר דבר׃ שמים לרום וארץ
לעמק ולב מלכים אין חקר׃ הנסיגים
מכסף׃ יצא לצרף כלי׃ הגו רשע
לפני מלך׃ ויכון בצדק כסאו׃ אל
תתהדר לפני מלך׃ ובמקום גדלים
אל תעמד׃ כי טוב אמר לך עלה׃
הנה מה שפלך׃ לפני נדיב אשר׃
ראו עיניך׃ אל תצא לרב מהר׃ פן מה

תעשה באחריתה בהכלים אתך ריעך
ריבך ריב אתך עך וסוד אחר אל
תגל פו חסדה שמע ורבתך לא
תשוב תפוחיזהב במ שכיות כסף דבר
דבר על אפנו נס זהב וחליכתם
מוכיח חכם על אזן שמעת ביעת
שלגביום קציר עיר נאמן
לשלחיו ונפש אדניו ישיב
נשואים ורוחות ונשם אין איש מתהלל
במתת שקר באיש אפים יפתה
קצין ולשון רכה תשבר גרם רבש
סעאת אכלת דבש פות שבענו וחקאתו
הקר רגלך מביתך פו שבעך
ושנאך מפיעוחרב וחץ שנו איש
ענה ברעהו עד שקר שורעה
ורגלמו ערת מבטח בגד ביום צרה
מעורה בגד ביום קרה חמץ על
נתר ושר בשרים על לב רע
אסר עב שנאך האכלהו לחם ואם
צמא השקהו מים כי גחלים אתה
חתה על ראשו ויהוה ישלם לך
רוח צפון תחולל גשם ופנים נעמים
לשון סתר טוב שבת על פנת גג
מאשת מדון ובית חבר מים קרים
על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ
מרחק מעין נרפש ומקור משחת
עדיק מט לפני רשע אכל דבש
הרבות לאטוב וחקר כבד סכבוד
עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין
מעצר לרוחו כשלג בקיץ וכמטר
בקץ עיר בלא אנאה לכסיל כבוד כעפור
לנוד כדרור לעוף כן קללת חנם
לא תבא שוט לסוס מתג לחמור
ושבט לגו כסילים אל תען כסיל
כאולתו פו תשוה לו גם אתה ענה
כסיל כאולתו פו יהיה חכם בעינו
מקצה רגלים חמס שתה שלח
דברים ביד כסיל דלו שקים
מפסח ומשל בפי כסילים כצרור אבן
במרגמה כן עתן לכסיל כבוד הוה
עלה ביד שכור ומשל בפי כסילים
רבמחולל כל ושכר כסיל ושכר
עברים כלב שב על קאו כסיל שונה
באולתו ראית איש חכם בעינו
תקוה לכסיל ממנו אמר עצל
שחל בדרך אריה ברחבות חדלת
תסב על עברה ועצל למטתו
טמן עצל ידו בצחת נלאה להשיבה
אל פיו חכם עצל בעינו משבעה
משיבו טעם מחזיק באזן כלב
עבר מתעבר על ריב לו במתלחם
תירה זקים חצים ומות כזה איש רמה את

ל"א ן דבשין וסומכוהן ואמרו לא כי ברחוב ודע כולא ומי אמר ודעה לשמע בקול שמואל ויאמר הזמיבר לאדון לו שוה משמוה לא שבו מאבעבר על
ריב לאר לו פ: הלו ביב לא וקלי לן וסלמי ועדיו כי עוש חוקמי וטיבו חושר אמרי לן הדיבוה ציושר דעו יצרו וקטלני אחרוש כעפר מדי עדו ובבל וב פלג ואסף
הלן שם דאשרומר: ס:

באוך ב באורך הרשעה והאחל ואם בגדלו ב אדך דלקומו באדרך אפיס
ופרסה קרנין: שנאך ב ומרמנ אם ר עב שנאך ה אכילהו בו ושלאה חמור: ס:

ריעה ג ב מלעל וחד מלרע ומימטין עדנו מדבר עמס שן ריעה
ובבל מרביה ריעה והרע עשה: ס: נחלו ב חלקתן וחלוקבטן ואבשה
נוס דוב וחליכתם: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

לאש ג׳ ומיכמתון ויהיה אזור ישראל לאש חבני טחון אשרי בפיך לאש פחם לגחלים ובמים לאש: ס: ובגלה ג׳ ומזמנו ולא ובעלה בפרעות על מזבחו בטרם
ובגלה ומכסה שנאה בגישאון וחי חבגלה שיחק: ס: חלק ג׳ ומלמנה ואנכי איש ומיקסם חלק במוך ופה חלק וחי וחלק משמן חכמי: ס: ס:

רעחו׳ ואמר חלא משחק אני באפס 21,20
עצים תכבה אש ובאין נרגן
ישתק מדון פחם לגחלים ועצים
לאש ואיש מדונים לחרחר ריב

הבריגרגן כמתלהמים והם חדרי חדרי
בטן כסף סיגים מצפה עלחרש
שפתים דלקים ולבבע בשפתו
ונבר שונא ובקרבו ישית מרמה
כיחנן קולו אל תאמן בו כי
שבעתו עבות בלבו תכסה שנאה
במשאון תגלה רעתו בקהל
כרה שחת בה יפל וגדל אבן
אל יושב תשוב לשון שקר ישנא
רכיו ופה חלק יעשה מדחה אל תתחל
ביום מחר כי לא תדע מה יולד יום
יהללך זר ולא פיך נכרי ואל
שפתיך כבד אבן ונטל החול וכעס
אויל כבד משניהם אכזרות חמה
ושטף אף ומי יעמד לפני קנאה
טובה תוכחת מגלה מאהבת מסתרת
נאמנים פצעי אוהב ונעתרות
נשיקות שונא נפש שבעה תבוס
נפת ונפש רעבה כל מר מתוק
כצפור נודדת מן הקן כן איש נודד
ממקומו שמן וקטרת ישמח 27,9
לבו מתקת רעהו מעצת נפש רעה

ורעה אביך אל תעזב ובית אחיך אל
תבוא ביום אידך טוב שכן קרוב
מאח רחוק חכם בנו ישמח לבי
ואשיבה חרפי דבר ערום ראה רעה
נסתר פתאים עברו נענשו קח
בגדו כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו
מברך רעהו בקול גדול בכר השכים
קללה תחשב לו דלף טורד ביום
סגרור ואשת מדונים נשתוה צפנה
עפרוה ושמן ימינו יקרא ברזל
כברזל יחד ואיש יחד פניו עהו
נצר תאנה יאכל פריה ושמר אדניו יכבד
כמים חפנים לפנים כן לבב אדם
לאדם שאול ואבדה לא תשבענה
ועינים האדם לא תשבענה מערף
לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו
אם תכתוש את החאויל במכתש
בתוך הריפות בעלי לא תסור מעליו
אולתו
ידע תדע פני עאנך שית לבך לעדרים
כי לא לעולם חסן ואם צור לדור ודור
גלה חציר ונראה דשא ונאספו
עשבות הרים כבשים לכסותך
ומחיר שדה עתודים ודי חלב עזים
לחמך לחם ביתך וחיים לנערותיך
נסו ואין רדף רשע וצדיקים ככפיר
יבטח בפשע ארץ רבים שריה ובאדם

ו׳ במשל כל מדונים וקלי מדינים אם נפש עמקי הדעו טוב לשבל
עלפנ׳ גב טוב שבוב בארץ מדבר למי אזר למי אבור פחם לגחל לם רעו׳

ובחדבו ג׳ ומיכמתון ישאר אדם חם ושמש ושחר מקוחלמדים ה׳ קמיל
מי שם פה לאדם ודרשיו לאחם ורעוב מחוד כי לא לאדם ואמרי לאדם
חפנים לפמש: ס:

בפ׳ ח׳ מש׳ע׳ ומרמינה ד׳ ושמריהם חס׳ אשר בשלבת משלבים ובמלמוכ׳
ובמשרני ובמשרוקן אלה ב׳ בני דיש עיר ויצירבב׳ : ויחלרשיה ומרירש ובאש
בור ויכו בה ותשאריהם ב׳ בן ובנבירו
ב׳ בן : ס׳

ב׳ כי ארך גבר ש׳ ושק׳
חס׳ ל׳ ל׳ ל

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ודבק ה׳ ומימנו׳ ודבק מקחמה לו וכאשר יעמו אמר כן ובזרדו יראו מדבון ושרב ב׳ בו ברבות ר׳ שעוכ׳ הרבה פשע ס׳ וכל דשיך ל׳ כי דכוא׳ ב׳ מ׳ חד
ואל אלהינו מי ורבה לסלוח׳ ס׳ משלח ב׳ ודרוה כעוף מדרי קדמי שלח נוח מ׳ שלח ונמוב במדבר ובנגב מ׳ שלח מבו׳ ס׳ שחיב ב׳ יראש פשוק חנוך ראמיך
שמיס שאלתי מאתך ס׳

ישבחנה משל מקשיב על דבר שקר — קדשים אבע מיעלה שמים ויבד
כל משרתיו רשעים רשואיש — מיאסף רוח בחפניו ומי ערר מים
תכביס נפשו מאיר עינו שניחס יהוה — בשמלה מי חקים כל אפסי ארץ
מלך שופט כאמתליס כסאו לעד — מה שמו ומה שם בנו כי תדע כל
יכון שבט ותברחת יתון חכמה ונער משלח — אמרת אלוה ערופה מגוחו אלחסים בו
מבישראמן כלבות רשעים ירבה — אל תוסף על דבריו פן יוכיחבך ונכזבת
פשע ועריקים במפלתם יראו — שתים שאלתי מאתך אל תמנע
יסר בנך ויניחך ויתן מערנים לנפשך — ממני בטרם אמות שוא ודבר כזב
כאין חזון ופרעם ושמרת תורה אשרהו — סר רחק ממני ראשו עשר אל תתן
ברבריס לא יוסר עבד כי יבין ואין — לים טרופני לחם חקי פן אשבע
מענה חויתי אישאץ ברבריו תקוה — וכחשתי ואמרתי מי יהוה ופן
לכסיל ממנו מפנק מנער עבדו — אורש ונגבתי ותפשתי שם אלהי
ואחריתו יהיה מנון איש אף ירה מדון — אל תלשן עבד אל אדניו פן יקללך ואשמת
ובעל חמה רב פשע גאות ארס — דור אביו יקלל ואת אמו לא יברך
תשפלנו ושפל רוח יתמך כבוד — דור טהור בעינו ומצאתו לא רחץ
חולק עם גנב שונא נפשו אלה — דור מי רמו עינו ועפעפיו נשאו
ושמע ולא יגיד חרדת אדם יתן מוקש — דור חרבות שניו ומאכלות מתלעתיו
ובוטח ביהוה ישגב רבים מבקשי שם — לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם
פני מושל ומיהוה משפט איש — לעלוקה שתי בנות הבה הבה שלוש שבעה
תועבת צדיקים איש עול — לא תשבענה ארבע לא אמרו
ותועבת רשע ישר דרך — הון שאול ועצר רחם ארץ לא
דברי אגור בן יקה — שבעה מים ואש לא אמרה הון עזו
המשא נאם הגבר לאיתיאל לאיתיאל — תלעג לאב ותבוז ליקהת אם יקרה
ואכל כי בער אנכי מאיש ולא בינת — ערבי נחל יאכלוה בני נשר
אדם לי ולא למדתי חכמה ודעת

ריחם ה׳ פרוח ומימנו׳ חלא יש נאו ח׳ עמוסים מני בטן ואמטי אראמר
במרמרע ושמע חולדי ר׳ שאול ועצר רחם וחד ביכות ר׳ ריחם ס׳ ס׳

ה׳ מילק בראש פסוק בשלשה מפרים בחד טעם ומימנו׳ ומיעלו
חאשמלי לעולם ולעולמי׳ ומתפלוו׳ ס׳ מיס ב׳ פת באמצע שמיעל
לאמרמל אריך לא שבעה ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

בבחמרך ו׳ דבשין וסומ׳ ויאו׳ ויחרבה כל מפרסות פרסה כל מפרסות פרסה
ויהי׳ לומ׳ בין הבשמות ופדה בערכך לו׳ שקל בבמדבר בבמדבר ובול ובבר
ויפחת ב׳ נ׳ ובבחמרה׳ ו׳ ס׳

עז ז׳ קחת לקעבד וסומ׳ ויהי׳ שמה׳ ויהי׳ עם אחד אפס כיעו ויעלו
מהבל׳ וחבל׳ נלכן וכביתך תמבלו׳ שך עם חמלוך עב׳ ס׳
וחזי׳ נוד עז׳ לנו׳ ס׳

נ׳ שלשה חמה נפלאו ממני וארבע ל׳ מה ברי ומה ברבטני ומה ברנדרי ב׳ אדר משיב
ל׳ לא ידעתים ל׳ דרך הנשר בשמים ל׳ אלותה לנשים חילך ודרכיך למחות ל׳ וארבעה
דרך נחש על צור דרך אניה בלב ל׳ מלכין אל למלכים ל׳ למלכים שתויין ולרוזנים או ל׳ פס
ג׳ יס ודרך גבר בעלמה כן דרך אשה ל׳ ל׳ שכר פוזשתה ויישבה מחקקין ויישנה אי
ל׳ מנאפת אכלה ומחתה פיה ואמרה ל׳ דין כלבני ענו תנו שכר לאובד ל׳ ל׳
וחד אומר לא פעלתי און ל׳ ל׳ ויין למרי נפש ישתה וישכח ל׳ ל׳ ב
רע ומכ׳ תחת שלוש רגזה ארץ ותחת ארבע ל׳ רישו ועמלו לא יזכר עוד פתחפיך ל׳ ל׳ בסיפ׳
ל׳ ל׳ לא תוכל שאת תחת עבד כי ימלוך ל׳ לאלם אל דין בלבני חלוף ל׳
ונבל כי ישבע לחם תחת שנואה ל׳ ל׳ ל׳
ב׳ כי תכעל ושפחה כי תיר שגברתה פתחפיך שפט ערק ודין ענו אביון ל׳

ל׳ ארבעה חס קטני ארץ והמה חכמים אשתחילמי ומיצא ורח קמפוניס ל׳
בטע ל׳ מחכמים הנמלים עם לא עצי ש׳ מכרה בטחבה לבבעלה שלרלא ל׳ ל׳ ל׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ג פסוק בסופי ראש ס׳ ומישמטון כלפלה וסרומקר עוסשמוכן ליוס עלחמר
מדין עשחרו ומגשר: ס׳ ליוס אחרון ב׳ ווטרי ליוס אחרון ולשחיך ליוס ס׳:

ל בעלה בשכתו עם זקני ארץ סדין
ל עשתה ותמכר והגירנתה לכנעני
ל עזחדר לבושה ותשחק ליום אחרון
אחריון: פיה פתחה בחכמה ותורת חסד
על לשונה: צופיה הליכות ביתה
ולחם עצלות לא תאכל: קמו
ב בניה ויאשרוה בעלה ויהללה רבות
ראחו בנות עשו חיל ואת עלית על
כלנה שקר חחן והבל היפי אשה
ירא את יהוה היא תתהלל: תנו לה
מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה

ספר הפטירות
תשע מאות
וחמשה עשר׳:

ל ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ
ל וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי
מואב הוא ואשתו ושני בניו: ושם האיש
אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו
מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה
ויבאו שדי מואב ויהי שם: וימת אלימלך
ב איש נעמי ותשאר היא ושני בניה:
מג וישאו להם נשים מואביות שם האחת
ל ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר
שנים: וימותו גם שניהם מחלון וכליון
ל ותשאר האשה משני ילדיה ומאישה:

ותקם היא וכלתיה ותשב ממשדי מואב
כי שמע בשדה מואב כי פקד יהוה
ג את עמו לתת להם לחם: ותצא מן
ג המקום אשר היתה שמה ושתי כלתיה
חסר עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ
ג יהודה: ותאמר נעמי לשתי כלתיה
ג לכנה שבנה אשה לבית אמה יעשה יהוה
ג עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים
ג ועמדי: יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה
אשת בית אישה ותשק להן ותשאנה
ל קולן ותבכינה: ותאמרנה לה כי אתך
ג נשוב לעמך: ותאמר נעמי שבנה בנתי
למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי
ג והיו לכם לאנשים: שבנה בנתי לכי
ג זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי
תקוה גם הייתי הלילה לאיש ולדתי
ל בנים: הלהן תשברנה עד אשר יגדלו
ל הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש אל
בנתי כי מר לי מאד מכם כי יצא בי
ג יד יהוה: ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק
ג ערפה לחמותה ורות דבקה בה: ותאמר
ג הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה
ג שובי אחרי יבמתך: ותאמר רות אל
תפגעי בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל
אשר תלכי אלך ובאשר תלוני אלין עמך
ח עמי ואלהיך אלהי: באשר תמותי אמות
ל ושם אקבר כה יעשה יהוה ליו וכה יסיף

ומיין פסוק מחדין ולת חזר ויחי רעב בארץ ב׳ בטע׳ ומיראבטר וילך איש: ס׳ בטע׳ ומישמטי מיעא נון בשב עטשמ פראע לון קלפיה בא ובאחנשמה ובאו שמה
ומשברבר ומשמרה לה: ס׳ ומדין ומלון לבלא בן ובחבק: ס׳ לאנשמט׳ פתח וכישע׳ חסר דקן ב׳ בו ולקראוס אחר לחמי ו׳ עצון לאנשים קחו נשים ומחלון ומחיר
לבפר לאנשים ומחי ויעש דוד לאבנר: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

אל אשר ה׳ וירמנחון ושרטה לך נחה והוכנה לתת יהוה וקרבו אלי אליך׃ ס׃ וחלו עיניהן אשר
אל ך׃ ועשיתל שמו שבעת והב והבירו והריבקדא והזדי ובא אמרי והבנין אשר ומחוזה לשעבר׃ ס׃ ס׃

עמדו ה׳ ושמעתון ודשבריע חכמין בפרסיה
נשלם ושבחו ריוק׃ ס׃ ושמש ב׳ ואדרין ה׳ ידיה
על חיעור׃ ס׃

כי המות נפריד בינו בינך׃
ותראבי מתאמ עתה אל לבת
אתה׃ ותחל לדבר אליה׃
ותלכנה שתיחס עד׃
באנה בית לחם ויהי׃
כבאנה בית לחם ותהס
כל העיר עליהן ותאמרנה
הזאת נעמי׃ ותאמר׃
אליהן אל תקרא אנה לי
נעמי קראו לי מרא׃ כי
המר שדי לי מאד׃ אני
מלאה הלכתי וריקם׃
השיבני יהוה למה תקראנה
לי נעמי ויהוה ענה בי ושדי
הרע לי׃ ונשבעמיות
המואבית כלתה׃ עמה
השבה משדי מואב ותבה
באו בית לחם בתחלת
קציר שערים׃ ולנעמי
מודע לאישה איש גבור
חיל ממשפחת אלימלך
ושמו בעז׃ ותאמר רות
המואבה׃ אל נעמי׃
אלכנא השדה ואלקטה
בשבלים אחר אשר׃
אגן׃ ואחן בעינו ותאמר
לה לכי בתי׃ ותלך ותבוא

ותלקט בשדה׃ אחרי
הקצרים ויקר מקרה
חלקת השדה לבעז׃
אשר ממשפחת אלימלך׃
והנה בעז בא מבית לחם
ויאמר לקוצרים׃ יהוה
עמכם ויאמרו לו יברכך
יהוה׃ ויאמר בעז לנערו
הנצב על הקוצרים׃
למי הנערה הזאת׃ ויען הנער
הנצב על הקוצרים׃
ויאמר נערה מואבית
הוא השבה עם נעמי׃
משדה מואב׃ ותאמר
אלקט נא ואספתי׃
בעמרים אחרי הקוצרים׃
ותבוא ותעמד מן אז׃
הבקר ועד עתה זה שבתה
הבית מעט׃ ויאמר בעז
אל רות הלוא שמעת בתי׃
אל תלכי לקט בשדה
אחר וגם לא תעבדי׃
מזה ובה תדבקין׃ עיני
נערתי׃ עיניך בשדה אשר
יקצרון והלכת אחריהן
הלא צויתי את הנערים
לבלתי נגעך׃ וצמת והלכת

אל כלי׳ סשתית מאשר
ישאבון הנערים׃ ותפל
על פניה ותשתחו ארצה
ותאמר אליו מדוע
מצאתי חן בעיניך׃
להכירני ואנכי נכריה׃
ויען בעז ויאמר לה הגד
הגד לי כל אשר עשית
את חמותך אחר מות׃
אישך׃ ותעזבי אביך׃
ואמך וארץ מולדתך׃
ותלכי אל עם אשר לא
ידעת תמול שלשום׃
ישלם יהוה פעלך׃ ותהי
משכרתך שלמה מעם
יהוה אלהי ישראל אשר
באת לחסות תחת כנפיו׃
ותאמר אמצא חן בעינך
אדני כי נחמתני וכי׃
דברת על לב שפחתך
ואנכי לא אהיה כאחת
שפחותיך׃ ויאמר לה בעז
לעת האכל גשי הלם
ואכלת מן הלחם וטבלת
פתך בחמץ ותשב מצד
הקצרים ויצבט לה קלי
ותאכל׃ ותשבע ותתר׃

חדרים׃ ל׳ מל׳ ומשובעינו ושלאה ושלם
ושלאה׳ ו׳ ס׃

חלוצ׳ ט׳ מל׳ בבאמר וס׳ ישמעון שרקעת צוחה משנאיך יושבו בחמים ושבלת אכלשי ראנה בנו בוחאל טה עשו אש שלמה
מלך׃ בשדוד ה׳ לפיין והתיהר לא נבדר בשאה לא, נטה חורפשעי ביוכאל ולבי לקש ולארפעבך בשדיך שחר׃ ס׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אלין קרין ולא כתבין בני פרזל איש כזבנו יצבעת באיש לה בכל אלי אלי: ס: בחיי חלילה ב ומימנו
ויחזור וחטה כלבטר ו׳ שכב שמשון עד חצי חלילה ויחי בחיי חלילה ו׳ חרל ו׳ איש: ס:

בלט ד׳ חדיתה א׳ ופימנחון ותבוא אלין
בלאט ו׳ יו שאול אחכעבו׳ ו׳ וקם דוד ויברוך
ותבאר בלט: ס:

ותקס לרקטוי עובעו
את נעריו לאמר גם כיז
העמרים תלקט ולא
תכלימוה וגם שלתשלו
לקמוה צבתים ועזבתם
ולקטה ולא תגערו בה
ותלקט בשדה עד הערב
ותחבט את אשר לקטה
ויהי כאיפה שערים
ותשא ותבא העיר ותרא
חמותה את אשר לקטה
ותוצא ותתן לה את אשר
הותרה משבעה ותאמל
לה חמותה איפה לקטת
היום ואנה עשית יהי
מכירך ברוך ותגד לחמותה
את אשר עשתה עמו
ותאמר שמה האיש אשר
עשיתי עמו היום בעז
ותאמר נעמי לכלתה
ברוך הוא ליהוה אשר
לא עזב חסדו את החיים
ואת המתים ותאמר לה
נעמי קרוב לנו האיש
מגאלנו הוא ותאמרות
המואביה גם כי אמר אלי

עם הנערים אשר לי
תדבקין עד אם כלו
כל הקציר אשר לי
ותאמר נעמי אל רות
כלתה טוב בתי כי תצאי
עם נערותיו ולא יפגעו
בך בשדה אחר ותדבק
בנערותי עד כלו כל הקציר
כלות קציר שערים
וקציר החטים ותשב את
חמותה ותאמר לה נעמי
חמותה בתי הלא אבקש
לך מנוח אשר ייטב לך
ועתה הלא כי מדעתנו
אשר היית את נערותיו
הנה הוא זרה את גרן
השערים הלילה ורחצת
וסכת ושמת שמלתך עליך
והיה לתי הגרן אל תודעי
לאיש עד כלתו לאכל
ולשתות ויהי בשכבו
ודעת את המקום אשר
ישכב שם וגלית
מרגלתיו ושכבתי והוא
יגיד לך את אשר תעשין
ותאמר אליה כל אשר

תאמרי אעשה ותרד
הגרן ותעש ככל אשר
צותה חמותה ויאכל
בעז ושת ויטב לבו
ויבא לשכב בקצה
הערמה ותבא בלט
ותגל מרגלתיו ותשכב
ויהי בחצי הלילה ויחרד
האיש וילפת והנה אשה
שכבת מרגלתיו ויאמר
מי את ותאמר אנכי רות
אמתך ופרשת כנפך
על אמתך כי גאל אתה
ויאמר ברוכה את ליהוה
בתי היטבת חסדך האחרון
מן הראשון לבלתי לכת
אחרי הבחורים אם דל
ואם עשיר ועתה בתי
אל תיראי כל אשר תאמרי
אעשה לך כי יודע כל
שער עמי כי אשת חיל
את ועתה כי אמנם כי
אם גאל אנכי וגם יש גאל
קרוב ממני ליום הלילה
והיה בבקר אם יגאלך
טוב יגאלו אם לא יחפץ

קדמיה דעמי דאשר לא עזב חסדה בוטל
מדוהי אשר לא עזב חסדה: ס:

חסדי נא ושיטתון אחריתו פלשתים אתכנה שנעה בן פלשתים לדשוה לך שאמה סבנה מעבד שמעה חדש
מחמתי דשדי כשמתיקי: ס: ודע עתה ז ומשטתון ותהי מלכים אמעיר ויגדל חלב בתים ותקימה אני ונחלה בך
ואגרשיך לי ולוה בוסדביל: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

לגאלך וגאלתיך אנכי
חיתוח שכבי עד הבקר
ותשכב מלגלותו עד הבקר
ותקם בבטרום ויבר איש
אתד עהוי ויאמר אל
יודע כי באה האשה
הגדו ויאמר הבי
המטפחת אשר עליך
ואחזי בה ותאחז בה וימד
ששת שעריס וישת עליה
ויבא העיר ותבוא אל
חמותה ותאמר מי את
כתי ותגד לה את כל
אשר עשה לה האיש
ותאמר ששת השעריס
האלה נתן לי כי אמר
אל תבואי ריקם אל
חמותך ותאמר שבי
בתי עד אשר תדעי איך
אם יפל דבר כי לא ישקט
האיש כי אם כלה הדבר
היום וב עז עלה השער
וישב שם והנה הגאל עבר
אשר דבר בעזו ויאמר
סורה שבה פה פלני אלמני
ויסר וישב וישה עשרה

אנשים מזקני העיר
ויאמר שבו פה וישבו
ויאמר לגאל חלקת
השדה אשר לאחינו
לאלימלך מכרה נעמי
השבה משדה מואב
ואני אמרתי אגלה אזנך
לאמר קנה נגד הישבים
ונגד זקני עמי אם תגאל
גאל ואם לא יגאל הגידה
לי ואדע כי אין זולתך
לגאול ואנכי אחריך
ויאמר אני אגאל ויאמר
בעי ביום קנותך השדה
מיד נעמי ומאת רות
המואביה אשת המת
קניתי להקים שם המת
על נחלתו ויאמר הגאל
לא אוכל לגאול לי פן
אשחית את נחלתי גאל
לך אתה את גאלתי כי
לא אוכל לגאל וזאת
לפנים בישראל על
הגאולה ועל התמורה
לקים כל דבר שלף איש
נעלו ונתן לרעהו וזאת

התעודה בישראל ויאמר
הגאל לבעז קנה לך
וישלף נעלו ויאמר לבעז
לזקנים וכל העם עדים
אתם היום כי קניתי את
כל אשר לאלימלך ואת
כל אשר לכליון ומחלון
מיד נעמי וגם את רות
המואביה אשת מחלון
קניתי לי לאשה להקים
שם המת על נחלתו ולא
יכרת שם המת מעם אחיו
ומשער מקומו עדים אתם
היום ויאמרו כל העם
אשר בשער והזקנים
עדים יתן יהוה את האשה
הבאה אל ביתך כרחל
וכלאה אשר בנו שתים
את בית ישראל ועשה
חיל באפרתה וקרא שם
בבית לחם ויהי ביתך
כבית פרץ אשר ילדה
תמר ליהודה מן הזרע
אשר יתן יהוה לך מן
הנערה הזאת ויקח בעז
את רות ותהי לו לאשה

אנכי ה בטע בנין וקמטחוז בי עיס דבריה לוי ממדי ומימי בי בטיקר הדיאש כלב לוי וכל זקן ואנכ
ומוש פסוק כחת ב מ אלין כוכב ולא קדו ומדמע נא אחת ודרך חדש דנגב בפקוד כאשר ה: ס: ס: ס:

ושאת ך ומזמנון לך עדריה על ראש אפי
אלהדיבריפמון ושאת עליהם וכבל חשרתמיס
ששרשיהל: ס

וזאת יל ראש פט ומימנה חקומוחד אנשק ושלפיה חכמוזה הדה כתב לחמיר חברכה לחדיקר ואנכ לכם ראוה וזארקשנחלתעשו
וזאת ירחנה הכגפה וזאת לפני בישראל: ס: זוחקר ב ומשמנון אלהיכ זולקי עשוה לחתה לו ואדרבה כי אין זולקי עגאלה: ס: שמואל ב חלכנו שמדם
אשרבמה שמאלם: ס

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מקרא ב׳ ויקרא בחיק שמו ויקרא שמו בישראל׳ עובדי ב׳ מל׳ ויקרא אסר לו ושלשן ומל דבריו מ׳ ב׳ מ׳ עבדי ארם׳ ׳

לריח יו׳ ומימתחון ולקחת ואת קמבשו דו אלה שמות ראשית ויקטירם ואת כל חלבו ואת הקרב מעל כפרתם ודרק מעיני ארבבור עלה תמיד בבוריה ראש שטה ולחמי אשר נותתי שמניך טובים׳ ׳ ט׳ נ׳ ׳

ויבא אליה ויתן יתוה לה
תרעון ותלד בן ותאמרנה
הנשים אל נעמי ברוך
יהוה אשר לא השבית לך
גאל היום וקרא שמו
בישראל׳ והיה לך למשיב
נפש וכלכל את שיבתך
כי כלתך אשר אהבתך
ילדתו אשר היא טובה לך
משבעה בנים׳ ותקח
נעמי את הילד ותשתהו
בחיקה ותהי לו לאמנת׳
ותקרא נה לו שכנת
שם לאמר ילד בן לנעמי
ותקרא נה שמו עובד׳
הוא אבי ישי אבי דוד׳

ואלה תולדות פרץ פרץ
הוליד את חצרון וחצרון
הוליד את רם ורם
הוליד את עמינדב׳ ועמינדב
הוליד את נחשון ונחשון
הוליד את שלמה׳ ושלמון
הוליד את בעז׳ ובעז
הוליד את עובד׳ ועובד
הוליד את ישי׳ וישי

הוליד את דוד׳

סדום ותשרוקים
שלשעי ב׳ ה׳

שיר השירים אשר
לשלמה׳ ישקנו מנשיקות
פיהו כי טובים דדיך מיין׳
לריח שמניך טובים שמן
תורק שמך על כן עלמות
אהבוך׳ משכני אחריך
נרוצה הביאני המלך
חדריו נגילה ונשמחה בך
נזכירה דדיך מיין׳ משרים
אהבוך׳ שחורה
אני ונאוה בנות ירושלם
כאהלי קדר כיריעות
שלמה׳ אל תראוני שאני
שחרחרת ש שזפתני
הבני אמי נחרו בי
שמני נטרה את הכרמים
כרמי שלי לא נטרתי׳
הגידה לי ישאהבה נפשי
איכה תרעה איכה תרביץ
בצהרים שלמה אתיה
כעטיה על עדרי חברך׳
אם לא תדע לך היפה

כנשים צאי לך בעקבי
הצאן ורעי את גדיתיך
על משכנות הרעים׳
לסוסתי ברכבי
פרעה דמיתיך רעותי׳
נאוו לחייך בתרים צוארך
בחרוזים תורי זהב נעשה
לך עם נקודות הכסף׳ עד
שהמלך במסבו נרדי נתן
ריחו׳ צרור המר דודי לי
בין שדי ילין׳ אשכל הכפר׳
דודי לי בכרמי עין גדי׳
הנך יפה רעיתי
הנך יפה עינך יונים הנך
יפה דודי אף נעים׳ אף
ערש נו רענן׳ קורות
בתינו ארזים רחיטנו׳
ברותים׳ אני חבצלת
השרון שושנת העמקים׳
כשושנה בין החוחים׳ כן
רעיתי בין הבנות׳ כתפוח
בעצי היער כן דודי בין
הבנים׳ בצלו חמדתי
וישבתי ופריו מתוק לחכי׳
הביאני אל בית היין׳ ודגלו
עלי אהבה׳ סמכוני

אשכל ה׳ חס׳ ומימתחון ומבר חפלרט ויגי בלשי ריגאשר אבלר הנעריך ובאו שי מחל אשכל ומנוו שלם ומחזיר אשכל הכפר׳ ׳ ומבאני ל׳ ומלו בנדיקמי ומבאני ומחזר במדי אלהים׳ ומביאני המלך׳ ומביאני אל בית מיין ודגלו׳ ׳

ופריו ב׳ ומימתחון ומשך לחכי׳ שדך מעופף׳ ׳
נאוו ב׳ מד נאוו עלהדרים לחזיק בומחיל׳ ׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

בָּאִשִּׁים רָפוּנִי
בַּתַּפּוּחַ כִּיחַלְתִּי אֶחֱבָה
אֲמַי שֹׁמֵאל תַּחַת לְרֹאשִׁי
וּמִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי הִשְׁבַּעְתִּי
אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם
בְּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת
הַשָּׂדֶה אִם תָּעִירוּ וְאִם
תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד
שֶׁתֶּחְפָּץ קוֹל דּוֹדִי
הִנֵּה זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל
הֶהָרִים מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת
דּוֹמֶה דּוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר
הָאַיָּלִים הִנֵּה זֶה עוֹמֵד
אַחַר כָּתְלֵנוּ מַשְׁגִּיחַ מִן
הַחַלֹּנוֹת מֵצִיץ מֵאֲרֻבּוֹת
עָנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי קוּמִי
לְךָ רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי לָךְ
כִּי הִנֵּה הַסְּתָו עָבָר הַגֶּשֶׁם
חָלַף הָלַךְ לוֹ הַנִּצָּנִים נִרְאוּ
בָאָרֶץ עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ
וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ
הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַּגֶּיהָ וְהַגְּפָנִים
סְמָדַר נָתְנוּ רֵיחַ קוּמִי לְכִי
רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי לָךְ
יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי
הַסֶּלַע בְּסֵתֶר הַמַּדְרֵגָה
הַרְאִינִי אֶת מַרְאַיִךְ
הַשְׁמִיעִנִי אֶת קוֹלֵךְ כִּי
קוֹלֵךְ עָרֵב וּמַרְאֵיךְ נָאוֶה
אֲחֹזוּ לָנוּ
שׁוּעָלִים שׁוּעָלִים קְטַנִּים
מְחַבְּלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ
סְמָדָר דּוֹדִי לִי וַאֲנִי לוֹ
הָרֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים עַד
שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים
סָב דְּמֶה דּוֹדִי לִצְבִי אוֹ
לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בֶתֶר
עַל מִשְׁכָּבִי
בַּלֵּילוֹת בִּקַּשְׁתִּי אֶת
שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו
וְלֹא מְצָאתִיו אֶקְוְמָה נָא
וַאֲסוֹבְבָה בָעִיר בַּשְּׁוָקִים
וּבָרְחֹבוֹת אֲבַקְשָׁה אֶת
שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו
וְלֹא מְצָאתִיו מְצָאוּנִי
הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר
אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי רְאִיתֶם
כְּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם עַד
שֶׁמָּצָאתִי אֶת שֶׁאָהֲבָה
נַפְשִׁי אֲחַזְתִּיו וְלֹא אַרְפֶּנּוּ
עַד שֶׁהֱבִיאוֹתִיו אֶל בֵּית
אִמִּי וְאֶל חֶדֶר הוֹרָתִי
הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
יְרוּשָׁלִָם בְּצְבָאוֹת אוֹ
בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם תָּעִירוּ
וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה
עַד שֶׁתֶּחְפָּץ
מִי זֹאת עֹלָה מִן
הַמִּדְבָּר כְּתִימָרוֹת עָשָׁן
מְקֻטֶּרֶת מֹר וּלְבוֹנָה מִכֹּל
אַבְקַת רוֹכֵל הִנֵּה מִטָּתוֹ
שֶׁל שְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים
סָבִיב לָהּ מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל
כֻּלָּם אֹחֲזֵי חֶרֶב מְלֻמְּדֵי
מִלְחָמָה אִישׁ חַרְבּוֹ עַל
יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת
אַפְּרִיוֹן עָשָׂה
לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵעֵצֵי
הַלְּבָנוֹן עַמּוּדָיו עָשָׂה
כֶסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב מֶרְכָּבוֹ
אַרְגָּמָן תּוֹכוֹ רָצוּף אַהֲבָה
מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם צְאֶנָה
וּרְאֶנָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה בָּעֲטָרָה שֶׁעִטְּרָה
לּוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם
שִׂמְחַת לִבּוֹ הִנֵּךְ
יָפָה רַעְיָתִי הִנֵּךְ יָפָה עֵינַיִךְ
יוֹנִים מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ שַׂעְרֵךְ

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אלוה ג׳ ומשמר כי קללת אלהים תלוי ראיתי
את אבשלום אלף חמש מן ותלוי שלום ו׳ ;

יא׳ פסוק בזקני ראש גון ומזקנון ומשמשון נגע נחנו נביא בודון נשקו נגע נחנו נביא בודון נשקו נגע בפרט בפרט מרוחדה: ;
אליון קל רב ולא כמאב ומעי ומקרא חכרוש בפעמי עשרת אמות חמרוקיד שרש ומחלה קומחה לא מחוק בול
ורומרות באחוז מעיניך לדמעי דפסוק ;

כעדר העזים שגלשו מהר
גלעד: שנך כעדר
הקצובות שעלו מן
הרחצה שכלם מתאמות
ושכלה אין בהם: כחוט
השני שפתותיך ומדברך
נאוה כפלח הרמון רקתך
מבעד לצמתך כמגדל
דויד צוארך בנוי לתלפיות
אלף המגן תלוי עליו כל
שלטי הגבורים: שני שדיך
כשני עפרים תאומי עבי
הרועים בשושנים: עד
שיפוח היום ונסו הצלים
אלך לי אל הר המור ואל
גבעת הלבונה: כלך יפה
רעיתי ומום אין בך:
אתי מלבנון כלה
אתי מלבנון תבואי תשורי
מראש אמנה מראש שניר
וחרמון מגרות ארות
מחדרי נמרים: לבבתני
אחתי כלה לבבתני באחד
מעיניך באחד ענק מצורנך
מה תפו דדיך אחתי כלה
מה טבו דדיך מיין וריח
שמניך מכל בשמים: נפת
תטפנה שפתותיך כלה
דבש ותחת לשונך
וריח שלמתיך כריח לבנון:
גן נעול אחתי כלה
גל נעול מעין חתום: שלחיך
פרדס רמונים עם
פרי מגדים כפרים עם
נרדים: נרד וכרכם קנה
וקנמון עם כל עצי לבונה
מר ואהלות עם כל ראשי
בשמים מעין גנים באר
מים חיים ונזלים מן לבנון:
עורי צפון ובואי תימן
הפיחי גני יזלו בשמיו יבא
דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו:
באתי לגני אחתי כלה אריתי
מרי עם בשמי אכלתי
יערי עם דבשי שתיתי יינ
עם חלבי אכלו רעים שתו
ושכרו דודים:
אני ישנה ולבי ער
קול דודי דופק פתחי לי
אחתי רעיתי יונתי תמתי
שראשי נמלא טל קוצותי
רסיסי לילה פשטתי את

כתנתי איכבה אלבשנה
רחצתי את רגלי איכבה
אטנפם דודי שלח ידו מן
המחרומה עלי חמו
אני לפתח לדודי ידי נטפו
מור ואצבעותי מור עבר
על כפות המנעול: פתחתי
אני לדודי ודודי חמק עבר
נפשי יצאה בדברו
בקשתיהו ולא מצאתיהו
קראתיו ולא ענני מצאני
השמרים הסבבים בעיר
הכוני פצעוני נשאו את
רדידי מעלי שמרי חומות:
השבעתי אתכם בנות
ירושלם אם תמצאו את
דודי מה תגידו לו שחולת
אהבה אני מדודי מדוד
היפה בנשים מדודך מדוד
שכבה הוא עתנו דודי יצא
ואל גנו למרבדי בשם
כתם פזו קוצותיו תלתלים
שחרות כעורב: עיניו כיונים
על אפיקי מים רחצות
בחלב ישבות על מלאת
לחיו כערוגת הבשם מגדלות

ב צ
בטע
ב
בטע
ל
ל
ל

מרקחים שפתותיו שושנים
נטפות תמור עבר ידיו גלילי
זהב ממלאים בתרשיש
מעיו עשת שן מעלפת
ספירים שוקיו עמודי ש
ששים מיסדים על אדני פז
מראהו כלבנון בחור ש
כארזים חכו ממתקים
וכלו מחמדים זה דודי וזה
רעי בנות ירושלים אנה
הלך דודך היפה בנשים
אנה פנה דודך ונבקשנו
עמך דודי ירדתי לגנו ל
לערוגות הבשם לרעות
בגנים וללקט שושנים
אני לדודי ודודי לי הרעה
בשושנים יפה
את רעיתי כתרצה נאוה
כירושלם אימה כנדגלות
סבי עינך מנגדי שהם
הרהיבני שערך כעדר ש
תעזים שגלשו מן הגלעד
שניך כעדר הרחלים שעלו מן
הרחצה שכלם מתאימות
ושכלה אין בהם כפלח
הרמון רקתך מבעד
לצמתך ששים המה ש
מלכות ושמנים פילגשים
ועלמות אין מספר אחת
היא יונתי תמתי אחת היא
לאמה ברה היא ליולדתה
ראו הבנות ויאשרוה
מלכות ופילגשים ויהללוה
מי זאת הנשקפה
כמו שחר יפה כלבנה ברה
כחמה אימה כנדגלות
אל גנת אגוז ירדתי
לראות באבי יתעל לראות
הפרחה תגפן חנצו הרמנים
לא ידעתי נפשי שמתני
מרכבות עמינדיב שובי
שובי השולמית שובי
שובי ונחזה בך מה תחזו
בשולמית כמחלת המחנים
מה יפו פעמיך בנעלים בת
נדיב חמוקי ירכיך כמו ש
חלאים מעשה ידי אמן
שרר אגן הסהר אל יחסר
המזג בטנך ערמת חטים
סוגה בשושנים שני שדיך
כשני עפרים תאמי צביה
עטרת כמגדלים שן עינך

ברכתה בתשבון על שעל בתרבים
אפו כמגדל הלבנון צופה פני דמשק
ראשך עליך ככרמל ודלת
ראשך כארגמן מלך
אסור ברהטים מה יפית
ומה נעמת אהבה בתענוגים
זאת קומתך דמתה לתמר
ושדיך לאשכלות אמרתי
אעלה בתמר אחזה ש
בסנסניו ויהיו נא שדיך
כאשכלות הגפן ורח אפך
כתפוחים וחכך כיין הטוב
הולך לדודי למישרים רוב
שפתי ישנים אני לדודי
ועליו תשוקתו
לכה דודי נצא ש
השדה נלינה בכפרים ש
נשכימה לכרמים נראה
אם פרחה הגפן פתחה הסמדר
הנצו הרמונים שם אתן
את דודי לך הדודאים ש
נתנו ריח ועל פתחינו כל
מגדים חדשים גם ישנים
דודי צפנתי לך מי יתנך
כאח לי יונק שדי אמי
אמצאך בחוץ אשקך גם

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לא יבוז לי אנתנך ׃
אל יאך ארבית אמי ׃
תלמדני אשקך מיין ׃
חרקח מעסיס רמני ׃ ל
שמאלו תחת ראשי וימינו
תחבקני ׃ השבעתי אתכם
בנות ירושלם מה תעירו
ומה תעוררו את האהבה
עד שתחפץ ׃ בערב
מי זאת עלה מן
המדבר מתרפקת על
דודה תחת התפוח עוררתיך
שמה חבלתך אמך שמה
חבלה ילדתך ׃ שימני
כחותם על לבך כחותם
על זרועך כי עזה כמות
אהבה קשה כשאול ׃
קנאה רשפיה רשפי אש
שלהבתיה ׃ מים רבים לא
יוכלו לכבות את האהבה
ונהרות לא ישטפוה אם
יתן איש את כל הון ביתו
באהבה בוז יבוזו לו ׃
אחות לנו קטנה ׃
ושדים אין לה מה נעשה
לאחתנו ביום שידברה ׃

אם חומה היא נבנה עליה
טירת כסף ואם דלת היא
נצור עליה לוח ארז ׃ אני
חומה ושדי כמגדלות אז
הייתי בעיניו כמוצאת ׃
שלום ל
כרם היה לשלמה בבעל
המון נתן את הכרם ׃ ר
לנטרים איש יביא בפריו ׃
אלף בכסף ׃ כרמי שלי לפני
אתה אלף לך שלמה ומאתים
לנטרים את פריו ׃ יושבת
בגנים חברים מקשיבים ׃
הקשיבי לקולך ׃ תשמיעיני ברח
דודי ומה דמה לצבי או ל
לעפרה איל על הרי ׃
בשמים ׃

קדיש

דברי קהלת בן דוד מלך
בירושלם ׃ הבל הבלים ׃
אמר קהלת הבל הבלים ׃
הכל הבל ׃ מה יתרון לאדם
בכל עמלו שיעמל תחת
השמש ׃ דור הלך ודור בא

והארץ לעולם עמדת ׃
וזרח השמש ובא השמש
ואל מקומו שואף זורח הוא
שם ׃ הולך אל דרום וסובב
אל צפון סובב סבב הולך ׃
הרוח ׃ על סביבותיו שב
הרוח ׃ כל הנחלים הלכים
אל הים והים אינו מלא
אל מקום שהנחלים ׃ א
הלכים שם הם שבים ללכת ׃
כל הדברים יגעים לא יוכל
איש לדבר לא תשבע ׃
עין לראות ׃ ולא תמלא ׃
אזן משמע ׃ מה שהיה הוא
שיהיה ומה שנעשה הוא
שיעשה ואין כל חדש ׃
תחת השמש ׃ יש דבר ׃
שיאמר ראה זה חדש ׃
הוא כבר היה לעלמים ׃
אשר היה מלפנינו ׃ אין ל
זכרון לראשונים וגם ל
לאחרונים שיהיו לא יהיה
להם זכרון עם שיהיו ׃ ר
לאחרונה ׃
אני קהלת הייתי מלך על
ישראל בירושלם ׃ ונתתי

אתלבי לדרוש ולתור
בחכמה על כל אשר
נעשה תחת השמים הוא
עניין רע נתן אלהים לבני
האדם לענות בו ראיתי
את כל המעשים שנעשו
תחת השמש והנה הכל
הבל ורעות רוח מעות
לא יוכל לתקון וחסרון
לא יוכל להמנות דברתי
אני עם לבי לאמר אני
הנה הגדלתי והוספתי
חכמה על כל אשר היה
לפני על ירושלים וגם
חכמה ודעת ראה
הנה הבנתי שגם זה
הוא רעות רוח
כי ברב חכמה רב כעס
ויוסיף דעת יוסיף מכאוב
אמרתי אני בלבי לכה נא
אנסכה בשמחה וראה
בטוב וגם הוא הבל
לשחוק אמרתי מהלל
ולשמחה מה זה עשה
תרתי בלבי למשך ביין

את בשרי ולבי נהג
בחכמה ולאחז בסכלות
עד אשר אראה איה
טוב לבני האדם אשר
יעשו תחת השמים מספר
ימי חייהם הגדלתי מעשי
בניתי לי בתים נטעתי לי
כרמים עשיתי לי גנות
ופרדסים ונטעתי בהם עץ
כל פרי עשיתי לי ברכות
מים להשקות מהם יער
צומח עצים קניתי
עבדים ושפחות ובני בית
היה לי גם מקנה בקר
ובאן חרבה היה לי מכל
שהיו לפני בירושלים
כנסתי לי גם כסף וזהב
וסגלת מלכים ומדינות
עשיתי לי שרים ושרות
ותענוגות בני האדם שדה
ושדות ונתן ווהוספתי
מכל שהיה לפני בירושלים
אף חכמתי עמדה לי וכל
אשר שאלו עיני לא
אצלתים מהם לא מנעתי
את לבי מכל שמחה כי לבי

שמח מכל עמלי וזה
היה חלקי מכל עמלי
ופניתי אני בכל מעשי
שעשו ידי ובעמל
שעמלתי לעשות והנה
הכל הבל ורעות רוח ואין
יתרון תחת השמש ופניתי
אני לראות חכמה והוללות
וסכלות כי מה האדם
שיבוא אחרי המלך את
אשר כבר עשוהו וראיתי
אני שיש יתרון לחכמה
מן הסכלות כיתרון האור
מן החשך החכם עיניו
בראשו והכסיל בחשך
הולך וידעתי גם אני
שמקרה אחד יקרה את
כלם ואמרתי אני בלבי
כמקרה הכסיל גם אני
יקרני ולמה חכמתי אני
אז יותר ובדברתי בלבי
שגם זה הבל כי אין
זכרון לחכם עם הכסיל
לעולם בשכבר הימים
הבאים הכל נשכח ואיך
ימות החכם עם הכסיל

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

אני ו׳ במיס׳ ושיקמנחין וראיתי אני ודרשתי בנו אני גם זה ראיתי הנה אשר ראיתי חוטא ואקריבו אני: ס׳
כל מקרא קשה ב מ ב כי לאדם שטוב לפניו שלא עמלבו: שזה אמרתי העשיר למשיב חס׳ ולמשל שלמי׳ מ

לרפא ב׳ חלק חס׳ חזר מל ומיטיחין והרא לא
וכל לרפא לבו עת לחריג ועת לרפא: ס׳

ושנאתי אתהחיים כי
רע עלי המעשה
שנעשה תחת השמש שכי
הכל הבל ורעות רוח
ושנאתי אני אתכל עמלי
שאני עמל תחת השמש
שאעזבנו לאדם שיהיה
אחרי ומי יודע החכם
יהיה אוסכל ויש לטבני
עמלי שעמלתי ושחכמתי
תחת השמש גם זה הבל
וסבותי אני לי אש את
לבי על כל עמלי שעמלתי
תחת השמש שיש כי יש אדם
שעמלו בחכמה ובדעת
ובכשרון ולאדם שלא
עמל בו יתננו חלקו גם
זה הבל ורעה רבה כי מה
הוה לאדם בכל עמלו
וברעיון לבו שהוא עמל
תחת השמש כי כל ימיו
מכאביים וכעס ענינו
גם בלילה לא שכב לבו
גם זה הבל הוא, אין טוב
באדם שיאכל ושתה
והראה את נפשו טוב

ב׳ בעמלו גם זה ראיתי אני
כי מיד האלהים היא כי׳
מי יאכל ומי יחוש חוץ
ממני כי לאדם שטוב לפניו
נתן חכמה ודעת ושמחה
ולחוטא נתן ענין לאסוף
ולכנוס לתת לטוב לפני
האלהים גם זה הבל ורעות
רוח לכל זמן ועת לכל חפץ
תחת השמים׳ עת
ללדת ועת
למות עת
לטעת ועת
לעקור נטוע עת
להרוג ועת
לרפוא עת
לפרוץ ועת
לבנות עת
לבכות ועת
לשחוק עת
ספוד ועת
רקוד עת
להשליך אבנים ועת
כנוס אבנים עת
לחבוק ועת
לרחק מחבק עת

ג׳ לבקש ועת
לאבד עת
לשמור ועת
להשליך עת
לקרוע ועת
לתפור עת
לחשות ועת
לדבר עת
לאהב ועת
לשנא עת
מלחמה ועת
שלום׳ כמה
יתרון העושה באשר
הוא עמל׳ ראיתי את
הענין אשר נתן אלהים
לבני האדם לענות בו את
הכל עשה יפה בעתו גם
את העלם נתן בלבם מבלי
אשר לא ימצא האדם
את המעשה אשר עשה
האלהים מראש ועד סוף
ידעתי כי אין טוב בם כי
אם לשמוח ולעשות טוב
בחייו וגם כל האדם
שיאכל ושתה וראה טוב
בכל עמלו מתת אלהים׳

זה חבל ורעות רוח ב׳ במיס׳ סס׳ כי לאדם
שטוב לפנו׳ כי הוא קנאת טוב מראה מחלל
נפש: ס׳

עמל ח׳ במיס׳ ושמעתי ושנאמרי אמר מה ודיר מחטרון ישי אחדרין שני׳ כי מה אל חלקי בחיים: לרפא ב׳
מה׳ חס׳ חדל מל והוא לא יוכל לרפא לכם שנ׳ לחריג: ס׳ שמח ח׳ וכאב שלום לא ויחד אי ש יפה ומרב עמד ראיתי
פמה ויודע: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

היא׃ יד׳ עתי כי כל אשר
יעשה האלהים הוא
יהיה לעולם עליו׳ אין
לחוסיף וממנו אין לגרע
והאלהים עשה שיראו
מלפניו׳ מה שהיה כבר
הוא ואשר להיות כבר
היה והאלהים יבקש׃
את נרדף׃ ועוד ראיתי
תחת השמש מקום׃
המשפט שמה הרשע
ומקום הצדק שמה׃
הרשע׳ אמרתי אני׃
בלבי את הצדיק ואת
הרשע ישפט האלהים
כי עת לכל חפץ ועל כל
המעשה שם׃ אמרתי
אני בלבני על דברת בני
האדם לברם האלהים
ולהראות שהם בהמה׃
המה להם׃ כי מקרה בני
האדם ומקרה הבהמה
ומקרה אחד להם כמות
זה כן מות זה ורוח אחד
לכל ומותר האדם מן
הבהמה׃ אין כי הכל הבל

הכל הולך אל מקום אחד
הכל היה מן העפר והכל
שב אל העפר׃ מי יודע
רוח בני האדם העלה
היא למעלה ורוח הבהמה
הירדת היא למטה לארץ׃
וראיתי כי אין טוב מאשר
ישמח האדם במעשיו
כי הוא חלקו כי מי יביאנו
לראות במה שיהיה׃׃
אחרי׃ ושבתי אני׃ ואראה
את כל העשקים אשר
נעשים תחת השמש׃
והנה דמעת העשקים
ואין להם מנחם׃׃ ומיד
עשקיהם כח׳ ואין להם
מנחם׃ ושבח אני׃׃ את
המתים שכבר מתו׃ מן
החיים אשר המה חיים׃
עדנה׃ וטוב מ׳ שניהם את
אשר עדן לא היה אשר
לא ראה את המעשה
הרע אשר נעשה תחת
השמש׃ ורא׳ אני׃ את
כל עמל׃ ואת כל כשרון
המעשה כי היא קנאת

איש מרעהו גם זה הבל
ורעות רוח׃ הבסיל חבק
את ידיו ואכל את בשרו׃
טוב מלא כף נחת ממלא
חפנים עמל ורעות רוח׃
ושבתי אני׃ ואראה הבל
תחת השמש׃ יש אחד
ואין שני גם בן׃ ואח אין
לו׃ ואין קץ לכל עמלו
גם עינו׃ לא תשבע עשר
ולמי אני עמל׃ ומחסר
את נפשי׃ מטובה׃ גם זה
הבל׃ ענין רע׃ הוא׃
טובים׃ השנים מזה׃ אחד
אשר׃ ישלהם׃ שכר טוב
בעמלם׃ כי אם יפלו׃
האחד׃ יקים את חברו
ואילו׃ האחד׃ שיפול׃
ואין שני׃ להקימו׃ גם
אם׃ ישכבו׃ שנים׃ וחם׃
להם׃ ולאחד׃ איך יחם׃
ואם׃ יתקפו׃ אחד׃׃
השנים׃ יעמדו׃ נגדו׃׃
והחוט המשלש׃ לא
במהרה׃ ינתק׃ טוב׃ ילד
מסכן׃ וחכם׃ ממלך׃ זקן

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולמלך ב׳ ומרפא׳ וכל׳ שמו׳ כל ישראל ויחל
בשלמיה שמה כי מבטיח ולחדיים: ס׳

ומדיעים ל׳ מל ומרקח שמי ריגלך כי מחייה
שמים ושלח אלו׳:

ל׳ דכומה הקיא ריקה חזא ומרמטחין ואושטר
ומשיון פלולה ובמסה ובכנגנו: ס׳

וכסיל אשר לא ידע
להזהר עוד כי מבית
הסורים יצא למלך כי
גם במלכותו נולד רש
ראיתי את כל החיים
המהלכים תחת השמש
עם הילד השני אשר
יעמד תחתיו איזקן לו
העם כל אשר היה
לפניהם גם אחרונים לא
ישמחו בו כי גם זה הבל
ורעיון רוח שמרר גדיך
כאשר תלך אל בית
האלהים וקרוב לשמע
מתת הכסילים זבח כי
אינם יודעים לעשות
רע אל תבהל על פיך
ולבך אל ימהר להוציא
דבר לפני האלהים כי
האלהים בשמים ואתה
על הארץ על כן יהיו
דברך מעטים כי בא
החלום ברב ענין וקול
כסיל ברב דברים כאשר
תדור נדר לאלהים אל
תאחר לשלמו כי אין

חפץ בכסילים אתה אשר
תדר שלם טוב אשר לא
תדר משתקור ולא
תשלם אל תתן את פיך
לחטיא את בשרך ואל
תאמר לפני המלאך כי
שגגה היא למה יקצף
האלהים על קולך וחבל
את מעשה ידיך כי ברב
חלמות והבליים ודברים
הרבה כי את האלהים ירא
אם עשקן ושוגל משפט
ורצק תראה במדינה אל
תתמה על החפץ כי גבה
מעל גבה שמרו גבהים
עליהם ויתרון ארץ בכל
היא מלך לשדה הנעבד
אהב כסף לא ישבע בכסף
ומי אהב המון לא
תבואה גם זה הבל ברבות
הטובה רבו אוכליה ומה
כשרון לבעליה כי אם
ראית עיניו מתוקה
שנת העבד אם מעט
ואם הרבה יאכל והשבע
לעשיר אינו מניח לו

לישון ישר עה חולה
ראיתי תחת השמש
עשר שמור לבעליו
לרעתו ואבד העשר
ההוא בענין רע והוליד
בן ואין בידו לאומה
כאשר יצא מבטן אמו
ערום ישוב ללכת כשבא
ומאומה לא ישא בעמלו
שילך בידו וגם זה רעה
תולה כל עמת שבא כן
ילך ומה יתרון לו שיעמל
לרוח גם כל ימיו בחשך
יאכל ובעס הרבה וחלי
וקצף הנה אשר ראיתי
אנכי טוב אשר יפה לאכול
ולשתות ולראות טובה
בכל עמלו שיעמל תחת
השמש מספר ימי חייו
אשר נתן לו האלהים כי
הוא חלקו גם כל האדם
אשר נתן לו האלהים
עשר ונכסים והשלטו
לאכל ממנו ולשאת את
חלקו ולשמח בעמלו זה
מתת אלהים היא כי לא

מ׳ ומיקרא׳ ומ׳ ומ׳ ומ

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

הַרְבֵּה יִזְכֹּר אֶת יְמֵי חַיָּיו כִּי
הָאֱלֹהִים מַעֲנֶה בְּשִׂמְחַת
לִבּוֹ יִשְׁרָעֵהוּ אֲשֶׁר אִתּוֹ
הַחֹרֶשׁ שֶׁמֶשׁ שֶׁרְבִיבָה הִיא
עֲלֵה אֶרֶס אִישׁ שֶׁרִיתָן
לוּחַ אֱלֹהִים עֶשֶׂר וְנֶרֶסִים
וְכֵיוָן וְאֵינוֹ הַטְרֵל נַעֲשׂוּ
מִגֵּי אֲשֶׁר תָּאֵדוֹל אֶל
רָשֵׁל יִטְוֵהוּ אֵל יוֹם לָאֹכֶל
מִמֶּנּוּ כִּי אִישׁ נֶבֶר יַאֲמִלֵנִי
וְהִיל לֵחֶז לִי עֵדֶל אֵיאֹס
יוֹדֵעַ אִישׁ מִי וְשֹׁנֵב
רָמוֹנִי יְחִיל וְרַכְשִׁיהוּ וְיִמְ
שֶׁיּוֹנָה שוּל לָאת שֶׁבַע
מִזֶּה טוֹבָה וְיָם חִבּוּרוֹ לִדְ
וַיִּתֶּן לוֹ אֲמַרְתִּי וְיוֹבְמִמֶּנּוּ
הַנֶּפֶר בְּיַבְּרֵבָא וּרְחַשׁ
לְדוּבְרִשׁוּ שִׁמְוֹ נֶסֶּה
גַּם שֵׁם שֶׁלֹּא אֲהוּלָאן
יָרֵעַ נַתְּלֵהַמִּזֶּה יֵאָלוּ
חַיָּה אֶלֶף שׁוּגֵס כְּעֵמוּחַ
וְטוֹבָה לֹא יָאָה הָלֹא אֶ
מְקוֹם אֶחָרֵהכֵל הוּדָה
בַּל עֵעֶקֶן אֶרֶס לְפִיהוּוּס
הַנֶּפֶשׁל אֶתְמָלֵא כִּי נִיחַ
יוֹתֵר לְחֶכֶס מִוְהֶכֶס יָרֵמָה

לְעַנִּיוּד עַ לְהַלְהַנְגֵד
הַחַיִּים טוֹב מַרְאֵה עֵינַיִם
מֵהֹלֵךְ נֶפֶשׁ גַּם זֶה הֶבֶל
וּרְעוּת רוּחַ מַה שֶׁהָיָה כְּבָר
נִקְרָא שְׁמוֹ וְנוֹדַע אֲשֶׁר
הוּא אָדָם וְלֹא יוּכַל לָרִיב
עִם שֶׁהַתְּקִיף מִמֶּנּוּ כִּי יֵשׁ
דְּבָרִים הַרְבֵּה מַרְבִּים הֶבֶל
מַה יֹּתֵר לָאָדָם כִּי מִי יוֹדֵעַ
מַה טּוֹב לָאָדָם בְּחַיָּיו מִסְפַּר
עֲלֵיהֶם הֶבֶל וְעֵשׂ כְּצֵל
אֲשֶׁר מִי יַגִּיד לָאָדָם מַה
יִהְיֶה אַחֲרֵיו תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ
טוֹב שֵׁם מִשֶּׁמֶן טוֹב וְיוֹם
הַמָּוֶת מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ טוֹב
לָלֶכֶת אֶל בֵּית אֵבֶל מִלֶּכֶת
אֶל בֵּית מִשְׁתֶּה בַּאֲשֶׁר הוּא
סוֹף כָּל הָאָדָם וְהַחַיִּים יִתֵּן אֶל
לִבּוֹ טוֹב כַּעַס מִשְּׂחֹק כִּי
בְּרַע פָּנִים יִיטַב לֵב לָב
חֲכָמִים בְּבֵית אֵבֶל וְלֵב
כְּסִילִים בְּבֵית שִׂמְחָה טוֹב
לִשְׁמֹעַ גַּעֲרַת חָכָם מֵאִישׁ
שִׁירֵי כְּסִילִים כִּי כְקוֹל
הַסִּירִים תַּחַת הַסִּיר כֵּן שְׂחוֹק
הַכְּסִיל וְגַם זֶה הֶבֶל כִּי

הָעֹשֶׁק יְהוֹלֵל חָכָם וַיֹּאבַד
אֶת לֵבָב מַתָּנָה טוֹב אַחֲרִית
דָּבָר מֵרֵאשִׁיתוֹ טוֹב אֶרֶךְ
רוּחַ מִגָּבַהּ רוּחַ אַל תְּבַהֵל
בְּרוּחֲךָ לִכְעוֹס כִּי כַעַס
בְּחֵיק כְּסִילִים יָנוּחַ אַל
תֹּאמַר מָה הָיָה שֶׁהַיָּמִים
הָרִאשֹׁנִים הָיוּ טוֹבִים מֵאֵלֶּה
כִּי לֹא מֵחָכְמָה שָׁאַלְתָּ עַל
זֶה טוֹבָה חָכְמָה עִם נַחֲלָה
וְיֹתֶר לְרֹאֵי הַשָּׁמֶשׁ בְּיִבְעַל
הַחָכְמָה בְּעֹל הַכֶּסֶף וְיִתְרוֹן
דַּעַת הַחָכְמָה תְּחַיֶּה בְעָלֶיהָ
רְאֵה אֶת מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים
כִּי מִי יוּכַל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר
עִוְּתוֹ בְּיוֹם טוֹבָה הֱיֵה בְטוֹב
וּבְיוֹם רָעָה רְאֵה גַּם אֶת זֶה
לְעֻמַּת זֶה עָשָׂה הָאֱלֹהִים
עַל דִּבְרַת שֶׁלֹּא יִמְצָא
הָאָדָם אַחֲרָיו מְאוּמָה
אֶת הַכֹּל רָאִיתִי בִּימֵי הֶבֶל
יֵשׁ צַדִּיק אֹבֵד בְּצִדְקוֹ
וְיֵשׁ רָשָׁע מַאֲרִיךְ בְּרָעָתוֹ
אַל תְּהִי צַדִּיק הַרְבֵּה וְאַל
תִּתְחַכַּם יוֹתֵר לָמָּה תִּשּׁוֹמֵם
אַל תִּרְשַׁע הַרְבֵּה וְאַל תְּהִי

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

סכל למה תמות בלא
עתך׃ טוב אשר תאחז
בזה וגם מזה אל תנח את
ירך כי יצא אלהים יצא
את כלם׃ חכמה תעז
לחכם מעשרה שליטים
אשר היו בעיר׃ כי אדם
אין עדיק בארץ אשר
יעשה טוב ולא יחטא׃
גם לכל הדברים אשר
ידברו אל תתן לבך אשר
לא תשמע את עבדך׃
מקללך׃ כי גם פעמים
רבות ידע לבך אשר גם
אתה קללת אחרים׃ כל
זה נסיתי בחכמה אמרתי
אחכמה והיא רחוקה׃
ממני׃ רחוק מה שהיה׃
ועמק עמק מי ימצאנו׃
סבותי אני ולבי לדעת ולתור
ובקש חכמה וחשבון׃
ולדעת רשע כסל והסכלות
הוללות׃ ומוצא אני מר
ממות את האשה אשר היא
מצודים וחרמים לבה׃
אסורים ידיה טוב לפני׃

האלהים ומלט ממנה׃
והוטא אלכדבה׃ ראה זה
מצאתי אמרה קהלת׃
אחת לאחת למצא חשבון׃
אשר עודבקש נפשי ולא
מצאתי אדם אחד מאלף
מצאתי ואשה בכל אלה
לא מצאתי׃ לבדר אחזה
מצאתי אשר עשה האלהים
את האדם ישר והמה׃
בקשו חשבנות רבים׃ מי
כחחכם ומי יודע פשר דבר
חכמת אדם תאיר פניו ועז
פניו ישנא׃ אני פי מלך׃
שמור ועל דברת שבעת
אלהים אל תבהל מפניו
תלך אל תעמד בדבר רע
כי כל אשר יחפץ יעשה׃
באשר דבר מלך שלטון
ומי יאמר לו מה תעשה׃
שומר מצוה לא ידע דבר
רע ועת ומשפט ידע לב
חכם׃ כי לכל חפץ יש עת
ומשפט כי רעת האדם׃
רבה עליו׃ כי אינו ידע
מה שיהיה כי כאשר יהיה

מי יגיד לו׃ אין אדם שליט
ברוח לכלוא את הרוח׃
ואין שלטון ביום המות׃
ואין משלחת במלחמה
ולא ימלט רשע את
בעליו׃ את כל זה ראיתי
ונתתי את לבי לכל מעשה
אשר נעשה תחת השמש
עת אשר שלט האדם׃
באדם לרע לו׃ וכלו ראיתי
רשעים קברים׃ ובאו
וממקום קדוש יהלכו׃
וישתכחו בעיר אשר כן
עשו גם זה הבל׃ אשר
אין נעשה פתגם מעשה
הרעה מהרה על כן מלא
לבני האדם בהם לעשות
רע׃ אשר חטא עשה
רע מאת ומאריך לו׃
גם יודע אני אשר יהיה
טוב ליראי האלהים אשר
יראו מלפניו׃ וטוב לא
יהיה לרשע ולא יאריך
ימים כצל׃ אשר אינו
ירא מלפני אלהים׃ יש
הבל אשר נעשה על

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

הארץ אשר יש צדיקים
אשר מגיע אליהם
כמעשה הרשעים ויש
רשעים שמגיע אליהם
כמעשה הצדיקים אמרתי
שגם זה הבל
ושבחתי אני את השמחה
אשר אין טוב לאדם תחת
השמש כי אם לאכול
ולשתות ולשמח והוא
ילוה בעמלו ימי חייו אשר
נתן לו אלהים תחת
השמש כאשר נתתי את
לבי לדעת חכמה וראות
את הענין אשר נעשה
על הארץ כי גם ביום
ובלילה שנה בעיניו אינו
ראה וראיתי את כל
מעשה האלהים כי לא
יוכל האדם למצוא את
המעשה אשר נעשה
תחת השמש אשר אלו
יעמל האדם לבקש ולא
ימצא וגם אם יאמר החכם
לדעת לא יוכל למצא
כי את כל זה נתתי אל לבי

ולבור את כל זאת אשר
הצדיקים והחכמים
ועבדיהם בידי אלהים גם
אהבה גם שנאה אין
יודע האדם הכל לפניהם
הכל כאשר לכל מקרה
אחד לצדיק ולרשע
לטוב ולטהור ולטמא
ולזבח ולאשר אינו זבח
כטוב כחטא הנשבע כאשר
שלא ירא: זה רע בכל
אשר נעשה תחת השמש
כי מקרה אחד לכלם גם לב
בני האדם מלא רע
והוללות בלבבם בחייהם
ואחריו אל המתים כי מי
אשר יבחר אל כל החיים
יש בטחון כי לכלב חי הוא
טוב מן הארי המת כי
החיים יודעים שימותו
והמתים אינם יודעים
מאומה ואין עוד להם
שכר כי נשכח זכרם: גם
אהבתם גם שנאתם גם
קנאתם כבר אבדה וחלק
אין להם עוד לעולם בכל

אשר נעשה תחת השמש:
לך אכל בשמחה לחמך
ושתה בלב טוב יינך כי
כבר רצה האלהים את
מעשיך בכל עת יהיו
בגדיך לבנים ושמן על
ראשך אל יחסר: ראה
חיים עם אשה אשר אהבת
כל ימי חיי הבל
אשר נתן לך תחת השמש
כל ימי הבלך כי הוא חלקך
בחיים ובעמלך אשר אתה
עמל תחת השמש כל
אשר תמצא ידך לעשות
בכחך עשה כי אין מעשה
וחשבון ודעת וחכמה
בשאול אשר אתה הולך
שמה: שבתי וראה
תחת השמש כי לא לקלים
המרוץ ולא לגבורים
המלחמה וגם לא לחכמים
לחם וגם לא לנבונים עשר
וגם לא ליודעים חן כי עת
ופגע יקרה את כלם כי
גם לא ידע האדם את
עתו כדגים שנאחזים

ראשי פרקים רכ. ויראו מעלים עליהם וראו מה רקבו לך עליהם ב. ויחיב שי שרחיון בראשי ושמח הא דיר
אית כל עמל אוכ כלפי נשוה הא לחיים כי אחבר אוכל ב בו לעיל אני זניאל אני זניאל: ס:

בגדים ל. ומרמנחון נבע שרעת אשרי נבע
אשרי שלש ובוגדים בגדים: ס: מחד ובגדים:

ולרשע ב אמר אלהים מחלק לצדיק ולרשע: ס:
רשה האלהים ב ומשמע כי בבדיטה בי רשה לאהלוך: ס:

זה ב בטע בריב פסוק ומנו כל דעבר לחמי מקם רע בכל אשר נעשה אחרון טרשנן חנשרטן: ס: ס:
מעשה ל ומשמחון כל בלי מרעשון בשם למצרים כי נאמר מדקחים ואחל לאחרי אחד בלזה ומרבא ויל
כי אית כל מעשה: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ומצא אליך ב׳ ומשמשתין ביום ובלילה
אשרה מלך בגיל והצב אותו: ס׳

מרגלים ב׳ ומל ומשמשתין ובנוה עליה
מרגלים אשר חיא מ עוריה ובחרמלה: ס׳ ש׳

ומצב ב׳ ומרגלים ומל ומשמשתין
ומבחוץ ערר קטנה ואנשים בה מעבר: ס׳

בְּמִעוֹהַר עַה וְכַעַפְרִיס׳
הַאֲחוּזוֹת בְּפַח כַּחַס וּקְשׁוּשׁ
בְּנֵיהָ אוֹרֵס לְעַת רָעָה
כְּשֶׁתִּפּוֹל עֲלֵיחַסְפַּתְאֵס׳
גַּסזֶה רָאִיתִי חֲכָמָה תַּחַת
הַשֶּׁמֶשׁ וּגְדוֹלָה הִיא אֵלַי׳
עִיר קְטַנָּה וַאֲנָשִׁים בָּהּ
מְעַט וּבָא אֵלֶיהָ מֶלֶךְ
גָּדוֹל וְסָבַב אֹתָהּ וּבָנָה
עֲלֵיהָ מְצוֹדִים גְּדוֹלִים
וְלֹא נִמְצָא בָהּ אִישׁ מִסְכֵּן
חָכָם וּמִלַּט הוּא אֶת
הָעִיר בְּחָכְמָתוֹ וְאֹרֶס
לֹא זָכַר אֶת הָאִישׁ׳
הַמִּסְכֵּן הַהוּא וְאָמַרְתִּי
אֲנִי טוֹבָה חָכְמָה מִגְּבוּרָה
וְחָכְמַת הַמִּסְכֵּן בְּזוּיָה
וּדְבָרָיו אֵינָם נִשְׁמָעִים
דִּבְרֵי חֲכָמִים בְּנַחַת
נִשְׁמָעִים מִזַּעֲקַת מוֹשֵׁל
בְּכְסִילִים טוֹבָה חָכְמָה
מִכְּלֵי קְרָב וְחוֹטֵא אֶחָד
יְאַבֵּד טוֹבָה הַרְבֵּה׳ זְבוּבֵי
מָוֶת בְּאִישׁ וּבְרַע שֵׁמֶן
רוֹקֵחַ יַקְרִיחַ חָכְמָה מִכָּבוֹד
סְכָלוּת מְעַט לֵב חָכָם

לִימִינוֹ וְלֵב כְּסִיל לִשְׂמֹאלוֹ׳
וְגַם בַּדֶּרֶךְ כְּשֶׁהַסָּכָל הוֹלֵךְ
לִבּוֹ חָסֵר וְאָמַר לַכֹּל סָכָל
הוּא׳ אִם רוּחַ הַמּוֹשֵׁל
תַּעֲלֶה עָלֶיךָ מְקוֹמְךָ אַל
תַּנַּח כִּי מַרְפֵּא יַנִּיחַ חֲטָאִים
גְּדוֹלוֹת׳ יֵשׁ רָעָה רָאִיתִי
תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ כִּשְׁגָגָה
שׁוּעָא מִלִּפְנֵי הַשַׁّלִּיט
נִתַּן הַסָּכָל בַּמְּרוֹמִים רַבִּים
וְעֲשִׁירִים בַּשְּׁפָל יֹשְׁבוּ׳
רָאִיתִי עֲבָדִים עַל סוּסִים
וְשָׂרִים הֹלְכִים כַּעֲבָדִים׳
עֹלֵה הָאָרֶץ׳ חֹפֵר גּוּמָּץ בּוֹ
יָפוּל וּפֹרֵץ גָּדֵר יִשְׁכָּנוּ נָחָשׁ
מַסִּיעַ אֲבָנִים יֵעָצְבוּ בָהֶם
בּוֹקֵעַ עֵצִים יִסָּכֶן בָּם׳
אִם קָהָה הַבַּרְזֶל וְהוּא לֹא
פָנִים קִלְקַל וְחַיִּל יַגְבִּיר
וְיִתְרוֹן הַכְשִׁיר חָכְמָה אֹס
יִשֹּׁךְ הַנָּחָשׁ בְּלוֹא לָחַשׁ
וְאֵין יִתְרוֹן לְבַעֲלֵי לָשׁוֹן׳
דִּבְרֵי פִי חָכָם חֵן וְשִׂפְתוֹת
כְּסִיל תְּבַלְּעֶנּוּ׳ תְּחִלַּת
דִּבְרֵי פִיהוּ סִכְלוּת וְאַחֲרִית
פִּיהוּ הוֹלֵלוּת רָעָה׳ וְהַסָּכָל

יִרְבֶּה דְּבָרִים לֹא יֵדַע׳
הָאָדָם מַה שֶּׁיִּהְיֶה וַאֲשֶׁר
יִהְיֶה מֵאַחֲרָיו מִי יַגִּיד לוֹ׳
עֲמַל הַכְּסִילִים תְּיַגְּעֶנּוּ׳
אֲשֶׁר לֹא יָדַע עָלְתָה אֶל
עִיר אֵלֶךְ אֶרֶץ שֶׁמַּלְכֵּךְ
נַעַר וְשָׂרֶיךָ בַּבֹּקֶר יֹאכֵלוּ׳
אַשְׁרֶיךָ אֶרֶץ שֶׁמַּלְכֵּךְ בֶּן
חוֹרִים וְשָׂרֶיךָ בָּעֵת יֹאכֵלוּ
בִּגְבוּרָה וְלֹא בַשְּׁתִי׳
בַּעֲצַלְתַּיִם יִמַּךְ הַמִّקְרֶה
וּבְשִׁפְלוּת יָדַיִם יִזְלַף הַבַּיִת׳
לְשְׂחוֹק עֹשִׂים לֶחֶם וָיַיִן
יְשַׂמַּח חַיִּים וְהַכֶּסֶף יַעֲנֶה
אֶת הַכֹּל׳ גַּם בְּמַדְּעֲךָ מֶלֶךְ
אַל תְּקַלֵּל וּבְחַדְרֵי מִשְׁכָּבְךָ
אַל תְּקַלֵּל עָשִׁיר כִּי עוֹף
הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל
וּבַעַל הַכְּנָפַיִם יַגִּיד דָּבָר׳
שַׁלַּח לַחְמְךָ עַל פְּנֵי הַמָּיִם
כִּי בְּרֹב הַיָּמִים תִּמְצָאֶנּוּ׳ תֵּן
חֵלֶק לְשִׁבְעָה וְגַם לִשְׁמוֹנָה
כִּי לֹא תֵדַע מַה יִּהְיֶה רָעָה
עַל הָאָרֶץ׳ אִם יִמָּלְאוּ
הָעָבִים גֶּשֶׁם עַל הָאָרֶץ
יַרִיקוּ וְאִם יִפּוֹל עֵץ בַּדָּרוֹם

בלוגיו׳ מל ומשמשתין אחר כל עמא לקן ב׳ בן למדי וכשיקלו מקא ב׳ בן בלוא ודעל בלוא לחש: ס׳ ושו ב׳
טוב אשרי ואחד בדר אמר ויוא ומכישל בבקר זריע את זרעך וחד ומנוח בבוקר אל תנח: ס׳

חלך ר׳ חק דור חלך ויקבא בשאול אשר
אחר וגם בדרך בשדה סגל חלך כי גלך חאדם
על בית עלמו: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

במשפט ד דבשרו לא יכבשו ולא יגרשו ולא יקמו ולא ישיגם במשפט ויהי ענוש במשפט
שאול בני ישראל שמה חיו לדותיך: ס: והבל איש דמיחזון ב מ א ואוכל ובא במשפט עבלים:

הוראות ד עונמנו הראת אתכל מי עשה
אתכל אשר עשה והשבו הראות: ס: ט:

ואם כי נפו ומקום שופל
הענ שסיהוא שמרוח
לא יזרע ורא הבעבים לא
יקצור כאשר אינך יודע
מה דרך הרוח כעצמים
בבטן המלאה ככה לא
תדע את מעשה האלהים
אשר יעשה את הכל
בבקר זרע את זרעך
ולערב אל תנח ידך כי
אינך יודע איזה יכשר
הזה או זה ואם שניהם
כאחד טובים ומתוק האור
וטוב לעינים לראות את
השמש כי אם שנים הרבה
יחיה האדם בכלם ישמח
ויזכר את ימי החשך כי
הרבה יהיו כל שבא הבל
שמח בחור בילדותיך
ויטיבך לבך בימי בחורותך
והלך בדרכי לבך ובמראי
עיניך ודע כי על כל אלה
יביא האלהים במשפט
והסר כעס מלבך והעבר
רעה מבשרך כי הילדות
והשחרות הבל: וזכר את

בוראיך בימי בחורתיך
עד אשר לא יבאו ימי
הרעה והגיעו שנים אשר
תאמר איקר בהם חפץ
עד אשר לא תחשך
השמש והאור והירח
והכוכבים ושבו העבים
אחר הגשם ביום שיזעו
שמריהבית והתעוותו
אנשי חיל ובטלו
הטחנות כי מעטו
והשכו הראות בארבות
וסגרו הלתים בשוק
בשפל קול הטחנה
ויקום לקול העפור
וישחו כל בנות השיר
גם מגבה ירא ומחתתים
בדרך ויגאה שקד
ויסתבל החגב ותפר
האבינה כי הלך האדם
אל בית עולמו וסבבו
בשוק הספדים עד
אשר לא ירחק חבל
הכסף ותרץ גלת הזהב
ות שבר כד על הגיטע
ונרץ הגלגל אל הבור

וישב העפר על הארץ
כשהיה והרוח תשוב
אל האלהים אשר
נתנה הבל הבלים אמר
הקוהלת הכל הבל
ויתר שהיה קהלת חכם
עוד למד דעת את העם
ואזן וחקר תקן משלים
הרבה בקש קהלת
למצא דברי חפץ וכתוב
ישר דברי אמת דברי
חכמים כדרבנות
ובמשמרות נטועים
בעלי אספות נתנו מרעה
אחד ויתר מהמה בני
הזהר עשות ספרים
הרבה אין קץ ולהג
הרבה יגעת בשר סוף
דבר הכל נשמע את
האלהים ירא ואת מצותיו
שמור כי זה כל האדם כי
את כל מעשה האלהים
יבא במשפט על כל נעלם
אם טוב ואם רע

רכב

הוראות ד ן ומימשרון שנמכר קדראזה אשר יעשה
חוזק אחת כל מעשה והיה אתכל אשר עשה והשבו
הוראות בא: ס:

נתנן ן ומימסה חזקי וחקר במקן למות אדום שמכמן נתנו קבריומה קברה: ס: ואדומי צוינו ב ומשל ושמריר
אות חקין אחרי ונחלה אלהיכם מקם: ס: וסבריו ב. אלוסיב בשוק על מסבב וחד עדי הגגב כגרון: ס: באבינות ב
בן אסרי וחשלו: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

אֵיכָה יָשְׁבָה בָדָד הָעִיר
רַבָּתִי עָם הָיְתָה כְּאַלְמָנָה
רַבָּתִי בַגּוֹיִם שָׂרָתִי בַּמְּדִינוֹת
הָיְתָה לַמַּס בָּס
תִּבְכֶּה בַלַּיְלָה וּדְמָעָתָהּ
עַל לְחָיֶהָ אֵין לָהּ מְנַחֵם
מִכָּל אֹהֲבֶיהָ כָּלְּוּ עוֹרֵר
בָּגְדוּ בָהּ הָיוּ לָהּ לְאוֹיְבִים
גָּלְתָה יְהוּדָה
מֵעֹנִי וּמֵרֹב עֲבֹדָה הִיא
יָשְׁבָה בַגּוֹיִם לֹא מָצְאָה
מָנוֹחַ כָּל רֹדְפֶיהָ הִשִּׂיגוּהָ
בֵּין הַמְּצָרִים
דַּרְכֵי צִיּוֹן אֲבֵלוֹת
מִבְּלִי בָאֵי מוֹעֵד כָּל
שְׁעָרֶיהָ שוֹמֵמִין כֹּהֲנֶיהָ
נֶאֱנָחִים בְּתוּלֹתֶיהָ נוּגוֹת
וְהִיא מָר לָהּ
הָיוּ צָרֶיהָ לְרֹאשׁ
אוֹיְבֶיהָ שָׁלְווּ כִּי יְהוָה הוֹגָהּ
עַל רֹב פְּשָׁעֶיהָ עוֹלְלֶיהָ
הָלְכוּ שְׁבִי לִפְנֵי צָר
וַיֵּצֵא מִבַּת צִיּוֹן
כָּל הֲדָרָהּ הָיוּ שָׂרֶיהָ
כְּאַיָּלִים לֹא מָצְאוּ מִרְעֶה
וַיֵּלְכוּ בְלֹא כֹחַ לִפְנֵי רוֹדֵף

זָכְרָה יְרוּשָׁלִַם
יְמֵי עָנְיָהּ וּמְרוּדֶיהָ כֹּל
מַחֲמֻדֶיהָ אֲשֶׁר הָיוּ מִימֵי
קֶדֶם בִּנְפֹל עַמָּהּ בְּיַד צָר
וְאֵין עוֹזֵר לָהּ רָאוּהָ צָרִים שָׂחֲקוּ עַל מִשְׁבַּתָּהּ
חֵטְא חָטְאָה
יְרוּשָׁלִַם עַל כֵּן לְנִדָּה הָיָתָה כָּל מְכַבְּדֶיהָ הִזִּילוּהָ
כִּי רָאוּ עֶרְוָתָהּ גַּם הִיא נֶאֱנָחָה וַתָּשָׁב אָחוֹר
טֻמְאָתָהּ בְּשוּלֶיהָ
לֹא זָכְרָה אַחֲרִיתָהּ וַתֵּרֶד
פְּלָאִים אֵין מְנַחֵם לָהּ
רְאֵה יְהוָה אֶת עָנְיִי כִּי
הִגְדִּיל אוֹיֵב
יָדוֹ פָרַשׂ צַר עַל
כָּל מַחֲמֻדֶיהָ כִּי רָאָתָה
גוֹיִם בָּאוּ מִקְדָּשָׁהּ אֲשֶׁר
צִוִּיתָה לֹא יָבֹאוּ בְקָהָל
לָךְ כָּל עַמָּהּ
נֶאֱנָחִים מְבַקְּשִׁים לֶחֶם
נָתְנוּ מַחֲמוּדֵיהֶם בְּאֹכֶל
לְהָשִׁיב נֶפֶשׁ רְאֵה יְהוָה
וְהַבִּיטָה כִּי הָיִיתִי זוֹלֵלָה
לוֹא אֲלֵיכֶם כָּל
עֹבְרֵי דָרֶךְ הַבִּיטוּ וּרְאוּ

אִם יֵשׁ מַכְאוֹב כְּמַכְאֹבִי
אֲשֶׁר עוֹלַל לִי אֲשֶׁר
הוֹגָה יְהוָה בְּיוֹם חֲרוֹן
אַפּוֹ מִמָּרוֹם
שָׁלַח אֵשׁ בְּעַצְמֹתַי
וַיִּרְדֶּנָּה פָרַשׂ רָשֶׁת
לְרַגְלַי הֲשִׁיבַנִי אָחוֹר
נְתָנַנִי שוֹמֵם כָּל הַיּוֹם
דָּוֶה נִשְׁקַד עֹל
פְּשָׁעַי בְּיָדוֹ יִשְׂתָּרְגוּ עָלוּ
עַל עֹאֲרִי הִכְשִׁיל כֹּחִי
נָתַן אֲדֹנָי בִּידֵי לֹא אוּכַל
קוּם סָלַה כָּל
אַבִּירַי אֲדֹנָי בְּקִרְבִּי
קָרָא עָלַי מוֹעֵד לְשַׁבֵּר
בַּחוּרַי גַּת דָּרַךְ אֲדֹנָי
לִבְתוּלַת בַּת יְהוּדָה
עַל אֵלֶּה אֲנִי בוֹכִיָּה
עֵינִי עֵינִי יֹרְדָה מַיִם כִּי
רָחַק מִמֶּנִּי מְנַחֵם מֵשִׁיב
נַפְשִׁי הָיוּ בָנַי שוֹמֵמִים כִּי
גָבַר אוֹיֵב
פָּרְשָׂה צִיּוֹן בְּיָדֶיהָ
אֵין מְנַחֵם לָהּ צִוָּה יְהוָה
לִי עַקְבָיו סָבִיב צָרָיו
הָיְתָה יְרוּשָׁלִַם לְנִדָּה
בֵּינֵיהֶם עַדִּיק הוּא

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בדיוק ג׳ ר׳שימון וכל אשה וכמות לב
ואדולג בדיוק וסדרשמו פרשה עדיון בדיוק:

שמע ג׳ ראש פסוק גוים רצונן גוים
קולוך כי שנאה אני: ס׳

ראל אבדי ב׳ ושרקנו שר המשקים וראש
המלך חדש ר׳בלוד ביום אפו: ס׳

יחוה מפיחו מריתי שמע
נא כל עמים וראו מלא כי
בתולת יום בחוריה לו
בשבי קראתי
למאהבי המה רמוני
כהניו וקני בעיר גועו כי
בקשו אכל למון ישיבו
את נפש ראה
יחוה כי צר לי מעי חמרמרו
נהפך לבי בקרבי כי מרו
מריתי מחוץ שכלה חרב
בבית כמות
שמעו כי נאנחה
אני אין מנחם לי כל אויבי
שמעו רעתי ששו כי
אתה עשית הבאת יום
קראת והיו כמוני
תבא כל רעתם
לפניך ועולל למו כאשר
עוללת לי על כל פשעי
כי רבות אנחתי ולבי דוי
איכה יעיב באפו אדני
את בת ציון השליך
מ׳ שמים ארץ תפארת
ישראל ולא זכר הדם
רגליו ביום אפו

בלע אדני לא
חמל את כל נאות יעקב
הרס בעברתו מבצרי
בתולת יהודה הגיע לארץ
חלל ממלכה ושריה
גדע בחרי אף
כל קרן ישראל השיב
אחור ימינו מפני אויב
ויבער ביעקב כאש
להבה אכלה סביב
דרך קשתו
כאויב נצב ימינו כצר
ויהרג כל מחמדי עין
באהל בת ציון שפך
כאש חמתו
היה אדנינו כאויב
בלע ישראל בלע כל
ארמנותיה שחת מבצריו
ורב בבת יהודה תאנה
ואנה ויחמס כגן
שכו שחת מועדו שבת
יחוה בציון מועד ושבת
וינאץ בזעם אפו מלך
וכהן זנח אדני
מזבחו נאר מקדשו
הסגיר ביד אויב חומת
ארמנותיה קולו נתנו

בבית יהוה כיום מועד
חשב יחוה
לחשחית חומת בת ציון
נטה קו לא השיב ידו
מבלעו ויאבל חיל וחומה
יחדו אמללו
טבעו בארץ
שעריה אבד ושבר
בריחיה מלכה ושריה
בגוים אין תורה גם
נביאיה לא מצאו חזון
מיחוה
לארץ ידמו זקני בת
עמון העלו עפר על
ראשם חגרו שקים
חריהו לארץ ראשן
בתולת ירושלם
כלו בדמעות עיני
חמרמרו מעי נשפך
לארץ כבדי על שבר
בת עמי בעטף עולל
ויונק ברחבות קריה
לאמתם אמרו
איה דגן ויין בהתעטפם
כחלל ברחבות עיר
בהשתפך נפשם אל חיק
אמתם מה אעידך

פעיר ג׳ חס בלרש ומשמרן ואיבר משה אחר ס׳ שיר ואחוד בטרנשנת השלטה ואומלי כגן שכו: וכולל בעדו
אלוקו בל ב׳ כל ויעשו בני ישראל אחר קרבני להכי: ס׳ ואמנה ואמר ב׳ והמשמו ואגיד ואנה ויהב בבל
נחדיה: ס׳

מלון

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

מה אמיה לך חסדיו ושמו
מה אשוה לך ואנחמך
בתולת בת ציון כי גדול
כים שברך מי ירפא לך
נביאיך חזו לך
שוא ותפלול אגלו על
עונך לחשיב שביתך
ויחזו לך משאות שוא
ומדוחים
עלך כפים כל עוברי דרך
שרקו ונע ראש על
בת ירושלים הזאת שר
שואמרו כלילת יפי
משוש לכל הארץ
פעו עליך פיהם
כל אויביך שרקו נו חרקו
שן אמרו בלענו אך זה
היום שקויתיו מצאנו
ראינו
אשר זמם בצע אמרתו
אשר צוה מימי קדם
ולא חמל ושמח עליך
אויב הריס קרן צריך
צעק לבם אל אדני
חומת בת ציון הורידי כנחל
דמעה יומם ולילה אל
תתני פוגת לך אל תדם בת

קומי רני
בליל לראש אשמרות
שפכי כמים לבך נכח פני
ארני שאי אליו כפיך על
נפש עולליך העטופים
בראש כל חוצות
האם יאכלן נשים פריים
עלליי טפחים אם יהרג
במקדש אדני כהן ונביא
שכבו לארץ
חוצות נער וזקן בתולתי
ובחורי נפלו בחרב הרגת
ביום אפך טבחת לא
חמלת תקרא
כיום מועד מגורי מסביב
ולא היה ביום אף יהוה
פליטו ושריד אשר טפחתי
ורביתי אויבי כלם

אני הגבר ראה עני בשבט
עברתו אותי נהג וילך
חשך ולא אור אך כי
נשב יהפך ידו כל היום
בלה בשרי ועורי
שבר עצמותי בנה עלי

ויקף ראשותי לאה
במחשכים הושיבני כמתי
עולם
גדר בעדי
ולא אצא הכבד נחשתי
גם כי אזעק עקו את תפלתי
שתם תפלתי
בגזית נתיבתי עותה
דב ארב הוא לי
אריה במסתרים
סורר ופשחני שמני שמם
דרך שתו ויעבני
במטר אחץ
הביא בכליותי בני
אשפתו
עמי נגינתם כל היום
השביעני במרורים הרוני
לענה
בחצץ שני חכפשני באפר
ותזנחמ שלום נפשי נשיתי
טובה ואמר אבד נצחי
ותוחלתי מיהוה
זכר עני ומרודי
לענה וראש
ותשח עלי נפשי
אשיב אל לבי על כן אוחיל
חסדי יהוה כי לא
תמו כי לא כלו רחמיו

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

חדשים לבקרים רבה
אמונתך חלקי יהוה אמרה נפשי עלכן אוחיל
לך טוב יהוה לקוו לנפש תדרשנו טוב
ויחיל ודומם לתשועת יהוה טוב לגבר כי ישא
על בנעוריו ישב בדד וידם כי נטל עליו
יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה יתן למכהו לחי
ישבע בחרפה כי לא יזנח לעולם
אדני כי אם הוגה ורחם כרב חסדו כי לא ענה מ
מלבו ויגה בני איש לרכא תחת רגליו
כל אסירי ארץ לחטות משפט גבר נגד פני עליון
לעות אדם בריבו אדני לא ראה מיזה
אמלוותיו אדני לא עזה מפי עליון לא תצא
הדעות וחטוב מה יתאונן אדם חי גבר על חטאו
נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד יהוה
נשא לבבנו אל כפים אל
אל בשמים נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת
סכתה באף ותרדפנו הרגת לא חמלת
סכותה בענן לך מעבור תפלה סחי ומאוס תשימנו
בקרב העמים פצו עלינו פיהם כל איבינו פחדו ופחת היה
לנו השאת והשבר פלגי מים תרד עיני על שבר
בת עמי עיני נגרה ולא תדמה מאין חפגות
עד ישקיף ויראה יהוה כשמים עיני עולל חי
לנפשי מכל בנות עירי עוד עדנו בנפוד
איבי חנם צמתו בבור חיו ידו אבן בי עפומים
עד ראשי אמרתי נגזרתי קראתי שמך יהוה
מבור תחתיות קולי שמע תאל תעלם אזנך
לרוחתי לשועתי קרבת ביום אקראך אמרתאל
תרא רבת אדני ריבי נפשי גאלת חיי
ראיתה יהוה עותתי ש שפטה משפטי ראיתה
כל נקמתם כל מחשבתם לי שמע חרפתם
יהוה כל מחשבתם עלי שפתי קמי והגיונם עלי
כלהיום שבתם וקומתם הביטה אני מנגינתם
תשיב להם גמול יהוה כמעשה ידיהם
תתן להם מגנת לבתאלתך להם תרדף באף ותשמידם מתחת שמי יהוה
איכה יועם זהב ישנא חכתם הטוב תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות בני ציון
היקרים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבל יחרש מעשה ידי יוצר
גם תנין חלצו שד חיניקו גוריהן בת עמי לאכזר כי עם במדבר
דבק לשון יונק אל חכו בצמא עולל

ישיב ד׳ ושקמה׳ תשמרי לך פן תחשב ותשתב לו אוכל ד׳ עבדיו ואיך תשיב אם ותשיבם משבת ידיך ויומיך כי תשיב אל
ד׳ ואיך תשיב לחנם ותשיב ד׳ ל׳ ושיל ושבוי עד יחזר ונגף יחזר את מ׳ עמיו שדבר לישראל באפשר לבנו: נאנו ג׳ פיסא נחנו נעמי חלו׳ים
מש ענר ומיינו בנ׳ ארש אחד: ס׳

סכותה ג׳ חד חס׳ נב מל׳ ומיבנו׳ כפיסה לראשי סכותה באף בענן לך: וחטוב ל׳ ומיבנ׳ ועשיות
הישר וטוב אנרי ודחה ודבריו מתי עליון לא תצא: ויראו ג׳ ומיבנו׳ ויראו ויריב אדוניבי מ׳ מי שמדבר
עד ישקיף ויראה: ס׳

לבבנו ז׳ וחס׳ אנני אנחם עליה ונשמע ומה
להטות לבבנו אל נשא לבבנו אל כפים: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

שאלו לחם פרש אין לחם:
האכלום למי ערנים
נשמו בחוצות חאמנים
עליתו ע׳ הבקן אשפתות
ויגדל עונבת
עמי מחטאת סדם
התפיכה כמו רגע ולא חלו
בחרדים זכו
נזירים משלג צחו מחלב
אדמו עצם מפנינים ספיר
גזרתם חשך
משוש תארם לא נכרו
בחוצות עפד עורם על
עצם יבש היה כעץ
טובים היו חללי
חרב מחללי רעב שהם
זובו מדקרים מתנוכת
שדי והי נשים
רחמניות בשלו ילדיהן
היו לברות למו בשברת
עמי כלה יהוה את
חמתו שפך חרון אפו
ויצת אש בציון ותאכל
יסודותיה לא
האמינו מלכי ארץ וכל
ישבי תבל כי יבא צר
ואויב בשערי ירושלם

מחטאת נביאיה
עונות כהניה השפכים
בקרבה דם צדיקים
נעו עורים בחוצות
נגאלו בדם כלא יוכלו
יגעו בלבשיהם
סורו טמא קראו
למו סורו סורו אל תגעו
כי נעו גם נעו אמרו בגוים
לא יוסיפו לגור
פני יהוה חלקם לא
יוסיף להביטם פני כהנים
לא נשאו זקנים לא חננו
עוד עזרתנו הבל
עינינו אל עזרתנו הבל
בצפיתנו צפינו אל גוי
לא יושע עדו
צעדינו מלכת ברחבותינו
קרב קצינו מלאו ימינו
כי בא קצינו
קלי סחיו רדפינו
מנשרי שמים על ההרים
דלקנו בטבמדבר ארבו
לנו רוח אפינו
משיח יהוה נלכד
בשחיתותם אשר אמרנו
בצלו נחיה בגוים

שושי ושמחי
בת אדום יושבת בארץ
עוץ גם עליך תעבר כוס
תשכרי והתערי
תם עונך בת ציון
לא יוסיף להגלותך פקד
עונך בת אדום גלה על
חטאתיך
זכר יהוה מה היה לנו הביט
וראה את חרפתנו
נחלתנו נהפכה לזרים
בתינו לנכרים יתומים
היינו אין אב אמותינו
כאלמנות מימינו בכסף
שתינו עצינו כמחיר בא
על צוארנו נרדפנו יגענו
לא הונח לנו מצרים נתנו
יד אשור לשבע לחם
אבתינו חטאו אינם
אנחנו עונותיהם סבלנו
עבדים משלו בנו פרק
אין מציל בנפשנו נביא
לחמנו מפני חרב המדבר
עורנו כתנור נכמרו מפני
זלעפות רעב נשים בציון
ענו בתולת בערי יהודה
שרים בידם נתלו פני זקנים

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ראו פני המלך הישבים
ראשונה במלכות כדת
מה לעשות במלכה
ושתי על אשר לא עשתה
את מאמר המלך
אחשורוש ביד סריסים
ויאמר מומכן
לפני המלך ושרים לא
על המלך לבדו עוותה
ושתי המלכה כי על כל
השרים ועל כל העמים
אשר בכל מדינות המלך
אחשורוש כי יצא דבר
המלכה על כל הנשים
להבזות בעליהן בעינן
באמרם המלך אחשורוש
אמר להביא את ושתי
המלכה לפנו ולא באה
והיום הזה תאמרנה ש
שרות פרס ומדי אשר
שמעו את דבר המלכה
לכל שרי המלך וכדי
בזיון וקצף אסעד
המלך טוב יצא דבר
מלכות מלפניו ויכתב
בדתי פרס ומדי ולא
יעבור אשר לא תבוא

ושתי לפני המלך ע
אחשורוש מלכותה
יתן המלך לרעותה
הטובה ממנה ונשמע
פתגם המלך אשר עשה
בכל מלכותו כי רבה היא
וכל הנשים יתנו יקר
לבעליהן למגדול ועד
קטן ויטב הדבר בעיני
המלך ויעש
המלך הוה שרים ויעש
המלך כדבר ממוכן ע
וישלח ספרים אל כל
מדינות המלך אל מדינה
ומדינה ככתבה ואל עם
ועם כלשונו להיות כל
איש שורר בביתו ומדבר
כלשון עמו
אחר הדברים האלה
כשך חמת המלך אחשורוש
זכר את ושתי ואת אשר
עשתה ואת אשר נגזר
עליה ויאמרו נערי
המלך משרתיו יבקשו
למלך נערות בתולות
טובות מראה ויפקד
המלך פקידים בכל
מדינות מלכותו ויקבצו

את כל נערה בתולה
טובת מראה אל שושן
הבירה אל בית הנשים
אל יד הגאי סריס המלך
שמר הנשים ונתון
תמרוקיהן והנערה
אשר תיטב בעיני המלך
תמלך תחת ושתי ויטב
הדבר בעיני המלך ויעש
כן איש יהודי
היה בשושן הבירה
ושמו מרדכי בן יאיר בן
שמעי בן קיש איש
ימיני אשר הגלה
מירושלים עם הגלה ש
אשר הגלתה עם יכניה
מלך יהודה אשר הגלה
נבוכדנאצר מלך בבל
ויהי אמן את הדסה
היא אסתר בת דודו כי
אין לה אב ואם והנערה
יפת תאר וטובת מראה
ובמות אביה ואמה לקחה
מרדכי לו לבת ויהי
בהשמע דבר המלך
ודתו בהקבץ נערות
רבות אל שושן הבירה

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

באות יא בטע. באלף ולימטרון השלוש לן וחטו אחרון שמיבאלוש ותאמרי לנעריה עברן לפני ראנפי מ כ
מ עשרים ומחשבתרתם קדל שמן ערתחדר באו ריקם ויסד לבריח ומרשישה ואם משפחת מרריה טחלת ממשסד
מחולדב ובחה הנעריה בערבה ויאבאה: ס: ולמלך
ויזקלשטיבלבב: ס:

אליך חגי ותלקח אסתר
אל בית המלך אליך הגי
שמר הנשים ותיטב
הנערה בעיניו ותשא חסד
לפניו ויבהל את תמרוקיה
ואת מנותה לתת לה את
שבע הנערות הראיות
לתת לה מבית המלך
וישנה ואת נערותיה
לטוב בית הנשים: לא
הגידה אסתר את עמה
ואת מולדתה כי מרדכי
צוה עליה אשר לא תגיד
ובכל יום ויום מרדכי
מתהלך לפני חצר בית
הנשים לדעת את שלום
אסתר ומה יעשה בה:
ובהגיע תור נערה ונערה
לבוא אל המלך אחשורוש
מקץ היות לה כדת הנשים
שנים עשר חדש כי כן
ימלאו ימי מרוקיהן ש
ששה חדשים בשמן המר
וששה חדשים בבשמים
ובתמרוקי הנשים: ובזאת
הנערה באה אל המלך
את כל אשר תאמר לתן

לה לבוא עמה מבית
הנשים עד בית המלך:
בערבה היא באה ובבקר
היא שבה אל בית הנשים
שני אל יד שעשגז סריס
המלך שמר הפילגשים
לא תבוא עוד אל המלך
כי אם חפץ בה המלך
ונקרא בשם: ובהגיע
תור אסתר בת אביחיל דוד
מרדכי אשר לקחה לו לבת
לבוא אל המלך לא
בקשה דבר כי אם את
אשר יאמר הגי סריס
המלך שמר הנשים ותהי
אסתר נשאת חן בעיני כל
ראיה: ותלקח אסתר אל
המלך אחשורוש אל בית
מלכותו בחדש העשירי
הוא חדש טבת בשנת
שבע למלכותו: ויאהב
המלך את אסתר מכל
הנשים ותשא חן וחסד
לפניו מכל הבתולות וישם
כתר מלכות בראשה
וימליכה תחת ושתי:
ויעש המלך משתה גדול

לכל שריו ועבדיו את
משתת אסתר: והנחה
למדינות עשה ויתן
משאת כיד המלך:
ובהקבץ בתולות שנית
ומרדכי ישב בשער
המלך: אין אסתר מגדת
מולדתה ואת עמה
כאשר צוה עליה מרדכי
ואת מאמר מרדכי
אסתר עשה כאשר
היתה באמנה אתו:
בימים ההם
ומרדכי ישב בשער
המלך קצף בגתן ותרש
שני סריסי המלך
משמרי הסף ויבקשו
לשלח יד במלך אחשורש:
ויודע הדבר למרדכי
ויגד לאסתר המלכה
ותאמר אסתר למלך
בשם מרדכי: ויבקש
הדבר וימצא ותלו
שניהם על עץ ויכתב
בספר דברי הימים לפני
המלך:
אחר הדברים האלה

עשה ל אשר ויא שאה דרוש סעיה ומרדך ויהודיהו:
ויהמלך ויבו ולשמרהו מרדכי: ס: ל:

פשאה תשעאה ותשעאה: ס קלש: רעלביה הכיס שאו מישאוה נגי ממרעי אסקיר ראנאה לפיינוה עשה ויקלו
רב טטרים אחזור ונעי ישראל אחלקו: « אחד בשאל »: ויכיבה ל בטיע ויטיטרן בנתר בכל אשר כתר ארלן מרדכי: ס:

ובזה ויום ב ובבל יוכוים ויהי כאמרים אלה: ס:
בשמן ו לף ונשרים ונשדרון ו״ש״ל מרגאוש קרבי
חמה: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

גדל המלך אחשורוש
את המן בן המדתא
האגגי וינשא אתו וישם
את כסאו מעל כל השרים
אשר אתו וכל עבדי
המלך אשר בשער המלך
כרעים ומשתחוים להמן
כי כן צוה לו המלך ומרדכי
לא יכרע ולא ישתחוה
ויאמרו עבדי המלך
אשר בשער המלך
למרדכי מדוע אתה
עובר את מצות המלך
ויהי באמרם אליו יום
ויום ולא שמע אליהם
ויגידו להמן לראות
הי עמדו דברי מרדכי
כי הגיד להם אשר הוא
יהודי וירא המן כי אין
מרדכי כרע ומשתחוה
לו וימלא המן חמה
ויבז בעיניו לשלח יד
במרדכי לבדו כי הגידו
לו את עם מרדכי
ויבקש המן להשמיד
את כל היהודים
בכל מלכות אחשורוש

עם מרדכי בחדש
הראשון הוא חדש ניסן
בשנת שתים עשרה
למלך אחשורוש הפיל
פור הוא הגורל לפני
המן מיום ליום ומחדש
לחדש שנים עשר הוא
חדש אדר
ויאמר המן
למלך אחשורוש ישנו
עם אחד מפזר ומפרד
בין העמים בכל מדינות
מלכותך ודתיהם שונות
מכל עם ואת דתי המלך
אינם עשים ולמלך אין
שוה להניחם אם על
המלך טוב יכתב לאבדם
ועשרת אלפים ככר כסף
אשקול על ידי עשי
המלאכה להביא אל
גנזי המלך ויסר המלך
את טבעתו מעל ידו
ויתנה להמן בן המדתא
האגגי צרר היהודים
ויאמר המלך להמן הכסף
נתון לך והעם לעשות
בו כטוב בעיניך ויקרא

ספרי המלך בחדש
הראשון בשלושה
עשר יום בו ויכתב ככל
אשר יוסה המן אל
אחשדרפני המלך
ואל הפחות אשר על
מדינה ומדינה ואל שרי
עם ועם מדינה ומדינה
ככתבה ועם ועם
כלשונו בשם המלך
אחשורוש נכתב
ונחתם בטבעת המלך
ונשלוח ספרים ביד
הרצים אל כל מדינות
המלך להשמיד להרג
ולאבד את כל היהודים
מנער ועד זקן טף
ונשים ביום אחד
בשלושה עשר לחדש
שנים עשר הוא אדר
ושללם לבוז
פתשגן הכתב לחתן
בכל מדינה ומדינה
גלוי לכל העמים להיות
עתידים ליום הזה
הרצים יצאו דחופים
בדבר המלך ודתו נתנה

בשושן הבירה׃ והמלך
והמן ישבו לשתות והעיר
שושן נבוכה׃
ומרדכי ידע את כל
אשר נעשה ויקרע
מרדכי את בגדיו
וילבש שק ואפר ויצא
בתוך העיר ויזעק
זעקה גדלה ומרה׃
ויבוא עד לפני שער
המלך כי אין לבוא אל
שער המלך בלבוש
שק׃ ובכל מדינה ומדינה
מקום אשר דבר המלך
ודתו מגיע אבל גדול
ליהודים וצום ובכי
ומספד שק ואפר יצע
לרבים׃ ותבואינה
נערות אסתר וסריסיה
ויגידו לה ותתחל
המלכה מאד ותשלח
בגדים להלביש את
מרדכי ולהסיר שקו
מעליו ולא קבל׃
ותקרא אסתר להתך
מסריסי המלך אשר
העמיד לפניה ותצו
אתו למות לבוא אשר

על מרדכי לדעת מה
זה ועל מה זה׃ ויצא
התך אל מרדכי אל
רחוב העיר אשר לפני
שער המלך׃ ויגד לו
מרדכי את כל אשר קרהו
ואת פרשת הכסף
אשר אמר המן לשקול
על גנזי המלך ביהודים
לאבדם׃ ואת פתשגן
כתבת דת אשר נתן
בשושן להשמידם נתן
לו להראות את אסתר
ולהגיד לה ולצות עליה
לבוא אל המלך להתחנן
לו ולבקש מלפניו על
עמה׃ ובוא התך ויגד
לאסתר את דברי
מרדכי׃ ותאמר אסתר
להתך ותצוהו אל מרדכי׃
כל עבדי המלך ועם
מדינות המלך יודעים
אשר כל איש ואשה
אשר יבוא אל המלך
אל החצר הפנימית
אשר לא יקרא אחת
דתו להמית לבד מאשר

ויושיטו לו המלך את
שרביט הזהב וחיה ואני
לא נקרא אתי לבוא אל
המלך זה שלושים יום׃
ויגידו למרדכי את דברי
אסתר׃
ויאמר מרדכי להשיב
אל אסתר אל תדמי
בנפשך להמלט בית
המלך מכל היהודים׃
כי אם החרש תחרישי
בעת הזאת רוח והצלה
יעמוד ליהודים ממקום
אחר ואתה ובית אביך
תאבדו ומי יודע אם
לעת כזאת הגעת
למלכות׃ ותאמר אסתר
להשיב אל מרדכי׃ לך
כנוס את כל היהודים׃
הנמצאים בשושן
וצומו עלי ואל תאכלו
ואל תשתו שלשת
ימים לילה ויום גם אני
ונערתי אצום כן ובכן
אבוא אל המלך אשר
לא כדת וכאשר אבדתי
אבדתי׃ ויעבר מרדכי

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויעש ככל אשר עותה
עליו אסתר׃
ויהי ביום השלישי
ותלבש אסתר מלכות
ותעמד בחצר בית׃
המלך הפנימית נכח בית
המלך והמלך יושב על
כסא מלכותו בבית׃
המלכות נכח פתח הבית׃
ויהי כראות המלך את
אסתר המלכה עמדת
בחצר נשא חן בעיניו
ויושט המלך לאסתר
את שרביט הזהב אשר
בידו ותקרב אסתר׃
ותגע בראש השרביט׃
ויאמר לה
המלך מה לך אסתר
המלכה ומה בקשתך
עד חצי המלכות ויתן
לך ותאמר אסתר אם
על המלך טוב יבוא׃
המלך והמן היום אל
המשתה אשר עשיתי
לו׃ ויאמר המלך מהרו
את המן לעשות את
דבר אסתר ויבא המלך
והמן אל המשתה אשר
עשתה אסתר׃ ויאמר
המלך לאסתר במשתה
היין מה שאלתך ויתן
לך ומה בקשתך עד׃
חצי המלכות ותעש׃
ותען אסתר ותאמר
שאלתי ובקשתי אם
מצאתי חן בעיני המלך
ואם על המלך טובלתת
את שאלתי ולעשות
את בקשתי
אתבקשתי יבוא המלך
והמן אל המשתה אשר
אעשה להם ומחר׃
אעשה כדבר המלך׃
ויצא המן ביום ההוא
שמח וטוב לב וכראות
המן את מרדכי בשער
המלך ולא קם ולא זע
ממנו וימלא המן על
מרדכי חמה׃ ויתאפק
המן ויבוא אל ביתו׃
וישלח ויבא את אהביו
ואת זרש אשתו׃ ויספר
להם המן את כבוד׃
עשרו ורב בניו ואת
כל אשר גדלו המלך׃
ואת אשר נשאו על
השרים ועבדי המלך׃
ויאמר המן אף לא
הביא אסתר המלכה
עם המלך אל המשתה
אשר עשתה כי אם׃
אותי וגם למחר אני
קרוא לה עם המלך׃
וכל זה אינני שוה לי
בכל עת אשר אני ראה
את מרדכי היהודי׃
יושב בשער המלך׃
ותאמר לו זרש אשתו
וכל אהביו עשו עץ׃
גבה חמשים אמה ובבקר׃
אמה למלך ויתלו את
מרדכי עליו ואז עם׃
המלך אל המשתה שמח
וייטב הדבר לפני המן
ויעש העץ׃
בליל ההוא נדדה ש
שנת המלך ויאמר׃
להביא את ספר הזכרונות
דברי הימים ויהיו׃
נקראים לפני המלך׃ ש
וימצא כתוב אשר הגיד
מרדכי על בגתנא ותרש

שני סריסי המלך משמרי
הסף אשר בקשו לשלח
יד במלך אחשורוש ׃
ויאמר המלך מה נעשה
יקר וגדולה למרדכי על
זה ויאמרו נערי המלך
משרתיו לא נעשה עמו
דבר ׃ ויאמר המלך מי
בחצר והמן בא לחצר
בית המלך החיצונה ל
לאמר למלך לתלות ׃
את מרדכי על העץ ׃
אשר הכין לו ׃ ויאמרו
נערי המלך אליו הנה ׃
המן עמד בחצר ויאמר
המלך יבוא׃ ויבא המן
ויאמר לו המלך ׃ מה
לעשות באיש אשר ׃
המלך חפץ ביקרו ׃
ויאמר המן בלבו ׃ למי
יחפץ המלך לעשות ׃
יקר יותר ממני ׃ ויאמר
המן אל המלך איש ׃
אשר המלך חפץ ביקרו׃
יביאו לבוש מלכות אשר
לבש בו המלך וסוס אשר
רכב עליו המלך ואשר

נתן בתר מלכות בראשו׃
ונתון הלבוש והסוס ׃
על יד איש משרי ׃
המלך הפרתמים והלבישו
את האיש אשר המלך
חפץ ביקרו והרכיבהו
על הסוס ברחוב העיר
וקראו לפניו ככה יעשה
לאיש אשר המלך חפץ
ביקרו׃ ויאמר המלך
להמן מהר קח את ׃
הלבוש ואת הסוס ׃
כאשר דברת ועשה ׃
כן למרדכי היהודי ׃
היושב בשער המלך
אל תפל דבר מכל אשר
דברת׃ ויקח המן את
הלבוש ואת הסוס ׃
וילבש את מרדכי ׃
וירכיבהו ברחוב העיר
ויקרא לפניו ככה ׃
יעשה לאיש אשר
המלך חפץ ביקרו ׃
ושב מרדכי אל שער
המלך׃ והמן נדחף אל
ביתו אבל וחפוי ראש׃
ויספר המן לזרש ׃

אשתו ולכל אהביו את כל
אשר קרהו׃ ויאמרו לו׃
חכמיו וזרש אשתו אם
מזרע היהודים מרדכי
אשר החלות לנפל לפניו
לא תוכל לו כי נפול
תפול לפניו׃ עודם ׃
מדברים עמו וסריסי
המלך הגיעו ויבהלו ׃
להביא את המן׃ אל
המשתה אשר עשתה
אסתר׃ ויבא המלך ׃
והמן לשתות עם אסתר
המלכה׃ ויאמר המלך
לאסתר גם ביום השני
במשתה היין מה שאלתך
אסתר המלכה ותנתן
לך ומה בקשתך עד חצי
המלכות ותעש׃ ותען
אסתר המלכה ותאמר
אם מצאתי חן בעיניך
המלך ואם על המלך
טוב תנתן לי נפשי ׃
בשאלתי ועמי בבקשתי׃
כי נמכרנו אני ועמי ׃
להשמיד להרוג ולאבד
ואלו לעבדים ולשפחות

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

נמכרנו החרשתו כי אין
חצר שוה בנזק המלך׃
ויאמר המלך
אחשורוש ויאמר
לאסתר המלכה מי הוא
זה ואי זה הוא אשר
מלאו לבו לעשות כן׃
ותאמר אסתר איש
צר ואויב המן הרע
הזה והמן נבעת מלפני
המלך והמלכה׃ והמלך
קם בחמתו ממשתה
היין אל גנת הביתן והמן
עמד לבקש על נפשו
מאסתר המלכה כי ראה
כי כלתה אליו הרעה
מאת המלך׃ והמלך
שב מגנת הביתן׃ אל
בית משתה היין והמן
נפל על המטה אשר
אסתר עליה׃ ויאמר
המלך הגם לכבוש את
המלכה עמי בבית הדבר
יצא מפי המלך ופני המן
חפו׃ ויאמר
חרבונה אחד מוחסרים
לפני המלך גם הנה העץ

אשר עשה המן למרדכי
אשר דבר טוב על המלך
עמד בבית המן גבה
חמשים אמה׃ ויאמר
המלך תלהו עליו׃ ויתלו
את המן על העץ אשר
הכין למרדכי׃ וחמת
המלך שככה׃
ביום ההוא נתן המלך׃
אחשורוש לאסתר
המלכה את בית המן
צורר היהודים ומרדכי
בא לפני המלך כי הגידה
אסתר מה הוא לה׃ ויסר
המלך את טבעתו אשר
העביר מהמן ויתנה
למרדכי׃ ותשם אסתר
את מרדכי על בית המן׃

ותוסף אסתר ותדבר
לפני המלך ותפל לפני
רגליו ותבך ותתחנן לו
להעביר את רעת המן׃
האגגי ואת מחשבתו
אשר חשב על היהודים׃
ויושט המלך לאסתר
את שרביט הזהב ותקם

אסתר ותעמד לפני
המלך׃ ותאמר אם על
המלך טוב ואם מצאתי
חן לפניו וכשר הדבר
לפני המלך וטובה אני
בעיניו יכתב להשיב
את הספרים מחשבת
המן בן המדתא האגגי
אשר כתב לאבד את
היהודים אשר בכל
מדינות המלך׃ כי איכה
אוכל וראיתי ברעה
אשר ימצא את עמי
ואיכלה אוכל וראיתי
באבדן מולדתי׃
ויאמר המלך
אחשורוש לאסתר
המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי
לאסתר ואותו תלו על
העץ על אשר שלח
ידו ביהודים׃ ואתם
כתבו על היהודים כטוב
בעיניכם בשם המלך
וחתמו בטבעת המלך׃
כתב אשר נכתב בשם
המלך ונחתום בטבעת

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

המלך אין לה שיב ויקראו
ספרי המלך בעת ההיא
בחדש השלישי והוא חדש
סיון בשלושה ועשרים
בו ויכתב ככל אשר צוה
מרדכי אל היהודים ואל
האחשדרפנים והפחות
ושריהמדינות אשר
מהדו ועד כוש שבע
ועשרים ומאה מדינה
מדינה ומדינה ככתבה
ועם ועם כלשונו ואל
היהודים ככתבם וכלשונם
ויכתב בשם המלך
אחשורוש וחתם בטבעת
המלך וישלח ספרים ביד
הרצים בסוסים רכבי
הרכש האחשתרנים בני
הרמכים אשר נתן
המלך ליהודים אשר
בכל עיר ועיר להקהל
ולעמד על נפשם
להשמיד ולהרג ולאבד
את כל חיל עם ומדינה
הצרים אתם טף ונשים
ושלל לבז ביום אחד
בכל מדינות המלך
אחד עשר חדש הוא חדש
עשר לחדש שנים עשר
הוא אחד חדש אדר פתשגן
המכתב להנתן דת בכל
מדינה ומדינה גלוי לכל
העמים ולהיות היהודים
עתודים ליום הזה להנקם
מאויביהם הרצים רכבי
הרכש האחשתרנים
יצאו מבהלים ודחופים
בדבר המלך ודת נתנה
בשושן הבירה
ומרדכי יצא מלפני המלך
בלבוש מלכות תכלת
וחור ועטרת זהב גדולה
ותכריך בוץ וארגמן
והעיר שושן עלזה
ושמחה ליהודים היתה
אורה ושמחה וששון
ויקר וכלל דיה ומדינה
וכל עיר ועיר מקום
אשר דבר המלך ודתו
מגיע שמחה וששון
ליהודים משתה וטוב
ורבים מעמי הארץ
מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם וב שנים

עשר חדש הוא חדש
אדר בשלושה עשר יום
בו אשר חגיעו דבר המלך
ודתו להעשות ביום אשר
שברו אויבי היהודים
לשלוט בהם ונהפוך
הוא אשר ישלטו
היהודים המה בשנאיהם
נקהלו היהודים בעריהם
בכל מדינות המלך
אחשורוש לשלח יד
במבקשי רעתם ואיש
לא עמד לפניהם כי נפל
פחדם על כל העמים
וכל שרי המדינות
והאחשדרפנים והפחות
ועשי המלאכה אשר
המלך מנשאים את
היהודים כי נפל פחד
מרדכי עליהם כי גדול
מרדכי בבית המלך
ושמעו הולך בכל המדינות
כי האיש מרדכי הולך
וגדול
ויכו היהודים בכל אויביהם
מכת חרב והרג ואבדן
ויעשו בשנאיהם כרצונם

ב דמיים עשו אנשים באלו ומים אבל בשל ו׳ יסם ובמי ומשפר שקן ואפרו חלקוף לוח הרקום בזרוע הוא
ששה זמרים שמות ששה אחיו רשמדוה ושש ויקר מ׳ שחטו וחמ שוב ולשלוח ממות איש לי׳ שלו

ויקר ב׳ ומשמה וששן ויקר חכן ויקר יקחו
הכל לשון אריינ׳ כמ׳ ס׳

ולעמדו ב׳ ומעמדם לפני ד׳ שמה בבוקר בבוקר
להקהל ולעמד ס׳

שב עשרים ומאה ב׳ ויהי בימי אחשורוש ויקראו ויכנו ושלח ספרים ס׳ ולהזיב ב׳ ומעמדו ולהזיב
לדמ שיחמים ומקרים ולהזיב והזיב והזיב עמדים ס׳ דאחשורוש מ׳ ב׳ ומעמ שמ מ׳ ס׳ ס׳ ס׳ ס׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ג מלין בקל מנין כל מאיר א׳ אחשורוש ומימנרלון
וכעלוהעכל ומעי עבומלחן ומאת שרפמ׳ ס׳ :

עשרים׳ פת חיד ומשמה מלא אתם שכרי מ׳ אשריש ושקר ו׳ל׳ לוים ויתנו הימים אמקרן ויחסיר ויעשו
לעבריהם דבריו ריעם בחיים אמוסר מחזיר אשקחד מכשאים ומקרחיו בשטר עשרים ושלוש עד שוף ושיש
ושטר : ס׳ :

ובשושן הבירה חרגו׳
היהודים ואבד חמש
מאות איש׳ ואת
פרשנדתא ואת
דלפון׳ ואת
אספתא׳ ואת
פורתא׳ ואת
ארליא׳ ואת
ארידתא׳ ואת
פרמשתא׳ ואת
ארישי׳ ואת
ארדי׳ ואת
ויזתא׳ עשרת
בני המן בן המדתא׳ צרר
היהודים חרגו׳ ובבזה לא
שלחו׳ את ידם׳ ביום
ההוא באמ׳ ספר ההרוגים
בשושן הבירה לפני המלך׳
ויאמר המלך
לאסתר המלכה בשושן
הבירה הרגו׳ היהודים
ואבד חמש מאות איש
ואת עשרת בני המן
בשאר מדינות המלך׳
מה עשו ומה שאלתך
ותנתן לך ומה בקשתך
עוד ותעש׳ ותאמר

אסתר׳ אם על המלך׳
טוב ינתן גם מחר׳
ליהודים אשר בשושן
לעשות כדת היום׳ ואת
עשרת בני המן׳ יתלו׳ על
העץ׳ ויאמר׳ המלך
להעשות כן ותנתן דת
בשושן׳ ואת עשרת בני
המן תלו׳ ויקהלו היהודים
אשר בשושן גם ביום
ארבעה עשר לחדש
אדר ויהרגו בשושן׳
שלש מאות איש ובבזה
לא שלחו׳ את ידם׳ ושאר
היהודים אשר במדינות
המלך נקהלו ועמד על
נפשם ונוח מאויביהם׳
והרג בשנאיהם חמשת
ושבעים אלף ובבזה לא
שלחו׳ את ידם׳ ביום׳
שלשה עשר לחדש׳
אדר ונוח בארבעה עשר
בו ועשה אתו יום משתה
ושמחה׳ והיהודים אשר
בשושן נקהלו בשלשה
עשר בו ובארבעה עשר
בו ונוח בחמשה עשר בו

ועשה אתו יום משתה
ושמחה׳ יום טוב
היהודים הפרזים הישבים בערי׳
הפרזות עשים את יום
ארבעה עשר לחדש׳
אדר שמחה ומשתה ויום
טוב ומשלוח מנות איש
לרעהו׳
וכתב מרדכי את הדברים
האלה וישלח ספרים אל
כל היהודים אשר בכל׳
מדינות המלך אחשורוש
הקרובים והרחוקים לקים
עליהם להיות עשים את
יום ארבעה עשר לחדש
אדר ואת יום חמשה עשר
בו בכל שנה ושנה לימים
אשר נחו בהם היהודים׳
מאויביהם והחדש אשר
נהפך להם מיגון לשמחה
ומאבל ליום טוב לעשות
אותם ימי משתה ושמחה
ומשלוח מנות איש לרעהו
ומתנות לאביונים׳ וקבל
היהודים את אשר החלו
לעשות ואת אשר כתב
מרדכי אליהם׳ כי המן

ביומיה׳ ל׳ וחמשמון וחמשבו בקדיש הראשון
והראשון אשר נחשבו : ס׳ :

ריחוקים ז׳ כל ומשמון ריחוקים אמתם והיחוקים הנמ׳ שכלם והיחוקים מ׳ צדיקים ורחוקים ובאנו יקרים בשם
ריחוקים איש מאחוו : ס׳ : ועשה ב׳ ומחמ׳ ועשה ועשה ועשה כומרמנטו ועשה גיל חם מ׳ שוחה משוחה
השלחה חבנים׳ ס׳ :

בזחמדתאח אגגי צרר
כל היהודים חשב על
היהודים לאבדם והפילפוד
הוא הגורל להמם ולאבדם
ובבאה לפני המלך אמר
עם הספר נשובמחשבתו
הרעה אשר חשב על
היהודים עלראשון ותלו
אתו ואת בניו על העץ
על כן קראו לימים האלה
פורים על שם הפור על כן
על כל דברי האגרת הזאת
ומה ראו על כלה ומה
הגיע אליהם קימו וקבל
היהודים עליהם ועל זרעם
ועל כל הנלוים עליהם ולא
יעבור להיות עשים את
שני הימים האלה ככתבם
וכזמנם בכל שנה ושנה
והימים האלה נזכרים
ונעשים בכל דור ודור
משפחה ומשפחה מדינה
ומדינה ועיר ומי
הפורים האלה לא יעברו
מתוך היהודים וזכרם לא
יסוף מזרעם
ותכתב אסתר המלכה
לוהודים ור עוי לבאחיו

בת אביחיל ומרדכי
היהודי את כל תקף
לקים את אגרת הפורים
הזאת השנית וישלח
ספרים אל כל היהודים
אל שבע ועשרים ומאה
מדינה מלכות אחשורוש
דברי שלום ואמת לקים
את ימי הפרים האלה
בזמניהם כאשר קים
עליהם מרדכי היהודי
ואסתר המלכה וכאשר
קימו על נפשם ועל
זרעם דברי הצמות
ועקתם ומאמר אסתר
קים דברי הפרים האלה
ונכתב בספר

וישם המלך אחשורש
מס גם לארץ ואיי הים
וכל מעשה תקפו וגבורתו
ופרשת גדלת מרדכי אשר
גדלו המלך הלא הם
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי מדי ופרס
כי מרדכי היהודי משנה
למלך אחשורש גדול
ליהודים ורצוי לרב אחיו

דרש טוב לעמו ודבר
שלום לכל זרעו

בשנת שלוש למלכות
יהויקים מלך יהודה
בא נבוכדנאצר מלך
בבל ירושלם וצר עליה
ויתן אדני בידו את
יהויקים מלך יהודה
ומקצת כלי בית האלהים
ויביאם ארצה שנערבת
אלהיו ואת הכלים הביא
בית אוצר אלהיו ויאמר
המלך לאשפנז רב סריסיו
להביא מבני ישראל
ומזרע המלוכה ומן
הפרתמים ילדים אשר
אין בהם כל מום וטובי
מראה ומשכילים בכל
חכמה ויודעי דעת ומבינ
מדע ואשר כח בהם
לעמד בהיכל המלך
ולמדם ספר ולשון
כשדים וומן להם המלך

ולא לעשות ב וקצת כל בלי עוד ושמרמד חקרות עמון ולא מעשה ביראאקאב וכל מעשה חזקתו וגבורתו ופרשת : ה ומה ב לאכן זיקנו ומרבע ומי בנרס
ומלי אפטיר מהלה : כזרע הפלוסל ל ומיקמ בא ושמ עגל ואבריו ובכאיאס להביא : ואת הכלים ג וכשלם ב המלאכה ואריאנו המלך בריש אד ירי : ה :

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

דבריוס בזמו מפת בג
המלך ומיין משתין
ולבלס שניס שלוש
ומקצתם ועמדו לפני
המלך ויחיבם מבני
יהודה דניאל חנניה
מישאל עזריה וישס
להם שר הסריסים
שמות ויושס לדניאל
בלטשאצר ולחנניה
שדרך ולמישאל מישך
ולעזריה עבדנגו וישס
דניאל על לבו אשר לא
יתגאל בפת בג המלך
וביין משתיו ויבקש משר
הסריסים אשר לא
יתגאל ויתן האלהים
את דניאל לחסד ולרחמים
לפני שר הסריסים
ויאמר שר הסריסים
לדניאל ירא אני את אדני
המלך אשר מנה את
מאכלכם ואת משתיכם
אשר למה יראה אתכם
פניכם זעפים מן הילדים
אשר כגילכם וחייבתם את
ראשי למלך ויאמר

דניאל אל המלצר אשר
מנה שר הסריסים על
דניאל חנניה מישאל
עזריה נסנא את עבדיך
ימים עשרה ויתנו לנו מן
הזרעים ונאכלה ומים
ונשתה ויראו לפניך
מראינו ומראה הילדים
האכלים את פתבג
המלך וכאשר תראה
עשה עם עבדיך וישמע
להם לדבר הזה וינסם
ימים עשרה ומקצת
ימים עשרה נראה
מראיהם טוב ובריאי בשר
מן הילדים האכלים
את פת בג המלך ויהי
המלצר נשא את פת בגם
ויין משתיהם ונתן להם
זרעונים והילדים האלה
ארבעתם נתן להם האלהים
מדע ושכל בכל ספר
והכמה ודניאל הבין בכל
חזון וחלמות ולמקצת
הימים אשר אמר המלך
להביאם ויביאם שר
הסריסים לפני נבוכדנצר

וידבר אתם המלך ולא
נמצא אמכלם כדניאל
חנניה מישאל עזריה
ויעמדו לפני המלך וכל
דבר חכמת בינה אשר
בקש שמם המלך וימצאם
עשר ידות על כל
החרטמים האשפים
אשר בכל מלכותו ויהי
דניאל עד שנת אחת ל
לכורש המלך
ובשנת שתים למלכות
נבכדנצר חלם נבכדנצר
חלמות ותתפעם רוחו
ושנתו נהיתה עליו ויאמר
המלך לקרא להרטמים
ולאשפים ולמכשפים
ולכשדים להגיד למלך
חלמתיו ובאו ויעמדו
לפני המלך ויאמרו להם
המלך חלום חלמתי
ותפעם רוחי לדעת את
החלום וידברו הכשדים
למלך ארמית מלכא
לעלמין חי אמר חלמא
לעבדיך ופשרא נחוא
ענה מלכא ואמר לכשדיא

דבר אתם מן המלך אם לא
תודיעו לי את החלום ופשרו
תעשון אבדון תאבדון ובתי
דתיכם תשמון ומתנה
ופרס וכבוד תקבלון מן
המלך לכן אמרו פשר
יאמר עבדיך ויענו
אמרו לפני המלך
אם חלום מלכא
יאמר לעבדיך
ויאמר המלך
אמת ידע אני
אם לא תודיעו
לי את החלום
ופשרו
אם לא
תעשון
אבדון
תאבדון
ובתי
דתיכם
תשמון
לכן
אם
חלום
אמרו
ופשרו
תודיעו
לי
כי
הבינו
עתים
אתם
לשחת
דבר
עד
אשר
יעבר
הזמן
לכן
אמרו
חלום
אמרו
לי
ואדע
כי
תוכלו
פשר
אמרו
לפני
המלך
ויענו
הכשדים
לפני
המלך
ויאמרו
אין
אדם
על
הארץ
אשר
יוכל
לגלות
מלת
המלך
כי
כל
מלך
גדול
ורם
שאל
דבר
כזה
מכל
חרטם
ואשף
וכשדי
לא
יכל
מלת
המלך
אשר
יגלה
לפני
המלך
אלהים
אחרים
אשר
לא
שכנם
עם
בשר
אשר
לא
יגלו
לפני
המלך
חלום
אשר
לא

מלתא מני אזבא חזלא
תחות עננא חלמא ופשרה
חדמין תתעבדון ובתיכון
נולין תתשמון והון חלמא
ופשרה תהחון מתנן
ובזבחון ויקר שגיא
תקבלון מן קדמי להן
חלמא ופשרה מהחון
ענון תנינות ואמרין מלכא
חלמא אמר לעבדוהי
ופשרה נהחוה ענה
מלכא ואמר מן ציב
לה עאנה די עבדנא אנתון
ובמן כל קבל דיחאיתון
די אזדא מני מלתא די
הון חלמא לא תהות ענני
חדה חיא ותבון ומלה
כדבה ושחיתה הזמנתון
למאמר קדמי עד דין
עבדנא שתא לה חלמא
אמרילון אנדע די
פשרה תהחונני ענו
בשדיא קדם מלכא
ואמרין לא איתי אנש
עליכ שתא די מלת מלכא
יוכל להחות כל קבל די
כל מלך רבא ושליט מלה

כדנה לא שאל לכל
חרטם ואשף וכשדי
ומלתא די מלכה שאל
יקירה ואחרנא לא איתי
דיחוה קדם מלכא להן
אלהין די מדרהון עם
בשר לא איתוהי כל
קבל דנה מלכא בנס וקצף
שגי ואמר לההובדה
לכל חכימי בבל ודתא
נפקת והכימיא מתקטלין
וכעו דניאל והבריהי
להתקטלה
באדין דניאל תתיב עטא
וטעם לאריוך רב טבחיא
די מלכא דינפק לקטלה
לחכימי בבל ענה ואמר
לאריוך שליטא די מלכא
עלמה דנה אמה תחיעפה
מן קדם מלכא אדין
מלתא הודע אריוך
לדניאל דניאל על
כעת מן מלכא אדי זמן
יעתן לה ופשר אלה חזיה
למלכא
אדין דניאל לבית אגל
ולחננה מישאל ועזריה

חבריהי מלתא הודע
ורחמין למבעא מן
קדם אלה שמיא על
רזה דנה די לא יהבדון
דניאל וחבריהי עם
שאר חכימי בבל אדין
לדניאל בחזו אדו לילא
רזה גלי אדין דניאל
ברך לאלה שמיא ענה
ואמר להוא שמה
די אלהא מברך מן
עלמא ועד עלמא די
חכמתא וגבורתא די
להה היא והוא משנא
עדנין וזמנין מהעדה
מלכין ומה קים מלכין
ויהב חכמתא לחכימין
ומנדעא לידעי בינה
הוא גלא עמיקתא
ומסתרתא ידע מה
בחשוכא ונהירא עמה
שרא לה אלה אנחתי
מהודא ומשבח אנתי
חכמתא וגבורתא
ויהבת לי וכען הודעתני
די בעינא מנך די מלכא
מלכא הודעתנא

ושתנא ושנא ושנא מדשנא כול אלף
כול לדשמה כול הי בול : ס :

מור עמני ב ומל ומלל ואמר לא חדר עמנו רב עמן חדר עמנו : ס : לב כל : ידה ו בסוגיה
אזכרה בגרמה בכולה בדומן הוא שנגיה וחזרוהי ומאל דנפוק רנדר ד נרש וחלמי ורזב ושורא ומזבניא
ושנזה חדשה ומן : עכונו : ומרכרו ומומן מן מדו : ל עידא מדו ע נמרמי עלוה בעדדים עמה ראמת שבמיל
שרדין וכדרין המלה : :

כינה דנה כולה הי כל : ס : להתקטלה לקטלה דעניא הי כל ושאר כל א : : ודיהון מלין מלין מטעין רזא
בגי בלי ל : ס : ואן ד ומשמה ואן לא אמינו לי ואן דא עמה עלי תבב ואן חלבא ופשרה ואן לא מקבדון
ואן לא ידיע להוא לך מלבא : ס :

קדמיה דנבוכדנצר מלך בבל ומלכותה דהדין מלכה : ס : כ :

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ל כשרזיא בשראין שכב ריקי כשראי בשרא אין • ומל יחדרא ויחדראין בל וכו קדרין : • ידרמיה ומכנורת
אצן • בוסריה ארעריה אבן ומשעה ה א לכם : • ידיפה ב ב מלח ה א טל א ומילבו רא עב של רגליא
ואמרתי : •

קבל דנה דניאל עלעל
ארוך דימני מלכא
להובדה לחכימי בבל
אזקוכן אמר לה לחכמי
בבל אלתהובדה עלי
קדם מלכא ופשרא
למלכא אחוא
ואדין אריוך
בהתבהלה הנעל לדניאל
קדם מלכא וכן אמר לה
דיה שכחת גבר מן בני
גלותא די יהודה דיפשרא
למלכא יהודע ענה
מלכא ואמר לדניאל
די שמה בלטשאצר
האיתיך כהל להודעתני
חלמא דחזיתה ופשרה
ענה דניאל קדם מלכא
ואמר הזה דימלכא
שאל לחכימין אשפין
חרטמין גזרין וכלין
להחויה למלכא בנס
איתי אלה בשמיא גלא
רזין והודע למלכא
נבוכדנצר מה די להוא
באחרית יומיא חלמך
וחזוי ראשך על משכבך

דנה חוא
אנתה מלכא בעיונך
עלמ שכבך סלקומיך
די להוא אחרי דנה וגלא
רזיא הוד עך מה די
להוא ואנה לא בחכמה
די איתי בי מן כל חיין
רזא דנה גלי לי לחזע
דברת די פשרא למלכא
והוד עוור עיוני לבבך
תנדע אנתה מלכא
חזה חוית ואלו צלם חד
שגיא צלמא דכורב
וזיוה יתיר קאם לקבלך
ורוה דחיל חוא עלמא
ראשה דיך הבטב חרוחי
ידי עוחי די כסף מעוחי
וירכתה די נחש שקוחי
דיפרזל רגלוחי מנהון
דיפרזל ומנהון דיחסף
חזה חוית עד די חתגזרת
אבן דילא כידין ומחת
צלמא על רגלוחי די
פרזלא וחספא וחדקת
חמין כארו זדקו כחדה
פרזלא חספא נחשא
כספא ורהבא וחוו

כעור מן אדריקיטי
ונשא קמהון רוחא וכל
אתר לא חשתכח להון
ואבנא די מחת לצלמא
חות לטורב ומלת כל
ארעא דנה חלמא
ופשרה נאמר קדם
מלכא אנתה מלכא
מלך מלכיא די אלה
שמיא מלכותא חסנא
ותקפא ויקרא והבלך
וכל דיר אריז בני אנשא
חיות בראו עוף שמיא
יהב בידך וחשלטך
בכלהון אנתה חוא
ראשה די דהבא ובתרך
תקום מלכו אחריא נעא
מנך ומלכו תליתאיא
אחרי די נחשא די
תשלט בכל ארעא
ומלכו רביעאה תהוא
תקוף כפרזלא כל
קבל די פרזלא מחדק
וחשלכ לא וכפרזלא
דימרעע כל אלין
תדק ותרע ורחזיתה
רגליא וא עבעתא מנהון

ל כ״ה ל׳ ס״ת ומשמע דקרי ומרגלא ואולי בגיר וכזה הערשר שה״ר יחדרון ולא חבב ראש נאר לדור
דור בלע יחדוד לא חשל לא חזנה לבן אדן אבב יקמיר לא חבנר חטאר אחבר אמנוכר : •

ל בטפא דיקרדיס לאוכבא ד דקקוודיקיס ודל
מדא שמלא ומיא זה עלך ודל אחך : • : •

ל בטל ה ב ל ה ל ה ל ה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

חסף דיפחר ומנהון פרזל
מלכותא דיפרזלא תהוה ומן
נבכת אדיפרזלא לחוא
בה כלקבי דיחזיתה
פרזלא מערב בחסף
טינא ואעבעתא דגליא
מנהון פרזל ומנהון חסף
מזקת מלכותא תהוה
תקיפה ומנה תהוה
תבירה דיחזית פרזלא
מערב בחסף טינא
מתערבין להון בזרע
אנשא ולא להון דבקין
דנה עסדנה האכדי
פרזל לא מתערבע
חספא וכיומי היון דנמי
מלכיא אנון יקים אלה
שמיא מלכותא לעלמין
לא תתחבל ומלכותה
לעם אחרן לא תשתבק
תדק ותסיף כל אלין
מלכותא והיא תקום
לעלמיא כלקבל די
חזית דנמת טורא מן גזרת
אבן די לא בידין והדקת
פרזלא נחשא חספא
כספא ורהבא אלהדי

והדע למלכא מה די
להוא אחרי דנה ונציב
חלמא ומהימן פשרה

באדין מלכא נבוכדנצר
נפל על אנפוהי ולדניאל
סגד ומנחה וניחוחין
אמר לנסכה לה ענה
מלכא לדניאל ואמר
מן קשט די אלהכון
הוא אלה אלהין ומרא
מלכין וגלה רזין דיכלת
למגל ארזה דנה ארין
מלכא לדניאל רבי
ויתן נון רברבן שגיאן והב
להון שלטה על כל
מדינת בבל ורב סגנין
על כל חכימי בבל
ודניאל בעא מן מלכא
ומנה על עבידתא די
מדינת בבל שדרך
מישך ועבד נגו ודניאל
בתרע מלכא
נבוכדנצר מלכא עבד
צלם דהב רומה אמין
שתין פתיה אמין שת
אקימה בבקעת דורא

כמדינת בבל ונבוכדנצר
מלכא שלח למכנש
לאחשדרפניא סגניא
ופחותא אדרגזריא
גדבריא אתברי אתפתיא
וכל שלטני מדינתא
למיתא לחנכת צלמא די
הקים נבוכדנצר מלכא
באדין מתכנשין
אחשדרפניא סגניא
ופחותא אדרגזריא
גדבריא אתברי אתפתיא
וכל שלטני מדינתא
לחנכת צלמא די הקים
נבוכדנצר ומלכא קאם אמין
לקבל צלמא די הקים
נבוכדנצר וכרוזא קרא
בחיל לכון אמרין עממיא
אמיא ולשניא בערנא
דית שמעון קל קרנא
מסרוקיתא קיתרוס
סמבא פסנתרין סומפניה
וכל זני זמרא תפלון
ותסגדון לצלם דהבא
די הקים נבוכדנצר
מלכא ומן די לא יפל
ויסגד בה שעתא תרמא

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לגוא אתון נורא יקדתא
כלקבל דנה בתקמנא
כדי שמע עיזן כל עממיא
קל קרנא מ׳ משרוקיתא
קיתרס שבכא פסנתרין
וכל זני זמרא נפלון כל
עממיא אמיאולשניא
סגדין לצלם דהבא די
הקים נבוכדנצר מלכא
כלקבל דנה כהזמנא
קדמון גברין כשדאין
ואכלו קרצהון דיהודאי
ענו ואמרין לנבוכדנצר
מלכא מלכא לעלמין
חיי אנתה מלכא שמת
טעם די כל אנש די
ישמע קל קרנא
משרוקיתא קיתרס
שבכא פסנתרין וסומפניה
וכל זני זמרא יפלון
ותסגדון לצלם דהבא
די הקים נבוכדנצר מלכא
יפלון סגד יתרמן לגוא
אתון נורא יקדתא
איתי גברין יהודאין די
מנתת עבדת
מדינת בבל שדרך משך
ועבדנגו ואבדנגו למלכא
נבוכדנצר לא חשחין

שמו עליך מלכא טעם
לא אלהיך לא פלחין
ולצלם דהבא די הקימת
לא סגדין כאדין
גבוכדנצר כרגז וחמה
אמר להיתיה לשדרך
מישך ועבד נגו כאדין
גברי אלך היתיו קדם
מלכא ענה נבוכדנצר
ואמר להון הן עבד שדרך
מישך ועבד נגו לאלהי
לא איתיכון פלחין ולצלם
דהבא די הקימת לא
סגדין כעדנה די תשמעון
קל קרנא
משרוקיתא קיתרס
שבכא פסנתרין וסומפניה
וכל זני זמרא תפלון
ותסגדון לצלם די
עבדת והן לא תסגדון זכת
שעתה תתרמון לגוא
אתון נורא יקדתא ומן
הוא אלה די ישיזבנכון
מן ידי עבד שדרך מישך
ועבדנגו ואמרין למלכא
נבוכדנצר לא חשחין

אנחנה עבדנה פתגם
לה תתבעתך הן איתי
אלהנא די אנחנא פלחין
יכל לשיזבותנא מן
אתון נורא יקדתא ומן
ידך מלכא ישיזב והן
לא ידי עלהוא לך מלכא
די לא אלהיך לא איתיה
פלחין ולצלם דהבא די
הקימת לא נסגד
באדין נבוכדנצר
חתמלי חמא ועלם
אנפוהי אשתנו על
שדרך מישך ועבדנגו
ענה ואמר למזא
לאתונא חד שבעה
עלדי חזה למיזוח
ולגברין גבריחיל די
בחילה אמר לכפתה
לשדרך מישך ועבדנגו
למרמא לאתון נורא
יקדתא באדין גבריא
אלך כפתו כסרבליהון
פטישיהון וכרבלתהון
ורב שיזבון ורמיו לגוא
אתון נורא יקדתא
קבל דנה מזדי מלת

מעמדן אזנו בלבן שנאן בנמשך בעמנו וישבו דיקר חיבנו חיסרן דגלו וקדשו נביאון חבראן חברון חוסרלהון איש עצמו מיטען ומקדאו ואכלון
לא בפסדון ורחן אחרי אות חזיתון רבו ושבו בנו בנו ומי צחו בדרי חדדו דנבנו סון לדי עד אדאינו חזיתון חסך בלי אין אשיבו לשרשו ויעבשן ודון ויבנו :
אלין ימא ל׳ בחוק אמ׳ ודקרא ל׳ :

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

מלכא מחצפה ואתתא
אזה תתירא גברא אלך
די חסלקו לשדרך מישך
ועבדנגו קטל חמון
שביבא די נורא וגברא
אלהתלת הון שדרך
מישך ועבדנגו נפלו
לגוא אתון נורא יקדתא
מכפתין:
אדין נבוכדנצר מלכא
תוה וקם בהתבהלה ענה
ואמר להבכרוהי הלא
גברין תלתא רמינא
לגו אנורא מכפתין ענין
ואמרין למלכא יציבא
מלכא ענה ואמר הא
אנה חזה גברין ארבעה
שרין מהלכין בגו אנורא
וחבל לא אתיבהון ורוח
די רבעיא דמה לבר
אלהין: כאדין
קרב נבוכדנצר לתרע
אתון נורא יקדתא ענה
ואמר שדרך מישך
ועבדנגו עבדוהי די
אלהא עליא פקו ואתו
באדין נפקין שדרך
מישך ועבדנגו מן גוא
נורא: ומתכנשין
אחשדרפניא סגניא
ופחותא והדברין מלכא
חזין לגברא אלך די לא
שלט נורא בגשמהון
ושער ראשהון לא
התחרך וסרבליהון לא
שנו וריחו לא עדת
בהון: ענה נבוכדנצר
ואמר ברין אלההון די
שדרך מישך ועבדנגו
די שלח מלאכה ושיזב
לעבדוהי די התרחצו
עלוהי ומלת מלכא שנו
ויהבו גשמהון די לא
יפלחון ולא יסגדון לכל
אלה לבר מן אלההון
ומנה שים טעם די כל עם
אמה ולשן די אמר
שלה על אלההון די
שדרך מישך ועבדנגו
חדמיו ית עבד ובית
נולי ישתוה כל קבל די
לא איתי אלה אחרן די
יכל לה צלה כדנה באין
מלכא צלח לשדרך ש
מישך ועבדנגו במדינת
בבל:
נבוכדנצר מלכא לכל
עממיא אמיא ולשניא
די יתבין בכל ארעא
שלמכון ישגא אתיא
ותמהיא די עבד עמי
אלהא עליא שפר קדמי
להחויה אתוהי כמה
רבדבין ותמיהוהי כמה
תקיפין מלכותה מלכות
עלם ושלטנה עם דר
דר: אנה נבוכדנצר
שלה הות בביתי ורענן
בהיכלי: חלם חזית
וירחל לנו ומרחרין על
משכבי וחזוי ראשי
יבהלנני ומנו שיסטעם
להנעלה קדמי לכל
חכימי בבל די פשר
חלמא יהודעונני
באדין עלין חרטמיא
אשפיא כשדיא אוגזרא
וחלמא אמר אנה
קדמיהון ופשרה לא
מהודעין לי ועד אחרין
עלקדמי דניאל די

כל קדיש עבוד טעם נכל דניאל קדיש: ס: בול לבואמרא בבואמדיא סלב א וטל עבדנגו סל חס א
ב לי חד דיואמר שלה על אלההון: ס: קדמיא סמיפניא א בוכ: וטמיסד ומיוגניה ודיבמב: ועלמב
ושמה: ס:

ויה ה ושמעתי ולבוהקיומן ויהיו שלמיך
ויהיה שמעתיך ויהיו אפך בוטעוחיך ויהיה נור
לא עצות: ס:

ל ומשיי לכד בקדיה ושיקבמרין עלין
עלין עלולא עבלאנ ולהלהמר: ס: ס:

פשרה ופשרה רי ומקמנה הדבין עמהון חדבי מהוהוהב ראוקר באמר ומקמלין ומקמהרין אמיר כלהון לשיבך
ומוגבי לחד עזומי לחדי עבלכי: ס: ח שמוחל ל חשמון ל. חבל וחבי חלק ודלק חמיש ומדבש שלין
לחון כמה: ס:

שמה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

בדיוראא ב׳ לבוכ׳ וכרמי בהיכ עבדי שהי שחוה׳
ויי׳ חזה מלכא עבד דקדישי׳ ס׳

קדמיה לקדש בל אריבא וסיסבר לבל אריבא ־
ומלוכא לסקף ארעא׳ ס׳

בול עמם ויא דמיאל פוקו ובול עמריא ובל
יקדון קדמיכון׳ ס׳

שמה בלטשאצר כשם
אלהי ורוח אלהין ־ ל
קדישין בה וחלמא ־ ־
קדמוהי אמרת בלטשאצר
רב חרטמיא די אנה ידעת
די רוח אלהין קדישין אנתי
וכל רז לא אנס לך חזי
חלמי די חזית ופשרה ־
אמר וחזוי ראשי ־ על
מישכבי חזה הוית ואלו ־
אילן בגוא ארעא ורומה
שגיא רבה אילנא ותקף
ורומה מטא לשמיא ־
וחזותה לסוף כל ארעא
עפיה שפיר ואנבה שגיא
ומזון לכלא בה תחותוהי
תטלל חיות ברא ובענפוהי
ודרון עפרי שמיא ומנה
יתזון כל בשרא ־ חזה
הוית בחזוי ראשי על
מישכבי ואלו עיר וקדיש
מן שמיא נחת קרא ־
בחיל וכן אמר גדו אילנא
וקצצו ענפוהי אתרו ־
עפיה ובדרו אנבה תנך
חיותא מן תחותוהי ועפרא
מן ענפוהי בדש עקר ש׳

קדמיה דנשבא טפרין • ותמנה עשבא טומרין • ומלת ד׳ עשבא בקטרין • ומי׳ עמר עשבא טמרין • מחוד
פמרן פושא דשבע תקרת חיקדת • שב עשנים חטה ושבע אשבלים חטבות שבע שכר חטה ס׳ ־ ־

שרשוהי בארעא שבקו
ובאסור דיפרזל ונחש א
בדתא די ברא ובטל
שמיא יעטב עם חיות
חלקה בעשב ארעא ־
לבה מן אנשא ישנון
ולבב חיות יתיהב לה ־ ע
ושבעה עדנין יחלפון ־
עלוהי בגזרת עירין ־
פתגמא ומאמר קדישין
שאלתא עד די תדע די
ינדעון חיא די שליט ־
עלאי במלכות אנשא
ולמן די יצבא יתנניה ־ ־
ושפל אנשין יקים עליה
דנך חלמא חזית אנתה
מלכא נבוכדנצר ואנתה
בלטשאצר פשרא אמר
כל קבל די כל חכימי ־
מלכותי לא יכלין פשרא
להודע לי אנתה כהל די
רוח אלהין קדישין בך
אלין דניאל די שמה ־ ־
בלטשאצר אשתומם ־
כשעה חדה ורעיונתי ־
יבהלנך עלי מלכא אמר
בלטשאצר חלמא ופשרא

אל יבהלך ענה בלטשאצר
ואמר מלכא חלמא אל שנאך
ופשרה לעריך אל נאדי
חזית די רבה ותקף ורומה
ומטא לשמיא ־ וחזותה לכל
ארעא ועפיה שפיר ־ ־
ואנבה שגיא ומזון לכלא
בה תחותוהי תרוי חיות ברא
ובענפוהי ישכנן ־ עפהי
שמיא אנתה הוא מלכא
די רבית ותקפת ורבותך
רבתומטת לשמיא ושלטנך
לסוף ארעא ־ ־ ־ ־ ־
עיר וקדיש נחת מן שמיא
ואמר גדו אילנא וחבלוהי
בדש עקר שרשוהי בארעא
שבקו אסור דיפרזל ־
ונחש בדתא די ברא ובטל
שמיא יעטב עם חיות
ברא חלקה עד דשבעה
עדנין יחלפון עלוהי דנה
פשרא מלכא ודגרת עליא
די אתת על מרי
מלכא ולה טרדון מן אנשא
ועם חיות ברא חלקך
ועשבא כתורין לך יטעמון
ומטל שמיא לך מצבעין

קדמיה דנשבא טפרין • ותמנה עשבא טומרין • ומלת ד׳ עשבא בקטרין • ומי׳ עמר עשבא טמרין • מחוד
פמרן פושא דשבע תקרת חיקדת • שב עשנים חטה ושבע אשבלים חטבות שבע שכר חטה ס׳ ־ ־

על נבוכדנצר ב׳ ומשמשון בלאנטיא בה ־
שעטא מלוסא מפוק מן א׳ בטבינא שיבור
אל עשור בן שמן מלך מלכין ־ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

בן אשר רי אסר בריסר בן נפתלי ר׳ אנתר בנמשר
בעיר׳ ׃

מיד הָ׳ מסיב דקמיכין לבנין ולחויב ומיסב בעמי עמהון ראמר חזקל ואמרין מן עלמא ומה תשחון מ
חוסטרל מפוב ולוקלקוב אלין מיחדלין ׃ ולא ח ויחד שמשון עבדך הזחב בעבי ודאשאן מה רדי שמרו ׃

ישבשה עדנין יחלפון ׃
עלוך עד דיתנדע ׃ די
שליט עליא במלכות ׃
אנשא ורמזדי ׃ יעבא
יתנה ורי אמרו למשבק
עקר שרשוהי די אלנא
מלכותך לך קיימה מזדי
תנו ערי שלטן שמיא ל
להיום מלכא מלכי ושפר
עליך ושוקבעדקה פרק
ועיניך במחזי עינין ׃ הז
תהוא אוכה לשלוך
כלא מטא על נבוכדנצר
מלכא
לקנתיתרחין תרי עשר
ערח יבלמלכותא די
בכלהלך היה ענה ׃
מלכי ואמר הלא דאחיא
בבלרבתא די אנה בניתה
לבית מלכו בתקף חסני
וליקר הדרי עודמלנא
בפם מלכא קלמן שמיא
נפלה אמרין נבוכדנצר
מלכא מלכותה עדתמנך
מן אנשא לך טרדין ועם
חיות ברא מדרך עשבא
כתורין לך יטעמון שבעה

עדנין יחלפון עליך עד די
תנדע די שליט עליא
במלכות אנשא ולמן די
יצבא יתننה בה ש שעתא
מלתא אספת על נבוכדנצר
ומן אנשא אטיר ועשבא
כתורין אכל ומטל שמיא
גשמה יעטבע עד די ש
שערה כנשריז רבה ׃
וטפרוהי כצפרין ולקנתה
זמיה אנה נבוכדנצר עיני
לשמיא נטלת ועינוי
עלי יתוב ולעלא ברכת
ולחי עלמא שבחת והודת
די שלטנה שלטן עלם
ומלכותה עם דר ודר ׃
וכל דיארי ארעא כלה
חשיבין וכמ עביה עבד ׃
בחיל שמיא ודארי ארעא
ולא איתי די יכהא בידה
ואמר לה מה עבדת בה
ומן אנה עיתוב עלי
וליקר מלכותי הדרי וזו
יתוב עלי ולי הדברי ׃
ורבבני יבעון עלי ולמלכותי
התקנת ויתרה הוסת
לי כען אנה נבוכדנצר

מן שבח ומרומם ומהדר
למלך שמיא די כל ׃
מעבדוהי קשט וארחתה
דין ורי מה לכין בגוה כל
לה שפלה
בלשאצר מלכא עבד
לחם רב לרבנוהי אלף
ולקבל אלפא חמרא ׃
שתה בלשאצר ׃ אמר
בטעם חמרא לחיתיה ׃
למאני דהבא וכספא די
הנפק נבוכדנצר אבוהי מן
היכל די בירושלם ויתון
בהון מלכא ורבנוהי ׃
שגלתה ולחנתה ׃ כאדין
היתיו מאני דהבא די
הנפקו מן היכלא די בית
אלהא די בירושלם ׃
ואשתיו בהון מלכא
ורבנוהי שגלתה ולחנתה
אשתיו חמרא ושבחו
לאלהי דהבא וכספא ׃
נחשא פרזלא אעא ׃
ואבנא בה ש שעתה נפקו
אעבען די יד אנשא וכתבן
לקבל נברשתא על גיר
דיכתל היכלא די מלכא

כו׳ ומבון מן בב בעיסב קדמיה סביב לבדי ומסיב לגב בטיב לבן ומסטרין לאב ומן אב ומן לבל בלו לבן לבשיבן קדמוהי ומשמן קדמה לקלן מראב מלן מן מראב לשלוחב ל
ומן שלוחבל ומר לכיבלה אמרמ מעבלהאמרמ לאפה גדיסר אפרן אריסר קדבל שבת טוב שבת׳ לחן בגיו קה בגיו הוה שקר לבאני דהבא וכספא לבאני יהבא׳ יס
ומחוב לראשי׳ ומחוב ראשי לשוחבר לחוטרמ לאוחבמ ומחוב׳ יס

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ומלכא חזה פסוקה די
כתבה ארז מלכא זיוהי
שנוהי ורעינהי ובתי לגה
וקטרין חרצה משתרן
וארכבתה דא לרא נקשן
קרא מלכא בחילה עלה
לאשפיא כשדיא וגזריא
ענה מלכא ואמר לחכימי
בבל די כל אנש די יקרה
כתבה דנה ופשרה יחוונני
ארגונא ילבש והמונכא
די דהבא על צוארה
ותלתי במלכותא ישלט
אדין עלין כל
חכימי מלכא ולא כהלין
כתבא למקרא ופשרא
להודעה למלכא אדין
מלכא בל שאצר שגיא
מתבהל וזיוהי שנין עלוהי
ורברבנוהי משתבשין
מלכתא לקבל מלכא
ורברבנוהי לבית משתיא
עללת ענת מלכתא
ואמרת מלכא לעלמין
חיי אל יבהלוך רעיונך
וזיוך אל ישתנון אדין גבר
במלכותך דירוח אלהין

קדישין בה ובימי אבוך
נהירו ושכלתנו וחכמה
כחכמת אלהין שתכחת
בה ומלכא נבוכדנצר
אבוך רב חרטמין אשפין
כשדאין גזרין חקימה
אבוך מלכא כל קבל די
רוח יתירה ומנדע ושכלתנו
מפשר חלמין ואחוות
אחידן ומשרא קטרין
דשתכחת בה בדניאל די
מלכא שם שמה בלטשאצר
כען דניאל יתקרי ופשרה
יהחוה
באדין דניאל קדם
מלכא ענה מלכא ואמרן
לדניאל אנתה הוא דניאל
די מן בני גלותא די יהוד
די הית מלכא אבי מן
יהוד ושמעת עליך די
רוח אלהין בך ונהירו
ושכלתנו וחכמה יתירה
דשתכחת בך וכען
העלו קדמי חכימיא
אשפיא די כתבה דנה
יקרון ופשרה להודעוני
ולא בתלין פשר מלתא

לחוויה יאנה שמעת
עליך דיתוכל פשרין
למפשר וקטרין למשרא
כען הן תוכל כתבא
למקרא ופשרה להודעני
ארגונא תלבש והמונכא
די דהבא על צוארך
ותלתא במלכותא תשלט
באדין ענה דניאל ואמר
קדם מלכא מתנתך לך
להוין ונבזביתך לאחרן
הב בלש סגבא איקר
למלכא ופשרא אהודענה
אנתה מלכא אלהא עליא
מלכותא ויקרא
והדרה יהב לנבוכדנצר
אבוך ומן רבותא די יהב
להכל עממיא אמיא
ולשניא הוון אעין ורחלין
מן קדמוהי די יהוה עבא
הוא קטל ודי יהוה עבא
הוה מחא ודי יהוה עבא
הוה מרים והי יהוה עבא
הוה משפיל וכדי רם
לבבה ורוחה תקיפת
להזדה הנחת מן כרסא

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

מלכותה ויקרה הי עדיו ׃
מנה ומזבנו אנשא טריד
ולבבה עסחיותא שוי׳
ועם ערדיא מדורה ׃
עשבא בתורין וטעמונה
ומטל שמיא גשמה ׃
יצטבע ערדיזע ׃ דר
שליט אלהא עלוא ׃
במלכות אנשא ומן דזי
יעבה יתקים עליה ואנתה
ברה בלשאצר לא ׃
השפלת לבבך כל קבל
דיכל דנה ידעת׳ ׃ ועל
מרא שמיא התרומם
ולמאנא דיכיתה היתיו
קדמיך ואנתה ורבתנך
שגלך ולחנתך חמרא
שתין בהון ואלהין כספא
ודהבא נחשא פרזלא ׃
אעא ואבנא׳ לא חזין
ולא שמע עין ׃ ל׳ עין
שבחתון אלהא די׳ ׃
נשמתך בידה וכל ארחתך
לה לא הדרת באריזמן
קדמוהי שלחת פסא די׳
ולא וכתבא דנה רשים
ודנה כתבא די רשים מנא

מנא תקל ופרסין דנה
פשר מלתא מנא מנה
אלהא מלכותך והשלמה׳
תקל תקלתה במאזניא
והשתבחת חסיר׳ פרס
פריס מלכותך ויהיבת
למדי ופרס באתין ׃
אמר בלשאצר והלבישו
לדניאל ארגונא וחמונכא
די דהבא על עוארה ׃
והכרזו עלוהי די להוא
שליט תלתא במלכותא׳
בה בליליא קטיל ׃
בלאשצר מלכא כשדיא׳
ודריוש מדיא קבל ׃
מלכותא כבר שנין שתין
ותרתין שפר קדם דריוש
ותקים על מלכותא ׃
לאחשדרפניא מאה
ועשרין די להוון בכל
מלכותא ועבא מנהון ׃
סרכין תלתא די דניאל
חד מנהון די להון ׃
אחשדרפניא אלין יהבין
להון טעמא ומלכא לא

להוא נזק׳ ארין דניאל ׃

מלכותה ויקרה הי עדיו ׃
מנה ומזבנו אנשא טריד
ולבבה עסחיותא שוי׳
ועם ערדיא מדורה ׃
עשבא בתורין וטעמונה
ומטל שמיא גשמה ׃
יצטבע ערדיזע ׃ דר
שליט אלהא עלוא ׃
במלכות אנשא ומן דזי
יעבה יתקים עליה ואנתה
ברה בלשאצר לא ׃
השפלת לבבך כל קבל
דיכל דנה ידעת׳ ׃ ועל
מרא שמיא התרומם
ולמאנא דיכיתה היתיו
קדמיך ואנתה ורבתנך
שגלך ולחנתך חמרא
שתין בהון ואלהין כספא
ודהבא נחשא פרזלא ׃
אעא ואבנא׳ לא חזין
ולא שמע עין ׃ ל׳ עין
שבחתון אלהא די׳ ׃
נשמתך בידה וכל ארחתך
לה לא הדרת באריזמן
קדמוהי שלחת פסא די׳
ולא וכתבא דנה רשים
ודנה כתבא די רשים מנא

מנא תקל ופרסין דנה
פשר מלתא מנא מנה
אלהא מלכותך והשלמה׳
תקל תקלתה במאזניא
והשתבחת חסיר׳ פרס
פריס מלכותך ויהיבת
למדי ופרס באתין ׃
אמר בלשאצר והלבישו
לדניאל ארגונא וחמונכא
די דהבא על עוארה ׃
והכרזו עלוהי די להוא
שליט תלתא במלכותא׳
בה בליליא קטיל ׃
בלאשצר מלכא כשדיא׳
ודריוש מדיא קבל ׃
מלכותא כבר שנין שתין
ותרתין שפר קדם דריוש
ותקים על מלכותא ׃
לאחשדרפניא מאה
ועשרין די להון בכל
מלכותא ועבא מנהון ׃
סרכין תלתא די דניאל
חד מנהון די להון ׃
אחשדרפניא אלין יהבין
להון טעמא ומלכא לא

להוא נזק׳ ארין דניאל ׃

מלכותה ויקרה הי עדיו ׃
מנה ומזבנו אנשא טריד
ולבבה עסחיותא שוי׳
ועם ערדיא מדורה ׃
עשבא בתורין וטעמונה
ומטל שמיא גשמה ׃
יצטבע ערדיזע ׃ דר
שליט אלהא עלוא ׃
במלכות אנשא ומן דזי
יעבה יתקים עליה ואנתה
ברה בלשאצר לא ׃
השפלת לבבך כל קבל
דיכל דנה ידעת׳ ׃ ועל
מרא שמיא התרומם
ולמאנא דיכיתה היתיו
קדמיך ואנתה ורבתנך
שגלך ולחנתך חמרא
שתין בהון ואלהין כספא
ודהבא נחשא פרזלא ׃
אעא ואבנא׳ לא חזין
ולא שמע עין ׃ ל׳ עין
שבחתון אלהא די׳ ׃
נשמתך בידה וכל ארחתך
לה לא הדרת באריזמן
קדמוהי שלחת פסא די׳
ולא וכתבא דנה רשים
ודנה כתבא די רשים מנא

מנא תקל ופרסין דנה
פשר מלתא מנא מנה
אלהא מלכותך והשלמה׳
תקל תקלתה במאזניא
והשתבחת חסיר׳ פרס
פריס מלכותך ויהיבת
למדי ופרס באתין ׃
אמר בלשאצר והלבישו
לדניאל ארגונא וחמונכא
די דהבא על עוארה ׃
והכרזו עלוהי די להוא
שליט תלתא במלכותא׳
בה בליליא קטיל ׃
בלאשצר מלכא כשדיא׳
ודריוש מדיא קבל ׃
מלכותא כבר שנין שתין
ותרתין שפר קדם דריוש
ותקים על מלכותא ׃
לאחשדרפניא מאה
ועשרין די להון בכל
מלכותא ועבא מנהון ׃
סרכין תלתא די דניאל
חד מנהון די להון ׃
אחשדרפניא אלין יהבין
להון טעמא ומלכא לא

להוא נזק׳ ארין דניאל ׃

מלכותה ויקרה הי עדיו ׃
מנה ומזבנו אנשא טריד
ולבבה עסחיותא שוי׳
ועם ערדיא מדורה ׃
עשבא בתורין וטעמונה
ומטל שמיא גשמה ׃
יצטבע ערדיזע ׃ דר
שליט אלהא עלוא ׃
במלכות אנשא ומן דזי
יעבה יתקים עליה ואנתה
ברה בלשאצר לא ׃
השפלת לבבך כל קבל
דיכל דנה ידעת׳ ׃ ועל
מרא שמיא התרומם
ולמאנא דיכיתה היתיו
קדמיך ואנתה ורבתנך
שגלך ולחנתך חמרא
שתין בהון ואלהין כספא
ודהבא נחשא פרזלא ׃
אעא ואבנא׳ לא חזין
ולא שמע עין ׃ ל׳ עין
שבחתון אלהא די׳ ׃
נשמתך בידה וכל ארחתך
לה לא הדרת באריזמן
קדמוהי שלחת פסא די׳
ולא וכתבא דנה רשים
ודנה כתבא די רשים מנא

מנא תקל ופרסין דנה
פשר מלתא מנא מנה
אלהא מלכותך והשלמה׳
תקל תקלתה במאזניא
והשתבחת חסיר׳ פרס
פריס מלכותך ויהיבת
למדי ופרס באתין ׃
אמר בלשאצר והלבישו
לדניאל ארגונא וחמונכא
די דהבא על עוארה ׃
והכרזו עלוהי די להוא
שליט תלתא במלכותא׳
בה בליליא קטיל ׃
בלאשצר מלכא כשדיא׳
ודריוש מדיא קבל ׃
מלכותא כבר שנין שתין
ותרתין שפר קדם דריוש
ותקים על מלכותא ׃
לאחשדרפניא מאה
ועשרין די להון בכל
מלכותא ועבא מנהון ׃
סרכין תלתא די דניאל
חד מנהון די להון ׃
אחשדרפניא אלין יהבין
להון טעמא ומלכא לא

להוא נזק׳ ארין דניאל ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

תלתין לחזמנך מלכא
יתרמא לגב ארויותא
כען מלכא תקים אסרא
ותרשם כתבא די לא ל
לחשנה כדתמדי ופרס
די לא תעדא כל קבל
דנה מלכא דריש רשם
כתבא ואסרא ודניאל
כדי ידע די שים כתבא
על ליבתה וכיון פתיחן
לה בעליתה נגה ירושלם
וזמנין תלתה ביומא הוא
ברך על רבכותה ומצלא
ומודא קדם אלהה כ״ל
קבל דיהוה עבד מן קדם
קדמת דנך אדין
גברייא אלך הרגשו
וחשכחו לדניאל בעא
ומתחנן קדם אלהה
באדין קריבו ואמרין קדם
מלכא על אסר מלכא
הלא אסרר שמת דן כל
אנש די יבעה מן כל אלה
ואנש עד יומין תלתין
לחזמנך מלכא יתרמא
לגב ארויותא ענה מלכא
ואמר יציבא מלתא כדת

מדי ופרס די לא תעדא
באדין ענו ואמרין קדם
מלכא די דניאל דן מן בני
גלותא די יהוד לא שם
עלך מלכא טעם ועל
אסרא די רשמת זמנין
תלתה ביומא בעא בעותה
אדין מלכא כדי מלתא
שמע שגיא באש עלוהי
ועל דניאל שם כל ש
לשזבותה ועד מעלי
שמשא הוא מתדר
לה עלוהי באדין גברייא
אלך הרגשין על מלכא
ואמרין למלכא על מלכא
דידת למדי ופרס די כל
אסר וקים די מלכא
יחקים לא להשנה באדין
מלכא אמר והיתו לדניאל
ורמו לגב די ארויות א
ענה מלכא ואמר לדניאל
אלהך די אנת פלח לה
בתדיר הוא ישיזבנך
והיתית אבן חדה ושמת
על פם גבא וחתמה מלכא
בעזקתה וב עזקת רברבנשי
די לא תשנא עלוי ברניאל

אדין מלכא למלכא לזיכלן
ובתתות ורחון לאתנעל
קדמוהי ושנתה נדת
עלוהי באדין מלכא
בשפרפרא יקום בנגהא
ובחתבהלה לגבא די
ארויותא אזל וכמקרבה
לגבא לדניאל בקל עעיב
זעק ענה מלכא ואמר
לדניאל דניאל עבד ל
אלהך די אנת
פלח לה בתדירא הוכל
לשזבותך מן ארויותא
אדין דניאל עם מלכא
מלל מלכא לעלמין חי
אלהי שלח מלאכה
וסגר פם ארויותא ולא
חבלוני כל קבל די קדמוהי
זכות שתכחת לי ואף
קדמיך מלכא חבולה
לא עבדת באדין מלכא
שגיא טאב עלוהי ולדניאל
אמר להנסקה מן גבא
והסקק דניאל מן גבא
וכל חבל לא אתכחת
די הימן באלהה ואמר
מלכא והיתו גברייא אלך

ולוה מל״ הי״ ב״ פ״ א מיבמין דיאבן בל ולוכא: ב״ בעא ב חדיטיא וחד סיל ה״ ומישטרון ב״ע ומיאנון
בעא בעותה: פ״ בדבר בדמות בדמוי בלוחה בילוחה אלין רפ״ בלע ושאר בתי ומפרשים ברבי דגשין: ס״

אסונא ומדשיא ואמין רעין עדיקה דגנטר
ומעד דמד וכל חדוחה למן ברל: ס״

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

חיוהא ב׳ רימונה וחיוא מרשיעא מן כל חיוהא ושאר חיוהא אלין חיוהא רבי׳ בשבעה׳ ס׳ הבר ל׳ חס׳ ע׳ ומ׳ דהבר מ׳ שיסה עשרה רבון ומתן לעבדוהי בית ישראל ב׳ בר חבר רבון׳ ס׳ / קטרא לא בטלא תולת לעל.

קדיב ב׳ קדיש׳ ומימרה פלג קדיש לשעבוא דכל שמיא דשמיא דמרא קדישין׳ ס׳

ואר כה בחיוי והיבת להון
עד זמן ערן חזה חוית
בחזוי ליליא ואר ו עס
ענני שמיא כבר אנש
אתה הוה ועד עתיק
ומיא מטה וקדמוהי
הקרבוהי ולה יהיב
שלטן ויקר ומלכן וכל
עממיא אמיא ולשניא
להפלחון שלטנה שלטן
עלם דילא יעדה ומלכותה
דילא תתחבל
אתברית רוחי אנה דניאל
בגוא נדנה וחזוי ראשי
יבהלני קרבת עלי חדמן
קאמיא ויציבא אבעא
מנה עלכל דנה ואמרלי
ופשרמליא יחודענני
אליו חיותא רבתא די
אנין ארבע ארבעה
מלכין יקומון מן ארעא
ויקבלון מלכותא קדישי
עליונין ויחסנון מלכותא
עד עלמא ועד עלם
עלמיא אדין עבית
ליצבא על חיותא ארביעיתא
דיהות שניה מן כל חון דחילה
יתירה שניה דיפרזל וטפריה

ודינא יתב ושלטנה
יהעדון ולה שמרה ולהובדה
עד סופא ומלכותה
ושלטנא ורבותא די
מלכות תחות כל שמיא
יהיבת לעם קדישי עליונין
מלכותה מלכות עלסוכל
שלטניא להפלחון
ויש תמעון עד כה סופא
דימלתא אנה דניאל שגיא
רעיוני יבהלנין ויי׳ שתון
עלי ומלתא בי בינטרת

בשנת שלוש למלכות
בלאש ער המלך חזון
נראה אלי אני דניאל
אחרי הראה אלי בתחלה
וארא בחזוניה בראתי
ואני שושן הבירה אשר
בעילם המדי ה וארא בן
בחזון ואני הייתי על אובל
אולי ואשא עיני וארא
והנה איל אחד עמד לפני
האבל ולו קרנים וה קרנים
גבהות וה אחת גבהה מן
השנית והגבהה עלה
באחרנה ראיתי אתה איל

ישרגא ב׳ בפל ה׳ חד בל ג׳ ומלכי רבעאה מן ארעא מלכות מלכותא דהדין ואתקנו בלי א מלכ׳ ויהיבו ליה׳ ס׳

רבן ב׳ ומימרה אלמא רבן רב חזה חויה וקרנא דבן עבדא קדיב׳ ס׳ אמא ב׳ בטל ה׳ וחד בלא עד דיאמר בר זלבנא אתה עליהון ורחב ששוא׳ ס׳ הנריגוי ב׳ קדיש׳ ומימרה הנריאה אלי בוחלה הבי׳ אתראלה סעמיה׳ ס׳

מנגחמה ועפונה ונגבה
והלחות לא עמדו לפניו
ואזמל ציל מיהו ועשה
כרעיו והגדיל ואביחיתו
מבין וחנה צפיר העזים
באמו הרב על פניכל
הארץ ואזנו נעבארץ
והיעפיר קרן חזות בין עיניו
ובא עד האילבעל
הקרנים אשר ראיתי עמד
לפני האבל וירץ אליו
בחמת כחו וראיתו מגיע
אעל האיל ויתמרמר אליו
ויך את האיל ושבר את
שתי קרניו ולא היה כח
באיל לעמד לפניו ושליכהו
ארצה וירמסהו ולא היה
מציל לאיל מידו ועפר
העזים הגדיל עד מאד
וכעצמו נשברה הקרן
הגדולה ותעלנה חזות
ארבעת תחתיה לארבע
רוחות השמים ומן האחת
מהם יצא קרן אחת
מצעירה ותגדל אל
הנגב ואל המזרח ואל
הצבי ותגדל עד צבא

ובכאן נ׳ ומזמה ומזו אזל ומלך ובבאו ויצא
עבר ומחדש אינו עמדי: שבלה ב׳ ומעלה פרוד
מלל אנשי:

ויצא נ׳ מבחרין לשון בקצה ובקלי לשון זכר ומיומר, ומעני ש׳ יצא כי אש ויצא דומיה ר׳ בעבודה: ה׳ מילון
בקרי מקדים ומאחר ומשמה ודרדף בת ר׳ עפרה ומכל בת ומחכין בפסי ומשכבא דזאבר ומהוב דרעל שדי: ס׳

המידבר ה׳ ומשלב כי פי אלקוחובאות אלה
כי אני חזא לפלוחי המדבר: ס׳

השמים ותפל ארצה המן
הצבא ומן הכוכבים
ותרמסם ועל שרת הצבא
הגדיל וממנו חריס התמיד
והשלך מכון מקדשו
וצבא תנתן על התמיד
בפשע ותשלך אמת
ארצה ועשתה והצליחה
ואשמעה אחד קדוש
מדבר ויאמר אחד קדוש
לפלמוני המדבר עד מתי
החזון התמיד והפשע
שמם תת וקדש וצבא
מרמס ויאמר אלי עד
ערב בקר אלפים ושלש
מאות ונצדק קדש
ויהי בראתי אני דניאל
את החזון ואבקשה בינה
והנה עמד לנגדי כמראה
גבר ואשמע קול אדם
בין אולי ויקרא ויאמר
גבריאל הבן לחזן את
המראה ובא אצל עמדי
ובבאו נבעתי ואפלה על
פני ויאמר אלי הבן בן
אדם כי לעת קץ החזון
ובדברו עמי ירדמתי על

פני ארצה ויגע בי ויעמידני
על עמדי ויאמר הנני
מודיעך את אשר יהיה
באחרית הזעם כי למועד
קץ הא׳ אשר ראיתה
בעל הקרנים מלכי מדי
ופרס והצפיר השעיר מלך
יון והקרן הגדולה אשר
בין עיניו הוא המלך
הראשון והנשברת ועמדה
ארבע תחתיה ארבע
ממלכות מגוי יעמדו לא
בכחו ובאחרית מלכותם
כהתם הפשעים יעמד
מלך עזפנים ומבין חידות
ועצם כחו ולא בכחו
ונפלאות ישחית והצליח
ועשה והשחית עצומים
ועם קדשים ועל שכלו
והצליח מרמה בידו ובלבבו
יגדיל ובשלוה ישחית רבים
ועל שר שרים יעמוד ובאפס
לא ישבר ומלאה הערב
והבקר אשר נאמר אמת
חזא ואתה סתם החזון כי
לימים רבים ואני דניאל
נחליתי ונחליתי ימים ואקום
ואעשה את מלאכת המלך

ובבאו נ׳ ומזמה ומזו אזל ומלך ובבאו ויצא
עבר ומחדש אינו עמדי: שבלה ב׳ ומעלה פרוד
מלל אנשי:

לעת ע׳ רמ׳ ומשמה ומרמיה ומנמיה ומשמה ומשמה ומשמ

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ירמיה ל׳ ושיבתיו משפטיו בשפטיו וחזיאל לחזדיה • וכול עמרא ומן בראשית מלכות ידינו
עבי רעוה לסדר לא בעמרה: ס ולנו ב׳ ושיבתיו לא קדאתי ומסגדיו בשה וחמס: ס: לאדמה למלכות לשרתו
כמ׳ זמן קדי לאעדה ולשדרנו: ס:

ושק ב׳ ושיבתיו ושק אשיש בפחתם ושק
ואפר יציע הלוה בעם ושק ואמר: ס: ס/

ל וְאִשְׁתּוֹמֵם עַל־חֲמַרְאֶה
ואזמביז
בְּשַׁנַּת אַחַת לְדָרְיָוֶשׁ בֶּן
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ מִזֶּרַע מָדָי׃
ל אֲשֶׁר הֻמְלַךְ עַל מַלְכוּת
כַּשְׂדִּים׃ בְּשַׁנַּת אַחַת
לְמָלְכוֹ אֲנִי דָנִיֵּאל בִּינוֹתִי
בַּסְּפָרִים מִסְּפַר הַשָּׁנִים׃ ל
אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל ל
יִרְמְיָה הַנָּבִיא לְמַלֹּאת׃ ל
לְחָרְבוֹת יְרוּשָׁלִַם שִׁבְעִים
שָׁנָה׃ וָאֶתְּנָה אֶת־פָּנַי אֶל
אֲדֹנָי הָאֱלֹהִים לְבַקֵּשׁ׃ ל
תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים בְּצוֹם וְשַׂק
וָאֶפֶר׃ וָאֶתְפַּלְלָה לַיהוָה ל
אֱלֹהַי וָאֶתְוַדֶּה וָאֹמַרְה אָנָּא
אֲדֹנָי הָאֵל הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאֹהֲבָיו
וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָיו חָטָאנוּ
וְעָוִינוּ וְהִרְשָׁעְנוּ וּמָרְדְנוּ
וְסוּר מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ׃
וְלֹא שָׁמַעְנוּ אֶל־עֲבָדֶיךָ׃
הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר דִּבְּרוּ׃
בְּשִׁמְךָ אֶל־מְלָכֵינוּ שָׂרֵינוּ
וַאֲבֹתֵינוּ וְאֶל־כָּל־עַם הָאָרֶץ׃
לְךָ אֲדֹנָי הַצְّדָקָה וְלָנוּ בֹשֶׁת
הַפָּנִים כַּיּוֹם הַזֶּה לְאִישׁ׃

יְהוּדָה וְלִיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם
וְלְכָל־יִשְׂרָאֵל הַקְּרֹבִים׃
וְהָרְחֹקִים בְּכָל־הָאֲרָצוֹת׃
אֲשֶׁר הִדַּחְתָּם שָׁם בְּמַעַל
אֲשֶׁר מָעֲלוּ־בָךְ׃ יְהוָה לָנוּ
בֹּשֶׁת הַפָּנִים לְמַלְכֵינוּ׃
לְשָׂרֵינוּ וְלַאֲבֹתֵינוּ׃ אֲשֶׁר
חָטָאנוּ לָךְ׃ לַאדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
הָרַחֲמִים וְהַסְּלִחוֹת כִּי מָרַדְנוּ
בוֹ׃ וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ לָלֶכֶת בְּתוֹרֹתָיו׃
אֲשֶׁר נָתַן לְפָנֵינוּ בְּיַד עֲבָדָיו
הַנְּבִיאִים׃ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עָבְרוּ
אֶת־תּוֹרָתֶךָ וְסוֹר לְבִלְתִּי׃
שְׁמֹעַ בְּקֹלֶךָ וַתִּתֶּךְ עָלֵינוּ
הָאָלָה וְהַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר׃
כְּתוּבָה בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֶבֶד׃
הָאֱלֹהִים כִּי חָטָאנוּ לוֹ׃ וַיָּקֶם
אֶת־דְּבָרָיו אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלֵינוּ
וְעַל שֹׁפְטֵינוּ אֲשֶׁר שָׁפְטוּנוּ
לְהָבִיא עָלֵינוּ רָעָה גְדֹלָה׃
אֲשֶׁר לֹא נַעֲשְׂתָה תַּחַת כָּל
הַשָּׁמַיִם כַּאֲשֶׁר נַעֲשְׂתָה׃
בִּירוּשָׁלִַם כַּאֲשֶׁר כָּתוּב׃
בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אֶת כָּל־הָרָעָה
הַזֹּאת בָּאָה עָלֵינוּ וְלֹא חִלִּינוּ
אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָשׁוּב

מֵעֲוֹנֵנוּ וּלְהַשְׂכִּיל בַּאֲמִתֶּךָ׃
וַיִּשְׁקֹד יְהוָה עַל־הָרָעָה
וַיְבִיאֶהָ עָלֵינוּ כִּי־צַדִּיק יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר
עָשָׂה וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקֹלוֹ׃
וְעַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר
הוֹצֵאתָ אֶת־עַמְּךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וַתַּעֲשֶׂה־לְךָ
שֵׁם כַּיּוֹם הַזֶּה חָטָאנוּ רָשָׁעְנוּ׃
אֲדֹנָי כְּכָל־צִדְקֹתֶךָ יָשֹׁב נָא
אַפְּךָ וְחֲמָתְךָ מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלִַם
הַר־קָדְשֶׁךָ כִּי בְחַטֹּאתֵינוּ׃
וּבַעֲוֹנוֹת אֲבֹתֵינוּ יְרוּשָׁלִַם
וְעַמְּךָ לְחֶרְפָּה לְכָל־סְבִיבֹתֵינוּ׃
וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ׃ אֶל
תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶת־תַּחֲנוּנָיו׃
וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל־מִקְדָּשְׁךָ׃
הַשָּׁמֵם לְמַעַנְךָ אֲדֹנָי׃ הַטֵּה
אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע׃ פְּקַח
עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר
אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ׃ כִּי
לֹא עַל־צִדְקֹתֵינוּ׃ אֲנַחְנוּ
מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי
עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ אֲדֹנָי
שְׁמַעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי
חֲקֵב שִׁבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר
לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי־שִׁמְךָ

נקרא על עירך ועל עמך
ושוד אני מדבר ומתפלל
ומתודה חטאתי וחטאת
עמי ישראל ומפיל תחנתי
לפני יהוה אלהי על הר
קדש אלהי ועוד אני
מדבר בתפלה והאיש
גבריאל אשר ראיתי בחזון
בתחלה מעף יעף נגע
אלי כעת מנחת ערב
ויבן ודבר עמי ויאמר הנה
עתה יצאתי להשכיל
בינתך בתחלת תחנוניך
יצא דבר ואני באתי
להגיד כי חמודות אתה
בן
בדבר והבן במראה שבעים
שבעים נחתך על עמך
ועל עיר קדשך לכלא
חטא
חטאות
ולכפר עון ולהביא עדק
עלמים ולחתם חזון ונביא
ולמשח קדש קדשים
ותדעות ושכל מוצא
דבר להשיב ולבנות
ירושלים עד משיח נגיד
שבעים שבעה ושבעים
ששים ושנים תשוב

ונבנתה רחוב וחרוץ ובעתק
העתים ואחרי שבעים
ששים ושנים יכרת משיח
ואין לו והעיר והקדש
ישחית עם נגיד הבא ויקצו
בשטף ועד קץ מלחמה
נחרצת שממות והגביר
ברית לרבים שבוע אחד
וחצי השבוע ישבית זבח
ומנחה ועל כנף שקוצים
משמם ועד כלה ונחרצה
תתך על שמם
בשנת שלוש לכורש מלך
פרס דבר נגלה לדניאל
אשר נקרא שמו בלטשאצר
ואמת הדבר וצבא גדול
והבן את הדבר ובינה לו
במראה בימים ההם אני
דניאל הייתי מתאבל
שלשה שבעים ימים לחם
חמודות לא אכלתי ובשר
ויין לא בא אלי וסוך לא
סכתי עד מלאת שלשת
שבעים ימים
וביום עשרים וארבעה
לחדש שהר הוא ואני הייתי
על יד התנהר הגדול הוא

תדקל ואשא את עיני
ואראה והנה איש אחד
לבוש בדים ומתניו חגרים
בכתם אופז וגויתו
כתרשיש ופניו כמראה
ברק ועיניו כלפידי אש
וזרעתיו ומרגלתיו בעין
נחשת קלל וקול דבריו
כקול המון וראיתי אני
דניאל לבדי את המראה
והאנשים אשר היו עמי לא
ראו את המראה אבל
חרדה גדלה נפלה עליהם
ויברחו בהחבא ואני
נשארתי לבדי ואראה את
המראה הגדלה הזאת ולא
נשאר בי כח והודי נהפך
עלי למשחית ולא עצרתי
כח ואשמע את קול דבריו
וכשמעי את קול דבריו
ואני הייתי נרדם על פני
ופני ארצה והנה יד נגעה
בי ותני עני על ברכי וכפות
ידי ויאמר אלי דניאל איש
חמודות הבן בדברים אשר
אנכי דבר אליך ועמד על
עמדך כי עתה שלחתי

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אליך ודברו עמי את
הדבר הזה עמדתי מרעיד
ויאמר אלי אל תירא
דניאל כי מן היום הראשון
אשר נתת את לבך להבין
ולהתענות לפני אלהיך
נשמעו דבריך ואני באתי
בדברך ושר מלכות פרס
עמד לנגדי עשרים ואחד
יום והנה מיכאל אחד השרים
הראשנים בא לעזרני ואני
נותרתי שם את מלכי
פרס ובאתי להבינך את
אשר יקרה לעמך באחרית
הימים כי עוד חזון לימים
ובדברו עמי כדברים האלה
נתתי פני ארצה ונאלמתי
והנה כדמות בני ארם נגע
על שפתי ואפתח פי
ואדברה ואמרה אל העמד
לנגדי אדני במראה נהפכו
עצבי עלי ולא עצרתי כח
והיך יוכל עבד אדני זה
לדבר עם אדני זה ואני
מעתה לא יעמד בי כח
ונשמה לא נשארה בי
ויסף ויגע בי כמראה אדם

ויחזקני ויאמר אל תירא
איש חמדות שלום לך
חזק וחזק כדברו עמי
התחזקתי ואמרה דבר
אדני כי חזקתני ויאמר
הידע תדע למה באתי אליך
ועתה אשוב להלחם עם
שר פרס ואני יוצא והנה
שר יון בא אבל אגיד לך
את הרשום בכתב אמת
ואין אחד מתחזק עמי על
אלה כי אם מיכאל שרכם

ואני בשנת אחת לדריוש
המדי עמדי למחזיק
ולמעוזלו ועתה אמת
אגיד לך הנה עוד שלשה
מלכים עמדים לפרס
והרביעי יעשיר עשר הון
מכל ובחזקתו בעשרו יעיר
הכל את ממלכות יון ויעמד
מלך גבור ומשל ממשל
רב ועשה כרצונו וכעמדו
תשבר מלכותו ותחלק
לארבע רוחות השמים
ולא לאחריתו ולא כממשלו
אשר משל כי תנתש מלכותו

ולאחרים מלבד אלה
ויחזק מלך הנגב ומן שרון
ויחזק עליו ומשל ממשל
רב ממשלתו ולקץ שנים
יתחברו ובת מלך הנגב
תבוא אל מלך הצפון
לעשות מישרים ולא
תעצר כוח הזרוע ולא יעמד
וזרעו ותנתן היא ומיולדיה
והילדה ומחזקה בעתים
ועמד מנצר שרשיה כנו
ויבא אל החיל ויבא במעוז
מלך הצפון ועשה בהם
והחזיק וגם אלהיהם עם
נסכיהם עם כלי חמדתם
כסף וזהב בשבי יבא
מצרים והיא שנים עמד
ממלך הצפון ובא במלכות
מלך הנגב ושב אל אדמתו
ובניו יתגרו ואספו המון
חילים רבים ובא בוא ישטף
ועבר ושב ותגרו עד
מעזתו ויתמרמר מלך
הנגב ויצא ונלחם עמו עם
מלך הצפון ויעמיד המון
רב ונתן ההמון ביד ונשא
ההמון ורום לבבו והפיל

ולא יכלנא ל׳ ומימרהון ושבורו כשבר נבל
והשיבומון למעבד ארעא שראיתי ישראל. ס׳

אחדיים ל׳ ומימרהון ריחי כל האדרע ושבול עמה כמלכי אחדיים ישמדי עלבנו: ואחד ואחד לאחדיהם: ס׳
וישיר ג׳ דפרי ישא ואחד פניו ויחי ידו עד נפטן אפרא לדרך פטן פניו: ס׳ ויעש ב׳ אדני ישמלך חבב: אלהי:

רב אות ולא יעוז׳ ושב׳
מלך הצפון והעמיד ש׳
המון רב מזהר אשון ש׳
ולקץ העתים שנים יבוא
בוא בחיל גדול וברכוש
רב ובעתים ההם רבים
יעמדו על מלך הנגב ש׳
ובנו פריצי עמך ינשאו
להעמיד חזון ונכשלו׳ ש׳
ובא מלך הצפון וישפך
סלל ולכד עיר מבצרות
וזרעות הנגב לא יעמדו׳
ועם מבחריו אין כח לעמד׳
ועשה הבא אליו כרצונו
ואין עומד לפניו ויעמד
בארץ הצבי ומלה בידו׳ ש׳
וישם פניו לבוא בתקף ש׳
כל ממלכותו וישרים עמו
ועשה ובת הנשים יתן לו
להשחיתה ולא תעמד ולא
לו תהיה׳ וישב פניו לאיים
ולכד רבים והשבית קצין
חרפתו לנבלתו׳ ש׳
ישוב לו׳ וישם פניו למעוזי
ארצו ונכשל ונפל׳ ולא
ימצא׳ ועמד על כנו׳ ש׳
מעבר נוגש הדר ממלכות

ובימים אחרים ישכב ש׳
ולא באפים ולא במלחמה׳
ועמד על כנו נבזה ולא
נתנו עליו הוד מלכות ש׳
ובא בשלוה והחזיק ש׳
מלכות בחלקלקות׳ ש׳
וזרעות השטף ישטפו
מלפניו׳ ושברו וגם נגיד
ברית׳ ומן התחברות ש׳
אליו׳ ועשה מרמה׳ ועלה
ויעצם במעט גוי׳ בשלוה
ובמשמני מדינה׳ יבוא ש׳
ועשה אשר לא עשו ש׳
אבתיו׳ ואבות אבתיו ש׳
בזה׳ ושלל׳ ורכוש׳ לרבים׳
ובזור׳ על מבצרים׳ יחשב
מחשבתיו׳ ועד עת׳ ויעל
בחזו׳ ולבבו׳ על מלך הנגב ש׳
בחיל גדול׳ ומלך הנגב ש׳
יתגרה׳ למלחמה בחיל גדול
ועצום עד מאד׳ ולא יעמד
כי יחשבו עליו מחשבות׳
ואכלי פתבגו׳ ישברוהו׳ ש׳
וחילו׳ ישטוף ונפלו חללים
רבים׳ ושניהם המלכים ש׳
לבבם למרע׳ על שלחן׳
אחד כזב ידברו׳ ולא תצלח

פיעוד קץ למועד׳ וישב
ארצו ברכוש גדול׳ ולבבו
על ברית קדש׳ ועשה׳ ושב
לארצו׳ למועד׳ ישוב ש׳
ובא בנגב׳ ולא תהיה ש׳ ל
כראשונה׳ ולאחרונה׳ ובאו
בו ציים כתים׳ ונכאה׳ ושב
ונעצב על ברית קדש ש׳
ועשה׳ ושב׳ ונבן׳ על עזבי
ברית קדש׳ וזרעים׳ ממנו
יעמדו׳ וחללו המקדש׳
המעוז׳ והסירו התמיד ש׳
ונתנו השקץ משומם׳
ומרשיעי ברית יחניף ש׳
בחלקות׳ ועם ידעי אלהיו
יחזקו׳ ועשו׳ ומשכילי עם
יבינו׳ לרבים׳ ונכשלו בחרב
ובלהבה בשבי׳ ובבזה׳ ימים׳
ובהכשל׳ יעזרו עזר מעט
ונלוו׳ עליהם רבים ש׳ ל
בחלקלקות׳ ומזחמשכילים
יכשלו׳ לצרוף בהם׳ ולברר
ולהלבן׳ עד עת קץ כי עוד
למועד׳ ועשה כרצונו׳ ש׳
המלך׳ ויתרומם׳ ויתגדל ש׳
על כל אל׳ על אל אלים
ידבר נפלאות׳ ויצליח׳ עד

כרעני ל׳ חס בלוש׳ ומזמ׳ ובר׳ענם עקרו שרגלי׳ענו לפנו יחוה ואני ראיתי׳ ורעשתם כרעני׳ ומל לרעבם
דמרוש׳ ולא יחוה׳ ה׳ ומרמנו׳ ומה׳ סלוכבם לכם ומקמכ ר׳ ומחוה עדיהם׳ מחול למטרד׳ ואוכ לי לגרעים
לחם לגוש׳ מלוים בראשם׳ ובאחרונה׳ ס׳

למרעבב׳ ומימרהון אבשלום עם אביהון
ושמחהו׳ ומלכים לבבם׳ ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויאשיהו ו׳ ושמונה עשרה שנה בשנת שמונה עשרה למלך יאשיהו חג הפסח לה׳ בירושלים׃ ויזבחו הפסח ביום ארבעה עשר לחדש׃ ויעמדו הכהנים על משמרתם ויכינו לעבודת בית יהוה׃ ויאמר לכהנים הלוים המבינים לכל ישראל הקדשים לה׳ אלהיכם

West Semitic Research Project
© Bruce E. Zuckerman
Centimeters

סכום המשקים שלפר
שלש מאות וחמשים
ושבעה: ס׳

ובשנת אחת לכורש
מלך פרס לכלות דבר
יהוה מפי ירמיהו עוד
יהוה את רוח כרש מלך
פרס ויעבר קול בכל
מלכותו וגם במכתב
לאמר כה אמר כרש
מלך פרס כל ממלכות
הארץ נתן לי יהוה אלהי
השמים והוא פקד עלי
לבנות לו בית בירושלם
אשר ביהודה מי בכם
מכל עמו יהי אלהיו עמו
ויעל לירושלם אשר
ביהודה ויבן את בית יהוה
אלהי ישראל הוא
האלהים אשר בירושלם
וכל הנשאר מכל המקומות
אשר הוא גר שם ינשאהו
אנשי מקמו בכסף וביהב
וברכוש ובבהמה עם
הנדבה לבית האלהים
אשר בירושלם ויקומו

ראשי אבות ליהודה
ובנימן והכהנים והלוים
לכל העיר האלהים את
רוחו לעלות לבנות את
בית יהוה אשר בירושלם
וכל סביבותיהם חזקו
בידיהם בכלי כסף בזהב
ברכוש ובבהמה ובמגדנות
לבד על כל התנדב
והמלך כורש
הוציא את כלי בית יהוה
אשר הוציא נבוכדנצר
מיהוש כוותנם בבית
אלהיו ויוציאם כורש
מלך פרס על יד מתרדת
הגזבר ויספרם לששבצר
הנשיא ליהודה ואלה
מספרם אגרטלי זהב
שלשים אגרטלי כסף
אלף מחלפים תשעה
ועשרים כפורי
זהב שלשים כפורי
כסף משנים ארבעה
מאות ועשרה כלים
אחרים אלף כל
כלים לזהב ולכסף חמשת
אלפים וארבע מאות

זכלה עלה ששבצר
עם העלות הגולה מבבל
לירושלם
ואלה בני המדינה העלים
משבי הגולה אשר הגלה
נבוכדנצר מלך בבל
לבבל וישובו לירושלם
ויהודה איש לעירו
אשר באו עם זרבבל
ישוע נחמיה שריה
רעליה מרדכי בלשן
מספר בגוי רחום בענה
מספר אנשי עם ישראל
בני פרעש
אלפים מאה שבעים
ושנים בני שפטיה
שלשמאות שבעים
ושנים בני ארח
שבעמאות חמשה
ושבעים בני פחת
מואב לבני ישוע ויואב
אלפים שמנה מאות
ושנים עשר בני
עילם אלף מאתים
חמשים וארבעה
בני זתוא תשע
מאות וארבעים וחמשה

ויהוה אלהי השמים ו׳ ומימכחון ואשמנבר אשר לקחנו ואזלו וחזרו ואמרו לרשמן בא מרש כרש: ס׳ ויקרמו ס׳ מל
ומלכמו בביתי בבקל שרי מדאבל קדמו לבי ישראל דיקה בבשרם כל גרש חדל וחמול ראשרי מאבות על עמרם: ס׳

לבית האלהים ב׳ ומימטחון והבירבו לבית
עם מבית לבית האלהים: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ירמיה ואלה אשר חגלה לבבל וישובו לירושלם ויהודה איש בארו שרוה ויעלו מספר בני ישראל: ס: באו
בסיה אלה אשרי חגלה וישובו לירושלם ולויהודה ובאלו עזרשי ויעלו מימי מסתיות בני נחום: ס: ס:

אלף מאתים ג׳ וחמשים ושלש עמדו
משחרר בירמיה ועלו עם עלו משחרר בבל: ס:

ב בני זבי שבע
מאות ושלשים:
בני בבי ששמאות
ארבעים ושנים:
ג בני בכי ששמאות
עשרים ושלשה:
בני עזגד אלף
מאתים עשרים ושנים:
בני אדונקם ששים
מאות ששים ושלשה:
בני בגוי אלפים
חמשים ושלשה:
בני עדין ארבע
מאות חמשים וארבעה:
בני אטר ליחזקיה
תשעים ושמנה:
בני בצי שלש
מאות עשרים ושלשה:
בני יורה מאה
ושנים עשר:
בני חשם מאתים
עשרים ושלשה:
בני גבר תשעים
וחמשה: בני בית
לחם מאה עשרים:
ושלשה: אנשי
נטופה חמשים וששה:

אנשי ענתות מאה
עשרים ושמנה:
בני עזמות
ארבעים ושנים:
ג בני קריתערים
כפירה וברות שבע
מאות וארבעים ושלשה:
בני הרמה וגבע
ששמאות עשרים:
ואחד: אנשי מכמס
מאה עשרים ושנים:
אנשי בית אל
ד והעי מאתים עשרים:
ושלשה: בני נבו
חמשים ושנים:
בני מגבישמאה
חמשים וששה:
בני עילם אחר
ו אלף מאתים חמשים:
ואר בעו: בני חרם
שלשמאות ועשרים:
בני לד חדיד ואונו
שבעמאות עשרים:
וחמשה: בני יריחו
שלשמאות ארבעים
וחמשה: בני סנאה
שלשת אלפים ושש:

מאות ושלשים:
ד הכהנים: בני
ידעיה לבית ישוע תשע
מאות שבעים ושלשה:
בני אמר אלף
חמשים ושנים:
ה בני פשחור אלף
מאתים ארבעים ושבעה:
בני חרם אלף
ושבעה עשר:
ו הלוים בני ישוע
וקדמיאל לבני הודויה
שבעים וארבעה:
ז המשררים בני
אסף מאה עשרים ושמנה:
בני השערים בני שלום
בני אטר בני טלמון בני
עקוב בני חטיטא בני
שובי הלמאה שש ושלשים
ותשעה:
ח הנתינים בני
ציחא בני
חשופא בני
ט טבעות בני
קרס בני
סיעהא בני

ע׳ינינו קדמיה בני גבר בני וריה ביום לחם חרם ושבעה עשר בני לה עשרים וחמשה: ס: בעינינו שנים בני בבעון בני חריף מאשי ביום לחם חרים שבעה עשר בני לה
ועשרים ואחד: ס: בעינו קדמי בעלול פרידא בפרשים לחזקיה ולחזקיה ומיאל הודויה אמרי אדון אמר מי יראני מי שהא בני קרמיה עדיה בעינו בעלי בעלוה פרידא
בפי ששים לחזקיה לקרמי אל הודויה אמרי אדון ואמרי בגרצא סיעה
אנשי קדמוני עדיה: ס:

הבמחנה אם במבצרים׃ ראם ומנו לערב ואת אחב משפטי אבי חרדים אבי וכיכר אם יגעו שדי אם
מישראל חס וחבריו׃ ס׃ קדיליה עבד עמדכרן לאוריה דלמיה שרשוי׃ ומלך וכחדן לאוריה ומלרם ושלש׃

ויזריא ל׃ ומטמון אבשלום
במלו על שמלה וחבריו׃ ס׃

פדון׃ בני תמח׃ בני שמס אלה בקשובתם
לבנה בני בציח בני חמיתיחשיום ולאנמ צאו
חגבה בני חטיפא בני ויגאלו מזהכהנה ויאמר
עקוב׃ בני עבדי שלמה בני חתרשתא לחם אשר לא
חגב בני סטי בני יאכלו מקדש הקדשים
שמלי בני הספרת בני עד עמד כהן לאורים
חנן בני פרודא׃ בני ולתמים כי להקחל כאחד
גדל בני יעלה בני ארבע רבוא אלפים שלש
גחר בני דרקון בני מאות ששים׃ מלבד
ראיה׃ בני גדל׃ בני עבדיהם ואמהתיהם אלה
רצין בני שפטיה בני שבעת אלפים שלש
נקודא בני חטיל בני מאות שלשים ושבעה
גזם בני פכרת צבים בני ולהם משררים ומשררות
עזא בני אמי בלהנתינים ובני מאתים סוסיהם שבע
פסח בני עבדי שלמה שלשמאות מאות שלשים ושש
בסי׃ בני תשעים ושנים פרדיהם מאתים ארבעים
אסנה בני ואלהה עלים מתל וחמשה גמליהם ארבע
מעינים בני מלחתל חרשא כרובאדן מאות שלשים וחמשה
נפיסים בני אמרו לא יכלו להגיד בית חמרים ששת אלפים שבע
בקבוק בני אבותם זרעם אם מאות ועשרים׃
חקופא בני מישראל חם בני דליה ומן בשע
חרחור׃ בני בני טוביה בני נקודא ש ומן הכהנים
בצלות בני ששמאות חמשים ושנים׃
מחידא בני ומבני הכהנים בני
חרשא׃ בני חביה בני הקוץ בני ברזלי
ברקוס בני אשר לקח מבנות ברזלי הפל אבה זהב דרכמונים
סיסרא בני חגלעדי אשה ויקרא על בכסה נתנו לאוצר מנה
שש רבאות ואלף

מאחד ז קרי׳ ומרמ׳ ויבא אל קחלא אי דכון
קמון מבא בת־עטרות׃ ס׃

ובני ישראל הל׳ וחזקה וחזקן אמר ישרי מרשוי מרשוי ובמי מי בא מרוש נבון עשרים אמה ומקלל אשרי חסר מרשוי אשר
תכרו ותחשרע ויחד בכלהיה מחשרע מרשוי מרשוי נטעדו ומרשוי מרשוי הראחיה לבעכמס ומקרבינו בני יה
ויבע ואבריה׃ ס׃

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ירושלים׃ ח מל׳ ומתנה׳ וישבו כמשמר וישבו הרלשכות באמצע שלש ועשרה׃ ט: כמשפט ה׳ פשוט ומיל
ואמ׳ לבנו לישוב הדר ויראים ו׳ ועמדו כמשפט המלוכה כמיוטב׃ י:

ח׳ קמ׳ בלילש ודלבו ומשוא האכשיש כי אין בנו
ומלך שלמה׳ ענן אשר שבונו שלם׃ י: ט:

וְכֶסֶף מַנֶּס חֲמִשִּׁת
אֲלָפִים וְכָתֹנֶת כֹּהֲנִים מֵאָה׃
וַיַּשְׁבוּ הַכֹּהֲנִים
וְהַלְוִיִּם וּמִזֶּה עָם וְהַמְשֹׁרְרִים
וְהַשּׁוֹעֲרִים וְהַנְּתִינִים בְּעָרֵיהֶם
וְכָל יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵיהֶם׃
וַיְהִי הַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
בֶּעָרִים׃ וַיֵּאָסְפוּ
הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל
יְרוּשָׁלִָם׃ וַיָּקָם
יֵשׁוּעַ בֶּן יוֹצָדָק וְאַחָיו
הַכֹּהֲנִים וּזְרֻבָּבֶל בֶּן
שְׁאַלְתִּיאֵל וְאַחָיו וַיִּבְנוּ
אֶת מִזְבַּח אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
לְהַעֲלוֹת עָלָיו עֹלוֹת
כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ
הָאֱלֹהִים׃ וַיָּכִינוּ הַמִּזְבֵּחַ
עַל מְכוֹנֹתָיו כִּי בְאֵימָה
עֲלֵיהֶם מֵעַמֵּי הָאֲרָצוֹת
וַיַּעַל עָלָיו עֹלוֹת לַיהוָה
עֹלוֹת לַבֹּקֶר וְלָעָרֶב׃
וַיַּעֲשׂוּ אֶת חַג הַסֻּכּוֹת
כַּכָּתוּב וְעֹלַת יוֹם בְּיוֹם
בְּמִסְפַּר כְּמִשְׁפַּט דְּבַר יוֹם
בְּיוֹמוֹ וְאַחֲרֵיכֵן עֹלַת
תָּמִיד וְלַחֳדָשִׁים וּלְכָל

מוֹעֲדֵי יְהוָה הַמְקֻדָּשִׁים
וּלְכָל מִתְנַדֵּב נְדָבָה לַיהוָה׃
מִיּוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
הֵחֵלּוּ לְהַעֲלוֹת עֹלוֹת לַ
יהוָה וְהֵיכַל יהוָה לֹא יֻסָּד׃
וַיִּתְּנוּ כֶסֶף לַחֹצְבִים
וְלַחֲרָשִׁים וּמַאֲכָל וּמִשְׁתֶּה
וְשֶׁמֶן לַצִּידֹנִים וְלַצֹּרִים
לְהָבִיא עֵצֵי אֲרָזִים מִן
הַלְּבָנוֹן אֶלְיָפָה יָפוֹ כִּרְשִׁיוֹן
כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס עֲלֵיהֶם׃
וּבַשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְבוֹאָם
אֶל בֵּית הָאֱלֹהִים לִירוּשָׁלִָם
בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי הֵחֵלּוּ זְרֻבָּבֶל
בֶּן שְׁאַלְתִּיאֵל וְיֵשׁוּעַ בֶּן
יוֹצָדָק וְשָׁאָר אֲחֵיהֶם
הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְכָל הַבָּאִים
מֵהַשְּׁבִי יְרוּשָׁלִָם וַיַּעֲמִידוּ
אֶת הַלְוִיִּם מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וָמַעְלָה לְנַצֵּחַ עַל
מְלֶאכֶת בֵּית יהוָה׃
וַיַּעֲמֹד יֵשׁוּעַ בָּנָיו וְאַחָיו
קַדְמִיאֵל וּבָנָיו בְּנֵי יְהוּדָה
כְּאֶחָד לְנַצֵּחַ עַל עֹשֵׂה
מְלֶאכָה בְּבֵית הָאֱלֹהִים׃

בְּנֵי חֵנָדָד׃
בְּנֵיהֶם וַאֲחֵיהֶם הַלְוִיִּם׃
וַיִּסְדוּ הַבֹּנִים אֶת הֵיכַל יהוָה
וַיַּעֲמִידוּ הַכֹּהֲנִים מְלֻבָּשִׁים
בַּחֲצֹצְרוֹת וְהַלְוִיִּם בְּנֵי אָסָף
בְּמִצְלְתַּיִם לְהַלֵּל אֶת יהוָה
עַל יְדֵי דָוִיד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וַיַּעֲנוּ בְהַלֵּל וּבְתוֹדָה לַיהוָה
כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ עַל
יִשְׂרָאֵל וְכָל הָעָם הָרִיעוּ
תְרוּעָה גְדוֹלָה בְּהַלֵּל לַיהוָה
עַל הוּסַד בֵּית יהוָה׃
וְרַבִּים מַהַכֹּהֲנִים
וְהַלְוִיִּם וְרָאשֵׁי הָאָבוֹת
הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר רָאוּ אֶת
הַבַּיִת הָרִאשׁוֹן בִּיסָדוֹ זֶה
הַבַּיִת בְּעֵינֵיהֶם בֹּכִים בְּקוֹל
גָּדוֹל וְרַבִּים בְּתְרוּעָה
בְּשִׂמְחָה לְהָרִים קוֹל וְאֵין
הָעָם מַכִּירִים קוֹל תְּרוּעַת
הַשִّמְחָה לְקוֹל בְּכִי הָעָם
כִּי הָעָם מְרִיעִים תְּרוּעָה
גְדוֹלָה וְהַקּוֹל נִשְׁמָע עַד
לַמֶּרְחָק׃
וַיִּשְׁמְעוּ צָרֵי יְהוּדָה וּבִנְיָמִן
בְּיִבְנֵי הַגּוֹלָה בוֹנִים הֵיכָל
לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּגְּשׁוּ

ויקהל ב׳ ושימכון ויקהל נשמע בית פישר
ויקהל בשמע עבדי למריחקין׃ ט:

משוח איש האלהים ו׳ ושיכסון ויאצו הבריחים ויגשו בני יהודה ויעמידו על עמודיה בניו ויקרא אז ופלוה לעש
ויקרא ישרע׃ י: מהבתנים ה׳ ומולי ו׳ עמ מולך עשודי ובא אחד ויך חמרנים חזו המעבה׃ ב: וכל הבאים ב עלכן
לא ודרכו בחוט מחשבי ויגישלם׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

יה׳ סלא לא יקדי לי אשרי לא רעדה ברעוש מ״רעל לבלוח אשקל לא חפר ומיבי חרשי אפי לא מחביא אדמי
בכל מיומי לא דעו ויצרו יקטלני אחוריש בכפרה מ״רעדה דיבבל דצ פלגו וישראל לי אחריש ולו שכ דיבלי:

ראשי ואצוה לישראל ב ויבבל ונפ בידישלי
ומצו מחדיה ואד ישרי ואצוה לישראל
ראשוני ושמדוי ׃

אל זרבבל ואל ראשי
חאבות ואמרו להסנבנה
עמכם כי כבכם נלרוש ל
לא אלהיכם ולא אנחנו
נבחים מימי אסר חדון
מלך אשור המעלה אתנו
פה ויאמר להם זרבבל
וישוע ושאר ראשי
חאבות לישראל לא אלכם
ולנו לבנות בית לאלהינו
כי אנחנו יחד נבנה ליהוה
אלהינו כאשר צונו
המלך כורש מלך פרס ׃
ויהי עם הארץ מרפים ידי
עם יהודה ומבהלים אותם
לבנות וסכרים עליהם
יועצים להפר עצתם כל
ימי כורש מלך פרס ועד
מלכות דריוש מלך פרס
ובמלכות אחשורוש
בתחלת מלכותו כתבו
שטנה על יושבי יהודה
וירושלם ׃ ובימי
ארתחששתא כתב בשלם
מתרדת וטבאל ושאר
כנותו על ארתחששתא
מלך פרס וכתב הנשתון
כתוב ארמית ומתרגם
ארמית ׃
רחום בעל טעם ושמשי
סופר כתבו אגרת חדה
על ירושלם לארתחששתא
מלכא כנמא ארזי רחום
בעל טעם ושמשי סופרא
ושאר כנותהון דיניא
ואפרסתכיא טרפלאיא
אפרסיא ארכוי בבליא
שושנכיא דהואי עילמיא
ושאר אגליא די מגלי
אסנפר רבא ונקירא
והותב המו בקריה די ש
שמרין ושאר עברנהרה
וכענת ידנה פר שגו אגרתא
די שלחו עליהי על
ארתחששתא מלכא
עבדיך אנשי עבר נהרה
וכענת ׃
ידע להוא למלכא די
יהודיא די סלקו מלותך
עלנא אתו לירושלם
קריתא מרדתא ובאישתא
בנין שורי אשכללו
ואשיא יתחיטו כען ידע
להוא למלכא די אם קריתא

דך תתבנא ושוריה ישלם
ושתכללון מנדה כלוו והלך
לא ונתנון ואפתם מלכים
תתנזק כשם כלקבל די
מלחהי כלא מלחנא ועתה
מלכא לא ארוך לנא
למחזא על דנה שלחנא
והודעינא למלכא די
יבקר בספר דכרניא די
אבהתך ותתשכח בספר
דכרניא ותנדע די קריתא
דך קריא מרדא ומהנעת
מלכין ומדנן ואשתדור
עבדין בגוה מן יומת עלמא
על דנה קריתא דך חרבת ׃
מהודעין אנחנה למלכא
די אם קריתא דך תתבנא
ושוריה ישתכללון לקבל
דנה חלק בעבר נהרא לא
איתי לך ׃
פתגמא שלח מלכא על
רחום בעל טעם ושמשי
סופרא ושאר כנותהון די
יתבין בשמרין ושאר עבר
נהרה שלם וכעת ׃
נשתונא די
שלחתון עלינא מפרש

יב דראשי פחות מן ג׳ ב׳ פילן דמין ומלשון או ומשם מחל קישון גרסי שעורא ״ ואמרי מחוה ומחוחוה ושמיע אלקיטה ואריץ קול שאמן מעיר אמבל
בטעו אמא בק שו אנ״יוחד כלענני ואמרין בטורי לרחק מוד אדמה לי דו ובקר בספר דכרניא מבני פרסוד גרשם לע בן שכרל חצא ׃ ׃ ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

קרי קדמי ומנ֗ שיס טעס
וכקרוה שבחוקיקרותא
רד מזימת עלמא ·· על
מלין מתנשאה ומרד
ואשתרור מתעבד בה
ומלכין תקיפין הוי · על
רושלם ושליטין בכל
עבר נהרה ומדה כלו והלך
מהיהב לחוז כען שימו
טעם לבטלא גברא
אלך ודרתא דך לא
תתבנא שרמני טעמא
ותשס זהירין הוו · שלו
למעבד עלדנה לתיה
ישגא חבלא להנזקת
מלכין · ארי זמדי
פרשגן נשתונא די
ארתחששתא · מלכא
קרי קדם רחום ושמשי
ספרא וכנותהון · אזלו
בבהילו לירושלם על
יהודיא ובטלו חמו בארע
וחיל · באדין
בטלת עבידת בית אלהא
די בירושלם והות בטלא
עד שנת תרתין למלכות
דריוש מלך פרס

וחתנבי חגי נביאה וזכריה
בר עדוא נביאא ·· על
יהודיא די ביהוד וביר ושלם
בשם אלה ישראל עליהון
באדין קמו זרבבל
בר שאלתיאל ויהשוע בר
יוצדק ושריו למבנא בית
אלהא די בירושלם ועמהון
נביאיא די אלה מסעדין
להון ·
בה זמנא אתא עליהון
תתני פחת עבר נהרה
ושתר בוזני וכנותהון וכן
אמרין להם מן שם לכם
טעם בית אדנא לבנא
ואשרנא דנה לשכללה
ארין כנמא
אמרנא להם מן אנטן
שמהת גברי די דנה
בנינא בנין · ועין אלהם
הות על שבי יהודיא ולא
בטלו המו עד טעמא
לדריוש והן ואדין יתכון
נשתונא עלדנה ·
פרשגן אגרתא די שלח
תתני פחת עבר נהרה ושתר
בוזני וכנותה אפרסאי די

בעבר נהרה עלדריוש
מלכא · פתגמא שלחו
עליה וכדנה כתוב בגוה
לדריוש מלכא שלמא
כלא · ידיע
להוא למלכא די אזלנא
ליהוד מדינתא לבית
אלהא רבא והו אמתבנא
אבן גלל ואע מתשם
בכתליא ועבידתא דך
אספרנא מתעבדא
ומן עלה בידיהם
אדין שאלנא
לשביא אלך כנמא
אמרנא להם מן שם לכם
טעם בית אדנך למבנה
ואשרנא דנה לשכללה ·
ואף שמהתהם שאלנא
לחנו להוד עיתה דנכתב
שם גברא די בראשיהם
וכנמא פתגמא
התיבונא למעמר אנחנא
המו עבדוהי דיראלה
שמיא וארעא ובנין בית
דהוא בנה מלכ מלכי ישראל
שגיא ומן לה לישראל
רבנה ושכלה להזמן

ושן ה׳ ושמשון וזטה ושן בגיש ורמון ועין בגיש שמיש בן וחגקשן ועדיחמלה ויחדיש ואמרין ועין
ומתי מחוד וכחוד ועין נאף שמרי ונשף ועין אלחוטי: ס: בחכא כחל א כל ב מ׳ ב לחן חדלבו אחאלכא ושיא
בחסד ויטן: ס:

ב חטיל באמרי ושמעכה ולעמשיא המרו
אשר ומיון לחזוה וכנמא פיגבא אוטבמא

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ו בטרם קשי ומרמ׳ ׀ ויכמרתלה ׀ ד׳ לרט ויאמרך דיקרידנא ומיאן דיקסף וישלט דיוד בחנט ונבחלון דישעיד ויאמרד דעמוס ואמרלה דעדיה ׀ ס׳
בבל ל׳ ח׳ ומשטה ומדבר אמו ומבוא יחוד אהבו ולקחומו מרוד ופקדיה עלבל ומכלבוזיחוד ומעם מן על מלכא טב באיין דחיש מלכא ׀ ס׳ ; אל ב׳ לשון חול מלמל
מלדון למרפא ואמר לה׳ ס׳

דיחרגזו אבהתנאלאלה
שמיא וחב חמו ביד ׀ ש׳
נבוכדנצר מלך בבל ׀
בסדיא ובית תדנס סתרה
ועמה הגלו לבבל ׀
ברסבשנת חדה
לכורש מלכא די כל
כורש מלכא שס טעם
בית אלהא דנה לבנא ׀
ואף מאניא די בית אלהא
די דהבה וכספא די ׀ ש׳
נבוכדנצר הנפק מן ׀ ר׳
היכלא די בירושלם ׀ ש׳
והיבלהמו להיכלא די
בבלה הנפק המו כורש ׀ ש׳
מלכא די היכלא די
ויהיבו לששבצר שמה
דיפחה שמה ואמר לה
אלה מאניא שא אול
אחתהמו בהיכלא די ׀ ש׳
בירושלם ובית אלהא ׀ ס׳
יתבנא עלאתרה ׀
אדין ששבצר
דה אתא יהב אשיא אדון
בית אלהא די בירושלם
ומן דאדין ועד כען מתבנא
ולא שלם וכען חזי על

מלכא טב ותבקר בבית
גנזיא די מלכא תמה די
בבבל הזא אתי דמן כורש
מלכא שיס טעם למבנא
בית אלהא דך בירושלם
ורעות מלכא על דנה
ישלח עלינא ׀
באדין דריוש
מלכא שס טעם ובקרו
בבית ספריא די גנזיא ׀ ש׳
מהחתין תמה בבבל ׀ ש׳
וה שתכח באחמתא ׀ ש׳
בבירתא די במדינתה
מגלה חדה וכדתיב בגוה
דכרונה ׀
בשנת חדה לכורש מלכא
כורש מלכא שס טעם
בית אלהא בירושלם ׀ ש׳
בית אתבנא אתר די ׀ ש׳
רבחין קרבין ואשוה די ׀ ש׳
מסוכלין רומה אמין ש׳
שתין פתיה אמין שתין ׀
נרבכין די אבן גלתלתא
ונדבך די אעאחדתונפקתא
מן בית מלכא אתתיהב ׀ ש׳
ואף מאני בית אלהא די
דהבה וכספא די נבוכדנצר

הנפק מן היכלא די ׀ ש׳
בירושלם והיבל לבבל ׀
יהתיבו ויהך להיכלא
דיבירושלם לאתרה ׀ ש׳
ותתחת בבית אלהא ׀
כען תתני פחת ׀ ש׳
עבר נהרה שתר בוזני ׀ ש׳
וכנתתהון אפרסכיא די
בעבר נהרה רחיקין הוו
מזתמיה שבקו לעבידת
בית אלהא דך פחת יהודיא
ולשבי יהודיא בית אלהא
דך יבנון על אתרה ׀ ומנ
שיס טעם למלא דית עבדון
עם שבי יהודיא אלך ׀ ש׳
למבנא בית אלהא דך
ומנכסי מלכא די מדת ׀ ש׳
עבר נהרה אספרנא ׀ ש׳
נפקתא תהוא מתיהבא
לגברייא אלך די לא ׀ ש׳
לבטלא ומה חשחן ובנו
תורין ודכרין ואמרין ׀ ש׳
לעלון לאלה שמיא חנטין
מלח חמר ומשה כמאמר
כהניא די בירושלם להוא
מתיהב להם יום ביום די
לא שלו די יהון מהקיבין

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ניחוחין לאלה שמיא׃
ומן עלין לחיי מלכא ובנוהי׃
ומנישׁוּת טעם ריחא׃
אנשׁ די יחנסח אעלמוביתה
ודקיף יתמחא עלהי׃
וביתה נלו יתעבד על
דנה ואלהא די שכן׃
שמה תמה ומן כל מלך
ועם די ישלח ידה׃
להשניה לחבלה ביתי׃
אלהא די ביה ירושלם
אנחנה דריוש שמת טעם
אספרנא יתעבד׃
אדין תתנן פחת עבר׃
נהרה שתרבוזנוי וכנותהון
לקבל די שלח דרנוש׃
מלכא כנמא אספרנא
עבדו ושבי יהוד׃ אבנין
ומן צלחין בגבואת חגי
נביאה וזכריה בר עדוא
ובנו ושכללו מן טעם׃
אלה׃ ישראל ומן טעם
כורש ודרנוש וארתחשׁשׁתא
מלך פרס׃ ושׁיניא׃
בית פרס רנה עד יום תלתה
לירח אדר די היא שנת

שׁת למלכות דרנוש׃
מלכא׃
ועבדו בני ישראל כהניא
ולויא ושאר בני גלותא
חנכת בית אלהא דנה׃
בחדוה׃ והקרבו לחנכת
בית אלהא דנה תורין׃
מאה דכרין מאתין׃
אמרין ארבע מאה׃
וצפירי עזין לחטי אעל
כל ישראל תרי עשר׃
למנן שבטי ישראל׃
והקימו כהניא כפלגתהון
ולויא במחלקתהון על
עבדת אלהא די בירושלם
ככתב ספר משה׃
ועבדו פסח בארבעה עשר
לחדש שני ראשון כי׃
חטהרו והכהנים והלויים
כאחד כלם טהורים׃
ושחטו הפסח לכל בני
הגולה ולאחיהם הכהנים
ולהם׃ ואכלו בני ישראל
השבים מן הגולה׃ וכל
הנבדל מטמאת גוים הארץ
אלהם לדרש ליהוה׃

אלהי ישראל׃ ויעשו
חג מצות שבעת ימים
בשמחה כי שמחם יהוה
והסב לב מלך אשור׃
עליהם לחזק ידיהם׃
במלאכת בית האלהים
אלהי ישראל׃
ואחר הדברים האלה
במלכות ארתחשׁשׁתא
מלך פרס עזרא בן שׁרויה
בן עזריה בן חלקיה בן
שלום בן צדוק בן׃
אחיטוב בן אמריה בן
עזריה בן מרוית בן׃
זרחיה בן עזי בן בקי׃
בן אבישוע בן פנחס
בן אלעזר בן אהרן הכהן׃
הראש הוא עזרא עלה
מבבל והוא סופר מהיר
בתורת משה אשר נתן
יהוה אלהי ישראל ויתן
לו המלך כי יד יהוה אלהיו
עליו בכל בקשתו׃
ויעלו מבני ישראל ומן
הכהנים והלוים והמשוררים
והשערים והנתינים אל
ירושלם בשנת שבע׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לארתחשסתא המלך
ובאירושלם נחדש
החמישי היא שנת
השבעית למלך כי
באו הלחדש הראשון
היא יסד המי עלה מבבל
ובאה לחדש החמישי
בא אל ירושלם כדתא
אל היות פוקד עליו כי
עורא הכין לבבו לדרוש
את תורת יהוה ולעשות
וללמד בישראל חק
ומשפט: והפרשגן
הנשתון אשר נתן המלך
ארתחשסתא לעזרא
הכהן הספר ספר דברי
מצות יהוה וחקיו על
ישראל:
ארתחשסתא מלך
מלכיא לעזרא כהנא
ספר דתא די אלה שמיא
גמיר וכענת מני שיס
טעם היכל מתנבא
במלכות מן עמה ישראל
והנוה יולא למהך
לירושלם עמך יהך כל
קבל די מזדמן מלכא
ומני אנה
ארתחשסתא מלכא

ושבעת יעטה הישלח
לבקר אל יהוד ולירושלם
בדת אלהך די בידך
ולהיבלה כסף ודהב
מלכא ועטוהי דתנדבו
לאלה ישראל די בירושלם
נישכנה וכל כסף ודהב
די תשכח בכל מדינת
בבל עם הדתנדבות עמא
והכהנא די נדבין לבית
אלהם די בירושלם
כל קבל דנה אספרנא
תקנא בבספא דה תורן
ורין אמרין ומנחתהון
ונסכיהון ותקרבנהמו על
מדבח די בית אלהכם
די בירושלם ומה די עליך
ועל אחיך יטבב שאר
כספא ודהבה למעבד
כרעות אלהכם תעבדון
ומאניא יתיבין לך
לפלחן בית אלהך השלם
קדם אלהי ירושלם ושאר
חשחות בית אלהך די
לך למתן תתן מן בית
גנזי מלכא ומני אנה
ארתחשסתא מלכא

שיס טעם לכל גזברי
די בעבר נהרה די כל די
ישאל נכון עזרא כהנא
ספר דת אלה שמיא
אספרנא אתעבד עד
כסף כברין מאה ועד
חנטין כרין מאה ועד
תמר בתין מאה ועד
בתין משחא מאה ומלח
די לא כתב כל די מזדשע
אלהא שמיא יתעבד
אדרזא לבית אלה ש
שמיא די למה להוא
קצף על מלכות מלכא
ובנוהי ולכם מחוד עין
די כל כהניא ולויא
ומרנא די עיא נתינא
ופלחי בית אלה דנה
מנדה בלוון לאשלט
למרמא עליהם ואנת
עזרא כחכמת אלהך די
בידך מני שפטין ודינין
די להון דאנון כל עמה
די בעבר נהרה כל
ידעי דתי אלהך ודי לא
ידע תהודעון ובל די
לא להוא עבד דתא די

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מבני ח׳ ראש׳ פרוקן בטיס וסימטרון מבני פינחס מבני שכניה מבני חשם מבני בבי
מבני נבו: ס׳ ועלו ח׳ בטע׳ בקרוב וסימטרון ויקב ויחזיאל ויואב שלומית זכריה עזגד: ס׳

הטור ב׳ פי׳ חצוה אנשי לו ועלו אתה חדד: ס׳:
בזנטלי ועלו אתה חדד בגע׳: ס׳

אלחן ודתאן ומלכא׳
אספרנא ורינה לחוא
מתעבד מנה חן למות
הן לשרשו הן לענש
נכסין ולאסורין
ברוך יהוה אלהי אבותינו
אשר נתן כזאת בלב
המלך לפאר את בית יהוה
אשר בירושלם ועלו
חסד חסך לפני המלך
ויי עצי ולכל שריו המלך
הגבריים ואני חתחזקתי
כיד יהוה אלהי עלי
ואקבצה מישראל ראשים
לעלות עמי
ואלה ראשי אבתיהם
והתיחשם העלים עמי
במלכות ארתחשסתא
המלך מבבל מבני
פינחס גרשם מבני
איתמר דניאל מבני
דויד חטוש מבני
שכניה מבני
פרעש זכריה ועמו
חתיחש לזכרים מאה
וחמשים מבני פחת
מואב אליהועיני בן זרחיה

ועמו מאתים חמשים זכרים
מבני שכניה בן
יחזיאל ועמו שלשמאות
הזכרים ומבני עדין
עבד בן יונתן ועמו חמשים
הזכרים ומבני עילם
ישעיה בן עתליה ועמו
שבעים הזכרים
ומבני שפטיה
זבדיה בן מיכאל ועמו
שמנים הזכרים
מבני יואב עבדיה
בן יחיאל ועמו מאתים
ושמנה עשר הזכרים
ומבני שלומית
בן יוספיה ועמו מאה
וששים הזכרים
ומבני בבי זכריה בן
בבי ועמו עשרים ושמנה
הזכרים ומבני עזגד
יוחנן בן הקטן ועמו מאה
ועשרה הזכרים
ומבני אדוניקם
אחרונים ואלה שמותם
אליפלט יעיאל ושמעיה
ועמהם ששים הזכרים
ומבני בגוי עותי

וזכור
ומבני עדין
ואקבם אל הנהר הבא
אל אהוא ונחנה שם ימים
שלשה ואבינה בעם
ובכהנים ומבני לוי לא
מצאתי שם ואשלחה
לאליעזר לארי׳אל לשמעיה
ולאלנתן ולנתן ולזכריה
ולמשלם ראשים ליוריב
ולאלנתן מבינים ואצאה
אותם על ארו הראש
בכספיא המקום ואשים
בפיהם דברים לדבר אל
אדו אחיו הנתונים בכספיא
המקום להבי אלנו משרתים
לבית אלהינו ובי אונלנו
כיד אלהינו הטובה עלינו
איש שכל מבני מחלי בן
ליבו ישראל ושרביה
ובניו אחיו שמנה עשר
ואת חשביה ואתו ישעיה
מבני מרארי אחיו ובניהם
עשרים ומן הנתינים
שנות דויד והשרים לעבדת
הלוים נתינים מאתים

ראיטה
לעה
הנתינים

שכלא׳ ל׳ כוש׳ והדרמ׳ ס׳ ומשמרון ואראשה טוהבות שכל מ׳ עקבשכל אש שכל ל׳ ושמי שכל ויבינו נתן
חשבל במרומיו אינטרא עשת ואיבות לבריא מיהרא: ס׳ גרשם ל׳ ומימנה וכלדבן ואת שני בניה ואחזטן
בן גרשם מבני פינחס וכול הנרדו מי אכות בפ׳ ב

ויביאו ב׳ דגש׳ וסימטרון ובא׳ נקף הבאה
ויביאו לנו בי׳ראלוהינו הטובה עלינו: ס׳:

ועשרים כל נקבו בשמות
ואקרא שם עם על הנהר
אחוא ולהתענות לפני
אלהינו לבקש מאתו דרך
ישרה לנו ולטפנו וולכל
רכושנו כי בשתי לשאול
מן המלך חיל ופרשים
לעזרנו מאויב בדרך כי
אמרנו למלך לאמר יד
אלהינו על כל מבקשיו ל
לטובה ועזו ואפו על כל
עוביו ונעזבה נבקש שחר
מאלהינו עקדאתו ועתר
לנו ואבדילה משרי
הכהנים שנים עשר
לשרביה חשביה ועמהם
מאחיהם עשרה ואשקולה
להם את הכסף ואת הזהב
ואת הכלים תרומת בית
אלהינו הרימו המלך
ויעציו ושריו וכל ישראל
הנמצאים ואשקל לה על
ידם כסף ככרים ששמאות
וחמשים וכלי כסף מאה
לככרים זהב מאה ככר
וכפרי זהב עשרים
לארבעים אלף ודלי
ונחשת מעולה טובה שנים
חמודות כזהב ואמרה
אלהם אתם קדש ליהוה
והכלים קדש והכסף
והזהב נדבה ליהוה אלהי
אבותיכם שקדו ושמרו
עד תשקל לפני שרי
הכהנים והלוים ושרי
האבות לישראל בירושלם
אל שכות בית יהוה וקבלו
הכהנים והלוים משקל
הכסף והזהב והכלים להביא
לירושלים לבית אלהינו

ונסעה מנהר אהוא בשנים
עשר לחדש הראשון ל
ללכת ירושלם ויד אלהינו
היתה עלינו ויצל לנו מכף
אויב ואורב על הדרך
ונבוא ירושלם ונשב שם
ימים שלשה וביום הרביעי
נשקל הכסף והזהב
והכלים בבית אלהינו על
רמות בידאוריה הכהן
ועמו אל עזר בן פנחס
ועמהם יוזבד בן ישוע
ונוערויה בן בנוי הלוים
במספר במשקל לכל
ויכתב כל המשקל בעת
ההיא:
הבאים מהשבי בני הגולה
הקריבו עלות לאלהי
ישראל פרים שנים עשר
על כל ישראל אילים
תשעים ושנים כבשים
שבעים ושבעה עפירי
חטאת שנים עשר הכל
עולה ליהוה
ויתנו את דתי המלך
לאחשדרפני המלך ופחות
עבר הנהר ונשאו את העם
ואת בית האלהים
וכל אלה נגשו
אל המלך לאמר לא נבדלו
העם ישראל והכהנים
והלוים מעמי הארצות
כתועבותיהם לכנעני החתי
הפרזי היבוסי העמני
המואבי המצרי והאמרי
כי נשאו מבנותיהם להם
ולבניהם והתערבו זרע
הקדש בעמי הארצות
ויד השרים והסגנים היתה
במעל הזה ראשונה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

עד יא בטע במוס מסוף דמאריך ויומא שלחר ריסה אבוך קדיקדו שובר חיוכם לשמיה
שמאסן שלשה יי גדולה ג׳ כי בדולה עצקיכם וחד באשר בדולה ואשמיני גדולה :ס: ואלו ג׳ ויחשבו
דבריגנב ואמפר :ס:

ואמר ועטו ד׳ בטע בכוח ואמר ראשה מיד
נאמרו רש מקשה בחלוקם :ס:

וכשמעי את
הדבר הזה קרעתי את
בגדיו ומעילו ואמרטה
משערי ראשי וזקני
ואשבה משמם ואלי
יאספו כל חרד בדברי
אלהי ישראל על מעל
הגולה ואני ישב משומם
עד למנחת ערב ובמנחת
הערב קמתי מתענתי
וברעי בגדי ומעילי
ואכרעה על ברכי ואפרשה
כפי אליהוה אלהי ואמרה
אלהי בשתי ונכלמתי
להרים אלהי פני אליכי
עונתינו רבו למעלה ראש
ואשמתנו גדלה עד לשמים
מימי אבתינו אנחנו
באשמה גדלה עד היום
הזה ובעונתינו אנחנו
מלכינו כהנינו בידי מלכי
הארצות הרבם בשבי
ובבזה ובבשת פנים כהיום
הזה ועתה כמעט רגע
היתה תחנה מאת יהוה
אלהינו להשאיר לנו
פליטה ולתת לנו יתד
במקום קדשו להאיר
עינינו אלהינו ולתתנו
מחיה מעט בעבדתנו
כי עבדים אנחנו ובעבדתנו
לא עזבנו אלהינו ונט
עלינו חסד לפני מלכי פרס
לתת לנו מחיה לרומם
את בית אלהינו ולהעמיד
את חרבתיו ולתת לנו גדר
ביהודה ובירושלם
ועתה מה נאמר
אלהינו אחרי זאת כי
עזבנו מצותיך אשר
צויתה ביד עבדיך הנביאים
לאמר הארץ אשר אתם
באים לרשתה ארץ נדה
היא בנדת עמי הארצות
בתועבותיהם אשר מלאוה
מפה אל פה בטמאתם
ועתה בנותיכם אל תתנו
לבניהם ובנתיהם אל תשאו
לבניכם ולא תדרשו שלמם
וטובתם עד עולם למען
תחזקו ואכלתם את טוב
הארץ והורשתם לבניכם
עד עולם ואחריכם הבא
עלינו במעשינו הרעים

ובאשמתנו הגדלה כי
אתה אלהינו חשכת
למטה מעוננו ותתן לנו
פליטה כזאת הנשוב
להפר מצותיך ולהתחתן
בעמי הת עבות האלה
הלוא תאנף בנו עד כלה
לאין שארית ופליטה
יהוה אלהי ישראל צדיק
אתה כי נשארנו פליטה
כהיום הזה הננו לפניך
באשמתינו כי אין לעמוד
לפניך על זאת
ובהתפלל עזרא ובהתודתו
בכה ומתנפל לפני בית
האלהים נקבצו אליו
מישראל קהל רב מאד
אנשים ונשים וילדים כי
בכה העם הרבה בכה
ויען שכניה בן
יחיאל מבני עלם ויאמר
לעזרא אנחנו מעלנו
באלהינו ונשב נשים
נכריות מעמי הארץ ועתה
ישמ מקוה לישראל על
זאת ועתה נכרת ברית

בנוסף ב׳ ושמשו ואל אשה בנוסף עמוי :ס:
אל פה ב׳ ומעל אדבר בו מלאה :ס:

לאין ה׳ ושמע לאין שארוכ לאין בנון לה לאין מעטר לאין מרפא לאין מרפאר :ס:
ולא עמדו ב׳ אזכ חרבמון ולה עמדו את ירושלם :ס: אזכ טוב ב׳ ואינגה לכם אזכ טוב ואכלתם אזכ טוב :ס:

לאלוהיו לחוצאב לנשים
ומנולד מחס בעצות ארנו
והורדים במצות אלהיו
ובתורה ועשה קוים בר
עבר חנו ברו אמחנו עמך
חקו ועשה
ובקש עזרא וישבע את
שרו הכהנים הלוים וכל
ישראל לעשות כדבר
הזה ויושבע ויקם עזרא
מ לפני הכהנים הלוים ולך
אל לשכת יהוחנן בן אליש
אל ישיב ולחם לחם לא
אכל ומים לא שתה כי
מתאבל על מעל הגולה
ויעבירו קול
ביהודה וירושלם לכל
בני הגולה לקבץ לירושלם
וכל אשר לא יבוא אל שלשת
הימים כעצת השרים
והזקנים יחרם כל רכושו
והוא יבדל מקהל הגולה
ויקבצו כל אנשי
יהודה ובנימן לירושלם
לשלשת הימים הוא
חדש התשיעי בעשרים לחדש
וישבו כל העם ברחוב

ביתה אל הים מרעידים
על הדבר ומהגשמים

ויקם עזרא הכהן ויאמר
אלהים אתם מעלתם
ותשיבו נשים נכריות
להוסיף על אשמת
ישראל ועתה תנו תודה
ליהוה אלהיכם ותיבם
ועשו רצונו והבדלו מעמי
הארץ ומן הנשים הנכריות
ויענו כל הקהל ויאמרו
קול גדול כן כדבריך עלינו
לעשות אבל העם רבים
ועת גשמים יאן כח
לעמוד בחוץ וכל האנשים
לאלוים אחרים אל שנים
כי הרבינו לפשע בדבר הזה
ועמדו נא שרינו לכל
הקהל וכל אשר בערינו
הנשיב נשים נכריות ב א
לעתים מזמנים ועמהם
זקני עירו ועיר ושפטיה
עד להשיב חרון אף
אלהינו ממני עד דבר
הזה
אך יונתן בן עשה אל

ויחזיקה בזה תקנה עמדו
עקו את תומ שלם ושבתי
תקוע עזרס ונעשו כן בני
הגולה ויבדל עזרא הכהן
אנשים ראשים אבות ל
בית אבתם וכל הנקבים שמות
וישבו ביום אחד לחדש
העשירי לדרוש הדבר
וכלו בכל אנשים הנשים
נשים נכריות עד יום אחד
לחדש הראשון
ומן בני הכהנים אשר
השיבו נשים נכריות מבני
ישוע בן יוצדק ואחיו
מעשיה ואליעזר ויריב
וגדליה ויתנים לחוציא
נשיהם ואשמים איל צאן
עי אשמתם
ומבני אמר חנני
וזבדיה ומבני חרם
מעשיה ואליה ושמעיה
ויחיאל ועזיה ומבני פשחור
אליועינו מעשיה ישמעאל
נתנאל יוזבד ואלעשה
ומן הלוים יוזבד
ושמעי וקליה הוא קליטא
פתחיה יהודה ואליעזר

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ומזחמ משררים
אל ישיבו מן חשרים
שלם וטלם ואורי
ומישראל מבני
פרעש ומיהוי זיזו ומלכיה
ומימון ואל עזר ומלכיה
ובניה ומבני עולם
מתניה זכריה ויחיאל
ועבדי וירמות ואליה
ומבני זתוא
אליועינ אליישיב מתניה
ויחזות ובדו ועזיא
ומבני בני יהוחנן
חנניה זבי עתלי
ומבני בני משרס
מלוך ועריה שיב ושאל
ירמות ומבני פחת
מואב ערנא וכלל בניה
מעשיה מתניה בצלאל
ובני ומנשה
ובני חרם אליעזר
ישעיה מלכיה שמעיה
שמעון בנימן מלוך
שמריה מבני
חשם מתנימתתיה זבד
אליפלט ורמי מנשה
שמעי מבני בני

מעברי עמרם ואואל
בני הברון כלחו
ומיה מרמות אל ישיב
מתניה מתנוי עשו ובני
ובני שמעי ישלמיהו ונתן
ועדיה מכנבי ששי שרי
עזר אל ישלמיהו שמוריה
שלוט אמריה יוסף
מבני נבו יעואל
מתתיה זבד זבינא ודו
ויואל בני כל אלה נשאו
נשים נכריות וישמיטם
נשים וישימו בנים

דברי נחמיה בן חכליה
ויהי בחדש כסלו שנת
עשרים ואני הייתי בשושן
הבירה ובא חנני אחד
מאחי הוא ואנשים
מיהודה ואשאלם על
הפליטה אשר
נשארו מן השבי ועל
ירושלם ואמרו לי
הנשארים אשר נשארו
מן השבי שם במדינה
ברעה גדלה וחרפה וחומת
ירושלם מפרצת ושעריה

נתתו באש ויהי כשמעי
את הדברים האלה ישבתי
ואבכה ואתאבל ימים
ואני צם ומתפלל לפני
אלהי השמים ואמר אנא
יהוה אלהי השמים האל
הגדול והנורא שמר הברית
וחסד לאהביו ולשמרי
מצותיו תהינא אזנך ש
קשבת ועינך פתוחות
לשמע אל תפלת עבדך
אשר אנכי מתפלל לפניך
היום יומם ולילה על בני
ישראל עבדיך ומתודה
על חטאות בני ישראל
אשר חטאנו לך ואמ ובית
אבי חטאנו חבל חבלנו
לך ולא שמרנו את המצות
ואת החקים ואת המשפטים
אשר צויתה את משה עבדך
זכר נא את הדבר אשר
צויתה את משה עבדך
לאמר אתם תמעלו אני
אפיץ אתכם בעמים
ושבתם אלי ושמרתם
מצותי ועשיתם אתם אם
יהיה נדחיכם בקצה השמים

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ומביאותיכם

משה אקבינס והבואתים
אל המקום אשר בחרתי
לשכן את שמי שם והם
עבדיך ועמך אשר פדית
בכחך הגדול ובידך החזקה
אנא אדני תהי נא אזנך
קשבת אל תפלת עבדך
ואל תפלת עבדיך
החפצים ליראה את שמך
והצלח נא לעבדך
היום ותנהו לרחמים לפני
האיש הזה ואני הייתי
משקה למלך
ויהי בחדש ניסן שנת
עשרים לארתחשסתא
המלך היין לפניו ואשא את
היין ואתנה למלך ולא
הייתי רע לפניו ויאמר
לי המלך מדוע פניך רעים
ואתה אינך חולה אין זה
כי אם רע לב ואירא מאד
ויאמר המלך
לעולם יחיה מדוע לא
ירע פני אשר העיר בית
קברות אבתי חרבה
ושעריה אכלו באש
ויאמר לי המלך על

מה זה אתה מבקש
ואתפלל אל אלהי השמים
ואמר למלך אם על המלך
טוב ואם ייטב עבדך לפניך
אשר תשלחני אל יהודה
אל עיר קברות אבתי
ואבנה ויאמר לי המלך
והשגיו ישבת אצלו עד
מתי יהיה מהלכך ומתי
תשוב ויטב לפני המלך
וישלחני ואתנה לו זמן
ואומר למלך אם על
המלך טוב אגרות יתן לי
עבר הנהר אשר
יעברו ונרד אשר אבוא
אליהודה ואגרת אל
אסף שומר הפרדס אשר
למלך אשר יתן לי עצים
לקרות את שערי הבירה
אשר לבית ותומת העיר
ולבית אשר אבוא אליו
ויתן לי המלך כידאלהי
הטובה עלי ואבוא אל
פחות עבר הנהר ואתנה
להם את אגרות המלך
וישלח עמי המלך שרי
חיל ופרשים

ויבא אל ירושלם ל ויסרו אל הדרקון אשר אל אומצב
אל הארץ הזאת אל המקום ש:

ויבאו אחיכ

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ג פסוק ראשון בחזון ראה עבד ומשמחון ושמי אקן גבולך מיס סוף ועד לשמשי מצבו ועבדי ביתיאל ויקנו אלשבע
המדון וקנזוה: על דוד ב בסיון ומלמחון עזיאל חשבה וחזיק ושאר רעי: ו: ואדוניהו ב שלוח צעדוניהו לשמל
ואדוניהם לאמציאו שיתו: ו:

ועל דוד ז בסיון ומלמוד ויגיה דויה: ו:
חזקיה עשה מלמוד שלשה בו.

ה וְלַכֹּהֲנִים וְלַחֹרִים וְלַסְּגָנִים
וּלְיֹתֶר עֲשֹׂה סְמֹל אֲבָהּ ׃
ו שֶׁכֵּן לֹא הִגַּדְתִּי וְאוֹמֵר
אֲלֵהֶם אַתֶּם רְאִיתֶם רָעָה
אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ בָהּ אֲשֶׁר
ירושלם חָרְבָּהוּ וְשִׁעָרֶיהָ
ג נִצָּתוּ בָאֵשׁ לְכוּ וְנִבְנֶה אֶת
חוֹמַת יְרוּשָׁלִַם וְלֹא נִהְיֶה
עוֹד חֶרְפָּה וַאֲגִיד לָהֶם
אֶת יַד אֱלֹהַי אֲשֶׁר הִיא
טוֹבָה עָלַי וְגַם דִּבְרֵי
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר אָמַר לִי ׃
ד וַיֹּאמְרוּ נָקוּם וּבָנִינוּ ׃
ה וַיְחַזְּקוּ יָדָיהֶם לַטּוֹבָה ׃

ו וַיִּשְׁמַע סַנְבַלַּט הָרֹנִי
וְטוֹבִיָּה הָעֶבֶד הָעַמּוֹנִי ׃
וְגֶשֶׁם הָעַרְבִּי וַיִּלְעֲגוּ
לָנוּ וַיָּבוּזוּ עָלֵינוּ וַיֹּאמְרוּ
מַה הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם
עֹשִׂים הַעַל הַמֶּלֶךְ אַתֶּם
מֹרְדִים וַאֲשִׁיב אֹתָם ׃
ח דָּבָר וֹאמַר לָהֶם אֱלֹהֵי
הַשָּׁמַיִם הוּא יַצְלִיחַ לָנוּ
וַאֲנַחְנוּ עֲבָדָיו נָקוּם ׃
ט וּבָנִינוּ וְלָכֶם אֵין חֵלֶק
וּצְדָקָה וְזִכָּרוֹן בִּירוּשָׁלִַם ׃

י וַיִּקַּץ אֶלְיָשִׁיב הַכֹּהֵן ׃
הַגָּדוֹל וְאַחָיו הַכֹּהֲנִים וַיִּבְנוּ
אֶת שַׁעַר הַצֹּאן הֵמָּה ׃
קִדְּשׁוּהוּ וַיַּעֲמִידוּ דְלָתָיו
וְעַד מִגְדַּל הַמֵּאָה קִדְּשׁוּהוּ
עַד מִגְדַּל חֲנַנְאֵל ׃
יא וְעַל יָדוֹ בָנוּ אַנְשֵׁי
יְרִחוֹ וְעַל יָדָם בָּנָה זַכּוּר
בֶּן אִמְרִי׃ וְאֶת שַׁעַר
הַדָּגִים בָּנוּ בְנֵי הַסְּנָאָה הֵמָּה
קֵרוּהוּ וַיַּעֲמִידוּ דְלָתָיו
מַנְעוּלָיו וּבְרִיחָיו ׃
יב וְעַל יָדָם חִזֵּק
מְרֵמוֹת בֶּן אוּרִיָּה בֶּן הַקּוֹץ
וְעַל יָדָם חִזֵּק
מְשֻׁלָּם בֶּן בֶּרֶכְיָה בֶּן ׃
מְשֵׁיזַבְאֵל וְעַל יָדָם
חִזֵּק צָדוֹק בֶּן בַּעֲנָא ׃
וְעַל יָדָם חִזְּקוּ
הַתְּקוֹעִים וְאַדִּירֵיהֶם ׃
לֹא הֵבִיאוּ צַוָּארָם בַּעֲבֹדַת
אֲדֹנֵיהֶם׃ וְאֶת שַׁעַר
הַיָּשָׁנָה חִזְּקוּ יוֹיָדָע בֶּן
פָּסֵחַ וּמְשֻׁלָּם בֶּן בֹּסְוֹדְיָה׃
הֵמָּה קֵרוּהוּ וַיַּעֲמִידוּ ׃
דְּלָתָיו וּמַנְעֻלָּיו וּבְרִיחָיו׃
וְעַל יָדָם חִזֵּק ׃

יג מְלִטִיָּה הַגִּבְעוֹנִי וְיָרוֹן הַמֵּרֹנֹתִי
אַנְשֵׁי גִבְעוֹן וְהַמִּצְפָּה ׃
לְכִסֵּא פַּחַת עֵבֶר הַנָּהָר׃
יד עַל יָדָם חִזֵּק
עֻזִּיאֵל בֶּן הַרְהַיָּה צוֹרְפִים
וְעַל יָדוֹ חִזֵּק חֲנַנְיָה
בֶּן הַרְקָחִים וַיַּעַזְבוּ יְרוּשָׁלִַם
עַד הַחוֹמָה הָרְחָבָה׃
טו וְעַל יָדָם חִזֵּק רְפָיָה
בֶּן חוּר שַׂר חֲצִי פֶּלֶךְ יְרוּשָׁלִַם׃
וְעַל יָדָם חִזֵּק יְדַיָּה
בֶּן חֲרוּמָף וּנְגֶד בֵּיתוֹ
וְעַל יָדוֹ חִזֵּק חַטּוּשׁ
בֶּן חַשַּׁבְנְיָה מִגַּם שְׁנִית חִזֵּק
מַלְכִּיָּה בֶן חָרִם וְחַשּׁוּב בֶּן
פַּחַת מוֹאָב וְאֶת מִגְדַּל ׃
חֲתַנּוּרִים וְעַל יָדָם חִזֵּק
שַׁלּוּם בֶּן הַלּוֹחֵשׁ שַׂר חֲצִי
פֶּלֶךְ יְרוּשָׁלִַם הוּא וּבְנֹתָיו׃
אֶת שַׁעַר הַגַּיְא
חִזְּקוּ חָנוּן וְיֹשְׁבֵי זָנוֹחַ הֵמָּה
בָּנוּהוּ וַיַּעֲמִידוּ דְלָתָיו ׃
מַנְעֻלָּיו וּבְרִיחָיו וְאֶלֶף אַמָּה
בַּחוֹמָה עַד שַׁעַר הַשָּׁפוֹת׃
וְאֶת שַׁעַר הָאַשְׁפֹּת חִזֵּק
מַלְכִּיָּה בֶן רֵכָב שַׂר פֶּלֶךְ בֵּית
הַכֶּרֶם הוּא וּבְנֹתָיו וַיַּעֲמִידוּ ׃

ובנותיו ולבנותיו ג מל וישבי לבן בבקר
ויבשק בבן כל נפש בנדו ודא ובנמיד: ו: ו:

לבקא ו דפיין ושמו ובקעטוטי לבקא המלכים בי עשרה עמודים נשבע ביחוד אם ישמרו בבקר ביחוד
מלטוד: ו: חדביה ב ומשנה פרחדבר ושרעייה ושרעייה חדי בלוהבשלן וחדבוד: ו:

דלתותיו מנעליו וכריחיו
ואת שערה עיו
החזיק שלוז בזכלחזה שר
פלך תמ צפה הוא ובנגו
ויט ללנוו ועמידו דלתותיו
מנעליו וכריחיו ואת חומת
ברכת השלח לגזה המלך
ועד המעלות היורדות
מעיר דויד אחריו
החזיק נחמיה בן עזבוק
שרח צי פלך בית צור עד
נגד קברי דויד ועד הברכה
העשוה וערבית הגבורים
אחריו החזיקו
הלוים רחום בן בני על ידו
חזיק חשביה שרח צי פלך
קעילה לפלכו
אחריו החזיקו אחיהם
בוי בן חנדד שרח צי פלך
קעילה ויחזק על
ודו עזר בן ישוע שר
המצפה מדה שנית מנגד
עלות הנשק המקצע
אחריו התחזיק
ברוך בן זבי מדה שנית מן
המקצע ועד פתח בית
אלישיב הכהן הגדול

ויחזק ה דגשין ומשקה הרשה הרש עמוד
אל סיחה תש לחב וכל שמיר לאליסיאב בוא :ס:

ויעמיד
ויטל
מחלף

ויעמיד
ויעמיד

ה עשויה ב עבלה אמרה ה עשויה בחדי מיצי
עמי בתי קבריי דוד ועדי הבריכה ה עשויה :ס:

אחריו החזיק
מרמות בן אוריה בן הקוץ
מדה שנית מפתח בית
אלישיב ועד תכלית בית
אלישיב ואחריו
החזיקו מכתנים אנשי
הככר אחריו החזיק
בנימן וחשוב נגד ביתם
אחריו החזיק עזריה
בן מעשיה בן ענניה אצל
ביתו אחריו החזיק
בנוי בן חנדד מדה שנית
מבית עזריה עד המקצע
ועד הפנה פלכו אזי
מנגד המקצע ומגדל
היוצא מבית המלך
הגלוי אשר לחצר
המטרה אחריו פדיה בן
מרעש ותנתנים
היו שכים בעפל עד נגד
שער המים למזרח
והמגדל היוצא
אחריו החזיקו
התקעים מדה שנית מנגד
המגדל הגדול היוצא
חומת העפל מעל שער
הסוסים החזיקו הכהנים

ואחרון ב בשני הד בל ואחר חזיקו
הנתינים אחזיקו שני עמו בן שבניה ושאר
שני אחרים :ס:

אחרי
אחרי
אחרי

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

מ שרמות חעפר והמית
שרופות וטוביה העמני
אצלו ויאמרם אשר
הם בונים אם יעלה
שועל ופרץ חומת
אבניהם
שמע אלהינו כי היינו
בוזה והשב חרפתם אל
ראש ותנם לבזה
בארץ שביה ואל תכס
על עונם וחטאתם מלפניך
אלתמחה כי הכעיסו
לנגדה בונים ונבנה את
החומה ותקש שרבל
החומה ערה עד חציה
לב לעם לעשות
ויהי כאשר שמע סנבלט
וטוביה וערבים ועמנים
והאשדודים כי עלתה
ארוכה לחומות ירושלם
כי החל לסתם פרץ ויחר
ויחר להם מאד ויקשרו
כלם יחדו לבוא להלחם
בירושלם ולעשות לו
תועה ונתפלל אל
אלהינו ונעמיד משמר
עליהם יומם ולילה

מפניהם ויאמר והודה
בשל כח העפר
הרבה ואנחנו לא נוכל
לבנות בחומה ויאמרו
עדינו לא יודעו ולא יראו
עד אשר נבוא אל תוכם
והרגנום והשבתנו את
המלאכה והיה כאשר
באו היהודים הישבים
אצלם ויאמרו לנו עשר
פעמים מכל המקומות
אשר תשובו עלינו
ואעמיד מתחתות למקום
מאחרי החומה בצחיים
ואעמיד את העם
למשפחות עם חרבתיהם
רמחיהם וקשתתיהם
וארא ואקום ואמר אל
החרים ואל הסגנים ואל
יתר העם אל תיראו
מפניהם את אדני הגדול
והנורא זכרו והלחמו על
אחיכם בניכם ובנתיכם
נשיכם ובתיכם
ויהי כאשר שמעו אויבינו
כי נודע לנו ויפר האלהים
את עצתם ונשוב כלנו

אל החומה איש אל
מלאכתו ויהי מן היום
ההוא חצי נערי עשים
במלאכה וחצי
והרמחים המגנים והקשתות
והשריונים והשרים אחרי
כל בית יהודה הבונים
בחומה והנשאים בסבל
עמלשים באחת ידו
עשה במלאכה ואחת
מחזקת השלח והבונים
איש חרבו אסורים על
מתניו ובונים והתוקע
בשופר אצלו ויאמר אל
החרים ואל הסגנים ואל
יתרה העם המלאכה הרבה
ורחבה ואנחנו נפרדים
על החומה הרחוקים איש
מאחיו במקום אשר
תשמעו את קול השופר
שמה תקבצו אלינו
אלהינו ילחם לנו ואנחנו
עשים במלאכה וחצינו
מחזיקים ברמחים מעלות
השחר עד צאת הכוכבים
גם בעת ההיא אמרתי לעם
אישו ונערו נלינו בתוך

ירושלם והיו לנו חלילה
משמרו והיום מלאכה ׃
ואין אנו ואחינו ונערי
ואנשי המשמר אשר
אחרי אין אנחנו פשטים
בגדינו איש שלוחו המים׃
ותהי צעקתם
ונשיהם גדולה אל אחיהם
היהודים ויש אשר
אמרים בנינו ובנתינו
אנחנו רבים ונקחה דגן
ונאכלה ונחיה ויש אשר
אמרים שדותינו וכרמינו
ובתינו אנחנו ערבים
ונקחה דגן ברעב ויש
אשר אמרים לוינו כסף
למדת המלך שדותינו
וכרמינו ועתה כבשר
אחינו בשרנו כבניהם
בנינו והנה אנחנו כבשים
את בנינו ואת בנתינו
לעבדים ויש מבנתינו
נכבשות ואין לאל ידנו
ושדותינו וכרמינו לאחרים
ויחר לי מאד כאשר
שמעתי את זעקתם
ואת הדברים האלה ׃

ויתמלך לבי עלי ואריבה
את החרים ואת הסגנים
ואמרה להם משא איש
באחיו אתם נשאים
ואתן עליהם קהל ׃
גדולה ואמרה להם
אנחנו פדינו את אחינו
היהודים הנמכרים לגוים
כדי בנו וגם אתם תמכרו
את אחיכם ונמכרו לנו
ויחרישו ולא מצאו
דבר ויאמר לא
טוב הדבר אשר אתם
עשים הלוא ביראת
אלהינו תלכו מחרפת
הגוים אויבינו וגם אני
אחיי ונערי נשים בהם כסף
וגן נעזבה נא את המשא
הזה הישיבו נא להם
כהיום שדותיהם כרמיהם
זיתיהם ובתיהם ומאת
הכסף והדגן התירוש
והיין אשר אתם נשים
בהם ויאמרו נשיבם
לא נבקש כן נעשה
כאשר אתה אומר ואקרא
את הכהנים ואשביעם

לעשות כדבר הזה גם
חיני נערתי ואמרה
בכה ינער האלהים את
כל האיש אשר לא יקים
את הדבר הזה מביתו
ומיגיעו וכך יהיה נער
וריקני אמרו כל הקהל
אמן ויהללו את יהוה
ויעשו העם כדבר הזה גם
מיום אשר צוה אתי
להיות פחתם בארץ יהודה
משנת עשרים ועד שנת
שלשים ושתים שנה
לארתחשסתא המלך
שנים שתים עשרה אני
ואחי לחם הפחה לא
אכלתי והפחות הראשנים
אשר לפני הכבידו על
העם ויקחו מהם בלחם
ויין אחר כסף שקלים
ארבעים גם נעריהם
שלטו על העם ואנלא
עשיתים מפני יראת
אלהים וגם במלאכת
החומה חזק את חלקתי
ושדה לא קנינו וכל נערי
קבוצים שם על המלאה

ואמר ג׳ זבריים׳ ב׳ ומשמרון רלבם שמרו שמירה
ויגיעה אחדיו ד׳ משקלנו ׃ ׃

ג׳ מקלין מחחרין ומיין ומיומטרון הבל ומרוץ
מכלומחל ורוץ בעברה ורוץ׳ ׃

נשיה׳ ב׳ חד ומאיר א׳ ומשמרון ומלך לבב
וגם אני אחי אשרי אלהים קן ומאמר מל׳ ׃ ׃

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לחדבר ב׳ וקדימה ובבל עוד ועוד בלהו
ובדשרה חללבוס ואשר חיה בבשרה לדעים:

דלמה חדלמה ב׳ וקלפ׳ ותעמדון ויהו בקדמי מחדי ודלמה בעזרת דלמה לא תעבדון ובור הזקאל ויסל
ברזון ב׳ נשבוה דלמה ועמיה ושרה אלהיה: ס׳ ראה אלהים ב׳ ותרפ׳ בי אפלוני וקראנו ויקאל צוקיר
מרשל ואמו לא עשוני כן: ס׳

וַהֲיִהוּדִים וְהַסְּגָנִים מַאָה
וְחַמִּשִׁים אִישׁ וְחַבָּאִים
אֲלֵינוּ מִזַּהֲבוּם אֲשֶׁר
סְבִיבֹתֵינוּ עָלֵשׁ לְחָנִי
וַאֲשֶׁר הָיָה נַעֲשָׂה לְיוֹם
אֶחָד שׁוֹר אֶחָד צֹאן
שֵׁשׁ בְּרוּרוֹת וְעֶפְרִים
נַעֲשָׂה לִי וּבְיָן עֲשֶׂרֶת יָמִים
בְּכָל־יַיִן לְהַרְבָּה וְעֵסֶז
לְחֶם הַפָּחַת לְאַבֵּק שְׁתִי
כִּי כָבְדָה הָעֲבֹדָה עָלַי
הָעָם הַזֶּה וְזָכְרָה לִי אֱלֹהַי
לְטוֹבָה כֹּל אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
עַל־הָעָם הַזֶּה׃
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁמַע
לְסַנְבַלַּט וְטוֹבִיָּה וְלַגֶּשֶׁם
הָעֲרָבִי וְלִיתָר אֹיְבֵינוּ כִּי
בָנִיתִי אֶת־הַחוֹמָה וְלֹא
נוֹתַר בָּהּ פֶּרֶץ גַּם עַד־
הַעֵת הַהִיא דְּלָתוֹת לֹא
הֶעֱמַדְתִּי בַּשְּׁעָרִים׃
וַיִּשְׁלַח סַנְבַלַּט וְגֶשֶׁם
אֵלַי לֵאמֹר לְכָה וְנִוָּעֲדָה
יַחְדָּו בַּכְּפִירִים בְּבִקְעַת
אוֹנוֹ וְהֵמָּה חֹשְׁבִים׃
לַעֲשׂוֹת לִי רָעָה וַאֲשַׁלֵּחָה
עָלֵיהֶם מַלְאָכִים לֵאמֹר

מְלָאכָה גְּדוֹלָה אֲנִי עֹשֶׂה
וְלֹא אוּכַל לָרֶדֶת לָמָּה
תִּשְׁבֹּת הַמְּלָאכָה כַּאֲשֶׁר
אֶרְפֶּה וְיָרַדְתִּי אֵלֵיכֶם׃
וַיִּשְׁלְחוּ אֵלַי כַּדָּבָר הַזֶּה
אַרְבַּע פְּעָמִים וָאָשִׁיב
אוֹתָם כַּדָּבָר הַזֶּה׃
וַיִּשְׁלַח אֵלַי סַנְבַלַּט
כַּדָּבָר הַזֶּה פַּעַם חֲמִישִׁית
אֶת־נַעֲרוֹ אִגֶּרֶת פְּתוּחָה
בְּיָדוֹ׃ כְּתוּב בָּהּ בַּגּוֹיִם׃
גַּשְׁמַע וְגַשְׁמוּ אֹמֵר אַתָּה
וְהַיְּהוּדִים חֹשְׁבִים לִמְרוֹד
עַל־כֵּן אַתָּה בוֹנֵה הַחוֹמָה
וְאַתָּה הוֹיֶה לָהֶם לְמֶלֶךְ׃
כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְגַשְׁמוּ אֹמֵר
הֶעֱמַדְתָּ לִקְרֹא עָלֶיךָ׃
בִּירוּשָׁלַם לֵאמֹר מֶלֶךְ
בִּיהוּדָה וְעַתָּה יִשָּׁמַע לַ
מֶלֶךְ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
וְעַתָּה לְכָה וְנִוָּעֲצָה יַחְדָּו׃
וָאֶשְׁלַחָה אֵלָיו
לֵאמֹר לֹא נִהְיָה כַּדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתָּה אוֹמֵר
כִּי מִלִּבְּךָ אַתָּה בוֹדֶאֶת׃ כִּי
כֻּלָּם מְיָרְאִים אוֹתָנוּ לֵאמֹר
יִרְפּוּ יָדֵיהֶם מִן־הַמְّלָאכָה

וְלֹא תֵעָשֶׂה וְעַתָּה חַזֵּק
אֶת־יָדִי׃ וָאָבִיאָה אֶת־בֵּית
שְׁמַעְיָה בֶּן־דְּלָיָה בֶּן־
מְהֵיטַבְאֵל וְהוּא עָצוּר
וַיֹּאמֶר נוֹעֲדָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ הַהֵיכָל
וְנִסְגְּרָה דַלְתוֹת הַהֵיכָל כִּי בָאִים׃
לַהֲרָגְךָ וּלְיָלָה בָּאִים׃
לַהֲרָגֶךָ׃ וַאֹמַר הַאִישׁ
כָּמוֹנִי יִבְרָח וּמִי כָמוֹנִי אֲשֶׁר
יָבוֹא אֶל־הַהֵיכָל וָחָי לֹא
אָבוֹא׃ וָאֲבִינֵהוּ הִנֵּה לֹא
אֱלֹהִים שְׁלָחוֹ כִּי הַנְּבוּאָה
דִּבֶּר־עָלַי וְטוֹבִיָּה וְסַנְבַלַּט
שְׂכָרוֹ׃ לְמַעַן שֶׁכִּיר הוּא
לְמַעַן אִירָא וְאָעֲשֶׂה כֵּן
וְחָטָא וְהָיָה לָהֶם לְשֵׁם
רָע לְמַעַן אֶחֱרְפוּנִי׃
זָכְרָה אֱלֹהַי לְטוֹבִיָּה וְלַסַּנְבַלַּט
כְּמַעֲשֵׂיהוּ אֵלֶּה וְגַם לְנוֹעַדְיָה
הַנְּבִיאָה וְלִיתָר הַנְּבִיאִים
אֲשֶׁר הָיוּ מְיָרְאִים אוֹתִי׃
וַתֵּשְׁלַם הַחוֹמָה בְּעֶשְׂרִים
וְחָמֵשֶׁת לְאֱלוּל לַחֲמִשִׁים
וּשְׁנַיִם יוֹם׃
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ כָּל
אוֹיְבֵינוּ וַיִּרְאוּ כָּל־הַגּוֹיִם

חזק ד׳ ותעמדו אמנו חזק כי חזק ונחלבר ולבלמחזק עצה דרך חזק מרמה ועשה חזק אמנה׃ ולא אמנה ב׳ ותרפ׳ אחה בתי חברי עמדי ולגאמתי בלבל ולא אגובל׃ ס׳
מוסחור ב׳ ותרפ׳ ויעבור אמה חרעי פתחה ואמרוה פתחה חדב חרב פתחה בידו׃ ס׳ לחיגר ב׳ ותרפ׳ מתנוס לל לחדגר ואני באדמי שנני בבפתיך׃ ס׳ ראיאמר ב׳ אחמר
אשרחיה׃ ס׳

אשר סביבותינו ופלומאד
בעיניהם ויד׳ כי מאתי׳
אלהינו נעשתה המלאכה
הזאת גם בימים ההם
מרבים חרי יהודה אגרותיהם
הולכות אל טוביה ואשר
לטוביה באות אליהם כי רבים
ביהודה בעל שבועה לו
כי חתן הוא לשכניה בן
ארח ויהוחנן בנו לקח
את בת משלם בן ברכיה
גם טובתיה בן יחזיה אמרים לפני
ודבריהם יוציאים לו
אגרות שרחטוביה שלח ירא׳
ויחיב אשר נבעתה הזאת
ואעמיד דלתות ופקדו
השערים והמשררים
והלוים ואעזה אתחננו
אחיו ואת חנניה שר הבירה
על ירושלם כי היה איש
אמת ויירא את האלהים
מרבים יאמר להם לא
יפתחו שערי ירושלם
עד חם השמש ועד הם
עמדים נגיחו הדלתות
ואחזום עמוד משמרות
ישבי ירושלם איש

במשמרו ואיש נגד ביתו
והעיר רחבת ידים וגדולה
והעם במעט בתוכה ואין
בתים כנוים ויתן אלהי׳
לבבו ואקבצה את החרים
ואת הסגנים ואת העם
להתיחש ואמצא ספר
היחש העלים בראשונה
ואמצא כתוב בו
אלה בני המדינה העלים
משבי הגולה אשר הגלה
נבוכדנצר מלך בבל ושבו
לירושלם וליהודה איש
לעירו הבאים עם זרבבל
ישוע נחמיה עזריה
רעמיה נחמני מردכי
בלשן מספרת בגוי נחום
בענה מספר אנשי עם
ישראל בני פרעש
אלפים מאה שבעים
ושנים בני שפטיה
שלשמאות שבעים
ושנים בני ארח שש
מאות חמשים ושנים
בני פחת מואב
לבני ישוע ויואב אלפים
ושמנה מאות שמנה

בני עילם
אלף מאתים חמשים
וארבעה בני זתוא
שמנה מאות ארבעים
וחמשה בני זכי
שבע מאות וששים
בני בני שמאות
ארבעים ושמנה
בני בבי ששמאות
עשרים ושמנה
בני עזגד אלפים
שלשמאות עשרים
ושנים בני ארניקם
ששמאות ששים
ושבעה בני בגוי
אלפים ששים ושבעה
בני עדין ששמאות
חמשים וחמשה
בני אטר לחזקיה
תשעים ושמנה
בני חשם שלש
מאות עשרים ושמנה
בני בצי שלשמאות
עשרים וארבעה
בני חריף מאה שנים
עשר בני גבעון
תשעים וחמשה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

אנשי קדרון ושמעון ובאנאשי
קדרון ועדים אנשי קדרון ועדים סרוחים :

בני קדרון עדים אנשי קדרון ועדים : פסוק
נמשלים נתינים בשרים הסרוחים ועמלמנים :

אמר ב חסר וכתיב כי הוא ראשיות אמר
ורוד ריעב אמר בני לד בתרי :

אנשי בית לחם
ונטופה מאה שמנים
ושמנה אנשי
ענתות מאה עשרים
ושמנה אנשי בית
עזמות ארבעים ושנים
אנשי קריות ערים
כפירה ובארות שבע
מאות ארבעים ושלשה
אנשי הרמה וגבע
ששמאות עשרים ואחד
אנשי מכמס מאה
ועשרים ושנים
אנשי בית אל והעי
מאה עשרים ושלשה
אנשי נבו אחר
חמשים ושנים
בני עילם אחר
אלף מאתים חמשים
וארבעה בני חרם
שלשמאות ועשרים
בני יריחו שלש
מאות ארבעים וחמשה
בני לד חדיד ואונו
שבעמאות ועשרים
ואחד בני סנאה
שלשת אלפים תשע

מאות ושלשים
חכהנים בני ידעיה לבית
ישוע תשעמאות שבעים
ושלשה בני אמר
אלף חמשים ושנים
בני פשחור אלף
מאתים ארבעים ושבעה
בני חרם אלף
שבעה עשר
הלוים בני ישוע לקדמיאל
לבני הודוה שבעים
וארבעה המשרים
בני אסף מאה ארבעים
ושמונה השערים
בני שלום בני אטר בני
טלמן בני עקוב בני חטיטא
בני שבי מאה שלשים
ושמנה הנתינים
בני צחא בני חשופא בני
טבעות בני קרס בני סיעא
בני פדון בני לבנה בני
חגבה בני שלמי בני חנן
בני גדל בני גחר בני מדאיה
בני עזו בני נקודא בני
גזם בני עזא בני פסח בני
בסי בני מעונים בני
נפישסים בני בקבוק בני

חקופא בני חרחור בני
בצלית בני מחידא בני
חרשא בני בקוס בני
סיסרא בני תמח בני
נציח בני חטיפא בני
עבדי שלמה בני
סוטי בני סופרת בני
פרידא בני יעלא בני
דרקון בני גדל בני
שפטיה בני חטיל בני
פכרת הצבים בני
אמון כל הנתינים ובני
עבדי שלמה שלשמאות
תשעים ושנים
ואלה העולים מתל מלח
תל חרשא כרוב אדון ואמר
ולא הגידו בית אבותם
וזרעם אם מישראל הם
בני דלוה בני טוביה בני
נקודא ששמאות וארבעים
ושנים ומן הכהנים
בני חביה בני הקוץ בני
ברזלי אשר לקח מבנות
ברזלי הגלעדי אשר הוקרא
על שמם אלה בקש שובתם
המתיחשים ולא נמצא
ויגאלו מן הכהנה ויאמר

ב
ל
ל
ל

חתרשתא לחם אשר לא
יאכלו מקדש הקדשים ׃
עד עמד הכהן לאורים ׃
ותומים׃ כל הקהל כאחד
ארבעת אלפים שלש
מאות וששים׃ מלבד ׃
עבדיהם ואמהתיהם אלה
שבעת אלפים שלשמאות
שלשים ושבעה ולחם ׃
משררים ומשררות ׃
מאתים וארבע עשרה׃ שה׃
גמלים ארבע מאות
שלשים וחמשה
חמרים ששת אלפים
שבע מאות עשרים׃ ׃
ומקצת האבות
נתנו למלאכה התרשתא
נתנו לאוצר הכבר דרכמונים
אלפים זרקות חמשים ׃
כתנות כהנים שלשים׃
וחמשים מאות ומראשי
האבות נתנו לאוצר
תמלאכה הכבר דרכמונים
שתים רבות וכסף מנים
אלפים ומאתים ואשר
נתנו שארית העם זהב ׃
דרכמונים שתים רבוא

ויושבו הכהנים והלוים ׃
ומן השוערים והמשררים
ומן העם והנתינים וכל׃
ישראל בעריהם ויגע
החדש השביעי ובני ישראל
בעריהם׃ ויאספו כל העם
כאיש אחד אל הרחוב
אשר לפני שער המים ׃
ויאמרו לעזרא הספר
להביא את ספר תורת ׃
משה אשר צוה יהוה את
ישראל׃ ויביא עזרא הכהן
את התורה לפני הקהל׃
מאישה ועד אשה וכל המבין
לשמע ביום אחד לחדש
השביעי׃ ויקרא לפני
הרחוב אשר לפני שער
המים מן האור עד מחצית
היום נגד האנשים והנשים
והמבינים ואזני כל העם
אל ספר התורה׃ ויעמד
עזרא הסופר על מגדל עץ
אשר עשו לדבר׃ ויעמד
אצלו מתתיה ושמע ועניה

ואורייה וחלקיה ומעשיה
עלימינו ומשמאלו פדיה
ומישאל ומלכיה׃ וחשם
וחשבדנה זכריה׃ משלם

ויפתח עזרא הספר לעיני
כל העם כי מעל כל העם
היה׃ וכפתחו עמדו כל העם
וברך עזרא את יהוה
האלהים הגדול׃ ויענו כל
העם אמן אמן במעמד
ידיהם׃ ויקדו׃ וישתחו ליהוה
אפים ארצה׃ וישוע ובני
ושרביה׃ ומין עקוב שבתי
הודיה׃ מעשיה קליטא
עזריה׃ יוזבד חנן פלאיה
והלוים מבינים את העם
לתורה׃ והעם על עמדם׃
ויקראו בספר בתורת ׃
האלהים מפרש׃ ושום ׃
שכל׃ ויבינו במקרא׃

ויאמר נחמיה הוא
התרשתא׃ ועזרא הכהן
הספר׃ והלוים המבינים ׃
את העם לכל העם היום ׃
קדש׃ אל יהוה אלהיכם
אל תתאבלו׃ ואל תבכו׃ כי

ואזנו ב׳ ומרמז׳ ולא ומשרבוה שם ראיה
אז תקלינו עינו ואזנו כל העם׳ ס׳

אל ספר ב׳ ר׳ יוסי׳ הרמשבים מכב לך ואזני
כל העם׳ אל ספר ראשון׳ ס׳

ומיאשר ב׳ וכרמיה וגם בירושלם ועמדו
ומיאשר ואמצוה חיאבוה׳ ס׳

מוצב וחבורן וכול ר׳ פרז דבוא׳ ס׳

ובני ישראל חלו׳ ר׳ פרז דבוא׳ ס׳ ומכי ישראל חלו׳ במדבר ומלכו ומחזיר אז ישקו מ׳ ב׳ ר׳ שמו׳ עשרים ורצאו חמר חלום בבלהל׳ וחבוש בטמה הראשה לבשמים ונקבצו
שרעיה חשרעיה׳ ס׳ מל׳ ויכרמו׳ ושבו׳ חטרשמ׳ וחבוה׳ וחזיר בחשר בנמסר וחשרעיה׳ ראיה פרוק׳ ושאר ראשר׳ ר׳ אל ולשבחה שמרים שרעיה ר׳ עבדו׳ ועמדו

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

כל אשר צוה פרעה ביום השביעי בדרך ארץ מצרים לאמר ויקרא בספר אמונת הארץ ויקרא בספר תורת האלהים וכל ראש
מדרש דברות בדרך ג׳ בשיר עבדות שלח: ס׳ ולא שמעו ב׳ ותומה באמתם אל דברי הזקנים: ס׳

כל קריאה עבר קריאתו וחזר בסוף ב׳ עמי היום וחזר
בי לא נפלה לו מימי ישראל בן פרעה: ס׳ ס׳

ס׳ח בוכים כל העם בשמעם
את דברי התורה ויאמר
להם לכו אכלו משמנים
ושתו ממתקים ושלחו
מנות לאין נכון לו כי
קדוש היום לאדנינו
ואל תעצבו כי חדות יהוה
היא מעוזכם והלוים מ
מחשיכים לכל העם לאמר
הסו כי היום קדש ואל
תעצבו וילכו כל העם
לאכל ולשתות ולשלח
מנות לעשות שמחה
גדולה כי הבינו בדברים
אשר הודיעו להם
וביום השני נאספו
ראשי האבות לכל העם
הכהנים והלוים אל עזרא
הסופר להשכיל אל
דברי התורה וימצאו
כתוב בתורה אשר צוה
יהוה בידי משה אשר
ישבו בני ישראל בסכות
בחג בחדש השביעי
ואשר ישמיעו ויעבירו
קול בכל עריהם ובירושלם
לאמר צאו ההר והביאו
עלי זית ועלי עץ שמן
ועלי חדס ועלי תמרים
ועלי עץ עבת לעשות
סכות כדתוב
ויצאו העם ויביאו ויעשו
להם סכות איש על גגו
ובחצרותיהם ובחצרות
בית אלהים וברחוב שער
המים וברחוב שער
אפרים ויעשו כל הקהל
השבים מן השבי סכות
וישבו בסכות כי לא עשו
מימי ישוע בן נון כן בני
ישראל עד היום ההוא
ותהי שמחה גדולה מאד
ויקרא בספר תורת האלהים
יום ביום מן היום הראשון
עד היום האחרון ויעשו חג
שבעת ימים וביום השמיני
עצרת כמשפט
וביום עשרים וארבעה ל
לחדש הזה נאספו בני
ישראל בצום ובשקים
וארמה עליהם ובדלו זרע
ישראל מכל בני נכר ויעמדו
ויתודו על חטאתיהם ועונות
אבתיהם ויקומו על עמדם

ויקראו בספר תורת יהוה
אלהיהם רבעית היום
ורבעית מתודים
ומשתחוים ליהוה אלהיהם
ויקם על מעלה הלוים
ישוע ובני קדמיאל
שבניה בני שרביה בני
כני ויזעקו בקול גדול
אל יהוה אלהיהם ויאמרו
הלוים ישוע וקדמיאל
בני חשבניה שרביה הודיה
שבניה פתחיה קומו ברכו
את יהוה אלהיכם מן
העולם עד העולם ויברכו
שם כבודך ומרומם על כל
ברכה ותהלה אתה הוא
יהוה לבדך אתה עשית את
השמים שמי השמים וכל
צבאם הארץ וכל אשר
עליה הימים וכל אשר
בהם ואתה מחיה אתכם
וצבא השמים לך משתחוים
אתה הוא יהוה האלהים
אשר בחרת באברם והוצאתו
מאור כשדים ושמת שמו
אברהם ומצאת את לבבו

ב׳ ל׳ ל׳ ל

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ולחם ד׳ ראש פט׳ ומרמ׳ ולחכם ארז ולחם ולאכ
ולקרוב רמל ולחם מצרוב ולחם מישמיני: ס׳

שבת ה׳ פט׳ ומרמ׳ ולחטי עדר שבת ומין
בני מחרי קדשך ובל שבת שבעלמוד:

בלילי ג׳ ומרמ׳ ומחלמו חלום שנחמ
ומחלמיד חלום ואמר עמוד ראשי: ס׳

נאמן לפניך וכל־ות עמו
ותכרות לתת את־ארץ
הכנעני החתי האמרי
והפרזי והיבוסי והגרגשי
לתת לזרעו ותקם את־
דבריך כי צדיק אתה
ותרא את־עני אבותינו
במצרים ואת־זעקתם
שמעת על־ים סוף ותתן
אתות ומפתים בפרעה
ובכל־עבדיו ובכל־עם
ארצו כי־ידעת כי הזידו
עליהם ותעש־לך שם
כהיום הזה והים בקעת
לפניהם ויעברו בתוך הים
בחרבה את־רדפיהם
השלכת במצולות כמו־אבן
במים עזים וב־עמוד ענן
הנחיתם יומם וב־עמוד
אש לילה להאיר להם
את־הדרך אשר ילכו־בה
ועל־הר סיני ירדת ותדבר
עמהם משמים ותתן להם
משפטים ישרים ותורות
אמת חקים וטבים
ואת שבת קדשך הודעת
להם ומצות וחקים ותורה

צויתה להם ביד־משה עבדך
ולחם משמים נתת להם
לרעבם ומים הוצאת
הוצאת להם לצמאם
ותאמר להם לבואו לרשת
את־הארץ אשר נשאת
את־ידך לתת להם: וגם
ואבתינו הזידו ויקשו את
ערפם ולא שמעו אל
מצותיך וימאנו לשמע
ולא־זכרו נפלאתיך אשר
עשית עמהם ויקשו את
ערפם ויתנו ראש לשוב
לעבדתם במרים ואתה
אלוה סלחות חנון ורחום
ארך אפים ורב־חסד ולא
עזבתם אף כי עשו להם
עגל מסכה ויאמרו זה
אלהיך אשר העלה
מן־מצרים ועשו נאצות
גדלות ואתה ברחמיך
הרבים לא עזבתם במדבר
את עמוד הענן לא־סר
מעליהם יומם להנחתם
בדרך ועמוד האש
בלילה להאיר להם את
הדרך אשר ילכו־בה ורוחך

הטובה נתת להשכילם
ומנך לא־מנעת מפיהם
ומים נתת להם לצמאם
וארבעים שנה כלכלתם
במדבר לא חסרו שלמתיהם
לא בלו ורגליהם לא בצקו
ותתן להם ממלכות
ועמים ותחלקם לפאה
ויירשו את־ארץ סיחון
ואת־ארץ מלך חשבון
ואת־ארץ עוג מלך
הבשן ובניהם הרבית
ככוכבי השמים ותביאם
אלה ארץ אשר אמרת
לאבותיהם לבוא לרשת
ויבאו הבנים וירשו את
הארץ ותכנע לפניהם
את־שבי הארץ הכנענים
ותתן בידם ואת־מלכיהם
ואת־עמי הארץ
לעשות בהם כרצונם
וילכדו ערים בצרות
וארמה שמנה וירשו
בתים מלא־אים כל־טוב
ברות חצובים כרמים
וזיתים ועץ מאכל לרב
ויאכלו וישבעו וישמינו

ה׳ פסוק ראשל בחדין ובכל־הבכל בעשור אדם ובאנו ותאו בלם חילך ראעיך ובבלה מהיאשר חסדו אמנם: ס׳ לעדנו משדין ראו בא בחלי ודי ושקמנ ברוב ביעת
ביטי ולחש צאן שוטו רשכרי בעזחל גרון ולראנו עון חקב עון עולמיך ולכדמו עבוד דשבריי מריט ולצרות עליהל ולצרות וחזקיעט פחוחל ומבירו: ס׳ ולא זכרו ג׳ ומרמ׳
בני ישראל בחיל אחים ולקאנו: ס׳

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויתעד נו בטובך הגדול
וימרו וימרדו בך ויש לכו
את תורתך אחרי גוים ואת
נביאיך הרגו אשר הי עידו
בם להשיבם אליך ויעשו
נאצות גדולות ותתנם ביד
צריהם ויצרו להם וביעת
צרתם יצעקו אליך ואתה
משמים תשמע וברחמיך
הרבים תתן להם מושיעים
וישיעום מיד צריהם
וכנחה להם ישובו לעשות
רע לפניך ותעזבם ביד
איביהם וירדו בהם ושובו
ויזעקו ואתה משמים
תשמע ותרב אלמ עותיך
רבות עתים ותעד בהם
להשיבם אל תורתך והמה
הזידו ולא שמעו למצותיך
ובמשפטיך חטאו בם
אשר יעשה אדם וחיה
בהם ויתנו כתף סוררת
וערפם הקשו ולא שמעו
ותמשך עליהם שנים רבות
ותעד בם ברוחך ביד נביאיך
ולא האזינו ותתנם ביד
עמי הארצות וברחמיך
הרבים לא עשיתם כלה
ולא עזבתם כי אל חנון
ורחום אתה ועתה אלהינו
האל הגדול הגבור והנורא
שומר הברית והחסד אל
ומעט לפניך את כל
התלאה אשר מצאתנו
למלכינו לשרינו ולכהנינו
ולנביאינו ולאבותינו ולכל
עמך מימי מלכי אשור
עד היום הזה ואתה צדיק
על כל הבא עלינו כי באמת
עשיתנו ואנחנו הרשענו
ואתה מלכינו שרינו כהנינו
ואבותינו לא עשו תורתך
ולא הקשיבו אל מצותיך
ולעדותיך אשר העדת
בהם והם במלכותם ובטובך
הרב אשר נתת להם בארץ
הרחבה והשמנה אשר נתת
לפניהם לא עבדוך ולא
שבו ממעלליהם הרעים
הנה אנחנו היום עבדים
והארץ אשר נתתה
לאבותינו לאכל את פריה
ואת טובה הנה אנחנו
עבדים עליה יתבו אתה
מרבה למלכים אשר
נתתה עלינו בחטאותינו
ועל גופותינו משלים
ובבהמתנו כרצונם וביסורים
גדולה אנחנו
ובכל זאת אנחנו כרתים
אמנה וכותבים ועל החותם
שרינו לוינו כהנינו ועל
החתומים נחמיה התרשתא
בן חכליה וצדקיה שריה
עזריה ירמיה פשחור
אמריה מלכיה חטוש
שבניה מלוך חרם מרמות
עבדיה דניאל גנתון ברוך
משלם אביה מימין
מעזיה בלגי שמעיה אלה
הכהנים והלוים
וישוע בן אזניה בני מבני
חנדד קדמיאל ואחיהם
שבניה הודיה קליטא
פלאיה חנן מיכא רחוב
חשביה זכור שרביה
שבניה הודיה בני בנינו
ראשי העם פרעש
פחת מואב עילם זתוא
בני עזגד בני ארניה
בני עדין אטר חזקיה

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ויהי בעשרים ב בלעדי ושמעתי ביום הלא לעשות את בעשרים ד בחדש הרביעי ויהי באשר נבצרה הזומה ואשבה ואכתבם בחרב ואשאר היום כי אל הלשכה ואשבה ותפשה ותחזק עליהם: ד: ויזקקה ג ויטמאתיון אבי ואחיו אשר היה בני אלה נשיא שלמה אשר חזקיה:

עזור הוריח חשש בעני
חריף ענות נגבי מגפיעש
משלם חזיר משיזבאל
צרוק ידוע פלטיה חנן
ענה הושע חנניה
חשוב הלוחש פלחא
שובק רחוס חשבנה
מעשיה ואחיה חנו ענן
מלוך חרם בענה ושאר
העם תכחניס הלויים
השוערים המשרתים
הנתינים וכל הנבדל מעמי
האצות אלהות
האלהים משיחם בניהם
ובנתיהם כל יודע ומבין
מחזיקים על אחיהם
אדיריהם ובאים כאלה
ובשבועה ללכת בתורת
האלהים אשר נתנה
ביד משה עבד האלהים
ולשמור ולעשות את
כל מצות יהוה אדנינו
ומשפטיו וחקיו ואשר
לא נתן בנתינו לעמי
הארץ ואת בנתיהם ל
לא נקח לבנינו ועמי
הארץ המביאים את

המקחות וכל שבר
ביום השבת למכור לא
נקח מהם בשבת וביום
קדש ונטש את השנה
השבעית ומשא כל יד
והעמדנו עלינו מצות
לתת עלינו שלשית
השקל לבשנה לעבדת
בית אלהינו ללחם
המערכת ומנחת התמיד
ולעולת התמיד השבתות
החדשים למועדים
ולקדשים ולחטאות
לכפר על ישראל וכל
מלאכת בית אלהינו
והגורלות הפלנו
על קרבן העצים הכהנים
הלויים והעם להביא
לבית אלהינו לבית אבתינו
לעתים מזמנים שנה
בשנה לבער על מזבח
יהוה אלהינו ככתוב
בתורה ולהביא את בכורי
אדמתנו ובכורי כל פרי
כל עץ שנה בשנה לבית
יהוה ואת בכורות בנינו
ובהמתינו ככתוב בתורה

ואת בכורי בקרינו
וצאנינו להביא לבית
אלהינו לכהנים המשרתים
בבית אלהינו ואת
ראשית ערסותינו
ותרומתינו ופרי כל עץ
תירושינו ויצהר נביא
לכהנים אל לשכות בית
אלהינו ומעשר אדמתנו
ללויים והם הלויים
המעשרים בכל ערי
עבדתנו והיה הכהן בן
אהרן עם הלויים בעשר
הלויים והלויים יעלו את
מעשר המעשר לבית
אלהינו אל הלשכות
לבית האוצר כי אל
הלשכות יבאו בני ישראל
ובני הלוי את תרומת הדגן
התירוש והיצהר ושם
כלי המקדש והכהנים
המשרתים והשוערים
והמשררים ולא נעזב
את בית אלהינו ונשבע
שריה העם בירושלם
ושאר העם הפילו גורלות
להביא אחד מן העשרה

ועבדו בעבדו ב בלעדי ושמעתי ביום הלא לעבדי אל בית הלוים: ה:

לשבת

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

לשבת בירושלם עיר
הקדש ותשע הרות
בערים ובכרכי עם
לכל האנשים המתנדבים
לשבת בירושלם
ואלה ראשי המדינה
אשר ישבו בירושלם
ובערי יהודה ישבו איש
באחזתו בעריהם ישראל
הכהנים והלוים והנתינים
ובני עבדי שלמה
ובירושלם ישבו מבני
יהודה ומבני בנימן
יהודה עתיה בן עזיה
בן זכריה בן אמריה בן
שפטיה בן מהללאל
מבני פרץ ומעשיה בן
כריך בן כל חזה בן חזיה
בן עדיה בן יויריב בן
זכריה בן השלני
פרץ הישבים בירושלם
ארבע מאות ששים
ושמנה אנשי חיל
ואלה בני בנימן סלא
בן משלם בן יועד בן פדיה
בן קולית בן מעשיה בן
איתיאל בן ישעיה

ואחריו גבי סלי תשע
מאות עשרים ושמנה
ויואל בן זכרי פקיד עליהם
ויהודה בן חסנואה על
העיר משנה
מן הכהנים ידעיה בן
יויריב יכין שריה בן
חלקיה בן משלם בן
צדוק בן מריות בן
אחיטוב נגיד בית האלהים
ואחיהם עשים מלאכה
לבית שמנה מאות
עשרים ושנים ועדיה בן
ירחם בן פלליה בן אמצי
בן זכריה בן פשחור בן
מלכיה ואחיו ראשים
לאבות מאתים ארבעים
ושנים ועמשסי בן
עזראל בן אחזי בן
משלמות בן אמר ואחיהם
גבורי חיל מאה עשרים
ושמנה ופקיד עליהם
זבדיאל בן הגדולים
ומן הלוים שמעיה
בן חשוב בן עזריקם בן
חשביה בן בני ושבתי
ויוזבד על המלאכה

החיצונה לבית האלהים
מראשי הלוים ומתניה
בן מיכא בן זבדי בן אסף
ראש התחלה יהודה
לתפלה ובקבקיה משנה
מאחיו ועבדא בן שמוע
בן גלל בן ידותון
הלוים בעיר הקדש
מאתים שמנים וארבעה

ואחשור עקוב טלמון
ואחיהם השמרים בשערים
מאה שבעים ושנים
ושאר ישראל הכהנים
הלוים בכל ערי יהודה
איש בנחלתו והנתינים
ישבים בעפל ציחא
וגשפא על הנתינים

ופקיד הלוים בירושלם
עוזי בן בני בן חשביה
מתניה בן מיכא מבני
אסף המשוררים לנגד
מלאכת בית האלהים
כי מצות המלך עליהם
ואמונה על המשוררים
דבר יום ביומו ופתחיה

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

בדמשק לד מל ואמיר קיצא לבנשים אמי ומקא ואל עדי ודיא חזקי יקשי וישא עשו ותה עטשן ואב ישרף
ומעטוה בטעם ליהודש ע אחיך במעון ויעשיו בני שכרון ויהי ראש ראלה חזו ודבי בר אבנר אמרי אני ויהב עבדאל
קדר נגי ומקע ושמעו ומן הלוס:

בדמשיחא אלמבנין יחד
בזיהוה ליד המלך לכל
דבר לעם ואלהח צריס
בשוותם מבני יחודה
ישבו בקריתה ארבע
ובנותיה ובדיבן ובנותיה
ובייקבצאל וחצריה
ובישועכמו לוחוכלית
פלט ובחצר שועל
ובבאר שבע ובנותיה
ובזקלג ובמכנה ובכנותיה
ובעין רמון ובצרעה
ובירמות זנח עדלם
ובחצריחס לכישו שרותיה
עזקה ובנותיה ויחנו מבאר
שבע עד גיאהנם ובני
בנימן מגבע מכמש
ועיה ובית אל ובנותיה
ענתות נב ענניה חצור
רמה גתים חדיד עבעים
נבלט לד ראונו גי
הדר שיס ומן הלוס
מחלקות יחודה לבנימין

ואלה הסגנים תלוס אשר
עלו עם זרבבל בן
שאלתיאל וישוע שריה

ירמיה עזרא אמריה
מלוך חטוש שכניהו חס
מרמות עדו גנתוי
אביה מימין מעדיה
בלגה שמעה ומעדיה
יהויעיה סלו עמוק חלקיה
יהויעיה אלהנאשי
הכהנים ואחיהם בימי יושע

וחלוס ישוע בני קדמיאל
שרביה יחוה מתניה עד
היה הוא ואחיו ובקבקיה
ועני אחיהם לנגדם
למשמרות וישועה הוליד
את יויקים ויויקים הוליד
את אליישיב ואליישיב
את יויד ע ויוידע הוליד
את יונתן ויונתן הוליד
את ידוע ובימי יוניקים
היו כהנים ראשי האבות
לשריה מרוח לירמיה
חנניה לעזרא מישלם
לאמריה יהוחנן למלוכי
ונתן לשבניה יוסף לחרם
עדנא למריות חלקי
לעדיא זכריה לגנתון
מישלם לאביה זכרי

למנימין למועדיה פלטי
לבלגה שמוע לשמעיה
יהונתן ויוריב מתני
לעדיה עזי לסלי קלי
לעמוק עבר לחלקיה
חשביה לדעיה נתנאל
חלוס בימי אלישיב
ויוידע ויוחנן ויוידע בתוביה
ראשי אבות הכהנים על
מלכות דריוש הפרסי

במלוך ראשי האבות
כתובים על ספר דברי
הימים ועד ימי יוחנן בן
אליישיב וראשי הלוים
חשביה שרביה וישוע
בן קדמיאל ואחיהם
לנגדם לזכל לחודות
במצות דויד איש האלהים
משמר לעמת משמר
מתניה ובקבקיה עבדיה
משלם טימון עקוב
שומרים שוערים אלה
באספים שערים
בימי יויקים בן ישוע בן
יוצדק ובימי נחמיה
הפחה ועזרא הכהן

ב ומימנחון ויעמד
בישעטר וראשי ראוזי שני עזר: ס:

ג ט כוס ו ומימטר בלוחשע עבד ב הנבעים חוץ חכה ושמאר אחל חכה ומטה מיחוד מרחוק ג ד מעבריס
כיוצע ג הדרים ודיא ומבכר לד ראוזי: ס: גבר מאאד אלף בדבול חי כרל ושאוטיל ביא ס יחוק ב בסיפ
ומבני עצבי הלוים במבני לוי וכל זבולמלי
ישוע ב ל ל: ס:

West Semitic Research Project
Centimeters
© Bruce E. Zuckerman

ראשון ב׳ ושמונה עשרה ואחד עשר ואלעזר
בארש מחנה ובראשנה אל שרי יהודה:

חדש עשר ג׳ ובחמשה עשר יום בחדש הראשון ויבאו כל שרי ראשי
עם יהוה ויקל אחריהם:

נבלים ובנבלים ב׳ אשר הראש ובחצוצרות ומלא
ויכהו ב׳ אל הרעב ואמרה וחד ויקהו:

הַסּוֹפֵר׃ וַחֲנֻכַּת חוֹמַת יְרוּשָׁלִַם
בִּקְשׁוּ אֶת הַלְוִיִּם מִכָּל
מְקוֹמֹתָם לְהָבִיא אֶת יְרוּשָׁלִַם
לַעֲשׂוֹת חֲנֻכָּה בְּשִׂמְחָה
וּבְתוֹדוֹת וּבְשִׁיר מְצִלְתַּיִם
נְבָלִים וּבְכִנּוֹרוֹת׃ וַיֵּאָסְפוּ
בְנֵי הַמְּשֹׁרְרִים מִן הַכִּכָּר
סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלִַם וּמֵחַצְרֵי
נְטֹפָתִי׃ וּמִבֵּית הַגִּלְגָּל
וּמִן שְׂדוֹת גֶּבַע וְעַזְמָוֶת
כִּי חֲצֵרִים בָּנוּ לָהֶם הַמְּשֹׁרְרִים
סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלִַם׃ וַיִּטָּהֲרוּ
הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וַיִּטַּהֲרוּ
אֶת הָעָם וְאֶת הַשְּׁעָרִים
וְאֶת הַחוֹמָה׃ וָאַעֲלֶה אֶת
שָׂרֵי יְהוּדָה מֵעַל לַחוֹמָה
וָאַעֲמִידָה שְׁתֵּי תֹדוֹת
גְּדוֹלוֹת וְהַהֲלָכוֹת לִימִין מֵ
עַל לַחוֹמָה לַשָּׁעַר׃
הָאַשְׁפֹּת׃ וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵיהֶם
הוֹשַׁעְיָהוּ חֲצִי שָׂרֵי יְהוּדָה׃
וַעֲזַרְיָה עֶזְרָא וּמְשֻׁלָּם׃
וְהוֹרְתָּן וּבִנְיָמִן וְשֵׁמַעְיָה
וִירֵמְיָה׃ וּמִבְּנֵי
הַכֹּהֲנִים בַּחֲצֹצְרוֹת זְכַרְיָה
בֶן יוֹנָתָן בֶּן שְׁמַעְיָה בֶּן

מַתַּנְיָה בֶּן מִיכָיְהוּ בֶּן זַכּוּר
בֶּן אָסָף׃ וְאַחָיו שְׁמַעְיָה
וַעֲזַרְאֵל מְלַלַּי גִּלַּלַּי מַעַי
תַּנְאֵל וִיהוּדָה חֲנָנִי בִּכְלֵי
שִׁיר דָּוִיד אִישׁ הָאֱלֹהִים
וְעֶזְרָא הַסּוֹפֵר לִפְנֵיהֶם׃
וְעַל שַׁעַר הָעַיִן וְנֶגְדָּם
עֲלוּ עַל מַעֲלוֹת עִיר דָּוִיד
בְּמַעֲלֵה לוּז וּמֵעַל
לְבֵית דָּוִיד וְעַד שַׁעַר
הַמַּיִם מִזְרָח׃ וְהַתּוֹדָה
הַשֵּׁנִית הָהֹלֶכֶת לְמוּאוֹלָנִי
אַחֲרֵיהָ וַחֲצִי הָעָם עִמָּדִי עַל
לְהַחוֹמָה מֵעַל לְמִגְדַּל
הַתַּנּוּרִים וְעַד הַחוֹמָה׃
הָרְחָבָה׃ וּמֵעַל לְשַׁעַר
אֶפְרַיִם וְעַל שַׁעַר הַיָּשָׁן
וְעַל שַׁעַר הַדָּגִים וּמִגְדַּל
חֲנַנְאֵל וּמִגְדַּל הַמֵּאָה
וְעַד שַׁעַר הַצֹּאן וַיַּעַמְדוּ
בְּשַׁעַר הַמַּטְּרָה׃ וַתַּעֲמֹדְנָה
שְׁתֵּי הַתּוֹדוֹת בְּבֵית׃
הָאֱלֹהִים וַאֲנִי וַחֲצִי הַסְּגָנִים
עִמִּי׃ וְהַכֹּהֲנִים אֶלְיָקִים
מַעֲשֵׂיָהוּ מִנְיָמִין מִיכָיְהוּ
אֶלְיוֹעֵינַי זַכַּרְיָה חֲנַנְיָה
בְּחֲצֹצְרוֹת׃ וּמַעֲשֵׂיָהוּ׃

וְשֵׁמַעְיָה וְאֶלְעָזָר וְעֻזִּי
וִיהוֹחָנָן וּמַלְכִּיָּה וְעֵילָם
וְעֶזֶר׃ וַיִּשְׁמִיעוּ הַמְּשֹׁרְרִים
וְיִזְרַחְיָה הַפְּקִיד׃ וַיִּזְבְּחוּ
בַיּוֹם הַהוּא זְבָחִים גְּדֹלִים
וַיִּשְׂמְחוּ כִּי הֱאֱלִהַּם אֱלֹהִים
שִׂמְחָה גְדוֹלָה וְגַם
הַנָּשִׁים וְהַיְלָדִים שָׂמְחוּ
וַתִּשָּׁמַע שִׂמְחַת יְרוּשָׁלִַם
מֵרָחוֹק׃ וַיִּפָּקְדוּ בַיּוֹם הַהוּא
אֲנָשִׁים עַל הַנְּשָׂכוֹת
לָאוֹצָרוֹת לַתְּרוּמוֹת׃
לָרֵאשִׁית וּלַמַّעֲשְׂרוֹת׃ לְ
כַנֵּס בָּהֶם לְשָׂדוֹת הָעָרִים
מִנָּאוֹת הַתּוֹרָה לַכֹּהֲנִים
וְלַלְוִיִּם׃ כִּי שִׂמְחַת יְהוּדָה
עַל הַכֹּהֲנִים וְעַל הַלְוִיִּם
הָעֹמְדִים׃ וַיִּשְׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת
אֱלֹהֵיהֶם וּמִשְׁמֶרֶת הַטָּהֳרָה
וְהַמְשֹׁרְרִים וְהַשֹּׁעֲרִים
כְּמִצְוַת דָּוִיד שְׁלֹמֹה בְנוֹ
כִּי בִימֵי דָוִיד וְאָסָף מִקֶּדֶם
רֹאשׁ הַמְּשֹׁרְרִים שִׁיר
תְּהִלָּה וְהוֹדוֹת לֵאלֹהִים
וְכָל יִשְׂרָאֵל בִּימֵי זְרֻבָּבֶל
וּבִימֵי נְחֶמְיָה נֹתְנִים מָנוֹת
הַמְּשֹׁרְרִים וְהַשֹּׁעֲרִים וְדָבַר

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

ויסבּיולו ומקדשים לדוס
וחלוס מקדשים לבני
אתרן:
ביום ההוא נקרא בספר
משה באזני העם ונמצא
כתוב בו אשר לא יבוא
עמני ומואבי בקהל יי׳
האלהים עד עולם כי לא
קדמו את בני ישראל בלחם
ובמים ושכר עליו את
בלעם לקלל ויהפך יי׳
אלהינו הקלה לברכה:
ויהי כשמע עם אתה תורה
ויבדילו ערב מישראל
ולפנים זה אליש יהויכין
נתון בלשכת בית אל חנן
קרוב לטוביה ויעש לו
לשכה גדולה ושם היו
לפנים נותנים את המנחה
הלבונה והכלים ומעשר
תרגן התירוש ויהי עדר מעות
חלוס וחמשרים וסוס שעריס
ותרומת הכהנים ובכל זה
לא היתי בירושלם כי בשנת
שלשים ושתים לארתחשסתא
מלך בבל באתי אל המלך
ולקץ ימים נשאלתי מאת
המלך ואבוא אל ירושלם
ואבין ברעה אשר עשה
אליישיב לטוביה לעשות
לו משכה בחצרי בית
האלהים ויתרע לו מאד
ואשליכה את כל כלי בית
טוביה החוץ מן הלשכה:
ואמר ותטהרו חלשכות
ואשיבה שם כלי בית
האלהים את המנחה
והלבונה:
ואדע כי מנות הלוים לא
נתנו ויברחו איש לשדהו
הלוים ותמשרים עשי
המלאכה ואריבה את
הסגנים ואמרה מדוע
נעזב בית האלהים ואקבצם
ואעמדם על עמדם וכל יהודה
הבאו מעשר הדגן והתירוש
והיצהר לאוצרות שלמה הכהן
ועל הצרות שלמה הכהן
וצדוק הסופר ופדיה מן
הלוים ועל יד חנן בן
זכור בן מתניה כי נאמנים
נחשבו ועליהם להחלק
לאחיהם
זכרה לי אלהי על זאת ואל
תמח חסדי אשר עשיתי
בבית אלהי ובמשמריו
בימים ההם ראיתי
ביהודה דרכים גתות בשבת
ומביאים הערמות ועמסים
על החמרים וגם יין
ענבים ותאנים וכל משא
ומביאים ירושלם ביום
השבת ואעיד ביום מכרם
עיד וגם צרים ישבו בה
מביאים דג וכל מכר
ומכרים בשבת לבני יהודה
וברושלם ואריבה את
חרי יהודה ואמרה להם
מה הדבר הרע הזה אשר
אתם עשים ומחללים את
יום השבת: הלוא כה עשו
אבתיכם ויבא אלהינו
עלינו את כל הרעה הזאת
ועל העיר הזאת ואתם
מוסיפים חרון על ישראל
לחלל את השבת:
ויהי כאשר צללו שערי
ירושלם לפני השבת ואמרה
ויסגרו הדלתות ואמרה
אשר לא יפתחום עד אחר
השבת ומנערי העמדתי

בלחם ז׳ ויקמטו ויקחו בכל מקומות ונפשנו קינה שבעים בלחם משקים על יבר אשר לא מקדמו
אחבקם בי לא קדמו לחם במחנה לעבוך והמחסה בבשרי ובלחם: ״ על הכוונים ג׳ ולא מדי מכנות ומדרש ומחזיק
ויפקדו ביום ההוא: ״

ב׳ ויקמטו ויקחו ובמולדת ואבינבאים
חס ובנו ארבה ואבנבאים ורוח בריחם ושבר מחי: ״ :
יוד בחג סוכות עבודה ונגלה אלפים באמה ורוחב שע בזנוף חוץ בן בבאול ואשר על ודעד הקמץ חוצה ב
ואמרו אליך לאמרה כי שני חלי שדשמה ארבה המלך לעשין חדוה לבני תשבה אשר עשה תכין לאלה שמיא ושמיר
מוסדות יבשר הלאחים ר׳ אלים על הזקנים
ושמר חדר לפנים: ״:

ב׳ ומקמטו ואבינבאים
חס ובנו ארבה ואבנבאים ורוח בריחם ושבר מחי: ״ :

ב׳ ויקמטו ויקחו ובמולדת ואבינבאים
ערב מישראל ושל ושמיך לשמיה בוחר: ״ :

West Semitic Research Project
Centimeters © Bruce E. Zuckerman

הנשמע ב׳ אד וקשמע במחו ולבם המשמע
להחשיב ב׳ חד מל עמ׳ נ׳ ביבים בשרים בכרשוכ׳:

ובגרים ל׳ וסיבבחון לארמוחשב ומחזר לא
ידבע ולא ראחוד ובגרים דיישבחוחיבים לארחיה:

עַל־הַשְּׁעָרִים לֹא־בָזוּ׳ א׳
מַשְׂאֵבְיוֹם הַשַּׁבָּת וּגְלִינוּ
הַרְכָּלִים וּמַכְּרֵי כָל־מִמְּכָר
מִחוּץ לִירוּשָׁלִָם ׳ פַּעַם
וּשְׁתַּיִם וְאֶעֱוֹדָה בָּהֶם ׳
וְאָמַרְתִּי אֲלֵיהֶם מַדּוּעַ אַתֶּם
לִנִים נֶגֶד הַחוֹמָה אִם־תִּשְׁנוּ
יָד אֶשְׁלַח בָּכֶם מִזֶּה עֵת ׳
הַהִיא לֹא בָאוּ בַשַּׁבָּת׳
וְאֹמְרָה לַלְוִיִּם
אֲשֶׁר יִהְיוּ מִטַּהֲרִים וּבָאִים
שֹׁמְרִים הַשְּׁעָרִים לְקַדֵּשׁ
אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת גַּם־זֹאת
זָכְרָה־לִּי אֱלֹהַי וְחוּסָה עָלַי
כְּרֹב חַסְדֶּךָ׳
גַּם בַּיָּמִים הָהֵם רָאִיתִי אֶת
הַיְּהוּדִים הֹשִׁיבוּ נָשִׁים ׳
אַשְׁדּוֹדִיּוֹת עַמּוֹנִיּוֹת ׳
מוֹאֲבִיּוֹת וּבְנֵיהֶם ׳ חֲצִי
מְדַבֵּר אַשְׁדּוֹדִית וְאֵינָם
מַכִּירִים לְדַבֵּר יְהוּדִית ׳
וְכִלְשׁוֹן עַם וָעָם וָאָרִיב
עִמָּם וָאֲקַלְלֵם וָאַכֶּה מֵהֶם
אֲנָשִׁים וָאֶמְרְטֵם וָאַשְׁבִּיעֵם
בֵּאלֹהִים אִם־תִּתְּנוּ בְּנֹתֵיכֶם
לִבְנֵיהֶם וְאִם־תִּשְׂאוּ ׳
מִבְּנֹתֵיהֶם לִבְנֵיכֶם וְלָכֶם׳

תָּלוּ אֵל־אֵלֶּה חָטָא׳ ט
שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׳
וּבַגּוֹיִם הָרַבִּים לֹא הָיָה מֶלֶךְ
כָּמֹהוּ וְאָהוּב לֵאלֹהָיו הָיָה
וַיִּתְּנֵהוּ אֱלֹהִים מֶלֶךְ עַל׳
כָּל־יִשְׂרָאֵל גַּם אוֹתוֹ הֶחֱטִיא
הַנָּשִׁים הַנֵּכָרִיּוֹת׳ וְלֹא כֵן
הַנִּשְׁמַע עֲלֵיכֶם עֲשׂוֹת אֶת־כָּל
הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת ׳
לִמְעֹל בֵּאלֹהֵינוּ לְהוֹשִׁיב
נָשִׁים נֵכָרִיּוֹת׳ וּמִבְּנֵי יוֹיָדָע
בֶּן־אֶלְיָשִׁיב הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
חָתָן לְסַנְבַלַּט הַחֹרֹנִי ׳
וְאֲבַרִיחֵהוּ מֵעָלַי׳ זָכְרָה
לָהֶם אֱלֹהַי עֲלֵי גֹאֲלֵי ׳
הַכְּהֻנָּה וּבְרִית הַכְּהֻנָּה
וְהַלְוִיִּם׳ וְטִהַרְתִּים מִכָּל
נֵכָר וָאַעֲמִידָה מִשְׁמָרוֹת
לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם אִישׁ ׳
בִּמְלַאכְתּוֹ׳ וְלַקָּרְבָּן ׳
הָעֵצִים בְּעִתִּים מְזֻמָּנוֹת
וְלַבִּכּוּרִים׳ זָכְרָה־לִּי אֱלֹהַי
לְטוֹבָה׳

סכום הפסוקים שלספר׳
ששמאות ושמיעים וחמשה

מספר הפסוקים
שלבתנביים ריבי חימים אוסה
וחצו ועל אי־ערות המלך׳
וסדרים כה
אדם שת א׳ ויקראו עבן ב׳
ואחרון ובנו ג׳ ויחיו במ אולם ד׳
ולרדוד ה׳ וגם חקרובים ו׳
ברוך ו׳אלהי ז׳ חזקונתחוקה ח׳
עשותנו ט׳ עמיאלחששו י׳
ראה עתה יא׳ הנה אנבונה יב׳
ולאיכלו יג׳ ויכל שלמה יד׳
והם מביאים טו׳ ובחכנעו שב טז׳
וישמחוכל יז׳ ואמרלבן יח׳
ותשקטמל יט׳ ויוצאו אות כ׳
הוא בנה בא בניעתה כב׳
ואמרשוע כג׳ ויעשהישר כד׳
ושחטוחפ כה׳
תהלים
אלפים וחמשמאות ועשריוושבעה׳
ומזאמיר
מאה וארבעוסותשעה קמט
וסדרים לט
אשרי א׳ מעריקוי ב׳
ויחושיעה ג׳ מי יעזלמו ד׳
ולשונו תהגה ה׳ ברוך יי׳אלהי ו׳
מנפשובחיי ז׳ ו׳ עלה שמים ח׳
ורבנו אלהים ט׳ כלו תפלות י׳

ירושלם ח׳ קמנין ורכהו אח עבמחוכ הנבי ממלאך אחב כלו׳ שבבו׳ ודוד ויחוד לבני אם אשרבוך וירושלם שמבר
ומכ בשוב׳ ביוד ויחוד מיצוק בחכ ויחוד ולבני חיכלים׳ וכרל אחמה ושלם למוך ומבוכ בל מן חד אם לא
אשלח אני וירושלם׳ ס׳: